

Giới thiệu Thánh Võ Xung Tôn Convert

Thánh Võ đại lục đạo ngàn vạn, chúng sinh chính là lấy võ vi tôn, kẻ yếu sinh tử không do mình, cường nhân hành sự hoàn toàn tùy tâm.

Đại lục bên trong, vạn vật đều có. Có Yêu tộc chí tôn, nhân châu ngưng Huyết Đồ Chân Long. Có Nhân tộc đại thánh, vung trọng sơn vắt qua thương mình. Có viên cô di lão, ẩn núp ngàn năm đợi thiên mệnh. Có Thôn Thiên Ma Đế, hiệu lệnh vạn ma che trời xanh.

Thiếu niên danh Sở Thiên, tới tại Liệt Nham thành, ôm nửa yêu thân thể, nghịch cùi mực tư chất, tu cái thể bí truyền, thành tuyệt đại cường hào. Mà lại nhìn hần, lần tông phái Thánh Tử, nhục Cổ Tộc thiên kiều, bắt làm nô lệ mỹ nhân tâm hồn thiếu nữ, phá vỡ điểm cuối cực.

Võ đạo đỉnh phong là vì thánh nhân, Thánh Giả giống như ta độc tôn!

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Lập chí

Thánh Võ đại lục, trở thành một người cường đại võ giả là mỗi người mộng tưởng, hàng năm đều có vô số người vì cái này lo lắng hết lòng, dốc hết tất cả.

Thế nhưng là, trở thành võ giả là rất ít người. Mặc dù lưu truyền có xuất thân bình dân dân chúng, nghịch thiên mà đi, trải qua trăm cay nghìn đắng, thành tựu tuyệt thế cường giả truyền thuyết, nhưng đây là cực thiểu số.

Càng thường thấy chính là, có hùng hậu bối cảnh đám thiên tài bọn họ tại phong phú tài nguyên chồng chất, mọc lên như nấm nâng cao tu vi, sáng lập từng cái một thần thoại.

Khiến người bình thường hâm mộ chính là, trừ tài nguyên duy trì, thể lực lớn lại còn Hóa Cương Cảnh võ giả tồn tại, đạt tới cảnh giới này, có thể dùng bản thân nguyên lực là ban đầu học giả Khải Linh, dẫn đạo ra bọn họ tiềm chất, khiến cho thuận lợi hơn trở thành võ giả, so với tự hành tìm tòi không thể nghĩ ngờ tốt hơn quá nhiều.

Khải Linh đại biểu cho một cái thể lực tân sinh huyết dịch, thủy chung đều nhau đưa tới vô số chú ý cùng tranh luận. Thiên La Quốc Liệt Nham thành Sở gia cũng không ngoại lệ, chỉ là lần này nghi thức tựa như xuất hiện một ít ngoài ý muốn.

Sở gia Khải Linh quảng trường tụ tập một đám người, Khải Linh còn chưa chính thức bắt đầu. Ánh mắt của bọn hắn lại bị một cái tiểu sự việc xen giữa cấp hấp dẫn.

Tại ánh mắt mọi người tập trung, một tên thiếu niên bị đánh ngã trên mặt đất. Về mặt tuấn tú, dáng người cân xứng. Nhất đôi mắt dĩ nhiên là sâu ngân sắc, phối hợp một đầu ngân bạch phiêu dật sợi tóc, nếu là ở bình thường, có lẽ có thể khiến lớn tuổi người tán thưởng một chút, khiến cùng tuổi thiếu nữ tâm hồn thiếu nữ hơi hơi chấp nhận. Nhưng lúc này, khóe miệng bốc lên huyết tinh, sạch sẽ thanh sắc áo choàng bên trên để lại dấu chân, những cái này si nhục dấu vết khiến hần lúc này cùng anh tuấn tiêu sái không chút nào dính dáng.

"Sở Thiên, biết lợi hại chưa."

Ngân Đồng thiếu niên bên cạnh một người cao lớn uy mãnh, mày rậm mắt to người trẻ tuổi nói "Mẹ ngươi vốn chính là yêu quái, còn không cho người nói, ngươi yêu nhân, a không, là nhân yêu, ha ha."

Người này gọi Sở Hách. Sớm vài năm liền thông qua Khải Linh trở thành một người võ giả, hiện tại luyện thể tam đoạn tu vi. Nói đến đắc ý, hần vui cười rung đùi đắc ý.

Hần lần này khiến bên cạnh không ít lớn tuổi người lông mày âm nhàn. Cái này Sở Hách thân là một người võ giả, khi dễ một người đợi Khải Linh nhỏ tuổi người, còn bộc phát ra nguyên lực, sử dụng ra võ học, thật là có điểm quá mức. Nhưng việc này cùng mình không quan hệ, cũng được khoanh tay đứng nhìn.

"Sở Hách, ngươi thật sự là hơi quá đáng." Sở Thiên lấy tay hung hăng lau đi bên miệng vết máu, cái này vết máu tựa hồ hiển lộ vô cùng đỏ tươi chút, tích tích đều hiện ra yêu dị sáng bóng.

Từ nhỏ, mẫu thân liền cách xa. Mỗi lần hướng phụ thân hỏi tung tích, bình thường đối với hần yêu thương phải phép phụ thân lại im miệng không nói, thờ ơ than dài. Tuy chưa bao giờ thấy qua mẫu thân, vậy mà bởi vì không có mẹ nhận hết bạn cùng lứa tuổi cười nhạo, lại thủy chung không có phản nản cái gì. Ngược lại tại vô số tịch tịch ban đêm mơ tới một nhà đoàn tụ tình cảnh, đối với mẫu thân ý muốn so với càng là oán trách.

Có lẽ, không chiếm được mới trân quý nhất a.

Hắn cũng không phải là không biết Sở Hách có luyện thể tam đoạn tu vi, bắt đầu mọi cách trên tức nhục mạ đều nhìn, mà khi mẫu thân bị trắng trợn nhục mạ, chỉ cảm thấy huyết nhắm trên đầu tuôn, toàn thân thần kinh đều muốn nổ tung, lý trí trong chớp mắt bị lửa giận nuốt hết.

Mắt thấy xưa nay chán ghét gia hỏa sắc mặt khó coi, nhìn nhìn lại cái kia ngày thường không nhiễm một hạt bụi, trắng thanh sam bên trên hắc dấu chân, Sở Hách khoe miệng tiểu ý càng ngày càng đậm.

Cái này yêu nhân ý vào to lớn tuần, ở đâu đều muội tử chú ý. Cái này làm cho hắn rất khó chịu, tại là hôm nay không có việc gì bói móc, hung hăng đem giáo huấn một lần, càng biến hiện ra hoa lệ Bôn Lô Thối. Nhìn, bên kia có cái muội tử xem ta, khẳng định là thích ta.

Phong tao nơi đây nhìn chung quanh một vòng mấy lúc sau, Sở Hách một lần nữa đưa ánh mắt quảng hướng đối đầu chỗ, ồ, tiểu tử này còn cần môi, ngoài miệng đều chảy máu, hắn là không phục? Hôm nay cần phải khiến ngươi chịu phục không thể.

"Nhân yêu, không muốn bị đánh, liền nói ngươi mẹ là hàng nát." Sở Hách một lần nữa làm khó dễ.

"Ừ, mẹ ngươi là hàng nát." Sở Thiên như thể hỏi phục.

Xung quanh cười vang, Sở Hách hướng bốn phía tròn mắt nhìn, tiếng cười chậm rãi đình chỉ.

"Ta Tào!" Hắn không nghĩ tới đối phương thâm như vậy, còn lo lắng chiếm miệng tiện nghi, tự dung hại hắn làm người chế nhạo, thật sự là rất đáng hận.

Sở Hách tức giận đến oa oa kêu to, như vịt gào thét đồng dạng, không ít yêu thích yên tĩnh tộc muội nhao nhao dùng đầu ngón tay che lỗ tai.

"Bôn Lô Thối!"

Không kém khí thế từ Sở Hách trên người bộc phát ra, cách gần đó tộc nhân vội vàng rút lui, xoẹt xẹt trong tiếng, bắt mắt lôi quang từ hắn hai chân hiện lên.

Lui về phía sau trong đám người, một đạo tiến lên bóng hình xinh đẹp vô cùng bắt mắt.

Sở Hách đang muốn phát công, cấp kia cái đáng giận tiểu bạch kiểm một chút nhan sắc nhìn xem. Đột nhiên phát giác bị người một tay kéo lấy, là ai, dám vào lúc này chuyện xấu, không biết lão tử tâm tình thật không tốt sao?

Sở Hách quay đầu, tươi ngon mộng nước đôi mắt đẹp làm cho người ta đau, tiểu xảo cái mũi đẹp dễ tình xảo chu môi đỏ, chính là vừa rồi chú ý đó của mình cái tộc muội. Tiểu la lý mục quang điểm đậm đáng thương, bị như vậy một đôi mắt đẹp nhìn, hắn cảm thấy xương cốt đều mềm hơn nhiều, đây ngập lửa giận sớm chạy đến lên chín từng mây mà đi.

Nguyên bản quốc mắt nhìn trừng trừng khoảnh khắc hóa thành mặt mũi tràn đầy nhu tình, Sở Hách bận rộn sửa sang tóc, đặc biệt lỗi phát hiện ra cho rằng tự ngạo cơ bắp, hướng tiểu la lý xếp đặt cái tự cho là rất tuần tú tư thế. Đáng tiếc cái kia khuôn mặt dữ tợn cùng anh tuấn tiêu sái không chút nào ăn khớp, ngược lại càng xem càng giống cái mỡ heo.

"Sở Sở muội muội, có chuyện gì không? Ngươi Hách ca ca lúc này đang tại bận rộn, chuyện riêng xong tìm ngươi tâm sự ha." Sở Hách thu liễm ồ ồ giọng, tế thanh tế khí mà nói.

Như vậy tận lực với tư cách là tại Sở Sở trong mắt càng biểu hiện đáng giận. Sở Sở cố nén cơn tức cảm giác, trên mặt cứng rắn bức ra một vòng cứng nhắc nụ cười, trong nội tâm khuyên bảo chính mình, vì Thiên đệ, chỉ có thể nhẫn.

Sở Sở lúc này ước chừng mười ba tuổi nhiều, chính thuộc về thiếu nữ hoài xuân niên kỷ. Cái tuổi này nữ hài mới tình đầu, thích tưởng tượng, càng ưa thích cho mình tìm trên tinh thần Bạch Mã Vương Tử.

Mà Sở Thiên tuy so với nàng còn nhỏ hơn một chút, nhưng dung mạo tại Sở Sở tiếp xúc qua xem như nổi tiếng, một đôi thoát nhìn sâu bằng bạc đồng từ tựa hồ ngâm lấy tan ra không ra u buồn, cái này u buồn thường xuyên khiến cho Sở Sở có chút mê muội.

Do vì tộc đệ quan hệ, Sở Sở sợ người khác phát hiện sự khác thường của mình, bình thường thậm chí tận lực giữ một khoảng cách. Nhưng lúc này chứng kiến người trong lòng bị đánh, cuối cùng nhịn không được đứng dậy.

Sở Sở tận lực khiến cho trên mặt mỉm cười tự nhiên một chút, "Sở Hách đại ca, ngươi đã là luyện thể tam đoạn cao thủ, tội gì cùng Thiên đệ gây khó dễ, hắn mới mười ba tuổi, so với ngươi nhỏ tuổi nha."

Nhưng trong lòng nghĩ, muốn không phải ta trước mắt chỉ có luyện thể nhị đoạn tu vi, liền dựa vào ngươi khi dễ như vậy Thiên đệ, không ai là đem ngươi răng cửa làm mất không thể. Sớm biết, liền không nên ham chơi.

Cái gì, nàng hướng bên này nhìn, không phải thường thức chính mình hoa lệ biểu hiện, vì cái gì đúng là cái này tiểu bạch kiểm? Sở Hách vô cùng phiền muộn, nghe hảo lòng mảy xin tha, trong nội tâm lác lác bất định dâng lên như buông tha Sở Thiên, vậy hắn khi còn thể nào ra? Cũng không thả liền đem tiểu la lý đắc tội chết rồi, còn nhiều thời gian, còn thể nào cùng nàng hoa phía trước dưới ánh trăng, nói chuyện nhân sinh lý tưởng rồi.

Đang do dự, trong sân lại tới thay đổi.

Khải Linh nghi thức xem như gia tộc việc trọng đại, gia tộc trưởng bối, đồng lứa nhỏ tuổi, từ bên ngoài đến quan sát thế lực, các loại nhân vật, muôn hình

muôn vẻ, đem trọn cái quang trường xung quanh như thùng sắt đồng dạng, ngoại nhân muốn tiến nhập, ngàn vạn khó khăn. Lúc này, đám người lại tự động tách ra một con đường, người đến tất không giống bình thường.

"Phi Dương ca!" "Phi Dương ca!"

Vây xem đám người nhất thời kích động lên, một ít người trẻ tuổi lại càng là như chứng kiến ngẫu nhiên một loại, khả năng mà rộng to. Không ít cô gái trẻ tuổi trong mắt toát ra những vì sao nhỏ, trên mặt bay lên một vòng rặng mây đỏ.

Cuối thông đạo, một cái anh tuấn tiêu sái người trẻ tuổi xuất hiện ở mọi người trong tầm mắt, mày kiếm, mắt như thần tinh, quanh thân tự có một cỗ tuần tú phiêu dật khí độ.

Đương nhiên, người này như thế bị người chú ý, không chỉ bởi vì tướng mạo của hắn, càng bởi vì hắn là độc nhất vô nhị Sở Phi Dương, Sở gia tiểu bối bên trong đệ nhất cao thủ.

Sở Phi Dương chậm rãi đi tới, mang trên mặt mỉm cười, cùng với theo thông đạo theo xuống âm áp nắng sớm, đi đến bên này ngừng chân dừng lại, nhìn về phía bị đánh ngã trên mặt đất thiếu niên, lông mày không để lại dấu vết nhíu nháu.

Hắn thân chức vị cao, nhìn tự nhiên lâu dài, rất rõ ràng vui vẻ đối với gia tộc ý vị như thế nào. Cái này Sở Hách ý vào tu vi, khi dễ đồng tộc ấu đệ, lại vẫn thể đắc chí, hắn là khinh thường.

Mất thấy đối phương đã thương người còn không chịu bỏ qua, Sở Phi Dương trượng nghĩa mở miệng: "Dừng tay! Có bản lĩnh liền đi khiêu chiến Lưu Phong, Tống Ngọc. Có thể đem bọn họ đánh bại, kia cũng coi là gia tộc ánh sáng. Khi dễ đồng tộc huynh đệ, tính là gì bọn sự."

Lời này vốn là có lý, càng từ Sở Phi Dương miệng, bốn phía người không khỏi thần phục, trong sân nhất thời tưng âm thanh một mảnh. Liền ngay cả Sở Sở đều cảm thấy người này càng xem càng thuận mắt.

Lưu Phong, Tống Ngọc chính là tam đại gia tộc mặt khác hai nhà đệ nhất thiên tài, cùng Sở Phi Dương đặt song song, là Liệt Nham thành vô số thiếu niên võ giả đỉnh phong bên trên ba người. Sở Hách chỉ là một cái luyện thể tam đoạn, cũng được trong gia đình bạo ngược mà thôi, nếu có lá gan hướng hai người kia khiêu chiến.

Chỉ là Sở Hách trước mặt mọi người bị tại đây mỉa mai, trên mặt lúc đỏ lúc trắng, hắn tính tình thô bạo, nếu như đối những người khác nói chuyện, sớm bị một cước đạp bay. Bất quá những tay là Sở Phi Dương, hắn như thiên đại oán khí cũng đành phải nuốt trong bụng.

Sở Hách trừng trừng nhìn, cố gắng ép chế xuống ác niệm, miễn cưỡng lộ ra nụ cười, "Phi Dương ca, chuyện này là ta không đúng."

Tầm mắt chuyển hướng Sở Thiên qua loa nói: "Ta là người chính là tính tình hiếu thắng, hi vọng tộc đệ bỏ qua cho mới phải."

Sở Thiên khuôn mặt thâm trầm, tướng mạo chật vật, lại không nói một lời, lạnh lùng như băng, một đôi ngân đồng tản ra tí ti hàn ý.

"Tần a, một gia tộc, cãi nhau ầm ĩ, cho không ngoại nhân chế giễu." Sở Phi Dương giải quyết xong tranh chấp, hướng Sở Thiên mỉm cười, tại trên quảng trường tìm cái tiện lợi vị trí. Sau lưng tự có tiểu đệ đưa đến cái ghế, những cái này đều là Sở Phi Dương người sùng bái, tự nguyện vì kia phục vụ.

Theo Sở Phi Dương địa vị, như thế bình thường đối với bất kỳ người nào mỉm cười, người này chắc chắn được sùng ái mà lo sợ, mừng rỡ như điên, cái này đủ để trở thành trà dư tửu hậu khoái lạc vốn liếng. Nhưng Sở Thiên lúc này lại là đầy bụng tâm sự, vô lực đáp lại.

Chính mình cũng không có đắc tội Sở Hách, tại sao bị hắn tùy ý khi dễ? Việc này vốn cùng Sở Phi Dương không quan hệ, tại sao hắn nửa đường những tay, Sở Hách còn phải tất cung tất kính rồi

Thực lực!

Đây là Sở Thiên có thể nghĩ ra duy nhất nguyên nhân. Thực lực không bằng người khác, bị người khi dễ cũng vô lực phản kháng. Thực lực mạnh qua người khác, đập người khác mặt, người khác còn phải cười theo. Thực lực mạnh mẽ mới là tại cái này cường giả vì tôn Thánh Võ đại lực bên trên sinh tồn luật thép.

Cái nhục ngày hôm nay, ngày khác tự gấp mấy lần hoàn trả! Chẳng những muốn báo thù, càng muốn trở thành cùng Sở Phi Dương đồng dạng được người kính ngưỡng võ giả. Ta Sở Thiên lúc này thể, kiếp này tất thành tuyệt thế cường giả, không đến thắng mục đích, quyết không bỏ qua.

Trong lòng Sở Thiên dục vọng lấp lánh, vậy mà đang lúc mọi người trông mong lấy trông mong trong khi chờ đợi, trong quảng trường người dần dần biến nhiều, cuối cùng, chủ trì Khải Linh Tam trường lão khoan thai đi đến.

Tam trường lão râu tóc bạc trắng, thân như khô mộc, nhưng nếu có người bởi vậy khinh thường, chắc chắn lãnh hội nơi này già nua thân thể bạo phát đi ra mạnh mẽ nguyên lực.

Hắn thân là Hóa Cương Cảnh võ giả, là Liệt Nham thành nổi tiếng từ xưa cường giả nhất. Trong đó xuất hiện, tự nhiên đưa tới một hồi hô ứng cùng thổi phồng.

Tam trường lão mặt mỉm cười, vừa đi vừa cùng quan sát khách bên trong quen thuộc người nhất nhất gọi, mà họ nhẹ một chút, nguyên bản ồn ào quảng trường trong chớp mắt yên lặng không tiếng động.

"Ta Sở gia lần này Khải Linh, lại dẫn tới nhiều như vậy cao thủ chú ý, cảm giác sâu sắc vinh hạnh. Các vị đều là người quen, lời khách sáo ta vậy mà cũng không muốn nói nhiều, lần này Khải Linh, chính thức bắt đầu!"

Cùng với Tam trưởng lão phấn khởi tuyên bố, tham dự lần này Khải Linh hơn mười tên thiếu niên bỗng nhiên sôi trào lên. Sở Thiên trong lòng sôi trào lại càng là cùng với những lời này lời nói cuộn trào mãnh liệt đến cực hạn.

Mặc dù có Hóa Cương Cảnh Trưởng Lão tương trợ, trở thành võ giả vẫn là cực thiếu số. Nếu là Khải Linh thành công, hẳn liền bước ra võ đạo bước đầu tiên. Trái lại bất hạnh thất bại, mặc dù lòng mang hùng vĩ chí lớn, cuối cùng chỉ có thể hóa thành nói suông. Sau này còn có Sở Hách lưu đến cửa khi nhục, cũng chỉ có thể chịu đựng.

"Ta đến cùng có hay không trở thành võ giả tư chất?"

Nghĩ như vậy, Sở Thiên chỉ cảm thấy toàn thân huyết tinh đều thiêu đốt lên.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Võ mạch

Khải Linh trong quảng trường, Tam trưởng lão ngồi ngay ngắn ở đằng ghế dựa. Hai bên tổng cộng bốn người uy phong lẫm lẫm tráng hán cầm đao mà đứng, mấy người kia khí thế mạnh mẽ, so đầu Sở Hách không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần. Trong sân trong mắt cao minh người đồng đều nhìn ra tu vi của bọn hắn đã đến võ đạo đệ nhị trọng đại cảnh giới —— Uẩn Khí Cảnh.

Những người này hiển nhiên là dùng để chấn nhiếp gia tộc khác, Uẩn Khí Cảnh tại Liệt Nham thành tiểu trung thể lực, đây chính là chúa tể một phương. Mà Sở gia duy nhất một lần liền lấy ra bốn người dùng để trấn trấn, điều này làm cho không ít người thầm than Sở gia thực lực hùng hậu, thủ bút hùng vĩ.

Sớm mấy năm Sở gia chưa quật khởi thời điểm, ngẫu nhiên có thể lực phía trước tới quấy rối, tự nhiên cần người trấn trấn. Nhưng mà những năm nay, theo Sở gia thực lực ngày càng cường thịnh, đã thật lâu không có dui mù, tới động thủ trên đầu thái tử. Lần này với tư cách là dần dần trở thành bài trí, bất quá với tư cách là tập quán như trước kéo dài hạ xuống.

Tam trưởng lão trước mặt, như hơn mười tên thiếu niên, gương mặt non nớt, lại xoa tay, kích động, rất là mang theo một cỗ ghé mới sinh không sợ cộp vô tri cùng nhuệ khí.

Bọn họ chính là tham gia lần này Khải Linh tiểu bối, mà Sở Thiên vậy mà kẹp trong đám người, trong nội tâm kích động vạn phần. Thuận lợi, hôm nay chính là hắn bước vào võ đạo trọng yếu thời gian. Được cho nhân sinh một đại sự. Kết quả như thế nào, lập tức liền thấy rõ ràng.

Nhỏ tuổi người, không nên tu luyện. Đây là Thánh Võ đại lực người chỗ đều biết thường thức. Mới sinh ra hơn mười năm, chủ yếu là bổ sung dinh dưỡng, phát dục thân thể giai đoạn. Nếu như sớm tu luyện, mặc dù có thể đạt được tạm thời lợi ích, nhưng đã thương căn cơ, cả đời dừng bước tại võ đạo cấp thấp giai đoạn.

Loại này không để ý lâu dài chuyện riêng, Sở gia tự là sẽ không nhìn. Con em gia tộc từ nhỏ sanh ở nhà ấm trong, giàu có dinh dưỡng thịt cá các loại ổn định cung cấp, cũng thường xuyên lấy trân quý dược vật bổ dưỡng thân thể, thuở nhỏ liền đập xuống hài lòng cơ sở.

Nhất đời qua mười ba, bốn tuổi, kinh qua Trưởng Lão Khải Linh trước mặt bước vào luyện thể cảnh, con đường tu luyện tính toán bình dân nhà ta hài từ bằng phẳng rất nhiều.

"Sở Tuấn." Một người lông mày xanh đôi mắt đẹp thiếu niên lên tiếng, tràn ngập chờ mong đi đến Tam trưởng lão trước mặt.

Tam trưởng lão cũng không đứng dậy, chỉ là thò ra rộng lớn tay áo ở dưới khô héo thủ chương, cầm chặt thiếu niên tay oản, nhắm mắt ngưng thần bắt đầu cảm ứng.

Một tia nhu hòa nguyên lực tự tay oản một chỗ tràn vào, Sở Tuấn cảm thấy cơ bắp sưng. Tiến nhập trong cơ thể nguyên lực tuy ôn hòa, như cũ khó nhịn đau đớn. Nhưng trở thành một người võ giả là tuổi thơ của hắn nguyện vọng. Thân hình tuy đau vô cùng đau nhức, lại phát sinh một ít khó nói lên lời biến hóa. Rõ ràng cảm giác thân thể mạnh hơn. Cảm giác này làm hắn hưng phấn vạn phần, cái này đại biểu thành công?

Đang lúc Sở Tuấn hưng phấn chỉ kịp, Tam trưởng lão lại làm hắn như nhập hầm băng.

"Khải Linh thất bại."

Tam trưởng lão có chút tiếc hận nói, Sở Tuấn tư chất cũng coi như ưu tú, phụ thân càng là một người võ giả. Vốn đang hi vọng gia tộc thêm...nữa một người võ giả. Thật sự là đáng tiếc.

Thấy Sở Tuấn sắc mặt ảm đạm, lưng lay sắp đổ, tam trưởng lão nhẹ lời an ủi: "Không muốn uể oải, chỉ cần kiên trì, lần sau còn có cơ hội."

Sở Tuấn tại một phen thất lạc về sau hưng hăng nắm chặt nắm tay, phụ thân biết được tin tức, sẽ có bao nhiêu thất vọng a, bất quá sang năm, hẳn nhất định sẽ thành công.

Tam trưởng lão nhưng trong lòng đang thờ dài. Tuy nói lần đầu thất bại, còn có cơ hội. Nhưng lần đầu Khải Linh liền thất bại, có nghĩa là tư chất bình thường, cho dù trở thành võ giả, cũng khó có thể tu luyện tới cao tầng thứ sáu. Cái này Sở Tuấn, chỉ sợ là khó có thể thành vì gia tộc mỗi nhón sức mạnh.

Từ nay về sau, một đám người tham dự lần lượt bị điểm đi ra. Người thành công mặt vênh vào hưng hăng, thất bại thì uể oải vô cùng, nội tâm chênh lệch lớn thậm chí đương trường khóc rống. Bất quá điều này cũng không gì đáng trách, rốt cuộc mới mười tuổi hơn hai từ, tuy là Sở gia đệ tử tên tuổi, nhưng đỡ xuống bao phục, vẹn vẹn là một người hài đồng mà thôi.

Bởi vậy, Tam trưởng lão đối với khóc rống người cũng không nghiêm khắc trách cứ, mỗi cái đều tận tâm an ủi một phen.

Tuy Tam trưởng lão đem hết khả năng, nhưng người thành công chỉ chiếm khoảng một phần trăm. Bất quá hẳn biết rõ trở thành võ giả khó khăn, không có chút nào ngoài ý muốn, như trước ôn hòa đăng trên mặt ghê, bất ôn bất hòa Khải Linh.

Nghi thức thủy chung vững vàng tiến hành. Đột nhiên, một mực vững như thái sơn Tam trưởng lão đột nhiên kích động đứng lên: "Huyền giai cao cấp võ mạch."

Luôn luôn ôn trọng Tam trưởng lão trở nên như thế không để ý dấn dáp, đây vốn là làm cho người ta kinh ngạc chuyện riêng. Nhưng mọi người nghe được Tam trưởng lão tiếng hô, nhất thời cảm thấy đương nhiên.

Võ mạch tông cộng chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn cái giai vị, mỗi một giai chia làm cao trung thấp cấp. Huyền giai cao cấp nghe không tính quá cao, nhưng trên thực tế phổ thông võ giả tuyệt đại đa số đều là Hoàng giai cấp thấp, trong đó số ít tinh anh có đủ làm cho người hâm mộ Hoàng giai trung cấp tư chất.

Dùng cái này suy ra, Huyền giai tư chất võ giả tại toàn bộ Liệt Nham thành bên trong đều xem như cực hi hữu, tại thế lực khắp nơi cũng làm làm bảo bối cung cấp vào. Huống chi Sở Ca cũng không phải là phổ thông Huyền giai, mà là Huyền giai cao cấp.

Địa giai tư chất đối với Liệt Nham thành mà nói, chỉ là tồn tại ở trong truyền thuyết. Sở Phi Dương dựa vào đồng dạng Huyền giai cao cấp võ mạch, trong vài năm liền nhanh chóng bộc lộ tài năng, tại Liệt Nham thành trẻ tuổi bên trong thanh danh hiển hách.

Vị này có Huyền giai tư chất thiên chi kiều tử, đang tại Tam trưởng lão đối diện, đắm chìm ở quanh mình cực kỳ hâm mộ trong ánh mắt. Người này danh Sở Ca, vốn thường xuyên căng thẳng sắc mặt, rốt cục tại lúc này nhin không được lộ ra một tia hiếm thấy nụ cười, không nghĩ tới chính mình võ mạch đã vậy còn quá mạnh mẽ, xem ra thành vì gia tộc trụ cột vững vàng đó là ở trong tầm tay.

"Sở Ca. Sở Ca!"

Không ít người cao giọng hoan hô lên, thêm...nữa một người tiềm lực vô hạn cường giả, cái này là toàn gia tộc đại hi sự. Thân vì gia tộc một phần tử, Sở gia càng cường thịnh, trong đó thành viên tại người khác trong mắt địa vị càng cao. Bực này hi sự đáng gia tộc tất cả thành viên cao hứng cùng tự hào.

Tôi hưng phấn là thuộc về Sở Hách, Sở Ca là hẳn thân đệ đệ. Có cái thiên tài như thế đệ đệ, về sau hẳn còn muốn sợ người đó? Đợi một ngày kia đệ đệ cùng Sở Phi Dương đặt song song, Sở gia tuy lớn, vậy mà mặt hẳn hoành hành.

Hoan hô cùng tiếng vỗ tay bình tĩnh, Khải Linh lại muốn tiến hành. Nhưng mà, về sau sóng yên biển lặng, kiến thức qua huyền mạch thiên tài, đồng dạng Khải Linh rất khó khiến trong lòng người tái sinh gợn sóng.

Người chung quanh từng cái một đi lên, Sở Thiên đợi lòng nóng như lửa đốt, đang tại hẳn hận không thể lập tức đi lên thời điểm, Tam trưởng lão đột nhiên nói, "Buổi sáng liền đến nơi đây, buổi chiều tiếp tục."

Sở Thiên ngẩng đầu nhìn lên, ngày đã giữa trưa.

Hóa cương cường giả cho thấy người, bận rộn lâu như vậy vậy mà cần nghỉ ngơi điều trị một chút, cũng nên ăn cơm. Tôi tớ đưa lên cơm canh. Nghi thức thời kỳ, đồ ăn lấy cái hộp cái đĩa, nhưng bên trong đều là tinh xảo thức ăn ngon, phối hợp hợp lý, dinh dưỡng phong phú. Người tham dự thể nhưng là như có thể trở thành võ giả người, là gia tộc tương lai hi vọng, sao có thể chậm trễ?

Sở Thiên tâm sự nặng nề, căn bản vô tâm ăn cơm. Nhưng sợ buổi chiều xảy ra điều gì sai lầm, dẫn đến thất bại. Chỉ phải đề xuống ý niệm trong đầu, đem đồ ăn liền một hột cơm không dư thừa ăn hết sạch rồi.

May mà buổi chiều cái thứ nhất đã bị đến rồi. Tam trưởng lão tay khô gầy chỉ tùy tiện nhặt vào tay của Sở Thiên oản, Sở Thiên cảm thấy một đạo

nguyên lực từ Tam trường lão tay trên tuôn ra, tựa hồ là từ chỗ cổ tay cái nào đó huyết vị tiến nhập, tí ti từng sợi du đăng tại mạch lạc bên trong, lấy một loại kỳ diệu phương thức vận hành. Cùng lúc đó, huyết nhục của mình, gân cốt thậm chí lực phủ ngũ tạng đều phát sinh thoát thai hoá cốt biến hóa.

Rốt cục, Tam trường lão buông tay ra chỉ, ảm áp cười nói: "Chúc mừng ngươi, thành công, tự hôm nay tới ngươi chính là một người võ giả."

Sở Thiên mặt mang sắc mặt vui mừng, vẫn không khỏi nhiều lần hỏi một câu: "Xin hỏi Trường Lão, tiểu tử võ mạch là cái gì đẳng cấp?"

"Hoàng giai trung cấp." Tam trường lão chỉ tiết đáp, trên mặt gọn sảng không sinh.

Kia há không phải so với người khác kém một giai nhiều. Sở Thiên sắc mặt có chút phát khô.

"Không muốn thật cao theo đuổi, loạn cùng người khác tương đối, bản thân trở nên mạnh mẽ mới là căn bản." Chú ý tới Sở Thiên có chút nản chí, Tam trường lão an ủi nói: "Mặc dù không có kinh người tư chất, chỉ cần tâm trí kiên định, cũng có thể có chỗ thành tựu."

Nghe vậy Sở Thiên sắc mặt hơi hòa hoãn chút, lại trầm hạ quyết tâm, chính mình cũng không có trong chờ mong kinh diễm tư chất, vậy phải trả gấp trăm ngàn lần nỗ lực, nhân định thắng thiên, chỉ cần kiên trì không ngừng, mặc dù thiên tư bình thường, cũng chưa chắc không thể đứng hàng cường giả.

Hai người tiếng mặc dù không lớn, trong sân cũng không thiếu tai thính mắt tinh hạng người, Sở Hách nghe nói, nhin không được bạo cười ra tiếng: "Ha ha, nhìn người bình thường chảnh chứ cùng cái gì tựa như, nguyên lai chỉ là chỉ là Hoàng giai trung cấp."

Hoàng giai trung cấp tư chất tại thế lực còn có thể tính làm được đấy nhưng ở Sở gia loại gia tộc này liền vô cùng một loại, Sở Hách bản thân tư chất liền có Hoàng giai cao cấp, cái này cấp bậc năng lực tính làm người nổi bật.

"Im ngay, tùy ý giấu cợt người khác, đây là người thân là tộc huynh phải làm đấy sao." Tam trường lão mang theo nộ khí quát.

Sở Hách tại trường lão lên tiếng, nở nụ cười một nửa chỉ phải cưỡng ép dừng lại, dường như gà trống gáy bình minh bị người nhéo ở cái cổ, buồn cười vô cùng.

Bất quá Sở Thiên cũng không có tâm tình thương thức đối đầu trò hề, tại tiếp nhận gia tộc tặng cùng "Dẫn khí quyết", "Nguyên đan" những vật này, rồi đi quảng trường hướng chỗ ở phương hướng đi. Tuy còn có người tại Khải Linh, có thể chú ý người khác vô ích, tại mình, nhanh chóng bắt đầu tu luyện mới là nghiêm chỉnh.

Sở Thiên tiến vào chính mình trong nội viện, vụng trộm mở cửa vào nhà, thanh lý trên mặt bị đánh dấu vết, gồm si nhục áo bào cởi ra mệnh nha đầu Tiểu Nguyệt thanh tẩy, sợ phụ thân chứng kiến thương tâm.

Mặc dù biết phụ thân thực lực rất mạnh, nhưng tiểu bối tranh chấp gọi trường bối tới nhúng tay, vậy đơn giản chính là chê cười, vậy mà phá hủy gia tộc quy củ, chắc chắn bị người chê nhạo.

Tiểu Nguyệt là cô nhi, trước kia phiêu bạt, bị tộc quân sự mua xuống, phân cho Sở Thiên chiếu cố ngày khác thường bắt đầu cuộc sống hàng ngày, thân là Sở gia dòng chính đệ tử, đãi ngộ này là chuyện phải làm.

Chứng kiến thiếu gia trên người vết thương chồng chất, Tiểu Nguyệt xinh đẹp trên mặt dính đầy nước mắt. Lại không nhiều lời, chỉ là mau đem y phục rửa sạch hong khô.

Sở Thiên phân phó Tiểu Nguyệt không muốn người khác quấy rầy, sau đó đóng chặt cửa phòng, ngồi xếp bằng trên giường, lần lượt dẫn khí bên trong phương pháp tu luyện, nhắm mắt tu luyện.

Dẫn khí quyết là Sở gia cơ sở công pháp, phương pháp này tuy tiến độ không khoái, lại hơn hẳn tại vững vàng, Sở gia tiểu bối ít nhiều tu luyện phương pháp này. Tại đây đã là phổ biến trong nhiều người, độ khó cũng không cao. Sở Thiên xem một lần liền nhìn đúng chỗ, tu luyện không hề có chướng ngại.

Trong phòng hình như có nhìn không thấy nguyên khí tuôn động, theo Sở Thiên như tiết tấu hô hấp, không ngừng tràn vào trong cơ thể, tại trong kinh mạch y theo đặc biệt lộ tuyến đầu vào đẩy vận chuyển, thân hình tất cả bộ phận không ngừng đạt được cường hóa.

Thời gian tại lần lượt kéo dài hô hấp bên trong lặng yên biểu hiện.

Sở Thiên mở mắt ra, sắc trời đã tối. Rồi giường đi đến bên cửa sổ, đẩy ra cửa sổ. Như nước ánh trăng trải qua trước cửa cổ thụ cảnh lá loại bỏ càng biểu hiện ôn hòa tinh khiết.

Không khí an tĩnh, Sở Thiên hướng ngoài cửa sổ chậm rãi phun ra trong cơ thể trọc khí, cảm giác tâm thần thoáng an bình chút.

Trải qua đến buổi chiều tu luyện, luyện thể một đoạn tu vi triệt để ổn định, Sở Thiên hơi hơi mở rộng cánh tay, cảm thấy trong kinh mạch nguyên lực tuôn trào, huyết nhục, lực lượng đều so với chưa thành võ giả phía trước mạnh mẽ không chỉ mấy lần.

Tu vi xuất hiện còn cần luyện một môn võ học, phù hợp võ học năng lực đem trong cơ thể nguyên lực chuyển hóa làm lực sát thương. Sở Thiên tính toán hiện tại liền hướng phụ thân muốn một môn võ học, trong đêm cảm ngộ, ngày mai sáng sớm khai luyện.

Muốn kia môn võ học rồi Toàn Phong Chương được luyện thành thực lực tăng nhiều, hẳn là cùng Sở Hách có lực đánh một trận. Sở Thiên vừa nghĩ vừa

đi, lên cửa phòng, hành tẩu phương hướng, chính là phụ thân Sở Vân cư trú hướng tới.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Đồ ước

"Cái gì, ngươi muốn học Toàn Phong Chương? Không được!" Sở Vân trả lời ra ngoài ý định.

Sở Vân tuy vì ái vợ rồi xa, không còn nữa trước kia hăng hái, vô tâm để ý tới gia tộc việc vặt, nhưng đối với nhi tử vẫn có chút quan tâm. Sở Thiên chịu yêu mến không thể so với bất kỳ bạn cùng lứa tuổi chênh lệch, tuy không có khả năng như nữ nhân đồng dạng tinh tế chu toàn, nhưng xác thực hết sức thân làm phụ thân đáp ứng quá hết thảy trách nhiệm. Bình thường Sở Thiên có chỗ yêu cầu, Sở Vân không có không đáp ứng, không muốn lần này lại đụng phải cái đình.

"Toàn Phong Chương thế nhưng là Tam phẩm võ học, nào có vừa trở thành võ giả liền tu luyện, thật sự rất khó khăn, theo ta thấy, trước từ Băng Thạch Quyền vào tay tương đối ổn thỏa."

Chút nằm ở trong viện xích đu bên trên Sở Vân thấy Sở Thiên mặt như nghi hoặc, không đếm xỉa tới giải thích.

Tại nhi tử trước mặt, hắn luôn như vậy tùy tiện, lúc này ái thê ly tán ưu sầu vĩnh viễn sẽ không ngoi đầu lên, cứ thể tiêu tán vô ảnh vô tung.

Nghe vậy Sở Thiên trên ót xuất hiện mấy cái hắc tuyến, chau mày, mặt mũi tràn đầy không vui. Khải Linh thì không duyên cớ bị người vũ nhục thì cũng thôi, hiện tại thậm chí ngay cả cha ruột đều hoài nghi năng lực của mình.

"Lão ba, ta mà là người thân nhi tử ai, thiên phú còn có thể chênh lệch đi đến nơi nào."

Sở Thiên đương nhiên không cam lòng tu luyện cái gì Băng Thạch Quyền, rốt cuộc, nhất phẩm võ học cùng Tam phẩm trong đó không có cái gì có thể so sánh.

"Nói đến thiên phú, Khải Linh nghi thức coi trọng người võ mạch đẳng cấp bị đo đạc xuất hiện đi?" Sở Vân tùy ý hỏi.

Sở Thiên có chút uể oải: "Hoàng giai trung cấp."

"Ồ!" Sở Vân cảm thấy nghi hoặc, nhớ năm đó hắn coi như là thiên tư bất phàm, lão bà tư chất càng thêm rất cao minh, như thế nào sinh con trai chỉ là Hoàng giai trung cấp?

Hắn trầm ngâm một lát, đột nhiên dò xét tay nắm chặt Sở Thiên tay oản, động tác nhanh như thiểm điện, Sở Thiên tuy thực lực tăng nhiều, lại căn bản phản ứng không kịp nữa.

Sở Vân vận khởi ý niệm theo nguyên lực thăm dò vào Sở Thiên trong cơ thể, dò xét một lát, phát hiện quả nhiên là Hoàng giai trung cấp võ mạch.

Hắn không khỏi có chút thất lạc, lập tức không cam lòng tra vài lần, vẫn là Hoàng giai trung cấp.

Chính uể oải, chợt phát hiện Sở Thiên trong cơ thể ẩn chứa một cỗ giống như đã từng quen biết khí tức, này là manh mối cần thận cảm ứng, rốt cục phát hiện những cái này từ bên ngoài đến năng lượng lấy kỳ diệu phương thức tổ hợp, tại mấy cái chủ yếu mạch lạc vị trí hình thành phong ấn, Sở Vân dưới sự kinh hãi muốn thúc dục nguyên lực cởi bỏ phong ấn, lại phát hiện cái này phong ấn đối với người vô hại, vậy mà không ảnh hưởng chiến lực phát huy, chỉ là bóp méo ngoại nhân tra xét.

Sở Vân trầm tư thật lâu, rốt cục nghĩ vậy khí tức khởi nguồn, trải qua vợ cách đau khổ lại khuôn mặt tươi cười hắn tử chỉ một thoáng cảm thấy đã lâu ấm áp, nước mắt mong muốn tràn mi, rồi lại miễn cưỡng nhịn xuống.

Cái này phong ấn cực kỳ bí ẩn, cũng chính là Sở Vân cùng thi thuật giả rất tinh tường, như đổi thành người khác, thực lực mặc dù mạnh mẽ hơn trăm lần, chỉ sợ cũng không thể nào phát giác.

Sở Thiên thấy phụ thân bỗng nhiên trên mặt hiện bi thương, vừa muốn hỏi, lại thấy kia gương mặt như phong khinh vân đạm.

Chẳng lẽ là hoa mắt, Sở Thiên dùng sức nháy hạ con mắt, hết thấy như thường.

Không đợi nhi tử mở miệng, Sở Vân buông tay ra, xác nhận nói: "Thật đúng là Hoàng giai trung cấp võ mạch. Ngươi muốn học Toàn Phong Chương vậy mà không phải là không thể được, thành trước với ta cái đánh bạc."

"Cái gì đánh bạc?" Thiên đại ván bài Sở Thiên vậy mà nhận, Toàn Phong Chương hẳn tình thế bắt buộc.

"Tiền đặt cược chính là ngươi tu luyện tại đây tiến triển tốc độ. Nếu như trong một tháng, tu luyện tới tiểu thành, liền lại tặng ngươi một môn võ học, phần thưởng sẽ không thua Toàn Phong Chương. Như làm không được, liền đình chỉ Toàn Phong Chương tu luyện, thành thành thật thật học Băng Thạch Quyền a."

Sở Thiên hơi chút trầm ngâm, một tháng, Toàn Phong Chương tiểu thành, lúc này kỳ hạn là có chút ngắn.

"Như thế nào, ngươi không dám nhận?" Sở Vân giống như cười mà không phải cười.

Sở Thiên mãnh liệt cắn răng một cái: "Như thế nào không dám, ta nhận."

Lo trước lo sau còn tu cái gì võ, tu võ trọng tại dưỡng mãnh tinh tiến, nhu nhược bảo thủ hạng người dù cho tu võ, cũng khó có thể lấy được đại thành tựu.

Sở Vân đứng dậy tiến nhập phòng ngủ, chỉ chớp lát liền đi ra, cầm trong tay cái hộp gỗ, phía trên tinh xảo điêu khắc, chế tác mười phần khéo léo.

Hắn đem hộp gỗ tùy tiện nhẹ đặt ở bàn, cẩn thận từng li từng tí mở ra, bên trong tầng tầng bao bọc, mấy tầng đóng gói mở ra, bên trong là một cái màu vàng lợt sách.

Sở Thiên từ trong tay phụ thân tiếp nhận sách, cuốn sách này sách màu sắc âm đạm, không phải vàng không phải mộc, tựa hồ lấy không biết tài liệu chế tạo, cầm ở trong tay xúc cảm hơi lạnh. Bìa mặt bên trên "Toàn Phong Chương" ba chữ lớn, cho sách bằng thêm vài phần cổ xưa đã lâu khí chất.

Sở Vân trình bày tu luyện chú ý hạng mục công việc, lại tặng cùng một chút phụ trợ tu hành đặc thù đạo cụ.

Mục đích đã đạt tới, Sở Thiên hướng phụ thân sau khi hành lễ đứng dậy cáo từ.

"Nhi tử, cái này ván bài thật không đơn giản, hi vọng ngươi không muốn thua mất mới tốt!" Sở Vân tiếng từ phía sau lưng xa xa truyền đến.

"Lão ba, ngươi liền chờ đem ân giấu mặt hàng móc ra a!" Sở Thiên đáp lại tại yên tĩnh trong đêm khuya hiển lộ vô cùng quyết đoán dứt khoát.

Đợi nhi tử đi rồi, Sở Vân bỗng nhiên mặt lộ cười xấu xa, khóe mắt lộ ra một tia xảo trá: "Tiểu tử, bị khích tướng a, như vậy còn sợ ngươi tu luyện không ra sức?"

Nhưng nghĩ đến nhi tử trong cơ thể quen thuộc khí tức, Sở Vân trong mắt một lần nữa hiện ra nồng đậm tan ra không ra bi thương, mới vừa rồi còn là phù dung sớm nở tối tàn, nhưng bây giờ quanh quẩn bên người, phảng phất vĩnh viễn sẽ không tiêu tán.

"Phi Phi, đây là của ngươi này ý tứ sao?"

"Con của chúng ta trưởng thành."

"Ta nghĩ ngươi."

Sở Vân tiếng dứt quãng, phảng phất nói mới, lại dường như như điều đứt dây, tại rộng lớn sâu trong bầu trời đêm không có ràng buộc trôi nổi, du đãng bốn phía như thể lương gió đang mức nở nỉ non.

Một đêm chớp mắt tức thì qua.

Liệt Nham thành chỗ Thiên La Quốc Bắc Bộ, thuộc về cao nguyên khu vực, một năm tứ quý thường có gió lớn thổi qua. Nhất là thành trì trong ngoài xung quanh sơn mạch, phía trên kia cuồng phong cạo cùng đao găm tựa như, năm rộng tháng dài, chỗ cao không ít nhام thạch cũng bị thổi nứt ra.

Những cái này sơn người bình thường lên rồi, nhất thời nửa khắc phải mình đầy thương tích, phải mang lên thông khí đạo cụ. Coi như là võ giả, tại sức gió cường thịnh nơi đây vậy mà thành cẩn thận từng li từng tí, để tránh bị thương.

Bất quá gió lớn vậy mà không phải là không có chỗ tốt, những địa phương này khắp nơi tràn ngập phong dấu vết, tu luyện cùng phong liên quan võ học có phần có trợ giúp cảm ngộ. Mặt khác, không chỗ nào không có cuồng phong vậy mà có thể tạo được ma luyện ý chí tác dụng.

Sở gia phía sau núi cũng thuộc về cái này sơn, trừ giàu có sức gió, thảo dược cùng dã thú là mặt khác hai đại tài nguyên. Bởi vậy, võ giả, Luyện Dược Sư, kẻ săn thú đều là ngọn núi này khách quen, núi này đại bộ phận đều hơi có vẻ âm ỉ.

Nhưng sơn mạch thập phần lớn lớn, tuy người đến đông đảo, như cũ có một ít thanh tịnh hướng tới.

Tại đây ngày sáng sớm, phía sau núi một chỗ rộng rãi đất trống, Sở Thiên cúi người, hơi hơi thờ.

Tối hôm qua từ biệt phụ thân trở về phòng, lại chuẩn bị bài trong chốc lát Toàn Phong Chương, đến lúc thâm dạ mới ngủ. Sáng sớm hôm nay liền leo lên phía sau núi, là tránh đi từ bên ngoài đến quấy nhiễu, cong cong lượn quanh lượn quanh rất cực tìm như vậy cái thanh tịnh nơi, nơi này mười phần vắng vẻ, nghĩ đến không có người quấy rầy.

Sở Thiên hơi nghỉ ngơi một lát, nhắm hai mắt, vững vàng hô hấp, đem trạng thái điều chỉnh đỉnh phong. Chợt mở hai mắt ra, trong con ngươi tinh quang bắn ra bốn phía, bắt đầu rồi.

Hắn ngón trỏ phải mang theo một mai ngọc chế giới chỉ, màu sắc mượt mà, đây là dung giới. Tại đây giới bên trong tự thành không gian, nhìn như không lớn, bên trong lại có phương viên mấy thước không gian có thể cung cấp cho vật.

Như vậy nho nhỏ một mai, liền chống đỡ vượt được gia đình bình thường mấy năm thu vào, tại Liệt Nham thành chỉ có số ít gia tộc quyền thế đệ tử mới dùng, đương nhiên, Sở gia cũng lúc này liệt.

"Phanh!"

Sở Thiên ý niệm chỗ đến, ám kim cổ xưa "Toàn Phong Chương" cứ thế tiếng lòn ra.

Môn võ học này Sở Thiên tối hôm qua đã xem một lần, hơi có cảm ngộ, nhưng cái này còn xa xa không đủ.

Sở Thiên lấy tay bắt lấy sách, cẩn thận lấy nguyên lực thúc dục.

Sách tại nguyên lực thúc dục hạ từ từ mở ra, xuất hiện một đạo vô hình vô chất quang ảnh, chỉ có cảm trong tay sách người lại vừa trông thấy.

Quang ảnh thành hình người, tứ chi hoàn chỉnh, vẻ mặt mơ hồ. Quang ảnh phía trên dần dần xuất hiện một chút điểm lấm tấm, mà những cái này điểm lấm tấm bị một mảnh sợi tơ kỳ diệu quỹ tích xuyên việt mà qua. Điểm lấm tấm đối ứng nhân thể bên trên huyết vị, sợi tơ thì là tu luyện Toàn Phong Chương nguyên lực tại trong kinh mạch vận hành lộ tuyến.

Thần kỳ chính là cái này quang ảnh ở trong mắt Sở Thiên bất quá dài vài tấc ngắn, theo lý thuyết, quang ảnh bên trên điểm nhỏ Sở Thiên đoán không khả năng chứng kiến, nhưng trong mắt Sở Thiên, những cái này đều rõ ràng có thể thấy, tựa như sinh trưởng vốn trên thân người.

Quang ảnh bên trên sợi tơ vận hành càng lúc càng nhanh, làm nguyên lực vận hành tốc độ đến thẳng đến tận cùng, quang ảnh đột nhiên bắt đầu chuyển động, xuất chương lưu loát, bước đi như bay, biểu thị tới võ học.

Chương pháp cùng bộ pháp do nhanh đến chậm, bắt đầu Sở Vân còn có thể thấy rõ một ít, nhưng về sau chương ảnh bay tán loạn, chân vũ gió táp, thân thể tùy ý điên cuồng vũ động, hóa thành một đoàn cuồng bạo gió lốc, chỉ có thể nhìn nơi này thân ảnh mơ hồ. Quang ảnh phát triển xong võ học, dừng bước thu công, mà chậm rãi tiêu tán.

Sở Thiên xem một chút, cảm thấy rất là mờ mịt. Tam phẩm võ học, quả nhiên không phải tốt như vậy học, tối hôm qua Sở Vân bản khoản vậy mà không phải là không có đạo lý.

Bất quá một lần không chịu được, làm lại lần nữa một lần, ta chính là không tin tã, xem ai có thể hao tổn qua người đó, ta thúc! Sở Thiên sanh ra đã có cổ không chịu thua tính bền dẻo, hơn nữa trình độ vượt xa bạn cùng lứa tuổi.

Võ đạo tu luyện đầu vốn lớn vật, thế nhưng ý chí vậy mà không thể bỏ qua. Rộng lớn đại lực ở trên, như rất nhiều thiếu niên trời sinh tư chất phi phàm, khi còn bé bị nâng lên trời, nhưng sanh ở nhà ấm trong, tâm tính không chịu nổi, sau khi lớn lên biến thành người tầm thường. Cũng không ít ý chí kiên định người, sống ở bản hàn, băng vào bình thường tư chất, bước vào cực cao tầng thứ, thành tựu một phương hào kiệt.

Sở Thiên cổ này tàn nhẫn, hiện đã bộc lộ tài năng, chắc chắn tại sau này phát triển tăng cường, cuối cùng trở thành hắn đưa thân tuyệt thế võ giả trọng yếu điều kiện.

Một lần lại một lần thúc dục nguyên lực, quan sát quang ảnh diễn võ, thời gian trong lúc vô tình vụng trộm chạy đi, Sở Vân đối với Toàn Phong Chương cảm ngộ không ngừng làm sâu sắc, trong cơ thể nguyên lực vậy mà lần lượt quang ảnh quỹ tích lặng yên vận chuyển lên, ngân bạch sợi tóc tại núi cao mãnh liệt trong gió tùy ý cuồng vũ.

Bên kia, Sở Vân thân trong nhà, nội tâm lại bất ổn, lo lắng Sở Thiên luyện công tiến độ. Chẳng quản tin tưởng nhi tử năng lực, vốn lấy hắn sơ nhập võ đạo tu vi, muốn trong vòng một tháng đem cái này Tam phẩm võ học luyện đến tiểu thành, không thể nghi ngờ cần kỳ tích cùng cơ vận.

Như vậy, một mực cho rằng là kiêu ngạo nhi tử có thể hay không bày ra kỳ tích rồi

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu, kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 4: Luyện thể nhị đoạn

Phía sau núi một chỗ trống trải chi địa, cuồng phong gào thét, Sở Thiên toàn thân nguyên khí tuần động, sáu bàng bạc con mắt chăm chăm trong tay triển khai kim sách, con người của hắn, phản chiếu ra quang ảnh, không biết mệt mỏi diễn luyện võ học.

Lại nhìn một lần diễn luyện, Sở Thiên đình chỉ thúc dục nguyên lực, sách tự động khép lại, "Xoát" một chút, thu hồi dung giới.

Sở Thiên gương mặt bởi vì quá chăm chú mà hơi có vẻ ngốc trệ, lúc này chậm rãi phục hồi tinh thần lại.

Xem qua bao nhiêu lần? Không rõ lắm, tuy như trước vô pháp hoàn toàn hiểu được, có thể quang ảnh mỗi cái động tác, nguyên lực vận hành quỹ tích cùng diễn luyện thì phong lưu luật động đều thật sâu khắc trong đầu, rõ ràng vô cùng.

Sở Thiên hai chân hơi cong, trọng tâm trầm xuống, song chưởng theo thế đẩy ra, cánh tay không thẳng không khúc, giống như từng nhanh chăm chú bày ra Toàn Phong Chương tới thủ thế.

Tại đây thủ thế thoát nhìn chẳng ra gì, có chút buông lỏng, nhưng theo tay, chân từng bước đứng chỗ, mạnh mẽ khí thế đột nhiên bạo phát đi ra.

Nguyên lực theo kinh mạch lấy một loại huyền diệu quỹ tích vận hành dâng lên vận chuyển phương thức nói là tự hành, Sở Thiên lại phân ra bộ phận ý niệm khống chế. Nguyên lực lúc này lại phảng phất có sinh mệnh đồng dạng, tới một mức độ nào đó ngược lại dẫn dắt đến ý niệm.

Cảm giác này huyền hoặc khó hiểu, đơn giản mà nói, tựa hồ cùng lần đầu phục tùng con ngựa hoang tình hình có chút tiếp cận, nhưng lại không chỉ như thế, cụ thể tư vị, có lẽ chỉ có người trong cuộc năng lực miêu tả rõ ràng.

Nguyên khí vận chuyển tới cái nào đó trình độ. Sở Thiên cảm thấy thân thể không bị khống chế, phảng phất không phải là của mình đồng dạng, sở sở muốn động.

Người muốn động, kia liền động đi.

Sở Thiên buông ra trời buộc, xuất chương quyết đoán, đi lại kiện tráng, thân theo chương chuyển, nhân thể diễn luyện.

Về sau, Sở Thiên song chưởng gió thổi không lọt, thuần trắng ống tay áo vũ phảng phất lưu vân đồng dạng, tại gió núi bên trong khoan thai nhộn nhạo. Bộ pháp nhìn như lộn xộn, lại tự thành kết cấu, gấp ghềnh mặt đất tại dưới chân hắn đứng là như giẫm trên đất bằng. Hơn nữa quanh người, có tiếng gió động tĩnh, cũng không phải là gió núi, mà là người sinh thành, mới bắt đầu yếu ớt, dần dần chuyển cường thịnh, cuối cùng hình thành kinh phong, lượn quanh ở xung quanh người xoay tròn không chỉ.

Phong ngừng, thu công, có chút mỹ diệu hình ảnh đột nhiên ngừng lại.

Toàn Phong Chương tại Tam phẩm võ học, coi như là dường như khó luyện. Lần đầu tiên luyện tập, liền có thể như vậy có hình có dạng, rất là khó được.

Như là người khác, ví dụ như Sở Hách lấy được thành tựu như thế, buổi tối ngủ đều cười tỉnh, gặp người liền có thể lấy thiên tài tự cho mình là, lễ thắng khí hùng, mây may không miễn cưỡng!

Nhưng mà, Sở Thiên cũng không hài lòng, hắn chau mày, thì thào tự nói: "Không đúng, không phải như vậy."

Nhảy bén tri giác khiến hắn trước tiên liền phát hiện chỗ thiếu hụt, hắn đánh tới Toàn Phong Chương, khách quan quang ảnh chỗ khiến cho có nhiều vị trí chưa đủ, đem những cái này toàn bộ uốn nắn, năng lực xem như tiến dần từng bước.

Cứ như vậy, Sở Thiên diễn luyện, hồi tưởng quang ảnh làm mẫu nhất nhất sửa chữa.

Tuy sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng tu luyện Tam phẩm võ học khó khăn, hay là vượt xa Sở Thiên dự liệu.

Mỗi một chỗ rất nhỏ sai lầm, đều có thể tạo thành chương pháp uy lực suy yếu, đều cần hao phí đại lượng thời gian luyện tập tới so với, chưa đủ cũng cần tiến hành xong hoàn thiện, không ai trong tâm tư mẫn mẫn, tính cách cứng cỏi hạng người không thể là.

Lại còn, theo luyện tập xâm nhập, rất nhiều lúc trước không có phát giác sai lầm vậy mà dần dần bộc lộ ra.

Xưa cũ sai lầm không ngừng sửa chữa, tân sai lầm lần lượt hiển hiện.

Thời gian gào thét mà qua, trùng trùng điệp điệp như núi trên không có kỵ phong, diễn luyện chấm dứt, đã là đèn rực rỡ mới lên thời gian.

Sở Thiên nhìn xem dần dần biến thành đen dạ sắc, thâm than một chút, xem ra hôm nay tới đây thôi. Trong khi tu luyện hắn nhiều lần hao hết tinh lực,

ngồi nghỉ và hồi phục bổ sung kế tục căn cứ khổ luyện, nhưng hiện tại thực đến cực hạn, luyện thêm hạ lại e rằng tổn thương căn cơ, ảnh hưởng lâu dài.

Tuy bởi vì thân thể thụ nhiều cùng thể hệ nhục nhả, Khai Linh thì lại càng là bị người ầu ẩu, Sở Thiên nhớ tới liền nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng hấn cũng không hề bởi vậy rối loạn chừng mực.

Sở gia luôn luôn chú trọng căn cơ, suy nghĩ lâu dài. Là quán thủ tư tưởng, từ nhỏ liền có trưởng lão hướng tiểu bối tuyên truyền gia tộc võ phong, truyền thụ đại lục thương thức. Sở Thiên từng nghe trưởng lão nói qua nhân vật truyền kỳ, trong đó có không ít anh hùng, là cừu hận nhất ngăn trở, không để ý thân thể cưỡng ép tu luyện tà đạo công pháp, mặc dù chính tay đâm cừu nhân, lại chà đạp vốn xuất chúng tư chất, cả đời vô lực truy cầu võ đạo đỉnh phong, thật đáng buồn đáng tiếc.

Lần này với tư cách sáng suốt như Sở Thiên, tự sẽ không vì chi. Ánh mắt của hấn rộng lớn, chí hướng trực chỉ võ đạo đỉnh phong, Sở Hách chi lưu, mặc dù khoe nhất thời chi hung, trong mắt hấn bắt quả một kẻ chọn lương thẳng hẽ, ngày sau lật tay có thể diệt.

Đây cũng không phải là một tiểu mẫn ân cừu, chi nói là sẽ không bởi vì nhỏ mắt lớn, tự hủy căn cơ, căn cơ không bị thương, thù cũng phải báo đáp. Có ân phải đền, có cừu oán tất báo, đây mới là hấn Sở Thiên!

Sở Thiên thu hồi ý niệm trong đầu, chuẩn bị đứng dậy về nhà. Hôm nay tiến triển khá lớn, so ban đầu luyện thì hoàn toàn không thể so sánh nổi. Bất quá nếu như thể năng đã hao hết, liền không lãng phí thời gian, nghỉ ngơi và hồi phục một đêm, ngày mai toàn lực ứng phó.

Ngay tại Sở Thiên đứng dậy, vốn đã khô kiệt đan điền, tự dung sinh ra tí ti nguyên lực, tụ hợp thiếu thành nhiều, tại trong kinh mạch lưu chuyển không chỉ, bên ngoài thân thể khí tức không đứng yên.

Đây là muốn đột phá? Sở Thiên tĩnh ngộ lại, mặt hiện lên kinh hãi, bận rộn yên tĩnh thần an tọa, vận chuyển Dẫn khí quyết hấp thu ngoại bộ nguyên khí.

Hấn vốn nóng lòng đem "Toàn Phong Chương" luyện đến tiểu thành, không muốn tu vi đột phá trước, cái này vượt quá dự liệu của hấn, vô tâm chọc vào liễu liễu thành râm mát sự tình, tại thể gian này tầng tầng lớp lớp, không muốn Sở Thiên lúc này liền đụng tới được.

Dùng mắt thường nhìn không được nguyên khí, tự trong núi cao xa bao la thiên không xuất hiện, bị không biết lực lượng hội tụ đến Sở Thiên đỉnh đầu, cùng với kéo dài hô hấp theo miệng mũi tiến nhập, không ngừng mà bổ dưỡng huyết nhục, đề thăng thể năng.

Những cái này nguyên khí tới từ bốn phương tám hướng, tựa như dạo chơi binh tán dừng, kinh qua tướng quân mệnh lệnh, rồi mới trên dưới một lòng đưa về trung ương đại quân dưới trướng, cuối cùng từng đợt từng đợt, chạy trốn, tru lên lao tới chiến trường.

Nguyên khí tuôn trào, Sở Thiên huyết nhục cùng thể năng không ngừng cường hóa, khí thể liên tiếp nâng cao, rất nhanh lại là nửa canh giờ đi qua.

Liên tục vận công hồi lâu, Sở Thiên sức cùng lực kiệt, Dẫn khí quyết tùy ý yếu bớt, hấp thu nguyên khí tốc độ càng ngày càng chậm.

Sở Thiên mỗi một khối huyết nhục đều đạt được tăng cường, khí lực so với trước kia không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, hấn hiện tại cảm giác một quyền liền có thể đánh chết một đầu ngưu.

Nhưng cái này còn chưa đủ. Hấn hiện tại thuộc về luyện thể một đoạn đỉnh phong, liền thiếu một ít liền có thể đột phá, có thể hấn mí mắt như nhũn ra, trong tâm mắt điểm đen loạn chọi hiện, tứ chi vô lực, gân cốt xui xẻo, thật sự một chút tinh lực cũng không có, nếu như không phải kiệt lực giữ vững tinh thần, e rằng lập tức sẽ ngủ.

Loại tình huống này sao mà phiền muộn, giống vậy muốn cho trong chum nước tràn chảy ra nước, thủy đã đủ nơi này trực hoành, còn có một giọt thủy liền có thể đạt thành mục đích, liền vốn lẫn lời lợi nhuận trở về. Thế nhưng là, liền nhất vạc thủy đều bỏ ra, chính là khuyết thiếu cuối cùng một giọt, lúc trước trả giá cũng phải biến thành uống phí.

Nếu như đột phá thất bại, hiện hữu tu vi cũng sẽ rút lui vài phần, thân thể càng là bị thương tổn.

Thì sao? Sở Thiên hiện đã đến đến thẳng nhất cái trọng yếu quan khẩu.

Bỗng nhiên, Sở Thiên nghĩ đến một vật, lo nghĩ ưu phiền khoảnh khắc hóa thành mặt mày hớn hở.

Chỉ thấy cánh tay phải của hấn chấn động, "Ba" một chút, long nhãn lớn đan được từ ngón trở dung giới trong thoáng hiện mà ra.

Sở Thiên vội vươn tay bắt lấy đan được, hướng trong miệng ném đi, "Ứng lực" một chút nuốt xuống.

Viên thuốc này chính là Khai Linh thì Tam trưởng lão tặng cùng nguyên đan, viên thuốc này cần Luyện Dược Sư chiết xuất nguyên thạch, hoặc chọn dùng đặc thù thủ pháp ngưng tụ Thiên Địa Nguyên Khí, cũng lấy mấy vị thuốc phụ trung hoà trong đó tảo bạo lệ khí, mà phía sau có thể kết đan, viên thuốc này có chút quý báu, từ trước đến nay là thể lực lớn độc quyền, người bình thường vô duyên.

Những Sở Thiên này cũng không biết rõ tình hình, hấn lúc này đang đứng ở đột phá thời khắc mấu chốt, vận phần khẩn cấp.

Đan được vừa tiến vào trong cơ thể, liền biến thành tinh thuần dược lực. Cái này dược lực, đối với trong cơ thể cơ bắp, huyết khí mà nói, tương đương với mỹ thực so với quý đồ, tươi đẹp nữ so với khách làng chơi, trầm xuống hạ yết hầu, đã bị thân thể tất cả bộ vị đánh cướp không còn.

Sở Thiên thân hình chấn động, lập tức khôi phục bình thường, nhìn không ra cái gì khác thường, nhưng chỉ có hân hân thân mới rõ ràng, trong cơ thể sinh ra lớn cỡ nào cải biến.

Đầu tiên, kinh mạch càng thêm tráng kiện rắn chắc, bên trong nguyên lực nước lên thì thuyền lên. Luyện thể một đoạn, nguyên lực tí ti từng sợi, giống như sợi tơ đồng dạng, tuy cho thấy lưu chuyển không trôi, lại tổng hiển lộ bạc nhược. Hiện tại nguyên lực ngưng tụ thành cuộn cuộn dòng suối, tại trong kinh mạch vui sướng lưu động, chưa nói tới hùng hồn, vậy mà có phần ra hồn.

Tiếp theo, đột phá thể năng càng một cái đẳng trước bậc thang, tuy thân thể như cũ tuần tú thon gầy, vừa bên trong có tràn đầy khí huyết cuộn trào mãnh liệt hoành hành, tay chân tràn ngập lực lượng cường đại.

Cuối cùng, hấp thu nguyên khí tốc độ tiến thêm một bước tăng nhanh.

Cũng chính là, lần này tấn cấp, chính là một lần toàn diện đề thăng, bây giờ Sở Thiên có thể tiện tay giải quyết Luyện Khí một đoạn chính mình.

Sở Thiên tối mừng rỡ chính là, thông qua lần này đề thăng, hẳn có thể càng thời gian dài liên tục tu hành, "Toàn Phong Chương" đột phá tiểu thành tỷ lệ tăng nhiều, nếu có thể thành công, hẳn đem từ phụ thân chỗ đó thắng được tiền đặt cược, thêm nữa đồng dạng chế địch thủ đoạn.

Đột phá trong cơ thể như trước có được lực lưu lại, Sở Thiên tiếp tục lấy nguyên lực hóa giải được lực, tẩm bổ thân thể.

Như thế lại tu luyện trong chốc lát, đợi tu vi ổn định, Sở Thiên rèn sắt khi còn nóng, đoạt bất thời gian rèn luyện Toàn Phong Chương.

Là dạ tinh sáng óng ánh, bởi vì thân ở núi cao, thiên thượng đóm đóm hiển lộ vô cùng gần, tựa hồ đưa tay liền có thể gặp được.

Gào thét gió núi, một đạo thon gầy thân ảnh tại trống trải trên mặt đất chia rẽ, chương pháp từ từ thành thạo chu đáo, càng múa càng nhanh, dường như muốn gió lốc trời cao đồng dạng, có lẽ sau đó không lâu, hẳn cũng đem hóa thành rộng lớn màn đêm bên trên chột hiện diệu tinh thần.

Sở Thiên chỗ ở phụ cận một mảnh đường nhỏ, một đạo đen kịt thân ảnh đang tại hành tẩu.

Đề sát vào nhìn, cao lớn vạm vỡ, tứ chi phát triển, vẻ mặt dữ tợn, đương nhiên đó là lần trước ẩu đả Sở Thiên Sở Hách.

Sở Hách nhào nặn dụi mắt, bật thốt lên mắng: "Ranh con, trốn người nào vậy, hôm nay tạm thời buông tha ngươi, thiếu gia phải về nhà ngủ."

Nhìn hẳn tiến lên phương hướng, lại là mới từ Sở Thiên trong nhà ra ngoài, hiện đang ở về nhà trên đường.

Lần trước ẩu đả Sở Thiên bị Sở Phi Dương ngăn lại, hẳn vốn không phục, hôm nay vô sự, dứt khoát đến tìm thú vui, không nghĩ tới mục tiêu vậy mà trốn tránh không xuất hiện, khiến hẳn một hồi khổ đợi.

Sở Thiên phía sau núi luyện công, lại là may mắn tránh thoát một kiếp.

"Oanh!"

Nổi giận Sở Hách một cước dẫm lên ven đường trên mặt đá, to lớn trên mặt đá lại nứt ra xuất ra đạo đạo nếp nhăn, đan xen, nhìn mà giật mình, một cước này uy lực rất là kinh người.

"Ra ngoài trốn tránh sẽ không sao rồi, tránh được nhất thời, tránh được một đời đi?" Bất mất lời quang tại Sở Hách giữa hai chân tuôn trào, "Xoẹt xoẹt" âm thanh tại yên tĩnh đêm tối ở bên trong rõ ràng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu, kim đầu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Toàn Phong Chương tiểu thành

Cuồng phong từ phương xa Bạt Sơn Thiệp Thủy mà đến, trải qua Liệt Nham thành một tòa núi cao dốc đứng đại sơn, dường như chịu khiêu khích, nộ khí tăng gấp đôi, cao giọng rít gào, tại khe núi, thung lũng trong đó ầm ầm rung động, phảng phất rung chuyển núi sông.

Nhưng mà, làm đến trong núi một mảnh khoảng không khu vực, lại bị cưỡng ép đánh tan, lưu lại dư phong cả kinh lạnh run, lượn vòng tại bốn phía

không dám rời xa, phảng phất tại hướng trong sân quỳ bái.

Tàn phế phong Chúng Tinh Phùng Nguyệt hướng tới, như bạch sắc gió lốc vũ động liên tục, tốc độ kinh người, trên mặt đất lá khô bị cuốn lại theo gió loạn chuyển. Đứng xa xa nhìn, chỉ cảm thấy thuần trắng ngọn nguồn đáp bên trên thâm trầm lá hình dáng vẫn phi thường tốt nhìn, nhưng chỉ cần thoáng đến gần chút, liền không khó phát giác hoa lệ hạ ẩn núp khủng bố.

Gió lốc gia tốc đến tận cùng, rồi đột nhiên dừng lại, mang theo lốc xoáy chậm rãi tiêu thất, xung quanh phục phong mới đánh bạo chuyển động, tuy nhiên bị uy lực còn lại làm cho sợ, chỉ phải rón ra rón rén lặng lẽ chạy đi.

Đầy đất thu diệp bị xé rách thành màu vàng kim bột phấn, phong ngừng vị trí nhào tốc xuống. Đầy trời huyền lệ kim sắc, một đạo nhân ảnh hiện ra thân hình, ngân bạch sợi tóc phân loạn tán tại hai vai, một đôi thân bí sáng bằng bạc con ngươi hiển thị rõ tôn quý, thuần trắng áo bào ở trong dư phong nhộn nhạo ra đẹp mắt gọn sóng, rộng lớn tay áo bay phất phới, y phục vật áo nghiêng ra anh tuấn đường cong, người này chính là tại hậu sơn vật và luyện công Sở Thiên.

Đây là Sở Thiên tu luyện "Toàn Phong Chương" ngày thứ tư sáng sớm, ngăn ngừa ba ngày liền đem tu luyện tới thanh thế như vậy, loại này thành tựu liền luôn luôn nghiêm khắc yêu cầu tự Sở Thiên đều âm thầm gật đầu. Xem ra trạng thái được đẩy nếu như vậy, vậy lại thêm một thanh lực!

Sở Thiên cẩn thận tại dung giới bên trong tìm ra cần thiết chi vật, cũng lấy ý niệm thi triển.

"Phanh!"

Lần này vận chuyển âm thanh nghe tới vô cùng nặng nề, bốn cái ngăm đen vòng tròn mới vừa xuất hiện, ngay lập tức hạ xuống.

Sở Thiên sắc mặt đại biến, vội vàng phi thân lui về phía sau.

Oanh một tiếng, thật nhỏ hắc hoàn đập xuống đất, nhìn như cứng rắn nham thạch sản nhà lại may may không tạo thành trở ngại, hắc hoàn toàn bộ không có đến, đá vụn bắn ra bốn phía, trong đó mấy viên thậm chí bắn tung tóe Sở Thiên trên đùi, hắc cảm thấy gần cốt hơi hơi đau nhức.

Cách xa như vậy còn có lực đạo loại này, nếu như phụ cận như người bình thường, đương trường sẽ xuất hiện thương thế. Sinh sôi là cứng rắn mặt nham thạch, cho dù khiên đại lực sĩ cầm lấy trên trăm cân thiết chùy nện, vậy mà quả quyết không có như vậy lực phá hoại.

Cho dù dùng bờ mông nghĩ, cũng biết cái đồ vật này sức nặng không nhẹ.

Sở Thiên cái trán toát ra mồ hôi lạnh, may mắn hắc lui nhanh hơn, bằng không thì bị thứ này nện ở trên ngón chân, cho dù lấy hắc luyện thể nhị đoạn tu vi, chỉ sợ cũng sẽ không dễ chịu a.

Lấy lại bình tĩnh, Sở Thiên vận khởi nguyên lực đem hắc hoàn từng cái lấy ra, cẩn thận từng li từng tí thả trên mặt đất, mỗi thêm một cái hắc hoàn, mặt đất phảng phất đều trầm xuống một ít.

Những cái này vòng tròn do không biết kim loại chế thành, toàn thân ngăm đen, xem ra vụng về trầm trọng, chỉ có mặt ngoài in phức tạp phù văn, cấp vật ấy thêm vài phần huyền ảo.

Hắc hoàn mới bắt đầu đường kính đại khái chỉ vện vện có dung giới gấp hai, có thể Sở Thiên lại đưa tay mặc đi qua, hắc hoàn tùy ý biến thành thủ trạc lớn nhỏ.

Vật ấy có thể lớn có thể nhỏ, nghĩ đến là dựa vào khắc ở phía trên huyền ảo phù văn. Còn đây là Sở Văn ban tặng "Toàn Phong Chương" thì tặng kèm đạo cụ, nghe nói như phụ trợ tu luyện hiệu quả.

Sở Thiên lần lượt phụ thân nói rõ, bắt tay chân nhất nhất với tới, như thế tứ chi tất cả bộ đồ một cái hắc hoàn.

"Ahhh, nặng nề!" Sở Thiên không khỏi nhe răng nhếch miệng.

Gần nhất hắc đem "Toàn Phong Chương" tu luyện tới cao thâm tình trạng, người nhẹ như an nhân, tay chân nhẹ nhàng, vô luận là bảo tố nhanh chóng chạy đi, hay là chợt hiện chuyển xê dịch, đều là thuận buồm xuôi gió, mọi việc đều thuận lợi.

Hiện tại mang lên cái này vật nặng, dĩ vãng nhanh nhẹn toàn bộ đã không còn. Sở Thiên thử thăm dò đi vài bước, chậm như trâu cày, mỗi đi một đoạn muốn thở gấp trong chốc lát khí, liền chưa bao giờ tu luyện qua người bình thường đều rất có không bằng.

Sở Thiên cắn răng thi triển "Toàn Phong Chương", hắc hiện tại đối với cái này chương không trình độ, đã sớm nhẹ nhõm vũ tới mạnh mẽ lốc xoáy, đeo những cái này vương vãi, lại chỉ có thể mang theo tiểu cổ khó chịu, nghe tới đều cảm thấy mệt mỏi, toàn thân động tác phảng phất say không còn biết gì người, ngã trái ngã phải, buồn cười buồn cười.

Luyện chốc lát sau, hắc liền mồ hôi chảy như rót, toàn thân cao thấp không chỗ không phiền lụy, tay oản, cổ chân cùng thiết hoàn tiếp xúc nơi đây lại càng là mơ hồ đau nhức.

Sở Thiên há mồm thở dốc, luyện công không ngừng.

Liên tục luyện mấy canh giờ, giữa đường nhiều lần kiệt lực, hơi chút nghỉ ngơi, cứ tiếp tục khổ luyện, càng về sau, hắc tiếng hơi thở phảng phất kéo động

xé phổi, vù vù rung động, sắc mặt đỏ thẫm, toàn thân đều bị mồ hôi thấm ướt thấu triệt.

Khó khăn nhất chịu đựng chính là, giữa trưa mặt trời rực rỡ cao chiếu, tuy là nhập thu tiết, nhưng Liệt Nham thành nơi này, khí hậu xưa nay đã như vậy, bên thổi mạnh gió lớn, bên liệt nhật trên không.

Mồ hôi giống như dòng suối, theo Sở Thiên tóc xuyên vào con mắt, mặt thật mười phần khó chịu, lại kinh qua sáng loáng ngày chiếu, con mắt đều rất khó mở ra.

Nóng rất ánh sáng lướt qua, thể diện cùng lộ ra ngoài làn da cũng làm nứt ra. Là truy cầu hiệu suất, luyện công sinh ra miệng vết thương, Sở Thiên đều chỉ làm đơn giản xử lý, cứ tiếp tục khổ luyện. Cả hai chồng lên, thật sự là lửa cháy đổ thêm dầu, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương!

Đương nhiên, với tư cách là một cái hơn mười tuổi hài tử, Sở Thiên biết đau nhức, cũng biết mệt mỏi, đau đớn cũng muốn như phổ thông hài tử đồng dạng tìm song thân làm nũng, mệt mỏi cũng muốn thoáng nghỉ ngơi một lát, tìm yên tĩnh nghỉ lại địa phương.

Thế nhưng, mẫu thân sớm rời đi, còn cần hắn đi tìm. Phụ thân gặp đã kích, còn cần hắn đi trấn an.

Còn có bởi vì thân thể gặp vô số cười nhạo, Sở Hách thô bạo ngang ngược, tự xưng ầu ẩu...

Tất cả những cái này, từng lần xuất hiện ở mắt Sở Thiên phía trước, thủy chung chèo chống vào hắn. Hắn nghĩ đến những thứ này, ngực liền có bất bình chi khí cuộn cuộn tuôn động, tựa hồ muốn phá thể mà ra.

Hắn càng múa càng nhanh, quanh mình kinh phong, bùn đất, mồ hôi và máu lẫn nhau đan chéo, bỗng nhiên há mồm thét dài, kinh hãi đã bay vô số sơn cầm, tiếng kêu gào lợi hại bên trong kệp lấy anh hùng khí, xông thẳng trời cao, phảng phất muốn đem thiên địa đâm rách.

Như vậy tu luyện, mặc dù phải trả vượt xa cùng thể hệ mồ hôi và máu, cũng phải nhận chịu được bên cạnh người không thể tưởng tượng thống khổ. Nhưng có trả giá liền có thu hoạch, cường độ cao liên tục huấn luyện, mang đến thành quả tương đối khả quan.

Vừa đeo lên đạo cụ, Sở Thiên hoàn toàn không thích ứng, liền không người luyện võ cũng không bằng. Trải qua cả ngày rèn luyện, sáng sớm hôm sau, Sở Thiên phụ tải vật nặng tốc độ, đã tương đương với người bình thường bình thường tốc độ chạy trốn.

Cứ như vậy, thông qua bền bỉ luyện tập, hắc hoàn tồn tại cảm giác dần dần suy yếu, sức nặng càng ngày càng nhẹ, đến lúc hoàn toàn không tồn tại.

Một ngày này, trời mới vừa tờ mờ sáng, mờ mờ nắng sớm ôn nhu chiếu xuống, phía sau núi mỗi một góc hẻo lánh đều hiển lộ vô cùng yên ắng, chỉ có trong núi một chỗ đất trống ngoại lệ.

Nơi này một đạo người là gió lốc đang điên cuồng chuyển động, hình thành một cái lốc xoáy, tại đây phong tổng thể hiện ra bạch sắc, xen lẫn một chút đại đen, xa xa nhìn, hắc bạch giao nhau, màu sắc rõ ràng. Gió lốc vận hành quỹ tích cùng "Toàn Phong Chương" sách bên trong quang ảnh làm mẫu thân kỳ tương tự.

Gió lốc ngừng lại, lộ ra Sở Thiên thon gầy thanh tú thân hình. Trải qua mấy ngày nữa rèn luyện, hắn càng biểu hiện thon gầy, trong cơ thể nguyên lực tuy như cũ là luyện thể nhị đoạn, nhưng vô luận là số lượng, hay là chất lượng bên trên đều cùng mấy ngày trước không thể so sánh nổi, tựa như trải qua thiên chuy bách luyện. Tu vi của hắn trước mắt đã đến thẳng luyện thể nhị đoạn đỉnh phong, tùy thời đều có thể đột phá.

Kỳ quái là, rèn luyện thời kỳ, trên người hắn từng xuất hiện đếm không hết miệng vết thương, tuy nói trải qua nguyên lực chữa trị, vậy mà chà lau một ít dư phong té đánh thuốc dán, nhưng không khỏi tốt quá nhanh, hiện tại liền một cái vết sẹo vậy mà không có lưu lại.

Mặt khác, Sở Thiên chú ý tới, người bên ngoài như tiến hành loại trình độ này thể năng huấn luyện, hắn sẽ luyện liền tràn ngập lực lượng cảm giác cơ bắp, cho dù hắn khi còn trẻ, không có khả năng như kẻ cơ bắp, đại lực sĩ đồng dạng có được khôi hình dáng cơ bắp, có thể tổng nên lưu lại điểm dấu vết a, trên thực tế cũng không có, da của hắn như trước như không tu võ tựa như trắng nõn bóng loáng, điều này thực có chút quý dị.

Những Sở Thiên này cũng không có quá dễ trong lòng, khiến hắn mừng rỡ chính là, trải qua không biết ngày đêm cường độ cao tu luyện, hắn tại gió lốc trên lòng bàn tay tiến triển rất là thuận lợi, trước kia vô cùng trầm trọng hắc hoàn, hiện tại gần như không tạo thành ảnh hưởng tới. Hiện tại phụ vào hắc hoàn, tốc độ vậy mà không thể so với lúc trước không mang theo thì có chút chậm chạp.

Vừa mới bắt đầu tu luyện "Toàn Phong Chương", hắn có vô số sơ hở, hiện tại đồng đều đã bị từng cái bổ sung, thi triển ra linh hoạt khéo léo tự nhiên, không hề có không thỏa hiệp hướng tới, cùng giai võ giả nếu muốn thông qua nhược điểm đã kích hắn, e rằng muốn có phần hao tổn tâm thần.

Mang theo trầm trọng hắc hoàn đều tốc độ nhanh như vậy, khó có thể tưởng tượng, như lại trừ vương vị, Toàn Phong Chương thể có bao nhiêu uy lực.

Sở Thiên thu hồi hắc hoàn, trên người phảng phất trong khoảnh khắc bị chuyển đi một tòa núi lớn, trong cơ thể nguyên lực mất đi áp chế, vận hành tốc độ rồi đột nhiên dần nhanh, thân hình chấn động, nước chảy thành sông đột phá luyện thể tam đoạn.

Nếu như Sở Thiên nắm giữ bên trong nhận thức, liền có thể chứng kiến trong cơ thể nguyên lực đã do dòng suối biến thành sông nhỏ, tại trong kinh mạch tuôn trào không chỉ, ngẫu nhiên còn có thể phát ra không an phận "Ào ào" âm thanh. Khổng lồ huyết dịch tựa như hải dương đồng dạng, tại trong mạch máu sục sôi cuộn trào mãnh liệt, bị rắn chắc quản ở chỗ ngăn, kích thích hoa mỹ sóng máu. Toàn thân dường như như dùng không hết khí lực, hai tay phồng chế Phạt lực khiêng đỉnh.

Luyện thể tam đoạn, với tư cách là "Luyện nhục đoạn" đỉnh phong, quả nhiên không giống bình thường!

Sở Thiên hai chân hơi cong, trọng tâm trầm xuống, hai tay khúc giương, bày ra "Toàn Phong Chương" thức mở đầu.

Súc thế hoàn tất, chương, cánh tay, khớp, chân tựa như nhất thể, chương vũ lưu vân, chân phi tia chớp, chốc lát hóa thành một đoàn gió lốc, vô luận cường độ, hay là phạm vi, đều so với trước kia đề thăng gấp mấy lần.

Gió lốc càng múa động càng mạnh, đất trống mặc dù rộng rãi, lại câu lưu không được. Sát qua đá núi, từng mảnh mảnh đá nhao nhao hạ xuống, vô ngoại chắc chắn đá núi, tại Sở Thiên "Toàn Phong Chương" hạ tựa như đầu bếp thót thịt bò, nghĩ thiết ít nhiều mỏng là hơn mỏng, nghĩ thiết vài miếng liền vài miếng, tùy thích, thuận buồm xuôi gió.

Diễn luyện xong, thu công tĩnh thần.

Sở Thiên đại hỉ, lần lượt phụ thân theo như lời, lúc này "Toàn Phong Chương" uy lực đã đạt tới tiểu thành. Lần này tiền đặt cược, cuối cùng là hấn thắng. Nhanh như vậy liền hoàn thành mục tiêu, nghĩ đến lão ba chắc chắn hết sức kinh ngạc.

Tự hành nào bỏ hạ phụ thân bộ dáng giật mình, hấn không khỏi mỉm cười.

Bất quá, có một chuyện khiến hấn khó hiểu. Sở Thiên mơ hồ phát giác, hấn hiện tại chỗ khiến cho "Toàn Phong Chương" đã cùng quang ảnh diễn luyện gần như nhất trí, nhưng cái này rõ ràng chỉ là tiểu thành, đại thành cảnh giới lại không thể nào tưởng tượng.

Hấn tĩnh tư hồi lâu, cuối cùng nghĩ không ra cái nguyên do. Liền định xuống núi điều chỉnh một phen, thuận tiện củng cố hạ tu vi. Tiền đặt cược nghe nói không thể so với "Toàn Phong Chương" yếu, đáng chờ mong.

Bỗng nhiên, Sở Thiên dừng bước lại, mục quang bị phụ cận đá núi thật sâu hấp dẫn, bàng bạc trong mắt quang huy lưu chuyển, thật lâu đứng lặng bất động.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu, kim đầu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Rửa nhục

Trước mặt Sở Thiên trên sơn nham, bắt mắt nhất chính là bị "Toàn Phong Chương" thổi qua dấu vết.

Ngoài ra, còn có thật nhiều hình dạng bất đồng, phong cách khác lạ dấu vết. Trong đó một chỗ đá núi bị cuồng phong hung hăng xé mở, ẩn chứa dày đặc xé rách chỉ lực; một chỗ khác thoạt nhìn tròn thấp một đầu, phẳng phát bị cự phong lấy tính áp đảo lực lượng nghiền ép; còn có một chỗ bị chinh tề mở ra, áp tại tốt nhất bảo kiếm. Có đôi khi, dấu vết cũng sẽ nhàn nhạt, hấn là khinh phong ôn nhu vuốt ve.

Những thứ này là nhiều loại phong tại hậu sơn lưu lại ẩn ký, có hung mãnh, cũng có ôn hòa; có lợi hại, cũng có phác vụng về; có kiên cường, cũng có ôn nhu... Cái này tòa cổ xưa sơn mạch tồn tại nhiều năm, xa xôi tiếng gió hú cũng như thế, dài đằng đặc trong năm tháng, cả hai tựa như phát sinh qua vô số giao tiếp, cả tòa núi mạch đều là đoạn này đã lâu cảm tình chứng kiến.

Vì vậy, Sở Thiên liền tại đây tòa rộng lớn vùng núi bên trong tùy ý đi đi lại lại, xem vô số phong cảnh, quan sát phong chi dấu vết.

Hay là trên sơn nham vết sẹo, hay là trong gió cành lá lắc lư, hay là chim tước ục lặc nhảy lên, hay là tươi tốt cỏ xanh nghiêng thân hình hướng đại sơn gây nên...

Sở Thiên mắt bạc hiển lộ so với bình thường vô cùng sáng ngời, tựa hồ tiến nhập một loại thần bí trạng thái, lực chú ý chăm chú, đếm không hết dấu vết, đúng là đã gặp qua là không quên được, khắc sâu vào trong lòng!

Hấn cứ như vậy đi tới, nhìn, từ mặt trời mới lên ở hướng đông đi thẳng mặt trời chiều ngã về tây.

Sở Thiên đột nhiên phục hồi tinh thần lại, tựa như mộng mới tỉnh, thối lui ra khỏi thần bí trạng thái.

Bốn phía nhìn quanh một chút, đứng lại ở dưới núi trong rừng cây, tiếng ồn ào nổi lên bốn phía, kẻ săn thú, người hái thuốc, người lữ hành có thể bận rộn một ngày, ba lượng thành đàn, kẻ vai sát cánh hướng ngoài rừng đuổi, bao phình, nghĩ đến thu hoạch xa xỉ, trên mặt tràn đầy nụ cười thỏa mãn.

Sở Thiên thử quan sát phong dấu vết, lại khó tiến nhập vừa mới loại kia trạng thái, có thể hồi tưởng một chút, rồi mới xem qua dấu vết đều ẩn trong đầu, rõ ràng minh bạch, như tại trước mắt.

Hắn cảm thấy kỳ quái, chính mình kỷ ức vì sao trở nên tốt như vậy? Nghĩ tới nghĩ lui vậy mà tìm không ra nguyên nhân, dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa, tóm lại không phải chuyện gì xấu.

Sở Thiên tĩnh thần ngồi xếp bằng, nhiều lần hồi tưởng, ý đồ từ nơi này chút dấu vết bên trong tìm ra đề tạng "Toàn Phong Chương" cơ hội, lại thủy chung không có thu hoạch.

Trong đầu đột nhiên thêm quá nhiều đồ vật, hắn cảm thấy đầu mơ hồ thấy đau, nghiêng mắt nhìn liếc một cái vội vàng về nhà mọi người, thầm nghĩ là thời điểm về nhà.

"Cấp lão ba một kính hi a!"

Sở Thiên đứng dậy đi trở về, vẻ mặt tươi cười, giống như những cái kia bao phình sẵn bắn nhân sĩ.

Đi đến chỗ ở phụ cận đường nhỏ miệng, xa xa liền chứng kiến một đạo yếu diệu bóng hình xinh đẹp, đến gần dần dần thấy rõ dung mạo, tươi ngon mọng nước con mắt anh đào miệng, hồng nhật y phục bao lấy nhanh nhẹn thân thể mềm mại, sau đầu song đuôi ngựa dùng hồng nhật băng gấm, nghịch ngợm theo gió lắc lư, nguyên lai là Sở Sở.

Trên thực tế, Sở Thiên cùng nàng cùng xuất hiện cũng không nhiều, trong ấn tượng cái này vị tiểu tỷ tỷ không quá nói chuyện tình yêu, gặp người có chút thẹn thùng, luôn là hơi đỏ mặt né tránh.

Lại không nghĩ, nhưng lúc hắn bị người khi dễ, nàng này lại dũng cảm đứng ra toàn lực bảo vệ. Cái này có chút vượt quá Sở Thiên dự kiến, hết sức được cảm động, mấy ngày nay âm thầm thề, nếu có thể trở thành tuyệt thế cường giả, nhất định không cô phụ phần ân tình này.

Hiện tại Sở Thiên đối với cái này vị tiểu tỷ tỷ ấn tượng vô cùng tốt, lại không biết nên xưng hô như thế nào, gọi tỷ tỷ a, nàng so với chính mình lớn hơn không được bao nhiêu, không tốt lắm ý tứ, gọi thẳng trong đó danh xưng không thích hợp.

Đang tại hắn hăm vào lưỡng nan, Sở Sở đã thấy hắn, cuống quýt chạy tới, trong đôi mắt to xinh đẹp tràn ngập vào lo lắng âu, khuôn mặt đỏ tươi.

"Không phải về mà đi, trước đi ra bên ngoài trốn trốn."

Sở Sở hơi có chút thờ hồn hên, đỏ mặt hơi lâm li, không biết là mệt mỏi, hay là nhanh chóng.

"Làm sao vậy?" Nghe vậy Sở Thiên có chút giật mình.

Sở Sở chậm rãi bình phục hô hấp: "Sở Hách tộc huynh lại tới tìm người phiền toái, chính ngăn ở người cửa nhà."

Sở Thiên sững sờ, chợt lộ ra mỉm cười: "Rất tốt, đang muốn tìm hắn tính sổ."

Nụ cười này dưới cái nhìn của Sở Sở có chút kỳ dị, kiên quyết bên miệng khích lệ nói chặn trở về. Lại khiến nàng càng thêm lo lắng, mặt càng đỏ lên.

Nhìn đối phương mặt mũi tràn đầy khẩn trương, Sở Thiên trong lòng ấm áp, trấn an nói: "Sở Sở tỷ, ta hiện tại xưa đâu bằng nay, yên tâm đi, người đó tìm ai phiền toái hay là kiêu nói đó!"

Sở Sở ti mi vừa nghĩ, Thiên đệ bình thường cũng không lỗ mãng, tựa hồ đã tính trước, hẳn là Sở Văn thúc cho cái gì át chủ bài, có lẽ không cần quá mức e ngại Sở Hách.

"Người đã như chuẩn bị, ta liền không ngăn trở." Sở Sở sắc mặt hơi trì hoãn: "Bất quá hắn đem cái này mang lên!" Nói qua hướng Sở Thiên trong tay rút một cái dược hoàn.

Thuốc này màu sắc đỏ sậm, toàn thân tản ra nồng đậm mùi thuốc, ở trong tay Sở Sở lâu rồi, Sở Thiên cầm trong tay như cũ cảm thấy ấm áp.

"Đây là bạo nguyên đan, ăn vào, có thể thời gian ngắn gia tăng nguyên lực." Sở Sở bổ sung.

Sở Thiên không khỏi cảm kích, vật ấy nếu như là đan, tất nhiên giá trị xa xỉ. Mọi người đều biết, tuy nói Thánh Võ đại lục bồi thuốc vật phẩm chủng đa dạng, nhưng đan dược không thể nghi ngờ là chứng thuốc tôn sư. Gia tăng nguyên lực chi vật, tại đan dược bên trong đều là loại hiếm thấy, tối thiểu so với hắn đột phá thì phục dụng nguyên đan quý trọng.

Bởi vì thân thể hắn thường bị người khi nhục, trừ phụ thân bên ngoài không có người lần này đợi hắn, trong nội tâm ngàn vạn câu cảm kích, lại một câu đều nói không ra miệng, vành mắt hơi hơi phấp phồng.

"Không muốn quá để ý a dù sao cha ta chỗ đó còn nhiều, rất nhiều." Sở Sở giả bộ nhẹ nhõm nói: "Người muốn là chối từ, ta đã có thể tức giận."

"Cảm ơn!" Lúc này Sở Thiên đã coi Sở Sở là làm người thân nhất, âm thầm thề tương lai nếu có thành tựu, ắt thỏa hảo hảo báo đáp, nội tâm cảm kích mặc dù thiên quay bách chuyển, nhưng trong miệng chỉ có hai chữ, lại quý trọng ngàn cân.

"Cái này là được rồi nha." Sở Sở nhoeo miệng cười, sáng lạn rực rỡ, chiếu sáng đầy trời hoàng hôn.

Sở Thiên chỗ ở trước cửa, ngày xưa hơi có vẻ yên tĩnh, lúc này lại chen chúc vào không ít người, những người này đại bộ phận là đồng lứa nhỏ tuổi, ngoài ra còn có mấy vị lớn tuổi người, liền ngay cả mấy cái làm việc lật vật đều tới tham gia náo nhiệt.

Đám người một người cầm đầu, người cao mã đại, vẻ mặt ngang ngược, chính là tại tiểu bối bên trong rất có hung danh Sở Hách.

Hai tay của hắn giao nhau vẫn ôm trước ngực, dương dương tự đắc, ngang ngược. Mấy ngày trước đây đang bề bộn vào đột phá tu vi, không có rảnh sửa chữa Sở Thiên. Hiện tại vọt lên xuất thủ, kẻ này chấp cánh khó tránh khỏi, cùng lắm thì chán ở chỗ này không đi, cũng không tin tiểu tử này không trở lại ngủ.

Chỉ cần Sở Thiên tiểu tử trở về, liền xác định vững chắc lần lượt một hồi quả đấm, tu luyện sinh hoạt quá buồn tẻ, tiểu tử này hiện tại tốt xấu tính cái vô già, hy vọng có thể mang nhiều tới điểm việc vui mới tốt.

Sở Hách khoe miệng cười ra xảo trá độ cong, quả đấm của hắn sớm đã khát khao khó nhịn.

"Tới, tới." Đám người đột nhiên rộn ràng bài trừ, ánh mắt mọi người hội tụ, một đôi nam nữ sóng vai mà đến, nam tuấn tú tiêu sái, nữ xinh đẹp rực rỡ, chính là Sở Thiên cùng Sở Sở, hai người vừa nói vừa cười, có chút thân mật, ở đây không ít tiểu bối trong nội tâm ám ghen.

"Tiểu tử, còn thật dễ chịu." Sở Hách con mắt hồng như tóc tình trâu đục, hàm răng cắn thành khanh khách vang lên.

"Quá khen, cũng được bình thường thôi a. Không biết tộc huynh ngăn ở cửa nhà ta miệng, ý muốn như thế nào?" Sở Thiên dường như không nhớ rõ lúc trước gặp đánh tàn bạo, phảng phất hai người chưa bao giờ có xung đột, tâm bình khí hòa mà hỏi.

"Lần trước cùng tộc đệ luận bàn, cảm giác lấy lợi ích không nhỏ. Hôm nay đặc biệt qua, thứ nhất biểu thị cảm tạ, thứ hai hi vọng lại thỉnh giáo một phen, hi vọng người không tiếc chỉ giáo. Sở Thiên tộc đệ, cũng không nên che giấu, có lợi hại võ học chẳng quan thi triển, ngu huynh cái này thân thể còn được cho rắn chắc."

Sở Hách trì hoãn quá mức, già vờ già vịt nói, nếu không biết rõ tình hình nhìn thấy, còn tưởng rằng hai người giao tình rất tốt nha.

"Đâu có, đều là nhà mình huynh đệ, ta nhất định sẽ không khách khí." Lúc này Sở Thiên trên mặt có chút vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, chỉ là bốn phía đều là người biết chuyện, roi tại trong con mắt của bọn họ, nụ cười này thấy thế nào đều có chút âm trầm.

Tuỳ ý hai người sắp đại chiến, vậy xem bọn tiểu bối nhất thời tiếng động lớn ồn ào lên, trước mặt nếu có trống trận, chắc chắn người nổi trống trợ uy, trước người nếu có bàn, chắc chắn người vỗ án trầm trồ khen ngợi.

Người lớn tuổi ngược lại là trầm ổn chút, trên mặt còn có thể bảo trì nghiêm chỉnh, nhưng trong lòng bắt đầu thoải mái.

Muốn không phải thoải mái, như thế nào lại ở chỗ này nhìn náo nhiệt đâu, lại ủa sao không có ai vậy khuyên bảo can ngăn rồi mặc kệ nội tâm thế nào vui cười a, trên mặt tổng không tiện biểu lộ ra, nói như thế nào vậy mà niên kỷ một bó lớn, cũng không thể như những cái kia mao đầu tiểu tử đồng dạng đồ mặt tía tai thiếu kiên nhẫn a. Ai, còn thể thống gì, còn thể thống gì kia.

"Xem ra tộc đệ là có chỗ bỏ ích, chúc mừng a. Bất quá những ngày này ngu huynh cũng không có uống phí đâu, hi vọng tộc đệ không muốn quá trắng trợn mới tốt."

Sở Hách tâm chèn ép hạ Sở Thiên khí điểm, song quyền nắm chặt, cốt cách minh hường, bộc phát ra khí thế mạnh mẽ, tiếng răng rắc, dưới chân mặt đất bị đánh rách tả tơi, từng đạo vết rạn nhanh chóng lan tràn, luyện thể bốn đoạn tu vi bày ra không bỏ sót.

Xung quanh một mảnh xôn xao, luyện thể bốn đoạn, tại tiểu bối bên trong đã tính ưu tú, nguyên lai chỉ biết đệ đệ của hắn Sở Ca là thiên tài, không nghĩ tới Sở Hách bản thân đồng dạng không kém, một ít lớn tuổi người âm thầm gật đầu.

"Ai, nghĩ đầu năm Sở Văn cũng coi như ta Sở gia nổi tiếng thiên tài, không muốn về sau vì tình sở khổn, không gượng dậy nổi. Nhi tử càng chỉ vện vện có chỉ là Hoàng giai trung cấp tư chất, hiện tại lại không biết lượng sức, cùng Sở Hách xung đột. Xem ra từ nay về sau, Sở Văn cái này xem như triệt để sa đọa."

Trong đám người hai người tạp dịch lão giả nghị luận nói, đối với Sở Thiên mặt mũi tràn đầy khinh bỉ, hoàn toàn quên nhà mình hợp thành là vô già tư cách cũng không có.

Sở Sở thấy Sở Hách vậy mà lại đột phá, cái này cho dù phục dụng "Bạo nguyên đan" vậy mà đánh không lại, không khỏi là không có kiên quyết ngăn cản Sở Thiên trở về mà hối hận, nghe nói loại này ngôn luận, càng thêm uê oái ảo não, trong lúc nhất thời châu lệ dụ dằng, lã chã - chực khóc, thấy bên người mấy vị trẻ tuổi chỉ tâm thương yêu không dứt.

Tuôn ra tu vi, Sở Hách lên tiếng cuồng tiếu, một đôi ngư ngấn tại Sở Thiên trên mặt quét tới quét lui. Thấy đối phương như cũ bình tĩnh, không có xuất hiện trong tưởng tượng bối rối, không khỏi then quá hoá giận, quyết định không hề lưu thủ, trước tiên liền sử xuất toàn lực nghiền ép đối thủ.

Người tuổi còn nhỏ, mới tu hành vài ngày, nhiều bao nhiêu đạo hạnh. Không có việc gì cấp lão tử già bộ cái rầm sóng lớn không sợ, già bộ cái rầm cao thâm mạc trắc a.

"Xoẹt xoẹt" âm thanh thay nhau nổi lên, Sở Hách giữa hai chân như chói mắt lói quang hiện ra.

Thức dục "Bôn Lôi Thối", thấy Sở Thiên như trước thờ ơ, Sở Hách nổi giận gầm lên một tiếng, thả người hướng đối phương nhảy tới, hai chân kéo theo lói điện cùng kinh phong, hướng Sở Thiên ngực hung hăng đập mạnh. Hắn một khắc cũng không muốn chờ, lập tức muốn kéo xuống đối thủ nguy trang mặt nạ.

Giả bộ, khiến người tiếp tục giả vờ, nhìn người nằm rạp xuống tại đại gia dưới chân, còn hay không dậy nổi đây?

Cái này nếu là đá trúng, coi như là võ giả, cũng muốn làm trận trọng thương.

Sở Thiên vẫn không nhúc nhích, dường như bị dọa ngây người.

"Bôn Lôi Thối" sắp tới người, đột nhiên tao ngộ một hồi gió lốc, cường thịnh nơi này không ít người cách mấy chục bước cự ly, tay áo đều bị thổi làm ào ào rung động.

Cuồng bạo lói quang cùng lực tạt gió lốc vừa chạm vào liền phân.

Cả hai vừa tiếp xúc, nhìn như hung hãn lói quang trong khoảnh khắc sụp đổ, chỉ nghe "A" hét thảm một tiếng, một đạo nhân ảnh bị chấn lui ra ngoài, phi trên không trung hơn mười mét, đụng vào một gốc cây trảng kiện ngô đồng mới ngừng lại được, đầu óc choáng váng, miệng phun huyết tinh, không phải Sở Hách lại là cái nào.

Đẹp mắt mãnh liệt phong rồi đột nhiên dừng lại, lộ ra Sở Thiên gây thân hình.

Lần này tranh đấu, đúng là Sở Thiên thắng, hắn đánh bại cùng thể hệ bên trong luyện thể bốn đoạn người nổi bật.

Kinh khủng hơn chính là, bảy ngày phía trước, hắn liền cái võ giả đều không phải.

Vừa nghĩ đến đây, người vây xem đều là hít sâu một hơi. Trong lúc nhất thời, "tê tê" âm thanh liên tiếp, bên tai không dứt.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Xôn xao

Sở Hách thất bại, trước kia uy phong lẫm lẫm, hiện tại bất lực tựa ở trảng kiện trên cành cây. Khô héo lá cây bị đánh tan, bay lá tả rơi một thân, nhưng sắc mặt của hắn so với cuối mùa thu lá rụng càng thêm khô héo tiêu tụy.

Hắn mặt như màu đất, mặt mũi tràn đầy chán kinh, trong mắt tràn ngập kinh hoàng cùng sợ hãi, bình thường cho rằng là kiêu ngạo "Bôn Lôi Thối" vậy mà thi triển không ra, hắn hai chân đều bị đá thương, liền đường đều đi không được rồi. Toàn thân đều là màu đen chường ả, rậm rạp chẳng đếm không hết số lượng, chỉ ngán ngủ trong nháy mắt, cuối cùng bị đánh thành như vậy thể thảm bộ đáng.

Lúc này hắn vẫn không thể tin, thì thảo lắm bầm: "Điều này sao có thể. Điều này sao có thể." Đúng vậy, bảy ngày phía trước liền cái võ giả đều không phải, hiện tại càng như thể nhẹ nhõm liền đánh bại chính mình, điều này sao có thể rồi

Nếu lúc trước có người nói cho hắn biết, bảy ngày thời gian liền có thể khiến một cái chưa từng tu võ người, đạt tới luyện thể bốn đoạn chiến lực, hắn nhất định sẽ cảm thấy người kia đầu óc tú đậu, hay là đang nằm mơ, bởi vì cái này hoàn toàn không phù hợp thường thức.

Bảy ngày thời gian, bốn đoạn chiến lực? Đi hòa tiền cũng không có nhanh như vậy a!

Mà bây giờ, chỉ có trong mộng mới xuất hiện tình hình, lại thật sự rõ ràng phát sinh ở trước mắt, mà sáng tạo như thế kỳ tích thiên chi kiêu tử, đúng là bình thường tùy ý khi dễ đối tượng. Bây giờ suy nghĩ một chút, hắn chỉ cảm thấy đầu mình tú đậu, dĩ nhiên thẳng đến lấy là Sở Thiên này dễ khi dễ.

Có thể Sở Thiên này chỉ là Hoàng giai trung cấp tư chất, lại có thể nào tiến bộ nhanh như vậy. Nhìn hắn mấy ngày nay ra ngoài, nghe nói là phía sau núi mà đi, chẳng lẽ tại hậu sơn gặp được cái gì đại cơ duyên. Đúng, nhất định là như vậy, tiểu tử này đích thị là gặp vận may, bằng không thì sao có thể đánh bại lão tử.

Trong khoảnh khắc, Sở Hách trong nội tâm ý niệm trong đầu không biết chuyển nhiều hay ít ngoặt.

"Ồ, Sở Hách tộc huynh, ngươi làm sao?"

Sở Thiên khẩn thiết hỏi, tựa hồ so với hắn còn muốn kinh ngạc: "Tộc huynh nói các huynh đệ luận bàn không cần phải khách khí, ta mới ý tứ ý tứ. Không nghĩ tới ngươi... Ha ha, đều là tiểu đệ sai." Ngữ khí tràn ngập chân thành cùng hối hận, liền cùng thật sự là thất thủ đồng dạng.

"Phốc."

Sở Hách cực sĩ diện, trước công chúng hạ chịu nhục vốn là lớn mất mặt, còn có lần này có vẻ như thành khẩn, kì thực mĩa mai lời nói, rốt cuộc kiềm nén không được, nhất miêng huyết tinh thốt ra, hắn tự tay chỉ vào vẻ mặt vô tội Sở Thiên: "Ngươi, ngươi!", nói một nửa, lại ngoác đầu hôn mê bất tỉnh.

"Hách ca, Hách ca." Trong đám người đi ra hai người trẻ tuổi, gấp giọng hướng tạp dịch muốn cái cẳng cứu thương, luống cuống tay chân đem Sở Hách đặt lên. Hai người này là Sở Hách tiểu đệ, Sở Thiên yếu thế bị nhục, bọn họ cũng có phần, xem như Sở Hách đồng lõa. Nhưng bây giờ hoàn toàn không có bình thường ý thế hiệp người, ánh mắt trốn tránh không dám nhìn hướng Sở Thiên, một thanh lão đại thả ỏn, tựa như đào binh vội vàng đi trở về.

"Đứng lại." Sau lưng một chút quát chói tai, phảng phất ác ma kêu gọi từ không gian sâu xa xa truyền đến.

Hai người vội vàng quay đầu lại, trong ấn tượng lơ lửng bình thường Sở Thiên, lúc này vậy mà hình dáng như ác ma, liền ngay cả cường đại Sở Hách đều bại lớn bỏ nhào, bọn họ lại lấy cái gì đến nơi.

Mãnh liệt cảm giác sợ hãi khiến cho hai người hai chân run rẩy, toàn thân run như run rẩy, trong tay cẳng cứu thương trong lúc nhất thời lại có nặng ngàn cân, miễn cưỡng cố nặn ra vẻ tươi cười, lại so với khóc còn khó coi hơn.

"Rầm rầm!"

Một người trong đó tương đối nhất gan, lại bị bị dọa tè ra quần, nước đái thấm ướt đũng quần, theo ống quần xuống trôi, trong không khí nhất thời tràn ngập một cỗ nước tiểu mùi khai. Tới phía trước cũng không khăn trương, làm cùng Hách ca tìm thú vui, đi vào rừng thì còn nhiều uống vài chén trợ hứng, lúc này lại toàn bộ hóa thành nước tiểu ý nghĩ, sợ hãi phía dưới không khống chế được nước tiểu ra.

Người này chợt dạ hướng quanh mình nhìn loạn, mọi người đều là mặt mang trào phúng, trong khi giãy chết, hắn trong lúc vô tình vừa vịn liếc về tâm bình tĩnh thiếu nữ lúc này che lại cái mũi đẹp dễ tính xảo, vẻ mặt khinh bỉ, trong nội tâm một chút kêu rên, cái này mất mặt ném quá.

Một người khác diện mạo bên trên tràn đầy to như hạt đậu mồ hôi, đánh bạo hỏi một câu: "Thiên đệ, a không, Sở Thiên đại ca có gì chỉ giáo?"

Tại tiểu nhân trong mắt, bắt đầu chẳng phân biệt được bối phận tuổi tác, người đó thực lực mạnh người đó là Ca. Giờ này khắc này hắn cỡ nào muốn đem Sở Hách ném, tự hành đào tẩu, nhưng như vậy Sở Hách tính chắc chắn thu được về tính số, chớ nói chỉ là đệ đệ của hắn Sở Ca, nhớ tới người kia đáng sợ, trên mặt lại chảy ra mấy giọt mồ hôi.

"Không có gì, hôm nay thật sự thất thủ, Sở Hách tộc huynh sau khi tỉnh dậy, giúp ta tạ lỗi." Cố nín cười ý nghĩ, Sở Thiên sắc mặt không hề bận tâm nói, nhưng trong lòng có chút cảm khái, thực lực cường đại, liền trước kia khi nhục người của hắn đều nhau sợ hãi kính phục.

Nghe vậy hai người đầu lắc giống như trống lúc lắc đồng dạng, nói năng lộn xộn đáp: "Không có chuyện gì đâu, không có chuyện gì đâu."

Thấy Sở Thiên không lên tiếng nữa, gan lớn tiểu đệ cẩn thận từng li từng tí nói "Sở Thiên đại ca, người xem, không có gì chúng ta liền đi trước a?"

"Ừ." Ngắn gọn nói tóm tắt trả lời giống như từ lỗ mũi phát ra.

Hai người như nhặt được đại xá, hướng Sở Thiên cung kính chào hỏi, bận rộn quay người triệt thoái phía sau, tháo chạy giữa các hàng phảng phất phía sau núi trong rừng cây đi nhanh như bay thỏ rừng.

"Lại cho ta mang vài câu. Lần này là tay ta trọng, ta nhất định hăng hái tu luyện, đợi học được lực khống chế độ, sẽ tìm tộc huynh luận bàn, ta nhất định sẽ nhẹ nhàng..."

Sở Thiên tựa hồ đột nhiên nhớ tới cái gì, tức thời bổ sung một câu.

Chính vui mừng sắp thoát ly ác ma, hai người mãnh liệt nhất nghe được câu này, dưới chân lại một cái lão đảo, suýt nữa đem cẳng cứu thương ném đi, chấn động trong hôn mê Sở Hách một hồi không thoải mái kêu rên, ập ứng đáp ứng hai tiếng, tiếp tục bỏ chạy, kia bước chân càng dồn dập.

"Ai, Thiên đệ, ngươi thật đúng là chân nhân bất lộ tướng a." Một chút hàn huyền đột nhiên đánh vỡ yên lặng.

Sau đó, đám người bắt đầu tiếng động lớn ồn ào lên, không ít bình thường đối với Sở Thiên mặc kệ không hỏi người, hôm nay đột nhiên trở nên nhiệt tình dâng lên

"Tiểu Thiên tuổi còn nhỏ, liền có thực lực như vậy, thực là thiên tài a." Còn đây là lớn tuổi người ca ngợi.

"Sở Huynh Đệ luôn luôn thâm tàng bất lộ, chắc chắn ở trong Tộc bí bộc lộ tài năng." Như cùng thế hệ nghiêm mật ôm quyền biểu thị khâm phục. Nghe vậy Sở Thiên âm thầm đau đầu, nào có giấu cái gì a, nếu có thực lực, đoạn trước thời gian bị Sở Hách đánh tàn bạo thì đã sớm còn lấy sâu sắc, hắn lại

không phải thụ ngược đãi cuồng.

"Sở Thiên, hảo hảo biểu hiện, ta xem trọng ngươi a" thậm chí có tộc muội lớn mặt biểu thị thương thức.

Ngay từ đầu Sở Thiên có chút hưng phấn, rốt cuộc khổ tu đạt được người khác tán thành, chung quy là tốt chuyện riêng. Nhưng theo tốt như thế người càng ngày càng nhiều, không hề có giao tình cường ép leo giao tình, quan hệ không hòa thuận chạy đến chữa trị quan hệ, hẳn dần dần cảm thấy đau đầu, xem ra tán thành người quá nhiều vậy mà rất phiền a.

Cuối cùng, Sở Thiên nhanh chóng bắt lấy tay của Sở Sở, tại một mảnh ca ngai cùng trong tiếng nghị luận chạy trời chết. Sở Sở sắc mặt ửng đỏ, may mắn dần có sắc da sắc vật che chắn, Sở Thiên không phát giác gì.

Hai người chạy ra rất xa, rốt cục tìm được một chỗ yên lặng nơi dừng lại.

"Thiên đệ tốt được hoan nghênh a." Sở Sở thấy Sở Thiên sắc mặt chật vật, không khỏi mỉm cười chế nhạo.

"Tỷ, ngươi cũng đừng trêu chọc ta." Sở Thiên trên mặt nụ cười so với mướp đắng còn đau khổ. Chỉ ngán ngại xã giao trong chốn lát, liền toàn thân không được tự nhiên, lại so với phía sau núi khổ tu còn mệt mỏi.

Sở Thiên lấy ra "Bạo khí đan" ý định vật quy nguyên chủ, cười nói: "Ta liền biết không dùng được."

Sở Sở giả bộ phẫn nộ: "Làm cái gì vậy? Ta là chị của ngươi, đưa ngươi ít đồ không nên sao? Như vậy khách sáo khách khí, chẳng lẽ ta giống như người ngoài đời?"

Càng nói âm lượng càng thấp, cuối cùng lại nhào nặn liếc trông mắt nhỏ giọng khóc nức nở.

"Ta sai rồi, ngươi là chị ruột ta, ta sai rồi vẫn không được sao?" Sở Thiên lúc trước cực nhỏ cùng nữ hài tiếp xúc, kia gặp qua loại này trận chiến, không khỏi luống cuống tay chân, không biết làm sao.

"Cái này là được rồi nha, nghe tỷ chuẩn không sai." Sở Sở lấy ra che nhãn bàn tay nhỏ bé, phía dưới đúng là trương khuôn mặt tươi cười, nơi đó có nước mắt tại?

"Ách." Mắc lừa Sở Thiên tròn mắt há hốc mồm.

Sở Sở thấy Sở Thiên ngu ngơ, chỉ cảm thấy cái dạng này vô cùng khả ái, nhìn không được khanh khách nở nụ cười, cầm bàn tay nhỏ bé ở trước mặt hẳn loạn sáng ngời.

Phục hồi tinh thần lại, Sở Thiên ám thở dài, đơn giản như vậy liền bị lừa rồi, thật là mất mặt.

"Nên trở về nhà rồi, như quá muộn, cha ta lại nên cảm rằm." Sở Sở nhìn sắc trời không còn sớm, liền hướng Sở Thiên cáo từ về nhà. Nàng tâm tình cực kỳ sung sướng, liền di động đều là vừa đi vừa nhảy, sau đầu đuôi ngựa tại thấm mát gió mát quét, theo bước chân không ngừng lắc lư. Sở Thiên đưa mắt nhìn nàng đi xa, đến lúc tịnh lệ thân ảnh chui vào dạ sắc.

Trên đường về nhà, Sở Sở ửng đỏ kiêu nhan, giong gĩa tiếng cười cùng với rêu rao đuôi ngựa nhiều lần tại Sở Thiên trong đầu xuất hiện, khó có thể loại trừ, Sở Thiên đối với mu bàn tay hung ác bóp vài cái trấn định thần kinh, thầm nghĩ: "Sở Thiên a Sở Thiên, năng thế nhưng là chị của ngươi, đối với nàng có cảm giác, ngươi là súc sinh đi?"

Kịch liệt cảm nhận sâu sắc khiến Sở Thiên chậm rãi bình tĩnh trở lại, một đường tâm sự nặng nề, tỉnh táo lại, đã đến nhà, rồi mới đám người vây xem đi tản đi, hẳn không chút trở ngại tiến nhập gia môn, hướng Sở Vân chỗ ở đi đến, sánh ngang "Toàn Phong Chương" vô học đáng chờ mong.

"Cái gì, nhanh như vậy liền tu luyện thành?" Sở Vân vô cùng giật mình, trong tay chén dạ quang đều thì trên mặt đất ngã thành phần vụn. Tại đây chén trong suốt như ngọc, giá cả xa xỉ, nhỏ nhỏ một cái, liền chống đỡ vượt được gia đình cả năm chi tiêu. Nhưng Sở Vân này xưa nay yêu thích chén ngã thành mảnh vỡ, hẳn cũng không có bên trên đau lòng, chỉ lấy hai mắt nhanh chăm chăm Sở Thiên chờ đợi xác nhận, trong nội tâm hình như có nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa đồng dạng mừng rỡ.

"Đúng vậy." Sở Thiên khẳng định nói.

"Ngươi sẽ không chỉ đem "Toàn Phong Chương" tu luyện nhập môn, lại sai coi nhập môn là làm tiểu thành a?" Sở Vân mặt mũi tràn đầy hồ nghi.

Sở Thiên trán hiện hiện hắc tuyến, nhẫn khí nói: "Chẳng lẽ trong mắt ngươi, con ruột cứ như vậy không đáng tin cậy?"

"Đi, ra ngoài luyện một chút." Sở Vân xung trận ngựa lên trước, hướng viện thẳng đến, ngày xưa vững vàng bộ pháp trở nên có chút không thể chờ đợi được, Sở Thiên sau đó theo sát.

Sở Vân viện thông thường yên tĩnh bị tiếng rít đánh vỡ, một đạo mạnh mẽ gió lốc ở trong viện bỗng nhiên xuất hiện, càng cao càng lớn, quấy không khí dần dần thành lốc xoáy, cùng tại hậu sơn diễn luyện so với, tăng thêm vài phần nộ khí, phảng phất uy nghiêm bị người nghi vấn, nội tâm ghen ghét, gầm rú vào đêm thanh thạch trên sân nhà vô số khô héo lá rụng xoáy lên xé nát. Liền ngay cả xa xa đáng trên bậc thang quan sát Sở Vân, cũng không thể hoàn toàn may mắn thoát khỏi, áo bào trong gió tung bay, vạt áo trước nhộn nhạo ra từng vòng rung động.

"Tốt." Sở Văn nhin không được bật thốt lên tán thưởng.

Đạt được ứng như thừa nhận, gió lốc phương thu liễm nộ khí, chậm rãi đình trệ, lộ ra Sở Thiên thân hình.

"Quả nhiên là tiểu thành, không nghĩ tới gần gần bảy ngày thực thành công." Sở Văn bước nhanh chạy đến, thần tình kích động, sàn nhà đều giẫm thành "Ba ba" vang lên, chỗ nào còn có ngày thường an ổn, gấp không sợ hãi?

"Đó là đương nhiên, không có nghe nghe bên ngoài người nói như thế nào, ta là thiên tài nha, ha ha." Sở Thiên dương dương tự đắc, chợt nhớ tới chiến thắng Sở Hách thì a dua người một câu ca ngợi, trực tiếp đem thiên tài cái này nhất xưng hô mang tới sử dụng.

"Cũng đúng, rốt cuộc ta cũng, tư chất ưu tú một chút, đương nhiên nha." Sở Văn càng thêm tự kỷ.

Sở Thiên gặp tình hình này lại cũng khó có thể cười ra, giờ tay xoa xoa mi tâm, nói như thế nào đây, lão ba cũng quá cái kia...

"Vậy đồ ước tính ta thắng a, nếu như thế, thỉnh đem tiền đặt cược lấy ra. Lão ba, đây chính là lời hứa của ngươi, tổng sẽ không không trả nợ a?" Sở Văn tựa như lo lắng lão ba danh dự, thấp thỏm bất an mà hỏi.

"Làm sao như vậy được, nhân phẩm của ta ngươi còn không rõ ràng lắm đi?" Sở Văn cười ha ha, chứng kiến Sở Văn xanh cả mặt, quyết định không hề khiêu chiến cực hạn của hắn, chuyển giọng: "Cấp là sẽ cho, bất quá ngươi nhất định phải học?"

Sở Văn trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười, chịu được dạ sắc ảnh hưởng, nụ cười này thấy thế nào đều âm hiểm, tràn ngập xảo trá cùng tính kế hương vị.

Sở Thiên toàn thân một hồi giật mình, lão ba như vậy cười, chuẩn không có chuyện tốt.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Luyện công chuẩn bị

"Đương nhiên muốn học." Sở Thiên kiên trì nói. Việc đã đến nước này, bất kể như thế nào đều muốn đem môn tuyệt kỹ này học đến tay, bằng không thì rất xin lỗi mấy ngày nay khổ tu.

Sở Văn cười cười, phản trở về trong phòng, môn võ học này giấu ở trong nhà.

Sở Thiên ở trong viện chờ, trong nội tâm bất an, lão ba nụ cười này như thế nào có chút giả đâu, xem ra việc này tất có kỳ quặc. Băn khoăn trùng điệp thời gian tóm lại gian nan, hắn đợi thành cực kỳ lo lắng, khổ đợi lo lắng vạch trần.

May mắn Sở Văn không có lại bao lâu, chỉ chớp lát sau sẽ trở lại, vào đem một vật hướng Sở Thiên ném đi.

Sở Thiên tiếp nhận trong tay vừa nhìn, là một quyển màu vàng xanh lá thẻ tre, không biết nguyên vật liệu là loại trúc nào, cực kỳ óng ánh thấu triệt, lại không thua bởi ngọc chế chi vật, mà lại niên đại đã lâu, trông thấy vật ấy liền biết môn võ học này tất nhiên bất phàm.

Không thể chờ đợi được hướng trong đó đưa vào nguyên lực, Sở Thiên chợt cảm thấy một hồi hoảng hốt, tâm thần phảng phất bị toàn bộ hấp thụ thẻ tre.

Bốn phía toàn bộ đều trắng xoá sương mù, mông lung cái gì đều nhìn không rõ. Sở Thiên ngưng tụ tâm thần, phảng phất tới từ cổ xưa rừng rậm ẩm ướt sương mù chậm rãi tản đi, quanh mình cảnh vật dần dần rõ ràng.

Ánh vào mắt Sở Thiên mảnh vải chính là một phương lối dài, trên dài có hai người đang tại kịch liệt chiến đấu, một người trong đó đang mặc hắc y, chiêu thức lăng lệ, bộ pháp quỷ dị, giờ tay nhắc chân đều là sát chiêu. Một cái khác là trắng hán đầu trọc, còi trần, thần thái hào phóng, tranh đấu phong cách đại khai đại hợp.

Trắng hán đầu trọc chiêu thức cực kỳ cương mãnh, hắc y nhân thì triển tinh diệu bộ pháp vòng quanh hắn chỉ là đảo quanh, cũng không chánh diện va chạm.

Như thế dây dưa hồi lâu, trắng hán tựa hồ kiệt lực, hắc y nhân cuối cùng tìm ra một chỗ sơ hở, cũng chỉ như kiếm, hướng đối phương ngực hung hăng đâm. Đại hán thu chiêu không kịp, vội vàng ra quyền hộ thể.

Tráng hán muốn thua, Sở Thiên ám kết luận, hai người này thực lực vốn là lực lượng ngang nhau, nhưng hắc y nhân đầy đủ phát huy bản thân linh hoạt ưu thế, tại tráng hán hung mãnh thời điểm tránh đi phong mang, đợi hắc khí lực chưa đủ mới vừa xuất thủ, bất động thì thôi, khẽ động tất nhiên son băng địa liệt, Sở Thiên không phải không thừa nhận, Hắc y nhân kia chiến pháp tương đối sáng suốt.

Hắc y nhân mặc dù trong tay không có kiếm, nhưng chiêu này kiếm chỉ lại so với cao thâm kiếm pháp càng biểu hiện sắc bén, hắc tựa hồ tiên đoán được thắng lợi kết quả, một mực trên mặt lạnh lùng rất cục lộ ra nụ cười, dường như băng sơn khoanh khắc hòa tan đồng dạng, vô cùng ấm áp. Cái này bình thường thiếu nói, thậm chí có chút cương thi mặt người, nhất cười lộ lên đúng là vô cùng kinh diễm.

Quyền, chỉ tất cả mang theo kinh người hung hăng chạm vào nhau, kiếm chỉ kinh đạo mười phần sắc bén, trong chớp mắt liền đem nắm tay mang theo như núi nguyên lực đâm vào thành tổ ong.

Tuý ý tráng hán đầu trục muốn kiệt lực, quả đấm của hắn đã hết, lại đột nhiên tựưng sinh ra tam trọng cương mãnh kinh lực, mà lại một đạo mạnh hơn một đạo, thế như núi non trùng điệp dãy núi, đột ngột hướng hắc y nhân đập tới.

"Răng rắc."

Hắc y nhân thi triển công kích kiếm chỉ đứt từng khúc, cánh tay đứt gân gãy xương, trong miệng phun huyết như suối, bộ mặt nụ cười vĩnh viễn ngưng kết, thân hình cùng với một bộ hắc y bề thành vô số mảnh vỡ, mà hóa thành thủy vụ dung nhập bốn phía phảng phất ngàn năm không thay đổi âm ướt.

Hình ảnh đến tận đây chung kết, Sở Thiên ý thức rời khỏi thế tre, giản bên trong tin tức lưu chẳng biết lúc nào nhảy vào trong đầu.

"Tu Du Kinh, Tam phẩm đỉnh cấp võ học. Kiệt lực sinh lực mới, thế quá tạo uy thế. Tu đến đại thành, có thể tại trong thời gian ngắn bạo phát tam trọng kinh lực, nhất trọng cao hơn nhất trọng, tam trọng phát ra cùng một lúc, lực công kích có thể so với tứ phẩm võ học."

"Muốn tu thử công, cần trước dùng hồ huyết Thối Thể Dịch cường hóa thân thể, chưa rèn luyện không thể cưỡng ép tu luyện. Thân thể nhỏ yếu người mạnh mẽ tu thử công, hậu quả không thể tưởng tượng nổi. Hồ Huyết Tội Thể Cao như thế chế thành..."

Hồi tưởng lại trên đài tráng hán đầu trục thi triển thử công chuyển bại thành thắng, Sở Thiên trong lòng một hồi lửa nóng, trong mắt tràn ngập chờ mong cùng thêm thưởng, luyện thành thử công, thực lực chắc chắn tiến thêm một bước, cho dù đặt ở toàn gia tộc tiểu bối, đều được cho cường giả.

Chợt lại nghĩ tới tu luyện thử công khó xử, Sở Thiên không khỏi âm thầm cười khổ.

Đầu tiên, cần trước Tội thể, tuy trên ngọc giản nói hơi hợt, nhưng đang tu luyện qua "Toàn Phong Chương" Sở Thiên xem ra, Tội thể này sợ sợ không phải cái gì nhẹ nhõm sự tình.

Tiếp theo, Hồ Huyết Tội Thể Cao cần nhị phẩm Luyện Dược Sư luyện chế, muốn biết rõ Luyện Dược Sư địa vị cao thượng, coi như là Liệt Nham thành tam đại gia tộc, đều đem Luyện Dược Sư tương xứng cao cao cung cấp, xét thấy Luyện Dược Sư thừa thốt cùng thực dụng, nhị phẩm Luyện Dược Sư địa vị, gần như có thể cùng Hóa Cương Cảnh cường giả cùng so sánh. Sở Thiên mới tu võ không lâu sau, tu vi chỉ vẹn vẹn có luyện thể tam đoạn, căn bản không có cách nào khác lấy ra có thể đánh động nhị phẩm Luyện Dược Sư thù lao.

Cuối cùng, luyện chế Tội thể cao cần nhiều loại tài liệu, trong đó Tuyệt Tu Tham, Thiên Nam Bạch đều giá trị xa xỉ, nguyên liệu chủ yếu lại càng là Sơn Bối Hồ tinh huyết, Sơn Bối Hồ có thể so sánh phổ thông Uân Khí Cảnh càng mạnh bên trên rất nhiều, tuyệt đối được cho nên cảnh giới nổi bật, khiến hắc một cái luyện thể tam đoạn khiêu chiến Sơn Bối Hồ, kia không thể nghi ngờ là tự tìm chết, còn không bằng trực tiếp nhảy sông tự vận hoặc nhảy núi.

Đang lúc buồn bực, lời của Sở Văn bỏ đi hắc một ít nghi ngờ: "Sơn Bối Hồ huyết ta chỗ này vừa vặn có chút, cái khác hai loại nơi này người Sở Vũ thúc chỗ đó tìm xem xem? Thu đủ tài liệu, lại phiền toái hắc luyện chế một chút."

Sở Vũ thân vì gia tộc duy nhất nhị phẩm Luyện Dược Sư, quản lý Dược đường quyền hành, cực tự ý luyện dược, tộc vô luận nam nữ già trẻ thấy hắc đều thành cười theo mặt, rốt cuộc không ai nguyện ý cùng đan dược gây khó dễ.

Có thể Sở Thiên như cũ có chút nghi ngờ, tuy nói Sở Vũ là hắc thúc, con gái hắc Sở Sở cùng hắc quan hệ không tệ, nhưng cũng không thể làm cho nhân gia không ràng buộc luyện dược a, hai loại phụ liệu giá trị xa xỉ, luyện đan kỹ thuật liền trân quý hơn, bên ngoài cầu Luyện Dược Sư luyện chế đều cần phải trả ngất cao thù lao.

Sở Văn thông dong giới bên trong lấy ra bạch ngọc cái chai cùng ám tử sắc tạp phiến, nói rõ nói: "Trong bình là Sơn Bối Hồ tinh huyết, đây là của ta cống hiến tạp, phụ liệu cùng luyện dược cần điểm cống hiến, dùng tám thẻ này kéo ra."

Cuống quít tiếp nhận bình ngọc cùng tạp phiến, Sở Thiên ngưng thần nhìn kỹ, cái chai là bạch ngọc chế tạo, hiện lên bán trong suốt hình dáng, thấp thoáng có thể thấy trong đó đồ sộ Sơn Bối Hồ tinh huyết, hồ huyết đặt bình này, có thể lâu dài bảo trì bên trong cuồng bạo năng lượng không xói mòn. Loại này cống hiến tạp Sở Thiên cũng có một trương, là tham gia Khải Linh nghi thức do tam trưởng lão ban phát, lại hiện ra màu xanh biếc, cùng Sở Văn cái này tương ám tử sắc vô cùng là bất đồng.

Nhắc tới cống hiến tạp, lời kia liền dài quá. Đồn đại trước đây thật lâu, gia tộc vừa thành lập, mỗi người đều kéo thân tình, leo quan hệ, võ học bí tịch, cố gắng vô độ. Rất nhiều bình thường đệ tử tới võ học cao thâm, ngốc nghếch tu luyện, luyện xấu thân thể lại phản lại kỳ quái Công Pháp Các, khiến cho các trong thành viên phiền không thắng phiền.

Là giải quyết cái này một rắc rối, một vị nguyên lão phát minh "Điểm cống hiến". Tộc đệ tử như lại muốn đạt được võ học, dược vật, binh khí những vật

này, đều cần dùng điểm công hiến để đổi, điểm công hiến có thể do lập Yêu thú, hiến cho tư vật loại con đường đạt được.

Mà những tạp phiên này chính là dự trữ "Điểm công hiến" chi vật, chia làm màu xanh biếc phổ thông tạp, màu xanh da trời tinh anh tạp cùng với ám tử sắc nguyên lão tạp, tạp phiên cấp bậc tương trưng cho thân phận cùng địa vị, cầm trong tay nguyên lão tạp Công Pháp Các đổi lấy Vật phẩm, có thể hưởng thụ thật lớn ưu đãi.

Sở Thiên cáo biệt phụ thân, trở lại chính mình trong nội viện, ý thức xâm nhập trong ngọc giản quan sát tráng hán đầu trục diễn luyện mấy lần, đến lúc đêm khuya người mỗi mệt, mới mang theo thỏa mãn ngủ say sưa.

Gần nhất Sở Thiên ngâm đắng nuốt cay tu luyện, lại lĩnh hội "Tu Du Kính" nơi này thâm dạ, thể xác và tinh thần sớm đã mỗi mệt, hơi dính lên giường đã tiến nhập giấc ngủ, vô lo vô nghĩ ngủ ngon giấc.

Bước vào võ giả không có vài ngày liền đánh bại luyện thể bốn đoạn, người bên ngoài đơn giản quy về thiên tài, lại quên điều này làm cho thường nhân nhìn lên thành tựu cũng không phải là dựa vào thiên phú, mà là trả giá mồ hôi và máu từng chút một đúc thành. Cả đời ngang hàng, không có người nào sinh ra chính là con cưng của trời.

Tự học võ đến nay, Sở Thiên không có lúc nào không kéo căng dây cung, nghẹn chân khí xông về phía trước, tuổi còn nhỏ tư tưởng cứ chỉ thành thực thành sánh ngang người trưởng thành, có lẽ chỉ vện vện có ngủ say, năng lực buông lỏng thần kinh, quên mất phiền não ưu sầu.

Đang ngủ say, hán bình thường căng thẳng mặt, lúc này tràn đầy hạnh phúc mỉm cười, chứng kiến cái này tượng ngủ, mới khiến cho người nhớ tới đây chỉ là cái mười ba tuổi hài tử.

Một đêm Vô Mộng, đến lúc bình minh.

Sở Thiên tỉnh ngủ rời giường, đuổi cái lưng mỏi, ngày gần đây khổ tu tinh lực hao tổn hoàn toàn bị cái này một cái an ổn cảm giác bổ sung trở về, hiện tại trở lại trạng thái tốt nhất.

Nhớ tới luyện thuốc sự tình, Sở Thiên hơi chút trầm ngâm, gọi Tiểu Nguyệt, cho hay cần thiết chi vật, mệnh nàng Dược đường tìm người nghe ngóng. Biết được Sở Thiên nhẹ nhõm đánh bại Sở Hách, Tiểu Nguyệt đối với thiếu gia nhà mình lại nhiều mấy phần sùng bái, vui tươi hơn hồ làm việc.

Lợi dụng đoạn này nhàn rỗi, Sở Thiên một khắc cũng không chậm trễ, quả thực động tay chân luyện tập "Toàn Phong Chương".

Chỉ chớp lát sau, Tiểu Nguyệt trở lại, nàng dò xét thành tin tức, Dược đường chỉ có Thiên Nam Bạch, Tuyết Tu Tham là không có.

Sở Thiên lấy 200 kim tệ giao cho Tiểu Nguyệt, để cho nàng thành đông phường thị lại mua sắm, làm xong việc nơi này "Dược đường". Lần này luyện chế cần hai gốc Tuyết Tu Tham, mỗi gốc thị trường đồng đều giá ước là tám mươi kim tệ, 200 kim tệ hẳn có thể mua được phẩm chất không tệ.

Tiểu Nguyệt ngoài phòng, mệnh tạp dịch dắt tới một con ngựa, cưỡi ngựa tuyết trần mà đi. Tại đây ngựa chính là dị địa tốt giống, màu lông tinh khiết, tứ chi cường tráng, giá cả có chút đắt đỏ, nhưng cái này đối với Sở gia loại này nổi tiếng từ xưa gia tộc đương nhiên không là vấn đề.

Sở Thiên thì là thẳng đến "Dược đường", trên đường vừa đi vừa cười khổ, mua thuốc thật đúng là đắt tiền a.

Quầy hàng đang trực nhân viên cho hay, kiểm giữ nguyên lão tạp, hai gốc Thiên Nam Bạch tổng cộng cần tiêu hao mười một giờ điểm công hiến, nhìn như không nhiều lắm, nhưng ở trong tộc một chút công hiến liền có thể đổi lấy một khối nguyên thạch, tương đương với mười kim tệ, dược liệu giá cả đối qua chính là một trăm mười kim tệ, đây còn là thấp nhất chiết khấu giá, thật đúng muốn chết.

Sở Thiên biên phần nản giá cả đắt đỏ, biên lấy ra ám Tử Nguyên lão Ka, đang trực người vậy mà tay lấy ra nhất trương tạp phiên tại Sở Thiên tạp bên trên vẽ một cái, liền đem tiêu phí điểm công hiến cấp dòi đi, chột, đang trực người tại tủ thuốc trong một hồi tìm tòi, tìm đến Thiên Nam Bạch lấy ra giao cho Sở Thiên.

Chuyển đi công hiến, chỉ cần tâm thần tiến nhập tạp phiên, mặc niệm chi tiêu, suy nghĩ nhiều thiếu, liền chuyển đi ít nhiều, vô cùng thuận tiện. Thánh Võ đại lục, địa vực rộng bác, Địa Linh Nhân Kiệt, trừ võ giả, Luyện Dược Sư, có nhiều người giỏi tay nghề xuất hiện, từ nơi này một cái thẻ, liền có thể đổi với người chế tác nắm giữ cao siêu tài nghệ có biết một ít.

Thiên Nam Bạch là một cây màu xanh lá cây đậm thảo dược, cảm thấy trên như nồng đậm không gay mũi mùi thuốc. Sở Thiên đem nó thu hồi dung giới, tại đài khách ghé dựa bên trên ngồi tạm trong chốc lát, Tiểu Nguyệt đến, Tuyết Tu Tham vậy mà đã đến tay.

Mới sắm Tuyết Tu Tham, trụ cột bảo mẫn trắng muốt, giàu có dinh dưỡng, phía dưới tu hình dáng vật hỗn loạn, dường như lão nhân chòm râu. Nhìn tỉ lệ là thuộc về tốt giống, ở trên lưu lại như phi nhiều bùn đất, vừa nhìn chính là vừa thu thập, vô cùng mới lạ. Tiểu thương ý vào hàng hóa chất lượng tốt, công phu sư tử ngọam muốn 200 kim tệ, cái này đương nhiên không làm khó được Tiểu Nguyệt, dù sao cũng là nghèo khổ người xuất thân, trời sinh "Ép giá chuyên gia", tiểu thương bị lừa dối thành đầu óc choáng váng, không biết như thế nào cuối cùng lại một trăm bốn thành giao, xem như lớn bán phá giá, đoán chừng lúc này vẫn còn ở bầm chân ảo não.

Dược vật đầy đủ hết, chỉ kém luyện chế ra "Hỗ Huyết Tội Thể Cao" có gì công hiệu? Mất Sở Thiên bên trong tràn đầy nóng bỏng cùng chờ mong.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Phụ nữ

"Cái gì, rõ ràng Vũ thúc đang bế quan?" Sở Thiên mặt mũi tràn đầy lo lắng, thuốc mỡ luyện không đi ra, Tội thể liền vô pháp tiến hành, "Tu Du Kinh" tu luyện càng không thể nào nói đến.

"Ừ ừ." Đang trực nhân viên gật đầu xác nhận, tại Dược đường công tác, luôn luôn không người dám đơn giản đắc tội, lại đối với Sở Thiên không dám lãnh đạm, liền ngay cả xưa nay ngang ngược Sở Hách đều bị đánh đầy thương tích, tự nhiên sẽ không bởi vì tuổi còn nhỏ dò xét Sở Thiên.

"Đại khái cần phải bao lâu?" Sở Thiên truy vấn.

"Cái này nói không chính xác, nhanh thì mấy canh giờ, chậm vài ngày đều có khả năng." Đang trực người kiên nhẫn trả lời.

Nên làm cái gì bây giờ? Sở Thiên nhất thời khốn trụ, nghĩ tới nghĩ lui không còn biện pháp nào, chỉ có thể chờ.

"Ồ, Thiên đệ, tới nơi này làm gì?" Một đạo thanh thúy thanh âm vang lên, theo tiếng nhìn lại, Sở Thiên chứng kiến một bộ rất tinh tường gương mặt, không tự chủ lộ ra nụ cười, là Sở Sở.

Đối với nàng, Sở Thiên tự nhiên không có chỗ giấu diếm, một năm một mười cho hay ý đồ đến.

"Cái này có cái gì khó ? Đi theo ta." Sở Sở kéo Sở Thiên liền hướng bên trong xông, thuận đường hô: "Tiểu Nam, buổi sáng tốt lành".

Tiểu Nam vội vàng đáp lễ, Sở Sở chính là Đường Chủ thiên kim, hẳn tự sẽ không tiến hành ngăn trở.

Sở Thiên thấy chuyện riêng chuyển cơ, mừng rỡ, đi theo Sở Sở đi vào trong.

Đưa mắt nhìn hai người đi xa, Tiểu Nam mừng thầm, thoát nhìn nhỏ tý cùng Sở Thiên này quan hệ rất là không tệ, hạnh ngộ mới vừa rồi không có làm khó dễ, không chắc chắn chịu không nổi.

Dược đường từ bên ngoài nhìn không phải rất thu hút, giao dịch vị trí vậy mà có chút hẹp hòi, bên trong lại có khác động thiên. Giao dịch vị trí đằng sau là một đại viện, đình đài lầu các, hòn non bộ Tu Trúc mọi thứ đều đủ, tiền viện đã nghe nơi này nhân nhậ mùi thuốc, vườn bên trong thực như từng mảnh dược viên, trong đó không thiếu hi hữu giống. Thỉnh thoảng có Dược Đồng, nô bộc xuyên qua vãng lai, hoặc tưới nước, hoặc cuốc, hoặc hái thuốc, hoặc hướng gian phòng đưa vật liệu, cửa phòng đại bộ phận là giam cầm, bên trong hẳn là gia tộc cung cấp nuôi dưỡng Luyện Dược Sư.

Sở Thiên âm thầm lấy làm kỳ, sớm đề cho Luyện Dược Sư trường kỳ bế quan, không để ý tới tục sự, một lòng luyện dược, hôm nay vừa thấy quả là thế.

Không ít người chứng kiến Sở Sở vội cung kính hành lễ, Sở Sở này không có quá nhiều để ý tới, đơn giản gọi, kéo Sở Thiên tiếp tục đi vào trong.

Hai người cong cong lượn quanh lượn quanh mặc qua mấy trọng đình viện, đi đến tới thâm xứ một chỗ trong độc viện, nơi này chỉ có một gian bí mật phòng ốc, đến gần chút, cách song sa có thể thấy ẩn hiện bên trong ánh lửa, mùi thuốc xuyên thấu qua cửa phòng che lấp, tràn ngập tại trong tiểu viện.

Sở Sở nhẹ nhàng đẩy cửa ra, trong phòng to lớn nhất cái dược đình vô cùng dễ làm người khác chú ý, dược đình phía dưới đồ thăm Hòa Viêm thiêu chính vượng, chính giữa gần như trong suốt, thấp thoáng chứng kiến mấy mai màu xanh nhạt non thuốc đang tại thành hình, đình biên đang mặc Luyện Dược Sư quần áo và trang sức, mày rậm mắt to trung niên nhân chính chuyên tâm luyện dược, bên cạnh tráng kiện thiếu niên mắt thấy đan dược đem thành, mặt lộ vẻ vui mừng, khoe miệng thẳng liệt bên tai, mặt mũi tràn đầy dữ tợn không ngừng lay động, không phải Sở Hách là ai?

Sở Sở khuôn mặt khẽ biến, gia hỏa này tới làm cái quỷ gì. Sở Thiên ngược lại là lạnh nhạt nhiều lắm, dưới cái nhìn của hắn, người này bất quá bại tướng dưới tay, không đủ gây sợ, trở thành bại tướng dưới tay, liền vĩnh viễn đừng nghĩ lại đuổi theo.

Không muốn đụng vào Sở Thiên, Sở Hách không khỏi mặt lộ vẻ sợ hãi, ngày hôm qua bị đánh cả người là tổn thương, nếu không phải phụ thân lấy ra trân tàng "Hỏa Thương Tục Cốt Hoàn", hiện tại tất nhiên còn trên giường. Thuốc này mười phần trân quý, lại bị tự dung lãng phí, hẳn tất nhiên là lọt vào giữa cho một trận. Cho tới bây giờ, vết thương như trước mơ hồ làm đau, đối mặt Sở Thiên toàn thân không được tự nhiên, hận không thể lập tức rời đi.

Ba người đều có tâm tư, luyện dược đã đến mấu chốt khâu, Sở Vũ một tay khống chế hỏa diễm nhiệt độ, một tay đối với hư không hung hăng một trào, non thuốc dần dần thành hình, tại hắn tinh diệu nhiệt độ dưới sự khống chế, bị nung càng ngày càng mượt mà, lỗi lổm bấp bênh vị trí chậm rãi tiêu thất.

Cuối cùng, đan dược mặt ngoài óng ánh tron bóng, không còn chỗ thiếu hụt, thuốc này dĩ nhiên luyện xong!

Sở Vũ tay phải vung lên, nắp đỉnh ứng thủ đã khai mở, thấp thoáng mùi thuốc rồi đột nhiên trở nên nồng đậm, mùi thuốc cùng thủy vụ tán, vài viên phi thủy sắc đan được hiện ra, hần tất, vọt lên xuất thủ cầm lấy sớm đã chuẩn bị tốt bạch ngọc bình, ý niệm khắp nơi, đan được đột nhiên sống lại, thành liệt bay ra được đỉnh, nối đuôi nhau tiến nhập trong bình, nhét bên trên nắp bình, mùi thuốc chậm rãi tiêu tán.

Tiếp nhận đan được, Sở Hách ba bước cũng làm hai bước, bộ dạng phục tùng cúi đầu, cũng như chạy trốn chạy trốn. Bởi vì quá căng thẳng, đi phía trước lại quên nói lời cảm tạ.

Vừa luyện xong thuốc, Sở Vũ hơi hơi thở dốc, trên trán thấy mồ hôi, có thể thấy chỗ luyện đan được phẩm giai không thấp.

Sở Vũ sờ khăn lau đi trên mặt mồ hôi, hướng Sở Thiên mỉm cười, nhiệt tình chào mời nhà mình bảo bối: "Là muốn phụ thân, hay là Tiểu Thiên có việc?"

Thế nhân trong ấn tượng, Luyện Dược Sư hơn phân nửa tướng mạo xuất trần, tiên phong đạo cốt, Sở Sở môn sinh vậy mà xinh đẹp, có thể Sở Vũ lại một trương quốc chữ mặt, thô lông mày mắt to thoát nhìn trung hậu trung thực.

Nghĩ đến Sở Hách, Sở Sở không ngừng miệng phàn nàn: "Phụ thân, người như thế nào cấp kia cái đồ khôn nạn luyện dược a, hần luôn là khi dễ Thiên đệ."

Sở Vũ có chút không lời, con em gia tộc trên có chỗ tranh đấu, lại bình thường bắt quá, chẳng lẽ bởi vì vậy liền không cho người khác luyện dược? Do dự nửa ngày, cười mỉa nói: "Ta con gái tốt, chúng ta cũng không thể quan báo tư thù a."

"Hừ! Dù sao chính là không nên cấp hỗn đản kia luyện dược, phụ thân là một bại hoại, ta không để ý tới người rồi." Sở Sở cái miệng nhỏ nhắn vênh lên thành có thể treo cái bình đầu.

Sở Thiên ghen hòng nhìn trần trời, Sở Sở ở trước mặt hần thủy chung sấm vai vào ôn nhu, khả ái nhân vật, chưa bao giờ thấy qua nàng ôn ào tiểu tính tình bộ dáng, ngang ngược vô lý, lại có chút khả ái. Ta đang loạn tưởng cái gì, Sở Thiên âm thầm khinh bỉ chính mình.

Thấy thế Sở Vũ đau đầu, tộc hần xem như nguyên lão cấp tồn tại, tại Dược đường lại càng là nhất ngôn cửu đỉnh, tại luyện dược giới hết sức được đồng hành tôn kính, không sợ trời không sợ đất, duy chỉ có chỉ sợ nữ nhi nổi bão, dù sao cũng là ưa thích trong lòng, cũng không thể cùng nàng bố trí khi không phải.

"Hảo hảo, ta không còn cho hần chế thuốc, đừng nóng giận dược không?" Sở Vũ vừa thấy nữ nhi bảo bối tức giận, không chút nghĩ ngợi đáp ứng, hần đối với Sở Sở luôn luôn sức chống cự là không.

Nhưng trong lòng thâm nghĩ, không cấp Sở Hách luyện dược, nhà hần hơn phân nửa là hướng tộc trưởng cáo trạng, nói ta xử sự bất công. Không quản dược nhiều như vậy, trước đồ dành ở cái này Tiểu Thiếu Nữ lại nói cái khác.

Địa vị cao thượng Sở Vũ lúc này lại không hề có tôn nghiêm, liên tục mang lừa gạt trên chọc Sở Sở vui vẻ, cũng liên tục hướng Sở Thiên nháy mắt.

"Sở Sở tỷ, rõ ràng Vũ thúc cho thấy đứng ở gia tộc lập trường làm việc, người liền tha thứ hần a." Sở Thiên trong lòng cười thầm, mở miệng khuyên: "Hần luyện đan, chúng ta cũng có thể, ngang nhau dưới điều kiện ta sẽ không thua kém bất luận kẻ nào, tốt xấu đối với ta có chút lòng tin nha."

Nghe xong lời này, Sở Sở sắc mặt mới tốt nhìn chút, vẫn hàm hừ nói: "Thiên đệ tới luyện dược, không buông tha người xem người biểu hiện."

Nghe vậy Sở Vũ âm thầm sai biệt, không nghĩ tới Thiên tiểu tử lời như vậy có tác dụng, thành chăm chú chế thuốc, tỉ lệ không tốt nhưng không lừa gạt dược nha đầu kia. Hần rất muốn che đầu, cũng nói nữ nhi cùng cha thân, đối với người bảo bối này như thế nào luôn là "lấy tay bắt cá" a rồi

Sở Thiên cho hay Sở Vũ cụ thể phương pháp phương pháp luyện chế, lần đầu tiên mời người luyện dược, sợ xuất sai lầm, một chữ không lọt chăm chú thuật lại.

"Hồ Huyết Tội Thể Cao, đây chính là nhị phẩm đan dược. Hôm nay là ngày mấy, như thế nào cũng tìm ta luyện cao như vậy giai đan dược?" Sở Vũ tình thông giá thị trường, khó tránh khỏi có chút cảm khái.

Đừng nói nhị phẩm đan dược, dù cho nhất phẩm, đều là tầm thường võ giả hy vọng xa vời không thể thành, phẩm giai đan dược đều là tinh phẩm. Coi như là Sở gia dòng chính đệ tử, bình thường vậy mà cực ít có người tiêu phí nhị phẩm đan dược, giá cả chi đắt đỏ đủ để khiến tuyệt đại đa số người tắc lưỡi.

Trong lúc vô tình thoáng nhìn nữ nhi sắc mặt có chút đen, Sở Vũ hận không thể tự tát một phát, Tiểu tổ tông này vốn đã quên, hà tất lại nhiều chuyện riêng nhắc nhở nha.

Sở Vũ giả trang không có chú ý tới một màn này, ho nhẹ che dấu xấu hổ, ngồi xếp bằng trên đệm ngồi xuống điều trị, coi như là hần, luyện chế nhị phẩm đan dược cũng không phải là chuyện dễ, bất quá lần này với tư cách là thấy thế nào đều điểm giả bộ trấn định hương vị.

Tinh thần một lát, Sở Vũ trạng thái khôi phục lại đỉnh phong, bỗng nhiên mở ra hai mắt, tinh hoa bên trong bao hàm, bên trong tơ máu cùng một nhọc tất cả đều biến mất.

Thấy thế Sở Thiên bận rộn lấy ra dược liệu cần thiết, lấy cung cấp đối phương tùy thời lấy dùng.

Sở Vũ tay phải vung lên, nóng bỏng hỏa diễm tự đỉnh lô phía dưới xuất hiện, trong không khí nhất thời xuất hiện một hồi nóng bức khí tức, trong phòng

trở nên khô ráo, luyện được đệ Nhất giai đoạn —— ôn đỉnh, chính thức bắt đầu. Sở Thiên hai người non nớt con người nhanh chậm chậm được đỉnh, mất Sở Thiên bên trong tràn ngập nóng bỏng.

Gia tộc một chỗ khác trách viện trước cửa, mấy tên hộ vệ uy phong lẫm lẫm, điều võ dương oai, trên đường ngẫu nhiên trải qua tộc nhân nhìn về phía nơi này, trong mắt đều là khó nén vẻ hâm mộ. Đây là Tứ Trưởng Lão chỗ ở, vị trưởng lão này trưởng phòng gia tộc tài vụ, tộc đại bộ phận sinh ý đều kinh qua trong đó tay.

Cường đại vũ lực tuy làm cho người hướng về, là quá khó đạt được, người bình thường xem ra, phong phú tài lực hiển lộ càng thêm chân thực.

Những hộ vệ này đều là cao ngạo hạng người, tiếp đãi khách đến thăm thường lỗ mũi chỉ thiên, đột nhiên, hai người vốn kiêu căng trên mặt hiện ra cung kính, thật sâu thi lễ một cái, bởi vì tới chính là hần nhà ta đại công tử —— Sở Hách.

Sở Hách cũng không để ý tới hai người, sắc mặt trắng bệch, mở cửa thẳng vào, trong nội viện a dua nịnh hót người số lượng cũng không ít, nhưng lúc này hần lực chú ý hiển nhiên không tại một ít trên thân người, trong tay nắm chặt chứa mới xuất lộ đan dược bạch ngọc bình, bước nhanh hướng đệ đệ Sở Ca chỗ ở. Tin tưởng như những cái này, Sở Ca làm vũ lực đại tiên, vì hần báo đáp mũi tên kia chỉ cừu.

Nghĩ đến đệ đệ khủng bố, Sở Hách không chịu được rung mình một cái, chợt trên mặt hiển hiện một vòng nụ cười, đệ đệ rất nhanh sẽ giáo huấn kia cái đáng giận gia hỏa.

"Tiểu tử, đắc ý a, nhìn người còn có thể lớn lối bao lâu." Sở Hách sắc mặt lạnh lạnh, mấy cái vốn định đến nịnh nọt tạp dịch toàn thân run lên, cải biến ý niệm trong đầu lặng lẽ chạy đi.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Luyện được Tôi thể

Trong phòng, được đỉnh tầng dưới một đoàn nóng bỏng hỏa diễm hùng lực thiêu đốt, chính giữa như màu đỏ sậm huyết dịch co duỗi nhúc nhích, phun ra nuốt vào trên chậm chậm nổi bật hắc sắc tạp chất.

Bên bên trên nhiều ra hai cái bạch ngọc bình, bên trong như vừa mới ra lò Tuyết Tu Tham cùng Thiên Nam Bạch tinh luyện vật, đứng nhìn chỉ có nho nhỏ hai bình, lại bao hàm đất đỏ được liệu chủ yếu tinh hoa, lấy Sở Vũ luyện được kỹ thuật, vậy mà tiêu phí không ít tâm tư mới thuận lợi hoàn thành.

Đầu luân tinh luyện, Sở Vũ cái trán đã thấy mồ hôi, nhưng hần trạng thái tuyệt hảo, không làm nghỉ ngơi, tiếp tục tinh luyện tài liệu chính Sơn Bối Hồ huyết.

Sơn Bối Hồ là yêu thú cấp hai bên trong hi hữu giống, có một tia tiến hóa khả năng. Trong đó tinh huyết nghe nói truyền tự cao giai yêu thú, có rèn luyện thân thể, mạnh mẽ gân tráng cốt kỳ dị công hiệu.

Đương nhiên, trừ phi thiên phú dị bẩm, không ai trực tiếp lấy ra Tôi thể, bởi vì đó là tự mình hại mình. Bất quá, như ở trong đó tăng thêm bổ dưỡng Tuyết Tu Tham, cứu tổn thương Thiên Nam Bạch đang tiến hành cùng, chính là làm vô số thể tu già thêm chảy nước miếng kỳ bảo.

Bởi vì Sơn Bối Hồ tinh huyết đặc thù, trong đó tạp chất vô cùng khó tinh luyện, về điểm này, người trong cuộc Sở Vũ hiểu rất rõ, chiết xuất còn chưa tiến hành một nửa, hần cái trán đã che kín to như hạt đậu mồ hôi.

Trước kia hai loại tài liệu thêm vào bất quá dùng hai ngọn trà thời gian, mà hồ huyết tinh luyện trọn tiến hành gần nửa canh giờ, như trước kháng cự tính rất mạnh, bất ôn bất hòa phun ra tạp chất.

Sở Thiên thấy thế trong nội tâm cảm khái, riêng là Tuyết Tu Tham, Thiên Nam Bạch, liền ít nhất cần tiêu phí hơn hai trăm kim tệ mua sắm, Sơn Bối Hồ tinh huyết như thế khó tinh luyện, sẽ có bao nhiêu quý? Là 400, hay là 500? Như nguyên liệu chủ yếu không kinh qua phụ thân cung cấp, lấy thân thể của hần nhà ta, tất nhiên tiêu phí không nổi thứ này.

Mà Sở Sở thì so với hần bản thân vẫn còn ở ý nghĩ, tươi ngon mọng nước đôi mắt phảng phất hồ nước, thâm xử như hai luồng hòa hồng đang thiêu đốt, đó là đỉnh hỏa cái bóng.

Thẳng qua hơn một canh giờ, tinh huyết mới tinh luyện hoàn thành, Sở Vũ dập tắt hỏa diễm, lấy ra tinh huyết, nhét vào trong bình, chậm khẩu khí, thần

thái thanh tĩnh lại.

Tiếp tục áp chế hỏa diễm nhiệt độ lâu như vậy, thấp bức không ra tạp chất, cao hủy hoại tinh huyết, chẳng những khảo nghiệm kỹ thuật, càng khảo nghiệm sức chịu đựng, coi như là hẩn, lúc này đều vô cùng mệt mỏi.

"Móa ơi, thuốc này cao tại nhị phẩm đan dược trong, cũng coi như khó khăn nhất luyện cái loại kia, hôm nay thật đúng là xuất lực."

Nội tâm độc miệng, Sở Vũ âm thầm trầm ngâm, kế tiếp chính là dung hợp, một bước này mười phần mấu chốt, một khi thành công, đằng sau kết đan, liền nước chảy thành sông, như xảy ra chuyện không may, lúc trước vất vả đều muốn trôi theo nước chảy.

Thoáng nhìn nữ nhi ân cần chờ mong mục quang, Sở Vũ cắn răng, là nữ nhi cũng phải đem thuốc này luyện thành, mấu chốt một bước có thể không thể khinh thường.

Nghĩ tới đây, Sở Vũ tại góc tường tủ thuốc bên trong một hồi sôi trào, từ phía dưới trong ngăn kéo lấy ra cái bẹp bình nhỏ, trong đó chứa như xanh biếc nước thuốc.

Tìm dựa vào ghế dựa ngồi xuống, Sở Vũ ngẩng đầu lên, đem cái chai treo trên huyết thái dương mở ra nắp bình, tại hai bên tất cả giọt một giọt nước thuốc, nước thuốc màu sắc hiện rõ, cảm thấy trên có khí nhạ thông mùi thơm.

Đứng ngoài quan sát Sở Thiên cảm thấy thuốc này bất phàm, phỏng đoán rất nhanh đạt được xác minh, chỉ chớp lát sau, Sở Vũ liền nghi ngại và hồi phục hoàn tất, trạng thái thậm chí vượt qua không luyện dược thời điểm, hai mắt thần thái bắn ra bốn phía, trong mắt dường như không chứa mây mảy tạp chất.

Sở Vũ lại lần nữa nhóm lửa, ống tay áo phát một cái, ba bình chất lọc vật tất cả đều mở ra, bắt đầu tải liệu theo thứ tự nhập đỉnh.

Những tài liệu này dược tính khác lạ, vừa vào đỉnh liền không an phận nháo đành, bài xích lẫn nhau, tuyệt không chịu dung hợp cùng một chỗ, trong đỉnh đùng đùng không dứt bạo vang, toàn bộ thân đỉnh cũng bị chấn động ông ông tác hưởng, đỉnh này khoảng chừng trưởng thành trắng hán, khẽ động trên có chút dọa người.

Sở Sở mặc dù thường thấy luyện dược, nhưng như vậy kịch liệt kháng cự hay là lần đầu thấy, trong lúc nhất thời khuôn mặt trắng bệch, trong mắt tràn ngập lo lắng, Sở Thiên kéo lấy nàng lui về phía sau hai bước, hai người chậm đợi dung hợp hoàn thành.

Thấy thế Sở Vũ thông thả, hư không một trào, lấy Tinh Thần lực cường ép trấn áp. Tuy đỉnh thuốc bắc bài xích lẫn nhau, nhưng vừa rồi đã chiết xuất tạp chất, trong tài liệu cuồng bạo thừa số bị từ bỏ hơn phân nửa, người tựa như ngã vào cạm bẫy vậy khổ thú, chỉ có thể coi là nỗ lực hết đà.

Hẩn tiếp tục phát lực, dược đỉnh dần dần vững vàng, kịch liệt đùng âm thanh biến thành nặng nề ba ba thanh âm, do lớn đến nhỏ, cuối cùng hoàn toàn biến mất. Mà trong đỉnh hồ huyết đỏ sẫm, Tuyết Tu Tham thuần trắng, Thiên Nam Bạch xanh biếc dây dưa dung hợp được, ba loại nhan sắc như lốc xoáy xoay tròn, không ngừng tụ tập xác nhập.

Cuối cùng, nước thuốc bày biện ra tinh khiết xanh hồng sắc, tại đỉnh lô bên trong cuộn cuộn chuyển động.

Sở Vũ không chế giảm xuống hỏa diễm nhiệt độ, nước thuốc dần dần hóa thành cao hình dáng. Thuốc này hiện lên cao hình dáng thì Tội thể hiệu quả tốt nhất, vô luận trạng thái dịch hay là dược hoàn đều chênh lệch một cấp bậc. Nhiệt độ phải bị khống chế tại cực kỳ vi diệu một cái, năng lực bảo đảm luyện ra chính là thuốc mỡ, mà không phải là nước thuốc hoặc dược hoàn.

Luyện chế thuốc mỡ xa khó với phổ thông dược vật, tân nhập Dược Đồ tuyệt khó độc lập hoàn thành, chỉ có kinh nghiệm phong phú lão luyện năng lực thành công.

Thân vì gia tộc cấp cao nhất Luyện Dược Sư, Sở Vũ tự tại trong đó. Hẩn toàn lực hành động, nước thuốc toàn bộ hóa thành cao hình dáng, đều mịn màng, không hề có ngưng kết dấu hiệu.

Mắt thấy hỏa hầu đã đến, Sở Vũ lấy tay cách không huy động liên tục mấy cái, thuốc mỡ bị chia đều phần, sau đó đem thuốc mỡ đều bôi lên đã sớm chuẩn bị tốt thuốc dán, chứa vào hộp gấm đưa tới Sở Thiên trong tay. Sở Thiên mở hộp xem xét, thuốc dán như trước lưu lại vào một chút ẩm áp, hẩn cẩn thận từng li từng tí khép lại cái nắp, để tránh dược tính xói mòn.

Thuốc mỡ tới tay, Sở Thiên không thể chờ đợi được muốn Tội thể, không muốn ít nhiều làm dừng lại. Sở Thiên lấy ra phụ thân ám tử tạp phiên đem ứng phó công hiến xuất cấp Sở Vũ, giá trị hai mươi hai điểm cống hiến, tương đương với 220 kim tệ, so với hai gốc tốt nhất Tuyết Tu Tham còn muốn quý, đây còn là trong tộc giá cả, như đi ra bên ngoài tự hành mời người luyện dược, chi tiêu liền càng kinh người hơn.

Thời kỳ Sở Sở còn khiến cho tiểu tính tình khiến lão ba miễn trừ phí tổn, khiến cho Sở Vũ dờ khóc dờ cười, Sở Thiên vội mở miệng từ chối nhã nhặn, rốt cuộc gia tộc quy củ không có thể tùy ý hủy bỏ, luyện dược thu phí lại càng là thiên kinh địa nghĩa, niên kỷ của hẩn tuy nhỏ, tại loại này chuyện riêng bên trên lại có bản thân điểm mấu chốt.

Sở Thiên một mặt kiên trì, Sở Sở mặc dù không muốn, cũng đành phải thôi.

Rời đi Sở Vũ phụ nữ, trời chiều chính rơi hướng phương xa khe núi, Sở Thiên vận khởi thân pháp, giống như bay hướng nhà đuổi, quá thể, Sở Thiên giam cầm cửa phòng, ý định lập tức Tội thể.

"Tu Du Kinh" chú ý tại ngắn hạn bạo phát lớn nhất khí lực, cần áp súc cơ bắp, đối với thân thể như cực cao yêu cầu, phổ thông võ giả căn bản không đạt được tiêu chuẩn. Hồ Huyết Tội Thể Cao thể trong ngắn hạn hữu hiệu cường hóa thân thể, nhanh chóng đạt tới tu luyện thử công điểm máu chốt.

Ngọc giản trong tin tức nói, Tội thể đau ngứa khó nhin, mười phần gian nan, chỉ có kiên trì, năng lực Tội thể thành công.

Đối với ngọc giản miêu tả, Sở Thiên không dám chút nào khinh thường, dù sao cũng là Tam phẩm võ học, luyện đến đại thành thậm chí sánh ngang tứ phẩm, chắc hẳn cái này cái gọi là đau ngứa, hẳn là không phải dễ đối phó.

Nhớ lại đưa ra tu luyện thử công, Sở Văn có thâm ý nụ cười, Sở Thiên toàn thân một hồi run rẩy, xem ra vấn đề hơn phân nửa ra tại Tội thể này phía trên.

Một phen do dự, Sở Thiên một phát hung ác, từ trong hộp gấm lấy ra cái thuốc dán, vạch trần dán tại ngực, đau nhức khó có thể chịu được bất ngờ đánh tới, khiến cho hắn thiếu chút nữa ngất đi.

Trong cơ thể con người, khí huyết tối tràn đầy vị trí là thuộc về đan điền cùng ngực, bởi vậy, Tội thể cao nhất áp vào ngực, làn da phảng phất bị bàn ủi in dấu qua, được lực nhanh chóng rút vào phía dưới, tại trong kinh mạch theo khí huyết hướng bốn phía bắn ra, đều phân bố tất cả xương cốt tứ chi, huyết tinh sôi trào, mỗi một cơ bắp đều sinh động, hưng phấn run rẩy thôn phệ được lực, trở nên cường tráng hơn, càng có lực.

Trước đó tuy có đầy đủ chuẩn bị tâm lý, mà khi đi vào chính thức khâu, Sở Thiên hay là khó có thể chịu được, bởi vì thật sự quá đau.

Về đau đớn, Sở Thiên ấn tượng sâu nhất một lần, là khi còn bé cùng Tiểu Nguyệt một chỗ phía sau núi du ngoạn, không quá té ngã tại thợ săn đi săn đào trong cạm bẫy, cạm bẫy chừng một trượng sáu, lúc ấy hắn chỉ ven ven có sáu tuổi, có thể nghĩ có nhiều đau. Được cứu đi lên, toàn thân hắn chảy máu, nhiều chỗ ứ thương, nhất cái cánh tay vậy mà gãy xương.

Mà lúc ấy đau đớn như trước so ra kém lần này. Tội thể đau khổ, tác dụng tại bên trong, cụ thể tư vị ngoại nhân không thể biết được, chỉ có người trong cuộc rõ ràng.

Khổ tu, thời gian khó khăn sống qua.

Tội thể cao chia làm năm cái thuốc dán, nói chung, mỗi dán đều cần hao phí một ngày hấp thu, cũng chính là, hoàn thành rèn luyện cần năm ngày, đối với cái này thì Sở Thiên mà nói, đoạn này thời gian cực kỳ dài đằng đặc.

Như thế thống khổ, không ai trong ngoại nhân cũng biết, lấy Sở Thiên nghị lực cứng cỏi, cũng có mấy lần bản năng tính cách muốn đem thuốc dán vạch trần, gián đoạn Tội thể, nhưng xét thấy thân thể không ngừng cường hóa, cưỡng ép bỏ ý niệm này đi, cứng rắn cắn răng kiên trì hạ.

Ngày thứ ba buổi trưa, cách song sa, mặt trời chiếu xạ như củ nóng bỏng, Sở Thiên cái trán chảy ra một chút mồ hôi. Bất quá, trải qua một đoạn thời gian tra tấn, có lẽ là dần dần thích ứng được tính nguyên nhân, Tội thể cảm nhận sâu sắc rõ ràng giảm bớt, hắn nhũn chặt vào lông mày đều giãn ra rất nhiều.

Ngay tại hắn lấy là hết thấy ổn định, tâm thần hơi từng thời điểm, trong xương tủy đột nhiên truyền đến một hồi khó có thể tưởng tượng ngứa, từ trong ra bên ngoài nhanh chóng khuếch tán, chỉ một thoáng toàn thân đều ngứa, trước đó không có chút nào báo hiệu, làm Sở Thiên vô cùng khó chịu, nhất thời nhin không được, nhỏ giọng rên rỉ lên.

Ngoài phòng Tiểu Nguyệt chính thanh tú động lòng người đứng, khuôn mặt che kín lo lắng, lấy thiếu gia bản tính, lại rên rỉ lên tiếng, trong đó đau đớn, khác xa nàng có khả năng tưởng tượng.

"Nếu không khích lệ thiếu gia luyện cái này tà môn công phu sao? Ta chỉ là nha hoàn, như vậy khuyên bảo có hay không làm cần, thiếu gia sẽ không tức giận a."

Tiểu Nguyệt không khỏi nghĩ ngợi lung tung, nằm mại trên mặt châu lệ dịu dàng.

Tại nàng suy nghĩ ngàn vạn, Sở Thiên lại sẽ liên tục chịu đựng lấy không thuộc mình ngứa, toàn thân cao thấp dường như bị nghịch ngợm tiểu hài tử động tay động chân chọc, trong xương tủy hình như có lớn Ngô Công, mở ra ngàn vạn chân nhỏ tùy ý du lịch, hắn lại vô pháp phản kháng, chỉ có thể thừa nhận.

Tuy nhất thời không khống chế được, nhưng Sở Thiên rất nhanh ổn định tâm thần, nhớ tới khi còn bé gặp chế nhạo, Sở Hách từng là ấu đả, Khải Linh phía trước âm thầm lập hạ lời thề, lại nghĩ tới khi còn bé đã học qua cường giả truyện ký.

P phía trên ghi chép cái thể cường giả sinh bình sự tích, bọn họ hoặc phi thiên đột địa, hoặc khai sơn liệt hải, hoặc tùy ý tiêu dao, bọn họ truyền thuyết đại lực cùng tương truyền, vĩnh viễn không suy kiệt. Hẳn Sở Thiên, vậy mà muốn trở thành người như vậy, vì thế cam nguyện trả giá hết thảy.

Vừa nghĩ đến đây, mắt Sở Thiên con ngươi bên trong ngân quang đại thịnh, lực ý chí rồi đột nhiên mạnh hơn gấp mấy lần, cái này nguyên bản khó nhin đau khổ tựa hồ cũng không phải là khó có thể thừa nhận.

Rất cực đi đến ngày thứ năm, sáng sớm ôn hòa dương quang vậy khắp đại địa, đương nhiên cũng không qua giam cầm cửa phòng, khắc khổ tu hành tóc bạc thiếu niên.

Lúc này trời mới vừa tờ mờ sáng, trong phòng âm u chưa toàn bộ lui, gấp gáp nắng sớm lại đoạt lấy đi vào, sáng, ám hai loại sắc điệu tô đậm, thiếu niên

hiển lộ hoa lệ và an tĩnh, phảng phất treo ở trước giường một bức tranh.

Đột nhiên, họa bắt đầu chuyển động, yên tĩnh bị vô tình đánh vỡ. Sở Thiên trong mắt hiện lên một chút nghi hoặc, tự thay đổi cái thứ nằm thuốc dán đã qua thời gian một chun trà, thân thể như thế nào một chút cảm giác cũng không có chứ?

Lại đợi hồi lâu, như cũ không có hiệu quả.

Sở Thiên rời khỏi trạng thái tu luyện, hơi chút cảm ứng, toàn thân các nơi đều đạt được cường hóa, khí huyết tràn đầy có thể so với phía sau núi yêu thú, cơ bắp tráng kiện có thể so với thể tu tráng hán, gân cốt cũng phải lấy tăng cường.

Luyện thể phía trước tam đoạn chủ yếu là rèn luyện cơ bắp, cường hóa thể năng, luyện thể bốn đoạn mới ngược lại rèn luyện cốt cách, bởi vì Tôi thể quan hệ, hẳn lại sớm tiến hành, không thể nghỉ ngơi làm hậu mất tu hành trải bằng con đường.

Lúc trước nhẹ nhõm đánh bại Sở Hách, cũng không phải là bốn đoạn võ giả yếu, mà là bởi vì hai người tại võ học thượng sai cách thật sự quá lớn. Sở Hách khổ tu mấy năm, "Phích Lịch Thối" vẹn vẹn Nhập môn cấp bậc, tự nhiên sẽ bị tiểu thành "Toàn Phong Chương" xong hành hạ.

Kính qua nhiều lần tra xét, Sở Thiên cảm thấy nhục thể của mình cũng đạt tới tu luyện "Tu Du Kính" cánh cửa, thể nhưng trên ngọc giản lại nói, thuốc mỡ sử dụng hết mới tính tôi luyện thành công, đây là có chuyện gì.

Nghĩ tới nghĩ lui cũng không hiểu, Sở Thiên dứt khoát vạch trần thuốc dán thả lại hộp gấm, thay quần áo rửa mặt hướng phòng đi ra ngoài. Chuyện này muốn tìm Sở Văn hỏi rõ ràng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Đau buồn thúc cây ngô đồng

Sở Văn tay khoác lên Sở Thiên trên cổ tay, ý niệm tiến nhập trong cơ thể tỉ mỉ xem xét.

Bình thường Hóa Cương Cảnh trở lên cường giả, đều có thể dụng ý niệm bên trong nhận thức, có thể tự mình kiểm tra, vậy mà có thể vào thân thể người xem xét. Thông qua bên trong nhận thức, võ giả trước tiên phát hiện tu luyện tạo thành nội thương cũng tiến hành chữa trị. Còn có thể lấy ý niệm dẫn đạo tiểu bối nguyên lực, trợ trong đó hoàn thành lần đầu vận chuyển, đây là cái gọi là Khải Linh.

Hóa Cương Cảnh cường giả không chỉ nguyên cương ngoại phóng, cách không đả thương người, càng có thể tự điều tra, rất nhanh phát hiện tại võ đạo bên trên đi đường nghiêng, ý niệm bên trong nhận thức là võ giả một cái đường ranh giới, chỉ có nhận thức tự mình người, năng lực tại sau này đi xa hơn.

Một lát, thân thể của Sở Thiên tình huống, Sở Văn tất cả đều nhìn đúng chỗ, hẳn buông tay kinh ngạc nhìn Sở Thiên: "Xác thực đã đạt tới tu luyện Tu Du Kính cánh cửa."

Nghe vậy Sở Thiên rất vui vẻ, mấy ngày nay vất vả cuối cùng không có uổng phí. Nếu lại không có hiệu quả gì, hẳn muốn nhìn không được chửi mẹ. Bây giờ trở về nhớ tới Tôi thể kinh lịch, như cũ là thân hình run rẩy, cái này đương nhiên là tâm lý tác dụng, hoặc là nói phản xạ có điều kiện, bởi vậy có thể thấy, lần này Tôi thể cho hẳn tạo thành bao nhiêu tinh thần.

Hơi chút cảm khái, Sở Văn lại bắt đầu ôn ngày xưa huy hoàng: "Ngắn ngủn bốn ngày liền hoàn thành Tôi thể, đặt tại người bình thường trên người năm ngày cũng chưa chắc luyện thành được. Tiểu tử được đây có ta phong phạm. Nhớ năm đó..."

Y theo quán tính, Sở Thiên trán đương nhiên hiện ra hắc tuyến. Sở Văn tư chất, hẳn như nghe thấy, năm đó có thể nói xưng bá Liệt Nham thành, thậm chí tại toàn bộ Bách Linh quận đều thượng đẳng, có thể cũng không thể khoe khoang a, cho dù khoa trương chính mình, là đủ rồi, cách đoạn thời gian liền tự mình nói khoác một chút, ai có thể chịu được.

Sở Thiên cảm thấy đầu lớn, thừa dịp Sở Văn giảng thuật chuyện cũ năm xưa thì chạy đi, đào binh tựa như chạy quay về chính mình trong phòng, hần hơi hơi thở hỗn hển, nghe nữa trong chốc lát, e rằng đều muốn nhịn không được nôn mửa, kia ít nhiều không tôn trọng trường bối a.

Thu hồi tâm sự, hần ngồi ngay ngắn trên giường, ngồi xuống điều tức, trở lại trạng thái tốt nhất, đứng dậy mở cửa, đón bên ngoài tươi đẹp dương quang đi ra ngoài.

Sở Thiên nơi ở cách đó không xa như một mảnh yên lặng rừng cây, Sở Thiên từng quyền đánh vào cao lớn ngô đồng, chạc cây lay động, lớn cỡ bàn tay lá cây nhao nhao rơi xuống, tựa như hạ xuống trận hoàng kim mưa.

Hần cũng không phải là loạn đả, trong nội tâm yên lặng so sánh, tính toán ra quyền lực đạo lan đến cự ly "Tu Du Kính" đơn giản mà nói, chính là tại kiệt lực quá thì sinh ra khí lực. Cho nên, kiệt lực thì thân thể là tình huống gì, thể tấn quá thì là cự ly gì, đều muốn làm được trong lòng hiểu rõ.

Đối với trụ cột đánh ra mấy quyền, Sở Thiên đã đo đạc ra tốt nhất luyện quyền vị trí, cách trụ cột hai thước có thừa, ước chừng tương đương với chiều dài cánh tay cùng rộng, đứng là hần ra quyền thì kiệt lực thể tấn vị trí. Muốn phát huy lớn nhất độ mạnh yếu, có thể quay người ra quyền, bởi vậy muốn đem rộng cấp tính đến.

Đứng tại vị trí kia, Sở Thiên thân thể phía bên phải, nắm tay phải thu tụ lực đột nhiên đánh ra, kinh đạo mười phần, thể nhanh lực mãnh liệt, phảng phất mau chóng dây cót thoát ly thủ chương. Bắt đầu quyền lực rất mạnh, bên tai đều vang lên vù vù tiếng gió, có thể theo cánh tay tự khúc duỗi, thể từ mạnh mẽ biến yếu, nhảy lên nghiêng người trợ lực, như cũ đến thẳng đến cực hạn, đánh vào trên cành cây lực đạo đều không có, thậm chí ngay cả thật nhỏ cành đều không có chút nào lay động.

Sở Thiên hồi tưởng tráng hán đầu trọc thi triển động tác, tỉ mỉ chỉnh lý phương hướng, góc độ, sức thể, mãnh liệt tái xuất một quyền, trụ cột sừng sững bất động, duy nhất cái mảnh mà tùy tiện đầu cành lười biếng run rẩy, một bộ không tình nguyện bộ đáng.

Còn không được! Sở Thiên tiếp tục ra quyền.

Mồ hôi vung như mưa, quyền vũ giống như phong, qua rất nhanh một canh giờ, buổi trưa buông xuống, thái dương đột nhiên trở nên nóng bỏng dâng lên lúc này Sở Thiên mỗi một quyền đánh ra, cành đều là một hồi loạn chiến, so đầu lúc trước hiển nhiên mạnh quá nhiều. Nhưng hần lông mày như cũ nhíu chặt, theo võ học đã nói, một quyền đánh ra phải có chũn Cách Sơn Đả Ngưu cảm giác, như đánh vào trụ cột, hần có thể kích mọc như xóp gòn, tan tành bên trong, tiêu trừ sinh cơ mới đối với, nhưng bây giờ quyền pháp của hần hiển nhiên xa không có đạt tới yêu cầu này.

Sở Thiên lấy ra ghi lại "Tu Du Kính" màu vàng xanh lá ngọc giản, một lần nữa quan sát làm mẫu. Lần này hần nhìn vô cùng chăm chú, chú ý tới một ít lúc trước xem nhẹ chi tiết.

Trước kia cũng không bất đồng, nhưng làm tráng hán đầu trọc cùng hắc y nhân tuyệt thắng bại trong nháy mắt, tráng hán đối mặt đối thủ lăng lệ công kích, cũng không hoảng loạn, trầm ổn tâm thần, chờ một mạch công kích sắp tới người, cánh tay đột nhiên tráng kiện vài phần, chột trong chớp mắt áp súc, tựa hồ chỉ một thoáng thu nhỏ lại mấy millimet, duy trì loại trạng thái này đến lúc quyền chỉ tương giao, mới mãnh liệt khôi phục nguyên trạng, dường như bị đè ép lo xo đột nhiên bắn ra.

Thu hồi ngọc giản, mắt Sở Thiên đồng tử sáng lóng lánh, có chút hiểu được. Áp súc cơ bắp nên là dự trữ lực lượng quá trình, chỉ có từ cực hạn co rút lại trong chớp mắt bạo phát, mới có thể đạt tới cái gọi là kiệt lực sinh lực mới, thể tấn tạo uy thế hiệu quả. Tráng hán chính là dựa vào loại này đột ngột bạo phát, năng lực chuyển bại thành thắng, trong chớp mắt giết chết cường địch.

Làm thanh vấn đề chỗ, Sở Thiên vận chuyển trong cơ thể nguyên khí quán chú cánh tay phải, một cổ đau đớn truyền đến, đau hần nhe răng trợn mắt, đây còn là Tội thể phản ứng. Nếu là chưa qua Tội thể khâu, e rằng sáng lần này liền có thể khiến hần té xỉu, nghiêm trọng, trọng thương, tàn phế không phải là không có khả năng.

Bất quá trải qua một phen sau khi thích ứng, bốn ngày khổ tu cuối cùng phát huy hiệu quả, hần thích ứng đau đớn, thành công hoàn thành áp súc cơ bắp.

"Hô."

Dùng tới áp súc cơ bắp lĩnh ngộ, Sở Thiên tái xuất một quyền, trụ cột rung động, rậm rạp nhánh cây một hồi loạn sáng, rớt xuống vô số hoàng diệp. Một quyền này đã đạt tới lúc trước tại chỗ gần ra quyền tiêu chuẩn, có thể chiêu này Sở Thiên chính là đo đạc qua kiệt lực vị trí phát ra. Không thể không nói, lần này cảm ngộ, hiệu quả kinh người.

"Còn kém điểm." Sở Thiên thì thầm tự nói. Trước mắt hần chỉ có thể ở bất động bảo trì co rút lại, khẽ động trên thì không được, cơ bắp là không tự chủ lỏng, vất vả sức tốt khí lực, phảng phất khí cầu bay hơi, đợi đánh trúng mục tiêu, lực đạo trên thực tế phải suy yếu hơn phân nửa.

Cứ như vậy, Sở Thiên liên tục tụ lực ra quyền, hần chính là cái này không chịu thua tính tình. Toàn cơ bắp có lẽ là nghĩa xấu, nhưng đối với phần đầu tại võ đạo bên trên người tuyệt không phải như thế, đối với có chí võ giả mà nói, kiên trì cùng tính bền dẻo không thể nghi ngờ là lớn nhất cao ngai.

Luyện võ không có ngày giờ, đào mắt đã đến dễ dàng một mỗi ngày mùa thu sau giờ Ngọ, tộc đại bộ phận người đều đóng cửa không ra, hoặc dựa vào ghế dựa ngủ, ngáy, hoặc dựa bàn ngủ, hoặc là dứt khoát trên giường đắp chăn mà ngủ. Ngoại lệ chỉ có càng biểu hiện lửa nóng mặt trời rực rỡ, càng thêm chăm chỉ Sở Thiên.

Lại là vài giờ đi qua, Sở Thiên dần dần nắm giữ trong đó bí quyết. Co rút lại muốn vừa phải, không thể quá nặng cũng không thể qua nhẹ. Nếu là quá nặng, cơ bắp bị áp chế quá ác, chỗ nào còn có dư lực bạo phát. Trái lại thì tới không được áp súc hiệu quả, cùng phổ thông đánh quyền không khác. Mấu chốt ở chỗ nắm chắc một loại cân đối.

Muốn nắm giữ sự cân bằng này, nói đến dễ dàng nhìn tới khó. Người bình thường không ai trong trường kỳ luyện tập không thể nắm giữ, như đòi lại một ít cây mạnh mẽ mắng hạng người, thậm chí cả đời đều lĩnh hội không được bí quyết. Loại sự tình này không thể nghĩ ngờ cần tư chất cùng thiên phú.

Sở Thiên đang tu luyện võ học bên trên thiên phủ xem như được đầy có thể coi là như thế, muốn đem thử công luyện Nhập môn vậy mà ít nhất cần gần nửa tháng công phu, thế nhưng lúc này trên người hắn xuất hiện một ít ngoài ý muốn.

Tựa như luyện quyền lâu rồi, đánh ra cảm giác, mỗi một chiêu đánh ra, đều giống như nắm tay tự phát đưa ra lại giống như thành, hắn bản thân chỉ là dẫn đạo, thân cây run rẩy càng mãnh liệt, chói mắt trời mưa không ngừng.

Tại Sở Thiên nhìn không đến trong cơ thể, một tia ngân sắc dòng điện không biết từ đâu mà đến, hoặc xen lẫn tại nguyên lực, hoặc hỗn hợp có huyết dịch, tại kinh mạch, trong mạch máu cẩn thận từng li từng tí lưu động. Trải qua loại này dòng điện rèn luyện, nguyên lực trở nên càng thêm thuần túy cô đọng, giống như mang theo một cỗ điện năng. Toàn thân huyết nhục cao hứng run rẩy lên, liên nuốt mang nuốt nuốt vào tí ti dòng điện, cơ bắp vậy mà trở nên đã hưng phấn lại mẫn cảm.

Mà hắn cái trán bên trong, một đoàn thần bí năng lượng đang ngoa ngoáy, mở rộng, dường như có đáng sợ vật sống sắp thức tỉnh.

Bất quá những cái này đều phát sinh ở âm thầm, Sở Thiên còn không có nắm giữ ý niệm bên trong nhận thức, đương nhiên vô pháp phát giác tự thân tình huống trong cơ thể.

"Hô."

Lại là một quyền, chỉ là lần này trên cánh tay cơ bắp bởi vì luyện tập hơn nhiều, lại không có kinh qua hắn khống chế, tự hành co rút lại dâng lên quán tính ra quyền, áp sức cơ bắp lại thủy chung bảo trì vô cùng cân đối độ, đến lúc trọng quyền thêm tại thân cây, khí lực mới phóng xuất ra. Khó có thể tưởng tượng kinh đạo xuyên thấu qua thân cây, lạng lẽ lên vào bên trong, ở trong đó mạnh mẽ đâm tới.

Thân cây chấn động, mặt ngoài vô sự, nhưng bên trong kinh mạch toàn bộ bị phá hủy, sinh cơ tại chút bất tri bất giác chôn vùi.

Cái này khóa ngô đồng thoạt nhìn như cũ ngăn nắp xinh đẹp, nhưng mấy ngày, tất nhiên cành lá héo rũ, sinh cơ đoạn tuyệt mà chết. Cái khác cây cối cành lá theo gió đong đưa, như tại gặt đầu mặc niệm, vừa giống như tại khua tay nói đừng.

Sở Thiên đứng lặng tại dưới cây ngô đồng, nhiều lần dư vị vừa rồi cảm giác.

Rồi mới ra quyền, từ bắt đầu tự lực đánh trúng thân cây, toàn bộ quá trình lực lượng không tiết ra ngoài, đến lúc cuối cùng đánh trúng mục tiêu quyền lực mới trong chớp mắt bạo phát, đây chính là thi triển "Tu Du Kính" nơi mấu chốt.

Kỳ quái là, tu luyện thử công dường như quá dễ dàng, lẽ ra cho dù minh bạch đạo lý này, từ trong nội tâm rõ ràng nơi này thân thể nắm giữ vậy mà phải cần một khoảng thời gian, vốn theo Sở Thiên dự tính, muốn đem thử công luyện đến nhất trọng lực cảnh giới, ít nhất cần ba ngày thời gian, không muốn như vậy luyện tập nửa ngày liền nắm giữ.

Muốn biết rõ Sở Thiên vận vận tu võ mấy ngày, có thể làm được một bước này quả thật không thể tưởng tượng.

Cụ thể tình hình hắn cũng không hiểu, chỉ biết khổ luyện đã lâu cũng không thể nắm giữ động tác, trong lúc bất chợt mạc danh kỳ diệu liền làm ra, dường như là thân thể bản năng?

Sở Thiên bên cạnh nhắc bên tự điều tra thân thể, thủy chung không có phát hiện cái gì khác thường, đương nhiên, lấy trước mắt hắn tu là gốc rễ vô pháp phát giác thân thể biến hóa.

Loại bỏ hồi lâu, phát hiện gì cũng không có, thân thể lại có mạc danh cảm giác hưng phấn, có lẽ chỉ là luyện công lâu rồi, luyện được cảm giác? Cuối cùng hắn chỉ có thể quy tội nguyên nhân này.

Trước mặt kệ những cái này, Sở Thiên đề xuống ý niệm trong đầu, bảo trì rồi mới ra quyền tư thế bất động, sắp xuất hiện quyền phương vị, góc độ, động tác, tự lực, bạo lực chi tiết nhớ cho kỹ.

Phong từng đột thối qua, xoáy lên đầy đất lá rụng, trùng trùng điệp điệp phảng phất kim sắc hà lưu.

Sở Thiên hai mắt khôi phục thần thái, chìm hơi thở thu quyền, bắt đầu tự lực. Hắn mặc dù nhỏ tuổi, lại có phần trưởng thành sớm, vừa qua mười hai thân thể liền liên tiếp nâng cao, dáng người đơn giản quy mô, tại một bộ thanh sam tôn lên, càng hiển lộ cao ngất. Lúc này thân thể của hắn căng thẳng, phảng phất một trương thanh sắc cường cung kéo căng dây cung, sắp bắn ra kinh thể một mũi tên.

Tự lực đầy, tại lực lượng đến đỉnh trong nháy mắt đó, hắn hình như có cảm ứng, đột nhiên ra quyền, quyền vòng quanh không khí bạo vang không chỉ, cánh tay cơ bắp lại không có chút nào lỏng, quyền diện tiếp xúc thân cây, kinh lực rồi đột nhiên bạo phát, xuyên thấu qua thụ bề ngoài xâm nhập bên trong, một quyền này phảng phất cũng không phải là đánh vào trên cành cây, lại như đánh trúng bóng đồng dạng, rất là thoải mái.

"Kích mọc như xóp gòn, sẽ không sai, vậy mà như vậy liền đã luyện thành." Sở Thiên trong lòng mừng rỡ không thôi, so cửa võ học, cái này "Tu Du Kính" tu luyện, thật sự là quá như ý.

Đến tận đây, Sở Thiên xem như rào bước tiến lên "Tu Du Kính" Nhập môn cảnh giới.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Không biết như thế nào cự tuyệt nữ hài tử

Tuy "Tu Du Kính" sơ thành, nhưng Sở Thiên cũng chưa đủ, thì thảo lắm bả: "Uy lực này có thể hoàn toàn vô pháp cùng tráng hán đầu trọc so sánh."

Thử công bởi vậy khiến cho, quyền kinh như núi, tam trọng chồng lên, mới có thể phát huy ra chống lại tứ phẩm võ học uy lực, hẳn còn kém xa lắm, chỉ có thể đánh ra nhất trọng lực đạo.

Sở Thiên hơi chút trầm ngâm, mở ra võ học nhiều lần quan sát, lần thứ ba, mới phát hiện tráng hán đầu trọc cùng hán thi triển "Tu Du Kính" rất nhỏ khác biệt.

Hai người ra quyền góc độ, tụ lực phương thức, công kích quỹ tích cũng không có không đồng dạng như vậy, duy nhất khác lạ hướng tới ở chỗ, làm nắm tay đánh trúng thân cây, chính mình là trong chớp mắt bạo phát toàn lực. Mà tráng hán bạo lực phương thức có chút đặc biệt, tại bạo lực đồng thời, còn thủy chung bảo trì tụ lực thế. Kinh lực trùng trùng điệp điệp phát ra, bên bi cứng cỏi, tầng tầng tăng phúc, nhưng cũng là ngăn ngừa trong nháy mắt hoàn thành. Giống như trả về thu, tại thả cùng thu, tụ lực cùng bạo lực trên hình thành kỳ diệu sức dân, tràn ngập một loại quái dị mỹ cảm.

Rất rõ ràng, chỉ cần nắm giữ loại này bạo lực phương thức, "Tu Du Kính" liền có thể hoàn toàn hoàn thành.

Thế nhưng là, loại kỹ xảo này là tráng hán đầu trọc thân kinh qua Bách Chiến mới nắm giữ, nói đến đơn giản, nắm giữ trên lại vô cùng khó khăn.

Loại kết quả này Sở Thiên cũng không cam lòng, vận người vùng quyền tiếp tục tu luyện, đến lúc màn đêm tiến đến ngừng tay, đi dưới tàng cây một phương trên tảng đá nghỉ ngơi. Hiện tại nhất trọng lực cảnh giới hẳn đã thuần thực nắm giữ, tiện tay cũng có thể phát ra, lại thủy chung không cách nào nữa hiện tráng hán loại kia đặc biệt quyền lực.

"Thiếu gia, nên ăn cơm đi." Hẳn theo tiếng nhìn lại, cách đó không xa có một đạo bóng hình xinh đẹp thanh tú động lòng người đứng, nguyên lai là Tiểu Nguyệt.

Sở Thiên âm thầm suy nghĩ, nhìn tình huống luyện thêm vậy mà không có hiệu quả gì, còn không bằng nghỉ ngơi một chút, lao dật kết hợp nha.

Cũng đúng, vãn vãn tu luyện một ngày, có thể đem thử công Nhập môn đã rất tốt, người không thể quá tham lam. Nghĩ như vậy, hẳn đáp ứng một chút, đi theo Tiểu Nguyệt về nhà.

"Thiếu gia, luyện công vậy mà muốn chú ý thân thể a, hai ngày trước nhìn ngươi rất thống khổ, loại kia tổn hại người công phu hay là không muốn luyện." Tiểu Nguyệt lớn mật khuyên can nói.

Nàng cùng Sở Thiên đợi đến lâu rồi, là chủ tớ, kì thực cùng thân nhân không khác, lại thâm sâu biết Sở Thiên cũng không ý thể hiếp người, mới dám nói thẳng trình lên khuyên ngăn, như đối lại không biết chi tiết chủ tớ, nàng sẽ không như thế khuyên bảo.

Quả nhiên, Sở Thiên thấy quái, trấn an nói: "Không quan hệ, kia cái đã luyện qua."

"Vậy ngươi về sau đừng có lại luyện nguy hiểm công phu." Tiểu Nguyệt vẫn không biết đủ, lại bổ sung một câu.

"Tốt. Thiếu gia đáp ứng ngươi." Sở Thiên lời thề son sắt, trong bụng cũng tại oán thầm, e ngại thống khổ, không chịu được hiểm độc chuyện riêng, lại thế nào tu luyện, thành tựu cường giả lại càng là nói suông a.

Bất quá, loại lời này hẳn đương nhiên sẽ không nói ra miệng, đáp ứng trước lại nói, đến lúc sau nên làm như thế nào còn thế nào nhìn. Đối với nữ hài tử, hẳn tựa hồ không biết nên như thế nào cự tuyệt.

Tiểu Nguyệt làm như vậy cho thấy quan tâm chính mình, hà tất cự tuyệt để cho nàng thương tâm hướng chi nàng dung mạo xinh đẹp, tính tình dịu dàng, càng trọng yếu hơn là, nấu cơm còn ăn thật ngon. Nghĩ tới đây, Sở Thiên muốn ăn tăng nhiều, trong miệng thèm chảy nước miếng.

Nói nấu cơm, Tiểu Nguyệt tựa hồ trời sinh liền có một loại đem thức ăn làm được vô cùng ăn ngon năng lực, sắc hương mùi vị đều đủ không cần phải nói, tinh thông các thức thức ăn vậy mà không cần nói, tru điểm lớn nhất là, lại đơn giản tư liệu sống kinh qua nàng nấu nướng sẽ trở nên khác người, cho

dù là đã son quả, con nhím thịt, cái trắng đầu hũ cái này thường thấy nhất, tối mọc mọc đồ vật, kinh qua nàng xảo thủ qua, ra chính là lên được mỹ vị món ngon.

Mỹ thực thứ này chính là như vậy, không muốn khá tốt, càng nghĩ càng đói. Suy nghĩ nhiều, Sở Thiên bụng cũng bắt đầu xì xào gọi bậy, càng chạy càng nhanh, hiển nhiên hần dạ dày sớm đã khó nhịn.

"Thiếu gia, ..." Suong mù trong bóng đêm, Tiểu Nguyệt hoạt động mảnh bước, kiệt lực đuổi theo chủ nhân, thẳng một mõi sắc mặt đỏ lên, thở hổn hển, thiếu chút nữa không có đem trên người váy dài nứt vỡ.

Một hồi tinh xảo, phong phú bữa tối, Sở Thiên tựa lưng vào ghế ngồi, cảm thấy mỹ mãn vuốt hơi có chút phồng lên cái bụng, nhìn Tiểu Nguyệt bận rộn thu thập bát đĩa chén cái đĩa, thả lỏng ruột hường thụ trần quý ở nhà thời gian.

Nghỉ lấy một lát, Sở Thiên đứng dậy ra khỏi phòng, nơi này trong nội viện tu luyện Toàn Phong Chương, Tu Du Kinh lực phá hoại quá lớn, không tiện lại trong nhà thi triển.

Luyện công đến lúc thâm dạ, hần trở về phòng ngủ, ý định dưỡng tốt tinh lực ngày mai lại đến.

Sở Thiên kéo lấy mỗi một thân hình tiến nhập ổ chăn, buông lỏng tâm sự chậm rãi tiến nhập mộng đẹp.

Sáng sớm ngày kế, Sở Thiên vừa ý định ra ngoài luyện công, một tiếng rống giận vang lên phá vỡ sáng sớm yên tĩnh.

"Sở Thiên, lăn ra đây!"

Cuống họng khàn khàn giống như vịt, nghe ra là Sở Hách tiếng, trong tiếng kêu tựa hồ tràn ngập cừu hận, rất dễ dàng tưởng tượng ra hần tại kêu gọi đầu hàng, tất nhiên là nghiêng răng nghiêng lợi, tức sùi bọt mồm.

Sở Thiên suy nghĩ, thằng này biết rõ đánh không lại chính mình, còn dám đến cửa khiêu chiến, tất nhiên tìm đến trợ thủ, bắt quá tu vi của hần, võ học đều là ngày càng tinh tiến, kẻ tài cao gan cũng lớn, cũng không mười phần sợ hãi, ra khỏi phòng viện hướng ra phía ngoài nhìn lại, tròn hơn mười người tộc thiếu niên ngăn ở cổng môn, mỗi cái sắc mặt bất thiện, đây đều là Sở Hách gọi tới trợ thủ.

Hần thấy thế cười lạnh nói: "Như thế nào, ý định quần chiến a?"

"Chỉ bằng người cũng muốn?" Sở Hách ngược lại là nghĩ quần chiến, bắt quá hần nếu dám làm như thế, người khác không nói, hần lão ba e rằng sẽ đem hần đang sống đánh chết, nhẹ nhất cũng phải làm cho cái chút tàn phế. Luôn luôn chú trọng danh dự, yêu quý Tứ Trường Lão sao có thể khoan dung nhĩ tử làm ra như vậy chuyện mất mặt.

Sở Thiên trên mặt nụ cười càng thêm nồng đậm: "Hần là lần trước luận bàn tộc huynh cảm thấy chưa đủ nghiền, còn muốn lại so với một lần?"

"Người..." Sở Hách ban ngày ban mặt bị vạch trần vết sẹo, khí thế muốn ói huyết.

"Cũng không quần chiến, lại không chỉ chọn. Tôi đây như thế nào?" Sở Thiên phần nộ quát một tiếng, toàn thân nguyên lực bạo phát, một cỗ khí thế mạnh mẽ khuếch tán ra ngoài, những cái này tìm chuyện riêng người tướng mạo sẵn có hung ác, lúc này cùng lộ ra vài phần kiêng kị, Sở Hách nghe vậy lại càng là liên tiếp lui về phía sau, sợ lại bị người khác đánh ngất xỉu, thật không thể lại thật xấu hổ chết người ta rồi.

Khách đến thăm tuy nhiều, lại đều là mặt mang sợ hãi, thân hình run rẩy, chỉ có bên trong một người thủy chung sắc mặt như thường, dù cho thấy Sở Thiên dưới sự tức giận gần như trấn áp toàn trường, trong nội tâm thầm khen một chút, trên mặt lại bảo trì xưa nay lạnh lùng, quanh thân đồng dạng có cường đại nguyên lực bạo phát đi ra, cứng rắn đem Sở Thiên kiến tạo khí thế cắt đứt.

Trong sân hai cỗ khí thế giao phong, đồng dạng tuổi trẻ, lại phong cách khác lạ, giúp nhau áp chế phía dưới lại hiện lên phân ra thắng tuột kháng nghị xu thế, ai cũng thuyết phục không được người đó.

Vị thiếu niên này khuôn mặt non nớt, hết sức trẻ tuổi, cùng Sở Thiên không kém bao nhiêu, hần mặc dù tuổi trẻ cũng đã trở mã tương đối anh tuấn, chỉ là ít nói ít lời quá mức lãnh đạm chút, lại càng hiển lộ rõ ràng ra một loại độc hành khí chất, nhìn kỹ lại, mặt mày lại cùng Sở Hách hơi có vài phần rất giống.

Người này chính là Sở Ca, chính là Tứ Trường Lão con út, Sở Hách em ruột, lại càng là năm nay Khải Linh nghi thức phát hiện duy nhất huyền mạch cao cấp thiên tài.

"Ngán ngẩn mấy ngày, chỉ bằng vào hoàng mạch trung cấp tư chất, có thể tu luyện tới luyện thể tam đoạn, không thể không nói, tộc đệ làm được coi như không tệ."

Trước mắt, Sở Ca bản thân như luyện thể bốn đoạn tu vi, nhưng vì thế Tứ Trường Lão thế nhưng là hạ xuống vốn gốc, càng tiêu hao vài dạng trần quý điển tàng. Đồng dạng thời gian, Sở Thiên này vậy mà cùng hần chênh lệch, lấy hần loại tư chất này, cho dù có bậc cha chú to lớn tương trợ, đó cũng là có phần khó được.

"Người bây giờ nương nhờ ta, cùng Sở Hách ân oán xóa bỏ, ta cam đoan người ở đây đảm người bên trong địa vị yên vẹn tại dưới ta." Sở Ca hùng hồn cho ra đồng ý.

"Tiểu ca, người..." Sở Hách nghe vậy cấp bách kêu ra miệng, tiếp tục như vậy mỗi thù của hần có thể như thế nào báo đáp?

"Ừ." Sở Ca âm lãnh mục quang đâm về huỳnh trưởng, Sở Hách dường như bị lưỡi dao sắc bén gia thân, thân hình không ngừng run rẩy, hần thông tri đệ đệ tính cách, thấy thế không dám nhiều lời.

"Đã suy nghĩ kỹ không có, ta đây chính là rất thành tâm muốn mời." Sở Ca một lần nữa nhìn về phía Sở Thiên, luôn luôn băng lãnh trên mặt đúng là ngậm lấy một chút chờ mong.

Những người khác không tự chủ lộ ra khó nén hâm mộ, tiểu tử này đi cái gì vậy, lại thành Sở Ca đại ca coi trọng như vậy, thật sự là ao ước người. Tại bọn họ trong những người này, Sở Ca tuổi tác nhỏ nhất, nhưng vô luận giữ nhà thế hay là tư chất, cũng làm thành tới lão đại.

Tại Sở Ca hơi có vẻ ánh mắt mong chờ, Sở Thiên chậm rì rì nói: "Ta tin tưởng thành ý của ngươi, thế nhưng ta không có người khác tiểu đệ thói quen."

Hần tử nhỏ chí hướng cao xa, thế thành tuyệt thế vô giả, há lại sẽ người khác cái gì tiểu đệ. Đừng nói Sở Ca là cái gọi là huyền mạch cao cấp tư chất, cho dù có địa mạch, thậm chí thiên mạch lúc này, vậy mà đừng hòng khiến hần cúi đầu xưng thần.

Thân là vô giả, làm một thân ngông nghênh!

Phảng phất thật bất ngờ chịu cự tuyệt, Sở Ca đầu tiên là kinh ngạc, chợt sắc mặt âm trầm xuống, toàn thân nguyên lực bắt đầu bạo động, chậm rãi hướng Sở Thiên áp bách mà đi. Hần tính tình cao ngạo, cực nhỏ cầu người, nhưng nói ra lời quả quyết không cho phép người khác cự tuyệt.

Trừ Sở Thiên, mọi người tại đây vội vàng rút lui, nhao nhao rời xa Sở Ca, rất nhanh lấy Sở Ca làm trung tâm hơn mười mét phạm vi hình thành một cái đất trống.

Kẻ này thật đúng to gan lớn mật, chúng ta hay là cách xa một chút, tránh họa và cá trong chậu. Đây là tại trận đại đa số trong lòng người ý niệm trong đầu.

Sở Thiên lại phảng phất không thấy được xung quanh tình hình, không có cảm nhận được Sở Ca nguyên lực áp bách đồng dạng, lần nữa khiêu chiến cực hạn con người: "Mặt khác, chúng ta hẳn là xấp xỉ a. Tiểu ca."

Nghe vậy Sở Ca sắc mặt đột nhiên hắc đến tận cùng, dường như hiển lộ có chút vận vẹo.

"Tốt, rất tốt!" Cường ép dưới áp chế trên mặt dữ tợn, có vẻ như bình tĩnh lời nói từ miệng Sở Ca nói ra. Nhưng người sáng suốt cũng có thể nhìn ra bình tĩnh này phía dưới che dấu lửa giận, dường như dưới núi lửa mặt nham tương, cho dù trăm năm không bạo phát, vậy mà quả quyết không thể khinh thường, bằng không thì xâm phạm người chắc chắn bị ngập trời dung nham đốt thành tro bụi.

Trên đài dần dần tụ tập tới rất nhiều người, vừa mới bắt đầu chỉ có xung đột hai bên ngôn ngữ giao phong, sau đó phụ cận tạp dịch lần lượt qua bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận nghị luận, như chuyện tốt đề từ qua đang xem cuộc chiến, cũng có chỉ tâm hệ hậu bối trưởng lão đích thân tới hiện trường chỉ trở.

Về sau, không chỉ phụ cận tộc nhân trình diện, thậm chí phương xa đều không ngừng có người chạy đến xem náo nhiệt, cuối cùng, người xem rậm rạp chằng chịt, đại khái dường như không dưới trăm người.

Hơn trăm người tầm mắt đan chéo, lửa nóng bên trong ngậm lấy chờ mong, vạn chúng nhìn trừng trừng, Sở Thiên cùng Sở Ca trên chiến đấu hết sức căng thẳng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Sở Ca vs Sở Thiên

Vậy xem trong đám người như hai quen thuộc gương mặt, một người thô lông mày mắt to, diện mạo chất phác, bốn phía thỉnh thoảng có người a dua nịnh hót, chính là lần trước cấp Sở Thiên luyện đan Dược đường Đường Chủ Sở Vũ, bên cạnh hần xinh đẹp thiếu nữ tự nhiên là Sở Sở. Lúc này Sở Sở đôi mắt như sao sáng sương mù, tóc mai mắt trật tự, vẫn dư lưu lại vài phần lười biếng buồn ngủ, lại làm cho người ta lấy trắng ngần mặt hướng thiên, bông sen tự nhiên cảm giác.

Rồi mới nàng chính ngủ nướng, chợt nghe cảm thấy như hạ nhân đang nghị luận, nói chính là nơi này sự tình, nghe xong Sở Thiên gặp nguy hiểm, tới rửa mặt đều chẳng quan tâm, đang mặc áo ngủ lê vào giày chạy như điên, đi phía trước còn đem về mặt không tình nguyện Sở Vũ mạnh mẽ kéo.

Bốn phía thỉnh thoảng có thiếu niên truyền đạt lửa nóng mục quang, những nàng này cũng không có chú ý tới, đôi mắt sáng nháy mắt cũng không nháy mắt chăm chú vào tình cảnh.

Quanh mình đám khán giả chú ý, người bên ngoài nghị luận, thậm chí Sờ Sờ đến, Sờ Thiên tất cả đều không để ý tới, thần sắc hẩn cảnh giới nhìn về phía trước mặt kinh địch. Sờ Ca lấy tay khép lại ngón giữa, nguyên lực hướng hai ngón không ngừng quán chú, chưa động, cảm giác áp bách trước thành khiếp tâm hồn người.

Bản năng phát giác được nguy hiểm, Sờ Thiên hai chân hơi cong, trọng tâm trầm xuống, hai tay khúc giương, chính bày ra "Toàn Phong Chương" thức mở đầu. Đối phương niên kỷ tuy nhỏ, lại là huyền mạch thiên tài, xem ra cũng biết là cái khó chơi nhân vật, như hơi có sợ ý, kết cục sẽ tương đối thê thảm.

Sờ Ca hai ngón thượng nguyên lực căng cô động, vậy mà mắt thường có thể thấy ngưng là thật vật, đầu ngón tay che kín ánh nhuận bạch ngọc màu sắc, bề ngoài ngăn nắp hoa lệ, bên trong sát cơ ẩn núp. Toàn thân khí thế đạt đến đỉnh điểm, hẩn nhắc chân đi phía trước một bước, tiếng răng rắc liên vang, mặt đất chưa toàn bộ nứt ra, thân hình đã đi tới trước mặt Sờ Thiên, nhắm ngay ngực chính là một chiêu kiếm chỉ, gọn gàng dứt khoát, bá khí nghiêm nghị.

Nếu như đối thủ tu vi yếu hơn mình, vậy không cần mảnh khỏe, bụng dạ thẳng thắn nghiền ép đối thủ chính là, hẩn Sờ Ca tuyệt sẽ không thua ở tu vi không bằng người của mình, đây là một loại bản sinh tự ngạo.

Thấy thế Sờ Thiên dùng nguyên lực bao bọc hai tay, nổi lên một chương hướng đánh úp lại kiếm chỉ, chương thế không có sức tưởng tượng, lại như điên phun ra, không thể coi thường.

Hiển nhiên, hẩn ý định cùng đối phương liều mạng một chiêu, trải qua năm ngày rèn luyện, thân thể của hẩn cường tráng như thú, nguyên lực cô động giống như thép, sờ tu làm được võ học càng tại nhiều lần trong luyện tập bị rèn luyện dày công tôi luyện. Tuy tu vi hơi kém, có thể hẩn tin tưởng cho dù không bằng đối phương, vậy mà không có khả năng bị mấy chiêu miểu sát, tự tin hẩn vẫn có.

Hai người lần đầu va chạm, là tự ngạo cùng tự tin đối đầu.

"Oanh!"

Lần này đối đầu, Sờ Thiên phát giác đối phương nguyên lực trầm hùng, thế lăng lệ, càng khó dây dưa là đầu ngón tay nhuệ khí vô cùng sắc bén, đủ để thiết kim đoạn ngọc. Hẩn không có cậy mạnh, thuận thế triệt thoái phía sau hai bước vững vàng đứng lại. Sờ Ca vền vền là trên thân lay nhẹ, hai chân lại ghì trên mặt đất bất động. Rất rõ ràng Sờ Thiên roi xuống hạ phong.

Tình hình chiến đấu liền đình trệ, đám khán giả liền bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận mỗi người phát biểu ý kiến của mình.

"Hay là Sờ Ca lợi hại. Sờ Thiên rõ ràng roi hạ phong." Có người căn cứ tình hình chiến đấu làm ra khách quan phán đoán.

"Sờ Thiên đón đỡ Sờ Ca một chương không thổ huyết, cũng coi như có phần khó được." Vị lão nhân này đứng trung lập trên lập trường, biểu đạt đối với Sờ Thiên thưởng thức,

"Hẩn tu vi đạt tới luyện thể tam đoạn, trời ơi lúc này mới bao lâu a." Một vị tộc muội nhìn không được kêu ra miệng, năm trước nàng liền Khai Linh, hiện tại cũng bắt quá cái này nhất tu vi, không muốn Sờ Thiên vài ngày liền bắt kịp. Thật sự nghĩ không ra nguyên do, nàng đem nguyên nhân quy về ngoại lực: "Hoàng mạch trung cấp tư chất mạnh như vậy mà, định là dựa vào thiên tài địa bảo đi lên."

"Nói như vậy, tiềm lực của hẩn nhất định không bằng Sờ Ca, hai người chênh lệch một cái càng lúc càng lớn." Có người lý trí tương đối cả hai.

"Nói nhảm, tư chất cũng không tại đồng nhất trình độ, hai người này không có bất kỳ có thể so sánh." Càng có người đối với loại này tương đối xì mũi coi thường.

Lúc này, Sờ Hách hưng phấn toàn thân cơ bắp đều đang run rẩy, thậm chí nhìn không được muốn cất tiếng cười to, bởi vì lập tức liền có thể chứng kiến Sờ Thiên ngược đãi thảm trạng.

"Tiểu tử này tuyệt đối xong đời, càng như thế đối đãi tiểu ca. Ha ha, cái này là muốn chết a."

Sờ Hách biết rõ nhà mình huynh đệ tính cách, Sờ Ca tuy còn trẻ tuổi, lại già bộ lão thành, phiền nhất người khác cảm hẩn làm tiểu hài tử nhìn. Bọn họ một đám người, trừ hẩn, dù có lớn tuổi chính là, cũng phải cam tâm tình nguyện xưng một chút "Sờ Ca đại ca", vì là duyên cớ.

Tiểu tử này thực là muốn chết, như hẩn nguyện ý quy thuận, thật sự là không có biện pháp gì, không muốn nhưng vẫn mình hướng trong hẩn nhảy, thật sự là quá chói mắt.

Hẩn biết chắc thực lực của đệ đệ. Nói ra mắt mặt, Sờ Ca mới vừa gia nhập luyện thể tam đoạn, từng cùng hẩn hơi chút giao thủ, lúc ấy hẩn đã đột phá bốn đoạn, tuy có tu vi ưu thế, lại bị ba đến hai lần xuống đã bại, hai người căn bản cũng không tại một cấp bậc.

Về sau, Sờ Ca lại tiến lên cấp một, càng phục dụng hẩn thỉnh Dược đường luyện chế "Tây Tâm Đan", thực lực bây giờ càng thêm đáng sợ, nghĩ đến tầm thường luyện thể năm đoạn, cũng không bị đệ đệ để ở trong mắt, rốt cuộc huyền mạch thiên tài đã có vượt cấp chiến đấu tư cách.

Sở Hách suy nghĩ ngàn vạn chỉ kịp, hai người thiên tài trên chiến đấu như cũ hùng hực khí thế tiến hành. Sở Ca vận chuyển toàn thân nguyên lực quán chú kiểm chỉ, như Danh Kiếm ra khỏi vỏ, giống như mũi tên lông vũ rời cung, từng chiêu không rời đối phương chỗ hiểm.

Mà Sở Thiên bộ pháp theo gió mà chuyển, song chương như mưa, đối mặt cường địch càng đánh càng hăng, thân hình hóa thành ầm ầm rít gào gió lốc, gió thổi mệnh mông cuộn cuộn hùng hồn, cuốn trên mặt đất lá khô, vậy mà mang theo phụ cận mọi người áo bào.

Rất nhanh hai người đã giao thủ trên trăm chiêu. Sở Ca đem "Đoạn Ngọc Kiếm" vận đến đỉnh phong, đầu ngón tay lộ ra tia sáng chói mắt, cùng giữa ban ngày so với vậy mà không chút thua kém, óng ánh kiếm chỉ Độc Long xuất động hướng đối phương hung dữ đâm.

Từ cấp tốc xoay tròn lập tức im bất, nơi này Sở Thiên trong động tác, hần trên lòng bàn tay nguyên lực ánh sáng phát ra rực rỡ, trong chớp mắt do chương hình bành trướng hình tròn, chương nâng liệt nhật không thua công hướng khí điểm ngập trời "Độc Long".

Chương chỉ lần nữa tương giao, nguyên lực lẫn nhau va chạm, khí bạo âm thanh liên tiếp vang lên, một cỗ vô hình sóng khí tự tương giao điểm sản sinh, như cuộn cuộn gọn sóng hướng về bốn phương tám hướng kéo dài tới, quang mang chói mắt làm cho người ta mắt mờ không ra.

Tầm mắt khôi phục bình thường, hai người đã bị sóng khí đẩy ra, từng người lui về phía sau năm bước, nhìn nhau mà đứng.

"Tê." Không biết là người trước tới đầu, nhưng mà phảng phất là bị nhiễm đồng dạng, trong chớp mắt tiếng thán phục liên tiếp vang lên, chưa phát giác ra bên tai.

Mọi người đều là không nghĩ tới, không có tiếng tăm gì Sở Thiên, có thể cùng huyền mạch thiên tài Sở Ca đánh đến loại tình trạng này.

Luận tu vi Sở Thiên còn yếu hơn cấp một, còn vị trí khắp cơ thể đoạn phạm trù, mà bốn đoạn Sở Ca đã tiến nhập ngao luyện cốt cách cốt đoạn. Luận tư chất, huyền mạch cao cấp Sở Ca như cũ nghiền ép Sở Thiên.

Đại đa số trong mắt người, hai người thực lực sai biệt nên là một trời một vực, chân thực tình hình chiến đấu lại gần như lực lượng ngang nhau, loại kết quả này đích thực là một số người đánh vỡ đầu cũng nghĩ không thông.

Sở Sở buông lỏng một hơi, xem ra không cần phụ thân ra tay, như vậy tốt nhất, phụ thân ra mặt quá tổn thương Sở Thiên tự tôn, thật sự là hạ hạ sách. Mà Sở Thiên lấy được loại này chiến tích, càng làm cho nàng tâm hồn thiếu nữ mừng thầm không thôi, liền nàng đều không nghĩ tới, Sở Thiên có thể cùng thanh danh bên ngoài Sở Ca phân ra kháng nghị.

Có người vui mừng có người buồn, Sở Hách trợn mắt há hốc mồm, Sở Thiên này có thể cùng tiểu ca liều đến trăm chiêu, hơn nữa nhìn trên một bộ không rơi ít nhiều hạ phong bộ dáng, cái này người không phải đang nằm mơ.

Kẻ này cũng là quái vật, lúc trước đầu óc nước vào, không có việc gì làm trêu chọc hắn làm gì? Vừa nghĩ đến đây, Sở Hách hối hận che đầu, hận không thể vung chính mình mấy cái miệng rộng.

Bất quá, theo hắn nhìn, Sở Ca tuyệt đối có chỗ giữ lại, trước mắt loại tình huống này đối với hắn mà nói, chỉ có thể tính làm tập thể dục.

"Người vượt dự liệu của ta."

Lặng im thật lâu, Sở Ca chợt mở miệng nói. Hắn tự nhiên nhìn ra, đối phương thi triển chính là Tam phẩm võ học, võ học mỗi lần lên nhất phẩm, tu luyện độ khó tùy ý tăng gấp đôi, Tam phẩm võ học tuyệt không phải hạng người bình thường có khả năng nắm giữ, mà Sở Thiên dùng thần hoàn khí tức, hình dạng cùng tinh thần gồm nhiều mặt, vừa nhìn liền biết đạt đến tương đối cảnh giới.

Rồi mới giao thủ, lấy hắn tu vi cao cường vượt qua, còn bị đập vào mặt kính phong chà xát da mặt đau nhức, càng khó nhìn chính là quần áo không chỉnh tề, hình chật vật, nhiều người như vậy ở đây, cái này thật đúng là lớn mắt mặt.

Nghĩ tới đây, Sở Ca sắc mặt âm trầm, trong mắt hàn ý càng thịnh.

Sở Thiên nhún nhún hai vai, từ chối cho ý kiến, sự tình phát triển một bước này, đối phương nói rõ là khiêu khích, cùng người khiêu khích hắn không còn lời để nói, duy nhất chiến.

"Có thể ngươi không nên vũ nhục tôn nghiêm của ta, cho nên ta vẫn còn muốn đánh ngươi, khiến ngươi thấy rõ ràng, thiên tài cùng loại người bình thường trong đó, đến cùng có cỡ nào không thể vượt qua khác biệt."

Chợt có màu đỏ sậm huyết khí từ Sở Ca trong cơ thể tất cả bộ vị phun ra, phong vân hội tụ giống như chạy về phía tay phải. "Đoạn Ngọc Kiếm" một lần nữa tại đầu ngón tay ngưng ra, vô số tơ máu lan tràn nơi này bạch ngọc hai ngón, đem chậm rãi nhuộm thành huyết sắc.

Quanh thân trên dưới tản ra kinh người sát khí, Sở Ca cả người đều tựa hồ hóa thành thể hổ báo mãnh thú.

Sở Thiên xoa xoa hơi hơi đau nhức cánh tay, bày ra "Toàn Phong Chương" thức mở đầu ngưng thần phòng bị.

Trong lòng của hắn âm thầm kêu khổ, gân cốt đoạn cao thủ, hôm nay xem như lĩnh giáo đến, thi triển chương pháp cùng đối phương chiến đấu, chương chương đều giống như đánh vào sắt thép đúc thành trên vách tường, mà hai người giao thủ cao tới trên trăm chiêu, hiện tại quanh thân nhiều chỗ đau đớn.

Nếu không phải từng lấy thuốc mỡ Tội thể, tiến hành loại cường độ này đối kháng, e rằng chiến đấu không tiến hành một nửa, thân thể trước hết bị phế

sạch.

Thấy Sở Ca lại tế tuyệt chiêu, loại chiêu thức này vừa nhìn liền hung bạo ngang ngược, nghĩ đến uy lực tất nhiên không tầm thường. Bất quá, đối phương nếu muốn đơn giản thu thập mình, cũng sẽ không dễ dàng như vậy, dù cho liều đến trọng thương, cũng phải làm cho đối phương ném thử mới xuất lộ "Tu Du Kính".

Sở Ca huyết sắc kiếm chỉ yêu dị bá đạo, không dung tình chút nào hướng Sở Thiên phần eo phần nộ đâm. Thấy thế Sở Thiên rõ ràng ra "Toàn Phong Chương", ám thi "Tu Du Kính", dốc toàn lực tiến hành phản kích, hai người tức thì sẽ lẫn nữa va chạm.

Thắng bại đến cùng như thế nào? Ở đây tất cả mọi người tìm đập thêm đứng lên.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Kế này rất hay

Sở Thiên trước cửa, trước mắt bao người, màu đỏ sậm chỉ kiếm cùng Toàn Phong Chương tất cả mang theo làm cho người hít thở không thông thanh thế, không chết không lui đánh hướng đối phương.

"Cha..." Sở Sở chỉ nói ra một chữ, Sở Vũ liền minh bạch ý của nàng, gật đầu đang muốn cứu trận thời điểm, chỉ thấy nhất đạo thân ảnh đã vượt lên trước giải vây, nhìn thấy người này, Sở Vũ trên mặt lộ ra thoải mái vẻ, tạm thời thu hồi bước chân.

Sở Ca cùng Sở Thiên sắp va chạm phía trước một cái chớp mắt, nhất đạo thân ảnh bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, tới không hề có báo hiệu, trên đài đứng là không người nhìn ra hẳn từ đâu mà đến. Người này đang mặc rộng thùng thình hắc bào, cứng rắn tham gia giữa hai người, đáng người không ra cao lớn, nhưng thật giống như tường đồng vách sắt không thể phá vỡ.

Lúc này công kích bùng nổ, cho dù có chi tâm thu lực, vậy mà tuyệt không thể nào, lẫn nhau chiêu thức mây may suy giảm, lấy mùi thành uy lực đánh hướng hắc y nhân. Hắc y nhân rộng hai tay bên trái phải một phần, hai bên không khí bị thúc đẩy, hình thành dày đặc tường khí, hai người công kích uy lực kinh người, đập ở phía trên lại như bùn nhập biển rộng, biến mất vô tung.

Hắc y nhân chỉ đang khuyên khung, vô ý đã thương người, bởi vậy lực đạo này có chút nhu hòa, hai người chỉ là lui về phía sau vài bước, cũng không có té ngã, người này đồng thời tiếp được hai người nổi lên đã lâu sát chiêu, đứng là bình chân như vại, mây may không có tổn thương.

Cuồng phong quét, hắc tuyết trắng râu tóc trên không loạn vũ, sóng yên biển lặng, rốt cục lộ ra lư sơn chân diện mục. Không giống trong tường tượng không vũ hữu lực, gương mặt khô héo già nua, thân hình còng xuống gầy gò, phảng phất tùy thời đều có thể gần đất xa trời.

Nhưng mọi người nhìn thấy chân dung, ngược lại nhao nhao lộ ra bỗng nhiên vẻ, chuyện hôm nay đối với vị này mà nói, chỉ là tiện tay mà thôi, bởi vì người này chính là từng chủ trì Khải Linh tam trường lão, đây chính là một vị tại Liệt Nham thành đồ sắp xếp thượng hảo Hóa Cương Cảnh cường giả.

Bất quá tất cả mọi người đối với hắn tới khuyên khung cảm thấy nghi hoặc, là cam đoan thủy chung như tân huyết dịch bổ sung, gia tộc luôn luôn cổ vũ tiểu bối tranh đấu, thông thường mà nói, tiểu bối trên tranh chấp, các trường lão tuyệt đối là mặc kệ nó, có mất không trông, rốt cuộc là cái gì duyên cớ, dẫn tới vị này uy vọng mười phần tam trường lão hạ mình, tự thân xuất mã?

Sở Thiên hai người cảm thấy bất khả tư nghị, nhất là Sở Ca, hắn đã quyết định, muốn cấp đối phương một cái khắc sâu giáo huấn, không muốn bị người cường ép cắt đứt, đối lại người khác cần phải một chỗ thu thập không thể, có thể can ngăn tam trường lão, cho dù có thiên đại oán khí, cũng đành phải khó chịu tại trong bụng.

Chuyện riêng ra ngoài ý muốn, hai người người trong cuộc không hẹn mà cùng lộ ra hồi thần sắc.

Không đợi hai người mở miệng, tam trường lão đi trước giải thích nghi hoặc: "Tộc bị bùng nổ, hai người các người nếu muốn tranh đấu, không ngại trên Tộc bị so cao thấp. Gia tộc tiểu bối bên trong không thiếu cường giả, là trên Tộc bị lấy được thành tích tốt, bọn họ thế nhưng là làm ngày làm đêm, liều mạng khổ luyện. Các người đều là sáng suốt người, lúc này tranh đấu nếu có tổn thương, chẳng phải không công tiện nghi người khác."

Một phen suy tư, hai người đều tiếp nhận thuyết pháp. Đối với Sở Thiên, đối thủ thực lực quá mạnh mẽ, hiện tại cũng không phải là tốt nhất quyết chiến thời cơ, lúc này ngưng chiến có lợi mà vô hại. Sở Ca mặc dù tự nhận đủ để ăn đối phương, nhưng tam trường lão đã ra mặt, chuyện này chỉ có thể dừng ở đây.

Bất quá tạm thời tha hẩn một lần, Tộc bí thì quan sát người đồng đạo, đến lúc sau công khai đối thủ, sẽ chỉ làm trong đó càng khó có thể.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Ca đổi giận thành vui, khoe miệng câu dẫn ra giả cười nhìn về phía Sở Thiên: "Nếu như thế, Tộc bí tái chiến?"

Sở Thiên tự có thể, khẽ gật đầu biểu thị đồng ý.

Đám khán giả thấy đánh tiếp không lên, nhao nhao mặt mang thất vọng. Khó chịu nhất là thuộc về Sở Hách, Sở Thiên tiêu tử bị cưỡng hành hạ phần khích mản ảnh đang muốn truyền ra, lại bị tam trưởng lão cưỡng ép cắt đứt.

Cái này tương đương với một vị xinh đẹp mỹ nữ coi hết đặt ở trước mặt, đang muốn tiến thêm một bước hành động, đột nhiên có người vượt lên trước chiếm hữu, còn cho hay muốn xếp hàng chờ bên trên hơn hai tháng, trong lòng của hẩn phiền muộn có thể nghĩ.

Sở Hách thăm mắng lão gia hóa bất chớ đi cày, lại vạn không dám thay đổi miệng, kia phải bị tam trưởng lão đánh ra đầu heo không thể. Mặc kệ hẩn có nguyện ý hay không, việc này chỉ phải như vậy thôi.

Tam trưởng lão thấy mọi người đều không dị nghị, liền mỉm cười nói: "Sự tình đã giải quyết, cái này tàn a. Nơi đây còn có tiểu bối quan sát, như cái này nhàn rồi, sao không nắm chặt thời gian tăng thực lực lên..."

Ở đây bọn tiểu bối thấy hẩn vừa muốn mở ra thuyết giáo hình thức, đều là sắc mặt đại biến, làm chim thú tán, từng người bày ra tình diệu bộ pháp, hoa lệ làm cho người xem đủ.

Trong gia tộc các trưởng lão tất cả tổ chức, tam trưởng lão phải chịu trách nhiệm bồi dưỡng tiểu bối, tất cả liên quan hoạt động đồng đều tại hẩn phạm vi chức trách bên trong, hẩn luôn luôn mặt ngoài hòa ái, thủ đoạn nghiêm khắc, uy danh trắng ngần, bình thường tiểu bối nhìn thấy hẩn, giống vậy chuột đùng với mèo. Đáng nhắc tới chính là, mở ra thuyết giáo hình thức, là trở nên càng đáng sợ.

Tan cuộc, mọi người đều có ý niệm trong đầu, Sở Ca tại suy nghĩ Tộc bí bên trên dùng cái chiêu gì thức, gợn gợn mà linh hoạt miểu sát đối phương, triệt để dựng nên bản thân uy nghiêm. Sở Thiên thì tại nghĩ, cùng đối thủ so với, hẩn hiện tại tu vi quá thấp, phần thắng không lớn, có thể nếu là hai tháng sau, người đó hành hạ ai còn không nhất định nha.

Tam trưởng lão thoả mãn vuốt vuốt dưới cằm chòm râu thăm thoả mái không thôi: "Hiện tại khiến bọn họ phân ra thắng bại, sự thất bại ấy khó tránh khỏi nhứt chí. Nếu là đem kỳ hạn lui về phía sau hai tháng, vì đánh bại đối thủ, hai người đều nhau liều mạng tu hành. Như thế, ta Sở gia đem thêm...nữa hai tên thiếu niên anh tài. Chắc chắn, lão phu chiêu này thật đúng là tuyệt không thể tả kia."

Hẩn khô gầy mặt mo không tự chủ cười thành tách ra cây hoa cúc, chưa kịp rút lui tiểu bối, chứng kiến nụ cười này, toàn thân một cái giật mình, lui lại trên động tác càng biểu hiện nhanh...

Đảo mắt lại là mấy ngày đi qua, Sở Thiên đem khác nhau võ học tu luyện càng thêm thuận buồm xuôi gió, lại không có lại lấy được căn bản tiến triển. Toàn thân nguyên lực chột trướng chột co lại một bộ muốn đột phá bộ dáng, lại thủy chung vô pháp xuyên phá tầng kia che chắn.

Cơ bắp đoạn nơi này gân cốt đoạn không hở là võ giả tu hành đạo thứ nhất cửa khẩu, tại đây nói chường ngại trước mặt, Sở Thiên dừng lại luyện thể tam đoạn đỉnh phong dài đến nửa tháng lâu.

Vừa mới bắt đầu Sở Thiên còn ôm có hi vọng, có thể dần dần thích ứng loại tình hình này, về sau thậm chí có chút tê liệt. Ngược lại đem lực chú ý chuyển dời đến tới luyện võ học, trải qua trăm ngàn luyện tập, cái này hai môn võ học trong tay hẩn càng thành thạo, vạn chuyển làm cho người ta lấy hồn nhiên cảm giác.

Cách cùng Sở Ca đại chiến đã qua mười lăm ngày, ngày hôm đó ban đêm, cả ngày khổ tu khiến cho Sở Thiên mỗi một không chịu nổi, Tiểu Nguyệt chuẩn bị bên trên thùng gỗ nước ấm, thư thư phức phức tắm rửa, đổi thanh tịnh y phục, đơn giản ăn một chút cơm, liền muốn trên giường nghỉ ngơi.

Đi trên mép giường bỏ đi hài, Sở Thiên trong cơ thể nguyên lực đột nhiên lần nữa bạo động, lần này bạo động so với lúc trước tới đều muốn hung mãnh.

Hẩn biến sắc, vội vàng trên giường ngồi xếp bằng, nhắm mắt ngưng thần nghênh tiếp sắp đến bão tố.

Nguyên lực tràn ra Sở Thiên bên ngoài thân thể không ngừng co lại trướng, nhiều lần mấy lần, mãnh liệt bành trướng đến cực hạn, mà dường như chịu loại nào đó lực hút, hung hăng hướng trong cơ thể thu hồi.

Hùng hồn nguyên lực như thủy triều chảy ngược, giống như dùng cương trước bờ vực bị cưỡng ép kéo về, không tự chủ được tràn vào trong cơ thể, thoả mái cường hóa lấy thân thể mỗi một chỗ. Trải qua một đoạn thời gian quán chú, trong cơ thể mỗi một khối cơ bắp đều đạt tới bão hòa, có thể nguyên lực như trước bị khống chế vào không ngừng tràn vào.

Nguyên lực không hề tằm bỏ cơ bắp, mà là tiến nhập càng sâu gặp được cốt cách. Mỗi người trong cơ thể đều mấy trăm khối cốt cách, lúc này như có thể tiến nhập Sở Thiên trong cơ thể, định thể chứng kiến tất cả cốt cách đều bị nguyên lực chặt chẽ bao bọc, những cái này cốt cách nhìn như phẩm chất chặt chẽ, kì thực có vô số mắt thường không thể nhận ra lỗ nhỏ, những cái này lỗ nhỏ chính là nguyên lực tiến nhập thông đạo.

Gần sát cốt cách nguyên lực chậm rãi hóa thành từng cái một cực tiểu quang điểm, những điểm sáng này vừa vặn có thể tiến nhập cốt lỗ thông đạo. Chỉ là tiến nhập, chúng không an phận xao động không thôi, khiến trong khi tu luyện Sở Thiên cực kỳ thống khổ.

Kịch liệt đau khổ cảm giác từ cốt cách bên trong truyền đến, bởi vì chuyện riêng trước tiến hành qua tương tự Tội thể, Sở Thiên bình tĩnh vận lòng mày cắn chặt hàm răng, ra một hồi mồ hôi lạnh, vậy mà liền chậm chậm thích ứng, lần này đột phá như cũ tại đầu vào đẩy tiến hành.

Trải qua quang điểm tẩy lễ, Sở Thiên toàn thân cốt cách càng thêm chặt chẽ kiên cố, đợi nguyên lực tiến nhập cốt lỗ hơn phân nửa, cốt cách bắt đầu trở nên óng nhuận, phẳng phát đánh bóng bên trong ngọc phổi, yếu ớt Bảo Quang, trong cơ thể bách hải chính phát sinh thoát thai hoá cốt biến hóa.

Rốt cục, nguyên bản bám vào vào nguyên lực hoàn toàn tiến nhập, cốt cách mãnh liệt một cái lóe sáng, chậm rãi yên lặng hạ xuống, óng nhuận Bảo Quang tản đi, cốt cách nhìn qua cùng lúc trước không có khác nhau, có thể cốt vật hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Cốt cách thăng hoa, phản ứng hoá học, Sở Thiên toàn thân cao thấp ngay tiếp theo kịch biến, cơ bắp cho nguyên lực đột nhiên tăng gấp mấy lần, ngoại giới nguyên lực tiếp tục quán chú, mỗi một khối cơ bắp lại bắt đầu tham lam hấp thu.

Hồi lâu, Sở Thiên chợt xóc lên tầm mắt, trong mắt lệ mang nhất nhiễm rồi biến mất, một cỗ tính toán lúc trước mạnh mẽ gấp mấy lần khí tức, không khỏi không chế nơi đây khuếch tán mà ra. Khí tức hiện lên vòng tròn hình dáng ra bên ngoài khuếch tán, cả cái gian phòng đều đang chấn động, ba ba âm thanh liên tiếp vang lên, trên bàn đồ uống trà rơi xuống đất thành phần vụn.

Xóa đi trên trán to như hạt đậu mồ hôi, Sở Thiên cảm thụ một chút bản thân hiện trạng, trên mặt hiển hiện kinh hi thần sắc, đột phá luyện thể bốn đoạn, toàn thân mỗi một bộ vị đồng đều đạt được cường hóa, lực lượng lại càng là bạo tăng, khẽ vươn tay liền có thể đơn giản giơ lên khiến lực sĩ có thể thúc thủ vô sách không lờ tả. Càng khó được chính là, xương cốt trong cơ thể phát sinh chất biến, mặc dù không dám nói vượt qua sắt thép, nhưng hẳn dám khẳng định, nếu là có người cầm cứng rắn một cơn đập chân của mình nhất định không phải của hân xương cốt.

Như lúc này lại cùng Sở Ca giao thủ, tất nhiên sẽ không như lúc trước như vậy chặt vật, tối thiểu xương cốt sẽ không bị đau nhức.

Sở Thiên mặt lộ vẻ mỉm cười, chứng kiến trong phòng một mảnh hỗn loạn, ngược lại phát sầu, gian phòng bị lộn thành loạn như vậy, lại được một hồi quét dọn. Chén ném vụn mấy cái, buồn bán địa điểm có chút xa, thành làm phiền Tiểu Nguyệt đi một chuyến.

Càng khó lấy chịu được chính là, kinh qua như vậy lần qua lần lại, vừa rồi tắm bạch lau sạch, trên người vô cùng bản toàn bộ đều mồ hôi, ai, muộn như vậy Tiểu Nguyệt đều ngủ, còn phải tự mình đập nước tắm.

Sáng sớm hôm sau, Sở Thiên trước sau như một rời giường luyện công, bên ngoài chợt xông tới một đạo xinh đẹp thân ảnh, tiến viện liền không kịp thở nói: "Thiên đệ, rèn luyện muốn bắt đầu, chúng ta nhanh một chút..."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Ba ba ba

"Năm nay sớm như vậy?" Sở Thiên có chút kinh ngạc, những năm qua rèn luyện đều là tại Tộc bí phía trước bốn mươi thiên bắt đầu, bây giờ còn có trọn vẹn hai tháng đầu, cái này lại bắt đầu?

Đối với cái này, Sở Sở chăm chú giải thích: "Nhị trưởng lão lên tiếng, năm nay Tộc bí quán quân có thể tiến nhập Công Pháp Các tầng cao nhất đảm nhiệm tuyển một môn võ học, Top 8 theo thường lệ ban thưởng, là kích phát người mới nhiệt tình, Phi Dương đại ca không tham dự lần này Tộc bí, để tránh quán quân ban thưởng thùng rỗng kêu to. Những người mới lòng tin tăng gấp đôi, nhao nhao hăng hái, có người đề nghị sớm rèn luyện, tam trưởng lão thuận thể đồng ý."

Sở Phi Dương liên tục Tộc bí quán quân, chỗ tốt vào hết trong đó trong túi, Tộc bí hình như đi ngang qua sân khấu, người mới đoạt giải quán quân tỷ lệ cơ bản là không, khiến cho đồng đạo người mới bất mãn.

Cân nhắc nơi này loại tình huống này đích xác bất lợi với khích lệ người mới, tam trưởng lão đánh nhịp nhìn tại đây quyết định. Lại nói Sở Phi Dương đã ở Công Pháp Các tầng cao nhất chọn lựa dụng cụ võ học, còn không bằng đem cơ hội nhường cho thực đang cần người trẻ tuổi.

Nơi này Sở Phi Dương một bước này, gia tộc đến đỡ đã trở nên thứ yếu, mấu chốt là bản thân muốn tự lập tự mình cố gắng, một mình đảm đương một phía, như thế thành lớn khí.

Nghe vậy Sở Thiên lộ ra nụ cười, đây là thiên đại hảo sự, nói như vậy, hẳn vậy mà có cơ hội?

"Tôi hôm qua nhìn người đang tu luyện, đã thay người báo đáp qua tên. Hiện tại mọi người chính hướng Khai Linh quảng trường tụ tập, thời gian có chút nhanh, chúng ta lúc này đi." Sờ Sờ thúc giục.

Khai Linh quảng trường hôm nay lần nữa náo nhiệt lên, trong tràng tụ tập vào đông đảo tộc tiểu bối, hoặc thực động tay chân, hoặc giúp nhau bắt chuyện, hoặc ngồi xếp bằng tu hành, rèn luyện sắp bắt đầu, các thiếu niên và thiếu nữ tràn ngập mạnh mẽ tinh thần phấn chấn, rất có hăng hái cảm giác.

Bên sân tập năm tập ba đứng chút trung niên nhân, những thứ này là tuổi trẻ rèn luyện đám người gia trưởng, đặc biệt tới đây tiễn đưa, nhìn qua nhà mình binh sĩ, càng xem càng là thoải mái.

Sờ Thiên hai cái theo dòng người tuôn ra vào trong trận, lần đầu tham gia rèn luyện, Sờ Thiên đồng dạng mặt mang hưng phấn.

Rồi mới ngăn ngừa trên đường đi, liền có ba tên thiếu niên hướng Sờ Sờ đến gần, Sờ Sờ không làm để ý tới, vèn vèn còn lấy khách sáo nụ cười, kéo Sờ Thiên mà đi, trên lưng mặc dù không có mất, Sờ Thiên lại có thể rõ ràng phát giác bọn họ ghen ghét mục quang.

Vừa tới đến quảng trường, Sờ Thiên liền cảm nhận được mấy tia ánh mắt hướng bên này quét tới, mục tiêu đương nhiên không phải hắn. Trong nội tâm thầm nghĩ, tiểu tử tỷ mị lực thật đúng là khá lớn, đi tới chỗ nào cũng có thể đưa tới ong bướm, thân là đệ đệ, hắn đương nhiên là có hành động bida đỡ đận nghĩa vụ.

Vừa nghĩ đến đây, Sờ Thiên một cái tiêu sái ngăn tại phía trước Sờ Sờ, hình thể cũng không đầy đặn, lại đủ để trở ngại những cái này nhìn xem mục quang, thềm thường mục quang chuyển thành phần nộ, những người này hướng vương bản Sờ Thiên trợn mắt nhìn, Sờ Thiên thân nhiên chịu được, tỷ tỷ người tốt như vậy, vì nàng ứng phó mấy cái vọng tưởng ăn thịt thiên nga con ech lười, kia không phải đương nhiên nha.

Ước chừng sau một lúc lâu, chợt có hơn mười đạo thân ảnh từ trên trời giáng xuống, xu thế vô cùng hung mãnh, mang theo vu vu tiếng gió, không khỏi làm dưới chân bọn họ Thanh Thạch sàn nhà lo lắng. Có thể tới gần mặt đất, cương mãnh đột nhiên biến thành nhu hòa, như chuồn chuồn lướt nước nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, không mang theo tới một mảnh bụi bặm.

Chiều thức ấy rất là đặc sắc đẹp mắt, ở đây phần lớn là thiếu niên tâm tính tiểu bối, mọi người tất cả đều vỗ tay, trong lúc nhất thời toàn bộ trên không quảng trường đều quanh quẩn đầy nhiệt tình "Ba ba" âm thanh.

Một người cầm đầu già nua khô gầy, khí thế mạnh mẽ, chính là người phụ trách chủ yếu tam trường lão. Chịu tộc bọn tiểu bối chân thành hoan nghênh, mặc dù hắn xưa nay trầm ổn, vậy mà không khỏi lộ ra nụ cười.

Rồi mới động tác cũng không thuận túy là làm thanh tú, trường kỳ làm khích lệ tiểu bối công tác, hắn sâu sắc lý giải các thiếu niên tâm lý, đối với đội bọn họ, trừu tượng dạy bảo là không đủ, xa không bằng tự mình làm mẫu tới trực tiếp. Ví dụ như hiện tại chiều thức ấy, bình thường xem qua thiếu niên không khỏi nghĩ mơ phỏng, như thế liền không ai trong phải chăm chỉ khổ luyện mới được.

Thân vì gia tộc tương lai người dẫn đường, nhất có cơ hội liền các loại thay đổi một cách vô tri vô giác ám chỉ, thật đúng dụng tâm đau khổ, dạy bảo người mới cần trả giá tâm huyết, nhưng vì gia tộc, lão phu nghĩa bất dung từ.

Nghĩ đến đắc ý, tam trường lão không khỏi lấy tay vén lên chòm râu, vuốt thành được kêu là một cái kim lông không được...

Đội tiếng vỗ tay chậm rãi tản đi, nhìn qua lên trước mặt gần trăm trương non nót gương mặt, tam trường lão Thanh Thanh cuống họng mở miệng nói: "Chúng kiến nhiều người như vậy tham gia rèn luyện, cảm giác vui mừng, bởi vì trải qua thực chiến tẩy lễ, các người cũng tìm được tôi luyện, vì gia tộc tinh anh thêm gần một bước."

Hắn tiếp tục tuyên bố nội dung cụ thể: "Rèn luyện như trước ở ngoài thành Tuyết Tùng rừng rậm tiến hành. Trong rừng rậm yêu thú vô số, chính là tăng thực lực lên nơi tuyệt hảo. Mỗi năm người một tổ, tất cả có một vị giáo quan dẫn đội."

Chợt nhìn về phía bên người hơn mười vị giáo quan, nghiêm túc dặn dò: "Vốn rèn luyện chỉ tại đề thăng kinh nghiệm thực chiến, bồi dưỡng đoàn đội ý thức, phải do rèn luyện người tự hành hoàn thành. Trừ tử vong, gây nên tàn cuộc mất, giáo quan như bất khả xuất thủ tương trợ. Mọi thứ dựa vào chính mình, vạn không thể ý lại người bên ngoài."

"Vâng!" Những cái này các giáo quan toàn thân huyết khí tràn đầy, nguyên lực bảo mãn, hiển nhiên đồng đều đạt tới Uẩn Khí Cảnh tu vi, nghe nói người lãnh đạo trực tiếp phân phó, liền vội vàng gật đầu xưng phải. Hơn mười tên Uẩn Khí Cảnh đồng thời đáp ứng, tiếng hùng hồn như chuông lớn, khác với một phen bất phàm uy thế.

Tam trường lão nhìn về phía trong tràng thiếu niên, lời nói đột nhiên tràn ngập kích động: "Các người tất cả mọi người, đều là gia tộc tương lai hi vọng, đều nhìn qua thành tựu cái thế cường giả. Ta cầu chúc mọi người tại lần này rèn luyện bên trong thu hoạch phong phú."

Hắn vừa vừa nói xong, tiếng vỗ tay liền lần nữa vang lên, các giáo quan vậy mà mặt mang nụ cười gia nhập vỗ tay đại quân, chỉ một thoáng "Ba ba ba" chiếm đoạt toàn bộ quảng trường.

Lúc trước đã đem rèn luyện đám người phân ra qua tổ, các giáo quan từng người tách ra, cầm trong tay tiểu tổ danh sách mở miệng điểm danh.

"Sờ Phi." Một cái thon gầy thiếu niên rất là vui vẻ chạy đến điểm danh giáo quan trước mặt, tiếm trên mặt tràn đầy hưng phấn.

"Sờ Hồ" ...

Có một chút âm thanh lẫn lộn nhớ tới, bị điểm danh các thiếu niên nhao nhao tìm đến tổ chức.

"Xem ra là tùy cơ an bài, đoán chừng chúng ta muốn tách ra." Sở Thiên có chút tiếc nuối mà nhìn Sở Sở.

Sở Sở nháy một chút con mắt, trong tươi cười như một tia xảo trá: "Vậy có thể không nhất định a "

Một vị mặt đầy râu mảnh , tướng mạo hào phóng giáo quan chính lấy hấn vang dội giọng điểm danh.

"Sở Ảnh "

"Sở Sở."

"Sở Thiên."

...

"Ách." Sở Thiên hăm vào ngăn ngồi trong kinh ngạc, bên cạnh Sở Sở cười duyên đầy hấn một thanh, hai người một hồi chạy chậm đi đến hào phóng giáo quan trước mặt, huấn luyện viên kia trầm mặt ngoài còn đối với Sở Sở lộ ra mỉm cười thân thiện.

"La đại thúc có thể là chúng ta Được đường khách quen, tính là người quen. Ta nhờ cậy hấn tuyển hai người chúng ta." Sở Sở thừa dịp người không chú ý, lặng lẽ giải thích.

Nhóm này giáo quan như bốn gia thành viên, cũng có người khác họ nhân sĩ. Kinh qua nhiều năm tích lũy, Sở gia thực lực hùng hậu, hấp dẫn không ít người khác họ cường giả nương nhờ. Phương diện này gia tộc sách lược rất rõ ràng, một khi gia nhập tộc, tức thì cùng bốn gia tộc nhân đôi đãi. Trừ tuyệt mật võ học thêm chút hạn chế, phương diện khác gần như hoàn toàn đồng dạng.

Tại chú trọng truyền thừa Thánh Võ đại lực, loại này sách lược có thể nói lớn mật, nhưng sự thật đã chứng minh sách lược tính chính xác, đông đảo người khác họ cường giả gia nhập, thật lớn tăng cường gia tộc vũ lực, có thể nói, Sở gia có thể đứng hàng Liệt Nham thành tam đại gia tộc, đối đãi người khác họ người thân mật thái độ không thể thiếu.

Đương nhiên, mỗi gia nhập một người, gia tộc đều nhau nghiêm khắc thẩm tra bối cảnh chi tiết, đến nay chưa bao giờ tra ra phải tới gian tế.

Vị này La giáo quan liền thuộc về bị hấp dẫn tới người khác họ cường giả, thực lực của hấn không tầm thường, giao tế rộng rộng rãi, những năm nay quả thực vì gia tộc làm ra không ít công hiến, hiện bị gia tộc ủy thác trách nhiệm, hết sức được cao tăng tin cậy, nhưng đối với Được đường, hấn luôn luôn vui với giao hảo.

Sở Thiên cái này một tổ do La giáo quan dẫn đội, đội viên cho thấy năm người. Trừ Sở Thiên cùng Sở Sở, trong đó ngũ quan tính xảo nữ hài gọi Sở Quyên, thần thái ngang ngược kiêu ngạo thiếu niên gọi Sở Ảnh, còn có một cái mập mạp thiếu niên là Sở Bảo, thỉnh thoảng nhìn coi Sở Ảnh, mục quang né tránh.

"Xuất phát." Gặp người đến đông đủ, La giáo quan phát phát tay gọi tổ viên có thể xuất phát.

"Cọ, cọ, cọ!"

Năm tên tổ viên nhao nhao dùng nguyên lực bao bọc hai chân, thi triển thân pháp, lấp lánh nhảy, theo sát giáo quan sau lưng.

Tuyệt Tùng rừng rậm ước tại hơn mười dặm có hơn, đối với người bình thường mà nói tự nhiên không gần, có thể các thành viên đều là võ giả, chưa tới một canh giờ, Sở Thiên tiểu tổ đã đạt tới chỗ.

Cái này mảnh đất mang diện tích lãnh thổ bao la, bên trong sinh hoạt các loại yêu thú, trên bầu trời bay, trên mặt đất leo, trong nước du ngoạn, không chỗ nào bất hữu. Bởi vì chủng tộc ưu thế, yêu thú sức chiến đấu vượt xa đồng cấp võ giả, chúng dày đặc đa lông cấu trúc chắc chắn phòng ngự, làm vô số kẻ săn thú đau đầu không thôi.

Nơi đây yếu nhất Nhất giai yêu thú cũng có thể sánh ngang bốn đoạn tu vi võ giả, bởi vì yêu thú trời sinh thân thể mạnh mẽ, bốn đoạn phía dưới căn bản không phá được. Tục truyền rừng rậm thâm xù như tam giai yêu thú cư trú, yêu thú một khi tu luyện tới cái này đẳng cấp, sẽ có đủ làm cho người thần phục lực phá hoại, tầm thường Hóa Cương Cảnh vậy mà không làm gì được, nhảy lên lấy tam đại gia tộc mạnh, vậy mà không muốn đơn giản trên chọc bực này quái vật.

May mà yêu thú thứ này đều phạm vi thế lực, dưới tình huống bình thường sẽ không theo ra ngoài. Sở Thiên tiểu tổ đương nhiên sẽ không nhàn rồi không chuyện gì xâm nhập rừng rậm, lại khiêu chiến tam giai bá chủ quyền uy, vèn vèn tại tí mồi bên ngoài khu vực rèn luyện.

Nơi này yêu thú lấy Nhất giai phía trước, trung kỳ làm chủ, hậu kỳ tu vi đều rất ít, yêu thú cấp hai lại càng là gần như tuyệt tích. Cho dù phát sinh vấn đề, như Uân Khí Cảnh giáo quan trấn trấn, vậy mà đủ để ứng phó được. Bởi vậy, loại này rèn luyện bình thường sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Sở Thiên đám người hơn phân nửa lần đầu tham gia rèn luyện, dần dần xâm nhập rừng rậm, trừ La giáo quan, các thiếu niên kim lòng không được khản trương lên.

Liềm liềm bởi vì đường dài chạy đi hơi có vẻ mệt mỏi khô, Sở Thiên tâm không khỏi nhảy lên, bốn phía rừng cây dày đặc, tiếng gió rền vang, dường

như khắp nơi có yêu thú ẩn nấp, nhìn không thấy trong bóng tối tựa hồ có vô số màu đỏ tươi con mắt chăm chăm vào bọn họ.

Chợt thấy trong lòng bàn tay lạnh cả người, nguyên lai hắc và Sở Sở dặt tay hành tẩu, lúc này Sở Sở mồ hôi lạnh theo lưu trên tay hắc.

Sở Thiên nhéo đôi phượng bàn tay nhỏ bé bề ngoài an ủi. Sở Sở trong nội tâm nhất rộng, nhovn miệng cười, nhiều người như vậy lúc này, càng có La thúc thúc dẫn đội, chính mình là đang sợ cái gì?

Hai người hơi hơi buông lỏng thời điểm, chợt có rống lên một tiếng từ phụ cận một chỗ trong bóng râm truyền đến, một hồi cuồng bạo khí tức mạnh mẽ khuếch tán, cũng không phải là tưởng tượng, mà là chân chính yêu thú.

Chỉ ở sách bên trên đọc qua, nhưng lại chưa bao giờ tự mình kinh lịch yêu thú, hiện tại rốt cục muốn hiện ra lư sơn chân diện mục.

"Xoát, xoát, xoát!"

Mọi người tất cả lấy binh khí, thần sắc cảnh giới, tình cảnh trong chớp mắt khẩn trương lên.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Quân chiến Nham Hóa Trư

Sở Thiên đám người lúc này chỗ là rừng cây rậm rạp, cao lớn cây cối che khuất bầu trời, mặc dù là giữa ban ngày, lại nhưng có thật nhiều tầm mắt hướng tới, những cái này bóng mờ làm cho người sợ hãi, không biết mới là sợ hãi suối nguồn.

Chỉ nghe yêu thú gào thét, nhưng không thấy trong đó bộ dáng "Đồng đồng" âm thanh vang lên, năm tên tổ viên tuổi trẻ rung động, sắc mặt căng thẳng, tất cả đao kiếm, bên tai giống như thể nghe được mình hạ huyết dịch lưu động.

Sở Thiên hai tay trống trơn, biểu tình xấu hổ, tạm thời xuất hành lại quên mang binh khí. Thấy thế, Sở Sở bận rộn lần lượt trong tay bảo kiếm cùng hắc tạm dùng, bản thân thì lấy một thanh. Thân là Dược đường Đại Tiểu Thư, Sở Sở coi như là cái tiểu phú bà, vài thanh dạng binh khí hay là cầm được.

Kiểm này tên là "Hoàng Thủy Kiếm", ngoại hình mỹ quan, có chút quý, là Sở Sở trắng ngần chi vật, vừa gặp phải nguy hiểm không chút do dự liền đưa cho Sở Thiên. Hắc trong rừng rậm, Hoàng Thủy Kiếm sáng bóng lưu động, như dòng thu thủy, quả nhiên đẹp mắt.

Bất quá, kiếm này tình xảo lịch sự, phẩm chất uyển chuyển, hướng là nữ tử sử dụng, cầm tại Sở Thiên trong tay có chút buồn cười. Có thể trước mắt tình hình nguy cấp, hắc chẳng quan tâm những chi tiết này, cùng các đồng bạn cầm giữ cùng một chỗ, hai mắt nhanh chăm chăm tiệp cận yêu thú.

Yêu thú này tới vô cùng chậm, dường như cố ý trong bóng đêm dừng lại không ra, cố ý tra tấn mọi người tựa như. Kỳ thật bằng không thì, cái này là bọn họ quá khẩn trương nguyên nhân, người khẩn trương thì thường thường sống một ngày bằng một năm.

Lại dài chờ đợi cũng có phần cuối. Năm tên thiếu niên thiếu nữ tại trong khi chờ đợi, trong bóng tối yêu thú rốt cục xuất hiện tại trước mắt.

Cái mũi thật dài, răng nanh sắc bén, bốn vó ngắn nhỏ, trên lưng lông bồm phóng lên trời. Dĩ nhiên là một đầu heo.

Mọi người biểu tình cũng không có bởi vậy buông lỏng, tại đây heo cao chừng một mét, thể trọng vượt qua 500 cân, cường tráng thân thể tràn ngập hung mãnh lực lượng, làn da hiện ra nhàn nhạt màu xám trắng, vừa nhìn liền biết tương đối chắc chắn. Sở Thiên từng ở sách bên trên gặp qua con thú này, nhận ra đây là Nham Hóa Trư.

Đừng nhìn cái này đầu Nham Hóa Trư chỉ ven ven có Nhất giai giai đoạn trước tu vi, yêu thú thân hình trời sinh liền xa xa so với nhân loại cường tráng, con thú này tại xuất sắc Tuyệt Tông rừng rậm sống đến bây giờ, hiển nhiên sớm đã thích ứng luật rừng, điểm này từ nhỏ ở nhà âm lớn lên chim non có thể hoàn toàn không thể so sánh.

Có thể nói như vậy, con em gia tộc cần rèn luyện một đoạn thời kì, mà yêu thú gần như mỗi ngày đều rèn luyện, thất bại chính là chết.

Nhìn trước mắt mấy người loại này tồn tại, Nham Hóa Trư một đôi mắt lộ ra oán hận. Cha mẹ của nó, đều là tại cùng nhân loại độ sức bên trong bị chết, cho nên nó luôn luôn thù hận nhân loại. Mấy ngày trước đây có người muốn bắt, lại không ai trong nó địch thủ, bị coi như một hồi mỹ thực.

Bất quá, đó là vài ngày trước, hiện tại nó đã đói bụng xì xào trực kêu, trước mắt cái này mấy cái, nhìn qua thịt non mịn, thuộc về trong suy nghĩ thượng đẳng đồ ăn.

Đây là tự nhiên, Sở Thiên bọn họ từ nhỏ bị trường bồi dưỡng thịt cá nuôi, khó trách sẽ bị cái này tham ăn yêu thú vừa ý.

Nếu đem cái này mấy cái thịt non thu vào trong bụng, nhất có thể hướng nhân loại trả thù, hai có thể nhét đầy cái bao tử. Nhân loại nhỏ bé, hóa thành đại gia béo phệ a.

Mang ý nghĩ này, Nham Hóa Trư nhỏ nhỏ trong mắt, cừu hận cùng tham lam đan chéo, móng trước không ngừng cọ chạm đất, đất trống cuối cùng bị cọ mất vài tầng, trên lưng lông bồm liên tục run rẩy, nhìn nó thập phần hưng phấn.

Thấy là Nham Hóa Trư, La giáo quan trong nội tâm mừng thầm, con thú này cường công yếu, uy hiếp có hạn, lấy ra cấp người mới luyện tập, lại phù hợp. Mọi nơi vừa nhìn, thấy Sở Bảo run rẩy nhất, liền mệnh hấn đi lên chiến đấu.

Sở Bảo toàn thân thịt mỡ đều tại run rẩy, nhưng giáo quan mệnh, chỉ phải kiên trì chậm rãi đến, nhưng trong lòng tại oán thầm, nhiều người như vậy bằng cái gì đơn gọi ta lên a....

Kiểm trong tay ôn trọng, rộng lớn vô cùng, cho hắn một ít cảm giác an toàn. Sở Bảo nghĩ thầm dù sao có giáo quan lúc này, dù sao cũng được, lá gan liền lớn lên, thanh kiếm mũi nhọn đối với Nham Hóa Trư quơ quơ.

Thấy chỉ là một cái đồ ăn còn dám khiêu khích, Nham Hóa Trư đôi mắt nhỏ đỏ thẫm, "Ngao" một chút, bốn vó tề động, hướng đối phương phóng đi. Đừng nhìn bốn vó lại thấp lại ngắn, lực chạy, vậy mà mười phần nhanh.

"Ta liều mạng với ngươi." Sở Bảo cho mình tăng thêm lòng dũng cảm hét lớn một tiếng, luyện thể tam đoạn nguyên lực bạo phát, huy vũ vào binh khí trong tay, giảm mạnh rất nhanh hướng đối phương phóng đi, bởi vì thân thể khổng lồ quan hệ, thanh thể ngược lại là có chút không kém.

Tiếp cận mục tiêu, hắn dùng lực nhảy dựng, nhảy lên mấy mét cao, hai tay đem khoát kiếm giơ cao khỏi đỉnh, lấy bỏ ra núi cao khí thế, hướng đối phương trên vai đầu chém tới.

Nham Hóa Trư đôi mắt nhỏ hơi nghiêng, nhân tính hóa lộ ra trào phúng, đôi mắt chiêu này không tránh không né, chỉ ở khoát kiếm sắp tới đỉnh đầu hờ ra dày đặc một tầng nham thạch hiệp trợ phòng ngự.

Khoát kiếm bao lấy nguyên lực, mang theo gào thét tiếng gió, vào đầu chém tại trên mặt đá, chém ra một chút Hóa Tinh, sáng lấp lánh rất là đẹp mắt. Chỉ là Nham Hóa Trư may mắn không có tổn thương, bên ngoài thân thể tầng nham thạch cũng không có rạn nứt.

Nham Hóa Trư hướng phía Sở Bảo bụng đánh tới, rút kiếm quay về phòng đã không kịp. Hắn linh cơ khẽ động, cuống quít bên cạnh xoay người, lấy to lớn móng lớn từ chỉ mở rộng hiện lên đại tự bay ra hơn mười mét xa, đánh lên một góc cây Tuyết Tùng mới ngừng lại được, chống mặt đau đầu, bờ móng nở hoa.

La giáo quan ra hiện ở bên cạnh hắn, thấy thế lắc đầu liên tục, lấy ra thuốc dán chữa thương.

"Phế vật! Thật không biết hắn tới nơi này làm gì." Sở Ảnh mặt mũi tràn đầy khinh thường, hai tay giao nhau ôm tại trước ngực, ý nghĩ nhàn nhả. Chúng kiến yêu thú là Nham Hóa Trư, hắn liền yên lòng, cái này nham thạch heo công kích đánh không chết người, phòng ngự tuy mạnh, lại chỉ có thể tính cái bia thịt.

Yếu như vậy công kích, cũng có thể đem mập mạp đánh thành như vậy, thật sự là món gây chán.

Một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh nghênh tiếp Nham Hóa Trư, tới càng đấu lửa nóng, chính là Sở Quyên. Cô bé này đáng người nhanh nhẹn, ngũ quan tinh xảo, ánh mắt lại lớn mà linh động, cùng Sở Sở hơi có vài phần tương tự, nếu có người xa lạ nhìn thấy, hơn phân nửa nói là đây là tỷ muội.

Bất quá hai người khí chất có chỗ bất đồng, Sở Sở xinh đẹp hoạt bát, tính tình thân mật, làm cho người như tắm gió xuân. Mà Sở Quyên trầm mặc ít nói, bình thường thích khuôn mặt nhỏ nhắn nàng, phảng phất tiến nhập con gái rượi thế giới.

Sở Quyên hai tay đều nắm hai thanh lá liễu đoản kiếm, đôi mi thanh tú cau lại, nhếch môi anh đào, trong tay ngắn Kiếm Vũ thành gió thổi không lọt, dùng đúng là "Toàn Phong Chưởng", lại cùng Sở Thiên có phần không có cùng.

Thật muốn so với, không thể đơn giản kết luận ai mạnh ai yếu, chỉ có thể nói phong cách khác lạ.

Sở Thiên thi triển "Toàn Phong Chưởng", mãnh liệt cuồng bạo, hồn nhiên thiên thành, mà nàng này vận chuyển lên lại là nhỏ nhắn mềm mại dày đặc, đoản kiếm huy vũ, lại tại bốn phía dựng nên một đạo mềm mại phong tường, phảng phất thân thể mềm mại khóa bên trên co giãn mười phần bông vải áo khoác ngoài, đảm nhiệm Nham Hóa Trư va chạm lực đạo mười phần, lại thủy chung vô pháp đột phá cái này do hai thanh thật nhỏ đoản kiếm đan chéo phòng ngự.

Bất quá, chịu được lực ảnh hưởng, nàng này công kích cũng không mạnh mẽ, tối thiểu đối với Nham Hóa Trư mà nói, không có thể tạo được giải quyết dứt khoát hiệu quả.

Nham Hóa Trư nhìn ra nàng này khác mới mập mạp kia lợi hại, toàn thân hờ ra dày đặc tầng nham thạch, phảng phất mặc vào cứng rắn nham thạch áo giáp. Nhỏ như vậy hai thanh đao, đánh vào người liền cùng con muỗi đinh tựa như, hoàn toàn có thể bỏ qua.

Cả hai đều là giỏi về phòng thủ, nhưng như vậy nhỏ nhắn xinh xắn nữ hài tử, sức chịu đựng lại có thể nào so vượt yêu thú. Như thế quần chiến một giờ, Sở Quyên trên trán chảy ra rậm rạp mồ hôi, đôi mi thanh tú nhũn nhũn, mặt mũi nhanh thoát lực. Nàng không có bốn đoạn tu vi, lại sừng sốt cảm xúc sinh này không có biện pháp.

Một đạo thon dài thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện, nhanh chóng lướt nơi này Nham Hóa Trư trước mặt, hung hăng hướng phần bụng chọc một kiếm, cùng Sở Quyên mãnh mai vô lực so với, lần này vô cùng hung ác, Sở Bảo cùng Sở Quyên thúc thủ vô sách tâng nham thạch phòng ngự, lúc này đúng là giống như không có tác dụng, như khối xếp đậu hũ bị một kiếm đâm vào, một kiếm này không chút trở ngại xâm nhập Nham Hóa Trư trong bụng.

Người này hiện ra hình dạng, cảm trong tay trường kiếm, uy phong lẫm lẫm, trên mặt tràn đầy kiêu căng thần sắc, chính là một mực ở tọa sơn quan hổ đấu Sở Ảnh. Nham Hóa Trư đau "Ngao ngao" gọi, buông tha Sở Quyên, liều mạng hướng hấn công tới.

Sở Ảnh một kích đắc thủ, không chút nào dừng lại, rút ra Nham Hóa Trư trong bụng trường kiếm, vận chuyển nguyên lực, hơi nghiêng người, cùng đối phương hung hăng đâm vào một chỗ.

"Phanh!"

Lui về phía sau dĩ nhiên là Nham Hóa Trư, Sở Ảnh ngạo nghễ mà đứng, không chút sút mẻ.

"Người này còn là cường đại như vậy." Sở Bảo thầm nghĩ trong lòng. Sở Sở cùng Sở Quyên âm thầm liú lưỡi, lấy nhân loại thân thể cùng yêu thú chính diện va chạm, lại không rơi mây may hạ phong, so đấu Nham Hóa Trư, cái này Sở Ảnh càng giống yêu thú.

Liền ngay cả Sở Thiên biểu tình ngưng tụ, người này đã là luyện thể năm đoạn tu vi, mà lại vừa nhìn chính là kinh nghiệm chiến đấu phong phú kia loại này người, trừ Sở Ca, gia hỏa này cho thấy Tộc bị bên trên kinh địch.

Nham Hóa Trư đôi mắt nhỏ quay tròn một hồi loạn chuyển, vậy mà quay người chạy trốn, rồi mới hùng hổ, một bộ phải chết đập đầu bộ dáng, trong chớp mắt liền có thể không chút nào dây dưa dài dòng rồi đi, Sở Thiên đám người thầm mắng heo vô si.

"Không chạy chờ bị hằm cách thủy a, đánh không lại bỏ chạy, thiên kinh địa nghĩa." Nham Hóa Trư vừa nghĩ vừa chạy, bốn cái móng heo luân như quạt gió.

"Quân tử báo thù, mười năm không muộn. Đợi gia gia đột phá nhị giai sau lại tính sổ sách. Tiểu tử, ta nhớ kỹ ngươi rồi."

Nó âm thầm đem Sở Ảnh tướng mạo nhớ kỹ trong lòng.

"Ồ, con đường như thế nào đang xoay tròn. Cái này không phải thân thể của ta sao, đến cùng chuyện gì xảy ra?" Đây là Nham Hóa Trư cuộc đời này cuối cùng ý thức.

Nanh ác đầu heo chọt rồi đi cái cổ, máu tươi từ không đầu cái cổ bên trong bắn ra. Không đầu heo thân chậm rãi bên cạnh, cuộn cuộn huyết tinh nhuộm hồng cả ẩm ướt bùn đất cùng dày đặc bụi cỏ.

Sở Ảnh đứng lặng tại thi thể, trường kiếm trong tay bị huyết tinh nhuộm thành đỏ thẫm, sáng loáng chói mắt.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Học trộm

Năm tên tuổi trẻ rèn luyện người tại trong bụi cỏ cẩn thận từng li từng tí tiến lên, chịu được rừng rậm ẩm ướt ảnh hưởng, cô đại lại có trưởng thành cao như vậy, bọn họ phần lớn là chưa hoàn toàn phát dục choai choai hài tử, như Sở Sở, Sở Quyên loại này cái đầu nhỏ nhắn xinh xắn, ngực cũng không có nhô trong bụi cỏ.

Lúc này đã đến rừng rậm thâm xù, trước mắt gần như thấy không rõ con đường, dưới chân là không chỗ nào không có cỏ dại, trờ lên nhìn tầm mắt cũng bị cây cối che lấp. Bọn họ đa số thời gian đều được đi ở trong bóng râm, chợt có pha tạp dương quang theo khoảng cách quảng rọi vào, lại như là lén lút tiến vào, giống như rón ra rón rén.

Phía sau chột có tiếng xột xoạt âm thanh vang lên, mọi người bỗng nhiên quay người, trong chớp mắt lấy ra binh khí, khẩn trương ngừng thở. Trong bụi cỏ bỗng nhiên thoát ra một cái động vật, con mắt đỏ bùng, nguyên lai là lông mềm như nhung Tiểu Bạch Thỏ.

Tuy bởi vì hoang đại quan hệ, chỉ sau thoát nhìn vô cùng hữu lực, nhưng chỉ là phổ thông con thỏ, cũng không phải là trong tưởng tượng yêu thú.

Nguyên bản toàn bộ tinh thần cảnh giới các thiếu niên thấy thể nhẹ nhàng thở ra, nguyên lai chỉ là con thỏ a. Sờ Sờ dùng tay vỗ vỗ bộ ngực, trong miệng nói lầm bầm: "Tiểu thỏ từ a tiểu thỏ từ, làm ta sợ nhảy dựng, nên như thế nào bởi thường đâu, bằng không phạt người là sủng vật của ta a."

Nói qua, Sờ Sờ xoay lên ống tay áo, xoa tay, bị kích động muốn đi qua bắt Bảo Bảo. Chột bị người một tay kéo lấy, nhìn lại, nguyên lai là Sờ Thiên, nằng trên khuôn mặt nhỏ nhắn hiện ra vẻ nghi hoặc.

"Đợi một chút, tình huống không đúng lực."

Sờ Thiên cảnh giác nói. Cái này con thỏ xuất hiện có chút đột nhiên, phụ cận hình như có những vật khác ẩn núp. Con thỏ toàn thân mà run rẩy, trong mắt tràn ngập sợ hãi, nó đang sợ cái gì?

Phụ cận dày đặc mảnh lớn trong bóng râm, một mảnh bóng đen chột từ bên trong tách ra, cực nhanh hướng con thỏ chạy tới, trong chớp mắt lướt qua nhấp nhô mặt đường cùng cỏ dại bụi gai, đến con thỏ trước mặt, toàn bộ quá trình không mấy âm thanh.

Không để ý thỏ con cầu khẩn thân sắc, mở ra miệng lớn dính máu, không tốn sức chút nào đem cái cổ cắn đứt, chột ngửa đầu nhìn về phía mọi người tại đây, con mắt xanh mon mon, tại âm u trong hoàn cảnh xem ra rất là thâm, thật dài miệng hé mở, bên trong hàm răng dày đặc bạch, ở trên còn nhuộm như ám áp thỏ huyết.

Sờ Thiên liếc một cái nhận ra, đây là Nhất giai trung kỳ yêu thú Quý Ảnh Lang. Con thú này cực ẩn nấp, không tầm thường bộ lông có thể tùy thời tùy chỗ cùng cảnh vật chung quanh hòa làm một thể. Còn có tốc độ nhanh, cắn xé lăng lệ, quả thật được xưng tụng Tùng Lâm sát thủ.

Năm người hai mặt nhìn nhau, hiện tại giáo quan không ở, cái này nên làm cái gì bây giờ?

Là tốt ma luyện các thiếu niên tác chiến năng lực, tại bọn họ quen thuộc hoàn cảnh, La giáo quan liền thoát ly tầm mắt, không hề tiến hành bất kỳ chỉ đạo, hết thảy cần nhờ bản thân độc lập hoàn thành. Đương nhiên, giáo quan cũng không phải là rời xa, mà là ẩn núp âm thầm theo dõi, trừ xuất hiện trọng đại nguy cơ, hẳn đều sẽ không xuất hiện. Mà cái này Quý Ảnh Lang, đương nhiên cần nhờ bọn họ tự hành giải quyết.

"Ta." Sờ Thiên xưng phong nhận việc, các đồng bạn lần lượt xuất thủ, hiển lộ tất cả tuyệt kỹ, xem sớm tay ngựa.

Hắn lấy ra "Hoàng Thủy Kiếm", học Sờ Bảo mập mạp động tác, đem đẹp và tinh mịch mũi kiếm hướng Quý Ảnh Lang quơ quơ. Một phen rèn luyện, đối với yêu thú tập tính hơi có hiểu rõ, yêu thú đa số như nhất định chỉ số thông minh, kiêu khích đối phương hẳn là thấy hiệu.

Quả nhiên, nhìn thấy thị uy động tác, Quý Ảnh Lang khí thể toàn thân, bộ lông dựng đứng. Loại này yêu thú tính tình cũng không quá quan tâm hơn, cái này lang cũng không ngoại lệ, ô ô gầm nhẹ một chút, thân hình hơi hơi ép xuống.

Nó không muốn lè mề, thăm nghĩ đem cái này thấy chính mình còn dám gãi đầu chuẩn bị tư thế dung nhan ngu ngốc giết, một ngụm cắn đứt cái cổ, uống hần huyết tinh. Thịt người thể nào ăn ngon, huyết tinh còn rất không sai. Về phần khó ăn thịt, đất nghỉ trong liền xong việc. Không có việc gì cầm lấy kia sáng loáng đồ vật tại lão từ trước mắt loạn lắc lư, thực người tâm phiền.

Tuy gầm rú cũng không cao, trên người cũng không có bạo phát cái gì mạnh mẽ khí thế, có thể tất cả mọi người nói là chó cắn người thường không sủa, nghĩ đến đối với lang đồng dạng thông dụng.

Sờ Thiên không dám khinh thường, trong nội tâm âm thầm cảnh giới. Cái này Quý Ảnh Lang hung danh bên ngoài, hẳn tự sẽ không nhỏ dò xét đối phương.

Quý ảnh lông không có dấu hiệu hướng Sờ Thiên phóng đi, lấp lánh bất định, như sao hoàn nhảy, giống như Mị Ảnh phiêu hốt. Từ ẩn núp nơi này xuất thủ dấu vết, có thể nói "Tĩnh như xử nữ, động như thỏ chạy."

Nháy mắt liền tới gần Sờ Thiên, há mồm dùng tuyết trắng lưỡi dao tựa như hàm răng hướng trong đó tấp tới, Sờ Thiên vẫn không nhúc nhích, đến lúc bồn máu miệng sói bùng xuống, thậm chí trong đó mồm, hàm răng đều rõ ràng có thể thấy, dưới chân xoay tròn, hoàn toàn đem cái này cắn xé hiện lên.

Xoay tròn, hẳn vừa vặn xuất hiện ở quý ảnh thân sói bên cạnh, huy động "Hoàng Thủy Kiếm" hung hăng hướng lang eo chém tới. Bất kể là cái gì lang, lang eo đích thị là toàn thân đứng đầu mềm mại. Nhỏ tuổi thì tại thư phòng kia đoạn thời gian có thể không phải lẫn lộn cho không, trọn một cái cái giá đỡ sách đều đọc hết, thường thấy yêu thú tập tính cùng nhược điểm tất cả đều am hiểu.

Đối với cái này, quý ảnh thân sói bên trên thanh sắc quang mang một hồi lấp lánh, tốc độ lại lần nữa tăng vọt, kịp thời tránh thoát, quay người hướng đối phương nhanh vượt cùng lên, thô bạo hung ác vô cùng.

Đứng ngoài quan sát Sờ Quyên cùng Sờ Bảo vèn vèn thay Sờ Thiên lo lắng, cái này Quý Ảnh Lang có thể so sánh Nham Hóa Trư càng cao cấp, con thú này được cho cường công yêu thú, lần này độ sức tại trong con mắt của bọn họ thật sự là hung hiểm vô cùng.

"Hắn có thể chịu đựng a?" Sờ Bảo kinh hồn bạt vía hỏi Sờ Sờ, nằng cùng Sờ Thiên quan hệ tốt hơn hiện tại không phải bí mật gì.

Sở Sở khẳng định gặt đầu. Xem qua Sở Thiên, Sở Ca đánh một trận, nàng rất rõ ràng, Sở Thiên niên kỷ tuy nhỏ, thực lực lại không thể khinh thường. Cho dù chống lại cái này Quý Ảnh Lang, cũng không thấy ít nhiều hạ phong, đối với Sở Thiên nàng có lòng tin này.

Tình cảnh bên trên Sở Thiên cùng Quý Ảnh Lang chiến đấu đã tiến nhập gay cấn, tại thanh sắc sức gió cùng nguyên lực bao bọc, Quý Ảnh Lang hóa thân tia chớp xanh, từ từng cái góc độ hướng đối thủ điên cuồng tiến công.

Sở Thiên thì là tay trái vận chuyển, tay phải cầm kiếm, cũng không án, mà là học Sở Quyên phương pháp, tại quanh thân vài bộ tầng tiếp theo nhu hòa cứng cỏi phòng ngự. Quý Ảnh Lang thế công không thể bảo là không hung, quần chiến thật lâu lại thủy chung tồn thương như bất khả hãm mây may.

Hắn quan sát Sở Quyên tranh đấu có phần tâm đắc, nghĩ đem mình "Toàn Phong Chương" hoàn thiện một chút, Quý Ảnh Lang bất hạnh bị lấy ra cái tiến võ học.

Mọi người tại đây nhìn ra dụng ý của hắn, âm thầm lấy làm kỳ. Sở Quyên trong nội tâm vô cùng chấn kinh, "Toàn Phong Chương" là gia gia của nàng cái tiến tu luyện, không muốn bị Sở Thiên tiện tay sử dụng ra.

Gia gia cảm thấy, nữ hài tử ra ngoài hành tẩu, bảo vệ tánh mạng nặng như giết người, mất mạng, cái gì cũng không còn. Nhìn như đơn giản một lần cái tiến, Sở Quyên xem ra lại đã bao hàm trường bối ý nghĩ - yêu thương.

Đây là nàng độc nhất vô nhị bí truyền, Sở Thiên lúc trước quả quyết không có thể biết, nói như vậy, là quan sát chính mình chiến đấu học trộm.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Quyên không khỏi cảm khái, ban đầu ở gia gia đốc xúc, tu luyện mấy trăm lần mới luyện thành thử công, Sở Thiên không người chỉ đạo, chỉ là một lần quan sát liền thi triển tám chín phần mười. Như thế thiên phú, có thể nói yêu nghiệt, giữa người và người, thực là không thể so với.

Sở Ảnh lại âm thầm nhủ mảy, một người nam nhân tranh đấu phong cách càng như thế âm nhu, hắn mười phần không thích. Dưới cái nhìn của hắn, ra chiều hắn là một kích mất mạng, chú ý ổn, chuẩn, hung ác. Dầu gì vậy mà làm bụng dạ thẳng thắn, như vậy nhu chiều thức đánh như thế nào người chết.

Để cho Sở Thiên này từng cùng thiên tài Sở Ca quần chiến một trăm hiệp bất bại, còn tưởng rằng là một nhân vật, hiện tại xem ra, thật đúng làm cho người ta thất vọng. Hắn là kia Sở Ca vậy mà không ra gì, tên tuổi đều là thối ra. Hay là nói lên chính là như vậy liễu chết quần lấy tranh đấu, không giống người sống kéo dài tới tam trường lão ra mặt?

Không nói đến đứng ngoài quan sát mọi người đều có ý niệm trong đầu. Một phen chiến đấu, Sở Thiên đem cái này nhu bản "Toàn Phong Chương" sử dụng càng dày công tôi luyện, liền ngay cả hắn "Tiện nghi sư phó" Sở Quyên đều là tự than thở không bằng. Lấy Quý Ảnh Lang công kích mãnh liệt, tốc độ cực nhanh, lại quần chiến hơn một canh giờ cũng không thể bước qua Lôi Trì một bước, sớm khi thế gào khóc trực kêu, hận không thể đem tên ghê tởm này bầm thây vạn đoạn tiết thù hận.

Đánh không lại lão tử, liền khiến cho ra loại này vô lại thủ đoạn, thật sự là tức chết ta. Đây là Quý Ảnh Lang trong nội tâm chân thật ý nghĩ. Có thể là bất kể thế nào nhìn, đều không phá được cái này có vẻ như khoan dung, kì thực đầy đặc phòng ngự, từ từ vậy mà thành thói quen, chỉ phải tự an ủi mình: "Hôm nay ta liền cùng người hao tổn lên, xem ai hao tổn hơn. Chỉ là một nhân loại, lại cùng yêu thú so sức chịu đựng, thực là muốn chết."

"Nhanh, gia hỏa này nhanh kiệt lực. Đến lúc sau chẳng những muốn đem hắn cắn chết, còn muốn đem thi thể dứt cho đám kia thích hủ thi hài con quạ ăn, khiến hắn đã chết cũng không thể an bình, vô si hạng người chịu được tại đây trừng phạt chuyện phải làm." Đau khổ trong khi chờ đợi, Quý Ảnh Lang nguyên rủa đối phương.

Ông trời tựa hồ nghe nơi này tâm ý của nó, đối phương bốn phía "Gió lốc" đột nhiên nhu hòa trở nên bắt đầu cuồng bạo.

"Công kích, gia hỏa này rốt cục công kích."

Lúc này Quý Ảnh Lang có dũng khí cảm động đến rơi nước mắt cảm giác, cảm ơn ông trời, cảm tạ địa cảm tạ quang, khiến người công kích. Ta thế nhưng là đợi chừng một canh giờ a, một canh giờ là cái gì khái niệm, Ngọa tào.

Lão thiên gia rốt cục mở mắt, Quý Ảnh Lang hung phấn gầm rú một tiếng, đem toàn thân lực lượng cùng khí thế đề cao đỉnh phong, thanh sắc sức gió vậy mà vận chuyển tới cực hạn, hung hăng về phía dữ dẫn cuồng phong đánh tới.

Dày đặc trong rừng rậm, hai đạo thân ảnh hung hăng va chạm, âm âm nổ vang chấn động màng tai.

Ồ, gia hỏa này lực lượng cũng không tính chênh lệch, vừa rồi làm gì vậy một mực phòng thủ rồi

Quý Ảnh Lang có chút nghi hoặc, có thể không quần được nhiều như vậy, lại đến một lần đích thị là nó thắng.

Đang định nó ý định tiếp tục công giết tới, tiếp xúc điểm chợt tự dung sinh ra hung mãnh lực đạo, không xem thân thể của nó phòng ngự xâm nhập bên trong, ngăn ngừa một cái chớp mắt liền gãy xương gãy, hoàn toàn đánh mất năng lực công kích, thậm chí ngay cả chạy trốn cũng không thể.

Lần này tốt mãnh liệt, đây là Quý Ảnh Lang trong nội tâm duy nhất ý niệm trong đầu.

Sở Thiên vùng lên "Hoàng Thủy Kiếm", trong trẻo nhưng lạnh lùng hàn quang trên không lướt qua, Quý Ảnh Lang bị chém làm hai đoạn, vĩnh viễn kết thúc suy nghĩ.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Nam nhân vinh quang

Thế lực lớn đệ tử vừa ra sinh ra được so với bình dân võ giả đáng càng cao khỏi đếm, lúc tu luyện hưởng thụ sau lưng tông phái, gia tộc hoặc bang hội duy trì, như càng lớn cơ hội tại đài đăng đẳng trên đường đi được xa hơn.

Chỉ là, sau lưng chỗ dựa trường kỳ duy trì, tương đối dễ dàng khiến cho bọn họ thói quen sản sinh ý lại. Tựa như nuôi nhốt dã thú, cầm tù tại lồng giam, nuôi nấng lấy thịt cá, thời gian một lúc lâu, là mất đi đi săn dục vọng, dần dần đánh mất bản sinh dã tính.

Nắm chắc bao hàm thế lực đều nhau đối với cái này hiện tượng có chỗ phát giác, tuyệt đại đa số tỷ thí, rèn luyện và thực chiến, đều là căn cứ vào đề phòng đệ tử sa đọa cần tổ chức.

Từ bọn tiểu bối lập trường nhìn, những chuyện lật vặt này là đem khổ luyện lấy được tu vi chuyển hóa thành chân thực sức chiến đấu kỳ ngộ, cho thấy cuối cùng đi ra khỏi nhà chỗ phải vượt qua một cái bậc thang.

Có thể nói, tất cả như phía trước xem, như thấy xa thế lực, đều nhau đối với tiểu bối rèn luyện cùng trưởng thành tiền hành coi trọng.

Liên Sở gia tộc người mà nói, lần này rèn luyện trực tiếp hơn liên quan vào về sau Tộc bi. Nếu có thể tại rèn luyện bên trong hữu hiệu đề thăng thực chiến kỹ xảo, liền có khả năng trên Tộc bi lấy được ưu đãi thứ tự, đạt được phong phú ban thưởng.

Cho dù không nói vật chất khen thưởng, riêng là trên Tộc bi dương danh lập vạn, cho thấy cực cao cá nhân vinh dự, cha mẹ hướng người khác nhắc tới trên mặt đều sáng.

Xét thấy trở lên tình huống, Tộc bi còn chưa bắt đầu, từ lúc rèn luyện thời điểm, các trưởng bối liên nghẹn đủ khẩu khí, âm thầm leo so với người trong nhà, tâm thần lại chạy đến ngoài mây chục dặm trong rừng rậm, đồng đều hi vọng trai gái tại rèn luyện bên trong có thu hoạch.

Vô số ánh mắt nóng bỏng chú ý, rèn luyện đã tiến hành gần một tháng.

Một tháng có thể làm gì? Đối với người bình thường mà nói, tầm thường vô vi liền trôi qua rồi, thời gian ngắn như vậy, căn bản lợi nhuận không được mấy cái ngân tệ. Nhưng đối với Sở gia những cái này nguyên bản tu vi có thừa, kinh nghiệm thiếu thốn các thiếu niên mà nói, giống nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, mỗi cái phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trải qua rèn luyện, tao ngộ yêu thú cuồng tay chân biến thành bình tĩnh lãnh tĩnh, đụng với nguy cơ không biết làm sao biến thành tiến thối từng chút, lẫn nhau mới lạ sát se phối hợp, không biết lúc nào biến thành ăn ý hợp tác, giúp nhau yểm hộ.

Các thiếu niên trong mắt kinh hoảng, được thay thế bởi trấn định. Trên mặt non nớt đã không còn, được thay thế bởi cương nghị. Trên thân thể lưu lại buồn thiêu vết sẹo, lại không người cảm thấy không ổn, ngược lại cho rằng cái này là nam nhân vinh quang.

Sở Bảo liền có ý nghĩ như vậy, cứng cáp cường tráng Tuyết từng hạ, hấn chính gầm rú huy vũ khoát kiếm cùng người mặc dày đặc phòng ngự Nham Hóa Trư chém giết cùng một chỗ, bốn phía cát bay đá chạy, nguyên lực bắn ra bốn phía.

Chính bất phân thắng bại, hấn đem toàn thân nguyên lực tăng lên tới đỉnh phong, viên thịt tựa như thân hình một hồi rung động, tất cả xương cốt tứ chi "Ba ba" một hồi bạo vang, đem nguyên lực tập trung khoát kiếm đi lên, bốn xích lớn, bàn tay rộng kiếm phát ra chói mắt sáng bóng.

Chợt, Sở Bảo đem ngưng tụ nguyên lực khổng lồ kiếm quang hung hăng luân tại Nham Hóa Trư trên người.

"Răng rắc răng rắc." Chắc chắn vô cùng tăng nham thạch lại nứt ra đạo đạo nếp nhăn.

Nặng một kiếm bổ vào Nham Hóa Trư trên người, Sở Bảo tựa như đem thanh kiếm này làm búa sử dụng, rất là có dũng khí phá núi Đoạn Nhạc khí thế, tiếng âm vang bên trong tầng nham thạch bị phá hủy hầu như không còn.

Căn cứ ra sức dim hàng ý niệm trong đầu, hấn đắc thế không buông tha người, vận kiếm hung hăng hướng đối phương, đem khoát kiếm dùng ra vì đập ruồi cảm giác. Nham Hóa Trư đều không có phòng ngự, vỡ xuống, đứt gân gãy xương, cao lớn thân xụi lơ hạ.

Mấy chốc đã hóa thành bánh thịt Nham Hóa Trư tuy còn sống, lại toàn bộ không có lực phản kháng, chỉ có thể hừ hừ vài tiếng.

Nhưng mà, Sở Bảo thủ hạ không lưu tình chút nào, đi nhanh mấy bước bổ sung cuối cùng một đao, hận không thể đem thân kiếm toàn bộ đâm vào heo trong bụng.

Vừa tới rừng rậm thì bị người hành hạ thảm như vậy. Cái gì, không phải người, là người phương xa biểu đệ. Mặc kệ cái này, dù sao các người đều là đồng loại, muốn trách thì trách người cho thấy một đầu heo a.

Nham Hóa Trư chết không nhắm mắt, rõ ràng mập mạp vẫn còn đáng thi thể. Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, tại đây Ngôn Thành không lần ta. Mới vừa vào lâm thì bị cái này Nham Hóa Trư đánh tìm không thấy nam bắc, tình huống bây giờ hoàn toàn đảo.

Có thể nào biết, loại này tiến bộ sau lưng cắt gấu ít nhiều vết và cùng mồ hôi và máu a!

Sở Bảo tự kỷ vuốt trên người các loại dã thú lưu lại từng đao vết sẹo, biểu tình có chút thương cảm. Cũng rất nhanh liền nghĩ mở, điểm vết sẹo không có gì không tốt, ngược lại tăng thêm chút nam nhân mùi vị. Người đó nói, trên thân nam nhân vết sẹo là thắng lợi huân chương. Đúng, ta trên người không có sẹo, có, chỉ là một cái cái huân chương.

"Không phải là một đầu Nham Hóa Trư đi? Về phần cao hứng thành như vậy?"

Sở Ảnh lúc đó một chậu nước lạnh đem mập mạp từ dương dương tự đắc bên trong tưới tỉnh. Nhưng trong lòng nghĩ, rèn luyện bên trong quả nhiên người phát triển thành nhanh nhất, như vậy cái kinh sợ hàng bây giờ nhìn lại cũng tượng mô tượng dạng coi như được sơ sơ.

Đối với cái này Sở Bảo chỉ là Tiểu Tiểu. Đã từng sợ nhất Sở Ảnh trào phúng, có thể trải qua đoạn này thời gian rèn luyện, cả người hẳn phát sinh biến đổi lớn, không hề nhất gan nhu nhược, có thể một mình đâm đương một phía. Những cái này trước kia khiến hắn lo sợ bất an lời nói lạnh nhạt, hiện tại hoàn toàn lo lắng lên.

Đây là thực lực, đảm lược chân chính cường đại, tùy ý bổ sung lạnh nhạt cùng tự tin.

Cái khác ba vị tổ viên đồng đều nhìn nhau cười khổ, Sở Ảnh chính là quá độc xà, kỳ thật làm người hay là rất không sai.

Người xa lạ thấy hắn về mặt âm lãnh có lẽ sẽ phản cảm, nhưng Sở Thiên đám người kinh qua hơn hai mươi ngày tiếp xúc, tự nhiên biết gia hỏa này mặt lạnh tim nóng, gặp được yêu thú nhất định có thể bình tĩnh ứng đối, thời khắc mấu chốt rất có thể cho người cảm giác an toàn.

Đoạn này thời gian năm người đều thu hoạch. Sở Bảo thắng một cấp tấn chức bốn đoạn võ giả, vài ngày trước Sở Thiên vậy mà đột phá năm đoạn, hơi vừa dùng lực liền có thể nghe được cốt cách bạo vang, xương sống như rồng, khí tức bất phàm, hiển nhiên tại tôi luyện gân cốt bên trên tiến thêm một bước.

Ba người khác mặc dù dùng lại vốn có cảnh giới, chân thật chiến lực lại có rất lớn đề thăng, tu vi đồng đều đạt tới từng người đẳng cấp đỉnh phong.

Làm Sở Thiên không nghĩ tới chính là, Sở Sở thoát nhìn y như là chim non nép vào người, thấy vừa yêu vừa thương, chiến đấu kỳ thật rất bạo lực, nói cho đúng hắn là rất có đặc thù.

Vài ngày trước bọn họ từng ở một mảnh ao khu vực vô tình gặp được Thị Huyết Ngạc, đây là đủ để sánh ngang Quý Ảnh Lang trung kỳ yêu thú, Sở Sở xung phong nhận việc, yêu cầu một mình xuất chiến.

Điều này làm cho chưa bao giờ thấy nàng chiến đấu Sở Thiên mướt mồ hôi, ba người khác vậy mà cảm thái độ hoài nghi. Sở Thiên thâm hạ quyết tâm, tình huống không đúng hắn lập tức xuất thủ, vạn không thể để cho nàng bị thương.

Quá trình chiến đấu ra ngoài ý định, Sở Sở càng lấy yếu ớt thân thể cùng Thị Huyết Ngạc quần chiến hồi lâu, hoàn toàn không rơi vào thế hạ phong. Thị Huyết Ngạc không có một thân cật mạnh, lại bị nàng dùng linh động thân pháp lượn quanh thành xoay quanh, điên cuồng hét lên không chỉ, lại như bất khả.

Thấy không làm gì được Sở Sở, Thị Huyết Ngạc quyết đoán mở ra thiên phú "Huyết Nộ", ý định nhanh chóng tiêu diệt đối thủ, không muốn cái này lại trở thành ác mộng bắt đầu.

Lúc ấy, Thị Huyết Ngạc bên ngoài thân thể lần phiên trở nên huyết hồng, toàn thân trải rộng tảo bạo khí tức, vậy xem các đồng bạn càng thêm lo lắng, Sở Thiên sớm sớm lấy ra bảo kiếm, tay đề chuôi kiếm, thần sắc ngưng tụ mười phần.

Bất quá, anh hùng cứu mỹ nhân cơ hội tốt cũng không có đến, đối mặt khí diễm đột nhiên tăng Thị Huyết Ngạc, Sở Sở cũng không hoảng loạn, môi anh đào phác họa ra đường cong, biểu tình kỳ dị, ngấm lấy trào phúng, lại có chút thương cảm, phảng phất Thị Huyết Ngạc làm rất ngu xuẩn cử động.

Tiếp theo, Sở Sở từ trong lòng ngực móc ra đủ loại thuốc, đủ mọi màu sắc, rực rỡ muôn màu. Tầm thường võ giả vết và hồi lâu năng lực nhắm nháp trên quý đan dược, tại nàng nơi này dường như không cần tiền tựa như, liều mạng hướng trong cái miệng nhỏ nhắn nhét, uống thuốc tốc độ quá nhanh, má đào căng phồng, thoát nhìn vô cùng khả ái.

Một đám bừa bãi lộn xộn thuốc nhập khẩu, tu vi của nàng giống vậy mọc lên như nấm, từ từ dâng lên, lúc trước chỉ là thấp Tiểu Trúc măng, rất nhanh liền trưởng thành thon dài cây trúc, tối thiểu cao hơn trước mặt cái này mưa dây buộc mình ngu ngốc Ngạc ngư.

Trạng thái ổn định, khí tức tăng vọt Sở Sở huy vũ nắm tay hướng đối phương phóng đi, to lớn thực lực sai biệt, Thị Huyết Ngạc mặc dù cuồng bạo cũng khó chạy trốn vận rủi.

Tiểu phần quyền nhìn như mềm nhũn, kì thực tràn ngập lực lượng, mỗi một quyền đánh vào Thị Huyết Ngạc Thiết Giáp da, đều đau nhien không được lên tiếng kêu thảm thiết, quyền vị trí lân phiên thất linh bất lạc.

Một hồi cuồng bạo quyền, Thị Huyết Ngạc ngã xuống đất, hấp hối, toàn bộ một mảnh huyết nhục mơ hồ thấy không rõ bộ dáng.

Liền ngay cả luôn luôn gặp không sợ hãi Sở Ảnh, đều ra một thân mồ hôi lạnh, nếu Tộc bị đụng phải Sở Sở, đối phương như vậy nên làm cái gì bây giờ? Những người khác lại càng là trợn mắt há mồm, Sở Thiên lại càng là choáng váng, cái này nguyên lực ba động đều sánh ngang sáu đoạn võ giả a, chẳng lẽ nói, Sở Sở mới là trong năm người tối cường, tiểu tử đệ nhất?

Kỳ thật Sở Sở bản thân tu vi chỉ có bốn đoạn đỉnh phong, cần được vậy mà sánh ngang sáu đoạn võ giả, bởi vậy có thể thấy những đan dược này uy lực, trách không được không người đắc tội Luyện Dược Sư.

Sở Sở năm trước Khải Linh, là phượng mao lân giác huyền mạch, lúc ấy khiến cho một hồi oanh động. Nhưng nàng thiên tính không thích tu luyện, ba ngày đánh cá, hai ngày si mạng lưới, tu vi tất nhiên là tiến triển có hạn, nghiêm chỉnh 1 năm thăng một cấp, có thể nói huyền mạch bên trong si nhục.

Bất quá, tận mắt thấy Sở Thiên chịu nhục, nàng đã minh bạch tu vi tầm quan trọng, chịu kích thích tựa như, thu hồi chơi khắc khổ tu luyện, ngăn ngừa một tháng từ nhị đoạn xông thẳng bốn đoạn đỉnh phong, tốc độ tu luyện có thể so với đi hỏa tiễn, cùng lúc trước hình thành tươi sáng rõ nét.

Sở Bảo từ trong lòng ngực lấy ra Tiểu Dao, ý định giải phẫu Nham Hóa Trư, tay nắm cái cầm phân tích cái nào bộ vị có thể ăn, cái nào bộ vị có thể bán, mà cái nào bộ vị muốn lưu lại.

Chính suy nghĩ, toàn thân thịt mỡ đột nhiên run lên, không tự kìm hãm được rung mình một cái. Hắn mười phần khó hiểu, tuy nói trong rừng rậm nhiệt độ không cao, nhưng mình một thân mỡ không phải là dùng để trưng cho đẹp. Bình thường tương đối dễ dàng xuất mồ hôi, rung mình đó là cực nhỏ thấy.

Dừng lại trong tay động tác, Sở Bảo mọi nơi dò xét, nhất thời chấn động. Không biết lúc nào, một cổ âm lãnh hàn khí đã lặng lẽ đám đông bao vây, cách đó không xa dòng suối nhỏ ngưng kết ra lá, quanh người cô đại toàn bộ nhiễm lên sáng lóng lánh sương lạnh.

Xung quanh hàn khí như sương sớm quanh quẩn một chỗ không đi, hàn vụ bao phủ, Sở Thiên đám người một cái đối mặt, liền nghiêm mặt lấy ra binh khí, có đồ vật gì muốn tới.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Hợp tác

"Đồng, đồng, đồng!"

Trầm trọng tiếng bước chân vang lên, tất cả mặt đất đều hơi hơi rung động, cô đại run rẩy không chỉ, người đến hiển nhiên là cái quái vật khổng lồ.

Trải qua một phen lo lắng chờ đợi, hai cái cự đại bóng dáng từ rừng rậm chỗ bóng tối hiển hiện, mà cuối cùng lộ ra bộ mặt thật, là hai cái to lớn Bạch Hùng.

Cái này hai cái hùng cho dù gục xuống cũng có 2m, như thẳng lên cao tới ba mét có thừa, chất phác vẻ mặt tại tuyết trắng bộ lông tôn lên rất có chút ngu xuẩn.

Sở Sở trắng ngần khả ái, lúc này lại không có bất kỳ dư thừa ý nghĩ, rốt cuộc Bạch Hùng ngoại trừ bề ngoài khả ái, lại còn lực lượng kinh khủng, Sở Thiên đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, sớm nhận ra đây là Băng Túc Hùng.

Trước mắt hai cái đều là trung kỳ đỉnh phong tu vi, mỗi một cái sức chiến đấu đều hơn xa Quý Ảnh Lang, quái vật một lần xuất hiện hai cái, hiển nhiên là phiên toái rất lớn.

Như tại mới vừa vào lâm thì gặp được loại tình huống này, các thiếu niên dù cho liên thủ cự địch, bởi vì thiếu kinh nghiệm sợ cũng không cách nào đến nơi, khó tránh khỏi dựa vào giáo quan cứu vớt cục diện.

Mà giáo quan xuất thủ là bọn họ mỗi người cũng không muốn nhìn thấy, đó là không thói quen biểu hiện, chỉ có bản thân độc lập hoàn thành huấn luyện,

việc này mới được coi là viên mãn.

Đáng được ăn mừng chính là, trải qua gần một tháng tôi luyện, các thiếu niên thực lực đại tiến, thậm chí được xưng tụng thoát thai hoá cốt, đã có đầy đủ kinh nghiệm ứng phó tình huống trước mắt.

Năm người yên lặng nhìn chăm chú một cái, không cần ngôn ngữ, chỉ muốn ánh mắt giao lưu liền đạt thành chung nhận thức. Tổ viên có thể rất nhanh chia làm hai tốp, Sở Thiên, Sở Sở cùng Sở Bảo phóng tới rất lớn công hùng, Sở Ảnh cùng Sở Quyên thì đem ý định trợ giúp mẫu hùng cản lại, động tác quen thuộc phảng phất trước đó trải qua vô số lần tập luyện.

Không thể không nói, bọn họ ứng đối đúng phương pháp. Dưới bình thường tình huống, công hùng tương đối cường tráng, thực lực càng cường đại hơn, cần ba người đối phó. Mẫu hùng mặc dù xưng không yếu ớt, lại tương đối nhỏ yếu, phân ra hai người đến là được.

Thông qua những ngày này biểu hiện đến xem, trong năm người Sở Ảnh kinh nghiệm chiến đấu rất phong phú, Sở Quyên chủ động phòng ngự phong cách, tại đây hai người phối hợp, mặc dù nhân số ít, nghĩ đến cũng sẽ không xảy ra vấn đề gì.

Hiển nhiên, loại này phân phối là hợp lý nhất, ngăn ngừa vài giây bên trong liền làm ra tốt nhất phân công, có thể thấy rèn luyện bên trong mọi người tăng trưởng không chỉ là tu vi, giữa lẫn nhau hợp tác cùng đoàn đội tinh thần vậy mà càng ngày càng tăng.

"Phanh!"

Sở Thiên liền tiếp lui về phía sau, năm sáu bước đứng vững gót chân, thần sắc trên mặt ngưng trọng lên, con thú này quả nhiên cậy mạnh kinh người, mặc dù hấn tiến hành qua Tôi thể, cũng không cách nào sánh bằng.

Vừa lên tới hấn liền thay đổi hậu phát chế nhân bản tính, vận chuyển nguyên lực xông lên cùng công hùng liều mạng. Sau khi va chạm, hấn liền tiếp lui lại mấy bước, công hùng vền vẹn toàn thân chấn động, lực lượng sai biệt vừa nhìn liền rõ ràng.

Lui về phía sau chủ yếu là vì tá lực, như Sở Thiên cậy mạnh không lui, đoán chừng sẽ xuất hiện một chút nội thương, đó là chết sĩ diện. Giống như vậy tình nguyện, lại bảo tồn chân chính sức chiến đấu, mới là võ giả thành thực tiêu chí.

Bất quá, cũng chính là hấn, mới có cùng Băng Tức Hùng chính diện đối kháng ý nghĩ, đối lại bọn họ, cho dù là phổ thông sáu đoạn võ giả, cũng sẽ không làm như vậy, hơn phân nửa là chọn dùng quanh co chiến thuật.

Đối mặt công thủ gồm nhiều mặt loài gấu yêu thú, còn có thể sản sinh so đấu lực lượng ý nghĩ, tại người bình thường trong mắt đều là yêu nghiệt.

Nhưng đối với Sở Thiên, hấn từng lấy hổ huyết Tôi thể, ngày đêm luyện quyền, gần nhất lại trải qua thực chiến tẩy lễ, gần nhất lại nhiều lần kinh qua thực chiến tẩy lễ, có thể nói hấn bây giờ thân thể mạnh phi thường.

Tuy cùng Băng Tức Hùng va chạm còn có chút đau đớn, cũng tại có thể thừa nhận trong phạm vi, hơn nữa dưới cái nhìn của hấn loại này va chạm sẽ để cho thân thể cường tráng hơn.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên nhất thời hưng phấn lên, hai mắt toát ra khác thường hào quang, có chút yêu thích nhìn qua Băng Tức Hùng, lại cùng chứng kiến thiên tài địa bảo không có khác biệt.

Sở Thiên hai tay giao nhau nắm chặt, ngón giữa âm âm rung động, vận khởi toàn thân nguyên lực, quay người hướng phía đối phương chính là một cái cùi trỏ, khí thế bu hấn, phảng phất vừa mới lui về phía sau cũng không phải là chính mình, mà là đối phương.

Công hùng thấy thế giận tím mặt, chỉ là một cái con nít chưa mọc lông cũng dám cùng lão tử so khí lực, cái này cái gì thể đạo.

Loài gấu yêu thú đều am hiểu khí lực, cái này hùng càng dùng cái này tự ngạo, mặc dù cùng gai yêu thú đụng phải nó cũng phải đi trốn, nào có thanh niên sức trâu đồng dạng chính diện đối kháng, thẳng nhai ranh dăm như thế?

Lỗ mẫn tiểu tử, khiến Hùng đại gia dạy người làm như thế nào người. Đối mặt Sở Thiên khiêu khích, công hùng không chút khách khí, lấy càng thêm hung hãn nghênh đón tới.

Cái này một người một hùng chọt đụng một cái, thật giống như cùi khô gặp Liệt Hỏa, không ngừng xung đột va chạm, bang bang trầm đục không dứt, chiến đấu trong chớp mắt hòa bạo dâng lên

Trước mắt kinh hãi một màn khiến cho Sở Bảo liên tục tắc lưỡi, đợi một chỗ đã lâu như vậy, gia hỏa này xem ra nhã nhặn, lại không nghĩ thấy một cái gia súc, cùng Băng Tức Hùng so thân thể, người thế nào không trời ơi?

Sở Sở hơi thở mùi đàn hương từ miệng khẽ nhếch, bình thường linh động đôi mắt đẹp lúc này lại có chút ngốc trệ, Tiểu Thiên còn có cái này một mặt, thật sự là không nghĩ tới... Bất quá, còn rất sớm.

Nghĩ đi nghĩ lại, trong mắt nàng xuất hiện một tia trầm mê, giống như cái khác hoa si nữ hài tử.

"Cái kia, chúng ta có muốn hay không hỗ trợ?" Sở Bảo yếu ớt hỏi, phá vỡ Sở Sở phán đoán.

"A, tốt." Sở Sở dường như mới từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, trong miệng vội vàng đáp, chọt chạy phóng tới công hùng, Sở Bảo theo sát phía sau.

Trong lúc cấp bách nàng đưa tay sờ sờ mặt, nóng hổi nóng hổi, như mở ra tấm gương, có thể chứng kiến má đào ửng đỏ, sáng lạn rực rỡ, đẹp nhất Văn Hà.

Sở Thiên cùng Băng Túc Hùng chính diện đối đầu, tuy là nhiều lần chiến nhiều lần lui, lại cũng càng bị áp chế thì bùng nổ càng mạnh. Chiến đấu bên trong toàn thân cơ bắp càng thêm chặt chẽ rắn chắc, tứ chi khí lực từng bước đề thăng.

Hắn phát hiện mình rất thích loại này đối kháng, lúc trước tính chất đặc biệt thủy chung cất dấu, cho tới hôm nay hiện ra, hắn nội tâm liền có cuồng bạo dã man thừa số tồn tại.

Công hùng hơn phân nửa thế công cũng bị Sở Thiên tiếp được, Sở Sở hai người liên nhẹ nhõm hơn nhiều. Sở Bảo kêu to huy vũ trong tay khoát kiếm, hưng phấn chà đạp hành hạ yêu thú, lúc này khó được có người áp chế, chỉ cần công, không cần thủ, khi dễ mục tiêu cao không thể chạm Băng Túc Hùng, cảm giác kia một cái thoải mái.

Bởi vậy có thể thấy, khi dễ nhỏ yếu tuy làm cho người phấn khởi, có thể thích hợp dưới tình huống đùa giỡn cường giả càng làm cho thân thể sung sướng.

Băng Túc Hùng cảm thấy tự đáy lòng phần nộ, nó chưa bao giờ gặp được qua như thế phiến muộn chiến đấu. Sở Thiên thân thể rất mạnh, nó chỉ có thể đánh lui đối phương, lại vô pháp cho vết thương trí mệnh. Càng đáng ghét chính là, bên cạnh hai cái nhỏ yếu con ruồi còn giương nanh múa vuốt khiêu khích nó, muốn đem vì đập ruồi chết lại chuyển tâm chiến đấu, lại bị tri giác nhạy bén Sở Thiên sớm phát giác lại chặn đường, khiến cho nó phân không ra thân.

Bên kia, Sở Ảnh hai người cùng nẫu hùng chiến đấu vậy mà hăm vào giằng co. Sở Quyên vốn là am hiểu du đấu cùng phòng ngự, trải qua gần đây rèn luyện, phương diện năng lực càng biểu hiện nổi bật. Mẩu hùng mặc dù thân có kinh người cật mạnh, vậy mà nhất thời bị cuốn lấy. Thêm với Sở Ảnh thỉnh thoảng tìm ke hờ xuất kiếm, từng chiêu tàn nhẫn. Dù là nó hao hết khí lực, vậy mà vẫn vẹn cùng hai người chiến thành ngang tay.

"NGAO...OOO!" Công hùng phần nộ gầm rú, mẩu hùng tùy ý hòa cùng. Loại này tiếng kêu tại hùng xem ra nên là giao lưu, giúp nhau kêu lên, hai cái Băng Túc Hùng không hẹn mà cùng tề ra đòn sát thủ.

Hai cái hùng miệng rộng mở ra, mùi sương khí tức từ bên trong phun ra, mọi người không khỏi rung mình một cái, rét căm căm ảnh hưởng, vô luận là thi triển võ học, hay là tránh nguy cơ đều muốn chịu hạn chế, cục diện trong chớp mắt không ổn định dâng lên

Nguy cơ trước mặt không để cho giữ lại thực lực, tổ viên có thể thi triển bản lĩnh xuất chúng.

Sở Thiên thắng va chạm, thân hình bỗng nhiên phiêu hốt, như thanh như gió bất định, huyền diệu "Toàn Phong Chương" rời khỏi tay, rơi vào công hùng trên người không hề có dấu hiệu chuyển thành "Tu Du Kính", đau đến nó gào khóc trực kêu.

Một ngụm nuốt mất vài chủng được hoàn, Sở Sở tu vi trên diện rộng tăng, cùng Sở Bảo một đạo trợ giúp Sở Thiên, ba người liên thủ, dần dần thói quen Băng Túc Hùng công kích phương thức, lần nữa đem cục diện kéo vào giằng co.

Mất thấy cục diện nguy cơ, Sở Ảnh quyết đoán dùng ra ẩn giấu tuyệt học, tí ti hắc khí xen lẫn trong nguyên lực, như ý hấn cánh tay treo lên trong tay bảo kiếm, đem nhuộm thành đen kịt. So đầu trước kia, hắc kiếm lực sát thương có thể nói kinh người, mỗi chọc tại mẩu hùng trên người tất khiến cho nó đau nhức gọi, lấy nó ngao thị cùng giai phòng ngự, còn như thế, bởi vậy có thể thấy chiêu này uy lực mạnh.

Cái này nhất đòn sát thủ thành công hấp dẫn cừu hận, mẩu hùng bị đau thờ hồn hển, một mối ứng phó Sở Quyên, quay đầu rống giận thẳng hướng Sở Ảnh, trong lúc vô hình phân giải Sở Quyên khẩn cấp.

Chịu công kích, Sở Ảnh lại trở nên lấu cá, như khối thịt mỡ lắc lư tại đối phương trước mắt, lại thủy chung vô pháp hạ miệng. Mà khi mẩu hùng muốn thu thập Sở Quyên, đen kịt mũi kiếm lại kịp thời nơi này đến.

Một trận chiến này, Sở Ảnh có thể nói đem du kích tư tưởng cùng điều giấy chiến lược vận dụng đến cực hạn. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắc kiếm xuyên thấu lực kinh người, liền ngay cả Băng Túc Hùng cũng không thể bỏ qua, nếu không có cơ sở, cho dù tốt chiến thuật cũng không có phát huy không gian.

Cách chiến trường không xa không gần nơi đây như khóa mấy chục cao đại thụ, La giáo quan đang đứng tại tráng kiện cảnh bên trên chú ý tổ viên đám người chiến đấu.

Đoạn này thời gian, La giáo quan tuy tiêu thất tại tiểu bồi trong tầm mắt, lại không có một khắc chân chính rời xa. Tổ viên đám người tiến bộ khiến hắn thần phục, thấy là hai cái Băng Túc Hùng thời điểm, hắn liền định tự mình xuất thủ, chỉ vì hiểu rõ mọi người trình độ, mới nhẫn nại nhìn thấy bây giờ.

Sự thật lại ngoài dự đoán mọi người, bọn nhỏ thông qua mật thiết phối hợp, lại nhiều lần đem đối phương kéo vào cục diện bế tắc, mặc dù hai cái Băng Túc Hùng lấy ra bản lĩnh xuất chúng cũng không cách nào cải biến cục diện.

"Hô!"

Âm thanh xé gió bỗng nhiên vang lên, La giáo quan vội vàng tránh thoát tập kích, một mực đang suy nghĩ chuyện gì, thể tránh trên bộ dáng có chút chật vật.

"Người nào?" La giáo quan gào to, thích thú nhìn về phía khác trên một thân cây, chỗ đó cũng bắt tri bắt giác nhiều ra một người, người kia gương mặt lạ

lắm, biểu tình đông cứng, trên người khí tức lại cho hần một loại cực kỳ cảm giác quen thuộc.

"Hắc hắc, như vậy cái cục đá đều hơi kém không có tránh thoát, xem ra ngươi là sa đọa, Đây cũng không như một cái điển hình ca ca bộ dáng a."

Lời nói, người kia chợt đưa tay bắt tại chính mình trên mặt, lại sống sờ sờ bóc tầng mỏng da, nguyên lai là trương mặt nạ, khó trách biểu tình cứng ngắt, trông thấy dưới mặt nạ chân thật tướng mạo, La giáo quan thân hình rung mạnh.

"Là ngươi, La Thông." La giáo quan đồng tử trong chớp mắt co lại.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Huynh đệ

Tuyết Tùng rừng rậm một chỗ, kinh phong xao động, nguyên lực bắn ra bốn phía, thỉnh thoảng như phần nộ rống lên một tiếng truyền đến, bị làm cho không ít yếu tiểu động vật lạnh run.

Tới gần chiến trường, mặt đất nứt ra ra mạng nhện hình dáng vết rạn, mặt ngoài bám vào Sương Hoa cỏ dại bị hung mãnh kinh lực rút lên, chưa rơi xuống đất liền tại kinh phong bên trong hóa thành mảnh vỡ, liền ngay cả một ít không đủ tráng kiện thụ miêu cũng bị chặn ngang cắt đứt.

Vùng này nhiệt độ thấp, càng đến gần chiến trường, nhiệt độ càng rơi xuống. Chiến trong trảng, bụi đất đều bị đông cứng, mặc dù tại kịch liệt giao phong bên trong vậy mà không nổi lên được. Sương lạnh tây lẽ, góc góc Tuyết Tùng càng biểu hiện cao ngất, một ít thấp bé bụi cỏ càng kết thành băng điều, phẳng phát óng ánh hiện rõ.

Cùng giá lạnh hình thành tươi sáng rõ nét tương phản, nơi này tình hình chiến đấu dị thường hòa bạo.

Công Bằng Tức Hùng mở ra bàn tay, hung dữ chụp về phía Sở Thiên đầu. Đứng nhìn nó đàn, một bộ hành động mất linh bộ dáng, cận thân tốc độ đánh hết sức kinh người. Một chương này vừa nặng vừa nhanh, đập trên thân người, cho dù bình thường gân cốt đoạn vỡ giả, chỉ sợ cũng trọng thương.

Thời khắc mấu chốt, Sở Thiên dưới chân xoay tròn, uyển chuyển trốn đến bàn chân gấu bao trùm phạm vi ra, chợt ra một chương đáp lễ, như kinh phong đột khởi, tình diệu khó tả, nhắm đối phương đầu vai.

Sự tình tới đột ngột, công hùng tránh không kịp, lại cũng không sợ, đỉnh đặc đứng, ý vào phòng ngự mạnh mẽ. Khiến nó khó chịu là tiểu tử này bàn tay dấu điểm kinh lực, xuyên qua da dây thẳng vào trong cơ thể, tuy nói nó lực phù ngũ tạng rất chắc chắn, có thể chịu được lan đến không thoải mái.

Loại này không thoải mái cảm giác dẫn tới công hùng nổi giận, chương phiền miệng cắn, liền mang nhào, như tủy hán chạy vội, giống như cuồng thảo phóng tung, toàn thân mang theo điên cuồng ý tứ, chính lên lút chiếm tiện nghi Sở Sở cùng Sở Bảo chân động, bận rộn qua một bên tránh đi phong mang.

Cái này Bằng Tức Hùng trong chớp mắt hóa thân cuồng bạo chiến đấu, trong đó thể công mãnh liệt, hoa dạng nhiều, liền ngay cả luyện thể sáu đoạn võ giả đều tự than thở không bằng.

Nhưng Sở Thiên luôn luôn gặp mạnh thì mạnh mẽ, phần khởi tinh thần, đem "Toàn Phong Chương" thúc đến tận cùng, thân như gió lưu chuyển, chương như mây tầng rậm rạp, tại công hùng dày đặc thể công bên trong tránh như trắng ngần, thỉnh thoảng huy chương phản kích, lại khiến cho đối phương tức giận càng thịnh, cắn xé càng thêm cuồng mãnh.

Sở Sở cùng Sở Bảo đối với cái này thần phục, không nghĩ tới Sở Thiên một khi bày ra toàn lực, mà ngay cả Bằng Tức này hùng vậy mà không làm gì được.

Hai người khác tại thích ứng, vậy mà dần dần chiếm giữ thượng phong. Sở Ảnh liên tục huy động đen kịt bảo kiếm, chiêu số lăng lệ độc ác, chuyên chọn mấu hùng chỗ hiểm tiến hành công kích. Mà mấu hùng công kích, lực đạo đều bị Sở Quyên bỏ xuống một bộ phận, còn dư lại bộ phận không đủ để uy hiếp Sở Ảnh.

Như thế đến nay, Sở Ảnh một kiếm bên trong, mấu hùng trên người tất nhiều miệng vết thương, theo chiến đấu tiến hành, có thể nói càng đánh càng thua thiệt, trên người vết thương nhẹ tích lũy, lại giảm xuống sức chiến đấu. Cứ thế mãi, con thú này liền biến thành cá trong chậu, sớm muộn gì trốn không thoát.

Đang quen thuộc, tổ viên có thể từng bước lấy được ưu thế, nhưng Băng Tức Hùng ý vào mạnh mẽ thân thể và yêu thú ưu thế, như cũ dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, nhìn tình huống đây là trận đánh lâu dài.

Sở Thiên dám người cũng không thêm để ý, dù cho kéo thắng lợi cuối cùng nhất người định là bọn họ một phương, tình huống thuộc lạc quan.

Mọi người ở đây bảo trì ưu thế, tâm lý hơi từng, cách đó không xa chợt có hai cỗ kinh hải khí thể bạo phát đi ra, phụ cận tiểu động vật thần sắc hốt hoảng, liều mạng chạy thực mạng, mạnh mẽ bá đạo nguyên lực mặc dù cách một đoạn khoảng cách, cũng có thể rõ ràng cảm ứng được, tiếng đánh nhau thỉnh thoảng truyền đến, nhiều tiếng làm cho người ta sợ hãi tâm hồn.

Sở Thiên mặt sắc mặt ngưng trọng vô cùng, chiến đấu trình độ kịch liệt vượt xa bọn họ, đây là Uẩn Khí Cảnh trên chém giết.

Cùng công hùng quần chiến ngoài, Sở Thiên rút sạch tìm kiếm cái này hai cỗ hơi thở, một cái trong đó cùng La giáo quan rất tiếp cận, hẳn là hẳn không sai. Mặt khác một đạo đối với hẳn rất lạ lẫm, bất quá cảm giác rất không hữu hảo, hẳn là không biết địch nhân.

Tóm lại, mau chóng tiêu diệt Băng Tức Hùng, bằng không thì không có biện pháp.

"La giáo quan gặp phiền toái. Nhanh lên một chút tiêu diệt cái này hùng, giữ lại, đều lấy ra thực lực."

Sở Thiên lời này chủ yếu nói cho Sở Sở nghe, hẳn thế nhưng là biết điên cuồng cần được, Sở Sở có nhiều đáng sợ. Chợt lấy ra "Hoảng Thủy Kiếm", bày tay trái phải kiếm, khí điểm đột nhiên tăng.

Thông qua sắp tới ma luyện, hẳn sớm có thể đem kiếm dễ sai khiến, càng ý vào "Hoảng Thủy Kiếm" sắc bén, bởi vậy cảm kiếm trên tay mới xem như hẳn tới cường trạng thái.

Không biết từ chỗ nào lấy ra vài lọ thuốc hoàn, Sở Sở đầu ngón tay huy động liên tục, nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt quai hàm cao cao khua lên, chợt một ngụm nuốt vào, được hoàn vừa vào bụng bên trong, tan ra tinh thuần được lực.

"Phanh!"

Nhất đạo thân ảnh từ nơi không xa chợt vật bay tới, đụng gãy ven đường mấy cái cây, thậm chí trong đó thô to đều bẻ gãy, như thiên thạch đáp xuống hung hăng nện trên mặt đất. Bởi vì nơi này trời đông giá rét, không có lên bụi đất, bị đông cứng mặt đất đều xuất hiện cái không nhỏ hố, có thể thấy va chạm lực mãnh liệt.

Người này từ trong hầm đứng lên, toàn thân máu ứ đọng, bộ dáng chợt vật, khắp cả người trên dưới không có không phải là bị ầm ầm qua dấu vết. Duy hào phóng tướng mạo cùng trên mặt gốc râu cằm như xưa, không phải bọn họ Linh đội là ai?

La giáo quan lấy tay lau đi bên môi huyết tinh, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ cười khổ, người này lại đáng giận, vậy mà là mình thân đệ đệ, sao có thể làm được không lưu tình chút nào. Nhưng đối phương lại xuất thủ ngoan độc, sát chiêu liên tục, hận không thể lập tức đánh chết chính mình, đều là người một nhà, hà tất như thế a.

Hắn cảm giác được đối phương đang tại tiếp cận, chỉ phải cảm trong tay loan đao nghiêm nghị đối đãi, bên ngoài thân thể hiện ra màu vàng đất nguyên lực, tí ti từng sợi tụ hợp liên tiếp, không bao lâu toàn bộ thân hình đều bị trầm trọng hoàng mang bao quát.

Tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh, không thúc dục võ học, hơi hơi hơi dùng sức, dồi dào nguyên lực liền có thể khắp toàn thân, đây là cảnh giới thủ đoạn.

Cùng luyện thể cảnh so với, Uẩn Khí Cảnh tuyệt đối được xưng tụng chất biến.

Thứ nhất, đột phá Uẩn Khí Cảnh, trong cơ thể nguyên lực đem ở đan điền vị trí tụ tập, ngưng tụ ra nguyên lực khí vụ, nếu có thể thành công, nguyên lực phẩm chất đạt được tiến hóa. Nếu như nói luyện thể cảnh nguyên lực là trứng gà, kia Uẩn Khí Cảnh chính là thạch đầu, mà trứng gà, là không thể nào cùng thạch đầu va chạm.

Thứ hai, Uẩn Khí Cảnh tại nguyên lực dự trữ bên trên hơn xa lúc trước, nguyên lực dự trữ phong phú, liền có thể liên tiếp thi triển cường đại tuyệt học, đạt được kéo dài hơn tác chiến năng lực.

Thứ ba, một ít cường giả tại ngưng tụ khí vụ, là hấp thu trong thiên địa đủ loại kỳ dị năng lượng, khiến cho nguyên lực phát sinh dị biến, có được kỳ diệu tính chất đặc biệt. Sở Thiên khi còn bé từng ở cường giả truyền ký trong đọc được, tại thời kỳ viễn cổ một lần hai nước chiến dịch, một vị cường giả càng lấy nguyên lực diễn biến thiên thạch, từ phía trên rơi xuống, triệt để phá hủy địch quân thể lực thủ đô, trăm vạn nhân khẩu hủy hoại chỉ trong chớp lát. Kinh qua tại đây nhất dịch, người này được tôn là "Văn Tinh Vương", tại cả đại lục đều có được uy danh hiển hách.

Về sau Sở Thiên hướng phụ thân hỏi qua chuyện này, Sở Văn cách nhìn, vị này "Văn Tinh Vương" nguyên lực có chút đặc thù, cùng sao tinh, nham thạch liên quan.

Một chỗ trong bóng râm chợt có u lục huyễn quang chớp động, như phần mộ lục hòa đồng dạng trời nổi du động, mới bắt đầu yếu ớt, mà dần, hiển nhiên địch nhân chính không ngừng tiếp cận.

Không lâu sau, lục quang bên trong cho ra một người, người này chính là La Thông. Diện mạo của hắn cùng La giáo quan rất là giống nhau, nếu không phải người thân nhất, tuyệt sẽ không tại tướng mạo bên trên như thế tương tự.

Thế nhưng là hai người khí chất khác lạ, La giáo quan là sang sảng hào phóng, tùy tiện, nhìn qua làm lòng người sinh hảo cảm. Người này vẻ mặt âm trầm, nặng nề, thon dài lông mi phía dưới, híp lại trong mắt có che dấu cực sâu ghen tỵ cùng ngoan độc.

"Vậy mà chỉ có ít như vậy thực lực, là ta tiến bộ quá nhanh, hay là ngươi tại có chỗ giữ lại?" La Thông thì thảo tự nói, nhãn hiện hồi ức thần sắc, phảng phất tại nhớ lại cố sự: "Còn là cùng khi còn bé đồng dạng a, trên mặt hư tình giả ý, nhưng trong lòng thủy chung xem thường ta."

Nghe vậy La giáo quan dở khóc dở cười, đệ đệ luôn luôn rất có tự tôn, khi còn bé luyện võ tỷ thí, chính mình lúc nào cũng nhường cho, không muốn làm cho đối phương hiểu lầm, ghi hận trong nội tâm rầu rĩ không vui. Về sau rời nhà trốn đi, thời kỳ trở về tìm hán mấy lần, vừa thấy mặt đã sinh từ đánh đấm, đều bị hán đã bại, cân nhắc nơi này là nhà mình huynh đệ, cho nên cũng được không có ra tay độc ác.

Bất quá, gần mười năm không thấy, lần này gặp nhau đệ đệ thực lực tiến bộ rất nhiều, có thể nói không kém gì mình, có thể nguyên lực đặc tính đại biến, toàn thân lộ ra tà ác oán độc ý tứ.

"Ngươi cái này thân tà công là học của ai? Nghe ca ca nói, tà ác công phu luyện nhiều, cuối cùng sẽ ảnh hưởng thần trí, quá mức hung hiểm, hay là luyện cái này a."

Đối với đệ đệ tình huống cảm giác sâu sắc lo lắng, La giáo quan mở miệng khuyên.

Hán hảo ý, La Thông lại may may không linh tình, ngược lại cười nhạo liên tục: "Đã đủ rồi, La Thành. Ta tự võ công, tiếp tục bị ngươi cười trên đầu? Loại chuyện lật vật này tại ngươi bóng mờ ở dưới, ta đã sớm chịu được đã đủ rồi, cũng không muốn lại ném lần thứ hai."

La giáo quan nghe vậy không nói, âm thầm cũng tại cân nhắc khuyên can ngôn ngữ.

Nhất gặp tình hình này, La Thông liền biết trong lòng đối phương nghĩ cái gì, dù sao cũng là thân sinh huynh đệ, tóm lại có dừng khí khó tả.

La Thông suy nghĩ, tiếp tục như vậy, đối phương thủy chung không xuất toàn lực, còn thế nào đập. Chính mình vất vả khổ cực, đối với kia tiện nghi sư phó biết vâng lời, a dua nịnh hót mà thu hoạch thành thực lực, có thể không phải là vì cấp đối phương trêu đùa dùng. Muốn trước làm cho đối phương phát huy toàn lực, lại bạo phát càng mạnh thực lực đem phá hủy, sinh lý tâm lý hai phương diện đồng thời chèn ép, như thế mới có thể báo đáp trong nội tâm thấu xương mối hận.

Xem ra không bạo một chút, đối phương là sẽ không chăm chú cấp.

"Ta thân ca ca, ngươi muốn biết A Liên tại nơi nào đi?" La Thông tựa như tùy ý nhắc tới, biểu tình lại giống như cười mà không phải cười, hàm ẩn trào phúng.

Nghe nói như thế, thủy chung trấn định La giáo quan đột nhiên một tác vương đại loạn, tiến lên dùng trắng kiện hai tay bắt lấy La Thông cánh tay, trong miệng cấp thiết nói "Ngươi biết A Liên tình huống, mau nói cho ta biết, nàng tại nơi nào đâu, cha mẹ lại tại nơi nào rồi"

Dừng mảnh hán từ vành mắt đều đỏ, nước mắt tại trong hốc mắt đảo quanh. Cự ly gần như vậy, La Thông đưa tay liền có thể ám toán hán, nhưng hán lúc này toàn bộ cũng bị cái này chấn động lay tin tức lấp đầy, không thể chấp nhận.

La Thông tuy bản tính hèn hạ, cũng không muốn vào lúc này gây ám toán, chỉ có trước mặt người này, hán muốn quang minh chính đại vượt qua.

Dường như sợ kích thích không đủ hung ác, hán lại ném ra cái nặng cân tin tức: "Là ta sát đây này, đến lúc cuối cùng, nàng vẫn còn hô tên của ngươi..."

Nói đến đây, La Thông cười nhạo rồi đột nhiên dữ tợn vô cùng, ngũ quan đều hận đến nhét chung một chỗ, cũng rất nhanh hóa thành buồn rười rượi nụ cười: "Không chiếm được lòng của nàng, ta vậy mà phải lấy được người của nàng. Không thể không nói, đêm hôm đó tương đối thoải mái nha."

Dứt lời, hán vận khởi nguyên lực đem La giáo quan xa xa đánh bay ra ngoài.

"Súc sinh!" La giáo quan nổi giận gầm lên một tiếng, tròng mắt quá nứt ra.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Ngoài ý muốn

La giáo quan kịch liệt thờ đốc, phảng phất ngấm nước người vừa được cứu lên bờ, thật lâu trên mặt mới bình phục một chút, truy vấn: "Vậy cha mẹ đâu rồi?"

Đối với vấn đề này, La Thông ung dung cười cười: "Đương nhiên cũng bị ta giết đi. Ta đặc biệt thỉnh cầu sư phó đem bọn họ bắt lại, chết tiết lão già lại sắp chết cũng không chịu thừa nhận ta so với người ưu tú, dám dùng thương cảm ánh mắt nhìn ta."

Chợt hưng ác nói: "Ta đã bái sư phó, thực lực đi theo trở nên mạnh mẽ, nhìn khó chịu người liền diệt cả nhà của hắn, đừng phải đẹp mắt mỹ nữ liền làm cho qua thoải mái nhất thoải mái, trôi qua vừa lòng đẹp ý, so với chuyện lúc trước chuyện riêng chịu được câu thúc thời gian thoải mái hơn. Chỉ là một tù binh, vậy mà dám can đảm thương cảm ta, đến chết đều là lúc trước nhìn người chết bộ dáng, thật sự là đáng hận."

"Vì cái gì? Tại sao phải làm như vậy?" La giáo quan hai mắt vô thần hỏi.

"Người còn hỏi vì cái gì? Từ nhỏ vật gì tốt đều trước cho người, ăn, mặc, chơi, dùng cái nào không phải chọn tốt nhất cho người, chỉ cấp ta lưu lại một ít thứ phẩm. Dựa vào cái gì? Chỉ bằng người sớm sinh ra vài ngày? Ta nhìn lại nhân, đến lúc gặp được A Liên... A Liên, cỡ nào ôn nhu thuần khiết nữ hài tử a. Ta đã từng yêu nàng như vậy, có thể ta còn là tự tay giết đi nàng."

Nói đến chỗ này, La Thông lại che mặt khóc ồ lên, cũng không phải là cố làm ra vẻ, mà thật sự là thương tâm đến cực điểm. Sau khi khóc tâm thần giãn dãn hết: "Rõ ràng là ta trước đừng phải nàng, ta trả giá nhiều như vậy, người cùng nàng thấy chỉ là vài lần, vì cái gì nàng người thích là người?"

"Liên bởi vì vậy người giết đi bọn họ?" La Thông sắc mặt lộ vẻ sâu thẳm, vẫn không thể tiếp nhận loại lý do này.

"Những cái này chẳng lẽ còn không đủ? Các người không đem ta đưa vào mắt, A Liên cũng hận ta, có lẽ liền trời cao đều từ bỏ ta." La Thông như cái người điên, khóc thút thít, đột ngột chuyển thành trắng trợn cuồng tiếu: "Nếu như thế, sao không đối phương thức còn sống. Thay vì nhìn La gia người gặp người lần con út, còn không bằng làm cái muốn làm gì thì làm đại đạo. Tiêu sái tự tại, tùy hứng tự do, không cần để ý tới nhân luân đạo nghĩa, cũng sẽ không hãm vào tình yêu lốc xoáy, ta rất khoái nhac."

Nơi này hắn đặc biệt lặp lại một lần, dường như xác nhận cho mình nghe: "Đúng, ta rất khoái nhac."

"Không, những cái này đủ rồi." La giáo quan cuồng nộ mục quang chăm chăm đối diện, toàn thân tản ra dày đặc sát khí. Dịu dàng ngoan ngoãn nhu thuận đệ đệ sớm đã không còn, trước mặt người này dĩ nhiên nhập ma, hắn hôm nay tất trăm yêu trừ ma. Cha mẹ dưới mặt đất nếu có linh, vậy mà thông cảm, A Liên không có khả năng chết vô ích.

Nếu có điều cảm giác, La Thông đột nhiên lên tiếng cuồng tiếu: "Như thế nào, Thiết Tâm muốn giết ta. Đại ca, người rốt cục kéo xuống giả nhân giả nghĩa mặt nạ sao? Mang lâu như vậy mặt nạ, là người đều nên mệt mỏi."

Rốt cục có thể cùng người này buông tay đánh một trận, vừa nghĩ tới nhiều năm gút mắc sắp đoạn, La Thông hưng phấn cả người đều đang run rẩy, trong ánh mắt thả ra mãnh liệt chiến ý.

Cường hãn nguyên lực hỗn hợp nồng nặc sát khí từ trong cơ thể tràn ngập, tất cả mặt đất lấy La giáo quan làm trung tâm bắt đầu nổ tung, ven đường nam thạch đều bị chấn nát, thậm chí hơn mười mét cao Tuyết Tùng đều kịch liệt run rẩy.

Đang cùng Sở Thiên đám người kịch chiến Băng Tức Hùng đồng tử bên trong hiển hiện một chút e ngại, cảm nhận được nhắm vào mục tiêu cũng không phải là chúng, cho nên không có chạy trốn chết, lại như chịu kích thích đồng dạng, cắn xé trên càng biểu hiện táo bạo.

Trên người La giáo quan cảm giác áp bách càng ngày càng nặng, lên đến đỉnh phong một lần nữa thu hồi trong cơ thể, không hiện mấy may, biểu tình đều bình phục rất nhiều, nhưng tựa như biến hóa thất thường, nhìn như sóng yên biển lặng, tiếp theo trong nháy mắt liền có thể xoáy lên sóng gió động trời bao phủ hết thảy.

"Đi xa vị trí đánh một trận?" La giáo quan mặt không biểu tình, trên mặt không thấy buồn.

"Nghĩ dẫn đi ta? Bọn họ người dẫn dắt a. Xem ra đại ca tại Sở gia làm ăn cũng không tệ, thật sự là đường làm quan rộng mở a." La Thông hơi có chút ghen ghét giễu cợt nói.

"Không liên quan đến bọn họ. Bằng không lửa giận của Sở gia người chịu không nổi." La giáo quan sắc mặt đại biến, nếu là người này có chủ tâm lấy lớn hiếp nhỏ, chỉ sợ hắn khó có thể bảo vệ bọn nhỏ chu toàn, rốt cuộc lúc này hai người thực lực không kém bao nhiêu.

La Thông rất nhanh xem trong tràng tình huống, trông thấy Sở Sở cùng Sở Quyên, trên mặt không khỏi hiện ra một vòng kinh diễm, chợt hóa thành không có hảo ý cười âm thầm. Nữ bộc hắn thu nhiều, nhưng từ danh môn, lớn như vậy tính xác thực chưa thấy qua, thực khiến người tâm động a.

Đương nhiên, đây đều là chuyện sau này, trước mắt làm chính sự quan trọng hơn. Dưới cái nhìn của La Thông, cùng đại ca quyết chiến đoạn, chính là hắn đứng đầu bức thiết nguyện vọng, hắn không muốn bất cứ chuyện gì đối với cái này tạo thành quấy nhiễu, vì vậy mở miệng bỏ đi La giáo quan bản khoản: "Sở gia mặc dù lợi hại, lại cảm độc hành người vô pháp, ta có thể không sợ bọn họ. Bất quá, ta còn là người mong muốn, đi xa vị trí chiến đấu được rồi."

"Đi theo ta." La giáo quan rồi đi trước, thần sắc bình tĩnh, bờ môi lại bị cắn ra huyết tinh, song quyền nắm thành khanh khách rung động, có thể nghĩ lửa giận trong lòng có bao nhiêu, trận chiến này hắn tất sẽ không niệm tình cũ.

La Thông theo sát phía sau, đi phía trước không bỏ được nhìn Sở Sở hai người liếc một cái, thầm nghĩ, cái này hai tiểu nữ, càng xem càng làm cho lòng ngứa. Âm thầm hạ quyết tâm, tiêu diệt La Thành, định muốn trở về đem các nàng cắt chữa.

Tự mình gây thương tích, hẳn không hề tin tưởng thế gian tình yêu, ngược lại mê luyện chiếm giữ nữ nhân cảm giác, không ít tiểu thư khuê các, hào phú danh媛 bị trong đó bắt được, coi như nữ bộc muốn làm gì thì làm, cũng kỳ danh cất chứa. Có thể tưởng tượng, làm hẳn cất chứa, nữ hài tất nhiên sống không bằng chết.

Hai người này nói đi là đi, Uẩn Khí Cảnh tốc độ tất nhiên là cực nhanh, không bao lâu liền hoàn toàn biến mất mọi người trong tầm mắt.

Chiến trường cục diện dĩ nhiên minh lãng. Mẩu hùng bên kia khá tốt, rốt cuộc Sở Quyên am hiểu phòng ngự, phòng thủ công kích còn có thể phát huy tác dụng, nhưng bây giờ mẩu hùng Thiết Tâm tự phòng, nàng cũng có chút lúng túng, mặc dù đã kiệt lực huy vũ hai thanh lá liễu đoản kiếm, liên đối phương da phòng ngự đều không phá được, đối với cái này nàng vô cùng uể oải lại không thể làm gì.

Bởi vậy, mẩu hùng chỉ cần ứng phó Sở Ảnh công kích, tuy Sở Ảnh trong tay hắc kiếm lực sát thương kinh người, có thể mẩu hùng ngao thị cùng giai phòng ngự vậy mà không phải là dùng để trưng cho đẹp, toàn lực thúc dục, cũng duy trì bất bại, mặc dù ỡ vào tình thế xấu, nhưng ý lại yêu thủ thế chất ưu thế, còn có thể chống cự tương đối một đoạn thời gian.

Có thể Sở Thiên bên này liền hoàn toàn bất đồng, bởi vì trong tràng nhiều cái không thể bỏ qua chiến lược — Sở Sở. Trạng thái bình thường, Sở Sở chiến lược cơ bản cùng Sở Quyên tương tự. Nhưng cần được lúc trước hoàn toàn là hai khái niệm.

Vài binh được hoàn hạ lại, Sở Sở tu vi tăng vọt đến luyện thể sáu đoạn, tái hiện đánh tàn bạo Thị Huyết Ngạc sức chiến đấu. Đang mặc xanh nhạt váy, nàng thân hình phiêu hốt, tiến thoái như điện, phảng phất hóa thành nhảy động không ngừng lục tinh linh, làm cho đối phương hoàn toàn vô pháp bắt nàng quỹ tích.

Tại sáu đoạn nguyên lực ngưng tụ, trong tay nàng bảo kiếm hàn quang khiếp người, mỗi một lần trầm kích đều khác xa lúc trước có thể so sánh, lực phá hoại tại tế ra là bài tẩy dưới Sở Ảnh, rơi vào công hùng trên người, tất sẽ thêm một đạo máu chảy đầm đìa miệng vết thương. Sở Thiên giáng điểm tinh thần, thỉnh thoảng tìm ke hở dùng "Tu Du Kính" đánh lên, thử công đột ngột vô cùng, mà lại thẳng vào trong cơ thể, tương đối khó phòng bị. Hai người đồng thời phát lực, công hùng sứt đầu mẻ trán, cực kỳ nguy hiểm.

Là hiển lộ rõ ràng bản thân tồn tại cảm giác, Sở Bảo cho thấy điên cuồng hét lên liên tục, trong tay khoát kiếm loạn vũ, tuy Băng Tức Hùng thân thể cường hãn, hoàn toàn có thể bỏ qua, lại như cũ bị quấy nhiễu lợi hại, nhất là kiếm này vừa rộng cực lớn, sáng loáng vô cùng chói mắt, lượn quanh thành nó hoa mắt, chóng mặt đau đầu, có thể nói phòng bị đột mưa cả đêm.

Sở Thiên chợt ra một kiếm đâm về đối phương mắt phải, công hùng cuống quýt dùng bàn chân gấu từ bên cạnh thanh bảo kiếm thiên một chút, nhưng bởi vì chiều này quá đột ngột, tốc độ lại là cực nhanh, nháy mắt đi ra trước mặt. Nó mãnh liệt hơi nghiêng mặt, con mắt miễn bị tổn thương, có thể nó đầu lâu quá lớn không thể trốn, trên mặt cuối cùng bị vạch lên đạo lỗ hồng.

Lâu dài kích chiến, con thú này bên ngoài thân thể bám vào nguyên lực không lớn bằng lúc trước, bị Sở Thiên triệt tiêu, "Hoàng Thủy Kiếm" sắc bén vô cùng, chỉ bằng vào thân thể đương nhiên khó có thể chống cự.

Gần như đồng thời, một đạo lục sắc thân ảnh như hồ điệp xuyên hoa nhẹ nhàng linh hoạt vây quanh công hùng sau lưng, vào đầu một kiếm chém tới, bảo kiếm bị nguyên lực quán chú, thuần khiết như Hàn Ngọc, càng chiếu rọi thành da thịt hơn Tuyết, khuôn mặt như vẽ, xanh biếc y phục trong gió nhẹ nhàng bay múa, tựa như không nhiễm phàm trần Thần Tiên bên trong người.

Không hẳn chú ý, công hùng chỉ kịp đem quay đầu đi, bảo kiếm trên không trung xẹt qua uyển chuyển đường cong, bay bổng rơi nó trên vai, càng đem cả cánh tay phải cấp thiết hạ xuống, màu đỏ tươi huyết tinh cuộn trào mãnh liệt chảy ra, tình cảnh hơi có chút huyết tinh, như đối lại phổ thông tiểu nữ sinh chần chẫn mặt mày thất sắc.

Nhưng Sở Sở thân là võ giả, ngày gần đây lại kinh qua ma luyện, đối với cái này sớm đã nhìn quen lắm rồi, cũng không hề bởi vậy thất kinh ảnh hưởng chiến đấu.

Công Băng Tức Hùng hùng bị đau rú thảm, bên kia mẩu hùng nghe, muốn tiến lên giải cứu, lại bị Sở Ảnh, Sở Quyên liều mạng cuốn lấy. Nó lưu lại khí lực, liều mạng chạy trốn.

Là bảo vệ tánh mạng công hùng tốc độ toàn bộ triển khai, to lớn thân hình lóe ra đạo hư ảnh, ven đường đụng ngã lăn vô số cây cối, một bộ ai làm người đó chết bộ đáng.

Chợt có phiêu hốt gió táp xuất hiện, rồi mới còn ở phía xa, trong nháy mắt đã đến công hùng sau lưng, mà tự trong gió thò ra một cái hơi có vẻ non nớt tay, bàn tay cầm lấy thu thủy Liễm Diễm bảo kiếm, bảo kiếm không đếm xỉa tới tùy ý vung lên, to lớn đầu lâu đều rơi đi cái cổ, bị trên thân kiếm kinh đạo mạng ra rất xa, tuyến phun huyết tinh nhuộm đỏ tuyết trắng bộ lông, không đầu thân hình tiếp tục phía trước chạy mấy bước, dư lực hao hết chậm rãi gục xuống.

Thấy thế mẩu hùng một chút rú thảm, khí tức bỗng nhiên trở nên mạnh mẽ, tốc độ đột nhiên tăng gấp mấy lần, một chương lấy lại, lúc trước qua tự nhiên Sở Ảnh lại chợt hiện tránh không kịp, bị hung hăng đánh bay xa mấy chục thước, đánh lên một tảng đá lớn mới ngừng lại được, sắc mặt trắng xám như tờ giấy, huyết tinh từ miệng phun ra, Sở Quyên khuôn mặt biến sắc, nhẹ nhàng bước liên tục nhìn đồng môn thương thế.

Mẩu hùng mất lộ hung quang, đó là thấu xương khắc sâu trong lòng thù hận, lại cũng không đuổi theo, mà là đứng lặng bắt đầu nâng cao khí tức, một cỗ cảm giác áp bách lấy nó làm trung tâm, đột nhiên hướng bốn phương tám hướng khuếch tán, đại địa sụp đổ, tầng nham thạch nổ tung, lan đến phạm vi trợn vện bao trùm phương viên hơn mười thước.

Tại đây dạng thời khắc máu chót, máu hùng lại muốn tiến hành đột phá.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Xả thân

Đánh mất phối ngẫu, máu hùng tại chợ giận, khí tức tăng vọt, rất nhanh liền chạm đến đột phá hậu kỳ bình cảnh.

Cái này một cái khiến cho vô số yêu thú giẫm chân tại chỗ, tuyệt không phải bình thường. Nó khí tức tăng thể mặc dù mãnh liệt, đến tận đây cũng gặp phải trở ngại, tăng vọt khí tức không ổn định, tả xung hữu đột không ngừng va chạm, như tảng chịu kích thích thỉnh thoảng nhảy lên, tùy thời đều có thể bạo liệt ra.

Qua lại đủ loại tự máu tím gấu đầu hiển hiện, một chút cuồng bạo gào thét, bành trướng nguyên lực nứt vỡ bình cảnh, quanh thân khí tức tiếp tục tăng vọt.

Mọi người sắc mặt kịch biến, cổ hơi thở này dĩ nhiên đạt tới tương đối khủng bố, rất rõ ràng, con thú này đối mặt tuyệt cảnh uy hiếp, đã đột phá trở thành Nhất giai hậu kỳ yêu thú.

Nó thân hình dần dần bị băng sương bao trùm, da lông bên trên ngưng tụ ra óng ánh Sương Hoa, phong tuyết túm tụm ở xung quanh người thỉnh thoảng lượn vòng, phương viên 10m phạm vi biến thành mùa đông, Băng Tức Hùng ở trong tiểu thế giới ngạo nghễ đứng thẳng, phảng phất phiến khu vực này chứa tể.

Xuất hiện dáng điệu thơ ngây chân thành đều không có, Băng Tức Hùng về mặt hung ác, cừ hận mục quang nhìn cách đó không xa Sở Ảnh cùng Sở Quyên, rét lạnh hào quang không tiếng động lướt qua đồng tử, như không phải tại đây hai người đây dựa không ngớt, trợ giúp kịp thời, đồng môn như thể nào lại bị chết.

Bất kể là hai cái này, hay là nơi xa hung thủ, trong sân tất cả mọi người, nó một cái đều không buông tha, lúc trước đã chịu làm nhục liền vốn lẫn lời đòi lại.

Vậy trước tiên thu chút tiền lãi a, Băng Tức Hùng đồng tử một mảnh băng hàn, bạch chân lớn chưởng trùng điệp đập mạnh, một đạo thô to vết rạn tự mình xuất hiện, cùng với một cổ mãnh liệt Băng Tức, trực tiếp đi đến Sở Ảnh, Sở Quyên trước mặt.

Sở Ảnh thân hình vừa chịu trọng kích, huyết dịch chính sôi trào không ngớt, lại kinh qua Băng Tức xông lên, đỏ thắm mặt tím tím xanh xanh sáng mờ mờ, sôi trào huyết dịch như muốn ngưng kết, trong cơ thể nóng lạnh giao kích khó chịu.

Chưa kịp phản ứng, Sở Quyên trực tiếp bị đông lại, óng ánh tầng băng từ gót sen thẳng đến chân, miễn man y phục đều sợ cái này giá lạnh, lại không vậy vùng nổi. Nàng đôi mi thanh tú nhíu chặt, trong đôi mắt đẹp toát ra không thể tin, uyển chuyển thân pháp, lúc này thấu xương lãnh ý dưới ảnh hưởng lại toàn bộ không có đất dụng võ.

Băng Tức Hùng trong mắt tràn đầy khát máu, bàn chân hướng mặt đất mượn lực, lợi dụng lực lượng kinh người cùng tốc độ, mạnh mẽ đâm tới.

Sở Quyên khuôn mặt trắng bệch, nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh tại Băng Tức Hùng to lớn thân thể tôn lên, hiển lộ càng thướt tha thon thả, điềm đạm đáng thương.

Cho dù lại ra tay ác độc hung hãn gặp tình hình này, cũng phải ném đi đao kiếm không đành lòng ra tay, có thể đối thủ là Băng Tức Hùng, mà hùng là không hiểu được thương hoa tiếc ngọc.

Băng Tức Hùng mở ra dày đặc bàn tay, không quan tâm vũ hướng Sở Quyên. Sở Ảnh bị thương ngã xuống đất vô lực viện trợ, Sở Quyên chân bị băng tinh một mực cầm cố, căn bản vô pháp tránh, tùy ý nàng này muốn chết thâm hùng dưới lòng bàn tay, hương tiêu ngọc vẫn, hóa thành thịt nát.

Bàn chân gấu cũng không vũ tới trên người Sở Quyên, bị người sớm ngăn trở. Âm âm nổ vang chấn động trong tròng, một đạo bạch y thân ảnh hoành kiếm ngăn lại bàn chân gấu, thân thể của hắn cùng Băng Tức Hùng so với không thể nghi ngờ có chút thon gầy, lại như Định Hải Thần Châm ổn định kiên định.

Người này chính là thấy tình huống không ổn, kịp thời chạy đến cứu trận Sở Thiên, tiếp được hung mãnh bàn chân gấu đánh ra, búi tóc bị kinh phong thổi

đoạn, ngân bạch sợi tóc mất đi trôi buộc, tán loạn ra theo gió tung bay, hình thái thật là tiêu sái.

Chân thực tình huống xa không bằng thoát nhìn, va chạm vị trí cự lực truyền đến, Hoàng Thủy Kiếm thân vù vù không chỉ, miệng hồ run lên, một cổ tê đại cảm giác từ thủ chương thẳng truyền tới bờ vai, cánh tay không bị khống chế run rẩy lên, Sở Thiên khẽ nhíu mày, vì cứu vớt Sở Quyên, hắn không thể không cùng khí lực kinh người Băng Túc Hùng cứng đối cứng. Con thú này vốn là am hiểu khí lực, đột phá càng thêm cao, mặc dù bình thường khí huyết đoạn võ giả, thấy nó cũng phải lui xa xa.

Nếu không phải từng lấy hiếm quý thuốc mỡ rèn luyện qua thân thể, thân hình cứng rắn trình độ có thể so với yêu thú, càng vận chuyển nguyên lực thi triển "Tu Du Kính", e rằng, lại thi triển ra "Tu Du Kính" tăng phúc, đoán chừng cả mảnh cánh tay đều muốn bị phế sạch.

Sở Thiên sắc mặt chợt dần, thân hình tật động, đoán được triệt thoái phía sau mấy bước. Đồng thời, Băng Túc Hùng trên lòng bàn tay hết lực bạo phát, phương viên mấy mét trong chớp mắt ngưng bên trên băng sương, nếu không phải lui lại kịp thời, tất là rơi vào cùng Sở Quyên đồng dạng kết cục.

Sở Sở giao cho Sở Ảnh thuốc chữa thương, thân thể mềm mại nhảy lên, quăng lâm đi tới, cùng Băng Túc Hùng chém giết tại một chỗ. Tuy nói cần được, thực lực của nàng toàn diện tăng phúc, có thể so với luyện thể sáu đoạn võ giả, nhưng cùng tấn cấp Băng Túc Hùng so sánh, chênh lệch vẫn khá lớn, ngân ngân mấy chiêu trên đã là cực kỳ nguy hiểm.

May mà Sở Thiên trì hoãn quá mức, thi triển năng lực dây dưa Băng Túc Hùng, giảm bớt Sở Sở áp lực.

Chiến đến giờ khắc này, hai người đều không giữ lại, Sở Thiên tay phải huy động liên tục "Hoàng Thủy Kiếm", kiếm pháp chợt vừa chợt nhu, giống như biến ảo Vô Định, tay trái thành quyền thỉnh thoảng vận khởi "Tu Du Kính", tấn công địch chỗ, lần này vây Ngụy cứu Triệu cử chỉ, vài lần hòa nhau nguy hiểm cục diện. Được lực dưới tác dụng, Sở Sở giờ tay nhắc chân đều có mạnh mẽ lực lượng, có thể nói hình người yêu thú, trong đó tác dụng cũng không so với Sở Thiên kém bao nhiêu.

Thoát hiểm Sở Quyên đi đến chiến trường, cầm trong tay đoản kiếm trợ giúp, nàng trên trán mồ hôi dày đặc, hiển nhiên dốc toàn lực, Liễu Diệp Kiếm huy vũ tích thủy không tiến, bắt đắc dĩ con thú này phòng ngự quả thực quá mạnh mẽ, nàng vận vận có thể tạo được quấy rối hiệu quả.

Sở Bảo xa xa trốn tránh không dám đến, hắn cùng thực lực đối phương chênh lệch thật sự quá lớn, thế nào nỗ lực cũng chỉ là cho nó gãi ngứa ngứa, thân pháp cũng không giống Sở Quyên đồng dạng tinh diệu, cho dù ra sân cũng chỉ là làm trở ngại chứ không giúp gì, còn cần người khác phân thân chiếu cố, thực không bằng ở bên cạnh xem cuộc chiến.

Kinh qua gần một tháng mài giũa, ba người xuất thủ lẫn nhau tiếp ứng, phối hợp ăn ý, mấy người thế công tụ hợp, kết xuất vô hình lưới lớn, trong lúc nhất thời lại ngăn trở Băng Túc Hùng công kích.

Thực lực như vậy chênh lệch, trong bọn họ bất kỳ một cái nào đều không phải con thú này chi địch, liên hợp lại lại nguyên sơ đem trong đó ngăn lại, đây là đoàn đội lực lượng.

Chỉ là rơi vào trong lưới con mồi tuyệt không tầm thường, lông trắng theo gió vũ động, khí tức tảo bạo đáng sợ, thân thể khổng lồ ngang ngược va chạm, tất cả bộ vị giống như hóa thành chiến đấu vũ khí, đối mặt ba người liên thủ vậy mà may may không rơi vào thế hạ phong.

"Oanh!"

To lớn bàn chân gấu đánh tới, lợi hại đầu ngón tay hóa thành u lam, Sở Thiên tại suýt xảy ra tai nạn chỉ kịp thấp người tránh thoát, sau lưng cây cối lại gặp không may hại, cây cối bị trảo bên trên bổ sung Băng Túc xâm nhập, trụ cột đông cứng hiện thanh, mà bị tiếp sau kinh lực kích thành phân vụn. Thấy thế Sở Thiên mặt sợ hãi, nếu không có né tránh, kết quả của hắn so với tại đây thụ.

Các lão nhân thường nói, áp lực tức thì động lực, lời ấy quả nhiên không uổng. Trong khi giao chiến Sở Thiên "Tu Du Kính" lại đột phá nhị trọng lực.

Lúc đó tình hình chiến đấu hỗn loạn, Sở Thiên chợt tới một quyền đánh úp về phía yêu thú phản bưng. Chiêu này đi quyền trong quá trình kinh lực càng thêm nội liễm, không tiết ra ngoài, đến đối phương cái bụng thì ba động một chút, lại trong chớp mắt liên phát lưỡng trọng cương mãnh kinh lực. Hắn nhiều lần khổ luyện cũng không cách nào chạm đến cảnh giới, tại áp lực thật lớn, lại trong lúc vô tình đến, thật đúng xem như hi sự một kiện.

Nhị trọng lực quả không giống bình thường, hai đạo kinh lực gần như đồng thời phát ra, mặc qua Băng Túc Hùng kiên thể rắn bẻ ngoài tốc hành trong cơ thể, thế tăng phúc chồng lên, kinh người lực phá hoại khiến nó thật không chịu được. Đối lại đột phá phía trước chịu được tại đây công kích, không thể nói trước sẽ xuất hiện nghiêm trọng thương thế.

Có thể trải qua tấn cấp, không chỉ bên ngoài thân thể phòng ngự đề thăng, liền ngay cả thân hình bên trong đều đạt được trên diện rộng cường hóa, chịu được tại đây công kích vền vền cảm giác khó chịu.

Còn đây là yêu thú Tiên Thiên ưu thế, theo tu vi đề thăng, toàn bộ thân thể đều lột xác dần. Mà võ giả, trừ chủ công thân thể võ giả, cho dù tu vi đạt tới cao thâm tình trạng, chừng không hải lượng nguyên lực, bên trong nhưng tương đối yếu ớt.

Nổi giận, Băng Túc Hùng mặc dù bị vây quét, lại càng đánh càng hăng, ba người nhảy lên dùng hết sở học, cũng rơi xuống hạ phong, cục diện bất lợi, bọn họ nỗ lực mạnh mẽ chống đỡ, đồng đều hi vọng kéo dài tới Sở Ảnh tổn thương nhập chiến đấu, tình huống có lẽ sẽ có cải biến.

Có thể Sở Ảnh là lúc này thú đột phá, không kịp chuẩn bị chính diện thứ nhất chương, thương thế nghiêm trọng, cho dù phục dụng đan dược, trong ngắn hạn cũng khó có thể khôi phục, càng vọng lộn thay đổi chiến cuộc.

Băng Tức Hùng huy chương chụp về phía Sở Sở, nàng làm bộ muốn chột hiện, thú đồng tử bên trong hiện lên nhân tính hóa trào phúng, miệng rộng mở ra, mạnh mẽ Băng Tức chột từ bên trong phun ra, hướng Sở Sở trước mặt phun.

Sở Sở trên thân thể mềm mại kết tầng băng sương, hắc gấm tựa như mái tóc nhuộm dần hơi nước trắng mịn mờ băng vụ, không chịu được một cái lạnh run, tránh trên dưới chậm hơn, không thể hoàn toàn tránh thoát chiêu này, cánh tay bị bàn chân gấu sắt, ống tay áo phá vỡ, lộ ra bạch ngọc sáng tỏ màu da.

Tuy chỉ bay suýt, nhỏ nhắn xinh xắn thân hình lại bị cự lực thúc đẩy, trực tiếp bay ra mây trắng xa, huyết tinh đề nén không được tự môi đỏ phun ra, nhuộm đỏ quần áo vật áo trước, khuôn mặt tại đau nhức Sở Ảnh thoáng vận vẹo, khoe miệng lưu lại huyết châu bộ dáng thê mỹ động lòng người, cánh tay phải xụi lơ vô lực đập kéo xuống, rõ ràng gãy xương.

Mất thấy Sở Sở bị thương, Sở Thiên toàn thân khí tức tăng vọt, quý dị tiêu thất ở chỗ cũ, trong chớp mắt liền xuất hiện ở Băng Tức Hùng sau lưng, huy động bảo kiếm hung hăng chém tới, có thể nói so đầu trước kia lại lần nữa tăng phúc. Quan tâm người bị thương, hẳn triệt để nổi giận.

Chiều này lại lịch quý dị, tốc độ cực nhanh, Băng Tức Hùng không kịp trốn tránh, mạnh mẽ vận nguyên lực đến đầu, ý định ý vào bàn thân da dày thịt béo cứng rắn.

"Hoàng Thủy Kiếm" chém lúc này thú trên đầu, kéo ra máu chảy đầm đìa lỗ hồng, miệng vết thương nhìn mà giật mình, lại không có thể đem trong đó nhất đao lưỡng đoạn. Tuy nói kiếm này sắc bén, lại vô pháp bỏ qua tu vi chênh lệch niếu sát đối phương.

Sở Thiên cũng không nguyện như vậy bỏ qua, trùng điệp một quyền đánh trúng Băng Tức Hùng đầu lâu, thuận tay liền phát hai đạo Tu Du Kính. Đầu chính là toàn thân chỗ hiểm, cho dù con thú này phòng ngự rất mạnh, vậy mà chột cảm thấy một hồi chóng mặt đau đầu.

Một chút thống hào, Băng Tức Hùng trở lại hung ác đụng Sở Thiên, có thể hẳn sớm có dự liệu, thân hình nhất phiêu, rất nhanh liền chạy ra khỏi mấy mét. Con thú này quá mức nguy hiểm, Sở Thiên ý muốn dẫn đi đối phương, bảo toàn đồng bọn, càng thêm thủ hộ trong nội tâm quý trọng người.

Mẫu hùng đuổi theo vài bước, lại quay đầu nhìn về phía Sở Sở, hơi có chút chần chờ, hiển nhiên đang do dự truy đuổi cùng không truy đuổi.

Thấy thế Sở Thiên lòng nóng như lửa đốt, mọi nơi vừa nhìn, trong lúc vô tình hẳn đi đến công hùng thi thể bên, nói đúng ra là nó đầu lâu bên cạnh.

"Con thú này xem ra chỉ số thông minh không thấp." Sở Thiên chột ra chân đạp bên trong công đầu gấu sọ, hung hăng nghiền một cái, đầu gấu như dưa hấu bị thiết chùy đập lên, lập tức bạo liệt ra. Con thú này thực lực có mạnh hơn nữa, trong đó thi thể lại không bất kỳ phòng ngự, đương nhiên không chịu nổi cái này.

"NGAO...OOO!"

Thấy vậy thảm trạng, mẫu hùng một tiếng rống giận vang lên, bàn chân chống đất, hướng Sở Thiên mãnh liệt bỏ nhào qua, thú đồng tử nhìn đối phương, trong ánh mắt như phô thiên cái địa hận ý. Đây gấp cừu hận tiêu diệt lý trí của nó, người này không chết nó tuyệt không bỏ qua.

Sở Thiên vận chuyển thân pháp, chớp liên tục nhảy, đem Băng Tức Hùng hướng xa xa dẫn.

Trước khi đi, hẳn lưu luyện liếc mắt nhìn Sở Sở, qua lại từng màn như điện quang thạch hỏa, tự trong lòng rất nhanh lướt qua.

Chịu Sở Hách ức hiếp, người bên ngoài khoanh tay đứng nhìn, nàng dứt khoát động thân mà ra.

Cự thu "Bạo Nguyên Đan", nàng giả trang có vẻ tức giận, giận tái đi đằng sau là quý kẻ thực hiện được giao hoát.

Luyện chế "Hỗ Huyết Tồi Thể Cao", nàng so với chính mình còn muốn đề tâm, làm nũng bức Sở Vũ luyện đan.

Còn có nàng cười nói tự nhiên bộ dáng, cười cười nói nói như châu bộ dáng, trong gió nghịch ngợm đuôi ngựa, cùng nhẹ nhàng bay múa y phục...

"Dĩ vãng luôn là người giúp ta, cũng không hứa người báo đáp." Sở Thiên trong miệng thì thảo tự nói, mang theo dung giới ngón tay chấn động, đồ sạm viên đan dược xuất hiện ở bàn tay: "Hiện tại đến phiên ta thủ hộ người rồi, tiểu tỷ tỷ, hi vọng lần này không phải vĩnh biệt."

Mai này "Bạo Nguyên Đan" làm phía trước cùng Sở Hách xung đột, do Sở Sở tặng cho. Một ngụm ăn vào viên đan dược, Sở Thiên toàn thân khí tức tăng vọt, trên động tác càng thêm nhanh, mang theo nổi giận Băng Tức Hùng, đảo mắt liền tiêu thất ở phía xa dày đặc trong rừng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Thức tỉnh

Cây cối dày đặc, rậm rì nồng nặc mùi Tuyết Tùng trong rừng, hai đạo thân ảnh một trước một sau truy đuổi, chạy như điên trong quá trình mang theo kinh phong, cuốn cánh rừng lá rụng cùng bụi đất, không ít tiểu động vật chịu kinh hãi, liều mạng hướng xa chạy thực mạng.

Phía trước Sở Thiên mờ mờ hồ hồ rơi như mưa, đại khẩu thở dốc, cũng không dám làm nghỉ ngơi. Băng Túc Hùng theo sát phía sau, cách hần vền vền mấy chục thước xa, điểm này cự ly dùng cái này thú tốc độ quả thật trong nháy mắt có thể đến.

Phía sau thỉnh thoảng truyền đến tảo bạo tiếng rống giận dữ, Sở Thiên kinh hồn bạt vía, như bị đuổi kịp kết cục có thể nghĩ.

Sở Thiên thân pháp toàn bộ triển khai, xuôi theo lúc đến con đường trở về chạy thực mạng, Tuyết Tùng rừng rậm thâm xứ nguy hiểm quái vật vô số, thắng được con thú này cũng không hiếm thấy, nếu như đi vào trong chỉ còn đường chết. Hắn lại là dựa theo trong trí nhớ an toàn lộ tuyến đào thoát, bởi vậy trên đường đi không có gặp được nguy hiểm gì.

Trên đường Sở Thiên từng dừng mấy kẻ săn thú, nhưng bèo nước gặp nhau người khác sẽ không mạo hiểm cứu giúp, nhảy lên có mấy cái ý đồ giúp đỡ, chứng kiến Băng Túc Hùng, liền lắc đầu lần mất xa xa. Những cái này ở ngoại vi săn bắn người thực lực cũng không thậm mạnh mẽ, hậu kỳ yêu thú cũng không phải là bọn họ có thể nhúng chân.

Lần này rèn luyện mặc dù có hơn mười chỉ Sở gia đội ngũ, nhưng Tuyết Tùng rừng rậm diện tích lãnh thổ bao la, người đi vào liền phân tán ra, nghĩ trong rộng lớn khu vực tìm đến lẫn nhau, có thể nói mò kim đáy biển.

Muốn thoát khỏi truy kích, không thể xa cầu người khác cứu trợ, có khả năng dựa vào duy có bản thân.

Đang sau chợt có hàn khí đánh úp lại, lưng cảm thấy tí ti cảm giác mát, Sở Thiên không cần suy nghĩ, thân hình phảng phất bị người lôi kéo, không hề có dấu hiệu hướng bên cạnh nhất tiêm.

Một đạo bạch tuyến như uốn lượn bằng bạc xà, từ mặt đất cực nhanh kéo qua, con đường vị trí cũ đánh trúng phía trước phía trước Tuyết Tùng, hơn nửa đoạn thân cây ngưng kết tầng băng tinh, bằng bạc xà chỗ lướt qua, vô luận là bụi cỏ, trên mặt đất, hay là nham thạch đều bao trùm lên tầng băng sương, sáng lóng lánh vô cùng là tốt nhìn.

Sở Thiên một trận hoảng sợ, nếu không phải né tránh kịp thời, chắc chắn bị đông lại hạn chế hành động, bị Băng Túc Hùng bắt kịp bị sinh xé không thể.

Bất quá hắn cũng không có dừng lại cảm thán thời gian, bởi vì chạy như điên hồi lâu sinh ra mệt mỏi, đều bị một kích này khu đuổi đi, tinh thần phấn khởi, huyết dịch tốc độ chảy đột nhiên tăng nhanh, ngay cả chạy trốn thảo chạy bước chân đều nhanh rất nhiều. Băng Túc Hùng đương nhiên không chịu buông tha cho, giống như chó điên đề mắt tới xương, cố chấp đuổi theo không ngớt...

"Oanh!"

Băng Túc Hùng một chương phiến qua. Một phen truy đuổi, cự ly càng ngày càng gần, lúc này yêu thú đã có thể trực tiếp huy chương công kích.

Sở Thiên liều mạng phục xuống thân hình, trên mặt lại hiện ra tuyệt vọng, tu vi phương diện hắn bắt đầu liền so với hậu kỳ yêu thú chênh lệch khá xa, nếu không phải tính toán am hiểu tốc độ, lại phục dụng qua Bạo Nguyên Đan, e rằng liền chạy trốn không gian cũng không có, có thể kiên trì đến bây giờ, đã xem như kỳ tích.

Thế nhưng là thời gian dài bền bỉ cường độ cao chạy như điên, trong cơ thể nguyên lực tiêu hao hầu như không còn, viên đan được được lực dần dần tiêu thất, toàn thân tinh lực gần như suy kiệt, lúc này mới bị đối phương truy cản kịp.

Hiện tại hắn tốc độ phản ứng kích giảm, một cái này lại vô cùng đột ngột, tuy kiệt lực tránh né, lòng người chưa hoàn toàn gục xuống, bàn chân gấu dẫm nhiên tới người, liền không tránh khỏi.

Trên người Sở Thiên cơ bắp chợt trở nên hưng phấn, tựa hồ ngủ say đã thức phục hồi, phục xuống tốc độ không lý do đột nhiên tăng, dài rộng bàn chân gấu gần như dán da đầu cọ qua, lại không thể đánh trúng đối phương.

Gục xuống, hắn thuận thế tại trên bãi cỏ lộn mấy vòng, thế như cuồng phong xoay tròn, cuốn về một mảnh hỗn độn, kéo ra cự ly mới xuất hiện thân tiếp tục chạy thực mạng.

Tại trong đó Nê Hoàn Cung bên trong, như lực lượng thần bí chậm rãi nhúc nhích, cái trán tùy ý thỉnh thỉnh nhảy lên, cả người lần nữa tiến nhập luyện tập "Tu Du Kinh" huyền diệu trạng thái.

Ngân sắc dòng điện từ Nê Hoàn Cung bên trong tuôn ra, lấy mạch lạc, mạch máu là thông đạo chạy toàn thân, huyết dịch lưu động đột nhiên tăng nhanh, bị bằng bạc điện giật kích thích, cơ bắp hưng phấn run rẩy, thậm chí phản xạ thần kinh đều trở nên mẫn cảm dâng lên.

Sở Thiên vốn đã dầu hết đèn tắt, thời khắc mấu chốt lại làm ra thái độ bình thường tuyệt đối nhìn không ra kinh người né tránh động tác, đều tránh thoát Băng Túc Hùng tiếp sau sát chiêu, mấy lần thoát khỏi hần phải chết kết quả. Đây càng chọc giận Băng Túc Hùng, nó khí thế không ngừng rít gào, hận

không thể đem đối phương xé nát.

Bất quá, giữa hai người cự ly như cũ tại gần hơn. Băng Túc Hùng thân hình khổng lồ che ánh sáng, cả người hắn cũng bị bóng đen bao trùm, bên tai điện cuồng hét lên không ngừng, tùy thời đều có thể bị bắt kịp giết chết.

Tại tại đây cử tử nhất sinh thời khắc mấu chốt, Sở Thiên vậy mà thần kỳ bình tĩnh trở lại, trong đầu mặc danh hiện lên ra một ít hình ảnh.

Họa bên trong như một tòa vô cùng cổ xưa sơn mạch, đủ loại gió đang sơn mạch trên có khắc vẽ ra phong cách khác lạ, thậm chí đối lập dấu vết, hung mãnh cùng ôn hoà, sắc bén cùng vụng về, kiên cường cùng ôn nhu...

Những thứ này là hắn tiến nhập thân bí trạng thái, du lâm phía sau núi ký ức, lúc ấy chỉ có thể ký ức vô pháp lĩnh ngộ. Hiện tại đại não tựa hồ vô cùng sinh động, có thể thông qua hồi ức những cái này dấu vết đạt được càng tăng thứ sâu cảm ngộ, có thể vận dụng cho thực chiến cảm ngộ.

Kế tiếp hiện lên, là Sở Quyên thi triển kiếm pháp. Đồng nhất cửa võ học, trong tay mình là cuồng bạo, năng dùng ra lại là dày đặc. Từ lúc mấy ngày trước, Sở Thiên liền đem Sở Quyên chỗ khiến cho tiêu hóa hoàn tất, nhưng hai loại "Toàn Phong Chương" khó có thể dung hợp quán thông, cách đại thành cảnh giới thủy chung một lớp giấy.

Cuồng bạo cùng dày đặc chỉ là hai loại đặc tính, phong như thiên biến vạn hóa, đương nhiên không chỉ bị giới hạn... Sở Thiên ngân đồng sáng thành dọa người, ngân ngân trong chớp mắt lĩnh ngộ rất nhiều đồ vật, tại phong chi hiểu được có thể nói tiến dần từng bước.

Đương nhiên, hắn không có khả năng canh chừng tất cả đặc tính đều biểu đạt, cái này vượt xa một môn Tam phẩm võ học bao quát phạm trù. Nhưng như tầng này cảm ngộ, cũng đủ để thi triển đại thành cấp bậc "Toàn Phong Chương".

Sở Thiên dưới chân hơi xoay, không hề có dấu hiệu quay người, năm ngón tay tụ tập hiện lên mũi khoan hình dáng đâm hướng đối phương gương mặt, thế như đột phong nổi lên, có vẻ như vô tâm tùy ý, thực như chùy thủ rời đi ông tay áo ám sát mục tiêu, không ra thì thôi, vừa ra kinh người. Thấy thế Băng Túc Hùng mở ra bàn tay hung hăng nghênh đón, dày đặc bàn chân gấu bên trên trong chớp mắt che kín óng ánh băng tinh.

"Oanh!"

Tại to lớn bàn chân gấu tôn lên, Sở Thiên thủ chương hiển lộ vô cùng nhỏ gầy, nhưng tiếp xúc trong chớp mắt lại bộc phát ra kinh người, giống như Bá Vương quay về thương, hung hăng đâm tại bàn chân gấu, ở trên tinh tầng nổ tung, vụn băng bắn ra bốn phía tung toé, đập trên mặt hắn cứng rắn đau nhức.

Chịu được yêu thú cậy mạnh trùng kích, Sở Thiên thân bất do kỷ lùi lại mấy bước, nhưng này vốn trong dự liệu, cũng không uể oải, ngược lại lộ ra khó có thể ức chế hưng phấn.

"Toàn Phong Chương" tiến nhập đại thành, hắn giống như cùng đối phương có lực đánh một trận. Tuy nói thân thể mệt nhọc, có thể trên tinh thần cũng rất là phấn khởi, cảm thấy trạng thái tuyệt hảo, một lòng muốn cùng con thú này so cái cao thấp.

Nhắc tới chiến ý, Sở Thiên bàn chân một đập, chân xuống mặt đất sụp đổ, như dừng cảm chiến sĩ đồng dạng, hung hăng phóng tới Băng Túc Hùng, tới gần thì bạo khiếu lên, càng trong đó đỉnh, hai tay đem nắm, giờ cao sau đầu, dựng lên pháo đài, thiên thạch rơi xuống hướng con thú này vào đầu, bá đạo vô cùng, khó mà miêu tả.

Nếu như là phía trước một chương quý đạo, kia chiêu này chính là công khai, dốc hết sức hàng mười, làm cho người ta nhìn phải hiểu lại không thể nào chống cự.

Băng Túc Hùng thân kinh qua Bách Chiến, không cần thừa nhận liền biết chiêu này bất phạm, không dám lãnh đạm, bận rộn giờ lên hai tay bảo hộ đầu, cánh tay bên trên trong chớp mắt che kín cứng rắn băng tinh.

"Đồng!"

Pháo đài nện ở huyệt trên cánh tay, băng tinh tầng phòng hộ phá toái, kinh người ba động tự tiếp xúc điểm bộc phát ra, Sở Thiên không tự chủ được bay ngược ra ngoài, Băng Túc Hùng cũng không chịu nổi, như cái đinh bị nện búa, dưới thân thể chìm, bàn chân hãm vào trong hầm, cánh tay đau đến run rẩy, nếu không phải băng tinh hiệp phòng, e rằng đương trường sẽ trọng thương.

"Rống!"

Băng Túc Hùng một tiếng rống giận vang lên, hai chân ra sức nhô, từ trong hầm nhảy ra, hung hăng vọt tới Sở Thiên, có thể nói hung hãn mãnh liệt, không thể đón đỡ. Sở Thiên đi lại giao thoa, nhẹ nhàng linh hoạt tránh thoát, như hóa thân vô hình vô chất gió mát, lồng giam lại chắc chắn cũng không cách nào cầm tù.

Trong lúc kích chiến, Sở Thiên đem cảm ngộ đều dung nhập chiến đấu, khi thì như Mãnh Hổ tiểu ngao núi rừng, khi thì như chim vũ uyển chuyển uyển chuyển, khi thì như Đại Tướng cảm thương khắc địch, khi thì như thích khách giết người vô hình... Có thể nói, đã đem bản thân sở học phát huy đến tận cùng, có thể Băng Túc Hùng lại càng là đánh ra Chân Hóa, ý vào tu vi, thân thể ưu thế, vững vàng chiếm giữ thượng phong.

Dù vậy, Sở Thiên lấy chỉ là năm đoạn tu vi, có thể cùng hậu kỳ yêu thú chiến đấu loại tình trạng này, cho dù thất bại, vậy mà đủ để tự ngạo.

Hắn lại chưa đủ không sai, bởi vì trận chiến này thất bại liền có nghĩa là chết, hắn còn có quá nhiều chuyện riêng muốn làm, không có khả năng ở chỗ này

bị chết.

Một phen ác chiến, Sở Thiên dần dần cảm giác khó có thể chống đỡ, cái này rất bình thường. Nếu không phải hắn đạt được phi phạm cảm ngộ, có thể thi triển đại thành "Toàn Phong Chưởng", tuyệt đối không thể chống lại hậu kỳ yêu thú. Giữa hai người chênh lệch thật sự quá lớn, có thể nói không hề có có thể so sánh.

"Hay là đánh không lại, dù sao cũng là hậu kỳ yêu thú, không phải bây giờ ta có thể chiến thắng? Chẳng lẽ muốn chạy trốn?"

Ý nghĩ này vừa xuất ra, đã bị Sở Thiên chính mình bác bỏ, bình thường hắn được coi là khai sáng người, nhưng hôm nay trạng thái dị thường, phần khởi mất tự nhiên, mặc danh kỳ diệu bướng bỉnh, dường như bị Băng Túc Hùng đánh chạy là thiên đại sỉ nhục tựa như.

Cái này cũng không hợp lý, lại là hắn chân thật ý nghĩ, hắn không muốn chạy trốn.

"Xoẹt!"

Băng Túc Hùng tốc độ đột nhiên tăng, một chưởng chụp về phía đối phương, Sở Thiên ở vào thần bí trạng thái, tự phát làm ra né tránh động tác, lại là chậm một nhịp, vật áo trước y phục bị hùng trào phá vỡ, ngực xuất hiện vài đạo vết máu, thấu xương rét lạnh thông qua miệng vết thương thẳng vào trong cơ thể, hắn không khỏi đánh cho run rẩy.

Sở Thiên lấy tay trên vết thương chậm rãi vuốt ve, biểu tình cực đoan phần giận lên, ngân sắc dòng điện tại thể nội gia tốc tuần hoàn, trong đầu thần bí năng lượng đột nhiên bành trướng, trên trán lại rạn nứt cái hẹp hòi khe hở, lộ ra Như Địa Ngục huyết quang.

Một cỗ yêu dị khủng bố uy áp khuếch tán ra ngoài, Băng Túc Hùng tướng mạo sẵn có hung ác, lúc này lại như đã gặp quỷ đồng dạng, thân hình không lộ sợ hãi thành run rẩy lên, khủng bố uy áp bao trùm, bàn chân nửa bước cũng khó dời đi, lại liên chạy trốn cũng không thể.

Sở Thiên giờ tay đem trên lòng bàn tay huyết tinh đưa đến bên môi, lè lưỡi chậm rãi liếm láp lòng bàn tay, trên mặt nổi lên khát máu cùng say mê, nhìn về phía sớm bị dọa thành lạnh run Băng Túc Hùng.

Có chút sỗ sách, nên trả!

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Thật đúng là yêu quái a

Vào lúc này trước mặt Sở Thiên, thân hình không lộ Băng Túc Hùng dường như thấp một đầu, lớn lối khí diễm sớm tiêu thất vô ảnh vô tung.

Đối thủ trong lúc bất chợt trở nên cực kỳ đáng sợ, phảng phất trong địa ngục ác ma, Băng Túc Hùng trước tiên liền nghĩ bỏ trốn mất dạng, quanh mình khủng bố uy áp lại mang đến cho nó huyết mạch bên trên áp chế, phảng phất đối mặt yêu thú hoàng giả đồng dạng, huyết dịch lưu chuyển đều đình trệ xuống, toàn thân xui lơ vô lực, hai chân không ngừng run rẩy, liền chạy trốn đều không làm được.

Sớm biết như thế, liền không gây gia hỏa này. Đó là một khoác lên da người quái vật, nó tuyệt đối trên chộc không nổi tồn tại. Băng Túc Hùng đồng tử bên trong tràn đầy tuyệt vọng, cừu oán đã kết xuống, đối phương định sẽ không hạ thủ lưu tình.

Ngân sắc dòng điện vận chuyển tới cực hạn, tràn ra Sở Thiên bên ngoài cơ thể, dần dần hình thành một tầng sáng kén bao bọc thân thể. Hắn cũng không có chú ý những cái này, hai mắt nhìn chăm chăm đối diện, trên trán huyết hồng mất dọc bên trong bắn ra kinh tâm động phách tầm mắt, tràn ngập tại quanh thân uy áp càng lúc càng thịnh, Băng Túc Hùng hình như có chút cảm ứng, nhân tính hóa mờ mờ hồ hồ đắm đuối.

Bất quá chỉ là Nhất giai cấp sinh vật, lại gan dám thương tổn tới mình? Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên phần nộ bùng bùng.

"Vèo!"

Sở Thiên thân hình đột nhiên tiêu thất ở chỗ cũ, không trung như mơ hồ bàng bạc hình ảnh lướt qua, lại xuất hiện thì đã đến Băng Túc Hùng trước người, nắm tay thành chộp hướng chộp tới.

Cường ép vượt qua nội tâm cảm giác sợ hãi, Băng Túc Hùng miễn cưỡng huy động bàn tay chống cự, chỉ là bốn bốn phía uy áp ép chặt tại không phải

chuyện đùa, chịu ảnh hưởng nó liền một nửa thực lực cũng không có phát huy được.

Bàn chân gấu một phát động, trong đó lực đạo, đường đi, tốc độ các loại tình huống đều tại Sở Thiên Huyết Đồng, hần thể công không thay đổi, nhưng thẳng đến yêu thú tạng.

To lớn bàn chân gấu mang theo kinh phong hướng Sở Thiên cánh tay đánh úp lại, chưởng còn chưa tới, một cổ hàn khí đã đi trước kích thích cánh tay, trong tay áo trên cánh tay làn da lạnh cả người, lông tơ dựng thẳng lên.

Một cách không ngờ, Sở Thiên khoe miệng ngược lại hiện ra nụ cười tự tin, phảng phất sớm xác nhận thắng lợi.

Băng tinh bàn chân gấu không lưu tình chút nào chụp được, tùy ý tự muốn đem mảnh gầy cánh tay đánh gãy.

Sở Thiên tay trao đột nhiên gia tốc, móng tay đón gió mà lớn, trong chớp mắt đã tới ba tấc, cũng hóa thành hắc bảo thạch màu sắc, ảo diệu tơ vàng đường vân bám vào ở trên, nhìn qua làm cho người ta thấy cổ xưa tồn quý cảm giác.

Móng tay hình dạng trở nên bén nhọn, không hề giống nhân loại móng tay, như là yêu thú lợi trao. Sở Thiên tay phải năm ngón lớn lối, Hắc kim lợi trao u quang hiện lên, đi trước chụp vào đối phương sớm vận khởi tầng tầng băng tinh phòng hộ ngực.

Đây là Băng Tức Hùng đặc ý thiên phú, để phòng ngự lực cường đại xung, cho dù đồng cấp võ giả lấy bảo kiếm trăm kích, cũng có thể chống cự hạ xuống, có thể đựng phải Hắc kim tay trao, lại như tầng tầng hủ tựa như, liền hơi chút trở ngại đều làm không được.

Trong nháy mắt, Hắc kim tay trao đã xuyên qua mấy đạo phòng ngự xâm nhập Băng Tức Hùng trong cơ thể, đem tạng nắm trong tay, vô luận là ngưng tụ tại ngực băng tinh, vội vàng nhắc tới nguyên lực, hay là cho rằng là kiêu ngạo yêu thú thân thể, cũng không có phát huy mấy may tác dụng.

Băng Tức Hùng thân hình khổng lồ, tạng tất nhiên là thể tích không nhỏ, bóng da vậy mà giống như nắm trong tay còn ảm áp, tại lòng bàn tay bang bang nhảy lên, tràn ngập lực lượng cảm giác.

Vô lực rũ xuống vốn muốn đánh ra bàn tay, Băng Tức Hùng đồng tử bên trong lướt qua cầu khỉ, dường như nhìn qua chủ nhân con chó nhỏ, hung ác vẻ mặt lúc này xem ra lại ít vô hại.

"Đã muộn!"

Sở Thiên mặt hiện tàn nhẫn thần sắc, tay phải dùng sức nắm Bạo Hùng chi tâm, đưa tay lấy ra, trao trên có huyết tinh nhỏ xuống.

Băng Tức Hùng cầu xin tha thứ biểu tình ngưng kết xuống, to lớn thân hình như sụp xuống vách thành đổ xuống, trùng điệp ngã trên mặt đất.

Tồn thương tiểu tử ty người, chết không có gì đáng tiếc!

Sở Thiên nói như vậy phục chính mình, kỳ thật đây chỉ là mặt ngoài. Liền hần bản thân đều không có phát giác được, trọng yếu nguyên nhân là bản thân uy nghiêm chịu khiêu khích.

Như thế thấp kém giống, không có tư cách mạo phạm chính mình, người vi phạm hần phải chết, đây mới là tâm hồn chỗ sâu đáp án.

Cái này mặc danh kỳ diệu tự tôn không biết đến từ nơi nào, phảng phất là trời sinh liền có, in dấu thật sâu khắc ở nội tâm, hôm nay cơ duyên xảo hợp mới ngẫu nhiên thức tỉnh.

"Xoẹt xoẹt xoẹt xoẹt!"

Sở Thiên lấy Hắc kim móng vuốt là đao, huy động liên tục vài cái bóc đi Tuyết Bạch Hùng da, vật ấy giá cả xa xỉ, không lột bỏ tới liền lãng phí. Đáng tiếc ngực phá cái động, giá trị giảm dần. Hần không khỏi âm thầm tự trách, lần sau cũng không thể như vậy phá sản.

Kỳ thật chắc hẳn phải vậy, sinh tử chém giết kia lo lắng cân nhắc những cái này.

Hần từ Băng Tức Hùng trong bụng lấy ra tuyết trắng óng ánh quả cầu, đây là yêu hạch, chính là con thú này một thân tinh hoa chỗ. Vô luận tại trong tộc Công Pháp Các, vẫn là tại phía ngoài thị trường, cũng có thể đổi lại giá tốt. Hần giờ tay đem yêu hạch, da lông cực kỳ đáng giá nhét vào dung giới.

Sở Thiên tâm niệm vừa động, dài ba tấc lợi trao khẽ run lên, chợt dần dần rút ngắn, hình dạng chậm rãi tròn nhẵn, cũng chuyển thành bình thường màu sắc. Hần tỉ mỉ xem xét, cùng bình thường cũng không bất đồng, chỉ là phía trên có vết máu lưu lại.

Hần nhủ mảy, mọi nơi vừa nhìn, cách đó không xa có cái dòng suối nhỏ, dễ dàng hơi chút thanh tẩy, cất bước hướng bên dòng suối đi đến.

Theo đi tới, không ngừng chim tước, sóc, con thỏ các loại tiểu động vật từ trong rừng, trong bụi cỏ nhảy ra ngoài, mà như là gặp được đáng sợ quái thú, thất kinh vội vàng chạy thực mạng, cái này khiến cho Sở Thiên có chút nghi hoặc, Băng Tức Hùng đã bị mất mạng, phụ cận vừa không có cái khác mãnh thú, những tiểu tử này đang sợ cái gì rồi

Dòng suối nhỏ trong vắt trong suốt, giống như cái gương, sáng người. Sở Thiên vô ý lờm hướng mặt nước, nhất thời trọn mắt há hốc mồm.

Cái bóng trong nước đương nhiên là chính mình, có thể trên trán vật kia là cái gì đâu, hẹp hòi trong khe hở Như Địa Ngục huyết hồng, như là chưa mở

mất ra con người, nhìn qua không giống người, mơ hồ lộ ra một tia khủng bố cảm giác, đây là vật gì?

"Yêu quái, mẹ người là yêu quái, người cũng thế..."

Trong trí nhớ những lời này đã từng xuất hiện qua vô số lần, Sở Thiên từ trước đến nay coi như người khác vu oan, hoàn toàn không có để trong lòng.

Mẫu thân làm sao có thể là yêu quái, tuy chưa bao giờ thấy qua, chính mình vô số lần tưởng tượng nàng ôn nhu, lão ba càng đối với trong đó mỹ mạo khen không dứt miệng, thấy thế nào đều cùng yêu quái. Nhưng này yêu dị con mất là chuyện gì xảy ra, lão ba đoạn không có vật ấy, nghĩ đến là mẫu thân nguyên nhân.

Nghĩ tới đây, Sở Thiên không khỏi cười khổ một hồi, lúc Sở Hách đám người chửi mẹ là yêu quái, chỉ cảm thấy chịu thật lớn vũ nhục, hiện tại xem ra, mẫu thân thật sự là có thể là yêu quái, vậy hẳn cũng coi như cái nửa yêu, người khác thật sự là không có mắc sai. Nghĩ như vậy, hẳn thoáng có chút thất lạc, đối với chửi rủa người hận ý đều giảm bớt rất nhiều.

Bất quá, chuyện này Sở Thiên cũng không có xoắn xuýt quá lâu. Không sai, hẳn yêu quái, nhưng lại chưa bao giờ hại người. Sở Hách đám người kia mặc dù là nhân loại, rồi lại đã làm chuyện gì? Nhân loại chưa hẳn cao quý, yêu quái chưa hẳn đê tiện, nhân loại chưa hẳn đều là người tốt, yêu quái bên trong cũng không thiếu người lương thiện.

Lần lượt loại mô thức này, ý niệm trong đầu tránh mấy vòng, Sở Thiên rất nhanh muốn lái, cời bỏ trải qua thời gian dài khúc mắc, lòng dạ một mảnh bằng phẳng.

Vô đạo tu luyện, dừng mãnh tính tiến tuy trọng yếu, nhưng nếu có không giải được khúc mắc, thực bất lợi với lâu dài tu hành, thậm chí là sản sinh tâm ma hoặc tà niệm, cuối cùng thành tu hành họa lớn.

Tuy, nghe nói bộ phận tà đạo võ học có thể từ khúc mắc bên trong tính luyện hận ý, dùng cái này với tư cách là động lực đề thăng tu vi, có thể đây coi như là trường hợp đặc biệt. Dưới tình huống bình thường, cời bỏ khúc mắc luôn là chuyện tốt.

Lần này thông suốt khúc mắc, trong lúc vô hình là sau này phát triển trải bằng con đường, vậy mà tảo thanh chút chướng ngại, rất nhiều chỗ tốt, đương nhiên hẳn bây giờ còn không phát hiện được.

Sở Thiên đề xuống tạp niệm, rửa sạch trên tay huyết tính, đổi thân quần áo sạch, chứng kiến trước ngực miệng vết thương không cần băng bó, đã tự hành ngưng kết thành sẹo, e rằng rất nhanh sẽ khỏi.

Vết thương này do Băng Túc Hùng dốc sức tạo thành, đổi lại người bình thường xử lý vậy mà cần mấy ngày tĩnh dưỡng lại vừa khỏi hẳn, mà hẳn không kinh qua đảm nhiệm xử lý ra sao, ngăn ngừa trong chốc lát, miệng vết thương lại sắp lấp đầy, thật là hẳn thể chất đặc thù chỗ đến.

Xem ra ta đích xác không bình thường. Sở Thiên âm thầm tự giễu, đông đảo sự thật bày ở trước mặt, không thuận theo hẳn không tin. Tâm thần hẳn khẽ động, trên trán Huyết Nhân chậm rãi khép lại, hẹp hòi khe hở dần dần ẩn đi, trán bóng loáng như thường, chỗ nào còn có cái gì Yêu Nhân tồn tại?

Quanh mình đình trệ không khí như là thoát cương con ngựa hoang, một lần nữa tự do tự tại lưu động, không trung tràn ngập uy áp đột nhiên tiêu thất. Chỉ chốc lát sau, bốn phía bắt đầu có chim tước phi hành, tiểu động vật qua lại.

Sở Thiên bừng tỉnh đại ngộ, tiểu động vật có thể là bị chính mình làm cho sợ, mới giật mình bối rối tháo chạy, còn muốn nơi này hung uy lẫm lẫm Băng Túc Hùng ở trước mặt hẳn liên động gây đều rất miễn cưỡng, thực lực không thể nào phát huy, cho thấy cái này uy áp hiệu quả. Xem ra cổ này uy áp, đối với yêu thú cùng động vật như rất mạnh áp chế tác dụng, về sau thêm lợi dụng, định thể phát huy không tầm thường công hiệu.

Hắn âm thầm lấy làm kỳ, nghĩ lại nghĩ đến: "Việc này định cùng mẫu thân có quan hệ, có thể điểm lão ba hỏi thăm minh bạch."

Thu hồi ý niệm trong đầu, Sở Thiên nhìn về phía lúc đến con đường, là thời điểm trở về. Tuy nói hẳn đã đem Băng Túc Hùng dẫn đi, rốt cuộc La giáo quan còn có cái cường đại địch nhân, tóm lại không yên lòng. Không biết tiểu tỷ tỷ thương thế xong chưa.

Nghĩ đến Sở Sở, hẳn trong đôi mắt hiện ra quan tâm thần sắc, đứng dậy tìm đường phản hồi.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 25: Kia tính cổ vũ mà thôi

Lần này tham gia rèn luyện Sở gia đám đệ tử, phân tán tại đây mảnh rộng lớn Tuyết Tùng lâm các nơi, khí thế ngất trời cùng đủ loại yêu thú chém giết, trong chiến đấu, cầm lấy đao kiếm thủ chương dài ra vết chai, từng cái một non nốt trở nên thành thực.

Cùng đại đa số người bất đồng, như hai người đệ tử thân sắc vội vàng hành tẩu ở Tùng Lâm, thỉnh thoảng dùng con mắt bốn phía nhìn quét, giống như tại tìm kiếm người nào .

Hai người một nam một nữ, nam thân thể mập mạp, tròn vo giống như cái viên thịt, tay cầm dị thường rộng lớn khoát kiếm, không ngừng rêu rao huy vũ, lần này với tư cách là phối hợp với mập mạp rộng lớn thân thể ngược lại là rất có uy thế, Chấn Nhiếp vào trong âm u đối bụng muốn ăn mãnh thú.

Nữ tướng mạo xinh đẹp, đôi mắt sáng hơi thở mùi đàn hương từ miệng, tại xanh nhạt quần lụa mỏng tôn lên đường cong có chút uyển chuyển, khiến vô tình gặp được giống được sinh vật hai mắt tỏa sáng, mơ tưởng hảo huyền.

Bọn họ chính là đến đây tìm kiếm Sở Thiên Sở Bảo cùng Sở Sở. Băng Tức Hùng truy kích Sở Thiên thì lưu lại to lớn bàn chân ấn, men theo những cái này tung tích, mới một đường đi đến nơi đây. Chỉ là đường xá xa xôi, trong rừng người đến người đi, dấu chân dần dần mờ hồ, đến nơi này gần như phân biệt không ra.

Sở Sở linh động trong con ngươi lướt qua vô cùng lo lắng cùng lo lắng, rừng rậm này khắp không biên bờ, như mất đi manh mối, muốn tìm tìm một người, không khác mò kim đáy biển.

Thiên đệ nếu có thể thoát khỏi Băng Tức Hùng, nên là phản hồi chỗ cũ cùng bọn họ tụ hợp, chẳng lẽ muốn trở về chờ?

Nàng có chút không cam lòng, kia Băng Tức Hùng đã đột phá hậu kỳ, khó dây dưa, nếu như Sở Thiên thoát như bất khả thân, gặp được nguy hiểm lại nên làm cái gì bây giờ. Bất đầu chờ đợi cũng không phải là ý kiến hay, cần phải tiếp tục tìm kiếm lại không có manh mối theo.

Người tại vô cùng lo lắng, thường thường sẽ đem sự tình nghĩ đến càng nghiêm trọng. Lúc này Sở Sở chính là loại trạng thái này, càng về sau, đầy trong đầu đều là Sở Thiên gặp chuyện không may thảm trạng, rõ ràng thành phảng phát tại trước mắt đồng dạng, không khỏi đôi mắt đẹp lấp lánh, lã chã - chực khóc.

"Sở Sở tỷ!"

Tiếng hô hoán này tại Sở Sở nghe tới giống như âm thanh thiên nhiên, theo tiếng nhìn lại, tóc bạc đôi mắt như sao sáng, bạch y, không phải Sở Thiên là ai?

May mắn, may mắn người không có xảy ra việc gì. Giờ khắc này, Sở Sở vô cùng thành kính cảm tạ trời xanh.

Thời gian dài lo lắng cùng lo lắng khiến nàng tạm thời mất đi lý trí, bước nhanh phóng đi đem trước mặt thiếu niên ôm vào lòng, xinh đẹp hảo trên gương mặt tự đáy lòng hiện ra mừng rỡ tiểu ý. Thanh xuân hoạt bát thân thể, bị Sở Thiên cầm thụ rõ ràng, bất quá hấn cũng không dám có chỗ làm càn, mà là áp úng nói: "Sở Sở tỷ..."

Sở Sở ổn định tâm tình, chậm rãi khôi phục bình thường, trong nội tâm ngạc nhiên, mình tại sao như thể điên cuồng.

Nghĩ đến vừa rồi tình hình, nàng khuôn mặt nổi lên nhàn nhạt đỏ ửng, chứng kiến Sở Thiên kinh ngạc biểu tình, phải nhìn...nữa bên cạnh Sở Bảo bởi vì giật mình mở lớn miệng, trên mặt đỏ cả, phảng phát chín mọng quả hồng .

Như thế nào quên kẻ dở hơi cũng ở, mập mạp này thật đáng ghét, miệng lớn vậy làm gì, chỉ là việc nhỏ bỏ qua là tốt rồi, cho dù giật mình, cần phải liên biểu tình đều khoa trương như vậy đi?

Sở Sở hung hăng đối phương liếc một cái, rõ ràng mập mạp tỉnh táo lại, co lại co lại cái cổ biểu thị nhận sai. Dọn dẹp Sở Bảo, Sở Sở hướng vẫn ngăn người Sở Thiên giải thích: "Chớ suy nghĩ nhiều, chỉ là quá lo lắng người."

Nói xong mình cũng cảm giác có lẽ không có cách nào tự bào chữa, mặt mỏng không nhịn được, hờn dỗi dậm chân, quay người điềm nhiên như không có việc gì gọi Sở Bảo, ba người xuôi theo đường cũ phản hồi.

Trên đường trở về, Sở Sở bỏ qua Sở Thiên, một người tại phía trước bước nhanh hành tẩu, dưới cái nhìn của Sở Bảo rất có chột dạ cảm giác. Lại cũng không tính vạch trần nàng, nha đầu kia thoát nhìn nhả nhận, cần được sau có ít nhiều hung ác hấn thế nhưng là thấy tận mắt qua, huống chi lúc này còn lôi kéo Sở Thiên cái này gia súc, đều không phải để trừu nhân vật, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện..

Rừng rậm một chỗ, đại thụ chọc trời, cỏ cây bộc phát, khắp nơi tràn ngập kịch liệt chém giết dấu vết, vài gốc ôm hết thô cây bị chặn ngang bẻ gãy, như là thừa nhận kinh người cự lực làm ra, đất trống mặt cỏ chịu khổ chà đạp, mặt đất khắp nơi gồ ghề, phảng phát vừa bị công thành oanh tạc mấy lần.

Nơi đây trải qua kinh tâm động phách đại chiến, lại lần nữa hồi phục dĩ vãng bình tĩnh. Một cây tại trong lúc kích chiến may mắn còn sống sót Tuyết Tùng, có ba người ngồi trên mặt đất.

Ngoại vi hai người tuổi trẻ chính là Sở Ảnh cùng Sở Quyên. Trải qua một hồi điều trị, Sở Ảnh cơ bản đề xuống thương thế, miễn cưỡng khôi phục vài phần chiến lực, ngồi xếp bằng phương vị cùng Sở Quyên. Mặc dù là đang ngồi, hai người đều là sắc mặt cảnh giới, tay đề binh khí, toàn thân khí tức

không che dấu chút nào thả ra, mơ hồ Chấn Nhiếp vào xung quanh lòng mang ý xấu mãnh thú.

Giữa hai người, một người hào phóng trung niên đại hán thẳng đi điều tức. Người này chính là năm người tiểu đội giáo quan La Thành. Hấn huyết nhuộm áo bào, miệng vết thương khắp cả người, muốn biết rõ đây chính là Uẩn Khí Cảnh vô giả, nguyên lực có thể che kín toàn thể, lực phòng ngự càng hơn Băng Túc Hùng, lại bị thương thành bộ dạng này bộ đáng, chiến đấu chi thảm thiết rõ ràng.

Đối với cái này Sở Ảnh âm thầm tắc lưỡi, hấn kinh lịch có chút phong phú, tự nhận là xem như trải qua huyết chiến tầy lể, hiện tại xem ra, còn xa xa vô pháp cùng La giáo quan so sánh.

Thánh Võ đại lực cường giả vô số, có thể mỗi một vị cường giả đều có bản thân chỗ hơn người, người bình thường đều hứng thú với kinh người vũ lực cùng với tùy ý mà đến cao thượng địa vị, duy chỉ có cường giả bản thân rõ ràng nhất, mỗi một phần thực lực đạt được, đều không tồn tại may mắn, làm cho người nhìn lên thực lực sau lưng, đích thị là thường nhân khó có thể chịu được tịch tịch cùng đau khổ.

Sở Quyên trong nội tâm cảm động, La giáo quan không để ý thương thế trước tiên trở về, nghĩ đến đích thị là quan tâm bọn họ.

Như người như La giáo quan, tuy nói là người khác họ, bởi vì trường kỳ chịu được đến gia tộc tài bồi, đối với Sở gia chấp nhận cảm giác cũng không so với bốn tộc người kém bao nhiêu, đối với tộc rèn luyện tiểu bối, tất nhiên là đem hết toàn lực bảo hộ.

Thương thế hấn rất nặng, bắt đầu không thích hợp đi đi lại lại, lại mạnh mẽ chịu đựng chạy tới, bốn tẩu, miệng vết thương nổ tung, lúc này mới toàn thân là huyết. Nếu như có thể nói, còn muốn lại trợ giúp Sở Thiên, có thể đến nơi này đã là cực hạn, chỉ phải lúc này vận chuyển nguyên lực, chữa trị thương thế.

Trong bóng râm có mảnh Dã Lang, nó nguyên bản đôi bụng vô cùng, như đem mấy người kia hóa thành mỹ thực ý nghĩ, hai mắt xanh mon mon vô cùng là hải người, chảy nước miếng chậm rãi về phía trước, chợt phát giác được một đạo lẳng lẽ mục quang, cẩn thận dừng lại cùng đối phương giằng co.

Sở Quyên cắn chặt hàm răng, đôi mắt đẹp hung dữ tiếp cận cái này lang, vẻ mặt hung thần ác sát bộ dáng. Cùng lúc đó, Sở Ảnh lạnh lùng tầm mắt vẩy mà quét qua, Dã Lang cảm giác bốn phía nhiệt độ giống như tại dần thấp, một loại cảm giác nguy hiểm xông lên đầu.

"NGAO...OOO!"

Do dự thật lâu, Dã Lang rốt cục mềm hạ xuống, trầm thấp kêu một chút, kéo lấy không cam lòng lên vào trong bóng tối. Con mồi cho dù tốt, cũng phải có mệnh lại hưởng dụng mới được, trước mắt hai người khí tức mạnh mẽ, thấy thế nào cũng không như loại lương thiện.

Cùng Tuyết Tùng rừng rậm địa phương khác đồng dạng, nơi này nhìn như bình tĩnh, trong âm u lại ẩn núp đông đảo nguy cơ. La giáo quan ngồi xuống vèn vèn gần gần trong chốc lát thời gian, lại thay đổi vài lớp mãnh thú, khiếp sợ hai người khí tức đều tránh đi phong mang.

May mà từ bỏ Băng Túc Hùng, phụ cận cũng không mạnh mẽ Đại yêu thú tồn tại, nếu lại đến cái hậu kỳ yêu thú, chắc chắn chịu không nổi.

Tại Sở Ảnh hai người lo lắng trong khi chờ đợi, La giáo quan đột nhiên mở mắt ra, trong mắt tinh quang hiện lên, toàn thân chấn động mạnh một cái, một cỗ uy áp khuếch tán ra ngoài, bốn phía cỏ cây tuôn rơi lay động. Hấn đã dùng tinh thuần tu vi áp chế thương thế, mặc dù không thể nói toàn bộ tốt, cuối cùng có chút tự bảo vệ mình chi lực.

"Ừ, nên đi tìm Sở Thiên. Hậu kỳ yêu thú hung hiểm vô cùng, ngàn vạn khác ngoài ý muốn, bằng không thì nên như thế nào hướng gia tộc nói rõ?"

La giáo quan lúc trước đã từ miệng Sở Quyên hiểu rõ tình hình chiến đấu, biết Băng Túc Hùng đột phá sự tình, trong nội tâm lo lắng Sở Thiên tình cảnh, thoáng dè xuống thương thế, liền đứng dậy ý định cứu viện. Đi vào rừng thì chợt dừng lại bước chân, mặt mang sắc mặt vui mừng, bởi vì Sở Thiên ba người trước sau xuất hiện trong tầm mắt.

Hấn cười lớn đến trùng điệp một quyền lôi tại Sở Thiên ngực: "Hảo tiểu tử, có thể từ hậu kỳ yêu thú trong miệng đào thoát, khó lường."

Nghe vậy Sở Thiên âm thầm bật cười, nếu để cho giáo quan biết cái này hùng bị hấn chém giết, không biết kinh ngạc thành cái dạng gì nha. Cái trán Huyết Đồng quá ly kỳ, dăm ba câu vậy mà nói không rõ ràng. La giáo quan nếu như cho rằng như vậy, vậy cho dù hấn thoát thân được rồi, luyện thể năm đoạn chém giết hậu kỳ yêu thú, nghe quá kinh hãi.

Sở Sở ân cần nói "La đại thúc, rồi mới với ngươi chém giết người kia, ngươi có thể nhận thức, là kia cái thể lực ? Người này càng như thể khiêu khích ta Sở gia, là gan thật đúng không nhỏ."

Rèn luyện là các đại gia tộc chú ý tiêu điểm, mỗi một lần đều phải đại lượng cường giả hộ vệ, người này vào lúc này đây đưa thủ hộ tiểu bối La giáo quan, không thể nghi ngờ tại chỗ nhỏ rang cộp, vô luận nhà ai diện mạo thể lực, chắc hẳn đều nổi trận lôi đình.

"Hấn là đệ đệ của ta." La giáo quan trầm giọng nói.

Mọi người tại đây không khỏi kinh ngạc, Sở Sở hơi thở mùi đàn hương từ miệng khẽ nhếch, hiển nhiên việc này tại nàng cho thấy mãnh tin tức. Người này hành sự âm tà, xem ra cũng không phải là người lương thiện, không muốn lại là La giáo quan đệ đệ, thật sự là khó niệm kinh qua.

"Việc này ta sẽ hướng tộc kỹ càng bẩm báo, các ngươi không cần ít nhiều quản. Đệ đệ của ta đã nhập tà đạo, các ngươi có thể trốn liền trốn. Tương lai thực lực đề thăng, gặp lập tức chém giết, không cần lưu tình."

Nói đến đệ đệ, La giáo quan tâm tình trầm thấp, lời nói lại là chém đing chặt sắt, quyết đoán hữu lực.

Mọi người càng thêm giật mình, lại đối với thân sinh huynh đệ hạ kết luận, cái này nhiều lắm đại thù.

Sở Sở biết rõ La giáo quan làm người trọng nghĩa, minh bạch vấn đề xuất hiện ở trong đó đệ trên người, nghĩ đến hai người như đoạn không chịu nổi quá khứ cùng lý không rõ gút mắc.

La giáo quan nhìn quanh mọi người, hần và Sở Ảnh tồn thương không khỏi hần, Sở Thiên vừa kinh lịch ác chiến, ba người khác tâm tình bất ổn. Huống chi lần này bị duy trì vậy mà cần hướng tộc báo cáo rõ ràng.

"Rèn luyện đến đây là kết thúc, xếp thành hàng phản hồi." Hần phát phát tay ra lệnh, chợt lộ ra khen ngợi nụ cười: "Tất cả mọi người biểu hiện rất tốt, nhất là Sở Thiên, ta chờ mong Tộc bí bên trong biểu hiện của người."

Nghe vậy tổ viên nhao nhao kích động lên, đối với sắp đến Tộc bí càng thêm chờ mong, mặc dù lão luyện trầm ổn Sở Ảnh cũng nhận không được sinh lòng gọn sống.

Chỉ cần đạt được người khác một câu tán thành, liền phảng phất có được toàn bộ thế giới, chính là người trẻ tuổi tính chung...

"Cấp tốc xoát!"

Mấy đạo thân ảnh nhanh lướt qua, đánh vỡ rừng rậm yên tĩnh, cũng động đến vô số chim bay, đây là La giáo quan dẫn dắt tiểu tổ đường cũ phản hồi.

Lúc này Ngân Nguyệt mới lên đầu cành, sáng tỏ ánh trăng bị lâm mộc cành lá chia cắt thành mảnh hình dáng, nhao nhao rơi hạ xuống, rất dễ dàng làm cho lòng người sinh yên tĩnh.

Đội ngũ cuối cùng, Sở Thiên cùng Sở Sở cách nhau không xa, chạy vội trên phía trước, pha tạp quang ảnh tại bọn họ tuổi trẻ trên khuôn mặt xẹt qua.

Hôm nay không biết sao, bọn họ dường như đều lời cùng đối phương nói, trở ngại rụt rè ai cũng không muốn mở miệng, bởi vậy liền một chỗ trầm mặc. Nhưng giữa hai người hình như có lực hút tồn tại, lại không hẹn mà cùng đi ở cuối cùng, mà lại lại cách gần như vậy, gần như xem như sóng vai đồng du.

"Chuyện ngày hôm nay, không cho phép suy nghĩ nhiều a nhìn người dũng cảm, kia tính tỷ tỷ đối với đệ đệ cổ vũ mà thôi." Sở Sở bỗng nhiên mở miệng đánh vỡ trầm mặc.

Sở Thiên tròn mắt há hốc mồm, nhìn Sở Sở sững sờ nhìn, chỉ cảm thấy đối diện nữ hài tại đây lộng lẫy dưới ánh trăng, đặc biệt đẹp mắt. Ô, nàng như thế nào đỏ mặt?

Sở Sở chạy trốn tựa như đuổi theo phía trước đội ngũ, chỉ chừa cho hần một cái nhanh nhẹn bóng lưng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cật vấn

La giáo quan hướng gia tộc một năm một mười bẩm báo tập kích sự kiện, tộc cao tầng cực kỳ tức giận, lập tức tổ chức hội nghị thảo luận việc này, mấy vị trưởng lão đương trường nổi bão, phụ trách rèn luyện tam trường lão lại càng là nổi trận lôi đình, một ít vừa tấn cấp cao tầng vốn thói quen tại tam trường lão hòa ái dễ gần, thấy thế không khỏi cảm thán lão gia hòa xướng hòa làm thật đáng sợ, không hẹn mà cùng đưa hần liệt vào tuyệt đối nhân vật không thể trêu chọc.

Trừ đó ra, luôn luôn thần bí Đại trưởng lão vậy mà nhúng tay việc này, phái dưới trưởng ám các tinh anh đuổi bắt La Thông.

Tại Sở gia, Đại trưởng lão địa vị cùng tộc trưởng đặt song song, bình thường trong nhà, cao tầng bên trong cũng chỉ có cực thiểu số rõ ràng hần thân phận. Hần vô gia tộc, có thể thực lực siêu phẩm thoát tục, tục truyền vẫn còn tại tộc trưởng phía trên, có thể nói gia tộc lớn nhất át chủ bài.

Ám các thuộc Đại trưởng lão trực thuộc thế lực, mỗi vị thành viên đều là bí mật gia nhập, mỗi cái thực lực không tầm thường. Bất quá, Sở gia trên dưới đối với cái này hiểu rõ không sâu, liền ngay cả một ít cao tầng đều ven ven biết đại khái, khó tả nói rõ.

Về sau vài ngày, Sở gia phái ra số lớn nhân mã, đối với toàn thành xung quanh và Tuyết Tùng rừng rậm tiến hành điều tra, khiến cho toàn thành gà bay

chó chạy, lòng người bàng hoàng

Không ít tiểu thế lực thủ lĩnh kinh hồn bạt vía, không đợi người của Sở gia chạy đến, nghe được tiếng gió lập tức tự điều tra, nhìn xem có hay không người trong nhà, vâng đầu dắc tội Sở gia. Như thế không có nhân lực thủ hạ, hy sinh cũng thế, lưu lại ngược lại là tai họa.

Sở gia tam đại gia tộc, như thế nào bọn họ những người này có khả năng dắc tội.

Ám các cũng ở lặng yên không một tiếng động trên đêm khắp các nơi, thời gian ngắn liền đem liên quan tình báo nhìn đúng chỗ.

Thế lực khắp nơi cao thủ ra hết, dốc sức điều tra, lại đều không có tra được tung tích của La Thông, người này như là tại đây mảnh đất mang bốc hơi.

Ám các ngược lại là tra ra La Thông chi tiết, nguyên lai hẩn rời nhà liền bãi tại tả phái cao thủ Khô Độc lão nhân môn hạ, tu thành tà công, khi dễ nhỏ yếu, lãng nhục phụ nữ, việc ác bất tận, nhân thân cộng phần.

Nhưng bất luận là La Thông, hay là trong đó sư Khô Độc lão nhân, đều là hành tẩu bốn phương, dạo chơi nhân gian hạng người.

Khô Độc lão nhân dấu chân khắp Thiên La Quốc các nơi, muốn làm gì thì làm, rất nhiều người đối với trong đó hận thấu xương, phái cao thủ ám sát. Có thể hơn mười năm đi qua, người này như trước sống được vô cùng thoải mái, thảnh thơi thái độ mấy cái tiểu thư khuê các, bảo dưỡng tuổi thọ, vui vẻ hòa thuận.

Loại người này người đau đầu, chọc người một đao, lập tức chạy xa. Người đội ngũ nhiều hơn nữa, cao thủ cường thịnh trở lại, bắt không được người có biện pháp nào. Huống hồ Khô Độc lão nhân am hiểu dụng độc, thể giết người ở vô hình, cực lực chán nể, một số người cho dù chịu thua thiệt, cũng chỉ có thể làm hướng trong bụng nuốt.

Lại điều tra hơn mười ngày, La Thông cuối cùng không có lại lộ diện, Sở gia giầy vò một hồi, cũng chỉ có thể như vậy thôi.

Chuyện như thế, mà lại lưu cho cao tăng buồn rầu. Sở Thiên chú ý khác có hẩn chuyện riêng.

Một ngày thâm dạ, Sở Vân, Sở Thiên vây quanh trong nội viện bàn đá ngồi đối diện nhau, bóng cây lắc lư, nguyệt mát như nước.

"Rất lâu không có như vậy tụ họp qua, nhất định phải nâng ly mấy chén. Lấy ta Tuyết hoa nương." Sở Vân đỉnh đặc gọi thị nữ lấy tửu.

Cái này đã là ngày hôm sau đêm khuya, tối hôm qua Sở Thiên về nhà nghỉ ngơi một đêm, sáng sớm liền đi tìm phụ thân, nhưng theo thị giả nói không ở nhà. Đối với cái này Sở Thiên sớm tập mãi thành quen, lão ba như vậy, xuất quỷ nhập thần, cũng không biết bận rộn cái gì.

Sở Vân người ở chỗ nào, làm chuyện gì Sở Thiên cũng không hỏi đến, giống như Sở Vân không thời điểm kiểm tra hẩn tu vi đồng dạng.

Hai người cảm tình cũng không phải là không tốt, Sở Thiên thuở nhỏ mất đi mẫu thân, phụ tử quan hệ ngược lại so với bình thường người tốt hơn nhiều. Đừng nhìn hai người cười hi hi không có nửa điểm nghiêm chỉnh, nếu thật có ý bên ngoài phát sinh, cái thứ nhất thay mình ngăn cản tất nhiên là đối phương, cái này thủy chung bản năng tín nhiệm.

Đây là cái gọi là tình thương của cha, không bằng tình thương của mẹ mìn màng chu toàn, lại vụng về tự nhiên tồn tại, tình thương của cha như núi.

Không lâu sau thị nữ liền từ trong phòng trên tầng trong phòng lấy ra Tuyết hoa nương, rượu này do oánh nhuận ngọc khí dung nạp, ngã vào trong chén như là óng ánh hồ phách, mặt ngoài hơi mỏng nổi lên tầng bọt khí, hình dáng như tuyết hoa kèm ở ở trên.

"Tiểu tử, cạn một chén." Sở Vân hét to, hai người nâng cốc chén đụng ra một chút giòn vang, ngược cổ lên một hơi uống cạn.

Từ gặp tri kỷ ngàn chén thiếu, hướng chi thân sinh phụ tử. Không bao lâu, hai người đều đã vài chén vào trong bụng.

Tuyết hoa nương là lạ dị thảo quả đại chế tạo, nhập khẩu như tươi mát ngọt trái cây mùi vị, tầng ngoài Tuyết hoa càng tăng thêm vị mìn màng độ, uống lên tới thuận miệng vô cùng.

"Lão ba." Sở Thiên sắc mặt ửng đỏ, mấy chén vào trong bụng, chợt cảm thấy dũng khí mạnh lên, mượn rượu nói "Nói một chút mẫu thân chuyện riêng a."

Sở Vân nao nao, chợt khắp lơ đãng nói: "Lại nói vấn đề này. Ta không phải báo cho người hảo hảo tu luyện, cơ duyên đến lúc đó tự nhiên biết được."

Quý mới biết cái này cơ duyên lúc nào sẽ đến, cho dù qua loa ta vậy mà đối lại như một chút lời kịch a, lại không tin Phật, nói cái gì cơ duyên, nghe xong chính là lừa gạt tiểu hài tử, Sở Thiên âm thầm độc miệng một phen.

"Người luôn là nói như vậy, rốt cuộc muốn đợi tới khi nào?" Sở Thiên đề cao tiếng, hỏi ra giấu sâu ở chi tâm.

Lọt vào ép hỏi, Sở Vân nhìn qua có chút thất lạc, trầm mặc hồi lâu buông miệng ra nói: "Phải biết, tự nhiên khiến người biết."

Kỳ thật lời vừa ra khỏi miệng Sở Thiên liền bắt đầu hối hận, nói những cái này làm gì, chính mình lại không giúp được gì, không duyên cớ khiến lão ba thương tâm, nghe xong chuyện đó vừa vắn mượn tại đây xuống đài: "Không nói trước cái này, cho người xem"

Sở Thiên nghĩ làm cho đối phương nhìn xem kia Huyết Đồng, liền ngay cả đột phá hậu kỳ Băng Tức Hùng, đều tại tại đây nhân Chấn Nhiếp hạ không hề có lực chống cự, thật đúng được xưng tụng nhất đại sát khí, không thêm lợi dụng quả thật phung phí của trời.

Bất đắc dĩ chính là, vật ấy mặc dù lớn ở trên người mình, Sở Thiên lại đối với nó hoàn toàn không biết gì cả, bởi vậy nghĩ từ miệng Sở Văn hiểu rõ một ít.

"Ừ!"

Sở Thiên kêu lên một tiếng khó chịu, mãnh liệt vừa dùng lực, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ thắm, lại căn bản tìm không được loại cảm giác đó, đầu như thế nào dùng sức, trên trán lại thế nào mờ ra?

Nghe được nhi tử lời nói nghiêm túc, Sở Văn bận rộn ngồi nghiêm chỉnh chờ hắn biểu hiện ra, thấy hắn uống phí lực, vật gì cũng không có xuất hiện, sắc mặt lại đến mức tử hồng, vui sướng trên nỗi đau của người khác cười ha ha: "Nhi tử, ngươi không phải là cố ý trêu chọc ta vui vẻ a, uống rượu xong bắt đầu bên trên tiết mục sao? Aha ha..."

Nghe vậy Sở Thiên giận tím mặt, hắn rất chân thành sao cùng chọc cười đồng dạng, thật sự là không thể nhẫn nhịn, toàn thân nguyên lực bạo phát, một cỗ sóng khí lan ra, cách đó không xa cây cối lạnh rung động đưa lá cây, đối diện Sở Văn quần áo ứng phong mà động, trên bàn kia bình Tuyết hoa những rớt xuống trên mặt đất, bình ngọc vỡ vụn, Tuyết hoa bột biển rớt vào Thanh Thạch sàn nhà khe hở trong đó.

Thế nhưng là, Huyết Đồng vẫn không có mờ ra. Tại sao có thể như vậy? Chỗ nào nhìn không đúng?

Sở Thiên trong nội tâm tức giận, nhắm mắt chậm rãi hồi ức lúc đó tình cảnh, nhắc tới cũng kỳ quái, chỉ là đơn giản hồi ức, mà lúc ấy cảnh tượng đều rõ ràng ra hiện tại trong lòng, từng màn bức họa cuộn tròn có thể chạm vào.

To lớn bàn chân gấu từ trước ngực mình xẹt qua, mang theo mấy đạo vết thương, thú đồng tử bên trong lộ ra trần trụi miệt thị, phảng phất nhìn một cái hẳn phải chết con mồi.

Vậy mà thương tổn tới mình, còn dám miệt thị chính mình, dựa vào cái gì, chỉ bằng như thế kém chúng?

Chính cười đến ngửa tới ngửa lui, còn kém trên mặt đất lăn lộn, thấy thế Sở Văn sắc mặt chợt trở nên hết sức nghiêm túc, bởi vì Sở Thiên toàn thân nguyên lực đột nhiên bạo động, mơ hồ lộ ra trước đó chưa từng có cuồng bạo cùng khủng bố.

Trên người Sở Thiên khí tức co lại mấy lần, mãnh liệt mãnh mẽ dâng lên làm khí tức cường thịnh một cái độ, trong cơ thể bắt đầu có ngân sắc dòng điện lưu chuyển, càng ngày càng nghiêm trọng, càng về sau bên ngoài thân thể đều ngưng tụ ra sáng kén, trên nổi lên một đường huyết quang, đó là con mắt, mới đầu vền vền xem như mảnh tơ máu, mà thoáng dần rộng rãi chút.

Mờ ra nhân như muốn hao phí thật lớn tinh lực, Sở Thiên mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, lại nhưng mờ ra một đạo khe hở. Mặc qua khe hở, giống như thể chứng kiến Cửu U Thâm Uyên Địa Ngục Huyết Hải, tản ra không thuộc về nhân gian khủng bố.

Trừ đó ra, lại khác làm cho người ta một loại yên lặng cảm giác, giống như có dấu vô tận trí tuệ, phảng phất lúc này nhân nhìn xem, cả phiên thiên địa đều không có bất kỳ bí mật đáng nói.

Vốn, Sở Văn thần sắc mặc dù có chút nghi hoặc, cử chỉ vẫn trấn định, nhưng tự sáng kén xuất hiện, liền không bình tĩnh dâng lên bộ dạng này tình hình, hắn đã từng thấy qua, trên người nàng.

Lúc Huyết Đồng xuất hiện, càng nhìn không được toàn thân run rẩy, mặc dù đã đem hết toàn lực khống chế, cũng ở nhi tử trước mặt rất là thất thố, việc này cho hắn trùng kích thật sự quá lớn.

Đại công cáo thành Sở Thiên vừa mờ mắt ra, liền chứng kiến đối diện trong mắt phụ thân trêu tức hóa thành lấp lánh lệ quang, trong miệng không kềm chế được thì thảo tự nói: "Lại xuất hiện, Huyết Yêu đồng tử. Quả nhiên như ngươi nói, Phi Phi."

Phi Phi, là Sở Thiên mẫu thân danh tự. Mà Phi Phi rời đi Sở Văn, liền mờ ra Huyết Yêu đồng tử, cũng rung rung nói cho hắn biết, trong lúc nhân tái hiện, chính là hết thấy chân tướng rõ ràng thời điểm.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Sở Vân cùng Phi Phi

"Lão ba." Sở Thiên hơi có chút nghi hoặc, tại hắn trong ấn tượng, Sở Vân vô luận gặp ít nhiều Đại Khổ đau nhức cũng có thể khuôn mặt tươi cười kỳ nhân, nhất là sẽ không ở trước mặt mình hiển lộ mặt trái tình cảm. Trên trán Huyết Nhân là có chút kỳ dị, nhưng cái này phản ánh vậy mà quá lớn, việc này tất có ẩn tình.

"Vào!"

Không nói tiếng nào, Sở Vân trực tiếp tiêu thất ở chỗ cũ, buồng trong truyền đến tìm kiếm đồ vật tiếng vang.

Chỉ chớp lát sau, hắn một lần nữa trở lại trong nội viện, trên mặt đã không có vết nước mắt, vành mắt như trước có chút hồng, cả người thoát nhìn so với bình thường tiêu tụy rất nhiều.

Sở Vân chậm rãi ngồi xuống ghế đá, tự rót một ly "Tuyết hoa nương", vậy mà không cùng nhi tử đụng nhau, đặt ở bên môi chậm rãi mút lấy, cảm thụ trong miệng "Tuyết hoa" mịn màng xung đột, khiến rượu đầy đủ xâm nhập tâm hồn thâm xử, bình phục cuộn trào mãnh liệt tâm tình cùng tư tưởng, phủ đầy bụi hồi ức bị lẫn nữa vạch trần.

Thật lâu, hắn đem cái chén trống không tùy tiện nhẹ đặt ở trên bàn đá, chợt ý vị thâm trường thờ dài vang lên, tại đình viện trống trải trên không nhộn nhạo, cuối cùng tại trắng xoá ánh trắng bên trong đưa về hư vô.

"Bất tri bất giác ngươi đã lớn như vậy, có thể hỏi tường lại mẹ ngươi rồi đi tình hình, giống như là phát sinh ở ngày hôm qua." Sở Vân rất là cảm khái, cân nhắc một chút bổ sung: "Ngươi thật sự mở ra Huyết Yêu đồng tử, quả nhiên ra mẹ ngươi sở liệu."

Sở Thiên chấn động, tại đây nhắc lại cũng tại mẫu thân trong dự liệu? Bất quá biết lúc này không cần chen vào nói, vì vậy trong nội tâm nghi vấn, kiên nhẫn chậm đợi dưới.

"Nếu như Huyết Yêu đồng tử tái hiện, ta liền đem mẹ ngươi chuyện báo cho ngươi. Có một số việc, là nên khiến ngươi biết." Sở Vân rốt cục quyết định, biểu tình xác định nói.

Rốt cục, rốt cục muốn biết rõ chân tướng sao? Sở Thiên không tự chủ được kích động lên, mẫu thân chuyện riêng từ trước đến nay đứng đầu hắn chú ý, đây là việc đến nay trong nội tâm lớn nhất nghi hoặc, nhiều năm nghi vấn sắp đạt được đáp án, điều này làm cho hắn như thế nào không kích động.

Đó là mười mấy năm trước, lúc đó chính là Sở Vân trong cả đời hăng hái, lấy được huy hoàng thành tựu thời điểm, về sau mỗi lần nhớ lại, trong lòng không tự chủ được là hiện ra tự hào cảm giác...

"Oa, Vân ca ra sân!"

Một tên thiếu niên kích động quát, thét to âm thanh vừa dứt, sóng lớn người "Phản phật" chạy đến, trong sân lòi đài trong chớp mắt bị bao vây, hỗn loạn gió thổi không lọt.

Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, Sở Vân năm gần hai mươi, liền từ Bách Linh quận đông đảo người trẻ tuổi bên trong trở hết tài năng, tại toàn bộ Bách Linh quận trong phạm vi, chỉ cần vừa nhắc tới Sở Vân, tuyệt đại đa số người đều đuổi ra ngón tay cái tán thưởng: "Thiếu niên anh hùng."

Mặc dù tại Địa Linh Nhân Kiệt, anh tài xuất hiện lớp lớp Bách Linh quận, hắn đều tính toán bên trên tiếng tăm lưng lẩy. Theo người biết chuyện đoán chừng, lấy hắn một thân ngạo thị cùng thế hệ tu vi và bình thường biểu hiện đến xem, tại Bách Linh quận trẻ tuổi, sức chiến đấu xếp đến mười.

Phương mới mở miệng thét to thiếu niên là Sở Vân tộc đệ, Sở Vân trước là trở thành gia tộc tiểu bối đệ nhất nhân, lại càng là đánh bại rất nhiều thiên tài xưng bá Liệt Nham thành, hiện tại báo danh tham gia Bách Linh học viện tuyển chọn.

Trên đường đi hắn quá quan trọng, chưa bao giờ nhất bại, thanh danh lan xa xung quanh tất cả quận thành, Sở gia đệ tử hãnh diện, ra ngoài hành tẩu cũng có thể hưởng thụ người khác cực kỳ hâm mộ mục quang. Sở Vân là gia tộc thậm chí toàn bộ Liệt Nham thành kiêu ngạo.

Trước mắt chỉ cần lại thắng một hồi, liền có thể bị Thánh Võ đại lục bốn đại học viện Linh Vũ Học viện trúng tuyển. Đến lúc đó, liền ngay cả Thiên La Quốc hoàng thất đều cao liếc mắt nhìn.

Tuyển chọn trong quá trình, Sở Vân thực lực vô cùng cao, hình tượng tiêu sái, thắng tới rất nhiều. Tộc đệ cùng hắn quan hệ thân mật, trong lúc vô hình trở thành nhóm người đứng đầu.

Lúc này quyết định thành bại thời khắc mấu chốt, vị này "Đám hâm mộ đoàn trưởng" tự nhiên gấp bội ra sức. Tại tổ chức của hắn cùng kích động, cố gắng lên tiếng la, khuyến khích thét to rất nhanh hội tụ thành một mảnh phò thiên cái địa hải dương, trong đó không thiếu nữ phấn hồng tràn ngập ái mộ cổ vũ, quần phương huyền nghi, oanh ca yến hát, cấp tuyển chọn thi đấu tăng thêm một đạo tình lệ phong cảnh. Đối mặt loại này trận thế, như đối thủ tâm trí không kiên định, khó tránh khỏi là chịu ảnh hưởng, mười thành công lực phát huy không ra bảy thành.

Đối thủ gần như cùng Sở Vân đồng thời lên đài, đôi mắt sáng rực trắng tinh, đoan trang tự nhiên, khán giả toàn bộ choáng váng, liền ngay cả Sở Vân đều nhất thời quên trận đấu, đứng lạng chỗ cũ ngu ngơ hồi lâu. Hắn cho thấy không nghĩ tới, đối phương đúng là xinh đẹp như vậy thiếu nữ.

Thế gian thường thấy chính là, rất nhiều dung mạo tục phấn hồng tiêu phí giá trên trời trang điểm chính mình, học dung nhan hình dáng, đề thăng kiến thức

tu đường, nỗ lực khiến cho bản thân trở nên khí chất Cao Hoa. Kết quả thường thường mạnh mẽ sai người ý nghĩ, cao hơn phần trang điểm đều không che dấu được bình thường tư sắc, tận lực chế tạo lại càng dễ gọi người xem thấu trong đó giả tạo, khó có thể sinh lòng hảo cảm.

Nàng này hoàn toàn tương phản, chỉ là phổ thông trang phục, bộ đồ trên người nàng lại hiện ra uyển chuyển đường cong. Đĩnh đạc trắng ngần mặt hướng thiên, khuôn mặt xinh đẹp khiến rất nhiều nữ hài tử ghen ghét cắn răng.

Mềm mại tóc đơn giản xõa xuống, phảng phất ngân hà đôi chiều, băng thác nước rủ xuống treo, nhìn lên trên liền có thể cảm nhận được trong đó mát lạnh. Có người bị nắng gắt khiến cho trong lòng vô cùng lo lắng, không tự chủ được nghĩ đưa tay xoa lại, chỉ cần một lát yên tĩnh, liền đã không uống cuộc đời này.

Thiên kiều bá mị là nàng này lớn nhất đặc thù, cái này quyền rũ phảng phất Tiên Thiên sinh ra được, gọi người muốn ngừng mà không được. Trong khi nàng như là đối với điểm này không biết chút nào, lời nói cứ chỉ sáng sủa hào phóng, ngay thẳng ngay thơ.

Thanh thuần cùng quyền rũ, hai loại hoàn toàn tương phản khí chất, tại trên người nàng lại hoàn mỹ dung hợp. Kia trong lúc vô tình toát ra thiên nhiên quyền rũ, tuy chỉ một tia nửa điểm, lại đủ để cho trực diện người của nàng sinh lòng gọn sóng, khó có thể tự kiềm chế.

"Được rồi, bắt đầu đi!" Thiếu nữ như là may mắn không có phát giác được quanh mình khác thường mục quang, đầu ngón tay tự bờ eo thon bé bóng co lại, lấy ra chuỗi hàn lỏng lánh bảo kiếm, tựa như băng hà đúc thành mà thành.

Kiểm này không tầm thường, Sở Vân mặt sắc mặt ngưng trọng, chậm rãi đem bội kiếm rút ra, cầm trong tay chỉ xéo đối phương. Tuy nói thiếu nữ sắc nước hương trời, vì hấn sinh bình ít thấy, có thể trận đấu này sự việc liên quan trọng đại, hấn tuyệt sẽ không bởi vì vậy liên hạ thủ lưu tình, đây chính là ngàn năm một thuở lớn kỳ ngộ.

"Xin lỗi rồi." Sở Vân trong nội tâm mặc niệm một chút, vận chuyển trong cơ thể nguyên lực quán chú thân kiếm, huy kiếm hung hăng hướng thiếu nữ chém tới.

"Keng!"

Thiếu nữ lấy tay đem kiếm này tiếp được, Sở Vân mọi việc đều thuận lợi kiếm chiêu cuối cùng bị một tay chặn đường, đầu ngón tay làn da trắng nõn, nhìn như vô cùng mịn màng, lại liên tổn thương cũng không có xuất hiện.

"Dừng xuất toàn lực." Thiếu nữ đôi mi thanh tú cau lại, mi tâm vận ra thiên sông, người vậy xem đều là trong lòng rung động.

Sở Vân nghiêm nghị, nàng này đúng là kinh địch, một cái sơ sẩy, liền sẽ lật thuyền trong mương. Vừa nghĩ đến đây, hấn chuẩn bị tinh thần, vận khởi thân pháp, cánh tay huy động liên tục, kiếm quang soàn soạt, chốc lát đan chéo thành bàn bạc lập loè vòng kiếm, hướng đối phương bao phủ hạ xuống.

"Lúc này mới như lời."

Thấy thế thiếu nữ thân nhiên cười cười, thông thả cầm kiếm nghênh đón.

Sở Vân không hổ là Bách Linh quận nổi danh tuấn kiệt, xuất thủ không mấy chiêu, trong đó kiếm pháp hoa lệ phiêu dật liên hiệp lộ không thể nghi ngờ, người xem tiếng vỗ tay Lôi Động, tiếng khen hay liên tục.

Thiếu nữ chiêu thức thi kỳ lạ hơn, kiếm chiêu nhìn qua không nhanh không chậm, ngắn gọn sáng tỏ, lại đem đối phương sát chiêu đều tiếp được. Quý dị nhất chính là, nàng phảng phất biết trước, đánh tới đằng sau, Sở Vân chiêu số mới xuất hiện cái manh mối, đã bị nàng xuất kiếm cắt đứt, mọi người ghen hòng nhìn trần trối.

May mà nàng này mặc dù phòng ngự, công kích lại là chưa đủ, chiêu số bất ôn bất hòa, Sở Vân đều có thể nhẹ nhõm chống cự.

"Trận này xem như ngang tay." Ngồi cao trên đài râu cá trê trung niên nhân hạ xuống kết luận, khiến chính xoắn xuýt tại như thế nào bình phán trọng tài buồng lòng một hơi, Linh Vũ Học viện đạo sư tự mình mở miệng, tự là không thể nào có người tranh luận.

Thế nhưng là, khán giả trong nội tâm đều cái nghi vấn, thế hoà không phân thắng bại lời người đó là trúng tuyển, đây mới là mấu chốt của sự tình. Sở Vân vô cùng khấn trương, trong nội tâm đông đảo loạn nhảy dựng lên, hai mắt nhìn đạo sư miệng, chờ đợi cuối cùng tuyên án. Có thể hay không tiến nhập Linh Vũ Học viện, thế nhưng là võ đạo bên trên một đại sự.

Đang lúc mọi người vô cùng lo lắng trong ánh mắt, râu cá trê đạo sư trên mặt lộ ra băng lãnh tiểu ý, hay là lâu dài không cười nguyên nhân, nụ cười này rất mất tự nhiên, có thể nói so với khóc càng khó nhìn. Có thể hấn câu tiếp theo tại Sở Vân nghe tới giống như âm thanh thiên nhiên: "Hai người các ngươi, đều trúng tuyển."

"Ngao!"

Sở Thiên tộc đệ, vị kia cầm giữ đứng đầu dẫn đầu thoát khỏi áp lực, phát tiết rống kêu ra tiếng, chợt chúc mừng gào thét liên tiếp hạ lại, như cuộn cuộn tiếng sấm kinh thiên động địa, tiếp theo chúc mừng cùng lấy lòng nói gót tới, đem Sở Vân bao vây tại hạnh phúc trong hải dương.

"Uy, ta là Phi Phi, ngươi thực lực không tệ, kết giao bằng hữu."

Quyển rũ thiếu nữ đĩnh đạc nói, hai tay chống nạnh, bá khí lộ ra ngoài, cái này có chút nữ hán tử cử chỉ do nàng làm ra tới không người cảm thấy thô lỗ,

ngược lại cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái hợp lòng người, ưu nhã như xưa.

Sở Vân từ trước đến nay khoe khoang hào sảng, mỹ nhân cầu kết giao bằng hữu, lúc này có thể kinh sợ đi? Hắn sang sảng cười to, hướng đối phương vươn tay: "Mỹ nữ người tốt, ta là Sở Vân, rất hân hạnh được biết người, oa ha ha, người có thể gọi ta Vân ca."

Đây là Sở Vân cùng Phi Phi lần đầu quen biết trải qua, tối thiểu tại lúc ấy Sở Vân nhìn là như thế.

Anh hùng cùng mỹ nữ gặp nhau sẽ phát sinh cái gì chuyện xưa, từ quen biết, hiểu nhau, mến nhau, lại đến gần nhau? Như thế mà thôi, hai người này cũng không ngoại lệ.

Hai người giao tình chính là là thông qua lần lượt luận bàn xây dựng. Thông qua cùng Phi Phi ít nhiều lần tỷ thí, Sở Vân phong cách chiến đấu kịch biến, hoa lệ đẹp mắt trở nên đơn giản chân thực, mặc dù đối với Phi Phi tác dụng có hạn, cùng hẳn người lúc chiến đấu, chắc hẳn là có hiệu quả.

Cùng với luận bàn, giữa hai người dần dần sinh một loại kỳ diệu bầu không khí, nguyên bản mộc mạc tranh đấu trở nên tươi đẹp mà kiều diễm. Thật lâu về sau, Sở Vân mới biết được, loại này bầu không khí gọi là lãng mạn.

Tiếp theo, chiến đấu tình nghĩa rất nhanh khuếch tán nơi này lẫn nhau trong sinh hoạt, một phát không thể thu thập. Đối với một ít đặc biệt đơn giản tục sự, Phi Phi thường thường biểu hiện ra Sở Vân khó có thể lý giải hứng thú.

Hai người dạo phố, Phi Phi là mua sắm tiểu hài tử mới có thể ăn băng đường hồ lô, là chú ý làm xiếc người biểu diễn, cũng sẽ đối với quán cơm nhỏ làm ra sùi cào đồ ăn nói chuyện say sưa, lưu luyến quên về.

Có đôi khi, Sở Vân không khỏi hoài nghi nàng có phải hay không là đến từ rừng sâu núi thẳm, chợt bỏ đi cái này hoang đường ý nghĩ. Bởi vì dưới cái nhìn của hắn, kiều diễm thiếu nữ cùng thô lỗ dã nhân trong đó không có chút nào liên quan.

Nhất là khiến Sở Vân hợp ý chính là, Phi Phi xinh đẹp như hoa, lại không có chút nào chế tạo, chịu cùng hắn ăn miếng thịt bự, đại khẩu uống rượu. Mỗi lúc Phi Phi dùng thon thon tay ngọc thuần thực xé rách bỏ bớt-tét hoặc dề dầy, liễu mạng hướng hơi thở mùi đàn hương từ miệng nhét, cho nên hai má cao cao khua lên, nghiêng đôi mắt đẹp hướng chính mình khoe khoang thị uy, hắn đều sẽ cảm giác đối phương thiên nhiên thuần mỹ, thắng được thế gian hết thảy nữ tử.

Đây là Sở Vân yêu mến Phi Phi lý do. Về phần đối phương như thế nào yêu mến hắn, ngược lại là chưa bao giờ nhiều hơn cân nhắc, tại hắn khái niệm, loại sự tình này rất dễ dàng đạt được giải thích.

Ha ha, chỉ bằng Vân ca như vậy ngọc thụ Lâm Phong, như vậy thực lực cao cường, đạt được muội tử coi trọng, chẳng lẽ không phải bình thường sự tình, chỗ nào đáng ngạc nhiên sao?

Điểm này Sở Vân không có chút nào nghi vấn, chân tâm thành ý cùng Phi Phi kết giao, tình cảm song phương ngày càng làm sâu sắc, dưới cái nhìn của hắn, hai người kết hôn chỉ là thời gian sớm muộn vấn đề.

Ngoài ý muốn sự tình lại phát sinh. Một ngày ban đêm, Sở Vân trong nội viện, trước sau như một hai người chề chén, nhưng lúc này đây Phi Phi giống như có tâm sự, uống rượu dùng bữa đều so với bình thường chậm hơn rất nhiều.

Sở Vân vi huân, nàng đem non mịn cánh tay đỡ tại trên bàn đá, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm đối phương, đến lúc Sở Vân nhìn thấy có chút sợ hãi, chậm rãi mở miệng nói: "Vân ca, người biết ta đã từng muốn giết chết người sao?"

Sâu kín tiếng nhộn nhạo tại trong trẻo nhưng lạnh lùng ánh trăng, nghe vậy Sở Vân toàn thân lông tơ đều dựng lên.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Nguyên nhân

Nghe vậy Sở Vân yên lặng hồi lâu, giả bộ thoải mái mà nói: "Lại không phải là không có luận bàn qua, hai người chúng ta, người này cũng không thể làm gì được người kia, cho nên người liền tiết kiệm một chút khí lực a."

"Tên ngu ngốc này." Phi Phi nội tâm thầm mắng một chút, thoáng nhắc tới vài phần khí tức, hướng đối phương đầu áp.

Sở Văn mồ hôi đầm đìa, hai chân như bị tưới chì, hần chưa từng nghĩ tới, tới sớm chiều ở chung Phi Phi, lại là cường đại như thế.

Trên người Phi Phi nguyên lực cuộn trào mãnh liệt, chỉ một thoáng liền rút thành sóng to gió lớn, mênh mông khí tức nhào đầu che mặt áp chế qua, uy năng vượt xa Sở Văn biết bất kỳ người nào, thực lực như vậy, e rằng chỉ dùng nhất cái ngón út lực lượng liền có thể nhẹ nhõm đạt được Linh Vũ Học viện tuyển chọn thi đấu

Nói đúng ra. Vô luận cái nào người dự thi thay vì so sánh, đều là thiên địa khác nhau một trời một vực. Sở Văn kinh lịch phong phú, gặp qua vô số cao thủ, nhưng những người này không có bất kỳ một người có thể cùng lúc này Phi Phi chống lại, thậm chí ngay cả xách gậy tư cách cũng không có.

Linh Vũ Học viện chủ cầm so tài vị kia râu cá tre đạo sư chính là Sở Văn gặp qua trong mọi người đáng sợ nhất, nhưng bây giờ cái này một vòng nguyệt quế e rằng muốn đeo ở Phi Phi trên đầu.

Nhân vật như vậy lại đang luận bàn bên trong cùng hần ghép thành ngang tay, nói đùa gì vậy.

Cho dù dùng bờ mông nghĩ, Sở Văn vậy mà đã minh bạch đối phương một mực ở ẩn dấu thực lực, hơn nữa giấu rất vất vả, trách không được không sở trường công kích, hiện tại xem ra, cũng không phải là không sở trường công kích, mà là người ta thực lực quá mạnh mẽ, không cần thận liên sẽ đem mình miếu sát.

Đầy trời kinh người uy năng vẫn còn ở tụ tập, Phi Phi yếu điệu thân thể mềm mại như là động không đáy, Sở Văn đều tại hoài nghi nàng căn bản cũng không có cực hạn.

Vẫn còn như núi trọng áp, không khí ngưng tụ thành thực chất, Sở Văn cảm giác mình tựa như hổ phách bên trong côn trùng, tùy thời đều bị đơn giản nghiền nát.

Kỳ quái là trong nội viện lớn như vậy động tĩnh, những người khác vậy mà không có chút nào phát giác, tuần tra ban đêm hộ vệ cũng không có phát hiện dị thường, uy năng hiển nhiên nhằm vào Sở Văn bản thân, nàng này chẳng những tu vi làm cho người ta sợ hãi, liền đối khí tức khổng lồ đều đạt đến trình độ khủng bố.

"Hiện tại, ngươi còn cho rằng như vậy đi?" Phi Phi xinh đẹp trên mặt không chứa biểu tình, gọi người không thể nào nắm chắc nội tâm ý nghĩ.

Nàng này tại sao phải giết hần? Tận lực ẩn dấu thực lực vì chuyện gì? Phi Phi, nàng đến cùng là ai, cái này kinh thế hãi tục thực lực lại là chuyện gì xảy ra? Liên tiếp nghi vấn từ Sở Văn trong đầu xẹt qua.

Chỉ chớp lát sau, hần cuối cùng là đỉnh đặc bật cười: "Loại thực lực này, đương nhiên có thể tùy tiện hành hạ ta. Đối với ngươi cảm thấy ngươi không nỡ ra tay."

Phi Phi lấy ra bên hông nhuyễn kiếm, đón gió run lên cứng đờ, hung dữ chém về phía đối phương. Coi nàng lúc này tu vi, một kiếm này, Sở Văn tuyệt không may mắn, có thể hần sắc mặt như thường, thậm chí ngay cả bên môi mỉm cười cũng không có cái biến.

Bảo kiếm lóe ra tia sáng gai bạc trắng như thiểm điện chém xuống, rồi đột nhiên đứng ở cái cổ phía trước, Sở Văn liền trên thân kiếm cảm giác mát đều cảm thụ rõ ràng, có thể một kiếm này cuối cùng là ngừng lại.

Nhìn qua đao kiếm tới người, như cũ mặt không đổi sắc Sở Văn, Phi Phi trong chớp mắt bị đánh trúng tâm hồn.

Vì cái gì, ngươi vì cái gì ngu như vậy, liền trốn cũng không trốn một chút? Chẳng lẽ là đoán chừng ta không đành lòng ra tay? Ta cứ như vậy đáng tin nhiệm?

Phi Phi trong nội tâm suy nghĩ ngàn vạn, Sở Văn đuổi ra ống tay áo vì nàng lau đi không biết lúc nào mãnh liệt mà ra nước mắt. Rộng lớn ống tay áo vài vóc bóng loáng mịn màng, cứ như vậy sát ở trên mặt, nàng cảm giác được ấm áp, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện ra trầm mê cùng say mê.

"Ai, hần luôn là ngu như vậy mấy may không tâm cơ, có lẽ bởi vì như vậy ta mới sẽ thích được hần a." Phi Phi không khỏi trầm nghĩ.

Thế nhưng sau một khắc nàng liền đẩy ngã mấy may không tâm cơ cái thuyết pháp này, đang ngăn người, đột nhiên phát giác mềm mại vòng eo bị một cái "Bàn tay heo ăn mận", trước mặt "Ngu ngốc" nam nhân vẻ mặt cười xấu xa.

"Ngươi đi chết a." Phi Phi thẹn quá hoá giận, bay lên một cước đập hướng đối phương, Sở Văn bận rộn lách mình tránh thoát, vung ra bàn chân chạy trời chết, thiếu nữ không buông không bỏ, Máu Dạ Xoa theo đuổi không bỏ.

Tiếp sau hình ảnh thật là hương diễm hóa bạo, nếu để cho người bên ngoài chứng kiến, tin tưởng tuyệt đại đa số nam nhân đều cực kỳ hâm mộ không thôi, hận không thể lấy thân đổi thay. Rốt cuộc kia thon dài gót sen đập tại trên thân thể, cảm giác chắc chắn mười phần mỹ diệu..

Một phen làm cho người cực kỳ hâm mộ quần chiến, hai người trọng chinh chén bàn, lại lần nữa trở lại bàn đá chè chén, trong đó khoảng cách không được nửa giờ, nhưng ở người trong cuộc chủ quan trong cảm giác, lại như là vượt qua kinh tâm động phách một thế kỷ.

Bất quá, ban đêm mát lạnh tựa như biến mất rất nhiều, kích động phấn khởi bếp lò ấm áp vào Sở Văn lồng ngực.

Liền uống vài chén "Tuyệt hoa nương", nhìn lấy bát nhũ tương ăn cùng khối thịt dầy dây dưa Phi Phi, Sở Văn trong nội tâm một hồi ngọt ngào, còn có

một chút vui mừng, hân hân như nghĩ cảm tạ trời xanh. Mặc kệ như thế nào, tốt xấu hai người cảm tình cũng không có bị ảnh hưởng, hết thấy như lúc trước.

"Nói một chút chuyện gì xảy ra a, vừa rồi ngươi thế nhưng là thiếu chút nữa mưu sát chồng mình a." Sở Vân trêu tức mà hỏi.

Bị chiếm miệng tiện nghi, Phi Phi tức giận trợn mắt nhìn hắn, trên gương mặt nhàn nhạt đồ ửng, thoát nhìn quyền rũ khả ái, không biết là say tửu, vẫn bị Sở Vân đùa giỡn làm ra. Hồn dỗi, nàng đem nguyên do êm tai nói tới.

Chuyện là như vậy, Phi Phi là phi nhân loại, đến từ yêu thú cực hạn tộc đàn "Huyết Đồng Linh Hồ tộc". Hai năm trước tại tộc khổ tu nhằm chán, tự hành tới nhân loại thành trì du ngoạn, không là tăng trưởng kiến thức, chỉ vì thú vị, đối với chưa từng đặt chân nhân loại khu vực nàng mà nói, hết thấy đều là mới lạ thú vị.

Không khéo chính là, du lịch bên trong Phi Phi gặp được địch nhân vốn có, là đối địch Yêu tộc một vị khác thiên chi kiều nữ. Hai người kết thù kết oán đã lâu, một lời không hợp tức thì vùng tay đánh nhau.

Hai nữ thực lực tương tự, một phen kịch liệt đọ sức, đối thủ bị trọng thương bức lui, Phi Phi vậy mà thân trúng kỳ độc.

Loại độc này là vị kia thiên kiều ẩn giấu tuyệt kỹ, cần lấy toàn thân nguyên lực trấn áp, nếu là cưỡng ép cùng người tranh đấu, hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Bởi vì kỳ độc quan hệ, Phi Phi thực lực đều không có, mà lại bị đánh quay về nguyên hình, biến thành đáng yêu tuyết trắng tiểu hồ.

Ngày nào, Sở Vân tại Liệt Nham thành bên trong nhà kia thường lại từ quán chè chén qua đi, trên đường về nhà tại trên đường phố trông thấy một cái tuyết bạch sắc tiểu hồ, hẳn chưa thấy qua xinh đẹp như vậy hồ ly.

Thuần trắng bộ lông dưới ánh mặt trời lấp lóe, cao quý và hoa lệ. Tối như mực con mắt trong sáng tinh lạng, lại lộ ra khó tả quyền rũ. Tiểu Bạch hồ tướng mạo động lòng người, Sở Vân đem nó mang về nhà, làm sủng vật nuôi.

Nhìn qua trước mặt khó coi ếch xanh cùng thu chuột chết, tiểu hồ hướng về Sở Vân nhe răng trợn mắt, trên mặt đúng là hiện ra nhân tính hóa phần nộ.

Đối với cái này Sở Vân mường đoán khó hiểu, hẳn qua tư liệu, theo những sách kia nói, cái này hai loại chính là hồ ly trắng ngàn đồ ăn, còn có thể có vấn đề gì?

Thấy đối phương vô cùng có ý kiến, Sở Vân gãi gãi đầu, liền thay xong vài loại hân trong ấn tượng thích hợp hồ ly đồ ăn, có tiểu hồ một mực không dính, thân sắc càng tức giận, "Ồ ô" không ngừng.

Bên ngoài có thị nữ bưng tới rượu và đồ nhắm, nơi này lúc ăn cơm tối. Tiểu hồ bỗng nhiên cao hứng trở lại, xông lên cái bàn một đầu đâm vào thịt nướng, ăn như hồ đói, không bao lâu cả bàn thịt nướng đều bị nhét vào bụng.

Xưa nay không từ không vui, Sở Vân lấy ra dụng cụ pha rượu, châm ra rượu ngon, tiểu hồ sáng lóng lánh con mắt trực câu tiếp cận chén rượu, hẳn tính thăm dò mà hỏi: "Ngươi cũng uống?"

Tiểu hồ đương nhiên gật gật đầu, như là trách cứ hân giác ngộ thành quá muộn.

"Xẹt!" Tiểu hồ miệng hơi mở, uống một hớp hết Sở Vân phân cho rượu của nó.

Sở Vân lại châm một ly, tiểu hồ lại lần nữa cùng hân uống xuống. Hân cảm thấy thú vị, bưng chén rượu lên tại tiểu hồ chén xuôi theo đựng một chút, làm ra cạn ly bộ dáng, chợt, một người một hồ đều là một hơi uống cạn.

Mà tiểu hồ trở thành Sở Vân thích nhất sủng vật, vô luận là dạo phố, uống rượu, vẫn là bằng hữu gặp nhau, hẳn đều mang theo cái này tiểu Bạch hồ, thời gian dần qua, chỗ bằng hữu cũng biết hẳn như vậy đáng yêu tiểu sủng vật.

Một lần, không biết Sở Vân phát điên vì cái gì, vậy mà cố ý sờ tiểu hồ bộ lông, có lẽ là trông thấy mấy vị Đại Tiểu Thư đầu đường, thủ chương khê vuốt mềm mại da lông, con chó nhỏ hưởng thụ, chủ nhân vui vẻ, tất cả đều vui vẻ.

Sau khi về nhà Sở Vân theo thường lệ cùng tiểu hồ uống rượu, đột nhiên hân tự tay vuốt ve tiểu lông hồ phát, đối phương không có phòng bị, bị sờ vừa vặn. Tiểu hồ da lông không chỉ bề ngoài như tuyết, sờ tới sờ lui thật sự là chạm đến đông Tuyết, tựa như nóng bức mùa hạ bốc tới như suối chảy nhẹ nhàng khoan khoái.

Đối với cái này, tiểu hồ như điện giật tránh qua, tránh né, trên mặt dường như có chút hồng, hiện ra không trải sự đời thiếu nữ bị người khi lễ cái loại kia biểu tình.

Sở Vân bỏ qua trong đầu ý nghĩ này, hồ ly thế nào xinh đẹp cũng chỉ là hồ ly, có thể nào cùng thiếu nữ liên lạc với một chỗ, hẳn là tự mình nghĩ nữ nhân nổi điên, thấy cái gì đều hướng phương diện kia liên tưởng.

Thấy đối phương tránh né, hân càng cảm giác thú vị, cái này tiểu hồ không phải là mẹ a. Tâm tư dâng lên, càng động thủ động cước dâng lên

Tiểu hồ thân sắc kinh hoàng, kiệt lực tránh né, có thể nó thực lực đều không có, như thế nào là đối thủ của Sở Vân, không lâu sau toàn thân cũng bị sờ mấy lần, liền bờ mông, eo bụng bí ẩn bộ vị cũng không ngoại lệ.

Khởi điểm Sở Văn cảm thấy thú vị, dần dần đã cảm thấy không thể nào thú vị, hẳn rõ ràng chứng kiến tiểu hồ trong mắt, như lóe sáng đồ vật lay động. Hẳn cảm giác được đối phương thương tâm cùng tuyệt vọng, vì vậy dừng tay lại.

Tựa như cảm thấy có chút hồ thẹn, Sở Văn gọi thị nữ mang lên rượu thịt gọi tiểu hồ. Nhỏ hồ tâm tình sa sút, liền bình thường chung tình thị thần đều làm như không thấy, chỉ là cảm thấy mắt trực câu câu nhìn Sở Văn, đem hẳn nhìn sợ hãi, trong ánh mắt vừa thẹn vừa giận cùng oán hận rõ ràng.

Hôm sau Sở Văn rời giường, phát hiện tiểu hồ không thấy, có lẽ vĩnh viễn sẽ không lại xuất hiện, sẽ không lại cùng hắn dạo phố, chè chén.

Sau đó hẳn thương tâm vài ngày, trong nội tâm hối hận không thôi, thậm chí mình không nên loạn động tay chân, dẫn đến tiểu hồ rời đi.

Trải qua lâu như vậy ở chung, cả hai đã có cảm tình, với hắn mà nói tiểu hồ sớm không phải đơn giản sủng vật. Sớm biết sẽ biến thành như vậy, hẳn là sẽ không cưỡng ép "Phi lễ" đối phương.

Một lúc sau, việc này chậm giảm bớt, có thể nhất hồi tưởng lại tiểu hồ, hồi tưởng lại lẫn nhau ở chung đủ loại, Sở Văn đều là nhịn không được tự trách, không chịu được hoài niệm.

Kia xinh đẹp quá mức Tiểu Hồ Ly, hiện tại đang ở đâu rồi đối với mình "Khinh bạc hướng về" là như trước oán hận hay là sớm đã lãng quên sao?

Nhàn hạ, Sở Văn từng tưởng tượng qua vô số loại tình hình, có thể tuyệt đối không nghĩ tới chính là, hai người lần nữa gặp nhau, tiểu hồ lại hóa thân khuynh quốc khuynh thành, quyến rũ thuần mỹ Phi Phi, mà lại thoáng cái để cho hắn ái mộ.

Đang sau chuyện riêng liền thuận lý thành chương, Phi Phi vì tộc Tiểu công chúa, chịu vô số thiếu niên ngưỡng mộ. Bởi vì thân thể của nàng, vô luận là người nào, trong nội tâm cỡ nào thêm thường, bên ngoài chung quy nhỏ nhả lễ độ.

Đã lớn như vậy, nàng cả tay đều không bị khác phái chạm qua, Sở Văn nơi này, từ trong ra ngoài bị sờ cái thông thấu. Nàng đương nhiên nén giận trong lòng, âm thầm thì muốn đem cái này vô lại bầm thây vạn đoạn. Trong cơ thể kỳ độc đã bị hóa giải, tu vi phục, muốn làm điểm này tất nhiên là không khó.

Có thể vừa đến thời điểm máu chốt luôn là không hạ thủ được, trong lòng có hai cỗ ý niệm tranh đấu không ngớt, một là bị phi lễ nhục nhã, hai là cùng Sở Văn tương giao đủ loại, càng nghĩ, vô cùng mâu thuẫn.

Phi Phi vốn định trực tiếp ra tay giết người, nhiều mặt sau khi tự hỏi cuối cùng cảm giác không ổn, thích thú ẩn dấu thực lực tiếp cận đối phương, ý định quan sát tình huống lại nói.

Không muốn cái này đánh giá xem xét lại đem nàng cả người cấp mất đi, hai người một chỗ uống rượu, dạo phố, nhìn xiếc thú, ôn nhu dần dần chiếm giữ thượng phong, càng không bỏ được hạ ra tay ác độc.

Vừa rồi thấy Sở Văn đối với nàng tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, đao kiếm gia thân mỉm cười như xưa, nội tâm áp lực tình cảm dâng lên, từ đó một trái tim hoàn toàn nhào vào đối phương trên người.

Nghe Phi Phi tự thuật, Sở Văn cảm khái vạn phần, hẳn thật sự là không nghĩ tới, kia xinh đẹp tiểu Bạch hồ, chính là mình ái mộ Phi Phi.

Tiền căn hậu quả kể rõ hoàn tất, Phi Phi đôi mắt đẹp chờ mong nhìn Sở Văn, nên, phải hỏi đã nói xong, cái này oan gia là sẽ không tiếp nhận chính mình rồi cuộc nhân yêu có khác, hẳn sẽ không phải sinh lòng ghét bỏ a.

Vừa nghĩ đến đây, trong chờ mong lo lắng lặng yên không một tiếng động lan tràn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Thiên Sầu

Mát lạnh dưới ánh trăng, Phi Phi đứng ở Sở Văn, nội tâm lo được lo mất, thậm chí đã làm xong xấu nhất ý định, vành mắt hơi hơi phấp phồng, đôi mắt sáng chậm rãi ẩm ướt.

Đang lúc suy tư, Sở Văn đứng dậy đến, triển khai hai tay, mang nàng toàn bộ ôm vào lòng. Sở Văn không nói tiếng nào, chỉ là sang sảng mà cười, Phi

Phi cũng hiểu được đáp án, ngọt ngào cảm giác xông lên đầu. Ở trong mắt Vân ca, cái gọi là chủng tộc sai biệt không thành vấn đề.

Từ nay về sau, hai người cảm tình nhanh chóng ấm lên, rất nhanh đến hôn sự thời điểm.

Sở Vân xốc lên hồng khăn voan, tân nương của hắn vô cùng động lòng người, Phi Phi đang mặc hôn phục, nguyên bản kinh diễm khuôn mặt, trải qua tí mí ăn diện, lại càng là xinh đẹp không gì sánh được, mềm mại mái tóc bị chải vuốt thành thường thấy kiểu tóc, giống như đang nhắc nhở Sở Vân hắn chú ý thân phận, điều này làm cho hắn vô cùng hưng phấn.

Tỉnh tề dò xét, Sở Vân cảm thấy Phi Phi cùng bình thường bất đồng, hết sức mê người, làm cho người ta tâm ngứa, sóng mắt lưu chuyển, xấu hổ giận tái đi, phảng phất bị hôn phách của hắn đều hút vào. Như thế mỹ nhân, từ nay về sau vì hắn đặc biệt.

Đêm tân hôn, còn có một cái chính sự cần tiến hành, hai người nhìn chăm chú vài lần, lẫn nhau tâm ý tất cả đều hiểu rõ tại ngực.

Một phen vuốt ve an ủi qua đi, quần sam kiện kiện bong ra, tầng tầng trở ngại bị từng cái loại trừ, Phi Phi lộ ra trắng như tuyết thân thể mềm mại, con cừu nhỏ tựa như bại lộ tại Sở Vân trước mắt, lông mày khẽ cong, đôi mắt như sao sáng nháy vài cái, Sở Vân chợt cảm thấy đầy phòng đều là quyến rũ, như bị khổng chế điện giật.

Sở Vân gào lên một tiếng, hóa thân ác lang, đánh về phía trước mặt "Mê chết người không đền mạng" hảo dương dương.

Lúc này, Phi Phi cũng xấu hổ, trừ đó ra, ả đi có vài phần lo lắng cùng quyết ý.

"Nhất định phải cùng Vân ca sinh hạ hài nhi, phụ thân thế nào chán ghét nhân loại, thấy thân ngoại tôn, đâu còn có thể không thích, chắc chắn hồi tâm chuyển ý."

Quyết tâm đã định, nàng liền thi triển tất cả vốn liếng, cầu đạt thành tâm nguyện, vì vậy Sở Vân vượt qua cuộc đời này hạnh phúc nhất một đêm..

Sở Vân tại trong tộc đại tiệc tân khách, chúc mừng nhi tử sinh ra.

Yến hội lúc trước, một ban đội ngũ tập trung vào Sở Vân trong phòng, đại đa số là niên kỷ không sai biệt lắm cùng thế hệ, quần tinh nâng nguyệt vây quanh Phi Phi, nhìn nàng hoà bên trong một đóa con nít, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận xoi mói.

"Vân ca, đứa nhỏ này tương lai khẳng định với người đồng dạng tiền đồ." Một người nói.

Tên còn lại không phục phản bác: "Theo ta thấy ngược lại là như chị dâu thật nhiều, người xem cái này mặt mày, chắc chắn, ít nhiều tuần tú."

Còn có người hướng bên cạnh nhếch miệng cười ngây ngô Sở Vân lấy lòng nói: "Đứa nhỏ này gọi là Sở Thiên? Tên rất hay, bá khí mười phần, đừng nhìn hiện tại nhỏ, về sau nói không chừng có thể xưng bá một phương, chúng ta những cái này thúc thúc đều muốn dính hắn sáng nhà."

Chính nghị luận, có người đi vào hô: "Trước đừng nghị luận, yến hội lập tức bắt đầu, nhanh đi ngồi xuống."

Người này là Sở Vân vị kia tộc đệ, được cho trung thành nhất, tại đây nhân trung địa vị khá cao, mọi người thấy hắn tới hô, đều vây quanh Sở Vân một nhà ba người tiến đến dự tiệc...

Tiểu Sở Thiên mặc dù bởi vì nhỏ tuổi, trong miệng một cái y y nha nha kêu, nhưng đối với Sở Vân cùng Phi Phi, lại như làm thế nào đều xem không đủ, cả ngày lẫn đêm bồi bạn hắn, tựa hồ đây là thiên hạ lớn nhất niềm vui thú.

Ngày hôm nay, hai người theo thường lệ cùng nhi tử chơi đùa, ngày gần đây Sở Thiên học xong hô ma ma, Phi Phi ân cần dạy bảo, non nót "Mẹ" bên tai không dứt. Sở Vân như cũ hơ hớ, lại như thế nào đều học không được gọi "Cha". Điều này làm cho Phi Phi dương dương đắc ý, đôi mắt đẹp liếc trượng phu khoe khoang. Sở Vân giống như tranh đấu bại gà trống, uể oải không thôi.

Bỗng nhiên nô bộc báo lại, bên ngoài có người chỉ mặt gọi tên muốn tìm Phi Phi, đang ở gia tộc cửa lớn đang chờ. Theo nô bộc nói, trên đầu người kia theo nàng đồng dạng tóc dài màu bạc.

Nghe vậy Phi Phi sắc mặt trắng bệch, ôm nhi tử khuỷu tay lại liên tiếp run rẩy, Sở Vân thấy yêu quý vợ sắc mặt dị thường, ôm trong đó eo nhỏ nhón bả ra an ủi, dù cho cách tầng tầng vải, hắn đều cảm giác được kiều thế thân thể lạnh buốt.

Do dự thật lâu, Phi Phi mãnh liệt cắn răng một cái, ôm Sở Thiên đi ra ngoài, Sở Vân theo sát phía sau. Dọc đường, nàng nhưng ôm lấy may mắn tâm lý, có lẽ tới chính là cái nào tộc nhân vậy mà nói không chừng, có thể vừa đâm vừa xoa khiến hắn hỗ trợ kéo dài.

Nghĩ như vậy, nàng dần dần ung dung, dừng khí trở lại trong nội tâm, liền nguyên bản chậm như ốc sên tốc độ đều mau lẹ hơn nhiều.

Cửa lớn, Phi Phi nhìn qua trước mặt tóc bạc trung niên nhân, thật vất vả dâng lên hi vọng chôn vùi, phảng phất bị một chậu nước lạnh vào đầu dội xuống.

Người này đầu đầy óng ánh tóc bạc, cùng Phi Phi không có sai biệt, mặt mày vậy mà cùng nàng có chút rất giống, có thể sinh ở trên người Phi Phi quyến rũ tuần tú, tại trên người người này lại có vẻ nho nhã tiêu sái.

Trừ màu tóc, hắn nhìn qua giống như là cái văn nhũ thư sinh, tay trái gà không chặt, tại đây trên thân người, Sở Vân không phát hiện được bất kỳ khí tức ba động, giống như không chuẩn bị mấy may uy hiếp tu võ người.

Cũng không biết sao, Sở Văn từ chứng kiến hần nhìn một lần, tạng liền ngăn không được cuồng nhảy dựng lên, tựa hồ người này cũng phi nhân loại, mà là khoác lên da người Hồng Hoang cự thú, chỉ là nhìn đều muốn gánh chịu to lớn áp lực tâm lý.

Người này đi qua đích thị là cái cực kỳ phong lưu tiêu sái nhân vật, chỉ là trên trán nếp nhăn cùng bên môi râu dài hiển lộ rõ ràng hần niên kỷ, khắp cả người trên dưới bao phủ không hóa giải được buồn ý nghĩ, phảng phất cả phiền thiên địa ưu sầu đều do người này một thân gánh.

Phi Phi nhìn thấy người này, sắc mặt trắng bệch, thầm than nên tới chung quy sẽ. Ôn định tâm thần, reo hò âm thanh phụ thân. Người này chính là phụ thân nàng, Huyết Đồng Linh Hồ tộc trưởng Thiên Sâu.

Thiên Sâu nguyên bản tức giận phi thường, thậm chí nổi trận lôi đình. Có lẽ là tức nước vỡ bờ quan hệ, hần không ngừng hướng nữ nhi quán chú tư tưởng, nhưng này chúng tây nảo hầu gái đối với nhân loại tràn ngập lòng hiếu kỳ, luôn luôn liên tục chuẩn bị du lịch nhân thể, biện pháp gì đều dùng qua, như trước nhiều lần cấm chỉ.

Lần này ngược lại tốt rồi, thừa dịp chính mình bế quan luyện công, vừa đi ra ngoài chính là mấy năm, còn trốn tại loại này chim không ỉa phân xa xôi chi địa, làm hại hần một trận dễ tìm.

Vốn định hảo hảo giáo huấn hạ nha đầu kia, có thể vừa thấy đối phương nộ khí đi trước cắt giảm hai phần, nghe thấy cái này giong già "Phụ thân" lại cắt giảm hai phần, đợi nhìn về phía Phi Phi, nổi giận đã biến thành giận tái đi.

Thiên Sâu hơi cau mày: "Như thế nào gọi vậy, người nha đầu càng ngày càng hư không tưởng nổi, theo ta trở về. Nơi này tộc lại tính sổ với người."

"Phụ thân tới thật đúng lúc, nữ nhi đã gả làm vợ người, đã tại thành gia. Chúc mừng cha, người như ngoại tôn. Tiểu Thiên, mau gọi ông ngoại."

Phi Phi biết phụ thân chán ghét nhân loại, ý định trước làm cho đối phương thích ngoại tôn, sau đó lại chậm rãi tiếp nhận Văn ca, hướng Sở Văn trộm nháy mắt, khiến trong đó rồi đi trước.

Thời điểm này Sở Thiên liền "Cha" đều kêu không được, làm sao có thể kêu lên "Ông ngoại", mặc dù linh hội mẫu thân ý tứ, nhưng nỗ lực nửa ngày đều là oa oa gọi bậy.

Nghe vậy Thiên Sâu lúc này mới lưu ý nơi này Phi Phi trong lòng hài nhĩ, cả người như là bị chùy hung hăng đánh trúng, một hồi chóng mặt đau đầu, nha đầu vô thanh vô tức, chẳng những trở thành nhà ta, hoàn sinh cái mập mạp tiêu tử, theo lý thuyết là mình ngoại tôn a.

Ý nghĩ này mới vừa xuất hiện đã bị hần bác bỏ, lão phu không có nhân loại ngoại tôn, nhân loại đều là đồ hỗn trướng, khoản này sổ sách lung tung lão phu mới không nhận.

Sở Văn nghe xong là nhạc phụ, liền nghĩ đến báỉ kiến, là bọn họ phụ nữ một mực nói chuyện với nhau không nhúng vào. Thấy kiều thể nháy mắt còn tưởng là gọi hần đi qua, nhất thời vui vô cùng, đi vội mấy bước, sâu thi lễ, hai tay ôm quyền nói: "Sở Văn báỉ kiến nhạc phụ đại nhân."

Trên thực tế, Phi Phi biết rõ Thiên Sâu của ả này không tốt qua, chưa bao giờ nói với nàng qua phụ thân chuyện riêng. Sở Văn từng đưa ra vấn đề an người nhà nàng, cũng bị lung tung hồ lộng qua.

Thiên Sâu liếc qua, thấy tiểu tử này đầu chứa nước, không biết đi cái gì vận khí cút chó, lại đạt được mắt cao hơn đầu nữ nhi coi trọng.

Kẻ này vẻ mặt bình thường, tu vi nhỏ yếu như kiến hôi, tôi không thể nhìn được là, cái thằng này chỉ là một cái ti tiện nhân loại, có gì tư cách nhìn chính mình con rể?

Càng nghĩ càng là tức giận trong lòng, Thiên Sâu trên mặt lệ khí cao giọng, quyết ý trực tiếp đập chết đối phương. Thấy thế Phi Phi biết tâm ý của hần, quát nói: "Phụ thân, muốn giết Văn ca, trước từ nữ nhi trên thi thể đập đi qua đi."

Phi Phi đem nhi tử đưa cho trưởng phu, khủng bố khí tức bộc phát ra, mây may khổng lồ, trước mặt Thiên Sâu vậy mà không cần lưu thủ. Mặc dù không nhằm vào Sở Văn, có thể hần như cũ cảm thấy so với đêm hôm đó còn khủng bố hơn rất nhiều. Láy cổ hơi thở này mạnh, e rằng thiên hạ không người có thể từ trong đó trong tay lấy nhân tiện thích hợp, nghĩ như vậy, tâm thần hần liền an ổn hạ xuống.

Bởi vì lần này không có áp chế, kinh người cảm giác áp bách trong chớp mắt bao phủ toàn bộ Liệt Nham thành. Sở gia tộc người lần lượt đi đến, tộc trưởng cùng các trưởng lão tự mình trình diện, nhìn thấy ngọn nguồn tại Phi Phi nơi này khiếp sợ không thôi.

Sở Văn cái này con dâu điệu thấp trầm tĩnh, không muốn thực lực mạnh thành hủ chết người, bực này thực lực, e rằng phá hủy toàn bộ Thiên La Quốc cũng không phải việc khó, càng vọng nói nhỏ nhỏ một cái Sở gia.

Lập tức hai mặt nhìn nhau, đều là tọa sơn quan hổ đấu, bực này cấp bậc tranh đấu, không phải bọn họ những người này có khả năng nhúng tay.

Thành bên trong thế lực khác cho thấy kinh hãi gần chết, tại như vậy khủng bố uy năng, từ tộc trưởng Trưởng Lão, cho tới tộc nhân đệ tử, đều nhìn không được lạnh run, không có chút nào tìm hiểu ý tứ. Đùa cợt, nghe ngóng tin tức đem nhà mình mạng nhỏ đáp, vậy rất không phải có lợi nhất.

Thiên Sâu thấy nữ nhi vì bảo vệ kẻ này, lại không tiếc cùng chính mình đối chọi gay gắt, thân làm phụ thân, liền hần cũng không có hưởng thụ qua loại này đãi ngộ. Trong nội tâm ghen tuông đại thịnh, thẫm nghĩ cái này đồ chó con thật đúng có phúc khí, như thế phúc trạch, lão phu đánh chết hần trăm lần, hần cũng có thể chết được nhắm mắt.

Phi Phi phảng phát nguyên lực trong hải dương, bốn phía đều là vực sôi rít gào nguyên lực, chột trên trán sinh ra cái huyết hồng con mắt, thần bí mà quý dị, dò thăm đường cong tự động từ bên trong bắn ra, giống như Tô Miêu, một bút vẽ một cái phác họa, một cái quái vật khổng lồ dần dần hiện ra hình dáng, xuất hiện ở sau lưng nàng, tựa hồ là con yêu thú, chừng mấy trăm trượng lớn nhỏ.

Tiếp theo, nàng thò ra thon thon tay ngọc, xa xa hướng hư không nắm chặt, khắp Thiên Nguyên lực lại như sông lớn chảy ngược, liên tục không ngừng bổ khuyết phía sau nàng to lớn yêu thú hệ thống.

Tại nguyên lực bổ sung, cự thú thân hình dần dần phong phú, tay chân lần lượt dài ra, lỗ tai, cái cảm vậy mà hiện ra đầy hình dạng, con mắt tối như mực linh động như thần.

Cuối cùng, trong tràng hào quang rực sáng chói mắt, mọi người mở mắt ra, cự thú đã triệt để thực tan ra, toàn thân dài ra tuyết trắng lông tơ, trên trán nhiều ra yêu dị Huyết Đồng, cùng bộ dáng Phi Phi tương đồng, lại không biết lớn hơn gấp bao nhiêu lần.

Yêu hồ chi linh che khuất bầu trời, uy phong lẫm lẫm sau lưng Phi Phi, đợi nàng hiệu lệnh. Yêu linh xuất hiện, không gian rung chuyển, bốn phía chột có vòi rồng cuốn, phụ cận chắc chắn kiến trúc đều lung lay, như muốn bị rút ra mặt đất.

Vòi rồng quét, Phi Phi tóc bạc loạn vũ, khuôn mặt lạnh túc, đầu ngón tay chậm rãi thò ra, hiển nhiên làm tốt tùy thời xuất thủ ý định.

Thấy nữ nhi là ngăn trở chính mình, hận không thể dùng ra bú sữa mẹ khí lực, Thiên Sầu nội tâm không khỏi thê lương, phụ nữ tương tàn, cái này là bức nào bị thống.

Hắn biểu tình âm tình bất định, mặt lộ vẻ giãy dụa thần sắc, hăm vào lưỡng nan lựa chọn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Ly biệt

Thiên Sầu trầm ngâm thật lâu, trải qua một phen tâm lý đấu tranh, rốt cục làm ra quyết định, hắn nhìn về phía Phi Phi, lãnh đạm nói: "Người ngăn trở không được ta."

Phi Phi sắc mặt không khỏi buồn bã, cùng phụ thân đi đến đối chọi gay gắt một bước này, nàng vậy mà rất khổ sở, có thể là có biện pháp gì ngăn ngừa mê mang, nàng mục quang dần dần kiên định, nói: "Phụ thân, đắc tội."

Tiêm vung tay lên, mấy trăm trượng yêu hồ chi linh rít gào, đại địa run rẩy, tảng nam thạch nổ tung, trên trán mắt dọc đột nhiên sáng ngời, trên người đen đỏ năng lượng đan chéo Triền Nhiêu, chột thả người vọt cao không, lẳng không hướng phía dưới mãnh liệt nhào, tiểu sơn hướng Thiên Sầu đè xuống, chân trước là bảo thạch hắc, đầu ngón tay xẹt qua, không trung xuất hiện mấy đạo hắc văn, cổ này sắc bén lại vượt qua không gian thừa nhận năng lực, liền không gian đều phá toái dấu hiệu.

Yêu hồ Cự Linh cùng Thiên Sầu hình thể hoàn toàn kém xa, như là thiên thạch đập lên con kiến, con kiến thịt nát xương tan là chuyện đương nhiên sự tình, cho dù ai cũng sẽ không đối với loại kết quả này có chỗ nghi vấn.

Nhưng mà vượt quá lẽ thường sự tình phát sinh, yêu linh mang theo vô cùng uy năng nghiền ép hạ xuống, đối với cái này Thiên Sầu thờ ơ, không ít người vây xem đều cho là hắn đã cam chịu số phận.

Chỉ đợi toàn thân cũng không có nhập yêu linh bá đạo trong bóng đen, Thiên Sầu thật sâu thở dài, chậm rãi thò ra tay phải, duỗi ra ngón trỏ điểm nhẹ tại yêu hồ lợi trào phía trên.

Gần như tất cả mọi người cho rằng đây là tự tìm đường chết, nhìn đều không cần nhìn, trong chớp mắt người này muốn hóa thành bột mịn. Thậm chí có người lương thiện âm thầm bí ai, chết như vậy liền thi thể đều muốn biến thành trong thiên địa bụi bặm, thật sự là quá thảm rồi.

Sự tình kết quả khiến mọi người lớn rớt nhãn cầu, cùng dự liệu tương phản, tiếp được yêu linh cái này rung chuyển thiên địa tập kích, Thiên Sầu may mắn không việc gì, đầy trời vòi rồng lại không thể để cho hắn quần áo xuất hiện một tia nếp nhăn, thậm chí chạm đến yêu linh thon dài ngón trỏ cũng không có bề gãy.

Người quan sát lấy lại tinh thần, yêu linh chân trước dĩ nhiên tiêu thất, hóa thành đầy trời sáng ngời quang điểm, nhanh chóng tiêu tán ra ngoài.

Tuy chỉ là một ngón tay, yêu linh lại phảng phất lọt vào hủy diệt trọng kích, lúc trước trào tiêu thất, tới tay chương, lại đã nửa trước thân, lại đến phần sau thân, cuối cùng là to lớn đầu lâu, trên trán mắt dọc kiên cố nhất, ương ngành chống lại một hồi, đúng là vẫn còn tan rã, chia làm phân loạn tơ máu, chậm rãi trên không trung ần đi dấu vết.

Yêu linh mất dọc tiêu thất, Phi Phi phun phun ra miệng huyết tinh, Sở Văn kinh hãi, mang nhi tử đưa cho bên người hảo hữu. Mắt thấy ái thể thổ huyết, một cổ lửa giận xông lên đầu, trong con tức giận hấn bỏ qua thực lực sai biệt, ngang nhiên về phía trước mấy bước, động thân đem ái thể hộ tại sau lưng: "Tiền bối, có việc hướng về phía ta, đừng làm khó dễ Phi Phi."

Sở Văn cũng không phải là không biết sợ hãi gì, trong mắt hấn cường đại vô cùng Phi Phi, sử xuất toàn lực còn bị đối phương một ngón tay đánh tan, như thế thực lực có thể nói những điều chưa hề thấy, kinh thể hãi tục, e rằng phất tay trước mặt bị diệt một cái quốc độ, như muốn đối phó chính mình, sẽ không so với chụp chết con ruồi càng khó.

Chỉ là, thân là một người nam nhân, bảo hộ thể nhi là làm hết phận sự. Cái này không quan hệ năng lực, vì thế muôn lần chết không dám chối từ.

Thấy thể Thiên Sầu giận tím mặt, hôm nay bị ép cùng thân sinh nữ nhà bôi mặt đá nhau, toàn bộ do cái thằng này ban tặng. Thằng này trốn đi thì cũng thôi, ngược lại xông ở phía trước cố làm ra vẻ. Như thế tùy ý làm bậy, hẳn là nghĩ rằng nha đầu sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Nha đầu ngốc này, chỉ sợ sẽ là bị loại này khoe anh hùng ti tiện thủ đoạn lừa gạt tới tay, thật đúng buồn cười. Nha đầu luôn luôn thông minh, sao không suy nghĩ, lấy cái thằng này thực lực, có thể bảo hộ được?

Thiên Sầu vốn là chán ghét nhân loại, vừa thấy được Sở Văn đã cảm thấy chán ghét cực kỳ. Một khi không thích một người, như vậy hẳn làm cái gì đều là sai. Vốn là cần vệ ái thể cử động, dưới cái nhìn của Thiên Sầu chính là giả vờ giả vịt, càng cảm thấy kẻ này đáng giận.

Tốt, người nếu như thích giả trang anh hùng, ta muốn nhìn xem người là thật tốt hán, hay là Ngụy quân tử. Được rồi, nào có tất yếu, cấp lão phu nơi này địa ngục lại thể hiện a.

Vừa nghĩ đến đây, Thiên Sầu chợt ra một chương chụp về phía đối phương, tới tay dốc đứng, chương lực mềm mại, không thấy mảy may ra sức, có thể to lớn thực lực sai biệt, e rằng Sở Văn trong nháy mắt muốn hóa thành bột phấn.

Chuyện tới đột ngột, Sở Văn không biết là phản ứng không kịp nữa, hay là không muốn tránh né, vẫn không nhúc nhích ngăn tại ái thể trước người.

"Phanh. . . Âm ầm. . ."

Một chương kích, Sở Văn bình yên vô sự, Phi Phi nhưng không thấy, nhìn lại, phía sau vách thành sụp đổ, Phi Phi uest oải trên mặt đất, cánh tay phải kéo xuống, tay trái tùy tiện vỗ ngực ổn định khí tức, từng ngum từng ngum thổ huyết, trước ngực vết máu loang lổ, nhìn mà giật mình.

Thời điểm máu chốt, nàng phi thân về phía trước đón đỡ Thiên Sầu một chương, bản thân bị chương lực xa xa đánh bay, liền kiên thạch vách thành đều còn thừa lực đạo lan đến, nghiêng sụp xuống.

"Vèo!"

Thiên Sầu thân hình mơ hồ, Na di xuất hiện ở trước người Phi Phi, mang nàng diu đứng lên, mặt mang đau lòng thần sắc phẫn nộ quát: "Nha đầu chết tiệt kia, người không muốn sống nữa. Nếu không phải là cha tạm thời thu lực, người chỗ nào vẫn còn mạng."

Không bảo vệ được, ta thực lực này căn bản không bảo vệ được Phi Phi, vốn định hỗ trợ lại liên lụy nàng bị thương, thực lực, ta muốn thực lực.

Mắt thấy ái thể bị thương, Sở Văn đau nhức nội tâm, cũng không dám lại lần nữa đến, chỉ có thể xa xa nhìn ra, âm đạm tinh thần. Hấn trong cả đời chưa bao giờ như lúc này khát vọng thực lực.

Phi Phi nhìn mặt mà nói chuyện, chứng kiến phụ thân đau lòng, đón sinh mừng rỡ cảm giác, trong nội tâm thầm nghĩ: "Phụ thân từ nhỏ thương ta, hiện tại tất nhiên mềm lòng, đối đãi ta đau khổ cầu khẩn một phen, nói không chừng sẽ thành toàn ta cùng Văn ca."

Nghĩ như vậy, nàng chợt cảm thấy ngực không thể nào đau, lại thăm vận nguyên lực cứng rắn bức ra vài búng máu, gắng đặt tới bộ dáng lại thể thăm một ít, như vậy xác xuất thành công tương đối cao.

"Phụ thân, cầu người không nên làm khó Văn ca, hẳn nếu là chết đi, nữ nhi tuyệt không sống một mình." Phi Phi lại nhả một búng máu, khuôn mặt trắng bệch khẩn cầu.

Thiên Sầu nhớ tới rồi mới tình hình, lại kết hợp hạ nữ nhi tính tình quật cường, thầm nghĩ nếu thật đem tiểu tử này đập chết, không thể nói trước nha đầu thật sự là là tự sát, nha đầu ngốc cái gì đều làm ra được. Đây tuyệt đối không được, thằng này một mảnh ti tiện mệnh, thì như thế nào chống đỡ được nha đầu tánh mạng.

Một phen suy tư, Thiên Sầu mở miệng nhận lời nói: "Chỉ cần người theo ta Hồi tộc, ta tự sẽ không làm khó tiểu tử này."

Phi Phi chân mày cau lại, trong đôi mắt đẹp dịu dàng châu lệ dịu dàng, đầu ngón tay ôm bụng cười hình dáng, kiệt lực thả ra bệnh nhân lực, khê hé đôi môi đỏ mọng: "Phụ thân, nữ nhi đã làm vợ người, tất nhiên là lấy chồng theo chồng, gả cho chó thì theo chó. Huống hồ còn có Tiểu Thiên muốn nuôi

đường, có thể nào ném nhà ta đứa trẻ bị vứt bỏ với người Hồi tộc. Phụ thân, lần này là Phi Phi sai rồi, người liền khoan hồng độ lượng, đại nhân không chấp tiểu nữ qua, thành toàn ta cùng Vân ca a."

Nói chuyện, nàng như là thương thế tái phát, huyết tinh liền phun, đi đứng không vững, hấp hối, phối hợp với thanh thúy thanh âm quyến rũ, tin tưởng tuyệt đại đa số người đều thần hồn điên đảo, cam tâm tình nguyện xông pha khói lửa, chớ nói chi là một cái thỉnh cầu.

Thiên Sầu thấy thế tâm rộng rất nhiều, vuốt râu mỉm cười: "Nhà đủ chưa. Ta chương lực có vài phần chính mình là không rõ ràng lắm, chúng ta yêu thú không giống người loại này như vậy nhỏ yếu, há có thể bị một chương đánh thành như vậy. Còn có tâm tư theo ta đùa nghịch hoa dạng, xem ra thương thế cũng không trọng."

Nói xong cong lại bắt lấy nữ nhi cánh tay, vận chuyển nguyên lực trong đó chữa thương, không biết là Thiên Sầu thủ đoạn thành, hay là Phi Phi thân là yêu thú thể chất đặc thù, không được một lát, Phi Phi cánh tay ngọc duỗi không ngại, triệt để khôi phục bình thường.

"Được rồi, cùng ta rời đi. Người đừng lấy chính mình uy hiếp ta, nếu là người chết rồi, ta sẽ diệt nơi này tất cả mọi người, sau đó tự sát. Dù sao không có nữ nhi bởi bạn, còn sống vậy mà không có ý gì. Thương hại người nhi tử, sinh ra ngắn vậy muốn cùng lão phu đồng quy Hoàng Tuyền."

Không đợi nữ nhi mở một lần nữa, Thiên Sầu liền vượt lên trước bỏ đi ý nghĩ của nàng, hiển nhiên triệt để xem thấu trong đó.

"Người." Phi Phi cứng họng, vô pháp khả thi, nhìn không được miệng vỡ mồm: "Người không phải cha ta, người lão vô lại."

Nàng rối tung tóc, hình dáng như người đàn bà chanh chua, trong miệng ô ngôn ứ ngữ tăng tăng lớp lớp. Thiên Sầu biểu tình lại càng thoải mái, liền cùng ăn đàn thần được đồng dạng, liền quanh năm quanh quần bên người ưu sầu, cũng bị tan ra không ít.

Thăng mắng miệng đắng lưỡi khô, Phi Phi đột nhiên đau khóc thành tiếng, lệ hoa đái vũ, uống nước mắt im hơi lặng tiếng nói: "Phụ thân, người liền nhẫn tâm để ta vứt bỏ vợ, mẫu tử chia lìa đi?"

Thiên Sầu thấy nữ nhi thần thái buồn bã, cực giống vợ đã chết phục sinh, trong lòng mềm nhũn định đáp ứng, nhưng khép lại mục lại nghĩ tới kia kiện chuyện xưa, mờ mắt ra thì mục quang đã kiên quyết không thể dao động. Nhân loại đều là hỗn đản, nha đầu phải mang đi, thế nhưng muốn cấp cái ý muốn, bằng không thì nàng vô thú, lão phu nhìn vậy mà lòng chua xót.

Cân nhắc một lát, Thiên Sầu làm ra nhượng bộ: "Như vậy đi. Người có thể đem tộc của ta truyền thừa lưu cho Tiểu Thiên, nếu là hấn tương lai phát triển nơi này để ta tán thành trình độ, ta thì sẽ nhận thức ngoại tôn, khiến mẫu tử đoàn tụ."

Phi Phi vốn đã tuyệt vọng, nghe xong chuyện đó cười cười: "Tốt, ta nguyện ý tin tưởng nhi tử. Lại cho ta cả đêm, ta nói rõ sau đó chuyện riêng, sáng mai với người rời đi."

"Có thể." Đối với cái này Thiên Sầu mở miệng đáp ứng, nữ nhi đã nguyện ý Hồi tộc, những chuyện nhỏ nhặt này tự không cần so đo.

Dưới cái nhìn của hấn, lấy nữ nhi dung mạo cùng vợ, chỉ cần ẩn đi đoạn này lịch sử, còn sợ không ai truy cầu, mặc hấn là kia tộc yêu nghiệt, sao lại dám xem thường tộc ta sao? Thời gian một lúc lâu, không sợ người không thay đổi. Về phần tiểu tử này, huyết mạch không thuần khiết, tương lai khó có đại tác, không đáng để lo.

Đây là Sở Vân cùng Phi Phi cuối cùng một đêm, theo thường lệ uống rượu tâm tình, ôn lại ảm áp thời gian. Sở Thiên nhỏ tuổi không biết chuyện riêng, không có gánh nặng trên người sớm ngủ, Phi Phi ôm ấp hấn cả đêm, hai mắt dầm lệ trắng đêm chưa ngủ, đến lúc sắc trời sáng rõ.

Lúc sáng sớm, Phi Phi giao cho Sở Vân truyền thừa Ngọc Bội, trên trán hiện ra Huyết Yêu đồng tử, rung rung nói cho hấn biết, nếu như Thiên Nhi có được loại này con nết, liền cho hay hết thầy chân tướng, lúc đó liền có một nhà đoàn tụ hi vọng.

Sở Vân đem ái thể xuất đại môn, từ lúc chờ đợi Thiên Sầu khoát lại Phi Phi, tay áo hất lên, xoay người rời đi, thân hình một cái mơ hồ, liền biến mất ở trước mắt hấn.

Từ nay về sau hai ngày, Sở Vân thương tâm gần chết, ngày đêm uống rượu, một mặt gây tê chính mình, một mặt nhớ lại cố sự.

Ngày thứ ba, hấn rời giường thì chấn động, bởi vì ngủ một giấc, bản thân tu vi vậy mà trượt, chỉ còn lại Hóa Cương Cảnh tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Huyết bội

Tu vi trượt, Sở Vân nhiều lần lấy ý niệm nội thị thân thể, không có phát hiện bất cứ dị thường nào. Thế nhưng là, vô luận như thế nào tu luyện, sử dụng loại thủ đoạn nào, thủy chung vô pháp ngưng tụ nguyên đan, trở lại "Ngưng Đan Cảnh".

Dần dần, tất cả mọi người biết hẳn không có thể đột phá tu vi. Cho dù là Hóa Cương Cảnh võ giả, một khi mất đi tiềm lực, cũng chỉ có thể làm cho người ta duy trì mặt ngoài tôn kính, khó phát ra từ nội tâm kính nể.

Sở Vân loại trạng thái này đương nhiên không thích hợp tiến nhập Linh Vũ học viện, chỉ phải nhịn đau buồn tha cho gia nhập học viện cơ hội, Linh Vũ tuyển chọn bên trên vất vả và phần đầu có được danh ngạch hủy hoại chỉ trong chớp lát, có thể so giết chết hẳn còn khó chịu hơn.

Về sau, vị kia râu cá tre đạo sư đích thân đến xem xét thương thế của hắn, đã có thể liên hắn đều điều tra không ra nguyên do. Mắt thấy vị này tốt hạt giống lại rơi vào bộ dạng này, rất cảm thấy thốn thức lại không thể làm gì, tuy đồng tình đối phương, thân là học viện đạo sư, cũng không thể phá lệ là Linh Vũ viện hệ trúng tuyển một tên phế nhân.

Trên thực tế, Phi Phi mang thai từng thay Sở Vân hướng hắn xin phép nghỉ, lại không nghĩ lại gặp nhau, hai vị chuẩn đệ tử, một người bị ra tay ác độc phế bỏ, tên còn lại biến mất vô tung.

Đối với Sở Vân động viên vài câu, vị đạo sư này cuối cùng thúc thủ vô sách, chỉ phải rời đi hồi linh võ viện bẩm báo chi tiết.

Không biết Linh Vũ viện cao tăng như thế nào thảo luận, tóm lại việc này truyền đưa lên, liền như đá ném vào biển rộng, không giải quyết được gì.

Tại trong những ngày kế tiếp, Sở Vân thật sâu cảm nhận được cái gọi là lòng người dễ thay đổi, trước kia hảo hữu có thể từng cái một cách hắn mà đi, tộc các trưởng bối nhìn trong ánh mắt của hắn không hề hàm chứa chờ mong, rất nhiều tùy tùng, người sùng bái có thể đều hóa thành chim thú tán, chỉ có mấy vị bạn tri kỉ giữ liên lạc, có chút ít còn hơn không, lại khó nén thê lương hoàn cảnh.

Vì vậy, hắn bắt đầu sơ tại kết giao, tránh xa tục vụ. Hiện giờ, sinh hoạt tại thế gian, cũng không phải là trước kia thiên tài, chỉ là đau nhức mắt ái ân, sa vào bi thương đáng thương.

Ngày xưa không người không biết vang dội tên tuổi, hiện nay trở thành một loại châm chọc. Liền ngay cả tạp dịch, nha hoàn người hầu đều có can đảm trào phúng vài câu, thông qua chen ép sa đọa cường giả giành được cảm giác thành tựu.

Cứ thế mãi, Sở Vân triệt để trở thành phế vật người phát ngôn, mà con trai của phế vật đương nhiên cho thấy phế vật, vì vậy Sở Thiên từ nhỏ liền từ trong đó tội trạng.

Mặt khác, Phi Phi triệu hoán yêu hồ chi linh, phụ cận có rất nhiều người chứng kiến, tin tức truyền bá ra, tất cả mọi người biết Sở Vân thế tử, đúng là cái yêu quái.

Theo như cái này thì, Sở Thiên không chỉ cùng cha hắn đồng dạng là cái phế vật, còn giống hệt mẹ nó đồng dạng là cái yêu quái. Tại mọi người xem ra, đây không thể nghi ngờ là rất tốt đề tài nói chuyện. Vì vậy, mọi người nhìn về phía Sở Thiên, thường thường là đeo lên sắc mặt con người, tựa như chứng kiến dị chủng cùng phế vật.

May mắn chính là, đánh với Sở Ca một trận, bất quá, bộ phận người biết được Sở Thiên niên kỷ còn nhỏ, thực lực rất là không tầm thường, liền cao mắt nhìn, chuyển biến một chút cố hữu ấn tượng.

Nhưng đây chỉ là tạm thời, nếu là Sở Thiên sau khi biểu hiện không tốt, bị cùng thế hệ kéo ra khoảng cách, "Phế vật" mũ chắc chắn lại lần nữa mang trên đầu của hắn, thậm chí hãm vào càng bi thảm hoàn cảnh, như phụ thân hắn năm đó đồng dạng, treo càng cao ngã thành càng hung ác...

Dạ sắc thâm trầm, Ngân Nguyệt đã tới bên trong thiên, như là bị Sở Vân chuyện xưa đã động, mở rộng cửa lòng, lấy ôn nhu ánh trăng đổ dành lấy trong nội viện phụ tử.

Sở Vân lời đã nói, Sở Thiên như trước sa vào tại cha mẹ gặp nhau kia cái niên đại, ngồi yên thật lâu phục hồi tinh thần lại, vừa sờ mặt, lạnh buốt toàn bộ đều nước mắt, cũng không biết từ đâu bắt đầu, sớm chảy tràn nét mặt.

"Ồ, ngươi rơi lệ, đều hơn mười còn như tiểu hài tử đồng dạng khóc nhè. Ha ha, sớm biết ngươi yếu ớt như vậy liền không nói cho ngươi rồi. Ta sớm nói đừng hỏi việc này, ngươi không nghe, hiện tại khóc thành cái dạng gì, thật sự là tự chuốc lấy khổ."

Sở Vân làm quái khiếu mà nói, mặt ngoài vui cười, kì thực là sinh động bầu không khí, tránh khỏi từ quá mức thương tâm.

Nghe vậy Sở Thiên luống cuống tay chân xóa đi nước mắt, tại trong lòng thê, cuộc đời này đời này, trên dưới tận bích lạc hạ Hoàng Tuyền, cũng phải đem mẫu thân tìm về, nếu vì tại đây thê, Trời Tru Đất Diệt. Hiện tại tu vi nhỏ yếu, có thể một ngày kia cường đại lên, chắc chắn đi Yêu tộc, hỏi vị kia trên danh nghĩa "Ông ngoại", dựa vào cái gì chia rẽ gia đình mình. Chẳng lẽ thực lực cường đại, liền có thể muốn làm gì thì làm sao?

Sở Vân trầm ngâm một chút, từ trong tay áo lấy ra một vật trịnh trọng đưa tới, Sở Thiên đưa tay tiếp nhận, tập trung nhìn vào, là một cái trong sáng tinh lạng huyết hồng Ngọc Bội.

Ngọc Bội tạo hình cổ xưa, phong cách đặc dị, trung tâm điêu khắc một cái yêu dị mắt dọc, cùng cái gọi là Huyết Yêu đồng tử đại khái tương tự, trong đó như là ẩn chứa hiểu rõ hết thảy trí tuệ, nhìn qua để cho người hải hùng khiếp vía.

Thấy nhi tử mặt mang nghi hoặc, Sở Vân mở miệng giải thích: "Đây là người mẹ trước khi đi lưu lại chi vật, người cầm lấy chăm chú nghiên cứu, tất sẽ có thu hoạch. Dạ sắc đã tối, người trở về nghỉ ngơi trước, ngày mai lại nhìn kỹ."

Trở lại trong phòng mình, đắp lê trên giường nhập bị, Sở Thiên lật qua lật lại, trong nội tâm một hồi là buồn bã mẫu thân, một hồi là say tửu lão ba, một hồi lại xuất hiện bá đạo "Ông ngoại" .

Không thể như vậy, hần âm thầm cắn răng, loại trừ bừa bãi lộn xộn ý niệm trong đầu, cưỡng ép tiến nhập giấc ngủ. Đang ngủ say, khoe miệng hiện ra thỏa mãn tiêu ý, hần mộng thấy mình một nhà đoàn viên, mẫu thân trở lại bên người...

Ngày kế tiếp sớm, Sở Thiên rời giường liền mệnh Tiểu Nguyệt bên ngoài chăm sóc, nghiêm cấm tất cả mọi người nhập viện. Chợt trở lại trong phòng đóng chặt cửa phòng, chờ đợi hồi lâu thấy không khác động, lấy ra mẫu thân lưu lại Ngọc Bội.

Tường tận xem xét trong tay huyết bội, hần ánh mắt ôn nhu, phía trên này, tựa hồ lưu lại mẫu thân khí tức. Mẫu thân đi phía trước lưu lại vật ấy, chắc chắn đặc thù dụng ý, cụ thể nên như thế nào vào tay rồi

Sở Thiên mất lộ ra suy tư thần sắc, chợt đem nguyên lực thông qua thủ chương hướng Ngọc Bội quán chú, có thể mặc dù toàn lực thúc dục, vật ấy vậy mà không làm mấy may phản ứng. Nhiều như vậy tinh thuần nguyên lực mà ngay cả cái bọt biển đều lật không nổi.

Xem ra, muốn câu thông vật ấy, cùng nguyên lực quan hệ không lớn.

Nhân châu xoay động, Sở Thiên cải biến ý niệm trong đầu, trong phòng đi dạo vài vòng, cuối cùng tự trong tủ tìm đến chuỗi Tiểu Dao. Bố trí Ngọc Bội tại trên bàn, tay trái treo trên bầu trời duỗi ra ngón trỏ, phải tay nắm lấy Tiểu Dao về một cái. Sáng loáng đao quang hiện lên, ngón trỏ nhất thời xuất hiện cái lỗ hồng nhỏ, máu tươi từ miệng vết thương giọt trên Ngọc Bội, chậm rãi rót vào, không dấu vết.

Thấy thê hần lòng tràn đầy vui mừng, từng nghe các trưởng bối nói qua cái này nhỏ máu nhận chủ biện pháp, xem ra quả nhiên không tệ.

Có thể Ngọc Bội không chút khách khí hấp thu huyết tinh, Sở Thiên chờ đợi nửa ngày cũng không thấy có dị biến. Kinh hi sắc mặt tan ra thất vọng, tại sao có thể như vậy, vô luận là chuyển vận nguyên lực, hay là lấy tinh huyết, cũng không trông thấy có gì.

Dần xuống trong nội tâm tạp niệm, hần đem lực chú ý một lần nữa thả trên Ngọc Bội, suy nghĩ thật lâu không có chủ ý, bỗng nhiên linh quang vừa hiện, như ý nghĩ.

Sở Thiên nhắm hai mắt, hồi tưởng bị Băng Tức Hùng kích thương si nhục cảm giác, quanh thân khí tức hơi chút yên lặng, đột nhiên thô bạo, trong cơ thể như ngân sắc dòng điện bắt đầu ghé qua, mà tại bên ngoài thân thể ngưng kết thành sáng kén. Chợt, trên trán Huyết Yêu đồng tử tái hiện, hần đột nhiên mở hai mắt ra, dụng thẳng đồng tử bên trong chợt bắn ra một mảnh tơ máu, trực tiếp theo tại trong ngọc bội Yêu Nhân.

Trong ngọc bội, Huyết Yêu Đồng như là sống lại, Ngọc Bội bên trên tạo hình đường vân như con cá đồng dạng du động không chỉ, vận động quỹ tích cực kỳ huyền ảo, phẳng phát ẩn chứa cái này phiến thiên địa.

"Ông .ong!"

Toàn bộ Ngọc Bội đều chấn động lên, ngay tiếp theo cái bàn đều đang run rẩy. Tuy loại này mộc chế cái bàn không ra làm sao trầm trọng, có thể rất khó tưởng tượng, nhỏ như vậy Ngọc Bội, lại có năng lực rung chuyển lớn như vậy một cái bàn.

Như thế dị tượng, Sở Thiên thấy những điều chưa hề thấy, không khỏi có chút kinh hoảng, bắt đầu do dự có hay không muốn dừng lại. Không muốn Ngọc Bội kịch liệt chấn động, lại từ trên bàn bắn lên, đối với hần trán mãnh liệt đánh tới.

Ngọc Bội tốc độ phi hành kinh người, hóa thành một đạo huyết hồng chùm sáng, trong nháy mắt liền chạm đến Sở Thiên cái trán, hoàn toàn không thuận theo hần tránh né.

Dự đoán cảm giác đau đớn không có xuất hiện, sau khi va chạm, Ngọc Bội như là vô hình chi vật, trực tiếp mặc qua trán dụng thẳng đồng tử, tiến vào trong đầu lúc này an gia.

Mất Sở Thiên phía trước nhất hắc, lấy lại tinh thần thì đã rời phòng, đi đến một thế giới lạ lẫm. Hùng vĩ núi lửa hợp thành sơn mạch, đồ thăm nam tương khắp nơi đều có, sinh sôi nhiệt độ kinh người, xa xa yêu thú hoành hành, người mặc đồ thăm da lông, miệng phun nóng bỏng hỏa diễm, đều ý lại tại đây hỏa lực tu luyện.

Chính quan sát, đỉnh đầu bỗng nhiên tối xuống, hấn sợ bận rộn ngẩng đầu nhìn lên, dĩ nhiên là mảnh vượt qua ngàn trượng màu đỏ thắm Cự Long. Đầu lâu chừng tiểu sơn lớn vậy, khắp cả người đỏ sạm lân phiến tựa như dung nham chồng chất mà thành, có thể nói thể gian đứng đầu tinh mỹ tác phẩm nghệ thuật.

Như thế Cự Long, Sở Thiên chỉ ở trong điển tịch đọc qua, chưa bao giờ tự mình kinh lịch. Có thể hẳn lúc này vô ý cảm khái tạo hóa thần kỳ, càng vô tâm ca ngợi Cự Long to lớn cao ngạo. Bởi vì tại đây long giương nanh múa vuốt, hướng hấn trước mặt đánh tới, thể như thái sơn áp đỉnh, làm người tuyệt vọng hít thở không thông.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Huyền Cảnh không gian

Sở Thiên tuy từ trước đến nay chưa từng gặp qua Cự Long, nhưng từ các loại trên điển tịch đã từng gặp, cũng nghe người kể rõ vô số Thần Long truyền thuyết, phiên bản đủ loại kiểu dáng, liên quan miêu tả khác lạ, bất quá không hề nghi ngờ, vô luận cái gì long, đều là vô cùng cường đại, Long Tộc từ nhỏ chính là thiên chi kiều tử, cao cao sừng sững tại đại lục tất cả đỉnh phong.

Đừng nói là Sở Thiên, cho dù là Thiên La Quốc quốc chủ đích thân tới, đối mặt như vậy khủng bố Cự Long, chỉ sợ cũng chỉ có thịt nát xương tan một cái kết cục.

Hỏa Long thân hình vượt qua ngàn trượng, lại là như thể tốc độ, trong thiên địa lần này lác đác không có mấy, tối thiểu vừa tập võ không lâu sau Sở Thiên không ở trong đám này.

Thân lâm tuyệt cảnh, Sở Thiên cũng không nguyện ngồi chờ chết, đem toàn thân công lực ngưng tụ song chưởng, thả người nhảy lên, song chưởng cùng nhau, hung hăng hướng đối phương.

Có thể một chưởng này phảng phất đánh vào u linh, dấu điểm Tu Du Kính lực cũng không có bạo phát, Sở Thiên từ Hỏa Long trong cơ thể không chút trở ngại mặc tới. Cả hai như là thân ở hai cái thế giới, lẫn nhau không ảnh hưởng, Sở Thiên tuy có thể chứng kiến Hỏa Long, lại vô pháp va chạm vào nó.

Thế giới này do Ngọc Bội mà sinh, cảnh tượng mặc dù nghe rộn cả người, có thể mẫu thân lại sao cam lòng thương tổn tới mình?

Nghĩ như vậy, Sở Thiên tâm thần dần dần an tâm, chợt lấy tay chụp vào bên cạnh một khối dung nham, không ra dự kiến trực tiếp mặc qua, xung quanh thoát nhìn kinh người nhiệt độ, cho hẳn cũng không có chân thực ảnh hưởng.

Hiển nhiên, đối với thế giới này mà nói, hẳn chỉ là người quan sát, sẽ không tồn tại bất kỳ nguy hiểm nào. Sở Thiên ngược lại là rất hưng phấn, chưa bao giờ thân thấy Cự Long, hiện tại thân lâm kỳ cảnh, đến muốn nhìn đã mắt.

Sở Thiên bước nhanh đi theo Hỏa Long đằng sau, nói đến kỳ quái, lấy hấn năng lực làm sao có thể bắt kịp Cự Long, có thể hết lần này tới lần khác liên làm được. Thân ở tại đây phương thế giới, liên thân thể đều nhẹ nhàng rất nhiều, một bước liền có thể phóng ra vài dặm.

Theo tiến lên, Hỏa Long bên người dần dần tụ tập tới đông đảo yêu thú, á long, hổ, báo, hùng, ung cần cái gì có cái đó, còn có chút Dị Hình hoặc gọi không ra danh tự, không lâu sau liền xuất hiện trùng trùng điệp điệp một đoàn.

Những cái này yêu thú như là Hỏa Long cấp dưới, toàn thân đều tuân động vào từ đồng nguyên hỏa lực, Hỏa Long vậy mà không công kích chúng, ngược lại như quốc vương suất lĩnh quân đội, như thủy triều cuộn trào mãnh liệt, bao phủ phía trước đại địa.

Kep ở to lớn trong đội ngũ, Sở Thiên tâm nhảy, hẳn chưa từng gia nhập bất kỳ quân đội, hôm nay lại trong lúc vô tình trở thành yêu thú đại quân một phần tử, như thể kinh lịch, có thể nói kỳ diệu.

Tuy đường xá không gần, nhưng Sở Thiên lúc này người nhẹ như vũ, tốc độ không thể tưởng tượng, theo đại quân đi tới, bất quá nửa giờ liền ngay cả trở mình mấy ngọn núi lửa, qua phía trước khe núi, đã đến giải đất bình nguyên.

Chạy đi, hẳn không khỏi suy đoán đám yêu thú là tìm địch nhân chiến đấu, tất cả yêu thú đều như là chịu khiêu khích, phần nộ rít gào, sát khí dạt dào.

Có thể nếu là lục địch, xuất động yêu thú vậy mà quá nhiều. Cái khác không nói, Sở Thiên liếc một cái liền nhận ra Phượng Dược Kim Sư, con thú này toàn thân Thuần Kim lông bờm, sau lưng một đôi Hỏa Dực rêu rao vô cùng.

Theo sách cổ đã nói, Phụng Dực Kim Sur chính là lục giai Cổ Yêu thú, người mang Phụng Hoàng huyết mạch, tại yêu thú giới hung uy hiển hách, tuyệt đối được cho một phương bá chủ.

Thế nhưng, con thú này đặt ở chi đội ngũ này bên trong liên vô cùng phổ thông, Sở Thiên tùy tiện vừa nhìn, liền có thể đơn giản tìm đến thay vì sánh ngang người, thậm chí siêu việt hơn xa nó. Rất rõ ràng, cho dù là tiếng tăm lừng lẫy Phụng Dực Kim Sur, tại yêu thú trong đại quân đều chỉ có thể tính làm phổ thông giai cấp.

Như thế quy mô yêu thú đội ngũ, do trong truyền thuyết Cự Long dẫn dắt, bài sơn đảo hải, sát khí ngút trời. Chúng muốn đối phó, đến tột cùng là cái gì địch nhân?

Chuyến qua khe núi, bao la hóa bắt đầu vừa nhìn liền trọn vẹn, sinh sôi sổng nam thạch đan chéo, lẫn lộn nóng bỏng bọt khí, bốc lên khí thể đơn giản tổn thương làn da.

Yêu thú đại quân phía trước, một cái cao cỡ nửa người Tuyết Hồ ngạo nghễ nằm tại bình nguyên trung tâm. Rõ ràng cách xa nhau khá xa, Sở Thiên lại có thể rõ ràng chứng kiến thân thể hần từng cái bộ vị, liền ngay cả dưới cổ theo gió lay động tuyết trắng bộ lông, tối như mực ánh mắt bên trong khinh bỉ ý tứ đều rõ ràng minh bạch, rõ mồn một trước mắt.

Chợt truyền đến hiệu lệnh một chút Long Ngâm, tất nhiên là do cầm đầu Hòa Long phát ra, Yêu tộc đại quân đồng loạt dừng lại, tiếng gào thét liên tiếp, mỗi cái vận sức chờ phát động, chỉ đợi thủ lĩnh ra lệnh một tiếng, liền bỏ nhau qua đem đối phương xé thành mảnh nhỏ.

Sở Thiên trọn mắt há hốc mồm, yêu thú đại quân giống trống khua chiêng chỗ muốn đối phó, cũng không phải là trong tưởng tượng Hồng Hoàng mãnh thú, mà là như vậy cái Tiểu chút chút?

Tuy cái này Tuyết Hồ to lớn cực xinh đẹp, mắt đen bên trong lộ ra linh tính cùng tang thương, trên người bộ lông tuyết trắng sạch sẽ, liền cùng vừa tắm đồng dạng. Có thể thấy thế nào, đều chẳng qua là phổ thông hồ ly, liền yêu thú cũng không tính, làm sao có thể đủ ngang hàng cường đại Yêu tộc đại quân?

Không cần xuất động cái này rất nhiều yêu thú, một mình lôi ra kia Phụng Dực Kim Sur, nhả một ngụm viêm hỏa, chỉ sợ cũng có thể đem tiểu gia hỏa này đốt thành tro bụi a.

Sở Thiên trong lòng khó hiểu, ghé mắt nhìn về phía Hòa Long, trong đó mắt to, vậy mà hiện ra dày đặc kiêng kỵ, thậm chí cất dấu thật sâu ý sợ hãi. Nó tại kiêng kỵ cái gì? Lại đang e ngại cái gì rồi?

Hòa Long dùng liệt diễm hùng lực cự trào hung ác lấy mặt đất, trào hạ đại địa chia năm xẻ bảy, đồ thăm nam tương từ trong khe nứt toát ra, vài góc trắng kiện hóa trụ phóng lên trời.

Yêu tộc đại quân phảng phất được hiệu lệnh, toàn bộ tụ lực hướng Tuyết Hồ đánh tới, trên bầu trời bay, trên mặt đất chạy, rậm rạp chẳng chịt như châu chấu vận chuyển qua, che khuất bầu trời, có mặt khắp nơi.

Mặc dù chỉ là châu chấu, giống như tại đây số lượng, căn xé một hồi đi qua, địch nhân cũng chỉ thừa khung xương, huống chi những cái này toàn bộ đều hung uy bên ngoài cao giai yêu thú.

Đối mặt kinh người như thế trận thế, Tuyết Hồ cái trán nhúc nhích vài cái, hiện ra huyết hồng dựng thẳng đồng tử, mặt ngoài cùng Sở Thiên có chút tương tự, nhưng bên trong bao hàm uy năng hoàn toàn không thể so sánh nổi.

Yêu đồng tử xuất hiện một sát na, tại Tuyết Hồ dưới chân xuất hiện huyết hồng khu vực, lấy nó làm trung tâm nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng khuếch tán. Trong chớp mắt thiên không biến thành yêu dị huyết hồng, đầy núi yên lặng trang nghiêm, nam tương ngưng lưu, liền ngay cả thời gian đều giống như đột nhiên đình chỉ đồng dạng.

Tất cả yêu thú, đều không ngoại lệ, toàn bộ đình chỉ hành động. Liền ngay cả bay cao á long cùng hỏa cầm cũng không thể vỗ dực, thân hình trôi nổi tại chân không cũng không rủ xuống, giống như hồ phách bên trong giấy dựa như bất khả. Kinh hoàng cùng tuyệt vọng ngưng kết tại mỗi một con yêu thú trong mắt.

Tuyết Hồ không chế thể cục, trong ánh mắt tràn đầy lãnh khốc cùng giễu cợt, dùng hắc sắc đầu ngón tay không đếm xỉa tới tùy tiện khấu trừ một chút huyết vực, như là ở nhà ghép nhà, tùy tiện gõ công tre sợ quấy rầy đồng dạng. Có thể lớn như vậy huyết vực lại giống như thủy tinh bị thiết chùy đập lên, trong chớp mắt hóa thành đầy trời huyết sắc mảnh vỡ.

Không khí bắt đầu lưu chuyển, núi lửa khôi phục sức sống, nam tương một lần nữa tuôn trào.

Sở Thiên tâm tạng đột nhiên đình trệ, tiếp theo bang bang nhảy lên. Trong một sát na, tất cả yêu thú toàn bộ đều chết mất, dưới cái nhìn của hần chắc chắn vô cùng thân thể, như trang giấy đồng dạng bị đơn giản xé nát, huyết nhục thành khối hình dáng như trước cầm cố tại mảnh vỡ, bay xuống mặt đất, quy về yên lặng.

Bộ dạng này bức họa cuộn tròn huyết tinh mà ôn hòa, Sở Thiên thiếu chút nữa không có đem đã ăn đồ ăn cấp nhỏ ra. Từng khối mảnh vỡ, bao hàm khác lạ thành phần, hần chú ý kia Phụng Dực Kim Sur bị oanh tạc tan tành, sau lưng phụng cánh cất thành đoạn hình dáng, do mảnh vỡ kéo theo trở lại hư vô.

Toàn bộ yêu thú đại quân toàn bộ bỏ mình, liền ngay cả kia mấy cái huyết mạch tối thuần túy á long cũng không ngoại lệ, chỉ còn lại cầm đầu Hòa Long còn sống.

Nhân thấy thủ hạ tất cả đều chết, nó đau lòng vô cùng, trong nội tâm càng thêm kiên cố. Nhưng thân là Long Tộc, nội tâm kiêu ngạo không để cho nó lùi bước. Từ trước đến nay chỉ có chết trận long, không có sống tạm long.

Hòa Long ngẩng đầu gào thét, từ bên trong có thể nghe ra khó tả bi tráng, phảng phất ái mộ ngâm xướng vừa đi không quay lại bi ca. Đây là Long Tộc chiêu bài kỳ năng Long Ngâm, cho dù là cừu địch yêu thú bên trong người nổi bật, cũng sẽ ở Long Ngâm này bên trong run rẩy, ý chí hơi yếu cường giả, mặc dù tu vi mạnh mẽ, nghe nói Long Ngâm cũng sẽ trong chớp mắt đánh tan.

Thế nhưng, thân ở Long Ngâm chính giữa, Tuyết Hồ lại bình chân như vại, bình yên tự nhiên, thậm chí trong ánh mắt kia có phần khinh bỉ trước sau như một, không có bởi vì Cự Long ngâm gào suy yếu mây may. Sở Thiên rất là ngạc nhiên, tại đây hồ không biết là vật gì chủng, mặc dù đối mặt Hòa Long, cũng có thể bảo trì trên cao nhìn xuống thái độ.

Cảm nhận được đối phương khinh bỉ, Hòa Long giận tím mặt, dưới cảm long tu thỉnh thoảng lay động, hiển lộ rõ ràng bất bình ỏn tâm cảnh. Không lộ miệng rồng mở ra, phun ra một đạo nóng bỏng hỏa diễm đốt hướng đối phương. Vền vền là tiết ra ngoài hỏa phân tử, cũng có thể khiến cho phụ cận nhiệt độ tăng vọt, nóng bỏng dung dịch giọt trên mặt đất, xoẹt xoẹt âm thanh vang lên, khói trắng bốc lên tràn ngập. Sở Thiên thấy thế nghiêm nghị, đây là trong truyền thuyết hơi thở của rồng.

Mặc dù đối mặt hơi thở của rồng, Tuyết Hồ như trước lười biếng nơi đây, đến lúc hơi thở của rồng buông xuống, không tình nguyện tựa như đuổi ra cái móng vuốt, đầu ngón tay lóe ra bảy màu tinh mang, trên trán dựng thẳng đồng tử bên trong bắt đầu bắn ra huyết hồng thần quang.

Đồng tử sáng nhanh chóng phác họa ra huyền diệu cổ xưa phù triện, óng ánh tinh mang tựa như thiêu thân lao đầu vào lửa bị trong đó hấp thu, xoắn xuýt Triền Nhiêu, phù triện biến mất dần, quán quanh lấy tơ vàng hắc sắc quang cầu xuất hiện ở trước mắt. Tơ vàng vây quanh bi đen không ngừng lượn vòng, vận hành mang theo tia chớp lưu chuyển xoẹt xoẹt âm thanh.

Quang cầu dung mạo không đặc biệt, chỉ vền vền có trường thành lớn nhỏ cỡ nắm tay, có thể ẩn chứa trong đó năng lượng, khiến hơi có phát giác Sở Thiên tâm hồn rung động, theo hấn nhìn, cầu bên trong ẩn chứa vô cùng khủng bố năng lượng.

Nóng bỏng hơi thở của rồng hung hăng đâm vào hắc sắc quang cầu, cũng không có phát sinh Sở Thiên trong tưởng tượng kinh thiên động địa va chạm, hơi thở của rồng như là bị quang cầu hấp thu, uy năng càng ngày càng nhỏ, bi đen như thổi hơi cầu không ngừng phát triển lớn, nháy mắt liền có ước chừng phòng ốc rộng nhỏ hơn.

Cái này là cái quái gì? Hòa Long còn sống mấy trăm năm, kiến thức cũng coi như phong phú, đã có thể liền không nhìn ra quang cầu này là lai lịch thế nào, không khỏi cực kỳ kinh hãi.

Trước mắt vô pháp có thể tưởng tượng, chỉ phải há to mồm, gia tăng hơi thở của rồng phụt lên, hi vọng nghịch chuyển trận chiến đấu này.

Ngập trời trong biển lửa, hắc sắc quang cầu lấy kinh người tốc độ phình to. Cái này trận hơi thở của rồng ói ra, Hòa Long trong mắt hiển hiện tuyệt vọng, bi đen đã bành trướng gần nghìn trọng, thực không thể so với thể tích của nó nhỏ bao nhiêu.

Hòa Long thúc dục trong cơ thể tinh huyết, đem còn thừa hỏa lực đều tụ hợp tại trong miệng, cũng không lập tức phun ra, mà là kiệt lực áp súc, hỏa diễm thô biến nhỏ, đồ thẩm thành u lam, cuối cùng hóa thành nhũ bạch sắc.

Một đạo nhũ Bạch Long hơi thở vô thanh vô tức phun hướng đối phương, xích Hồng Long hơi thở nhỏ rất nhiều, hơn nữa nhìn lên không hề có cảm giác áp bách. Có thể chiêu này vừa ra, Tuyết Hồ trong mắt đều tức giảm xuống vài phần, biểu tình trịnh trọng rất nhiều, lại lần nữa thò ra chân trước hướng quang cầu đưa vào năng lượng, bi đen trở nên càng không lồ.

Cả hai gặp nhau, không giống mới như vậy dễ như trở bàn tay, hấp thu hơi thở của rồng tốc độ cực kỳ chậm chạp, quang cầu tựa như phát giác được đối phương khó chơi, quay tròn xoay tròn, Triền Nhiêu ở trên kim điện giắt càng thêm kịch liệt minh hưởng.

Thật lâu, nhũ Bạch Long hơi thở triệt để tiêu thất, hắc sắc quang cầu đã biến thành mấy ngàn trọng bá đạo, xoay tròn tại Tuyết Hồ nhỏ gầy tay trao, khiến cho nó thoạt nhìn có dừng khí chừng không thiên hạ cảm giác.

Một hồi sau khi ngây ngẩn, Hòa Long trong mắt hiện ra tử chí, vẫn đứng cảm đánh về phía đối thủ. Thân là Long Tộc, cho dù hấn phải chết, địa điểm vậy mà muốn lựa chọn chiến trường.

Đối với cái này, Tuyết Hồ trong mắt khinh bỉ tàn đi, biểu tình nghiêm túc, giống như là có thêm một ít kính ý, tay trao vung lên, to lớn vô cùng quang cầu vung ra, không lưu tình chút nào đánh hướng Hòa Long, đem thân hình toàn bộ nuốt hết.

Hắc sắc quang cầu, Hòa Long lắc đầu vẩy đuôi, kiệt lực gãy dựa, nóng bỏng hỏa năng cùng hắc sắc năng lượng tiếp tục đấu võ, cuối cùng thân rồng hoàn toàn biến mất, tàn khốc chém giết kết thúc.

Hơi chút yên lặng, Tuyết Hồ bỗng nhiên nhìn về phía Sở Thiên. Hấn vốn tưởng rằng không bị bất kỳ ảnh hưởng gì, có thể tại đây hồ tựa hồ là cái ngoại lệ.

Thấy thế Sở Thiên kinh hãi, nhưng mà không đợi có chỗ phản ứng, Tuyết Hồ yêu đồng tử bên trong tinh quang đại thịnh, toàn bộ không gian liên tiếp phá toái, tia sáng chói mắt tràn ngập ánh mắt, hấn cái gì đều nhìn không thấy.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Lão Tổ Tông

Sở Thiên mở mắt ra, đôi thích ứng đẹp mắt hào quang, hiện lên hiện ở trước mặt hắn là một cái quý hiếm châu báu xây thành hoa lệ đại điện. Kim khối thành gạch, ngọc lưu ly làm ngói, bốn cái vàng ròng trụ tròn bên trên điêu khắc huyền diệu đồ án, mới nhìn cảm thấy như long tu, nghĩ lại cho rằng là phượng vũ, lại nhìn lại là những vật khác, hiển nhiên trụ bên trên đường vân ảo diệu vô cùng, không thể đo lường được.

Nhiều như vậy khối Kim Chuyên, ở giữa ke hồ đều là khám trân quý hồng ngọc, nhìn qua không giống tử vật, sáng bóng lưu chuyển tựa như một con mắt mở, Sở Thiên ở trong đại điện phảng phất chịu vô số đồng tử nhìn xem, bầu không khí thần bí quý dị, chợt cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Tiêu phí giá trên trời châu báu, chỉ vì kiến tạo đại điện, thật là xa xỉ, e rằng một phương quốc chủ vậy mà không có như vậy khí phái. Sở Thiên già bộ thoái mái mà nghĩ đến.

"Tiểu tử." Sau lưng bỗng nhiên truyền đến một chút già nua kêu gọi.

"Người nào?"

Sở Thiên quay người, quay đầu lại thì đã là cầm kiếm trên tay, ánh mắt sắc bén, biểu tình cảnh giới, ngăn ngừa một cái chớp mắt đã tiến nhập trạng thái chuẩn bị chiến đấu, sáng loáng "Hoàng Thủy Kiếm" chiếu vào hắc trắng nồn trên gương mặt, hiển lộ nghiêm túc mà lạnh lạnh.

Đối diện là cái nhìn không ra tuổi tác lão nhân. Nếu nói là già nua, có thể sắc mặt hồng nhuận, tinh thần quắc thước, giờ tay nhắc chân nhưng hiển lộ rõ ràng sức sống. Nếu nói là tuổi trẻ, hắc toàn thân khắp nơi còn sót lại tuế nguyệt dấu vết. Theo Sở Thiên trực giác, cái này đích thị là cái thành tinh lão gia hỏa.

Tại đây nguyên bản tóc bạc mặt hồng hào, râu tóc hơn tuyết, có phần làm cho người ta tiên phong đạo cốt cảm giác, nhưng trong mắt giáo hoạt cùng trên mặt hèn mọn bỉ ổi, lại đem cái này cao nhân phong phạm hủy diệt hầu như không còn, cả gốc lông gà vậy mà không có lưu lại.

Thấy Sở Thiên thần tình khản trương, lão nhân làm ra hòa ái nụ cười nói: "Tiểu tử, thật là cảnh giác."

Tuy thái độ hòa ái, có thể nội tâm gian hoạt lại là không dễ che dấu, nụ cười này thả trên mặt hắc thấy thế nào đều là chế tạo cảm giác.

"Lão nhân gia tốt." Sở Thiên hơi hơi khom mình hành lễ. Tuy tại đây lão nhìn qua không giống Chánh Nhân Quân Tử, có thể hắc từ nhỏ liền hiểu được kính già yêu trẻ, tự sẽ không làm thất lễ sự tình.

"Tốt, tốt." Lão nhân ngoài miệng qua loa, trong mắt lại tinh quang nhất thiết. Tiểu tử rất cảnh giới, ngoài miệng khách khí, bảo kiếm như cũ nắm chặt trong tay, dưới chân vậy mà lặng lẽ lui lại mấy bước, làm lão phu nhìn không đến sao?

Hắc hắc, mặc cho ngươi như thế nào sôi trào, vậy mà đừng hồng chạy ra tay của lão phu lòng bàn tay.

Nghĩ đến đắc ý, lão nhân từ rộng trong tay áo thò ra tay, đem dưới cằm tuyết trắng râu dài vuốt thuận, phảng phất bị chủ nhân tâm tình nhận thấy nhuộm, kia chuẩn bị chòm râu càng sáng loáng tinh thần.

Sở Thiên sắc mặt cẩn thận, mở miệng tìm hiểu tin tức: "Lão nhân gia xưng hô như thế nào, như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?"

"Ta sao?" Lão nhân trên mặt tiểu ý càng đậm, lại không chánh diện trả lời: "Vừa rồi kia thần hồ có lợi hại hay không?"

"A, ngươi liền cũng biết?" Sở Thiên kinh ngạc, vốn tưởng rằng Huyền Cảnh bên trong sự tình là cơ mật, không muốn cuối cùng bị biết rõ ràng ràng.

"Nói nhảm, lão phu đương nhiên biết." Lão nhân thừa nước đục thả câu tựa như cố ý ngừng dừng một cái, chợt chậm rãi nói: "Bởi vì, kia thần hồ, chính là lão nhân gia ta."

Nghe vậy Sở Thiên trong lòng liền hồ hoang đường, tuy nói tại đây lão nhìn qua có phần không đơn giản, nhưng thấy thế nào trong cơ thể cũng không như hàm chứa thể phá hủy Cự Long uy năng. Lại nói, Tuyệt Hồ ngạo thị thiên địa, tại đây bột nở hèn mọn bỉ ổi, khí chất hoàn toàn không đáp.

Suy nghĩ lại, hần còn là khó có thể tin, nhìn qua lên trước mặt dương dương đắc ý lão gia hỏa, không khỏi nghĩ đến, thằng này không phải là cái lão lừa đảo a?

Mang theo xem kỹ mục quang, Sở Thiên chăm chú cảm thụ tại đây lão khí tức, lại cùng trong hoàn cảnh kia Tuyết Hồ trên người không có sai biệt. Cái này phán đoán không quan hệ lý trí, vốn thường nhân khó có thể tưởng tượng trực giác. Tự khai khai Huyết Yêu đồng tử, loại này trực giác liền càng ngày càng rõ ràng.

Lão nhân kiên nhẫn thật là chưa đủ, thấy hần sắc mặt chán chờ, thẹn quá hoá giận phía dưới nói ra thật tình: "Người mới nhìn đến, là bản thể, đó là vài ngàn năm trước chuyện. Hiện nay, bản thể sớm đã chết lại, bây giờ ta, chỉ là một đạo linh hồn phân thân. Bối phận, người nên gọi ta Lão Tổ Tông."

Sở Thiên bưng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là Yêu tộc tiền bối, thẹn thùng cười cười, thu hồi bảo kiếm trịnh trọng thi lễ: "Lão Tổ Tông."

Hần vậy mà không ngu ngốc, nghĩ đến mẫu thân lưu lại cơ duyên, hơn phân nửa muốn rơi vào tại đây lão thân, lễ nhiều người không trách.

Lão hồ ly mặc dù sống được đã lâu, có thể nhanh nhẹn cá tính cũng không có cái biến, tự Phi Phi rời xa, độc thân yên lặng hồi lâu, thiếu chút nữa không có đem hần kim nén mà chết, chẳng lẽ cùng nơi này nghiêm chỉnh hài tử, có thể phải hao hao tìm chút việc vui.

Hần thoáng thăm hỏi một phen, trầm ngâm nói: "A, Tiểu Thiên, xưng hô như vậy không sai a? Như vậy, Tiểu Thiên, người có nguyện ý hay không đạt được vô cùng lực lượng, tương lai tùy ý đồ sát Cự Long, tiểu ngao Thánh Võ đại lục "

Đối với cái này, Sở Thiên vui vẻ gật đầu, vượt qua thế tục thực lực, hần nằm mơ đều muốn. Như một ngày kia tu luyện tới ngạo thị chúng sinh tu vi, hần định sẽ lập tức lại Yêu tộc nhận về mẫu thân.

"Vậy người liền dễ nghe lời mà nói, lão phu thích người khác ca ngợi." Lão nhân chẳng biết xấu hổ, đưa ra không an phận yêu cầu.

Sở Thiên sắc mặt khó coi, hần chỗ nào đã làm như thế a đua nịnh hót sự tình, tại đây lão khiến người thành thật vượt mong ngựa, thực được cho ép buộc.

Bất quá, vì trở nên càng mạnh, thế nào quá mức cũng phải nhịn, liền coi là làm một chủng tu hành được rồi

Một hồi suy tư qua đi, Sở Thiên quyết định buông tha cho tiết tháo, trầm giọng nói mở miệng nói: "Lão Tổ Tông thật là lợi hại a, liền Hòa Long cũng bị ngài đánh ngã..."

Lão hồ ly lại là mặt hiện lên vẻ không kiên nhẫn: "Tiêu diệt chỉ là một mảnh Hóa Long, dưới cái nhìn của người khác có lẽ khó, đối với lão tổ ta lại được coi là cái gì? Không đáng nhắc tới."

Nghe người ta vượt mong ngựa còn chọn ba lấy bốn, tại đây lão thật sự là hơi quá đáng. Nhưng Sở Thiên chỉ dám trong lòng nói, không có khả năng thay đổi miệng, ai bảo hần có việc cầu người vì vậy ưỡn nghiêm mặt da ca ngợi nói: "Ngài sống hơn một ngàn tuổi a, thật đúng là trường thọ nha..."

"Ngừng ngừng" Lão nhân ánh mắt có chút bất đắc dĩ, trên mặt cười phóng đăng tan ra không lời, nhịn không được độc miệng nói: "Tiểu tử, người đây là khoa trương ta còn là nguyên rủa ta? Lấy tảng bốc như vậy không có kỹ thuật hàm lượng, trừ người ra cho thấy không có người nào? Xem ra chúng ta quen biết thù hận muộn, như sớm một chút cùng lão tổ, ít nhiều giúp người cải tạo cải tạo, tối thiểu sẽ không giống như bây giờ."

Cái gì, vượt mong ngựa cũng cần kỹ thuật hàm lượng? Vừa ý phản nản vô ích, Sở Thiên chỉ phải đem tự tôn, tiết tháo vô tình vứt bỏ, tiếp tục làm vào rất nhiều người làm không biết mặt "Sự nghiệp vĩ đại".

Có lẽ là quen tay hay việc quan hệ, liên tiếp liên tục vô một canh giờ, lão hồ ly biểu tình càng ngày càng hài lòng. Thời kỳ, Sở Thiên vượt mong ngựa kỹ thuật đột nhiên tăng mạnh, từ gượng ép đông cứng, miễn cưỡng lọt vào tai, lại đến tung hoành tự nhiên, cuối cùng, liền ở phương diện này ánh mắt rất cao, yêu cầu hà khắc lão nhân đều tìm không ra mây may khuyết điểm nhỏ nhất. Tiền nhân từng nói qua, thực tiễn ra hiểu biết chính xác, theo như cái này thì, có thể nói hiểu biết chính xác.

"Xem ngài tướng mạo, lúc tuổi còn trẻ đích thị là người gặp người thích, hoa gặp hoa nở đại suất ca, vạn phần chịu được vô số hao lông mày ngưỡng mộ. Bất quá dung mạo tục phần hồng có thể nào nhập ngài pháp nhãn, lại có thể nào mị hoặc được ngài như vậy Chánh Nhân Quân Tử nha. Thực được xưng tụng là trong muôn hoa, mảnh lá không dính thân a. Ngăn vạn mỹ nữ quyến luyến lo lắng, ngài lại vùng nhất phát ổng tay áo không mang đi một đám mây màu, huy hoàng đến tận cùng là cô đơn, cái này dùng để hình dung ngài lại chuẩn xác bất quá..."

Ban đầu vượt mong ngựa, Sở Thiên rất là buồn nôn, có thể nói nhiều cảm thấy căn bản không có gì, những vật này không phải há miệng sẽ tới sao? Hiện nay, cả canh giờ đấu tranh kinh nghiệm đã khiến cho hần miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt, nói cái ba ngày ba đêm vậy mà không có vấn đề chút nào, có thể thấy người đều là bị bức ra.

Những cái này buồn nôn lời nói, lão hồ ly cũng không có cự tuyệt, một mực toàn bộ thu. Vây quanh bờ môi chòm râu cũng bị vui cười lay động, càng hồng nhuận sắc mặt biểu thị hần rất vui vẻ.

Say mê nghe Sở Thiên nói xong, lão nhân hoa chân múa tay vui sướng, ha ha mà cười: "Ai nha, tiểu tử, nhìn không ra người thật là có vài phần thiên phú, rất tốt rất tốt, lão phu rất coi trọng người."

Thấy thế Sở Thiên vội vàng cười theo, nhưng trong lòng ngọt bùi cay đắng, duy bản thân tự biết.

"Tiểu tử qua, tiếp nhận truyền thừa."

Một phen thảnh thơi mái qua đi, lão hồ ly sắc mặt dần nghiêm nghị, lương tâm phát hiện chủ động đưa ra chính sự.

Sở Thiên thành thành thật thật, theo lời đến. Đây chính là hắc hi sinh tự tôn, vận vẹo nhân cách, khiến lão già thỏa mãn, thật vất vả có được quý giá cơ hội, không thuận theo hắc không quý trọng.

Đột nhiên, lão hồ ly trên trán rạn nứt "Huyết Yêu đồng tử", trong đó bắn ra nhát đao hồng sắc chum sáng, buông xuống trước mặt Sở Thiên, bỗng nhiên phân thành vô số tơ máu, giúp nhau liên kết hòa hợp, hình thành huyết sắc màn hào quang, vừa vận đưa hắc dung nạp trong đó.

Màn hào quang mặt ngoài hiển hiện vài đạo huyết văn, từ trên xuống dưới lưu động vài lần, như là tại điều tra Sở Thiên thân thể.

Lão nhân nhắm lại dựng thẳng đồng tử, màn hào quang mất đi nguyên lực, dần dần mờ hồ tiêu thất. Trải qua lần này dò xét, Sở Thiên chỗ có biến, hắc đều là nhìn đúng chỗ.

Nắm giữ tình huống, hắc thất kinh hỏi: "Tiểu tử, trên người của ngươi có Phi Phi nha đầu kia huyết mạch, ngươi là nàng hậu đại?"

"Tiền bối ngài nhận thức mẫu thân của ta?" Sở Thiên đồng cảm kinh ngạc.

"Tại ngươi trước khi đến, ta phụ trợ nàng tu hành. Ta nói nàng như thế nào cường ép đem truyền thừa Ngọc Bội tróc bong ra ngoài, nguyên lai là vì nhi tử."

Trước sau kết hợp, lão hồ ly lập tức bừng tỉnh, nghĩ lại lại nghĩ tới một chuyện, nhú mày chất vấn: "Trong cơ thể ngươi như thế nào còn có người huyết, phụ thân ngươi là nhân loại?"

Sở Thiên không có ngờ tới, trong nháy mắt bản thân của cái đã bị lão nhân tra xét cái rõ ràng. Lúc trước hắc trên danh nghĩa ông ngoại liền bởi vì cha là nhân loại, cường ép mang đi mẫu thân. Mà bây giờ vị lão nhân này có thể hay không bởi vì chính mình như một nửa nhân loại huyết mạch, cự tuyệt truyền thừa tuyệt học rồi

Muốn là như thế này, trọn một canh giờ mã thí tăng bốc trắng phau vổ. Sở Thiên đột nhiên khản trương lên, một lòng nhắc đến ngục.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Truyền thừa

Chờ đợi chi dày vò thậm tại chân tướng tàn khốc, việc đã đến nước này, Sở Thiên chỉ phải thấp thòm nói "Ngươi nói không sai, vậy ta còn có tiếp nhận truyền thừa tư cách đi?"

Lão hồ ly khẳng định trả lời: "Đương nhiên có thể. Có lẽ bộ phận tộc đàn cùng nhân loại có cừu oán, nhưng không bao gồm tộc của ta, lão phu vậy mà chưa bao giờ cùng người kết thù kết oán, cho nên có hay không con lai cùng truyền thừa tư cách không có một chút quan hệ."

Không đợi Sở Thiên lộ ra sắc mặt vui mừng, hắc nhú mày bổ sung: "Chỉ là huyết mạch không thuần túy, có lẽ ngươi tu hành một ít trong tộc võ học, sẽ không thuận buồm xuôi gió."

"Chắc là gặp được trở ngại a?" Sở Thiên vội vàng truy vấn, quan hệ tương lai tu hành, không thuận theo hắc không chú ý.

"Vậy ngược lại không chỉ như thế. Từng như một ít tộc nhân cùng nhân loại bên trong cường đại tộc đàn thông gia, phía sau sinh ra liền đạt được không gì sánh kịp thiên phú, cũng lấy được so với phổ thông tộc nhân càng chói mắt thành tựu. Đương nhiên, cũng có lẫn lộn Huyết nhi đang tu luyện thì nhiều lần gặp chướng ngại, thương tiếc cả đời. Đơn giản mà nói, con lai gia tăng rất nhiều chuyện xấu, trong đó tương lai trần ngập không xác định."

Nói rõ tình huống, lão nhân chuyển giọng: "Không nói những thứ này, ngươi trước mở ra Huyết Yêu đồng tử."

Lần lượt kinh nghiệm dĩ vãng, Sở Thiên tỉnh lại huyết mạch chỗ sâu tự tôn, quanh thân xuất hiện sáng bàng bạc dòng điện cũng kết thành sáng kén...

Tay phủ tuyết trắng chòm râu, lão hồ ly ánh mắt lộ ra thoả mãn thần sắc, nghĩ thầm kẻ này tuy nói là con lai, nhưng đối với Linh Năng khổng lồ chế vẫn có chút tự nhiên, không hề so với thuần túy huyết hậu bối chênh lệch, tuy nói chỉ là cơ sở, lại cũng trở ngại rất nhiều lần lộn Huyết nhi.

Thiên tiểu tử nói không chừng thuộc về thiên phú dị bẩm con lai, là có thể hảo hảo tài bồi một chút.

Nghĩ đến đây, lão nhân ánh mắt lộ ra tiểu ý, như tình huống thật đúng như thế, tại hán chi điểm, kẻ này tương lai chưa hẳn sẽ trở thành tộc đàn trụ cột.

Thấy đối phương mở ra trên trán mắt dọc, hán vậy mà mở ra bản thân Huyết Yêu đồng tử. Không giống với Sở Thiên nổi lên hồi lâu, lão hồ ly trong chớp mắt liền mở ra yêu đồng tử, nước chảy thành sông, không chút trở ngại, mở ra phía trước không có bất kỳ dấu hiệu. Có thể thấy cả hai đối nhân vận dụng hoàn toàn không tại đồng nhất cấp bậc, có thể nói một trời một vực.

Một tia hơi không thể nhận ra kỳ dị huyết quang từ lão Yêu đồng tử bên trong xuất hiện, trực tiếp chui vào Sở Thiên mắt dọc.

Trong chốc lát, Sở Thiên đầu đầu muốn nứt, trong huyết quang vậy mà bao quát vào khổng lồ truyền thừa tin tức, lịch sử đại lục, tộc đàn hành trình, mạnh mẽ võ học, huyền diệu bí tịch cần cái gì có cái đó.

Hải lượng tin tức vừa tiến vào, liền "Oanh" trong đầu nổ tung, không có quy luật chút nào nơi đây mạnh mẽ đâm tới, tiếp tục như vậy, không cần bao lâu, Nê Hoàn Cung của hán đều muốn bị phá hủy, mặc dù bất tử cũng phải biến thành ngu ngốc.

Lão hồ ly lại là sớm có chuẩn bị, dò xét xuất thủ chương kèm ở Sở Thiên trên trán, hoàn toàn khác ở yêu đồng tử, bản thân Tinh Thần lực tiến nhập Sở Thiên trong đầu.

Cỗ này Tinh Thần lực cực kỳ linh tính, không những cả người lẫn vật vô hại, mà lại có thể ăn cần sẵn sóc đại não, liền Nê Hoàn Cung đều đạt được cường hóa, ngũ giác giác quan thứ sáu trên diện rộng đề thăng. Trước mắt tác dụng tuy có hạn, lại trong lúc vô hình gia tăng lên tiềm lực, tại sau này trong khi tu luyện công hiệu không thể khinh thường.

Thế nhưng là, đối với trong đầu tin tức lưu mà nói, lại không khác Hồng Thủy Mãnh Thú. Tin tức lưu nguyên bản lớn lối, lại như là đựng phải khắc tinh đồng dạng, khắp nơi tán loạn.

Đối với cái này, to lớn Tinh Thần lực lấy Nê Hoàn Cung làm trung tâm, cực nhanh xoay tròn, càng chuyển càng nhanh, cuối cùng hình thành cái vô hình ốc xoáy.

Ốc xoáy không ngừng xoay chuyển, tựa như quái mãng mở ra miệng lớn dính máu, dùng chân khí lực nuốt hấp, chính chạy thực mạng tin tức đồn tan ra, trăm sông nhập hải chảy ngược trong đó. Tin tức lưu tuy không lồ, có thể ốc xoáy này như là vực sâu không đáy, cái kia quái mãng như thế nào uy cũng không no bụng, không mấy phút nữa, tuyệt đại đa số tin tức đã bị hấp thu.

Thấy thế Sở Thiên không muốn nhân rồi, kiệt lực ngưng tụ tâm thần, thu phục tham dự tin tức. Những cái này còn sót lại tin tức hoàn toàn mất đi hung hân, dường như mất đi dã tính chó dại, chỉ có bị phục tùng nuôi nhốt một cái kết cục đã định.

Quả nhiên, không cần lão nhân xuất mã, chỉ chốc lát sau, những cái này tàn binh bại tướng đều bị giam cầm hàng phục. Quái mãng trong miệng lại lần nữa truyền đến nuốt hấp chi lực, đem Sở Thiên tự hành thu phục tin tức vậy mà nhét vào trong bụng.

Đội hấp thu hoàn toàn, vô hình ốc xoáy nhúc nhích vài cái, bỗng nhiên bắn ra vô số xúc tu, như dây thừng Triền Nhiễm thất, cuối cùng biến thành một cái huyền ảo vô cùng phù triện.

Phù triện hình thành, ở trên hào quang rất thịnh, mà thay đổi dần âm đạm, người phong ấn hải lượng tin tức, chậm rãi chìm vào Nê Hoàn Cung. Những tin tức này bị phong ở trong đó, hiển nhiên không cách nào nữa gây sóng gió.

Lão hồ ly ánh mắt lộ dị sắc, tuy nói thuận tiện cùng có Sở Thiên Nê Hoàn Cung, có thể thời gian ngắn như vậy, kẻ này có thể thu phục lưu lại tin tức sao?

Căn cứ hán vừa rồi dò xét, Thiên tiểu tử lúc trước chưa bao giờ rèn luyện qua Tinh Thần lực, biểu hiện như thế, đều thuộc hôm nay công, ở trên mặt này, kẻ này hình như có bất thường thiên phú.

Tiểu tử này nhanh tính, ngàn vạn không thể phát giác lão phu thưởng thức, hán là kiêu ngạo. Có chút thời điểm, kiêu ngạo đầy đủ hủy diệt một vị thiên tài.

Vừa nghĩ đến đây, lão nhân liền mạng thu liễm trên mặt thoả mãn thần sắc, cố ý làm ra bản khác vẻ mặt nghiêm túc.

Tiếp nhận truyền thừa tin tức, Sở Thiên có chút cảm kích nhìn về phía lão hồ ly, lại phát hiện lão gia hòa nhe răng nhếch miệng, giống như khóc còn cười, nhất thời mặt mũi tràn đầy mặc danh kỳ diệu, trong nội tâm âm thầm nghĩ hoặc, về mặt này là chuyện gì xảy ra?

"Truyền thừa hoàn tất, sau khi trở về tự hành thể ngộ."

Sợ bị phát giác mãnh khỏe, lão nhân chỉ là qua loa nói câu, mà phát phát tay, Sở Thiên liền không bị khống chế nơi đây tiêu thất tại bảo điện...

Ý thức dần dần khôi phục, Sở Thiên trợn mắt ngẩng đầu nhìn lên, bản thân còn trong phòng, hôn mê thì nằm ở trên bàn sách, bốn phía tỉ mỉ tìm kiếm, truyền thừa Ngọc Bội biến mất, có thể vừa nhắm mắt lại con người, liền có thể "Chứng kiến" Ngọc Bội vững vàng nằm trong đầu, ngay tại Nê Hoàn Cung chính phía dưới.

Cái gọi là ý niệm nội thị, duy Hóa Cương Cảnh trở lên có thể làm được, Sở Thiên đương nhiên không có tại đây tu vi. Kìa Ngọc Bội mất đi thật thể, trở nên tiêu trừ tan ra, lại như củ nguyên bản hình dạng, phóng thích tron bóng hào quang.

Ánh sáng nhìn như yếu ớt, lại chiếu sáng cả trong đầu, vô luận là Nê Hoàn Cung, hay là phía dưới Ngọc Bội, Sở Thiên toàn bộ thấy Thanh Thanh Sở Sở.

Cũng chính là, trong đầu, Sở Thiên xem như có được nội thị năng lượng. Chỉ ra cái này phạm vi, tại thân thể cái khác bộ vị, như trước cùng trước kia đồng dạng, cái gì vậy mà nhìn không đến.

Thế nhưng là dù vậy, cũng coi như không nhỏ chỗ tốt. Thông qua nội thị, hần nhìn thấy chính mình trong đầu, tràn ngập tí ti từng sợi ngân sắc dòng điện.

Loại này năng lượng, mỗi lần triệu hoán Huyết Yêu đồng tử, bên ngoài thân thể đều là hiển hiện. Sở Thiên tính toán đợi tí nữa lật xem truyền thừa, điều tra rõ tại đây là vật gì.

Tâm thần hần bỗng nhiên khẽ động, ý niệm tiến vào Ngọc Bội trong không gian, xuất hiện ở trước mặt, chính là rồi mới chỗ bảo điện.

Cung điện kiến trúc dùng tài liệu xa hoa, vàng son lộng lẫy, Sở Thiên đối diện vào đại môn, trên cửa điêu khắc vô số phức tạp đường vân, nhìn qua tựa như chất chứa phong ấn chi lực, người xa lạ nếu là xâm nhập, nói không chừng sẽ bị đương trường trấn áp.

Bất quá thân là Ngọc Bội chủ nhân, Sở Thiên bỏ qua cửa điện trở ngại, cất bước trực tiếp tới, liền cùng tập luyện qua "Thấu Trường Thuật" đồng dạng.

Tiến nhập đại điện, hần liếc một cái quét tới, liền chứng kiến lão hồ ly ngồi ngay ngắn ở một phương trên bảo tọa, hai tay bụng tập sách, biểu tình thành kính, tập trung tinh thần, chính đọc nồng nhiệt.

Lão nhân mục bắn kỳ lạ hào quang, hèn mọn bị ỏi trên mặt che kín tục tĩu, sắc mặt ửng hồng, phẫn khởi dị thường.

Rốt cuộc là hạng gì sách hay, lại khiến lão nhân gia thấy như thế ôm vào?

Sở Thiên trong lòng vừa mới chuyển qua một cái ý niệm trong đầu, lão hồ ly cũng đã phát giác được hần. Ngắn ngủn trong nháy mắt liền chuyển xấu sắc mặt, kinh ngạc, xấu hổ, xấu hổ, phần nộ như là hoá trang lên sân khấu con hát, lấy cái này tâm mặt mo này là sân khấu, vừa múa vừa hát, gãi đầu chuẩn bị tự thể dung nhan diễn xuất, kết thúc thì vững vàng định dạng tại nổi trợn lồi đình phía trên.

"Tiểu tử, ai bảo ngươi tiến vào? Liền cửa cũng không gõ, cút!"

Lão nhân nén giận nhất phát ổng tay áo, Sở Thiên liền như là đầu hui lá rụng tao ngộ gió thu, lăn đất hồ lô rời khỏi cung điện.

Trở lại trong hiện thực, Sở Thiên vẫn tại nghi hoặc, lão gia hóa hần là uống lộn thuốc, tỉnh tỉnh như vậy táo bạo? Trong nội tâm dâng lên một chút tức giận, muốn tìm tính sổ, về sau tu hành còn muốn dựa vào đối phương. Nếu là hiện tại xé mặt, không thoát đối phương vẫn còn ở tiếp theo, người khác chỉ điểm mình, tùy tiện động một chút không chính đáng, hần muốn chịu không nổi.

Còn nhiều thời gian, đến lúc sau sẽ tìm người tính sổ. Càng nghĩ, hần tại trong lòng thầm mắng vài câu, liền như vậy thôi.

Mở cửa nhìn xem sắc trời, dưới trời chiều rơi, ôn nhu đem ánh chiều tà vậy hướng đại địa, đã là đang lúc hoàng hôn. Tại truyền thừa trong ngọc bội, Sở Thiên trọn vẹn tiêu hao toàn bộ ban ngày.

Hô hấp lấy bên ngoài không khí trong lành, Sở Thiên đáng trước bậc động tay chân, chậm rãi điều chỉnh trạng thái. Hần cũng không phải không nghĩ xem xét trong truyền thừa cho, tiến nhập lãnh ngoại không gian lâu như vậy, trạng thái tinh thần có chút uest, cần lao đặt kết hợp thêm để khôi phục.

Ước chừng chén trà nhỏ thời gian, Sở Thiên trở lại trạng thái tốt nhất, ý định trở về phòng, trực tiếp đọc qua tu luyện Yêu tộc truyền thừa.

"Thiếu gia, nên ăn cơm đi."

Một đạo thanh thúy thanh âm vang lên, Tiểu Nguyệt chẳng biết lúc nào xuất hiện, đi đến trong nội viện mở miệng nhắc nhở. Nàng có chút lo lắng, trọn một ngày, thiếu gia đều tại đóng cửa khổ tu, hiện tại khẳng định đói bụng, cho dù tu luyện cũng nên ăn cơm no a.

"Như thế nào lại nói, người ăn trước a."

Nghe vậy Sở Thiên hơi chút do dự, vẫn như trước quyết định trước tu luyện, thần bí truyền thừa sắp vạch trần thần bí khăn che mặt, hần một khắc cũng không muốn ít nhiều trì hoãn.

Cửa phòng đóng, che khuất chủ nhân, Tiểu Nguyệt nhưng ở chỗ cũ ngăn người, nhưng trong lòng nghĩ, thiếu gia cái này vừa vào nhà, trở ra e rằng muốn tới đêm khuya.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 35: Rèn luyện tinh thần

Đẹp và tinh mịch ánh trắng cần thận từng li từng tí vượt qua cửa linh, lặng lẽ đi đến bên giường, lại không quấy rầy trên giường người luyện công, chỉ là khéo hiểu lòng người tại phụ cận bồi hồi, cấp trong phòng tăng thêm vài phần ấm áp cùng an hòa.

Sở Thiên ngồi xếp bằng trên giường, hai mắt nhắm nghiền, hô hấp đều đặn, thủ chương đặt trước bụng, tâm thần lại sâu vào đến Nê Hoàn Cung bên trong huyền ảo phù triện bên trong.

Phù triện phong ấn vào Huyết Đồng Linh Hồ tộc truyền thừa. Tại đây phù bên trong tầng tầng cấm chế, trước mắt Sở Thiên tu vi nông cạn, chỉ có thể đạt được một ít cơ bản nhất tin tức. Theo tu vi tăng cường, cấm chế sẽ dần dần mờ ra, năng lực tiếp thu trung tâm bộ phận.

Đương nhiên, đây cũng là tất nhiên cử chỉ. Nhìn tiếp nhận truyền thừa tình hình, nếu là thoáng cái tiếp nhận toàn bộ tin tức, Nê Hoàn Cung ắt gặp phá hủy, liền người đều muốn biến thành ngu ngốc. Cho nên, loại chuyện này muốn từng bước một.

Mặt khác, tại đây truyền thừa thâm ảo vô cùng, phi đại trí tuệ người không thể lĩnh ngộ. Sở Thiên trước mắt chỉ vẹn vẹn có luyện thể năm đoạn tu vi, cho dù đạt được trung tâm truyền thừa, lấy lập tức trí tuệ cũng không cách nào tiêu hóa. Thử nghĩ một chút, trẻ con, lão nhân cho dù đạt được một chuỗi cự chùy, cũng không có khí lực thúc dục, chỉ có bên người mạnh mẽ thể kiện lực sĩ trong tay, mới có thể phát huy trong đó chân chính tác dụng.

Huyết Đồng Linh Hồ tộc nội tình thâm hậu, tại toàn bộ Thánh Võ đại lục đều dãy thượng đẳng. Tại đây tộc truyền thừa, coi như là dễ hiểu bộ phận, cho thấy không thể khinh thường, tư chất bình thường, quả thật vô pháp tu luyện.

Trải qua một đoạn thời gian đọc, Sở Thiên đối với truyền thừa đã có đơn giản lý giải, lúc trước một ít nghi vấn xem xét giải quyết dễ dàng.

Ví dụ như, trong đầu hần thần bí ngân sắc dòng điện, là Huyết Đồng Linh Hồ năng lượng, truyền thừa đem danh xưng là "Linh Năng".

Yêu tộc Nê Hoàn Cung cấu tạo cùng nhân loại bất đồng, có thể tại trong kinh mạch vận hành nguyên lực bên trong chất lọc yếu ớt dòng điện, cũng đem hấp thụ nơi này trong đầu tinh luyện Tinh Thần lực, hình thành loại này Linh Năng.

Linh có thể vì Huyết Đồng Linh Hồ chiêu bài nhất, diệu dụng vô cùng.

Thứ nhất là tu hành võ học, tại kinh mạch, trong mạch máu vận hành có thể rèn luyện nguyên lực, cường hóa cơ bắp, đối với thân thể khổng lồ sẽ đạt tới kinh người trình độ, tiến nhập một loại kỳ diệu trạng thái tu luyện.

Lúc này trong trạng thái, đối với võ học lĩnh hội cùng thường nhân khó có thể với tới tình trạng. Phổ thông võ học tức thì không chút trở ngại, cho dù là tu luyện phiền phức võ học, đều nhau như càng lớn tỷ lệ luyện thành.

Sở Thiên ban đầu tu "Tu Du Kinh", cùng ngày liền đạt đến nhất trọng lực cảnh giới. Tại đây võ học thể nhưng là cực hạn Tam phẩm võ học, đổi lại phổ thông võ giả dù cho nghiêm chỉnh cũng khó có thể lấy được bức này thành tựu, lại bị đơn giản đạt đến. Lúc ấy cảm thấy may mắn, bây giờ trở về nghĩ một chút, đích thị là Linh Năng công hiệu.

Thứ hai, đem Linh Năng vận tại bên ngoài thân thể hình thành sáng kén, thông qua đề thăng đối với thân thể lực khổng lồ, lúc chiến đấu bạo phát đi ra lực lượng cùng tốc độ đều nhau tăng phúc. Sáng kén chỉ là vận dụng Linh Năng sơ cấp trạng thái, luyện thành "Linh Năng Sa Y" là tiến nhập thành thực tiêu chí. Có thể nói, triệu hồi ra Linh Năng Sa Y Huyết Đồng Linh Hồ tộc tộc nhân, đều được xưng tụng khủng bố chiến đấu.

Trước mắt, Sở Thiên tu vi còn yếu, chỉ có thể thi triển sáng kén trạng thái, còn chưa có tư cách giành được Linh Năng Sa Y ngưng tụ phương pháp, nhưng tin tưởng theo tu vi tăng cường, những vấn đề này cũng có thể giải quyết dễ dàng.

Thứ ba, Linh Năng còn có cường hóa Tinh Thần lực, mở rộng Nê Hoàn Cung diệu dụng. Tinh Thần lực tức là trí tuệ, trí tuệ càng sâu, liền lại càng dễ đột phá cao thâm cảnh giới, giành được cường hãn tu vi. Tiếp theo ngưng tụ càng nhiều Linh Năng, hình thành vòng đi vòng lại tuần hoàn.

Tu luyện tới hậu kỳ, Tinh Thần lực cùng nguyên lực đều nhau tích lũy nơi này trình độ khủng bố, đây mới là Huyết Đồng yêu Hồ tộc chân chính chỗ đáng sợ.

Trước kia Sở Thiên không người chỉ điểm, không có chủ động phát giác được Linh Năng tồn tại, chính là bị động lợi dụng, hay là Linh Năng tự phát hộ chủ. Bởi vậy, phương diện này điều khiển vô cùng nông cạn thô ráp, hiện tại như chính thống truyền thừa, những cái này tất nhiên cũng tìm được cải thiện.

Lại ví dụ như, chém giết Băng Túc Hùng, trên tay hần dài ra Hắc kim tay trao Huyết Đồng yêu Hồ tộc sanh ra đã có, tại nguy cơ áp bách dưới, trong cơ thể huyết mạch bị tỉnh lại.

Thử thảo là tu luyện "Thất Diệu Chu Thiên Thủ" cơ sở, thử công được cho Yêu tộc chủ công võ học, thử công thực hành tinh thâm, có thể câu thông thiên ngoại bảy khóa thần bí sao tinh, vận chuyển chư tinh, do đó phát huy ra hủy thiên diệt địa uy năng.

Trong đó nội dung cụ thể, hẳn còn chưa có tư cách giành được, thức thứ nhất "Phá Quân", cũng phải đột phá nơi này Uẩn Khí Cảnh năng lực tu luyện.

Mặt khác, Sở Thiên trán mở ra mắt đọc danh gọi "Huyết Yêu đồng tử". Huyết Đồng Linh Hồ bên trong "Huyết Đồng", chỉ chính là "Huyết Yêu đồng tử", bởi vậy có thể thấy tại đây nhấn trọng yếu.

Tu vi cao thâm tới trình độ nhất định, coi đây là môi giới, có thể thi triển đủ loại huyền diệu đồng tử thuật và Huyền thuật, giết người ở vô hình. Huyết Đồng này tại toàn bộ yêu thú giới đều có được hiển hách hung danh. Có thể nói tại đây nhấn tại toàn bộ yêu Thú Tộc bảy đều có được hiển hách hung danh. Đương nhiên, loại này tăng thứ cũng không phải là hẳn hiện tại có khả năng chạm đến.

Sở Thiên hơi trầm ngâm, trước mắt khẩn yếu nhất chính là lợi dụng Linh Năng đề thăng Tinh Thần lực, có đại trí tuệ, năng lực tại vô đạo bên trên đi xa hơn, đây là lâu dài đại kế. Mặt khác, thi triển đồng tử thuật cần khổng lồ Tinh Thần lực chèo chống, lấy hẳn bây giờ tinh thần cường độ, là vô pháp thi triển bất kỳ đồng tử thuật.

Rèn luyện Tinh Thần lực phương diện, trong truyền thừa có chuyên môn công pháp "Huyền Yêu Linh Thần Quyết". Có thể dùng Linh Năng huyền hóa ra đủ loại xảo diệu dụng cụ rèn luyện Tinh Thần lực, nếu đem trong đó thực hành cao thâm tình trạng, thậm chí có thể huyền hóa ra kì dị không gian tới ma luyện tinh thần.

Tinh thần đến thăng tới trình độ nhất định, dù cho tay trái gà không chặt, chỉ bằng vào Tinh Thần lực, cũng có thể phá sơn Đoạn Nhạc, dời sông lấp biển.

Tự nhiên, Sở Thiên bây giờ căn bản không thể nào triệu hoán loại này Huyền Cảnh phụ trợ tu luyện. Thậm chí, liền ngay cả Huyền Cảnh bày ở trước mắt, vậy mà không dám đến, Huyền Cảnh bên trong thường thường ẩn chứa cực kỳ hung hiểm nguy cơ.

Như tại Huyền Cảnh tôi luyện thì bị thương, sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến tinh thần. Nguyên lực hao tổn cũng khá chữa trị, mà tinh thần khô kiệt, e rằng sẽ biến thành triệt triệt để để ngu ngốc.

Mọi người đều biết, trên Thánh Võ đại lục, chữa trị tinh thần bảo vật có thể so sánh bổ sung nguyên lực hiếm thấy hơn nhiều.

Trước mắt, Sở Thiên chỉ có thể thử trong Nê Hoàn Cung huyền hóa ra "Linh Năng chi chùy", dùng linh chùy rèn luyện Tinh Thần lực, khiến cho kiên cố hơn.

Điều này làm cho hắn có chút tiếc nuối, biết rất rõ ràng cao cấp hơn rèn luyện phương thức, lại chỉ có thể nhìn không thể dùng, loại này như nhập đến núi vàng mà lại về tay không cảm giác, thật là khiến người vô cùng phiền muộn.

Nghĩ lại lại thấy đủ, ma luyện tinh thần võ học vô cùng hi hữu, nghe nói vền vẹn một loại gọi "Niệm sư" đặc thù đám người chỗ nắm giữ, cũng là loại người này thừa thốt trình độ, muốn từ bọn họ trên tay đạt được, e rằng so với mò kim đáy biển đều không mạnh hơn bao nhiêu.

Cũng là truyền thừa hàm chứa tự ngạo giới thiệu đến xem, cho dù là "Niệm sư", trong đó trong tay công pháp đều xa xa vô pháp cùng "Huyền Yêu Linh Thần Quyết" sánh ngang, thậm chí, đem cả hai thả một chỗ tương đối, đều xem như đối với vĩ đại Huyết Đồng Linh Hồ tộc vũ nhục.

Sở Thiên thu hồi tạp niệm, lấy lại bình tĩnh, nhiều lần lật xem truyền thừa, đem linh chùy liên quan tư liệu nhớ cho kỹ, xác nhận không sai, ý định bắt tay vào tu luyện.

"Huyền Yêu Linh Thần Quyết" thâm ảo vô cùng, dù cho như "Linh Năng chi chùy" loại này kiến thức cơ bản vậy mà không phải dễ dàng luyện thành. Sở Thiên lần lượt công pháp yêu cầu mắt xem mũi, mũi nhìn miệng, miệng xem tâm, há miệng đọc lên liên tiếp tới nghìn vô cùng ký tự.

Ký tự niệm xong, trong đầu Linh Năng nhúc nhích một chút, bỗng nhiên từ một chỗ phân ra mấy mảnh yếu ớt lông trâu bằng bạc, như dòng suối rót vào Nê Hoàn Cung.

Linh Năng vừa mới đựng phải Nê Hoàn Cung, Sở Thiên liền chau mày, bắt đầu cảm thấy đau đầu. Cái này đối với võ giả mà nói, căn bản là không thể nào. Cho dù là luyện thể đoạn, một khi vui sâu vào võ giả đại môn, thể chất liền vượt xa thường nhân, cơ hồ là không sinh bệnh.

Theo Linh Năng không ngừng tràn vào Nê Hoàn Cung, cảm giác đau đớn càng ngày càng sâu, mồ hôi lạnh từ Sở Thiên cái trán lâm li hạ xuống, trong lúc vô tình hàm răng cắn nát bờ môi, trong miệng lại mặn lại khát, các đốt ngón tay vị trí đều thành khanh khách vang lên. Nếu không phải hắn sớm bước vào "Gân cốt đoạn", e rằng đốt ngón tay đã bẻ gãy.

"Hì!"

Lấy Sở Thiên tâm tính cách cũng nhịn không được nữa hít vào ngum khí lạnh, cảm giác kia như là bị người dùng đao búa chặt chém trán, đột nhiên bị tại đây đau đớn, thiếu chút nữa tâm thần thất thủ, cuống quít điều chỉnh trạng thái, lần này tu luyện mới không có bị gián đoạn.

Nói cũng kỳ quái, Tinh Thần lực này nhìn không thấy, sờ không được, vô hình vô chất, không có khả năng bị chân thực vật chất tiếp xúc. Nhưng này Linh Năng đựng vào tại trên tinh thần, lại có tiếp xúc thực tế phản ứng.

Linh Năng cuộn cuộn tiến nhập Nê Hoàn Cung, chảy xuôi trên Tinh Thần lực, phảng phất tại trên cánh tay nhỏ nóng hổi nước thép, thật là khiến người khó có thể chịu được, bất quá Sở Thiên như chuẩn bị tâm lý, cắn răng thừa nhận hạ xuống.

"Không sai biệt lắm!"

Tâm thần hơi động một chút, Sở Thiên đình chỉ rót vào Linh Năng, lại niệm đoạn khó đọc pháp quyết, bao trùm trên Tinh Thần lực mặt Linh Năng rung động vài cái, chợt như giấy niêm phong bị người vạch dần dần nhấc lên, treo trên bầu trời nhúc nhích Triền Nhiễu, một hồi hào quang, ngưng tụ thành bắm vào kỳ dị đường vân sáng bằng bạc chùy nhỏ.

Tại đây chùy cơ sở cấu tạo, hẳn hoàn toàn không biết gì cả, phía trên đường vân vậy mà xem không hiểu, thuần túy là quen thuộc khẩu quyết, "nhìn quả bầu mà vẽ ra chiếc gáo" hiện chuyển tới, bất quá xem bộ dáng là ngưng tụ thành công.

Mất Sở Thiên kiên quyết, thao túng linh chùy hướng Tinh Thần lực bên trên hung hăng gõ, đau nhức kịch liệt truyền đến, hẳn nhận không được toàn thân run rẩy, so đầu hiện tại chỗ thừa nhận, Linh Năng đựng vào tinh thần đau đớn, tựa hồ trở nên không có ý nghĩa.

Kịch sau cơn đau, hẳn phát giác được bản thân Tinh Thần lực thoáng ngưng kết một ít, tuy trình độ rất nhỏ bé, nhưng tinh thần cùng tâm thần trực tiếp liên quan, Tinh Thần lực đề thăng lại nhỏ bé, người trong cuộc cũng có thể trước tiên cảm giác.

Ném đến ngon ngọt, Sở Thiên không chút do dự lại là một búa hạ lại, độ mạnh yếu càng hơn lúc trước. Từng cái kỳ ngộ đều muốn phát huy đến tận cùng, như thế có cơ hội thành tựu tuyệt thế cường giả, vì cái này một mực, chịu một chút thống khổ lại được coi là cái gì?

Không đợi đau nhức kịch liệt cảm giác lan tràn ra, hẳn tái xuất một búa, lực đạo so với hai lần trước thêm vào còn lớn hơn. Hẳn biết rõ, linh chùy đập lên càng hung ác, tinh thần đề thăng mới càng rõ ràng.

Thế nhưng là, lần này Sở Thiên tính sai, khó có thể tưởng tượng đau nhức kịch liệt bỗng nhiên đánh úp lại, hẳn dường như bị xe ngựa nghiền ép hải nhi, toàn thân một cái rung động, ngã xuống...

Trong nội viện, Tiểu Nguyệt ngồi ở một thanh trên ghế trúc, ánh mắt lo lắng nhìn về phía trong phòng.

Nàng nghĩ thầm thiếu gia tu luyện quá mức liều mạng, lần trước luyện công thì kêu thảm thiết quanh quẩn tại bên tai, hôm nay đã trở thế như vậy còn không ra.

Thế nhưng là, bất kể như thế nào nhìn quanh, tầm mắt cuối cùng xuyên không thấu giấy dán cửa linh, tuy chỉ hơi mong một tầng, lại vô tình ngăn cách lo lắng mục quang.

"Ngàn vạn không có chuyện gì." Tiểu Nguyệt sắc mặt lo âu, thở dài âm thầm cầu nguyện.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tộc bỉ buông xuống

Khó khăn phục hồi tinh thần lại, mất Sở Thiên phía trước vẫn bốc lên Hắc Tinh, phát giác được bản thân trạng thái, dở khóc dở cười, xem ra là chơi sai, vốn định rất nhanh tu hành, lại đánh giá thấp linh chùy đối với tinh thần lực và đập độ, cái này thành điều trị bao lâu.

Thoáng cảm thụ một chút, Tinh Thần lực suy yếu vô cùng, e rằng cả đêm năng lực khôi phục. Hẳn ra bên ngoài vừa nhìn, dạ sắc thâm trầm, dưới cây ngô đồng Tiểu Nguyệt tại cái ghế trúc ngồi, lo lắng mà nhìn về bên mình.

"Ồ!"

Sở Thiên nhận không được giật mình, rõ ràng cách tầng cửa giấy, hẳn lại có thể rõ ràng phân biệt Tiểu Nguyệt thân ảnh, không những như thế, sáng tỏ như ngọc ánh trắng, theo gió lác lác cây ngô đồng, trên mặt đất vang sáo sạt lá rụng, thậm chí Tiểu Nguyệt lo lắng sắc mặt, ửng đỏ vành mắt cùng với lông mi thăm óng ánh cũng có thể "Nhìn" thành rõ rõ ràng ràng.

"Huyết Yêu đồng tử" cũng không có mở ra, đây là Tinh Thần lực thần kỳ diệu dụng, Sở Thiên đem tâm thần hướng ra phía ngoài lan tràn, trong nội viện bất kỳ động tĩnh đều trốn không thoát cảm giác. Tại dĩ vãng, loại trình độ này cảm giác, hẳn rõ ràng cũng không có được, hôm nay đơn giản mà làm được.

"Chính là bị linh chùy đập phá ba cái, tác dụng lại lớn như vậy?" Sở Thiên âm thầm nghi hoặc.

Trên thực tế, rèn luyện tự nhiên là một trong những nguyên nhân, thứ hai là lão hồ ly giúp hấn phong ấn truyền thừa, thuận đường cường hóa Nê Hoàn Cung của hấn, cũng tăng lên Tinh Thần lực.

Cử động lần này tuy nói là tiện tay nhưng tại đây lão linh hồn cường đại cỡ nào, cho hấn là tiện tay mà thôi, nhưng đối với Sở Thiên mà nói liền hưởng thụ vô cùng.

Bất quá, Sở Thiên cũng không có suy nghĩ nhiều, bây giờ trạng thái không thích hợp tiếp tục tu luyện, huống chi bụng cũng có chút đói, Tiểu Nguyệt còn đang chờ hấn, bởi vậy đứng dậy đi ra ngoài đi đến trong nội viện.

Nghe được trong phòng có động tĩnh, Tiểu Nguyệt cuống quýt lau khô ướt sũng con mắt, rất nhanh biến hóa ra vẻ mặt mỉm cười, lại không nghĩ nàng khóc sớm bị chủ nhân "Chứng kiến".

"Thiếu gia, chờ một chút, lập tức ăn cơm."

Tiểu Nguyệt lộ ra nụ cười, cao hứng bưng bưng nấu cơm mà đi, món sớm đã chuẩn bị tốt, coi nàng tay nghề chỉ chốc lát sau liền làm xong.

Sở Thiên nhìn qua Tiểu Nguyệt bận rộn vui mừng bóng lưng, nhin không được hồi tưởng rồi mới thấy, âm thầm thở cổ gắng gấp bội, như vậy mới không phụ lòng một mực quan tâm người của mình.

Từ nay về sau một đoạn thời gian, hấn mỗi ngày đều rút ra thời gian, tiến hành Tinh Thần lực tu luyện. Tu hành, thừa nhận năng lực không ngừng gia tăng từ bắt đầu ba chùy liên tề xui, sau đó mỗi lần thừa nhận năm chùy, tiếp theo liền chịu được bảy chùy đều mặt không đổi sắc...

Bởi vậy có thể thấy, cực hạn là có thể bị tôi luyện, chỉ cần chịu khổ, có kiên nhẫn, liền có thể không ngừng đột phá, sáng tạo tân cực hạn.

Đồng thời, khôi phục năng lực càng ngày càng tăng, mỗi lần tinh thần tiêu hao cũng có thể nhanh hơn khôi phục thái độ bình thường, ý vị này là mỗi ngày có thể tu luyện nhiều lần hơn.

Tại Sở Thiên chăm chú tại đề thăng Tinh Thần lực thời điểm, cái khác cùng thể hệ vậy mà không có nhàn rỗi, đại đa số người đều là lấy trên Tộc bí đứng đầu trong danh sách làm mục đích, muốn đạt tới cái này một mực, phải trả giá vất vả cần cù cùng mồ hôi.

Theo thời gian biểu hiện, Sở gia tiểu bối bên trong dần dần tràn ngập tới cuồng nhiệt tu luyện bầu không khí, mỗi cái như là cạnh tranh đồng dạng, đều nghen một hơi liều mạng tu luyện. Tại Tộc bí phía trước mỗi một phân tu vi tăng cường, đều có thể liên quan cuối cùng thứ tự, chỉ có lấy được ưu dị thành tích, năng lực đạt được gia tộc càng lớn độ mạnh yếu đến cỡ.

Ngày tới mặt trời lặn, tộc cuồng nhiệt không ngừng khuếch tán, về sau lại đến che khuất bầu trời trình độ.

Hôm nay sáng sớm, Sở Thiên theo thường lệ ở trong viện luyện công buổi sáng, bỗng nhiên Sở Sở đi tới dò hỏi: "Thiên đệ, Tộc bí nhanh bắt đầu rồi, có thể làm đầy đủ chuẩn bị?"

"Ách!" Sở Thiên ngây ngẩn cả người, cái này chỉ lo tu luyện tinh thần, lại đem chuyện Tộc bí ném ra...sau đầu.

Thấy thế Sở Sở nhũn mày: "Đề cho Sở Ca đã đột phá luyện thể sáu đoạn, lần này đệ nhất trừ hấn ra không còn có thể là ai khác."

Rèn luyện, Sở Thiên thay bọn họ dẫn đi nguy cơ, đề cho nàng thật sâu minh bạch thực lực tầm quan trọng. Nếu là tu vi nhỏ yếu, gặp được nguy cơ vô pháp động thân, chỉ có thể đảm nhiệm được bảo hộ nhân vật.

Mỗi lần hồi tưởng lại lúc đó tình hình, cũng nhin không được một trận hoảng sợ, may mắn không có ngoại ý muốn phát sinh. Nhiều lần nói với mình: "Tiếp theo, nên đến lượt ta tới bảo hộ Thiên đệ."

Mang loại này ý niệm trong đầu, Sở Sở đưa thân vào điên cuồng khổ tu, ngày hôm qua đột phá luyện thể năm đoạn, lần này Tộc bí, nàng có lòng tin đứng đầu trong danh sách.

Bất quá nàng vừa xuất quan, chợt nghe nói Sở Ca đột phá tin tức, vì vậy đặc biệt sang đây xem Sở Thiên tình huống, mắt thấy đối phương tu vi không có rõ ràng tăng trưởng, đề cho nàng đang lo lắng đồng thời, lại có điểm chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Không có thừa mấy ngày, bộ dạng như vậy có thể đánh bại Sở Ca đi? Lần trước cả hai xung đột, bị tam trưởng lão tham gia cắt đứt, hai người thể nhưng là ước hẹn Tộc bí tái chiến. Hiện tại Sở Ca tiến bộ nhiều như vậy, Thiên đệ còn có thể ngăn cản đi?

Mang loại này ý niệm trong đầu, Sở Sở khuôn mặt đều nhanh nhẹn ở cùng một chỗ, gần như trở thành lão thái bà.

"Nhờ cậy, đối với ta có chút lòng tin đi!" Tuy nói Sở Thiên trong lòng vậy mà không tin tưởng, tuy nhiên mở miệng an ủi.

Nghe vậy Sở Sở có chút im lặng, đây coi như là an ủi đi? Cũng quá qua loa a. Trong nội tâm một phen tư lượng, mở miệng truy đuổi hỏi một câu: "Người có từng lại Công Pháp Các, đem rèn luyện đoạt được đổi lại tài nguyên tu luyện?"

Sở Thiên vô tội lắc đầu, vừa về đến liền vội vàng nghe ngóng mẫu thân chuyện riêng, liền đóng cửa khổ tu, chỗ nào lo lắng những cái này.

Đối với cái này Sở Sở không nói gì, quỳn rũ lườm hần một cái. Sở Thiên không tiện nói ra chân chính lý do, không biết nói cái gì đó, mà lại quay về lấy tội nghiệp mục quang, biểu thị cả người lẫn vật vô hại.

Như đối lại người bên ngoài, Sở Sở hơn phân nửa thâm mắng ngu ngốc, có thể đụng phải Sở Thiên vô tội mục quang, nhưng trong lòng thì không khỏi mềm nhũn, làm ra bất đắc dĩ biểu tình, chậm dần giọng nói: "Đi với ta Công Pháp Các, nhớ rõ mang lên dung giới."

Nói xong đi trước quay người xuất viện, Sở Thiên bận rộn hấp tấp theo sau.

Công Pháp Các là một tòa bốn tầng cao lâu, nghe nói từ gia tộc vừa thành lập liền tồn tại, kiến trúc phong cách cổ kính, tràn ngập tuế nguyệt dấu vết.

Tại đây cũng không vắng lặng, nhiều loại võ học, khiến cho trong các chưa bao giờ là khuyết thiếu vào xem người. Nhất là sắp tới, theo Tộc bí tiếp cận, nơi đây càng thêm hòa bạo. Mỗi người hi vọng ở trong Tộc bí bộc lộ tài năng, vì thế, bọn họ đem vật và phần đấu tới điểm cống hiến, kim tệ hoặc cái khác tài nguyên, ở chỗ này đổi thành hợp ý võ học hoặc át chủ bài, để tại trận đấu thì bỗng nhiên nổi tiếng.

Sở Thiên cùng Sở Sở đến nơi, tất nhiên là khiến cho một hồi chú ý. Nhìn về phía Sở Sở, phần lớn là những người trẻ tuổi kia ánh mắt nóng bỏng, may mắn cùng nàng dắt tay hành tẩu, thần thái thân mật Sở Thiên đạt được một số người ghen ghét, nếu không phải kiêng kỵ thực lực, chỉ sợ sớm đã một loạt mà đi.

Bất quá, càng nhiều người lại đem lực chú ý đặt ở hần và Sở Ca ước chiến, hai người chân trước đi qua, nghị luận liền ở hậu phương vang lên.

"Tiểu tử này thâm rồi, Tộc bí chắc là phải bị Sở Ca hung hăng chà đạp."

"Nghe nói Sở Thiên này thực lực không kém."

"Ai, người là lúc nào tin tức a. Sở Ca sớm đột phá sáu đoạn, tiểu tử này không phải là đối thủ. Sở Ca còn nói muốn đoạt đệ nhất nha."

"Đệ nhất chưa hẳn, rốt cuộc Tộc bí bên trong sẽ có lão tư xuất hiện. Bất quá, tại cái này tuổi tác đạt tới luyện thể sáu đoạn, chắc chắn, thật khiến cho người ta hâm mộ a. Dương danh lập vạn, đó là không thiếu được."

"Sở Thiên thắng này cả ngày giả vờ giả vịt, danh tiếng ra quá, hi vọng người này bị Sở Ca hảo hảo giáo dục một chút, khiến hần hiểu được trời cao đất rộng, tránh khỏi dây dưa của ta Sở Sở nữ thần."

Một cái vẻ mặt hèn mọn bị ổi thanh niên tức giận nói, khiến cho mọi người chung quanh một hồi khinh bỉ, phụ cận mấy cái thiếu nữ lại càng là cuồng mắt tròn trắng, người cái này tướng mạo cùng người ta Sở Thiên kém xa, thật sự là con ếch lười muốn ăn thịt thiên nga.

Dưới cái nhìn của các nàng, vốn không có sai, nhưng thấp cùng tọa cũng không tự biết, còn vọng tưởng Bạch Mã Vương Tử, vậy mười phần sai, quả thật làm cho người buồn nôn.

Công tác quây liên như vậy mấy cái, trong các người lại đặc biệt nhiều, trước quây dây tới đội ngũ thật dài, Sở Thiên hai người chỉ phải theo ở phía sau, nghe thấy quanh mình huyền não, lo lắng cùng chờ đợi.

Chờ đợi hồi lâu, rốt cục đến phiên bọn họ. Sở Thiên thông dong giới bên trong nhất nhất lấy ra rèn luyện đoạt được, những vật này đủ loại, như từ yêu thú trong bụng lấy ra nội đan, có ích Tiểu Dao cắt lấy da lông, cũng có tại Sở Sở chỉ điểm bắt được được thảo.

Sở Sở phân phó quỹ viên, đem những vật này toàn bộ đổi thành nguyên thạch, những cái này mới là trước mắt cần có nhất. Rèn luyện thu hoạch tổng cộng giá trị hơn 100 mai nguyên thạch, đổi thành kim tệ chính là một ngàn, đầy đủ gia đình bình thường bình thường chi tiêu mấy chục năm, võ giả quả nhiên là kiếm tiền nghề.

Những cái này nguyên thạch đều dùng vải xám túi chứa, Sở Sở đem cái túi hướng nhà mình trong lòng nhất ước lượng, xong Sở Thiên nghịch ngợm chớp hai mắt: "Buổi tối trả lại người, mau trở về luyện công, không cho phép lười biếng a, bằng không thì không tha cho người."

Nói xong làm ra hung dữ biểu tình, lại không nín được "Phốc phốc" một chút bật cười, có lẽ là mình cũng cảm giác rất tốt cười, vội vã quay người về nhà, đem Sở Thiên ném ở phía sau.

Sở Thiên đối với cái này cảm thấy bất đắc dĩ, hần thật sự là không có lười biếng, nguyên nhân lại không tiện nói rõ ràng, xem ra oan ức là tránh không thoát.

Bởi vì xếp hàng quá lâu, rồi đi thời gian đã giữa trưa. Tuy đã xem như tiến nhập mùa đông, có thể bản địa khí hậu luôn luôn như thế, ngày chiếu vào liền tương đối nóng, thái dương vừa rơi xuống sinh mát mẻ, âm lạnh sai biệt tương đối rõ ràng.

Có lẽ là mặt trời rực rỡ cao chiếu quan hệ, Sở Sở mặt như đỏ ửng, vừa đi vừa nghĩ, Thiên đệ thật là sợ ý, bất quá nam nhân nên giống như vậy đại khí một chút, tâm tư cẩn thận nam nhân, mới gọi người chịu không được nha.

"Ai, đều lộn xộn cái gì, đuổi nhanh về nhà tìm phụ thân mới là nghiêm chỉnh."

Loại trừ trong nội tâm tạp niệm, Sở Sở lực chú ý trở lại chạy đi, bước chân liền tăng nhanh vài phần.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đám tuyển thủ

Ngày hôm nay Sở Thiên ăn cơm chiều vô cùng sớm. Bởi vì đóng cửa tu luyện quan hệ, hắn luôn luôn tu luyện tới thâm dạ mới đi ra ngoài, có thể lần này, khi trời tối hắn liền đẩy cửa ra ngoài, gọi Tiểu Nguyệt nấu cơm. Tiểu Nguyệt vô cùng vui vẻ nấu đồ ăn, khoe miệng tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

Thế nhưng là, dùng cơm thì hắn có chút không yên lòng, không biết suy nghĩ cái gì, tuy không tính rất rõ ràng, nhưng Tiểu Nguyệt nhạy bén đã nhận ra.

Chỉ chốc lát cái nghi vấn này liền được giải đáp. Cơm ăn một nửa, Sở Sở hấp tấp chạy vào, đưa cho Sở Thiên cái bạch ngọc bình.

Tiếp nhận bình ngọc, Sở Thiên vận mở cái nắp, xông vào mũi nồng đậm mùi thuốc, bên trong thuần một sắc nguyên đan, tràn đầy.

Sở Sở cười nói tự nhiên: "Không cần cảm ơn ta ha. Nắm chặt thời gian tu luyện, đem người khác hết thảy so với."

Nói xong giờ lên đôi bàn tay trắng như phấn hung hăng quơ quơ, xem như cố gắng lên động viên.

Nhiều như vậy nguyên đan, ít nhất đều bốn mươi năm mươi cái. Nguyên đan có thể so sánh nguyên thạch quý trọng gấp mấy lần, Sở Thiên tuy không xác định cụ thể phần trăm, nhưng là mình bạch hơn 100 mai nguyên thạch tuyệt đối không đáng số này.

Nhất cổ nhiệt lưu tại mặt khác đầu tuôn động, nội tâm như thiên ngôn vạn ngữ, nhưng cuối cùng nói cái gì cũng không nói, chỉ là gọi đối phương ăn cơm, nhìn nàng thân sắc vội vàng, đỏ mặt hơi lấm li, đích thị là đan dược vừa ra lò, liền trước tiên tới.

Đừng nhìn Sở Sở môi son một chút, dung lượng lại không nhỏ, trong tay đưa trúc thần tốc huy động, chỉ chốc lát trong miệng đã bị đặc biệt mỹ thực bổ khuyết, căng phồng biến hiện ra kinh người co dãn, cùng Sở Thiên ăn như hổ đói rất có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Bên cạnh, Tiểu Nguyệt có chút hăng hái nhìn hai người ăn cơm, kỳ quái quan hệ bọn hắn được đẩy liền ăn cơm tư thế đều không có sai biệt, thật đúng là có duyên a.

Sau khi ăn xong Sở Sở vậy mà không có dừng lại, nói một tiếng liền đi ra ngoài về nhà, Tộc bị buông xuống, tu vi tăng cường một phần là một phần.

Trở lại trong phòng đóng chặt cửa phòng, Sở Thiên thấp sáng ngọn đèn, hoàng chanh chanh quầng sáng xua tán đi Hắc Ám, mà ngồi xếp bằng trên giường, nhắm mắt ngưng thần, Bảo Nguyên Thủ Nhất, nguyên lực vận hành vài vòng, đạo tinh khí thần đạt tới tốt nhất, bỗng nhiên mở hai mắt ra.

Từ trong bình ngọc lấy ra mai nguyên đan, trong phòng nhất thời quanh quẩn vào dễ ngửi mùi thuốc. Sở Thiên không cần phục dụng, vèn vèn là lấy tại bàn tay cũng có thể cảm giác được bên trong dồi dào năng lượng. Nóng rực mục quang chăm chăm thuần bạch sắc đan dược, tăng cường tu vi, liền nhờ vào người...

Theo Tộc bị dần dần tới gần, vì tại lúc đó nhất cử thành danh, đám tuyển thủ chọn dùng các loại thủ đoạn tăng thực lực lên.

Có chịu được tịch mịch bế quan khổ tu, nhất vui đầu chính là nghiêm chỉnh, lúc xuất ra bộ dáng lờ lờ, liền thân nương đều nhận thức không ra.

Cũng có người không chối từ thể xác và tinh thần khổ cực, nhiều lần rèn luyện võ học, từng lần một đối khí huy chương, theo chuẩn bao cát ra quyền.

Còn có tự hành đi ra ngoài rèn luyện, quyết ý thoát rời gia tộc bảo hộ, nơi này lạ lẫm trong hoàn cảnh rèn luyện tự mình, để lấy được càng nhiều kinh nghiệm thực chiến.

Bất quá, bất kể như thế nào bận rộn, một ngày này chạng vạng tới, đại đa số người đều lựa chọn dừng lại tu hành.

Bế quan đứng dậy đẩy ra cửa phòng, nhìn lên một chút đã lâu dương quang.

Ma luyện võ học đình chỉ buồn tẻ luyện tập, khiến mệt mỏi thể xác và tinh thần buông lỏng nghỉ ngơi.

Ra ngoài không hẹn mà cùng từ bên ngoài trở về, non nớt trên mặt nhuộm dần gian nan vất vả, khoe miệng nhưng lại có nụ cười tự tin.

Hết thấy mọi thứ đều là bởi vì, Tộc bí ở hôm sau bắt đầu!

Tuy nói quanh năm hùng cứ đệ nhất Sở Phi Dương không tham gia nữa Tộc bí, mọi người đoạt giải quán quân cơ hội tăng nhiều, nhưng hàng năm cũng có người Khai Linh thành công, mấy năm tích lũy hạ xuống, lần này lại có vượt qua một trăm tên thiếu niên tham dự cạnh tranh.

Cái này rất nhiều võ giả ở chung nhà, chân chính có lòng tin vượt qua cửa ải khó, càng bao vây chặn đánh, cuối cùng lấy được vòng nguyệt quế có thể có mấy người? Trùng điệp dưới áp lực, có ai mang nghề mới sinh không sợ cộp dưng khí, không sợ không sợ dưng cảm tiến tới, lại có mấy người lập chí đoạt giải quán quân?

Một chỗ rộng lớn trạch viện trong đại sảnh, hơn mười tên thiếu niên quây trước bàn khi có việc cưới xin hay tang ma mà ngồi tụ họp bữa tối.

Như đứng ở bên ngoài nhìn, cái này tòa trạch viện phổ thông tầm thường, cùng gia tộc cũng không bắt đồng, trở ra chắc chắn chần động, bên trong trang sức xa hoa, vàng son lộng lẫy, cùng vẻ ngoài lớn không tương xứng.

Trên quý ngọc khí, hiếm thấy kỉ thạch cùng với hi hữu vật phẩm trang sức bày khắp nơi. Trung tâm bàn ăn là đất đỏ gỗ lim chế tạo, như vậy một trương liền chống đỡ vượt được người bình thường hơn nửa năm chi tiêu.

Trên mặt bàn sơn trân hải vị, rượu ngon món ngon đều đủ, món chính dĩ nhiên là do đại lực Man Ngu chế tác thức ăn. Đây chính là chính công nhập giai yêu thú, dùng cái này chế tác ngư kiện kinh đạo vô cùng, dinh dưỡng phong phú, có thể phổ thông võ giả cho dù bắt giết con thú này, cũng chỉ là cầm lấy đổi tu hành nguyên thạch, tuyệt sẽ không dùng làm đồ ăn, tại người bình thường xem ra, cử động lần này không thể nghi ngờ là phung phí của trời phá sản hành vi.

Cửa hông nô bộc có thể ra ra vào vào, chuyển vận thức ăn, quanh mình bọn thị nữ bụng trà rót rượu, ân cần hầu hạ, trong sân sĩ nữ thi triển giọng hát, cũng có vũ nữ chân thành nhảy múa.

Tham dự hội nghị người đều là thân mạnh mẽ thể kiện, nguyên lực bên trong bao hàm, mỗi cái đều là võ giả, lúc này những người này đều tại hướng thủ tọa non nớt người trẻ tuổi a đua nịnh hót, dù loại buồn nôn lời nói nếu khiến ngoại nhân nghe được, chắc chắn nổi da gà chần động rớt xuống trên đất.

"Sở Ca đại ca nhỏ như vậy niên kỷ, vậy mà đạt tới luyện thể sáu đoạn, đem so sánh ra, tiểu đệ đời này toàn bộ sống đến chó trên người."

Đầu tiên là tôn xưng đại ca, lại nói nhỏ như vậy niên kỷ, lần này ngôn luận có thể nói Logic hỗn loạn, rắc rối không kêu, nhưng mọi người đều là tập mãi thành quen, ghé trên Sở Ca càng thích thú, căng thẳng khuôn mặt nhỏ nhắn lòng hạ xuống, lo lắng lộ ra thoải mái nụ cười.

"Người cùng so với đều tốt, cần phải cùng thiếu gia so với, thật sự là tự chuốc lấy khổ."

"Đại ca tu vi như thế, cho dù đối mặt những cái kia lão tử, e rằng cũng có thể chống lại a." Trong đó vẫn còn có cái người thành thật, bất quá rất nhanh đã bị các đồng bạn phun về mặt.

"Ta nhỏ vào, người có thể hay không tiếng người nói, thiếu gia như không phải thứ nhất, lão tử heo mẹ cấp các người nhìn được không?"

"Ha ha, miệng người mùi vị thật sự là trọng, đáng tiếc mọi người không có tại đây may mắn được thấy, có ý cảm không thể nào chuyện thề, lại có ý gì?"

Nghe những lời này, Sở Ca như là linh đan diệu dược, toàn thân không chịu được lảng lảng, tâm tình sung sướng, sắp tới khổ tu mang đến mỗi một đều giảm bớt không ít.

"Tiểu ca, lần này định muốn hảo hảo giáo huấn Sở Thiên tiểu tử kia." Liên tiếp Sở Hách nghiêng răng nghiêng lợi nhắc nhở.

"Ba!"

Nghe vậy Sở Ca chén rượu trong tay bỗng nhiên tan tành, bên trong tửu thủy theo khe hở chảy ra. Khóe miệng phác họa ra một vòng lãnh lạnh, một bên mỹ mạo thị nữ vốn định giúp hấn sát tay, thấy thế không khỏi trong nội tâm phát lạnh, trên tay đẹp để khăn lại lần lượt không qua.

Trong sảnh đột nhiên tràn ngập không khí khẩn trương, tất cả mọi người đều đình chỉ nghị luận, lặng ngắt như tờ á khẩu không trả lời được.

"Nói không sai, ta có thể nào không chiều cố nhiều vị tiểu huynh đệ này rồi" tuy nói miệng nói huynh đệ, ngữ khí lại thậm âm lãnh, làm cho người ta cảm thấy khiếp sợ.

Sở Ca mỗi một hồi nghĩ liền hóa lớn, nhớ hấn đường đường huyền mạch cao cấp thiên tài, đối phó một cái hoàng mạch trung cấp loại người bình thường vậy mà không có dễ như trở bàn tay, bị trêu chọc đùa giỡn hành hạ một phen. Loại sự tình này đối với mình kiêu ngạo, có thể nói thiên đại sỉ nhục.

Nộ khí thật lâu, hấn cuối cùng thoải mái, ngửa mặt cười to: "Chỉ là một cái Sở Thiên, lại được coi là cái gì? Liên chương ngại vật đều gọi không. Ta thể nhưng là nhất định đi ra gia tộc, leo lên đỉnh phong thiên mệnh người."

Ngưng kết bầu không khí bắt đầu lưu động, mọi người tiếp tục chén trà giao thoa, chuyện trò vui vẻ.

"Công tử định thể đoạt được thứ nhất, thành vì gia tộc kiêu ngạo."

"Dùng đoạt thứ nhất, dùng đoạt đệ nhất."

...

Công Pháp Các cách đó không xa một phương u tĩnh trạch viện, kỳ thật chính là cực kỳ phổ thông sân nhỏ, bắt quá trồng vào rừng trúc, tô điểm vào hòn non bộ, dẫn độ vào nước suối mà thôi.

Không giống với Công Pháp Các huyền ảo, nơi đây xưa nay thanh tịnh, lại không người dám đối với cái này vị trí chỉ trở, trong lòng còn có khinh miệt. Bởi vì cái này dung mạo không đặc biệt nhà nhỏ, chính là nhị trưởng lão chỗ ở, mà toàn bộ Công Pháp Các, đều là vị lão nhân này chương không. .

Bên ngoài ý muốn trào cao tại đây hạng người, như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể, chỉ là hần trời sinh tính yêu thích yên tĩnh, ru rú trong nhà, không thích người rảnh rỗi quấy rầy, các tộc nhân đều biết hần tập tính, tự sẽ không đến cửa lấy mất mặt.

Thanh tuyền theo hòn non bộ uốn lượn hạ xuống, hòn non bộ bên cạnh, một người cường tráng thiếu niên đang luyện quyền. Tuy luyện được là trên đường cái tùy ý có thể đào tới trường quyền, bởi vì hần thân kiện dài cánh tay quan hệ, đoạn đường này quyền pháp đánh tới Hồ Hồ Sinh Phong, uy thế bức người.

Nếu có hành gia lúc này, chắc chắn chấn động, bởi vì người này bộ pháp cùng quyền pháp đã kết hợp hoàn mỹ tình trạng, nhìn như phổ thông tầm thường, kì thực Phản Phác Quy Chân, kiến thức cơ bản có thể nói vững chắc nhất định.

Nhìn kỹ lại, toàn thân hần làn da hiện ra màu đồng cổ, trên người cơ bắp khối khối hờ ra, tựa như bức tượng đá mà thành, giờ tay nhấc chân tràn ngập lực lượng cảm giác. Trên thực tế, mỗi một khối cơ bắp đều so với kiên nhام còn muốn kiên cố gấp mấy lần.

Chỉ là, trên người thiếu niên che kín đêm không hết vết sẹo, làm ngực càng có một đạo vết sẹo tự ngực trái vắt ngang đến eo phải, phảng phất thân thể bị nghiêng thiết là hai nửa, nhìn qua mà giết mình, thật không biết là hạng gì quái vật, có thể đem như vậy cứng rắn thân thể bị thương thành như vậy.

"Ca ca, luyện lâu như vậy, nên nghỉ ngơi một chút."

Nghe vậy cường tráng thiếu niên lập tức dừng tay, quay người bước nhanh đến gần, một vị mặt mày tinh xảo thiếu nữ xinh đẹp nghênh đón, tay cầm khăn mặt thân mật chà lau hần trên trán mồ hôi.

Nàng này là cùng Sở Thiên tổ đội rèn luyện qua Sở Quyên, cường tráng thiếu niên là ca ca của nàng Sở Nghị, hai người chính là nhị trưởng lão dòng chính.

Hương thụ muội muội ân cần phục vụ, Sở Nghị chất phác trên mặt khó được lộ ra nụ cười, đưa tay nghĩ nhào nặn đối phương cái đầu nhỏ, chợt thấy đầy tay đều là mồ hôi, đình trệ tại giữa không trung, chậm rãi thu hồi.

"Đại ca, ngày mai Tộc bí có lòng tin đi?"

Sở Nghị cười không đáp, có thể Sở Quyên đã từ nơi này biểu tình đạt được đáp án, trên mặt hần, tràn đầy toàn bộ đều tự tin.

Thấy thế, Sở Quyên lông mày khẽ cong, trong mắt lướt qua giao hoạt: "Mấy ngày trước đây nghe người ta nói đến, Tứ Trưởng Lão nhà ta Sở Ca phóng ra ngoan thoại, lần này nhất định phải thử nhất, xem ra hần tương đối có lòng tin."

Bên ngoài Sở Quyên an ổn trầm tĩnh, làm cho người ta cảm giác rất thực nữ, có thể tại Ca trước mặt Ca, luôn là hiển lộ rất nghịch ngợm. Trên thực tế, nàng thuở nhỏ liền thích đùa giỡn ca ca, cũng say mê trong đó không biết mệt.

Nghe vậy Sở Nghị nhin không được cười lên: "Đây chẳng qua là tiểu hài tử cử động mà thôi, người trẻ tuổi khó tránh khỏi khí thịnh, thiên tư đại biểu không được toàn bộ, chỉ có làm gì chắc đó, năng lực đi xa hơn."

"Ca ca luôn là nhằm chán như vậy, nhằm chán như vậy người có thể tìm tới đối tượng đi? Ta không có chị dâu nên làm cái gì bây giờ?"

Con mắt quay tròn loạn chuyển, Sở Quyên khởi miệng, cái ót bên trong trong chớp mắt chuyển qua liên tục cổ ý chợt nảy ra.

Thấy muội muội ngăn người nghĩ tâm sự, Sở Nghị cũng không quấy rầy, tùy ý khoát tay, cất bước hướng trong phòng đi đến, chảy nhiều như vậy mồ hôi, phải tắm nước nóng.

Sở Quyên phục hồi tinh thần lại, ở phía sau rất không thực nữ hô: "Còn có Sở Thiên, Sở Ảnh, đều rất mạnh, đại ca cũng đừng lật thuyền trong mương a, tiểu muội biết cười chết."

Muội muội luôn luôn như thế, Sở Nghị sớm đã thành thói quen, không để ý tới nàng tiếp tục di động, trong nội tâm không khỏi thầm nghĩ: "Cái Sở Ca gì, Sở Thiên, toàn bộ đều tiểu hài tử mà thôi. Sở Phi Dương vừa đi, lần này quán quân trừ ta ra không còn có thể là ai khác."

...

Dạ sắc bao phủ đại địa, ánh trăng rửa sạch, xoá hết chỉ hoa, có thể Sở Thiên không rảnh thương thức, đơn giản ăn chút cơm, liền một đầu chui vào trong phòng tu luyện.

Thời gian đã đến ngày cuối cùng, tu vi vẫn là luyện thể năm đoạn.

Có lẽ trước đó vài ngày tu luyện quá mức thuận lợi, dẫn đến căn cơ chẳng ổn định, luyện thể năm đoạn, tốc độ tu luyện đột nhiên hạ xuống, mấy ngày nay cho dù có nguyên đan phụ trợ, vậy mà cuối cùng không có sẽ đi đột phá.

Kỳ thật, loại tình huống này cũng coi như bình thường, rốt cuộc càng trở về sau, đột phá càng khó, huống chi hần đến bây giờ mới tu luyện ngần ngừ mấy tháng.

Tuy nói luyện thể năm đoạn tại tiểu bối bên trong được coi là ưu tú, Sở Thiên lại không cam lòng, tối nay hần thể tất yếu đột phá.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Tộc bỉ bắt đầu

Làm sáng sớm một luồng dương quang vùng hướng Liệt Nham thành, Sở gia đột nhiên sôi trào lên, các thiếu niên nhao nhao rời giường, hoặc cùng hữu kết bạn, hoặc hòa thân đồng hành, nói một chút Tiểu Tiểu, rộn ràng hướng Diển Võ Trường tiến đến.

Có tư cách tham dự Tộc bỉ tự nhiên là hăng hái, một lòng phải ở trong trận đấu hãn diện, một ít lần đầu người dự thi lại càng là tâm huyết sục sôi, xoa tay, mục quang sáng rực, còn chưa tới hội trường tinh thần đã thẳng đến tận cùng.

Tham dự qua lại năm so tài lão đám tuyển thủ thì phải bình tĩnh rất nhiều, bước chân bốn bề yên tĩnh, trên mặt bất động thần sắc, có thể trong mắt ngẫu nhiên hiện lên duệ mang lại bán rẻ bọn họ.

So với tuyển thủ càng nhiều là người xem, như nhìn nhi nữ so tài, cũng có cấp đồng môn khuyến khích, tuy bởi vì các loại nguyên nhân vô pháp trận đấu, nhưng cái này cũng không ảnh hưởng bọn họ là đám tuyển thủ cố gắng lên ủng hộ.

Theo dòng người tràn vào, Sở Thiên tiến Diển Võ Trường, bên tai đột nhiên huyền ảo, đàm tiếu thanh âm, tiếng ồn ào, hàn huyền âm thanh đập vào mặt, đen ngòm đám người trong chớp mắt khiến hần có đứng khí trên chợ đi dạo đường cái cảm giác.

"Tiểu tử, buồn bã ừ ừ, cũng đừng cấp ta mất mặt à?" Sở Vân ở bên cạnh đẩy hần một thanh, đùa cười nói.

Nghe vậy Sở Thiên bất đắc dĩ Tiểu Tiểu, hần vành mắt biến thành màu đen, tinh thần uể oải, cùng xung quanh sinh động bầu không khí có chút không hợp nhau.

Đêm qua tu luyện tới đã khuya, đan dược vậy mà ăn, các loại phương pháp dùng hết, vẫn không có đột phá, ngược lại ảnh hưởng giấc ngủ, bởi vậy hiện tại trạng thái rất kém cỏi, thật sự không có tinh thần bày ra sức sống, cùng lão ba chơi cãi và trò chơi.

Nhìn nhi tử tinh thần không tốt, Sở Vân có chút lo lắng, nghĩ lại tự an ủi mình, rốt cuộc thực lực bày ở nơi nào, tổng sẽ không quá không xong.

Bởi vì Sở Vân "Sa đoạ" đã lâu, cho nên không người tìm bọn họ hàn huyền, hiển nhiên tại đại đa số trong lòng người, bọn họ hiện tại không có cái này đồng giá trị.

"Vân ca vậy mà tới, nhìn Tiểu Thiên trận đấu?"

Chào hỏi chính là Sở Vũ, Sở Sở phụ nữ, Sở Vũ vải thô quần áo, trong đó mạo xấu xí, có thể cùng nhau đi tới, liên tiếp đụng phải vài lớp lấy lòng người, mặc dù hiện ở xung quanh người như cũ vây quanh một đám người.

Tuy hần không thích cái này một bộ, lại không có biện pháp tốt hơn, rốt cuộc tay không đánh người đang cười.

"Sở Sở tiến bộ không nhỏ, chắc hần lấy được không sai thành tích."

Sở Vân ha ha cười nói, mấy năm này không để ý tới tục sự, rất nhiều người bởi vậy bất hòa hần, nhưng cùng vị này đệ đệ quan hệ cũng không có thay đổi xấu.

Nghe vậy Sở Sở quay về lấy lễ phép mỉm cười, chuyển hướng Sở Thiên huy vũ đôi bàn tay trắng như phấn, mặc dù không nói gì lời nói, cố gắng lên ý vị rất rõ ràng.

Đối với cái này Sở Thiên đồng dạng vung quyền hô ứng, thầm nghĩ trong lòng một chỗ cố gắng lên. Đỉnh đầu dương quang đột nhiên tươi đẹp, nguyên bản uest oải trạng thái đều tốt chuyển rất nhiều.

Mọi người chung quanh âm thầm hâm mộ, Sở Vũ thật đúng là nghĩa khí, đại ca chán chường thành như vậy, như trước trước sau như một, thật đúng khó được hướng tới. Bực này đệ đệ, làm người nghĩa khí, lại hiểu luyện được, ai không muốn có?

Thánh Võ đại lực thực lực vì tôn, thân tình đồng dạng lấy thực lực làm cơ sở. Tóm lại, bọn họ như vậy, trải qua thế sự biến ảo, giao tình ổn định không thay đổi, có thể nói vô cùng hiếm thấy.

Chính cửa phụ cận, đám người nguyên bản gió thổi không lọt, đột nhiên bắt đầu chuyển động, một hồi đưa đẩy, bên trong phân ra một con đường.

Phân phát một chút, đường bên trên đi tới Đại Ban đội ngũ, là xem cuộc chiến gia tộc cao tầng.

Cầm đầu trung niên nhân vẻ mặt đoan chính, hành tẩu khí độ trầm ổn, tuy nhìn qua niên kỷ, có thể như từ bỏ trên mặt gian nan vất vả, không khó suy đoán ra lúc tuổi còn trẻ phong lưu khí độ. Người này nhìn qua bất ôn bất hòa, lại không người dám tại lãnh đạm, bởi vì hấn chính là Sở gia tộc lớn Sở Phong, có thể nói cả tòa thành trì bá chủ nhất.

Hơn nữa, bình thường quen thuộc người đều là minh bạch, vị tộc trưởng này đại nhân thủ đoạn, cũng không giống như tướng mạo ôn hòa. Có đôi khi, bề ngoài càng là ôn hoà nhân vật, càng không thể trong lòng còn có khinh thường. Dùng câu không thỏa đáng lời hình dung, đó chính là là chó cắn người thường không sửa.

Tộc trưởng sau lưng theo sát lấy hai vị lão giả cùng một người trung niên. Trong đó một vị lão nhân, Sở Thiên có chút quen thuộc, chính là phụ trách chủ trì Tộc bị tam trưởng lão.

Một cái khác lão nhân tóc bạc mặt hồng hào, sắc mặt hồng nhuận, theo Sở Vân giới thiệu, chính là chủ chương Công Pháp Các nhị trưởng lão, Sở Thiên có chút kinh ngạc, nghe nói lão so với tam trưởng lão còn muốn lớn tuổi một chút, nhìn bề ngoài lại ngược lại mặt non một ít, không biết là bảo dưỡng hay là tu vi tinh thâm nguyên nhân.

Vị kia trung niên nhân vẻ mặt kiêu căng, lỗ mũi chỉ thiên, cúi dưới mí mắt mặt, thì như lệ mang lướt qua. Người này Sở Thiên cũng không nhận ra, có thể bên cạnh hấn hai tên thiếu niên, tính là phi thường quen thuộc, chính là Sở Hách, Sở Ca Nhị huynh đệ. Bởi vậy không khó suy đoán, người này chính là trưởng phòng gia tộc sinh ý Tứ Trưởng Lão.

Chú ý tới Sở Thiên thăm hỏi mục quang, Sở Ca cười lạnh lạnh, khóe miệng mằn ra âm trầm đường cong, từ trong tay áo thò ra tay phải, dựng thẳng lên chương duyên là đao, hướng phía đối phương xuống nghiêng thiết, nhần mang khinh bỉ thần sắc, khiêu khích ý vị không cần nói cũng biết.

Đối với cái này, Sở Thiên không có làm đáp lại, chậm rãi thu hồi ánh mắt, trong lòng ngực nhiệt huyết tuân động, trạng thái tinh thần trong chớp mắt đến đỉnh phong, bởi vì nghĩ ngợi chưa đủ tạo thành không thoải mái tất cả đều không cánh mà bay.

Mặt khác, Sở Phi Dương vậy mà xen lẫn tại đây lớp người, sự xuất hiện của hấn khiến cho đông đảo tộc muội chú ý, bởi vì nơi long trọng, cao tầng đều ở, tiệm kêu đi ra lỗi thời, không chút nào không trở ngại các nàng thi thắm to nhỏ, trong mắt toát ra vô số những vì sao nhỏ, nội tâm mười dặm đào hoa đua nở.

Hấn mặt mang ấm áp mỉm cười, hướng bốn phía khoát tay gọi, theo tộc trưởng một nhóm xuyên qua đám người, nơi này chỗ ngồi khách quý ngồi xuống.

Chỉ vào chỗ ngồi khách quý, Sở Vũ mở miệng hỏi: "Vân ca, người vậy mà qua bên kia?"

"Người tự tiện, ta nghĩ cách Tiểu Thiên gần một ít."

Vì vậy, Sở Thiên chỉ phải cùng Sở Sở tách ra, đi theo Sở Vân, đi đến một chỗ vắng vẻ vị trí đứng lại.

Theo thời gian đẩy mạnh, thỉnh thoảng có người lưu thông quá lớn cửa tràn vào, về sau Liệt Nham thành quan sát thể lực lần lượt trình diện, dự thi tuyển thủ toàn bộ đến đông đủ.

Rời đi khách quý khu, tam trưởng lão đi đến trong sân, vận khí ho nhẹ lên tiếng, huyền não đám người nhất thời an tĩnh lại. Mà hấn Thanh Thanh cuống hống, lấy cứng cáp tiếng nói diễn vấn: "Không ít lão bằng hữu đến hiện trường, ta đại biểu gia tộc hướng các người biểu thị nhiệt liệt hoan nghênh."

Toàn bộ Liệt Nham thành, gần như một nửa thể lực phái người quan sát, nghe vậy đều là đứng thẳng lên, hai tay ôm quyền làm lễ, hướng bốn phía mỉm cười thăm hỏi.

"Tổng, Lưu hai nhà Trưởng Lão đích thân tới nơi đây, thật là khiến ta Sở gia vẻ vang cho kẻ hèn này." Tam trưởng lão chấp tay bỗ sung.

Tổng Gia trưởng lão là cái mọc ra mũi ưng lão giả, mặt không biểu tình, thần sắc lạnh lùng nghiêm nghị, lúc này cố nặn ra vẻ tươi cười. Bất quá loại này không thường người cười, miễn cưỡng bật cười so với khóc còn khó coi hơn, có thể nói dọa hồng tiểu bằng hữu điển hình.

Lưu Gia thì là cái mặt mũi hiền lành trung niên mập mạp, nhìn qua tựa như cái bụng phê người làm ăn, ai có thể nghĩ đến thân Trưởng Lão địa vị cao. Nghe được tam trưởng lão gọi, béo Trưởng Lão vẻ mặt hiền lành, hướng xung quanh bốn phương áp, tất nhiên là thẳng tới quanh mình nhiệt tình tiếng vỗ tay.

Hai vị trưởng lão thân bên có mấy vị gương mặt lạ lẫm thiếu niên, niên kỷ đều không lớn lắm, mặt mang xem kịch vui kiêu căng thần thái, mỗi cái khí tức mạnh mẽ, trên người khí chất cao quý, nghĩ đến là Tổng Lữ hai tộc tới đây quan sát cùng thể hệ.

Biết mình biết người, Bách Chiến Bách Thắng, Liệt Nham thành nói nhỏ không nhỏ, có thể nói lớn, vậy cũng lớn không đi đến nơi nào. Trước mắt trận đấu những người này, bọn họ nói không chừng ngày nào đó sẽ đụng với, đương nhiên muốn dò xét có hay không có đáng coi trọng đối thủ.

Một phương diện khác, ít nhiều quan sát người cùng thể hệ trên tỷ thí, nói không chừng sẽ có đặc biệt thu hoạch. Nhiều người như vậy cùng sân khấu thi đấu, chắc chắn sẽ có chút có thể lấy hướng tới, thông qua quan sát, tầm mắt cùng kinh nghiệm đều sẽ tăng lên, tại một nơi trình độ, so với đơn thuần đề thăng tu vi càng thêm trọng yếu.

Những người này cũng không có như Tổng Ngọc cùng Lưu Phong, bởi vì hai vị này một khi xuất hiện, sẽ bị người sớm nhận ra.

"Tuyển thủ đã đến đông đủ, ta liền đi thẳng vào vấn đề. Luyện thể bốn đoạn phía trên tiểu bối, toàn bộ ra khỏi hàng." Hàn huyền hoàn tất, tam trưởng lão bắt đầu trận đấu chính thức quá trình.

Nghe vậy, lần lượt từng thiếu niên lần lượt từ trong đám người đi ra, tụ tập tại tam trưởng lão trước mặt, không ít mặt người lộ vẻ hưng phấn, xoa tay đợi trận đấu bắt đầu. Người dự thi ước chừng hơn một trăm người.

Tam trưởng lão hướng một chỗ công tác thông đạo làm cho cái nhan sắc, hai người trận đấu tổ chức xách cái hòm gỗ lớn lép đi về phía bên này.

Rương hòm cũng không trọng, bởi vì hai người bước chân nhẹ nhàng.

"Phanh!"

Rương hòm bị trùng điệp thả trên mặt đất, đứng hàng phía trước, có thể chứng kiến bên trong rất nhiều túi gấm.

"Đám tuyển thủ đều qua lấy túi gấm, mỗi người chỉ cho phép cầm một cái, mở ra như bất khả tha lại, lại càng không thành đổi." Một người người tổ chức nói rõ quy tắc.

Tuổi trẻ những người dự thi nhao nhao đến, động tay động chân vào bên trong chộp tới, chỉ một thoáng, rương hòm bị bắt đồng địa vị cánh tay sở chiếm cứ.

Sở Thiên vậy mà theo chúng lấy ra một cái túi gấm, coi bỏ hàn hoàng sắc dây nhỏ, bên trong chỉ có trương tờ giấy, bài một cái "8".

"Rút thăm được số mấy, liền đi số mấy lời đài." Người tổ chức cao giọng hét to.

Diễn Võ Trường hoàn toàn sắp đặt tám cái lời đài, sàn nhà đồng đều do Thanh Thạch chế thành, tạo hình mỹ quan, chắc chắn, tám vị trọng tài sớm đáng bên lời đài chờ lệnh.

Trên đường, Sở Thiên liếc qua, mắt thấy Sở Sở chính hướng số 6 lời đài tiến đến, đầu hai cái đuôi ngựa nhảy dựng nhảy dựng, như bản thân nàng đồng dạng, tràn ngập sức sống tự tin.

"Xem ra, nàng rút trúng số 6, hy vọng có thể ra biên a." Sở Thiên thầm nghĩ.

Ra biên ý tứ chính là thắng qua lời đài tất cả mọi người, trở thành lời đài bá chủ, điều này cũng làm cho đại biểu cho tiến nhập Top 8. Nếu là may mắn thành công, không chỉ có thể tại Công Pháp Các tầng cao nhất bên ngoài đảm nhiệm tuyển võ học, còn có thể đạt được gia tộc càng lớn độ mạnh yếu bồi dưỡng, chân chính tiến nhập cao tầng đám người tầm mắt.

Thu hồi ý niệm trong đầu, bắt tri bất giác, Sở Thiên đã đi tới Số 8 lời đài, nhìn qua phía trước hơn mười vị hăng hái thiếu niên, trong lòng của hắn không khỏi dâng lên một cỗ hào hùng.

Cái này Top 8, hắn muốn định rồi!

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Giống như người vậy người tốt không nhiều lắm

"Ta đi, như thế nào trùng hợp như vậy?" Sở Bảo trông thấy Sở Thiên, sắc mặt có chút khó coi.

Sở Thiên nhìn thấy kẻ dở hơi, nhất thời cảm giác nhẹ nhõm rất nhiều, không khỏi mở miệng trêu chọc nói: "Xác thực ngay thẳng vừa vặn. Nhìn thấy lão bằng hữu, biểu tình như thế nào như vậy khó coi?"

"Ài, tuy nói thực lực của ta không mạnh, có thể muốn vào vạn nhất vận khí tốt, nói không chừng lẫn lộn cái Top 8. Bây giờ cùng ngươi phân ra cùng một chỗ, triệt để không có đùa giỡn, được rồi, không thực tế ý niệm trong đầu, hay là sớm một chút đã đoạn tốt."

Hai người giao tình rất quen, Sở Bảo chút đùa cợt chút phân nản nói.

Nghe vậy Sở Thiên không biết như thế nào an ủi, chỉ lấy thủ chương lại bả vai của đối phương.

"Không có việc gì, huynh đệ chúng ta biết ai cùng ai? Theo ta thấy, cái này tòa lôi đài ra biên người, trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác."

Sở Bảo không có phức tạp tâm nhãn, vốn chỉ là tùy tiện nói một chút, nói xong cũng ném sau ót, không có ý khác. Loại người này rất dễ thân cận, tiếp một tháng, Sở Thiên sớm cùng hắn trở thành không tệ bằng hữu.

Nghe nói hai vị này chưa trận đấu, dăm ba câu sắp xuất quyền thu vào trong ngực, lời này nói cùng đã thẳng đồng dạng, kiềm nén không được tròn mắt nhìn.

Trong đó mấy vị từng có dự thi kinh lịch lão nhân tương đối ổn trọng, cũng không có mở miệng mỉa mai, trong mắt lại lướt qua khinh bỉ cùng khinh thường, thầm nghĩ người mới thật sự là càn rỡ, thù không biết bây giờ thổi trướng càng hung ác, đợi tí nữa trên mặt càng là khó coi.

Thế nhưng là, cũng không phải là tất cả mọi người có đủ bực này rèn luyện hàng ngày.

"Nơi đây cao thủ đông đảo, chỗ nào đến phiên các ngươi, nói khoác mà không biết ngượng, quả thật buồn cười." Một người thiếu niên mặc áo gấm nhìn không được mở miệng phản bác.

Sở Thiên theo tiếng nhìn lại, cảm thấy người này quen mặt, tỉ mỉ phân biệt, chính là Sở Ca một cái tùy tùng, lúc trước đến cửa khiếu khích, từng tới có duyên gặp mặt một lần.

Nếu là địch nhân, hắn cũng không khách khí, ừ một tiếng, mục quang lạnh lùng nghiêm nghị, hung hăng nhìn quét qua.

Thấy thế, thiếu niên mặc áo gấm trong nội tâm kinh hãi, bản năng triệt thoái phía sau vài bước, phản ánh qua thấy thẹn. Nếu nói là tu vi, hắn thế nhưng là luyện thể bốn đoạn, không hẳn như vậy yếu hơn đối phương, dựa vào cái gì như thế e ngại.

Muốn đợi lại nảy sinh ác độc, trong đầu không khỏi lướt qua lần trước khiếu khích, Sở Thiên đại chiến Sở Ca tình cảnh, thân hình một cái run rẩy, trong miệng lời nói trì trệ, cuối cùng cũng không nói đến. .

"Hừ, ngươi sức chiến đấu cường thịnh trở lại, trước đó vài ngày mới luyện thể tam đoạn, hiện tại bất quá vừa nhập bốn đoạn, miễn cưỡng đủ tư cách dự thi mà thôi. Cái này tòa lôi đài cường thủ tụ tập, càng có mấy vị Mãnh Nhân trấn trấn, còn thật không tin ngươi có thể xuất ra luồng."

Thiếu niên mặc áo gấm cảm thấy nghẹn khuất, trong lòng đối với chính mình như thế nói. Đánh chết hắn cũng không nghĩ ra, Sở Thiên sớm đã đột phá năm đoạn, như chống lại hắn hoàn toàn có thể nghiền ép.

Chỉ chốc lát sau, nhân viên công tác đưa qua cái hộp sắt, cái hộp phong bế, duy trên đỉnh như nhất động, rộng hẹp chỉ có thể cung cấp thủ chương xuất nhập, bên trong đen nhánh, không thể thấy vật.

Trọng tài gọi, Số 8 lôi đài đám tuyển thủ lần lượt đến, trực khế vươn tay tiến trong hộp rút ra cây thăm bằng trúc bài dự thi dây số.

Rút thăm, Sở Thiên hơi có chút chờ mong, nhìn không được suy đoán người đối thủ.

Đem cây thăm bằng trúc xem xét, đây là vân mộc chế tạo, nhìn qua mười phần mỹ quan, trên thẻ tre lại trống không.

Còn đang nghi hoặc, trọng tài phát phát tay: "Rút thăm được không ký, qua một bên xem cuộc chiến."

Nguyên lai là luân không, lần lượt Tộc bí quy củ, luân không người bốn tràng không cần tỷ thí, trực tiếp tiến nhập vòng tiếp theo.

Rút thăm được không ký, Sở Thiên không có biện pháp, chỉ phải theo lời tránh ra, đi hướng người xem phương hướng.

Lôi đài quanh mình người xem không ít, mặc dù đứng vậy mà không chê mệt mỏi, ngược lại hưng phấn đối với đám tuyển thủ chỉ trở. Hắn từ bên trong tìm đến phụ thân, sống vai đứng.

"Hắc hắc, vận khí không tệ, đầu trận chiến thắng, thật đáng chúc mừng." Thấy hắn đến nơi, Sở Vân cười hi hi trêu chọc nói.

Đối với cái này Sở Thiên cuồng mắt trợn trắng, vậy cũng là thủ thắng? Thắng lợi dễ như trở bàn tay, liền không có chút ý nghĩa nào, như thế thắng lợi không muốn cũng thể.

Khách quan, hấn tình nguyện thông qua khổ chiến tấn cấp, như vậy năng lực tốt hơn ma luyện tự mình.

Những tuyến thủ khác lớn cũng không có bức này giác ngộ, mỗi cái con mắt đỏ bừng nhìn Sở Thiên, bọn họ trong ánh mắt, âm mộ ghen ghét thù hận cần cái gì có cái đó.

Thiếu niên mặc áo gấm vẻ mặt như đưa đám, dựa vào cái gì là cái thằng này luân không, mà không phải mình?

Một số người thích làm người xem, Sở Thiên không chút nào không nổi hứng thú, nguyên bản dồn đủ lực hơn phân nửa, chỉ phải lười biếng nhìn đám tuyến thủ trận đấu.

Đại bộ phận trận đấu hấn đều thấy ngáp liên tục. Trong đó hai trận lại khiến cho tinh thần chấn động, đều là ba chiêu liền chấm dứt tỷ thí, hai người người thắng đều là luyện thể năm đoạn.

"Tướng mạo lão thành cái kia, là Sở Sâm. Tướng mạo ngả ngón, gọi là Sở Nguyên. Năm trước Tộc bí, bọn họ liền lấy được không sai thành tích, nếu muốn tấn cấp, hai người này hay là trở ngại, ngàn vạn không thể coi thường."

Nhìn thấu nhi tử trong nội tâm suy nghĩ, Sở Vân mở miệng giới thiệu nói. Hấn nhìn giống như không đếm xỉa tới, lại một ngum nói ra hai người chi tiết, không biết sau lưng là Tộc bí làm ít nhiều điều tra.

Đem tin tức lưu vào trí nhớ, Sở Thiên thần sắc trên mặt ngưng tụ, nội tâm lại bắt đầu hưng phấn lên.

Trừ hai người này ra, khiến Sở Thiên quan tâm, còn có Sở Bảo trận đấu. Từ quan hệ cá nhân trên mặt cảm tình, hấn chân thành hi vọng hảo hữu tấn cấp.

Sở Bảo đối thủ cùng hấn tương đồng bốn đoạn, không giống với hấn mập mạp hình thể, đối thủ gầy như là rau giá. Người này đại khái trời sinh liền nhỏ gầy, tu luyện tới luyện thể bốn đoạn, hay là bộ dạng này bộ dáng, cha mẹ mang đến tư thái xem ra vô pháp cải biến.

Trên lôi đài, Sở Bảo vùng quyền, "Rau giá" dụng chương, hai người tu vi tương đối, bang bang một hồi loạn hưởng, thẳng đánh nguyên lực kích xạ, kinh phong lay động, phi thường náo nhiệt.

Trường kỳ quần chiến, hai người bên ngoài thân thể nguyên lực dần dần suy yếu.

Không có nguyên lực, muốn liều thân thể. Sở Bảo gãy dựa mập mạp thân thể, đem đối phương gắt gao bức đến lôi đài một góc, vũ động to lớn quả đấm to, càng đánh càng là hăng say, bóng nhảy trên mặt hiện ra hưởng thụ, hấn liền là ưa thích loại này ngược đãi khoái cảm.

"Rau giá" giống như là bị cưỡng đạo lăng nhục vợ bé, đối mặt mập mạp ý vào thân thể khi nhục, chỉ phải loạn vũ gầy yếu cánh tay mọi nơi đến nơi. Bắt đầu còn có thể nỗ lực cố thủ một góc, có thể về sau, mỗi lần đánh lên đối phương nắm tay, đều đau đến cắn răng. Huống hồ mập mạp như là đánh lên nghiện, tốc độ quyền nhanh dần, lực đạo dần dần mãnh liệt, khiến hấn dần dần khó chống đỡ.

Đã vô pháp chống cự, vậy hưởng thụ a!

"Ngao!"

Một tiếng rống giận vang lên chấn động, rõ ràng mập mạp làm ngực một quyền đánh tới, mặc qua vội vàng ngăn trở, chắc chắn thực nện ở ngực, vận chuyển mãnh lực thúc đẩy, "Rau giá" đăng vân giá vụ bay ngược ra ngoài, rơi vào dưới đài miệng phun huyết tinh, ngã xuống đất hôn mê.

Sở Bảo thắng được trận đấu, ngang nhiên đáng trên đài, gào thét mấy tiếng lấy thanh thế. Xuống đài chuyện thứ nhất chính là chạy như điên qua, quơ Sở Thiên bờ vai nói khoác nói: "Ha ha, trận này đủ đặc sắc a. Đối thủ có thể nói phi thường cường đại, ai có thể khiến hấn năm xưa bắt lợi gặp được ta a Bảo nha. Đàm tiểu tà tà. Lời này nói chính là ta. Oa ha ha..."

"Ngừng ngừng, ngươi nói tới nói lui, sáng ngời bờ vai được không? Lại sáng ngời xương cốt đều muốn rời ra từng mảnh." Sở Thiên nhe răng trợn mắt, biểu tình hết sức thống khổ. Tiếp tục như vậy nữa, căn bản không cần so tài, vị lão huynh này cũng có thể sớm đem hấn làm tàn phế.

"Ai, trận này thật sự là vừa thối lại dài." Chỗ hẻo lánh một vị lông mày xanh đôi mắt đẹp, cái cảm xiêm xinh đẹp tộc muội thừa dịp hai người không chú ý, nhin không được nhỏ giọng nói thầm.

...

Số 5 lôi đài, Sở Hách nhìn về phía trước mặt đối thủ, người này tướng mạo phổ thông, ăn mặc thật là keo kiệt, hấn nhận ra là tạp dịch con trai của lão Triệu Sở Phạm, bởi vì Khải Linh thành công, may mắn bước vào hàng ngũ võ giả, mới bị gia tộc ban thưởng lấy họ Sở.

Người này chỉ là dân đen chi tử, may mắn trở thành võ giả, mới có thể thoát ly nghèo khó, liền phụ thân hấn thời gian đều tốt qua rất nhiều.

Tiểu tử này đại khái là gặp vận may, cùng mình cùng tuổi Khải Linh, tư chất phổ thông, không có tài nguyên duy trì, hiện tại nơi này bốn đoạn, đạt được tư cách dự thí, còn trở thành đối thủ của hấn. Hi vọng người này thức thời không muốn cùng chính mình đối nghịch, bằng không, hứ hừ.

Thu hồi rất nhiều ý niệm trong đầu, Sở Hách con mắt loạn chuyển, chỉ chốc lát sau, trong nội tâm đã quyết định chủ ý.

"Triệu Phàm, a không, hiện tại gọi Sở Phàm. Cái kia, như vậy đi, ta ra mười miếng nguyên thạch, cho người phụ cấp gia dụng. Lão Triệu niên kỷ lớn như vậy, còn muốn nuôi sống gia đình, cũng coi như không dễ. Đây chính là mười miếng nguyên thạch, đổi thành kim tệ, liền có trọn vẹn một trăm, có thể phải nắm lấy cơ hội này."

Sở Hách vẻ mặt ôn hoà, nhún trên mặt dữ tợn, làm ra thân mật biểu tình.

"Không cho phép ăn gian." Trọng tài chính nghiêm khắc trách cứ.

Nghe vậy Sở Hách mặt lộ khó hiểu: "Ăn gian, ta làm cái gì tệ. Đến tốt cùng là trái với quy tắc kia một mảnh? Đây là trần trụi vu oan, người biết không? Người nói chuyện phải chịu trách nhiệm đảm nhiệm, lại nói lung tung, tin hay không để ta cha nơi này tam trường lão chỗ đó tố cáo người, liền nói người ác ý bịa đặt, tổn hại bản thân danh dự."

Lần này ngôn luận lực lượng mười phần, hót như khướu, nói thẳng thành hấn cái gáy đỏ thẫm, phảng phất chịu thiên đại uy khuất.

"Người!" Vị này trọng tài khí xanh cả mặt, hận không thể bỏ nhào qua cắn hấn một cái. Ăn gian còn như vậy lẽ thẳng khí hùng? Thật sự là chưa bao giờ thấy qua vô sỉ như thế người!

"Tốt, nguyên thạch lấy ra." Đang lúc trọng tài cân nhắc lợi hại thời điểm, Sở Phàm mặt lộ nụ cười, xòe bàn tay ra mở ra.

Thấy bộ dạng này tình hình, Sở Hách trong lòng biết chuyện tốt làm thành, ha ha mà cười, lấy ra nguyên thạch trùng điệp vỗ vào đối phương lòng bàn tay, tí mĩ, lại khoảng chừng hơn hai mươi mai.

"Huynh đệ như vậy thức thời, ca ca cũng sẽ không keo kiệt, ít nhiều ra, cho tặng kèm"

Nhìn qua Sở Phàm chất phác khuôn mặt, Sở Hách thấy thế nào như thế nào thuận mắt, nhất thời bỏ xuống đối với "Dân đen" thành kiến, đại hi phía dưới tới xưng huynh đệ.

Nghe vậy Sở Phàm nói lời cảm tạ cười làm lành, cẩn thận đem nguyên thạch thu vào túi, những vật này, đầy đủ phụ cấp gia dụng đã lâu rồi.

Trọng tài thấy hai bên dĩ nhiên thỏa đàm, căn bản không cần phải tái xuất đầu, hứng thú tuyên bố: "Trận đấu bắt đầu!"

Tuy miệng chưa nói, nhưng trong lòng đối với Sở Phàm nhìn xuống rất nhiều, có lẽ bởi vì xuất thân bản hàn, người này ánh mắt thiên cận, không ôm chí lớn, là chỉ là một chút nguyên thạch, lại cam nguyện buông tha cho quý giá xuất hiện cơ hội, quả nhiên là ếch ngồi đáy giếng, không có thuốc chữa.

Sự tình thỏa đàm, Sở Hách tự sẽ không động thật sự, đứng dậy nhảy lên nhảy dựng lên, tùy tiện một chân đá hướng đối phương, chiêu này không quan hệ bất kỳ võ học, thậm chí trên đùi bắm vào nguyên lực cũng chưa tới ba thành.

Đây rõ ràng là làm dáng một chút, đi xuống đi ngang qua sân khấu mà thôi. Có thể diễn kỹ này cũng quá giả, xung quanh nhiều người như vậy nhìn, người như vậy ta rất khó nhìn, đại ca.

Thấy thế trọng tài sắc mặt so với đáy nồi còn hắc, âm thầm đem Sở Hách cả nhà nữ nhân thăm hỏi một lần.

Sở Phàm cũng tạm được ra quyền ứng chiến, xem ra nhường càng thêm nghiêm trọng.

Trọng tài trong lòng kêu thầm một tiếng, không mang theo chơi như vậy, ai tới cứu cứu ta.

Gia hỏa này quả nhiên nhận thức lấy, thật ra khiến lão tử bất việc, có cơ hội có thể cho hấn cha mư cái chuyện tốt, thằng này cũng có thể thu làm tiểu đệ, như thế nào cũng coi như luyện thể bốn đoạn, nghĩ đến tiểu ca không có ý kiến.

Luận võ chưa hoàn tất, Sở Hách liền tính toán tới tiếp sau hạng mục công việc, dường như thẳng định rồi đồng dạng.

Trước mắt bao người, quyền, chân rốt cục tiếp xúc.

Cái này một cái chớp mắt, Sở Phàm quyền thượng nguyên lực triệt để bạo phát, cánh tay càng truyền đến có thể phá như núi cao lực đạo.

"Răng rắc răng rắc."

Sở Hách xương đùi bẻ gãy, kêu thảm bị oanh nơi này dưới đài, ôm chân trên mặt đất lăn qua lăn lại, biểu tình đau đớn hướng tới.

Hấn gãy dựa ngẩng đầu nhìn về phía trên đài, Sở Phàm cái này sắp xếp trước tới quen thuộc khuôn mặt, đột nhiên trở nên mạch phát lên, toàn thân thoát thai hoá cốt, thân ảnh đột nhiên cao lớn dâng lên

Vô cùng quen thuộc, lại vô cùng lạ lẫm, quen thuộc nhất người xa lạ!

"Người, người!" Sở Hách mồm miệng hàm hồ, chịu được đau đớn ảnh hưởng, liền lời đều nói không rõ.

Sở Phàm mặt mũi tràn đầy mặc danh kỳ diệu: "Ta cái ta gì, người hảo tâm đưa tới nguyên thạch, ta chỉ thành cổ mà làm, tạm thời nhận. Chắc chắn, hiện tại như người như vậy vô tư người, thật sự không nhiều lắm."

"Phốc." Sở Hách khí chạy lên não, không nín được một ngụm huyết phun ra cao nửa thước như hồng suối phun kéo dài.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Trận đầu

"Tiểu tử, người, người chờ xem... Phốc." Sở Hách thật vất vả trì hoãn một hồi, bất quá chưa nói mấy chữ liền nộ khí tái phát, tiếp tục thổ huyết mà đi.

Trọng tài có chút khẩn trương, hô: "Cứu hộ, cứu hộ."

Từ đặc thù trong thông đạo phi chạy tới hai người cứu hộ nhân viên, một người vịn đầu, một người dõ lên chân, đem đang tại thổ huyết người thọt hướng trên cảng cứu thương quảng ra, vội vàng kéo ra ngoài nổi xương chữa thương mà đi.

Nhìn qua sắc mặt bình tĩnh Sở Phàm, trọng tài đột nhiên cảm giác được lưng lạnh cả người, cũng nói hung ác không gọi là chó, lời này quả nhiên không giả.

Hắn đối với người này tuyến thủ ấn tượng hoàn toàn đổi mới. Ủ, tiểu tử này như con đường phía trước, rất có con đường phía trước. Cái này trương chất phác gương mặt, quả thật chính là hoạt thoát thoát lừa gạt nha, thật sự là lừa gạt người chết không đền mạng.

Bất quá, Sở Hách là con trai của Tứ Trưởng Lão, sợ sợ không phải dễ trêu. Nghĩ như vậy, trọng tài là có chút lo lắng.

Sở Phàm thân hình khẽ động, nhảy xuống lôi đài, hướng người xem khu chậm rãi đi đến, mặt không biểu tình, cảm xúc tuôn động.

Phụ thân tại mọi người này tộc biết vâng lời, chịu một nhọc kiếm tiền, có thể sinh hoạt như trước qua vô cùng đau khổ. Mẫu thân trừ vất vả nội trợ, nhất bận rộn liền ra ngoài tìm việc, thợ may, rửa chén đĩa, lúc Lão Mục Tử, dù sao chỉ cần có tiền cầm, lại đau khổ lại mệt mỏi cũng phải khổ.

Từ Sở Phàm ghi việc lên, liền thường giúp làm nội trợ, có thể hắn một đứa bé có thể làm ít nhiều, công việc chủ yếu vẫn bị đại nhân vất vả.

Điều kiện như thế gian khổ, cho hắn ăn thịt cá chưa bao giờ đoạn qua, đương nhiên chỉ có bản thân hắn ăn, cha mẹ mỗi ngày ăn dưa muối, ngẫu nhiên có đốn vận vật thức ăn mặn đều tính thiên đại cải thiện.

...

"Cha, mẹ, các người vậy mà ăn." Tiểu Sở Phàm rất sớm liền hiểu được khiêm nhượng.

"Đưa nhỏ ngốc, cha già rồi, đời này cứ như vậy, ăn chẳng phải lãng phí." Triệu Lão Đầu cười khổ lắc đầu, trên mặt đầy nếp nhăn giao thoa, phảng phất qua hơn nửa đời người không cam lòng, không cam chịu tâm thương, không cam lòng tại trầm luân.

Sở Phàm hồn nhiên trong mắt hiện lên nghi hoặc, nhỏ tuổi hắn tự nhiên không có thể hiểu được phụ thân ý tứ.

"Tiểu Phàm, ăn đi." Mẹ hắn thân, một vị phổ thông phu nhân, dùng nàng đang bận lực trong năm tháng trở nên thô ráp tay, lại cấp nhi tử gấp đưa thức ăn.

"Chỉ có người, mới có tư cách ăn thịt cá, nếu là có một ngày người thể trở thành vô gia, ta đời này không sống vô dụng rồi." Triệu Lão Đầu chậm rãi thờ dài nói.

Nước mắt đi lòng vòng, Sở Phàm tựa hồ có chút đã minh bạch.

Vì vậy hắn từ đó không hề khiến thức ăn, còn nhỏ tâm hồn dưới chôn một khóa chuông, hắn Sở Phàm, muốn trở thành cường đại vô gia.

...

Rất cực, trời không phụ người có lòng, Sở Phàm may mắn Khải Linh thành công, đã được toại nguyện trở thành vô gia. Đến nay, hắn nhưng tình trạng

nhớ rõ, biết được tin chiến thắng một sát na vậy, cha già vui đến phát khóc, nước mắt tung hoành, cái này ngâm lấy nước mắt nụ cười, tới được bao nhiêu gian khổ.

Tuy hẳn chỉ có Hoàng giai trung cấp võ mạch, tại một số người trong mắt, cái này tư chất không đáng nhắc tới. Bất quá, cái này đã đầy đủ, thể như trở thành võ giả, hẳn thật sự rất thỏa mãn.

Bước vào hàng ngũ võ giả, Sở Phàm minh bạch càng nhiều, võ giả phân ra như thiết nhiều đẳng cấp, muốn đạt tới tầng thứ cao hơn, khó với lên trời, từng cái dấu chân bên trong, đều thấm vào vào mồ hôi và máu.

Huống chi, so đầu những người khác, hẳn xuất thân bản hàn, không có tài nguyên phụ trợ, nếu không thể đạt được gia tộc duy trì, muốn leo võ đạo đỉnh phong, không khác nói chuyện hoang đường viễn vông.

Chỉ có ở trong Tộc bị biểu hiện nổi bật, tiến nhập cao tầng tầm mắt, năng lực đạt được tộc đến đờ, đối với Sở Phàm mà nói, đây không thể nghi ngờ là cái biến vận mạng trọng đại kỳ ngộ.

Nhưng bây giờ, thậm chí có người muốn đoạn tuyệt hẳn duy nhất đường ra, dùng chỉ là mười miếng nguyên thạch.

Lão ba hơn phân nửa sinh khúm núm, thấp kém, chỉ trị giá mười miếng nguyên thạch sao?

Mẫu thân chịu một nhọc, vất vả cần cù làm việc tay chân, chỉ trị giá mười miếng nguyên thạch sao?

Vì đạt được nơi này dự thi tiêu chuẩn, hẳn âm thầm trả giá nỗ lực, chỉ trị giá mười miếng nguyên thạch sao?

Bởi vì khuyết thiếu tài lực, Sở Phàm trong tay chỉ có một môn trụ cột nhất võ học. Bởi vậy, chỉ có năm này tháng nọ nhiều lần luyện tập, cũng đem rèn luyện dày công tới luyện tình trạng.

Vô luận là hoàng mạch trung cấp tư chất, hay là tập luyện võ học, tại các thiếu gia, đám đệ tử xem ra, đều là đơn sơ vô cùng, ngu xuẩn buồn cười. Có thể là dựa vào hai thứ đồ này, hẳn tại ngắn ngủn hai năm thời gian bên trong, liền đạt được tư cách dự thi, đây chính là rất nhiều điều kiện xa trên hẳn cùng thế hệ cũng không có lấy được thành tựu.

Muốn làm loại trình độ này, sau lưng trả giá chỉ có Sở Phàm chính mình minh bạch. Đồng nghiệp độ sức, cùng thú tranh đấu, dốc hết tâm huyết, cừu từ nhất sinh. Ban đêm ngủ cũng có thể mơ tới tảo ngộ ác nhân, hay là hung thú, dữ tợn nụ cười, hoặc là huyết tinh nanh vuốt.

Vô cùng vui mừng chính là, đây hết thảy hẳn toàn bộ đi tới, trong mắt người ngoài, có thể nói sáng tạo ra khó có thể tưởng tượng kỳ tích.

Nhưng bây giờ, thậm chí có người muốn gạt bỏ cái này hết thảy tất cả, chỉ dùng chỉ là mười miếng nguyên thạch, Sở Phàm có thể đồng ý không?

Hắn, còn không có như vậy tiện!

"Hài tử, ngươi xung động rồi a. Cái này đặc tội Tứ Trường Lão, có thể thì sao rồi "

Tê tâm liệt phế tiếng cắt đứt suy nghĩ của hắn, Triệu Lão Đầu chỗ nào gặp qua bức này cục diện, bị làm cho toàn thân run rẩy, tay không làm sao.

Vỗ vỗ phụ thân bờ vai, Sở Phàm nhẹ lời trấn an nói: "Không cần lo lắng, chỉ cần ta có thể tại trong trận đấu lấy được thành tích tốt, liền có thể thắng được gia tộc coi trọng, coi như là Tứ Trường Lão, cũng không tiện đối với ta như thế nào. Đừng sợ, đây là đang lúc tỷ thí."

Nghe vậy Triệu Lão Đầu sắc mặt hơi rộng, như trước khăn trương, cho thấy vô pháp, chỉ phải trong lòng cầu nguyện nhi tử có thể.

Sở Phàm có can đảm làm như vậy nguyên nhân, một là căn cứ vào gia tộc đối với người mới coi trọng, chỉ cần đi vào cao tầng ánh mắt, Tứ Trường Lão đích xác không tiện lấy công báo tư, bằng không liền sẽ khiến gia tộc bất mãn. Người này luôn luôn khôn khéo, định sẽ không bởi vì nhỏ mắt lớn.

Càng trọng yếu hơn là, hẳn cầu đến cửa, vị lão nhân kia sẽ không buông tay bất kể. Nhớ tới vị kia hòa ái lão nhân, Sở Phàm trên mặt tự đáy lòng hiện ra ngưỡng mộ. Bởi vì đối phương hỗ trợ, mình mới thuận lợi đạt được ngưỡng mộ trong lòng đã lâu đồn sát thủ, như cái này, hẳn định có thể không phụ tại đây lão kỳ vọng cao, trên Tộc bị bỗng nhiên nổi tiếng.

...

Đình đặc đáng trên lôi đài, Sở Thiên mở rộng quyền cước, hoạt động tay oản, đang tại nhìn tập thể dục vận động. Hắn mặt mang nụ cười hưng phấn, nhìn người khác đập lâu như vậy, thật đúng nhằm chán nhanh, hơi kém không có đem hẳn kim nén mà chết, hiện tại thời gian trôi qua, cuối cùng luân hẳn ra sân.

"Sở Phi, Sở Phi." Thấy đối thủ chưa đến, trọng tài cao giọng thúc giục.

Thiếu niên mặc áo gấm không tình nguyện nhảy lên lôi đài, sắc mặt hết sức khó coi, chính là lúc trước trào phúng Sở Thiên hai cái người kia.

Tại sao có thể như vậy, gia hỏa này có thể không phải dễ đối phó, Sở Phi lộ ra ăn con ruồi chết tựa như biểu tình.

Cái này cũng khó trách, theo hẳn biết, vốn lôi đài tuyển thủ, là thuộc về Sở Sâm cùng Sở Nguyên thực lực tối cường, hẳn biết rõ hai người năng lực,

dưới cái nhìn của hắn, vô luận cái nào đều xong bạo Sở Thiên.

Bởi vì cùng Sở Thiên không hòa thuận, Sở Phi một mực ở nguyên rũa Sở Thiên gặp được tại đây hai người, vì thế trong lòng cầu nguyện vô số lần, không muốn ngược lại đưa đến tương phản hiệu quả, cái này nhất khởi nhất phục, tâm lý chênh lệch thật sự quá lớn.

"Ồ. Gia hỏa này vậy mà đang cười, làm lão tử là quả hồng mềm đi?" Sở Phi thấp thỏm nhìn về phía đối diện, Sở Thiên vậy mà mặt mày hớn hở, nhất thời tức giận không thôi, thẳng này quá nhẹ xem chính mình rồi.

Kỳ thật là hắn suy nghĩ nhiều, Sở Thiên mới từ luân không đi ra, thuần túy có thể so với thi đấu mà cao hứng, cùng đối thủ là người đó không quan hệ, bất kể là cái nào, chỉ cần có thể lên đài trận đấu, phát tiết tâm tình là được.

Đối với cái này Sở Phi càng nghĩ càng tức giận, tất cả mọi người là luyện thể bốn đoạn, dựa vào cái gì người như vậy chánh, một bộ đoán chừng chính mình hư bộ dáng.

Kẻ này hai tháng phía trước chỉ có luyện thể tam đoạn, ngắn như vậy thời gian, đạt tới tư cách dự thi đủ rất giỏi.

Hắn đích thị là Tộc bị phía trước mới may mắn đột phá, vừa đột phá không có vài ngày, tu vi cũng không có ổn định, nghĩ như thế nào đều so ra kém chính mình, hắn thế nhưng là bước vào bốn đoạn đã lâu rồi.

Hừ, trận này ta để cho người biết, người cũ và người mới trong đó, ngã xuống đất có bao nhiêu khác biệt. Người mới muốn điều thấp, thân là người mới vốn không có sai, có thể chạy đến bốn đại gia trước mặt Trang Bức chính là người không đúng.

Vừa nghĩ đến đây, trong nội tâm kiên cố hề quét là sạch, Sở Phi khóe miệng nhấc lên nhẹ răng cười.

Trọng tài dưới cánh tay vung, tuyên cáo trận đấu bắt đầu.

Trận đấu ngay từ đầu, Sở Phi liền dẫn đầu phát động công kích, chỉ thấy hắn một cước đạp xuống, sàn nhà khanh khách rung động, nếu không phải do cứng rắn Thanh Thạch chế tạo, đổi lại phổ thông sàn nhà chỗ nào chống lại, chắc chắn bị giẫm chia năm xẻ bảy.

Thông qua bàn chân mượn lực, hắn đi phía trước nhất chạy, tăng vọt tốc độ, tên bắn về phía Sở Thiên. Trên đường, mạnh mẽ nguyên lực từ trong cơ thể bạo phát, tiếp cận đối thủ trước mặt, thò ra cánh tay cong lại thành chộp, nhắm ngay bộ mặt hung hăng chộp tới.

Tập kích trào, đầu ngón tay hiện ra trắng muốt sáng bóng, nguyên lực ngưng tụ đã đạt tới bên ngoài hiện trình độ, cách mặt còn có một thước, bổ sung kinh phong đi trước đã tìm đến, thổi trúng Sở Thiên tóc bạc loạn vũ.

Trảo phong lợi hại, chỉ là thứ nhất, chiêu này cũng không đơn giản, gọi là "Đại Cầm Nã Thủ", hậu chiêu vô số, chính là Sở Phi tới cường vô học.

Nếu có thể một chiêu lập công đó là tốt nhất, như bằng không thì triển khai đằng sau biến hóa, cũng sẽ làm cho người khó lòng phòng bị.

Tuy nói chiêu này rất cao minh, Sở Thiên lại thờ ơ, sắc mặt yên tĩnh, sóng yên biển lặng khiến đối thủ hoài nghi.

Sở Phi một chút cười nhạo, tăng nhanh trên tay động tác, thế công càng lăng lệ vài phần. Hắn ghét nhất, chính là giả vờ giả vịt người. Hừ, thích trang phục đúng không, nhìn chiêu này bắt ở trên mặt, người có phải hay không còn có thể sắp xếp.

Tùy ý Cầm Nã Thủ muốn chạm đến mặt, đột nhiên một cái loại bạch ngọc thủ chương hoành không xuất thế, kịp thời ngăn lại chiêu này.

Một chiêu này tất nhiên là Sở Thiên sinh ra, nhìn qua không đếm xỉa tới, có thể tại đây chương lại may mắn nghiêm túc, phiêu hốt mà nhanh, nguyên lực ngưng tụ như ngọc thạch, lực phá hoại vậy mà kinh người.

Xuất sư bất lợi, Sở Phi ý định diễn biến chiêu thức, một đạo cường hãn kinh lực đột ngột truyền đến, tiếp sau kế hoạch chưa áp dụng, đã bị toàn bộ quấy rầy.

Cái này nói kinh lực xâm nhập thân thể của hắn, tại thể nội tùy ý phá toái, liên tục xuất hiện nhiều chỗ nội thương, trong nháy mắt liền triệt để đánh mất tác chiến năng lực.

Một chiêu phát ra, Sở Thiên không hề hướng đối thủ, quay người chậm rãi xuống đài, thần thái nhàn nhã tự đắc, trong đó sau lưng, đối thủ thân hình ảm ảm đổ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Hảo huynh đệ

Hồ!

Một cái cự đại viên thịt từ Số 8 lồi đài bay ngược ra ngoài, hung hăng ngã trên mặt đất, mặt đất bị nện ra vài đạo khe nứt.

Sở Nguyên hăng hái đáng trên lồi đài, đùi phải còn bảo trì đá ra tư thế, tạo hình suất khí bức người, phối hợp anh tuấn tướng mạo, cao ngất đáng người cùng chú ý quần áo và trang sức, nhất thời đưa tới đông đảo người xem ủng hộ, càng có mấy vị thiếu nữ tâm hồn thiếu nữ ám hứa, đôi mắt đẹp toát ra ngưỡng mộ.

Loại này khốc huyễn phong cách, tôi chịu được kinh nghiệm sống chưa nhiều tiểu nữ sinh hoan nghênh, thực lực là một mặt, muốn đạt được hấp dẫn mọi người chú ý mới là mấu chốt.

Người xem khu phản ứng khiến Sở Nguyên có chút thoải mái, rút sạch lấy tay làm làm cho rũ xuống đến trước mắt kia sợi tóc, còn đây là hấn tí mi làm được kiểu tóc, lần này phong tạo với tư cách là lại khiến cho hoa si đám người tiếng khen hay.

Bản địa tác phong tương đối bảo thủ, như đổi lại một ít biên cảnh thành thị hoặc Dị tộc, chắc hẳn những cô nương này lớn hơn âm thanh hét lên.

Chỉ là thoải mái ngoài, nhưng có vài phần tiếc nuối, vốn định hảo hảo chiêu đãi hạ gia hỏa này, không nghĩ tới như thế không kinh qua đập, một chiêu đã bị đá ra giới, khiến hắn muốn truy kích cũng không có hợp lý mượn cớ.

Như thế mặt hàng, còn vọng tưởng ra biên, thật sự là éch ngồi đáy giếng. Hiện trên Tộc bí, loại người này vậy mà cũng có thể xuất hiện, thế phong nhật hạ a thế phong nhật hạ.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Nguyên rung đùi đắc ý, nội tâm cảm khái không thôi.

Dưới đài "Viên thịt" nhún vài cái, chậm rì rì duỗi ra mập mập cánh tay, khẽ chống sàn nhà, chậm rãi dừng lại ngừng đầu, hiện ra trương mập mập đầy mỡ gương mặt.

Sở Bảo hung hăng xóa đi bên miệng vết máu, trên mặt nổi khiếp sợ vẫn còn chỉ chốc lát sau chuyển thành phần hận. Đối thủ thật sự là không có khách khí, một cước này lại nặng một chút, bọn họ đều muốn mất.

Khá tốt hẳn kiến thức không ổn, cũng không có lựa chọn ngành kháng, tan mất đối phương lực đạo rút lui, bộ dáng mặc dù chật vật, lại tránh khỏi càng thương thế nghiêm trọng.

Thấy thế, trọng tài là khẽ nhíu mày, không nói thêm gì. Vì cùng ngoại giới tàn khốc hoàn cảnh nổi đường ray, Tộc bí không nghiêm cấm đá thương người, chỉ cần không làm cho tàn phế, như thế nào đều được.

Thương thế do hộ lý nhân viên trị liệu, nghiêm trọng Được đường là cung cấp khăn cấp viện trợ, tóm lại đều cứu được qua. Vì để cho đám đệ tử đạt được chân chính rèn luyện, gia tộc cam nguyện trả giá một ít hi sinh.

Bởi vậy, Sở Nguyên ra tay tàn nhẫn, trọng tài trong nội tâm mặc dù không vui, cũng không có mở miệng chỉ trích.

Sở Thiên vỗ nhẹ đồng môn bờ vai nói "Thế nào, cần gọi người hộ lý đi?"

"Không cần, vết thương nhỏ mà thôi. Chính là một chiêu bị người giải quyết, thật là mất mặt a, phía dưới thiết nhiều nữ sinh đang nhìn, mất mặt ném đến."

Sở Bảo vẻ mặt như đưa đám, trong mắt dấy lên lửa giận, hung dữ nói: "Tiểu Thiên, ngươi cần phải báo thù cho ta a, toàn bộ nhờ vào ngươi."

Nghe vậy, Sở Thiên chậm rãi gật đầu, trong mắt hàn quang lấp lánh, trong tay áo mười ngón lặng yên nắm chặt, các đốt ngón tay vị trí đều hơi hơi trắng bệch.

Mập mập dù nói thế nào cho thấy bạn hấn, vô luận là người nào, vũ nhục bằng hữu của mình, tất nhiên không thể nhẹ nhàng tha thứ.

...

Sở Thiên có chút hăng hái nhìn trên đài một màn, vốn lồi đài được xem trọng hai vị tuyển thủ, Sở Sâm cùng Sở Nguyên lẫn nhau đối nghịch.

Sở Sâm về mặt trung thực, màu da hơi đen, nguyên bản phổ thông tướng mạo, tại một thân trang phục tôn lên, nhất thời tư thế hiên ngang, bởi vậy có thể thấy, người dựa vào trang phục ngửa dựa vào yên lời này quả nhiên không tệ.

Đối diện Sở Nguyên thì đang mặc khảm viền vàng hoa phục, khí chất Cao Hoa, ngọc thụ Lâm Phong, có thể lúc này hấn tâm tình không tốt, không có theo thường lệ thường thức các thiếu nữ ứng đồ gương mặt cùng thẹn thùng biểu tình, trên mặt mất đi thường ngày bình thản ung dung, thần sắc trở nên vô cùng ngưng tụ.

Hai người này tính là bạn tốt, lẫn nhau hiểu rõ, biết rõ đối phương không tốt sống chung, tình cảnh nhất thời hạ xuống, một cỗ nghiêm túc bầu không khí dần dần tràn ngập.

Tại sao có thể như vậy? Thiếu niên mặc áo gấm Sở Phi về mặt nhứt trưng, miệng bởi vì giật mình mở ra, đầy đủ nuốt vào toàn bộ trứng gà, hiển lộ mười phần không đẹp xem.

Nếu là bình thường, hấn định sẽ không làm như vậy tổn hại bản thân hình tượng biểu tình, chỉ là đối mặt trước mắt tình hình, thật sự hấn bình tĩnh không lên.

Tự bị Sở Thiên ngược đãi, Sở Phi một mực cầu nguyện, khiến Sở Thiên đụng phải hai vị này, tốt cho hấn báo đáp thâm cừ. Không biết cái gì khâu xảy ra vấn đề, như vậy thành kính cầu nguyện lại nổi lên phản tác dụng.

Hấn khóc không ra nước mắt, hai người các người liệu chết, ai tới chế tài kia Sở Thiên rồi.

Bất quá, Sở Phi bỗng nhiên linh cơ khẽ động, tại đây hai người quan hệ cá nhân vô cùng được được xưng tụng tri tâm hảo hữu. Ở giữa bạn bè dễ nói chuyện, lẫn nhau khiêm nhượng một chút, lưu lại giải quyết tiểu tử kia, không quá tốt hơn.

Huống chi bọn họ tương đồng lão, như giáo dục người mới trách nhiệm, tại cái này trên lập trường là giống nhau.

Hai vị đại ca, thỉnh nhất định phải nhớ rõ, nhần nhất thời sóng yên biển lặng, lui một bước trời cao biển rộng, không thể xúc động a.

"Sâm Ca, như thế nào trùng hợp như vậy?" Sở Nguyên trước tiên mở miệng, phá vỡ xấu hổ bầu không khí.

"Là thật trùng hợp." Đối với cái này Sở Sâm biểu thị khen ngợi.

"Nhà mình huynh đệ, hà tất tương tàn nha. Nếu không như vậy đi, ta chỗ đó vô cùng tốt võ học, Sâm Ca có rảnh lại nhà của ta, mặc người đọc qua học. Về phần trận này, hắc hắc, thỉnh người thả nhượng như thế nào, dù sao huynh đệ chúng ta người nào thắng đều đồng dạng, ta nhất định phải hung hăng giáo dục tiểu bối, ăi, bây giờ tiểu bối thật là cuồng vọng."

Nói xong, Sở Nguyên gần gũi nhìn dưới đài Sở Thiên liếc một cái, biểu tình rất là bất mãn.

Người xem khu Sở Thiên về mặt mừng bức, ta đứng ở nơi này đang xem cuộc chiến, vẫn không nhúc nhích, tại sao lại đắc tội với người sao?

"Đâu có đâu có, ngu huynh đáp ứng người rồi." Sở Sâm đen nhánh trên mặt nghiêm nghiêm chỉnh, trịnh trọng đồng ý thuận phác có thể tin.

"Hảo huynh đệ, thật sự là hảo huynh đệ a, thời điểm máu chốt hay là nhà mình huynh đệ đáng tin." Sở Nguyên cảm động đến vành mắt đều đỏ, vội vàng từ trong lòng lấy ra khăn gấm lau nước mắt.

Cái này bức huynh đệ tình thâm tốt đẹp hình ảnh làm trọng tài hơi bị cảm động, bất quá trận đấu còn phải tiếp tục, vì vậy hấn như thường lệ vung xuống cánh tay, tuyên bố trận đấu bắt đầu.

"A nguyên, người trước."

"Sâm Ca, người trước a, trường lão làm đầu. Lại nói Sâm Ca đều nguyện ý lui về phía sau từng bước, huynh đệ ở phương diện này còn không cho bước, làm cho người ta biết, chắc chắn mắng ta bất nghĩa khí."

Nơi này do mười phần đang lúc, hợp tình hợp lý, cho dù ai đều tìm không ra tật xấu.

Cho nên, Sở Sâm liền xuất thủ trước, nguyên lực bao bọc tay phải, về phía trước phóng ra một bước, trung quy trung củ đánh hướng đối thủ, khí tức ba động chỉ có bốn đoạn trình độ.

Thấy thế Sở Nguyên xuất chương nghênh chiến, đồng dạng chỉ dùng bốn đoạn nguyên lực chống cự, tình cảnh này lại không giống như là so đấu, ngược lại như tại trong thanh lâu vuốt ve tiểu nương tử, ôn nhu săn sóc, nhu tình mật ý.

Dưới đài người xem nhao nhao cảm khái, cái gì là huynh đệ, đây mới là huynh đệ, không phải thân huynh đệ hơn hấn thân huynh đệ a. Rõ ràng đều năm đoạn đỉnh phong tu vi, lại chỉ dùng ra bốn đoạn sơ kỳ nguyên lực, thật sự là tương thân tương ái, Tương Kính Như Tân a.

Không ít đa sầu đa cảm tiểu nữ sinh rơi lệ, nhân gian tự có chân tình tại a, quả nhiên, thế giới này tràn ngập ôn nhu.

Song chương sắp tiếp xúc, đột nhiên, Sở Sâm tay phải nguyên lực bạo tăng, trong nháy mắt liền đạt đến năm đoạn đỉnh phong, trên lòng bàn tay bám

vào huyền hắc thiết sa, xem ra trần ngập kim loại cảm nhận. Bày tay trái chẳng biết lúc nào thò ra, đồng dạng biến thành chắc chắn hắc. Hai tay đột nhiên chấn động, thủ chương chiếu vào đối phương ngực, không lưu tình chút nào chụp được, lực đạo uy mãnh vô cùng.

Không hẹn mà cùng, Sở Nguyên từ trong tay áo thò ra hai tay, mười ngón hơi cong ra uy mỹ đường cong, đầu ngón tay lóe ra óng ánh hào quang, tựa như sao tinh chiếu rọi đại địa. Lớn mắt nhìn đi, không giống như là ngón tay, dường như sắc bén thân bình bảo khí. Trên mặt cảm động tan ra dữ tợn, như nhắm người mà cắn ác lang.

Kịch liệt sóng khí từ va chạm điểm bộc phát ra, tại ra ngoài hóa thành mãnh liệt kinh phong, từ trên đài trực tiếp thổi tới người xem khu.

Ba ba trong tiếng, nhiều thiếu nữ kẹp tóc rơi xuống đất, ba búi tóc đen phiêu đảng, lộ ra đỏ tươi gương mặt cùng trắng muốt bên tai.

Dùng làm trái lời đài đá xanh, là đặc thù tài liệu gia công chế thành, lại nhưng khó tránh khỏi vận rủi, tại hai người dưới chân răng rắc đứt gãy, gãy dựa rên rỉ.

To lớn trùng kích khiến cho giao chiến hai bên đều chân đứng không vững, từng người giày sau trượt, chói tai tiếng ma sát để giày có hay không xuất hiện Hòa Tinh, hai người rút lui thẳng đến nơi này bên bờ lời đài miễn cưỡng dừng lại.

"Sâm Ca, không phải nói làm cho ta nhất cục đi? Đây là vật gì, Thiết Sa Chương, ác độc như vậy võ học, người không biết xấu hổ khiến cho tại huynh đệ trên người đi?" Sở Nguyên tức giận không thôi.

Nơi này lúc này, Sở Sâm vẫn là vẻ mặt thuần phác, như cũ che kín đen nhánh màu sắc, cũng không có chút nào xấu hổ. Hoặc là bởi vì mặt quá đen, hơi điểm đỏ người khác vậy mà nhìn không ra.

Nghe vậy hần điểm nhiên như không có việc gì cười hắc hắc nói: "Đã lâu không gặp, qua khảo nghiệm huynh đệ tính cảnh giác có hay không trượt, xem ra phong thái không giảm, thật đáng chúc mừng a."

Sở Nguyên không để mình bị đẩy vòng vòng, sắc mặt một mảnh xanh mét: "Nói như vậy, Sâm Ca nhất định phải cùng tiểu đệ làm khó?"

"A nguyên nói đùa, ra biên quyền thứ này, há có thể đơn giản nhượng lại? Còn đây là bình thường thi đấu, thi triển thực lực quyết nhất thắng bại, công bình công Chính rõ ràng chính đại, chưa nói tới cái gì làm khó không làm khó dễ. Lại nói, người cũng không sử dụng ra Trích Tinh Thủ? Muốn ca ca không phải dài hơn tương tượng, sớm bị người lừa."

Đối mặt với đối phương mở miệng nghi vấn, Sở Sâm như cũ sóng lớn không sợ.

Lời này lại đem dưới đài mập mạp buồn nôn đến, trong bụng lật qua lật lại có dừng khí nôn mửa cảm giác. Đại ca, người như vậy coi như quang minh chính đại, kia ta chính là thuần khiết vô cùng thánh nhân, loại lời này nói ra cũng không mang xấu hổ, làm người tại sao có thể vô si tình trạng như thế?

Thấy thế biết nhiều lời vô ích, Sở Nguyên bỏ đi may mắn ý niệm trong đầu, mạnh mẽ tinh khí thần, tuyệt học "Trích Tinh Thủ" xuất hiện nhiều lần, từng chiêu mờ mịt, thức thức ác độc, mưa to gió lớn bao phủ đối thủ.

Sở Sâm hừ lạnh một chút, thi triển tự ý võ học ứng đối, nguyên lực thúc dục đến tận cùng, trên lòng bàn tay sắt sa khoáng hạt hạt hiển hiện, tựa như vật dụng thực tế, thoát nhìn đã cảm thấy cứng rắn, đụng với lại tư vị có thể nghĩ.

Trên lời đài, hai người thân hình chẳng chịt, ra chiêu nhanh, lẫn nhau lại không lưu tình, mãnh liệt va chạm, phanh ba tiếng vang bên tai không dứt, phảng phất đao kiếm giao kích, âm vang hữu lực.

Hai vị tuyển thủ tương đồng năm đoạn đỉnh phong, đều là lão nhân tác chiến kinh nghiệm phong phú, đều có sở trường tuyệt học át chủ bài. Trận này đại chiến, thắng giết đến thiên hôn địa ám, người ngã ngựa đổ, cuối cùng Sở Nguyên bán lãnh một bạc, lấy yếu ớt ưu thế chiến thắng.

Hần há mồm thờ dốc, trận này thắng được may mắn, nguyên lực tiêu hao to lớn, thân thể chịu nhiều ra vết thương nhẹ, đợi tí nữa không biết có thể khôi phục vài phần thực lực?

Bất quá, nếu là giáo huấn một cái miệng còn hôi sữa tiểu tử, chắc hẳn đã đầy đủ.

Lạnh lẽo hàn quang từ Sở Nguyên trong mắt hiển hiện, không thèm che giấu bắn thẳng dưới đài Sở Thiên.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Yếu nhất Top 8

Diễn Võ Trường bên trong người xem tụ tập, hoan hô hét lên liên tiếp không ngừng.

Hiển nhiên theo trận đấu tiến hành, trong tràng bầu không khí càng thêm nhiệt liệt, mấy tòa lôi đài lần lượt tiến nhập mấu chốt khâu, khiến cho khán giả tâm tình phấn khởi đến tận cùng.

Số 8 lôi đài bầu không khí hơi biểu hiện áp lực, có thể trong bình tĩnh nghị luận xen lẫn, đám khán giả mục quang ngấm lấy chờ mong, nhìn trừng trừng chứng mục thăng hương lôi đài.

Trên đài, Sở Thiên tóc bạc óng ánh, bạch y hơn tuyết. Sở Nguyên y quan Sở Sở, động thân ngọc lập. Hai người phân biệt đáng lôi đài hai đầu, lẫn nhau tương đối ngưng mắt nhìn, tuy chỉ lôi đài cự ly, lại làm cho người ta chỉ xích thiên nhai ảo giác.

Cùng lúc trước trận đấu bất đồng, trọng tài cũng không giống như ngày thường, đối xử mọi người vừa lên đài tức thì tuyên bố bắt đầu, mà là hơi hơi tạm dừng một đoạn thời gian. Thời kỳ, khán giả không khỏi bắt đầu khẩn trương, hô hấp dồn dập, tiếng nghị luận từ tối thành sáng, phảng phất triều tịch dâng cao, liên tiếp, cuộn cuộn không ngừng.

"Các người nói vậy trận ai có thể hơn?" Nói chuyện chính là vị ấu thiếu thiếu niên, lần đầu quan sát loại này trận đấu, hấn hiển lộ vô cùng hưng phấn, non nớt trong mắt che kín hiếu kỳ.

Câu này hỏi như là Hóa Tinh vậy tiến nôi chào, mọi người tâm tình bạo tạc, nhao nhao xì mũi coi thường.

"Người là ngu ngốc sao, đương nhiên là nguyên Ca thắng. Muốn biết rõ lần trước Tộc bi, hấn liền lấy được không tầm thường chiến tích. Huống chi lại qua trọn một năm, thực lực lại lần nữa tinh tiến. Sở Thiên vừa Khải Linh không lâu, chỗ nào mà so sánh với nhau?"

"Tục truyền Sở Thiên này có chút bồn sự, thế nhưng giới hạn tại người mới phạm vi. Tộc bi loại gia tộc này việc trọng đại, còn chưa tới phiên loại này trẻ con xuất đầu. Tiếp qua vài năm, có lẽ có nhìn qua, hiện tại nha, ha ha..."

Đây là vị lão luyện thành thực ý vào, hấn đối với người chuyện riêng đánh giá từ trước đến nay đúng trọng tâm, nhưng đối với Sở Thiên cũng nhìn không tốt, rốt cuộc lão nhân hòa khí nhỏ, tìm từ tương đối hàm súc, ngôn ngữ liên lay động tới tóc trắng thừa thốt đầu, thờ dài thần sắc tức giận.

Những người khác sẽ không khách khí như vậy, 1 tên thiếu niên tuổi trẻ khí thịnh, mặt mũi tràn đầy đều là khinh thường: "Sở Thiên đầu tiên là đầu luân rút sạch, hai cái đối thủ thực lực đồng dạng, vận khí tốt trùng hợp tiến nhập đài chủ thi đấu mà thôi. Mà Nguyên ca một đường liền gặp cường địch, lại quá quan trọng tướng, hát vang tiến mạnh, mạnh mẽ như Sở Sâm đều bại, bực này thực lực cũng không nửa phần do dự."

Thấy phụ cận tất cả mọi người kiên nhẫn lắng nghe, thậm chí chính mình hợp ý muội tử đều khuôn mặt nghiêm nghị, ngưng thần lắng nghe lời bàn cao kiến, người này càng thêm đắc ý, nghiêm sắc mặt khẳng định nói: "Cùng tiến đài chủ thi đấu, kim lượng lại hoàn toàn bất đồng. Có thể chân kim không sợ Hỏa Luyện, vừa đánh nhau thật giả lập biện. Các người hãy chờ xem, đợi tí nữa Sở Thiên chắc chắn bị ba chiêu thu thập."

Nói xong, nhìn qua tiểu nữ nữ mặt mũi tràn đầy sùng bái, trong lòng của hấn mừng thầm không thôi, có thể trên mặt còn phải vất vả duy trì cao nhân phong phạm, ý muốn cuồng tiểu khoe miệng không ngừng co rút, nghẹn khuất tương đối khó chịu.

...

Trận này đài chủ thi đấu chưa bắt đầu, khán giả lại không hén mà cùng đảo hướng Sở Nguyên. Quen thuộc thực lực của hấn là một mặt, càng trọng yếu hơn là, Sở Thiên lúc trước hai trận thắng lợi, hiển lộ quá nhẹ nhõm, bởi vì đối thủ quá yếu, nhìn qua không có chút nào kim lượng.

Cảm nhận được xung quanh cổ vũ mục quang, Sở Nguyên lộ ra mỉm cười, người sáng suốt hay là nhiều a, quả nhiên không người duy trì tiểu tử này, theo như cái này thì, trận đấu này thắng định rồi.

Ngần vạn không muốn cho rằng, khán giả thái độ không quan trọng. Nếu là hai bên thực lực tương đương, điểm này liền trở thành thắng bại mấu chốt. Ai có thể giành được càng nhiều duy trì, liền có thể tại trạng thái bên trên áp chế đối thủ, phát huy kỳ giai cướp đoạt thắng lợi. Trái lại, thi đem hấn vào bất lợi cục diện.

Gần như không người duy trì Sở Thiên, óng ánh tóc bạc vì hấn tăng thêm một phần thần bí, hấp dẫn mấy cái muội tử chú ý. Có thể cho dù là các nàng, vậy mà không ôm chờ mong, rốt cuộc thực lực quá cách xa. Tại trong lòng yên lặng cầu nguyện, đợi tí nữa đánh nhau, hi vọng Nguyên ca thể hạ thủ lưu tình, đừng làm cho vị tiểu đệ này bị thương mới tốt.

Nhiều người như vậy, chỉ có Sở Sở, Sở Bảo đám người, bởi vì kẻ vai chiến đấu qua, mới biết Sở Thiên khó đối phó, âm thầm suy đoán cái này hay là trận long tranh hổ đấu.

Đội trong tràng bầu không khí tăng tới đỉnh, trọng tài lộ ra thoải mái nụ cười, vung xuống cánh tay tuyên bố bắt đầu.

Sở Nguyên hít sâu một hơi, ra ngoài ý định, mục quang đột nhiên ngưng tụ, khí tức rồi đột nhiên đề thăng, nguyên lực vận chuyển lòng bàn tay, trên lòng bàn tay bắt đầu lấp lánh tinh mang. Tuy nói đối thủ nhìn qua rất yếu, có thể sư tử vô thỏ còn cần toàn lực, lấy kinh nghiệm của hấn, tự sẽ không phạm

khinh địch sai lầm.

Thấy thế vô luận là trọng tài, hay là dưới đài lớn tuổi người đều là trong nội tâm tán thưởng. Thường ngày thi đấu, Lật Thuyền Trong Mương có thể nói nhìn quen lắm rồi, khinh địch lại càng là tối kỵ bên trong tối kỵ. Cái này Sở Nguyên tuổi tác không lớn, chẳng những thực lực vô cùng cao minh cùng thể hệ, lại hiểu được đạo lý này, tương lai tất nhiên là một nhân vật.

Sở Nguyên bước lên trước một bước, tập kích tốc độ đột nhiên tăng, đường nhỏ bên trên chỉ có thân ảnh mờ hồ, người ngay cả mặt mũi mục đều nhìn không rõ ràng lắm.

Chỉ có thể nhìn thấy mười ngón hơi hơi cuộn lại, ở trên tinh mang óng ánh, tựa như lưu tinh xẹt qua phía chân trời, ra ngoài lưu lại kinh diễm đường cong.

Cùng đối phương hoa lệ biểu hiện so sánh, Sở Thiên ứng đối cực kỳ phổ thông. Chỉ là vận chuyển nguyên lực, nhìn khí tức cũng chính là bốn đoạn trình độ, tại Trích Tinh Thủ chói mắt chiếu rọi, cả người âm đậm thất sắc, ở chỗ cũ ngu ngơ đứng.

Xung quanh cố gắng lên tiếng điếc tai nhức óc, lại toàn bộ đều tặng cho đối thủ, trước mặt là sát khí tràn ra bốn phía, hay đến mây may đình "Trích Tinh Thủ", Sở Thiên đang mặc một bộ bạch y, là lơ trôi ở lơ đài một cước, phảng phất bị toàn bộ thế giới vứt bỏ cô nhi.

"Ai." Mấy vị thiện lương thiếu nữ bóp cổ tay thờ dài, một người khả ái tộc muội tám lòng yêu mến tràn lan, khuôn mặt hiện ra không đành lòng, hạnh nhân đôi mắt càng biểu hiện tươi ngon mộng nước, trong đó óng ánh nước mắt đảo quanh, tùy thời đều tràn ra tới khả năng.

Phụ cận các thiếu niên ánh mắt đỏ bừng, nghiêng răng nghiêng lợi, mỗi cái đổ kỵ Sở Thiên, hận không thể lấy thân đổi thay, khiến những cái này nhóm muội tử là mình thương cảm rơi lệ.

Nói rất dài dòng, trên thực tế một trận gió lên, hai vị tuyển thủ liền đã gần sát.

Sở Nguyên thả người nhảy lên, cao đến đối phương đỉnh đầu, hai tay lẳng không kích xuống dưới, anh tuấn trên mặt hiện ra nhe răng cười.

Nụ cười này không giống người thô kệch như vậy phong mang tất lộ, mà là hiện ba phần ẩn đi bảy phần, nhìn qua không mất nho nhã. Thế nhưng là, nếu có thể nhìn đến tỉ mỉ chút, không khó phát hiện trong đó lặn xuống thô bạo.

Toàn lực thúc dục, Sở Nguyên mười ngón lớn lối, trên lòng bàn tay nguyên lực ngưng tụ Tinh quang, huyền lệ óng ánh mê người, làm cho người ta một loại bầu trời đêm bao trùm, sao tinh hạ xuống quải dị mỹ cảm.

Một cái loại bạch ngọc thủ chương mặc tình độ nguyệt, tùy ý mà đi, tại đây chương sáng oánh nhuận, ngón tay thon dài, như đụng với một tia, thì như thế nào thể dưới ánh trăng đánh đàn, nhất thư tri âm tri kỷ chí cao thuần khiết?

Nhưng bất khả tư nghị là, cái tay này phảng phất tuân theo thần minh ý chí, nghiêm nhiên là kia mục đích chung thiên mệnh chi tử, đầy sao vô số, nguy cơ khắp nơi, lại tổng thể biến nguy thành an, vừa vận tránh thoát, tốc hành đối thủ trước ngực.

Trên lòng bàn tay kinh lực phụt lên, tuy không quá mạnh mẽ, lại như là Ngu Công Dời Núi, khó tả ương ngành cứng cỏi, vững vàng đem đối phương đánh rơi xuống dưới đài.

Sở Nguyên cũng không có miệng phun huyết tinh, cũng không có chịu bất kỳ thương thế, lại hận không thể một đầu đâm chết. Bởi vì hấn thua, thua không minh bạch.

Cho dù chống lại Sở Phi Dương, bị cường địch một chiêu miểu sát, cũng có thể yên tâm thoải mái, bởi vì toàn bộ nằm trong dự liệu.

Có thể đây coi như là cái gì, một cái vừa Khải Linh trẻ con, lấy thấp mình một đoạn tu vi, lại đưa hấn đánh ra bên ngoài. Đây là có chuyện gì, đây là cái gì tình huống?

Nếu trước mặt như đậu hủ, Sở Nguyên là lập tức chụp về phía đỉnh đầu của mình, cam tâm sọ não vỡ vụn chí tử. Nếu trong miệng thổ huyết, chắc chắn ngửa mặt nhả lồng ngực bất bình chi huyết, tình nguyện huyết tinh phun quá mà chết.

Thế nhưng, nơi này không có đậu hủ loại này thiết yếu đạo cụ, tộc muội trên người cái loại kia, hấn trắng ngần lấy Chánh Nhân Quân Tử tự cho mình là, đương nhiên không thể chọn dùng, đó là tự hủy hình tượng. Về phần thổ huyết, trong cơ thể không có nội thương, tự nhiên vô huyết có thể nhả.

Có đôi khi, như đậu hủ có thể dùng, như tự huyết thể nhả, vậy mà vẫn có thể xem là nhân sinh hạnh phúc.

Không chỉ là hấn, liền khán giả đều rất phiền muộn. Như thế chiến đấu, thả tại trong con mắt của bọn họ, chính là Sở Thiên tùy tiện đánh ra một chương, lại trùng hợp đánh trúng Trích Tinh Thủ bạc nhược, mặc danh kỳ diệu đem Sở Nguyên đánh rơi bên ngoài.

Cái này vận khí thật sự quá tốt rồi, có thể so với vào núi đụng tiên sư, đi ra ngoài nhặt thần khí, hoang dã gặp công chúa a.

Trong trận đấu, Sở Thiên bày ra tu vi, thấy thế nào đều chỉ như bốn đoạn, tuy không thể nói yếu, nhưng cùng Sở Nguyên, Sở Sâm người bậc này so sánh, quả thật chính là cận bã, phát tay cũng có thể diệt hết nhất mảnh lớn.

Nhưng bây giờ, tiềm lực vô hạn tuyển thủ Sở Nguyên, bởi vì vận khí chênh lệch bại bởi như vậy người mới, đây đại khái là trời cao vui đùa a.

Không thể không nói, vui đùa thật sự có chút hơi lạnh, trận đấu này không muốn quá nát. Mà Sở Thiên với tư cách là lời đài ra biên người, cái này giới Tộc bí Top 8 tuyển thủ, chỉ sợ là từ trước tới nay lớn nhất một cái, có thể nói quá mức a.

Trong khoảng thời gian ngắn, Số 8 lời đài hư thanh doanh tai, không hay âm thanh phô thiên cái địa.

...

Cái khác Top 8 lần lượt đả sinh, có thể gần như tất cả người xem nhất trí cho rằng, vô luận trận đấu tiến trình như thế nào, đồ bỏ đi Top 8 không thể nghi ngờ là Sở Thiên. Việc này chắc chắn, không thể nghi ngờ, như nghi vấn, chắc chắn nhận hết đại chúng khinh bỉ cùng bạch nhãn.

Kể từ đó, lời đài thi đấu còn chưa kết thúc, hân sớm ngồi vững vàng yếu nhất Top 8 bảo tọa, vững như bàn thạch, phòng thủ kiên cố.

Vì vậy, Sở Thiên trong lúc vô tình sáng lập sử thượng yếu nhất Top 8 truyền thuyết.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Gia tộc hi vọng có thể

Cùng Sở Thiên bên này bất đồng, cái khác lời đài đồng đều lấy lực bạo đặc sắc trận đấu quyết ra xuất sắc người.

Lời đài số một, trận đấu chính nhiệt liệt tiến hành, dưới đài tiếng khen hay như lời, tình hình dần dần trong sáng.

Người xem khu một đám thiếu niên là Sở Ca cao giọng cố gắng lên, đang mặc cảm y hoa phục, Hô Hòa thì nguyên lực dồi dào, tiếng hùng hồn hữu lực, nhiều người một chỗ hành động, chấn động trong sân ông ông tác hưởng, hình thành quét ngang tứ hải thanh thế.

Những người này ở gia tộc địa vị khá cao, trong đó trường bối ít nhiều lệ thuộc Tứ Trường Lão dưới trường, phổ thông người xem thấy là bọn họ, tự nhiên có chút khiếp đảm, không dám lẫn nữa tới tranh phong. Làm đối thủ cố gắng lên, tiếng nhỏ dần, khí thế dần dần yếu, tựa như sợ hán từ tao ngộ sư từ Hà Đông rống, không cách nào nữa chấn hùng phong, nhất ngộ bên trên khó tránh khỏi rơi xuống tầm thường.

Hướng chỉ Sở Ca thật sự rất cao minh, thứ nhất dựa vào Tứ Trường Lão quyền thế, mà đến bản thân chính là huyền mạch thiên tài, có thể nói cho dù mất đi trong nhà duy trì, người bậc này chỉ bằng vào chính mình, sớm muộn cũng có thể sáng chế một mảnh bầu trời, hơi hơi cân nhắc lợi hại liền minh bạch, đặc tội người này cũng không có lợi nhất.

Dưới tình huống bình thường, loại này tiền đồ vô lượng nhân vật, mọi người đa số cảm lấy lấy lòng thái độ. Trận đấu ngay từ đầu, vô luận các tiểu đệ, hay là phổ thông người xem, đều là đánh lên hoàn toàn tinh thần, như tu vi vận đủ nguyên lực, giọng sáng giết ra cuồng hống, khàn cả giọng gào thét, từng cái một thi đua tựa như, sợ hãi yếu hơn người bên ngoài, không đủ bày ra thành ý.

Tại vang trời cố gắng lên trong tiếng, Sở Ca thể công càng lăng lệ, chỉ thấy thân hình hán tiến thối như điện, khép lại hai ngón nguyên lực cô đọng, bày biện ra ngọc vật màu sắc. Tập kích thì chỉ ra như gió, "Đoạn Ngọc Chỉ" kết thành dây đặc lưới lớn, đồ ập xuống hướng đối phương trùm tới.

Sở Ca tu vi đạt tới luyện thể sáu đoạn, nguyên lực ba động hơn xa lúc trước, toàn lực thi triển tuyệt học, chẳng những khán giả kiêu ngạo, liền khách quý khu cao tầng đều thỏa mãn. Tổng, Lưu hai nhà đến đây ngắm cảnh cùng thế hệ đều thu hồi lúc trước kiêu căng cùng khinh thường, bộ mặt thần sắc thoáng trịnh trọng.

Đối thủ của hán thấy thế, co rút lại vòng phòng ngự tới ứng đối, vận đủ nguyên lực chỉ thủ chó không tấn công, hiển nhiên ôm định kéo dài trận đấu, tiêu hao nguyên lực tác dụng.

Không khó nhìn ra người này không tầm thường, trên thực tế, người này tương đồng sáu đoạn tu vi, chính là bên trên giới Tộc bí bên trong người nổi bật, tình cảnh bất lợi cũng không hoảng loạn, trong chớp mắt liền dùng ra thỏa đáng đối sách.

Theo hán phỏng đoán, Sở Ca tấn cấp luyện thể sáu đoạn không lâu sau, nguyên lực dự trữ chắc hẳn không bằng chính mình, trắng trơn thi triển võ học định không thể bền bỉ, nếu có thể đem kéo vào đánh lâu dài, nói không chừng thế áp chế trong đó sắc bén, thắng tới chuyển bại thành thắng cơ hội.

Thế nhưng là, thông minh như Sở Ca, tự sẽ không để cho đối phương thực hiện được, trong tay tăng lớn thế công, trong khoảng thời gian ngắn, bóng ngón tay trùng điệp, kinh phong gào thét, Đoạn Ngọc Chỉ thúc dục đến tận cùng, quả thật thắng được Thần Bình Lợi Khí.

"Phốc."

Sở Ca hung hăng chỉ đâm lại, đối thủ bận rộn vùng tay đến, ở trên nguyên lực tầng bị chính diện đánh bại, kiếm chỉ trùng điệp điểm tại trên cánh tay, huyết nhục bắn tung toé đau đớn khó nhìn.

Một chiêu đắc thủ, hấn không lưu tình chút nào tái xuất chỉ, đối thủ trên đùi xuất hiện lỗ máu, huyết nhục bên ngoài nhìn mà giật mình...

"Ta nhận thua." Đối thủ bị ép mở miệng đầu hàng.

Chợt một chút, đoạt mệnh kiếm chỉ hoàn toàn đứng ở ngực, thế công mặc dù dừng lại, sóng khí vẫn còn, thẳng trúng hấn quần áo, tóc đen Phi Dương

Sóng yên biển lặng, đối thủ kinh hãi nơi này gần như, một lần nữa bang bang nhảy lên. Vô duyên Top 8, mặt khác không tiếc nuối, bại bởi bức này đối thủ, một chút cũng không oan. Hồi tưởng lại, vẫn tìm đập nhanh, phát giác được bị thương, hấn lập tức mở miệng nhận thua, mặc dù như vậy, vậy mà hứng chịu trọn bốn chỉ.

Võ giả tốc độ phản ứng cực nhanh, tu vi đến luyện thể sáu đoạn, từ phản ứng kịp mở miệng, bắt quá ngắn ngủn trong nháy mắt, có thể liền tại ngắn như vậy trong thời gian, Sở Ca liền ngay cả ra bốn chiêu, như thế ra chiêu tốc độ, hấn thua tâm phục khẩu phục.

Mất thấy hết thấy đều kết thúc, trọng tài lộ ra nụ cười: "Sở Ca thắng lợi, chúc mừng người tiến nhập Top 8."

Người xem khu trong chớp mắt sôi trào lên, Sở Ca các tiểu đệ tự đáy lòng vui sướng, bọn họ đều là buộc trên một sợi thừng mã trách, lão đại càng là cường đại, bọn họ càng như con đường phía trước, thật thô một mảnh bắp chân, nên ôm chặt.

Trong đó mấy người cao hứng bừng bừng thu xếp tiệc ăn mừng, khác phân ra một người đi cứu hộ khu, hướng chính chữa thương Sở Hách báo tin vui.

...

"Phanh."

Nhất đạo thân ảnh bay ra số hai lôi đài, trên mặt đất trượt mấy mét, sự thất bại ấy là một người mặt thiếu niên, hấn không cam lòng lau đi bên môi huyết tinh, thua không dám phát tác, tuy tu vi tương đồng, nhưng đối với tay thực lực quá mạnh mẽ, ra quyền huy chương tựa như huy động mũi kiếm, mang theo cỗ sắc bén sát lục chi khí, thật là khiến người khó có thể chống cự.

Người thắng ngạo nghễ sừng sững trên đài, thân ảnh mặc dù hơi có vẻ nhọn, lại như là sắt thép đúc thành, phảng phất không có gì có thể rung chuyển, song chương vẫn quanh quẩn đen kịt năng lượng, chiến thắng từ đậm chuyển sang nhạt, dần dần mà biến mất.

Hấn cao cao tại thượng bao quát đối thủ, hưởng thụ lấy dưới đài cúng bái hoan hô, chợt ngửa đầu hứng lấy dương quang, ngội lạnh trên mặt không khỏi hiện ra nụ cười.

Cái này cái khuôn mặt Sở Thiên đám người rất tinh tường, chính là rèn luyện thì cấp lực đồng đội.

"Rốt cục tiến nhập Top 8." Sở Ảnh thì thảo tự nói, trong nội tâm không khỏi nghĩ đến, Sở Thiên đại khái vậy mà tấn cấp a.

Như vậy vừa vặn, hấn muốn nhìn, vị này đồng môn có bao nhiêu tận lực, có thể bỏ qua đột phá Băng Tức Hùng, cũng đạt được La giáo quan đặc biệt tán thưởng.

"Tuy tương đồng đồng đội kẻ vai chiến đấu, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, ngàn vạn đừng làm cho ta thất vọng a."

Sở Ảnh trong miệng thì thảo tự nói, rèn luyện thì được cứu một mạng, cho đến hôm nay chưa tiêu tan.

...

Số 3 lôi đài, một người cường tráng thiếu niên động thân đứng thẳng, liếc một cái quét tới uyển như thiên thần.

Đối thủ ngã vào dưới chân hấn, trong mắt không có không cam lòng cùng oán hận, duy toát ra bất đắc dĩ và ngưỡng mộ, trong thâm tâm tự mình giải vây: "Bại bởi Sở Nghị Ca không mất mặt, căn bản chính là trong dự liệu chuyện riêng. Nghị Ca thực lực như vậy, quả không hổ là bên trên giới thứ hai, chỉ đứng sau Phi Dương Ca. Có thể hấn cũng quá gia súc chút, một đường trường quyền đập tiến Top 8, điều chưa hề thấy mới nghe lần đầu a."

Khán giả ủng hộ liên tục, tiếng vỗ tay từng trận, vui vẻ nhất muốn thuộc mọi người của hấn Sở Quyên. Mất thấy ca ca chiến thắng, nàng trắng nõn khuôn mặt tràn ngập hưng phấn, thon dài bàn tay trắng nõn không ngừng khép mở, may mắn không keo kiệt đưa tặng tiếng vỗ tay.

Tuy vừa mới thua trận đài chủ thi đấu, có thể đối thủ là bên trên giới đệ tam Sở Lôi, đối mặt cường địch mạnh như thế, thất bại không cách nào tránh khỏi. Trong ti thí nàng đã hết lớn nhất nỗ lực, thua không có tiếc nuối. Huống chi lúc trước thắng liên tiếp mấy trận, đến lúc rồi mới tiếc bại, có thể nói tuy bại nhưng vinh.

Chứng kiến tiểu muội đích thân tới hiện trường vỗ tay, Sở Nghị chất phác trên mặt tự đáy lòng hiện ra tiểu ý.

Biết nàng cùng Sở Lôi một tổ, trận đấu kết quả sớm có dự liệu, bởi vậy cũng không thất lạc, dù sao đối tay tuyệt không phải dễ dàng tới người.

Cũng mặc kệ như thế nào, tóm lại là người này ngăn trở mọi người ra biên, khiến hắn rất là khó chịu, trong nội tâm âm thầm kế hoạch, như Top 8 thi đấu đụng với, định hung hăng giáo huấn đối phương, thay tiểu muội xả giận.

Nghĩ đến có thể cùng Sở Lôi chiến đấu, Sở Nghị khoe miệng hơi hơi giơ lên, phỏng đoán chà đạp đối thủ phương thức.

Chứng kiến biểu tình, Sở Quyên nụ cười dừng lại, trong lòng đột một chút, lông mày nhàu thành nếp mắt bộ dáng, đoán chừng có người muốn xui xẻo.

...

Tộc bị mỗi năm một lần, chính là gia tộc việc trọng đại, nhất là đối với bọn tiểu bối mà nói, lại càng là một hồi mở tiệc vui vẻ. Như vậy long trọng trong cuộc sống, Sở Sở mặc vào thích nhất hồng nhật y phục, tóc bị chải vuốt thành khả ái song đuôi ngựa, thanh thuần mặt mày kinh qua tí mỉ trang phục, bằng thêm xinh đẹp cùng quyến rũ, có thể nói, hôm nay nàng so với phía trước càng có lực hấp dẫn.

Không riêng dưới đài các thiếu niên mất lộ ngưỡng mộ, miên man bất định. Liền ngay cả trên đài thay vì liều đấu đối thủ cũng nhìn không được tâm hồn rung chuyển, nếu có một tia khả năng, hẳn thật muốn lấy mạnh mẽ thực lực nghiền ép đối phương, cũng không bị thương người, như thể nung nấu mọi người, như làm bị thương một tia nửa điểm, vậy thì thật là phung phí của trời.

Muốn trước đem mọi người từ đây vào tuyệt cảnh, tại đối phương sắp té xuống lôi đài, bất kể hiềm khích lúc trước đưa tay nâng, hiển thị rõ người khiêm tốn bản sắc, thành tựu một đoạn anh hùng cứu mỹ nhân, tổng cộng kết liên lý giải thoát.

Riêng là ngẫm lại, liền có cỗ nhiệt lưu xông thẳng ngực, gọi hắn hưng phấn không chịu được.

Đáng tiếc chính là, hắn cũng không có đánh bại mọi người từ năng lực, thậm chí, đối mặt Sở Sở phiêu hốt sắc bén thế công, liên tư duy cũng không thể nổi lên. Bắt đầu còn có thể ý dám một chút, mà liền tưởng tượng công phu cũng không có, lại càng về sau, chỉ phải bị ép thu hồi tạp niệm, luống cuống tay chân chống cự đối thủ.

Trên đài bóng hình xinh đẹp lay động, như bướm trắng nhào hoa, như cô vân ra men, chường, chân cùng sử, đập đối phương mặc dù kiệt lực ngoan cố chống lại, cũng được liên tiếp lui về phía sau.

Một cái tinh xảo bàn tay như ngọc trắng trước mặt mà đến, thiếu niên vội vàng huy chưởng đón. Bàn tay như ngọc trắng bé nhỏ thanh tú, thiếu niên thủ chưởng lại thậm rộng lớn, vô luận lờm chờm các đốt ngón tay, hay là Cổ Đồng màu da, đều ám chỉ tại đây chưởng cứng rắn.

Có thể mặt ngoài cứng rắn thủ chưởng bị Sở Sở bàn tay nhỏ bé chụp lên, đau nhức kịch liệt hung mãnh đánh úp lại, thiếu niên nhếch miệng, mạnh mẽ lực đạo từ lòng bàn tay thẳng truyền tới bờ vai, cả mảnh cánh tay tựa như bị thiết chùy đập lên, lại thẳng không lên.

Chưa tới kịp nhận thua, Sở Sở dưới váy chân bay ra, chân ngọc trùng điệp điểm tại đối phương ngực, thiếu niên ngửa mặt phụt lên huyết tinh, bay ngược vào rớt xuống mặt đất, miệng sùi bọt mép hôn mê bất tỉnh.

Người xem khu mấy cái tục tĩu nam thu hồi tà niệm, không khỏi nuốt nước bọt, tuy nói là cái mỹ nữ, lại cũng không nên hứng chịu, không biết, còn tưởng rằng đây là khoác lên mỹ nhân da quái thú nha. Vốn còn ý dám cùng nàng chống lại, chăm chú cân nhắc một chút, bức này may mắn được thấy không thể chạm phải, hay là lưu lại cho người khác thì tốt hơn.

Trọng tài có chút giật mình, cuống quýt gọi tới cứu hộ nhân viên.

Sở Sở nháy mắt ái con mắt, vừa lên đài liền chăm chăm nhìn mình, mục quang hết sức kỳ lạ, đây là ý gì, xem thường nữ hài tử sao?

Thăm nghĩ cấp đối thủ cái giáo huấn, hiện tại xem ra, xuất thủ tựa hồ có chút nặng, chột nhìn về phía trọng tài, không có ý tứ cười cười.

Trọng tài vốn định trách cứ vài câu, thấy thế vậy mà nói không nên lời, theo như cái này thì, tiểu mỹ nữ luôn là có một ít đặc quyền.

...

Theo trận đấu thâm nhập vào đi, các thiếu niên thi triển tuyệt kỹ, bộc lộ tài năng. Tại mấy ngàn người xem nóng bỏng chờ mong, Top 8 danh sách xuất hiện. Vừa tới Số 8 lôi đài ra biên người theo thứ tự là Sở Ca, Sở Ảnh, Sở Nghị, Sở Bằng, Sở Phạm, Sở Sở, Sở Lôi cùng Sở Thiên.

Tất cả gia tộc mọi người ở đây, vô luận là tộc trưởng, cao tăng, các trưởng bối, hay là đông đảo tiểu bối, đều lấy tán thưởng ánh mắt nhìn đợi ra biên người. Những người này không thể nghi ngờ là gia tộc tương lai hi vọng.

Chỉ có Sở Thiên một người biến thành trò cười, đầu trận rút thăm luân không, xuất hiện thì dựa vào vận khí thủ thắng, thắng hai trận bình thường không có xem chút, có thể nói Top 8 bên trong si nhục.

Top 8 thi đấu còn chưa bắt đầu, khán giả đã bắt đầu thảo luận, Sở Thiên hơi nước lớn như vậy, thể có biểu hiện, lấy được loại nào chiến tích.

Biện luận điểm đương nhiên không tại thắng thua, lấy hắn thực lực chân thật, vô luận chống lại người nào, đều phải thua không thể nghi ngờ. Mọi người điểm chú ý ở chỗ, chống lại người khác thể chống đỡ mấy chiêu, là trong vòng ba chiêu quỳ, hay là năm chiêu bên trong treo?

Mọi người chỉ trích trùng điệp, tam trưởng lão lại cười đến Bạch Tu loạn run, mặt đều tách ra cúc đại hoa.

Tiểu Sở Thiên dựa vào vận khí đi đến bây giờ, không hẳn như vậy a, trên đời này tôi không có khả năng tồn tại, chính là may mắn thứ này, chúng sinh ngang hàng, chỗ nào có nhiều như vậy may mắn?

Tuy không thể xác định, nhưng trực giác nói cho hẳn biết, Sở Thiên tuyệt không tầm thường, kế tiếp nếu có thể tuôn ra thiên đại Lãnh môn, định thể kinh ngạc đến ngây người vô số ánh mắt.

Tam trưởng lão về râu mà cười, hẳn thể nhưng là vui với chứng kiến, một người tuyệt thể thiên tài kinh điển đản sinh.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Giao đấu tình huống

Diễn Võ Trường, Top 8 danh sách công bố, khán giả thật mong chờ giao đấu.

Nhất là đang xem cuộc chiến các thiếu niên, mỗi cái sắc mặt lo lắng, thân thể căng thẳng, liên đại khí cũng không dám ra ngoài.

Vô số con mắt nhanh chằm chằm tam trưởng lão xung quanh đầy Bạch Tu bờ môi, trong nháy mắt, cái này già nua, không đẹp xem bờ môi so với tươi đẹp nữ kiều nhan cặp môi đỏ mọng, la lý non mềm môi anh đào thay đổi lớn lực hấp dẫn.

Cái này bờ môi, rồi mới tuyên bố Top 8 danh sách, kế tiếp có thể hay không xác định giao đấu kết quả?

Thế nhưng là, mọi người rất nhanh thất vọng rồi. Già nua bờ môi lặng im trong chốc lát, chậm rãi nói ra mọi người tôi không muốn nghe đến lời nói: "Trước dùng cơm trưa, một lúc lâu sau tiếp tục trận đấu."

Mọi người lúc này mới vừa nhìn sắc trời, thái dương cao cao vọt đến đỉnh đầu, đã là giữa trưa.

"Ai."

Không ít không người thờ dài một chút, tính tình nhanh chóng vò đầu bứt tai, lấy tay đấm ngực, giống như trong núi đã hầu hoặc họ hàng gần đại tình tình. Rơi vào đường cùng, chỉ phải tự mình an ủi, tuyên thủ trận đấu cho tới trưa, một thân mồ hôi, bụng cũng đã đói, chung quy ăn cơm đổi quần áo, liên tục trận đấu là không quá Nhân đạo.

Tam trưởng lão quyết định sự tình không thể sửa đổi. Phàn nàn, khán giả chỉ phải tốp năm tốp ba, làm bạn xuất hiện dùng cơm trưa.

Về phần khách quý khu khách nhân, thì do gia tộc cao tầng tương bồi, những người này đều là Liệt Nham nội thành có mặt mũi nhân vật, trong đó còn có Tổng, Lưu hai nhà phái tới đại biểu, tự là không thể khinh mạn đối đãi.

Sở Vũ phụ nữ không có cùng cái khác khách quý một đạo, mà là cùng Sở Thiên phụ tử tụ họp cùng một chỗ dùng cơm.

...

Sở Thiên tiểu viện tân khách lâm môn, Tiểu Nguyệt vội vàng thu xếp, nàng trù nghệ mười phần tinh xảo, chỉ chốc lát sau công phu, liền bày đầy cả bàn tiệc lớn, thô tục trắng ngần đều đủ, sắc hương mùi vị đều đủ. Các thực khách tại Diễn Võ Trường chờ đợi trọn cho tới trưa, Sở Thiên hai người càng trải qua tranh đấu, đồng đều đã bụng đói kêu vang, cũng không nhiều khách sáo, cầm lấy chiếc đũa thẳng đến trong mâm bữa ăn.

Cơm xong, Sở Văn thì là lấy ra tuyết hoa nhưỡng, cùng đệ đệ vui mừng hồ. Hai vị tuyên thủ ngược lại là không có bụng này phúc phận, như bởi vì thích rượu chậm trễ chính sự, vậy khỏi hài. Sở Thiên cùng Sở Sở kết bạn, nơi này trong nội viện tân bộ điều chỉnh trạng thái.

"Chúng ta đều tấn cấp Top 8."

Đi trong chốc lát, phía trước Sở Sở chột xoay người lại, trên mặt đẹp nét mặt tươi cười như hoa.

Nghe vậy Sở Thiên ngoan ngoãn gật đầu: "Ừ, ừ."

Sở Sở trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiện lên giáo hoạt: "Có muốn hay không làm ước định."

Không đợi đối phương nghi vấn, nàng liền bổ sung: "Chúng ta hai tỷ muội hội sư trận chung kết."

"Vậy còn muốn nói, nhất định." Sở Thiên nhất vỗ ngực, nội tâm hào tình vạn trượng.

"Vậy nếu chúng ta sớm định nên làm cái gì bây giờ?" Sở Sở đảo hồng gương mặt hiển hiện má lúm đồng tiền, nhìn qua hơi có chút dí dỏm.

"A." Sở Thiên biểu tình thống khổ, vạn vạn thành mặt khổ qua. Đối mặt cái này một vị, hẳn thật đúng không hạ thủ, cái này còn thể nào đập?

Sở Sở phốc phốc cười ra tiếng, ngón tay nhỏ vào đối phương, cười không ngừng thành ngựa tới ngựa lui.

Kỳ thật nàng cười điểm vốn không có thấp như vậy, nhưng chỉ cần cùng Sở Thiên một chỗ, dường như lại càng dễ mà cười, cả ngày một bộ vui vẻ bộ dáng.

Thành có chừng có mực. Sở Sở dùng sức xị mặt, mân nhanh bờ môi, cái này mới dừng vui cười, xụ mặt nghiêm túc nói: "Vậy đã nói rồi, nếu không phải sớm định phải, chúng ta hội sư trận chung kết."

"Ừ." Đối với cái này Sở Thiên chăm chú gật đầu tán thành.

Cuối mùa thu kim sắc dưới ánh mặt trời, hai người ngón út nhanh câu cùng một chỗ, lẫn nhau trịnh trọng làm ra ước định.

...

Một chỗ khu nhà cấp cao rộng lớn trong đại sảnh, Sở Ca đang cùng hồ bằng cầu đẳng uống rượu chúc mừng, Sở Hách tuy bị thương, có thể để cho đệ đệ tiến nhập Top 8, kéo lấy tổn thương chân đuổi tới tham gia yến hội. Gãy xương chân đánh lên bạch bông vải băng bó, di động khắp khiêng, giống như mảnh què chân Dã Lang.

Son trên hải vị thu xếp sẵn sàng, tiệc ăn mừng sẽ bắt đầu tiến hành, a đua nịnh hót nhiều tiếng lọt vào tai.

"Chúc mừng đại ca tiến nhập Top 8."

"Công tử mới Khai Linh hai tháng, liền có thể ở trong Tộc bí đoạt được Top 8, cái này tư chất, thật đúng thấy những điều chưa hề thấy."

"Đúng thế, muốn biết rõ Sở Ca đại ca thể nhưng là huyền mạch cao giai thiên tài, cái này tư chất, trừ Phi Dương Ca bên ngoài không còn người thứ hai, thay vì đánh đồng, nghĩ đến ở trong tầm tay."

Người này là cái nhỏ tuổi thiếu niên, lời nói trên đem hai người này kéo một chỗ tương đối, không thể nghi ngờ đem Sở Ca bụng lấy rất cao. Những người khác thăm mắng cái thẳng này vô sỉ đồng thời, không khỏi tại trong lòng ca ngợi, thẳng này tuổi còn trẻ, liền am hiểu sâu vuốt mông ngựa chỉ đạo, thật đúng tiền đồ vô lượng, hậu sinh khả úy.

"Sở Thiên tiểu tử này thật sự quá kiêu ngạo, công tử cần phải vì ta làm chủ a."

Cảm y thiếu Sở Phi nước mắt câu hạ. Lúc trước tỷ thí, chịu được Sở Thiên Tu Du Kính lan đến, trong cơ thể hẳn xuất hiện nhiều chỗ nội thương, tuy trị liệu thương thể giảm bớt, nhưng bây giờ có nhiều chỗ nhưng như nổi khổ riêng. Hẳn thủy chung vô pháp tiêu tan, tìm đến cơ hội liền là địch nhân kéo cừu hận.

Làm hẳn không nghĩ tới chính là, Sở Hách bình thường hận nhất Sở Thiên, lại trước bác bỏ đề nghị của mình: "Sở Thiên tiểu tử ngày sau hãy nói, đáng chết nhất chính là lão Triệu gia Sở Phàm. Thẳng này rõ ràng thu chỗ tốt, còn đem ta đánh thành như vậy, chỉ là hạ nhân chi tử, dám như thế? Người này âm hiểm vô sỉ, tính toán Sở Thiên càng đáng hận. Tiểu ca, người cần phải là ca ca làm chủ a."

Nói xong lời cuối cùng, Sở Hách lại hận đến nghiêng răng nghiêng lợi, trên mặt dữ tợn quá tan ra màu đỏ tím, nội tâm bi phẫn toàn bộ viết trên mặt.

"Đúng đúng, vô luận là Sở Phàm, hay là Sở Thiên, đều là sâu sắc hỗn đản, nhất định phải hung hăng giáo huấn." Một cái khác tiểu đệ tổng kết nói, hai bên lấy lòng, đều không đặc tội.

Thấy thế, ngồi ở chủ vị Sở Ca nhú mày, Sở Phi này thật sự là hư không tưởng nổi. Thua ở Sở Thiên cũng chẳng suy nghĩ gì nữa, bất quá nhất cuộc tranh tài, thất bại liền thất bại, niên kỷ một bó lớn, khóc suốt mướt còn thể thông gì. Loại hàng này thật sự là cảm thấy xấu hổ, cùng một chỗ lâu rồi, đều cảm thấy là kéo thấp bản thân cấp bậc, không bằng tìm một cơ hội đá ra.

Mà Sở Hách thể nào không chịu nổi, vậy mà là mình thân đại ca, khi dễ ca ca chính là xem thường chính mình. Sở Phàm cái thẳng này, như có cơ hội, tất nhiên muốn hẳn đẹp mắt.

Sở Thiên cùng Sở Phàm sao, như tại trong trận đấu định phải, chắc chắn khiến bọn họ biết, đến cùng Mã Vương Gia như tấm vé mặt.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Ca khoe miệng phác họa ra tàn nhẫn đường cong, trong đôi mắt hàn quang bắn ra bốn phía, người nhìn qua mà sinh sợ.

Gặp tình hình này, Sở Hách biết giựt giây thành công, vui tươi hơn hở cười. Sở Phi vậy mà nhếch miệng cười ngây ngô, nào ngờ lão đại đã trong lòng cho mình vạch lên một đạo.

...

Tam trưởng lão quét mắt nhìn dưới đài, thấy Top 8 tuyển thủ cùng nhân vật chủ yếu đến đông đủ, nhất phát ổng tay áo há miệng tuyên bố: "Bắt đầu rút thăm."

Nhân viên công tác lấy ra hoàng sắc hộp gỗ, cao giọng hô: "Sở Ca, qua rút thăm."

Nghe vậy Sở Ca khề cười một tiếng, đưa tay thăm dò vào hộp gỗ, tìm tòi trong chốc lát thu hồi, chứng kiến trên thê tre tên người nọ cười càn thịnh, đem cây thăm bằng trúc còn cấp đối phương.

Tiếp nhận ký xem xét, người này công bố tin tức, giọng nói như chuông đồng: "Trận đầu, Sở Ca đối chiến Sở Thiên."

Người xem khu một mảnh ồn ào, Sở Ca đài chủ thi đấu lực khác kinh dị, lấy ưu thế tuyệt đối tấn cấp Top 8. Mà Sở Thiên nghe nói dựa vào vận khí, tin đồn hai người lúc trước còn có ân oán, xem ra Sở Thiên này nên xui xẻo a.

Trong lúc nhất thời, mấy tia ánh mắt thăm hỏi Sở Thiên, hoặc trào phúng giễu cợt, hoặc thiện tâm thương cảm, cũng hoặc vui sướng trên nỗi đau của người khác. Khác có một đạo lạnh lùng nghiêm nghị mục quang quét tới, hân hoi hơi nghiêng người nhìn lại, mắt thấy Sở Ca giống như cười mà không phải cười, mặt mang giễu cợt, trong nội tâm vậy mà không úy kỵ, không kiêu ngạo không siểm nịnh đáp lễ đi qua.

Hai người xa xa đối mặt, mục quang giao phong, giống như xung đột ra vô số tia lửa.

Sở Ca thu hồi ánh mắt, che dấu nụ cười, trong nội tâm nảy sinh ác độc: "Tiểu tử giả vờ giả vịt, làm cho người ta tâm phiền, đợi tí nữa lại bảo chế người."

Các tiểu đệ cao hứng bùng bùng, không những thế nhìn lão đại uy phong, cũng thương thức Sở Thiên tiểu tử bị chà đạp, kẻ này bọn họ luôn luôn không quen nhìn, có thể nói trận đấu này rất có xem chút.

Sở Hách vậy mà rất cao hứng, tuy không phải Sở Phàm, nhưng dù sao là tùy cơ rút thăm, không thể quá quá nghiêm khắc. Bất kể thế nào nói, có thể dạy dục Thiên tiểu tử, cho thấy rất không tệ.

Từng chịu khổ chà đạp Sở Phi toàn thân run rẩy, cao hứng gần như lệ rơi đầy mặt, lão trời mở mắt báo thù có hi vọng a.

Đối với cái này, nhân viên công tác không hề có tâm lý ba động, chủ trì tương tự trận đấu quá nhiều, sớm đã tâm thần chết lặng, mặt không biểu tình gọi tiếp theo người: "Sở Ảnh."

Nghe vậy Sở Ảnh bận rộn đề xuống tạp niệm, đứng dậy đi lên phía trước.

...

Hộp gỗ rút thăm qua đi, giao đấu tình huống lửa nóng ra lò.

Trận đầu, Sở Ca vs Sở Thiên.

Trận thứ hai, Sở Ảnh vs Sở Nghị.

Trận thứ ba, Sở Bằng vs Sở Sở.

Đệ tứ trận, Sở Lôi vs Sở Phàm.

Tộc bi lúc mới bắt đầu, tuyển thủ đông đảo, tất cả lời đài đồng thời vận tác, đại đa số người bị loại bỏ bị nốc-ao. Có tư cách tham gia Top 8 thi đấu, chỉ có chỉ là tám người, đấu trường có hạn, không cần phân tán tỷ thí, tất cả trận đấu đồng đều tại điều kiện tốt nhất lời đài số một tổ chức.

Lời đài số một chọn dùng hạng nhất vật liệu đá trải mà thành, mặt đất bằng phẳng sân bãi rộng lớn, một phát tới tay tới càn thi triển mở. Máu chốt ở chỗ, tại đây lời đài liên tiếp khách quý khu.

Thế ngay trước khách quý khu trong tộc cao tăng, khắp nơi ngang ngược đám người mặt, thi triển bản thân năng lực, thỏa thích liều đấu chém giết, chỉ cần trong nội tâm vừa nghĩ, sẽ vượt xa người thường phát huy. Muốn ở chỗ này biểu hiện nổi bật, chẳng những hấp dẫn cao tăng ánh mắt, bản thân đại danh còn có thể theo từ bên ngoài đến tân khách miệng truyền đi, thậm chí vang vọng cả tòa Liệt Nham thành.

Không nói đến những cái này, chỉ nhìn một cách đơn thuần trọng tài là ai, liền đầy đủ làm cho người hưng phấn đã lâu.

Tam trưởng lão một bộ hắc bào, mặt mang âm áp mỉm cười, tuyết tu xoã tung bông bênh, đáng lời đài số một bên cạnh, sớm chuẩn bị tự vị.

Gia tộc thâm niên Trưởng Lão, đường đường Hóa Cương Cảnh tự mình chủ trì trận đấu, bức này quy cách thật sự hiếm thấy.

Như đối lại thế lực, Hóa Cương Cảnh võ giả có thể nói một phương thế lực, mỗi cái đều là thủ lĩnh cấp nhân vật, bình thường cao cao cung cấp trên còn

không kịp, chỗ nào cam lòng khiến những người này làm lao động tay chân?

Cho dù như Sở gia cái này gia tộc, Hóa Cương Cảnh cũng rất ít thấy, từng cái đều được hưởng cao thượng địa vị. Hóa Cương Cảnh đảm nhiệm trọng tài, từ bên trong không khó nhìn ra, tộc đối với bọn tiểu bối coi trọng trình độ.

Tại tuyệt đại đa số người xem xem ra, đối mặt Sở Ca loại này chân chính có thực lực thiên tài, Sở Thiên rất nhanh sẽ lộ ra nguyên hình, chống đỡ không được bao lâu liền được giải quyết, yếu điểm ở chỗ mất mặt trình độ có vài phần.

Đương nhiên, cũng có người chờ mong kỳ tích xuất hiện, ví dụ như người xem khu Sở Vân, ví dụ như lòng có lo lắng Sở Sở, ví dụ như hoài chờ mong tam trường lão.

Ví dụ như khách quý khu ngưng thần chờ đợi bắt đầu Sở Phi Dương.

Thân là tiểu bối đệ nhất nhân, bất cứ lúc nào đều là mọi người tầm mắt tiêu điểm. Lúc này, hắn cũng không giống như ngày thường, hưởng thụ trong tộc đệ muội có thể sùng bái mục quang. Khuôn mặt anh tuấn bên trên che kín nghi hoặc, mục quang lơ đãng lờm lờm hướng lối dài phương hướng, nhìn xem mục tiêu đúng là trực chỉ Sở Thiên.

"Thiên tiểu đệ, ngươi có bản lĩnh gì, chẳng quản sử đi ra a. Ta muốn nhìn xem, đến tốt cùng là cái gì, cư nhiên lệnh phụ thân đối đãi như thế tôn sùng."

Sở Phi Dương trong nội tâm lặng yên lời nói, không người nghe được.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Ước định cuộc chiến

Diễn Võ Trường bên trong, ánh mắt mọi người đều bị lôi đài số một hấp dẫn, ngưng thần chậm đợi trận đấu bắt đầu.

Sở Ca thả người nhảy lên, hung mãnh đánh hướng lối dài, phăng phát đạn pháo oanh kích tường thành, hiển thị rõ bu răn bá khí.

Mất thấy mặt đất buông xuống, lại vẫn không có thu liễm dấu hiệu, như thế lực đạo, cho dù phía dưới mặt đất do đặc thù phiến đá trải, chỉ sợ cũng tránh không được vỡ vụn.

Khán giả cảm thấy hô hấp đều muốn đình chỉ, cứ theo đà này, vị này tuyên thủ định rơi cái hai chân gãy xương kết cục.

Một ít nữ hài lại càng là kinh khủng tiêm kên ra tiếng, bận rộn giơ tay che hai mắt, các nàng thực không đành lòng chứng kiến, như vậy cái nhất đẹp trai ở trước mặt dần tàn phế, như thế huyết tính một màn, gọi người chịu được nhìn thẳng?

Ngần cân treo sợi tóc, cương mãnh thế chợt dần nhu hòa, như tiểu mỹ nữ giận dữ tùy tiện giẫm tình lang giày mặt, đặt chân thì mấy không nghe thấy bất kỳ tiếng vang, lại càng không đương một mảnh mỏng cõi trần, bạch sắc ống tay áo tinh khiết như xưa, làm nổi bật thành hắc mắt như quan ngọc, mắt như lăng tinh.

Vừa kinh vừa vui chuyển đổi đột ngột, cũng không phải là ở đây người xem có khả năng thừa nhận, không ít nữ hài mắt lộ luyến mộ, có mấy cái nhin không được mở miệng cuồng hô.

"Sở Ca, ngươi rất đẹp trai."

"Khóc đập chết."

"Ta muốn cho ngươi sanh con."

Loại tình huống này cũng không người ngăn lại, đại đa số người tập mãi thành thói quen, Tổng Lưu hai nhà quan sát khách, vậy mà có không ít người mặt lộ vẻ thương thức. Thiên tài luôn là bị người tôn sùng, đây là đại lục không thể nghi ngờ chân lý.

Liền ngay cả các trưởng bối vậy mà không ngăn trở, trên mặt cười tủm tỉm, trong mắt ngậm lấy sầu tức. Mặc kệ như thế nào, có thể cùng bậc này thiên tài nhắc lên quan hệ, tóm lại là tốt chuyện, nói không chừng có thể ôm vào tương lai một cái lớn thô chân. Trước mặt một màn, bọn họ trong nội tâm cam

chịu, vui cười thấy trong đó thành.

Tam trưởng lão vuốt râu cười cười, thường thức thần sắc hiển lộ không thể nghi ngờ. Một chiêu này vài năm rèn luyện phía trước hần vừa biểu diễn qua, không muốn Sở Ca có thể thời gian ngắn nắm giữ, cũng hiện trường tái hiện, không hổ là năm gần đây thiên phú kiệt xuất nhất người.

Đối với khán giả phản ánh có chút thoả mãn, Sở Ca nhìn không được mỉm cười, mục quang chuyển di dưới đài, thấy Sở Thiên thờ ơ, không có như hần sở liệu, lộ ra kinh hãi thần sắc, trong mắt hiện ra lộ khí, hướng đối phương câu vài cái ngón tay trách mắng: "Đi lên."

Trong nơi này như đối đãi đồng tộc huynh đệ? Kêu gọi tiểu miêu tiểu cầu, cũng bắt quá chỉ như vậy.

Phụ cận khán giả đa số thấy rõ một cử động kia, nhất thời tinh thần càng thêm phấn khởi, sớm để cho hai vị này bất hòa, hiện tại xem ra quả là thế, tràng tỷ đấu này mùi thuốc súng mười phần a.

Đối mặt khiêu khích, Sở Thiên như trước mặt không biểu tình, có thể đẩy mắt lặng yên lướt qua hần ý, hiển nhiên nội tâm không giống mặt ngoài bình tĩnh như vậy.

Vỗ vỗ bên người Sở Sở vai, lưu cho nàng một cái nụ cười tự tin, Sở Thiên bàn chân chia xuống đất mượn lực, lò xo bắn về phía giữa không trung. Hiển nhiên, cho dù chỉ là xuất hiện, hần vậy mà không muốn rơi xuống phong.

Trường kỳ chìm đắm Toàn Phong Chương, đối với phong cảm ngộ dần dần sâu, Sở Thiên sớm đã người nhẹ như an nhàn, một chiêu này người khác có lẽ cảm thấy khó, cho hần tựa như ăn cơm uống nước đồng dạng đơn giản.

Người tại giữa không trung, thân tan ra gió lốc, xoát một chút rơi vào trên đài, vẫn xoay tròn không chỉ, thời đối phương tóc đen phát phơ, phàm là dựa vào gần người xem, cũng có thể cảm thấy có chút tia phong đập vào mặt.

Gió lốc kịch liệt chuyển động, chậm rãi ngừng lại, lộ ra Sở Thiên đồng dạng khuôn mặt anh tuấn.

Chiêu thức ấy phong cách vô cùng, liền ngay cả đối với hần không có hảo cảm khán giả, thấy thế vậy mà không khỏi tại trong lòng ủng hộ. Mặc kệ thực lực thế nào dạng, chỉ nhìn một cách đơn thuần chiêu thức ấy, xác thực khá hay.

Không ít người trẻ tuổi thâm nghĩ, dù cho trận đấu ngược đài, liền xông như vậy một chút, vậy mà người đủ vốn, hấp dẫn ít nhiều muội tử mục quang a, thắng này tuy bại nhưng vinh.

Thậm chí có người phỏng đoán, cái thắng này vậy mà không ngốc, biết thực lực cách xa, nếu như tấn cấp vô vọng, chẳng tại trận đấu bên ngoài hạ công phu. Tại bị chà đạp lúc trước, lợi dụng cơ hội hung hăng cài đặt một thanh, không thể không nói, thật sự là cao a.

Duy chỉ có Sở Ca nội tâm chửi mẹ, tóc cùng y phục cũng bị thổi rối loạn, hoa thời gian rất lâu quản lý tạo hình vậy mà toàn bộ phá hủy, lại người.

Hần xưa nay tu dưỡng rất tốt, lúc này nhìn không được ám bạo nói tục, chột bận rộn sửa sang lại tóc cùng y phục, suy nghĩ cả nửa ngày cũng không thể khôi phục nguyên trạng, nướng mầy hướng Sở Thiên trợn mắt nhìn. Nếu như sớm hạ xuống rồi, vẫn còn ở trên đài chuyển lâu như vậy, liều mạng đáng văng đầu cũng phải phá toái lão tử hình tượng, thắng này nhất định là có ý.

Trông thấy đối thủ trong mắt toát ra hỏa, Sở Thiên trong lòng khó hiểu, mặt mũi tràn đầy mạc danh kỳ diệu. Gia hỏa này tốt xấu cũng coi như cái huyền mạch thiên tài, vì sao như vậy thiếu kiên nhẫn, như thế tâm phù khí táo, tương lai có thể nào thành tựu đại sự, con đường phía trước có thể xấu a con đường phía trước có thể xấu.

"Còn cùng lão tử trang phục vô tội, có biết hay không nguoi như vậy, ta thật mất mặt a."

Sở Ca nội tâm đem đối phương thống mạ một trăm khắp, hần hiện tại thật muốn trực tiếp tiến lên, bắt lấy đối phương cổ áo bạt tai, hoặc đè xuống đất hành hung một trận, gõ mất răng cửa mở miệng trong lồng ngực ác khí.

Đáng tiếc, cái này phán đoán vô pháp thay đổi áp dụng, trừ phi không để ý Tộc bị kết quả. Trận đấu chưa bắt đầu, lúc trước đánh lén tuyền thủ, cũng bị trực tiếp phán bị nổi-ao.

Bởi vậy, hần chỉ phải mạnh mẽ đè xuống trong lòng lửa giận, cầu nguyện trận đấu rất nhanh bắt đầu.

Tam trưởng lão ổng tay áo vừa vung xuống, Sở Ca thân ảnh liền tiêu thất ở chỗ cũ, như là bên trên chân lực dây cót, gãy nơi này đối thủ trước mặt, vung quyền đúng ngay vào mặt đánh tới, không hề có sức tưởng tượng hướng tới. Chỉ có chất phác một quyền, mới có thể quá cho hạ giận phần nộ.

Chiêu này vừa ra, sáu đoạn nguyên lực hiển lộ không thể nghi ngờ, nắm tay không khí chung quanh gào thét, vô luận là lực lượng, hay là tốc độ, đều đạt tới làm cho ở đây tất cả cao tăng hải lòng tình trạng.

Khán giả một mảnh xôn xao, hơn phân nửa không ngờ rằng, trận đấu vừa lên tới cứ như vậy hỏa bạo. Dưới tình huống bình thường, Top 8 thi đấu, lúc trước đều nhau lẫn nhau hành lễ, lẫn nhau khách sáo ở dưới, giao thủ thì cũng phải đi trước thăm dò.

Thứ nhất, nắm chắc chuẩn đối thủ cân lượng, có lợi cho ổn thỏa chiến thắng. Thứ hai, có thể xuất ra tuyền thủ, đa số cùng là thiên tài, thích hợp chiếu cố cho tâm tình, thắng qua đối thủ vậy mà cài biến thành cừu nhân, ngày sau gặp mặt dễ nói chuyện.

Như thế xem ra, hai vị tuyền thủ khoảng cách thật sự là không nhỏ nha. Trận đấu càng thú vị, người xem trong mắt hưng phấn càng đậm, sau giờ ngọ buồn ngủ hề quét là sạch.

Sở Ca hưng mãnh công kích, khiến không ít tiểu nữ sinh mặt mày thất sắc, âm thầm làm đối thủ lo lắng.

Tiểu nữ sinh có thể trong tiếng hét chói tai, đôi mắt mãnh liệt quyền phong, Sở Thiên không hoảng hốt bận rộn, chờ một mạch công kích buông xuống, rồi mới huy động tay phải, phát sau mà đến trước, vững vàng đem đối thủ nắm tay ngăn tại bên ngoài.

"Oanh."

Kịch liệt chấn động vang lên, ba động từ tiếp xúc điểm bộc phát ra, Sở Ca nửa người trên lay nhẹ, hạ bàn bảo trì bất động, Sở Thiên thì đứng không vững bước chân, thuận thế lui về phía sau một bước.

Thế nhưng là, Sở Ca ánh mắt đột nhiên ngưng tụ, trải qua thăm dò hần đã nhìn ra, Sở Thiên tu vi thực sự không phải là lúc trước biểu hiện ra bốn đoạn, mà là luyện thể năm đoạn đỉnh phong, mà lại trên người nguyên lực cô đọng vô cùng, đủ để ngạo thị đồng cấp võ giả.

Hắn trong lòng không khỏi trầm mắng, cũng không biết là kia người ngu ngốc, đồn đại thắng này chỉ có bốn đoạn tu vi. Muốn là tiểu gia tra ra, tất nhiên bắt lấy miệng đầy lời nói dối gia hỏa, hướng trong miệng lấp đầy ngựa phân, làm cho hắn hiểu được báo cáo lão quân tình kết cục.

Muốn biết rõ, lấy hần hiện giờ thực lực, cho dù phổ thông sáu đoạn võ giả, đụng với đều thành lui lại xa xa, chiến đấu mà biểu hiện sẽ không so với Sở Thiên tốt hơn.

Theo như cái này thì, Sở Thiên tu vi là luyện thể năm đoạn, chân thực sức chiến đấu không kém sáu đoạn. Quả nhiên, thắng này không giống theo như đồn đại như vậy không chịu nổi.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Ca tự đáy lòng lộ ra nụ cười, ngay cả có loại người như người tồn tại, chiến đấu mới có ý nghĩa a.

Tinh táo tương tích áp đảo qua lại thù hận, cái này một cái chớp mắt, hần thăm nghĩ cùng trước mặt người luận bàn, hưởng thụ thuần túy chiến đấu, không hơn.

Tựa như cảm nhận được đối phương thái độ biến hóa, Sở Thiên nghiêm nghị nhìn về phía đối thủ. Sở Ca khí tức trầm ngưng hạ xuống, đồng thời, khó nói lên lời khí thế cường đại tại quanh thân dâng lên, liên tiếp nâng cao. Phảng phất trọng Hối Tuyết từng lâm, đôi mắt chính đột phá Băng Tức Hùng, cảm giác nguy cơ lạnh yên vọt lên đầu hần.

Nguyên lực giống như dòng suối, từ Sở Ca thân thể từng cái bộ vị, ước hẹn tựa như chạy đến khép lại tới ngón giữa, đầu ngón tay quang đoàn không ngừng áp súc, nguyên lực càng ngưng tụ, cuối cùng hiện ra trắng muốt màu sắc. Thế nào vừa nhìn, thon dài ngón tay tựa như bạch ngọc điêu thành, làm cho người cảnh đẹp ý vui.

Mở ra tuyệt học, Sở Ca sắc mặt xoay mình: "Ta thừa nhận ngươi là đối thủ, vì biểu đạt kính ý, ta muốn xuất ra toàn lực, triệt để đánh tan ngươi."

Đối với cái này Sở Thiên không làm đáp lại, trịnh trọng bày ra Toàn Phong Chương thức mở đầu. Nguy cơ buông xuống, hần chỉ có lấy quen thuộc nhất võ học nghênh địch, vô luận là chân, song chương hay là cánh tay động tác, cũng không có có thể bắt bẻ, có thể nói đạt tới có thể làm được cực hạn.

Sở Ca chậm rãi thò ra bạch ngọc ngón tay, trong mắt lệ mang hiện lên, bàn chân đạp một cái mặt đất, thân ảnh hướng đối phương thổi đi, nổi lên kiếm chi hung hăng đâm hướng lồng ngực. Sở Thiên chợt bắt đầu chuyển động, cả người xoay tròn, trên lòng bàn tay nguyên lực ba động, nhắc lên sóng khí hình thành kinh phong, hung hăng chụp về phía đánh úp lại ngón tay.

Đoạn Ngọc Chi, Toàn Phong Chương đâm vào một chỗ, cảm giác áp bách tràn ngập ra, cách gần đó người xem hô hấp không khoái, trong tràng hai người đều thân hình chấn động, từng người lùi lại mấy bước.

Sở Thiên mày nhăn lại, hơi hơi nhếch miệng, theo tu vi tăng cường, một chiêu này có thể so sánh lúc trước cứng hơn, mỗi đụng với như vậy một chút, liền giống bị lợi kiếm trăm kích, làm thật khó đỡ dựa nhanh.

Đồng thời, Sở Ca trong cơ thể một hồi sôi trào, ánh mắt càng biểu hiện ngưng tụ, tiểu tử này chương lực cổ quái, rồi mới va chạm, như ám kinh tốc hành trong cơ thể, nếu không phải tu vi chiếm ưu, nói không chừng còn sẽ xuất hiện thương thế. Sở Thiên bắt đầu lúc này dấu điểm chốc lát chương lực, tự không tốt hứng chịu.

Hai người lại lần nữa đối mặt, dường như trọng mới quen đối phương đồng dạng, trong con mắt không hẹn mà cùng lướt qua hưng phấn, từng người giảm mạnh mặt đất, hăng hái phóng tới đối phương, hung hăng chiến tại một chỗ.

Sở Ca đi như bay, ra chỉ mau lẹ, "Đoạn Ngọc Chi" xuất hiện nhiều lần, dẹt thành óng ánh lưới lớn, đổ ập xuống hướng đối thủ. Đối với cái này, Sở Thiên chương pháp linh hoạt kỳ ảo phiêu dật, thân hình uốn éo hóa thành cuồng liệt gió cuốn, cùng dày đặc chỉ lưới dây dưa cùng một chỗ.

Như thế kịch đấu, đem ở đây người xem mang lên tân cao trào, hét lên tiếng gào thét như là gọn sóng, trùng trùng điệp điệp va chạm toàn bộ sân bãi.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Lau mắt mà nhìn

Lôi đài số một, cuồng liệt gió cuốn cùng thuần trắng chi mạng lưới lẫn nhau truy đuổi, dây dưa, va chạm, thỉnh thoảng như kịch liệt ba động từ trong tràng từng trận truyền đến, lôi đài phụ cận mặt đất khẽ chấn động.

Kịch liệt giao phong khiến mọi người không kịp nhìn, bởi vì quá chăm chú, người xem khu lại khác thường lặng ngắt như tờ, lớn như vậy trong tràng, chỉ nghe quyền cước tiếng va chạm vang, tôn lên thành trong tràng càng thêm yên tĩnh.

Hai người giao thủ tốc độ quá nhanh, đại đa số người căn bản thấy không rõ cụ thể tình hình, chỉ có thể âm thầm phỏng đoán người nào chiếm thượng phong.

Cũng không biết qua ít nhiều chiêu, chỉ thấy cuồng phong đột nhiên đình chỉ, lộ ra Sở Thiên thân hình, bay ngược nơi này bên bờ lôi đài mới ngừng lại được. Phanh lại bước chân thì quá dùng sức, hải tử cùng phiến đá xung đột, chói tai tiếng ma sát truyền ra.

Không ít người xem đều nói cổ họng, sợ không cẩn thận té xuống, trận đấu này như vậy chấm dứt. May mắn, như vậy không xong tình huống không có xuất hiện, trận đấu cũng khá tiếp tục tiến hành.

"Thực mạo hiểm a."

Kê sát biên giới đứng vững bước chân, Sở Thiên khẩu khí lâm lâm. Mục quang toàn thân nhìn quét, vai phải cùng tay oản tất cả nhiều dấu tay, làn da bị đâm phá, huyết tinh chậm rãi chảy ra, nhuộm đỏ vừa thay đổi quần áo. Đây còn là tránh kịp thời, bằng không thì không phải là rách da, mà là lâm li lỗ máu.

Hấn động thân ngừng đầu, ngưng mắt nhìn đối thủ, thì thảo nói: "Gia hỏa này, thật đúng là không thể khinh thường nha."

Chi mạng lưới từ từ tiêu tán, lộ ra Sở Ca thân hình, hấn không có bất kỳ thương thế, trên người bạch y sạch sẽ như trước.

Thi đấu tạm dừng, dưới đài người xem được cơ hội, nhao nhao nghị luận một lần nữa vang lên.

"Xem ra Sở Thiên muốn thua a." Một người trong đó nói ra phỏng đoán.

"Đúng thế, công tử thế nhưng là huyền mạch cao cấp tư chất, như thế nào thường nhân có khả năng so sánh? Cùng công tử là địch, không biết tự lượng sức mình, tự chuốc lấy khổ."

Người này là Sở Ca một cái chó săn, thấy chủ nhân phát uy, cảm thấy trên mặt lâm rạng rỡ, lời nói trên rung đùi đắc ý, đắc ý phi phạm.

Một cái thiếu nữ xinh đẹp nhỏ giọng cô: "Tu vi kém cấp một, còn có thể chèo chống lâu như vậy, Thiên tiểu đệ cũng coi như như năng lực a."

Bên cạnh bạn trai ăn tới dầm chua, mặt lộ vẻ không khoái giận dữ nói: "Dù sao đều thành thua, sớm thua muộn thua có khác nhau, tóm lại tránh không được bị nốc-ao."

Tiểu mỹ nữ trừng hấn liếc một cái: "Vậy lại như thế nào, chung quy so với người đầu luân bị loại bỏ càng tốt a."

Bạn trai trong mắt hiển hiện xấu hổ, vừa muốn phân biệt, tiểu mỹ nữ uốn éo uốn éo đi xa, đại khái trong lòng tức giận, có thể bờ eo thon bé bỏng như cũ uốn éo thành chập chòn sinh tư.

Người này hồi hận không thôi, trong nội tâm kêu thảm một tiếng, cuồng quát vung ra bàn chân, đuổi theo nhân sinh hạnh phúc mà đi. Đuổi theo thì ám mà nghĩ nơi này, cùng cái nữ nhân tính toán cái gì thực, ngu ngốc ép a. Sự tình mặc dù không lớn, có thể làm cho đối phương từ đó chán ghét chính mình, vậy sâu sắc không ổn.

...

Sở Ca ôm quyền mà đứng, bề ngễ đối thủ, bạch y bông bông, khí phách thẳng tới trời cao, tuy là đáng đồng nhất mặt đất, chủ quan cảm giác, phảng phất tài trí hơn người, đơn giản chỉ cần có dũng khí bao quát cảm giác. Hấn sắc mặt lãnh khốc mở miệng nói: "Người sẽ không liên một ít bổn sự a?"

Tuy ngoài miệng hỏi, trong nội tâm sớm có kết luận, người này thế nào khó chơi, cũng bắt quá hoàng mạch trung cấp tư chất, như biểu hiện như thế đã tính khó được, còn có thể hy vọng xa vời cái gì rồi

Đề xuống tâm sự, Sở Ca lắc đầu, thất vọng thờ dài nói: "Là ta sai rồi, đối đãi chờ mong quá cao."

"Nói thật được rồi, như chỉ vụn vụn có bức này bốn sự, tuyệt không phải đối thủ của ta. Nếu không nguoi đầu hàng đi, đây chính là vì muốn tốt cho nguoi."

Sở Ca ngừng khí hàm chứa tiếc nuối, sáng ngời mục quang nhìn về phía đối phương.

Dưới đài lặng yên, chính như Sở Ca nói, tiếp nhận đề nghị chấm dứt trận đấu, có lẽ là tối thể diện bị nốc-ao phương thức.

Đồng đảo tâm mắt đan chéo, Sở Thiên nhún nhún vai, mỉm cười mở miệng cự tuyệt: "Vây rất đáng tiếc, vừa tập thể dục hoàn tất, bắt đầu có chút cảm giác."

Nghe vậy Sở Ca giờ ngón tay cái lên, trên mặt lại tràn đầy trêu tức: "Vây mới tốt chứ, hi vọng nguoi không phải mạnh miệng mới tốt."

Đối mặt nói thẳng nghi vấn, Sở Thiên cũng không tức giận, chỉ là lấy tay đột chỉ, ngón trở tiêm chọc có ngân quang hiển hiện, sáng sủa sáng tất, giống như sao tinh.

Thấy thế Sở Ca nâng cao tinh thần cảnh giới, gia hòa này lại lưu lại một tay, xem ra như là không biết điều khiển, chẳng lẽ hần còn am hiểu tại đây nói?

Ngoài dự liệu của mọi người, cái này ngón tay Sở Thiên dụng tới công kích, ngược lại duỗi ngón ngăn chặn cổ tay trái miệng vết thương chậm rãi xoay chuyển, mà khe vuốt nơi bả vai miệng vết thương.

Sở Ca mặt mang nghi hoặc ngưng thần nhìn kỹ, chỉ thấy ngân quang vuốt ve qua đi, hai nơi máu vết thương dịch dừng lại lưu, thương thể lấy mất thường có thể thấy tốc độ giảm bớt. Trong chốc lát, làn da ô dù dần dần bẻ trên, lại nháy mắt hoàn toàn khép lại. Phảng phất vừa rồi bị thương vền vẹn là mộng một hồi, mà bây giờ, tỉnh mộng.

Ngân quang tự nhiên là Sở Thiên trong cơ thể Linh Năng, kinh qua nhiều lần tìm tòi, hần đối với Linh Năng nhận thức cùng sử dụng trở nên thành thạo.

Linh có thể vì Huyết Đồng Linh Hồ tộc chỉ có, tác dụng mười phần rộng khắp, không chỉ có thể sử dụng tại rèn luyện võ học, tăng phúc thực lực, càng có thể dùng để chữa trị thương thể.

Giống như bây giờ, Linh Năng tại miệng vết thương, có thể tăng cường huyết nhục hoạt tính. Thân phụ Linh Hồ huyết mạch, Sở Thiên thể chất vốn khác hẳn với thường nhân, còn có Linh Năng phụ trợ, phát huy công hiệu lên hiệu ứng, năng lực tại ngắn hạn khép lại thương thể.

Đương nhiên, bởi vì chịu được chỉ là vết thương nhẹ, năng lực đơn giản trị liệu. Nếu là trọng thương cũng hoặc tàn phế, hiệu quả là trên diện rộng suy yếu.

Bất quá, trước mắt tu vi yếu, theo tinh thần cùng Linh Năng không ngừng tăng cường, chữa thương hiệu quả cũng sẽ tùy ý tiến bộ, tu vi tinh thâm, thậm chí thể phát huy người ghen hòng nhìn trần trời hiệu quả. Tự nhiên, những cái này cách bây giờ Sở Thiên còn rất xa xôi.

Trong đó nguyên lý mọi người mọi người tại đây may may biết, mỗi cái chấn động vô cùng, nhìn về phía Sở Thiên mục quang, quả thật như là nhìn thấy phi nhân loại.

Thu hồi nội tâm khinh thường, Sở Ca âm thầm phỏng đoán: "Đây là cái gì cổ quái võ học, chẳng lẽ là một loại hi hữu bí pháp? Có thể chưa từng nghe nói Công Pháp Các như loại này bí pháp tồn tại, gia hòa này lại từ chỗ nào thành tới?"

Khán giả mặt lộ vẻ kinh hãi, thậm chí kinh hãi kêu ra tiếng, trong lúc nhất thời, trong tràng "Ồ" âm thanh nổi lên bốn phía, trong đó không thiếu nữ hài tử, tựa như hoàng anh xuất cốc, thanh thúy êm tai.

Lại không quản những người này như thế nào giật mình, Sở Thiên ngưng tụ tâm thần, nguyên vốn huyết mạch chỗ sâu tự tôn tự nhiên sinh ra, khí tức rồi đột nhiên cường thịnh, bên ngoài thân thể bằng bạc điện giật thành tia kết kén, mi tâm "Huyết Yêu đồng tử" chậm rãi mở ra, phảng phất đến từ Cửu U địa ngục, lộ ra kinh tâm động phách khủng bố.

Mà, sáng kén nhanh chóng áp súc thu liễm, dần dần ẩn núp tại dưới làn da tầng. Sở Thiên toàn thân sáng bóng tràn đầy, có điểm giống Phật gia nói Bảo Quang bên trong bao hàm. Như nhìn kỹ lại, thỉnh thoảng rất nhỏ vết lốm đốm từ Sở Thiên da hạ du qua.

Lúc trước Sở Thiên cũng không có không công vượt qua, tuy dãi tại tu vi, lại dốc lòng tu luyện Huyền Yêu Linh Thần Quyết, Tinh Thần lực ngày càng đề thăng, chừng không Linh Năng càng thuần thực.

Linh Năng vốn tinh thần, Linh Hồ tộc nào bộ cấu tạo đặc thù, có thể tinh luyện bộ phận Tinh Thần lực, hóa thành công dụng càng rộng Linh Năng, cả hai tính chất có khác, lại có cùng nguồn gốc. Tiêu hao Linh Năng cũng được có nghĩa là hao phí tinh thần.

Nếu là quá độ sử dụng Linh Năng, dẫn đến tinh thần khô kiệt, cũng chỉ có thể mặc người chém giết. Mặt khác, tràn lan sử dụng Linh Năng là lưu lại di chứng, ngăn chặn tâm trí phát triển, cấm cố võ đạo chi lộ, cho dù tiêu diệt địch nhân, vậy mà được không bù mất.

Có thể nói, Linh Năng là kiếm 2 lưỡi. Có thể không dùng tốt nhất không cần, phi sử dụng, cho thấy thể tiết kiệm thì nên tiết kiệm, như kết sáng kén chiến đấu loại kia cách làm, tính sơ cấp thô thiên vận dụng.

Cũng chính là Sở Thiên lần đầu trải qua tại đây nói, trong cơ thể Linh Năng không mạnh, mới không có những thành hậu quả xấu. Tu vi cao thâm, như đi cử động lần này động, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Thu liễm Linh Năng, lặn trong da, chính là điều khiển Linh Năng từ từ thành thực tiêu chí, tiến thêm một bước, chính là hình thành huyền diệu "Linh Năng Sa Y". Muốn đạt tới một bước này, lấy mất Sở Thiên hạ nông cạn tu vi, đương nhiên không có khả năng.

...

Huyết Yêu đồng tử mở ra, Tinh Thần lực lan tràn, đồng tử lực cùng tinh thần song trọng bao trùm, xung quanh hết thấy động tĩnh đều tròn không thoát cảm giác.

Sở Thiên phía trước đạp mấy bước, tốc độ tăng vọt, hóa thành cái bóng mơ hồ lao thẳng tới đối thủ, trên không thân hình xoay tròn, chợt ra một chưởng chụp về phía vai phải, chưởng ban đầu tới đột ngột khó liệu, chưởng không rơi kinh phong tiên sinh. Đối với cái này Sở Ca không dám khinh thường, tròn mắt hơi híp, bật hơi khai mở thanh âm, vận chuyển Đoạn Ngọc Chi đâm về lòng bàn tay.

Huyết Yêu đồng tử hiển hiện yêu dị hào quang, chiêu này thế tới, lực đạo, tốc độ, phương vị đều tại trong kế hoạch của, Sở Thiên mặt lộ nụ cười tự tin, xuất chưởng quỹ tích như trước không thay đổi.

Chỉ ở sắp va chạm chỉ kịp, chưởng lưng chợt có băng bạc lướt qua, xuất chưởng tốc độ bạo tăng, tay phải mơ hồ thành hình ảnh, Sở Ca suy nghĩ chưa kịp, bờ vai đã bị vỗ trúng, chịu được tại đây ảnh hưởng, chỉ bên trên ngọc mạng suy yếu, tự vô lực lại đâm xuống.

"Cái này thật nhanh."

Ý nghĩ này chuyển qua, Sở Thiên kinh hãi thuận thế lui về phía sau, may mắn triệt thoái phía sau kịp thời, bằng không thì trên lòng bàn tay kinh lực bạo phát, e rằng là đương trường trọng thương.

Thấy thế Sở Thiên lần thân về phía trước, nhanh hơn một chưởng tập kích phản búng, Sở Ca cũng không dám có ỷ tàng, bờ hình dáng huyết khí từ trong cơ thể lan tràn ngưng tụ nơi này hai ngón, trầm ngưng đỏ sậm huyết kiếm trong chớp mắt hình thành.

Linh Năng che trong tay lưng, Toàn Phong Chưởng lần nữa gia tốc, có thể huyết kiếm vô luận lực lượng, hay là tốc độ, đều hơn xa lúc trước, tuy Huyết Yêu đồng tử nhìn phải hiểu, chịu được thân thể cực hạn, không cách nào nữa nhìn cái biến, cuối cùng cả hai hung hăng chạm vào nhau.

Kịch liệt đụng chuyển âm thanh vang lên, hai người tất cả lui về phía sau hơn mười bước, trọng tâm trầm xuống từng bước sinh lực, tron nhãn trên lời dài vội hiện ra một chuỗi dấu chân. Trong tràng hư thanh nổi lên bốn phía, không muốn tuy là tính chất đặc biệt sản nhả, vậy mà chịu không được như vậy lực đạo.

Lan đến qua đi, hai vị tuyển thủ thân hình rung mạnh, rốt cục đứng vững thân thể, trong đó trên trán, đều thấm to như hạt đậu mồ hôi, đối với lẫn nhau cảnh giới chi tâm, đã là nhắc đến mười phần.

Sở Thiên cảm thấy "Huyết kiếm" kinh lực dọa người, chỉ là hai ngón tay, chính mình lòng bàn tay lại như bị kiếm đâm qua đồng dạng. Mà bị Linh Năng tăng phúc Toàn Phong Chưởng cùng theo sát nhị trọng Tu Du Kính, khiến Sở Ca trên mặt thoát đỏ thoát trắng, tốt một hồi mới tiêu tan dừng lại, hơi kém không có phun ra miệng huyết.

Hai người nhìn chăm chú liếc một cái, trong tâm mắt đã không chứa cừu hận cùng khinh thường, mà là tràn ngập anh hùng kính ý, song song gào thét một chút, bước nhanh về phía trước va chạm một chỗ, trên tay thì triển tuyệt học kích chiến.

Vì vậy, gió cuốn cùng chỉ lướt lại lần nữa dây dưa, cùng lúc trước bất đồng, gió lốc bắt đầu lấp lánh băng bạc, chỉ mạng lưới dày đặc cứng cỏi, phảng phất đỏ sậm huyết mãn.

Thật lâu, nhất đạo thân ảnh bị đánh bay ra lời dài, ngã xuống đất gãy dựa không nổi, hàng phía trước người xem bận rộn ngưng mắt nhìn qua, không phải Sở Ca thì là người nào?

Hắn nhìn qua có chút thê thảm, vật áo trước nhuộm dần huyết tinh, trên người ấn xuống mấy đạo chưởng ấn, quả nhiên tiêu sái không tại. Tuy thua trận trận đấu, lại như cũ về mặt lạnh lùng, mỗi một hai mắt không còn oán niệm, chiến ý không giảm bỗng nhiên nhìn về phía trên đài.

Chỗ đó, như để hấn Sở Ca tôn kính cường địch.

Mọi người nhân mạng chân Kinh Thần sắc, mục quang chỉnh tề quét về phía lời dài, một đạo mãnh liệt gió lốc dần dần ngừng chuyển động, trong đó lộ ra thon gầy thân ảnh, diện mạo thật là non nớt, lại không người còn dám khinh thường.

Người thắng, Sở Thiên!

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Thiếu niên Phi Dương phiên não

Trận đấu kết quả khiến cho Sở Hách trợn mắt há hốc mồm, trên mặt không còn ngày xưa ngang ngược. Trời ạ, hắn nhìn thấy gì, tiểu ca lại bị Sở Thiên đánh bại, mà trước đó không lâu, người này còn là minh trảo phùng đối tượng.

Nghĩ tới đây, hắn cảm thấy té bào nào có chút không đủ dùng. Khải Linh thì tam trưởng lão nói minh bạch, Sở Thiên bất quá hoàng mạch trung cấp tư chất, còn không bằng chính mình. Nhưng vì cái gì tiến bộ nhanh như vậy, liền ngay cả đệ đệ đều bại, cái này không khoa học a.

Suy tư thật lâu, Sở Hách chợt nhấc lên mập tằm lông mày, ánh mắt lộ ra nồng đậm ngạc nhiên, phảng phất bắt lấy mấu chốt của vấn đề. Khắp cả người ngân quang cũng khá lý giải, có lẽ là cửa không biết võ học, nhưng mi tâm mở to mắt là tình huống như thế nào, người bình thường sao có thể có thể làm được?

Một câu từng bị vô số lần lặp lại, lặng yên trôi qua bên tai.

"Sở Thiên, mẹ ngươi là yêu quái, ngươi chính là nhân yêu."

Đây là hán giễu cợt Sở Thiên thì thường nói, tự hiểu chuyện đến nay, cảm cái này chuyện cười đối phương đã nhiều năm.

Trên thực tế, hắn chỉ là nghe nói đồn đại, bảo sao hay vậy mà thôi, bình thường nay đem tại đây với tư cách là gây chuyện lý do mà thôi, cũng không có nghiên cứu sâu trong lời nói hàm nghĩa.

Lúc này nghĩ đến, nhân yêu cũng nói nhẹ, người này quả thật so với yêu quái còn biến thái, chính là chính là cái gia súc. Luyện thể năm đoạn khiêu chiến sáu đoạn, hoàng mạch tư chất khiêu chiến huyền mạch, lại vẫn thể thành công, chỉ có quái thú năng lực làm ra như thế không thể tưởng tượng sự tình.

Đối với loại quái vật này, hắn liền tiếp khiêu khích nhiều năm, hiện tại không có bị ngược đãi chết thật sự là quá may mắn. Sở Hách chợt dạ trộm trên khán đài yêu ma Sở Thiên, lặng lẽ lấy tay phát một cái trán, ướt sũng mồ hôi lạnh lâm li.

Hắn âm thầm hạ quyết tâm, về sau không còn trêu chọc gia hỏa này, ai muốn trêu chọc người nào, dù sao lão tử không phụng bồi, người nào tự tìm chết kéo lên cây ốt, trước hết đập chết hắn.

Đề xuống nội tâm ý niệm trong đầu, chú ý tới Sở Ca bị thương co quắp trên mặt đất, Sở Hách bước lên phía trước dựng lên đệ đệ cánh tay. Dưới sự giúp đỡ của hắn, Sở Ca toàn thân dùng sức thăm dò mấy lần, tay chống mặt đất miễn cưỡng đứng lên.

Loại kia đồ sấm khí tức là một môn kỳ dị bí pháp, là Tứ Trưởng Lão thân truyền, thúc dục sức chiến đấu tăng vọt, uy lực hết sức kinh người. Nhưng chiêu này có cái lấy, đó chính là tiêu hao quá lớn.

Sở Ca sờ dĩ nhìn qua thê thảm, tự nhiên như tỷ thí kịch liệt nguyên nhân, càng trọng yếu hơn là, tiêu hao quá thừa, thể lực tiêu hao. Thúc dục bí pháp lâu như vậy, mặt ngoài mặc dù nhìn không ra, chân thực sớm đã dầu hết đèn tắt.

Tự học võ đến nay, hắn bằng vào xuất chúng tư chất, chưa bao giờ gặp phải ngăn trở, một mực thuận buồn xuôi gió. Mặc dù đem hết toàn lực, như cũ thua trận trận đấu, trong chốc lát như muốn khóc xúc động, không đợi rơi lệ ra liền cường ngạnh phanh lại.

Đại trưởng phu đình thiên lập địa, tranh đấu nhảy lên đoạn nước mắt không thể lưu lại. Tứ Trưởng Lão trắng ngần là như thế dạy bảo, chính là Sở Ca bản thân đứng thẳng chỉ đạo.

Ổn định tâm tình, hắn ngưng mắt nhìn về phía Sở Thiên, mục quang lạnh lẽo mà nóng bỏng, duỗi ra ngón tay cái thái độ tươi sáng rõ nét nói: "Lần này là ta thua, nhưng tuyệt sẽ không lại thua lần thứ hai. Lần sau tỷ thí gặp lại rút cuộc. Ngươi tiểu đệ, ta thu định rồi."

Tại ca ca nâng cùng tiểu đệ tím tím, Sở Ca không lưu lại nữa, quay người rời sân, tuy là bại, có thể rời đi bóng lưng ngạo khí như xưa, thẳng tắp như trước, tựa như Tuyết Tùng trong rừng thẳng tắp thương tùng. Vô luận lớn hơn nữa ngăn trở, hay là lại Hàn Phong Tuyết, cũng không thể đem bẻ gãy.

"Ba ba ba."

Đối với cái này, trong tràng người xem tặng cho tiếng vỗ tay nhiệt liệt, mấy cái nữ hài trong mắt ngưỡng mộ không giảm mấy may. Sở Ca bình thường biểu hiện hài lòng, có thể nói tuy bại nhưng vinh, cuối cùng thu tiểu đệ bá khí ngôn luận càng văn hời hợt.

Nghe vậy Sở Thiên mặt lộ mỉm cười, đối thủ tuyệt không phải hời hợt, tư chất ưu tú, ý chí kiên cường, rất chờ mong tới lần nữa đọ sức.

Duy có một chuyện hán phiền muộn, việc đã đến nước này, gia hòa này lại nhớ mãi không quên thu tiểu đệ, thật sự là cố chấp a. Chẳng lẽ mình rất có tiểu đệ phong phạm? Sở Thiên thật nghĩ móc ra tấm gương tự điều tra, nhìn xem có hay không trời sinh một bộ tiểu đệ mặt.

Có thể hán không thể làm như vậy, vạn chúng nhìn trừng trừng, công khai lấy kính theo mặt, là mỹ nữ mới có đặc quyền. Nam nhân như vậy với tư cách là, định sẽ bị người nện về mặt trứng thối.

Sở Thiên tại đây trời trong tiếng vỗ tay cất bước xuống đài, nhưng trong lòng suy nghĩ, không thể nói trước muốn thừa dịp không người chăm chú xác nhận tương mạo vấn đề.

Trong tràng người xem ồn ào nổi lên bốn phía, khách quý khu cũng một mảnh xôn xao, bất kể là tộc cao tăng, hay là từ bên ngoài đến khách, bao gồm Tổng, Lưu hai nhà đại biểu, đều mặt mang chấn kinh.

Liền ngay cả Sở Phi Dương vậy mà có chút kinh ngạc, liếc qua, thấy Sở Phong sắc mặt bình tĩnh như trước, mục quang lại có chút khác thường, trong đó hình như có hán chưa bao giờ thấy qua cuồng nhiệt.

Lúc này phụ thân xem ra có lạ lắm cảm giác, thuở nhỏ đến nay, Sở Phong tại hán trong suy nghĩ đều là ổn trọng như núi nhân vật, hiện tại cái này nhất hình tượng lại có chỗ phá vỡ. Dụi dụi con mắt, phụ thân trong mắt vững vàng như xưa, nơi đó có mấy may khác thường tại?

"Có lẽ là ảo giác a."

Sở Phi Dương thì thảo tự nói, rốt cuộc cách xa nhau như đoạn cự ly, quan sát sai lầm vậy mà thuộc bình thường.

Bất quá, hán tựa hồ có chút hiểu rõ, tại sao phụ thân thân là tộc trưởng, lại đối với Thiên tiểu đệ như thế coi trọng. Sắc bén như thế ánh mắt, thật đúng xa không phải người thường có thể so sánh. Chỉ là không biết hán tại sao biết trước.

Cảm giác thấy rõ một chút đồ vật, nhìn chăm chú nhìn lại càng mơ hồ, thật muốn bị sương mù che lấp, hao hết ra sức suy nghĩ cuối cùng nghĩ không ra nguyên do.

Suy nghĩ quá nhiều, chỗ mi tâm hơi đau, Sở Phi Dương thu hồi tạp niệm, đem lực chú ý đặt ở kế tiếp trong trận đấu.

...

Sở Sở thanh tú động lòng người đáng lời đài hơi nghiêng, trước mặt thiếu niên ước chừng mười sáu tuổi, theo nàng rõ ràng, người này danh gọi Sở Bằng, lần trước đã tấn cấp Top 8, ngày nay càng có sáu đoạn tu vi.

Tu vi chênh lệch cấp một, nàng cũng không uể oải, trong mắt sáng tràn ngập chiến ý, chỉ cần đã bại trước mặt người này, liền có thể tấn cấp bán kết, cách hội sư trận chung kết thêm gần một bước.

Tiểu mỹ nữ gần ngay trước mắt, Sở Bằng mí mắt buông xuống, tâm thần bất động. Tại đây trong lòng người ngoại trừ tu luyện chính là chiến đấu, Sở Sở dụng mạo tuy đẹp, cho hán chỉ là cần chiến thắng địch nhân, cùng trong đó đối thủ của hán cũng không bất đồng. Trên thực tế, tự muội từ lên đài, hán liền mí mắt đều không nháy mắt một cái.

Dưới đài tự có người quen thuộc gia hòa này, thấy thế âm thầm là Sở Sở gọi thăm. Cái này muội tử dụng phải ai cũng tốt, hết lần này tới lần khác gặp lạnh như băng gia hòa. Cái thắng này có lẽ không biết thương hoa tiếc ngọc, muội tử da thịt trắng nõn mịn màng, nếu chịu lên một chiều Ứng Trảo Công, chắc chắn, nếu là phần hồng trên khuôn mặt thêm...nữa hơn mấy đạo, ai.

Không ít người than thở, bóp cổ tay thở dài, lần này tình hình, có thể so với mỹ nữ gặp được dã thú, tú tài gặp được binh lính, thật sự là ngư nhai Mẩu Đan, đốt đàn nấu hạc, phá hư phong cảnh a phá hư phong cảnh.

Tam trưởng lão cũng không chú ý đến bức này chuyện, như thường lệ vung lên hắc tay áo, tuyên cáo trận đấu bắt đầu.

Nhắm mắt trong ánh mắt, Sở Bằng đột nhiên trợn mắt, nguyên lực hướng song chưởng ngưng tụ, hai tay căng như cung dây cung, song chưởng chậm rãi đến thất lưng, lòng bàn tay hướng xuống tu chỉ khúc đuối, cực giống trong núi Diêu Hâu giờ vuốt.

Hán nheo mắt lại, trong khe tình quang tuôn động, cất bước đạp đất mượn lực, chân uốn lượn bắn ra, thân ảnh mơ hồ trên bắn tới đối thủ trước mặt, vung trảo hướng Sở Sở mềm mại khuôn mặt chộp tới.

Cái này đưa tới công phần, người xem khu như hòa được bị đốt bạo, chỉ trích xôn xao lên. Gan lớn trong miệng quang quác, không ngừng khiển trách tại đây người vô tình. Nhất gan sợ hải trong đó tu vi, cho thấy nhỏ giọng, âm thầm thăm hỏi thắng này cả nhà nữ nhân.

Giết hại tiểu mỹ nữ, thiên lý khó chứa!

Đáng tiếc chính là, những cái này nghĩa cử, tại Sở Sở cũng không giúp đỡ, hết thảy còn phải dựa vào chính mình.

Đội công kích buông xuống, Sở Sở bên trên thân thể bất động, giẫm gót sen, triệt thoái phía sau mấy bước, hoàn toàn tránh đi cái này trảo kích. Xu thế tránh trên dáng dấp nhanh nhẹn, trang phục tinh xảo dung mạo như tiên, dưới đài người xem lớn tiếng.

Mất thấy đối phương chiêu thức đã lão, Sở Sở chọt ra một chưởng hướng "Ứng trảo" kích, nguyên lực tại giữa không trung ngưng tụ lòng bàn tay, lóe ra

tia sáng chói mắt, đây là nàng sở trường tuyệt học "Huy Lạc Chương" .

Trảo, chương đâm vào một chỗ, tiếng vang như kim thạch vang lên, cuộn trào mãnh liệt nguyên lực mang theo kinh phong đập vào mặt, khiến cho Sở Sở tóc đen loạn vũ, ngực lại càng là cứng lại, cũng không đi cạy mạnh cử chỉ, theo lực đạo lăng không lộn một vòng bỏ nhào, lá rụng trong gió bay bổng rơi vào bên bàn, thân thể mềm mại một hồi loạn sáng ngời, cuối cùng ngừng chân đứng vững.

Cái này giao thủ, trán kẹp tóc bị thổi đoạn, ba búi tóc đen bình yên rủ xuống, kiều nhan nhuộm dần đỏ hồng, bộ ngực sữa một hồi phập phồng, xinh đẹp bên trong thêm một chút quyến rũ.

Bầu trời xanh phi người sống, phiêu dật mà hung hiểm, khán giả tâm tình rớt lại phía sau tái khởi, rất cảm thấy kích thích ngoài, chán thiên tựa như trăm trò khen ngợi.

Sở Bằng lùi lại mấy bước, băng lãnh trên mặt hiển hiện nụ cười. Đối phương tuy là cái tiểu muội, lại không có trong tưởng tượng không chịu nổi, đối với cái này hẳn phi thường hài lòng.

Tiểu ý thu liễm, hấn ánh mắt ngưng trọng lên, kế tiếp là thu hồi khinh thường, đem đối phương coi như kinh địch để chiến đấu.

Điều chỉnh trạng thái, hai người vận chuyển nguyên lực, thi triển tuyệt học, dưới chân như phi Phong lôi, thân hình lấp lánh chẳng chút, huyết nhục va chạm giăng co một chỗ.

Ứng Trảo Công chính là tiền bối lên vào thâm sơn sông rộng, nhiều lần quan sát Điều Hầu đi săn, kinh qua mấy năm nghiên cứu kết hợp nhân thể bản thân, dốc hết tâm can khắp huyết sáng chế tinh diệu trảo pháp.

Không nói đến cong lại như ứng trảo, trảo công lăng lệ, nguyên bộ bộ pháp càng hàm ẩn thương Ung Phi nhào ý tứ. Mặc dù không thể như cảm loại này chân chính bay múa, lại cũng hết sức chột hiện chuyển xê dịch, có thể nói hung hãn cùng hăng hái gồm nhiều mặt, thật sự không để cho còn nhỏ dò xét.

Huy Lạc Chương thì là hoa lệ mà thực dụng, xuất chương phát sáng trong tay, do Sở Sở thi triển thủ công, có thể nói người đẹp chương tịnh, lại càng tương xứng.

Trong đó phát sáng là nguyên lực ngưng tụ biểu hiện, cô đọng trình độ cũng không kém cõi Đoạn Ngọc Chi, như trường kỳ tu luyện thủ công, trên lòng bàn tay lực đạo dần dần di thường người, quả nhiên không phải chuyện đùa.

Trong tràng hai người toàn lực ứng phó, tiến thoái tung hoành, quang ảnh trào hình ảnh thể như điên phong mưa rào, rậm rạp chẳng chút khắp cả tòa lôi đài, thân hình văng lai chương trảo va chạm, ở đây người xem nín thở xem cuộc chiến.

Một hồi lực bạo kịch đấu, hai người dừng bước, hiện ra tướng mạo, Sở Sở đỏ mồm hơi lâm li, thổ khí như lan, Sở Bằng hơi hơi thở hỗn hển, lạnh lùng trên mặt hiển hiện khô nóng. Tổng thể mà nói, Sở Bằng ý vào tu vi ưu thế, vững vàng chiếm giữ thượng phong, có thể Sở Sở võ học cường đại, bộ pháp nhẹ nhàng, mặc dù vị trí hạ phong lại sẽ không rất nhanh bị thua.

Hơi chút điều tức, Sở Bằng thiện ý cười cười, nụ cười câu nệ không đành lòng nhìn, trong miệng cứng rắn nói: "Người rất tốt, cẩn thận, ta muốn xuất ra toàn lực."

Nghe vậy Sở Sở không khỏi âm run sợ, nàng vốn là đang ở hạ phong, nhưng đối phương lại vẫn như giữ lại?

Tại nàng lo lắng trong ánh mắt, Sở Bằng toàn thân khí tức ba động, nguyên lực không ngừng hướng thủ chương quán chú, đầu ngón tay tăng trưởng dần dần, màu sắc hóa thành khô héo, đại khái nhìn lại, lại cùng chân chính Điều Hầu bàn tay giống nhau như đúc.

Cùng lúc đó, khó tả cảm giác nguy cơ tại Sở Sở trong nội tâm đột nhiên dâng lên.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Cự Linh chi lực

Đầu ngón tay tan ra ứng trảo, Sở Bằng thả người nhảy lên phi bổ nhào qua, Ứng Trảo Công trận bão đánh úp về phía đối thủ, Sở Sở bận rộn thi triển Huy Lạc Chương chống lại.

Hai vị tuyền thủ đều tự ý tốc độ, chỉ một thoáng, khán giả chỉ có thể nhìn nơi này hai đạo thân ảnh mơ hồ lẫn nhau truy đuổi chém giết. Tốc độ công kích lại càng là làm cho người ta sợ hãi, cực trong thời gian ngắn, hai người đã giao thủ trên trăm chiêu.

Không ít người trên trán mồ hôi lạnh trượt xuống, thử nghĩ như đối thành chính mình chống lại hai vị này, e rằng phản ứng không kịp nữa, liền sẽ phải chịu đựng không hết thương thế, bị đương trường trong chớp mắt miếu sát.

Một đạo hồng nhật thân ảnh như là con mèo nhỏ, vội vàng thiểm lui về phía sau, thân ảnh đứng ở bên bàn, Sở Sở lông mày hơi hơi nhàu lên, khuôn mặt lộ ra đau đớn biểu tình, thon dài bàn tay trắng nõn rõ ràng nhiều ra vài đạo tổn thương, huyết tinh chậm rãi nhuộm đỏ mu bàn tay.

Loại này thấy vừa yêu vừa thương bộ dáng, tin tưởng có chút bốc đồng khó dây vào cũng không nhịn xuống tay, thậm chí có thể nói nam nữ thông sát, liền nữ hài tử cũng không khỏi sinh lòng thương cảm.

Sở Thiên lại càng là trong nội tâm thất lại, hận không thể thay nàng hứng chịu cái này vài cái.

Cái gọi là nhân tính tại Sở Bằng trên người tựa như không tồn tại, thấy thế cất bước lần thân về phía trước, co lại mười ngón càng mạnh mẽ chụp vào đối phương. Vô luận nam nữ, chẳng phân biệt được đẹp xấu, từng chiêu tàn nhẫn, tuyệt bất dung tình, đầy đủ thể hiện ra thừa dịp người bệnh muốn mạng.

Hắn áo vàng bông bênh, xuất thủ như gió, toàn lực hành động, trong tràng trên không bị đầy trời trào ảnh che lấp, thiên la địa võng hướng đối thủ.

Đối với cái này Sở Sở cũng không thượng sách, chỉ phải phòng ngự kéo dài trận đấu, cả người cuộn tròn thành phần hồng đoàn đội, tại bên dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, lạnh run.

Chỉ chớp lát sau, nàng quanh thân khí lực không thêm, thể năng gần như khô kiệt. Muốn biết rõ, Huy Lạc Chương tiêu hao thật lớn, đánh nhau kịch liệt lâu như vậy, thật sự khó có thể kể. Bởi vậy, bàn tay như ngọc trắng dẹt liền phòng ngự dần dần tán loạn.

"Phốc phốc."

Một vết thương xuất hiện ở Sở Sở vai, lần này thương thế cũng không nhẹ, dưới làn da mặt huyết nhục bên ngoài trở mình, nơi bả vai áo mỏng nhiễm lên mọng nước.

Dưới đài, rất nhiều thiếu niên thấy thế đau lòng, tựa hồ cảm động lây, phảng phất xuất hiện ở trên người mình. Có thể tiếp sau tình hình tiếp tục kích thích bọn họ yếu ớt thần kinh, khiến chiến tâm lý cực hạn, không có vô tình nhất, chỉ có rất vô tình.

Phốc phốc âm thanh liên vang, Sở Sở hốt hoảng tránh, kéo ra cự ly đứng lại, phát giác tại trên thân thể bất đồng bộ vị, lại thêm năm sáu đạo vết thương.

Một vòng kiên quyết tại thuần túy Tịnh Thủy trong mắt lướt qua, cho dù kéo dài xuống cho thấy thất bại, còn không bằng liều mạng đánh cược một lần, coi như là thua, cũng phải dốc hết có khả năng, tâm không tiếc nuối.

Toàn thân nguyên lực hướng tay phải hội tụ, hình thành Huy Lạc Chương cũng không dừng tay, tăng lớn nguyên lực đưa vào, cuối cùng, một vòng óng ánh trắng tròn đem tay phải bao, vàng sáng chiếu rọi, càng lộ vẻ năng dung nhan như ngọc, tuyệt đại khuynh thành.

Áo trắng thiếu nữ khuôn mặt nghiêm túc, biểu tình như vậy, đột tiến mấy bước, tay phải trắng tròn vững vàng hướng đối thủ, sóng khí không sinh, uy lực nội liễm, có thể người sáng suốt cũng có thể phát giác, bình tĩnh lặn xuống giấu khùng bố.

Có thể Sở Bằng hoàn toàn không có tránh né ý định, chính bởi vì mình bạch chiêu này rất cao minh, mới quyết định đem chính diện đánh tan. Như đối mặt cái tiểu nha đầu đều muốn tránh lui, kia những năm nay toàn bộ sống vô dụng rồi, còn không bằng mua khối đậu hủ chụp chết chính mình.

Nguyên lực tự trong cơ thể hắn gào thét, hết thảy ngưng tụ trên song chưởng, khiến cho ung trào tăng trưởng một chút, màu sắc càng thêm thâm trầm, từ bên trong không khó cảm thụ hơn xa lúc trước sắc bén. Hai móng ngưng tụ nguyên lực, xé rách không khí, gần như đồng thời đâm vào trắng tròn.

Trắng tròn cùng ung trào tiếp xúc, chói mắt ánh sáng phát ra rực rỡ, khán giả không khỏi nheo mắt lại. Hai đạo nguyên lực lẫn nhau va chạm, triệt tiêu, cuối cùng, trắng tròn rút lại yếu bớt, trào thượng nguyên lực như cũ có phần ra hồn.

Sở Sở hàm răng cắn nát cặp môi đỏ mọng, trong miệng nặn thật kích thích thần kinh, trên lòng bàn tay trắng tròn không bị khổng chế nơi đây tan rã.

"Phải thua đi?"

Ý nghĩ này chuyển qua, Sở Sở đôi mắt sáng ảm ướt, trong đó nước mắt tuôn động, trong nội tâm tràn ngập không cam lòng cùng đau đớn.

Mất thấy nàng bộ dạng này bộ dáng, Sở Thiên đau lòng như cắt, vô cùng hối hận đáp ứng ước định. Hắn thế nhưng là rõ ràng chứng kiến, đối mặt như vậy trọng áp, nàng vết thương trên người khêch trương, bay ra càng nhiều huyết tinh, lỗ hồng càng mãnh liệt càng lớn, thương thế càng thêm nghiêm trọng.

"Đã đủ rồi, nhanh nhận thua."

Sở Thiên trong miệng thì thảo tự nói, cảm giác vô lực tự trong lòng dâng lên, đây là Sở Sở chính mình trận đấu, bất luận kẻ nào đều không quyền can thiệp.

Tuyệt cảnh, Sở Sở chỉ tâm như điện chuyển, không khỏi lướt qua từng màn.

Sở Thiên bị người khi nhục, năng thực lực không đủ, vô pháp xuất đầu.

Bất đắc dĩ nhìn Thiên đệ độc thân phạm hiểm độc, dẫn đi nỗ lên Băng Tứ Hùng.

Trong thâm tâm thề, muốn trở thành cường giả, bảo hộ đối phương.

Ngày mùa thu mặt trời rực rỡ, hai người ngón út nhanh câu, hẹn nhau hội sư trận chung kết.

"Không chịu được, không thể cứ như vậy thua trận."

Tầm mắt đã mờ hồ, chấp niệm cảm rễ tồn lưu lại, không cam lòng tâm tình tăng vọt, kịch liệt nỗ tung, Sở Sở một hồi tâm thần hoảng hốt.

Trong hoảng hốt, năng thấp thoáng nghe nói không cam lòng gào thét, mắt thấy từ cổ chí kim nguy nga thân ảnh, thân hình to lớn cao ngạo, hai tay chống trời, kéo theo khai thiên tích địa uy năng.

Bộ dạng này tình cảnh vẹn vẹn xuất hiện một cái chớp mắt, nháy mắt, liền biến mất không thấy, như thế nào hồi tưởng cũng không thể tái hiện.

Không kịp nghi vấn, huyết mạch thâm xử chợt truyền đến một cỗ mệnh mông cuộn cuộn cự lực, tựa như thần linh ban tặng, sông lớn quán chú tiến trong tay uể oải không phản chấn trắng tròn.

Hư vô bên trong xuất hiện tiếng rầm rắc, trắng tròn chi tiết vật bạo liệt, rạn nứt vỡ thành vô số quang điểm, phảng phất Hạnh Hoa mưa theo gió đánh úp về phía đối thủ. Sở Băng sắc mặt nghiêm nghị, vận chuyển nguyên lực cánh tay tăng sức mạnh, chuẩn bị tinh thần toàn lực chống lại.

Một hồi sáng qua đi, Sở Băng tóc đen tán loạn, dấu vết hoạt động chặt vật, mặt co quắp trên mặt hiện ra kinh ngạc. Hắn thật sự không nghĩ tới, đối phương nhìn như kiệt lực kỹ cùng, lại có thể phát động công kích mãnh liệt như vậy, hại hắn thiếu một ít liên phá vỡ công.

Trong lúc đang suy tư, mệnh mông lực đạo lại lần nữa truyền đến, uy thế càng hơn trước kia, hấn sắc mặt hoảng hốt, phản ứng không kịp nữa, lưu lại nguyên lực bổ phòng bị áp đảo tính đánh tan, mãnh lực trực tiếp tác dụng tại trong tay ung trào.

"Rầm rầm rầm"

Đầu ngón tay mô phỏng ung trào trước sau bạo liệt, móng tay phá toái huyết tinh chảy ra, toàn tâm đau đớn từ trên tay truyền đến, Sở Băng luôn luôn ý chí như sắt, lại cũng nhịn không được nữa kêu lên thảm thiết.

Cự lực ngang nhiên bạo phát, đều tan ra lực, thân hình cao lớn Sở Băng, lại như hải nhi bị trắng hán ném, người bù nhìn bay ngược ra lõi đài, té trên mặt đất sắc mặt ngạc nhiên.

"Cái này là bực nào cật mạnh? Chỉ là một cái tiểu cô nương, gì tới lực lượng kinh khủng như vậy."

Sở Băng từng cùng Xích Huyết Man Ngưu chiến đấu qua, bất khả tư nghị là, mặc dù loại này lấy lực lượng vào xưng Nhất giai yêu thú, vậy mà tuyệt đối vô pháp cùng Sở Sở sánh ngang.

Người xem khu hoàn toàn yên tĩnh, chợt tiếng vỗ tay nổi lên bốn phía, giống như gió núi hải mưa, bằng mọi cách.

Trên lõi đài, Sở Sở ngốc lực thật lâu, khuôn mặt tràn ngập nghi hoặc, trận này thắng được mặc danh kỳ diệu, thời khắc máu chót, kia cỗ cự lực từ đâu mà đến, bản thân năng cũng không biết, người khác càng không thể nào biết được.

Mặc dù không rõ xuất xứ, có thể tự sau trận chiến này, năng tối tâm bên trong phảng phất cùng loại kia cự lực như loại nào đó kết hợp, nhờ vào điểm này, nếu có thể đem nắm giữ, coi như thật sự có nhìn qua tấn cấp trận chung kết.

"Mặc kệ như thế nào, có thể thắng thật tốt a."

Sở Sở khẽ vuốt bộ ngực sửa thờ phào, giương mắt nhìn hướng bên kia, chỉ thấy trong đám người, Sở Thiên vẻ mặt lo lắng, gót sen điểm nhẹ mặt đất, thả người bay xuống dưới đài, cười đi về hướng đối phương: "Tỷ tỷ biểu hiện còn có thể a?"

Nghe vậy Sở Thiên trong lòng trầm nghĩ, tốt thì tốt, có thể đây cũng quá liều. Không đợi hắn nhiều lời, bên cạnh Sở Vũ mặt như nộ khí, đi trước mở miệng nói: "Nha đầu, ngươi điên rồi sao, mau tới cha nhìn xem"

Lời nói, hấn lấy ra một đồng lớn dược vật, ý định trợ nữ nhi chữa thương.

Các thức thuốc dán đắp lên miệng vết thương, đau Sở Sở nhe răng nhếch miệng, năng không muốn khiến Sở Vũ nhìn ra, được không le lưỡi thiêu đậu đối phương: "Phụ thân, chưa cho ngài lão mất mặt a."

"Nha đầu chết tiệt kia, thực không biết trời cao đất rộng" Sở Vũ dờ khóc dờ cười, cảm năng không có biện pháp.

Phụ thân là nữ nhi băng bó miệng vết thương, vui vẻ hòa thuận ôn nhu cảm động.

Tuy ân cần Sở Sở thương thế, Sở Thiên lại quay thân quay đầu, sắc mặt đỏ lên, không dám quay đầu nhìn kỹ. Cái kia, băng bó cần cỏi áo nói dây lưng, xuân quang tiết ra ngoài thiếu nhi không nên. Bên cạnh thân Sở Vân ánh mắt nghiêng ngàm nhìn qua hắn, trên mặt giống như cười mà không phải cười.

...

Trận đấu tiếp tục đang tiến hành, trận tiếp theo tuyển thủ lên đài, khán giả khoa tay múa chân, lẫn nhau nói chuyện với nhau.

Trong đám người, một người chân ghim bạch bông vải băng bó, đùi phải bị bao bọc kín, hiển lộ mập mập mập mập, thật là buồn cười, người này tàn tật chưa lành Sở Hách.

Mây rậm hạ ngu nhân nhanh chằm chằm lồi đài, Sở Hách phảng phát quên mất trên đùi thương thế, trên mặt dữ tợn không ngừng lay động, khoe miệng lộ ra một tia nhe răng cười, nhìn qua hưng phấn vô cùng.

Trên đài hai người tuyển thủ đều là quen thuộc người, bên trái tiểu tử kia quần áo mộc mạc, vẻ mặt chất phác, chính là thu hấn chỗ tốt không làm việc Sở Phàm.

Mất thấy Sở Thiên đánh bại Sở Ca, Sở Hách sớm buông tha cho báo thù chi niệm, chỉ cần một hồi nghỉ, liền da đầu run lên, hai chân run rẩy, đối với người này hấn tránh chi duy sợ không kịp, đầu còn dám chủ động gây chuyện bởi móc?

Hiện tại duy nhất làm hấn căm thù đến tận xương tủy, chính là cái này Sở Phàm, mà lúc này, Sở Phàm sắp bị hung hăng dạy dỗ, vừa nghĩ tới sắp thấy đối phương bị chà đạp, hấn tựa như cấp hoóc-môn kích thích đồng dạng, sắc mặt ửng hồng thân sắc phần khởi.

Chết tiệt Sở Phàm, cái này triệt để xong đời, không có khả năng có bất kỳ may mắn. Bởi vì hấn tuyển thủ, chính là bên trên giới đệ tam Sở Lôi Ca.

Đối với Sở Lôi, Sở Hách thế nhưng là tương đối sùng bái, gặp mặt vậy mà cam nguyện tiếng kêu ca ca. Liền ngay cả ưa thích dùng nhất "Bôn Lôi Thối", đều là là bất chúc đối phương có ý chọn lựa.

"Có lẽ là Sở Phàm kẻ này nhân phẩm quá kém, lấy tiền không làm việc, liền ông trời đều xem không xem qua, đặc phái Lôi ca trừng phạt hắn. Có thể thấy, người không thể quá vô sỉ, quá Trang Bức a, oa ha ha."

Nghĩ đến đắc ý, Sở Hách ngửa mặt cuồng tiếu, thấy mọi người chung quanh nhìn kẻ đàn tựa như mục quang, bận rộn cúi đầu ngưng thần, thu nhỏ miệng lại liếm thanh âm, trong mắt kinh hi như trước không giảm.

Trận đấu chưa bắt đầu, hấn liền lộ ra tất thắng nụ cười, so với Sở Lôi bản thân càng tự tin.

Rộng lớn ông tay áo phát một cái, tam trường lão kéo ra tỷ thí mở màn.

Xôn xao tâm tình chợt từ trong đám người dâng lên, như ôn dịch khuếch tán, lan tràn bốn phương tám hướng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Lão luyện khủng bố

Sở Phàm hai chân hơi cong, thân hình mơ hồ đánh về phía đối phương, như mũi tên ra dây cung. Ở trong mắt người ngoài cực kỳ phổ thông "Bước xa", hấn dùng tới lại mục nát là thần kỳ, bàn chân hướng mặt đất nhất mượn lực, cả người liền chạy đến đối thủ trước mặt, cho dù so đầu chân chính, e rằng đều mây may chậm.

Lần đến gần mục tiêu, Sở Phàm chợt ra một quyền, ánh mắt nhận ra, còn đây là Nhất giai võ học "Băng Thạch Quyền", ở gia tộc cũng coi như đại lực mật hàng. Nhưng chiều này có chút bất đồng, một quyền đánh ra, kinh phong gào thét, uy lực cương mãnh, đủ sập đổ thạch hảm sơn.

Bộ pháp cùng quyền pháp đều rất phổ thông, có thể tại Sở Phàm trong tay lại thoát thai hoá cốt, so với Sở Hách thi triển cái gọi là tuyệt học thay đổi lớn uy hiếp.

Trong đó tu vi, cũng không phải là như Sở Hách phỏng đoán là luyện thể bốn đoạn, mà là đạt tới năm đoạn đỉnh phong, cùng Sở Thiên, Sở Sở ở vào đồng nhất trình độ.

Người xem khu tiếng vỗ tay Lôi Động, vô luận là số lượng đông đảo bình dân, còn là đến từ số 5 đài người xem, mỗi cái trên mặt tràn đầy tự hào. Đây là khác người Sở Phàm, dựa vào phổ thông võ học liền đánh bại cường địch, cướp đoạt ra biên quyền kỳ tích người.

Coi như là Sở gia, cao đẳng võ học chỉ có số ít đệ tử có cơ hội nhúng chàm, đại bộ phận người chỉ có thể lực bất tòng tâm. Vừa trở thành võ giả những người mới, nếu không bồi dưỡng tài nguyên, đối với Công Pháp Các cao tăng các thức tuyệt học, chỉ có thể qua xem qua nghiệm, mà không đủ đủ công hiến đôi lấy.

Bởi vậy, đối với người bình thường mà nói, loại vật này là xa xỉ phẩm, bọn họ có khả năng với tới, chỉ có thường thấy rất phổ thông.

Dưới loại tình huống này, Sở Phàm người hầu cũng có thể tập luyện võ học, liền tiếp thất bại một đám nắm giữ cao đẳng võ học con cưng có thể, phàm là xem cuộc chiến người bình thường, không một không nóng huyết sôi trào, nhất thư lỏng ngực bất bình khí.

Mặc kệ sự thật như thế nào tàn khốc, trên mặt cảm tình, mọi người càng nguyện tin tưởng lấy yếu thắng mạnh, tin tưởng kỳ tích tồn tại.

Bởi vậy, Sở Phàm vừa ra tay, trong đám người tiếng khen hay nổi lên bốn phía, trời rung đất chuyển, kích động tình cảnh khó có thể nói nên lời. Đối với cái này, một ít con cưng nhìn qua cuồng nhiệt mọi người, không chịu được bầu môi, trong nội tâm không cho là đúng.

"Một đám vô tri dân đen, đội Lôi ca phát uy đánh cho tàn phế kẻ này, tốt hơn gọi các người đầu óc thanh tỉnh, minh bạch cái gì gọi là sự thật."

Sở Hách mặt mũi tràn đầy khinh bỉ, trong miệng thì thảo tự nói.

Đối mặt đối phương xuất thủ, tại âm ỉ lên tiếng ủng hộ, Sở Lôi con mắt hơi hơi nheo lại, hạ bàn trầm xuống hơi nằm rạp người thân thể, vận chuyển nguyên lực vận sức chờ phát động.

Hắn sắc mặt như đao gọt, đường cong nguội lạnh, tu mi hẹp nhãn, hàn mang lấp lánh, cũng không phải là truyền thống kẻ cơ bắp, có thể nhìn kỹ lại, đáng người đường cong hoàn mỹ, như là Tùng Lâm báo săn, tùy thời cũng có thể nổ lên đá thương người.

Không cần dư thừa động tác, đơn giản nhất phục, tập kích bên trong Sở Phàm trong nội tâm đột nhiên xiết chặt.

Toái Thạch Quyền buông xuống ngực, tay hất cánh tay mãnh liệt bắn lên, chặn đường thể tới, quang minh chính đại lấy quyền đối quyền.

Quyền diện va chạm, Sở Phàm chợt cảm thấy không lồ khí lực âm âm mà dừng, tách ra chính mình hộ thể nguyên lực, thành quyền năm ngón tay đau nhức kịch liệt, chịu được tại đây ảnh hưởng, gần như bảo trì không được quyền hình.

Chính bị đau, đẹp mắt điện quang đột khởi, Sở Phàm nghiêng người xu thế tránh, lại bị cạ nơi này sườn phải, ngạc nhiên rút lui bước lui về phía sau, cho đến bên bờ lôi đài. Sở Lôi nhắc chân quỳ gối, bảo trì đá kích trạng thái.

Một hồi tê dại cảm giác truyền đến, Sở Thiên nửa người tê dại, không khỏi hít vào ngậm khí lạnh, bên trên giới thứ ba, danh bất hư truyền.

"Cái này là cảnh cáo, thực lấy là dựa vào hàng thông thường liền có thể đánh bại ta?" Sở Lôi cứng rắn mở miệng, trên mặt giấu cợt rõ ràng.

"Không hổ là Lôi ca, thật sự là quá xuất sắc."

Tựa như tam phục thiên cưa được tắm nước lạnh, Sở Hách hung hăng vùng quyền. Duy trì người của Sở Lôi cao giọng trầm trở khen ngợi, rồi mới phiên muộn hề quét sạch.

"Quả nhiên, như vậy căn bản không thể thực hiện được. Bực này đối thủ, phải xuất toàn lực."

Cái này suy nghĩ đầu chuyển qua, Sở Phàm hai mắt khép hờ, chợt chậm rãi mở ra. Nguyên lực dọc theo cánh tay từ trên xuống dưới quán chú, ngưng tụ tại khép lại tới hai ngón, mà kiếm chỉ đặt trước ngực, tựa như óng ánh bạch ngọc .

Sở Hách lộ ra đã gặp quý tựa như biểu tình, cái này không phải tiểu ca Đoạn Ngọc Chi đi? Thăng này từ đâu học được, chỉ bằng của cải của nhà hắn, kia có tư cách tập luyện bực này võ học.

"Chẳng lẽ là đang xem cuộc chiến trộm học được."

Ý nghĩ này mới vừa xuất hiện, đã bị Sở Hách chính mình bác bỏ. Cái này Đoạn Ngọc Chi khó khăn vô cùng, nào có người nhìn mấy lần liền học được, này căn bản không có khả năng.

"Nếu không phải đạt được vị đại nhân kia thưởng thức, vừa rồi chính là mình toàn bộ bổn sự."

Tự công hoàn tất, Sở Phàm cười một tiếng, vận chuyển bước xa gần sát đối phương, hai tay kiếm chỉ liền chút, bao phủ quanh thân chỗ hiểm, quả nhiên lại hung ác vừa chuẩn.

Thấy thế Sở Lôi ánh mắt ngưng tụ, vận chuyển nguyên lực bao bọc hai chân, hóa thành đẹp mắt điện quang, tại đây trời Đoạn Ngọc Chi, đập điện tiến

thối, xu lợi tránh hại, thăm dò thời cơ, ngang nhiên ra chân. Dưới bàn chân phiến đá khối khối vỡ vụn, lồi đài liên quan mặt đất đều hơi hơi chấn động.

Lưu điện thổi ảnh đột nhiên bạo phát, hoành hành phía chân, chỉ mạng lưới tan thành mây khói, Sở Phàm mất lộ bất đắc dĩ thần sắc, đối thủ đúng là cường đại đến loại trình độ này đi?

"Chênh lệch không nên lớn như vậy, tuyệt đối sẽ không."

Linh hồn của Sở Phàm đều tại gào thét, bận rộn thu hồi tạp niệm, trọng liễm tâm thần, tiếp tục suy nghĩ hạ lại, đợi mặt trái tâm tình khuếch trương vùng, chỉ sợ cả đời đều đào thoát không ra thất bại bóng mờ.

"Tu luyện vì cái gì?" Hấn từ đáy lòng hỏi tự mình.

Khi còn bé, phụ thân chỉ ăn rau đại dưa muối, đem xuống thịt cá cho mình.

Mẫu thân thân mặc đập vào miếng vá xưa cũ y, tích lũy tiền cho hấn mua quần áo mới, chỉ vì tại cùng thế hệ bên trong thể diện.

Trốn ở chỗ hẻo lánh, một thân một mình rèn luyện chỉ vụn vụn có hai bộ võ học, một lần lại một lần, mặt trời mọc mặt trời lặn, ngược lại phục chi, dày công tôi luyện.

Là giành được tài nguyên tu luyện, ra ngoài mạo hiểm, hoặc đảm nhiệm dong binh, hoặc săn bắt yêu thú, hoặc thăm dò hiểm địa, tại trong lúc nguy cấp tìm kiếm cơ duyên, hiện giờ mới có thể có bức này tu vi.

Trở thành võ giả cái ngày đó, đột ngột, cha già vui đến phát khóc, lệ rơi đầy mặt.

Chẳng lẽ muốn ở chỗ này thua trận đấu, phụ lòng cha mẹ kỳ vọng?

"Không, tuyệt không!"

Sở Phàm giãy dựa gào thét, hai tay rất nhanh vũ động, bày ra kỳ dị thủ thế, kiệt lực thi triển chưa bao giờ đã dùng qua cấm thuật.

Chuyện riêng xong dừng tay, trong cơ thể nguyên lực đột nhiên cuộn trào mãnh liệt, huyết tinh sôi trào tăng nhanh lưu chuyển. Làn da nóng hổi lửa nóng, có nhiều chỗ cao cao khua lên, thậm chí khô héo nổ tung, bên ngoài thân thể quần áo chấm đỏ điểm một chút, nhìn mà giật mình.

Cùng lúc đó, hấn toàn thân nguyên lực tăng vọt, tu vi nước lên thì thuyền lên, trong thời gian ngắn lại đạt đến sáu đoạn trình độ.

Thấy thế tam trưởng lão im lặng thờ dài, cũng không thêm vào can thiệp, như thời điểm này ngăn cản, đối với trong đó tâm lý tổn thương càng lớn, thậm chí không có thể nghịch chuyển.

Thân hình mơ hồ, Sở Phàm tiêu thất ở chỗ cũ, xuất hiện ở đối thủ bên cạnh thân, Đoạn Ngọc Chi liên tục thúc dục, một luồng sóng thể công trùng lên nhau tựa như trùng kích mà đi.

Bàn tay hấn sung, đầu ngón tay nhỏ máu, thế nhưng vô luận kiếm chỉ mật độ, hay là bám vào nguyên lực chất lượng, đều trên phạm vi lớn tăng cường, uy lực của nó so đầu lúc trước, tự không thể so sánh nổi.

Gặp tình hình này, những người mới trong nội tâm dấy lên hi vọng, lớn như vậy liền có thể chiến thắng a.

Có thể bọn họ rất nhanh thất vọng rồi, kinh ngạc vô cùng nơi đây chứng kiến, trên người Sở Lôi khí tức rồi đột nhiên trầm ngưng, chân điện quang lưu chuyển, thậm chí âm âm rung động, đúng là tựa như vật dụng thực tế.

Cả hai một hồi va chạm, Đoạn Ngọc Chi mới bắt đầu cường thế, lại được vững vàng thủ được, tiếp theo thịnh cực mà suy, dây dưa trong chốc lát, triệt để mất đi tàn di, lộ ra Sở Phàm thân hình. Hấn quỳ một chân trên đất, mồ hôi ra như mưa, giờ này khắc này, thật sự dầu hết đèn tắt, ngay cả tới cũng không thể đỡ đủ rồi.

Một cái lôi Điện Tiên Thối không buông không bỏ, gió rít đánh úp lại, Sở Phàm vô lực xu thế tránh, bị rút trúng phần bụng, miệng phun huyết tinh bay ngược ra ngoài.

Ngã vào dưới đài, hấn toàn thân xụi lơ, khắp cả người tê liệt, toàn tâm đau đớn cùng mọi một cảm giác đánh úp lại, trước mắt hôn mê đi.

Trên đài điện quang thu liễm, lộ ra một đạo nhon thân ảnh, tựa như là báo đi sản kiện trắng, người thắng, Sở Lôi!

Người xem khu những người mới hăm vào yên lặng, mềm lòng thiếu nữ lau nước mắt khóc nức nở, tuyệt vọng tâm tình tràn ngập toàn trường. Chẳng lẽ, người mới cùng người cũ trong đó, thật đúng như không thể vượt qua chênh lệch tồn tại?

Sở Lôi có thể thì bắt đầu cuồng hoan chúc mừng. Sở Hách hưng phấn gào thét, loạn vũ vào nắm tay, Hầu Tử trên nhảy dưới tránh. Hấn thân thể cao trắng, dưới chân địa mặt tất nhiên là lạnh run, không chịu nổi gánh nặng. Sở Phàm bị đánh ngất xỉu, trong lòng của hấn lúc này, một cái thoải mái chữ rất cao minh.

Quan sát trận chiến này, không ít người thầm nghĩ, Sở Lôi bên trên giới thứ ba, giống như tại đây biến thái, kia sắp xuất hiện Sở Nghị đối thủ của hấn há ư

hi vọng vậy mà không có, trong nội tâm không khỏi vì cái này một tên đáng thương mặc niệm

Sở Ảnh sắc mặt khó coi, cùng đã chết mẹ đồng dạng, trong lòng mọi người thẳng xui xẻo, không phải người khác chính là hắn. Sở Lôi năm trước bắt quá năm đoạn, hắn tự nghĩ vô pháp ứng phó. Vừa vừa rồi trận đấu, hắn tự hỏi, cho dù dốc toàn lực, cũng sẽ đối phương đánh bại.

Mà Sở Nghị luôn luôn ôn áp người này, há lại sẽ đơn giản, cùng hắn tỷ thí, xác định không phải tìm tai vạ?

"Sở Ảnh, Sở Ảnh." Tam trưởng lão không ngớt lời thúc giục.

Nghe vậy Sở Ảnh hướng trên đài vừa nhìn, một người thiên thần thiếu niên đứng ngạo nghễ trong sân, trên người cơ bắp khối khối khỏe đẹp cân đối, tựa hồ tại khoe lực lượng, hắn nhìn thành một hồi đau răng.

"Được rồi, tốt xấu bức ra một chút thực lực, thua cũng coi như như mặt mũi."

Mang loại này ý niệm trong đầu, Sở Ảnh tâm tình trầm trọng lên lời đài.

Mấy vị người quen âm thầm mặc niệm, Sở Thiên ám có kết luận, tuy nói như vậy rất thất lễ, có thể vị người anh em này nhất định phải thua, trừ phi như kỳ tích xuất hiện.

Đáng tiếc bọn họ đều thất vọng rồi, kỳ tích đừng nói xuất hiện, liền dân sinh dấu hiệu cũng không có. Sở Ảnh quyền chương đều thoát thai tại kiếm pháp, dùng để tác chiến lăng lệ vô cùng, lại liền đối phương phòng ngự đều không phá được.

Cuối cùng, hắn té ra át chủ bài, loại kia hắc khí đều không được, cuối cùng bị Sở Nghị vững vàng đương đương, lấy một bộ trường quyền đánh rơi lời đài.

Roi trên mặt đất, Sở Ảnh lộ ra không thể luyến biểu tình, cái này trường quyền chưa nhập phẩm, liền Băng Thạch Quyền cũng không bằng, lại hành hạ chính mình, đối phương xác định không phải cố ý?

Thấy bại tướng dưới tay quắc mắt nhìn trừng trừng, Sở Nghị mặc danh kỳ diệu, mặt lộ kinh ngạc thần sắc.

Cử động lần này hoàn toàn vô ý, nhân sinh của hắn tín điều là, có thể sử dụng ba phần lực, liền tuyệt không ra bốn phần.

Đến tận đây, bán kết danh sách ra lò, theo thứ tự là Sở Thiên, Sở Sở, Sở Lôi cùng Sở Nghị.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Hắn cảm động trời xanh

Tam trưởng lão tay trái bưng hộp gấm không ngừng lay động, trong hộp, bốn mai trứng chim bộ đáng quả cầu quay tròn xoay tròn.

Quả cầu càng lăn càng nhanh, không hề có quỹ tích, đội hoàn toàn phân biệt không rõ lẫn nhau chỉ kịp, hộp hạ lòng bàn tay thăm vận lực đạo, hộp gấm toàn bộ chấn động, cái bóng mờ hồ xẹt qua không khí, hắn dò xét tay phải hư không hai bắt, mà mở ra, ở trên tại hai mai trứng chim.

Thu hồi hộp gấm, tam trưởng lão hai tay tùy tiện tách ra, trứng chim nứt làm hai nửa, từ bên trong lấy ra trường tuyết trắng tờ giấy. Chợt như cũ đem một cái khác tờ giấy lấy ra. Giã nua đôi mắt tại ở trên một chút xem, hùng hồn vang dội tiếng vang vọng toàn trường.

"Hiện tại công bố vòng bán kết giao đấu tình huống."

Nghe vậy, khán giả giữ vững tinh thần, dựng thẳng tai chậm đội đoạn dưới. Đội mọi người lực chú ý trở về, tam trưởng lão mục quang trong đám người một chút nhìn quét, cuối cùng định dạng ở trên người Sở Thiên.

"Vòng bán kết trận đầu, Sở Thiên vs Sở Lôi."

"Trận thứ hai, Sở Sở vs Sở Nghị."

Người xem khu một hồi ồn ào. Lần lượt loại này phân phối, hai cuộc tranh tài có thể nói người mới cùng lão nhân giao phong.

Tự Tộc bị đến nay, Sở Thiên, Sở Sở hai người biểu hiện ưu dị, nhiều lần bày ra kỳ tích, chịu được bộ phận người yêu thích cùng xem trọng. Nhưng đại đa số cho rằng, bằng Sở Nghị, Sở Lôi thực lực, đủ để bảo trì ưu thế địa vị.

Tuy nói hai vị người mới tiềm lực không tầm thường, có thể như vọng nói thắng được Sở Nghị người bậc này, chẳng phải hoang đường đến cực điểm?

Nhìn về phía người nhao nhao nghị luận bày, tam trưởng lão mỉm cười. Tới một mức độ nào đó, khán giả tranh luận kiến tạo ra lửa nóng bầu không khí không thể nghi ngờ là dẫn bạo tuyển thủ chiến ý, đem so với thi đấu đầy hướng từng cái một cao trào.

Mà cao trào thay nhau nổi lên tỷ thí, thì là thiên tài dân sinh cái nôi, có thể nói đào tạo tương lai trụ cột. Không hề nghi ngờ, Sở gia là ôn hòa mà thích hợp.

"Đã như vậy, vậy lại thêm một mối lửa."

Tam trưởng lão trong con ngươi hiển hiện lợi hại, sáng sủa tiếng truyền vào mỗi người trong tai.

"Lần này Tộc bị ra biên người đều có ban thưởng, nhưng chỉ có đệ nhất năng lực tại Công Pháp Các tầng cao nhất chọn lựa võ học. Trong cái này chỗ tốt, ta nghĩ không cần nói nhiều a."

Chúng bao nhiêu năm mất lộ thêm thường thần sắc. Công Pháp Các tầng cao nhất gia tộc trân quý nhất điển tàng, tùy ý lấy ra đồng dạng, đều đầy đủ bọn họ hưởng thụ vô cùng. Có thể nói đây do nghiêm Binh gác, trạm gác đông đảo, là gia tộc tuyệt đối cảm địa. Đừng nói bọn họ, liền ngay cả cao tầng vậy mà không được tùy ý bước vào.

Nhưng bây giờ, chỉ cần lấy được thứ nhất, liền có thể giành được cái này vinh hạnh đặc biệt, này thiên đại kỳ ngộ, liền bày ở bốn vị tuyển thủ trước mắt, tựa hồ dễ như trở bàn tay.

Nồng đậm chiến ý tại bốn người đầy mắt hùng hực thiêu đốt, Tộc bị thứ nhất, bọn họ thật sự nhất định phải, tuyệt không nhường cho người bên ngoài.

Dù là như thế, tam trưởng lão còn không có thỏa mãn, không đem bọn họ chiến ý đốt bạo không bỏ qua: "Vòng bán kết, có thể nói tân lão đại chiến. Sở Thiên, Sở Sở lúc trước biểu hiện ưu dị, có thể nói hắc mã, lão phu thế nhưng là chờ mong, các ngươi không ngừng cố gắng, kéo dài tại đây trạng thái, sáng tạo kỳ tích. Mà Sở Nghị, Sở Lôi lại không có thể bởi vì khinh địch thua trận, nếu là thuyền lật trong mương, không những đau nhức, bại bởi người mới cũng sẽ biến thành trò cười."

"Vâng!" Bốn người đồng thanh nói, khí phách dâng trào không sợ.

Tam trưởng lão nhìn xem sắc trời, thấy ngày sắp tây chìm, vuốt vuốt Bạch Tu nói: "Thời gian không còn sớm, Sở Lôi, Sở Thiên hơi chút tập thể dục, nhất sẽ trực tiếp bắt đầu tỷ thí."

Hai người gật đầu nhận lời.

Sở Thiên uốn lượn hai chân, trầm xuống trọng tâm, lần lượt Toàn Phong Chưởng tới thủ thế, chậm rãi xuất chưởng động chân, tốc độ mặc dù không quá nhanh, chưởng thế vận chuyển, kỳ diệu vận luật tự sinh. Bởi vì trường kỳ chìm đắm, môn võ học này trong tay hắn, có thể nói khác người.

Mà Sở Lôi thì là chân trái đùi phải thỉnh thoảng lảng không dám kích. Hắn hạ thân thon dài, hai chân khép mở, tựa như bách luyện quý cung, cứng rắn cùng mềm dẻo gồm nhiều mặt, đùi phải đá ra thì điện quang hiện ra, cùng với trời chiều hồng quang rơi vào hẹp dài trong đôi mắt, cả người có khác chủng kỳ dị lãnh khốc cảm giác.

Tập thể dục, hai vị tuyển thủ quanh người, khán giả tầng tầng chen chúc. Không nói trận đấu, riêng là lúc trước tập thể dục, liền rất có xem xét tính cách, lại hấp dẫn cái này rất nhiều người nhìn.

Dưới tình huống bình thường, loại này phân tổ sẽ để cho Sở Hách mừng rỡ như điên, rốt cuộc Thiên tiểu tử muốn bị hung hăng dạy dỗ, hôm nay phía trước, loại sự tình này không thể.

Hắn vốn định cuồng tiểu, có thể tổng cảm giác như huyết hồng dựng thẳng đồng tử, giống như sinh trưởng ở mi tâm, tại sau lưng lạnh lùng đem nhìn, trong nội tâm bất an dần dần dâng lên.

Bỏ qua tập niệm, ngư nhân nhếch lên, nhìn Sở Lôi tập thể dục, chỉ thiên đá kích như trước lảng lệ vô cùng, giống như thể đâm rách thương khung. Sở Hách hiểu ra, ung dung cười cười, Lôi ca thể nhưng là bên trên giới phía trước ba, thực lực như vậy có gì sợ hãi, như thế nào lại bại bởi tiểu tử này.

Nghĩ như vậy, tự tin dần dần trở lại, nhìn xem Sở Thiên mục quang, một lần nữa không có hảo ý dâng lên nhìn chỉ chốc lát, hơi có điểm tiêu trừ, bận rộn thu hồi ánh mắt, sợ bị Sở Thiên phát giác.

"Lôi ca, nhất định phải thắng a."

Sở Hách lẩm bẩm, âm lượng rất nhỏ, duy bản thân có thể nghe.

...

Tại khán giả vô cùng thấp thỏm tâm tình, cuối cùng đã tới tỷ thí thời điểm.

Trên lôi đài, Sở Thiên, Sở Lôi trước sau lên đài, tất cả một mặt nhìn nhau mà đứng.

Lẫn nhau trong ánh mắt không có khinh mạn, mà là mười phần ngưng tụ. Sở Lôi thực lực mọi người đều biết, nổi tiếng bên trên giới thứ ba, vừa rồi càng công khai đánh bại vừa tấn cấp hắc mã Sở Phàm, tất cả những cái này, đều đủ để khiến Sở Thiên tỉnh ngủ.

Mà Sở Thiên tu vi tuy chỉ như năm đoạn, nhưng thực tế chiến lực hoàn toàn không tại cái này nhất phạm trù, như thiên tài danh xưng là Sở Ca đột phá sáu đoạn, còn không phải bây tại trong đó?

Huống chi, ở trong mắt Sở Lôi, đối thủ có chút thần bí. Vô luận lúc trước tỷ thí thể hiện ra khuyết điểm thấy rõ, hay là mi tâm huyết hồng dựng thẳng đồng tử, đều làm hắn cảm thấy vô cùng hiếu kỳ.

Dưới cái nhìn của hắn, mặc kệ thắng thua, tới thiếu trận chiến này là tương đối thú vị. Mà hắn, thích thú vị chiến đấu.

Hai người không có làm vô dụng nói chuyện với nhau, ngược lại có chút hăng hái nơi đây dò xét. Bỗng nhiên, tam trưởng lão trong mắt tinh quang nhất闪, huy vũ ông tay áo tuyên bố bắt đầu.

Sở Lôi hẹp trong mắt màu sắc trang nhã hiện lên, bàn chân đạp nơi đây mượn lực, lôi quang Triều Nhiễm chân, cả người tốc độ bạo tăng, vận hành quỹ tích bên trên lôi ra liên tục ảo ảnh. Đây cũng không phải là chân thật cảnh tượng, mà là tốc độ đạt tới cực nhanh tình trạng, chịu được thị lực cực hạn chỗ sinh ra ảo giác.

Trong nháy mắt chạy đến đối thủ trước mặt, ảo giác đột nhiên tiêu thất, lộ ra Sở Lôi thân ảnh, sắc mặt hắn lạnh lùng, cánh tay phải tụ lực phóng thích, một quyền đánh về phía đối phương. Sở Thiên bận rộn dựng thẳng chưởng đón.

Quyền chưởng đụng vào nhau, nguyên lực bộc phát ra, trùng kích sản sinh sóng khí, khiến cho Sở Thiên ngực tri tri. Hắn cũng không cậy mạnh, nghiêng lui về phía sau hai bước, đem còn sót lại kinh lực coi ở vô hình.

Đây là cử chỉ sáng suốt, tại tu vi có chênh lệch dưới tình huống, lấy mặt ngoài rơi xuống, bảo trì chân thật chiến lực, khoản này mua bán, như thế nào đều có lợi nhất.

Cũng không đợi Sở Thiên hơi chút nghỉ ngơi, liền cảm giác gió mát đập vào mặt, xoát một chút, mơ hồ điện ảnh đã quét đến trước mặt, da mặt bên trên lông tơ chuẩn bị dựng thẳng lên.

Không kịp suy nghĩ nhiều, Sở Thiên thân hình đột ngột đổ xuống, như mạch cành cây bị bẻ gãy đồng dạng, hoàn toàn tránh thoát cái này ký đột ngột Bôn Lôi Thối, có thể hắn sợ não trực tiếp ngã hướng mặt đất, khiến cho khán giả một hồi kinh hô.

Thời khắc mấu chốt, Sở Thiên khúc cánh tay hướng sau đầu nhún một cái, lòng bàn tay chống đỡ trên mặt đất, cả người mượn lực bắn lên, lẳng không lộn một vòng bỏ nhào tránh thoát đối với thủ hạ nhất chân.

Ngăn ngừa một cái chớp mắt, Sở Lôi mấy chiêu Bôn Lôi Thối tia chớp đá ra, gần như dán đối thủ đánh hụt. Nếu không phải Sở Thiên một hơi liền trở mình mười cái bỏ nhào, sớm bị đập bên trong chỗ hiểm, thổ huyết xuống đài.

Thân ở giữa không trung, Sở Thiên mở ra Huyết Yêu đồng tử, mơ hồ thối ảnh rõ ràng có thể phân biệt. Vận chuyển Linh Năng đến tứ chi, bàng bạc ban chạy, thân pháp càng thêm linh hoạt. Nếu không phải hai hạng chồng lên, thực lực tăng vọt, lần này động tác thực không dễ làm ra.

Bất tri bất giác, đã tiếp cận bên bàn, thẳng đến lúc này, Sở Thiên kéo ra cự ly, hơi nghiêng thân thể tránh đi phong mang, chợt xuất chưởng mãnh kích đối phương chân. Tại đây chưởng do hắn nghịch cánh bên trong, nên giãn phát ra, thoát thai Cự Phong ý tứ, đường hoàng mà cương mãnh.

Nhưng đánh úp lại đuôi phải vi phạm vật lý quy luật, trên không chợt vừa chuyển chiết giá, hung hăng vung, công bằng, vừa vận dụng trúng Sở Thiên lòng bàn tay.

"Oanh!"

Va chạm, khổng lồ lực đạo bạo phát đi ra. Sở Lôi dựa thể gãy, trở lại lôi đài trung tâm, mà Sở Thiên tới gần bên bàn, quả thực không thể lui được nữa, dùng sức chà đạp mặt đất, ý muốn tăng lớn lực cản, sợ bị vung ra bên ngoài.

Tiếng rầm rầm, phiến đá vỡ vụn, mảnh vụn văng khắp nơi, Sở Thiên bàn chân hăm xuống mặt đất, vẫn trở ngại không được lui về phía sau thế, mắt thấy cũng bị cứng rắn bức xuống lôi đài.

Sở Lôi này, lại từ lúc trận đấu lúc trước, liền đem việc này cân nhắc ở trong. Người này chẳng những thực lực cao cường, lại càng là mưu lo sâu xa, giờ tay nhắc chân trên bố trí đối thủ tại nguy trong cực.

Mất thấy tựa như yêu ma Sở Thiên liên tục rút lui, lập tức muốn thua trận trận đấu, Sở Hách ánh mắt lộ ra bệnh trạng phấn khởi, tiếng khàn giọng phảng phất muốn rạn nứt: "Thua a, nhanh thua trận trận đấu a!"

Tựa hồ thành ý của hắn cảm động trời xanh, Sở Thiên dốc toàn lực, như cũ không ngừng lui về phía sau, trong đó hai chân, đã chạm đến bên bờ lôi đài,

lại kém một ít, sẽ thì thua trận trận đấu.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Kích chiến Sở Lôi

Nguy cấp thời điểm, Sở Thiên bỗng nhiên chuyển động thân thể, đem lui về phía sau thể làm xoay tròn chỉ lực, hóa thân gió lốc, vòng quanh lôi đài xẹt qua một đạo đường cong, đi vòng vào cuốn hướng đối phương.

Sở Lôi không ngờ nơi này đối thủ dùng cái này phương thức hóa giải nguy cơ, trong lúc nhất thời hơi biểu hiện vội vàng, có thể hẳn rất cuộc kinh nghiệm sóng gió, khí tức một chút trầm ngưng, nhắc chân liền hướng gió cuốn đá tới.

Gió cuốn bên trong chợt thò ra bằng bạc ban thủ chương, thể đi cực nhanh, quỹ tích phiêu hốt, đảo mắt liền ngay cả ra mấy chiêu, Sở Lôi thì là vùng chân hộ thân, thay vì không ngừng va chạm. Hai người cũng không dây dưa, lấy mau đánh nhanh, chương phong, thổi ảnh tràn ngập, mọi người thấy thành hoa mắt, hoa mắt.

"Oanh!"

Lôi quang xé rách, nguyên lực oanh tạc, sóng khí tan ra phong cuốn, toàn bộ lôi đài đều đang chấn động.

Khôi phục lại bình tĩnh, hai người hiện ra thân hình, không hện mà cùng tạm dừng độ sức.

Sở Thiên khẽ nhíu mày, đối phương võ học có chút khó chơi, mới trong chốc lát công phu, hai tay cũng có chút nhức mỏi, như kéo thành lâu rồi, đập thêm vào e rằng càng thêm đáng sợ. Mặt khác, trên tu vi yếu đối phương một đoạn, sức chịu đựng phương diện tình thế xấu không thể bỏ qua.

Hắn lại không biết, Sở Lôi càng thêm giết mình. Sở Lôi nhất thời không điều tra, bị nhị trọng Tu Du Kính khoảng cách gần tập kích, chân tiếp xúc điểm mơ hồ làm đau.

Sở Lôi trường kỳ tu luyện Bôn Lôi Thối, chân độ cứng vượt xa cái khác bộ vị, chân bị thương còn như thế, như bị đánh trúng nơi khác, kia còn chịu nổi sao?

Lợi dụng đoạn này thời gian, Sở Thiên vận chuyển nguyên lực tiêu trừ trong cơ thể tê liệt, mà Sở Lôi thì thỉnh thoảng biên độ nhỏ ngoặt đầu gối để hóa giải đau đớn.

Tàn nhẫn sắc từ trong ánh mắt lướt qua, hai vị tuyển thủ đồng thời làm ra quyết định, bồn tràng có thể tốc chiến, không thể kéo dài.

Hai người bàn chân một đập, hung hăng phóng tới đối phương, tiến lên thời kỳ, Sở Thiên trên trán Huyết Đồng đỏ thẫm, hóa thân cấp tốc gió cuốn, Sở Lôi sắc mặt lạnh lẽo, toàn thân bị nồng đậm lôi quang bao bọc, hóa thành một đạo mơ hồ lôi hình.

Trong sân, bằng bạc gió cuốn cùng lôi hình hung hăng dây dưa, tựa như hai con yêu thú, nhanh chóng mà lẫn nhau cắn xé.

Bởi vì cả hai tốc độ quá nhanh, cục diện một mảnh hỗn loạn. Chương pháp như thế nào huy động, thói công như thế nào thi triển các loại tình huống ngoại nhân không thể nào biết được, duy thấy gió cuốn lôi hình người tiến ta lui, giao chiến không ngớt, chỉ nghe đùng đùng bên tai không dứt.

Vận động, hai người bàn chân giẫm tại nơi nào, chỗ đó sàn nhà liền như giấy mỏng đồng dạng, theo hành động quỹ tích, mặt đất xuất hiện đan xen vết rạn, tựa như viết vào tình hình chiến đấu kịch liệt.

Bên lỏi đài người xem sớm xa xa rút lui khỏi, mỗi cái mặt mang sợ hãi thần sắc đang xem cuộc chiến. Giao phong như vậy kịch liệt, cách rất gần, như không cẩn thận bị lan đến gần, xuất hiện một chút thương thế, vậy bị kịch.

"Sẽ không đâu, không có khả năng."

Sở Hách tổ chất thần kinh nơi đây tự nói, gương mặt nhanh chậm trong sân đạo kia như trước uy mãnh lỏi hình, giống như thể từ bên trong tìm đến tinh thần trụ cột, có thể hấn trong mắt thần sắc lo lắng dần dần nặng, trên mặt bóng mờ dần dần sâu, trời chiều rơi xuống dạ sắc buông xuống.

...

"Phanh."

Lại là một lần mãnh liệt va chạm, Sở Thiên bị hung hăng đánh bay, muốn vượt qua lỏi đài phạm vi, thân hình xuống trầm xuống, vững vàng rơi vào bên bàn.

Hắn sắc mặt tầm thường, vừa bên trong thống khổ duy chính mình rõ ràng, mỗi một chiêu Bôn Lôi Thối đồng đều hàm chứa tê liệt chi lực, mấy trăm chiêu tính gộp lại chồng lên, nếu không phải thể chất đặc thù, đổi thành người khác sớm toàn thân chết lặng, liền bước chân đều bước bất động.

Dù là như thế, như thể kịch liệt tê liệt cũng làm cho hắn bỏ qua như bất khả.

Sở Thiên thờ dài, đối phương tu vi hơn xa tại mình, kịch liệt giao thủ, trong cơ thể nguyên lực còn thừa không có mấy, bắt đắ dĩ bên trong, chỉ phải thăm vận Linh Năng chữa trị. Bằng không thì, như nguyên lực đi trước kiệt quệ, thất bại một cái tới nhanh hơn.

Cái này Linh Năng so với Tinh Thần lực còn trân quý hơn, mỗi một chút, đều cần khổ tu hồi lâu năng lực khôi phục. Sở Thiên bắt đắ dĩ sử dụng Linh Năng, trên mặt không khỏi lộ ra đau lòng biểu tình.

Bên kia, Sở Lôi sắc mặt đỏ thắm, nghiêng lui mấy chục bước, đỉnh đầu lan tỏa ra nồng đậm bạch khí. Mặc dù có đoán trước, có thể hấn như cũ khó nén chấn kinh, Sở Thiên người này, chỉ có tự mình giao thủ qua, mới có thể phát hiện rất nhiều khó chơi hướng tới.

Thứ nhất, mặt ngoài tu vi chỉ vẹn vẹn có năm đoạn, nhưng một thân nguyên lực thiên chuy bách luyện, ngưng tụ vô cùng, uy lực mấy may không thấp hơn sáu đoạn người.

Thứ hai, tu luyện người Toàn Phong Chương không hiếm thấy, có thể hấn chưa bao giờ thấy qua như tiểu bối đem môn võ học này sử dụng cảnh giới như thế, thậm chí vượt xa cái gọi là đại thành, đạt đến không thể đo lường được cao tầng thứ sáu.

Đối thủ tuổi còn nhỏ, bước vào võ giả chỉ là hai tháng, tại võ học rèn luyện bên trên liền thắng được chính mình, điều này làm cho hắn có phần chịu được đã kích, cùng đối phương so sánh, hấn những năm nay có thể nói sống vô dụng rồi.

Thứ ba, không biết có phải hay không cùng kia Huyết Đồng liên quan, đối phương giống như thể nhìn thấu chính mình thể công, nhất cử nhất động toàn bộ trong dự liệu, bất kể như thế nào biến hóa đều trốn không thoát tính kế, không thể không nói loại cảm giác này rất không thoải mái.

Vì tránh né Huyết Yêu đồng tử thăm dò, hấn nhanh hơn thúc dục Bôn Lôi Thối, ý định lấy nhanh phá pháp, cố gắng khiến cho đối thủ thân thể theo không kịp chính mình tốc độ. Cái này ý nghĩ rất hữu hiệu, có thể Bôn Lôi Thối vốn là cực kỳ hao tổn nguyên lực, thời gian dài sử dụng thủ công, coi như là hấn, vậy mà đã sớm ăn không tiêu.

Hướng chỉ, đối thủ trơn trượt vô cùng, hấn hao phí hải lượng nguyên lực, phát động công kích lại như bùn nhập biển rộng, khó có thể thấy hiệu quả.

So đầu đối thủ, lúc này Sở Lôi càng tiếp cận dầu hết đèn tắt.

"Không thể tiếp tục như vậy."

Nghĩ tới đây, Sở Lôi hơi phục báo sẵn thân hình, hẹp dài trong đôi mắt tinh quang bạo phát, toàn thân nguyên lực dốc toàn bộ lực lượng, hướng nửa người dưới không ngừng quán chú, đẹp mắt lỏi quang tôn lên, thon dài hai chân tràn ngập bá đạo mỹ cảm.

Sở Lôi cất bước về phía trước, thân hình mơ hồ, lỏi ra liên tiếp ảo ảnh, đi đến đối thủ trước mặt, chân phải lỏi quang ngưng tụ, hung hăng đạp hướng ngực.

Chiều này nhìn như phổ thông, kì thực là hấn một lần là xong, nói vận công lực làm liễu chết đánh cược một lần, tình thế bất buộc. Cùng người bên ngoài bất động, Sở Lôi kinh nghiệm huyết tinh ma luyện, nội tâm tràn ngập dân cơ bạc tàn nhẫn, thấy chuyện không thể làm, liền đề lên tất cả lúc này chiều.

Như đối thủ khiếm khuyết kinh nghiệm hoặc khuyết thiếu đảm lượng, chợt gặp loại này cục diện, chắc chắn rối loạn tay chân, bị nghịch tập thành công, sắp thành lại bại, nuốt hận đương trường.

Chói mắt lỏi quang cùng nguyên lực chiếm giữ đồng tử, mắt Sở Thiên thần ngưng tụ. Đối phương tựa hồ thông qua giao thủ, nắm giữ cực hạn của mình, dùng cái này chiều tốc độ xem ra, căn bản không có khả năng khai mở.

"Tốt đối thủ đáng sợ."

Sở Thiên liếm liếm bờ môi, trong đôi mắt hiện ra một tia màu đỏ tươi hưng phấn. Nếu như vô pháp tránh né, vậy chiến a.

Huống chi, nguyên vốn huyết mạch chỗ sâu kia có phần tự tôn, tuyệt không cho phép hấn tại cường địch trước mặt lựa chọn nhượng bộ.

Bằng bạc hình dáng Linh Năng tự hành đến tay phải, Sở Thiên vận người giờ tay, cánh tay cốt cách minh hưởng, nguyên lực ngưng tụ lòng bàn tay, xoáy lên gào thét sóng khí, hung hăng hướng đánh úp lại tới cường Bôn Lôi Thối.

Đây cũng không phải là hấn cố ý gây nên, mà là do Linh Năng lôi kéo làm ra vốn có thể động tác. Cái này Linh Năng phảng phất có được Tiên Thiên linh tính, thì đấu thể mang theo tự phát sức phán đoán.

Người bên ngoài tuyệt khó luyện thành Tu Du Kính, Sở Thiên chỉ phí mấy canh giờ lấy Nhập môn, chính là được cái này Linh Năng dẫn đạo công.

Giờ này khắc này, nghìn cân treo sợi tóc, Linh Năng lần nữa tự hành hành động, lại mang đến cái gì?

Chưong giữa đường, Sở Thiên tỉnh ngộ lại, cũng không nguyện tiến hành gián đoạn. Bởi vì bản năng nói cho hấn biết, trong cơ thể Linh Năng sinh trưởng ở địa phương, tuyệt sẽ không vô có gia hại, càng khả năng như lần trước như vậy mang đến một chút chỗ tốt.

Vừa nghĩ đến đây, hấn đi bộ đường xa khí lực quán chú tay phải, lòng bàn tay nguyên lực ngưng tụ, quang đoàn co duỗi bất định, trong đó uy lực tất nhiên khủng bố.

Chân churong chạm vào nhau, tại Linh Năng dưới tác dụng, Sở Thiên tâm đầu linh quang chợt hiện, cánh tay phải lấy hơi biên độ nhỏ liên tục ba động, trong chớp mắt thả ra ba đạo cương mãnh kinh lực.

Làm hấn thêm thường đã lâu tam trọng Tu Du Kính, bởi vì Linh Năng tự hành dẫn đạo, lại tại trong lúc vô tình đột phá.

"Tam trọng phát ra cùng một lúc, có thể so với tứ phẩm võ học."

Sở Thiên trong lòng vừa hiện lên một cái ý niệm trong đầu, cốt cách tiếng vỡ vụn vang lên, Sở Lôi kêu lên một tiếng khó chịu, đùi phải bẻ gãy mềm ngã xuống đất, nằm trên mặt đất, trên mặt vẫn mang theo không thể tin.

Lui về phía sau đến lòi đài một góc, Sở Thiên sắc mặt thâm đạm, bên môi nhuốm máu, nhưng đối thủ của hấn triệt để đánh mất tiếp tục tác chiến năng lực.

Người xem khu mọi người nhất phái ngạc nhiên, tam trọng lão tâm thần hơi chấn, có thể hấn luôn luôn chuyên nghiệp, như trước kịp thời tuyên bố: "Trận đấu chấm dứt. Người thắng, Sở Thiên."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Tỉnh lại

Sở Thiên chiến thắng Sở Lôi, kết quả này oanh động toàn trường.

Gần như tất cả mọi người là kinh ngạc vạn phần, tuy nói đã biết Sở Thiên thực lực không kém, lại không nghĩ đúng là cường đại đến loại trình độ này, liền ngay cả bài danh bên trên giới đệ tam Sở Lôi đều bại vào trong đó tay.

Người biết chuyện trông mắt lẫn xuống trên đất, bọn họ minh bạch trên người Sở Lôi rất nhiều chỗ đáng sợ, nhưng dù vậy như cũ bại bởi đối thủ, có trời mới biết Sở Thiên này đến cùng khủng bố đến mức nào?

Trận chiến này kết quả có nghĩa là, bây giờ Sở Thiên, tại toàn gia tộc trẻ tuổi bên trong ít nhất có thể xếp phía trước ba.

Muốn biết rõ, từ hấn trở thành võ giả đến nay cũng bất quá chỉ là hơn hai tháng, ngắn như vậy thời gian liền lấy được thành tựu như thế, có thể nói thấy những điều chưa hề thấy mới nghe lần đầu, thậm chí ngay cả năm đó Sở Phi Dương đều có chỗ không kịp.

Trong đám người, Sở Hách mặt xám như tro, ngày xưa ương ngạnh đều không có, cả người hóa thành thạch điêu, ngơ ngác đứng lặng thật lâu, cứng ngắt con mắt chậm rãi chuyển động, đã chứng minh hấn như cũ là cái người sống.

"Ừng ực."

Một ngụm nước miếng khó khăn nuốt xuống, yết hầu thì phát ra ầm ầm trọng vang. Hô hấp đường ống bị tạm đánh bạc, hẳn có chút hô hấp không thoải, sắc mặt đến mức đỏ bừng.

Vuốt cái cổ, ngực nhiều lần xoa nắn, trạng thái vững vàng, Sở Hách khôi phục bình thường, có thể trên mặt vẫn còn có sợ hãi, một đôi ngươi nhìn về phía xa xa. Chỗ đó, Lôi ca cúi phải trọng thương, bị người thả trên cang cứu thương, chính mang ra bên ngoài cấp bách đi.

Đưa mắt nhìn Sở Lôi đi ra ngoài, Sở Hách tâm mắt bỗng nhiên phản hồi, chết nhìn khuôn mặt thâm đậm, lại đứng ngạo nghễ trên đài Sở Thiên, trong đôi mắt ngạc nhiên thần sắc dần dần dày dần nặng, phảng phất giữa ban ngày nhìn thấy quỷ.

"Lôi ca, vậy mà thật sự thất bại."

Xuất thần hồi lâu, Sở Hách rốt cục Nguyên Thần quy khiếu, phản hồi trong hiện thực. Hắn há to mồm hít vào khí lạnh, giống như bạo phôi nặng bên trong cá chết, hận không thể đem trong tràng không khí tháo nước, quá nuốt vào trong bụng, chỉ có như thế, năng lực biểu đạt kinh ngạc của của hắn tỉnh cảnh.

Khách quan trên thực tế, Sở Thiên bên ngoài như trước, nhưng trong mắt hắn lại không ngừng phóng đại, đến lúc che khuất bầu trời, hình dáng như yêu ma giương nanh múa vuốt, không tiếng động nhẹ răng cười.

"Người này khủng bố vô cùng, tuyệt đối chiêu chọc không được."

Sở Hách tại trong lòng nhắc lại, lời ấy chân tình ý nghĩ, thiên địa chứng giám. Chợt lộ ra cười khổ, lấy tiêu ca tính cách, mặc dù thua trận đấu, lại không chịu bỏ qua, hơn phân nửa là ôm lấy lại danh dự ý nghĩ.

Thế nhưng là, điều này có thể sao?

Dù cho tại ngày hôm qua, Sở Hách đều đối với đệ đệ rất tự tin, nhưng là bây giờ, hắn cũng không dám vỗ ngực đánh cược, cho dù đệ đệ là huyền mạch thiên tài, cũng không thay đổi điều phán đoán này.

...

Đầy trời hoan hô tiếng vỗ tay, Sở Thiên chậm rãi xuống đài, đi đến thân hữu bên cạnh. Sở Sở dựng thẳng lên ngón cái tán thưởng, hắn nhìn qua đối phương, trong nội tâm mười phần lo lắng.

Kính qua tại đây đánh một trận, hắn tiến thêm một bước hiểu rõ bên trên giới phía trước ba hàm kim lượng, Sở Lôi còn như thế khó chơi, Sở Nghị bài danh càng gần phía trước, nghĩ như thế nào cũng không tốt. Mạnh mẽ như vậy địch, nên như thế nào đối phó rồi.

Tại Sở Vũ dưới sự trợ giúp, Sở Sở phục dụng đại lượng dược vật, lần trước thương thế tốt lên hơn phân nửa, có thể khuôn mặt như trước trắng xám, hiển nhiên chưa hoàn toàn khôi phục.

Sở Thiên giương mắt nhìn Sở Nghị bên kia nhìn nhìn, chỉ thấy hắn uy phong bát diện, sắc mặt hồng nhuận, lại khỏe mạnh, xem ra đồng bọn Sở Ảnh cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì.

Một trận tương đối, mắt Sở Thiên bên trong lo lắng càng đậm, cầu nguyện nghỉ ngơi một chút, lại bắt đầu trận đấu.

Kết quả lại không như mong muốn, nhãn thấy sắc trời đã tối, xem hết Tộc bi, đại bộ phận từ bên ngoài đến tân khách cần đường về, là bọn họ cân nhắc, thực không thích hợp nghỉ ngơi thời gian quá dài.

Về phần tuyển thủ trạng thái vấn đề. Phạm là đi đến một bước này, dám tuyển thủ trải qua tương đồng số lượng buổi diễn cùng đối thủ, từ nơi này trình độ nhìn lên, trận đấu quy tắc không thể nghi ngờ là công bình.

Tại tương đối công bình điều kiện tiên quyết, bị thương trọng đại biểu thực lực không đủ, bị loại bỏ đương nhiên. Nói ngắn gọn, trạng thái bị hao tổn quá nặng, cho thấy thực lực thua kém biểu hiện bên ngoài, bởi vậy thua trận vậy mà là đáng đời, không cần oán trời trách đất.

Tổng hợp cân nhắc nhân tố, tam trường lão không có kéo dài qua nhiều thời gian, đại dám tuyển thủ hơi chút nghỉ ngơi, liền mở miệng thúc giục tuyển thủ ra sân.

Sở Nghị không có quá nhiều sức tưởng tượng, chỉ là đơn giản một bước phóng ra, cả người vững vàng thấp cùng trên đài, hai tay ôm ngực động thân đứng thẳng, mục quang sáng ngời chậm đợi đối thủ. Tuy là vòng bán kết, hắn lại không có chút nào khoe khoang cử động, trước sau như một chất phác tự nhiên.

"Ca ca a ca ca, ngươi niên kỷ vậy mà không nhiều lắm, tổng từ khi làm gì? Đã nhiều năm như vậy, hay là bộ dạng này như cũ. Trận đấu là như vậy biểu hiện đi? Cho dù là phổ thông trận đấu, người khác đều là thi triển thần thông, lóe sáng đăng tràng. Đây chính là vòng bán kết, ngươi đăng tràng phương thức, như cũ không hề có xem xét tính cách. Thành thật như vậy không thú vị, tìm không được bạn gái, ta đã nói rất nhiều lần rồi, như thế nào tổng không nhớ lâu rồi."

Dưới đài, Sở Quyên bàn tay như ngọc trắng che cái trán, sắc mặt bất đắc dĩ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép thâm nghị.

Chính như nàng sở liệu, dưới đài tiếng vỗ tay thưa thớt, có mấy cái thực lực chí thượng người trẻ tuổi vỗ tay, đại bộ phận người thờ ơ, đám nữ hài từ thuần một sắc không phản ứng chút nào, liền cùng không thấy được đồng dạng, có thể thấy nữ nhân đều là nghiệp dư.

Bất quá, khách quý khu một ít cao tăng âm thầm gật đầu khen hay, Sở Thiên cho thấy trong nội tâm rung mình, lần này nhìn như đơn giản, có thể nếu có người thực lấy là thể đơn giản làm được, kia không phải nhãn lực quá kém chính là đầu óc bị lư.

Sở Nghị thân cao tiếp cận 2m, lưng hùm vai gấu, rộng chiều dài cánh tay, liếc mắt nhìn qua liền cảm giác đáng người to lớn cao ngạo. Như vậy đại hán thả người vọt lên lôi đài, mặt đất vậy mà không chút sứt mẻ, liền ngay cả bụi bặm cũng không có giờ lên một tia nửa điểm, tuyệt không phải hạng người bình thường có thể thực hiện.

Tuy trên vẻ ngoài không bằng Sở Ca kia một tay hoa lệ, lại cũng thâm tàng bất lộ tính khí nội liễm, toàn thân kinh lực thu phát tùy tâm, cảnh giới bên trên cũng không kém cỏi trong đó mây may.

Nghĩ như vậy, Sở Thiên hiển lộ lo âu trùng điệp, thấy thế Sở Sở hướng hần trán an cười cười, chậm rãi đi đến đài duyên, trong lòng bàn tay khẽ chống, trở mình lên đài.

Đối thủ quá cường đại, vô luận là tu vi, hay là kinh nghiệm, đều hơn xa tại nàng, đối mặt loại tình huống này, khí lực có thể tỉnh một phần là một phần.

Hai vị tuyển thủ lên đài đồng đều cực phổ thông, người xem khu lại không có xuất hiện ồn ào, tựa hồ bọn họ cũng biết, có chút thời điểm, thực lực không thể chỉ nhìn mặt ngoài.

Đội hai người lên đài tự vị, tam trưởng lão theo thường lệ vung tay áo, tuyên bố trận đấu bắt đầu.

Sở Sở biết rõ chính mình vốn là thua xa đối thủ, thêm với tổn thương không khỏi hần, không thể tiến hành đánh lâu dài. Bởi vậy, cũng không tiến hành vô ích thăm dò hoặc tập thể dục, vừa lên tới liền gót sen đạp đất, mấy cái lên xuống, thân pháp toàn bộ triển khai.

Tốc độ tăng vọt, nàng vòng quanh Sở Nghị không ngừng chạy, trong tay phát sáng tụ tập, tiêm tiểu ngọc thủ phảng phát mang theo ngàn quân lực, hung hăng áp hướng đối thủ, sóng khí quét, trên người Sở Nghị thâm trầm áo bào lay động, tựa như bướm trắng bay nhào cúc đại hoa.

Đối với cái này, Sở Nghị vậy mà không hoảng hốt bận rộn, theo thường lệ nghênh lấy một bộ trường quyền. Tại đây bộ đồ chương pháp tuy phổ thông, nhưng cùng hần hình thể cực kỳ tương hợp, phảng phát suy tính định chế. Chỉ thấy hần cánh tay hoặc cách hoặc ngăn cản, chân đạp kỳ dị bộ pháp, lôi đài mặc dù không lớn lắm, tại dưới chân hần đứng là tựa như tuần mã rong ruổi chiến trường, gấp son mở đường gấp thủy bắc cầu, tại đây đặc chương ảnh bên trong tung hoành tự nhiên, xu thế tránh từng chút.

Gặp tình hình này, khán giả không khỏi mặt lộ vẻ khâm phục. Sở Sở chiến thắng Sở Bằng tán cấp bán kết, tuyệt đối xem như con hắc mã, thực lực không thể bảo là không mạnh. Có thể rơi vào Sở Nghị trong tay, lại như hải nhi đồng dạng không hề có lực hoàn thù.

Có lẽ, đây là bên trên giới đệ nhị chân chính chỗ khủng bố.

"Oanh."

Trong tràng bỗng nhiên phát sáng đại thịnh, nguyên lực bộc phát ra, Sở Sở sợ bị liên lụy, bận rộn thả người lui về phía sau, rơi trên mặt đất khuôn mặt ửng đỏ, kiểu thờ hồn hèn bộ ngực sữa phập phồng, trên trán chảy ra rậm rạp mồ hôi.

"Đối thủ thật sự quá mạnh mẽ. Ta Huy Lạc Chương đều đem ra hết, mà ngay cả đối thủ ngọn nguồn cũng không có chạm đến, cho tới bây giờ hay là một đường trường quyền. Trời ạ, bất nhập lưu trường quyền, dựa vào cái gì tiếp được nhiều như vậy chiêu Huy Lạc Chương?"

Sở Sở khuôn mặt trắng bệch, càng nghĩ càng cảm giác đáng sợ. Nói như vậy, cho dù dùng ra đòn sát thủ, hiệu quả sợ cũng có hạn.

"Chỉ có thể thử một chút cái kia."

Suy nghĩ thời kỳ, trên người vết thương cũ bắt đầu làm đau, không thể trì hoãn. Sở Sở ánh mắt ngưng tụ, phát sáng một lần nữa tại đầu ngón tay ngưng tụ, trong nội tâm nàng yên lặng cầu nguyện trời xanh, nhất định phải thành công a.

Thấy thế Sở Nghị sắc mặt bỗng nhiên ngưng tụ, mục quang nhanh chăm chăm đối với lòng bàn tay, đối phương liều mạng.

Mạnh mẽ nguyên lực từ trong cơ thể nộ hiện lên, theo kinh mạch rót vào Sở Sở lòng bàn tay phải, ở trên bám vào khí lực dần dần bành trướng, một vòng óng ánh trắng tròn tự lòng bàn tay sản sinh, khuếch trương đem bàn tay nhỏ bé toàn bộ bao bọc.

Hăng hái tiến lên mấy bước, Sở Sở gót sen điểm nhẹ mặt đất, cả người thả người lên, nhảy qua đối thủ đỉnh đầu, đôi mắt sáng lưu quang lướt qua, trong tay trắng tròn nguyên lực chấn động, mây may không nương tay vào đầu hần tới.

Đối mặt Sở Sở dốc sức thực hiện, Sở Nghị cũng không có hướng dĩ vãng đồng dạng vô lễ, hần tuy thích giữ lại thực lực, nhưng đó là xây dựng tại tự tin trên cơ sở, cũng không đánh giá cao người khác, lại cũng cũng không khinh thường người khác, đây mới là hần Sở Nghị.

"Lưu Kim Chiến Thể."

Mặt đối với đối thủ dốc sức thực hiện, Sở Nghi cũng không vô lễ, thanh âm trầm thấp từ trong miệng nói ra, hai tay nâng lên giao nhau, hóa thành kim loại màu sắc, đem tập kích trắng tròn chống cự hạ xuống. Trong nháy mắt, kim sắc từ cánh tay hướng quanh thân lan tràn, ngăn ngừa một cái chớp mắt, toàn thân đều tan ra vàng óng ánh, lao không thể xuyên thủng đao kiếm khó làm thương tổn.

Hai cánh tay hơi hơi trắng kiện vài phần, kim loại màu sắc tính toán nơi đó càng thêm nồng đậm, nơi này trình độ chắc chắn làm là toàn thân.

Cảm thấy tuyệt chiêu bị ngăn trở, Sở Sở mặt lộ cười khổ, quả nhiên đánh không lại. Trong nội tâm liều mạng hồi ức không cam lòng cảm xúc, hi vọng mượn tại đây tình lại không rõ lai lịch lực lượng, thay đổi cục diện nghịch chuyển đối thủ.

Quyết chí sẽ trở thành cường giả, cùng Sở Thiên kết giao từng màn, thu dương quang ở dưới ước định. . . , từng màn như lưu quang từ nàng trong lòng lướt qua.

Một loại uy áp lấy Sở Sở làm trung tâm, nhanh chóng khuếch tán tràn ngập toàn trường, tựa như ẩn chứa vô cùng khổng lồ sức mạnh to lớn. Bộ phận nhạy bén người xem có chỗ tri giác, hô hấp trì trệ sắc mặt mất tự nhiên, bọn họ cảm thụ được nơi này mạc danh cảm giác áp bách.

"Tới, tới."

Trong đám người, mới vừa cùng giao tay qua Sở Bằng sắc mặt nghiêm nghị, trong miệng thì thảo tự nói, mười ngón tay còn băng bó vào vải bông.

Thua không minh bạch, hẳn đơn giản băng bó một chút, liền mang thương đi đến hiện trường. Chờ tới bây giờ, chỉ vì tìm kiếm thất bại nguyên nhân. Không làm rõ ràng, quả thực vô tâm an dưỡng.

Sở Bằng hết sức chăm chú, loại này không biết tới vị trí cổ quái cây mạnh, đến cùng là vật gì. Mà hắn luôn luôn kính ngưỡng bên trên giới thứ hai, đối mặt loại tình huống này, lại làm xử lý ra sao?

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Trận chung kết bắt đầu

Khổng lồ cự lực như cuồng triều rót vào Sở Sở trong lòng bàn tay, trắng tròn ánh sáng như hoa tăng mạnh, trong đó nguyên lực kịch liệt ba động, trắng tròn 'Râm Áo Áo' vỡ vụn, hóa thành vô số quang mưa, đồ ập xuống đánh úp về phía đối phương.

Sở Nghi vẻ mặt nghiêm túc, toàn thân đột nhiên chấn động, kim quang dọc theo bên ngoài thân thể tuôn hướng hai tay, ở trên dần dần hình thành mấy đạo đường vân. Kim văn bên trên vàng sáng lưu chuyển, chính là năng lượng tinh lọc ngưng tụ.

Hai cánh tay cuồng vũ, trước mặt hắn hình thành dày đặc màn che, đem trắng tròn sáng mưa đều ngăn lại. Va chạm, Hóa Tinh thỉnh thoảng trên không xuất hiện, kim thạch giao kích tiếng từng trận truyền ra. Lưu Kim Chiến Thể luyện đến một bước này, kim văn ngưng tụ cánh tay cùng sắt thép không còn bất đồng.

Sáng mưa đầy trời nghiêng vậy, Sở Nghi lông tóc không tổn thương, trên cánh tay kim văn thoáng ảm đạm vài phần. Sở Sở cũng không có biểu hiện ra kinh ngạc, bàn tay như ngọc trắng như trước mang theo mệnh mông cuộn cuộn lực lượng, không buông không bỏ áp hướng đối phương.

Chịu như thế thần lực, Sở Nghi trên cánh tay đại biểu lực lượng kim văn dần tới, như muốn hoàn toàn biến mất, mà cự lực như cũ đánh úp lại, tùy ý muốn trực tiếp tác dụng tại trên nhục thể.

"Kim Tuyền Kính."

Thấy thế hắn biến sắc, trong miệng hét to, trên cánh tay lực đạo bỗng nhiên chuyển nhu, hai tay rất nhanh xoay chuyển, hóa thành có thể hãm vạn vật Vòng Xoáy Vàng.

Sở Sở khuôn mặt kiên quyết, đôi mắt đẹp phát lạnh, cự lực từ thân thể mềm mại sản sinh, xuôi theo cánh tay vận đến lòng bàn tay, trong tay bạo khởi phát sáng, diên cuồng rót vào lỗ xoáy, một phen lẫn nhau hao tổn, lỗ xoáy cuối cùng tiêu thất, phát sáng vậy mà hao tổn hơn phân nửa.

Đối mặt còn thừa lực đạo, Sở Nghi thần nhiên không sợ, mãnh liệt cắn răng một cái, vận chuyển chiến thể, hai tay kim quang tái khởi, hộ tại trước người

chống cự.

Mệnh mông lực lượng phảng phất sóng gió động trời, một luồng sóng hung mãnh đánh tới. Sở Nghi hai tay giao nhau, thân thể to lớn cao ngạo, tựa như sừng sừng bờ biển dốc đá, ngạo nghễ đứng vững ngàn năm không ngã.

Lôi đài sàn nhà kinh qua không ngừng trùng kích, tại dưới chân hắn như giấy mỏng bị xé nát, cả người đều trầm xuống vài phần, bàn chân hăm sâu địa phương, bởi vậy có thể thấy cái này va chạm khủng bố.

Cuối cùng, Sở Sở khí lực hao hết, trong lòng bàn tay phát sáng tiêu tán, Sở Nghi hai tay ra sức chấn động, nàng chỉ phải mượn lực nhảy lên, văng lạng hạ xuống góc đối.

Người xem khu mọi người nhìn nhau xôn xao. Sở Nghi năng lực, nhân sở cộng tri, lúc trước trận đấu phong phạm vân khinh, một bộ trường quyền xông đến bây giờ, từ không có người đối với hắn tạo thành uy hiếp. Trận này bị ép thi triển tuyệt học, xem ra còn có chút chật vật.

Thấy thế, đại bộ phận người đối với Sở Sở sinh ra thương thức cùng khâm phục, bất quá là cái xinh đẹp nữ hài, lại làm được rất nhiều nam nhân vô pháp với tới chuyện riêng, làm cho người tán thưởng ngưỡng mộ.

Cùng hắn người tương phản, Sở Bằng ngược lại tại bội phục Sở Nghi. Từng giao thủ qua, hắn thế nhưng là biết rõ Sở Sở cậy mạnh khủng bố, cho dù là hắn, vậy mà không hề có lực hoàn thủ. Mà người này có thể tới chính diện chống lại, thực lực như vậy, quả nhiên không hổ là bên trên giới thứ hai.

Sở Nghi chau mày, nhìn trên cánh tay hiển hiện mọng nước thủ ấn, còn đây là đối thủ lưu lại. Không nghĩ tới trước đó chăm chú phòng ngự, vẫn không thể tránh bị thương, mặc dù bởi vì đã từng mất thấy, trước đó làm phong phú chuẩn bị, có thể loại này lực lượng mạnh mẽ, như trước vượt quá dự liệu.

Vết thương có chút đau đớn, lại cũng không ảnh hưởng tiếp sau chiến đấu. Đối thủ tuy là cái tiểu muội, lại thắng được hắn tôn kính, Sở Nghi ý định không hề lè mề, nhanh chóng giải quyết xong đối thủ.

Tay dấu môi anh đào, Sở Sở mặt lộ vẻ ngạc nhiên. Thân là phát động người, nàng mình bạch chính mình vừa rồi đánh ra ít nhiều lực đạo, không muốn bị toàn bộ kế tiếp.

Vừa rồi kia một chút, đem toàn thân khí lực hao phí chín thành, nàng đã là nỗ lực hết đà, không có khả năng lần nữa tỉnh lại Huyết mạch chi lực.

"Muốn nhận thua đi?"

Sở Sở trong đôi mắt đẹp dịu dàng dâng lên buồn bã thủy vụ, hàm răng cắn chặt cặp môi đỏ mọng, như thế nào đều cảm thấy không cam lòng. Nàng từng cùng Sở Thiên ước định, muốn một chỗ tấn cấp trận chung kết. Nhưng bây giờ, trước mặt người lại như không thể chiến thắng, khiến cho hội sư trận chung kết trở thành mộng tưởng.

"Nếu như không lười biếng, nắm chặt thời gian hào hảo tu luyện, nói không chừng là không có cùng kết quả."

Nàng ánh mắt hối hận, trong miệng mằn mọt thật, là trên môi huyết tinh hương vị. Thế nhưng, trên thế giới không có nhiều như vậy nếu như. Từng tại trong khi tu luyện lười biếng, hôm nay tự mình ném đến hậu quả xấu.

"Không, ta tuyệt không đầu hàng." Vút bỏ mất trật tự như đập choạng ý niệm trong đầu, Sở Sở mục quang lần nữa kiên định dâng lên

Mặc kệ nàng nghĩ như thế nào, Sở Nghi điều chỉnh tốt trạng thái, toàn thân kim mang lượn lờ, đi phía trước một bước, thân ảnh chột mơ hồ, hướng đối phương ngang nhiên đánh tới, phảng phất phổ chiếu dương quang, không chỗ nào không có khó điều khiển.

Sở Sở khẽ cắn răng ngà, mạnh mẽ đề khí lực vận công chống cự. Thế nhưng, rồi mới tiêu hao thật sự quá lớn, nhảy lên thi triển ra Huy Lạc Chương, trong lòng bàn tay phát sáng vậy mà âm phạm vô lực, càng đừng đề cập trắng tròn loại sát kia tay giã. Lực đạo loại này, đánh vào mở ra chiến thể trên người Sở Nghi, tựa như kiến cang lay cây, gãi ngứa ngứa .

Tại đối thủ gió táp mưa rào điên cuồng tấn công, nàng dựa vào thân pháp uyển chuyển, tránh trái tránh phải, đau khổ, phảng phất trong mưa con bướm bướm, thế nào chớp dục, lại con đường phía trước chưa biết, ăn bữa hôm lo bữa mai.

"Nhanh nhận thua đi."

Sở Thiên mặt lộ vẻ thống khổ thần sắc, gặp tình hình này, quả thật so với bản thân bị nhục còn khó hơn thừa nhận, muốn lấy thân đổi thay, nhưng này là đối phương trận đấu, vô pháp tự tiện xuất thủ. Trong nội tâm thâm nghĩ, đến tốt cùng là cái gì, khiến mặt người đối với như thế đối thủ, còn có thể như vậy kiên trì?

Ngoan cố chống lại một phen, Sở Sở khó có thể là kẻ, bị đánh rơi lôi đài. Thấy thế Sở Thiên bước nhanh đi qua nâng, Sở Sở bắt đặc dĩ hướng hắn Tiểu Tiểu. "Thật xin lỗi, ta nuốt lời."

Nói còn chưa dứt lời, trước mắt nàng nhất hắc, hôn mê bất tỉnh.

Cái đó và đối thủ không quan hệ. Sở Sở khí lực hao hết, Sở Nghi vận khởi kinh lực, mang nàng vững vàng đánh rơi xuống dưới đài. Đối với phẩm tính cứng cỏi đối thủ, hắn ra tay là chú ý chừng mực, tận lực tránh đi quanh thân chỗ hiểm.

Sở Vũ theo sát tới, tiếp nhận nữ nhi, tự mình kết hợp, thả tại nhân viên công tác giờ lên tới trên cánh cửa thương, vội vã tùy ý mà đi.

Chiến thắng đối thủ, Sở Nghị trên mặt cũng không có lộ ra đắc ý, nhìn xa mắt đi ý thức bị khiêng đi nữ hài, trong mắt tự đáy lòng hiện ra một tia thương thức.

Người xem khu có chút yên lặng, những người mới lại càng là sinh lòng uể oải. Có thể nói, vốn cuộc tranh tài, Sở Sở đã thể hiện ra một tân nhân cực hạn, không thẹn với hắc mã danh xưng. Dù vậy, đều thảm bại tại đối thủ.

Mặc dù có đoán trước, nhưng kết quả ra ngoài, như trước làm cho người ta nhìn không được phiền muộn. Chẳng lẽ người mới cùng lão nhân trong đó, thật sự có không thể vượt qua chênh lệch?

Đại bộ phận người cảm thấy tuyệt vọng, thế nhưng có cá biệt người mới, như trước lòng mang hy vọng xa vời, không hèn mà cùng đưa ánh mắt quảng hướng Sở Thiên. Trận đấu tiến triển đến bây giờ, Sở Thiên xem như đánh bại tiền bối, bài trừ truyền thống duy nhất hi vọng.

Đối với trên người ngưng tụ tâm mắt, Sở Thiên không tâm tình để ý, trong đầu lật qua lật lại, toàn bộ đều ra sân đối chiến cảnh tượng. Nghĩ lâu như vậy, tiểu tỷ ty vì sao như vậy liều mạng, hiện tại tựa hồ có chút đã minh bạch.

Đồng đảo kính nể trong ánh mắt, Sở Nghị cất bước chậm rãi xuống đài, sắc mặt nghiêm túc tâm sự nặng nề.

"Trận đấu chấm dứt, người thắng, Sở Nghị!" Tam trưởng lão vang dội tiếng truyền khắp toàn trường.

...

Tam trưởng lão xem toàn trường, cũng không có như bình thường lập tức bắt đầu trận chung kết, mà là mệnh nhân viên công tác đưa tới "Tiểu Hoàn Đan", cam đoan tuyển thủ trạng thái tham gia trận đấu.

Tiểu Hoàn Đan do nhiều loại thiên tài địa bảo luyện thành, thuộc về nhị phẩm đan dược, có chút quý báu. Vì khiến cho trận chung kết tại công bình trong hoàn cảnh tiến hành, liền không chút do dự lấy ra cung cấp hai vị tuyển thủ chữa trị thương thế. Đi đến một bước này, hai người được xưng tụng gia tộc cực hạn nhân tài, Sở gia ở phương diện này, từ trước đến nay là không để lại dư lực.

Huống chi, trong sân nhiều người như vậy, vô luận là khách quý khu tộc cao trào đầu cái, hay là từ bên ngoài đến khách quý, hoặc là trông mong mà đối đãi phổ thông khán giả, đều chờ mong một hồi tương đối công bình, lực lượng tương đương kịch liệt trận chung kết.

Như là bởi vì có người thương thế không phục, ảnh hưởng đến so tài đặc sắc, vậy cũng làm cho người rất mất hứng.

Tiếp nhận xanh biếc ướt át Tiểu Hoàn Đan, thả trước mặt ngửi một cái, tràn đầy cỏ cây mùi thơm ngát. Sở Thiên không do dự, trực tiếp ăn vào, trong cơ thể thương thế nhanh chóng chữa trị, nguyên lực không ngừng bổ sung.

Mặc dù không có quá nhiều thương thế, Sở Nghị cũng không có tiếc rẻ, đồng dạng nuốt đan dược khôi phục trạng thái. Hắn nhìn qua Sở Thiên lúc trước trận đấu, được cho đang tiến hành mạnh mẽ nhất địch. Muốn là vì tiết kiệm đan dược, dẫn đến lật thuyền trong mương, chắc chắn bị tiểu muội cười đến rụng răng.

Luôn luôn cẩn thận hắn, tự nhiên sẽ không làm bực này bởi vì nhỏ mất lớn sự tình.

Màn đêm hoàn toàn hàng lâm, khán giả đều tại kiên nhẫn chờ đợi, thì tuy muộn, nhưng một hồi đặc sắc lộ ra trận chung kết đáng chờ đợi.

...

Toàn trường mục quang bao phủ, Sở Thiên cùng Sở Nghị trước sau đứng dậy, thần thái sáng láng tinh hoa bên trong bao hàm, đồng đều đã trở lại trạng thái tốt nhất.

Đến tận đây mọi sự đã chuẩn bị, chỉ đợi tam trưởng lão ra lệnh một tiếng, vạn chúng chú mục trận chung kết, liền đem bắt đầu.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Kỳ Phùng Địch Thủ

Tham dự trận chung kết tuyển thủ, là rất nhiều người chưa từng dự liệu được.

Sở Nghi tiến nhập trận chung kết, xem như chuyện thường ngày. Tự Sở Phi Dương vừa đi, mọi người trong suy nghĩ tối cường tuyển thủ liền thuộc cái này một vị. Trên thực tế, trận đấu chưa bắt đầu, liền có người hiểu chuyện suy đoán đang tiến hành quán quân hoa lạc thủy gia, mà Sở Nghi đoạt giải quán quân tỷ lệ ở tất cả mọi người đứng đầu. Bởi vậy, không có ai đối với hắn tiến nhập trận chung kết có gì dị nghị.

Vấn đề ở chỗ không ai nghĩ đến, Sở Thiên vậy mà thể một đường xông vào trận chung kết. Tại mọi người nhìn lại, ngoại trừ Sở Nghi, tên còn lại rất có thể là Sở Lôi. Nếu nói là người mới, đó cũng là Sở Ca càng có hi vọng. Huyền mạch thiên tài, luyện thể sáu đoạn, tầng tầng quang sáng tôn lên, Sở Ca không thể nghi ngờ là đông đảo người mới bên trong nhân khí kẻ cao nhất, có thể nói Tân Nhân Vương.

Thế nhưng, hai cái này đứng đầu, vừa là thực lực hùng tráng khoẻ khoắn nổi tiếng từ xưa tuyển thủ, hai là ngoại giới hết sức coi trọng Tân Nhân Vương, lại trước sau tái tại Sở Thiên trên tay.

Bực này chiến tích, sức thuyết phục còn thừa hết thấy biện luận. Đến nơi này một bước, bất kể là không thường thức, nhưng tất cả mọi người đều là không phải không thừa nhận, Sở Thiên liền khắc cường địch, tấn thân trong trận chung kết, toàn bộ quá trình không hề có may mắn.

Bởi vì Sở Thiên luôn luôn điệu thấp, ru rú trong nhà, gần như không người nào biết trong đó thực lực chân chính. Ngoại giới đối với hắn ấn tượng, đa số dừng lại phía trước cùng Sở Ca lúc đối chiến hện.

Tuy sức chiến đấu được đẩy tới cực hạn quá nhỏ bé, chưa ra hồn. Về phần tiến bộ, chỉ bằng vào chỉ là hoàng mạch trung cấp tư chất, tại ngắn ngủn trong hai tháng, lại có thể có bao nhiêu tiến bộ?

Hướng chỉ từ ra biên phía trước chiến tích đến xem, Sở Thiên đồng dạng làm người lên án, không nói đến đầu trận luân không, đằng sau hai trận đối thủ thực lực vậy mà rất phổ thông. Đài chủ thi đấu lại càng là thừa dịp Sở Nguyên cùng Sở Sâm lưỡng bại câu thương, dựa vào vận khí ẩn ý thượng vị, có thể nói từ trước tới nay yếu nhất Top 8, không có nhất.

Có thể trong mắt mọi người yếu nhất Top 8, vậy mà từ chính thi đấu bắt đầu phát lực, thi triển át chủ bài liền phá cường địch, đến lúc bước vào trận chung kết, đủ để gọi rất nhiều người ghen hờn nhìn trần trối, sắc mặt xấu hổ.

Liền ngay cả quen thuộc người, ví dụ như Sở Vân, ví dụ như rèn luyện mấy vị đồng bọn, tuy ôm lấy chờ mong, vậy mà không dám hy vọng xa vời đi đến bây giờ, kẻ tiếp chỉ còn trận chung kết.

Cũng không phải là lòng tin không đủ, mà là này này chùng thành tích, đối với một người người mới mà nói, thật sự làm người nghe kinh sợ, muốn biết rõ, tổng thể tính toán ra, Sở Thiên đến nay bước vào võ đạo mới hơn hai tháng.

Mập mạp Sở Bảo tại cao hứng rất nhiều, lại càng là mắt lộ ra ngạc nhiên thần sắc, liền nuốt mấy ngụm khí lạnh, cao hứng thành bờ môi run rẩy. Trong nội tâm thầm nghĩ, Tiểu Thiên quá mạnh, quả thật chính là đầu gia súc.

Hiện tại, lại không cái gì người hoài nghi Sở Thiên thực lực, cho dù là một ít lão nhân, bao gồm Sở Nghi bộ phận người sùng bái, đều cho rằng trận chung kết chắc có lẽ không thiên về một bên.

Cho dù Sở Nghi thực lực rất mạnh, chỉ sợ cũng khó như lúc trước đồng dạng, nhẹ nhõm tùy ý chung kết trận đấu. Cơ bản có thể kết luận, miêu sát loại sự tình này không sẽ phát sinh tại trận chung kết.

Tất cả mọi người quyết đấu thi đấu, hai vị tuyển thủ lúc trước trong tí thỉ, từng người thể hiện ra thực lực kinh người, hấp dẫn cao tầng có thể, từ bên ngoài đến khách thậm chí Tổng, Lưu hai nhà Trưởng Lão nồng hậu dày đặc hứng thú.

Khách quý khu còn có mấy vị đến từ hai nhà thiếu niên nam nữ, toàn bộ hành trình xem xem so tài, vốn kiên cố thái độ cũng có chỗ chuyển biến, ánh mắt đều là ngưng tụ.

Ưu tú như bọn họ, không thừa nhận cũng không được, trận chung kết hai người có thể nói Liệt Nham thành trẻ tuổi bên trong người nổi bật, có thể nói kinh địch, coi như là kinh địch người, bọn họ từ trước đến nay không tiếc chú ý, đồng dạng thật mong chờ trận chung kết bắt đầu.

Chỗ ngồi khách quý, Sở Phi Dương cùng tộc cao tầng ngồi ở một chỗ, ánh mắt có chút phức tạp. Trường kỳ chiếm lấy tiểu bối ngôi thứ nhất hào, khiến cho hắn có dũng khí chỗ cao tịch tịch, trong thâm tâm thường thật mong chờ, có một cái lực lượng ngang nhau đối thủ, tới cạnh tranh liều đấu.

Mà bây giờ, đối thủ này có lẽ thật muốn ra đời, trong nội tâm ngược lại thất linh bát lạc, nói không rõ là cái gì tư vị, ngọt bùi cay đắng cùng có đủ cả.

"Còn kém từng bước, nếu thắng được trận chiến này, liền ngay cả là ta, đều đối với Thiên tiểu đệ tiến hành coi trọng."

Sở Phi Dương trong nội tâm nghĩ đến, giờ này khắc này, hắn sớm đem phụ thân biểu hiện ra khác thường vượt qua một bên, kẻ tiếp trận chung kết, chính là lưu cho Sở Thiên mấu chốt khảo nghiệm, dùng để kiểm nghiệm người này tương lai tiềm lực đá thử vàng.

"Đứa nhỏ này, cùng Vân ca năm đó dường như a, đồng dạng kinh tài tuyệt diệu, bỗng nhiên nổi tiếng."

Tựa lưng vào ghế ngồi, tộc trưởng Sở Phong ngửa đầu nhìn lên trời, ánh mắt mê mẩn thì thảo tự nói, đang ở thi đấu trận, tâm thần phảng phất trở lại kia cái lập lòe đặc sắc, làm cho người hoài niệm.

...

"Trận chung kết tuyển thủ, hiện tại đang trạng."

Tam trưởng lão cứng cáp tiếng vang vọng toàn trường, chỉ một thoáng, vô số ánh mắt nóng bỏng, bá một chút, đã trước tại tuyển thủ đến chiến trường.

Thân ảnh đột nhiên nhất tiêm, Sở Nghị đã vững vàng đáng lời đài hơi nghiêng, trước sau như một chất phác tự nhiên. Hắn đang mặc sâu Hoàng Y Sam, hai tay ôm bờ vai, con mắt ngưng mắt nhìn dưới đài đối thủ, mục quang thiếu đốt lên mãnh liệt chiến ý, tràn ngập xâm lược, phảng phất tại hạ đến chiến thư.

Một ngọn gió cuốn bằng đi lên, xoay tròn lấy rơi vào trên lời đài, gió thổi yên tĩnh, lộ ra dáng người nhon Sở Thiên. Hắn ngân đồng nhìn chằm chằm đối thủ, trong đó chiến ý tràn đầy.

Trước mặt là phía trước chỗ không gặp cường địch, đánh bại đối phương, không khỏi thể lấy được quán quân, còn có thể tốt hơn nơi đây mà luyện tự mình. Vô luận là bản thân, hay là là tiêu tử tỷ, hắn cũng không có thất bại lý do.

Gió đêm từ từ, mát lạnh hợp lòng người, áo vàng lướt động, tóc bạc phát phới, hai người tuyển thủ trên người, khí tức dần dần bay lên, chưa thi triển quyền cước, khắc nghiệt phạm vi đi trước sinh thành.

Mọi người khẩn trương tâm tình, tam trưởng lão chợt lên tiếng cười cười, Bạch Tu tùy ý tuôn rơi vũ động, mà ông tay áo vung lên, tuyên cáo trận chung kết bắt đầu.

Đề cao tinh thần, Sở Thiên thân hình nhoáng một cái, chỗ cũ trống trơn, chỉ còn lại tàn phế phong vũ vũ.

Khán giả một hồi hoảng hốt, thấp thoáng chứng kiến một đạo cái bóng mơ hồ, đâm rách không khí, u linh sơ sẩy phiêu hướng đối thủ trước người, tới tay một chưởng lấy lại, nhìn như không đếm xỉa tới, kì thực là tỉ mỉ chuẩn bị thể công, lăng lệ vô cùng, không thể coi thường.

Hùng hồn nguyên lực từ Sở Nghị trong cơ thể hiện lên, đem cánh tay phải hoàn toàn bao bọc, mười ngón một trào nắm tay thành quyền. Đợi chưởng phong đập vào mặt, thể công buông xuống, nhìn như ngốc thân hình, đột nhiên trở nên linh động, rộng lớn bờ vai mãnh liệt uốn éo, thân hình hướng bên cạnh lệch thân, vừa vặn tránh qua.

Đường đường một gã đại hán, uốn éo vai nghiêng người công tác liên tục, tựa như tiểu cô nương điểm tới mũi chân khiêu vũ, uyển chuyển uyển chuyển cảnh đẹp ý vui.

Hơi tránh đối thủ phong mang, ngưng tụ nguyên lực nắm tay đột nhiên phát động, nhắm ngay đột kích cánh tay hung hăng đập tới. Dùng cái này quyền lực nói tới nhìn, nếu là bị đập trúng, tất nhiên khó tránh khỏi da tróc thịt bong, đứt gân gãy xương kết cục.

Chịu được tại đây mạo hiểm cảnh tượng kích thích, khán giả vài người khiếp đảm thiếu nữ nhìn không được tiêm kêu ra tiếng.

Đối với cái này Sở Thiên mặt không có sóng, giống như sớm có sở liệu, chưởng thế tùy ý, xẹt qua nửa vòng tròn đường cong, tựa như lưu tinh xẹt qua phía chân trời, chuyển cái ngoặt, chuẩn xác chặn đường đối phương thiết quyền.

Ra ngoài ý định, quyền chưởng chạm vào nhau, hai bên không có bị đẩy lui. Hiển nhiên hai người không hẹn mà cùng có chỗ giữ lại, hi sinh khí lực đạt được tốc độ đánh đề thăng, lấy tiền hành tiếp tục không ngừng đá kích.

Sở Thiên bộ pháp mau lẹ, vận khởi Toàn Phong Chưởng, càng đánh càng nhanh, chưởng thế liên miên không ngừng. Về sau, hai tay hóa thành một đoàn cái bóng mơ hồ, người phân biệt không rõ ra mấy chiêu.

Trong tràng đã tìm không được người của hắn, duy thấy một đạo mạnh mẽ gió cuốn, chợt phía trước, chợt trái chợt phải, vòng quanh đối thủ không ngừng đảo quanh, lần này hiểm ác thanh thế, gọi người nhìn qua mà khiếp sợ.

"Ứng lực."

Không ít người xem hung hăng nuốt xuống trong miệng nước miếng, thâm nghĩ may mắn không phải mình ra sân, liền chưởng ảnh đều nhìn không rõ, cái này còn thể nào đập, chết cũng không biết chết như thế nào.

Khách quý khu mấy vị cao tăng mặt lộ khen hay, bọn họ đối với Toàn Phong Chưởng này cũng ít nhiều như nghiên cứu. Tại đây chưởng dùng đến trình độ như vậy, đừng nói là cái người mới, cho dù xuất phát từ người trưởng thành đều có phần khó được.

Tại một ít mặt người phía trước, Sở Thiên tại võ học bên trên thiên phú triển lộ không bỏ sót, đủ để gọi bất luận kẻ nào trong nội tâm thỏa mãn.

Sở Nghị chân đạp kỳ dị bộ pháp, đi lại không nhanh không chậm, lại trốn tránh qua đối phương mỗi một chiêu. Một phương nho nhỏ lời đài, tại dưới chân hắn lại như là bao la bát ngát sa mạc, hết sức chợt hiện chuyển xê dịch.

Một đôi thiết quyền cũng không tham công, quay quanh quanh thân trên dưới múa đến gió thổi không lọt, gấp chiêu phá chiêu, hình thành chặt chẽ vòng

phòng ngự, đem mưa như trút nước như mưa to chường thế ngăn lại, cuối cùng vô pháp vượt qua Lôi Trì một bước.

"Oanh."

Mọi người chính hoa mắt, không kịp nhìn, hai bên chính diện đụng nhau, quyết liều mạng một chiêu, bị đồng thời chấn khai, thuận thế lui về phía sau hơn mười bước, tất cả lồi đài một góc, điều chỉnh trạng thái sức thế lại phát.

Hai vị tuyển thủ ngưng tụ nhìn chăm chú, trong mắt không khỏi hiển hiện thường thức ý tứ, trải qua lần này thăm dò, hai người đồng đều đã minh bạch, đối phương thật là kinh địch, cùng lúc trước người hoàn toàn bất đồng.

"Ba ba ba."

Hoan hô cùng tiếng vỗ tay đột nhiên vang lên, đầy nhiệt tình bài sơn đảo hải, vang vọng không trung kéo dài không tiêu tan. Khán giả biểu tình phấn khởi, vui lòng phục tùng vỗ tay trợ hứng, trận chung kết thật đúng vạn phần đặc sắc.

Trong tràng bầu không khí tiếp tục dẫn bạo, mọi người tâm tình càng cao hơn phát triển, bởi vì bọn họ minh bạch, thăm dò qua đi, trận đấu sẽ càng cao hơn dâng trào thay nhau nổi lên, càng thêm cảnh đẹp ý vui.

Đỉnh tai nhức óc tiếng hô, trận chung kết sắp tiến nhập song hùng tranh bá gay cấn giai đoạn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Thực lực toàn bộ triển khai

Diễn Võ Trường người tấp nập, liếc nhìn lại, đám người đen ngòm gió thổi không lọt. Trong tràng mấy ngàn ánh mắt đồng đều ngưng tụ nơi này lồi đài số một. Tại nơi này, kịch liệt kích thích trận chung kết đang tiến hành.

Nhiều lần đến lồi đài một góc, lưng tựa ủng hộ người xem, Sở Thiên thăm vận nguyên lực, điều chỉnh thân thể trạng thái.

Hắn ngưng tụ nhìn về phía đối phương, ngân đồng bên trong lướt qua một vòng khen ngợi, dựa vào trước đó quan sát, đối thủ không nhiều am hiểu tốc độ, bắt đầu vốn định vừa lên trận liền triển khai khoái công, đập hẳn một cái luống cuống tay chân. Có thể hiện tại xem ra, kế hoạch này là bong bóng. Tuy sớm tí mĩ chuẩn bị, nhưng ở rồi mới giao phong, cũng không có lấy được trong dự liệu ưu thế.

Sở Nghị thì tại chuyển động cảm thấy cứng ngắc tay oản. Không nghĩ tới vừa lên trận liền đối mặt như thế mạnh mẽ công kích, hoạt động biên độ thiên đại, tay chân đều không tự nhiên lại.

"Bây giờ người mới, chính là không biết lễ phép, ra tay độc ác ngay cả chào hỏi cũng không nói một tiếng."

Hắn trong lòng có chút cảm khái, đối lại người bình thường hơn phân nửa cũng bị giày vò cái chút tàn phế.

Chiêu này không thể thực hiện được, vậy đổi chiến thuật. Sở Thiên cất bước về phía trước, mãnh liệt nhảy lên đánh về phía đối thủ, trên lòng bàn tay nguyên lực ngưng tụ, trên không xoáy lên sóng khí, làm ngực áp hướng đối thủ. Chường thế chưa đến, Sở Nghị liền cảm giác hô hấp hơi ứ đọng, sắc mặt hơi bị rùng mình.

Chiêu này lực đạo mạnh mẽ, thoát thai tại Cự Phong lĩnh ngộ, bởi vì tốc độ không thắng, Sở Thiên tính toán thăm dò lực lượng.

Đối với cái này, Sở Nghị sắc mặt nghiêm nghị, khóe miệng lại phác họa ra tiểu ý, hợp lực lượng đi? Hắn thích. Thúc dục nguyên lực ngưng tụ thiết quyền, không chút khách khí nện ở đối với lòng bàn tay vị trí.

Trong âm ầm nổ vang, hai người vừa chạm vào liền phân, Sở Nghị thân hình chấn động, Sở Thiên đứng không vững chân, bị ép lùi lại mấy bước. Dưới đài đều nghị luận, từ lần này va chạm, khán giả nhìn ra Sở Thiên đang ở hạ phong.

Sở Thiên ngược lại là không có ngoài ý muốn, đối thủ tu vi tương đối cao, khí lực cũng không yếu, bức này kết quả đương nhiên, mà trận đấu giờ mới bắt đầu. Hắn lòng mi giương lên lần thân mấy bước, nắm chỉ thành quyền đánh hướng đối phương.

Thấy thế, Sở Nghị khẽ nhủ mảy, vận đủ khí lực, giờ tay bóp quyền chống đỡ. Va chạm, chợt thấy mấy đạo mãnh lực theo cánh tay, muốn xâm phạm lực phủ ngũ tạng. Tâm thần hấn ngưng tụ, kim quang từ bờ vai xuất thuận thế hạ xuống, kịp thời chặn đường ám kinh, đem cất giấu hóa giải.

Chìm đắm Lưu Kim Chiến Thể lâu ngày, sớm có thể làm được tùy tâm sở dục, chỉ cần một cái chớp mắt, kim loại nặng lượng là được tùy tâm niệm xuất hiện ở quanh thân tất cả bộ vị.

Hóa giải, Sở Nghị đốt ngón tay hơi đau, chiêu này quá đột ngột, liền ngay cả hấn đều tính chịu chút thiệt thòi nhỏ. Mắt thấy lại là một quyền đánh tới, hấn vội vàng thu hồi trong nội tâm ý muốn, vận khí ra chiêu chống cự.

"Rầm rầm rầm"

Trầm thấp tiếng vang từ giao chiến vị trí truyền đến, không là biểu diễn, chỉ có thật sự độ sức. Khán giả nín thở quan sát, mặt lộ vẻ kinh hãi, tro mắt chứng kiến, dưới cái nhìn của bọn họ mười phần sản nhà cứng rắn, đang tại trong đó xấu xí công thủ, tại hai người dưới chân khối khối vỡ vụn, giao phong kịch liệt vượt xa mọi người tưởng tượng.

Sở Thiên bỗng nhiên xuất chiêu, bỗng nhiên oanh quyền, Cự Phong chiêu lực cùng Tu Du Kính giao nhau sử dụng, mạnh mẽ nói một hơi công liên tiếp hơn mười chiêu. Kim quang ngưng tụ trên tay, Sở Nghị vận chuyển nguyên lực, cánh tay ra sức huy động, một đôi thiết quyền tổng thể chuẩn xác chặn đường đối thủ thể công.

So đấu khí lực, hai vị tuyển thủ từng người thối lui, ngừng chân xoay người phủ đầu gối thờ dõc.

Sở Thiên thờ hồn hển giống như ngư, mồ hôi ra như sương, cái này hơn mười chiêu không giống bình thường, chính là toàn thân khí lực ngưng tụ, từng chiêu thể lớn lực chìm, như vậy liên hoàn dùng ra, cho hấn là thật lớn tiêu hao. Không nghĩ tới, lại đều bị đối phương chống được, thật không hồ là bên trên giới phía trước hai thực lực.

Đối diện, Sở Nghị lấy tay chà lau ướt sũng trán, hấn vậy mà không có ngờ tới, Sở Thiên có thể tới đấu sức, nhất là kia trùng điệp ám kinh, đột ngột khó chơi, mặc dù hấn chủ tu thân thể, cũng không dám khinh thường bỏ qua.

Lẫn nhau ngưng mắt nhìn, hai người mục quang dần dần lắng lẹ, trải qua thử đi thử lại dò xét, bọn họ đều là minh bạch, loại trình độ này công kích, không sẽ phát sinh hữu hiệu tác dụng, là thời điểm bày ra thực lực chân chính.

Linh Năng tự trong đầu hiện lên, gia tốc lưu chuyển toàn thân, tràn ra bên ngoài cơ thể hình thành sáng kén. Mà sáng kén nhanh chóng thu liễm, hóa thành mảnh hình dáng bằng bạc, tại dưới da thịt không ngừng du động. Tinh Thần lực từ Nê Hoàn Cung ra bên ngoài lan tràn, ở giữa sân trải ra mà khai mở, đối thủ hết thảy hành vi đều chạy không thoát nắm giữ.

Sở Nghị mặt sắc mặt ngưng trọng, toàn thân rung mạnh, kim loại hào quang lập lờ, quanh thân làn da tan ra kim sắc, toàn diện mở ra Lưu Kim Chiến Thể.

Hiển nhiên, cùng lúc trước những cái kia đối thủ so sánh, Sở Thiên hoàn toàn bất đồng, phải nghiêm túc đối đãi. Nếu là trong lòng còn có khinh mạn, quá độ giữ lại thực lực, có lẽ sẽ ném đến đáng chất kết quả. Mà bại bắc tư vị, hấn cũng không nghĩ ném đến.

Sở Thiên vận chuyển thân pháp, tăng tốc đi tới, thân thể khí tức trầm ngưng, giữa đường hóa thành bằng bạc ban gió cuốn, càng múa càng tạt, tiệm cận đối thủ, muốn đem xé thành mảnh nhỏ.

Công kích của hấn lấy Toàn Phong Chiêu làm chủ, lại đem thường ngày cảm ngộ đều dung nhập, phong cách thiên biến vạn hóa, xuất thủ toàn bộ không quy luật, đem phong linh động phát huy đến tận cùng. Tìm ke hồ biến chiêu thành quyền, thi triển ám kinh, thể công càng thêm khó lường.

Càng về sau, hấn tay trái Toàn Phong Chiêu, tay phải Tu Du Kính, hai bộ võ học kết hợp từ từ khéo đưa đẩy, không có sơ hở mà theo, tựa như đồng xuất một môn, khiến khán giả mở rộng tầm mắt, mở rộng tầm mắt.

Loại cảnh giới này, bình thường muôn vàn khó khăn làm được. Hôm nay tiến nhập trận chung kết, trạng thái kỳ giai, tay nóng, lại tự nhiên khiến cho dùng đến.

Sở Nghị hóa thân kim nhân, chân đạp huyền diệu bộ pháp, thân ảnh quỷ dị phiêu hốt, tựa như vàng ròng u linh, một đôi thiết quyền thỉnh thoảng đánh ra, giống như Lưu Tinh Chùy đồng dạng, cùng bằng bạc ban gió cuốn gắt gao dây dưa cùng một chỗ.

Thời kỳ, khi thi cánh tay hiển hiện đường vân, thi triển kim văn cánh tay, khi thi hai tay xoay chuyển, dùng ra kim tuyến lực, đem Sở Thiên trộm phát Tu Du Kính hóa giải ở vô hình.

Không biết qua ít nhiều chiêu, gió cuốn bên trong chợt thò ra một cánh tay, nguyên lực ngưng tụ lòng bàn tay, bằng bạc ban chạy mu bàn tay, hướng Sở Nghị đứng ngay vào mặt đánh tới, nắm tay xẹt qua không trung, không ngót cũng không cảm thấy, tựa hồ không hề có lực sát thương.

Nhưng Sở Nghị sắc mặt xoay mình ngưng, lông mày mãnh liệt nhăn, trầm hồng đi ngựa, hét to lên tiếng, quyền diện kim sắc càng sâu, kéo theo như núi nguyên lực, cùng đối phương ngang nhiên va chạm.

Trầm trọng khó chịu âm thanh vang lên, chói mắt hào quang bạo phát, hai vị tuyển thủ nguyên lực đụng vào nhau, trùng kích sóng khí thổi trúng hai người quần áo loạn lớt, tóc mai cuồng vũ.

Đột nhiên, Sở Thiên cánh tay căng thẳng cơ bắp liên tục ba động, thiết quyền chấn động, trong chớp mắt thúc dục ba đạo ám kinh, con sóng trùng lên nhau nặng như trọng đánh tới.

Thấy thế Sở Nghi không có ngoài ý muốn, cánh tay kim văn từng đạo hiển hiện, cũng tuyền ra quỹ dị đường cong, một cỗ nhu kinh ứng tay mà sinh, kim văn cánh tay cùng kim tuyền lực hai Đại Tuyệt Kỳ, lại là đồng thời dùng ra, có thể thấy chiêu này đưa tới hạng gì coi trọng.

Thoáng hơi lạc hậu, hai người tiếp theo lực phản chấn buông ngược nơi này bên bờ lời đài, các cứ một phương ngưng mắt nhìn.

"Bộ dạng như vậy không chịu được, tu vi không chiếm ưu, chung quy bị hao tổn chết, phải tốc chiến tốc thắng."

Sở Thiên lớn than một hơi, trên người khí tức hơi chìm, đột nhiên bão tố thẳng lên, một loại khó nói lên lời quỹ dị bầu không khí lan tràn ra ngoài.

Bỗng nhiên, hần chỗ mi tâm xuất hiện một mảnh tơ máu, dần dần khuếch trương thành hơi hơi mờ ra huyết hồng mắt đỏ, huyền ảo mà khủng bố, chính là Huyết Đồng Linh Hồ tộc chiêu bài "Huyết Yêu đồng tử", huyền diệu đồng tử lực khuếch tán, cùng đầy đặc tính thần song trọng bao trùm chiến trường.

Trên tay móng tay tan ra đen nhánh, dài tới ba tấc, bén nhọn giống như trảo, quán quanh lấy một chút kim văn, cổ xưa mà tôn quý. Mười tu chỉ phân tán mờ ra, mũi nhọn tựa như cầm dao găm đen, nhìn qua cực kỳ lực cắt.

Thực lực toàn bộ triển khai, Sở Thiên hai chân hơi cong, khí tức trầm ngưng, hăng hái xoay tròn thân hình, hóa thành bàng bạc ban gió cuốn, dũng mãnh cuốn đối thủ. Sở Nghi thúc dục chiến thể, toàn lực chống đỡ.

Bất quá, tình hình chiến đấu diễn biến cùng người xem dự liệu khác nhau rất lớn.

Tuy, Sở Thiên vừa mở ra Huyết Yêu đồng tử không lâu sau, vận dụng nắm giữ cũng không thuận thực, dùng lời của lão hồ ly nói, chính là thô thiển vô cùng, xấu xí buồn cười. Nhưng đồng tử lực toàn bộ triển khai, quanh mình tình cảnh thu hết vào mắt, liền ngay cả chấn động ruồi cánh, đồng tử đường vân đều rõ mồn một trước mắt.

Thêm với lấy cảm giác Tinh Thần lực, lẫn nhau tăng thêm, có thể nói vạn vật đều ở nắm giữ.

Người bình thường xem ra, thông qua tinh thần cảm ngộ, xa xa so với lấy tầm mắt quan sát tới cao cấp. Có thể đạo lý này đối với Huyết Đồng Linh Hồ căn bản không thích hợp. Nếu đem Huyết Yêu đồng tử luyện đến cực điểm, hoặc kiến tạo ảo giác, hoặc cô đọng đồng tử trận, hoặc tinh thần trùng kích, hoặc xé rách không gian, diệu dụng vô cùng khó tả nói rõ.

Thông qua Huyết Đồng cùng tinh thần giám sát đối thủ cử động, tìm ra trong đó chiêu số bên trong nhược điểm, sau đó tại trực giác nhạy bén Linh Năng phụ trợ, lấy sắc bén Hắc kim trảo đánh thẳng chỗ hiểm, đánh bại địch giành chiến thắng.

Sở Nghi thân kinh qua Bách Chiến, chiêu số thành thạo, vốn không có nhược điểm, hoặc là nói không thể nhận ra. Có thể tại yêu dị Huyết Yêu đồng tử nhìn xem, những cái này cực kỳ thật nhỏ, chớp mắt tức thì nhược điểm, đúng là vô hạn phóng đại.

Trên thực tế, tại Huyết Đồng Linh Hồ tộc xem ra, không có nhược điểm người, chỉ sợ còn chưa sinh ra.

Không có không có nhược điểm người, chỉ có vẫn dục đồng tử. Đây là nên trong tộc bộ truyền lưu rất rộng một câu danh ngôn.

Những sự tình này khán giả cũng không rõ ràng, bọn họ chỉ là chấn kinh chứng kiến, bên trên giới đệ nhị Sở Nghi, mặc dù đem hết khả năng, chiến lực toàn bộ triển khai, cũng bị đối thủ bức luống cuống tay chân, liên tiếp lui về phía sau.

Sở Quyên tại lúc trước trên chóc ca ca, tuyên bố nhìn hần thất bại. Mà khi bại trận thật đúng hàng lâm chỉ kịp, lại là khuôn mặt căng thẳng, mặt hạnh bên trong lệ quang lấp lánh, nội tâm âm thầm cầu nguyện.

Ca ca, ngàn vạn đừng thua a!

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Tư cách

Gia tộc Diễn Võ Trường bên trong, đông đảo tầm mắt tập trung, trận chung kết tình hình dần dần trong sáng.

Mọi người kinh ngạc là, theo Sở Thiên không ngừng tế ra át chủ bài, lúc trước mọi người nhất trí coi trọng Sở Nghị lại có chống cự không ngừng xu thế.

Sở Thiên hóa thân bằng bạc ban gió cuốn, Hắc kim tay trao trải qua Linh Năng tăng phúc, nhắm ngay trên người đối thủ nhược điểm điên cuồng công kích.

Những cái này nhược điểm, tại Huyết Yêu đồng tử lực cùng Tinh Thần lực song trọng chiếu rọi, rốt cuộc giấu không được, liên tiếp bộc lộ ra.

Sở Nghị chủ tu Lưu Kim Chiến Thể, luyện đến đại thành, toàn thân làn da có thể bao trùm kim loại nặng lượng. Nhưng đây chỉ là tương đối mà nói, nhân thể cấu tạo phức tạp, quanh thân trên dưới trình độ chắc chắn tổng sẽ xuất hiện mạnh yếu có khác.

Đương nhiên, cái này đối với người bình thường mà nói chỉ là bí mật, căn bản không thể nào biết được. Sở Nghị tự học luyện môn võ học này, liễu đấu thì như hổ thêm cánh, cùng giai bên trong gần như vô địch, làm võ số cùng thể hệ không ngừng hâm mộ.

Như vậy sức chiến đấu tuy làm cho người ta cực kỳ hâm mộ, có thể tu luyện cái này võ học phải bị nhiều ra gấp mấy lần thống khổ, phí ý chí kiên định người không thể.

Trên phiên đại lực này, vạn vật tương khắc tương sinh. Mọi việc đều thuận lợi luyện thể võ học, tại chủ tu tinh thần người trước mặt, những cái này tương đối bạc nhược vị trí không thể che giấu.

Mà Huyết Yêu đồng tử luôn luôn lấy khủng bố thấy rõ nổi tiếng, Sở Nghị tự học luyện Lưu Kim Chiến Thể đến nay, luôn luôn thuận buồn xuôi gió, không muốn lúc này gặp chân chính khắc tinh.

Hai người đều là thiên phú tuyệt người, tại võ học phương diện đồng đều đạt đến đại thành, cơ bản được cho ngang hàng. Trên tu vi Sở Nghị là luyện thể sáu đoạn đỉnh phong, vừa vạm vỡ Sở Thiên một đoạn, bởi vậy tự trận đấu bắt đầu, Sở Nghị một mực ổn chiếm thượng phong.

Nhưng là bây giờ, cái này chỉ là một đoạn ưu thế, tựa hồ không đủ để bù đắp Huyết Yêu đồng tử, Tinh Thần lực, Linh Năng, Hắc kim trao mang đến to lớn chênh lệch.

Sở Nghị vận nguyên lực, trên người khí tức tăng vọt, vàng ròng hào quang khắp cả người, khi thì thúc dục kim văn cánh tay, khi thì vận chuyển kim tuyến lực, nhưng như cũ đỡ trái hồ phải, khó kéo xu hướng suy tàn. Cho dù ai cũng có thể nhìn ra, hẳn triệt để đang ở hạ phong.

Phịch một tiếng, cả người hắn bay ngược ra ngoài, rơi vào lồi đài một cước, sắc mặt có chút chật vật. Thân là bên trên giới đệ nhị hán, lúc trước trận đấu thủy chung nhẹ nhõm tấn cấp, vẫn lần đầu xuất hiện như vậy lực không hề bắt bớ tình huống.

Rồi mới toàn bộ lực chú ý đặt ở tránh né Hắc kim trao lên, bản năng nói cho hắn biết, như bị thứ này bắt hơn mấy lần, có thể không phải thú vị. Như thế đến nay, tâm thần hao phí nghiêm trọng, dần dần, phương diện khác khó tránh khỏi sơ sẩy.

Hai người đang đo sức, Sở Thiên chợt bay ra chân phải, đá bộ ngực hắn, ra chân cực kỳ đột ngột, hắn không kịp phòng bị, chỉ phải bên cạnh quay người, tránh đi chỗ hiểm. Nhưng cuối cùng bị đập, cả người bị xa xa đá ra, thiếu một ít liền rớt xuống bên ngoài.

Sở Thiên chưa từng tận lực tu luyện thói công, có thể chiêu này nguyên lực quán chú, trên đùi kinh lực có chút không kém, đối thủ tự nhiên không có biện pháp bỏ qua.

Người xem khu ồn ào nổi lên bốn phía, tất cả mọi người là không nghĩ tới, Sở Thiên cái này thất "Hắc mã" vậy mà nhất hắc đến cùng, liền Sở Nghị đều hình như có chống đỡ hết nổi.

Theo hiện tại tình hình chiến đấu xem ra, Sở Nghị rất nhanh muốn đã thất bại, mà Sở Thiên sắp lấy được đang tiến hành xuất sắc, tương lai có thể cùng Sở Phi Dương tranh phong.

"Ông trời đây nè, lúc trước lời kia nhìn như bất khả mầy, chỉ là cùng ca ca đùa cợt, ngài lão có thể đừng coi là thật. Nếu không, hiện tại thu hồi cũng được, coi như cái gì cũng chưa nói, được không."

Nội tâm hối hận không thôi, Sở Quyền mất hạnh lưu ba, cái ót chuyển động kỳ dị ý niệm trong đầu.

Sở Nghị tay vịn đầu gối đại khẩu thở dốc, mồ hôi chảy như mưa dấu vết hoạt động chật vật. Trên mặt lại không có chút nào kinh hoàng thần sắc, trong mắt tinh quang bùng lên, biểu tình vô cùng hưng phấn, khoe miệng co giật ra mỉm cười, tựa hồ tâm tình phấn khởi rất, quả thật đè nén không được.

Lúc trước tỷ thí, hắn luôn là lười biếng không đếm xỉa tới, giờ này khắc này, loại này tâm tình lại hề quét sạch.

"Rất tốt. Người là Sở Phi Dương bên ngoài cái thứ nhất đem ta bức đến loại tình trạng này, hậu sinh khả úy a."

Sở Nghị đột nhiên ngửa mặt cuồng tiếu, như cuộn cuộn kinh lôi vang vọng thiên không. Thấy thế khán giả hai mặt nhìn nhau, châu đầu ghé tai, thậm chí không ít người cho là hắn bởi vì trận đấu thất bại, không chịu nổi áp lực, tức giận đến nổi điên.

Đỉnh tai nhúc nhúc tiếng cười xuyên qua toàn trường, bỗng nhiên vừa thu lại, hóa thành khiến rất nhiều người trợn mắt há hốc mồm ngôn ngữ: "Nguyên lai tưởng rằng như vậy liền có thể cầm đến xuất sắc, xem ra vẫn chưa được a. Người tuổi trẻ bây giờ, thật sự là không cho người bớt lo nha."

Nghe vậy Sở Thiên sắc mặt nghiêm nghị, một loại không rõ tâm tình từ trong lòng dâng lên.

Chẳng biết tại sao, trong tràng không khí đột nhiên áp lực, như là trước khi bão táp xảy ra yên tĩnh.

Sở Nghị chậm rãi thò ra cánh tay, song quyền trùng điệp nắm chặt, run rẩy bờ vai, xương cốt trong cơ thể dường loạn hướng, thân thể khí tức rồi đột nhiên đề thăng, nhanh chóng lan đến gần xung quanh, Sở Thiên chợt cảm thấy hô hấp không thoải, huyết khí dâng lên, không khí đều có chút ngưng kết.

Nguyên lực như cuồng triều từ tất cả xương cốt tứ chi bạo tuôn ra, Sở Nghị tu vi trở nên chưa vững chắc, pháp phòng ba động mấy lần, đột phá bình cảnh điên cuồng tăng vọt. Nhìn không đến trong mạch máu, huyết dịch lưu chuyển không ngừng tăng nhanh, trường giang đại hà tuôn trào không chỉ, lần lượt hóa thành mới tinh nguyên lực bổ sung thể năng.

Còn đây là tinh huyết đoạn tiêu chí, gia tốc huyết dịch vận chuyển, bổ sung thể năng tiêu hao. Cử động lần này trừ luyện thể bảy đoạn trở lên không thể làm.

Nguyên lực bạo tuôn ra, Sở Nghị tu vi rõ ràng đột phá nơi này luyện thể bảy đoạn.

Phải nói bản thân hắn liền có bảy đoạn tu vi. Chỉ là lúc trước đối thủ quá yếu, sáu đoạn trình độ cũng đủ để ứng đối tất cả tình cảnh, căn bản không tất yếu về vơi cho thêm chuyển ra.

Rất nhiều thiếu niên vô pháp đem không tự tâm tình, tâm hồn chấn động dâng lên lúc trước nhiều như vậy cuộc tranh tài, vậy mà liền người này chân thật tu vi cũng không có bức ra, gia hỏa này thật sự là quá đáng sợ.

Có thể tưởng tượng, nếu không phải Sở Thiên thể hiện ra uy hiếp, Sở Nghị tất nhiên sẽ không hiển lộ huyết nhục đoạn tu vi, thủy chung ẩn dấu thực lực đến lúc lấy được xuất sắc.

Người này nhìn như bình dị gần gũi, kì thực nội tâm cao ngạo vô cùng. Thực lực chân chính của hắn, chỉ cấp cường giả quan sát, vũ lực nhỏ yếu người, không có như thể may mắn được thấy.

Nếu như trước mặt đối thủ có đủ loại này tư cách, vậy không cần quá khách khí. Khâm phục hắn tôn trọng hắn, triển lộ thực lực chân chính, sau đó, triệt triệt để để đánh tan hắn.

Bạo phát chân chính tu vi, phảng phất đạt được phóng thích, Sở Nghị nhìn về phía trước mặt đối thủ, hai mắt đóng mở, ánh mắt khát máu nghiền ngẫm, tựa như nhìn con mồi Mạnh Hồ.

Mạnh Hồ ngủ say tạo ngộ ác lang thiêu đậu, lại thờ ơ. Ngày nay, Mạnh Hồ tỉnh ngủ, Hồ Khiếu Sơn lâm, ác lang An Khả ngăn cản nó một kích.

Thậm chí, lúc trước khiêu khích đều hiển lộ ấu trĩ buồn cười, chỉ có thể cung cấp nhà chuyên môn trà dư tửu hậu đàm tiếu mà thôi.

Mạnh Hồ tỉnh giấc, người nào có thể ngang hàng!

Quanh thân khí tức trầm ngưng, Sở Nghị nhìn chằm chằm đối phương, trong mắt chiến ý nóng bỏng, chậm rãi thò ra tay phải, nổi bật ngón trở ngoéo ... một cái, chính thức làm ra ước chiến.

Cái này thủ thế đơn giản thô bạo, trong tràng bầu không khí hoàn toàn bị điều động, khán giả hoan hô, trong nội tâm kích tình sục sôi. Thâm bất khả trắc Sở Nghị, cùng át chủ bài xuất hiện nhiều lần Sở Thiên trong đó, tức thì sẽ bạo phát dốc toàn lực chiến đấu.

Chỉ cần yên tâm bên trong đơn giản vừa nghĩ, lồng ngực huyết dịch đều muốn sôi trào, đông đông tiếng vang từ ngực vang lên, như là trước khi chiến đấu nổi trống, hiệu chiến thừa số từ mỗi người tâm hồn thâm xử thức tỉnh.

Người xem khu vang trời hoan hô, hai vị tuyển trong lòng bàn tay chiến ý dần dần leo đến đỉnh phong. Cuối cùng quyết chiến, như khoác lên trên dây mũi tên nhọn, hết sức căng thẳng không thể đỡ.

Thấy thế Sở Thiên trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười, nội tâm đồng dạng hưng phấn vô cùng. Nếu như nói Sở Nghị mỉm cười, là bởi vì chiếm giữ ưu thế, có chỗ bằng vào. Vậy hắn liền là bởi vì bị gặp cường địch, thuần túy sinh lòng vui sướng.

Luyện thể bảy đoạn, tính toán hắn trọn cao hơn hai đoạn. Mà lại kinh nghiệm chiến đấu, võ học cảnh giới vậy mà không kém hắn. Nói thật, đối mặt như vậy kinh địch, cũng không có bao nhiêu phần thắng, thua trận tính khả năng thật lớn.

Bất quá, Sở Thiên như cũ cười đến vô cùng vui vẻ. Cái này một cái chớp mắt, bị gặp cường địch vui sướng vượt qua thắng bại chi tâm.

Loại này không sợ hung hiểm, càng áp chế càng mạnh cá tính, nên nguyên vốn Huyết Đồng Linh Hồ tộc trời sinh tập tính. Bình thường ẩn đi núp trong bóng tối, lúc này ở to lớn ngoại giới dưới áp lực, dần dần thức tỉnh.

Nếu như nói Sở Nghị là tỉnh thấy Mạnh Hồ, kia Sở Thiên liền được xưng tụng phục hồi Thần Long, trong nội tâm hưng phấn không so với đối phương hơi kém, ngược lại càng thêm thuần túy đáng sợ.

Cái ví von này tuyệt không quá phận. Tại yêu thú giới hung uy hiển hách Huyết Đồng Linh Hồ tộc, từ trước đến nay đều ngược sát Long Tộc quang vinh

ghi chép. Nếu là trong ngọc bội lão hồ ly bị người so sánh Thần Long, sẽ không cho rằng vẻ vang, phần là coi như vũ nhục, nhất trao chụp chết nói năng lỗ mồm người.

Trên thực tế, ngoại nhân xem ra thần thánh vô cùng Cự Long, tại trường kỳ sừng sững tại thực vật liễm đình Linh Hồ trong mắt, xác thực cùng vụng về loài bò sát không khác.

"Quân hấn thắng hay thua, nếu như đối phương như vậy ước chiến, đương nhiên không thể để cho người thất vọng."

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên vốn cả chút mệt mỏi thân hình, nhất thời một lần nữa tràn ngập lực lượng, mắt bạc chiến ý thiêu đốt, mũi chân điểm một cái mặt đất, thân ảnh mơ hồ gia tốc, tay trao lợi trao thấp thoáng phản xạ hắc sáng bóng, dứt khoát hướng về hấn cường địch.

Khán giả ánh mắt mong chờ, hai tên thiếu niên tuyển thủ trên chiến đấu, rốt cục triệt triệt để để nơi đây triển khai, phần khởi tâm tình hình như vôi rỗng, trùng trùng điệp điệp cuốn toàn trường.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Trường thi đột phá

Trận chung kết trên lôi đài, mặt đất một mảnh hỗn độn, từng đạo thô một khe lớn đan xen, trái chặc chấn phiến đá khối khối vỡ vụn.

Hai đạo thân ảnh người tiến ta lui, thân hình căng chặt, đang tiến hành hoa mắt giao phong. Không có từng quyền trầm đục, chỉ có xé rách không khí âm thanh xé gió, và làm cho người kinh diễm chột hiện chuyển xê dịch.

Có nhãn lực người đều là biết rõ, trong đó hung hiểm hướng tới. Như vậy cũng tốt so với hạ cờ vây, chỉ có nước cờ dở mới có thể lỗ mồm xuất thủ, nhìn đá thương địch thủ một ngàn tự tổn 800 vô ích cử động. Mà cao thủ thì là bỏ cục toàn trường, ẩn núp, chường không đối thủ hướng đi, tìm khuyết điểm, một kích mất mạng.

Trong tràng hai người lúc này chiến đấu, liền rất có loại này ý vị ở trong. Trải qua lúc trước thử đi thử lại dò xét, lẫn nhau như đầy đủ rõ ràng. Trong nội tâm mình bạch thăm dò không hề tất yếu, gặp được Kỳ Phùng Địch Thủ, chỉ có thi triển bản lĩnh, lẫn nhau liều võ học, đến lúc cuối cùng quyết ra thắng bại.

Chính thế mà nói, hai người này lẫn nhau có điều có kỵ.

Làm Sở Nghị kiêng kỵ chính là, đối phương khủng bố thấy rõ, cùng với Hắc kim trao sắc bén. Trực giác nói cho hấn biết, nếu là dính vào thứ này, tư vị tất nhiên không dễ chịu.

Trao bên trên mặc dù không độc, lại thắng được kịch độc, thân trúng độc được cũng khá hơi tàn, có thể như không cẩn thận trúng Thủ trao, eo bụng sẽ bị lập tức xé ra.

Sở Thiên thì là lo lắng, tự đối thủ bạo phát toàn lực, mỗi một chiêu bổ sung nguyên lực hơn xa lúc trước, chiêu số uy lực gia tăng mãnh liệt, giờ tay nhấc chân đều tạo thành trọng thương khả năng.

Mặt khác, tinh huyết đoạn có thể vận chuyển huyết dịch, bổ sung thể năng, như so với sức chịu đựng, hấn xa không bằng đối phương.

Tuy nói tại đồng tử lực cùng tinh thần bao trùm, Sở Thiên có thể trực tiếp thăm dò sơ hở, có thể theo bây giờ tình hình chiến đấu, điểm này ưu thế vô pháp chuyển hóa làm chân thật cơ hội thắng.

Rốt cuộc hấn tu vi chỉ vẹn vẹn có năm đoạn, chênh lệch đối phương hai đoạn, trên người Sở Nghị những cái kia sơ hở, Huyết Đồng nhìn đến rõ ràng, tinh thần cảm giác trở nên rõ ràng rõ ràng, nhưng từ chỉ động tác tổng theo không kịp ý thức phản ánh.

Ở trong Huyết Đồng, những cái này sơ hở trôi qua tức thì, lúc trước còn kịp bắt, mà khi đối thủ đề thăng tu vi, phản ánh hoàn toàn theo không kịp sơ hở biến hóa. Cường trao ở sơ hở, nhưng chiêu thức phát ra, sơ hở đã chuyển đi nơi khác, gọi người không có đường nào.

Thấy thế Sở Thiên trong lòng dâng lên cảm giác vô lực, tinh huyết đoạn khác xa gân cốt đoạn có khả năng so sánh, chỉ cần huyết dịch tiếp tục, nguyên lực liên tục không ngừng, tiếp tục như vậy, sớm muộn cũng bị hao tổn chết.

Bí ai là, thấy rõ kết cục, lại không có cách nào tránh. Nhưng muốn nhận thua, lại như thế nào đều không cam lòng. Rốt cuộc, thắng được một trận, năng lực là tiểu tỷ lấy lại danh dự, tài năng chuẩn bị khiêu chiến Sở Phi Dương tư cách.

Người này từ lúc mấy năm trước liền hoành không xuất thế, thật lâu gọn gàng vô cùng cao minh thực lực, sừng sững tại Liệt Nham thành cùng thể hệ đỉnh phong, trở thành sự kiêu ngạo của Sở gia cùng người trẻ tuổi thần tượng.

Sự hiện hữu của hắn, khiến cho Sở Thiên thuở nhỏ đối với võ đạo tràn ngập ước mơ. Tại Khai Linh phía trước, tiểu Sở Thiên tại bờ đường thân thể liền căn cơ ngoài, thích làm nhất chuyện riêng, chính là chui vào trong thư phòng đọc cường giả chuyện xưa.

Bao nhiêu lần, nơi này Sở Vân rơi đầy bụi bặm thư phòng, đọc qua một quyển vốn tên là người truyền ký, đắm chìm ở bọn họ trong truyền thuyết vô pháp tự kèm chế, những cái kia linh hồn to lớn óng ánh, làm cho người trầm mê say mê, khâm phục kính ngưỡng.

Ngẫu nhiên vậy mà sẽ nghĩ tới, trước kia lão ba chắc hẳn cũng sẽ giống như tự mình, sự tình cái thư phòng, từng lần một đọc cường giả truyền thuyết. Nhưng bây giờ, trong phòng chong chóng bụi bặm, sách dầy xưa cũ trang giấy tóc vàng.

Vì sao, yên lặng vào động lòng người truyền thuyết thư phòng, lại tích đầy bụi bặm? Sở Thiên cũng không biết, trong trí nhớ, này tòa thư phòng rất giống phụ thân, hoài cựu mà thần bí.

Trong sách cường giả sự tích cuối cùng là truyền thuyết, cho hắn quá mức xa xôi, mà Sở Phi Dương tương đối gần sát, thấy được mò được, có thể nói còn sống truyền thuyết.

Chỉ cần lại thắng một hồi, liền có thể đạt được khiêu chiến truyền thuyết tư cách, thỏa mãn khi còn bé một ít ước mơ, bởi vậy, trận chiến này không có khả năng thua.

...

Người xem khu rất nhiều người trợn mắt há hốc mồm, trận chung kết biến đổi bất ngờ, vừa xem trọng Sở Thiên chiến thắng, không nghĩ tới đối thủ che dấu sâu như vậy. Lúc trước Sở Nghị những cái kia trận đấu, căn bản chính là đang đùa nhá.

Bị chơi qua người, mỗi cái xấu hổ vô cùng, hận tìm không được một cái lỗ để chui vào. Sở Ảnh sắc mặt xanh mét, con mắt phóng hỏa, trên dưới răng giao kích rung động.

Sở Nghị che dấu tu vi, một đường trường quyền liền đuổi hắn, không thể nghi ngờ là trần trụi nhục nhã. Hắn xưa nay tự phụ thực lực, không ngờ bị người như vậy xem thường.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Ảnh thành kính thay Sở Thiên cầu nguyện, hi vọng hắn thể hảo hảo giáo huấn Sở Nghị, giúp hắn đem tràng từ bộ đồ trở về.

Tầm mắt nhìn quét qua, chứng kiến trong tràng tình hình, Sở Ảnh lòng mảy cau chặt, xem ra trông cậy vào Tiểu Thiên báo thù là hy vọng xa vời.

Trải qua thời gian dài quần chiến, Sở Thiên tâm thần đều mệt, mồ hôi rơi như mưa, dần dần cảm giác chống đỡ hết nổi.

Trong lúc kịch chiến, Huyết Yêu đồng tử nhìn chuẩn sơ hở, hắn vung trào đánh úp về phía phần eo, nhưng kịch liệt tiêu hao, động tác chậm hơn, bị đối thủ vận người trốn tránh qua.

Quay người chỉ kịp, Sở Nghị mục quang ngưng tụ, một quyền đánh về phía đột kích cánh tay, quyền bên trên kim mang chói mắt, nguyên lực ngưng tụ, tốc độ cũng kinh người. Sở Thiên xoay tay lại không kịp, chỉ phải khúc khuỷu tay liều mạng một cái.

Nhân thể tất cả bộ vị, trừ quyền chưởng ra, cùi chỏ, đầu gối vậy mà được xung tưng cứng rắn. Như thế ứng biến, xem như coi như không tệ. Một ít tộc cao tầng thấy vẻ râu mím cười, đầu bạc điểm nhẹ, hiển nhiên đối với cái này có chút thoả mãn. Kẻ này không chỉ thực lực mạnh lực, ứng biến vậy mà thuộc thượng thừa, trẻ nhỏ dễ dạy, gia tộc có hi vọng a.

Quyền khuỷu tay nhất đụng vào nhau, Sở Thiên chợt cảm thấy đối thủ quyền diện truyền đến mãnh lực, đánh tan bản thân nguyên lực, trùng điệp tác dụng tại khuỷu tay.

"Răng rắc."

Không trung truyền đến cọt cách vỡ vụn tiếng vang. Khán giả nghe đã cảm thấy một hồi ghê rợn, cùi chỏ có chút khác thường, cái này đương nhiên là ảo giác.

Sở Thiên sắc mặt kịch biến, nhìn đau phủ khuỷu tay nhảy lên, bạo thoí lui đến bên bờ lối đi, cúi đầu kiểm tra, tay phải xương khuỷu tay đã là phá toái, cánh tay cuộn lại lại đau không thắng.

Dưới tình huống bình thường, chịu như thế thương thế, mặc dù kiên trì, chỗ hiểm bị thương khó tránh khỏi cắt giảm chiến lực, lại đấu nữa vậy mà phải thua không thể nghi ngờ, nên mở miệng nhận thua mới phải.

Sở Nghị không có cất bước truy kích, ngược lại có chút hăng hái nhìn đối thủ. Gặp qua Linh Năng tại chữa thương phương diện công hiệu thần kỳ, hắn không cho rằng chiêu này thể làm cho đối phương tức vũ khí đầu hàng, hai tay giao nhau đặt trước ngực, ngưng mắt nhìn đối thủ thả hắn an đường.

Vị này tộc đệ tuy còn trẻ tuổi, giao thủ thì lại mang đến vô số kinh hỉ, chiến đấu trực giác kinh người, tương lai không thể lường được, gọi người khinh thường như bất khả.

Bất quá, đối phương hẳn là xác thực đến thẳng đến cực hạn, rất khó còn có át chủ bài xóc lên, với tư cách là sơ nhập võ đạo người mới, có thể có biểu hiện như thế, được coi là kinh tài tuyệt điểm, tuy bại nhưng vinh.

Sở Thiên bên trái đầu ngón tay hiển hiện óng ánh ngân sắc sáng bóng, đặt tại khuỷu tay phải súng đỏ vị trí nhẹ nhàng xoay chuyển. Sáng bóng tựa như hóa thành vô số mảnh tiểu Quang, dần dần rót vào dưới làn da mặt, nhuận vật mảnh không tiếng động.

Nhìn không đến bên trong, tan tành cốt mảnh tại Linh Năng dưới tác dụng, từng cái trở về tại chỗ, chậm rãi kết hợp lại. Rất nhanh, bên trong cốt cách khôi phục như xưa.

Cuối cùng, khuỷu tay súng đỏ biến mất dần, chuyển thành khỏe mạnh màu da, liền cùng hoàn toàn không có chịu được qua tổn thương đồng dạng.

Mất thấy tình như vậy, trong tràng người xem không khỏi cực kỳ hâm mộ, tất cả mọi người đồng đều nghĩ, chính mình học được chiêu thức ấy là tốt rồi, thân lâm tuyệt cảnh, tùy tiện thúc dục dị năng, đảo mắt liền có thể đứng lên, hiển nhiên lại là mảnh hảo hán.

Trên thực tế, Linh Năng tuy ảo diệu vô cùng, công dụng rộng khắp, lại không thể không hề cố kỵ nơi đây sử dụng. Một khi Linh Năng kiệt quệ, Tinh Thần lực dùng hết, không nên đối diện động thủ, chính mình trước hết xong đời. Bọn họ là nghĩ như vậy, hoàn toàn là khuyết thiếu đối với Linh Năng lý giải làm ra.

Linh Năng chữa thương công hiệu, cùng tu vi và Tinh Thần lực trực tiếp móc nối, thiên thượng sẽ không bánh trên trời rơi xuống.

"Sở Thiên, người rất tốt, e rằng sau đó không lâu sẽ vượt qua ta. Nhưng là bây giờ hơi sớm, người cảm thấy thế nào?"

Ti mi quan sát, Sở Nghị xác định đối phương đã đến cực hạn, lại không có trào phúng, mà là bình tâm tĩnh khí tự thuật sự thật.

"Xem ra lại không nhận thua, liền biến thành quán quít chặt lấy người nha."

Đẳng chất tiểu ý tại Sở Thiên trên mặt hiển hiện. Đích xác, nếu như vô lực chiến thắng đối thủ, như vậy nhận thua chính là sáng suốt lựa chọn. Tiếp tục đánh xuống, cũng sẽ không có chỗ chuyển biến.

Có thể nếu là nhận thua, chung quy có chút không cam lòng. Hắn nhắm mắt trầm tư, thái độ có chút do dự.

Mấy ngàn người ngừng lại ồn ào, toàn trường lặng ngắt như tờ, khán giả nín thở đợi hắn mở miệng, câu tiếp theo, có lẽ trực tiếp quyết định xuất sắc thuộc sở hữu.

Đang do dự, Sở Thiên bỗng nhiên phát giác, rồi mới trị liệu xương khuỷu tay, tựa hồ sản sinh một ít dị biến, như tàn sát bừa bãi phong bạo đồng dạng, trong chốc lát truyền khắp toàn thân.

Mà, trong cơ thể khí tức hơi trầm xuống, bắt đầu bạo động dâng lên ngày gần đây dừng lại không tiến nguyên lực, tại trong kinh mạch gia tốc vận chuyển, trước đó hao phí đại lượng nguyên đan cũng không cách nào đột phá bình cảnh, lại vào lúc này có chỗ buông lỏng.

Xem ra, hẳn như muốn tại giờ này khắc này, đột phá tu vi che chắn, đạt tới luyện thể sáu đoạn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Một mai tú hoa châm

"Ha ha ha."

Sở Thiên trong cơ thể, cốt cách chấn âm càng ngày càng vang, dần dần, tất cả mọi người cảm thấy không đúng, về sau, có nhãn lực một phen suy tư cho ra kết luận, người này muốn đột phá.

Nguyên bản trong tình thế lại đem biến hóa. Không ít người cảm khái vô hạn, trận đấu kết quả, thật đúng là lo lắng trùng điệp a.

Vì vậy, vô số thần phục mục quang rơi xuống trên người Sở Thiên, có người hi vọng đột phá thành công, gia tăng trận đấu chuyện xấu, mà bọn họ, sẽ thấy càng thêm lực lượng tương đương chiến đấu.

Cũng có người lo lắng đối thủ là không là đi trước ra tay, một khi đánh lén thành công, liền có thể ồ ạt xuất sắc.

Sở Nghi cũng không có làm như vậy, ngược lại hai tay ôm vai chậm đợi, sáng ngời hai mắt ngưng mắt nhìn đối thủ, trong mắt như vô tình gặp được kinh địch vui sướng.

Sở Thiên trong cơ thể khí tức không ngừng nâng cao, đến cái nào đó, phảng phất đánh vỡ một tầng nhìn không thấy che chắn, nguyên lực tùy ý tăng vọt, tu vi đột phá nơi này luyện thể sáu đoạn.

"Răng rắc răng rắc."

Vết cũ sàn nhà lần nữa phá toái, phiến đá rạn nứt ra, tại Sở Thiên dưới chân lạnh run.

Cảm nhận được cỗ hơi thở này, mọi người đồng đều biết hẳn thành công đột phá, không ít người mặt lộ vẻ vui mừng, như trò hay vừa, cái này trận chung kết, hàm kim lượng thật đúng là cao, tới quá đáng giá.

Sở Thiên trong cơ thể nguyên lực tăng cường, dự trữ gần như mở rộng gấp đôi. Thân thể càng thêm cường tráng, mỗi một khối cơ bắp đều cứng cáp hơn, chiến đấu thời điểm, trong chớp mắt bộc phát ra lực đạo, chắc chắn trên phạm vi lớn dễ thắng.

Những cái này cũng không phải là chủ yếu. Gân cốt đoạn mỗi lần tiến giai, được lợi lớn nhất, tự nhiên là quanh thân cốt cách.

Đến một bước này, Sở Thiên cảm thấy xương cốt trong cơ thể chắc chắn, độ cứng đủ để sánh ngang phổ thông vũ khí, chỉ có vào phẩm giai vũ khí, năng lực tạo thành uy hiếp.

Thánh Võ đại lục địa vực rộng rộng rãi, các loại quý hiếm tài nguyên vô số. Đã không thiếu hụt chế tạo trang bị tư liệu sống, lại không thiếu thốn giới về luyện chế Tượng Sư. Bởi vậy, cung cấp võ giả sử dụng trang bị chủng loại phong phú, hoa dạng đa dạng.

Liền Sở Thiên biết, nhập giai trang bị chia làm Phàm binh, Linh binh, Tiên binh Phàm binh, Linh binh, Tiên binh ba cái lớn cấp bậc, phàm binh có thể phân ra là hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm cùng tinh phẩm.

Về phân linh Binh, cho dù là đề đẳng nhất, tại toàn bộ Thiên La Quốc đều xem như cực kỳ hi hữu, duy có một chút tông phái cao tăng, hoặc thế gia kiệt xuất đệ tử mới có tư cách có được, đều là làm bảo bối cao cao cung cấp, tuyệt không dễ dàng vận dụng.

Mà tiên binh, Sở Thiên chỉ ở đọc danh nhân truyền kỳ thì gặp qua, tuyệt thế võ giả cầm trong tay tiên binh, phi thiên độn địa không đâu địch nổi, tuy làm cho người hướng về, ngắm nhìn tới xa không thể chạm.

Lại hướng lên, liền hoàn toàn vượt qua hần lý giải phạm vi, liền nghĩ cũng không có dám nghĩ qua.

Lần này tiến giai, cốt cách đạt được cường hóa, trở nên kiên cố hơn thực, bất đồng xương cốt trên kết hợp càng thêm chặt chẽ. Cốt cách trên vật chất màu sắc càng thâm thúy hơn, thâm trầm bên trong hiện ra tơ máu, nhìn qua tràn ngập sự dẻo dai, đây là gân.

Chỉ có đem gân cốt đoạn tu luyện tới cao thâm cảnh giới, mới có thể đạt được gân cường hóa. Trực tiếp nhất có ích là, thân thể của Sở Thiên tính dẻo dai tăng nhiều, cùng người giao thủ động tác cân đối linh hoạt, thể công thu thả tự nhiên.

Đủ loại chỗ tốt, không phải trường hợp cá biệt.

...

Sở Thiên ổn định tu vi, thở ra một hơi, chậm rãi mở mắt, cảm kích mục quang nhìn về phía đối lâu đối thủ, cười nói: "Đối lâu. Đa tạ."

"Lúc trước là ta quá lo lắng, như vậy, chúng ta tiếp tục?"

Sở Nghi trong mắt dấy lên chiến ý, chiến thắng lúc này đối thủ, càng lợi cho ma luyện tự mình.

Nghe vậy Sở Thiên gật đầu tán thành.

Mọi người ngưng mắt nhìn, mắt Sở Thiên bên trong tinh quang lấp lánh, đề cao tinh thần, bạo phát nguyên lực, cường độ tính toán lúc trước dễ thắng rất nhiều, khí tức trầm xuống, mi tâm Huyết Yêu đồng tử mở ra, Linh Năng ẩn nấp da hạ vận sức chờ phát động, đồng tử lực cùng tinh thần song trọng bao trùm, toàn diện chủng khổng trong trắng thể cực.

Thấy thế Sở Nghi vận khí lực, nguyên lực bạo phát, không khí khẽ chấn động, quát lên một tiếng lớn, kim mang lan tràn quanh thân, cả người hóa thành màu sắc kim nhân, tứ chi hiện ra từng đạo đường vân, Lưu Kim Chiến Thể toàn diện mở ra.

Môn võ học này, kim văn biểu tượng lực lượng. Như thế đến nay, đường vân khắp tay chân, chẳng những hai tay uy lực tăng cường, chân cũng nhận

được cường hóa, tốc độ mạnh mẽ bật lên kinh người.

Hai người đập một cái mặt đất, tăng nhanh bộ pháp, từ bên bàn nơi này trung ương, nhanh chóng tới gần đối thủ.

Tới gần, Sở Thiên một quyền đánh ra, nắm tay bị nồng đậm nguyên lực bao bọc, sáng ngân quang từ cánh tay kinh qua phần tay, tại nắm chặt đốt ngón tay vị trí ngưng tụ thành sáng ngời quang điểm.

Đối thủ của hắn, Sở Nghị cánh tay chấn động, ở trên kim văn ánh sáng phát ra rực rỡ, lần lượt tiêu thất, hóa năng lượng tuôn hướng lòng bàn tay, mười ngón khúc nắm thành quyền, quyền vòng quanh dâng lên cùng đối phương hung hăng chạm vào nhau.

"Oanh."

Thế công đụng vào nhau trong chớp mắt, Sở Thiên cánh tay run lên, ẩn chứa ám kinh hung mãnh phát động, như biển cả dậy sóng, trùng trùng điệp điệp ngang nhiên đánh tới, như muốn đem trước mặt hết thảy, đều cuốn mà đi. Vừa lên tay chính là vừa lĩnh ngộ không lâu sau tam trọng Tu Du Kinh.

Có thể trước mặt kim quang lập lòe, tựa như khó có thể phá hủy hàng rào, mặc người sóng gió ngàn vạn, ta tự sừng sững bất động.

Sóng lay Nhạc Dương thành, là sóng diệt, hay là thành? Kết quả không trọng yếu, bất kể như thế nào, hai bên va chạm lay nhân tâm phách, kinh thiên động địa lừng lẫy.

Trùng kích lan tràn ra, trên không hóa thành sóng khí, hai người từng người lùi lại mấy bước, tóc mai theo Phong Cuồng vũ, trong mắt chiến ý càng hơn, không làm ngón tay, ngưng thần lực, vung tay động quyền, chiến cùng một chỗ.

"Ầm ầm ầm."

Toàn trường người xem ngưng mắt nhìn, hai vị tuyển thủ liên động mấy quyền, từng quyền thật, lực bạo vô cùng.

Là nhìn xa xa, đều đủ để cảm thụ trong đó lực lượng. Không ít thiếu nữ bị dã thú liều tranh đấu Chấn Nhiếp, tay nắm cái miệng nhỏ mặt mày thất sắc, có thể tâm hồn thiếu nữ thâm xù đối với cái này có chút khen hay. Bất cứ lúc nào, thực lực võ giả luôn là bị người sùng bái. Mỹ nữ ưa thích anh hùng, từ xưa như thế.

Chính diện va chạm qua đi, hai người tất cả lùi lại mấy bước, hai đạo tầm mắt kịch liệt đan chéo, trong đó, ngưng tụ cùng thương thức cùng tồn tại.

Tiếng vỗ tay cùng ủng hộ nổi lên bốn phía, vang vọng trên Diễn Võ Trường, kéo dài không thôi. Đến nơi này một bước, hai vị tuyển thủ từng cái cử động, đều thời điểm lo lắng vào tất cả mọi người tâm thần, hơi bị vui mừng hơi bị vẫn còn, như uống rượu ngon lên cao lâu.

Thời kỳ, như cẩn thận hải tử lưu vào trí nhớ hai người lui về phía sau, tại cân nhắc biên độ, kinh qua chu đáo chặt chẽ suy tư, cuối cùng cho ra kết luận, Sở Thiên tuy gần đây đột phá, lại như cũ vị trí hạ phong.

Điểm này, Sở Thiên mình cũng biết, nhưng trong lòng không có khản trương, ngược lại vô cùng hưng phấn. Thật sự không nghĩ tới, vẹn vẹn đột phá một đoạn, vậy mà trở nên mạnh mẽ nhiều như vậy.

Nếu lúc trước, giống như vậy không chứa bất kỳ sức tưởng tượng, cùng dùng ra luyện thể bảy đoạn tu vi Sở Nghị va chạm nhau, kết quả kia cũng sẽ không là ai ít nhiều lui vài bước vấn đề, mà là đối phương êm đẹp đứng, mình bị chấn xuất hiện, rơi vào dưới đài thua trận trận đấu.

Hai người hơi chút nghỉ ngơi, khí tức vững vàng, liền lại chạy về phía đối phương, tới đánh nhau kịch liệt.

Càng về sau, Sở Thiên thân hình mơ hồ, sơ sẩy mà đến, sơ sẩy mà đi, hóa thân một đạo không có kỵ gió cuốn, trong gió khi thì chớp động sáng ngời bạc bạc, khi thì thờ ơ hắc sắc trào hình ảnh, chuẩn xác vô cùng đánh úp về phía đối phương chỗ hiểm.

Mà Sở Nghị gần tới 2m cao thân hình kim quang óng ánh, tựa như màu da vàng óng ánh sắt thép thân thể, tứ chi phía trên, lực ngưng tụ lượng kim văn thình thoảng hiển hiện, khi thì hai tay xoay chuyển, vận chuyển tinh xảo kim tuyến lực tan mất còn sót lại khí lực.

Chân đạp huyền diệu bộ pháp, cao lớn thân hình dường như nhỏ bé, tại không chỗ nào không có cuồng liệt gió cuốn bên trong tận dụng mọi thứ, xu thế tránh tự nhiên.

Dạ sắc dần dần sâu, ánh trắng như thuần túy Tịnh Thủy lưu, tại lặng im bên trong lặng yên đổ xuống. Yên tĩnh, khán giả ngưng thần nín thở, lớn như vậy Diễn Võ Trường không gây một tia tạp âm, chỉ có tứ chi va chạm cùng gào thét tiếng gió không ngừng, một chút phục một chút, giống như đang tính toán chiêu số, lại như tại ghi chép thời gian biểu hiện.

Gió cuốn càng ngày càng chậm, dần dần lộ ra Sở Thiên thân hình. Đầu ngón tay Hắc kim lợi trào đã biến mất, hiển nhiên tiêu hao quá lớn, không còn lực duy trì. Huyết Yêu đồng tử quý dị như trước, lại càng thêm hẹp, tựa hồ tùy thời đều có thể khép lại, an ổn ngủ ngon giấc làm mộng đẹp.

Kim nhân phía trên hào quang vậy mà âm đậm rất nhiều, hiện ra bộ mặt của Sở Nghị, trong mắt của hắn thần sắc mỗi một, trên trán mồ hôi lã lã. Xem ra, loại này chiến đấu cho dù đối với thân kinh qua Bách Chiến hắn, vậy mà không tính quá nhẹ nhõm.

"Nên quyết thắng."

Hai vị tuyền thủ trong đầu, không hẹn mà cùng lướt qua một cái ý niệm, mát lạnh ánh trắng chiếu diệu mỗi một khuôn mặt, hai người về mặt kiên nghị, biểu tình quả quyết.

Trường kỳ vật lộn, hai người càng biểu hiện mỗi một, cái này một cái chớp mắt, tất cả ra song trường đánh về phía đối phương, trường thể không có sức tưởng tượng cũng không nhanh, Ngũ Công Dồi Núi chậm rãi phía trước, nhất phái bằng phẳng hết sức chân thành.

Cuối cùng, hai người bốn trường tương hổ, thân hình không chút sút mẻ, hình dáng như hùng vĩ núi cao, làm lòng người sinh kính ngưỡng.

Mọi người thấy không thấy nơi đây, hai cổ khí lực đấu võ quần chiến, ý muốn nhất cử thuyết phục đối thủ, lại là hãm vào kéo dài thì khổ chiến, một phen thuần túy tiêu hao, tại vô số người trong chờ mong, cuối cùng phân ra thắng bại. Sở Thiên khí lực bất lực, gần như khô kiệt, mà đối phương như cũ có chút còn sót lại.

Sở Nghi mặt lộ vui mừng tiếu ý, mặc dù đối với tương tay làm khó chơi, lại phạm vào cái trí mạng sai lầm. Gân cốt đoạn cùng tinh huyết đoạn đối trường, không biết tự lượng sức mình phải thua không thể nghi ngờ. Chứng kiến đối trường tình hình, gần như tất cả mọi người cho rằng thắng bại đã phân.

Chỉ là, Sở Thiên lại không lộ ra tuyệt vọng thần sắc. Trên trán Huyết Yêu đồng tử bởi vì mỗi một dần hẹp, nhưng như cũ ương ngạnh nơi đây mở ra, trong đó, mạc danh hào quang bốn phía nhìn quét thăm dò, con đường rất nhiều vật, rốt cục một mực định dạng tại một người đang xem cuộc chiến lão phụ may trên tay.

Đó là, một mai tú hoa châm!

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Xuất sắc thuộc sở hữu

Sở gia gia đại nghiệp đại, cùng cái khác gia tộc quyền thế đồng dạng, rộng khắp tuyền nhận đại lượng tài trợ xử lý việc vật vãn. Ví dụ như Ngô mục, thông qua tại tộc đảm nhiệm chấp sự phương xa thân thích.

Lượng công việc cũng không lớn, đơn giản là giúp đỡ tiểu thư cùng bọn thị nữ, chút thanh giặt quần áo, tẩy rửa chén bát các loại việc vặt.

Tuy cần dậy sớm sờ soạn, sẽ dễ cho nuông chiều từ bé người phàn nàn kêu khổ, nhưng ở cùng khổ người xuất thân Ngô mục xem ra, không đáng kể chút nào. Huống chi mỗi tháng đều trắng bóng tiền bạc cầm, trọn vẹn bên trên trăm ngàn tệ.

Nếu là không có cái này chuyện tốt, phải tốn thời gian dài bao lâu, ăn bao nhiêu đau khổ, năng lực lợi nhuận nhiều như vậy. Nhưng bây giờ, vền vền động động ngón tay liền có thể làm được.

Trên thực tế, từ khi tại tộc làm giúp, năng trong nhà địa vị đề cao rất nhiều, lúc trước đối với trượng phu biết vâng lời, hiện tại quả thực là trở mình nông nô làm chủ nhân.

Trong tay công tác lại bận rộn, chung quy có rảnh rồi thời điểm. Bận rộn công tác ngoài, ngẫu nhiên là nghỉ ngơi một chút, thuận tiện nhìn chút tư quả thực, cùng các đồng bạn châu đầu ghé tai trò chuyện việc nhà.

Coi như là nô bộc, cũng có bát quái chi tâm. Rảnh rồi, bọn họ thích nghe ngóng các tộc nhân chuyện nhà, như Tộc bí như vậy việc trọng đại, tự nhiên là ai cũng không muốn bỏ qua.

Võ giả cao cao tại thượng, là bọn họ loại người này cả đời khó có thể với tới. Thông qua quan sát tuổi trẻ võ giả trận đấu, tranh luận lẫn nhau mạnh yếu, nói thắng nơi này mặt đỏ tới mang tai, nước bọt văng khắp nơi, phẫn phất tại trên đài so tài, là con gái của bọn hắn.

Sáng sớm hôm nay, Ngô mục cùng các đồng bạn đi đến hiện trường, lẫn trong đám người quan sát Tộc bí. Nàng một mặt xem so tài, một mặt cảm may và nhìn quần áo. Muốn qua mùa đông, nhi tử y phục nên thêm dày chút, bên ngoài bán không thật huệ, còn phải mình làm, nội tâm mới an tâm.

Trận chung kết biến đổi bất ngờ, lo lắng mọc tràn, nàng nhìn mê mẩn, trên tay động tác dần dần chậm lại, tiêu vè may vá, không yên lòng bện vào.

Trên đài một vị tuyền thủ chợt hướng bên này xem ra, mi tâm con mắt huyết hồng, có chút hải người. Ngô mục lấy làm kinh hãi, lạnh thấm mồ hôi hạ

xuống. Phát giác được trong tay dị động, vội cúi đầu vừa nhìn, dùng cho dẹt y tú hoa châm lại sống lại, tại ngón giữa hơi hơi lay động.

Điện giật tựa như buông tay ra, làm hơn phân nửa quần áo rơi trên mặt đất, dính đầy bụi bặm. Bất quá nàng vô tâm chú ý đến những cái này, mà là kinh ngạc nơi đây chứng kiến, vốn nên rơi xuống đất tú hoa châm, lại không hề có bằng vào trôi nổi tại không trung.

Ngân châm như là bị bàn tay vô hình điều khiển, tựa như sinh cánh trùng loại này, tại Ngõ mộ đỉnh đầu xoay vũ dăng lên thấy thể nàng hồng nhuận trên mặt dính đầy mồ hôi, kinh khủng con mắt theo Thứ Châm quỹ tích thỉnh thoảng chuyển động.

Tại đây kim cang múa càng tạt, vào một cái phá không rời đi, biến mất trong tầm mắt, nàng gót chân như nhũn ra, đặt mông ngồi dưới đất, sắc mặt âm đạm thì thảo tự nói: "Đã xong, châm này thành tinh."

Sững sờ xuất thần chỉ kịp, chợt nghe kinh hô đi lên, Ngõ mộ đỉnh thần nhìn quét bốn phía, thấy mọi người tầm mắt đồng đều tụ tập trên đài, bận rộn đem bản thân ánh mắt dung nhập trong đó.

Mới bắt đầu chỉ thấy hai vị tuyến thủ đối chường, cũng không phát hiện khác thường. Thấy mọi người mặt lộ vẻ chấn kinh, nhào nặn nhăn trợn đồng tử, tỉ mỉ nhìn lại. Thấy ẩn hiện giữa hai người lơ lửng một mai kim, chính là bay ra ngoài kia mai, mặt lộ vẻ ngạc nhiên cùng khó hiểu.

Tú hoa châm hư không lơ lửng, vừng vàng đứng ở Sở Nghị hầu phía trước. Nhưng hai người bốn chường tương hổ, căn bản không thể nào vọt lên xuất thủ, có thể Thứ Châm liên không hề có dấu hiệu tới, vượt quá mọi người dự kiến.

Khán giả trăm mối vẫn không có cách giải, khách quý khu cũng không thiếu kiến thức cao minh người. Tổng Gia vị kia mũi ưng Trương Lão hơi chút suy tư, lạnh lùng nghiêm nghị trên mặt lộ ra kinh ngạc, nhin không được mở miệng nói: "Cách không nhiếp vật?"

Dứt lời, quay đầu cùng Lưu Gia Trương Lão liếc nhau, giúp nhau khẽ gật đầu, chứng thực lẫn nhau ý nghĩ trong lòng, đây thật là Tinh Thần lực gây nên.

Tinh thần tu luyện Nhập môn không dễ, mỗi tiến thêm một bước đều là ngàn vạn khó khăn. Tội luyện Tinh Thần lực quá trình, tức là gặp thống khổ quá trình. Mà lại cái này thống khổ trực tiếp tác dụng tại tinh thần, so với thân thể tra tấn khó chịu gấp mấy lần, thể năng lấy người cực kỳ hiếm thấy, có thể nói ngàn không còn nhất.

Ban đầu tu Tinh Thần lực, tác dụng còn không rõ ràng, chỉ có thể đề thăng ngũ giác, dò xét nhìn xem. Nhưng theo tu vi sâu, thường thường là bày ra bất khả tư nghị ảo diệu dùng.

Nghe nói tinh thần tu hành nhất định tình trạng, không cần thi triển quyền cước, chỉ bằng vào thúc dục tinh thần, suy nghĩ trên cướp đoạt Thiên Quân thần trí, là vô số người chỗ hướng về.

Thể giao thiệp với Tinh Thần lực, vốn là cực thiếu số. Trong đó, hơn phân nửa ở vào Nhập môn trình độ, đủ loại yếu tố dưới ảnh hưởng, suốt đời khó có thể tiến thêm một bước. Như vậy cách không nhiếp vật, đủ thấy tại tinh thần trên tu hành tiến dần từng bước, cùng đại đa số ban đầu tu giả khu tách ra, loại người này, e rằng trên vạn người bên trong mới có một cái.

Tuy nói thu lấy, là một quả tú hoa châm. Nhưng có thể làm được một bước này, tiêu chí vào vượt qua một cái khó khảm. Nhiếp kim hiệu quả đồng dạng, có thể như tu vi thâm, thu lấy thạch khối đầu, còn không được, kia thu lấy núi cao đầu, ngăn lại đều vô cùng đáng sợ.

Trong truyền thuyết, như niệm sư thu sơn cử nhạc, dời sông lấp biển, hủy quốc độ tại một khi, diệt thành trì tại đảo mắt, có thể nói chiến tranh lợi khí.

Cũng có người tâm thần khê động, đôi trắng thay đen, thao túng nơi đây Phương Hồ lang chi sư vi ta sử dụng, cái này kinh khủng hơn. Nếu là quốc chiến thời khắc mấu chốt, nhân vật trọng yếu đột nhiên đảo ngũ, sợ là sẽ phải từ trên căn bản thay đổi chiến cuộc.

Nhìn mình bạch cao tăng, trong đầu đồng đều hiện lên ý niệm trong đầu, điều khiển tại đây kim người, thật là một cái người may mắn.

Vị này trong lòng mọi người người may mắn, tự nhiên là Sở Thiên. Từ lúc triển khai vật lộn thời điểm, hắn liền dùng tâm tư khảo thí đối sách, một phen trầm tư suy nghĩ, rốt cục nghĩ vậy hiểm chiêu.

Lúc trước tiếp tục rèn luyện, hắn Tinh Thần lực đạt tới tương đối trình độ. Dùng cho phụ trợ chiến đấu chỉ là thứ nhất, cách không nhiếp vật thì là thứ hai. Người sau độ khó cực cao, hắn thử đi thử lại thất bại vô số lần, hấp thu đại lượng kinh nghiệm, gần nhất mới thành công.

Lấy Sở Thiên bây giờ tinh thần cường độ, chỉ có thể thu lấy thật nhỏ Vật phẩm, phổ thông đao kiếm đều không có khả năng, điểm này khiến hắn phản nản không thôi.

Nếu để cho người khác nghe đến mấy cái này, chắc chắn khó chịu thổ huyết. Mọi người khổ tu mấy năm đều không tiến triển, thắng này mới hoa như vậy chút thời gian, liền có thể điều khiển vật, còn không biết dùng, phản nản tiến độ chậm, không bằng khiến ông trời đánh chết được, tránh khỏi nhìn tâm phiền.

Bất quá, chỉ bằng vào một mai kim, tác dụng thật sự có hạn. Lấy tốc độ của đối thủ, tùy tiện hơi nghiêng thân, liền có thể nhẹ nhàng né tránh. Hướng chi người này chủ tu thân thể, chỉ cần trốn tránh qua trí mạng bộ vị, nếu là đâm vào địa phương khác, hiệu quả còn không bằng gãi ngứa ngứa.

Cho nên, Sở Thiên cũng không có lỗ mẫn xuất thủ, mà là nhin xuống tính tình kiên nhẫn chờ đợi, đến lúc cuối cùng đối chường, phương tế ra chiêu này dùng làm kì binh, ý đồ thay đổi cục diện.

Nguyên ý cùng luyện thể bảy đoạn đối chưởng, hần tự có tính toán. Cũng không như người khác suy nghĩ, đập nổi chìm thuyền liễu mạng đánh cược một lần.

Liên ngay cả Sở Nghị cũng không thể ngoại lệ, sơ nhập võ đạo không lâu sau người mới, có thể cùng cuộc chiến tranh đấu nơi này loại tình trạng này, đã vô cùng biến thái. Lại không nghĩ như cũ giấu tại đây thủ đoạn, không nóng không vội, đến lúc cuối cùng mới dùng ra.

"Một trận chiến này, cuối cùng là thua ở khinh địch."

Đối với cái này, Sở Nghị khoe miệng xé ra, phác họa ra đáng chất tiểu ý. Phóng tầm mắt cả cuộc tranh tài, đều cho đối thủ đầy đủ tôn trọng, đến lúc cuối cùng một khắc, căn cứ vào tư duy theo quán tính, trong nội tâm thoáng sơ sẩy. Nhưng này một cái chớp mắt đại ý, liền bỏ ra xuất sắc vòng nguyệt quế.

Tu hành hai tháng, có thể nói Sở Thiên lớn nhất lừa gạt lợi khí. Mà Sở Nghị, cẩn thận nghiêm chỉnh, lại cuối cùng tái ở trên mặt này.

Lưu Kim Chiến Thể tuy cường đại, lại vô pháp hộ vệ yếu hại, như cái này yết hầu, chỉ cần nhẹ nhàng nhất ghim, lập tức sẽ bị mất mạng, tuyệt không quay lại chỗ trống.

Tuy, Sở Nghị trong nội tâm minh bạch, đối thủ tình huống hạng gì không xong. Chỉ cần tiếp qua một lát, thắng lợi sẽ tới. Nhưng bây giờ, cây kim đi phía trước nhất đưa, chính mình sẽ đưa mất mạng nhỏ.

Trận chiến này, thật là hần thua.

Sở Nghị nhìn về phía đối thủ biểu thị nhận thua, hai người ánh mắt giao lưu, linh hội lẫn nhau tâm ý, đồng thời tan mất kinh lực, mềm ngã xuống trên mặt đất, biểu tình mỗi một không chịu nổi, phảng phất một giây sau liền có thể thiếp đi.

"Tại đây con trai thứ hai không chỉ thiên phú tuyệt, bản tính lại càng là thuần khiết, không phụ tộc của ta nề nếp gia đình."

Thấy thế, tam trưởng lão mặt lộ vẻ vui mừng nụ cười. Vừa rồi hần thủy chung ngưng tụ tâm thần, cẩn phòng ngừa vạn nhất. Rốt cuộc loại này thời điểm, như một phương đột nhiên đối ý, tất nhiên có thể thắng thành trận đấu. May mà, sự thật chứng minh hai người đều phi bậc này vô sỉ hạng người.

"Trận đấu chấm dứt, người thắng Sở Thiên. Chúc mừng Sở Thiên quang vinh lấy xuất sắc."

Tam trưởng lão tiếng nói hạ xuống, bên môi Bạch Tu phát phơ. Diễn Võ Trường bên trong tiếng vỗ tay vang lên, uyển như tiếng sấm kéo dài không dứt.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Thanh xuân

Thân là sơ nhập võ đạo người mới, liền khắc rất nhiều cường địch, hào lý đang tiến hành xuất sắc, không thể không nói, biểu hiện của Sở Thiên có thể nói kinh điển, thật lớn rung động tất cả mọi người.

Người xem khu tiếng vỗ tay Lôi Động, hoan hô tràn ngập, đồng đảo ánh mắt sùng bái tập trung Sở Thiên, thấy hần toàn thân không được tự nhiên.

Khách quý khu cao tầng có thể châu đầu ghé tai, có chút quen thuộc trò chuyện với nhau. Lưu Gia Trưởng Lão béo trên mặt chất đầy hiền lành nụ cười, hướng tam trưởng lão cảm khái nói: "Chúc mừng lão huynh, tộc lại dẫn sinh một vị thiên tài, tiểu gia hỏa này tương lai thành liền không thể lường được, chúng ta đám này lão gia hỏa sớm muộn gì đến làm cho vị."

Tam trưởng lão tay lướt Bạch Tu, nội tâm mười phần đắc ý, bất quá trên mặt khiêm tốn nói: "Chỗ nào, tiểu hài tử vừa cất bước mà thôi, sau này con đường còn dài mà."

Tổng Gia Trưởng Lão theo thường lệ xụ mặt, trong nội tâm lặng yên suy nghĩ sự tình. Hần đã hỏi thăm ra xuất sắc người lai lịch, con trai của Sở Vân. Kia Sở Vân hiện tại tuy phế đi, năm đó lại là khó lường.

Xem ra, kẻ này đích thị là kế thừa phụ ban đầu tu luyện thiên phú, tiếp tục như vậy, sớm muộn gì muốn đi nhập Tống Ngọc tiểu tử trong tầm mắt, đến lúc sau, như trò hay nhìn rồi.

Mắt thấy Sở Thiên đi đến cuối cùng, Sở Văn kiệt lực bảo trì vững vàng, có thể trong mắt không thể ức chế lấp lánh lệ quang. Biểu hiện của con trai, liền ngay cả ánh mắt mấy vị bất bệ hân, đều tìm không ra mây may tạt xấu.

Quan sát nhi tử tại trên đài thi triển thân thủ, hân phảng phát trở lại kia đoạn tuế nguyệt. Nhắm mắt suy tư, tại Linh Vũ viện tuyển chọn, quá quan trọng, hăng hái từng màn, vẫn là vô cùng rõ ràng.

Năm đó tình hình, tựa như lưu tinh xẹt qua bầu trời đêm, tuy thành nhất thời đẹp mắt, đảo mắt lại không dấu vết. Đến nay, trừ bên ngoài Sở Văn, còn có ai nhớ rõ năm đó kinh điển?

Sở Phong bước nhanh rồi đi khách quý khu, xuất hiện đi đến chỗ hẻo lánh, tại một gốc cây cây khô dừng đứng lại. Hân không đi không được, như lại đợi hạ lại, một số người liền sẽ thấy, thân là tộc trưởng hân, cử chỉ thất thổ tình hình.

Tay phủ thô ráp thân cây, thật sự xúc cảm bình phục tâm tình, run rẩy thân hình dần dần vững vàng. Như Thủy Nguyệt sáng kinh qua cảnh chia cắt, loang lổ điểm một chút chiếu xuống, ánh sáng khuôn mặt Sở Phong. Mơ hồ trong đó, chỉ thấy hân mặt mang trầm tư thần sắc, vành mắt hơi hơi phiếm hồng.

Liệt Nham thành, hân lấy xử sự vững vàng vào xưng, tại rất nhiều người trong mắt, đó là một vui buồn không hiện nhân vật, tuyệt ít có thất thổ thời điểm.

Chỉ có bạn tri kỉ thân hữu đến lúc, tại rất nhiều năm trước, tộc trưởng hoàn toàn là một loại khác tính cách.

Cho dù là khôn khéo người, dần dần bị nghiêm khắc sinh hoạt san bằng góc cạnh, nhưng tóm lại như tùy hứng nhiệt huyết thời điểm. Đó chính là thiếu niên thời đại, cũng có người xưng là thanh xuân. Vô luận xưng hô như thế nào, nhưng không thể nghi ngờ, lúc đó làm vô số người trong lòng còn có hoài niệm.

Đứng lặng thật lâu, Sở Phong bỗng nhiên ra quyền, trùng điệp đánh vào trên cành cây, cây khô lạnh run, cuộn lại Hoàng Diệp tuôn rơi hạ xuống.

Hân mãnh liệt hơi ngừng đầu, kia trương từ trước đến nay bất động trên mặt thanh sắc, đứng là lộ ra nụ cười sáng lạn, chiếu rọi, vốn hơi có vẻ tang thương hân, thoát nhìn rồi đột nhiên tuổi trẻ dâng lên

Cách đó không xa một người thị nữ tại si ngốc nhìn hân, nàng chưa bao giờ thấy qua như vậy đẹp mắt nụ cười. Trong hoảng hốt, làm cho người kính ngưỡng tộc trưởng đại nhân không có ở đây, trước mặt là vị đối đãi người thân thiết tuổi trẻ thiếu niên.

Phát giác được sự tồn tại của đối phương, Sở Phong mỉm cười nhìn về phía thị nữ, không còn nữa ngày xưa nghiêm túc. Thị nữ khuôn mặt nhuộm hồng, trong lòng đọng lại, một hồi luống cuống tay chân, nhắc tới váy áo bỏ chạy.

Đi nhanh, bụm mặt nghĩ thầm, không có ngờ tới tộc trưởng cười lộ lên, lại lột như vậy nhìn, cùng thần tượng Sở Phi Dương có chút rất giống.

Sở Phong tri hoãn thu tiểu ý, trong miệng lầm bầm: "Thật lâu chưa từng lại Phúc Nguyên Lâu, Tiểu Thiên Tộc bị đoạt giải quán quân, lớn như vậy hi sự, Văn ca tổng không có lý do cự tuyệt."

Năm đó, hân thế nhưng là Sở Văn lớn nhất người sùng bái, được cho toàn bộ cầm giữ đoàn thể đứng đầu. Tại trong đó lôi kéo tổ chức, dưới trưởng nhân viên tươi thắm thành râm mát.

Mỗi lúc Sở Văn bị gặp cường địch, những người này sẽ đích thân tới hiện trường, cố gắng lên khuyến khích, cùng với liền Độ Nan quan, một đường cười vui đi đến cuối cùng. Trong đó, hân cái này đoàn đoàn trưởng có công lao to lớn.

Sau đó, Sở Văn đau nhức mất danh thiên tài, lớn như vậy nhất quần thể, đứng là Phong Lưu Văn tán, đường ai nấy đi, đến nay nhưng bảo trì liên lạc còn thừa không có mấy, mà hân liền là một cái trong số đó.

Chỉ là, lẫn nhau gặp nhau, khó tránh khỏi hồi ức trước kia huy hoàng, làm tôn thêm sáng nay thâm đạm, không thú vị không thú vị không gặp không biết.

Nhưng hôm nay vừa gặp hi sự, không bằng hẹn nhau tụ lại, hồi lâu không có lại chỗ kia, cực hoài niệm kia vị trí tửu, đã từng gặp nhau người, mùi rượu tình đậm đặc làm cho người hướng về.

Phúc Nguyên Lâu, Thành Tây nhất một tửu lâu, hoàn cảnh u nhã, tửu thuần món tốt, năm đó Sở Văn một đám thường ở chỗ này tụ tập.

...

Không còn nữa ngày xưa tiêu sái, Sở Phi Dương biểu tình ngưng tụ. Chứng kiến biểu hiện của Sở Thiên, cho dù là hân, vậy mà rất khó bình tĩnh dâng lên

Dài dằng dằng vô đạo đường, hân một mình đi tới, thủy chung vượt lên đầu người khác quá lâu, lấy là Vĩnh Bảo cảm ưu thế. Đang muốn lười biếng, chợt nghe sau lưng bước chân vang lên, lộp bộp lộp bộp, dần dần đi tiệm cận, quay đầu lại vừa nhìn, một thân thân ảnh đã gần trong gang tấc, chậm rãi ngừng đầu, chính là Sở Thiên bộ dáng.

"Còn phải nỗ lực a, như bị Thiên tiểu đệ bắt kịp, vậy mười phần khôi hài."

Suy nghĩ, Sở Phi Dương mặt như sầu khổ, lông mày cau chặt.

...

Sở Thiên cất bước xuống đài, đột nhiên cảm thấy phản phật tiếng vang, bốn phía tụ họp tới lớn nhóm người.

"Sớm biết người không bình thường, không nghĩ tới lại gia súc loại tình trạng này." Mập mập hò hét biểu hiện trên mặt khoa trương, mập tay vỗ bộ ngực, một bộ bị sợ nơi này bộ dáng.

"Thật lâu phía trước ta đã nói, tiểu tử người tiền đồ vô lượng, nhìn, bị nói trúng rồi a." Sở Thiên mặt như nghi hoặc, tiếp cận người này nhìn lại nhìn. Không nhận ra, càng không nhớ rõ lời này. Cái này người nào a, ai có thể nói cho hắn biết?

Còn có tộc muội giờ lên khá ái đầu, mặt lộ vẻ sùng bái lưu rú: "Quá lợi hại, tại sao có thể lợi hại như vậy, tốt sùng bái người a quyết định, từ hôm nay trở đi, người chính là ta thần tượng."

Như thế ngôn ngữ, nhiều không kể xiết. Không hề có giao tình qua leo giao tình, không có liên quan cường ép chấp nối, đầu thêm bầu không khí đông cứng ngôn ngữ giả tạo. Thậm chí từng khi dễ người của Sở Thiên vậy mà qua vô nghĩa, phảng phất chưa bao giờ có khoảng cách, từng cái một tốt cùng thần huyệng đệ tựa như.

Đối với loại hành vi này, Sở Thiên mặc dù không đến mức trợn mắt nhìn, nội tâm lại xì mũi coi thường, mặc kệ đám người này.

Cách đó không xa, một đôi mắt đẹp kinh ngạc tiếp cận hắn, Sở Quyên dắt díu lấy Sở Nghi, thể rõ ràng cảm giác ca ca suy yếu. Nàng thật sự kinh hãi ngây người, tuy nói rèn luyện, người này biểu hiện ra nhất định thực lực, lại xa không tới loại trình độ này. Lúc này mới qua bao lâu, trong mắt nàng vô cùng cường đại ca ca, đã bị sóng sờ sờ đánh bại, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, thật sự khó có thể tin.

"Tránh ra, đều con mẹ nó tránh ra."

Vây quanh người của Sở Thiên bầy một hồi bạo động, như nước chảy phân ra một con đường. Trong lòng mọi người vốn có nộ khí, nhìn thấy người đến lại giận mà không dám nói gì. Vị này khách không mời mà đến, chính là cùng Sở Thiên có chút đụng chạm Sở Hách.

Hắn tự đại bước phía trước đi, các tiểu đệ xô xô đẩy đẩy, ở phía sau chặt chẽ đi theo, người xung quanh thanh thế có phần trắng. Bị đẩy ra nhân trung cũng có mấy vị võ giả, có thể thấy nơi này đối phương người đông thế mạnh, chỉ phải như vậy thôi.

Lớn như vậy một đám người tách ra dòng người, đi đến trước mặt Sở Thiên, cử chỉ câu nệ xếp thành một hàng.

Không ít người lộ ra xem kịch vui biểu tình, cừu nhân gặp nhau, bọn họ thích nhất. Cẩn thận người lại nghĩ, Sở Hách có chút không khôn ngoan, Sở Thiên lấy được xuất sắc, nếu là phát sinh xung đột, chắc chắn cao tăng ra mặt. Người khác không nói, tam trưởng lão khẳng định cái thứ nhất nhúng tay.

Chuyện riêng như ngoại lệ, bộ phận người mới không hiểu lý lẽ, đồng loạt nhìn về phía Sở Hách, mặt lộ vẻ sùng bái thần sắc. Người này thật sự là ngu, bối mớ tìm đến quán quân trên đầu, đối với chúng nó hình thái hướng tới làm như không thấy, dám vì người chỗ không dám là, không phục đều không được a.

Vô số ánh mắt đan chéo, tập trung ở trên người Sở Hách, chậm đợi giấy trắng phim bắt đầu diễn.

Đồng đảo tầm mắt lưới bao trùm hạ xuống, Sở Hách toàn thân không được tự nhiên, sắc mặt phát triển từ hồng, trong nội tâm thầm mắng, nhìn cái gì vậy, người sanh con sao? Có cái gì tốt nhìn. Nhiều người như vậy nhìn, trước đó chuẩn bị hồi lâu, một mực nganh ở yết hầu, sừng sốt nói không nên lời.

"Có việc?" Sở Thiên sắc mặt lạnh nhạt, ngón tay chân động mạnh một cái, lấy ra mai nguyên đan ăn vào, thăm vận nguyên lực chữa trị trạng thái.

Tuy nói trải qua trận chung kết, thân thể vô cùng mỏi mệt. Nhưng chỉ cần hơi hơi khôi phục một chút, thu thập trước mặt đám này mặt hàng, nghĩ đến không nói chơi. Bực này trận chiến, lúc trước có lẽ phiền toái, hiện tại xem ra, một bữa ăn sáng mà thôi.

"Thằng này sẽ không xuất thủ a?"

Thấy thế Sở Hách trong nội tâm sợ hãi, không kịp trên mặt xấu hổ, chấp hai chân lại thẳng băng đứng, nửa người trên rồi đột nhiên cúi xuống lại, hướng Sở Thiên khom người bái thật sâu, xấu hổ sắc mặt chiếu rọi mặt đất, trong miệng rất nhanh nói: "Lúc trước là ta làm càn, thỉnh tha ta một mạng."

Nóng lòng đem nói hết lời, hân mê miệng có chút hàm hồ, Sở Thiên nghe không rõ rõ ràng, nhướn mày nói: "Cái gì?"

"Nghe không được? Là cổ ý gãy vỡ ta đứng không."

Ý nghĩ này từ Sở Hách trong nội tâm lướt qua một cái, tất nhiên là không dám ra miệng, Sở Thiên trong mắt hắn hình dáng như yêu ma. Cường ép đè xuống bất mãn tâm tình, hắn đem đầu rũ xuống thành thấp hơn, kiên nhẫn giải thích phía trước mà nói: "Dĩ vãng đều là lỗi của ta, van cầu người, đại nhân không ký tiểu nhân qua, tha thứ ta đi."

Chứng kiến đã từng cừu địch cung kính như thế, Sở Thiên khó tránh khỏi sinh lòng khoái ý, trên mặt lại lộ ra trầm ngâm thần sắc: "Cái này nha..."

Khóe mắt nhất nghiêng thấy hắn do dự, Sở Hách biết chuyện riêng có thể là, trong nội tâm một hồi cuồng hí, như nhặt được đại xá ngồi thẳng lên, phui tay, sau lưng tiểu đệ lần lượt tới một cái bình ngọc.

Đưa tay tiếp nhận bình ngọc, Sở Hách cẩn thận bưng lấy, đến gần Sở Thiên then thùng nói: "Đây là điểm tiểu ý tứ, không thành kính ý."

Sở Thiên tiếp nhận cái chai, mở ra một nhét sắt vào vừa nhìn, mùi thuốc tán, nguyên đan tràn đầy đập vào mi mắt, xem chừng lại đến vài chục mai nhiều. Hắn mặt mũi tràn đầy không để ý, trong mũi hừ nhẹ một chút, nhanh chóng đem bình thu vào dung giới, làm của riêng.

Thấy thế Sở Hách nội tâm cuồng hỉ, rốt cục cùng quái vật hoà giải, phẳng phất núi cao từ trên người dôi, cả người đều nhẹ nhõm rất nhiều. Hưng phấn ngoài, hắn tự tay hướng Sở Thiên trên bờ vai vỗ: "Về sau, chúng ta chính là thân huynh đệ, ít nhiều chiếu ứng, được nhân rồi, chẳng quản nơi này ca ca bên kia đùa nghịch."

Nghe vậy Sở Thiên sắc mặt có chút run rẩy, vật gì, thân huynh đệ?

Về mặt này khiến Sở Hách nghĩ lầm đối phương muốn nổi đóa, tay như điện giật hướng lên bắn ra, trong nội tâm thâm mắng mình căn rễ thô lỗ, tại quái vật trước mặt như vậy làm càn, chọc giận thẳng này có thể không phải thú vị.

"Ha ha, sự tình đã giải quyết, bây giờ cáo từ."

Sở Hách khoát tay, mang theo các tiểu đệ, như tướng quân chiến thắng trở về đồng dạng, chỉ cao khí ngang mà thẳng bước.

Nhìn thấy bốn phía hiếu kỳ, cũng hoặc khinh bỉ dò xét, còn lấy quắc mắt nhìn trừng trừng, bức đối phương né tránh, cảm thấy mỹ mãn rồi đi. Bởi vì tâm tình sung sướng, trong miệng hừ tới tiểu khúc, đồ bỏ đi ngón giọng khiến các cô gái khẽ che lỗ tai, hắn lại lơ đãng, tự mình cảm giác hài lòng.

Đến lúc đi ra bên ngoài, Sở Hách chợt nhớ tới một chuyện, thu nạp tiếng ca nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Sở Phàm đúng không, chờ đó cho ta."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Hào thưởng

Xuất sắc mặc dù đã quyết ra, nhưng vẫn có một chút ty thí muốn tiến hành, Top 8 vậy mà cần phân ra cụ thể thứ tự.

Trong đó, Sở Sở cùng Sở Phàm bởi vì vô pháp dự thi, những người khác từng cái tiến hành độ sức.

Đánh với Sở Bằng một trận, Sở Sở vốn là đang ở hạ phong, mặc dù dựa vào cự lực chiến thắng, tinh lực lại tiêu hao hơn phân nửa. Sau đó gặp được càng mạnh Sở Nghị, liên tiếp trải qua hai trận khổ chiến, bây giờ trạng thái căn bản không thích hợp trận đấu.

Mà Sở Phàm cuối cùng bước ngoặt thúc dục cấm thuật, mang đến mặt trái ảnh hưởng, từ đó làm cho vô pháp xuất hiện.

Trận chung kết hoàn tất, từ bên ngoài đến tân khách lần lượt rời đi, Tổng Lưu hai nhà tràn đầy tâm sự rời đi. Tin tưởng thông qua bọn họ, lần này Tộc bị tình hình đem sẽ nhanh chóng truyền khắp toàn thành.

Về phần trong tộc người đều không có đi khai mở, mặt mang ủ rũ quan sát kế tiếp ty thí. Tộc bị trọn tiếp tục một ngày, lâu như vậy, tất cả mọi người mỗi một, khán giả ngáp, tuyển thủ cũng muốn nhanh lên một chút chấm dứt.

Trải qua một phen giao thủ, cuối cùng thứ tự ra lò. Phía trước Top 8 theo thứ tự là Sở Thiên, Sở Nghị, Sở Lôi, Sở Sở, Sở Ca, Sở Ảnh, Sở Bằng cùng Sở Phàm.

Sở Sở cùng Sở Phàm vô pháp dự thi, Sở Lôi trực tiếp tấn cấp thứ ba, chủ yếu là Sở Ca, Sở Ảnh cùng Sở Bằng ở giữa giao thủ.

Bị Sở Sở cật mạnh gây thương tích, Sở Bằng tay khẽ động, đầu ngón tay còn là mơ hồ làm đau, bởi vậy chỉ là đi qua. Phát huy thực lực chưa đủ hai thành, bị trạng thái tốt đẹp chính là Sở Ảnh nhẹ nhõm bắt lại.

Trận này thắng lợi khiến cho Sở Ảnh tâm tính bành trướng, nhân mạng tự tin nhìn về phía Sở Ca. Như chống lại phía trước bốn, hẳn thực không nhiều lắm lực lượng, có thể người này lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là cái người mới, ngược sát người mới tay mơ là hẳn yếu nhất.

Như vậy nghĩ, hẳn tự nhiên đem Sở Thiên bước phát triển mới người phạm trù, liền Sở Nghị cũng có thể chiến thắng, hoàn toàn là cái quái thai.

Bất quá, lên đài mới biết được sai lợi hại. Trận đấu ngay từ đầu, Sở Ca liền té ra đổ sập kiếm chỉ, đổ ập xuống đám, Sở Ảnh bận rộn vận khởi hắc khí chống đỡ. Có thể nghĩ sai thì hỏng hết, dẫn đến toàn trường bị cười trên mặt đập.

Sở Ca toàn lực hành động, đám người đứng ngoài xem đều là từng đạo huyết quang, Sở Ảnh như là thâm xử Địa Ngục Huyết Hải, đỡ trái hờ phải ăn bữa hôm lo bữa mai.

Một hồi cường công, Sở Ca đem đối thủ bức đến bên bàn, khuôn mặt lãnh khốc, ra chỉ ngoan độc. Liều mấy chiêu, Sở Ảnh dần dần cảm giác không thể chống đỡ, trên lòng bàn tay đụng vào điểm đau đớn vô cùng, lại tiếp theo toàn bộ tay đều muốn phế đi.

Do dự, đổ sập kiếm chỉ lại đến, chỉ phong cạo da mặt đau nhức, động tác nhanh đến thấy không rõ, mà chân đã không có đường lui. Hoảng hốt, Sở Ảnh sau này nhất nhảy lên, quá né qua thể, nhanh nhẹn rơi xuống đất.

Dáng bên ngoài, Sở Ảnh sắc mặt đỏ lên. Vừa rồi đối mặt nguy cơ, bản năng lựa chọn sáng suốt nhất cách làm, lại thua trận trận đấu.

"Sở Ca nhìn qua mặt non, không muốn cũng là thô bạo phần tử."

Lòng còn sợ hãi lờ mờ đối phương liếc một cái, Sở Ảnh âm thầm nói thầm. Lại muốn người này như vậy rất cao mình, cũng bị Sở Thiên thu thập, hẳn hiện tại đến cùng không bỏ tới trình độ nào.

Vừa nghĩ đến đây, hẳn khó tránh khỏi cảm khái. Lần trước rèn luyện, cùng thực lực đối phương tương đối, so với kinh nghiệm coi như chiếm ưu. Hiện tại đã bị xa xa bỏ xuống, nếu không phải nỗ lực, tương lai e rằng liền nhìn lên tư cách cũng không có.

Sở Ảnh thu liễm cười khổ, trong tay áo song quyền nắm chặt, biểu tình kiên định dâng lên bất kể như thế nào, hẳn quyết không cho phép bức này tình cảnh xuất hiện.

Gặp tình hình này, Sở Bằng đơn giản suy tư, quyết định buông tha cho cùng Sở Ca trận đấu.

Đối với loại này đối thủ, trạng thái hoàn hảo, đều muốn toàn lực khổ chiến, chỉ bằng bây giờ trạng thái, cưỡng ép lên đài đó là tìm tai vạ.

...

Hướng toàn thể người xem và đám tuyển thủ công bố thứ tự, tam trưởng lão trên mặt dày lộ ra nụ cười: "Đạt được đang tiến hành xuất sắc, Sở Thiên có thể bên trên Công Pháp Các tầng cao nhất, đảm nhiệm tuyển một môn hợp ý võ học, ban thưởng Huyết Linh Quả một mai, nguyên đan một số."

Ban thưởng mười phần phong phú. Gia tộc cất chứa nhất đẳng tuyệt học, thu hết tại Công Pháp Các tầng cao nhất. Bình thường tại tộc tu võ, không có không muốn giao thiệp với trong đó. Nhưng nơi đây vì gia tộc tuyệt mật chi địa, tuyệt không dễ dàng mở ra, không có tộc trưởng cho phép không thể tùy tiện nhập.

Bởi vì đạt được Tộc bí xuất sắc, Sở Thiên có được loại này đặc quyền, rất nhiều người hâm mộ thành con mắt thẳng đỏ lên.

Huyết Linh Quả thuộc về Tam phẩm linh dược bên trong hi hữu, bên trong bao hàm rèn luyện chi lực, có đủ tẩy tủy hiệu quả đặc biệt. Như tại thích hợp phục dụng tại đây quả, để mà rèn luyện cốt tủy, bởi vì tủy thể sinh huyết, còn có hiệu quả gia tăng bước vào tinh huyết đoạn tỷ lệ.

Sở Thiên hiện hữu sáu đoạn tu vi, tức thì sẽ bước vào tinh huyết đoạn, tại đây quả tới đúng lúc. Hiển nhiên, phần thưởng này là tộc nhọc lòng chuẩn bị, đối với hẳn hiện tại, lại phù hợp.

Nguyên đan thì là tu luyện, tấn cấp thiết yếu chi vật, như thế nào đều chê ít, một phần thưởng thấy lại lợi ích thực tế ban thưởng.

Tiếng nói hạ xuống, nhìn xa thấy 1 gã chấp sự cẩn thận bưng lấy hộp ngọc, đi lại vững vàng hướng bên này đi tới, toàn trường mục quang hội tụ qua.

Chấp sự đến gần, tam trưởng lão lấy tay tiếp nhận, mỉm cười đưa tới trước mặt Sở Thiên: "Hi vọng ngươi không ngừng cố gắng, không cô gia tộc tín nhiệm"

Tộc Trưởng Lão tự tay trao giải, có thể nói một phen vinh hạnh đặc biệt. Đối lại người bình thường, kia có cơ hội cùng Trưởng Lão mặt đối mặt, lắng nghe chính miệng dạy bảo?

Lấy Sở Thiên tâm tính, lúc này cũng nhịn không được nữa kích động, thành thật một chút đầu xưng phải, hoàn mỹ thuyết minh bé ngoan nhân vật.

Hai tay tiếp nhận cái hộp, Sở Thiên tập trung nhìn vào. Mắt thấy vật ấy là thượng đẳng hảo ngọc chế tạo, che lên điều tinh mỹ đường vân, nâng tại lòng bàn tay ôn nhuận như ý.

Đem nắp hộp mở ra, kì hương tán, một mai linh quả đập vào mi mắt, toàn thân huyết hồng, lại không hề có mùi huyết tinh, trong sáng tinh lặng, tựa như thiên tinh hoa ngưng tụ, chính là cái gọi là Huyết Linh Quả.

Bên trái là một tượng điêu khắc gỗ bài tử, mặt ngoài lại hiện ra kim loại màu sắc, hiển nhiên, tại đây bài không giống phổ thông đầu gỗ như vậy dễ dàng phá hủy. Tấm bảng gỗ chính giữa bài "Cấm" chữ, còn đây là tiến nhập Công Pháp Các tầng cao nhất cần có phá cấm bằng chứng.

Phía bên phải an tĩnh đứng thẳng cái chai, không cần phải nói, bên trong đích thị là nguyên đan.

Sở Thiên đơn giản nhìn một chút, ngay lập tức che lên cái hộp, cảm thấy trên người có chút khác thường, bên trái phải vừa nhìn, quanh mình đều là cực kỳ hâm mộ mục quang.

Đội hộp ngọc cất kỹ, tam trưởng lão tay vịn Bạch Tu: "Ban thưởng đại khái chính là những cái này, cũng lại Công Pháp Các, bọn họ tự sẽ cho đổi lấy nguyên lão tạp."

Nghe vậy Sở Thiên liên tục gật đầu.

Tam trưởng lão tiếp tục tuyên bố những tuyến thù khác ban thưởng. Chỉ cần đi vào Top 8, đều có xa xỉ ban thưởng. Đương nhiên cùng xuất sắc người không cách nào so sánh được, không có Huyết Linh Quả, Công Pháp Các cấm nhập tầng cao nhất, đổi lấy chỉ là tinh anh tạp.

Ban thưởng ban phát hoàn tất, Tộc bí toàn bộ chấm dứt, mọi người tản đi, Diễn Võ Trường trở lại bình tĩnh, chỉ có mấy vị nhân viên công tác quét dọn hội trường.

Sở Thiên nhắc tới nguyên lực, triển khai thân pháp, đuổi tại dòng người phía trước nhất. Người khác thấy là hấn, đều là sắc mặt cung kính, không hèn mà cùng phân ra. Hiển nhiên, trải qua đang tiến hành Tộc bí, không người còn dám khinh thường hấn.

...

Đi đến Dược đường lầu các, Sở Thiên tại quỹ viên dưới sự dẫn dắt, mặc qua bề ngoài sau khi tiến vào viện, dọc theo dược viên chính giữa con đường nhỏ, quanh co khúc khuỷu mặc qua mấy trọng cửa, đi đến thâm xứ một phương độc viện, trong nội viện chỉ có một gian phòng phòng, chính là lần trước luyện dược chỗ.

"Tiểu thư, Sở Thiên thiếu gia tới." Quỹ viên biết hai người quan hệ, triển khai trong trẻo giọng thông báo nói.

Trong phòng tiếng xột xoạt âm thanh vang lên, nghe tới như là trang điểm vào, không lâu sau, một đạo mềm mại tiếng cách cửa truyền ra: "Mời hấn vào." Tất nhiên là Sở Sở tiếng.

Tạ ơn người dẫn đường, Sở Thiên đi vào trong phòng, vượt qua trong sảnh cự lớn dược đỉnh, thấy phòng ngủ lóe lên ánh nến, thích thú bước nhanh đến, thấy Sở Sở khoác trên vai y ngồi trên mép giường, Sở Vũ ở bên làm bạn. Nhìn nét mặt của hấn, biết Sở Sở làm không có gì đáng ngại.

Mất thấy Sở Thiên đến nơi, Sở Vũ đưa đến chiếc ghế thỉnh hấn ngồi xuống, ba người đàm phán bệnh tình. Thi đấu, thấy Sở Sở tiêu hao quá nặng, Sở Vũ uy nằng ăn vào tu khí bổ huyết dược hoàn, trước mắt tình huống chuyển biến tốt đẹp, nằm trên giường nghỉ ngơi một đêm, ngày mai hấn là khỏi hấn.

Sắc trời đã tối, cái này đối với phụ nữ lưu lại Sở Thiên ăn cơm. Lấy tay của Tiểu Nguyệt Nghệ viện, Sở Thiên tại mỹ thực bên trên tất nhiên là kiến thức có phần rộng. Trong đó như vài loại rau quả lại không thấy qua, nhìn kỹ lại chỉ cảm thấy tinh hoa bên trong bao hàm. Không biết là Dược đường nhà mình đào tạo, vẫn là theo bên ngoài mua hiếm thấy giống. Mấy chiếc đĩa miệng, toàn thân tinh thần chấn động, ban ngày tiêu hao trong lúc vô hình bổ sung vài phần.

Thời kỳ, Sở Thiên trả Sở Sở ban thưởng, phát thưởng thì thấy bọn họ không ở, liền thay nhận lấy.

Tiếp theo, hai tỷ muội lại đàm luận tới lại chuyện Công Pháp Các, đối với trong đó võ học tràn ngập hứng thú. Sở Vũ thấy hai người nói có phần đậm đặc, ăn một chút liền tự hành ra ngoài, đại khái là giải sầu, cũng hoặc nghiên cứu luyện dược học vấn mà đi.

Ánh đèn ánh nến, mỹ vị món ngon, thiếu niên thiếu nữ nói chuyện trời đất, dật hưng thuyên phi.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Khắp nơi phản ứng

Tôi nay cũng không bình tĩnh.

Với tư cách là Liệt Nham thành nổi tiếng từ xưa thế lực nhất, Sở gia nhất cử nhất động, đều dính líu vô số người thần kinh, huống chi là Tộc bí vực này đại sự.

Vô luận kia cái thế lực, mặc kệ vị trí ở chỗ nào, có được loại nào quyền thế, chừng không cái gì tài nguyên, đều không ngoại lệ, đều đối với tiểu bối tài bồi vô cùng coi trọng.

Bởi vì bọn họ mình bạch, chỉ có tiểu bối chân chính lớn lên, tân huyết tinh dịch liên tục không ngừng, năng lực thủy chung bảo trì tràn đầy sức sống. Trái lại, dù cho hiện giai đoạn khí điểm lại lớn lối, cũng chỉ có thể tính nhất thời chi hùng, cuối cùng khuyết thiếu một ít nội tình.

Thí dụ như Sở gia Tộc bí, không chỉ là thuần túy tỷ thí, càng thể hiện ra thân là một phương gia tộc quyền thế nội tình, tự nhiên hấp dẫn đông đảo người chú ý. Theo Tộc bí kết thúc, trong đó cụ thể tình hình, thông qua ung dung chỉ miệng, nhanh chóng truyền khắp bốn phương, thậm chí không thiếu cùng thể hệ người nổi bật.

...

Thành nam Lưu Gia chỗ, san sát cao phòng đột ngột từ mặt đất mọc lên, khắp nơi đại viện sừng sững khả quan, như thế hùng vĩ kiến trúc, riêng là nhìn, cũng khó khăn miễn dăng lên ước mơ tình cảnh.

"Suru suru suru."

Mấy đạo thân ảnh liên tiếp hiện lên, tự đại cửa nhoáng một cái, công môn hộ vệ bận rộn thu hồi trên mặt kiêu căng, mặt lộ vẻ cung kính thần sắc, bởi vì người tiến nhập đều là tộc thiên tài, lãnh đạm như bất khả.

Vào cửa lại đi mấy bước, mấy người ngừng chân đứng lại, mỗi cái lộ ra bộ dáng. Lớn tuổi mập mạp như thương nhân đồng dạng, chính là mới từ Sở gia trở về Trường Lão, mặt khác vài người nam nữ thật là tuổi trẻ, lại là khí tức mạnh mẽ, mặt mang kiêu căng.

Giương mắt nhìn chung quanh mọi người, béo Trường Lão mặt giãn ra cười nói: "Sở gia Tộc bí tình hình, ta thân trở về bẩm gia chủ. Tiểu bối bên kia, các người lại thông truyền."

Hắn thái độ mặc dù hiền lành, mấy vị thiên tài lại thần sắc trịnh trọng, cũng biết người này là Tiểu Diện Hồ, thân hình một cái cùng kêu lên đáp: "Vâng."

Trường Lão tự trước rời đi, người trẻ tuổi một phen thương nghị, chia nhau hành động tùy cơ ứng biến.

Lưu Gia lớn nhất buồng luyện công, trùng điệp buồn bức thanh âm thỉnh thoảng vang lên, như là đặt vật nặng tiếng vang. Quanh quẩn ở bên ngoài ngân sắc ánh trắng trong, từng cái càng tôn lên dạ sắc yên tĩnh.

Trong phòng, một người cường tráng thiếu niên tay cầm thô to cột đá, thỉnh thoảng nhấc tới buồng xuống. Cột đá chừng nặng ngàn cân, lại bị một tay vận dụng, như thường người cầm thương làm cho bỗng tự nhiên. Va chạm mặt đất, chỉ có rất nhỏ trầm đục, mà sinh sôi tràn ngập như xưa, một tia vết rạn vậy mà không có.

Không thể không nói, cái này lực đạo chừng không, đã đạt tới cực kỳ trình độ khủng bố. Phóng tầm mắt toàn bộ Lưu Gia, người trẻ tuổi bên trong có thể làm được một bước này, duy Lưu Phong một người, ngoài ra không có.

Lưu Phong thân hình cùng Sở Nghị tương tự, lại càng thêm cao lớn, lại vượt qua 2m, tại cái tuổi này xem như hết sức kinh người.

Làn gió thom đột khởi, công môn hồng quang nhất nhiễm, hiện ra một đạo yếu diệu thân ảnh, khuôn mặt như vẽ, da trắng như tuyết, là vị cực đẹp thiếu nữ.

Sớm phát giác được đối phương, Lưu Phong lại cũng không quay đầu lại, trong tay cột đá cũng không có đặt, tiếp tục lấy lực thả ra.

Nàng này phương danh Lưu Oánh, dung mạo đã hảo, tư chất lại tốt, người theo đuổi vô số, lại thủy chung khó bác thứ nhất cười, dưới cái nhìn của người ngoài mười phần cao lạnh.

Nhưng hiện tại bị chậm trễ vậy mà không tức giận, mà là ngưng thần nín thở kiên nhẫn chờ đợi. Đợi trong chớp lát, thấy đối phương động tác hơi trì hoãn, té thanh té khí nói: "Phong ca, Sở gia Tộc bí chấm dứt, tiểu muội hướng ngài báo cáo xuống tình huống."

"Phanh."

Không lớn một chút trầm đục, cột đá vững vàng buông xuống, lực đạo không nhẹ không nặng, giống như lúc trước, chỉ là lần này buông xuống, cũng không có bị nhắc tới.

Chậm rãi xoay người lại, Lưu Phong lộ ra tính lễ tiết nụ cười: "Tiểu Oánh a. Quan sát Tộc bí còn có thu hoạch? Sở Phi Dương không dự thi, lần này xuất sắc là thuộc về Sở Nghị a."

Hắn thân hình tráng kiện, tướng mạo cũng anh tuấn. Ánh nến chiếu rọi xuống, nhập tẩn lông mày hạ mục quang như điện, khuôn mặt đường cong rõ ràng cũng không lãnh khốc, chính thể làm cho người ta lấy trầm trọng cùng uyển chuyển đều xem trọng kỳ dị cảm giác.

Không nhanh không chậm nói xong tin tức, Lưu Oánh lườm đối phương liếc một cái, ám Đạo Phong Ca chính là bảo trì bình thân, chợt nghe xong cảm thấy bức này tin tức, toàn diện toàn bộ thu mất không sắc, khí độ thật sự làm cho người ta tâm phục.

"Ừ, đa tạ cho hay, người khổ cực." Lưu Phong nhẹ lời cảm tạ, thái độ không thể bắt bẻ.

Thấy thế Lưu Oánh không nhiều lắm nhìn dừng lại, cáo từ đi ra ngoài rồi đi, buổi luyện công hồi phục yên tĩnh, phục lại lưu lại Lưu Phong một người.

Chờ một mạch người ấy đi xa, Lưu Phong trấn định trong ánh mắt, dần dần hiện ra khó có thể ức chế rung động. Không thuận theo hấn thất sắc, tin tức thực sự quá lực bạo. Kia Sở Thiên tuổi vừa mới mười ba, tu võ hai tháng có thừa, đột phá luyện thể sáu đoạn, vượt cấp chiến thắng Sở Nghị. Loại sự tình này, nếu không phải biết rõ Lưu Oánh, đều muốn hoài nghi là ăn nói - bịa chuyện.

Huống chi đối với Sở Nghị một thân, hấn được cho hiểu rõ. Vô luận nguyên lực tu vi, hay là kinh nghiệm chiến đấu, đều đáng trẻ tuổi hàng đầu, chủ tu Lưu Kim Chiến Thể lại càng là mạnh mẽ. Như thế nào đều không nghĩ tới, người như vậy, lại là bại vào tân nhân thủ.

Làm sơ kinh ngạc, buổi luyện công, gác lại cột đá buồn bức thanh âm tiếp tục vang lên, Lưu Phong lần nữa tiến nhập luyện công trạng thái. Tuy bị thiên phú của Sở Thiên xúc động, nhưng hấn cũng không cho rằng bản thân địa vị sẽ phải chịu uy hiếp. Rốt cuộc so đấu Sở Nghị, hấn có thể mạnh hơn không chỉ nửa lần hay một lần.

Thân là huyền mạch thiên tài, Lưu Phong nhưng cũng không là đem hi vọng thả ở trên mặt này. Hấn luôn luôn hết lòng tin theo chính là, chỉ có chăm chỉ, mới là trở thành cường giả máu chốt, như rồi đi cái này, bất kỳ thiên tài, e rằng vĩnh viễn chỉ có thể làm là thiên tài tồn tại.

...

Thành Bắc Tổng gia chỗ kiến trúc, vẻ ngoài không giống Lưu Gia hiển hách, mà làm cho người ta trong vòng liếm cảm giác. Nhưng nếu có cao minh võ giả lúc này, chắc chắn phát giác rất nhiều chỗ bất phàm.

Vô luận thủ vệ hộ vệ, hay là tuần tra tộc nhân, mỗi cái hạ bàn vững vàng, khí tức kéo dài, đều là thân không tầm thường tu vi võ giả. Trong đó chỗ tối càng có mấy đạo âm lãnh khí tức ẩn núp, trong đó cường độ, cho dù là Uẩn Khí Cảnh, đều sẽ cảm giác thành hải hùng khiếp vía.

Trong đó một chỗ lầu các không thích sống chung xa hoa, tại xung quanh đáng vẻ già nua nặng nề phòng ốc làm nổi bật, hiển lộ hạc giữa bầy gà, tinh thần phần chấn phồn vinh mạnh mẽ.

Con đường nơi này tộc nhân ngẫu nhiên nhìn lại, trên mặt đa số hiện ra thật sâu kiêu ngạo, nơi đây là trong tộc thiên tài tập trung, ngọc công tử chỗ ở cũng ở kia vị trí.

Tại đây lầu phong cách đặc lập độc hành, chuyện riêng ra hữu duyên. Lần lượt tộc trưởng Tổng hiền nói, thâm tàng bất lộ là những người lớn chuyện riêng, về phần người trẻ tuổi, phải có tương đối phong mang. Tiểu hài tử không có việc gì thiếu học điệu thấp, học hơn nhiều, Mạnh Hồ đều nhau bị trở thành con mèo bệnh.

Lầu các đại sảnh sáng như ban ngày, một hồi thịnh yến đang tại cử hành. Mồi rượu âm thanh bên tai không dứt, bên trên đầu mười mấy tên đệ tử khăn quây trước bàn khi có việc cưới xin hay tang ma mà ngồi, dưới tay tự có Nghệ viện nữ vừa múa vừa hát, lấy thêm từ.

Nhất đạo thân ảnh bỗng nhiên chợt hiện đi vào, biểu tình mỗi một thần thái trước khi xuất phát vội vàng, tới gần mấy bước đến, hướng vị trí đầu tuần mỹ người trẻ tuổi nói: "Ngọc công tử, Sở gia tin tức truyền đến, ngài cần phải nghe Tộc bí tình huống?"

Tổng Ngọc bình yên ôn hòa vẫn không nhúc nhích, tất cả mọi người như không nghe nơi này đồng dạng, tiếp tục cười đùa chơi đùa không ngớt.

"Công tử." Thiếu niên lấy là tiếng quá nhỏ, thích thú tăng lớn âm lượng nhắc nhở.

"Đợi một chút." Thanh âm lãnh lệ vang lên, Tổng Ngọc ngưng mắt nhìn ca múa, hấn không lên tiếng ai cũng không dám đình chỉ. Một ít vũ nữ thấy hấn chú ý, nhảy thành càng tò mò, so với ngày xưa phát huy tốt hơn gấp mấy lần.

"A." Thiếu niên có chút ngây người, như lời từ công tử chỉ miệng, tại sao nhìn cũng không nhìn chính mình liếc một cái rồi

"Tiểu Ngọc gọi người chờ."

Cay nghiệt tiếng đến từ Tổng Ngọc bên cạnh thân váy xanh nữ tử, nàng này là Tổng Ngọc tỷ tỷ Tổng Tinh Tinh, chỉ có nàng, mới dám lấy tiểu Ngọc tương xứng.

Thấy thế nàng về mặt xem thường, người này lẩn lộn không lâu như vậy, mà ngay cả quy củ cũng đều không hiểu, cứ thế kéo xuống bọn họ những người này cấp bậc.

Tổng Tinh Tinh lên tiếng, thiếu niên nhảy lên bắt đắc dĩ cũng đành phải đang chờ.

Đội đã lâu, vốn luân ca múa chấm dứt, Tổng Ngọc như cũ không có mở miệng, Tổng Tinh Tinh lại thừa dịp lấy ra trang kính theo mặt bỏ trang, đôi mắt đẹp long mi trong nháy mắt, trong miệng không đếm xỉa tới nói: "Nói một chút đi."

Đại Tiểu Thư hỏi ý kiến, thiếu niên không dám lãnh đạm, đủ số kể ra sự thật, nói xong thấy công tử như cũ không quá để ý, thích thú biểu tình khoa trương thêm một câu: "Vây Sở Thiên cực kỳ rất cao minh, ngày sau sợ là công tử kinh địch, không thể không đề phòng."

Nghe vậy Tống Ngọc đột nhiên nhìn qua, trong mắt hàn quang bắn ra bốn phía: "Ừ, người nói cái gì?"

Toàn trường mục quang cùng theo công tử xem ra, bốn phía không khí đột nhiên ngưng tụ, thiếu niên cảm thấy phảng phất thân ở chiến trường, một cái ứng đối không lo liền sẽ bị xé thành mảnh nhỏ.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Nhập các

Vị thiếu niên này xuất thân phổ thông, bởi vì thiên phú không tồi, lẫn vào vòng tròn, nhưng vẫn ở vào biên giới. Xung phong nhận việc quan sát Tộc bi, hạ quyết tâm thám thính trọng yếu tin tức. Kể rõ, cố ý thổi phồng làm cho người coi trọng, nổi bật bản thân tác dụng.

Không muốn lời vừa ra khỏi miệng, ngọc công tử trực tiếp chất vấn, bốn phía bầu không khí đột nhiên thay đổi áp lực, ngực hô hấp trì trệ, băng lãnh mồ hôi dán mặt lưu lại, hai chân không chịu được run rẩy dâng lên

Nội tâm khẩn trương sợ hãi, có thể công tử nếu như mở miệng, không được phép không trả lời. Huống chi, sau này vinh hoa phú quý toàn bộ ở phía trên nha.

Thành bại lúc này nhất cử. Thiếu niên mãnh liệt cắn răng một cái, ánh mắt không hề trốn tránh, nhìn chăm chăm Tống Ngọc giải thích: "Tiểu đệ cho rằng người này thiên phú trác tuyệt, công tử cần nhiều hơn đề phòng."

"Rất tốt, rất tốt."

Tống Ngọc sắc mặt mấy lần, cuối cùng hóa thành vẻ mặt âm áp, vỗ tay hướng thiếu niên đi đến, tới gần hòa nhã nói: "Đặc biệt cho hay những cái này, người cũng coi như có tâm."

Nghe vậy thiếu niên vành mắt hơi hơi phấp hờng, chỉ cảm thấy lúc trước trả giá, cuối cùng đạt được hồi báo. Tâm thần xao động, Tống Ngọc lấy tay hướng bả vai hấn vỗ nhẹ, tựa như biểu thị trấn an.

Nhưng làm lòng bàn tay ần lên, hơi thở lạnh như băng đột ngột mà sinh, theo cánh tay nhanh chóng lan tràn, một cái chớp mắt, thiếu niên toàn thân đều bị phong tại khối băng, trong đó biểu tình, còn dừng lại tại cảm kích.

"Có thể người không hiểu, công tử ghét nhất là nghi ngờ thiên phú của ta."

Tống Ngọc ngữ khí nhẹ nhàng, biểu tình hiền lành, bất quá trong sánh mọi người vẻ mặt căng thẳng, cảm như hén, mấy vị ca sĩ nữ, vũ nữ lại càng là khuôn mặt trắng bệch.

Không cần phân phó, sớm có hai người hiểu chuyện lão bộc đến, chuyển khối băng đi ra bên ngoài. Một người nhìn người bên trong liếc một cái, thầm nghĩ gia hỏa này thực bị kịch, đắc tội công tử, rơi vào như vậy kết cục. Còn đây là vết xe đổ, nên lấy đó mà làm gương.

Sau đó, đại sảnh khôi phục lại bình tĩnh, nghệ nhân có thể trấn định tâm thần, tiếp tục diễn xuất, trong tràng phục lại nhất phái ca múa mừng cảnh thái bình.

Trương tự tình hình, cũng ở nơi khác phát sinh. Một đêm này, bởi vì tân truyện tin tức, nằm trên giường trần trọc, khó có thể chìm vào giấc ngủ.

Trong đó bao gồm Sở Hách, hấn vừa mới cáo trạng, lại bị kỳ phụ cho hay, Sở Phàm sau lưng, chính là tam trưởng lão. Kia Sở Phàm tiến nhập Top 8, thêm với như vị này năng đỡ, liền Tứ Trưởng Lão cũng không nguyện tham gia việc này, là để phân phó hấn sau này ít gây chuyện.

Hấn thật sự không nghĩ ra, cái này xuất thân nghèo hèn Sở Phàm, là như thế nào cấu kết lại tộc Trưởng Lão. Mặc kệ như thế nào, xem ra cái này gây chân chi cừu, cho thấy không có cách nào khác báo.

.....

Hôm sau, Sở Thiên sớm sáng sớm giường, luyện hai chuyển quyền, buông xuống ước định lại Công Pháp Các thời gian, thích thú đơn giản thu thập, cất bước đi ra tiểu viện.

Đường xá hai bên trên đất trống, thỉnh thoảng gặp được người trẻ tuổi huy chương động quyền, đón hướng Dương Thần luyện, thấy Sở Thiên đến nơi, dừng lại chấp tay hành lễ, cử chỉ thật là cung kính. Mấy vị thiếu nữ mục hàm thương thức, đối với hắn xoi mói.

Thấy thế Sở Thiên mặt đỏ tới mang tai, vội vàng cướp đường mà chạy, trong đó chặt vật bộ dáng, dẫn động sau lưng truyền đến tiếng cười như chuông bạc.

Chậm rãi đi nửa giờ, một tòa tạo hình cổ xưa bốn tầng lầu các xuất hiện ở trước mặt. Trước lầu đã đứng lại mấy người, đều là quen thuộc gương mặt, lại là đang tiến hành Top 8, đã có mấy người đi trước đạt tới. Xem ra, đối với Công Pháp Các cất chứa, tất cả mọi người có chút không thể chờ đợi được.

Sở Thiên đi vào đám người, cùng mọi người một đạo, tại một người mặt chữ điền trung niên dưới sự dẫn dắt, chờ đợi người đủ cả tiến các. Người này là tam trưởng lão chấp sự, việc này do hắn dẫn đội.

Bởi vì liên quan đến tầng cao nhất mở ra, Công Pháp Các hôm nay giới nghiêm, công môn thay đổi hộ vệ, mỗi cái khí tức kéo dài, thân mạnh mẽ thể kiện, cũng có Uẩn Khí Cảnh tu vi, có thể nói tộc tinh anh. Đứng nhìn đám tuyển thủ trên Tộc bị phong quang vô hạn, thật là muốn chống lại những người này, e rằng ba chiêu đều đi không được.

Gia tộc nhìn trúng, cũng không phải là tuyển thủ thực lực, chỉ là có đủ thiên phú. Người trẻ tuổi tu vi hiện tại có lẽ không đáng nhất sái, nhưng tương lai, trong đó thành tựu khác xa Uẩn Khí Cảnh có khả năng so sánh.

Đám tuyển thủ lần lượt đến nơi, Sở Sở nhanh nhẹn tới, khi đi tới xông bên này nghiêm nhiên cười cười, nhìn khí sắc đã khôi phục, Sở Thiên thích thú thả lỏng trong lòng.

Cuối cùng, Sở Nghị lớp lớp lớp lớp đi tới, lườm Sở Thiên liếc một cái, trong ánh mắt chiến ý dạt dào, chột đảo mắt nhìn chăm chú Công Pháp Các. Lúc này hắn cảm thấy hứng thú nhất, là Công Pháp Các điển tịch cất chứa.

Gặp người đã đến đủ cả, mặt chữ điền chấp sự dẫn mọi người đi tới cửa phía trước, hướng bọn hộ vệ nói rõ ý đồ đến, cảm đầu lớn tuổi hộ vệ gật gù đầu, nghiêm túc nhìn Sở Thiên có người nói: "Lấy ra bằng chứng."

Đám tuyển thủ từng người lấy ra tiến nhập bằng chứng, Sở Thiên vậy mà lấy ra kia khối tấm bảng gỗ, đưa cho lên tiếng hộ vệ.

Người này thủy chung sắc mặt như thường, nhưng chứng kiến tấm bảng gỗ bên trên dễ làm người khác chú ý cảm chữ, mặc dù kiệt lực che dấu, trên mặt như cũ lộ ra chán kinh. Trong các tầng cao nhất lại xưng cấm tàng, không kinh qua tộc trưởng tự mình phê chuẩn, liền Liên trưởng lão vậy mà không có quyền tiến nhập.

Phạm là đạt được tại đây bài người trẻ tuổi, không một không phải thiên tài trong thiên tài. Hơi vừa nghĩ lại, hắn tỉnh ngộ lại, trước mắt này vị diện non thiếu niên, chính là đang tiến hành Tộc bị vừa tấn cấp quán quân.

Tuy hộ vệ trong mắt kinh ngạc chỉ ven ven có một cái chớp mắt, nhưng trong tròng đều là tai thính mắt tinh người, đám tuyển thủ cùng lộ ra hàm mộ thần sắc, Sở Ca càng mặt lộ không cam lòng. Những người này, hắn thiên phú tốt nhất, lẽ ra thành vì mọi người cực kỳ hàm mộ đối tượng, nhưng bây giờ, cái này vinh hạnh đặc biệt lại chạy đến trên người Sở Thiên.

Nếu như chưa từng tới giao thủ, Sở Ca tất nhiên không phục, không thể nói trước còn là cố ý gây chuyện, xuất thủ đối phương. Có thể trải qua Top 8 trận chiến ấy, hắn biết rõ Sở Thiên thiên phú phổ thông, sức chiến đấu lại cực kì khủng bố, cao ngạo như hắn, đều không thể không cam bái hạ phong. Cho tới bây giờ, hắn cũng không nghĩ ra, người này chỉ là hoàng mạch tư chất, vì sao khắp nơi trước hắn một bước.

Người khác mục quang đổ kỵ cũng hoặc cực kỳ hàm mộ, Duy Sở Sở một người mặt giãn ra mỉm cười, trong đó như vẽ kiều ngạo.

Bước vào Công Pháp Các, bởi vì giới nghiêm, hời hoái vị trí quầy hàng trống rỗng, lại không thấy nhân viên công tác, cũng không có đội ngũ thật dài, tự nhiên là giới nghiêm nguyên nhân. Đợi mọi người tuyển xong võ học, làm là khôi phục ngày xưa hòa bạo.

Mặc qua hồi đoái bề ngoài, dọc theo đường đi tới mấy chục bước, từ tới như mục cửa động nổi đuôi nhau. Hoàn toàn trở ra, nhưng không thấy âm u, trên vách đá minh châu phóng thích ánh sáng, khiến cho bên trong ánh sáng vừa phải.

Liếc mắt nhìn qua, thành dãy giá sách chỉnh tề bày đặt sách, ngọc giản cũng hoặc quyền trục, cạnh góc trên kệ giắt đao kiếm hoặc bảo giáp, đều là vào phẩm giai Phạm binh.

Vật bên cạnh, đa số dán minh bài, cực nhỏ chữ nhỏ sách tại ở trên, kỹ càng giới thiệu cùng công dụng.

Việc này cho phép mọi người đảm nhiệm tuyển võ học hoặc Phạm binh, chỉ cho lấy thứ nhất, không được lấy thêm. Chọn lựa hoàn tất, tức thời lấy, không thể dừng lại. Cho dù có chi tâm chiếm tiện nghi, trong các khung trên thỉnh thoảng có giám sát tiểu đội xen kẽ tuần tra, bọn họ có thể không phải dễ gạt gẫm.

Trước mặt vật tuy nhiều, nhưng Sở Thiên đám người lại không động tâm. Là tầng thứ nhất, nghĩ rằng không có loại tốt, đơn giản xem, không ngừng lại, dọc theo xoay tròn cái thang tiến nhập tầng tiếp theo.

Cùng tầng dưới cùng so sánh, tầng thứ hai giá sách thưa thớt rất nhiều, trong đó cất chứa có chỗ giảm bớt, bắt quá lần lượt bên cạnh mình bài chỗ, những cái này võ học so với trước kia những cái kia cao cấp rất nhiều. Như trước không người lưu lại, đoàn người như ý cái thang trờ lên một tầng.

Đi đến phần cuối, xuất hiện trước mặt một tầng màn sáng, hơi mỏng trang giấy đồng dạng, lại sống sờ sờ ngăn người bên ngoài, vô pháp đi tới một bước. Theo Sở Thiên đoán chừng, thứ này nhìn như không tầm thường, có thể coi là hấn toàn lực lại oanh, vậy mà không có khả năng phá vỡ.

Sờ Sờ trước tình ngộ, từ trong lòng ngực lấy ra bằng chứng, một đoàn năng lượng đem quanh thân bao bọc, mà nàng tùy tiện chuyển chân ngọc, bóng hình xinh đẹp chui vào mỏng màn, hiển nhiên đã đến. Thấy thế người khác nhao nhao bắt chước, tất cả lấy bằng chứng lần lượt mặc qua, trước sau tiến nhập bên trong.

Như cũ họa hồ lô lấy ra tám bảng gỗ, Sở Thiên bị dị năng bao vây. Hấn âm thầm lấy làm kỳ, lúc trước đã từng lấy ra tại đây bài, lại như bình thường vật, một chút phản ứng vậy mà không có. Xem ra chỉ có tại Công Pháp Các, bằng chứng lại vừa phát huy công hiệu.

Trừ bên ngoài Sở Thiên, tầng thứ ba tính là người khác giao thiệp tối cao tầng trệt, bởi vậy, bọn họ ngừng chân giá sách phía trước, ngưng thần đọc qua sách ngọc giản.

Hướng Sở Sở cáo biệt, Sở Thiên bước trên cái thang, một mình nhắc chân đi tới. Cái thang đi đến đầu, xuất hiện ở trước mặt, vẫn là một tầng màn sáng.

Theo hấn cảm ứng, màn sáng xa xa so với lúc trước cứng rắn. Trên thực tế, cho dù Hóa Cương Cảnh võ giả đích thân tới, có lẽ hơn mười chiêu toàn lực công kích, mới có thể phá vỡ nơi này cấm chế. Đoạn này thời gian, đầy đủ lắng giềng nhị trường lão chạy đến trợ giúp.

Màn sáng bên trên quán quanh lấy từng đạo lam sắc dòng điện, xoẹt xẹt âm thanh thỉnh thoảng vang lên. Dùng bờ móng nghĩ cũng biết, loại vật này nếu là đụng với, tất nhiên thú vị. Dù cho Uẩn Khí Cảnh đụng cũng phải đương trường trọng thương.

Về những cái này, từ lúc tiến nhập phía trước, hộ vệ đã kỹ càng cho hay, cũng sẽ không xuất hiện ngộ thương.

Tay cầm tám bảng gỗ, gần sát màn sáng, tám bảng gỗ bên trên cấm chữ nòng nọc bắt đầu vận vẹo, nhúc nhích hóa thành một mai hắc sắc chìa khóa, nhạ hắc năng lượng bắt đầu bao vây thân hình.

Đội toàn thân đều bị bao bọc, mắt Sở Thiên ngưng tụ, cẩn thận từng li từng tí đi vào.

Tia chớp tiêu thất, màn sáng xé mở, nhạ hắc thân ảnh chui vào, màn sáng khôi phục bình thường, xoẹt xẹt âm thanh tái khởi, lam sắc tia điện cự tuyệt hết thấy người rảnh rỗi.

Một phen trắc trở, Sở Thiên rốt cục tiến nhập tha thiết ước mơ tầng cao nhất.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Thiên tài sát thủ

Công Pháp Các tầng cao nhất cũng không giá sách, rất thưa thớt đang tọa lạc hơn mười cái bệ đá, do màu xám nam thạch thành. Thạch đài xung quanh lan tràn kỳ lạ ba động, trên mặt bàn phác họa ra đồ án, đây là trận pháp. Đối với đặt ở trên võ học, Phàm bình tới ân cần săn sóc hiệu quả, vật hư hao tốc độ đem trên phạm vi lớn suy yếu.

Mà những cái này võ học, chịu được gia tộc như thế trân tàng, hiển nhiên khác xa võ học có thể so sánh. Vừa nghĩ đến đây, trấn định như Sở Thiên, đồng tử đều nổi lên một tia phần khởi.

Nếu có thể tu thành trong đó một môn tuyệt học, lực chiến đấu của hấn, lại rõ ràng đề thăng. Phàm là đối với võ đạo như giúp đỡ đồ vật, hấn đều sẽ dành cho coi trọng, huống chi là loại này bất đồng phạm tục võ học.

Chọn lựa võ học thời gian rất đầy đủ, trọn vẹn một canh giờ. Sở Thiên đề xuống hưng phấn tâm tình, trùng điệp phun ra mấy hơi thở, ổn định tâm thần đi về hướng gần nhất bệ đá.

Thanh Nguyên Kiếm Cương, tứ phẩm kiếm pháp, luyện đến đại thành, huy kiếm có thể phát ra sắc bén thanh cương, thể nói lăng lệ vô cùng, cùng giai

hiếm có dấu người địch.

Sở Thiên chậm rãi lắc đầu, hẳn không sở trường sử dụng kiếm, môn võ học này không thích hợp hẳn. Chỉ là đơn giản xem đã giới thiệu vắn tắt, hơi chút hiểu rõ chuyển hướng tiếp theo vị trí bệ đá.

Chỗ này bệ đá đặt, đã phi võ học, lại phi Phàm binh, mà là một cái chế tác tinh xảo hộp gấm, cách cái hộp, ẩn đi nghe thấy được một cỗ mùi thơm lạ lùng như có như không, hẳn gương mặt nhìn mình bài bên trên chữ nhỏ.

Nghịch Thiên Đan, vô luận tư chất như thế nào, một khi ăn vào thuốc này, trực tiếp tiến vào Uẩn Khí Cảnh. Công hiệu tương đối thần kỳ, Sở Thiên lại đem thuốc này bài xích bên ngoài. Chỉ vì phục dụng Nghịch Thiên Đan, tiềm lực bị đào khô, cả đời khó hơn nữa tiến bộ.

Đương nhiên, đối với người bình thường, hay là kẹt tại luyện thể cảnh người đến nói, vật ấy không thể nghỉ ngơi tại linh đan diệu dược, nhưng hẳn lòng mạng chí khí, tự nhiên đứng xa mà trông.

Tránh như độc xà lách qua đặt Nghịch Thiên Đan bệ đá, Sở Thiên bước nhanh đi về hướng tiếp theo tòa, phảng phất chờ lâu bên trên một lát, dính lên một tia nơi này không khí, sẽ giảm xuống tiềm lực tựa như.

...

Tại bệ đá trong đó, có liếc mắt nhìn liền ngênh ngang rồi đi, có chút thì là ngưng thần tĩnh tư thật lâu, chậm rãi bước đi thông thả. Tuy nói hợp ý võ học xét thấy chỉ có thể tuyển một môn, Sở Thiên quyết định trước rõ ràng tất cả võ học, chừng không tin tức toàn diện cân nhắc, lại cẩn thận lựa chọn.

Người hết sức chăm chú, thời gian sẽ trôi qua rất nhanh. Hẳn vậy mà không có tận lực ngưng lại, đi một chỗ nhìn một chỗ, chưa phát giác ra thời gian như thế nào biểu hiện, nhưng lúc này rồi đi một tòa đặt bảo giáp bệ đá thời điểm, cũng đã đi qua hơn nửa canh giờ.

Thấy thời gian không nhiều lắm, Sở Thiên tăng nhanh tìm đọc tốc độ, chỉ chốc lát sau, chỉ còn cuối cùng một tòa bệ đá.

Lúc này, trong lòng của hắn đã có thương nghị. Trải qua nhiều lần tương đối, hẳn tối hợp ý võ học chính là Lưu Kim Chiến Thể. Tại Tộc bị trận chung kết, Sở Nghị tế ra môn võ học này, có thể phí thật lớn công phu, thêm với tạm thời đột phá may mắn thủ thắng.

Dù vậy, cũng không phải là thử công không mạnh, mà là trên người Sở Thiên bí mật quá nhiều, Huyết Đồng Linh Hồ tộc truyền thừa, xa không phải người thường có thể tương tượng.

Đội thu hồi ý niệm trong đầu, cuối cùng bệ đá đã xuất hiện ở trước mặt.

Chỗ này trên bệ đá rơi đầy tro, hiển nhiên trường kỳ không người thanh lý, chồng chất thạch khối vô cùng cổ xưa, nhìn qua tràn ngập tuế nguyệt dấu vết. Mặt đá trung ương quyền trục hắc bạch đan chéo, tạo hình kỳ lạ, bề ngoài bất phàm, trên mặt có một chút bụi bặm nhiễm.

Nơi đây thế nhưng là cấm tàng, tất cả đều quý hiếm vô cùng, không một không kinh qua cẩn thận quản lý. Vì sao làm bảo dưỡng người bức này sơ ý, khiến truyền thừa võ học hồ sơ đều vô cùng bản.

Sở Thiên tò mò xem xét mình bài, nhìn xong, trong mắt khó nén kinh ngạc.

Âm Dương Ấn, tứ phẩm đỉnh cấp võ học, tổng cộng phân ra tam trọng.

Đệ nhất trọng Dương Cương Kinh, đem nguyên lực chuyển đổi thành cương mãnh kinh đạo đánh ra, phá toái kinh người, cùng giai khó ngăn cản.

Đệ nhị trọng Âm Nhu Kinh, nguyên lực có thể biến đổi là nhu kinh, tự tiện hiệp lực mượn lực, luyện đến tận cùng, tại cao cấp võ giả thủ hạ, cũng có thể chèo chống mấy hợp không bị thương.

Đệ tam trọng Âm Dương Ấn, một tay mạnh mẽ, một tay âm kinh, thúc dục thủ thế, ngưng tụ thành ấn. Tại đây ấn luyện thành, lực phá hoại có thể so với bộ phận ngũ phẩm võ học.

Nếu chỉ nhìn những cái này, thử công có thể nói mê người, nhất là sánh ngang ngũ phẩm miêu tả, nơi đây không thể khách quan người. Thế nhưng là, phía dưới tự thuật hai lần thăm án, thì khiến Sở Thiên mục quang nghiêm nghị, âm thầm bừng tỉnh dâng lên

Tộc từng có hai vị thiên tài, tu luyện thử công đều xảy ra vấn đề. Luyện tập đệ nhất trọng, ngược lại là không có ngoài ý muốn, ý vào uy lực mạnh mẽ Dương Cương Kinh, bọn họ chiến thắng rất nhiều địch nhân, đối với hiệu quả phi thường hài lòng.

Thế nhưng, nơi này đằng sau vấn đề đã tới. Một người trong đó khổ tu đệ nhị trọng mấy năm, chút tiến triển vậy mà không có, bị ép buộc tha cho thử công, còn coi như may mắn.

Tên còn lại thiên phú trác tuyệt, từ nhỏ thuận buồn xuôi gió, không nghe Trương Lão lời khuyên, tự tin lựa chọn Âm Dương Ấn. Liên tiếp luyện thành phía trước lưỡng trọng, nhưng ở cuối cùng thi triển ẩn pháp, âm dương hai lực hỗn loạn, kịch liệt xung đột bạo tạc.

Người này bị đương trường trọng thương, tu hành căn cơ tổn hao nhiều, cả đời tầm thường vô vị, không còn nữa lúc trước phong quang.

Tới một mức độ nào đó, cái này Âm Dương Ấn được xưng tụng thiên tài sát thủ. Liên tục hai lần vết xe đổ, không người còn dám nhìn kia ăn Bàng Giải

đứng sững, cả gan hỏi thăm thử công.

Thời kỳ, có vị Trưởng Lão đưa ra đề nghị, nói tiêu hủy cái này hại người võ học, miễn phải tiếp tục độc hại tiểu bối, lại không có được cho phép. Môn võ học này chính là tộc một vị lão tiền bối mang về, từ đối với trong đó kính ngưỡng, cái này một đề nghị không giải quyết được gì.

Bởi vậy, thử công ở trong Công Pháp Các ương ngành tồn lưu lại, an tĩnh nằm ở vắng vẻ trong góc, đã vượt qua đã lâu thì giờ tuổi tác.

Mặt khác, ngưng tụ ra Âm Dương Âm, cần dồi dào nguyên lực cheo chống, phi Uẩn Khí Cảnh trở lên không thể làm. Mà Sở Thiên chỉ vện vện có luyện thể sáu đoạn, dưới đây còn có tương đối chênh lệch, tối thiểu trong thời gian ngắn làm không được. Sánh ngang ngũ phẩm nghe vào tốt đẹp, như làm không được, cũng chỉ là câu lời nói suông.

Huống chi, hẳn chỉ là hoàng mạch tư chất, cùng hai vị thiên tài có thể nói khác nhau một trời một vực, đã có thể liên bọn họ, đều đều không ngoại lệ thất bại. Bình thường như hẳn, tại sao tự tin bốc lên tại đây kì hiểm độc, nếu có ngoài ý muốn chẳng phải tự đoạn con đường phía trước.

Võ đạo chi lộ muốn dừng mảnh tinh tiến, nhưng này không có nghĩa là ngốc nghếch lỗ mắng, hành động phải có điều cân nhắc. Rõ ràng biết không có thể thành công, còn gắng phải thử, vậy cũng không phải là dừng cảm, mà là thuần túy choáng váng.

Càng nghĩ, cuối cùng hăm vào do dự. Thử công uy lực làm cho người ta say mê, nhưng hai vị thiên tài thăm án, lại không thể đơn giản bỏ qua.

Truyền thừa quyền trực an ổn nằm ở vắng vẻ hoang sơ trên bệ đá, nhìn như nhu thuận đáng thương đảm nhiệm quân thu. Có thể Sở Thiên không dám dộng, bởi vì hẳn biết rõ, cái này bề ngoài vô hại sách, có thể so với đẹp để hại người cây thuốc phiện, chỉ cần đi phía trước một bước, dây leo sẽ hóa thành ác mắng xà, nhắm người muốn cắn nuốt hẳn vào bụng, chôn sâu nguyện vọng lâu nay cùng mộng tưởng.

"Thì sao?"

Chết nhìn quyền trực, Sở Thiên trên mặt âm tình bất định, qua thật lâu, bắt đầu dĩ thử dài. Võ học cử động nửa người, cũng phải như mệnh hưởng dụng. Hẳn muốn cường đại lên, cứu ra mẫu thân cả nhà đoàn tụ, từng từng võ đạo đỉnh phong, quan sát chỗ này đại lục mê người cảnh sắc, không muốn bởi đó bị mất tự mình.

Hắn đem nhãn từ quyền trực dời, nhãn tâm không nhìn chậm rãi rời đi. Bước chân quý trọng ngàn cân, chậm như ốc sên, phảng phất chính nhân rời xa kiều thể, bắt đầu dĩ mà thể lương.

Đột nhiên, một đạo thanh âm già nua cắt đứt bước chân."Tiểu tử, để đó cái này võ học không chọn, đi chọn bình thường mặt hàng, ngươi là choáng váng đi?"

Lão hồ ly lời nói mang khinh thường, trực tiếp truyền lọt vào trong tai, ngoại nhân không thể nghe thấy, vốn trong lòng người mình bạch.

"Ách, người xem, thử công nguy hiểm như thế, hay là không học giỏi chút."

Sở Thiên nghe vậy quay người đi trở về, ngón tay mình bài chữ, làm cho đối phương nhìn thăm án tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

Lần trước tư tiến Ngọc Bội không gian, bị lão hồ ly tức giận mắng cuồng khu. Hẳn không hề hiện tượng tự sai lầm, hảo ngôn hảo ngữ nịnh nọt lão gia hỏa. Ngược lại đang tu luyện Tinh Thần lực, rất hiếm có trong đó mở miệng chỉ điểm, ngôn ngữ không nhiều lắm lại thẳng vào bản chất, quả thực được lợi không nhỏ.

Bởi vậy, trong nội tâm mặc dù không cho là đúng, vẫn kiên nhẫn cấp lão nhân giải thích, không muốn lại đối lấy một hồi thống mạ.

"Ngươi là heo đi? Nói như thế nào đều Linh Hồ tộc huyết mạch, người khác không chịu được ngươi cũng không được đi?" Lão hồ ly vô cùng đau đớn.

Tuy biết rõ tại đây lão tất không uổng chữ, Sở Thiên như cũ biểu hiện rất do dự. Yêu cầu chỉ có thể tuyển một môn, như tuyển cái này, hợp ý Lưu Kim Chiến Thể đã có thể bong bóng thang.

Lão hồ ly thử dài, bắt đầu dĩ nói: "Cho ngươi thấu cái ngọn nguồn, tộc của ta chủ tu tinh thần, am hiểu nhất chính hợp lực đạo."

Nghe vậy Sở Thiên hai mắt tỏa sáng, trong nội tâm không do dự nữa, một phát nhắc lên mặt bàn quyền trực, ở trên sáng bóng lấp lánh, bụi bặm tuôn rơi trượt xuống, tựa như bị ấn chỉ lực loại trừ sạch sẽ.

"Kẻ này bề ngoài trung thực, bên trong một bụng ý nghĩ xấu, thế nhưng ta thích."

Thấy thế lão hồ ly bùng tình đại ngộ, Sở Thiên mặt mũi tràn đầy không tình nguyện, chính là đợi một câu cuối cùng a.

Trong ngọc bội, lão nhân hắc hắc mà cười, tâm tình sung sướng, cũng không so đo lần này khích tướng. Mà là phát tay chặt đứt hẳn cảm giác, lấy ra quyền sách nhỏ dốc lòng bài độc, lão nhân lóe sáng lóe sáng, có thể so với trong bầu trời đêm sao.

Sở Thiên cầm trong tay hắc quyền giấy trắng, lấy ra bằng chứng tám bảng gỗ, đợi đợi năng khắp cả người, cất bước mặc qua cấm chế màn sáng.

Màn sáng một hồi ba động, chậm rãi vừng vàng hạ xuống, tầng cao nhất khôi phục ngày xưa yên tĩnh.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Vách đá thạch động

Chọn lựa võ học, Sở Thiên xuôi theo đường cũ, đi ra khỏi cửa, tấm bảng gỗ bên trên hắc chìa khóa biến trở về cầm chữ, không kịp phản ứng, tích tích âm thanh kịch liệt vang lên.

Cầm đầu hộ vệ tiếp nhận hắc quyền giấy trắng cùng bằng chứng tấm bảng gỗ, cầm tấm bảng gỗ tại trên quyền trục bay suột, ở trên chữ biến nhạt tiêu thất, cảnh báo dừng lại. Mà, bằng chứng bài mất đi hiệu lực bị thu về.

Rất rõ ràng, nếu là cảm không ra đối ứng bằng chứng, cảnh báo không cần thiết ngừng, sẽ bị bọn hộ vệ đương trường bắt lại thẩm vấn. Loại này thiết trí thể bảo đảm các trong vật an toàn, cơ bản không tồn tại bị đánh cắp tính khả năng.

Vị này hộ vệ đang lúc mọi người bên trong vô cùng có uy vọng, sắc mặt tang thương, khí tức mạnh mẽ, tu vi đạt tới Uẩn Khí Cảnh hậu kỳ. Kiểm tra và nhận không sai, hẳn không có trước tiên trả quyền trục, giương mắt nhìn Sở Thiên, trong ánh mắt tràn ngập tiếu nuối.

Hiển nhiên, hẳn vô cùng rõ ràng tu luyện Âm Dương Ấn tính nguy hiểm. Do dự một chút, như trước đem quyền trục còn cấp Sở Thiên, lại hảo tâm nhắc nhở: "Chắc hẳn ngươi xem qua minh bài, nhưng vẫn là muốn nói một câu, muốn tu luyện thử công, cần cực kỳ thận trọng, nhất là cuối cùng nhất trọng, không được miễn cưỡng, bằng không là tiếc nuối cả đời."

"Gia hỏa này thực không kiến thức." Lão hồ ly nhện không được chen vào nói, ngữ hàm khinh thường, hiển nhiên đối với cái này xì mũi coi thường.

Không có đề ý tới gia hỏa này, Sở Thiên thành tín nói lời cảm tạ. Người ta cũng không biết hẳn huyết mạch đặc thù, thuần túy là hảo tâm nhắc nhở, hẳn đầy lòng nhờ ơn.

Lập tức, đổi linh nguyên lão tạp, hẳn không đợi người khác ra ngoài, một mình rời đi trước, đi lại vừa nhanh vừa vội, đối với tu luyện môn võ học này, sớm nóng lòng không kịp đợi.

Mất thấy Sở Thiên Viễn lại, bên cạnh cao gầy hộ vệ nhện không được nói: "Thương thủ lĩnh, thử công nguy hiểm, vì sao không ngăn trở?"

Nghe vậy thương thủ lĩnh có chút dừng lại, chậm rì rì giải thích: "Người này tuổi còn trẻ, đã lấy được Tộc bí xuất sắc, cái này thiên tài, như thế nào người ta có khả năng phỏng đoán. Như tự tiện can thiệp, Trưởng Lão trách tội hạ xuống, ai cũng đảm đương không nổi."

Cao gầy hộ vệ không cho là đúng, có thể thủ trưởng tìm từ lợi hại, không dám thắng anh trong đó mũi nhọn, chỉ phải như vậy thôi.

Miệng mặc dù nói như thế, thương thủ lĩnh nội tâm đồng dạng nhìn không tốt cử động lần này. Thử công thả tăng cao nhất lâu như vậy, chưa từng nghe cảm thấy có ai thể tu luyện ra môn đạo. Trên thực tế, từng có mấy vị tộc trưởng tự mình tu luyện, đồng đều chưa thành toàn bộ công, huống chi vị này nhìn qua bất quá mười ba mười bốn thiếu niên.

"Hi vọng hẳn thành công a, bằng không thì, môn võ học này, thật đúng muốn chôn vùi." Thương thủ lĩnh nhìn qua thiếu niên nơi đi, mục quang sâu kín ý vị thâm trường.

...

Âm Dương Ấn không phải chuyện đùa, theo Sở Thiên dự liệu, tu luyện thử công là tạo thành rất lớn động tĩnh, như trong nhà tiến hành, khiến cho bày lè tám loạn không thích hợp, không bằng ra ngoài thay nơi khác.

Lúc trước tại Tuyệt Tùng lâm rèn luyện, hẳn từng cùng Sở Sở một đạo leo lên vách đá hái thuốc, ở trên có cái vắng vẻ thạch động, thâm xử thật là rộng rãi, nơi đây không người quấy nhiễu, ngược lại là tuyệt hảo tu hành địa điểm.

Rời gia tộc đi vào trong rừng, triển khai thân pháp chạy đi, ước chừng nửa giờ, Sở Thiên đi đến vách đá phía trước, thạch bích bóng loáng trong như gương, không có lồi lõm vị trí mượn lực, người bình thường đến vậy, chỉ phải nhìn qua vách đá than thở.

Nhìn qua dốc đứng thạch bích, hẳn thông dong giới bên trong lấy ra leo trèo công cụ dây xích chảo. Lần trước chính là dựa vào vật ấy, mới có thể trèo lên tại đây vách đá, áp dụng quý hiếm thảo dược. Như tay không leo trèo, tuy tu vi không kém, cũng phải bốc lên cực đại phong hiểm.

Sở Thiên mục quang ngưng tụ, nguyên lực bao bọc dây xích trào, tay phải ra sức vung lên, dây xích trào gào thét chộp tới, tron nhẵn vách đá vội hiện nắm cái trào động, tay kéo khóa sắt trở lên nhất tháo, liền leo lên mấy mét, chột tay trái đem đinh sắt đâm vào mặt nhám thạch, ổn định thân thể, tay phải rồi rãnh rút ra dây xích trào, hướng phía trên mặt vung lại phá bích mượn lực.

Như thế hai tay luân chuyển, tuần hoàn, dây xích trào cùng đinh sắt tề động, hình dáng như viên hầu leo cây, thỉnh thoảng nhảy lên dòi, rất nhanh đi lên đỉnh núi.

Quét gió núi hơi chút nghỉ ngơi, Sở Thiên tinh thần phấn chấn, dọc theo đường đi hướng thạch động. Ven đường lần trước hái qua thảo dược, rồi rãnh lại sinh tân mẫm, lại không có sẽ đi thu thập. Những thuốc này mẫm chưa thành thực, nếu là tùy tiện thu thập, tổn hại thảo dược căn cơ, vậy tận diệt mọi vật.

Thông thường mà nói, hái thuốc thì ứng chỉ lấy cần bộ phận, tận lực giữ lại rễ cây, dùng làm đặc thù công dụng ngoại lệ. Nếu không phải tính tình ích kỷ, người bình thường đều nhau tuân thủ bất thành văn.

Quanh co khúc khuỷu đi tới gần trăm bước, mặc qua mấy mảnh khô héo thảo, Sở Thiên đến thạch động lúc trước. Sơn động thiên tránh đến cực điểm, nếu không phải chuyên môn tìm kiếm, người nào cũng không nghĩ ra, tại trong như gương trên vách đá dựng đứng, lại có như vậy cái động phủ.

Cửa động mấy đám cỏ rải, cũng có lớn nhỏ không đều nhám thạch, ngoại trừ mấy con điều tước kêu to bay lượn, cũng không vật khác tồn tại.

Còn chưa nhập động, liền có thể cảm nhận được trong đó sâu thẳm cùng cảm giác mát, Sở Thiên thở sâu, cất bước đi vào. Mới bắt đầu thành động chật chội, chỉ chứa một người thông qua, mà dần dần rộng dần tới, chỉ có thể dựa vào cảm giác hành tẩu. Tinh Thần lực lan tràn khai mở, dò xét nơi đây xác thực không có nguy hiểm, cho nên cũng không lấy ra chiếu sáng vật.

Đi đến nơi cuối cùng, trước mắt không thể thấy vật. Sở Thiên lấy ra mấy mai minh châu, trong động âm u đều bị một mờ ánh sáng xua tán.

Đập vào mi mắt, là một chỗ rộng rãi thạch thất. Nơi đây không biết là nhân công mở, hay là tự nhiên hình thành, bất quá lần trước từng dò xét qua, đều là một chỗ hoang động, cũng không phải là võ đạo tiền bối Truyền Thừa chi địa. Trong động thạch khối rất nhiều, ngoài ra không có vật khác.

Sở Thiên di chuyển hơn mười khối tảng đá lớn, đem nhập khẩu chắn thành cực kỳ chặt chẽ, chỉ để lại không khí lưu thông khe hở, như thế đến nay tuyệt đối không sai, tuyệt không giống can thiệp tu luyện.

Trong đó lớn trọng trăm cân, đối lại người bình thường, cho dù là thấp đoạn võ giả đều bó tay không liệu. Có thể hấn ôm vào trong ngực, giống như bình dân Na di hòm gỗ, nhẹ nhàng như thường không tổn sức chút nào, toàn bộ chuyển xong cái trán chỉ vện vện có lấm tấm mồ hôi. Võ đạo tu luyện chỗ tốt, lúc này có thể thấy được rõ ràng.

Thở nhẹ một hơi, Sở Thiên vuốt ve trên tay bụi bặm, tìm đến một khối tron nhẵn nhám ngồi xếp bằng. Hơi hơi khép lại hai mắt, lần lượt Dẫn Khí Quyết thổ nạp mấy lần, trong cơ thể nguyên lực vận chuyển vài vòng, thân thể tình huống điều chỉnh nơi này tốt nhất.

Chốc lát, hấn chậm rãi tron mắt, phủ lấy dung giới ngón tay hơi chấn, một quyền hắc bạch giao nhau quyền trực xuất hiện, chính là ở gia tộc Công Pháp Các, kinh qua thận trọng cân nhắc tuyển định nguy hiểm võ học Âm Dương Ấn.

Thò ra hai tay bắt lấy quyền trực, Sở Thiên cẩn thận lấy nguyên lực thúc dục, mới bắt đầu không có phản ứng. Vững vàng tăng lớn độ mạnh yếu, chỉ chốc lát sau, trên quyền trực bạch sắc chậm rãi ba động, tựa như mặt hồ bị ôm vào cục đá, từng vòng nhộn nhạo ra, đem nhìn chăm chú người tâm thần kéo vào trong đó.

...

Đây là một phương hư vô không gian. Bên trên không mấy ngày liền hạ không tiếp địa lớn như vậy khu vực phạm vi, duy có một đạo cường tráng thân ảnh cứ thế ngồi xếp bằng.

Người này là vị đang mặc quần áo luyện công tóc ngắn trung niên, vẻ mặt mơ hồ nhìn không rõ hình dạng, khí tức không rõ ràng tuổi tác. Tựa như phát giác được thăm hỏi, hấn nhìn về phía bên này mỉm cười.

Một cỗ khí lạnh xông thẳng trán, Sở Thiên bên ngoài thân thể lỏng lẻo chuẩn bị đứng, đang muốn đem tâm thần rời khỏi quyền trực, đối phương cũng không nhìn dư thừa cử động, chậm rãi phun ra miệng trực khí, khí tức hình như có nặng ngàn cân, nhả xong cả người rục rồ hấn lên, phảng phất thoát thai hoán cốt.

Biết được xác nhận làm mẫu, hấn bỏ đi rời khỏi ý niệm trong đầu, cẩn thận quan sát linh ngộ. Theo đối phương có vẻ như cử động đơn giản, trong đó trong cơ thể trực khí đều bị bức đến đan điền hội tụ, duy nhất một lần phun ra, sáng khoái lâm li thống khoái vô cùng.

Tóc ngắn trung niên nhắm mắt chìm hơi thở, trong cơ thể nguyên lực men theo chủng kỳ diệu quỹ tích, tại trong kinh mạch tự động vận chuyển lên. Mới đầu vận tốc quay thật là chậm chạp, nhìn phải hiểu rõ ràng, bất quá lộ tuyến tương đối phiền phức, không thể đều ghi nhớ.

Mà đến là một loại, mãnh liệt tăng vọt vận tốc quay, hình dáng như Phong xa xoay tròn, khí tức đột nhiên sôi trào. Chột, toàn thân nguyên lực rót vào hai tay, cánh tay chột tăng cường, bị thuần trắng hào quang bao bọc, nhìn qua tràn ngập sức lực, còn đây là thử công đệ nhất trọng Dương Cương Kinh.

"Cái này Dương Cương Kinh uy lực như thế nào, nếu có thể hiện trường biểu hiện ra, vậy thì càng tốt."

Sở Thiên vừa nghĩ đến đây, trung niên trên người quần áo luyện công đăng xuất gọn sóng, tóc ngắn một hồi loạn vũ, tựa như gió biển xâm nhập, trong đó gương mặt bắt đầu mơ hồ, thân ảnh dần dần tiêu thất, tiếp theo, toàn bộ không gian bắt đầu vận vẹo, tình cảnh như muốn tái khởi diễn biến.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Quyền trọc thế giới

Không gian vốn là hư vô, liên tiếp nhúc nhích vài cái, đúng là nhiều ra rất nhiều sắc sỡ sắc thái. Mà dần dần hóa thành một mảnh bao la rừng rậm, thô bạo hung ác yêu thú khắp nơi hoành hành, chọc trời đại thụ đứng sừng sững.

Chính thể, rừng rậm và sinh linh phong cách kỳ lạ, cùng Liệt Nham thành phụ cận khác lạ. Nhìn như không liên quan gì cây cối, trong lòng đất cái hợp với cái. Có trời mới biết cái này khối khu vực như mây cây thụ, có lẽ, nhất thụ thành rừng cũng chưa biết chừng.

Dạ sắc thâm trầm như mực, tóc ngắn trung niên bên người hình thành nơi trú quân cùng ngọn đèn dầu, bàn dưới gối trải lên chiếu, ngọn đèn dầu lượn lờ, từ từ thuần mùi thịt, ở giữa nam nữ đầm tiếu thật vui, hiển nhiên, nơi này chính tiền hành đóng quân đã ngoại nấu cơm đã ngoại.

Đột nhiên, ô ô tiếng kêu lần lượt vang lên, xanh mon mồn con mắt tự trong bóng tối hiển hiện, bụi cỏ một hồi tiếng xột xoạt, mấy cái lang từ bên trong đi ra, nanh vuốt dày đặc trong miệng thêm thường. Sói đất liên tục đi ra, không lâu sau, nơi đây tập kết tới một đoàn, đại khái chừng mấy trăm, tại hình thể lớn nhất đầu lang dưới sự dẫn dắt, nghiêm nhiên một chỉ hùhng hổ dọa người sói đất đại quân.

Những cái này lang đều là nhập giai yêu thú, Sở Thiên dụng tâm cảm ứng, cho dù là trong đó yếu nhất một mảnh, cũng không ngoại lệ. Mà kia bích đồng tử Hoàng Mao, rất có uy thế đầu lang, lại càng là so với rèn luyện thấy không biết mạnh bao nhiêu vạn phần, lấy hấn nhìn, cho dù đột phá Băng Túc Hùng, lúc này lang trong mắt, e rằng so với kiên hồi đều không mạnh hơn bao nhiêu.

Nơi trú quân mọi người tự không muốn ngồi chờ chết, vài đạo quát chói tai âm thanh vang lên, tên như mưa to đánh úp về phía đàn sói.

Thế công hung mãnh, đủ để khiến phổ thông mãnh thú lui lại xa xa, nhưng tại một ít sói đất trước mặt hiệu quả. Đại bộ phận tên bắn trúng dày đặc da lông, không tạo được uy hiếp không đau không ngứa, lại tăng trưởng hung uy, cắn xé càng thấy hung ác.

Tuy mấy vị lực cánh tay khoẻ mạnh đại lực sĩ cùng thân tiền thủ giết chết mấy cái, bắt đắc dĩ đàn sói số lượng quá nhiều, cắt lúa mạch thu hoạch nhân loại, nhỏ nhỏ trong doanh địa, chỉ một thoáng thấy ngang khắp đồng.

Đầu Lang thần thái cao ngạo, giữa đầu sừng sừng sừng đất, trên cao nhìn xuống nhãn quan toàn cục, thấy kia vị trí như uy hiếp liền bỏ nhào qua, trong đó cường giả bị từng cái giết chết, tuyệt vọng tâm tình nhanh chóng lan tràn, bao phủ mọi người trái tim.

"Phốc phốc."

Một đạo hắc ảnh hiện lên, râu quai nón lực sĩ cái cổ bị cắn đoạn, còn đây là toàn bộ nơi trú quân tới cường người, trời sinh thần lực tu vi tinh thâm, có thể nói mọi người nui dựa lớn, nhưng hiện tại liền hấn bị giết chết, một chút hi vọng cũng không có.

"Phụ thân, phụ thân." Ghim vào thật nhỏ bánh quai chèo biện nữ hải lau nước mắt khóc ròng nói, mặt mềm mại thần thái đau thương khéo léo. Nếu không hiệp can nghĩa đảm hào kiệt xuất hiện, nơi đây tất cả mọi người, vô luận nam nữ, chẳng phân biệt được già trẻ, đều muốn táng thân lang phủ.

Bỗng nhiên, tóc ngắn trung niên từ trên ghế đứng dậy, nhắc chân về phía trước mấy bước, thân hình đột nhiên mơ hồ, trong chớp mắt, đã đi tới toàn bộ đàn sói vòng vây.

Đối với bọn này súc sinh, hấn tự sẽ không khách khí, ra sức huy động hai tay, thuần trắng hào quang trên không trung xẹt qua hình quạt dấu vết, hung hăng luân tại tới gần sói đất trên đầu.

"Ba."

Tại đây đầu sói bộ bị nghiền nát, sọ não rạn nứt tương thủy lưu ra, hô hấp đình chỉ lập tức bị mất mạng.

Thấy đồng môn chịu khổ độc thủ, xung quanh mấy chục lang NGAO...OOO lên tiếng, trong mắt lực quang đồng thời nhất nhiễm, chân trước đạp một cái đất trống, cấp tốc xoát đánh về phía địch nhân, thể như gió bạo cuốn đại địa.

Trung niên nhân hai tay duỗi thẳng, ở trên tia ánh sáng trắng nhất rực, cả người bánh xe xoay tròn, quanh người nhất thời xuất hiện thuần trắng khe hở, phàm là tiếp cận sỏi đất, bất luận tu vi mạnh yếu, mỗi cái hóa thành bùn máu, hài cốt không còn vô cùng thể thâm.

Ngắn ngủn một cái chớp mắt, cái này rất nhiều sỏi đất đều bị thanh lý, cái này mảnh đất mang trống rỗng, biến thành tử vong khu vực.

Gặp tình hình này, cái khác sỏi đất bốn chân run rẩy, không hèn mà cùng lùi lại mấy bước, đầu lang trong mắt hiển hiện một tia kiêng kỵ. Nơi trú quân đám người ngắn ngủi yên tĩnh, bỗng nhiên cuồng hô, cái này gặp được đường sống trong cõi chết, nhất là làm cho người mừng rỡ. Bánh quai chèo biện tiểu la ly vui đến phát khóc, trong mắt đều là nước mắt.

Tóc ngắn trung niên không ngừng, nhấc chân giẫm mạnh mặt đất, không đợi khe nứt xuất hiện, thả người nhảy lên xâm nhập đàn sỏi, hai tay huy vũ mọi nơi chạy. Hai tay tia ánh sáng trắng đại thịnh, Dương Cương Kính uy lực phi phàm, lực mãnh độ nhanh sò người lập chết. Không được nửa giờ, đàn sỏi đã chết lại hơn phân nửa.

Tàn sát say sưa, trung niên chợt thấy xương sống lưng tỏa sáng, sau lưng gió táp đột khởi, trong bóng râm lờ ra đầu lang thân ảnh. Nơi trú quân đồng lửa chiếu rọi xuống, đầu lang giương nanh múa vuốt, đánh lên tốc độ nhanh, cách người này yết hầu, chỉ có chỉ cách một chút.

Thấy thế không riêng bánh quai chèo biện nữ hài trong mắt hi vọng tiêu thất, tan ra lo lắng kinh hoàng, liền Sở Thiên trong lòng cho thấy một hồi khẩn trương.

Chiều này phát động phía trước, đầu lang ần núp tại tảng đá lớn, kiên nhẫn chờ đợi đối thủ chiều sỏ tán loạn, trèo lên thạch nhảy xuống, công kích bộ vị cho thấy trí mạng nhất cái cổ.

Đáng giận nhân loại, giết chết nhiều như vậy thủ hạ. Đầu lang mắt xanh bên trong tràn đầy căm hận, ngoài ra còn có tham lam ý tứ. Đi săn kinh nghiệm phong phú tự nhiên mình bạch người này giá trị, khí lực dồi dào, huyết nhục kinh đạo, đã bỏ đường lại mỹ vị.

Nghĩ tới đây, nó kìm nén không được thêm ăn, trong miệng thêm nhỏ dãi.

Ngần cân treo sợi tóc, tóc ngắn trung niên bỗng nhiên quay người, trên mặt không có sợ hãi, mà là quỷ kế thực hiện được nụ cười. Đầu lang thâm nghĩ không ổn, trong lòng vừa sinh thoái ý, người này hai tay run lên, quyền ảnh kéo ra mơ hồ quỷ tích, phát sau mà đến trước đánh hướng đối phương, trên cánh tay tia ánh sáng trắng xoay mình thịnh, đau đớn xanh biếc lang đồng tử.

Quyền này lực đạo cuồng mãnh, quanh mình kinh phong cuốn, bỏ đi phụ cận còn sót lại sỏi đất trợ giúp ý nghĩ, như đụng với một tia nửa điểm, đương trường sẽ bị mất mạng, tuyệt không có chút nào may mắn.

Ra, thế đi còn vô cùng nhanh, khiến cho đầu lang liên lui lại đều làm không được. Phải vận chuyển nguyên lực bao bọc toàn thân, chống cự đối phương nắm tay bảo vệ tánh mạng.

Va chạm, kịch liệt trùng kích sản sinh, nhanh chóng lan tràn bốn phía, vài trăm mét phạm vi lan đến, cách gần đó sỏi đất huyết nhục nổ tung, cuộn lại mà chết, không lưu lại trên đất tử thi. Nơi khác lang may mắn rất nhiều, nhưng cũng bị trùng kích phong bạo xoáy lên, trực tiếp ném ra mấy chục thước, hung hăng ngã trên mặt đất, trong mắt hiển hiện xoay tròn không chỉ choáng váng.

Trong sân bị chói mắt hào quang chiếm giữ, nơi trú quân mọi người chỉ phải hai mắt nhắm lại, không thể nào biết được cụ thể tình hình, vừa ý hướng tới chi, chiến thắng này phụ, rốt cuộc quyết định trong đó sinh tử tồn vong. Cách mí mắt, cảm thấy ánh sáng dần dần yếu, bận rộn tròn mắt nhìn chiến trường tìm kiếm kết quả.

Đồng đảo tầm mắt đan chéo, không ai bì nổi đầu lang ngã xuống, trầm thấp nằm rạp xuống trên mặt đất, cách gần đó chứng kiến, hai cái tán công chân trước hoàn toàn bạo liệt, dư tồn đầu sỏi nghiêng tại một bên, con mắt thân sắc ngưng kết tại Vĩnh hằng trong sợ hãi, hô hấp đình chỉ sinh cơ tiêu hết, rồi đi nó sinh hoạt cả đời Đại Sâm Lâm.

Đầu lang ngã vào tóc ngắn người dưới chân, chợt nhìn lại, như là quỷ bài. Cường đại như đầu lang đều bị mất mạng, còn sót lại chúng lang thâm hào nhất thanh, bị dọa đến tứ tán chạy trốn, người này không làm đuổi theo ngừng chân chỗ cũ, nước sâu núi cao làm lòng người dụng cụ.

Sống sót sau tai nạn mọi người, cao giọng hoan hô lên, tay nghề khéo léo chiếu cố vào thu xếp rượu và thức ăn, tính cách hào sảng bước nhanh chạy đến, kéo lấy trung niên mời hẳn ngồi vào vị trí. Người trẻ tuổi đều là sùng bái nhìn về phía tráng hán, bánh quai chèo biện nữ hài cao hứng rơi lệ, giết chết phụ thân hung thủ, rốt cục đền mạng. Đại Bi về sau đàn sinh vui sướng, cụ thể cảm xúc khó mà miêu tả.

Mọi người bao quanh túm tụm, tóc ngắn trung niên dự tiệc, trước khi đi, lờm lờm một cái Sở Thiên với tư cách là gọi, trong mắt ý vị thâm trường. Lần này, Sở Thiên không như lúc trước kinh hoàng, bởi vì, hẳn nhìn đến ra người này trong mắt, chỉ có chân thành thiện ý.

Sở Thiên sắc mặt nghiêm túc, hướng đối phương xa xa ôm quyền hành lễ. Hẳn phỏng đoán, vị tiền bối này hoặc là chân thật nhân vật, tại đây tọa đại lực ở bên trên sinh tồn qua. Mà trước mắt một màn, hay là đích xác trình diễn qua nội dung cốt truyện. Người này hiệp cốt đan tâm, trừ bạo giúp kẻ yếu, như thế nghĩa cử, quả thực đáng khâm phục.

Tóc ngắn người còn lấy mỉm cười, quay người dung nhập thích người cười bầy, tự mình tham dự kịch đêm cuồng hoan. Tất cả mọi người, trung niên, nơi trú quân mọi người cùng với bánh quai chèo biện nữ hài, thân ảnh dần dần mơ hồ tiêu thất, toàn bộ cảnh tượng bắt đầu vận vẹo, tan rã thành sắc sở sắc thái, đều quy về hư vô.

Cuối cùng, hết thầy hết thầy, tiêu thất tại Sở Thiên trong tầm mắt, vậy mà bao phủ tại Thánh Võ đại lục to lớn lịch sử.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Tu luyện Dương Cương Kinh

Sở Thiên tỉnh lại, phóng tầm mắt ngắm nhìn bốn phía, hoàn cảnh là đơn sơ thạch động, quyền trục bên trong tất cả cũng không trông thấy, giờ mới hiểu được đã lui ra quyền trục thế giới, ý thức trở lại trong hiện thực.

Chậm rãi thở phào một hơi, hần ánh mắt kiên định, một ngày nào đó, hần muốn tu thành tuyệt thế vũ lực, mô phỏng quyền trục trong không gian tóc ngắn người, cứu vớt đồng bào tại thủy hỏa trong đó.

Một vòng nồng đậm kinh hỉ, dần dần tại Sở Thiên trên mặt tách ra, Dương Cương Kinh hiệu quả, tại tóc ngắn trong tay người bày ra phát huy tác dụng vô cùng, uy lực gọi người hợp ý.

Cái này còn vẹn vẹn là đệ nhất trọng, như tam trọng đủ cả tu, ngưng kết Âm Dương Án, e rằng tại đồng bạc bên trong đều có thể nói vô địch.

Nghĩ tới đây, hần thầm nghĩ may mắn, nếu không phải lão hồ ly nhắc nhở, thiếu chút nữa bỏ qua môn võ học này. Người này sống được già rồi, chính là khôn khéo, già thành tinh, lời ấy quả nhiên.

"Hắc hắc, tiểu tử, cuối cùng mình bạch lão tổ anh minh rồi à?"

Lão hồ ly có dào dạt nói, ý nghĩ này cũng không có tránh được trong đó cảm giác.

Cảm nhận được Sở Thiên nội tâm một chút bội phục, tại đây lão quên hết tất cả, miệng đầy nói khoác nói: "Lão tổ là người nào, đã ăn muối so với người đã ăn cơm đều nhiều hơn..."

Lần này mèo khen mèo dài đuôi, vô liêm sỉ ngôn luận, khiến Sở Thiên có dũng khí cuồng mất trọn trắng xúc động, cân nhắc nơi này sau này cần dựa vào tại đây lão, chỉ phải cố nén, nỗ lực làm ra rửa tai lắng nghe biểu tình. Trên thực tế, loại lời này hần tiến tai trái ra tai phải, một chữ vậy mà tiến không được nội tâm.

Tuy Sở Thiên động tác đúng chỗ, hành động rất thật, nhưng trong nội tâm không cho là đúng bị lão nhân vừa nhìn liền trọn vẹn, dừng lại miệng bất đắc dĩ thờ dài nói: "Không nói với người, tiểu gia hòa thực không kiến thức."

Không cần tâm thần tiến nhập Ngọc Bội, chỉ bằng vào tưởng tượng, hần đều mình bạch lão gia hòa đích thị là đám ngực đậm chân, chế tạo hướng tới.

Lão hồ ly tiêu tan dừng lại, Sở Thiên lấy ra quyền trục, nhiều lần quan sát mấy lần, phương pháp tu luyện nhìn đúng chỗ. Hơi khép hai mắt chìm hơi thở ngưng thần, đợi điều chỉnh tốt thân thể trạng, cũng không nóng nảy tu luyện, mà là học tóc ngắn người bộ dáng, biểu thị mệnh lệnh hít sâu một hơi, chậm rãi phun ra, vô luận là động tác hay là thần thái, đều bắt chước giống như đúc.

Thông qua tự mình thử, hần có thể rõ ràng phát giác, làm hít sâu thời điểm, khí tức trầm ngưng ở đan điền, trong cơ thể trục khí đều bị áp súc trong đó, chột duy nhất một lần nhả sạch sẽ, mỗi một bị loại trừ hơn phân nửa, cả người đều tinh thần rất nhiều.

Cái này pháp môn tuy đơn giản, hiệu quả mười phần không sai. Sở Thiên âm thầm lấy làm kỳ, tiếp tục phía dưới tu hành. Trong cơ thể nguyên lực hơi chút yên lặng, lần lượt trung niên làm mẫu, men theo ảo diệu quỹ tích bắt đầu vận chuyển.

Nguyên lực vận hành lộ tuyến phiền phức, nhưng mấy lần tỉ mỉ quan sát, không ngừng cân nhắc, đại khái hiểu rõ trong đó chi tiết, tự nhiên mà vậy không uống phí lực làm ra.

Vừa mới bắt đầu, vận chuyển tốc độ tương đối chậm chạp, tiến triển còn thuận lợi, không có ngoại ý muốn phát sinh. Có thể về sau, vận chuyển tăng nhanh toàn thân trường đau nhức, huyết dịch sôi trào lên, trong tai ông ông tác hưởng. Sở Thiên chỉ phải đình chỉ tu luyện, còn đây là lần đầu thử, thích hợp nắm giữ là được rồi, như đã thương thân thể, ngược lại ảnh hưởng tiến độ, đó mới được không bù mất.

Kế tiếp, hần vừa nhìn quyền trục liền tu luyện, nhiều lần tương đối cùng tóc ngắn nhân gian khác biệt, làm cho thẳng sai lầm hoàn thiện tự mình. Theo thời gian biểu hiện, nguyên lực dẫn đạo do mới lạ mà thuần thực, vận chuyển quỹ tích từ từ hoàn chỉnh, thân thể đau đớn kháng tính không ngừng tăng cường.

Lần này, nguyên lực vận chuyển càng lúc càng nhanh, hình dáng như Phong xa xoay tròn, quanh thân khí tức sôi trào, trong cơ thể nguyên lực phía bên trái phải phân luồng, hướng hai tay cuộn trào mãnh liệt rót vào. Khó có thể thừa nhận đau nhức kịch liệt, mãnh liệt từ cánh tay cơ bắp dâng lên. Sở Thiên kinh qua chết lặng, vội vàng định chỉ động tác, rốt cục nơi này một bước này, xem như lớn tiến triển.

Trong động trông không đến tầm mắt, vậy do cảm giác của hắn, lúc này e rằng đã là mặt trời lặn phía tây.

Đổi lại người bình thường, kinh lịch cả ngày vội vàng, sợ là phải về nhà hưởng dụng đồ ăn, một nhà đoàn tụ vui vẻ hòa thuận. Hắn lại không có an nhàn tư cách, mẫu thân bị người cưỡng ép mang đi, vẫn chờ người đi nhận về.

Càng nghĩ chưa phát giác ra nghĩ đến mẫu thân, Sở Thiên lấy tay lau đi trong mắt ẩm ướt, nỗ lực đem nhếch miệng lên. Vô luận sự thật cỡ nào tàn khốc, động lòng người, cuối cùng muốn cười sinh hoạt a.

Tại đây phi đa sầu đa cảm thời điểm. Hắn hàm răng cắn nát bờ môi, nặn mặt thật hương vị lan tràn khoang miệng, hắn dần dần trấn định lại.

Đội tâm tình vững vàng, vững vàng tâm tình, Sở Thiên tâm thần tiến nhập dung giới, từ bên trong lấy ra cái xanh hồng cao dán. Tuy thời gian không ngắn, như cũ như dễ ngửi mùi thuốc quanh quần. Tu luyện Tu Du Kinh tiến hành Tội thể, từng nhờ cậy Sở Vũ luyện năm dán Hồ Huyết Tội Thể Cao, dùng lại bốn dán, chỉ là thứ nhất.

Đem thuốc dán thoa tại ngực, đã lâu đau ngứa đánh úp lại, nhưng Sở Thiên nhiều lần kinh qua ma luyện, đủ để nhẹ nhõm thừa nhận.

...

Lại là cái rõ ràng Nguyệt Dạ, ánh trăng như thủy ngân hắt vẩy, mọi người xao động ngừng, tâm hồn được an bình.

Ngân Huy chiếu không tới trong thạch động, nhất đạo thân ảnh tại đá vuông bên trên tĩnh tọa, ở ngoài sáng châu mờ hồ sáng làm nổi bật, Sở Thiên gương mặt vô cùng kiên nghị, thân thể vẫn không nhúc nhích, giống như tượng .

Hắn đột nhiên mở mắt ra, đưa tay từ bỏ trước ngực thuốc dán, bổ sung được tính bị triệt để hấp thu, thân thể đạt được cường hóa. Biên độ mặc dù không quá lớn, có thể sắp tu luyện Dương Cương Kinh, thân thể mỗi một phần tăng cường, đều di chân thân quý rất trọng yếu.

Đầu tiên là nhiều lần quan sát luyện tập, đối với nguyên lực vận chuyển tình huống như toàn diện hiểu rõ, kinh qua hồ huyết trải qua một cái thuốc dán rèn luyện, thân thể lần nữa cường hóa, trong lúc vô hình gia tăng lên xác xuất thành công.

Sở Thiên chậm rãi nắm chặt nắm tay, trong mắt thần sắc kiên định, hao phí lâu như vậy, lần này phải thành công. Khép hờ hai mắt ngưng thần, câu thông nguyên khí hít sâu tri hoãn nhá, trong cơ thể vất vả lâu ngày, trong cơ thể nguyên lực tự động vận chuyển. Đến từng cái, vận tốc quay đột nhiên tăng nhanh, khí tức bắt đầu sôi trào.

Thấy thể trong lòng của hắn lộp bộp, mấu chốt một bước muốn tới.

Suy nghĩ chưa kịp, trong kinh mạch nguyên lực phân thành hai đội, phân biệt rót vào hai tay. Cuộn trào mãnh liệt rót vào, cánh tay cơ bắp bành trướng đau đớn khó có thể ức chế. Lấy Sở Thiên định tính, bộ mặt đều có chút vận vẹo.

Như tại lần đầu thử, loại đau này cảm giác tất nhiên khiến hắn sắp thành lại bại, nhưng hiện tại nhiều lần thử, lại kinh qua đầy đủ chuẩn bị, nhũ mảy thủ vững tâm thần, đội vật dẫn cánh tay sau khi thích ứng, tinh thần dần dần định đau đớn biến mất dần. Sở Thiên phấn khởi, tăng nhanh rót vào tiến độ.

Cánh tay phình to tròn vài vòng, ở trên hiện ra thuần bạch sắc hào quang, về ngoài bắt mắt uy lực nội liễm, nhìn qua hơi ngấn phát người chỗ khiến cho, không kém nhiều lắm.

Tia ánh sáng trắng chiếu sáng khuôn mặt, một vòng lửa nóng hiện lên mắt Sở Thiên, cái này trọng Dương Cương Kinh, có thể phí thật lớn công phu luyện thành, cũng không biết uy lực như thế nào?

"Ta tới thử xem."

Sở Thiên ngưng đông tinh quang bạo phát, mãnh liệt bắn lên, phát chân chạy như điên mấy bước, có kèm theo thuần trắng mạnh mẽ cánh tay, ngang nhiên đánh hướng nhập khẩu lũy thể chày đá, bạch quang đột nhiên đại tác, chiếu sáng trong thạch động.

"Oanh."

Hơn mười khối tảng đá lớn bạo liệt, đá vụn mưa bỗng nhiên hàng lâm trong động, đổ ập xuống đập vào mặt đánh úp lại. Nhìn cái này có thể nói, vô gia dụng chạm, như thân không có kinh người tu vi, đều nhau bị nện cái đầy bụi đất, mặt mũi bầm dập.

Đầy trời đá vụn trong mưa, Sở Thiên thông thả, mũi chân điểm nhẹ mặt nham thạch, thân ảnh thuận thể lui về phía sau, thi triển linh hoạt thân pháp, tránh đi lớn tảng đá, nhắm ngay một chút tùy tiện tiểu chi vật, giờ lên cánh tay vung tay áo phát một cái, cát đá tuôn rơi hạ xuống, khó hơn nữa càng Lôi Trì một bước.

Đội côi trần tiêu tan mưa tễ, trên đất lộn xộn trong đá vụn, Sở Thiên cười vui vẻ. Như thế khổ tu, có thể nói gian khổ, nhưng từ bản thân tiến bộ, hưởng thụ nơi này thuần túy vui vẻ, tựa như tiểu hài tử đạt được ngưỡng mộ trong lòng kẹo.

Tu luyện tâm thần chăm chú, ngừng tay tới mới phát giác được, y phục trên người đều bị ướt đầm mồ hôi, còn có vài chỗ vết máu, không biết là tôi thân thể làm ra, hay là tu võ học lưu lại.

Tại vách đá phụ cận dòng suối nhỏ thanh tẩy vết bẩn, thay đổi sạch sẽ quần áo, Sở Thiên phát chân tại Tuyết Tùng Lâm Cuồng chạy, cố ý phóng thích mạnh mẽ khí tức, khiến quanh mình yêu thú nhao nhao rút lui. Thân pháp đã toàn lực thúc dục, lại không có đuôi mù chướng ngại vật, chạy đi tốc độ càng hơn lúc đến.

Thời điểm nửa đêm, Sở Thiên đi vào yên tĩnh trong nội viện, Tiểu Nguyệt trong phòng ngọn đèn dầu dập tắt, nghĩ đến chịu không được ngủ. Không kinh nhiều năng, đẩy cửa phòng ra, còi giày trên giường đắp chăn mà ngủ, đỡ xuống mỗi một tiến nhập mộng đẹp.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 68: Khổ tu

Trong những ngày kế tiếp, Sở Thiên đắm chìm tại võ học trong khi tu luyện, mỗi ngày sáng sớm luyện công buổi sáng, vội vã chạy tới Tuyết Tùng rừng rậm, thẳng đến vách đá thạch động tu luyện Dương Cương Kinh.

Cản đường các loại yêu thú, đều bị tiện tay chém giết, cả kinh đứng ngoài quan sát kẻ săn thú, dong binh sắc mặt ngưng tụ, kiêng kỵ ngoài không người gây chuyện khiêu khích.

Theo tu luyện xâm nhập, Sở Thiên đối với chương không càng thuần thực, mấy ngày đã có thể dùng để thực chiến. Lại cũng không lười biếng, đối với mình nghiêm khắc yêu cầu, không sợ người khác làm phiền từng lần một tôi luyện tài nghệ. Trực giác nói cho hắn biết, thử công như cũ có tiến bộ không gian.

Đào mắt đi đến thạch động bí tu ngày thứ tám, hắn như thường lệ hít sâu trì hoãn nhả, phun ra trong cơ thể trọc khí, hai mắt khép hờ, tâm thần tiến nhập quyền trực trong thế giới.

Tóc ngắn người chìm hơi thở vận lực, không biết là không phải là sai cảm giác, Sở Thiên cảm thấy, vận chuyển quỹ tích tính toán lúc trước giống như không có cùng. Khí tức bốc lên, nguyên lực phân luồng rót vào hai tay. Tiếp nhận như thủy triều nguyên lực, cánh tay bành trướng một chút. Thấy thế trong nội tâm khẽ động, cái này tổng không phải là sai cảm giác, cái này biên độ tiểu lúc trước rất nhiều nha.

Rót vào nguyên lực cánh tay, không bằng trước kia tráng kiện, lại làm cho người ta lấy tinh anh cảm giác. Chợt, thuần trắng hào quang bỏ chặt cánh tay, màu sắc càng biểu hiện thâm trầm, phảng phất nhoáng một cái liền có thể như ý cánh tay chảy xuống. Lần này Dương Cương Kinh, đúng là như vậy khủng bố.

Quả nhiên, thời gian chiến đấu tùy ý chợt giảm, trọn mấy trăm sói đói, thiếu không hết một cây hương đã bị toàn bộ giải quyết, xác sói trải rộng đại địa, thổ nhuộm nhuộm thành màu đỏ tươi, nhìn qua toàn thân run rẩy.

Thậm chí hung uy hiển hách đầu lang, cũng bị ba đến hai lần xuống giải quyết, cứng cỏi thân thể bị oanh bạo, mưa như trút nước huyết vũ qua đi, huyết nhục thành bùn rơi đem hạ lại, chết không toàn thân hoàn toàn thay đổi.

...

Tâm thần rời khỏi quyền trực, Sở Thiên mở mắt, trong con mắt ngân quang tuần động, nơi này tất có kỳ quái. Hơi điều trạng thái lại lần nữa tiến nhập, tỉ mỉ tra tìm trong đó mờ ám.

Mấy lần rốt cục phát hiện, khởi động võ học, nguyên lực vận hành càng thêm ngắn gọn, khác biệt cũng không lớn, lực phá hoại lại lớn bức đề thăng, đầu lang thể thâm kết cục, chính là bày ở trước mắt chứng cứ rõ ràng. Tuy nói như thế, nhớ lại độ khó ngược lại tăng lên. Trọn quan sát hơn mười lần, trong nội tâm mới có đại khái khái niệm.

Y theo loại này tân vận chuyển lộ tuyến, Sở Thiên bắt tay vào làm tu luyện cải tiến bản Dương Cương Kinh. Thời kỳ gặp được đủ loại nan đề, hay là nguyên lực vận chuyển không có tiết tấu, không có cách nào khác hoàn thành, hay là khí tức chìm không hạ xuống, bảo tố không lên, hay là cơ bắp không chế không đủ, kinh lực không cô đọng.

Nói ngắn gọn, muốn chính là làm được nguyên lực, khí tức và cơ bắp cao độ thống nhất. Nói đến dễ dàng, nhưng chỉ có tu luyện thử công người mình bạch trong đó biến thái. Cho dù là Sở Thiên, vậy mà trọn vẹn hao phí cả tháng thời gian mới nắm giữ.

Một ngày này, Sở Thiên đứng lặng tại trước động khẩu, chìm hơi thở ngưng thần, chậm rãi bật hơi, trong cơ thể nguyên lực lần lượt thăng quỹ tích vận chuyển, khí tức bốc lên, ngưng thực tia ánh sáng trắng treo lên bờ vai. Trong mắt thần sắc mãnh liệt, phía trước đạp mấy bước một chương đánh hướng cách đó không xa đá núi.

"Ba."

Trưởng thành cao cự thạch ứng tay mà nứt ra, tránh đi bay loạn đá vụn, Sở Thiên mặt lộ hưng phấn, nhếch miệng mỉm cười. Ban đầu tập Dương Cương Kính thời điểm, hướng ngang nhau kiên thạch lấy lại, chỉ có thể chắn ra khe hẹp, tuyệt làm không được trước mắt toàn bộ trình độ. Đoạn này thời gian bề quan khổ tu, cuối cùng không có uống phí.

Chiều này đánh vào trên mặt đá, đều như vậy hiệu quả, nếu dùng tới đánh người, kia vẫn còn được. Không có gì ngoài cá biệt biến thái, người đầu, tổng không hẳn như vậy so với nham thạch còn cứng rắn a.

Quay người trở lại trong động, Sở Thiên tiếp tục nghiên cứu thử công. Một khi ném đến ngon ngọt, tự muốn thừa thắng xông lên mở rộng thành quả. Thế nhưng là, từ nay về sau Dương Cương Kính tiến độ, dần dần chậm lại, rõ ràng còn có tiến bộ không gian, lại vô pháp sẽ đi đột phá.

Trên thực tế, vấn đề chủ yếu ra tại tu vi phương diện, đảm nhiệm ngộ tính cao hơn, sáu đoạn tu vi là chưa đủ nhìn, tối thiểu không đủ để chèo chống thử công tiếp tục đề thăng.

Trời xanh công bình. Liền chỉ dựa vào may mắn nhất được tuyệt thế võ học, như tu vi theo không kịp, cũng chỉ có thể treo trên tường tham quan, vô pháp bắt tay vào làm tu hành. Bực này võ học căn cánh cửa, cũng không phải là người tầm thường có khả năng với tới.

Phát giác được điểm này, Sở Thiên chuyển đi tu luyện trọng tâm, suy nghĩ đề thăng tu vi. Mỗi ngày đều là dậy thật sớm, thừa dịp sáng sớm nguyên khí mới lạ nồng đậm, nắm chặt thời gian đã tọa thổ nạp. Nhìn không thấy nguyên khí, bị Dẫn Khí Quyết dẫn dắt, tự miệng mũi tiến nhập trong cơ thể, từng chút một tăng cường trong đó dự trữ.

Dẫn khí thổ nạp, hẳn là ở trong viện tu luyện khiến cho thói quen thành hai môn võ học. Bất tri bất giác rét đậm đến nơi, trước cửa ngô đồng cội sạch lá cây, chỉ còn lại trụi lủi thân cây, tại thị giác bên trên thiếu vài phần mỹ cảm.

Cái này tại tu luyện không liên quan gì, là Tiểu Nguyệt đứng ngoài quan sát ý nghĩ. Mỗi lúc Sở Thiên ở nhà luyện công, nàng đều nâng mặt ngồi ở trên thêm đá, con người ngưng tại trên thân người. Tại tu vi phương diện, Tiểu Nguyệt tư chất phổ thông, vô duyên vô đạo chi lộ, chỉ phải đem hi vọng gửi lại nơi khác. Mà Sở Thiên, chính là tốt nhất vật dẫn.

Buổi chiều, Sở Thiên sẽ đến nơi này Tuyết Tùng lâm, tiến trong thạch động cùng cô Dương Cương Kính. Không là đột phá, võ học ứng thường luyện, một khi sơ sẩy sẽ ngượng tay. Đối địch, nhẹ thì thua trận chiến đấu, nặng thì chôn vùi tánh mạng.

Hắn rồi rãnh sẽ ở tộc bốn phía đi dạo, gặp cùng thể hệ luyện võ, tỷ thí, ngẫu nhiên ngừng chân quan sát, vô ý tại quanh mình ánh mắt ngưỡng mộ. Một ít thời điểm, quan sát cho thấy tu hành, hấp thụ người khác ưu điểm, phong phú tăng cường tự mình.

Võ đạo tu hành, cần thời điểm bảo trì khiêm tốn tâm tính. Mặc dù một thân tu vi yếu hơn mình, trên người cũng chỉ có có thể lấy hướng tới. Chỉ có kính nể tất cả mọi người, mới có thể tại tương lai đi được xa hơn.

Hết thấy bình yên, khiến hắn có chút thất lạc chính là, đoạn này thời gian Sở Sở tới thiếu đi, tại thế gian này, trừ chí thân ra, nàng xem như nhớ thương nhất người, không muốn có bất kỳ ngoài ý muốn phát sinh.

Hôm nay rảnh rồi, tâm niệm vừa động nghĩ đến cái này vị tiểu tỷ ty, Sở Thiên trong lòng nhớ, không đề ý Mạn Thiên Phi Tuyết, đi ra ngoài bụng dù hướng nhà nàng đi đến, một cước một cước sâu, tại mềm bạch trên mặt đất uốn lượn in lại một chuỗi ấn ký, đi đến Được đường trong lầu các.

Thấy là hắn đến nơi, đang trực người tự không ngăn trở, do trong đó mặc qua hồi đoái bề ngoài, xuôi theo chính giữa con đường nhỏ uốn lượn đi ngang qua trùng điệp đình viện, tiến nhập trong độc viện, vừa vận dụng phải Sở Vũ đẩy cửa ra ngoài, đại khái nghe được lúc đến cung âm. Thấy Sở Thiên đến nơi, mặt mang nụ cười triệu hoán qua, hai người dưới mái hiên đứng lại tự thoại.

"Nhiều thời gian không thấy, thúc phụ bình an, tỷ ty ở nhà đi?" Theo thường lệ khom người văn bối lễ, Sở Thiên mở miệng hỏi.

Sở Vũ ngón tay bên cạnh nói: "Ồ đằng kia tu luyện, không rõ ràng lắm khi nào ra ngoài."

Nói đến đây, Sở Vũ dừng lại mở ra hai tay, chất phác gương mặt lộ ra bất đắc dĩ: "Tộc bì, nha đầu cứ như vậy. Mỗi ngày trong phòng đóng cửa khổ tu, một khi đến, cũng không biết lúc nào ra ngoài."

Nói xong, thâm ý sâu sắc lờm Sở Thiên liếc một cái: "Có trời mới biết bị cái gì kích thích, nguyên bản phiên chán luyện công, hiện tại lại làm được tình trạng như thế, hay là ta ham chơi nữ nhi đi?"

Nghe vậy Sở Thiên đỏ mặt, trong nội tâm khẽ động như có điều suy nghĩ. Sở Sở như vậy biến hóa, có lẽ cùng Tộc bì trên hai người ước định có quan hệ, nhưng loại sự tình này tổng không tiện giải thích.

Qua biết được tình huống, Sở Thiên thích thú buông lỏng tâm sự. Tỷ tỷ vui với tu luyện, đích thực là chuyện tốt. Chỉ có mạnh mẽ thực lực, mới là cả đại lục thông dụng pháp tắc.

Ngu ngơ dừng lại một lát, Sở Thiên tỉnh ngộ lại, không thể lại chờ đợi. Sở Vũ thúc thế nhưng là người bận rộn, vô có chiếm dụng trong đó quý giá thời gian, nghĩ như thế nào cũng không quá quan tâm tốt.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên chấp tay, cáo từ quay người rời đi. Đi phía trước không muốn bỏ mắt nhìn bên cạnh phòng xá, Sở Sở ngay tại kia vị trí tu luyện.

Đi đến một nửa, chợt thấy mặt đất hơi chấn, quay đầu nhìn lại, ba động nguyên ở trong phòng nhỏ, một cỗ cường hân khí tức từ bên trong truyền ra, mái hiên bên trên tuyết động tuôn rơi rơi xuống.

Khí tức dần dần trầm ngưng, đình viện khôi phục lại bình tĩnh, tuyết hoa không dứt bay xuống, rất nhanh, vốn cả chút trọc mái hiên bị tân tuyết tích đầy.

Trong phòng một hồi động tĩnh, cột ketch một chút cửa phòng mở ra, Sở Sở tinh thần sáng láng từ bên trong đi ra. Đôi mắt đẹp thoáng nhìn, liền chứng kiến cách đó không xa Sở Thiên, trên mặt đẹp lộ ra kinh hi, không để ý hình tượng vung chân chạy tới.

Cẩn thận dưới sự cảm ứng, Sở Thiên phát giác Sở Sở tu vi tinh tiến, giờ tay nhắc chân trên cương nhu, như hấn đoán không lầm, nên đạt tới gần cột đại thành luyện thể sáu đoạn.

Đi đến trước mặt, Sở Sở thò ra mềm mại bàn tay như ngọc trắng, thân mật một quyền lồi tại Sở Thiên trên vai, cười nói tự nhiên nói: "Rốt cục bắt kịp người rồi, những ngày này, nhưng làm ta mệt chết đi được."

Nghe vậy Sở Thiên nhào nặn xoa bả vai, quay về lấy đơn thuần cười ngây ngô.

"Hiện tại tu vi tương đối, không bằng luyện bên trên hai tay?" Sở Sở thanh thúy thanh âm vang lên, phá vỡ đình viện yên tĩnh.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Luận bàn

Không đợi Sở Thiên mở miệng trước, Sở Vũ ở bên cạnh khuyên can nói: "Đã tu luyện hồi lâu, hôm nay còn có tuyết rơi, nếu không nghỉ ngơi vài ngày, ngày khác tái chiến?"

Nghe vậy Sở Sở cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên, làm bộ muốn khóc. Nàng nước mắt, từ trước đến nay là kỳ phụ trời sinh khắc tính.

Nhân thấy tình huống không ổn, Sở Vũ cuống quýt sửa lời nói: "Phụ thân sai rồi, nếu so với liền so với, nghĩ như thế nào so với, liền như thế nào so với, như vậy tổng được chưa."

Đối với cái này Sở Thiên âm thầm khinh bỉ, cái này thái độ vậy mà chuyển biến quá nhanh, liền cái quá độ cũng không có, làm cho người khó có thể tiếp nhận.

Hai tay treo ở Sở Vũ cái cổ, Sở Sở lập tức nín khóc mỉm cười: "Ta liền biết, phụ thân người tốt nhất a "

Sở Vũ dờ khóc dờ cười, nha đầu kia từ nhỏ thói quen thành hung ác, quả thực cảm nàng không có cách.

Ba người tản ra vọt lên ra đất trống, Sở Thiên cùng Sở Sở các cứ hơi nghiêng, xoa tay kích động. Sở Vũ sắc mặt nghiêm nghị trung tâm dừng lại, nghiêm nhiên một bộ trọng tài bộ dáng.

Không có biện pháp, nữ nhi yêu cầu, cho dù không còn lý cũng phải nghe theo. Mặc dù thân là thâm niên Luyện Dược Sư, hiện nay cũng đành phải đổi nghề nhìn trọng tài.

"Tỷ thí bắt đầu." Sở Vũ ồng tay áo huy vũ, tuyên bố trận này so tài bắt đầu.

Tiếng nói vừa mới rơi xuống, Sở Sở thúc dục trong cơ thể nguyên lực, một đôi đầu ngón tay phát sáng nhanh chóng ngưng tụ. Hiện nhiên nàng thái độ vô

cùng chăm chú, cũng không có chiều cô Sở Thiên hạ thủ lưu tình.

Sở Thiên trong lòng rung mình, lấy nhảy bèn cảm giác, hần tất nhiên là phát hiện, chiều này uy lực, so với Tộc bí thì mạnh mẽ lớn hơn nhiều, gọi người khinh thường như bất khả. Bận rộn ngưng thần vận chuyển nguyên lực, toàn thân khí tức đột nhiên đề thăng, kéo kẹt âm thanh liên tục vang lên.

Đây là cốt cách bạo vang. Hần tu vi dần dần sâu, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đột phá luyện thể bảy đoạn, một chút dùng sức xương cốt trong cơ thể sẽ lên tiếng, biểu thị công khai vào thân thể cường đại. Chợt, hai chân hơi cong trọng tâm trầm xuống, hai tay giống như trả lại nhanh, bày ra Toàn Phong Chương tới thủ thế.

Sở Sở mũi chân điểm nhẹ mặt đất, nhào một chút, dưới chân tuyết tầng bị đánh tan, lộ ra phiến đá mặt đất. Yêu điều bóng hình xinh đẹp mơ hồ, thân hình đã bay tới trước mặt Sở Thiên, bàn tay như ngọc trắng óng ánh như bầu trời đêm sao tinh, kéo theo gào thét kinh phong chụp về phía bờ vai. Óng ánh vàng sáng làm nổi bật sáng tỏ tuyết trắng, đâm vào Sở Thiên hoa mắt, chỉ phải tạm thời híp mắt xu thế tránh.

Huy Lạc Chương ở dưới tuyết thiên sử dụng, lại có như vậy kỳ lạ hiệu quả, không biết là trùng hợp đánh lên, còn là năng cố ý gây nên.

Nếu như tầm mắt không rõ, Sở Thiên vậy mà không miễn cưỡng, cái trán cơ bắp mở ra, hiện ra Huyết Yêu đồng tử. Lớn như vậy một cái đình viện, tất cả đều bao phủ tại trong cảm giác. Ấn nắp ở hào quang ở dưới công kích, không chỗ nào che giấu vừa nhìn liền trọn vẹn.

Bước chân hơi xoáy bờ vai hất lên, vừa vận tránh ra chiêu. Trờ tay vận chương đánh trả, tới chương uyển chuyển tự nhiên, rơi xuống thì đột nhiên thay đổi trầm trọng. Nhìn như đơn giản tầm thường, kì thực dùng tới Kinh Phong cùng Cự Phong song trọng cảm ngộ.

Chiều này thế tới cực nhanh, Sở Sở tốc độ mặc dù nhanh, lại là tránh không kịp. Cũng không thấy bối rối, dựng thẳng lên bày tay trái ngăn lại, hai người thủ chương tương giao.

Bởi vì sợ làm bị thương đối phương, Sở Thiên chỉ dùng tám phần lực đạo. Không muốn bị toàn bộ tiếp được, còn có dư lực đánh úp lại, miệng hổ hơi hơi run lên. Trừ đó ra, một chương lấy lại, lại có đánh vào trên miếng sắt cảm giác. Đối mặt giống như phi xinh đẹp thiếu nữ, mà là da dày thịt béo Man Thú.

Thân phụ Huyết Đồng Linh Hồ huyết mạch, Sở Thiên thể chất hết sức đặc thù. Tuy nói cái này nhất tộc am hiểu Tinh Thần lực, vừa vận là cực hạn Yêu tộc, thân thể làm xa phi nhân loại có thể so sánh. Thế nhưng, trước mắt lần này va chạm không chiếm tiện nghi, thậm chí bởi vì lưu thủ vị trí hạ phong,

Miệng không nói gì, Sở Thiên trong lòng chấn động. Thân thể của Sở Sở, có thể mạnh không bình thường a. Cái này vi tiểu tỷ tỷ, từ nhỏ sống ở một chỗ, lại quen thuộc bất quá. Chẳng lẽ là Tiên Thiên sinh ra được, cũng hoặc huyết mạch biến dị?

Mất thấy chiếm được tiện nghi, Sở Sở thân nhiên cười cười, song chương phát sáng tái khởi, không lưu tình chút nào đánh tới, giống như tồn tại nhất cử bắt lại đối thủ ý niệm trong đầu.

Thấy thế Sở Thiên sắc mặt nhất tức, tuy luận bàn người là tiểu tỷ tỷ, nhưng thất bại tư vị, hần cũng không nghĩ nếm chịu được. Bận rộn vận Linh Năng, tại da hạ ngưng kết vết lõm đốm, du động không chỉ tùy thời phụ trợ chiến đấu. Bằng bạc ban Linh Năng ngưng tụ tay phải, nâng lên tay phải xoáy lên kinh phong, cùng đối phương đứng chung một chỗ.

Chỉ một thoáng, đình viện mặt đất rung động, không trung tuyết hoa cuồng vũ, khắp nơi tràn đầy chương Phong Nguyên lực, luận bàn tình hình chiến đấu càng ngày càng nghiêm trọng. Về sau, liền kiến thức rộng rãi Sở Vũ, đều là cảm thấy hoa mắt âm thầm gặt đầu lấy làm kỳ.

Muốn biết rõ, trước mắt thi đấu người, cũng không phải là khổ tu mấy chục năm võ giả, mà là sơ nhập võ đạo chim non. Trong đó niên kỷ chỉ vẹn vẹn có mười ba mười bốn, lại có thể làm được loại trình độ này. Đừng nói là Liệt Nham thành, cho dù đặt ở Bách Linh quận đều có phần khó được.

Sở Vũ suy nghĩ, trong tràng tình hình lại tới biến hóa. Hai đạo thân ảnh mơ hồ nhảy như viên đạn, ở trong viện không ngừng chạy, càng chạy càng nhanh, lại một lần nữa hung hăng đụng vào nhau, chịu được sóng xung kích ảnh hưởng, phân ra một trắng một đỏ hai loại nhan sắc.

Đạp đạp trong tiếng, bóng trắng liền lùi mấy bước, phía sau lưng đâm vào trên cành cây, gốc cây già kịch liệt chấn động, lá thông rơi xuống. Rền vang bích mưa tán, Sở Thiên đang mặc bạch y, tay vịn lỗi lồm bấp binh vô cây, xoay người há mồm thở dốc, mồ hôi tự trên mặt trượt xuống.

Mơ hồ hồng quang trên không hiện lên, bóng hình xinh đẹp bay ngược hơn mười mét, rơi xuống thì chân ngọc điểm tại tạo hình kỳ lạ trên núi giả. Thân núi nhất thời nứt ra xuất ra đạo đạo khe hở, mặc dù không có sụp đổ tan tành, có thể cuối cùng không thể lại dùng.

Gặp tình hình này, Sở Vũ bộ mặt một hồi run rẩy, không khỏi lộ ra thịt đau biểu tình. Núi này tương đối quý báu, do hần hao phí món tiền khổng lồ từ xa phương mua hàng. Cộng thêm xa xỉ phí chuyên chở, sau đó phản nản thương gia lòng dạ hiểm độc hồi lâu, hiện tại đến tốt, gọi cái này nha đầu ngọc một cước giẫm bấu hỏng.

Như đối lại người khác làm ra bức này hành vi, bất kể là hạng gì bối cảnh. Muốn trước thi lấy nghiêm trị, lại làm trong đó gấp bội bồi thường. Như đụng phải tâm tình không tốt thời điểm, còn phải đem hành hung một trận, vừa ra trong lòng ác khí. Nhưng hết lần này tới lần khác là nhà mình bảo bối, mặc hần lại phần nộ không còn thoải mái, vậy mà không dám xông nữ nhi nổi giận.

"Không biết đòi trước tạo cái gì nghiệt, hiện tại như vậy đưa con gái."

Nghĩ đến bị thương, Sở Vũ không lời Vãn Thiên lệ rơi đầy mặt.

Kịch liệt chiến đấu, Sờ Sờ hình dung chặt vật, nhàu tới lông mày kẻ đen tinh tế thờ đốc, đổ mồ hôi lâm li, khiến cho áo đỏ kẻ sát thân thể mềm mại, phác họa ra nhanh nhẹn đường cong.

Giờ tay lau đi mồ hôi, Sờ Sờ mở miệng nhắc nhở: "Thiên đệ cẩn thận, muốn ra tuyệt chiêu."

Vừa nói xong, toàn thân nguyên lực một cỗ lực rót vào tay phải, phát sáng dần dần ngưng, nguyên lực bành trướng, diễn biến thành óng ánh trắng tròn.

Sờ Thiên nghe vậy cong lại thành quyền, trong cơ thể nguyên lực cuộn trào mãnh liệt rót vào, cánh tay cơ bắp căng thẳng, sức thế bên trong phong lực lượng.

Hai người cùng kêu lên hô quát, hai môn tuyệt học mang theo kinh phong, đột nhiên đụng vào nhau. Trắng tròn xoay mình sáng phá toái, hóa thành đầy trời sáng mưa. Sờ Thiên cánh tay phải hơi run, tam trọng Tu Du Kính con sóng trùng lên nhau đánh ra, cùng sáng mưa va chạm một chỗ, ba ba tiếng vang bên tai không dứt.

Sóng xung kích lan tràn sáng sữa, hóa thành sóng khí thổi nghiêng tuyết hoa, mặt đất phiến đá nứt toác ra. Sờ Thiên cùng Sờ Sờ đều chịu không nổi lực, bị lui lại hơn mười mét, một hồi lay động, cuối cùng ngăn không được thân thể, phịch ngồi ở trên mặt tuyết, bờ mông bị tuyết thủy làm cho ẩm ướt.

Lẫn nhau chỉ đối phương chặt vật bộ dáng, hai người không khỏi cười ha hả. Nhất là Sờ Thiên, lại mặc qua rộng mở đại môn, bay thẳng nơi này bên ngoài đình viện mặt, thua bởi tuyết trong lâm cho người vây xem, Sờ Sờ cười đến cười run rẩy hết cả người.

"Lần này hữu nghị luận bàn, kết quả là ngang tay." Thừa cơ hội khó được, Sờ Vũ cấp bách vội mở miệng tài quyết, vẻ mặt nghiêm túc chính nghĩa ngôn từ. Cuối cùng can lại, bằng không thì, nhà mình sân nhỏ không chừng bị toàn bộ dỡ xuống. Lời nói trên trộm nghiêng mắt nhìn nữ nhi vài lần, sợ bị cự tuyệt.

"Nếu nha đầu có ý so với hạ lại, nên làm cái gì bây giờ?"

Sờ Vũ trong nội tâm âm thầm kêu khổ, vừa là băn khoăn trong nội viện vật, hai là lo lắng con gái hán bị thương.

Khiến hán cảm thấy vui mừng chính là, bên cạnh người chủ động hát đệm.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Lôi huynh

Sờ Thiên cũng không muốn tới tích cực, nghe vậy bận rộn mượn sườn núi hạ con lừa: "Tỷ tỷ, người tiến bộ thật lớn, hiện tại ta dụng hết toàn lực, vậy mà không làm gì người được."

Linh động con người nhìn Sờ Thiên, giống như muốn nhìn thấy linh hồn thâm xử, Sờ Sờ cái miệng nhỏ nhắn nhất đẹp, bên môi tuôn ra như có như không tiểu ý: "Không thể nào. Ta thế nhưng là để cho, Tộc bí trận chung kết, người từng sử dụng ra một môn trào công, liên Sở Nghị Ca đều hết sức kiêng kỵ, hôm nay như thế nào không thấy dùng ra?"

"Ách." Sờ Thiên không phản bác được, da đầu run lên, trên trán mồ hôi tích tích lăn xuống.

"Còn có người nói người tinh thông Tinh Thần lực, đều đạt tới điều khiển vật trình độ, trận chung kết chính là dựa vào lật bàn, vì sao không lấy ra?" Sờ Sờ câu giện nói.

Sờ Thiên trên mặt mồ hôi dày đặc hơn. Trong nội tâm thâm nghĩ, lấy tinh thần của hán trình độ, chỉ có thể thúc dục kim loại này Vật phẩm. Trận chung kết mưu đồ đã lâu, thừa dịp liễu chương chỉ kịp, dùng đến may mắn chiến thắng. Nhưng bây giờ khắp không có kim, cho dù có, Sờ Sờ trong lòng còn có đề phòng, rất khó đưa đến hiệu quả.

Lá thông ngược lại là trên tàng cây mọc ra, muốn bao nhiêu có bấy nhiêu, thế nhưng là quá mềm yếu vô pháp dùng. Trong truyền thuyết như cao thủ hái hoa lấy lá, đã thương người ở vô hình, Sờ Thiên cực kỳ hâm mộ đã lâu. Nhưng bây giờ nếu muốn như củ làm ra, vậy đơn giản là làm mộng.

Bởi vậy, điều khiển vật nghe cao lớn, nhưng sử dụng, hoàn toàn không phải có chuyện như vậy. Hiện giai đoạn, Tinh Thần lực tại Sờ Thiên, chỉ có thể tới phụ trợ chiến đấu hiệu quả, cộng thêm linh ngộ võ học, có thể so với thường nhân thuận lợi hơn chút. Nếu muốn bằng tại đây vượt cấp chiến đấu, thay

đôi Càn Khôn, chỉ có thể nói nghĩ rất nhiều.

Điều khiển vật một đạo, chỉ có đạt tới cao thâm cảnh giới, vươn ra son cử nhạc, dầu gì cũng phải thúc dục đao kiếm, năng lực đối với cục diện chiến đấu đưa đến rõ ràng tác dụng, trước đó, bất quá là ngũ giác rõ ràng duệ chút mà thôi.

Tuy, tinh thần tu hành tại thường nhân trong mắt vô cùng thần bí, nếu bàn về giai đoạn trước, cũng không như tu luyện nguyên lực tới trực tiếp. Nguyên lực mỗi một phần đề thăng, đều ảnh hưởng chân thực sức chiến đấu.

Bất quá, Sở Sở chưa bao giờ tiếp xúc phương diện tri thức, khó tránh khỏi nghi ngờ đối phương giấu giếm. Trên thực tế, Sở Thiên lưu thủ cũng không phải là tại tinh thần phương diện, mà là không sử dụng ra tâm tu Dương Cương Kính, như bị Sở Sở biết, trong đó giả bộ phần nộ có lẽ sẽ bồn quá hoá thật.

Nàng từng câu quả trách hạ lại, Sở Thiên sắc mặt xấu hổ, đối với cái này Sở Vũ càng biểu hiện khản trương, tiếp tục đánh xuống, hủy hoại không chỉ hồn non bộ, phần khu vực này liền đất trống đều muốn bị nhắc lên.

Khiến hai người thả lỏng chính là, một phen độc miệng, Sở Sở trong nội tâm bất mãn, cũng thổ lộ hoàn tất. Cái mũi đẹp dễ tinh xảo hừ nhẹ một chút, liền thả Sở Thiên rời đi, cũng không có ít nhiều làm dây dưa.

...

Đây chỉ là dài dằng dặc trong khi tu luyện một cái tiểu sự việc xen giữa, thứ hai là vòng bán kết đối thủ, Sở Lôi thường xuyên tìm tới cửa, tới luận bàn độ sức.

Vừa mới bắt đầu, Sở Thiên sắc mặt nghiêm túc, cẩn thận đối đãi. Rốt cuộc, người này từng thảm bại cho hắn, liền chân đều bị cắt đứt, bản thân tuy không phải cố ý, lại liệu bất định đối phương khí lượng hẹp, tìm cơ hội âm toán trả thù.

Không khỏi ít nhiều sinh chi tiết, hắn vừa lên tay liền lấy ra toàn lực. Luyện thể năm đoạn, còn có thể đánh bại người này. Hiện tại tu vi là vô hạn tiếp cận bảy đoạn, thủ hạ lại không có lưu tình, kết quả có thể nghĩ, Sở Lôi đương nhiên ngược đãi.

Vốn tưởng rằng sự tình đã xong, vừa yên tĩnh không có vài ngày, người này lại tìm đến cửa, yêu cầu lần nữa luận bàn. Đối với như bị đánh khuyển hướng, Sở Thiên từ trước đến nay giúp người làm niềm vui, thỏa mãn đối phương tâm nguyện.

Ba ngày chớp mắt lại qua, là Dạ Tinh sáng óng ánh, Sở Thiên mới từ thạch động trở về, nhẹ nhàng đi vào trong nội viện, lại thấy Sở Lôi tại cổng môn gần chặt gần chặt chờ, hẹp dài con người chớp lên, lộ ra không chịu thua phong mang.

Cái này Sở Thiên bưng bình đại ngộ, cảm tình vị này cũng không phải là trả thù, mà là một vị chiến đấu cuồng nhân a. Thánh Võ đại lực nhân tài xuất hiện lớp lớp, kỳ nhân dị sĩ tầng tầng lớp lớp, thông tục điểm nói, chính là cánh rừng lớn hơn cái gì điếu, trong đó, chiến đấu cuồng nhân có thể nói riêng một ngọn cờ.

Đối với phổ thông võ giả mà nói, tu vi đề thăng là đệ nhất sự việc cần giải quyết. Mà chiến đấu cuồng nhân lớn nhất yêu thích, liền là thông qua chiến đấu mà luyện kỹ xảo. Dưới cái nhìn của bọn họ, hưởng thụ chiến đấu khoái cảm, mới là nhân sinh chân lý.

Đối lại người bình thường, thua trận mấy lần mình bạch chệnh lạch, làm là có chừng có mực. Có thể chiến đấu cuồng nhân phương pháp trái ngược. Thông thường mà nói, loại người này là phiền nhất tồn tại, tuy nói luận bàn hữu ích tại đề thăng kinh nghiệm, nhưng bị người ba ngày hai đầu tìm tới cửa tất nhiên không thể tuyệt vời.

Như mỗi ngày cùng người chiến đấu, tu vi ngày tháng năm nào năng lực tăng lên? Mặc kệ thắng bại như thế nào, phổ thông võ giả cũng không muốn đụng với chiến đấu cuồng nhân.

Đoán ra là chiến đấu cuồng nhân, Sở Thiên không lo phân u, nếu không phải cưỡng ép áp lực, e rằng muốn ngửa mặt cuồng tiếu, đây chính là đưa tới cửa thí nghiệm tài liệu a. Chiến đấu cuồng nhân ứng dụng tốt hơn, cũng có thể phát huy ra đặc biệt tác dụng.

Chiến đấu bắt đầu, hắn không có giống lúc trước đồng dạng dốc toàn lực, mở ra Huyết Yêu đồng tử, thúc dục Dương Cương Kính thí chiêu.

Qua mấy chục hợp, Sở Thiên hét to lên tiếng, hơi hơi bành trướng cánh tay, mang theo tia ánh sáng trắng hăng hái phong đánh hướng đối phương. Sở Lôi không muốn tránh né, khí lực quán chú chân, lôi quang lượn lờ, cả hai hung hăng chạm vào nhau.

Tiếng rầm rầm, Sở Lôi chân bẻ gãy. Thử công nếu do tốc ngăn người dừng ra, đàn sói đồ không nói chơi. Sở Thiên tu vi bất lực, không đạt được trình độ như vậy, nhưng đánh bại cùng thể hệ, hay là hiểu rõ.

Nhìn qua gãy chân Sở Lôi, Sở Thiên sắc mặt áy náy, vì hoàn thiện nhà mình võ học, lại khiến Lôi huynh thảm như vậy, hổ thẹn a hổ thẹn.

Một phen suy tư, Sở Thiên đưa tay đem nâng dậy, trên bờ vai đưa đến cấp cứu vị trí. Trải qua một vị tộc tỷ xảo thủ băng bó, thương thế đã không còn đáng ngại. Cô nương này cười nhìn qua bọn họ.

Dưới cái nhìn của nàng, hai vị tộc đệ tuy còn trẻ tuổi, lại biết rõ hổ kính lẫn nhau ưa thích, lẫn nhau tương trợ, quả thực tình thâm ý trọng, cảm động sâu vô cùng.

Đi trở về thì đêm đã khuya, đi ngang qua trong nội viện trụ lúi ngó đồng thời điểm, Sở Thiên trong lòng thầm nghĩ, vị bằng hữu kia nên tiết khí a. Thật hy vọng cam chịu, bằng không thì, cái này võ học có thể như thế nào hoàn thiện nha.

Chịu tu vi hạn chế, Dương Cương Kính tu luyện, vốn đã gặp được bình cảnh. Nhưng tới mấy phen luận bàn, cảm thấy kinh lực cô đọng một chút. Hắn bình tĩnh đại ngộ, võ học muốn tiến bộ, còn phải cùng người sống, nhất là Lôi huynh cái này nhóm cao thủ luận bàn, mới có hiệu quả. Tổng thạch khối, thân cây dây dưa, nhảy lên luyện bên trên mười năm, cũng sẽ không có đại thu hoạch.

Kính hi ngoài, Sở Thiên trong lòng thấp thòm. Đầu là báỉ người này ban tặng, mới có vài bước. Như đừng tới, nên làm thế nào cho phải?

Không thẹn với chiến đấu cuồng nhân danh xưng, không mấy ngày, Sở Lôi lại tới, đôi phải hoàn hảo như lúc ban đầu, toàn diện đã làm xong thụ ngược đãi chuẩn bị.

Sở Thiên hưng phấn mà toàn thân run rẩy, thấy thế cũng không nói nhiều, trên cánh tay bạch quang cô đọng, đi phía trước một bước phóng ra, chương ảnh trên không trung xoáy lên sóng khí, hướng đã triển khai tư thế đối thủ hung hăng lấy.

Đoạn này thời gian trong, vị kia khéo tay ôn nhu tộc tỷ, lập lại chứng kiến hai người giúp nhau dắt díu lấy, lần lượt tiếp nhận băng bó phục vụ. Nét mặt của nàng, do tán thưởng trở nên ngạc nhiên, về sau, lại như là ban ngày thấy ma .

Việc này đúng là bình thường. Cho dù ai chứng kiến, không được một tháng thời gian, cùng một người gây xương chân gần mười lần, đều nhau không có sai biệt phản ứng.

Đến lúc có một ngày, Sở Lôi không hề đến nhà cầu hành hạ. Sở Thiên đau khổ chờ đợi, cuối cùng không gặp người, trong nội tâm cô đơn khó nhịn, hỏi lung tung này kia nhiều mặt nghe ngóng, điều tra rõ Lôi huynh chỗ ở, chủ động đến cửa báỉ phòng. Thành thị nữ thông truyền, lập ở trước cửa chờ đợi. Không lâu sau, nàng này phản hồi cho hay, Lôi thiếu gia đi ra ngoài rèn luyện mà đi.

"Thật không khéo léo."

Sở Thiên lắc đầu, lòng mang tiếc nuối về nhà.

Lúc này, Sở Lôi té, từ sau tường vượt qua, rơi xuống lúc phải chân mềm nhũn, phảng phất muốn đoạn tuyệt . Chỉ có căn này trải qua thê thảm chân, mới có giống y như thật ảo giác.

Ban đêm không trăng không sao, nhất đạo thân ảnh vượt qua tường viện, rồi đi Sở gia đi ra ngoài, mấy cái lấp lánh tiêu thất trong bóng đêm, thân pháp gọn gàng mà linh hoạt. Là báo đi săn dã tính hình thể, khiến cho Lôi huynh tại chạy trốn chỉ kịp, đều hiển lộ suất khí mà phiêu dật.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Trùng kích bảy đoạn

Sở Lôi mai danh ẩn tích, làm Sở Thiên cảm thấy có chút tiếc nuối, rốt cuộc không có vị này tộc huynh giúp đỡ, võ học tốc độ tu luyện không bằng gần đây nhanh. Có thể hắn cũng không nhiều nghĩ, tiểu sự việc xen giữa vượt qua, trở lại bình thân phong phú trong sinh hoạt, thực lực tại hình thức tu hành bên trong vững bước đề thăng.

Khiến hắn có chút bất đắc dĩ chính là, chẳng quản sớm đạt tới luyện thể sáu đoạn đỉnh phong, vậy mà chạm vào đột phá cánh cửa, nhưng ở mấu chốt một bước kẹt lại thời gian dài. Lại không có quá mức nản chí, võ đạo tu luyện nếu thủy chung thuận buồm xuôi gió, kia khắp đường cái đều là cao thủ.

Hướng chi, một khi đột phá bảy đoạn, liền có nghĩa là bước vào tình huyết đoạn, chính là đại đa số võ giả đều không khỏi một đạo khám

Đối mặt loại tình huống này, bất kỳ phản nản đều là vô ích, thời điểm này cần nhìn, chỉ có kiên trì bền bỉ tu luyện. Sở Thiên bình phục tâm tình, tiếp tục buồn tẻ vô vị tu hành. Nghĩ đến chỉ cần kiên trì không ngừng, đột phá là sớm muộn vấn đề.

Trên thực tế, Sở Thiên luyện thành cải tiến bản Dương Cương Kinh, đã chạm vào đột phá che chắn, nhưng về sau trải qua trọn hai tháng khổ tu, cái này che chắn mới bắt đầu có chỗ buông lỏng.

Ngày hôm nay, Sở Thiên đang ngồi ở trên bãi cỏ, đón nắng di động bỗng nhiên từ trong cơ thể dâng lên, tất cả xương cốt tứ chi một hồi run rẩy, khí tức hơi hơi trầm xuống, đột nhiên sóng gió nổi lên.

Như thế nào thời điểm này tới. Hắn có chút bất đắc dĩ, lại chỉ thành ngưng định tâm thần, toàn lực ứng phó sắp đột phá.

Tuy nói mặt có góc vắng vẻ, lại luôn có người đi ngang qua, vừa nhìn thấy là Sở Thiên, liền không khỏi ngừng chân quan sát, có người phát giác được quanh mình áp lực cảm giác, liền lưu lại xem náo nhiệt. Người càng tụ càng nhiều, dần dần thành cái vòng tròn, đem ngồi xếp bằng tĩnh tu Sở Thiên một mực bao vây, hỗn loạn tiếng trầm thấp vang lên.

"Các người nhìn, người này chuyện gì xảy ra?"

"Liền Sở Thiên cũng không nhận ra, về sau nói người là Sở gia nhân."

"Hắn đây là tại tu luyện mà, như thế nào cảm giác bầu không khí không hợp lắm a."

Những người tuổi trẻ này kiến thức không rộng, phát giác được tình huống không đúng, lại là khó hiểu nguyên do, một phen hỗn loạn thảo luận qua đi, vậy mà nói không nên lời nguyên cớ, hai mặt nhìn nhau nghi hoặc không thôi.

"Đây là đột phá tinh huyết đoạn đầu hiệu." Người này ngữ khí vô cùng quyết đoán, không để cho người bên ngoài hoài nghi.

Quay đầu chứng kiến người này tướng mạo, mọi người đều tâm phục khẩu phục, trong đó có mấy cái định mở miệng châm chọc, nhìn thấy đối phương chân dung, bận rộn đem sắp cửa ra phản bác, cứng rắn nuốt vào trong bụng. Bởi vì, mở miệng chính là Sở Nghị. Hắn tại trong trận chung kết, thế nhưng là thi triển ra bảy đoạn tu vi, tại trong chuyện này, đương nhiên thay đổi lớn quyền lên tiếng.

Sở Nghị trên mặt lộ ra thán phục. Bởi vì từng tự mình kinh lịch, hắn vô cùng rõ ràng, đột phá bảy đoạn cỡ nào khó khăn. Trận chung kết, Sở Thiên mới tấn cấp luyện thể sáu đoạn, bất quá hai tháng, vừa muốn đột phá. Muốn biết rõ, tại cái này cửa khẩu phía trước, hắn trọn dừng lại hơn nửa năm lâu.

Việc này không có giả. Sở Thiên toàn thân cơ bắp ứng đồ, nói rõ tinh huyết tăng nhanh vận hành, đây là tấn chức bảy đoạn bắt đầu. Một phen tương đối, nhãn cao như Sở Nghị, vậy mà hết sức được đã kích.

Đột nhiên, Sở Thiên mãnh liệt mở hai mắt ra, ngân đồng có một chút tơ máu, thô bạo mục quang hù đến phụ cận người, kinh hãi liền lùi mấy bước. Hơi chút trầm ngâm, mặt hiện quả quyết thần sắc, lấy ra nguyên đan bình ngọc, nghiêng miệng bình đếm ngược mai trong tay cổ họng một ngụm ăn vào.

Gần mấy tháng tu luyện, nguyên đan hao phí rất nhanh, Sở Sở mời người luyện chế những cái kia, đã sớm tiêu hóa hầu như không còn. May mà Tộc bí ban thưởng một lọ, cùng Sở Hách bồi thưởng một lọ. Như những cái này chèo chống đến bây giờ, lại còn sót lại cái này mấy mai, đều nhập Sở Thiên trong bụng. Đến tận đây, trong tay nguyên đan kiệt quệ.

Đứng ngoài quan sát cùng thế hệ đều sùng bái không thôi, không hổ là Sở Thiên, đan dược cũng có thể liên tục phục dụng. Mọi người đều biết, nguyên đan vật ấy, cũng không thể loạn phục, như vượt qua thừa nhận cực hạn, nhẹ thì đương trường bị thương, nặng thì tàn phế chí tử. Sở Nghị thì là mất lộ tán thưởng, gia hỏa này không đi tâm thường đường, tất cả hành động đều là không tâm thường.

Đồng đảo tầm mắt đan chéo, Sở Thiên lại lấy cái huyết hồng trái cây, mùi thơm lạ lung xông vào mũi óng ánh thấu triệt, chính là Tộc bí xuất sắc ban thưởng Huyết Linh Quả. Mục quang ngưng lại, hắn đem quả đưa đến bên mũi, vài ám cắn nuốt.

Gặp tình hình này, người vây quanh mục quang đột nhiên thay đổi, như đối đãi kẻ ngu. Liền Sở Nghị cho thấy trong nội tâm run rẩy dữ dội, cái này người vậy mà quá độc ác a, không sợ đùa chơi chết chính mình?

Liên tục phục dụng nguyên đan, đối luyện thể cảnh vốn là nguy hiểm. Huyết Linh Quả chính là Tam phẩm linh dược, bên trong dược lực vậy mà rất dồi dào. Cả hai chồng lên, quả thực không thể coi thường. Bình thường trong nhận thức biết, chỉ có Uẩn Khí Cảnh bên trong người nổi bật, mới có lực lượng làm như vậy.

Sở Thiên cũng không phải là lỗ mãng, dựa vào Tinh Thần lực, hắn rõ ràng mình trong cơ thể tình huống. Những cái này sức nặng cùng người khác có lẽ phiên toái, cùng hắn lại vấn đề không lớn. Thân phụ Huyết Đồng Linh Hồ huyết mạch, thân thể cấu tạo cùng thường nhân khác lạ, hoàn toàn không tại một cái hệ thống.

Nguyên đan tiến nhập trong cơ thể hắn, trong chớp mắt hóa thành tinh thuần nguyên khí, quanh thân huyết dịch phảng phất bị tan ra đồng dạng, dần dần sôi trào lên, hóa huyết là khí giới hạn tại, đã là dần dần tới gần. Huyết Linh Quả thì hóa thành chất dinh dưỡng, chui vào cốt cách tinh luyện cốt tủy, óng ánh cốt tủy thỉnh thoảng lưu động, dần dần tan ra máu mới.

Muốn đột phá tinh huyết đoạn, cần có ý thức Luyện Huyết Hóa Khí. Như tại huyết khí rót vào đan điền lúc, huyết dịch kiệt quệ, cũng chỉ có thể kiểm cũi ba năm thiêu một giờ. Còn có Huyết Linh Quả bổ sung, một vấn đề này giải quyết dễ dàng.

Thấy Sở Thiên hiềm độc, sớm có người nhiệt tâm hướng cao tăng bảo hộ, không bao lâu, tam trưởng lão mang theo vài người thủ hạ, kịp thời đi đến hiện trường. Một người trong đó tự hành phán đoán, ôm quyền xin chỉ thị: "Xin hỏi Trưởng Lão, có muốn hay không cắt đứt hấn."

Hơi chút trầm ngâm, tam trưởng lão chậm rãi lắc đầu. Không phải vạn bất đắc dĩ, hấn tuyệt không nguyện cắt đứt bất kỳ thiên tài đột phá, lấy Sở Thiên gần đây biểu hiện tự tại trong đó liệt.

Sở Thiên quanh thân đỏ thắm nồng đậm, huyết dịch như muốn chống đỡ bạo thể bề ngoài. Người quan sát đều là sắc mặt lo sợ không yên, tam trưởng lão thò ra tay, không ngừng lôi kéo dưới cảm tuyết tu, hiển nhiên nội tâm mười phần lo lắng.

Với tư cách là người từng trải, hấn biết rõ đã đến quyết định thành bại thời điểm. Như có thể đột phá che chắn, huyết dịch tan ra khí hội tụ đan điền, bước vào tinh huyết đoạn. Còn đây là luyện thể cảnh bên trong cao đoạn tăng thứ, phổ thông võ giả cùng cực cả đời, đa số dừng bước tại đây, lại đủ để sống yên phận.

Có thể nếu không phải may mắn thất bại, chẳng những có thân thể tổn thương, tâm hồn đều cát bụi, khó tránh khỏi ở vào trong bóng râm, bất lợi với lần nữa đột phá, càng có ngại sau này chi lộ.

Tuyết trắng chinh tề chòm râu, bị tam trưởng lão vô ý thức tóm bừa bãi lộn xộn, sau đó tỉnh ngộ lại, hối hận không thôi. Nhưng trước mắt vô tâm việc này, đây trong đầu đều tại Sở Thiên đột phá, trong miệng nhỏ rất khó nghe thấy nói: "Nhất định phải thành công a."

Tiếng răng rắc tại bên trong vang lên, đạo kia trở ngại đã lâu che chắn, rốt cục không phụ sự mong đợi của mọi người phá toái.

Huyết dịch càng chuyển càng tạt. Nếu có thể xâm nhập mạch máu, không khó phát hiện, trong đó huyết dịch như nước sôi sôi trào. Ứng ực ứng ực, đại lượng bọt khí hình thành phá toái, mỗi một lần tiêu thất, đều hóa thành vi lượng nguyên khí. Máu chảy sôi sùng sục, vô số bọt khí hóa thành nguyên khí, liên tục không ngừng bổ sung kinh mạch, kinh qua xảo diệu dẫn đạo, trăm sông đổ về một biển rót vào đan điền.

Vừa mới bắt đầu Sở Thiên còn có thể cắn răng thừa nhận, nhưng về sau, sắc mặt khó coi, cái trán mồ hôi hiện hiện. Theo nguyên khí ứ đọng, trong đan điền mơ hồ đau, gần như gọi hấn khó có thể chịu được.

Sở Nghi thấy thế trong nội tâm hiểu rõ, việc này hấn tự nghiệm thấy cực sâu. Loại trình độ này đau nhức kịch liệt, ngay cả là boong boong thiết cốt con người rắn rỏi, đều muốn bị tra tấn sống không bằng chết. Bởi vậy vô duyên bảy đoạn võ giả, lại càng là nhiều vô số kể. Chỉ có vượt qua kiếp nạn này, có tư cách đi vào đẳng sau võ đồ.

Trước mắt bao người, Sở Thiên thân hình kịch liệt run rẩy lên, mọi người đều là trong lòng căng thẳng, không biết đến cùng có thể hay không độ tại đây cửa ải khó.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Gặp nạn

Đột phá tinh huyết đoạn thời điểm, đan điền đau nhức kịch liệt là chuyện đương nhiên. Bởi vì, lúc trước dự trữ nguyên lực, đều do huyết dịch tự phát sinh thành. Lúc này thì là có ý thức tăng nhanh vận chuyển, đại lượng nguyên lực một tia ý thức rót vào, lần đầu kinh lịch tự nhiên sẽ không thích ứng.

To như hạt đậu mồ hôi theo Sở Thiên khuôn mặt chảy xuống, nhỏ xuống tại khô héo trên bãi cỏ, ướt đầm bạch y phía dưới thân hình run rẩy dữ dội, ngân đông bên trong lóe ra quật cường thần sắc, hấn hung hăng cắn răng thừa nhận không thuộc mình cảm nhận. Lần này đột phá tình thế bắt buộc, mặc dù khó được ở người khác, không làm khó được hấn.

Thời gian chậm rãi biểu hiện, liên tục ngoan cường thừa nhận, đan điền chống đỡ đau nhức dần dần tăng cường, sắc mặt dần dần bình tĩnh trở lại, hiển nhiên chậm rãi thích ứng đau đớn.

Mà, nguyên lực bắt đầu từ đan điền tuôn ra, quay về toàn thân từng cái bộ vị, cường hóa cơ bắp rèn luyện gân cốt, thân thể tổ chất toàn diện tăng cường.

Rốt cục, Sở Thiên toàn thân đột nhiên chấn động, tăng vọt khí tức dần dần ngưng định, tu vi nhanh chóng tăng lên, cuối cùng ổn định luyện thể bảy đoạn. Mở ra khép lại hai mắt, cảm thụ được trong cơ thể vượt xa lúc trước khí lực, non nớt trên mặt khó che dấu, không chịu được lộ ra nồng đậm sắc mặt vui

mình.

Tự trên bãi cỏ đứng lên, hần từ trong tay áo thò ra tay phải, năm ngón tay không ngừng buông ra nắm chặt, đốt ngón tay tùy ý khanh khách vang lên. Tim đến cảm giác, mãnh liệt một quyền đánh ra, trong không khí cảm thấy gió táp gào thét. Thu quyền đến bụng im lặng mà đứng, sắc mặt vui mừng càng hơn, tùy ý một quyền liền có như thế lực đạo, so sánh với phía trước mạnh hơn nhiều lắm. Quả nhiên, tinh huyết đoạn cùng gân cốt đoạn, không có bất kỳ có thể so sánh.

Hồi tưởng Tộc bị tình hình, Sở Thiên một trận hoảng sợ. Có thể tại trận chung kết, vượt cấp chiến thắng Sở Nghi, thật sự là vận phần may mắn. Một là không hiểu rõ cả hai chênh lệch, người không biết không sợ, thêm với ra át chủ bài, cuối cùng bước ngoặt miễn cưỡng chiến thắng.

"Thiên tiểu tử, chúc mừng."

Hần theo tiếng nhìn lại, thấy tam trưởng lão như vậy, trên mặt tràn đầy khen hay, trong lòng không khỏi xấu hổ. Tới đến như vậy chỉ lo sa vào tại thực lực đề thăng, Trưởng Lão đang ở trước mắt, lại làm như không thấy, thật sự có chút thất lễ.

Lại vừa nghĩ, Trưởng Lão hiện thân hướng tới, đích thị là lo lắng ngoài ý muốn nổi lên, đặc biệt tới đây hộ pháp. Mặc kệ vô dụng, chung quy có chút cảm kích, ôm quyền khom mình hành lễ nói: "Lần này lỗ mạng, khiến Trưởng Lão quan tâm."

Đường đường gia tộc trưởng lão, có thể là mình làm được loại tình trạng này, quả thực gọi hần được sùng ái mà lo sợ. Tộc bị cao tăng đối với hần gửi lấy kỳ vọng cao, tam trưởng lão hôm nay với tư cách là lại bình thường bất quá.

Vây xem mọi người ủa lên, tốt một hồi lấy lòng hàn huyên, hiển nhiên, lần nữa đột phá, Sở Thiên tại bọn họ trong suy nghĩ thay đổi lớn lôi kéo giá trị. Trong đó không thiếu nữ hài nói thẳng hảo cảm, cũng hoặc dí dỏm thiêu đầu, mặt non như hần, tự là có chút không nhận được.

Tại một mảnh ồn ào, Sở Nghi không làm ngôn ngữ, yên lặng tự rời đi. Hần sắc mặt có chút phức tạp, nếu là lúc trước, loại này huyền não thuộc về mình. Có thể bây giờ lại bị Sở Thiên cướp đoạt, mà hần, lại là còn trẻ như vậy. Chỉ tâm không thủ oán chữ, duy một cái ý niệm trong đầu, đó chính là cố gắng gấp bội, tự tay đoạt lại lưu lạc vinh quang.

Hần cũng không có xuất thủ đo đạc, trong nội tâm biết rõ, nguyên bản coi như tới lực lượng tương đương, nhưng hiện tại, e rằng trước mắt không chuẩn bị chống lại người này tư cách. Bất quá, làm lần nữa có được tư cách thời điểm, chắc chắn không chút do dự đánh bại đối phương.

...

Tuyết Tùng rừng rậm thâm xứ, tuy thời điểm mùa đông, cây tùng lại càng tinh thần, trên mặt đất chông chất tuyết trắng, lá thông thanh tân, ngoan cường cây tùng, một gốc cây khóa tụ tập thành rừng, hiển lộ rõ phồn vinh mạnh mẽ sinh cơ.

Băng bạc xả trong bụi cỏ, chợt như một đạo hắc ảnh mặc qua, hung hăng nện trên Tuyết Tùng. Ôm hết thô thân cây kịch chấn, va chạm hướng tới khe nứt mở rộng, cột kếtz một chút, gốc này hơn mười mét cao cây cối bề gãy đổ xuống, trùng điệp đập xuống đất, phụ cận hơi hơi rung động.

Đứt gãy Tuyết Tùng, đứng dậy cái khổng lồ yêu thú, giống nhân loại đứng thẳng, tròn vẹn vượt qua 2m. Lông màu đen gần bắp thịt cường tráng, bộ mặt lồi gach sâu mục, rõ ràng là Hắc Man Viên. Cái này con yêu thú đã đến thẳng Nhất giai hậu kỳ tầng thứ, mà lại trời sinh lực lớn vô cùng, so với rèn luyện kia Băng Túc Hùng càng thêm khó chơi.

Băng Túc Hùng là dưới cơ duyên xảo hợp, vừa mới đột phá hậu kỳ, tu vi chưa ổn định. Mà tại đây vượn đi vào hậu kỳ thời gian rất lâu, ai mạnh ai yếu vừa nhìn liền rõ ràng.

Chỉ có Tuyết Tùng lâm tính toán sâu khu vực, mới có thể gặp được cái này yêu thú tồn tại. Hắc Man Viên trời sinh tính hung ác, phổ thông võ giả nghe đã sợ mất mật. Đây cũng không phải là nhất gan, mà là con thú này da dày thịt béo, cật mạnh vô cùng, như ứng phó không kịp, khó tránh khỏi táng thân vượn bụng, có phần không có lợi nhất.

Nhưng này Hắc Man Viên lại vô cùng chật vật, to lớn trên thân thể, che kín bừa bãi lộn xộn chường ấn, trong miệng phun ra màu đỏ tươi huyết dịch, chuồng đồng thú đồng tử, mang người tính cách tan ra sợ hãi, chết nhìn tới vị trí.

Xa xa tiếng bước chân vang lên, một đạo nhon thân ảnh đi tới. Sở Thiên mặt mang mồ hôi, trên trán xuất mồ hôi, nhưng da thịt phiếm hồng, tăng nhanh huyết dịch tốc độ chảy, hóa thành nguyên lực bổ sung thể năng, như cũ có đủ sức đánh một trận.

Bước vào tinh huyết đoạn, hần bỏ ra mấy ngày ổn định tu vi, ngựa không dừng vô chạy tới Tuyết Tùng lâm. Thực lực lại lần nữa đề thăng, cần tìm yêu thú kiểm nghiệm ma luyện võ học.

Lần trước rèn luyện vèn vèn ở ngoại vi khu vực quanh quần một chỗ, trong đó tối cường yêu thú, bất quá là Nhất giai trung kỳ, lại không thường thấy, bởi vậy năng lực với tư cách là rèn luyện địa điểm. Về phần Băng Túc Hùng, chính là trường thi đột phá, nhìn như bất khả địch được.

Lúc này vị trí tồn tại, so với rèn luyện vị trí xâm nhập lại đủ không được nội địa, nên sẽ không xuất hiện yêu thú cấp hai. Lấy Sở Thiên bây đoạn tu vi, cộng thêm đủ loại thủ đoạn, tất nhiên là như vốn liếng lúc này thám hiểm. Nhảy lên gặp được nguy cơ, cho dù không địch lại vậy mà đủ để đào thoát.

Cái này Hắc Man Viên, chính là hần chọn lựa đối tượng nhất. Rồi mới một phen quần chiến, con thú này cật mạnh kinh người, vài lần giao phong toàn thân khí huyết chấn động. Sơ kỳ từng tạo thành phiền toái nhỏ, nếu là chưa đột phá, gặp tình hình chỉ có thể lui lại xa xa, hoặc là khởi động Yêu tộc huyết mạch Chấn Nhiep đối phương.

Bất quá, đột phá tinh huyết đoạn, Sở Thiên thực lực tăng nhiều, tới mở ra Huyết Đồng, vận dụng Linh Năng phụ trợ, tể ra tân tu Dương Cương Kính, càng đánh càng hăng. Thời gian dài qua đi, hao tổn mặc dù cực, có thể Hắc Man Viên cũng bị đánh chỉ còn một hơi.

Tuy nói tình huống như thế, hắc lại không vội xuất thủ, chậm rãi mà đi, đi đến không gần không xa vị trí, bày ra phòng ngự đáng dấp, để ngựa con thú này chó cùng rứt giậu. Viên hầu loại này yêu thú ít nhiều xảo trá hạ người, cần đề phòng có âm mưu.

Hắc Man Viên hấp hối, tay chân không thể động đậy. Một người một thú mắt to trừng đôi mắt nhỏ, thẳng qua chén trà nhỏ thời gian, Sở Thiên vận nguyên lực, tiếp tục đi đến con thú này trước mặt, nguyên lực hào quang tại lòng bàn tay dần dần ngưng tụ.

Thân không có chút nào sức phản kháng, Hắc Man Viên mặt hiện cầu xin tha thứ thần sắc, đối với cái này hắc lại không có động tĩnh, đưa tay dán nanh ác thú não, nguyên lực bạo phát đi ra. Tại đây vượn đồng tử khuếch tán, thân thể mềm nhũn ra, sinh cơ dần dần tiêu thất.

Thông dong giới bên trong lấy ra Tiểu Dao, mở ra bộ lông hơi hiếm cái bụng, đang định lấy ra yêu hạch, Sở Thiên chợt thấy sau lưng gió đã bắt đầu thổi, bước chân lướt ngang bản năng hướng bên cạnh trốn.

Thừa dịp hắc lộ ra khe hở, một đạo hắc ảnh như điện lướt qua, ngang qua vượn thi hài vậy mà không ngừng lại, chỉ là cúi đầu ngậm trong mồm tới nóng hôi yêu hạch, bỏ qua bốn vó cất bước bỏ chạy.

Chạy ra hơn mười mét xa, Sở Thiên phục hồi tinh thần lại, phần nộ quát một tiếng thân pháp toàn bộ triển khai, Linh Năng tan ra ban tụ hợp tại chân, đi phía trước nhất tháo chạy thả người theo đuôi không bỏ, lên xuống trên thể như sao hoàn nháy, chặt chẽ căn lấy đối phương sau lưng.

Bóng đen một cỗ khói lửa tựa như, trực tiếp chui vào âm u rừng rậm. Không kịp suy nghĩ nhiều, nhắm mắt theo đuôi cùng nhập, nhưng không ngờ chợt một cặp vật cứng kịch liệt không khí xé rách thanh âm, khiến hắc sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Vật cứng tới gần, rốt cục thấy rõ bộ dáng, phía đầu phân nhánh hình dáng như rồng, màu sắc hắc sắc thâm trầm, tại âm u trong hoàn cảnh, phảng phất từ thần huy động đoạt mệnh liêm đao.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 73: Đáng giận cường đạo

Hắc sắc long giác đâm rách không khí, tại quanh mình rừng rậm che dấu, hướng Sở Thiên ngược đánh úp lại. Thấy thế Sở Thiên mở ra Huyết Yêu đồng tử, nắm chắc mắt thường mấy không thể nhận ra góc hình, Linh Năng tan ra kèm ở cánh tay, phát tay thúc lực, tiếp xúc, cong lại thành chộp, đầu ngón tay dài ra ước chừng ba tấc hắc vật kim văn móng vuốt, vừa vận cùng long giác đụng vào nhau.

Khó nghe xoẹt xẹt âm thanh vang lên, trong âm u nhấp nháy liên tiếp Hóa Tinh. Hai đôi vật cứng chống đỡ trong chốc lát, cuồng bạo tiếng rống giận dữ vang lên, đối phương đập đập lại mấy bước, lại nhân tính hóa lộ ra kinh hãi biểu tình.

Sở Thiên vậy mà cảm thấy bất khả tư nghị, lần này giao phong, Hắc kim trảo không có giống thường ngày dễ như trở bàn tay, mà là chịu ngoan cường trở ngại. Cái này đối với long giác tựa hồ cũng không so với Hắc kim trảo mềm bên trên ít nhiều.

Tự rèn luyện thức tỉnh đến nay, hắc chưa bao giờ gặp được, lấy Thử trảo sắc bén, người khác chỉ có thể lấy cường hãn nguyên lực chống cự, hay là lui lại xa xa. Lần này bất đồng, thông qua tiếp xúc phát hiện, đối phương nguyên lực cũng không so với hắc mạnh mẽ, thuần túy dựa vào cứng đối cứng lấy được như vậy thành quả chiến đấu.

Cả hai va chạm thời gian mặc dù ngắn, ánh mắt Sở Thiên lại thấy rõ đối phương hình dạng. Là một đầu ước chừng báo săn lớn nhỏ yêu thú, toàn thân che kín ô Hắc Lân mãnh, tím đậm thú đồng tử hơi hơi bên ngoài lồi, trong đó lóe ra hào quang, đầu đội lên long giác đen kịt, cũng không có bị tổn thương.

Cảm thụ hơi thở đối phương, Sở Thiên cảm thấy khó có thể tin, con thú này chỉ ven ven có Nhất giai trung kỳ tu vi, lấy hắc hiện nay thực lực, thi triển Linh Năng dùng ra Hắc kim trảo, lại không thể nhất cử đánh tan.

Càng nghĩ, hắc cuối cùng nghĩ không ra đây là vật gì, một đạo mang theo kinh hi tiếng tại trong lòng dâng lên: "Đây là Kỳ Lân ấu thú."

Nguyên lai là lão hồ ly nhìn ra vật ấy lai lịch, nhìn không được mở miệng nhắc nhở.

Không đợi hai người ít nhiều làm giao lưu, Hắc Kỳ Lân thấy ám toán thất bại, mà lại mọi việc đều thuận lợi, sâu Từ Nhân châu đi lòng vòng, quay người vùng đề thoát đi, long vĩ tại sau mỏng lác lác, tiến vào rừng rậm thâm xứ muốn thoát khỏi Sở Thiên.

"Tiểu tử, đừng thả hân đi." Lão hồ ly có chút lo lắng.

Trong bóng tối nhìn không thấy vật, Sở Thiên thúc dục Tinh Thần lực, nắm chắc đối phương tung tích, nguyên lực quán chú hai chân, thân pháp toàn bộ triển khai theo sát phía sau.

Kỳ Lân tu vi tuy không mạnh, tốc độ lại hết sức nhanh, mặc dù hân tiếp cận toàn lực, giữa hai người thủy chung như khoảng cách mấy chục thước, vô pháp gần hơn.

Trộn vụn đuổi hơn 10' sau, Linh Năng tiêu hao quá lớn, vô pháp gia trì chân, Sở Thiên tốc độ suy giảm hạ xuống, mà Kỳ Lân bên ngoài thân thể ô quang đại thịnh, tại một cái Tiểu Thổ sườn núi bên trên phục cúi người, kiệt lực bay lên trời, hóa thành một đoàn Hắc Phong, xoáy lên đường nhỏ bên trên vô số lá khô cỏ khô héo.

Lại theo dõi truy đuổi chỉ chốc lát, không còn thấy thú bóng dáng, liền đứng ở một cây Tuyết Tùng, đem tinh thần bốn phía lan tràn, mưu đồ tìm kiếm "Cuồng đạo" manh mối.

Thật lâu, Sở Thiên mở mắt ra, biểu tình mười phần không cam lòng, bởi vì Hắc Kỳ Lân thoát được xa, đã ở cảm giác của hân phạm vi bên ngoài.

Hung hăng một quyền đánh vào trên cành cây, mặt hiện phần nộ thần sắc, gia hỏa này đoạt lấy hân vật và lấy được yêu hạch, liền chạy như vậy.

"Không nóng nảy, gia hỏa này hân là liền ở chỗ này sinh hoạt, người tại phụ cận tổng thể gấp lại." Lão hồ ly nhẹ lời trấn an nói, luôn luôn lời nói ác độc hân, khó được nói câu tiếng người.

Nghe vậy nhẹ gạt đầu, mắt Sở Thiên sáng ngưng tụ, bờ môi hơi hơi mân khởi, gấp lại, muốn hảo hảo giáo huấn đối phương, khiến nó sâu sắc minh bạch, cướp người đồ vật không làm mà hưởng, là phải trả giá thật lớn.

Cùng Hắc Man Viên quần chiến hồi lâu, tiếp theo lại truy kích Kỳ Lân, tiêu hao đã hơn nửa ngày, bụng có chút đói bụng, thông dong giới bên trong lấy ra lương khô cùng nước ngọt, cầm khăn lau lau khô dưới tàng cây trên tảng đá tuyết đọng, đặt mông ngồi trên ăn cơm.

Cắn miếng trong tay đĩa tròn, cứng rắn khó có thể nuốt xuống, Sở Thiên càng thêm tức giận, bắt đầu vốn có thể hưởng dụng Hắc Man Viên thịt, tài liệu đầy đủ hết, nướng thủy nấu đều có thể. Nhưng đuổi theo Kỳ Lân xa như vậy, trở về nữa quá phiền toái không nói, trong rừng rậm khắp nơi là mãnh thú, nói không chừng sớm bị cắn nuốt hết, mặc dù khó khăn trở về, vậy mà không lưu lại mấy cục xương.

Vừa nghĩ đến đây, hân hung hăng cắn răng, đem cứng rắn bánh kẹo kẹt kẹt móm, trong miệng vật giống như cũng không phải là lương khô, mà là Kỳ Lân gân cốt.

...

Hồng quang trên lướt qua, xoáy lên sóng khí đâm vào gò đất nhỏ, dừng lại lộ ra bộ dáng. Tròn vo con mắt tràn ngập tơ máu, trong mắt thần sắc thật là kinh hoàng, trên lân phiến đỏ thẫm dần dần biến nhạt, chính là hung mãnh bên ngoài trung kỳ yêu thú Thị Huyết Ngạc.

Sở Thiên từ loạn thạch bên trong đi ra, trong lòng bàn tay nguyên lực hào quang ngưng tụ, chậm dần bước chân đến gần, trong nội tâm nghĩ đến, cùng thuộc một cấp bậc, hai loại yêu thú chênh lệch vì sao lớn như vậy. Nếu là tên kia vậy mà như cái này đầu đồng dạng thu thấp, hân là tốt.

Thấy địch nhân không buông không bỏ, Thị Huyết Ngạc khởi tàn phế lực, giương nanh múa vuốt liều mạng đánh tới. Sở Thiên vùng quyền như gió, từ đuôi đến đầu đánh vào mềm mại phần bụng, cánh tay quý dị ba động, tam trọng Tu Du Kính xâm nhập trong cơ thể. Con thú này bốn trảo khê run, cái đuôi lớn trĩ hoãn dao động, con mắt phiếm bạch bên ngoài lồi, bên ngoài thân thể lân phiến mềm hơn, chỉ có ra khí không tiến tức giận.

"Phù phù."

Thu hồi nắm tay nghiêm nghị mà đứng, Thị Huyết Ngạc thân hình khổng lồ trùng điệp ngã trên mặt đất. Lần lượt thói quen, Sở Thiên lấy ra Tiểu Dao, phá vỡ bụng lấy ra yêu hạch, cũng không có làm như vậy. Mà là ngưng thần nín thở, nguyên lực thâm vận, thần sắc cảnh giới phảng phất đang chờ vật gì.

Tinh thần dưới sự cảm ứng, chợt như một cái bóng như mũi tên phóng tới, sắc mặt hân đột nhiên lạnh lẽo, mở ra Huyết Yêu đồng tử thấy rõ lai lịch, cánh tay phải hơi hơi bành trướng, trèo lên ngưng thực tia ánh sáng trắng, hung hăng đánh vào đối phương trên lưng, Dương Cương Kính nén giận phát ra, hiển nhiên không lưu tình chút nào.

Kỳ Lân cứng rắn chịu một chương, u Hắc Lân mãnh run lên, kinh lực tan mất hơn phân nửa, khó hơn nữa uy hiếp trong cơ thể. Lại không nhiều để ý tới, mở ra lớn miệng cúi đầu nhún, lợi hại răng nanh phá vỡ bụng, lưỡi đỏ một cuốn nuốt yêu hạch vào bụng, không để ý Sở Thiên chửi ầm lên, bốn vó nghênh ngang rời đi.

Bước nhanh truy đuổi trong chốc lát, mắt thấy vô vọng bắt kịp, Sở Thiên giận tím mặt, hung hăng nhất chân đạp ở bên cạnh cây nguyên lực bạo phát bẻ gãy thừa thốt tán cây rớt xuống. Vẫn còn không thể cho hả giận, chân phải trùng điệp trên mặt đất, dưới bàn chân vết rạn như mạng nhện lan tràn.

"Ngọa tào."

Lấy hấn định tính, vậy mà không khỏi mắng câu thô tục. Vì tìm Kỳ Lân tính sổ, đã tại này vị trí dừng lại năm sáu ngày, chém giết không ít yêu thú, lại ít nhiều bị con thú này cướp bóc. Bắt đầu đối phương còn có chút cố kỵ, còn có một chút thu hoạch. Ra ngoài đoạt lấy mấy lần, thấy Sở Thiên không làm gì được thành nó, liền lớn hơn lá gan yên tâm cướp bóc, về sau, Sở Thiên tất cả thu hoạch, tám chín phần mười đều muốn bị nó đoạt được.

Không phải Sở Thiên không nhớ lâu, ăn mấy lần thiệt thòi, đã có trước đó phòng bị, rất nhiều võ học thi triển một lần, lại cuối cùng khó phá mở phòng ngự. Con thú này bên ngoài thân thể Hắc Lân chắc chắn vô cùng, không biết như thế nào sinh ra được, cho dù cố sức thi triển Dương Cương Kinh, cũng không thể ngăn lại đối phương, chỉ phải mặc kệ.

Không những như thế, lần phiên ở dưới thân thể giống như vậy mà vô cùng cứng cỏi, có mấy lần Sở Thiên thi triển ra tam trọng Tu Du Kinh, đem ám lực xuyên thấu qua kiên lân đưa vào trong cơ thể, lại cũng không có hiệu quả. Có khi, Sở Thiên cũng hoài nghi thắng này cũng không phải là thân thể phàm thai, mà là do hắc thiết đúc thành.

Càng quá mức chính là, Kỳ Lân thật sự là trung kỳ yêu thú, Sở Thiên tu vi hơn xa nó, lại tay cầm rất nhiều thủ đoạn, vậy mà cảm nó không có cách, chỉ phải lần lượt trở mặt bị nó cướp bóc, trừ nỗi giận dậm chân bên ngoài không còn biện pháp.

Luôn luôn thói quen lấy yếu thắng mạnh, Sở Thiên chưa bao giờ bắn khoản qua người khác cảm thụ. Dưới cơ duyên xảo hợp, nhân vật thay thế qua, có thể sâu sắc nhận thức, loại cảm giác đó, thật sự là đồ phá hoại.

...

Đỏ thắm trời chiều rơi xuống, thái hà vậy hướng đại địa, đương nhiên cũng không tề qua xếp bằng thô cảnh cây to bên trên Sở Thiên. Hồng quang làm nổi bật, hấn nhắm mắt ngưng thần, đang tu luyện trạng thái. Bỗng nhiên, mở mắt ra, lần lượt quyền trực làm mẫu thúc dục Dương Cương Kinh.

Trường kỳ tới luyện, tia ánh sáng trắng không chút trở ngại Triển Nhiễm hai tay, Sở Thiên cũng không hài lòng, lần lượt thử, tựa hồ đang thí nghiệm cái gì ý nghĩa.

Khi màn đêm tiến đến, khí tức tăng vọt, cánh tay phải tia ánh sáng trắng ngưng tụ. Căng thẳng khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra nụ cười, rốt cục có thể đem Dương Cương Kinh ngưng tụ nơi này một tay.

"Lấy tên kia tính cách, ngày mai chắc chắn lại đến, lúc đó trước sau sổ sách cùng người cùng tính một lượt."

Sở Thiên ngân đồng hàn quang lấp lánh, tại dần dần tới trong bóng đêm vô cùng dễ làm người khác chú ý.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 74: Nhận thức kinh sợ

Ban đầu tập Dương Cương Kinh, chỉ có thể lấy hai tay tới thừa nhận toàn thân nguyên lực, mà bây giờ, chỉ cần một cánh tay đã đầy đủ, uy lực của nó có thể nói phát sinh chất biến. Chính là có đột phá, Sở Thiên có lòng tin đem Kỳ Lân nhất cử chế phục.

Đêm sau bữa cơm chiều, theo thường lệ dùng Linh Năng chùy ma luyện là Tinh Thần lực, Sở Thiên tại cao cao thân cảnh bên trên an giấc, lấy ra áo ngủ bằng gấm che lên, đợi thân thể ấm áp nhắm mắt ngủ.

Tại đây thụ trọn cao hơn mười mét, đoạn này cự ly, cho dù có vượn yêu thú trở lên leo trèo, cũng có thể sớm cảm ứng được. Lấy hấn hiện nay tinh thần trình độ, cho dù ngủ say bên trong, cũng sẽ tự hành cảnh giới, cũng không có nguy hiểm. Huống chi, nơi này vượn loại này yêu thú vốn cũng không nhiều.

...

Nhất đạo thanh sắc bóng dáng tại trong rừng rậm lướt qua, chạy như điên, phảng phất sau lưng có đoạt mệnh chi vật tựa như. Bàng bạc thời gian lập lòe, Sở Thiên nhảy mấy cái, ngăn trước mặt Quý Ảnh Lang.

Mắt thấy đào thoát như bất khả, con thú này nổi giận gầm lên một tiếng, xanh mon mồn trong mắt hàn quang đại thịnh. Nó vốn là tánh khí táo bạo, nếu không phải đối thủ tu vi cao, tuyệt không nguyện tìm đường chạy trốn. Thấy đào thoát như bất khả, hung tính bùng bùng, nghe răng nhếch miệng đánh về phía đối phương.

Sở Thiên nguyên lực tụ lòng bàn tay, cánh tay quỹ dị ba động, một quyền đánh hướng bồn máu lang miệng.

"Phun."

Lang miệng bị nện lệch ra, sắc bén răng trắng nổ tung, trùng điệp Tu Du Kính tại thể nội va chạm, phá toái tạng phủ mất đi sinh cơ. Té trên mặt đất, cái bụng chỉ thiên tứ chi loạn sáng ngời, thân hình run rẩy vài cái vẫn không nhúc nhích, tại đây lang đã biến thành nóng hổi thi thể.

Liên bộ dáng cũng lười nhìn, Sở Thiên sắc mặt cảnh giới, nước sâu núi cao canh giữ ở xác sói phía trước, chậm đợi cường đạo tới, trải qua đoạn này thời gian tiếp xúc, lấy Kỳ Lân tính cách, tất nhiên không thể nhìn chỗ tốt từ trước mắt chạy đi.

Đợi không bao lâu, mơ hồ bóng đen lại lần nữa đến nơi, hấn lại lần nữa mở ra Huyết Yêu đồng tử. Ngày ngày ma luyện tinh thần, ngay tiếp theo đồng tử lực có chỗ gia tăng, tầm mắt quan sát, mắt thường không thể nhận ra quỹ tích trở nên có thể nắm chắc.

Nhìn Kỳ Lân càng ngày càng gần, Sở Thiên cũng không có như lúc trước đồng dạng, vùng quyền vũ chương đánh hướng lân phiến, mà là dưới hai tay rủ xuống, đứng im bất động hình dáng như tượng, chỉ là lòng bàn tay nguyên lực không ngừng ngưng tụ.

Mặc kệ đối phương như thế nào phản ứng, Kỳ Lân phi đi đến xác sói phía trước, như cũ cúi đầu nhún, lớn miệng răng nanh phá vỡ bụng lại nuốt yêu hạch, yêu hạch tinh huyết bên trong bao hàm, cùng nó mà nói là mỹ vị thuốc bổ. Cảm nhận được bổ dưỡng tinh huyết tại thể nội mở ra, nó cũng không dừng lại, lân phiến ô quang lấp lánh, ý định bốn vó bão tố trốn chạy.

Đột nhiên, Sở Thiên mục quang ngưng tụ, toàn thân bắt đầu chuyển động, lòng bàn tay nguyên lực nhanh chóng ngưng tụ, mãnh liệt chụp vào đối phương đỉnh đầu song giác. Sớm thói quen bị tập kích thân thể, Kỳ Lân sững sốt một chút, lại bị bắt vừa vặn.

Quả thực trách không được nó đại ý, cái này phân nhánh long giác chính là trong đó quanh thân cứng rắn vô cùng hướng tới, so đầu quanh thân lân phiến, tuyệt đối không nghĩ được lại có người nghênh khó mà đi, chiếu vào tới không thể nào nơi đây tập kích.

Mặt khác, lấy nó hành động nhanh chóng, cho dù muốn bắt cũng chỉ có thể trúng mục tiêu không trung, không ngờ người này lại có như vậy năng lực. Vô cùng kì diệu tự nhiên do Linh Hồ tộc chỉ có Huyết Yêu đồng tử mang đến. Không rõ ràng điểm này, con thú này tuy thần dị, không đề phòng, vậy mà ăn thiệt thòi lớn.

Tình ngộ lại, tự đáy lòng nổi giận từ Kỳ Lân trong lòng dâng lên. Giống như Long Tộc, chính là không thể xâm phạm hướng tới, chỉ có cha mẹ lại vừa đụng vào, người khác cho dù là người yêu làm như thế, cũng bị coi là một loại vũ nhục. Huống chi trước mặt hèn mọn nhân loại.

"NGAO...OOO."

Một loại giống như long phi long, giống như hổ phi hổ gầm tiếng kêu gào trầm thấp vang lên, không ra làm sao kinh thiên động địa, lại có vô hình ba động lan tràn ra. Quanh mình yêu thú bị làm cho lạnh run, thậm chí mấy cái hậu kỳ yêu thú đều từng bước một hoạt động móng vuốt khó khăn triệt thoái phía sau, phảng phất chịu lớn lao uy áp. Đợi miễn cưỡng rút khỏi ba động phạm vi, nguyên lực khắp cả người kinh hoàng mà chạy.

Ngâm rít gào, Kỳ Lân thú đồng tử từ ý nghĩ càng sâu, Sở Thiên đề khí cảnh giác, con thú này chân trước hơi cong, xuống nhất phục, làm ngực hung hăng chấp tay.

Dồi dào cậy mạnh tự long giác truyền đến, loạn quất vào mặt sắc không thay đổi, lần lượt tới hôm qua trước kế hoạch, hai tay nguyên lực ngưng thực, một mực nắm chặt xoa giác, chân phải một đập mặt đất, cả người bay lên trời, tiếp theo thể tới hai chân đứng lại vượt qua tại đối phương trên người.

Kỳ Lân mở miệng gào thét, đầu lâu liều mạng bên trái phải lay động, ý đồ đem trên lưng người té xuống. Có thể Sở Thiên nắm chặt long giác chết không bỏ qua, hai chân liều mạng kẹp lấy bụng. Con thú này bị đau rít gào, nhảy cao tháo chạy, bất ổn, hình dáng như túy tửu điên hấn, điên cuồng một hồi, lại cuối cùng chạy không thoát nắm giữ.

Khắp cả người ô quang hiện lên, Kỳ Lân bỏ qua bốn vó, nhanh chân chạy như điên, gấp sườn núi đụng sườn núi, gấp thụ đụng thụ. Sở Thiên đem thân thể kề sát trên lưng, cúi đầu trốn ở con thú này đầu, thỉnh thoảng tránh thể tới lực tạt sụp thổ gỗ vụn.

Một hơi chạy ra hơn mười dặm, Kỳ Lân tốc độ hạ thấp xuống, tránh thoát lực đạo không bằng lúc trước hung hấn. Kinh qua nhiều lần quan sát, xác thực rất nghiêm túc mỗi một, Sở Thiên lưu lại một tay quán chặt long giác, vọt lên ra một tay nắm thành quả đấm nhắm ngay con thú này cái ót đập tới.

Mỗi nện một chút, cũng giống như nện ở hắc thiết, miệng hổ bị chấn run lên, làn da rạn nứt xương cốt làm đau. Tuy rất không thoải mái, Sở Thiên như trước cắn răng oanh kích, thẳng khiến cho toàn bộ sức mạnh, từng chiêu lại hung ác vừa trầm, thỉnh thoảng thúc dục Tu Du Kính, ngẫu nhiên bạo phát Dương Cương Kính. Cuồng bạo quyền phong như mưa rơi xuống, một hơi liền đập hơn mười chiêu.

Về sau, quả đấm của hấn huyết tinh chảy ra, miệng vết thương rạn nứt, lại không kịp dùng Linh Năng trị liệu, may may không thương tiếc tiếp tục hành hung. Sau đầu lân phiến rời rạc rạn nứt, tuy Tiên Thiên phòng ngự mạnh mẽ, rốt cuộc vền vẹn là trung kỳ yêu thú, bị đánh nhiều như vậy, chợt cảm thấy cháng váng đầu hoa mắt, trong miệng mũi đều tràn máu, gãy dựa phản công dần dần vô lực, không còn nữa lúc trước hung mãnh.

"Hồn đàn, đừng đánh nữa, đau chết mất."

Bỗng nhiên một giọng nói vang lên, không phải người thanh âm, mà là trực tiếp tại Sở Thiên trong lòng vang lên, cho là tinh thần giao lưu. Nghe vậy Sở Thiên lại càng hoảng sợ, nửa ngày mới kịp phản ứng, là dưới háng gia hỏa này nói chuyện cùng hấn nha. Cái này cái quý gì, yêu thú lại còn có thể nói

chuyện.

Đối với cái này lão hồ ly khinh thường giải thích: "Kỳ Lân nhất tộc tại yêu thú giới vậy mà sắp xếp thượng đẳng. Làm được cái này, rất đáng giật mình sao?"

Sở Thiên nao nao, tiếp theo mục quang càng biểu hiện lảng lẽ, nâng lên nắm tay đánh tiếp, lực đạo so sánh với phía trước càng thêm trầm trọng. Nơi này thời điểm này, thẳng này còn dám nói năng lỗ mãng, nhìn đề giáo huấn như cũ không được vị.

"Ai, đừng đánh nữa, huynh đệ, a không, đại ca, cầu người đừng đánh nữa, đánh tiếp cũng bị đánh chết." Cao ngạo như Kỳ Lân, hiện tại mới chú ý tới xưng hô có vấn đề, bận rộn đổi giọng cầu xin tha thứ, tuy nhân loại hèn mọn, nhưng hảo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, trước cầu đắc hòa bình lại nói.

Nghe vậy Sở Thiên cũng không lập tức thu tay lại, lại oanh bảy tám quyền, đợi Kỳ Lân kêu thảm thiết mấy tiếng, ngừng tay tới: "Nói, người đoạt lấy ta nhiều như vậy đồ vật, nên như thế nào hoàn lại?"

"Ta sai rồi, thật sự xin lỗi." Kỳ Lân lúng túng nói. Tuy cảm thấy chỉ là một chút yêu hạch không coi là quý trọng đồ vật, lại tình thế không buông tha người, vạn không dám đem trong nội tâm ý niệm trong đầu phụ trợ miệng.

"Thật xin lỗi? Thật xin lỗi đáng giá mấy đồng tiền, ta hiện sẽ nói với người câu thật xin lỗi, làm chết người có được hay không." Sở Thiên nộ khí bùng bùng, bị đánh cướp lâu như vậy, như không chiếm được thích hợp bồi thường, định sẽ không từ bỏ ý đồ.

"Vậy thỉnh lão đại mở miệng, ngài nói nên làm cái gì bây giờ?" Kỳ Lân rút cuộc trời sinh thông minh, ăn một lần thiệt thòi, lập tức thay đổi thái độ, bực này ngộ tính, có thể nói kinh người.

Mất thấy con thú này nhận làm thái độ cũng được không quá so đo lúc trước đụng trạm, Sở Thiên hơi chút trầm ngâm, tự hỏi bồi thường vấn đề.

"Đại ca, ta có cái đề nghị, không bằng ta đi săn bắt yêu thú, yêu hạch toàn bộ về ngài. Lúc trước ngài tổn thất, là đạt được gấp năm lần, không, gấp mười bồi thường." Thấy hắn do dự, Kỳ Lân con mắt màu tím sáng ngời, khai ra phong phú điều kiện.

Cái này cũng không phải ngu ngốc. Sáng suốt như nó, tự nhiên rõ ràng bồi thường phải gọi kín người ý nghĩ, bằng không thì nó khó giữ được cái mạng nhỏ này. Về phần những cái kia yêu hạch, đừng nói gấp mười, cho dù gấp trăm lần, một ngàn vạn phần, lại chỗ nào so ra mà vượt nó tôn quý tánh mạng. Nó mặc dù nhỏ tuổi, có thể nặng nhẹ, trong nội tâm vẫn có đếm được.

Điều kiện rất tốt, có thể Sở Thiên như trước đang suy nghĩ, bồi thường là đủ rồi, nhưng như vậy như thế nào bảo đảm con thú này giữ lời hứa đâu, ai có thể bảo đảm chuyện này chấp hành.

"Hắc hắc, tiểu tử, đáp ứng hắn." Lão hồ ly nhắc nhở, trong thanh âm tràn ngập tính kế hương vị.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Mờ ám

"Hà?" Sở Thiên đang lo lắng đề nghị của Kỳ Lân, nghe vậy sắc mặt có chút nghi hoặc.

"Dù sao trước đáp ứng." Lão hồ ly nói ra trong nội tâm kế hoạch, hắn càng nghe con mắt càng sáng.

Thấy thiếu niên hăm vào trong trầm tư, Kỳ Lân con mắt màu tím bên trong không rõ ràng lấp lánh về đắc ý, nhớ người chỉ là nhân loại tiểu tử, lại thấy qua cái gì các mặt của xã hội. Như vậy phong phú điều kiện, không sợ người không đáp ứng.

Lúc này thú tự tin trong ánh mắt, Sở Thiên phục hồi tinh thần lại, ho nhẹ một chút, Kỳ Lân bận rộn vành tai, hắn chậm rì rì nói: "Điều kiện còn có thể."

Nghe được bực này ngôn luận, Kỳ Lân lộ ra đương nhiên biểu tình.

Tiếp theo, Sở Thiên dùng một chút tiếp tục nói: "Nhưng là không được."

"Vì sao?" Kỳ Lâm một cái ý niệm trong đầu truyền tới, mặc dù không nói tiếng nào, nhưng nội tâm khó hiểu rõ ràng.

"Như vừa rồi điều kiện, miễn cưỡng bồi thường vật chất tổn thất. Có thể ngươi ăn cướp nhiều ngày như vậy, thật sâu làm thương tổn tâm linh của ta, tinh thần tổn hại càng nghiêm trọng, lại nên làm cái gì bây giờ?"

Lần lượt lão hồ ly nói, Sở Thiên đầy trời nói bấy thuận tủy làm khó dễ, nói càng về sau, sắc mặt lại có chút đỏ lên. Thăm nghĩ tại đây lão thật sự là vô si, loại lý do này đều biến ra ngoài.

"Cái này đều không được, chẳng lẽ còn muốn lấy thân báo đáp?" Kỳ Lâm giận mà không dám nói gì, vô cùng bị phần nói.

"Không hồ là Kỳ Lâm nhất tộc, làm thật thông minh, cái này cũng có thể đoán được?" Sở Thiên mặt lộ vẻ kinh ngạc gật đầu khen hay.

"Ngươi, khục khục khục..." Kỳ Lâm giận tím mặt, một hơi ra không được sắc ở yết hầu, cúi đầu một hồi thở dốc mới trở về quá mức. "Làm sao có thể, thân là hèn mọn nhân loại, dám đáp cái chủ ý này, thật sự là không biết cái gọi là."

Sở Thiên chậm rãi thu liễm tiếng ý: "Nói như vậy, không có nói chuyện."

"Kẻ sĩ chết cũng không chịu nhục, điều kiện này không cần nhắc lại, không bằng giết đi ta xong rồi sạch." Kỳ Lâm bày ra uy vũ không khuất phục tư thế, ngạnh vào cái cổ tựa hồ liều chết không từ.

"Vậy thỏa mãn ngươi đi." Sở Thiên mặt không biểu tình, dương cương tia ánh sáng trắng ngưng tụ cánh tay phải, trùng điệp một quyền đánh hướng đối phương sọ não. Chính đàm phán, Kỳ Lâm không có ngờ tới cái thẳng này một lời không hợp liền đầu vỡ, không đề phòng cứng rắn đã trúng xuống. Trong đầu chấn động chói sáng đầu hoa mắt, bị đau kêu thảm thiết nhảy dựng gần cao mười mét, giữa không trung muốn té xuống đối phương.

Sở Thiên tay trái cầm chặt long giác, thân hình vững vàng cười đối phương trên người, rơi xuống thì đem mặt đất đập phá một cái hố sâu. Dùng hết toàn thân khí lực ngăn chặn Kỳ Lâm, không cho leo ra hồ, nắm tay như mưa rơi xuống đánh trúng đầu lâu, từng quyền trầm trọng vô cùng, đem đối phương nện không ngừng trầm xuống.

Mới bắt đầu Kỳ Lâm gãy dựa kịch liệt, lúc đầu vậy đuôi thô bạo hung ác vô cùng, thời kỳ ý đồ dùng long vĩ quét, có thể Sở Thiên kẻ sát cái cổ, ngồi rất gần phía trước, căn bản không được, chỉ có thể xoay lên cuồng bạo sóng khí, đem trên lưng người cạo tay áo loạn phiêu, cuồng vũ.

Không đề ý phía sau lưng cảm giác mát, Sở Thiên cắn răng vùng quyền đập lên, việc đã đến nước này, không có đường lui cũng không thể nói gì hơn. Hắn muốn nhìn, gia hỏa này là không phải thật sự xương cứng.

Lại cấp một lát, Kỳ Lâm gãy dựa không giống lúc trước kịch liệt, gào thét trên vậy mà mất đi thô bạo, trở nên có chút hữu khí vô lực, miệng mũi hướng tới máu chảy như rót, tinh thần dần dần uể oải hạ xuống. Có thể không chiếm được thượng phong, quyền kia mưa như trước không dừng lại, dần dần nặng dần dần.

"Lão đại, đừng đánh nữa, ta phục rồi ngươi vẫn không được sao?" Thấy vô lực phản kháng, con thú này chỉ phải lần nữa cầu xin tha thứ.

Đối với cái này thờ ơ, Sở Thiên ít nhiều đập vài quyền, mới dừng lại tay thu hồi nắm tay. Ngăn đồng ngưng mắt nhìn dưới háng chi thú, biểu tình giống như cười mà không phải cười nói: "Phương án là ngươi đưa ra, ta chỉ là như cũ chấp hành mà thôi. Ngươi khi tiết dâm, không phải không sợ chết mà, nếu như thế kêu to cái gì?"

"Ta là không sợ chết, nhưng sợ đau a, ô ô, đau nhức chết nhân gia."

Kỳ Lâm huyết mạch cao quý, sao chịu được qua như vậy ầu ầu, càng nghĩ càng thù hận, vô pháp khả thi, nơi này chỗ thương tâm, con mắt màu tím bên trong âm ướt ý nghĩ dịu dàng, lệ rơi như châu khóc thương tâm đến cực điểm.

"Nếu như sợ đau, vậy dễ dàng. Kỳ thật chỉ là nhìn tiểu đệ mà thôi, không có gì mất mặt, chăm chú cân nhắc?"

Gặp tình hình này, Sở Thiên trong lòng cảm giác đồng tình, lại là cứng rắn tới tâm địa tiếp tục kế hoạch, ân cần dạy bảo tẩy não nói.

Đối với cái này Kỳ Lâm khinh bỉ không thôi, xuất thân tiếng tăm lòng lấy yêu thú quý tộc, thấp kém làm cho người ta trợ thủ, cái này không mất mặt, phóng tầm mắt cả tòa Thánh Võ đại lục, vậy mà không có gì mất mặt sự tình. Bất quá, nó thật sự là sợ đau, nếu là nhất đao lưỡng đoạn, hoặc có thể hùng hồn hy sinh, có thể nước ấm nấu ếch xanh, liền khó có thể dày vò sống không bằng chết.

Cân nhắc thật lâu, thấy Sở Thiên sắc mặt không kiên nhẫn, Kỳ Lâm chỉ phải ủy khuất rung rung gật đầu.

Thấy thế Sở Thiên đổi giận thành vui, thân mật vỗ nhẹ hai cái thú não, con thú này còn tưởng rằng muốn bị đánh, con mắt màu tím bên trong mang theo sợ hãi, cảm nhận được độ mạnh yếu, biết đối phương không mang theo ác ý.

"Cái này là được rồi nha, là tốt rồi." Sở Thiên biểu tình hòa ái, nhẹ lời trấn an nói. Kỳ Lâm lại toàn thân run một cái, như không có đã từng quen biết, gần như cũng bị lừa gạt, nhưng bây giờ, thật đúng hai người.

"Lão đại, ta có thể tùy ngươi sử dụng ba năm, ngài nói hướng đông, tuyệt không về phía tây." Mặc dù không muốn đánh vỡ trước mắt hòa bình, nhưng vì lưu lại tôn nghiêm, Kỳ Lâm như cũ đánh bạo đưa ra thời hạn.

"Ừ." Nghe vậy Sở Thiên lòng mảy cau chặt, làm bộ muốn nổi giận.

"Không không, đây là nói sai, mười năm như thế nào?" Kỳ Lâm không muốn bị ầu, vội vàng kéo dài điều kiện. Bởi vậy có thể thấy, cái gọi là đàm phán, đều là do người thương thảo. Liên quan điều kiện, đều là có thể phóng khoáng.

Do dự thật lâu, Sở Thiên hắng giọng một cái, không tiếp đầu mối nói "Ồ chung hồi lâu, còn không biết xưng hô như thế nào? Ngươi hẳn có danh tự a."

Không biết đối phương vì sao nói tại đây vấn đề, Kỳ Lâm không dám lãnh đạm, cung kính làm ra trả lời: "Tiểu muội Huyền Lâm."

"Ta nói Huyền Lâm a, cái này không quan hệ thời gian. Dài đằng đằng vô đạo đường, không bằng ngươi ta làm bạn, cũng coi như có cái dựa vào, đối với lẫn nhau đều có lợi, ngươi cứ nói đi?" Tuy kinh ngạc đối phương giới tính, cũng bất quá ít nhiều dây dưa không sai. Sở Thiên sắc mặt nghiêm túc ngữ khí thành khẩn, tuổi còn nhỏ, giả bộ ngược lại là giống như đút.

Nghe vậy Huyền Lâm thiếu chút nữa thổ huyết, trong nội tâm đột nhiên phát lạnh, chợt cảm thấy khóc không ra nước mắt. Không nói thời gian, đó chính là vĩnh cửu. Vậy ngươi giả bộ cái gì trang phục, trực tiếp nói cả đời được, như cái gì không đồng nhất đi? Nhân loại, quả nhiên là giao hoạt động vật.

Tại thiếu niên ấm áp trong ánh mắt, nó lại toàn thân phát run, run như run rẩy, khắp cả người Hắc Lâm vậy mà khu không đi lạnh buốt cảm giác, qua hồi lâu, rốt cục mở miệng đầu hàng: "Lão đại anh minh thần võ, tiểu muội sau này mặc ngươi ra roi."

"Chủ ý là tốt, đối với ngươi không biết nên như thế nào tin tưởng ngươi, rốt cuộc nói miệng không bằng chứng. Đối đãi ngươi thương thế tốt lên, nhanh chân rời đi, nên ở đâu tìm kiếm? Cũng hoặc đột phá, một hơi nuốt ta, lại đã nơi nào lại kêu oan." Sở Thiên nói rõ trong nội tâm lo lắng, dùng cái này hạ sáo.

Mất thấy không cấp cái thuyết pháp, đối phương không muốn từ bỏ ý đồ. Tuy không tình nguyện, Huyền Lâm mở miệng đáp: "Ta nguyện lấy tổ linh thể."

Đối với cái này, Sở Thiên không khách khí bổ sung: "Đã nói tương lai nhìn Sở Thiên chiến sủng, trước lập cái thẻ lại nói."

Tục truyền loại này lời thẻ cần xứng bộ động tác, như vậy cười cũng không thành. Sở Thiên tỉ mỉ nghĩ nghĩ, dùng tinh thần dưới sự cảm ứng, cảm thấy con thú này như thế trạng thái, đoạn không khả năng từ nhà mình dưới mi mắt chạy trốn. Liền buông ra long giác, từ trong đó trên lưng nhảy xuống, sắc mặt cảnh giới thâm vận nguyên lực, đề phòng đối phương hiểm độc phản công.

Thấy đối với xem nhìn - chăm chú, toàn thân vô lực đào thoát như bất khả. Huyền Lâm chỉ phải lần lượt ước định, bắt đầu thẻ. Chỉ thấy nó hai cái móng trước hơi phục, cúi đầu mặt đất, mỗi ba lần đều là hai tùy tiện nhất trọng, tổng cộng chín lần.

Một phen động tác, ngừng đầu, biểu tình thành kính nói: "Vĩ đại tổ linh tại thượng, ta Huyền Lâm lúc này trình trọng thẻ, nguyện ý trở thành Sở Thiên lão đại chiến sủng. Tuyệt không làm thương hại Sở Thiên, hay là vô cơ thoát đi. Như vì tại đây thẻ, ắt gặp huyết mạch phản phệ mà chết."

Thẻ xong, Huyền Lâm nhìn lên Sở Thiên liếc một cái, thấy hân hạnh sắc thái vui mừng, giống như không có nghe đưa ra bên trong mờ ám. Trong lòng không khỏi đắc ý, thầm nghĩ tiểu tử này còn non, mặc ngươi gian giống như quý, cũng muốn uống lão nương nước rửa chân, hắc hắc hắc hắc.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Mưu đồ

Cùng nhân loại bình thường so sánh, yêu thú chú trọng hơn lời thẻ. Cái này không quan hệ phẩm hạnh tu dưỡng, tối tâm bên trong, tổ linh tựa như thật đúng tôn hậu thế, nếu như vi phạm lời thẻ, chắc chắn gặp nguyên rủa, không một có thể đào thoát, có thể nói linh nghiệm như thần.

Yêu thú không dễ dàng thẻ, đặc biệt lấy tổ linh thẻ, lại càng là cực kỳ thận trọng, đều sợ lời thẻ chỉ lực hàng lâm bản thân. Trên thực tế, từng có mấy vị Yêu tộc cường giả, tự kiểm chế tu vi thông thiên, vi phạm từng thẻ chữ, kết cục đều thẻ thâm, hoặc bị tước đoạt huyết mạch, hoặc biến thành phế nhân, cũng hoặc toàn thân bạo tạc, thần hồn cầu diệt.

Bởi vậy, loại này tổ linh thẻ có chút có thể tin, người bình thường nghe được tại đây thẻ liền buông xuống cảnh giới. Có thể Huyền Lâm trong nội tâm có ý định khác, dưới tình huống bình thường, thu phục chiến sủng cánh cửa vô cùng nghiêm khắc, phi Đấng Thiên Cảnh trở lên không thể làm.

Mà Huyền Lâm tự nhiên có thể nhìn ra, thiếu niên trước mắt chỉ vẹn vẹn có luyện thể cảnh tu vi, như đạt tới cái cửa này hạm, không biết ngày tháng năm

nào. Trong đoạn thời gian này, có nhiều bí ẩn có thể làm Lôi thê cảm tổn thương Sở Thiên cùng thoát đi, việc đã đến nước này, chỉ là đơn giản đào thoát liền quá tiện nghi người này, muốn đem hắc giai bấy làm cho tàn phế, rửa sạch dưới háng chuyện nhục nhã, mới là cần gấp nhất sự tình.

Trước mắt không thể trực tiếp đã thương người, chẳng lẽ còn vô pháp uyển chuyển, gián tiếp một chút tới sao? Trước mắt bất quá một cái không kiên thức non nớt tiểu tử, nó chính cống lấy tổ linh thể, giấu diếm được con mắt, từ đó bởi vì đem chi dẫn là tâm phúc.

Vô đạo tu luyện mong muốn tinh tiến, cần trải qua rất nhiều hiểm địa mới được. Nhưng Sở Thiên đụng phải nguy hiểm, nó không cần tự mình động thủ, chỉ cần tại hộ pháp thì thả nhường, cũng hoặc đem địch nhân rất nhiều đưa tới, đã mượn đao giết người, lại không vì thế, chẳng phải khoái chăng. Sở Thiên đưa mắt mạng nhỏ, thứ nhất hôm nay lời thề mất đi hiệu lực, thứ hai vừa báo lúc này chi nhục nhã, chẳng phải hào quá thay.

Một người một thú lẫn nhau ngưng mắt nhìn, hai cặp đồng tử trực tiếp tương đối. Huyền Lân có vẻ như thuận theo trung thành, kì thực cẩn thận quan sát người trước mắt, chậm đợi phản ứng của hắn. Qua thật lâu, Sở Thiên hắc hắc nở nụ cười, biểu tình âm áp thân mật, con thú này tự cho là đắc kế, bận rộn cùng hắc cười rộ lên. Căng thẳng bầu không khí lỏng lẻo hạ xuống, cũng có tất cả đều vui vẻ vui vẻ cảm giác.

Bỗng nhiên, Sở Thiên nụ cười vừa thu lại, cảm nhận nhìn đối phương chậm rãi nói: "Nếu như thế, vậy không lãng phí thời gian, cái này liền bắt đầu a."

"Cái gì?" Nghe vậy Huyền Lân chấn động, trong nội tâm dâng lên không ổn cảm xúc, cảm thấy một ít chuyện riêng ở ngoài dự liệu.

Làm lòng người kinh hãi ba động tự Sở Thiên trong cơ thể xuất hiện, quanh thân khí tức tăng vọt đến khó có thể tưởng tượng trình độ. Mi tâm xuất hiện một đạo tơ máu, dần dần mở ra hình thành đỏ thẫm Huyết Đồng. Tự Huyết Yêu đồng tử xuất hiện một cái chớp mắt, huyết sắc ba động tự Sở Thiên làm trung tâm, hướng bốn phía lan tràn, trong nháy mắt liền đem Huyền Lân bao quát trong đó.

Tựa như hãm vào huyết sắc vùng bùn, Huyền Lân lắc đầu vẫy đuôi, bốn vó dùng sức liều mạng giãy dụa, lại ngay cả động cũng không nhúc nhích được. Trong khi giãy chết, nó thử thức dục nguyên lực, bình thường phục tùng nguyên lực phản phát tăng thêm vô số lần, như là bị quanh mình huyết hồng ngưng kết, dừng nói tuần hoàn một vòng, mỗi tiến lên một tấc đều là ngàn vạn khó khăn.

Con mắt màu tím bên trong hiện lên ra khó có thể tin, tuyệt vọng tâm tình vọt lên trong nội tâm. Những này qua cùng Sở Thiên có nhiều giao phong, mặc dù bởi vì đại ý rơi vào trong đó tay, càng bị tra tấn vô cùng thâm trọng. Nhưng Huyền Lân đáy lòng nhưng như thật sâu kiêu ngạo, rốt cuộc nếu không phải quá mức khinh địch, người này căn bản lấy chính mình vô pháp. Có thể hiện tại xem ra, sự tình cùng bản thân suy nghĩ hoàn toàn khác nhau.

"Chẳng lẽ, hắc vốn là cao thủ, hôm nay gây nên chỉ là rảnh rồi ư rằng trò chuyện làm trò cười?" Huyền Lân trời sinh tính chất phác, quả thực không có thể hiểu được bức này cử động, huống chi đối phương hành động thật sự quá tốt rồi, thông minh như nó, trước đó đều không có chút nào phát giác.

Đương nhiên, liên tiếp cử động cũng không phải là Sở Thiên gây nên, mà là lão hồ ly tự mình xuất thủ dẫn đến. Trong truyền thừa bí pháp "Huyết khế", cũng không chịu được tu vi hạn chế, sớm thu phục chiến sủng.

Nhưng phương pháp này quá huyền ảo, luyện thể cảnh vô giả tu hành như bất khả. Tuy nói là bồi dưỡng độc lập tính cách, hắc sẽ không tự tiện nhúng tay hậu bối sự tình, nhưng tình huống đặc thù cấp tông quyền, tại đây lão quyết định phá lệ.

Đáng thương Huyền Lân tự cho là mưu đồ sâu sắc, lại mọi chuyện không thoát lão nhân nắm giữ, nhảy lên hao tổn tâm cơ cũng khó tránh khỏi rơi vào tầm mắt tên.

Tí ti ngân sắc Triền Nhiều Huyết Đồng, sáng bạc tràn ngập đồng tử, ly thể bay ra nhãn, hóa thành lợi hại tên, chuẩn bị mang theo bắn ra, tại trước mặt ngưng tụ thành óng ánh bạc đoàn đội.

Thông dong giới bên trong lấy ra Tiểu Dao, Sở Thiên cầm đao tại ngón trở phải nhẹ nhàng về một cái, một tia huyết tinh tự vết cắt chảy ra, cũng không rơi xuống đất, hiện lên huyết châu hình dáng trôi nổi tại giữa không trung, ước chừng như mười mấy.

Sở Thiên bấm tay tiêu trừ, những cái này huyết châu hình dáng như gãy cầu, nhảy về phía trước mấy cái dung nhập bằng bạc đoàn đội bên trong. Bằng bạc đoàn đội nhúc nhích mấy cái, không ngừng thu nhỏ lại ngưng thực, huyền ảo bí ẩn dần dần hiện, cuối cùng co lại thành ước chừng long nhãn lớn nhỏ ngân hồng bí ẩn.

Chợt, hắc dụng thẳng lên thủ chương đẩy về phía trước, Bí ngân hóa thành ngân hồng ánh sáng, lấy vượt qua phản ứng tốc độ đâm rách không khí, vững vàng bắn trúng Huyền Lân trán, ở trên chói mắt ánh sáng sáng lên, từng bước một phác họa ra lục giác phù triện.

Tại Sở Thiên khăn trương nhìn chăm chú, hào quang biến nhạt tiêu thất, cuối cùng chui vào trong đó. Thời gian không quá lớn, nhưng Huyền Lân thể xác và tinh thần sản sinh kịch biến, con mắt màu tím bên trong xáo trộn đều không có, nói cho đúng đối với Sở Thiên tuyệt không hai lòng. Nhưng kỳ diệu chính là, ban đầu ký ức, vốn thiên tính, ứng có trí tuệ đồng đều hoàn mỹ tồn lưu lại.

Lão hồ ly thu liễm Huyết Yêu đồng tử, khí tức bình định huyết chiêu tiêu thất, co lại thân trở lại trong ngọc bội. Mà Sở Thiên một lần nữa chương không thân thể, chợt cảm thấy bên ngoài thân thể vật áo bị hư mờ hơi thấm ướt, trên đầu tràn đầy to như hạt đậu mồ hôi, lại có chút hăng hái chăm chăm lên trước mặt yêu thú.

Sở Thiên ngập ngừng miệng cấp cái vang dội hô lên, Huyền Lân như con chó nhỏ, chút đứng lên, duỗi ra ẩm ướt đầu lưỡi nhắm trên mặt thê lưỡi ra liếm, hiển lộ thật là thân mật. Cái này một cái chớp mắt, cả hai trên linh hồn xây dựng tới chặt chẽ kết hợp.

Lúc này, tại Huyền Lân trong nội tâm, hắc được xưng tụng trọng yếu nhất người. Mà Sở Thiên cũng hiểu được nó thiếu thêm vài phần thổ phỉ khí vật, phục tùng dịu dàng ngoan ngoãn hạ xuống, nhất thời trở nên thân thiết khả ái.

Do dự một chút, Sở Thiên bắt đầu đi võ võ Huyền Lâm bờ vai, tiếp tục như vậy nữa, đều không cần lại tẩy mặt, toàn bộ cấp làm cho ướt. Cả hai tâm linh tương thông, không cần phân phó đã biết, Huyền Lâm lập tức thu hồi lưỡi đỏ ổn định ngồi xổm xuống, một cái ý niệm trong đầu truyền đến: "Ca ca, có gì phân phó?"

"Ca ca?" Nghe vậy Sở Thiên nao nao, xưng hô thể này rất mới lạ, cảm giác cũng không tệ lắm. Tối thiểu so với tôi là địch, kia khẩu thị tâm phi lão đại tự đáy lòng nhiều lắm. Liền chấp nhận xưng hô thể này.

Sở Thiên sờ lên đỉnh đầu long giác, trong lòng có chút cảm khái. Trước đó không lâu, hai người coi như đối đầu, hiện giờ có thể lấy huynh muội tương xứng. Không thể không nói, cái này huyết khê quả thực thần kỳ. Tại trong đó ôn nhu vuốt ve, Huyền Lâm hưởng thụ giống như thành giường lên đầu.

Thu tay lại đứng lặng chỗ cũ, hần âm thầm vận chuyển Linh Năng, chữa trị bên trên thương thế. Mà nghĩ một lát cảm thấy thân thể quá cần thanh tẩy hơn, thích thú mở miệng làm ra quyết định: "Đi, đi trước tìm dòng suối nhỏ." Nói xong, phi thân trên háng lần lưng, phân phó Huyền Lâm quanh thân ô quang nhất thiết, bỏ qua bốn vỏ hóa thành gió tấp tại trong rừng ghé qua.

Lúc trước bị đoạt thời điểm, Sở Thiên từng cùng Huyền Lâm vài lần giao thủ, con thú này toàn thân lân phiến cứng rắn vô cùng, quả thật vượt qua Phàm binh bảo giáp. Nhưng lúc này ngồi trên, lại không có chút cảm giác sợ, mềm mại thoải mái vượt qua chế tác tinh tế chắn lông. Những cái này lân phiến có thể mềm có thể cứng rắn, đều tại Huyền Lâm một ý niệm, vận chuyển tùy tâm kỳ dị vô cùng.

Ngồi ở Huyền Lâm trên lưng, đập vào mắt quanh mình hoàn cảnh mơ hồ, lâm mộc hăng hái rút lui, bên tai tiếng gió gào thét xoáy lên áo bào. Sở Thiên thăm nghĩ may mắn, nếu không phải Huyền Lâm quá đại ý, bị khống chế ở thoát thân không ra, chỉ bằng bức này tốc độ, đừng nói hần một cái luyện thể bảy đoạn, liền ngay cả bình thường Uẩn Khí Cảnh võ giả, vậy mà đừng nghĩ đơn giản bắt kịp.

Như thể chạy băng băng, một cỗ phóng khoáng chi khí xông lên đầu, như nghen ở cổ họng không nhả không khoái. Sở Thiên hai chân kẹp lấy, Huyền Lâm chạy như điên. Hần huy vũ cánh tay, há miệng thét dài, nhân thú hai cái thanh thế đều là buru hần, thẳng bị làm cho trong rừng chim tước giương cánh rời ổ, tứ tán bay loạn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: An nhàn

Tại Tuyết Tùng rừng rậm thâm xứ chỗ nào đó, một cái Nham Hóa Trư toàn thân lạnh run, bốn mảnh tiểu chân ngắn bị sợ liên tục run rẩy, tròn tròn đôi mắt nhỏ chết chằm chằm lên trước mặt một người một thú, nó tự nhiên có thể phát giác được, cả hai tu vi mạnh mẽ ý đồ đến bất thiện.

Đây là lần trước rèn luyện thì gặp phải loại thứ nhất yêu thú, da dày thịt béo phòng ngự rất cao mình, lúc đó có phần bỏ ra 1 phen công phu mới bắt lại. Đương nhiên kia lúc trước, tại hiện nay Sở Thiên xem ra, thứ này không tạo thành mấy may uy hiếp, vừa vận lấy ra cấp chiến sủng luyện tập.

Tuy cảm thấy có chút sợ hãi, Nham Hóa Trư nhanh chóng ổn định tâm thần, trong lỗ mũi trùng điệp hừ hai tiếng, móng trước không ngừng cọ chạm đất đá, xám trắng tầng nham thạch lan tràn quanh thân, nó khởi động chiêu bài kỹ năng Nham Hóa, hy vọng có thể bức lui cường địch hóa giải nguy cơ.

"Giết đi nó." Sở Thiên thả người từ chiến sủng trên lưng trở mình, sau khi hạ xuống chỉ một ngón tay đối diện.

"Vâng, ca ca." Huyền Lâm nghe vậy gật đầu đáp, chân trước dùng sức khê chống thổ địa, thế như Hắc Phong rất nhanh phóng tới đối thủ, long giác ô quang lấp lánh xé rách không khí.

Mắt thấy nguy cơ sắp trước mắt, Nham Hóa Trư đôi mắt nhỏ tơ máu Triền Nhiều, tràn ngập phần nộ cừu hận hào quang, toàn thân nham lực ngưng tụ hướng đầu, vung ra bốn vỏ chạy như điên nghiêng phía trước, mặt đất bị chấn động đông đông rung động, thâm xứ đầu heo liều chết chấp tay lại, ý muốn lấy cây mạnh đụng ngã lần tới địch.

Cuối cùng, hai thú đầu lâu hung hăng tương hổ, dày đặc tầng nham thạch như là đậu hủ, bị cứng rắn long giác đâm một cái, đá vụn nổ tung văng khắp nơi, huyết tinh theo miệng vết thương chảy ra. Nham Hóa Trư đồng tử hung hãn sợ hãi kinh hãi thần sắc. Huyền Lâm dùng sức phía trước đỉnh đầu, xoa giác xuyên qua đối phương đầu lâu. Nham Hóa Trư trong mắt thần thái tiêu thất, cứng rắn làn da dần dần mềm hoá hạ xuống, phịch một tiếng thi thể trùng điệp rơi xuống đất.

Huyền Lâm dùng chân trước phá vỡ heo bụng, lại cũng không nuốt vào trong đó yêu hạch, xoay người sang chỗ khác con mắt tím nhìn về phía Sở

Thiên, ý bảo hần qua thu. Nhân thấy vậy tình hình, Sở Thiên cười cười, mệnh nó tự hành xử trí. Vui sướng kêu một chút, nó cúi xuống đầu, hé miệng, duỗi ra trợn lưỡi quấn lấy một ngum ăn vào.

Cái này chiến sủng tuy thần dị vô cùng, lại chỉ ven ven có Nhất giai trung kỳ tu vi, không bằng tùy ý trong đó đột phá nơi này hậu kỳ, phát huy tác dụng cũng lớn hơn một ít. Nếu là thu tất cả yêu hạch, chậm trễ việc này liền không tốt lắm.

Ngăn lại muốn cắn xé huyết nhục Huyền Lân, Sở Thiên tại nó ánh mắt nghi ngờ bên trong lấy ra đá lửa, khung sắt, cùng Tiểu Đào. Bắt lấy Tiểu Đào rất nhanh huy động, rất nhanh đem dùng ăn bộ phận chia cắt hoàn tất. Lấy ra đá lửa dập đầu ra Hòa Tĩnh, rơi vào trái cùi, đóng lửa dần dần dấy lên.

Đội thể lửa hùng hực, liền đem thịt heo gác ở khung sắt bên trên sây. Hun khói lượn lờ trong không khí, từng đợt mùi thơm phiêu diêu mà đến, Sở Thiên từ trong lòng nóc ra bình nhỏ, nghiêng vung gia vị tại trên thịt. Trong mũi nghe thấy được nồng đậm mùi thịt, Huyền Lân trong miệng thêm nhỏ dãi, đôi mắt - trông mong ngưng mắt nhìn qua.

Sở Thiên thấy thể mỉm cười, đưa tay xé trong chốc lát, đem một vật hương bên này quăng ra. Huyền Lân mãnh liệt nhảy dựng, há mồm chuẩn xác ngậm trong mồm, lại là mảnh bấp đuôi lợn. Một ngum cắn xuống lại, quả nhiên bên ngoài xốp giòn trong non, mùi thơm lạ lùng trực tiếp xuyên vào tim gan. Cái này thịt heo, thật sự ăn quá ngon.

Như thế phản ứng đúng là bình thường. Huyền Lân tuy thông minh lanh lợi, sinh ra đã bị ném ở chỗ này. Trừ đi săn săn ra, cực nhỏ cùng nhân loại tiếp xúc, luôn luôn ăn huyết nhục, tự nhiên hưởng dụng nhục này mỹ vị.

Chiêu thức ấy học được từ Tiểu Nguyệt, có phần thành vài phần thần tùy. Cái khác không dám nói, đem thịt heo nướng chín đó là đao mổ trâu giết gà không biết trọng nhân tài, yên có bất hảo ăn chi lý?

"Ồ ô, ca ca đối với ta thật sự là quá tốt." Huyền Lân tự ghi việc, đưa thân vào cánh rừng rậm này, nguy cơ khắp nơi, ăn tươi nuốt sống, làm sao như lúc này như vậy, ngồi xỏm ngồi ở bên đồng lửa sưởi ấm, vui thích được hưởng thơm ngào ngọt chân heo. Chỉ cảm thấy chưa bao giờ như vậy an nhàn, con mắt màu tím sáng Liễm Diễm.

Không có rãnh để ý những chi tiết này, Sở Thiên chính chăm chú tại một khối sườn lợn rán, tự tay chế tác mỹ thực, bắt đầu ăn luôn là hết sức hương.

Hưởng dụng xong nấu cơm dã ngoại toàn bộ heo tiệc, do quen thuộc rừng rậm Huyền Lân dẫn đội, từng cái tìm kiếm yêu thú liệt sát. Tuy nói trong rừng yêu thú không ít, bắt đắc dĩ diện tích lãnh thổ quá rộng lớn, chuyên chuyên riêng tìm kiếm cũng không dễ dàng. May mà cười Huyền Lân tốc độ cực nhanh, liệt sát tiến triển được có chút thuận lợi. Tại hạ rơi trời chiều nhuộm đỏ vân thái, cảm thụ được cho Giới Không trên bên trong đầy đủ, Sở Thiên cười đến miệng đều không khép lại được.

Thế tục tiền tài, tại nuôi sống gia đình bình dân dân chúng xem ra, có lẽ di chân trần quý, cũng rất khó nhập tu võ người pháp nhãn. Loại người này trong nội tâm coi trọng, chính là tài nguyên tu luyện, trong đó thường thấy nhất, chính là nguyên đan, nguyên thạch những vật này. Từ tông phái thế gia, cho tới độc hành võ giả, không một không thêm thưởng, tranh mua loại này đại lục thông dụng hàng.

Lúc trước không tu võ còn không biết là, theo tu vi đề thăng, Sở Thiên càng ngày càng phát giác được nguyên thạch tầm quan trọng. Nhất là đột phá bảy đoạn, tu vi tiến triển trở nên chậm chạp, chỉ có nuốt nguyên thạch phụ trợ, năng lực tăng thêm tốc độ. Đây chỉ là luyện thể cảnh, đằng sau làm là càng khó.

Hần rõ ràng ý thức được, nếu không tài nguyên chèo chống, nghĩ tay không bộ đồ bạch lang, thành tựu cái thể cường giả, tuyệt không có khả năng. Đột phá bảy đoạn, trong tay tài nguyên kiệt quệ, phải tránh kiếm nhận nhập, chỉ có trong tay dư dả, tu luyện năng lực một đường đường bằng phẳng.

Trước mắt nghĩ đến biện pháp tốt nhất, chính là Liệp Yêu thú, mà đi lần từng tới Tuyết Tùng lâm rèn luyện qua, hoàn cảnh tương đối quen thuộc, bởi vậy đem địa điểm định ở chỗ này. Thứ nhất mượn chém giết tới luyện chiến đấu kỹ xảo, thứ hai lợi nhuận điểm khoản thu nhập thêm chèo chống tu luyện.

Dựa vào tu vi tiến, Sở Thiên tại trong rừng càng chạy càng sâu, hoàn toàn vượt qua rèn luyện phạm vi, đường xá mạch phát lên, lại đụng phải cá biệt hậu kỳ yêu thú. Vốn chút lực lượng chưa đủ, như quen thuộc địa hình Huyền Lân dẫn đạo. Vì vậy, quyết định ít nhiều lang bạt chút thời gian, liệt sát đại lượng yêu thú, đổi lấy tu luyện vật nguyên thạch.

Thẳng sẵn bắn nơi này dạ sắc thâm trầm, lại tiếp tục sợ như sợ xuất, Sở Thiên dựng lên đồng lửa lần nữa nấu cơm dã ngoại. Cùng Huyền Lân vừa ăn bên giao lưu, đã biết chiến sủng một ít tình huống, cũng Tuyết Tùng rừng rậm tiến hành xâm nhập hiểu rõ.

Theo Huyền Lân nói, nó cũng không phải là nơi đây yêu thú, mấy tháng trước bị ném ở đây, nguyên nhân không biết, lúc trước ký ức trống rỗng. Chỉ là rõ ràng xuất thân Kỳ Lân nhất tộc, huyết mạch cao quý không để cho làm bán, như trực giác nói cho nó biết, hẳn là bảo hộ bản thân sinh tồn được, mà lại chiến thắng hết thấy xâm phạm chi địch, cái này tựa hồ là tối tâm bên trong sự mạng. Mặt khác, trong đầu mạc danh thanh Sở Tuyết tùng lâm tình huống, một ít nơi đây rõ ràng chưa bao giờ đi qua, lại tựa như đích thân tới rõ mồn một trước mắt, quả thực rất quý dị.

Sở Thiên nhủ mấy suy tư, nghĩ mãi mà không rõ hướng lão hồ ly thỉnh giáo.

"Kỳ Lân nhất tộc phe phái đa dạng, tình huống phức tạp vậy mà nói không rõ ràng, tiểu gia hỏa này tình trạng, có lẽ là nội đấu làm ra." Tại đây lão bay vùn vụt con mắt, vuốt vuốt râu mép suy nghĩ hồi lâu, cho như vậy cái hàm hồ giải thích.

Nghe vậy Sở Thiên lờm lờm Huyền Lân liếc một cái, thấy nó biểu tình ngây thơ, con mắt màu tím bên trong nếu có ẩn ướm ý nghĩ, tâm tình hơi hơi bất động, phẳng phất tâm tính không Thận Bình tĩnh. Liền đồng tình chỉ tâm nổi lên, nguyên lai là lọt vào hãm hại a. Bằng không, lấy xuất thân của nó, như thế nào cũng sẽ không luân lạc tới bộ dạng này hoàn cảnh.

"Nếu như gọi ta một chút ca ca, kia sau này liền để ta tới bảo hộ ngươi đi." Hùng hực hòa điểm bên cạnh, Sở Thiên cầm trong tay thịt thăn thì thảo tự nói.

Mà Tuyết Tùng rừng rậm đại khái chia làm tam đại khu vực.

La giáo quan dẫn đội rèn luyện, xem như ngoại vi khu vực, chỗ đó tính nguy hiểm thấp nhất, Nhất giai trung kỳ yêu thú cũng không thường thấy.

Hiện tại địa phương, xem như rừng rậm thâm xứ, trung kỳ yêu thú thường xuyên đụng phải, ngẫu nhiên sẽ có hậu kỳ yêu thú xuất hiện.

Tận cùng bên trong nhất thân bí khu vực, gọi là nội địa. Nói đến đây nội địa, Huyền Lân ngữ khí bí hiểm, hiển nhiên đối với cái này sâu hoài kiêng kỵ. Đó là đương nhiên, nội địa bên trong yêu thú cấp hai cũng không hiếm thấy, trong đó vài cầm địa như tam giai yêu thú sinh tồn, loại địa phương này, bình thường Hóa Cương Cảnh cũng không dám tùy tiện.

Đương nhiên, cái gọi là nội địa Huyền Lân chưa từng đi qua, nơi khác biết được tin tức.

Đội Huyền Lân nói xong, Sở Thiên cân nhắc một chút, ý định sắp tới tại rừng rậm thâm xứ tránh đi nguy hiểm nhất nội địa khu vực. Lấy hãn hôm nay tu vi, như ở ngoại vi săn bắn, thu hoạch tất nhiên có hạn, phụ cận khu vực đã không có trí mạng nguy cơ, lại có phong phú thu hoạch, nhất là phù hợp.

Bữa ăn bỏ đi, hãn tự treo lên một khóa cây cao, tại thô to đầu cành nghỉ ngơi hạ xuống. Mà Huyền Lân tại phụ cận một tảng đá lớn bên trên gục xuống, ngủ say lơ tai cùng với hồ hấp rất nhỏ rung động. Một khi có kẻ thù bên ngoài xâm phạm, chắc chắn kịp thời dựng thẳng lên, chớp mắt tỉnh lại canh gác giới hộ pháp.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Trước mặt Quan Công đùa nghịch đại đao

Cảm nhận được trên mặt cảm giác mát, Sở Thiên trợn mắt ngửa mặt vừa nhìn, trên không tiểu vũ tích tí tách, bay là tả rơi xuống, sắc trời vừa tăng sáng, ánh sáng mặt trời bị mây trắng che đầy không ra, lại là cái mưa dầm thien.

Say mê hít sâu miệng ẩm ướt không khí, hãn miễn cưỡng đuổi cái lưng mồi, thông dong giới bên trong lấy ra cái dù chống đỡ lên đỉnh đầu, giọt mưa tinh tế rơi vào cái dù che lên, theo cái dù lưu lại nơi này biên giới trì hoãn trượt xuống.

Sở Thiên cầm trong tay cái dù, từ đầu cành nhảy xuống, chỗ chi thụ chừng cao mười mét, hạ xuống thế hung mãnh, xoáy lên tiếng gió gào thét bên trên quét vạt áo cùng tóc. Trên mặt đất cái hồ vị trí có nhiều giọt nước, theo cái này thế, khó tránh khỏi tung tóe đầy người nước bùn.

Nhưng đến phía trước, trầm xuống lực đạo chợt liền nhu hòa, bay bổng điểm trên mặt đất, cũng không có chút nào nước bắn dính vào người, lướt động bạch y bình định hạ xuống, tron bóng như xưa.

Bóp miệng thổi cái hồ lên, Huyền Lân mở ra con mắt màu tím, từ trên tảng đá lớn nhảy xuống, đi nhanh mấy bước mãnh liệt nhảy dựng, thẳng chạy đến Sở Thiên trước mặt, phục cúi người đội trên háng ngồi vững vàng. mở ra bốn vó chạy như điên, bên ngoài thân thể lần phiên ô quang lập lòe, dưới chân giống như thuận gió, xoát một chút chui vào trong rừng rậm biến mất. Hiển nhiên, tân hành trình mở khai.

Cánh rừng rậm này rất nhiều yêu thú, tại lúc này mất Sở Thiên, phảng phất từng túi nguyên thạch, cung cấp hãn phụ trợ tu luyện. Tuy không trùng hợp trời mưa, lại sẽ không bởi vì vậy cải biến hành trình. Chỉ có thể đội mưa săn thú.

...

"NGAO...OOO, NGAO...OOO."

Trần ngập thị uy tinh cách hung mãnh tiếng gào thét, từ Tuyết Tùng lâm tầng sâu một chỗ trong sơn cốc vang lên.

Có chút bí mật sơn động lúc trước, một cái dáng người khôi vĩ hồ phần nộ rít gào, hắc văn buru hãn hùng tráng, cùng với khác đồng loại bất đồng chính là, hồ trào lớn lối, bén nhọn không bình thường, như là hắc sắc sắc bén chủy thủ.

Xâm phạm tư nhân lãnh địa đối tượng như hai cái, Huyền Lâm con mắt màu tím ngưng mắt nhìn đối phương, tiền thân phục xuống bày ra tấn công tư thế, trên người Hắc Lâm từng mảnh cứng rắn, làm tốt giao phong chuẩn bị. Mà Sở Thiên thì tại cách đó không xa trên sườn núi, trên cao nhìn xuống đang xem cuộc chiến, mục quang có chút hưng phấn. Kiếm này lưỡi dao hồ có thể là hậu kỳ yêu thú, muốn nhìn, hẳn không nhúng tay vào dưới tình huống, Huyền Lâm có thể hay không đem cuộc chiến hơn hẳn.

Một hồi gầm nhẹ thị uy, hai con yêu thú móng vuốt giẫm nơi đây mượn lực, thả người đánh về phía đối phương, triển khai kịch liệt giao phong. Đánh nhau kịch liệt hồi lâu, thấy chiếm như bất khả thượng phong, Kiếm Nhận Hồ rút gào một chút, hồ trào rồi đột nhiên dần lớn, trực tiếp nên ước chừng gấp ba. Lớn mắt nhìn đi, hồ trào mở ra lại như là vài thanh hắc kiếm.

Hắc trào đâm rách không khí, bảo kiếm chém tại Huyền Lâm lân giáp, tóe lên liên tục Hóa Tinh. Kiếm Nhận Hồ thúc dục nguyên lực, hậu kỳ tu vi toàn diện bạo phát, nhào cần trong đó nguyên lực ngưng tụ, kinh phong nổi lên bốn phía, cũng không thì vung vẩy đuôi cộp, roi quật tại Huyền Lâm bên ngoài thân thể, thẳng đập nó liên tiếp lui về phía sau.

Sở Thiên cũng không có xuất thủ viện trợ ý tứ, hẳn thế nhưng là biết rõ Huyền Lâm phòng ngự cường độ, Kiếm Nhận Hồ có lẽ thể chiếm được thượng phong, nhưng nếu nghĩ đơn giản phá vỡ bên ngoài Hắc Lâm, tổn thương trong đó thân thể, vậy quá khó khăn. Dầu gì, Huyền Lâm thúc dục tốc độ chạy trốn, con thú này không thể nào đuổi đến bên trên. Như Huyền Lâm đề đối phó, hẳn cũng sẽ không mấy ngày trên vô kế khả thi.

Mũi kiếm miệng hồ cần trào xé đồng đều làm gì được đối thủ như bất khả, giận tím mặt bên cạnh quay người lóp dùm sức nhếch lên, chính đâm vào Huyền Lâm trên người, bay ngược xa mấy chục thước, trực tiếp đâm vào đá lồi chồm trên sơn nam.

"Răng rắc răng rắc."

Cái này khối nham thạch quá to lớn, không có lập tức chia năm xẻ bảy, lại nứt ra ra sụp đổ xuất ra đạo đạo vết rạn, Huyền Lâm nửa người hăm vào trong đó. Thấy cái này nhếch lên thấy hiệu quả, Kiếm Nhận Hồ đắc ý lay động cái đuôi. Thăm nghĩ một chiêu này đều dùng ra, còn sợ làm cho bắt từ cái này vô lại gia hỏa.

Huyền Lâm dùng sức tránh thoát, hoạt động bị kẹt lại thân thể. Hơn mười mét cao đá núi, chỉ một thoáng nứt vỡ tan rã, khối lớn đá vụn nện xuống, một hồi bụi mù tạo nên. Dơ dáy bắn thủ bụi mù tán, Huyền Lâm từ phân loạn giữa đám đá vụn chậm rãi đi ra, Hắc Lâm không một mảnh vỡ vụn, như lúc trước đồng dạng, chỉnh tề lớn tại trên thân thể.

Kiếm Nhận Hồ trong con mắt hiện ra chấn kinh, trước bị sắc bén lưỡi dao trào phần nộ xé, lại chịu được đuôi cộp gắng sức quật, bị nhắc lên đâm vào trên sơn nam, đối phương thoát nhìn liền không có tổn thương, đây là cái gì quái vật. Coi như là quy loại này yêu thú, cũng đành phải cái mai rùa, nghĩ an toàn cũng phải co lại đầu. Thăng này quanh thân có thể so với mai rùa, liền đầu đều không cần rút, còn có thể lại biến thái chút đi?

Trong đôi mắt hiện lên giảo hoạt, Kiếm Nhận Hồ Nộ rống một chút, hùng hổ làm bộ muốn nhào, bày làm ra một bộ liều mạng tam lang tư thế. Lại mãnh liệt xoay người sang chỗ khác, hướng bên cạnh liền tháo chạy mấy tháo chạy, dùng ra trước đó chưa từng có tốc độ chạy trốn.

Nó mặc dù có sự kiêu ngạo của Tùng Lâm Chi Vương, lại cũng không ngu ngốc, đập có nắm chắc chi trận chiến. Đối thủ quả thật chính là cái chết con rùa đen, như thế nào đều bắt từ, nếu như như vậy, còn trắng cổ sức khí làm gì vậy. Về phần huyết động, khác kiếm một cái thuận mắt cũng được. Dù sao bên trong không có lưu lại cái gì thứ tốt, nên ăn đều bổ sung tiến trong bụng, chỉ còn một chút xương cốt không có gì tốt hơn lưu luyến.

Gặp tình hình này, Huyền Lâm từ nhãn vừa chuyển, trong nội tâm âm thầm buồn cười, trước mặt nó chơi cái này, thật có thể nói là múa rìu qua mắt thợ. Không vội, đợi đối thủ chạy ra gần trăm mét cự ly, tự cho là đắc kế thời điểm, thúc dục nguyên lực, bên ngoài thân thể lân phiến ô quang đại thịnh, hóa thành cái bóng mờ hồ đánh về phía đối phương.

Không có thúc dục Huyết Yêu đồng tử, dùng mắt thường Sở Thiên chỉ có thể nhìn thấy, một mảnh hắc tuyến trên không xẹt qua, căn bản thấy không rõ trong đó là vật gì, hẳn âm thầm cảm thán, cười con thú này, nhảy lên gặp bình thường Uẩn Khí Cảnh cường giả, cho dù vô địch, một lòng chạy trốn, người khác sợ cũng ngăn trở như bất khả.

Là vùng vẫy thoát ra khỏi đối phương, Kiếm Nhận Hồ leo cao tháo chạy địa quanh co, là ẩn tàng thân hình, thậm chí không để ý kim đâm ghim thân, một đầu tiến vào bụi gai, lấy tới bộ lông khắp cả người gai nhọn.

Đang muốn nhảy qua phía trước khe núi, triệt để đào thoát thẳng thiên, trước mặt hắc tuyến dừng lại ngưng tụ, hiện ra Huyền Lâm thân hình, con mắt màu tím ngưng lấy trêu tức nhìn. Nếu không phải niên kỷ còn nhỏ, tu vi có hạn, chưa từng đến biến hóa nhân thể cảnh giới, e rằng đều muốn hai tay ôm vai mắt lé bề nghệ.

Thấy thế mũi kiếm uy vũ mục rung rung, không mang theo chơi như vậy, phòng ngự có thể so với con rùa đen được rồi, luận tốc độ đều hơn xa am hiểu tại đây chính mình, người cái này cái gì đồ chơi a. Nghĩ nó tung hoành cái này mảnh vùng núi hơn mười năm, cũng coi như kiến thức rộng rãi, như thế nào chưa từng nghe nói như loại này biến thái đồ vật a.

Đối phương ngăn chặn phải qua đường, muốn chạy là không thể nào. Tại đây mắt hồ sáng rồi đột nhiên mãnh liệt, nếu như chạy không được, vậy cùng nguoi liều. Phần nộ điên cuồng hét lên một chút, khôi phục nguyên trạng hồ trào một lần nữa tiến nhập trạng thái chiến đấu. Hướng Huyền Lâm hung hăng đánh tới, tới chiến tại một chỗ, hắc trào xoáy lên chói tai tiếng gió, đinh đinh đang đang đánh vào đồng dạng trên lân phiến, lại liền cái bạch ngân vậy mà không có.

Chỉ phải vui mừng chính là, nó khí lực mười phần chiếm ưu, ngang ngược va chạm, Huyền Lâm liên tục rút lui. Chạy đến xem cuộc chiến Sở Thiên khẽ gật đầu, xem ra, Huyền Lâm thủ thắng chỉ là vấn đề thời gian, không có ngoài ý muốn phát sinh.

Kiểm Nhận Hồ thúc dục toàn lực, khí lực mặc dù chiếm thượng phong, lại tổn thương không mấy may. Nghĩ muốn chạy trốn, tốc độ không chiếm ưu vô pháp áp dụng. Huyền Lâm kẹo da trâu tựa như đứng tại trên thân thể, đuổi lại đuổi không đi, vạch trần vậy mà vạch trần không hết, biết rõ là mất tính từ vong, lại bảo tồn không được thực lực. Tác chiến một lúc lâu, tại đây tiêu tan kia ép xuống, dần dần nghênh đón nó tận thế.

Bên ngoài thân thể ô quang sâu kín, Huyền Lâm hóa thân lẫm lẫm hắc mang đánh tới. Kinh qua trường kỳ tiêu hao, Kiểm Nhận Hồ thờ hồn hèn, mồ hôi đầm đìa, nguyên lực mười không còn 1, tinh thần tiêu hao nghiêm trọng. Trong thoáng chốc tránh chậm hơn, hắc mang phía đầu mơ hồ hiện ra long giác, xé rách không khí đâm vào trong bụng.

Huyền Lâm đầu lâu dùng sức, xiên hình dáng long giác một hồi loạn quấy, triệt để nghiền nát lục phủ ngũ tạng. Hồ đồng tử bên trong thân thái tiêu thất, vẫn thân thể mềm nhũn ra, phơi thây tại chỗ. Biết Sở Thiên không lấy, cúi đầu đuổi lười một cuốn, nuốt trong bụng yêu hạch nuốt xuống, trên lân phiến hắc quang càng thịnh. Thoả mãn thân sắc từ con mắt màu tím bên trong lướt qua, xem ra, sau đó không lâu đột phá.

Nghe một chút hô lên, Huyền Lâm xa xa chứng kiến Sở Thiên, bỏ qua bốn vó nghênh tiếp, đem kèm ở trên lưng, chạy nhảy vài cái, thân hình một cái mơ hồ liền biến mất ở nơi này.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Thu hoạch

Tuyệt động dần dần hòa tan, mùa xuân như nguyện đến nơi, Tuyết Tùng lâm nhu hòa phong vũ thoải mái, một lần nữa toả sáng ra phần vinh mạnh mẽ sinh cơ, phóng tầm mắt nhìn lại đều là không khí thấm vào ruột gan.

Tại đi thông Liệt Nham thành hoang kính, phân bố vào thừa thốt người đi đường, khiêng căng phòng bao bọc, kết bạn lẫn nhau đàm tiếu, xem ra đều là trên đường trở về, tại đây mùa thịnh vượng, thu hoạch của bọn hắn vận hướng trên chợ, xứng đáng bán cái giá tốt.

Chợt có bóng đen hăng hái lướt qua, đụng phải người đi đường tốc độ không giảm, bên trái chợt hiện phải nhảy xảo diệu trốn tránh qua, có người cảm thấy ỷ, lọt vào trong tầm mắt cực kỳ mơ hồ, tựa hồ là hắc sắc tọa kỵ sai người đi ngang qua, về phần cười người tướng mạo, gặp nhau ngăn ngừa một cái chớp mắt, căn bản khó có thể nhớ lại.

"Thật nhanh nhất con hắc mã, người này hẳn là nào đó vị thiếu gia công tử." Nhìn thấy đồng môn mặt như nghi hoặc, một vị chòm râu dê kẻ săn thú như thể giải thích, trong mắt có nồng đậm cực kỳ hâm mộ. Người này kinh nghiệm tương đối phong phú, thân phận ngược lại là đoán tám chín phần mười, lại không ngờ tới tọa kỵ cũng không phải là tuần mã màu đen, mà là cực kỳ hiếm thấy Kỳ Lân.

Vừa vàng cười Huyền Lâm trên lưng, trong mắt cảnh vật nhanh chóng rút lui, Sở Thiên sắc mặt có chút mờ mịt, tinh thần lại vô cùng hưng phấn, hiển nhiên đối với cái này đi thu hoạch có chút thoải mái. Mặc dù vền vẹn lấy vật hi hân, chọn quan trọng hơn bộ vị cảm, cho Giới Không trên bị nhét thành tràn đầy.

Cái này trong một tháng, tu vi tuy chưa từng đột phá, kinh nghiệm chiến đấu lại thành thạo không ít. Về sau đụng phải vài con hậu kỳ yêu thú, đều được thành công chém giết. Đương nhiên, thu hoạch lớn nhất còn thuộc Huyền Lâm bản thân, mấy ngày trước đây tu vi đột phá hậu kỳ, lấy nó đủ loại biến thái hướng tới, cho dù Sở Thiên chính mình chống lại, đều đau đầu đau vạ phần thúc thủ vô sách.

Huống chi, Huyền Lâm lai lịch thần bí, thiên phú hơn người, lấy lão hồ ly kinh nghiệm, cũng không thể hoàn toàn nhìn ra chi tiết. Hiển nhiên tiềm lực vô cùng, như tiến triển thuận lợi, trong tương lai e rằng khác xa phổ thông yêu thú có khả năng so sánh.

Thừa lúc giá đắt ý tọa kỵ, Sở Thiên rất nhanh đi đến đường về. Làm chuyển qua đường quen thuộc là được xa xa trông thấy to lớn kiến trúc bày. Ở gần, Sở Thiên từ Huyền Lâm trên lưng nhảy xuống, chậm rãi đi đến cửa lớn, Huyền Lâm nhắm mắt theo đuôi theo sát phía sau.

Tự Tộc bị triển lộ phong mang, tộc đã sớm không người không nhìn được. Nhìn thấy là hắn, công môn bọn họ vệ không nhiều lắm đề ra nghi vấn, cung kính sau khi hành lễ mặc kệ thông qua. Chờ một mạch cái này một người một thú đi xa, mới nhìn không được hiểu kỹ, châu đầu ghé tai nhao nhao nghị luận lên.

"Rất lâu không gặp Sở Thiên thiếu gia, đều ra ngoài gần một tháng a."

"Đại khái là ra ngoài rèn luyện a, ha ha, thật sự là một khắc đều không buông lỏng a. Có thể theo ở phía sau chính là yêu thú a, như thế nào như vậy nghe lời, cũng không đã thương người."

"Đúng vậy a, thật sự là bất khả tư nghị, không phải nói chỉ có Đấng Thiên Cảnh năng lực thu phục chiến sủng đi?"

Nghe vậy mọi người hai mặt nhìn nhau, nói không nên lời nguyên cớ. Một người suy nghĩ lại muốn, không xác định suy đoán nói: "Không nhất định là chiến sủng. Nghe nói có chút đặc thù điều khiển thú pháp môn, có thể thúc đẩy yêu thú, lấy cho mình dùng, nhưng cái này pháp môn tương đối hiếm thấy, Thiên thiếu gia lại là từ chỗ nào học được."

Cái nghi vấn này không chiếm được giải đáp, mọi người nghĩ không ra nguyên nhân, nhìn nhau im lặng.

Công Pháp Các hồi đoái, bởi vì bộ phận tộc nhân ra ngoài quan hệ, không còn nữa Tộc bị phía trước người ta tấp nập hòa bạo, nhân số được coi là không nhiều không ít, trước quây dây vào không hiếm không nhiều đội ngũ.

Đang trực người là vị bộ ngực lớn như ong eo tộc tỷ, xuất chúng dung mạo hấp dẫn trong trăng mực quang. Chỉ là trong ánh mắt này, phần lớn ngậm lấy áp lực ghen ghét, tự nhiên bởi vì nơi này mập mạp Sở Bảo.

Từ trong bao lấy ra kiện kiện vật, mập mạp tựa như bày đặt tại trên quầy, đang trực tộc tỷ điều tra ít đồ, trong đôi mắt đẹp dịu dàng hiển hiện kinh ngạc thần sắc. Những hóa sắc này, thậm chí có một chút trung kỳ yêu thú yêu hạch, có thể săn bắn như thế yêu thú, người này xem ra trong đó mạo xấu xí, thực lực lại là không sai.

Nghe như vậy, trong ánh mắt liền không khỏi ít nhiều thêm vài phần khen ngợi, miễn cảm phát giác được điểm này, Sở Bảo ưỡn ngực phiêu phiêu dục tiên dâng lên quanh mình kéo kẹt kẹt cấn răng âm thanh vang lên, cũng không phải là lão thử tổn hơi thừa lời, mà là bên cạnh người vậy xem không thể nhìn mập mạp đặc chí, hàm mộ ghen ghét thù hận biểu hiện bên ngoài.

Vật tuy không ít, nhưng tộc tỷ hiển nhiên không phải ngồi không, rất có chút tài năng, mực quang lấp lánh, đầu ngón tay khê nhúc nhích, trong nội tâm tính nhảm, rất nhanh thu tay lại mỉm cười mở miệng: "Tổng cộng một trăm mười năm khối nguyên thạch, có hay không muốn hiện tại lấy ra."

Thu hồi say mê dò xét mực quang, Sở Bảo nuốt vào nước miếng gật gật đầu. Gặp qua đưa tới túi chứa nguyên thạch, không muốn bỏ xoay người, đang định rời đi nơi đây. Một hồi tiếng ồn ào chợt từ lối vào truyền đến, theo tiếng nhìn lại, thấy Sở Thiên dẫn đầu đi vào, hấn mặt lộ vẻ vui mừng, loạng choạng mập mạp thân thể nghênh đón.

"Rất lâu không gặp, lại chỗ nào lẫn lộn. Người biết không, ta hiện tại thể nhưng là thực lực tinh tiến, lớn như vậy Tuyết Tùng rừng rậm, mặc ta hoành hành. Oa, đây là vật gì."

Mập mạp tự biên tự diễn trong chốc lát, chú ý tới sau lưng Huyền Lâm, dùng tay chỉ biểu tình khoa trương nói.

Vô luận là nguyên bản làm việc người, còn là cùng vào Sở Thiên đến xem náo nhiệt, trong ánh mắt đều hiện ra nồng đậm cực kỳ hàm mộ. Mập mạp chết bầm này thể nào nhìn thể nào áp chế, như thể nào sùng sốt cùng vị này kéo lên quan hệ, thực gọi người trông mà thèm, bọn họ những người này, một lòng nghĩ lôi kéo làm quen, đều chiều không được phù hợp mượn cớ.

Đối với Huyền Lâm lai lịch, Sở Thiên tự không rõ, tùy tiện hồ lộng qua, trong nội tâm cười trộm không thôi. Mập mạp khoác lác không muốn thành phẩm a, hoặc là nói đúng Tuyết Tùng lâm nhận thức chưa đủ, rốt cuộc không có Huyền Lâm cho hay, hấn vậy mà không rõ ràng lắm chỗ kia bao la đến tư, lại chia làm ba khu vực. Đoán chừng gia hỏa này hơn phân nửa ở ngoại vi pha trộn, còn tưởng rằng xuyên qua cả cánh rừng nha.

Cùng mập mạp trò chuyện, hấn chậm rãi đến gần, gia nhập trong đội ngũ, nhìn náo nhiệt người theo sát qua, mắt thấy Tộc bị quán quân đi lại vội vàng, tùy ý thuận đường chạy đến, đều là hiếu kỳ là lấy ra vật gì. Phía trước mấy người có phản thức thời, tự động rời khỏi đội ngũ vọt lên ra nơi đây, dù sao vậy mà không muốn nhanh đồ vật, hay là chớ chọc nhiều người tức giận.

Thấy thế Sở Thiên có chút xấu hổ, hấn thực không phải cố ý chen ngang, mọi người như thế khiêm nhượng, quả thực làm hấn được sủng ái mà lo sợ. Đang trực tộc tỷ có chút hăng hái nhìn hấn, chỉ phải cứ tức tới gần, tới hai mặt tương đối.

Thoáng định thần, Sở Thiên từng kiện từng kiện lấy ra gần đây thu hoạch, vật chi trân quý làm đông đảo người quan sát ghen hòng nhìn trần trối.

"Hắc Man Viên yêu hạch."

Tộc tỷ trong mắt sáng tràn đầy kinh ngạc. Tuy nghe nói Sở Thiên đột phá bảy đoạn, nhưng tu vi là một chuyện, thực chiến là một chuyện khác. Ai có thể nghĩ đến một vị non nớt thiếu niên, có thể tự tay tiêu diệt hung mãnh bên ngoài hậu kỳ yêu thú, bức này cử chỉ hào phóng gọi người kinh ngạc.

Sở Bảo tròn tròn con mắt, trên người thịt mỡ một hồi run rẩy, nghĩ thâm thẳm này quả nhiên biến thái, chỉ bằng vào cũng đủ để nói rõ thực lực, khác xa chính mình có thể so với. Vừa nghĩ đến đây, liền có chút ừ ừ.

Vài kiện trung kỳ yêu hạch cùng hoang đại dược thảo qua đi, một vật rồi đột nhiên chiếm lấy mọi người cẩn thận, Kim Bối Lục Quy mai rùa, con thú này để phòng ngự chắc chắn vào xung, được xung dưới Uẩn Khí Cảnh bắt phá phòng, có thể mai rùa bày ở trước mặt, hiển nhiên tại đây quy đã bị chém giết.

Buông xuống che lại cặp môi đỏ mọng bàn tay như ngọc trắng, tộc tỷ cầm lấy kim sắc mai rùa, nhìn thấy ở trên năm cái lỗ ngón tay, không khỏi mặt mày thất sắc. Mai rùa phẩm chất cực kỳ cứng rắn, như đựng phải nguy hiểm, Kim Bối Lục Quy đầu, tứ chi đi đến bên trong co rút lại, khiến Hắc Man Viên phát nửa ngày, cũng sẽ không có kết quả gì, không ngờ lại bị sống sờ sờ xuyên qua.

"Tộc đệ dùng cái gì duệ vật, lại có thể xuyên thấu cứng rắn mai rùa?" Tộc tỷ trong mắt hiện ra nghi vấn, hơi thở mùi đàn hương từ miệng muốn trương lại dừng lại, do dự mấy lần cuối cùng khép lại. Tuy trong nội tâm hiểu kỳ, nhưng một mình hỏi không phù hợp, hít vào ngậm khí lạnh, trịnh trọng thu hồi vật ấy, không nói một lời kiểm số cái khác Vật phẩm.

"Nếu là không có lỗ ngón tay, mai rùa lại càng đáng giá." Tiếp tục lấy ra thu hoạch, Sở Thiên trong lòng có chút nghi hoặc. Nghĩ lại, đây cũng là chuyện không có cách nào khác. Cho đến ngày nay, hồi tưởng lại lúc đó tình hình, như trước lòng còn sợ hãi. Nếu không phải cuối cùng bước ngoặt Huyền Lân bảo hộ, lúc trước không chết cũng trọng thương.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 80: Thẻ hồ quán đỉnh

Lúc đó hai bên gặp nhau, Kim Bối Lục Quy trước tiên rút vào xác, Huyền Lân đến trao xé miệng cắn đã lâu, càng lấy cứng rắn long giác dùng sức đỉnh, cũng không thể đem chi đánh bại. Chợt Sở Thiên dùng Dương Cương Kính đánh hồi lâu, hao tổn tại đây quy tĩnh lực, bắt lấy hơi biểu hiện mềm nhũn một sát na vậy, kịp thời dùng Hắc kim trao xuyên thấu mai rùa, lúc này mới làm bị thương trong đó bản thể.

Phát giác được trí mạng nguy cơ, tại đây quy không chút do dự, lập tức dẫn bạo yêu hạch, may mắn quyết đoán rút tay lui về phía sau, Huyền Lân lách mình ngăn cản ở phía trước, đều thừa nhận lực phá, hộ thành hấn an toàn vô sự.

Kia Hắc Lân không biết như thế nào sinh ra được, đủ để trọng thương thậm chí đánh gục huyết nhục đoạn sóng xung kích, mà ngay cả một khối lân phiến cũng không tác hủy, kịch liệt bạo tạc, Huyền Lân tuy đầy bụi đất, nhưng động nhích người liền chuyển động, đúng là lông tóc ít bị tổn thương. Thấy Sở Thiên âm thầm lú lờ, may mắn tập luyện qua Dương Cương Kính, bằng không thì căn bản vô pháp hàng phục con thú này.

Không công mò mẫm bận việc rất nhiều thời gian, mệt mỏi đầu đầy mồ hôi, đừng nói đáng giá nhất yêu hạch, tự bạo liên huyết nhục cũng không trông thấy, chỉ phải nhặt được hư hao mai rùa lấy an ủi.

Ai có thể sớm dự đoán, tại đây quy mỗi gặp nguy hiểm tất chui vào xác, có vẻ như tính tình đồn hậu bảo thủ, tính tình lại thật là táo bạo cương liệt, từ vọng trước mắt cam nguyện ngọc đá cùng tan, thiếu chút nữa khiến Sở Thiên ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo.

Theo Vật phẩm từng kiện từng kiện bị chuyển đi, nguyên bản Giới Không trên dần dần khoảng không dâng lên cuối cùng, Sở Thiên dừng lại chăm chú xem kỹ, có thể bán Vật phẩm đều bị lấy ra, chỉ còn lại một ít hăng ngày đồ dùng và chỗ tập võ học.

Nhìn qua lên trước mặt chông chất như núi hàng hóa, tộc tỷ khẽ thở dài, nhiều như vậy đồ vật, đợi tí nữa muốn thời gian thật dài phân loại sửa sang lại. Thu hồi trong nội tâm ý niệm trong đầu, thon dài ngón tay ngọc khẽ nhúc nhích, mục quang lấp lánh cộng lại giá trị.

Nàng này dung mạo thậm hảo, lại không cam lòng nhìn bình hoa, tại buồn tẻ kể toán bên trong rèn luyện kỹ xảo, chiêu thức ấy "Chi tính pháp" do trong đó sáng tạo độc đáo, tính chuẩn vị trí không thua gì gậy gậy bàn tính, nhưng lại không cần công cụ, thuận tiện dễ dàng đi, tại đồng hành bên trong có thể nói phong tao.

Bởi vì trước mắt Vật phẩm quá nhiều, tiêu phí một đoạn thời gian, tính ra khoản khê mở cặp môi đỏ mọng: "Thiên tiểu đệ thu hoạch tương đối khá, tổng cộng ba trăm hai mươi năm khối nguyên thạch, muốn hiện tại lấy ra đi?"

Nghe nói như thế, Sở Bảo trùng lớn mắt châu. Tiểu Thiên cực kỳ biến thái, được rồi, cùng biến thái so với, nghĩ đến quá nhiều, thật sự là tự rước lấy nhục. Một đám người trẻ tuổi mặt lộ vẻ cực kỳ hâm mộ, đây chính là số tiền lớn, đầy đủ bọn họ tiêu dùng đã lâu. Có người tự giấu cười cười, không hề cảm bản thân mà so sánh với, chỉ là trông lại trong ánh mắt, thêm nhiều vài phần tôn sùng.

Thấy đối phương khê gạt đầu, tộc tỷ điểm thanh nguyên thạch, thu vào trong túi, dùng dây nhỏ buộc lại đưa qua, khách khí nói: "Thỉnh thăm tra đối chiếu một chút."

Nghe vậy Sở Thiên nhanh chóng nhìn quét, đại khái số lượng được đẩy ngón tay lay động đem thu vào dung giới. Tộc tỷ chuyện này lâu ngày, tận mắt nàng kiểm kê mấy lần, định sẽ không ra sai lầm. Chiếm dụng nơi đây đã lâu, nên cho người khác vọt lên địa phương.

Lần trước rèn luyện, dùng hết có khả năng, vậy mà vẹn vẹn đạt được hơn 100 khối nguyên thạch, lần này cũng không thấy khản trương, thuận theo tự nhiên tùy ý săn bắn, thu hoạch đúng là trước kia gấp ba. Ước chừng không kém nhiều thời giờ, đặt mình trong đồng nhất rừng rậm, trong đó căn nguyên ở chỗ khu vực bất đồng, ngoại vì cùng chỗ sâu thu hoạch, cơ bản không thấu có thể so sánh tính cách.

Đột nhiên, lối vào lại lần nữa tiếng động lớn ồn ào lên, công môn rất nhiều thiếu niên tràn vào, tứ tán mà khai mở, cấp một cái khí độ phi phàm anh tuấn người trẻ tuổi nhượng ra nói tới, Sở Thiên theo tiếng quay đầu nhìn lại, đồng tử hơi hơi co rút lại, người này chính là bị hắn xem làm mục tiêu Sở Phi Dương.

Vai khiêng không lồ Điều Thi chậm rãi đi tới, Sở Phi Dương mặt mang mọi mệt, quần áo nhiễm phong trần, mục quang như cũ thần thái sáng láng. Phần eo nghiêng treo vô kiếm, trong đó bảo kiếm mặc dù không thể nhận ra, lại có tí ti Huyết Tinh Khí cách truyền ra, không rõ ràng tràn ngập tại bốn phía trong không khí.

Thấy thế mắt Sở Thiên nghiêm nghị, theo hắn đoán chừng, người này cùng hắn, vừa mới rèn luyện trở về. Chợt mục quang quảng hướng chim không lồ, nao nao, đây là yêu thú cấp hai?

Thu hồi trong nội tâm suy nghĩ, Sở Thiên tránh ra con đường, tạp nhập trong đám người nhìn náo nhiệt. Sở Phi Dương cũng không kiêu căng, hướng nhường đường tộc nhân mỉm cười gật đầu, trực tiếp đi đến trước quầy, đem trên vai Điều Thi đặt trên mặt đất.

Rất nhiều tầm mắt tụ tập qua, tộc tỷ ngưng thần nhìn kỹ, hồi tưởng con thú này lai lịch. Điều Thi toàn thân tựa như đúc bằng sắt, một đôi ngắn cánh tràn ngập độ mạnh yếu, hình thể tráng kiện cao hơn nhà trệt, như thể trọng lượng phi không lên, cho là hiếm thấy.

Như vậy khó tư hồi lâu, coi nàng mấy năm công tác kinh nghiệm, đối với cái này thú lại nói không nên lời nguyên cớ. Chỉ phải áy náy cười cười, thỉnh Sở Phi Dương chờ một chốc, lắc lắc eo đến gần sau quầy trong cửa nhỏ, rất nhanh, một người trung niên chấp sự tùy ý đi ra.

Chứng kiến nằm trên mặt đất Điều Thi, người này sắc mặt đột nhiên ngưng tụ, cúi đầu lượn hành vài vòng, kinh nghi bất định nhìn về phía Sở Phi Dương nói: "Yêu thú cấp hai Tinh Hỏa cự kiêu, đây là do ngươi tự tay chém giết đoạt được?"

Nghe vậy Sở Phi Dương ôn hòa cười cười, đối với cái này không bình luận, lễ tiết bên trên không chê vào đâu được, gọi người không may may oán trách. Trung niên nhân mắt lộ tự giễu, thầm nghĩ như thế nào rối loạn chừng mực, mà ngay cả luật thép đều quên hết.

Tại hội đoái, nhất trí không truy cứu Vật phẩm khởi nguồn. Ở gia tộc lý niệm, cho dù là giết người đoạt vật, chỉ cần thành công, coi như là bổn sự. Cho dù có cừu gia đến cửa trả thù, gia tộc đều hỗ trợ đối phó, tối thiểu tại Liệt Nham thành cái này mạnh đất.

Ho nhẹ mấy tiếng che dấu xấu hổ, trung niên nhân ngưng thần liền làm ra định giá: "Cái này Tinh Hỏa cự kiêu như nhị giai giai đoạn trước tu vi, nhưng con thú này thiên phú dị bẩm, phóng thích Tinh Hỏa kỹ năng đặc biệt uy lực kinh người, tầm thường trung kỳ yêu thú đều không dễ dàng trêu chọc, ước chừng tại 150 khối nguyên thạch, lấy thân phận của ngươi cấp cái ưu đãi, tính làm 160 khối nguyên thạch tốt chứ?"

Tuy người này lúc trước có chút thất thố, nhưng ổn định tâm thần, liền chậm rãi mà nói, báo giá có lý có cứ, làm người tin phục, biểu hiện ra tương đối chuyên nghiệp công tác tiêu chuẩn. Bởi vậy có thể thấy, trong đó chấp sự chi vị danh xứng với thực.

Đối với cái này Sở Phi Dương khẽ gật đầu, quanh mình người vây quanh lại bình tĩnh không lên, trong nháy mắt hô to gọi nhỏ bên tai không dứt, năm không nhọc quán chém giết yêu thú cấp hai, như thể chiến tích đủ để khiến người ghé mắt.

Tuy đã có phỏng đoán, nhưng nghe đến cuối cùng quyết đoán, Sở Thiên như cũ hít vào ngum khí lạnh, biểu tình kinh hãi mặt lộ vẻ cười khổ. Mà Tinh Hỏa cự kiêu báo giá, cũng gọi là người tắc lưỡi không thôi. Hắn tiêu hao trọn một tháng, vất vả liều tới nguyên thạch, người khác chém giết 1 con yêu thú, đều chống đỡ vượt được một nửa.

"Còn kém quá xa, thành mau chóng đột phá Uẩn Khí Cảnh mới được." Hội đoái nguyên thạch, Sở Thiên bốn tướng chi dùng vào tu luyện, lúc này lại cái biến chủ ý, như một cái tân ý nghĩ.

Điều thi thể tích to lớn, dung giới không thể thu, trung niên chấp sự phát tay đưa tới vài người tạp dịch nâng lên, kẹp chặt vận đến chuyên dụng nhà kho, bản thân cũng không ly khai, ngồi ở ghế dựa bên trên ở bên quan sát.

Xử lý xong nhị giai cự kiêu, Sở Phi Dương thông dong trong giới chỉ lấy ra cái khác Vật phẩm, cung cấp tộc tỷ chăm chú kiểm kê, không lâu sau lại xuất hiện cái vật hi hân, chấp hành nhìn chăm chú nhìn kỹ, nhận ra là Tam phẩm linh dược Tuyết Liên Tâm, thứ này giá trị, không thể so với Tinh Hỏa cự kiêu yếu hơn ít nhiều.

Khó khăn kiểm kê xong Vật phẩm, Sở Phi Dương thu hoạch, cuối cùng thay đổi cái giá trên trời, tổng cộng tám trăm sáu mươi khối nguyên thạch, làm tộc tỷ báo ra cái giá này, tiếng thần phục liên tiếp ở đại sảnh vang lên.

Như vậy vị chưa thấy qua lớn các mặt của xã hội thiếu niên, không ngừng lấy tay xoa lỗ tai, nhiều lần hỏi bên người đồng môn, đồng đều hoài nghi nhà mình lỗ tai xảy ra vấn đề. Rất cuộc, cái giá này đủ để tại thành bên trong đặt mua hạng nhất sản nghiệp.

Tiếp nhận túi chứa nguyên thạch nhét vào giới, Sở Phi Dương phát phát tay, hướng bốn xung quanh xem người vô số kính ngưỡng mục quang, quay người đi ra đại môn.

Đưa mắt nhìn hắn rời đi, ngốc trệ hồi lâu, Sở Thiên chậm rãi thu hồi ánh mắt. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn không còn khinh mạn, được thay thế bởi nghiêm túc. Gần đây mọi việc thuận buồn xuôi gió, trong nội tâm sinh sôi một chút kiêu ngạo, lúc này bị quét sạch. Cả người như thể hồ quán đỉnh, trong chớp mắt thanh tịnh vô cùng.

"Người giỏi còn có người giỏi hơn Thiên Ngoại Hữu Thiên, cũng không thể bởi vì có chút thành tựu, liền tự cao tự đại, không coi ai ra gì kia." Chuyện

hôm nay khiến hân hăm vào trầm tư, mục quang kiên nghị bờ môi khẽ mím môi, quyết ý làm gì chắc đó không kiêu không nóng nảy, chỉ có như thế, năng lực tại bao la mờ mịt vô đồ bên trên đi được xa hơn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Diện mạo ban đầu

Thành Tây cửa hàng mọc lên san sát như rừng, nhân khí cường thịnh, chính là cả tòa thành thị trung tâm thương nghiệp. Có tư cách mở cửa tiệm, cho dù là hàng via hè, đều hoặc nhiều hoặc ít cảnh. Dần dần, có dừng khí ngầm hiểu lẫn nhau cân đối, ổn định mang đến phồn vinh. Bởi vậy, nên khu vực phố lớn ngõ nhỏ thường xuyên dòng người tuôn động.

Hôm nay xuân quang ấm, khí hậu hợp lòng người, Sở Thiên bước chậm đường nhỏ, tính toán bình thường càng thêm chen chúc. Nhận lấy nguyên thạch trong tay dư dả, Sở Thiên liền mệnh Tiểu Nguyệt ra ngoài tìm hiểu tin tức, biết được cần thiết chi vật sẽ ở Ngân Phủ đầu giá hội bán ra.

Chờ đợi mấy ngày, cuối cùng đã tới đầu giá hội tổ chức ngày, đem Huyền Lân lưu cho Tiểu Nguyệt trông giữ, không vội không chậm chạy tới phòng đầu giá.

Ven đường thì thể chứng kiến bác gái cùng món buôn bán mặc cả, hưởng khách say khướt từ từ lâu lay động đi ra, khuê tú tiểu thư đối với trụ sức chọn chọn lựa lựa. Nhưng Sở Thiên lực chú ý tập trung ở vũ khí cùng được vật, là chiêu dụ khách hàng, tiểu thương thét to âm thanh nổi lên không dứt.

"Tân Thiết Kiếm, do tinh thiết dụng tâm đoán tạo, thật là chém giết mãnh thú, đánh bại địch giành chiến thắng lợi khí."

"Thanh Cương y, mặc vào an toàn càng có bảo đảm"

"Xích Huyết hoàn, phục dụng khí lực bạo tăng, nghiền ép cùng giai không nói chơi, muội tử trước mặt cũng tốt hãnh diện a."

...

Suy nghĩ khác người giới thiệu, hấp dẫn không ít mục quang, càng có một chút người trẻ tuổi ngừng chân nhìn Xích Huyết hoàn, thiếu niên tâm tính, huyết khí phương cương, ai không nghĩ giẫm người thượng vị, lấy bác ý trung nhân cười cười?

Cái này vũ khí được hoàn, Sở Thiên hơi nhìn nhìn liền không lưu lại nữa, ngược lại là chọn lấy mấy dạng vật lẫn lộn. Tốt xấu tính cái con em gia tộc, hàng via hè mặt hàng không thấu đáo mấy may lực hấp dẫn.

Thân mặc tộc quần áo và trang sức, đưa tới vô tình gặp được người qua đường kính nể, cùng với gặp gỡ bất ngờ mỹ nữ ưu ái, tại đông đảo cực kỳ hâm mộ trong ánh mắt, đi tắt liên tiếp chuyển qua mấy con phố ngõ hẻm, tới rộng rãi trên đường lớn đi chỉ chốc lát, liền đến đầu giá địa điểm.

Lọt vào trong tầm mắt là một tòa to lớn lầu các, tầng số chỉ ven ven có ba tầng, mỗi tầng đều gấp mấy lần tại nhà trệt, chân thực cao độ cũng không thấp, cực kỳ rộng lớn, có thể so với loại nhỏ quảng trường, từ thị giác bên trên trắng lè hùng vĩ. Toàn bộ lầu các chính là do khối lớn gạch đá lũy thành, có phần làm cho người ta lấy hoang vu bao la mờ mịt cảm giác.

Ngửa đầu trở lên nhìn, "Ngân Phủ phòng đầu giá" chiêu bài cực kỳ bắt mắt, cũng không phải là văn chương viết, thuần túy lấy sắc bén chi vật khắc mà thành, chữ viết xâm nhập cứng rắn gạch đá, không ra làm sao mỹ quan, lại có chừng sát phạt chi khí mờ hồ truyền đến, nhìn qua trong nội tâm rung mình.

Lội vào người đến người đi, trong đó không thiếu tu vi tinh thâm người, lại không người dám tư sinh sự đoán, trung thực lấy ra nhập tràng phí đưa cho giữ cửa hộ vệ.

Võ giả cương quyết bước bình, sở dĩ như vậy quy củ có nguyên nhân. Phòng đầu giá thành lập hướng tới, cuồng võ quán tham dự cạnh tranh, lấy mạnh hiếp yếu muốn cường đoạt người khác Vật phẩm. Còn có lớn thần cuồng chính là Hóa Cương Cảnh, xưa nay hoành hành đã quen, công khai khiêu chiến

đấu giá quy tắc.

Kết quả bọn họ một nhóm bị đương trường ngăn lại, thần cuồng cũng bị đấu giá hội trấn trấn Hóa Cương Cảnh truy sát chí tử. Thi thể bị đặt tại lối vào bạo phổi nặng trĩu ba ngày, dùng cái này cảnh giới nhập tràng người. Hiện hách một thời cuồng võ quán trong khoảnh khắc hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Từ nay về sau, nơi này đến nơi này, mọi người chung quy tâm sinh kính sợ, không hẹn mà cùng tuân theo đấu giá hội thiết thì, tức thì "Người trả giá cao thành". Mạnh mẽ như tam đại gia tộc, sờ không rõ ngọn nguồn dưới tình huống, đều kiêng kỵ ba phần.

May mà phòng đấu giá ý nghĩ tại làm giao dịch, chưa bao giờ làm ra khác người sự tình, nhiều năm qua cùng vốn thế lực bình an vô sự.

Dáng công môn hơi chút trầm ngâm, Sở Thiên lấy ra vừa mua được hắc mũ rộng vành đội ở trên đầu, vành nón phía trước rủ xuống lụa đen che khuất tướng mạo, lại lấy ra hắc bào mặc trên người, che khuất trên người màu Văn Tộc huy. Cho dù Sở Văn lúc này, cũng không dám nhận thức hắn.

Đi tới cửa, bị hộ vệ đuổi ra tráng kiện cánh tay ngăn lại, trầm thấp tiếng nói vang lên "Thỉnh giao nạp nhập tràng phí, một khối nguyên thạch."

Vô luận cách ăn mặc, chẳng phân biệt được thân phận, chỉ cần giao nạp phí tổn, chính là khách quý, cự tuyệt giao nạp, liền đuổi người đi, Ngân Phủ phòng đấu giá chỉ nhận tiền.

Trong nội tâm một hồi thất vọng, Sở Thiên trên tay nghiêm túc, bận rộn lấy ra nguyên thạch đưa cho người này. Một khối nguyên thạch, đây chính là mười cái kim tệ, đầy đủ bình dân nuôi gia đình lâu, ở chỗ này chỉ là nhập tràng phí.

"Mời vào." Hộ vệ trên mặt lộ ra thể thức nụ cười, thủ chương đi đến bên trong dẫn, xoay người hơi hơi khom người, thỉnh hân đến. Hiện nhiên kinh nghiệm huấn luyện, ngôn luận cử chỉ cười nhẹ đi đường quen, không thể bắt bẻ.

Sở Thiên khẽ gật đầu, đề xuống vành nón, theo dòng người chậm rãi nhập tràng. Đến chờ đợi khu, chỗ ngồi đã bị chiếm đi hơn phân nửa, dòng người không ngừng tràn vào, bận rộn tìm đến một chỗ chỗ ngồi ngồi xuống. Uống xong nữ hầu người đưa tới nước trà, tựa lưng vào ghế ngồi nhắm mắt dưỡng thần.

Đột nhiên, yên tĩnh bị từng trận tiếng ồn ào đánh vỡ, lối vào dòng người tự động tách ra, trong đó chậm rãi đi tới một đám người trẻ tuổi, nữ có nam có, khí chất phi phàm, lờ mờ hướng bốn phía mục quang, đều mang theo tài trí hơn người khinh thường. Vạt áo trước vị trí có thêu tăng băng đường vân, chính là Tổng Gia tộc huy.

Người cầm đầu tướng mạo tuấn mỹ, khí độ cao quý, non nét gương mặt cao ngạo lạnh nhạt, quanh thân có hàn khí quanh quẩn, nguyên lực ba động mạnh mẽ vô cùng, tu vi đạt Uẩn Khí Cảnh tầng thứ. Tại đây thích hợp thời điểm, lại tay đem Chiết phiến chậm rãi lay động, hấp dẫn đông đảo ánh mắt ngưỡng mộ.

Tại Liệt Nham thành trẻ tuổi kiệt xuất nhất trong ba người, Tổng Ngọc nhỏ tuổi nhất, vẻn vẹn mười lăm có thừa. Lúc trước Khải Linh vẻn vẹn một năm, liền từ tộc rất nhiều tiểu bối bên trong trở hết tài năng. Bực này thiên phú, phóng tầm mắt hiện nay không người thể địch, chỉ có mười mấy năm trước Sở Văn có thể sánh bằng.

Thế nhưng, quá thời hạn thiên tài trước kia huy hoàng, cũng không có đàm luận giá trị, hiện tại mọi người nói chuyện say sưa, chính là vị này ngọc công tử tương lai thể đi thật xa. Có thể nói người này bị toàn thành người gửi lấy kỳ vọng cao, như thể thiên phú, tương lai nhất định có thể thành tựu một phen đại sự, khiến người địa phương tại phụ cận thành trì trước mặt, hưng hăng nơi đây lộ lần mặt.

Trừ đó ra, Tổng Ngọc bên người váy xanh thiếu nữ khiến cho đông đảo chú ý. Long mày hạ con ngươi hắc bạch phân minh, tiêm xinh đẹp cái cằm mặt trái xoan, ánh mắt biểu tình hơi có vẻ cay nghiệt, lại càng làm cho nam nhân điên cuồng, lại không người dám hành động.

Bởi vì nàng là ngọc công tử thân tỷ tỷ Tổng Tinh Tinh. Nếu là hơi có làm càn, chắc chắn bị oanh sát thành cận bã. Mỹ nhân thành đáng quý, mạng nhỏ giá càng cao a.

Thấy những người này đi vào, phòng đấu giá an bài quản sự tự mình tiếp đãi. Thứ nhất cường long không áp địa đầu xà, chung quy cấp nổi tiếng từ xưa thế lực chút mặt mũi. Mà đến tam đại gia tộc tài lực hùng hậu, tới ít nhiều có sinh ý vắng lai. Bởi vậy, tộc đệ tử như tuân thủ quy củ, phòng đấu giá luôn luôn là vô cùng ưu đãi.

Quản sự mặt mang nụ cười chạy đến, một hồi hàn huyên, rất khách khí Tổng Gia đệ tử dẫn vào phòng nhỏ chờ đợi, trong đó phục vụ so với chờ đợi khu càng chu đáo. Đưa mắt nhìn những người này đến, Sở Thiên thu hồi ánh mắt thăm nghĩ, hết lần này tới lần khác những người này thành đàn chạy đến, sẽ không cùng mình chạy cùng một mục tiêu a.

Sau một lúc lâu, công môn lại là một hồi động tĩnh. Theo ánh mắt mọi người nhìn lại, Sở Thiên mặt lộ vẻ thần sắc kinh ngạc. Chỉ thấy dẫn đầu một người, tướng mạo anh tuấn, nụ cười âm áp, bên hông nghiêng treo bảo kiếm, không phải Sở Phi Dương là ai? Đằng sau đi theo người xung quanh, vạt áo trước thêu lên văn thái tộc huy, đều là tộc tùy tùng.

Sở Thiên hắc bào gia thân, Sở Phi Dương tự phân biệt không ra, hướng nhìn nào nhiệt người hơi vừa chấp tay, liền dẫn lĩnh mọi người, một vị khác quản sự dẫn vào giữa phòng.

"Không thể nào." Sở Thiên vẻ mặt như đưa đám thì thảo tự nói, không rõ dự cảm dần dần từ trong lòng dâng lên.

"WOW, đầu tiên là Tổng Ngọc, lại là Sở Phi Dương, hai vị như thế nào không hẹn mà cùng xuất hiện, đây là có chuyện gì?" Phụ cận một người biểu thị

khó hiểu, Sở Thiên bận rộn vánh tai nghe.

"Hắc, lão huynh hẳn là không biết rõ tình hình? Tại đây lần đấu giá hội, sẽ có Hòa Diệp Linh Liên bán ra." Bạn hẳn nhỏ giọng nói thầm, vốn không muốn người khác nghe trộm, không muốn Sở Thiên thánh giác cực nhạy bén, nghe xong cái Thanh Thanh Sở Sở.

"Trách không được liên Tổng, Lưu hai nhà đều phái người đến đây, đích thị là hi vọng đem vật ấy bỏ vào trong túi."

"Đó là đương nhiên, ai không nghĩ ít nhiều một vị đệ tử tấn cấp Uẩn Khí Cảnh nha."

"Tam đại gia tộc xuất thủ tranh đoạt, tràng kia mặt, chắc chắn, đợi tí nữa có trò hay để nhìn."

"Ta dám đánh cược, Lưu Phong đã trên đường, lập tức đến đến thắng hiện trường. Bực này chuyện tốt, đoán chừng cái nào đều rò không hết."

...

Nghe đến mấy cái này, Sở Thiên toàn bộ chi tâm nguội lạnh cái thông thấu, vốn tưởng rằng việc này được coi là cơ mật, không muốn lại ồn ào dư luận xôn xao. Cũng đúng, Tiểu Nguyệt cũng có thể không uổng phí công phu thám thính tin tức, lấy tam đại gia tộc thủ đoạn, há lại sẽ không biết. Hơn phân nửa tin tức do phòng đấu giá cố ý tiết lộ, trước đó tạo tốt hơn thế, dẫn mọi người ít nhiều, vật phẩm đấu giá giá cả mới có thể lura đặt lên.

Rất nhanh, một đám vật áo trước thêu Lưu gia tộc người chạy đến, cầm đầu nhất tên thiếu niên thân hình cao lớn, khí thế bức nhân, từ miệng người khác Sở Thiên biết được, người này chính là Lưu Phong, trong đó thanh danh có thể nói như sấm bên tai.

Lần đầu nhìn thấy mặt mày, Sở Thiên lại không có tam sinh hữu hạnh cảm giác cảm giác, sắc mặt càng biểu hiện đáng chất, lần này e rằng muốn tay không mà quay về.

Sau đó, dòng người không ngừng tràn vào, có đi tại chờ đợi khu, như diện mạo nhân vật, tất bị dẫn vào phòng nhỏ chờ đợi. Theo thời gian đẩy mạnh, nhân số càng ngày càng nhiều.

Chờ đợi khu chỗ ngồi nhanh bị chiếm hết, hùng hồn tiếng chuông vang vọng toàn trường. Phòng bán đấu giá lớn cửa bị đẩy ra, mấy vị hộ vệ từ bên trong đi ra, phân ra canh giữ ở hai bên, khí tức trầm ngưng, tay đề bội đao, quả nhiên uy phong凛凛.

Lần lượt lệ cũ chuông âm thanh vang lên, đại biểu đấu giá hội sắp bắt đầu. Bọn hộ vệ duy trì trật tự, trước thà gian phòng khách quý đến, sau đó mới đến phiên chờ đợi khu người bình thường.

Chỉ một thoáng, mặt đất khẽ chấn động, hải lượng đám người, hắc bào yểm hộ, Sở Thiên lẫn lộn ở bên trong tiến nhập đại sảnh. Nhập tràng hoàn tất lớn cửa đóng lại, đấu giá đại hội sắp bắt đầu.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Tiết mục cuối cùng

Đấu giá đại sảnh địa vực rộng rộng rãi, căn cứ thân phận tầng thứ, thực hành phân cấp đối đãi. Cao đoạn võ giả ở vào hàng phía trước, Sở Thiên che giấu tung tích, áp chế khí tức, phân phối vị trí xoàng, ở vào khu vực trung gian. Một ít không có bối cảnh, tu vi nhỏ yếu gia hỏa, chỉ có thể ngồi ở tối chỗ hẻo lánh.

Nguyên bản mấy đám tiền phòng nhỏ chờ đợi khách quý, tất bị dẫn lên lầu hai bệ đá. Đặt mình trong ở trên tầm mắt trông trái, đơn giản là được quan sát toàn trường. Trên đài có bàn đá dựa vào ghế dựa, như hoa quả điểm tâm, càng có cao tổ chất thị nữ hô chỉ tức thì, đặc biệt phục vụ.

"Hoan nghênh đến đấu giá hội, bản thân Khôi Ngũ ườn làm chủ cảm, nếu là đấu giá, đó chính là người trả giá cao thành. Nếu có người có ý quấy rối, đó chính là cùng phòng đấu giá gây khó dễ."

Một đạo chuông lớn tiếng mãnh liệt nhớ tới, kéo về Sở Thiên tầm mắt. Biểu hiện ra trước đài đứng cái mình trần trắng hán, Khôi Ngũ này vạm vỡ, vẻ mặt dữ tợn, vừa nhìn liền phi người lương thiện. Lời nói roi xuống, làm cho người ta sợ hãi khí tức từ quanh thân bạo phát đi ra, khoảng chừng Uẩn Khí Cảnh đỉnh phong tu vi, bị làm cho một số người kinh hồn bạt vía, bận rộn thu hồi tham lam ý niệm trong đầu.

Thấy thế đông đảo người đầu giá nghen hòng nhìn trần trối, đều không nghĩ tới cái này nhóm cao thủ cuối cùng bị bày tại ngoài sáng, liền Liên gia tộc để từ đều sắc mặt nghiêm nghị. Đây chỉ là mặt ngoài Chấn Nhiếp, âm thầm tất nhiên khác như Hóa Cương Cảnh ẩn núp.

Nghiêm nghị mục quang nhìn chung quanh toàn trường, nhìn thấy mọi người mặt hiện kính nể, Khôi Ngũ lộ ra thoải mãn thần sắc, lấy lại bình tĩnh, mở miệng tuyên bố: "Nếu như mọi người đều không dị nghị, kia bớt sàm ngôn, cái này liền bắt đầu a."

Chợt, hần khoát khoát tay bên trong chuông bạc, vậy mà không nghe thấy động tĩnh gì, bên người cứ thế xuất hiện một người mỹ mạo thị nữ, thon dài bàn tay trắng nõn sáng tỏ như ngọc, liền vô nghiêng kéo lấy trường đao. Hàng phía trước ánh mắt người chứng kiến, nàng này lại là đến từ phía dưới dưới mặt đất tầng, kinh qua xảo diệu cơ quan đưa nàng tới đây.

Xoát một chút, Khôi Ngũ từ trong vô rút ra trường đao, ở đại sảnh ánh sáng làm nổi bật, mặt đao trơn nhẵn trong như gương, miệng lưỡi mười phần sắc bén, dùng để chém thuận tay. Biểu hiện ra mặt bàn tích không nhỏ, hần vậy mà không hạ xuống, vận chuyển thân pháp, huy vũ trường đao, tùy tiện diễn luyện, chỉ thấy người giống như vượn bay, đao như lưu sương, dẫn tới rất nhiều đao khách hai mắt tỏa sáng.

Biểu diễn qua, hần đem đao thu vào trong vỏ, chuyển chính thức thân thể, mặt không đỏ hơi thở không gấp, trong miệng giới thiệu nói: "Bí ngân bảo đao, phẩm giai trung đẳng. Lấy thượng đẳng Bí ngân làm vật liệu, kinh qua danh sư vài lần tinh luyện đoán tạo mà thành. Giết người tự nhiên vừa tay, càng trọng yếu hơn là, tạo hình hoa lệ, đặc biệt có hình. Các vị tiểu bằng hữu, cầm trong tay đao này lại đi tán gái, nghĩ đến tăng lên không nhỏ, tất là ôm mỹ nhân về."

Nói tới chỗ này, khôi hài trừng mắt nhìn, lộ ra cái nam nhân đều hiểu biểu tình, dưới đài người không ngờ như vậy cường giả, có thể như vậy đặt ở cái giá đỡ, hơi chút yên lặng, nhao nhao chợt cười không chỉ. Rồi mới nghiêm ngặt bầu không khí đều không có, tình cảnh trong chớp mắt hòa bạo dâng lên

Đối với cái này, Sở Thiên mỉm cười khẽ lắc đầu. Người này lời nói rất có thú, có thể cái gọi là Bí ngân đao, dưới cái nhìn của hần quá bình thường. Sở Sở Hoảng Thủy Kiếm, chất lượng liền tại phía xa ở trên. Huống chi, hần chưa bao giờ tập luyện đao pháp, lại càng không để tại mắt.

"Bí ngân bảo đao, giá bắt đầu giá bốn mươi khối nguyên thạch, tăng giá không thể ít hơn năm khối, hiện tại bắt đầu báo giá." Hơi chút trên chọc, Khôi Ngũ chính cống khai ra giá khởi điểm.

Tuy Sở Thiên không thích đao này, lại có người thích. Một ít du đầu phần diện gia hỏa nhao nhao tăng giá, cuối cùng bị một người lấy bảy mươi khối nguyên thạch mua hàng.

Đây là vị rất có của cải bụi hoa lão luyện, nghe nói tán gái tăng thêm mà nói, mừng rỡ mặc kệ thật giả, không nói hai lời khai ra giá cao. Mang tới Bí ngân đao, từng tắc một đem đao rút ra, con mắt sắc nhìn thân đao, phảng phất chứng kiến mỹ nữ bị lấy hết y phục.

"Thật khó." Mũ rộng vành lụa đen, Sở Thiên nỉ non nói, hiển nhiên không có thể hiểu được loại này tiêu phí phương thức. Sở nhập Tuyết Tùng lâm rèn luyện, đau khổ phấn đấu một tháng, tổng thu hoạch bất quá một trăm đồng thạch, bảy mươi khối nguyên thạch đòi hỏi hơn phân nửa nguyệt. Nếu có người cầm đao này đổi lấy nửa tháng vất vả, hần dao động chặt đầu vậy mà không cho phép, người này thật sự là quý Mê Tâm khiêu.

Tiếp theo kiện là Tam phẩm võ học Tội Bi Thủ, lấy thật nhỏ văn tự tái tại cổ xưa trên tám bia đá. Giá bắt đầu giá bị định là một trăm khối nguyên thạch. Định giá không thấp, xét thấy thực dụng tính cách, tại từng đạo nhiệt tình trong thanh âm, thử công bị một phương thể lực lấy 160 khối nguyên thạch chụp được.

Đối với cái này Sở Thiên Vô Niệm nghĩ, cái này võ học coi như không tệ, lại như thế nào đều so ra kém sở tu Âm Dương Ấn, tham thì thâm, không bằng tính toán tỉ mỉ lưu lại làm hần dùng.

Như đặt ở bình thường, tam đại gia tộc làm sẽ ra tay cạnh tranh, vô luận nội tình sâu hơn, đều cần mở rộng cát chứa dự trữ. Có thể khác thường chính là, cạnh tranh thử công cả trong cả quá trình, ngồi ngay ngắn lâu hai cực hạn thể lực đều không xuất thủ, ôm định chủ ý bày ra tọa sơn quan hổ đấu tư thế, hiển nhiên có mưu đồ.

Các thức vật phẩm đầu giá từng kiện từng kiện trình lên, bị bất đồng thể lực một phen tranh mua, cảm thấy mỹ mãn nhét vào trong túi. Không nhìn thấy cần thiết chi vật, Sở Thiên có chút nhàm chán, đập không lên tinh thần, lười biếng ngáp một cái.

"Hỏa Diệp Linh Liên, tứ phẩm linh dược, phục dụng rèn luyện nguyên lực, có thể đề thăng tấn cấp Uẩn Khí Cảnh tỷ lệ, mà lại thể đề thăng khí vụ phẩm chất, giá bắt đầu giá 250 khối nguyên thạch, mỗi lần tăng giá như bất khả thấp hơn năm mươi khối."

Theo Khôi Ngũ vang dội tiếng vang lên, Sở Thiên toàn thân chấn động, trên người lười biếng hể quết là sạch. Ngồi ở lầu hai bệ đá nhóm khách quý, đều không ngoại lệ, từ trên ghế dựa, mỗi cái ngồi thẳng người. Thèm thường mục quang đồng loạt nhìn về phía biểu hiện ra đài, hiển nhiên việc này mục tiêu xuất hiện.

Toàn trường mục quang hội tụ hướng tới, đặt tại biểu hiện ra giữa đài khay, Hỏa Diệp Linh Liên đẹp đề nở rộ tại khăn gấm, cánh hoa từng mảnh hẹp dài, hình dáng như đỏ thắm lá cây, óng ánh Liên Tử khảm tại Liêm Tâm, màu sắc màu hồng chỉ ven ven có mấy mai, kỳ dị ba động mơ hồ lan ra.

Đến luyện thể cửu đoạn, muốn áp súc trong cơ thể nguyên lực, ngưng tụ thành cao độ khí tại đây đột phá Uẩn Khí Cảnh. Đó là một độ khó rất lớn che chắn, thông thường mà nói, cần quá trình khá dài. Nhưng Hỏa Diệp Linh Liên này có thể rèn luyện nguyên lực, đem cái này trải qua trên phạm vi lớn rút ngắn, ngưng tụ khí vụ mạo hiểm, cũng bị hữu hiệu giảm xuống.

Trên thực tế, nếu không phải phòng đầu giá thể lực sau lưng trùng hợp nhiều ra một cây, định sẽ không đem linh liên lấy ra đầu giá. Biết rõ vật ấy lực hấp dẫn, định giá khởi điểm, không chút khách khí công phu sư tử ngoạm. Lúc trước là đầu giá vật ấy, cố ý tiết lộ tin tức, tạo đủ thanh thế, hiện tại nên thu

hồi giá vốn.

Bởi vì định giá quá cao, Sở Thiên thoáng sững sốt, chính bởi vì nếu không muốn mở miệng. Một giọng nói vượt lên trước vang lên, lời nói này bên miệng lại bị chặn lại, một hơi lên không nổi, đến mức đỏ mặt tía tai, một hồi kịch liệt. Hoàn tất, giá cả đã bị lên ào ào nơi này 400 khối nguyên thạch, vượt qua tình hình kinh tế của hắc sắc mặt không khỏi lúng túng.

Trở thành võ giả không lâu sau, hẳn cho thấy lần đầu tham gia loại này đấu giá, giá cả vượt xa dự liệu, thậm chí mình đem sự tinh nghĩ đến quá dễ dàng.

Vừa ngay từ đầu, phổ thông chỗ ngồi còn có người mở miệng đấu giá, kế tiếp lần hai khách quý đều gia nhập tranh đoạt, một phen lên ào ào, rất nhanh thêm đến 600 nguyên thạch. Làm giá cả lên tới 800, trong tràng tất cả mọi người nhất trí thu tay lại, chỉ còn lại Tổng, Sở, Lưu Tam gia tranh đoạt.

"Tám trăm năm mươi khối." Nghe được Sở Phi Dương tăng giá, Sở Thiên một lần nữa dâng lên hi vọng. Không chỉ nghĩ đến, Phi Dương Ca đã là Uẩn Khí Cảnh, vật ấy cho hẳn vô dụng. Lấy hẳn gần đây biểu hiện, tộc cực có khả năng đánh tới trào cho mình.

"Chín trăm khối." Bên kia trên bệ đá, Tổng Ngọc lông mày nhíu lại, vô tình cắt đứt Sở Thiên phán đoán.

"Chín trăm năm mươi khối." Thanh âm trầm thấp vang lên, Lưu Phong tùy ý báo giá.

Thấy thế Tổng Ngọc mặt hiện lên xanh mét vẻ, đến tận đây, cái này chậu nước đã bị triệt để trộn lẫn, chẳng biết hươu chết về tay ai cũng còn chưa biết.

Sở Thiên trong lòng cho thấy lo sợ, không biết gia tộc có thể hay không từ Tổng, Lưu hai nhà trong tay, thuận lợi lấy được vật ấy, chỉ có như thế, hẳn mới có một đường cơ hội.

Vốn lần đấu giá hội tiết mục cuối cùng, sắp nghênh đón thu quan giai đoạn. Hòa Diệp Linh Liên cuối cùng hạ xuống người nào tay, đây là toàn trường tất cả mọi người đều muốn biết vấn đề.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Thanh Yêu Quả

Đấu giá hội hùng lực khí thế tiến hành, lần hai trên bệ đá, Tổng, Sở, Lưu Tam gia báo giá âm thanh liên tiếp truyền đến, từng cái một làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối giá cả, đem trong tràng bầu không khí đẩy lên cao trào. Thế lực khác mặt mang hiếu kỳ thần sắc, nơi đây suy đoán đến cùng hoa rơi người nào tay.

"Một ngàn khối." Thần thái bình tĩnh lại lần nữa tăng giá, Sở Phi Dương tựa lưng vào ghế ngồi, đây là tộc cho phép giá cao nhất, mặc kệ thành bại như vậy thu tay lại.

"Một ngàn năm mươi khối." Tổng Ngọc hơi chút do dự, không muốn buông tha cho tiếp tục đi lên thêm.

"Một ngàn hai trăm khối." Lưu Phong một hơi thêm 150, một bộ tinh thể bắt buộc bộ dáng. Thấy thế Sở Phi Dương cảm lấy chén trà, xốc lên cái nắp chạm rãi thổi hơi, hiển nhiên hoàn toàn bỏ qua, ngồi xem hai nhà tranh chấp.

"1400 khối." Vốn thêm năm mươi liền có thể, Tổng Ngọc rút cuộc tuổi trẻ, từ trước đến nay trời sinh tính mạnh hơn, cho dù ra giá, cũng không chịu rơi vào tay hạ phong.

Thấy cả hai hùng hổ, đại đa số người xem chừng, cạnh tranh đem sẽ tiếp tục. Nhưng ở toàn trường nhìn chung quanh, Lưu Phong biểu tình lòng hạ xuống, hướng Tổng Ngọc hơi chấp tay, trên mặt thay đổi nghiêm túc, lộ ra một vòng nụ cười: "Ngọc huynh đệ quả nhiên tài đại khí thô, bảo vật này để cho người, chúc mừng."

Tổng Ngọc vậy mà không chậm trễ, đứng lên chấp tay hoàn lễ, cứng rắn gửi ra nụ cười, đợi ngồi xuống, sắc mặt lại âm trầm xuống. Cái thằng này cố ý khích tướng, hại hẳn nhiều ra nguyên thạch, thực không phải vật gì tốt. Đến đến Hòa Diệp Linh Liên thu vào dung giới, sắc mặt đẹp mắt chút. Tổng Tinh Tinh con người lộ ra cuồng hỉ, nuốt linh liên, có thể thuận lợi tấn chức Uẩn Khí Cảnh.

...

Linh liên thành giao, kế tiếp đấu giá chi vật chất lượng có chút không sai. Như chất lượng tốt Phàm binh, cũng có thực dụng võ học. Đấu giá linh liên thất bại thực lực, vốn sắc mặt ửng đỏ, nhìn thấy những cái này vật thấp, xuất thủ trở nên xa xỉ, đều không muốn tay không mà quay về. Biểu hiện ra trên đài, các thức vật phẩm đấu giá như nước chảy đưa tới, lấy ngừng cao giá cả rất nhanh.

Tại vực này mua bán phong bạo dưới ảnh hưởng, Lưu, Sở hai nhà, cũng ở thích hợp thời cơ xuất thủ, hùng hồn chụp được hợp ý chi vật, thoáng bỏ sung trong nội tâm tiếc nuối. Chỗ đấu giá võ học, chất lượng cũng khá, lại đều thuộc về Tam phẩm, cho hẳn rất khó trên diện rộng để thắng chiến lực, như dùng tu luyện thiết yếu chi vật nguyên thạch hồi đoái, có thể nói được không bù mất.

Lại lấy xong đồng dạng Vật phẩm, Khôi Ngủ trên mặt hơi lộ ra một mệt, tinh thần phần chần lầy động chuông bạc, thị nữ trình lên ngọc chế khay, đưa tay xóc lên bên trên che hoàng vải bố, một mai quả lộ mọi người trước mắt. Tại đây quả vẻ ngoài thật là xinh đẹp, trong sáng tinh lặng, riêng là nhìn qua, đều chứng tâm thần ngưng định cảm giác.

Ho nhẹ mấy tiếng, hẳn thắm giọng nói mở miệng giới thiệu: "Thanh Yêu Quả, có người trùng hợp tìm thành, đặc biệt ủy thác bên ta đấu giá. Kinh qua giám bảo sư kiểm nghiệm, thuộc Tam phẩm linh dược, có gột rửa tâm thần hiệu quả đặc biệt. Giá khởi điểm một trăm khối nguyên thạch, mỗi lần tăng giá như bất khả thất hơn mười khối."

Khán giả nhao nhao lác đầu, bề ngoài là được đẩy lại lại không thể làm cơm ăn. Nguyên lực cùng thân thể mới là hạng nhất quan trọng hơn thời điểm, cái này gột rửa linh hồn là cái gì quý, nghe xong liền không đáng tin cậy. Hiệu quả không rõ chi vật, hay là cảm cần thận thái độ, không loạn hoa nguyên thạch tốt.

Cùng người bình thường tương phản, Sở Thiên ngược lại là hai mắt tỏa sáng, hẳn tự nhiên hiểu rõ tâm thần tác dụng, tâm thần càng thuần túy, tinh thần càng cường đại. Thứ này tốt xấu cũng coi như Tam phẩm linh dược, nuốt hạ lại, như thế nào đều có chút dùng a.

"Một trăm mười khối nguyên thạch."

Toàn trường hòa bạo đến tận đây, mãnh liệt nhát nhéo hồi lâu, Khôi Ngủ giờ lên tay áo lau đi trên trán mồ hôi lạnh, lấy hẳn chỉ lão luyện đều hơi cảm giác xấu hổ, âm thầm cô những người này không dễ gạt gẫm.

Một đạo thanh âm khàn khàn đột nhiên vang lên, mọi người nhận mạng khó hiểu theo tiếng nhìn lại. Người hô giá chính là đi ở bên trong chỗ ngồi Hắc Bảo Nhân, hắc mũ rộng vành che lấp tướng mạo, nghe cái này ồ ồ giọng, tuổi tác không nhỏ.

Người này tự nhiên là Sở Thiên, giọng thực quá mức non nớt, dễ dàng khiến rạp tâm không tốt người để mắt tới. Thoáng cái biến hạ tiếng nói, làm cho người ta nắm chắc không cho phép sâu cạn, phương là ôn hòa kẻ sách.

"Chỉ cần có người ra giá, sự tình liền dễ làm." Khôi Ngủ nhẹ nhàng thở ra, hơi hơi lộ ra nụ cười. Tâm tình sung sướng, thuận tiện thôi phồng một câu: "Vị bằng hữu kia thật đúng tuệ nhãn cao siêu, một trăm mười khối nguyên thạch. Còn có người ra giá mà, cơ hội khó được không để cho bỏ qua a."

Toàn trường vắng lặng, không ít người nhìn kẻ đàn tụa như dò xét Sở Thiên, thầm nghĩ lại là cái đầu óc thiếu cái dây cung ngu ngốc hàng. Mặc kệ người khác như thế nào nghĩ, Sở Thiên trong lòng thật là vui sướng. Lấy không được Hòa Diệp Linh Liên, mặc dù có chút tiếc nuối, nhưng hoàn toàn trong dự liệu. Nhìn tình huống cũng không người tranh mua Thanh Yêu Quả, nếu có thể lấy được vật ấy, vậy mà không tính đi một chuyến uống công.

Khôi Ngủ liên tục xác định hai lần, sắc mặt có chút tiếc nuối, chậm chạp ý định xác nhận một lần cuối cùng, chợt có thanh thúy tiếng tự phía trên vang lên: "120 khối."

Nghe vậy rất nhiều người đấu giá bận rộn trở lên nhìn, thấy Tổng Tinh Tinh buông xuống trang phục chi vật, đôi mắt sáng nhìn Sở Thiên, ánh mắt hàm chứa khiêu khích. Cái miệng nhỏ nhắn khinh thường héch lên, cố ý cách ăn mặc thành giả bộ như vậy thần bí? Hừ, theo không kịp thủy triều đỏ nhà quê. Váy xanh phác hoạ uyển chuyển đường cong, hấp dẫn không ít sắc híp mắt híp mắt không rõ ràng mục quang.

"150 khối."

Độc chiếm Thanh Yêu Quả mộng đẹp tan vỡ, Sở Thiên trong nội tâm bức bối, gia tăng nâng giá biên độ, hi vọng mượn tại đây làm nữ nhân này nhượng bộ.

"160 khối." Tổng Tinh Tinh lười biếng tựa ở trên ghế trúc, như ngọc đầu ngón tay nhặt lên một khóa bỏ đào để vào trong miệng, môi anh đào nhắm nuốt nuốt xuống, thông thả nơi đây mở miệng. Vị Đại Tiểu Thư này tài lực hùng hậu, rõ ràng có thể lái được ra càng giá cao, lại một chút mai đối thủ tính tình, hình dáng như mèo đùa giỡn lão thử.

Sở Thiên hai mắt phóng hỏa, ồ ồ thở, trong chớp mắt như tới đấu tranh đến cùng ý định. Vuốt ve ngực, đợi khí lưu loét, tâm tính ôn hòa, quyết định như vậy thu tay lại. Vô luận tình huống như thế nào, cũng không thể khiến tâm tính bên trái phải đầu óc. Lại thêm hạ lại, liền rất không phải có lợi nhất, vật này là có ích, lại không đáng qua giá cao.

Thấy hẳn không hề động tác, Tổng Tinh Tinh khẽ nhếch tiêm trượt xuống gấn chặt, thổi phù một tiếng cười khế, chậm chọc ý vị rất đậm. Tuy cách xa nhau khá xa, nghe không được tiếng cười, vốn lấy Sở Thiên hải lòng thị lực, bộ dạng này khinh miệt biểu tình, tự nhiên là rõ mồn một trước mắt, rõ ràng vô cùng.

"160 khối nguyên thạch một lần." Thấy tình thế trong sáng, Khôi Ngủ theo thường lệ bắt đầu ba lần xác nhận. Sở Thiên ngồi phịch ở trên mặt ghế, nhắm mắt lại không hề nhìn, vật ấy không có duyên với hẳn, mắt không thấy.

"Tiểu tử, đừng buông tha cho, mau đưa vật ấy về tay." Thanh âm già nua tự trong nội tâm dâng lên, Sở Thiên mở hai mắt ra, trong mắt hiển hiện một chút kinh ngạc, không nghĩ tới cả ngày ở trong Ngọc Bội thoải mái nhân nhả lão hồ ly, vậy mà kiềm nén không được, chủ động nhúng tay việc này.

"160 khối lần thứ hai." Khôi Ngủ mở một lần nữa, trong nội tâm thật là vui sướng, nguyên bản còn lo lắng thứ này bán không được, không muốn kết quả làm cho người ta thất vọng.

"170 khối." Đang lúc hân ý định cuối cùng xác nhận, bởi vì lão hồ ly mở miệng nhắc nhở, Sở Thiên không kịp hỏi nguyên nhân, không cần suy nghĩ lần nữa tăng giá.

Nếu không phải chuyên nghiệp rèn luyện hàng ngày vượt qua thử thách, lấy Khôi Ngủ định lực, e rằng đều muốn nhịn không được trương tròn miệng, lấy bày ra kinh ngạc. Cái này đều được?

Tổng Tinh Tinh làm sao nhận thua, ngồi thẳng thân thể mềm mại tiếp tục tăng giá, nội khí phía dưới bộ ngực sữa tức giận đến không ngừng phập phồng. Từ đối với lão nhân tín nhiệm, Sở Thiên bày ra phó lưu manh bộ dáng, theo sát phía trên, người nào cũng không chịu nhận sai.

Ra giá nơi này 250 khối, lựa đen, Sở Thiên trên trán chảy mồ hôi, trong nội tâm đau lòng không thôi, hi vọng lão gia hòa đừng lừa ta.

Tổng Tinh Tinh nội khí lên nào, đang định mở một lần nữa, Tổng Ngọc thấy thể ám thi sâu sắc, tự có vị khéo hiểu lòng người tiểu đệ đứng dậy đi đến bên bàn, hướng phía dưới phương Sở Thiên ôm quyền, tiếng nói tại dồi dào nguyên lực bao trùm, âm âm ở đây bên trong vang lên.

"Vị bằng hữu kia là nơi khác à. Ha ha, chúng ta thành Bắc Tổng gia, chắc hẳn ngươi chắc chắn nghe thấy. Vật ấy khiến tại chúng ta, lẫn nhau kết giao bằng hữu, tránh tất cả mọi người không thoải mái, ngươi cứ nói đi?"

Nghe nói lời ấy, toàn trường mục quang đồng loạt nhìn về phía Sở Thiên, nhìn hắn làm gì phản ứng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Kết quả như vậy

Với tư cách là đầu giá chủ trì, Khôi Ngủ như rồng mây, lại không có nhiều hơn can thiệp. Như đối lại người khác làm như thế, chắc chắn bị đương trường hành hung, mà ném ra phòng đấu giá. Rất cuộc, tới một mức độ nào đó, cử động lần này xem như vi phạm với quy tắc.

Nhưng Tổng Gia khác xa phổ thông thể lực có thể so sánh, tộc cao thủ đông đảo, tài lực mười phần hùng hậu, là không rõ lai lịch người đắc tội bọn họ, từ từng cái phương diện nhìn đều là loại không khôn ngoan. Nếu muốn trường kỳ lúc này đặt chân, bất quá quá mức đắc tội những cái này địa đầu xà.

Bên trái phải cân nhắc, Khôi Ngủ không làm cử động, sắc mặt có chút tức giận. Nếu khiến hai người cạnh tranh càng lâu, giá cả còn có thể lại gợn lên, như vậy rõ ràng uy hiếp, kia Hắc Bào Nhân không ngốc, sẽ thuận thế rời khỏi.

Thấy đối phương không làm ngôn ngữ, Tổng Gia tiểu đệ lấy là sự tình làm thỏa đáng, thoáng nhìn Đại Tiểu Thư đang sinh khí, liền thay nàng mở miệng hô giá: "260 khối."

Ra ngoài ý định chính là, mặc dù Tổng Gia tự bạo gia môn, Hắc Bào Nhân lại không để ý tới, chỉ là nhìn về phía Khôi Ngủ, tiếp tục mở miệng cạnh tranh: "270 khối."

Tăng giá biên độ cũng không lớn, ngữ khí vậy mà rất ôn hòa. Nhưng toàn trường người đều cảm thấy người này đầu óc không dùng được, Tổng Gia công khai lên tiếng, tăng giá ít hơn nữa, thái độ cho dù tốt, đó cũng là tới gây khó dễ. Người này e rằng đi không ra Liệt Nham thành, bắt từ cũng phải chút tàn phế.

Vô số ánh mắt nhìn chung quanh, Sở Thiên nuốt nước bọt, dưới tình huống bình thường, đương nhiên sẽ không đắc tội người này. Nhưng lão hồ ly cũng không nói ngoa, nếu như chủ động mở miệng, từ trước đến nay cái này Thanh Yêu Quả có chỗ đặc thù, phi tới tay không thể. Là lấy biết rõ không ổn, cũng đành phải kiên trì lên.

Ngăn lại đang muốn nổi lên, không quan tâm tỷ tỷ, Tổng Ngọc xoay một chút thu về Chiết phiến, sắc mặt xanh mét mục quang âm trầm, ngữ khí làm cho người không hàn mà tức: "Yên tâm, trốn không thoát, tại đây quả khiến hắn lấy thêm một lát cũng tốt, xem như giải quyết xong khi còn sống cuối cùng

nguyện vọng."

Âm lượng cũng không lớn lắm, nhưng theo tính cách người đều là run sợ. Quen thuộc công tử tính cách bọn họ, đều không khó suy đoán ra, người này tức thì sẽ đổi mặt, chắc chắn là thâm hiểm vô cùng kết cục.

Đội không được Tổng Gia một phương tăng giá, Khôi Ngủ có chút tiếc hận, nghĩ lại lại muốn, loại hàng này, vậy mà có thể bán ra cao như thế giá, tuyệt đối lợi nhuận quá, nhanh đến giá bắt đầu giá gấp ba. Nghĩ như thế, liền trong nội tâm thoải mái, theo thường lệ xác nhận định giá.

Ba lần thông báo qua đi, mai này Thanh Yêu Quả, nhiều lần khó khăn trắc trở, cuối cùng bị Sở Thiên bỏ vào trong túi. Thương hại hẳn mới từ Tuyết Tùng lâm săn bắn mà về, vốn tưởng rằng thân gia phong phú, không muốn vền vẹn mua sắm một lần, trong tay nguyên thạch cũng chỉ thừa hơn năm mươi nhanh, căn bản không đủ tu luyện bao lâu.

Lần này phong ba qua đi, vốn đầu giá hội chân chính tiến nhập khâu cuối cùng, xuất thủ mấy dạng Tam phẩm võ học, Khôi Ngủ nói một phen chu đáo tình cảnh, đầu giá đến đây là kết thúc.

...

Đầu giá chấm dứt, rộng lớn lầu các đại môn mở rộng, chậm rãi tuần động trong dòng người, một đạo không tầm thường bóng đen nghiêng chui ra, thoát ly đám người tại trên đường lớn mấy cái lên xuống, liền chợt hiện tiền vắng vẻ trong hẻm nhỏ không thấy tung tích.

Ẩn đi tại góc tường chỗ bóng tối, Sở Thiên bên trái phải vừa nhìn, thấy không có người chú ý, nơi đây thả lỏng, tay bắt hắc bào ý định cời trừ nguy trang khôi phục nguyên bản về mặt. Cái này phiền khu vực cho hẳn xem như quen thuộc, cách đó không xa như phiên chợ, như tạp trong đám người đi dạo hơn mấy vòng, đảm nhiệm Tổng Gia lại thân thông quảng đại, vậy mà nhận thức không ra hẳn.

"Vèo."

Một đạo duệ vật tiếng xé gió truyền đến, Sở Thiên không kịp suy nghĩ nhiều, bận rộn thu tay lại vượt qua thân nhất thiểm, hắc quang gần như dán cánh tay bay qua, chui vào tường bên trong phương dừng lại, lại là cái đen kịt phi tiêu.

Phi tiêu phẩm chất lại có thể đánh nát tường đá, ném tiêu người bắp thịt khoẻ mạnh, cho là vị võ giả. Mà lại ngọt mùi tanh mơ hồ truyền đến, nếu không phải xu thế tránh kịp thời, sợ đã thân trúng kịch độc, mặc người chém giết.

"Người nào."

Sở Thiên một chút gào to, ngữ khí thô bạo, toàn thân run rẩy, giống bị tức giận đến đánh mất lý trí. Nhưng như cũ duy trì khàn giọng tiếng nói, đồng thời, Tinh Thần lực tự Nê Hoàn Cung lan tràn, tỉ mỉ thăm dò núp trong bóng tối người đánh lên.

Đối với cái này không người trả lời, trong không khí tiếng gió tái khởi, hơn mười mai cùng loại hắc tiêu từ ngõ hẻm trên cây ném, nháy mắt liền xuất hiện ở chung quanh hẳn, phủ thiên cái địa để lại góc chết, gọi người muốn tránh cũng không được.

Đối mặt nguy cơ, Sở Thiên sắc mặt như thường, ngón trở khẽ nhúc nhích, trong tay hơn nhiều đốm sáng ngời trường kiếm, chính là tùy tiện tìm thấy phổ thông mật hàng, khí tức xuống trầm xuống, khúc giương cánh tay huy vũ, tức thì hình thành cái sáng loáng khe hở.

Đình đình đang đang một trận loạn hưởng, như mưa phi tiêu bị khe hở chặn đường, va chạm ra lẻ Tinh Hóa, nhao nhao trên mặt đất. Những người này lực cánh tay hùng hồn, định vị tinh chuẩn, tiêu bên trên đều có nguyên lực bám vào.

Thừa dịp đánh rơi phi tiêu gián đoạn, hẳn một chút cúi người, trên thì tay trái nhặt lên một khối tảng đá lớn, năm ngón tay ngưng tụ nguyên lực, dùng sức nắm chặt nắm chặt, cõ rộp trong tiếng, thạch khối nứt làm đầy tay đá vụn, lớn nhỏ không đều, có cạnh có góc.

Đoạn này thời gian, thông qua tinh thần cảm ứng, đã tìm đến địch nhân phương vị. Sở Thiên mục quang ngưng tụ, tay phải liên tiếp lay động, đem đá vụn phân hồng điểm lần ném. Cục đá lại nhỏ lại nhẹ, nhưng bị bảy đoạn tu vi nguyên lực gia trì, ném đi thì đúng là uy lực vô cùng lớn, không trung Hồ Hồ Sinh Phong, giống như không thua loại nhỏ đạn pháo.

Hoi hoai thờ dốc vận nguyên lực, kẻ đánh lên vốn định lại phát một sóng, lại rồi đột nhiên trước mắt nhất hắc, nhanh đá vụn không để cho xu thế tránh, bị nện cái chóng mặt đau đầu. Giống như bị nã cao su đánh trúng chính là Ma Tước, kêu thảm hạ sùi cào từ trên cây té xuống, hung hăng nện tại mặt đất, thẳng ngã cái bờ mông nở hoa.

"Nói, là ai phái các người tới." Nhìn qua những người này, Sở Thiên mục quang rét lạnh, tăng thêm ngữ khí chất vấn. Lời ấy cũng không phải là trước mặt người theo như lời, ý nghĩ tại kinh động phía sau màn kẻ chủ mưu.

Kẻ đánh lên như mười mấy người, y phục của bọn hắn vật áo trước, đều thêu lên tăng băng bản vẽ, mỗi cái đều là Tổng Gia người. Tuy là nửa đường ăn cướp, lại cũng nhìn hiển nhiên, lẽ thẳng khí hùng, cho nên liền y phục đều khinh thường tại đối.

Chỉ là một cái người nơi khác, liên thủ đối phó đều tính nể tình, hoàn toàn không tắt yếu nguy trang. Bị nhìn ra thân phận lại có làm sao, chẳng lẽ còn đến gia tộc trả thù? Huống chi, lấy trong đó ma luyện nhiều năm ăn ý phối hợp, hơn phân nửa đối phương không nhìn thấy người, liền bên trên Tây Thiên đuổi đi đầu thai. Lại không nghĩ, khinh địch dưới sự khinh thường, lại trong chớp mắt rơi xuống đất kết quả như vậy.

"Người nào phái tới? Ngoại trừ bốn tiểu thư còn có ai. Giật đồ, như thế nào không nghĩ tới, là rơi vào kết quả như vậy a."

Thanh thúy dễ nghe tiếng, mang theo ngao mạn ngữ khí, từ đằng xa xa xa truyền đến. Phía trước mấy chữ còn mơ hồ, đến đằng sau dần dần rõ ràng, cuối cùng hai chữ tựa như giai nhân bên tai nhẹ lời. Hiện nhiên, người nói chuyện đã gần trong gang tấc.

Sở Thiên mặt sắc mặt ngưng trọng, tầm mắt lạc định tại một chỗ dân trên phòng. Nhất đạo lục sắc bóng hình xinh đẹp rơi xuống, chân ngọc hung hăng điểm hạ nóc nhà, mái ngói vỡ vụn, bụi mù nổi lên bốn phía, nàng này mượn lực thả người tái khởi, một cái lên xuống, nhanh nhẹn trước mặt Sở Thiên đứng lại. Tiêm xinh đẹp mặt trái xoan tinh xảo, ánh mắt cay nghiệt kiêu ngạo, không phải Đại Tiểu Thư Tổng Tinh Tinh thì là người nào?

"Ngã đảo là khá tốt, chỉ là những bằng hữu này của ngươi kết cục, hắc hắc, xem ra cũng không thể nào tốt hơn?" Là che dấu thân phận, Sở Thiên lấy khàn giọng tiếng nói ác chữ mỉa mai, vẻ mặt không cho là đúng, đem nàng này tức giận đến khuôn mặt xanh mét.

Nghe vậy không khỏi nhìn quét một vòng, Tổng Tinh Tinh biểu tình càng thêm khó coi. Nàng phái ra những cái này đặc lực thuộc hạ, có người bị nện bên trong bộ mặt, mặt mũi bầm dập hình tượng đều không có, cũng có người bị nện bên trong tứ chi, hai tay ôm chân rên rỉ trên mặt đất lăn qua lăn lại. Còn có một người thảm hại hơn, cũng không biết bị nện bên trong cái gì bộ vị, che nửa người dưới Yêu Cung thành tôm luộc, biểu tình dục tiền dục tử.

Nhất thời không có nhìn rõ ràng, liền nhìn chăm chú nhìn kỹ, nhìn mình bạch, tuyết trắng kiêu nhan trắng hồng nơi này bên tai, vừa thẹn vừa giận ý tứ liền phần lớt đều che không được, hận không thể một chương đánh chết cái này mặt mặt xấu hổ gia hỏa.

"Đường đường Tổng gia tộc người, vậy mà rơi vào như vậy kết cục, nếu là lan truyền ra ngoài, kiệt kiệt, sợ là đối đãi tộc thanh danh không tốt lắm." Sở Thiên xem thường cười quái dị nói, tinh thần lan tràn bốn phương, không có phát giác được người khác, liền trong nội tâm hơi định. Chỉ cần Tổng Ngọc không ra trận, vậy dễ dàng.

Thấy Tổng Tinh Tinh sắc mặt bất định, một bộ muốn nổi lên bộ dáng, hấn nhìn giống như tùy tiện, kì thực thâm vận nguyên lực đề phòng, toàn diện làm tốt sắp đến nơi chiến đấu chuẩn bị.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Vui quá hóa buồn da lông ngắn con lừa

Sắc mặt liền chuyển xấu hẳn, Tổng Tinh Tinh tiêm xinh đẹp cái cằm giương lên, cái miệng nhỏ nhắn nhếch lên khinh thường nói: "Bất quá mấy cái cầu nô tài mà thôi, chỗ nào được cho tộc của ta tộc nhân, tổn thương nhiều hơn nữa vậy mà không thèm quan tâm."

Những người này trên mặt cũng không nổi tài chữ, vật áo trước vị trí càng thêu lên tăng bằng tộc huy, nhưng nàng này thẹn quá hoá giận, vô luận thân phận nhất trí cách chức làm cầu nô tài. Khiến cho có thuộc hạ thân thể bị thương ngoài, trên tinh thần vậy mà bị tàn phá, song đã kích nặng đều tới, sao một cái thâm chữ rất cao minh.

Hắc Bào Nhân hắc hắc cười quái dị, châm chọc ý vị không cần nói cũng biết. Tổng Tinh Tinh nghĩ nghĩ, cũng hiểu được lần này phản bác vô lực, không thể tự bào chữa. Khuôn mặt ửng đỏ, chân ngọc một đập, Lục Ảnh trời nổi đến gần, trong đó thon dài bàn tay trắng nõn, chẳng biết lúc nào rút ra đem dài nhỏ bảo kiếm, ngưng tụ nguyên lực hướng đâm tới.

Thấy vậy nữ xuất thủ tàn nhẫn, Sở Thiên sắc mặt ngưng tụ, bầy đoàn tu vi nguyên lực từ trong cơ thể tuôn ra, liên tục không ngừng rót vào trường kiếm. Cầm kiếm quét ngang chấn khai địch kiếm, Hỏa Tinh bắn tung toé, nguyên lực ba động lan tràn ra, hai người lùi lại mấy bước, định trụ thân thể, sắc mặt đều là nghiêm nghị, hiện nhiên không có ngờ tới đối phương là kinh địch.

"Tu vi được đẩy vậy thì như thế nào, chẳng lẽ võ học, cũng có thể cùng bốn tiểu thư so sánh sao?" Cảm thấy kinh ngạc, Tổng Tinh Tinh con ngươi phát lạnh, gót sen nhẹ nhàng lần nữa tới gần, tay oằn run lên, ngoan chiêu xuất hiện nhiều lần, chuyên đâm quanh thân chỗ hiểm. Sở Thiên một vòng trường kiếm, kiếm quang bao quanh bảo vệ thân thể. Tuy không quá xảo diệu, ngược lại cẩn thận.

Kích chiến thân ảnh bỗng nhiên dừng lại, hàn quang lập lóe, hai kiếm chạm nhau, thân kiếm vù vù, nguyên lực ba động bạo phát đi ra, Tổng Tinh Tinh bị cao cao đánh bay, lẳng không lộn một vòng cái té ngã, nhẹ nhàng linh hoạt rơi trên mặt đất. Dầy đặc kiếm quang tàn đi, Sở Thiên thân thể rung mạnh, trên trán thấy mồ hôi, rồi rãnh rãnh rồi bận rộn đề xuống dâng lên khí huyết.

"Như thế nào đều bị ngăn được?" Tổng Tinh Tinh tóc mây tán loạn, váy xanh bị ẩm ướt mồ hôi dính tại trên thân thể, bộ ngực sữa theo thở dốc không ngừng phập phồng, khuôn mặt lộ ra khó hiểu thần sắc. Rồi mới nàng những cái này đâm kích, không có không phải theo cảm giác sơ hở tiến hành, lần nào cũng đúng mọi việc đều thuận lợi, không muốn lần này vậy mà mất linh.

Nàng tụ tập tâm thần cẩn thận cảm ngộ, bên người có cỗ sóng tinh thần động, bởi vì quá mức không rõ ràng, cho tới bây giờ mới phát giác được. Con người hiện ra nồng đậm kinh ngạc, người này vậy mà cũng sẽ Tinh Thần lực, ứng dụng bên trên tựa hồ càng cao hơn rõ ràng.

Lúc này, Sở Thiên búng tinh đại ngộ. Nguyên lai nàng này vậy mà tu luyện tinh thần, chẳng trách sẽ cùng tranh đoạt Thanh Yêu Quả.

"Tại Liệt Nham thành cái này phiền khu vực, tu hành tinh thần người thật là thừa thốt, đối phương đến tột cùng là thần thánh phương nào?" Tổng Tinh Tinh con mắt chuyển động, không lâu sau chạy lên não, cử túc đến mấy bước, xoát một kiếm vào đầu đánh xuống.

Sở Thiên thúc dục quanh thân nguyên lực, đợi ngưng tụ nơi này thân kiếm, ra sức trở lên mãnh liệt đập đầu, vèo một chút, đối phương cổ tay trắng chấn động, bảo kiếm giống như không thể chịu được lực, rồi tay bắn ra trên cao.

Một kích đắc thủ, lại không có vui sướng. Hắn mười phần kinh ngạc, đối phương tu vi cùng hắn tương đối, sao là dễ dàng như thế bị đập bay binh khí? Đang do dự có hay không muốn hạ thủ lưu tình, chợt thấy ngoại bảo bị một tay nắm chặt, dưới sự kinh hãi không kịp suy nghĩ nhiều, mũi chân chia xuống đất nhanh chóng thối lui.

Thăng rút lui nơi này ngoài mấy chục thước, nguy cơ hóa giải thả lỏng, lại phát hiện dùng làm che dấu ngoại bảo, kinh qua không ngừng như vậy lôi kéo, từng mảnh vỡ vụn ra, lộ ra bên trong quần áo.

"Người là người của Sở gia."

Thoáng nhìn vật áo trước thêu lên vân thái, Tổng Tinh Tinh tiếng kêu bén nhọn, nàng thật sự giật mình. Vốn tưởng rằng như thế sợ đầu sợ đuôi, đích thị là không thể lộ ra ngoài ánh sáng nhân vật, không muốn đứng là Sở gia người, bực này chỗ dựa cùng nàng có thể nói tương đối.

Che dấu dung mạo lụa đen, Sở Thiên mặt lộ vẻ bất đắc dĩ hối hận, bởi vì mềm lòng duyên cớ, trúng đối phương quỷ kế, đã giấu không được thân phận.

Có chút hăng hái dò xét đối phương, Tổng Tinh Tinh con mắt như muốn mặc qua khăn che mặt, thấy rõ phía sau lưng sơn chân diện mục, giễu cợt một tiếng nói: "Đường đường Sở gia tộc người, vậy mà vậy mà không thể lộ ra ngoài ánh sáng, có dũng khí, có dám lấy chân dung kỳ nhân?"

Nghe vậy Sở Thiên trong lòng thâm giận, suy nghĩ một chút, đã bị nhìn ra, nếu như không nhận, vạn nhất liên lụy vô tội tộc nhân, kia liền là không phải của mình. Liền xúc động đáp: "Như thế nào không dám"

Tiếng nói lấy ra khàn giọng nguy trang, biến trở về non nớt giọng thực, chợt kéo vỡ vụn hắc bào, tháo xuống mũ rộng vành thả lại dung giới, tướng mạo tùy ý bộc lộ ra.

Thấy thế Tổng Tinh Tinh không hề có hình tượng há to mồm, xinh đẹp hảo trên mặt lộ ra gặp quỷ rồi tựa như biểu tình. Nếu là tướng mạo phổ thông, tất nhiên phá vỡ, hình tượng hủy hết, may mà thuộc về mỗi anh đào một chút loại hình, mặc dù toàn bộ trương vậy mà không quá khoa trương, ngược lại thiếu đi ngạo khí, bằng thêm một chút khả ái.

"Vậy làm sao nhỏ như vậy?" Tổng Tinh Tinh nhin không được đã mở miệng, đặt ở bình thường, nàng định sẽ không làm bực này chuyện ngu xuẩn, có thể thấy giật mình nơi này loại trình độ nào.

"Không cho phép đi?" Rồi mới một phen kích chiến, tóc có chút mất trật tự, Sở Thiên thoáng sửa sang lại, nhìn về phía trước mặt kinh ngạc đến ngây người thiếu nữ, nói câu giận điên người không đền mạng.

Thật lâu, Tổng Tinh Tinh tâm tình phương bình phục lại. Quả thực không nghĩ tới đối phương như thế nhỏ tuổi, xem ra so với đệ đệ của nàng còn điểm nhỏ nhỏ, đại khái là mười ba mười bốn a. Loại này tuổi tác, Khải Linh như một năm không có, tu vi liền bất kịp nàng. Loại thiên phú này, ngoại trừ đệ đệ bên ngoài, cuộc đời này thực chưa thấy qua người thứ hai.

Hướng chi, thông qua giao thủ, phát giác được Tinh Thần lực vậy mà tiến dần từng bước. Sở gia trẻ tuổi, chưa nghe nói qua loại người này tồn tại a, người này là ai? Tổng Tinh Tinh chỉ tâm như điện chuyển, không ngừng tại trong trí nhớ tìm tìm một cái cái tên quen thuộc, không có một cái nào chống lại hào.

"Tiểu thư, hắc Sở Thiên."

Tổng Tinh Tinh theo tiếng nhìn lại, thấy là một người thuộc hạ, bởi vì bị thương giác khinh, vừa băng bó xong xong, chút ngồi trên mặt đất, dùng run rẩy thanh âm lớn thanh nhắc nhở. Người này từng theo Trưởng Lão quan sát Sở gia Tộc bị, Sở Thiên đạt được xuất sắc, tự nhiên có chút ấn tượng. Sở Thiên tháo bỏ xuống nguy trang, chữa thương ngoài nhìn lại, liếc một cái nhận ra nhắc nhở tiểu thư.

"Sở Thiên sao?"

Ánh mắt như trước mê mang, Tổng Tinh Tinh hồi ức thật lâu, nhớ lại. Sở gia Tộc bị vừa chấm dứt, có cái tiến đến quan sát gia hỏa, sau khi trở về tán thưởng người này, nói chuyện giật gân, bị tiểu Ngọc đương trường giáo huấn, đến nay bị làm bất hòa.

Hiện tại xem ra, người kia cũng không phải là tin miệng nói bậy, Sở Thiên này xem ra thật sự có chút có thể lấy hướng tới. Nhưng nếu nói so ra mà vượt Tổng Ngọc, nàng như cũ xi mũi coi thường.

"Muốn khiêu chiến tiểu Ngọc, còn sớm rất nha. Trước qua ta cái này quan lại nói." Trong nội tâm thoáng kiêng kị, lấy Tổng Tinh Tinh chí cao kiêu ngạo,

sao chịu đơn giản thừa nhận, bản thân yếu hơn trước mặt non nớt thiếu niên.

Tổng Tinh Tinh như là chịu kích thích, khí tức rồi đột nhiên bạo động, trắng nõn làn da dần tan ra đỏ tươi. Huyết dịch tại thể nội nội trào cuộn trào mãnh liệt, hóa thành mênh mông cuộn cuộn nguyên lực ngưng tụ đầu ngón tay, chân ngọc chia xuống đất đánh tới, khép lại hai ngón làm kiếm lẫm lẫm đâm kích.

Thấy đối phương không cần binh khí, Sở Thiên vậy mà không muốn chiếm tiện nghi, thúc dục khí huyết hóa thành nguyên lực, tụ tập trên tay năm ngón tay nắm chặt, mãnh liệt một quyền đánh tới.

Quyền chỉ đụng cùng một chỗ, Sở Thiên chỉ cảm thấy nhuệ khí đột ngột truyền đến, toàn thân khí huyết trì trệ sắc mặt trắng bệch. Tổng Tinh Tinh âm thầm đắc ý, thầm nghĩ Sở gia Tộc bị quán quân bắt quả chỉ như vậy.

Suy nghĩ chưa kịp, như ám kinh chia làm mấy lớp, như sóng biển trùng điệp vọt tới, chồng lên như núi không thể ngăn cản. Chỉ phải thuận thế lui về phía sau, lảo nhão một vòng mấy lần, không thể hoàn toàn hóa giải, nên đứt gãy hém cây liễu, trùng điệp rơi trên mặt đất, bụi bay làm mờ thân thể mềm mại.

Đội bụi mù tàn đi, Tổng Tinh Tinh váy xanh dính đầy bụi đất, trắng sáng gương mặt bụi bẩn. Nàng riêng thích sạch sẽ, không để ý tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, lấy ra trang kính thanh lý khuôn mặt, khuyết thiếu Tinh Thủy như thế nào đều bị không sạch sẽ. Sắc mặt xanh mét, phần nộ trộn đôi mắt đẹp trừng mắt Sở Thiên, trong ánh mắt tràn ngập hận ý, ý định không hề lè mề, dùng ra tuyệt kỹ đem giải quyết.

Đang lo lắng chung kết đối thủ phương thức, Sở Thiên đi trước mở miệng, chỉ thấy hấn mặt sắc mặt ngưng trọng, nghiêm nghiêm chỉnh, nói ra lời trong chớp mắt đột bạo Tổng Tiểu Thư tâm tình: "Tuy nói như vậy có chút thất lễ, nhưng là lý do an toàn, không thể chơi với người, chú ý, ta hiện tại muốn thi triển toàn lực tiêu diệt người."

Tổng Tinh Tinh sắc mặt càng thêm khó coi, nàng lời kịch cũng bị người khác đoạt trước nói. Liền không làm ngôn ngữ, kéo căng vào khuôn mặt thúc dục huyết dịch, toàn thân nguyên lực ngưng tụ, ngón giữa dần dần biến thành đen, một cỗ rét lạnh chi khí, tại Sở Thiên cảnh giác trong ánh mắt, tí ti từng sợi lan tràn ra.

Gặp tình hình này, Sở Thiên sắc mặt nghiêm túc, trong cơ thể nguyên lực lấy huyền diệu quỹ tích vận chuyển, khí tức như nước sôi cuộn cuộn sôi trào, nguyên lực như thủy triều rót vào cánh tay phải, tia ánh sáng trắng bao bọc cánh tay, hình dáng như thực chất. Chợt, sắc mặt nghiêm túc, khí tức một hồi ba động, Linh Năng tại da hạ kết thành bằng bạc ban, kiếm ẩn tựa như tụ họp tại cánh tay phải, linh ban nhảy động, khí lực lại lần nữa tăng phúc.

Súc chiêu hoàn tất, hai người từng người chợt quát một tiếng, bàn chân một đập mặt đất, thi triển tuyệt học cô đọng nguyên lực, hướng giữa sân hăng hái phóng đi. Bọn họ đều là am hiểu tốc độ hạng người, cách xa nhau lại không quá xa, hơn 10m lộ trình chớp lát liền tới.

Cuối cùng, Huyền Âm Chỉ cùng Dương Cương Kính đâm vào một chỗ, chỉ phong sắc bén rét lạnh, đâm phá Sở Thiên thủ chương, âm hàn chi khí xen lẫn trong nguyên lực, muốn xâm nhập trong cơ thể tạo thành thương thế. Lúc này, Sở Thiên mục quang mãnh liệt, bành trướng cánh tay phải đột nhiên phục hồi như cũ, thuần trắng Dương Cương Kính nén giận phản kích.

"Răng rắc."

Phát giác được không ổn, ngón tay dĩ nhiên bẻ gãy, Tổng Tinh Tinh lập lại chiêu cũ, lảo nhão một vòng bỏ nhào hóa giải kinh lực, nhưng lần này vận khí kém một chút, không khéo rơi vào dân trạch lều cò, gỗ vụn thảo không giờ lên, hung hăng rơi xuống đầy đất.

Tổng Tinh Tinh bị ném thành chàng văng đầu hoa mắt, gân cốt mềm yếu, nhất thời không biết người ở chỗ nào. Bàn tay như ngọc trắng một vòng mặt đất, dính hồ tựa như thô ráp phiến đá, tay kia phui nhẹ diện mạo bên trên tán loạn bụi đất. Lúc này mới mở mắt ra, lại phát hiện đưa thân vào một chỗ chuồng ngựa, trong rãnh còn có ngựa ăn thừa cỏ xanh, hạt đậu những vật này, mà nàng công bằng, hoàn toàn ngồi ở ngọc cháo gạo.

Trong dạ dày một hồi sôi trào, nàng không chịu được lên tiếng thét lên: "A, ta muốn giết người!"

"A a a a"

Mấy cái con lừa tham tiền đầu, trong mắt hiện ra đồ ăn bị giầy xéo oán giận, tiêm lỗ tai dài không ngừng lay động, bạch sắc con lừa miệng ngo ngoáy để sát vào, phảng phất đang kháng nghị cái gì. Tổng Đại Tiểu Thư kinh hãi phía dưới nhất thời không điều tra, loại bạch ngọc gương mặt lại cùng trưng con lừa miệng sờ nhẹ.

Liệt Nham thành đại đa số người trẻ tuổi nhìn thấy một màn này, đều nhau vô cùng cực kỳ hâm mộ cái này con lừa, hận không thể mà chuyển biến thành. Nếu có thể may mắn âu yếm, tin tưởng những cái kia tay ăn chơi đệ cũng sẽ không cự tuyệt, thậm chí vui lòng biến thành con lừa.

Phản ứng kịp, Tổng Tinh Tinh vừa chịu được làm bẩn, khí thể run rẩy hết cả người, vận đủ khí lực đem những cái này con lừa chết ngay lập tức đương trường.

Chạy đến nhìn động tĩnh nhà nông vợ chồng, thấy nàng quần áo và trang sức đẹp để quý giá, rõ ràng là thượng đẳng nhân, cảm thấy xông đại họa, chỗ nào còn dám bắt đến, bị làm cho lạnh run, mồ hôi ra như mưa.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Giảng đạo lý lời

Hung dữ trừng con lừa chủ nhân liếc một cái, Tổng Tinh Tinh hơi chút thanh lý, liền dời bước đi ra nông trại. Vừa đi ra ngoài, liền chứng kiến Sở Thiên đình đặc tựa ở cách đó không xa cây hòe, mặt mang trên tức nộ cười.

Sắc mặt âm tình, Tinh Liễu lại âm, vài lần lật, Tổng Tinh Tinh cuối cùng kìm nén không được, lạnh lùng thét to: "Tiểu Ngọc, ngươi chưa chết, không chết lời mau tới đây, cổ tình nhìn ngươi tỷ chê cười là không phải sao?"

Nghe vậy Sở Thiên sắc mặt đột nhiên thay đổi, lòng tơ đứng đây, nguyên lai Tổng Ngọc đang ở phụ cận, tại sao không có một chút phát giác. Mặc dù tại kịch đấu, nhưng thời điểm hao phí tinh thần giám thị, phương viên hơn 10m đều trốn không thoát cảm giác, lẽ ra không nên xuất hiện loại tình huống này a.

Còn đang nghi hoặc, cảm giác khu vực bên cạnh, giống như có đồ vật gì chợt lóe lên rồi biến mất, mặc dù hấn ngưng tụ toàn bộ tâm thần, cũng chỉ có thể cảm giác là nói mơ hồ thân ảnh, tốc độ lại gấp mấy lần tại cường cung bắn ra lợi lao, đợi phản ứng kịp, thân ảnh đã tới sau lưng.

Không kịp quay người, Sở Thiên chỉ phải chặt vật gục xuống, hiềm độc và hiềm độc tránh thoát đột kích thủ chương, lại có gió lạnh dán lưng thổi qua, chỉ một thoáng phía sau lưng cơ bắp cuộn tròn, ngưng tụ ra óng ánh tầng băng. Hoàng hốt, dọc theo mặt đất liên tục lư đã cõn, đối thủ tự kiểm chế thân phận không truy kích, lúc này mới may mắn tránh được một kiếp.

Lăn đất hồ lô tránh đi rất xa, Sở Thiên quay người dừng lại ngưng thần nhìn. Người kia chính là tại phòng đấu giá nhìn thấy Tổng Ngọc, trên mặt không còn nữa lúc trước lạnh nhạt, bày ra phó vô tội bộ dáng, bị tỷ tỷ hung hăng răn dạy vào.

"Nếu như đến, làm gì vậy không còn sớm ra ngoài hỗ trợ, phí gọi ta chủ động mở miệng cầu ngươi?" Trải qua chuồng ngựa kỳ ngộ, Tổng Tinh Tinh tâm tình khó chịu, liền đem lửa giận phát tiết nơi này đệ đệ trên người.

Mất thấy lão tỷ nổi bão, xưa nay cao ngạo lãnh khốc ngọc công tử, lại tay không làm sao không dám phản bác, thật lâu nhất gan thầm nói: "Không phải ngươi nói mình có thể làm được, gọi ta không nên những tay sao?"

Âm lượng tuy cực tiểu, Tổng Tinh Tinh từ trước đến nay tai tiêm, sừng sốt nghe xong cái rõ ràng, hỗn hển quát: "Ngươi nói cái gì? Dám không dám nói nữa một lần."

Đối với cái này Tổng Ngọc không còn lời để nói, chỉ phải mở ra đồng hồ bày ra bất đắc dĩ, lại làm cho tỷ hấn càng tức giận, bất kể là không chiếm lý, đồ ập xuống đem chỉ mắng thành máu chó xối đầu: "Lúc này nhớ tới nghe ta bảo, sớm một chút làm gì vậy mà đi, a. Nếu như như vậy nghe lời, kia ta có thể đang gọi ngươi chết, ngươi chết một người cho ta xem một chút, làm không được a. A, nói chuyện."

"Ta dám nói lời đi?"

Tổng Ngọc sắc mặt bi phẫn, ánh mắt thoáng nhìn, bận rộn chỉ hướng vừa hóa giải hàn khí, đã thoát đi một đoạn khoảng cách Sở Thiên, nhỏ giọng nhắc nhở: "Người khác phải chạy trốn."

Chiều này chuyển di chú ý thật là cao minh, trông thấy cái thằng này muốn chạy trốn lấy mạng, Tổng Tinh Tinh không kịp nội đấu, cuồng nộ quát lên: "Đừng làm cho hấn chạy, tên khốn kiếp này, cấp ta hung hăng đập."

Thấy hai người chú ý tới hấn, Sở Thiên nguyên lực bao bọc hai chân, tăng nhanh chạy trốn tốc độ, mũi chân liền chút mấy cái lên xuống, đã rời đi ngõ nhỏ đi đến phiên chợ. Nơi này bán hàng rong rất nhiều, một cái món con buôn chỉ cảm thấy có người từ mặt đất rau xanh bên trên thoáng một cái đã qua, dụi dụi mắt, cái gì đều không thấy được. Nên là một trận gió, là người, những thức ăn này sơ sơ nấu nấu như.

Không ngờ tiếng gió đột nhiên dừng lại, lộ ra Sở Thiên tướng mạo, hấn không thể không dừng lại. Bởi vì Tổng Ngọc chính ngăn, đứng chấp tay, băng lãnh ánh mắt nhìn hấn.

"Xoát."

Lục quang từ không mà hàng, Tổng Tinh Tinh khuôn mặt ửng đỏ, cúi xuống eo thon đại khẩu thở dốc, hồi lâu thẳng tắp thân thể mềm mại xem ra, trong đôi mắt đẹp dịu dàng ý tứ rất rõ ràng, ngươi tuyệt đối chạy không thoát.

Nếu là phiên chợ, tự nhiên người đi đường rất nhiều, nhìn thấy là ba người này, phần phật một chút xung quanh tới một đoàn, bởi vì sợ gặp lan đến không dám phụ cận, chỉ phải xa xa đứng quan sát, lại sâu sắc nóng bỏng, hứng thú nói chuyện nồng đậm.

"Oa, là Tống Gia cùng Sở gia, xem kịch vui rồi." Một người buôn bán đồ trang điểm trung niên bác gái dặt cuống họng hô, nàng tuy kiến thức không rộng, nhưng tam đại gia tộc huy hay là nhận biết.

"Ba cái đều còn trẻ như vậy, có lẽ là tộc trọng yếu đệ tử a."

"Cái này không phải chúng ta A Ngọc mà, oa, ta thấy nơi này A Ngọc." Vị này tiểu muội tuổi còn trẻ, cũng rất là bát quái, liếc một cái liền nhận ra nhà mình thân tượng, tươi ngon mọng nước trong ánh mắt có hạnh phúc choáng váng chuyển động.

"Các nàng này to lớn thật là mùi vị, không bằng buộc tới làm áp trại phu nhân, cái này dung mạo, cái này tư thái, chắc chắn, cấp lão tử ngủ lấy một đêm, lập tức thấy Diêm Vương Gia cũng đáng."

Nói chuyện chính là cái độc nhãn hán tử, bởi vì đến từ nơi khác, không nhận biết những người này. Chỉ lấy trông mắt tại Tống Tinh Tinh trên thân thể mềm mại không ngừng dò xét, ánh mắt mê đắm tiếp cận trọng yếu bộ vị, miệng không chút nào ngăn cản. Người khác tản ra rồi xa người này, nghĩ thầm thẳng này bệnh tâm thần, chưa thấy qua như vậy tự tìm chết.

"Lão đại, lão đại." Tiểu đệ ở bên cạnh kéo ống tay áo của hắn, ánh mắt mười phần hoảng hốt, hai chân lạnh run.

Phán đoán thành chính thoải mái, lại bị cưỡng ép cắt đứt, độc nhãn hán bắt đầu trầm đi qua. Như nói không nên lời cái một hai ba, đợi tí nữa nhất định phải giáo dục hạ tiểu huynh đệ này, gọi hắn hiểu được làm như thế nào người.

"Nữ nhân này là Tống Tinh Tinh, ngọc công tử thân tỷ tỷ." Nếu không phải tiểu đệ kịp thời trình lên khuyên ngăn, lão đại liền chết như thế nào cũng không biết.

Độc nhãn hán hung hăng nuốt nước bọt, sắc mặt phiếm bạch, lập tức không có lên tiếng. Tuy không thường đến bên này, nhưng đối với Tống Gia đại danh sớm có nghe thấy, nếu như đồ cái miệng thông khoái, cùng người này sản sinh tranh chấp, không những mình chết, liền ngay cả đau khổ kinh doanh son trại, đều muốn bị nhổ tận gốc, hoang tàn.

"Bên này là ngọc công tử cùng hán tỷ tỷ, bên kia Sở gia đệ tử là người phương nào, như nhận thức đi?"

Phụ cận mọi người hai mắt nhìn nhau, lại nói không nên lời nguyên do. Sở Thiên ngày gần đây mới được danh, lại hành sự điệu thấp. Nơi này đã bình ổn dân cư nhiều, cũng không phải là Sở gia khách quen, là lấy đều không nhận biết.

Chỗ tầm thường, một vị thiếu niên chau mày, y phục vạt áo trước thêu lên vân thái, suy tư một lát, trở lại hướng phò xá sầm uất vừa chui, liền biến mất.

...

Tương đối hai bên tốc độ, mình bạch chạy trốn vô vọng. Sở Thiên ngưng ngưng ngưng cười mấy tiếng, trên mặt tự đáy lòng hiện ra áy náy: "Hai vị, chuyện hôm nay sai lầm tại ta, không quản các người có tiếp nhận hay không, ta vẫn còn muốn chân thành nói tiếng xin lỗi."

Nghĩ đến rồi mới thề thăm tao ngộ, lại nghe nơi này nghĩ một đằng nói một nẻo xin lỗi, Tống Tinh Tinh trong chớp mắt nộ khí bạo bề ngoài, lườm đệ đệ liếc một cái, hàm răng cắn thành khanh khách vang lên: "Không cần dài dòng, nhanh tiêu diệt hắn."

Tống Ngọc như cảm thấy Tiên Âm, gật đầu xưng phải, mục quang quét về phía Sở Thiên, nhìn nọt gương mặt đột nhiên băng lạnh lên, một cỗ lệ khí xông thẳng trán. Thăng này chính mình gây lỗi tỷ tức giận, lại làm cho gia gia vô tội bị mắng, bất kể như thế nào cũng không thể như vậy thôi.

Nhìn qua thăm vận nguyên lực, làm bộ muốn nhào Tống Ngọc, Sở Thiên tâm đầu lộp bộp một chút, non nót trên mặt lại lộ ra mỉm cười, uyển như cả người vô hại, hùng hồn duỗi ra năm ngón tay: "Việc này tình huống phức tạp, cũng không phải là cố ý, nếu không ta bồi thường năm mươi khối nguyên thạch, lẫn nhau kết giao bằng hữu, tất cả đều vui vẻ, như thế chẳng phải rất tốt?"

Nghe vậy Tống Ngọc không có không chế được lãnh ngạo biểu tình, trên mặt liền tiếp run rẩy vài cái. Thầm nghĩ, ta bị chửi ác như vậy, chẳng lẽ vờn vờn tại chỉ là năm mươi nguyên thạch, quả thật chính là vũ nhục người. Bởi vậy chút nào do dự vậy mà không có, liền lạnh như băng mở miệng nói: "Không tốt."

Sở Thiên hung hăng cắn răng, về mặt đau lòng nói: "Vậy ta cấp một trăm được rồi, một trăm khối nguyên thạch, đây chính là cái số lượng lớn."

Lần này liền Tống Tinh Tinh đều không chịu nổi, bộ ngực sữa kịch liệt phập phồng, đôi bàn tay trắng như phấn mảnh liệt tích lũy lên, như muốn nhện không được đánh người, một ngụm lão huyết thiếu chút nữa dâng lên. Nguyên thạch, lại là nguyên thạch, thăng này dù gì cũng là Sở gia đang tiến hành Tộc bí xuất sắc, vì sao nói ra, cùng nông dân đồng dạng.

Tống Ngọc dừng lại bước chân, nhú mày, sụ mặt nói: "Sợ hãi, liền tự trói hai tay, cùng chúng ta đi một chuyến."

"Như vậy đều không được, giảng đạo lý, là các người trước phách người phục kích ta." Thấy cầu hoà vô vọng, Sở Thiên nhện không được nói ra lớn lời nói thật.

Đối với cái này, Tống Ngọc xi mũi coi thường, về mặt khinh thường nơi đây phản bác: "Giảng đạo lý, chỉ bằng người ti tiện tiểu tử, dám can đảm đoạt chúng ta linh dược, cái này vốn là có sai."

"Lần lượt đầu giá quy củ, người trả giá cao thành, thiên kinh địa nghĩa." Sở Thiên bị tức không nhẹ, cảm thấy người này lấn hấn quá đáng, quả thật không thể nói lý.

Tổng Ngọc cười lạnh mở miệng nói: "Hiện tại cho ngươi cái lời khuyên, thiên tài địa bảo thể người cư chi, đây mới gọi là thiên kinh địa nghĩa."

Sở Thiên tâm tình vững vàng, lồng ngực không hề phập phồng, mặt không chút thay đổi nói: "Cũng chính là, nắm tay người nào lớn để ý tới."

"Ừ, ngươi cần phải nói như vậy, vậy mà không phải là không thể được. Lời thào lý không thào." Tổng Ngọc nhú mày nghĩ nghĩ, đúng là gậy đầu khen hay.

"Xin cho ta cân nhắc một chút." Sở Thiên làm ra suy tư hình dáng, trên mặt hiện ra do dự. Tổng Ngọc vậy mà không nóng lòng, hai tay ôm vai ánh mắt trên tức chậm đợi.

Vô số ánh mắt nhìn Sở Thiên, mọi người đều nín thở ngưng thần, chờ hấn nhìn quyết định, hòa hay chiến, do Sở Thiên một lời mà tuyệt.

Trong tràng nhanh gió lốc đột khởi, trong chốc lát cuốn đến trước mặt Tổng Tinh Tinh, trong gió thò ra bàn tay, tiếng vỗ tay linh ban ngưng tụ, đầu ngón tay dài ra Hắc kim lợi trảo, hung hăng theo vai Chop tới.

Chuyện tới đột ngột, Tổng Tinh Tinh không kịp đề phòng chuẩn bị, không khỏi hét rầm lên, may mà kia gần trong gang tấc hắc trảo, cuối cùng không thể như nguyện rơi xuống.

Gió lốc nhất thời đình chỉ, lộ ra Sở Thiên thân ảnh, cả người tính cả vron về trước cánh tay, thậm chí hắc trảo, đều bị đông tại óng ánh khối băng, tí ti bạch khí lan tràn ra, làm cho người ta da thịt sinh mát. Nhìn thật kỹ, chỉ thấy thiếu niên sắc mặt tuyệt như vậy, nhưng liền ngay cả cái này ngọc đá cùng tan biểu tình, đều hộ tổng chủ nhân một đạo, bị triệt để phong ấn tại băng cứng.

"Lão tử, may mắn không làm nhục mệnh."

Tổng Ngọc mỉm cười từ khối băng đi ra, nghe được cái này thanh âm quen thuộc, Tổng Tinh Tinh an định lại, trong nội tâm hiện lên nhất cổ nhiệt lưu.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Giải vây

Phiên chợ trên đường phố, chúng quần chúng kính nể nhìn về phía trong tràng, sòng sò người bị đông tại cự khối băng lớn.

Bên trong người là Sở gia đệ tử, hiện tại chết sống không biết, nhìn đồng hồ tình còn rất tức giận. Nhưng phần nộ cũng vô dụng, còn phải bị thành thành thật thật chế phục. Hải tử đáng thương, cùng ngọc công tử xung đột, người nào cũng không cứu được người rồi.

Mấy cái thiện tâm bác gái thấy Sở Thiên mặt non, không khỏi nổi lên lòng trắc ẩn, nhưng cũng không cách nào, lấy các nàng bé nhỏ đảm lược, không có khả năng là người xa lạ xin tha. Cho dù con ruột đắc tội ngọc công tử, cũng chỉ có thể mặc cho xâm lược.

Khối băng trong phong ấn, Sở Thiên chân không thể dời, tay không thể động, toàn thân không thể động đậy, liền biểu tình cũng không thể cải biến, chỉ có trong nội tâm suy nghĩ xôn xao. Toàn thân là sâu tận xương tủy rét lạnh, ý niệm trong đầu không những không có bị đông cứng, ngược lại nhanh hơn nhanh chóng vận chuyển lên.

Đối phương thật sự quá cường đại, to lớn thực lực sai biệt, mặc dù dốc toàn lực, đều trong chớp mắt bị thua, liền bắt Tổng Tinh Tinh vật đối xử cơ hội cũng không có.

Tự Khai Linh đến nay, mọi việc thuận buồn xuôi gió. Tu luyện không có vài ngày, liền đánh bại Sở Hách báo đáp vũ nhục chi cừu, vượt cấp cùng Sở Ca phân ra thắng tuyệt kháng nghị, Tộc bị chiến thắng đông đảo cường địch, hào lấy xuất sắc.

Vững chắc tu hành thái độ, lĩnh ngộ võ học cao ngộ tính, nội tâm tàn nhẫn, khác hẳn với thường nhân thể chất, cùng với Huyết Đồng Linh Hồ tộc đặc thù truyền thừa, kết hợp cùng một chỗ, đúc thành hấn dĩ vãng huy hoàng.

Những cái này ưu thế nhìn như chắc chắn, nhưng đụng phải cao thủ chân chính, liền trong chớp mắt phá thành mảnh nhỏ, yếu ớt như giấy dán đồng dạng.

Hắn, không hề nghi ngờ bị miểu sát.

"Không thể khoanh tay chịu chết." Sở Thiên loại trừ tiêu cực ý niệm trong đầu, nội tâm thâm xử tại gào thét. Bởi vì, còn có thật nhiều tâm nguyện còn vẫn chưa xong, không thể thân hãm địch thủ. Hắn muốn tái hiện năm đó phụ thân huy hoàng, còn muốn ra ngoài lang bạt, chế tạo truyền thuyết của mình, còn muốn lại Linh Hồ tộc, nhận về mẫu thân cả nhà đoàn tụ. Cho nên, hắn tuyệt không buông tha.

An tĩnh, ngoại giới hết thảy đều giống như chậm lại, phổ xá ồn ào náo động, người qua đường chỉ điểm, khinh bỉ nụ cười, thương cảm ánh mắt, hết thảy không thấy, toàn bộ thế giới đều vắng vẻ dâng lên khả năng tri giác, chỉ có Tổng Ngọc lạnh lùng khuôn mặt và nhiều tiếng lọt vào tai, tới gần, lại tới gần.

Toàn lực thúc dục khí huyết, Sở Thiên lại tuyệt vọng phát hiện, vô luận là cường hãn nguyên lực, hay là mệnh môn huyết dịch, đều không chút sút mẻ, nguyên lực ngưng kết, huyết dịch ngưng lưu, đối phương tiện tay một kích, đúng là như vậy đáng sợ.

Đối mặt tình cảnh này, hắn muốn làm ra tuyệt vọng biểu tình, cũng muốn chảy ra không cam lòng nước mắt, còn muốn huy vũ cánh tay cáo biệt nhân gian, lại toàn thân đông cứng, cái gì đều làm không được, trên mặt chỉ có thể duy trì mới thấy chết không sờn buồn cười biểu tình.

"Tiểu tử này ngược lại kiên cường, đến nay cũng không có cầu cứu." Truyền thừa trong ngọc bội, lão hồ ly không muốn bỏ buông xuống yêu tha thiết quyền vớ nhỏ, tay lướt Bạch Tu tán thưởng mà nói. Đây là hiểu lầm Sở Thiên, lúc này hắn suy tư hỗn loạn, cực độ khẩn trương, lại quên tại đây lão tồn tại.

Đột nhiên, chói mắt kiếm quang từ trong tầng băng chợt lóe lên, lão nhân thấy thế thu tay lại, buông lỏng tâm sự một lần nữa nghiên cứu vờ. Người này đã đến nơi, nhất định có thể hóa giải nguy cơ, liền không cần vẽ vờ cho thêm chuyện ra.

Đồng đảo thán phục trong ánh mắt, khối băng trong chớp mắt vỡ vụn, băng tinh trên không loạn tung tóe, bạch khí mờ hồ tầm mắt. Tình cảnh lúc bình tĩnh, trung ương nhiều ra một người, mây kiếm con người ẩn chứa nộ khí, quần áo theo gió phất phật nhảy múa, trong tay ra khỏi vỏ bảo kiếm sáng bóng chói mắt, trong đó nguyên lực quán chú, biểu hiện đã đạt tới trình độ kinh người.

Sở Thiên thừa cơ đào thoát đóng băng, trong nội tâm cảm kích khó có thể nói nên lời, nhưng không tính ngốc mồm miệng, trong lúc bắt chợt mất đi hiệu lực, trong bụng dù có thiên ngôn vạn ngữ, nơi này bên miệng đều không cho ra. Cuối cùng ngưng định tâm thần, chỉ là đơn giản gửi tới lời cảm ơn nói: "Phi Dương Ca, cảm ơn."

"Thiên tiểu đệ, không cần phải khách khí." Sở Phi Dương mỉm cười trả lời, trước sau như một bất ôn bất hòa. Tại tộc sở dĩ cao như vậy uy vọng, trừ bản thân thực lực ra, lần lượt bắt đồ hồi báo, giúp cho cùng thế hệ giúp đỡ, cho thấy không thể bỏ qua nguyên nhân.

Nguy hiểm thật, tộc trùng hợp có người ở trận, bằng không thì muộn một chút, Thiên tiểu đệ lãnh dữ khó dò. Vừa nghĩ đến đây, Sở Phi Dương trong nội tâm nghĩ mà sợ, lắng lẽ mục quang quét tới trầm giọng nói: "Ngọc huynh đệ như thế thân phận, hà tất cùng ta tộc đệ gây khó dễ, Uẩn Khí Cảnh nghiên ép luyện thể cảnh, thật là uy phong, có ý tứ đi?"

"Muốn không phải hắn khi dễ tỷ của ta, mới mặc kệ hắn." Sở Phi Dương thành danh nhiều năm, Tổng Ngọc có chút kiêng kỵ, miệng cũng không nguyện nhận sai. Nơi đây người vây xem không ít, một cái xử lý vô ý, người khác nói hắn sợ Sở Phi Dương, thậm chí cho ra Tổng Gia không bằng Sở gia bực này lời lẽ sai trái.

Nghe Sở Thiên giới thiệu sơ lược sự kiện trải qua, Sở Phi Dương ôn nhuận trên mặt tức giận càng lớn: "Các người đấu giá thất bại, liền an bài người nửa đường cướp giết, bị như thế giáo huấn, đều tính gieo gió gặt bão. Làm sao có thể nơi này người khác trên đầu, Ngọc huynh đệ như vậy với tư cách là, chẳng lẽ cho ta tộc có thể lấn?"

Thấy đối phương ngôn từ sắc bén, không nể mặt, Tổng Ngọc thiếu niên tâm tính, chịu mĩa mai lời nói không khách khí trên: "Tỷ tỷ bị người chỗ nhục, không thể không ra tay. Nếu như Phi Dương huynh kiên trì cho rằng cái này như sai, tại hạ mặc dù bất tài, lại phi nhu nhược hạng người, nói không bắt được trọng điểm biện pháp hay."

Nghe vậy Sở Phi Dương biến sắc, trong tay bảo kiếm bị nguyên lực chỗ kích, kịch liệt ông kêu chấn động, sắc bén kiếm khí chà xát được mặt người da đau nhức. Tổng Ngọc lấy ra Chiết phiến, rét căm căm khí lạnh từ trong cơ thể hiện lên, tí ti từng sợi hướng cây quạt ngưng tụ, không lâu sau hóa thành tạo hình kỳ lạ băng phiến.

Tại đây hai người đều là bốn thành người trẻ tuổi bên trong người nổi bật, chưa giao thủ, trong không khí tràn ngập khắc nghiệt khí tức. Phụ cận người cảm thấy khó tả áp lực, không hẹn mà cùng lui về phía sau địa phương. Đợi đến tới gần, tưng đều thành thịch nhảy lên, tránh xa một chút, tìm đập mới từ từ vừng vàng.

"Tiểu Ngọc, coi như hết."

Đột nhiên, thanh thủy tiếng đánh vỡ ngưng kết bầu không khí, nguyên là Tổng Tinh Tinh ở bên an ủi. Dưới cái nhìn của nàng, đệ đệ lại thiên tài, vậy mà vèn vèn mười lăm tuổi, hiện tại cùng Sở Phi Dương này giao thủ, phần thắng e rằng không lớn. Là chỉ là một cái Thanh Yêu Quả, bố trí Tổng Ngọc tại hãm cảnh, rất không có lợi nhất.

Tuy không cho rằng yếu hơn đối thủ, nhưng Tổng Ngọc ở trong mắt tỷ tỷ, rõ ràng nhìn thấy một vòng khăn cầu, lạnh lùng nghiêm nghị ánh mắt mềm hoá vài phần, khó hơn nữa lấy kiên trì ý kiến của mình.

Mới từ rét lạnh bên trong hơi tri hoãn qua một chút lực, Sở Thiên vậy mà mở miệng giải vây. Trong sân hai người đều phi hời hợt, một khi giao thủ thắng bại khó tả. Nếu như Sở Phi Dương thất bại, trong nội tâm một cái càng áy náy. Cho dù thắng, vậy mà mảy may ám muội, dù sao cũng là mượn tay người

khác người khác. Đợi tu vi cường đại, tự tay báo thù mới có ý nghĩa.

Xem hiểu mất Sở Thiên ngọn nguồn bướng bỉnh, Sở Phi Dương tán thưởng cười cười, ổn định khí tức thu bội kiểm tại trong vỏ.

"Ngày khác như có cơ hội, lại đến lãnh giáo Phi Dương huynh biện pháp hay." Tống Ngọc hơi hơi chấp tay, ngữ khí như trước trong trẻo nhưng lạnh lùng.

"Ngọc huynh đệ như có nhã hứng, ngu huynh tùy thời phụng bồi." Tâm tình vững vàng hạ xuống, Sở Phi Dương ảm áp mỉm cười.

Hai nhóm đội ngũ tất cả quay về, đám khán giả vẫn chưa thỏa mãn, nói to làm ồn ào bên trong chậm rãi tản đi.

...

Về đến gia tộc dạ sắc đã đen, tối, cùng Sở Phi Dương cáo biệt, Sở Thiên trở lại nhà mình tiểu viện, mệnh Tiểu Nguyệt đưa đến bếp lò sưởi ấm. Lúc ăn cơm uống liền mấy chén nóng hôi canh gà, phẩm bạch sắc mặt dần dần hồng nhuận, về sau nơi này trong nội viện luyện tập một trận quyền cước, đến tận đây trong cơ thể hàn ý mới bị triệt để loại trừ.

Trong phòng ngủ, Sở Thiên phong bế cửa sổ, nhen nhóm ánh nến chiếu sáng, lấy ra hôm nay đánh tới Thanh Yêu Quả. Ước chừng long nhãn lớn nhỏ, tại dưới ánh nến trong sáng tĩnh lặng, mùi thơm lạ lùng, để sát vào thấy, tâm thần đều thanh minh rất nhiều.

Nhìn mai này quả trám, Sở Thiên trong lòng đều không có vui sướng, ngược lại là thịt thương yêu không dứt. Sáng đầu giả tiêu phí nguyên thạch, đều nhanh 300, sẵn bản đoạt được, bị hao tổn đại bộ phận. Mà lại bị Tống Tinh Tinh một đám người để mất tới, lo lắng hải hùng không nói, bên đường bị chế phục, quả thật mất mặt nhà bà ngoại.

Trên thực tế, lần lượt ý của hắn, vượt qua 150 khối nguyên thạch, nên bỏ qua, lời của lão hồ ly, mới một hơi thét lên ngọn nguồn, còn trắng cho không Tống Ngọc giáo huấn một trận. Như tại đây quả không còn chỗ đặc thù, xem như thiệt thòi lớn.

Tựa như phát giác được tâm ý của hắn, lão hồ ly truyền đi cái an ủi ý niệm trong đầu: "Cứ như vậy điểm nguyên thạch, về phần như vậy sao, đợi tí nữa người là cảm kích ta."

Như vậy điểm nguyên thạch thành lợi nhuận nhanh một tháng, Sở Thiên có dũng khí cuồng mất trọn trắng xúc động, lại cường ép nhin xuống nghe ngóng nói: "Lão tổ, thứ này đến cùng có gì chỗ đặc biệt?"

Hạ quyết tâm thừa nước đục thả câu, lão hồ ly ông cụ non khiển trách: "Vội vã như vậy làm gì, sốt ruột thế làm đại sự sao. Võ đạo tu luyện, kiên ky nhất chính là thiếu kiên nhẫn..."

Một trận ân cần dạy bảo, nước miếng phun Sở Thiên về mặt, khó khăn phanh lại xe vậy mà không rõ chữ, cười hắc hắc nói: "Phục dụng hạ lại, tự sẽ minh bạch."

"Lão già này." Sở Thiên nói thầm, thấy lão hồ ly sắc mặt đen lại, định tới đối phương liền trong đầu, những cái này chữ rửa người ta là Thanh Thanh Sở Sở, bận rộn thu hồi đầy bụng bức tức, không nói hai lời, cầm lấy Thanh Yêu Quả một ngụm ăn vào. Tại đây sắc chuyển biến tốt đẹp chút, bất mãn hừ hừ mấy tiếng.

Thanh Yêu Quả nhập khẩu tức thì tan ra, hóa thành thanh khí như ý yết hầu nuốt xuống, tại trong bụng tăng tăng ngưng tụ, kết thành mọt mà năng lượng thể, trên vẻ ngoài cùng nguyên bản giống nhau như đúc.

Năng lượng thể hình thành, liền có nhàn nhạt thanh vụ bay lên, từ phần bụng đến trước ngực, theo trên cổ lại, cuối cùng đến đầu. Chặn đường nguyên lực thiên quan, đối với cái này tới không được mây mây trở ngại, thanh vũ tí ti từng sợi, rót vào nơi này Nê Hoàn Cung. Hấp thu thanh vụ, tâm thần càng thêm thuần túy, tinh thần dần dần ngưng thực.

Thấy thể Sở Thiên linh cơ khẽ động, trong đầu Linh Năng hiện lên dây thừng hình dáng rót vào Nê Hoàn Cung, ngưng kết linh chùy rèn sắt khi còn nóng rèn luyện, tới hai bút cùng vẽ, cô đọng tốc độ lần nữa đề thăng.

Ngọn đèn dầu sáng tắt, Sở Thiên hai mắt khép lại, bình tĩnh trên mặt hình như có thanh chấp trùng dạng. Thật lâu, Sở Thiên mở mắt, ánh mắt có chút kỳ dị. Tối thiểu mấy giờ đi qua, dưới tình huống bình thường, một cây Tam phẩm linh dược, cho dù hấp thu không hết, cũng nên tiêu hóa non nửa. Trên thực tế, trong cơ thể hắn bảo tồn đại lượng năng lượng, sở hấp thu còn chưa tới một thành.

Thế nhưng, Nê Hoàn Cung Tinh Thần lực đề thăng thật sự, tuyệt không có giả dối, đến cùng chuyện gì xảy ra? Sở Thiên về mặt ngây thơ, nghi hoặc không thôi.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 88: Đi quá giới hạn

"Hắc hắc, hắc hắc." Ti tiện ti tiện tiếng cười truyền đến, thân ở mặt thất không còn ai khác, tự nhiên là thừa nước đục thả câu lão hồ ly.

Trợn trắng mắt, Sở Thiên lần này đã có kinh nghiệm, trước không mở miệng, mà lại đợi tại đây lão vạch trần đáp án. Thời điểm này nếu như chủ động mở miệng, ngược lại sẽ bị ác ý trên đầu, không bằng yên lặng theo dõi kỳ biến. Loại người này nổi bật cái ti tiện chữ. Người khác cầu hắn nói, thiên không nói, đợi không để ý hắn, liền không chịu nổi tịch tịch, đi lên khoe khoang.

Quả nhiên, ti mi thường thức hạ trên mặt hắn ngây thơ, lão hồ ly dương dương đắc ý giải thích: "Không biết a, vật ấy cũng không phải là phổ thông Thanh Yêu Quả, đã ngưng kết ra tinh hoa trung tâm, nên xưng là thanh hạch yêu quả."

"Thanh hạch yêu quả." Sở Thiên sờ cái đầu nhắc tới tên này, như trước mặt mũi tràn đầy mê hoặc.

Lão hồ ly cười hắc hắc, mắt Sở Thiên phía trước liền hiện ra trong bụng cảnh tượng, tẩy chỉ tâm quả toàn bộ thiếu đi một nửa, trung tâm một chút tinh hoa bộc lộ ra, màu sắc sâu thanh, trên châu lớn nhỏ, trong đó năng lượng dự trữ, không biết nơi khác vị trí lớn hơn bao nhiêu vạn phần.

Giữa hai người này, như khác nhau đi? Sở Thiên trong lòng thầm nghĩ.

"Đương nhiên là có, Thanh Yêu Quả vẹn vẹn là phổ thông Tam phẩm linh dược, mà thanh yêu hạch quả, được coi là trong đó dị loại, tại tứ phẩm linh dược, đều tính cực kỳ cực hạn mặt hàng." Không đợi hắn đặt câu hỏi, tại đây lão liền đi trước mở miệng, lời nói ra kinh người.

"Cái gì, tứ phẩm, hay là cực hạn mặt hàng?" Sở Thiên liú lười, như thể phẩm giai linh dược, chưa bao giờ thấy qua đâu, không nghĩ tới vậy mà trong lúc vô tình chụp được, có thể nói chiếm món lợi cực kỳ lớn. Tiêu phí hai trăm nguyên thạch, nguyên bản cảm thấy đau lòng, như đánh tới chỉ vật là tứ phẩm linh dược, như thế nào đều tính lợi nhuận quá.

"Hai loại linh dược từ bề ngoài bên trên rất khó phân chia, thuốc này sinh trưởng tại yêu khí tràn đầy hướng tới, ít ai lui tới, người bình thường đều không nhận ra. Nếu không phải lão phu lúc này, ở đây sợ không có là người biết hàng." Lão hồ ly kiên nhẫn giải thích, tựa như tư thực tiên sinh Giáo hội trẻ em đi học siêng năng. Có thể sớm một chút người làm gì mà đi, Sở Thiên âm thầm khinh bỉ.

"Nếu phòng đấu giá người biết là gốc tứ phẩm linh dược, bị bọn họ lấy không được 300 nguyên thạch bán tổng bán tháo, người phụ trách chắc chắn đem thù hạ da đều nhỏ xuống, mà nôn ra máu ba lít mỡ bụng tạ tội. Chủ trì đấu giá tiểu tử kia còn cùng chiếm tiện nghi tựa như, vui cười a không chịu được. Chắc chắn, ta thật sự là chưa bao giờ thấy qua, như thế ngu muội người."

Nghe xong lão nhân vui sướng trên nỗi đau của người khác giải thích, Sở Thiên bưng tỉnh đại ngộ, nếu không phải như thế, tại đây loại bảo vật, định sẽ không dễ dàng hạ xuống mình tay. Trách không được lão hồ ly đấu giá hạ xuống, nguyên lai có nguyên nhân.

"Thanh hạch yêu quả cùng Hóa Diệt Linh Liên, quả thực phân ra không ra cao thấp, chỉ có thể nói mỗi người một vẻ. Hấp thu linh liên dược lực, trái bằng tấn cấp Uẩn Khí Cảnh con đường. Có thể nếu có thể tiêu hóa tại đây quả trung tâm, người Tinh Thần lực sẽ có chất biến, nói không chừng có thể đột phá che chắn, thành tựu niệm sư chỉ vị."

Nghe đến đó, Sở Thiên vui cười mặt mày hơn hớn, ngân đồng hiện ra nòng đậm vui mừng.

Tự tôi luyện tinh thần đến nay, hắn đơn giản rõ ràng niệm sư một nhóm, thật sâu minh bạch cái từ này sức nặng. Tinh thần tu luyện sơ kỳ rất khó phát huy ra lực sát thương, nhưng niệm sư hoàn toàn bất đồng, cho dù là phổ thông niệm sư, đều đủ để sánh ngang Uẩn Khí Cảnh.

Huống chi, xét thấy niệm sư thừa thớt, thủ đoạn không ai biết, Uẩn Khí Cảnh võ giả đụng phải niệm sư, đều nhau lòng mang kiêng kỵ, lui lại xa xa. Nếu như Sở Thiên thành tựu niệm sư, lại gặp mặt hôm nay tình huống, đánh bại Tổng Ngọc không dám nói, nhưng toàn thân trở ra vẫn có nắm chắc.

"Đừng cao hứng quá sớm, người cho rằng trái cây kia hạch là tốt tiêu hóa? Nhìn hơn mấy tháng chuẩn bị đi." Lão hồ ly một chậu nước lạnh giội, giội tắt Sở Thiên muốn đốt tiểu vũ trụ.

Sở Thiên hơi chút cảm ứng, thanh yêu trái cây hấp thu một nửa, nhưng hột một chút không ít, cả hai mật độ bất đồng, tiêu hóa độ khó khác lạ, liền đã trút giận có chút uể oải.

"Hấp thu tại đây quả dược lực, lại không có thể qua cấp bách, muốn tuần tự tiệm cận. Trước tiêu hóa trung tâm ra, tiêu hóa hột phải có kiên nhẫn, mỗi một phần dược lực đều dùng tại trên lưỡi đao, phát huy lớn nhất hiệu lực. Như thế, tấn chức niệm sư, sẽ không tinh thần thiếu thốn, dẫn đến thất bại trong gang tấc." Đả kích tại đây lão chính công cho ra đề nghị.

Sở Thiên không cần phải nhiều lời nữa, trên mặt hiển hiện tràn đầy chiến ý. Hấp thu thuốc này thành tựu niệm sư, hắn tình thế bất buộc. Muốn nhanh chóng cường đại lên, không có khả năng hiện giờ như vậy, đem tánh mạng ký thác tại tay người khác. Nhìn qua ánh mắt dần dần kiên định thiếu niên, lão hồ ly âm thầm tán thưởng. Hắn chính là thường thức trên người người này cổ này sự dẻo dai.

"Tiểu Sở Thiên bắt đầu tu luyện, như vậy, lão nhân gia ta cũng phải cố gắng lên rồi." Nghĩ như vậy, tại đây lão trên Ngọc Bội bố trí cấm, tránh ngoại giới quấy nhiễu, hai tay bùng tập sách, chăm chú tại trong lòng của hắn chuyển đứng đắn.

Sau đó, Sở Thiên tu luyện sinh hoạt cùng lúc trước hơi có sai biệt. Mỗi sáng sớm sáng sớm rời giường, đánh lên vài chuyển quyền chương, chợt ngồi xuống hấp nạp nguyên lực, đề thăng tu vi. Buổi chiều mang Huyền Lân tiến nhập Tuyết Tùng lâm, hắn săn bắn các loại yêu thú, bồi luyện chỗ tập võ học, đoạt được đôi lấy nguyên thạch, đề mà bổ sung tài lực. Huyền Lân tự hành hoạt động, tự lực gánh sinh com no áo ấm.

Mỗi ngày dưới trời chiều rơi, hồng quang khắp, Sở Thiên đều nhau ngừng tay, nơi này trong rừng dòng suối, dùng nước trong súc mồ hôi. Du đăng nửa ngày Huyền Lân nghiệp dĩ trở về, trong miệng ngậm đủ loại món ăn dân dã, mang về nhà thỉnh Tiểu Nguyệt nấu nướng.

Bởi vì mỹ thực nguyên nhân, Huyền Lân cùng Tiểu Nguyệt kéo khoảng cách gần, hiện tại trừ Sở Thiên ra, tối nghe nàng này, Sở Thiên không tại thời điểm, liền theo phía trên phổ loạn chuyển nhân rồi, thích thú thành Liệt Nham thành một đạo kỳ cảnh.

Mỗi ngày ban đêm, Sở Thiên đóng cửa ngồi xếp bằng trên giường, bắt đầu hấp thu Thanh Yêu Quả chi dược lực. Việc này liên quan trọng đại, nếu là thuận lợi trước mặt thành tựu niệm sư, một lát khinh thường như bất khả. Trái cây bộ phận, chỉ phí ba ngày liền tiêu hóa hoàn tất. Về sau hấp thu sáu thanh trung tâm, Sở Thiên mới hiểu được loại trình độ nào.

Chẳng quản mỗi ngày kiên trì không ngừng, có thể tự giành được tại đây quả ngày lên, thời gian đã qua lại nửa tháng, tiêu hóa năng lượng vẫn chưa tới một thành. Như vậy xem ra, hoàn toàn tiêu hóa không biết ngày tháng năm nào, muốn trở thành niệm sư, liền càng khó càng thêm khó.

Vừa mới bắt đầu, trong nội tâm còn có tức nuối, nhưng thời gian một lúc lâu, cũng được bình thường trở lại. Như niệm sư dựa vào linh dược liền có thể thành tựu, kia khắp nơi đều có niệm sư.

Làm cho người kinh hi chính là, tuy hấp thu tiến triển không như ý, nhưng Nê Hoàn Cung bên trong Tinh Thần lực, so lúc trước có thể nói cách biệt một trời một vực. Có khả năng ngự sử vật, trọng lượng dần dần đề thăng, nguyên bản chỉ có thể khu động kim loại này vật, chân thực sát thương có thể xem nhẹ, chỉ có thể dùng làm kỉ binh, hiện tại liền khác nhau rất lớn.

"Vào."

Mấy đạo ánh sáng lạnh chợt từ yên tĩnh trong bóng đêm lướt qua, phốc phốc âm thanh liên tiếp vang lên, trong nội viện ngô đồng kịch liệt lay động, thanh non lá cây từ đầu cành phân loạn. Rõ ràng nhìn lại, trên cành cây cắm bảy tám cái phi đao, thân đao hoàn toàn chui vào, chuôi đao vẫn run rẩy không chỉ.

Cái này cây không coi là ít nhiều cứng rắn, nhưng muốn cho nhỏ như vậy phi đao chui vào, cũng không phải là chuyện dễ dàng. Không nói đến phi đao, chủ thủ các loại, cho dù là trường kiếm bình thường, nghĩ xuyên thẳng đến chuôi, vậy mà tuyệt không phải hơi hợm hạng người có thể vì, trừ tu vi thành công vô giả ra, cũng được luyện khí lực đại lực sĩ có thể làm được.

Trước mắt một màn, đã nói rõ phi đao sắc bén, lại thể hiện ra Tinh Thần lực mạnh mẽ, tuy xa không tới thành tựu niệm sư tình trạng, cân nhắc nơi này tuổi của hắn, đã tính vô cùng khó được.

Trước bậc thang, Sở Thiên nước sâu núi cao, đứng chấp tay, một trận gió tới tay áo lướt động, quả nhiên một bộ cao thủ khí phái. Trên mặt hiển hiện cuồng hi, đại biểu còn là một thiếu niên, hắn thật sâu đắm chìm tại gần đây Tinh Thần lực tiến bộ.

Cùng võ đạo so sánh, ban đầu tập tinh thần, tác dụng cực kỳ bé nhỏ. Dù cho tiến nhập điều khiển vật cảnh giới, cũng chỉ có thể đại biểu một loại tiềm lực, tác chiến công dụng gần như không có. Tộc bí trận chung kết, mượn điều khiển kim đánh bại Sở Nghị, thực là tỉ mỉ bố cục kết quả, như đối thủ hơi hơi lưu thủ, liền có thể tùy ý đánh rơi.

Nhưng hiện tại những phi đao này, mặc dù không thể nói nghiền ép cùng giai, nhưng ở mấu chốt tế ra, định thể phát huy không nhỏ hiệu dụng. Cho dù vận chuyển nguyên lực phòng ngự, có thể Sở Thiên Tinh Thần lực xưa đâu bằng nay, điều khiển đao thể vô cùng hung mãnh, rất khó nhẹ nhõm chống cự. Thêm với Huyết Yêu đồng tử mang đến tinh chuẩn phán đoán, địch nhân như hơi không cẩn thận, thân thể sẽ thêm mấy cái lỗ máu.

"Oa, thiếu gia quá lợi hại." Thanh thúy tiếng cắt đứt Sở Thiên suy nghĩ, theo tiếng nhìn lại, thấy Tiểu Nguyệt đang mặc quần lụa mỏng đi đến trong nội viện, mát lạnh dưới ánh trăng, xinh đẹp trên mặt có tự đáy lòng mừng rỡ.

Sở Thiên cười cười, tâm thần khẽ động, Tiểu Dao nhao nhao rời đi thân cây, lên đỉnh đầu treo trên bầu trời dừng lại, tại Tinh Thần lực dưới sự thao túng, hình dáng như chuồn chuồn tránh vài vòng, xoát một chút biến mất, cũng là bị thu hồi dung giới. Mà chậm rãi đi về hướng Tiểu Nguyệt, dọc đường từ trong lòng ngực lấy ra tinh mỹ ngọc trâm, hàm cười nói: "Cái này cho ngươi."

Bận rộn tu luyện ngoài, ngẫu nhiên dạo phố chế thuốc thể xác và tinh thần, vật ấy tại Thành Tây một nhà cửa hàng chứng kiến, thấy tạo hình tinh xảo, liền thuận tay mua.

"Thiếu gia, có thể hay không thỉnh ngươi hỗ trợ đeo lên?"

Nghe vậy Sở Thiên ngạc nhiên nhìn lại, thấy Tiểu Nguyệt không biết sao sắc mặt đỏ tươi, đầu mùa xuân mùa lại cùng trong đồng tuyết đông lạnh qua vậy mà giống như.

Bực này với tư cách là xem như đi quá giới hạn, thiếu gia có tức giận hay không đâu, hoặc là nói thỏa mãn cái này nhất yêu cầu. Tiểu Nguyệt ửng đỏ trên

khuôn mặt, ngậm lấy vẻ mong đợi. Hai người gần trong gang tấc, an bình dưới ánh trăng, tâm hồn thiếu nữ thành thục mà động.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 89: Khánh sinh

Mất thấy Sở Thiên nửa ngày không nói, Tiểu Nguyệt sắc mặt ửng đỏ, trong nội tâm bất ổn, âm thầm ảo não. Thiếu gia nhất định tức giận, sẽ cùng nàng càng tốt, rốt cuộc chủ tớ có khác. Một tiểu nha đầu nói loại yêu cầu này, không quá phận sao.

Chính nghĩ ngợi lung tung, Sở Thiên sừng sốt một chút, bình tĩnh thần về lên ngọc trâm, chăm chú xen vào tóc mây. Nho nhỏ ngọc trâm, lại có vẽ rồng điểm mắt chỉ hiệu quả đặc biệt, Tiểu Nguyệt cả người đều sinh động xinh đẹp, tựa như do nha đầu biến thành tuyệt đại giai nhân.

Tiểu Nguyệt nhào nặn dụi mắt, cái mũi có chút mũi nhử, dịu dàng cúi đầu nói cự tuyệt, liền rất nhanh quay người chạy ra sân nhỏ. Không đi không được đâu, nếu ngay trước thiếu gia mặt khóc lên, hẳn là khó coi.

Trên thực tế, ngọc trâm chọc vào cũng không tốt, thậm chí có điểm lệch ra, rốt cuộc Sở Thiên chưa bao giờ trải qua cái này chuyện. Tiểu Nguyệt luôn đối với trang cho yêu cầu xoi mói, như vậy rõ ràng vấn đề lại làm như không thấy, lòng tràn đầy cảm thấy chỗ mang ngọc trâm, liền thuộc đêm nay tối dễ nhìn.

...

Thời gian như ung dung mà qua, chợt nhìn thư thả, nhưng thật đúng chính trôi đi thời điểm, tí mỉ hồi tưởng, mới cảm thấy nhanh đến đáng sợ.

"Cạn ly."

Năm tên người trẻ tuổi nâng chén, bang bang một trận loạn hưởng, ngược cổ lên nhất uống hạ xuống, mỗi cái sắc mặt hun hồng.

Ngày này là Sở Thiên sinh nhật, thời gian qua quá phong phú, là cố mình cũng quên. Cùng thường ngày, buổi sáng luyện công buổi sáng hấp thu nguyên lực, buổi chiều cùng Huyền Lâm lại Tuyết Tùng lâm săn bắn, về đến trong nhà thời điểm, kinh qua Tiểu Nguyệt nhắc nhở mới nhớ tới việc này.

Chút bất tri bất giác, đã 14 tuổi, hẳn là chúc mừng một chút, khánh sinh ra thiếu đi vậy mà không có ý nghĩa. Sở Thiên nghĩ nghĩ, phân phó Tiểu Nguyệt chuẩn bị đồ ăn chuẩn bị ở trong viện trên bàn đá, chính mình ra ngoài hồ quan hệ không tệ bằng hữu.

Người đến đông đủ, nóng hổi đồ ăn hoàn toàn chuẩn bị tốt, đầu bếp nổi danh Tiểu Nguyệt hôm nay đặc biệt phát huy. Bữa tối không cần chính miệng nếm, chỉ cần nhìn xem bề ngoài, nghe mùi thơm, cũng đủ để làm cho người thêm nhỏ dãi.

Lấy Sở Thiên bây giờ danh vọng, như phóng ra lời muốn khánh sinh, cổ động người tuyệt sẽ không thiếu, lại chỉ mời bốn người, chính là từng tới rèn luyện qua đồng bạn.

Nếu là khánh sinh, món nhìn cho dù tốt, có lẽ từ tới tô điểm. Trên bàn bày biện mấy bình tuyết hoa nhưỡng, là vừa mới Sở Văn đưa tới. Dùng lời của hắn nói, rèn luyện từ lượng bực này chuyện, cần phải từ nhóc con nắm lên.

Trong bữa tiệc có mỹ vị món ngon, cũng có tinh khiết và thơm Trần Nhưỡng, cùng đi người lại càng là tri kỷ hảo hữu, người trẻ tuổi từ lượng vốn không lớn, không có chỗ cổ kỵ thả uống, mấy chén vào trong bụng đều là có chút say.

Sau đó say rượu liên hoan bắt đầu, Sở Thiên mượn tới Hoàng Thủy Kiếm, tuy không sở trường sử dụng kiếm, nhưng ý vào tu vi tinh thâm, vận chuyển thân pháp cánh tay loạn vũ. Chỉ một thoáng, đầy sân đều nhộn nhạo lần thu thủy, chiếm được cả sảnh đường ủng hộ.

Lập tức, Sở Sở cùng Sở Quyền hợp xướng một khúc, hai nữ tiếng ca mỗi người một vẻ, Sở Sở uyển chuyển thanh lệ, Sở Quyền ma tính tiếng nói. Nguyên bản đơn giản ca từ, kinh qua các nàng lấy tuyệt diệu tài nghệ hát ra, trực kêu người nghe được toàn thân tê dại, toàn trường nhất phách thanh tịnh, chỉ có tiếng ca du dương.

Lắng nghe Diệu Âm, Sở Bảo bắt chước đồ tể mỗ heo, tuy không có heo ở đây, lại thiếu khối cái thót gỗ, có thể tay cầm khoát kiếm nhìn dao mỗ dùng, từng mắt mắt đọc, học giống như đúc, chọc cho mọi người cười vang.

Sở Sở cười khanh khách không ngừng, tựa như chim hoàng oanh kêu kêu, Sở Quyên xưa nay điềm đạm nho nhã ít nói, vậy mà khuôn mặt buông xuống, chôn sâu ở xoà tung tán loạn trong mái tóc, che bụng thân thể mềm mại run không ngừng.

Cuối cùng đến phiên Sở Ảnh, chỉ thấy hắn vẻ mặt lãnh khốc, ngồi nghiêm chỉnh, ý định dùng cái này hồ lộng qua, không muốn Sở Bảo đẩy hắn một chút nói: "Tới phiên ngươi, đừng giả bộ khốc, chẳng lẽ ngươi cho rằng, điều này có thể hành động tiết mục?"

Nhân thấy không có người chủ ý, thời gian đã tới, Sở Ảnh vốn tưởng rằng mưu kế thực hiện được, trên mặt tuy nghiêm túc, nhưng trong lòng đắc chí. Không ngờ bị thăng này trước mặt mọi người đám, trong đó còn có hai vị tộc muội, trên mặt quả thực không nhịn được.

Thẹn quá hoá giận, hung hăng một cước đá vào mập mạp chắc nịch trên mông đất, Sở Bảo biểu tình khoa trương, tứ chi loạn vũ bay ra ngoài, trùng điệp ngã trên mặt đất, thăng ngã cái chóng mặt đau đầu, mắt nỏ đom đóm.

Còn muốn từ chối, tất cả mọi người không thuận theo. Sở Ảnh thăm mắng mập mạp xen vào việc của người khác, thấy không tránh thoát, lấy ra trường kiếm ý định vũ hơon mấy chuyển, sung làm tiết mục ứng phó. Sở Quyên nói ý kiến nói, tiết mục không cho phép lặp lại. Hắn nhũu mây đau khổ mặt, trầm tư suy nghĩ hồi lâu, rồi mới xụ mặt nói chuyện cười.

Nói năng rành mạch nói, Sở Ảnh thái độ khác thường, chính mình vui cười a không chịu được, ôm bụng cười cười to, thấy người khác đều là buồn bực nhìn hắn, sừng sốt không có một cái cười, cảm thấy chột dạ tiếng cười dần dần thấp, bầu không khí trong chớp mắt lúng túng.

Sở Quyên không lời che đầu, Sở Ảnh Ca thực lực không tệ, nhưng này mà chê cười, ai, không nói chuyện, cảm giác cùng ca ca ca hát thiên phú như liễu mạng. Bị nâng như thế ví von, Sở Nghị tại ca hát phương diện tư chất có thể nghĩ, đích thị là cực kỳ bi thảm.

Tan cuộc đã muộn, Sở Thiên chống đỡ từ ý, lại hấp thu là thanh yêu hột được lực, như trước chậm phải chết. Loại sự tình này cần mài nước công phu, tuyệt đối gấp không được.

Đêm nay sinh nhật tiệc, vốn Sở Vân cũng có trình diện, lại đau buồn thúc bị Sở Thiên đuổi đi. Dưới cái nhìn của hắn, sinh nhật còn cần lão ba cùng, quả thật nhảm chán thấu, xa không bằng cùng các đồng bạn cùng đi thành thú vị. Đi phía trước, Sở Vân lưu lại tuyết hoa nhường trò chuyện tò tâm ý, theo hắn nói khác có phần đại lễ đáng, hôm nay tới không kịp, mấy ngày sẽ có kinh hi.

Dạ sắc thâm trầm, Sở Vân lấy ra tửu, tự rót uống một mình, không người cùng đi, chỉ có treo cao trăng sáng làm bạn. Về sau uống hơn nhiều, giữa lúc nửa tỉnh nửa say, sáng tỏ trắng sáng phảng phất hóa thành ái thể kiều nhan, ngậm lấy cười ôn nhu giáo hoạt dừng ở hắn.

"Phi Phi, ngươi biết không, con của chúng ta 14 tuổi. Tiểu Thiên vô cùng ưu tú, ngươi muốn là nhìn thấy, định sẽ thích. Ai, chẳng biết lúc nào lại gặp nhau a."

Hồi tưởng đủ loại cô sự, lại là một hồi đau thương. Sở Vân cảm giác mình phế đi, hi vọng toàn bộ đặt ở nhi tử trên người, hi vọng kia kiện đến chậm lễ vật, thể trở thành cái biến vận mạng cơ hội a.

...

Sinh nhật tiệc ngày thứ chín, Sở Thiên đang tại luyện công buổi sáng, xoay mình cảm giác hô hấp trì trệ, nguyên lực ba động hình dáng như thực chất, không khí chung quanh phảng phất đều ngưng kết xuống. Nồng đậm ngạt nhiên thần sắc, từ hắn trong ánh mắt hiển hiện, nếu không phải tự mình kinh lịch, thực khó tin tưởng như thế áp bách, đúng là do nhân loại thúc phát ra.

Men theo ba động phương hướng dõi mắt trông về phía xa, lại cái gì vậy mà không thấy được. Tộc dần dần sôi trào lên, đông đảo tộc nhân chen chúc tới, người thật sự quá nhiều, Sở Thiên cố nén mở ra Huyết Yêu đồng tử xúc động. Mỗi lần mở ra đều gặp phải người khác khác thường mục quang, nếu không phải dùng cho chiến đấu, hắn sẽ không lung tung mở ra yêu đồng tử.

Mấy đạo mạnh mẽ khí tức bộc phát ra, xác nhận tộc cao tầng có chỗ phát giác, tiến đến cửa lớn tra xét tình huống, các tộc nhân theo sát phía sau, tất cả mọi người đối với như vậy cường giả có mang lòng hiếu kỳ.

"Đi thôi." Sở Vân chẳng biết lúc nào đến nơi, ở bên nhắc nhở. Sở Thiên trông đi qua, thấy phụ thân cùng ngày xưa bất đồng, trên mặt có mặc danh vui mừng.

Sở gia công môn, đám người đen ngòm một mảnh, tộc cao tầng, đúng là dốc toàn bộ lực lượng, mỗi cái sắc mặt nghiêm túc, Liệt Nham thành bên trong chưa bao giờ thấy qua kinh khủng như vậy nhân vật.

Đứng trong đám người, thấy phụ thân sắc mặt khác thường, Sở Thiên liền hỏi sự tình nguyên nhân gây ra. Sở Vân mỉm cười cho hay, đây là mấy ngày trước đây nói lễ vật.

Nhiều năm trước Sở Vân tham gia Linh Vũ viện tuyển chọn, đã từng kết giao một ít thiên kiều. Hôm nay chỗ tới Dương Tuyết, chính là một người trong số đó. Sở Vân cùng nàng này giao tình rất tốt, lại cùng nàng có chút ân tình. Về sau, Sở Vân bởi vì không thể nhập viện, Dương Tuyết bị tuyển bên trên, lấy kinh diễm tư chất thanh danh lên cao, sau khi tốt nghiệp lưu lại viện trở thành đạo sư.

Muốn tiến nhập Linh Vũ viện, tham gia tuyển chọn là bình thường phương thức. Từ đó ra, đám đạo sư nắm giữ trong tay danh sách đề cử, như phát hiện tư chất ưu dị người, có thể đặc biệt mướn người. Nhưng ưu dị tiêu chuẩn, liền đều xem đạo sư bản thân ý nguyện, nhân giả kiến nhân trí giả kiến trí.

Sở Vân rất sớm liền suy nghĩ như thế nào lợi dụng đoạn này giao tình, như nhi tử quá mức không chịu nổi, cũng không nên liên lụy người khác. Nhưng

Tộc bĩ, Sở Thiên thể hiện ra vượt cấp năng lực chiến đấu, càng thi triển ra điều khiển vật Tinh Thần lực, khiến hán cuối cùng hạ quyết tâm.

Những năm gần đây dù chưa liên lạc qua, nhưng cuối cùng gặp mặt, Dương Tuyết lưu lại thông tin phương thức, cho hay có việc cần phải cầu nàng hỗ trợ, một thời kỳ nào đó trở về sau trước kia ân tình. Nhìn Sở Văn một bộ đỉnh đặc bộ dáng, kì thực rất có nguyên tắc. Cảm thấy đã thành phế nhân, người khác địa vị hiển hách, nếu không gom góp đi qua, như nịnh nọt chi ngại.

Nhưng là Sở Thiên sau này cân nhắc, không kịp những cái này mặt, liền phá lệ gửi thư đi qua. Chiếc chữ Sở Thiên lấy được chiến tích, hi vọng nàng này dùng chức quyền trúng tuyển, độ khó quá lớn, liệt vào khảo sát đối tượng cũng tốt. Tiến vào nhập đạo sư tầm mắt, chung quy so với không người dựa vào tốt hơn nhiều.

Nghe xong những tình huống này, Sở Thiên mặt lộ vẻ cuồng hỉ, trong mắt lấp lánh ước mơ, nếu có thể cùng vị đạo sư này kéo chút giao tình, thuận lợi tiến nhập Linh Vũ viện, vô luận lấy được bồi dưỡng, hay là giành được tài nguyên, đều khác xa hiện tại có thể so sánh.

Hai người nói chuyện với nhau, cảm giác áp bách càng ngày càng đậm, đường chân trời duyên xuất hiện mười mấy cái điểm đen, tới gần nhìn lên, lại là cười phi hành yêu thú mà đến. Nhìn qua những cái này chim thú, Sở Thiên đồng tử co rút lại, nhìn bộ dáng nên là tứ giai yêu thú Độc Giác ung.

Một đội Độc Giác ung gào thét mà đến, mãnh liệt ngừng trên Sở gia không, cuộn trào mãnh liệt sóng khí xoáy lên, như muốn đem cây cối nhỏ tận gốc. Dừng lại bay nhanh xu thế, vỗ cánh lơ lửng Đẳng Không, trong đó vẻ mặt bạo lộ đang lúc mọi người trước mắt.

Đó là một quái vật khổng lồ, cánh giương tròn vẹn 10m, Thanh Vũ khắp cả người, lợi trào khúc mọc câu, đỉnh đầu Hắc Giác tựa như trường thương. Rộng lớn ung trên lưng, đều ngồi đội một đạo tuổi trẻ thân ảnh, quanh thân cường hân khí tức bao bọc, lại không thể so với tọa kỵ hơi yếu, mỗi cái đều là Ngưng Đan Cảnh cường giả, lại có vượt qua mười vị Ngưng Đan Cảnh đến vậy.

Chúng Giác Ung lượn vòng đáp xuống, tới gần mặt đất, hơn mười vị Ngưng Đan Cảnh nhảy hạ xuống, phân ra hai nhóm chính tề dừng lại, mặt mang cung kính trọng trên không, xếp thành hàng hình nghênh tiếp đại nhân vật xuất hiện. Trên không chỉ có cầm đầu ung thú chưa đáp xuống, con thú này tròn vẹn gấp hai tại Độc Giác khác ung, hai cánh triển khai che khuất bầu trời, trên người cũng không phải là lông vũ, mà là cứng rắn lân phiến, bộ dáng đặc dị Sở Thiên vậy mà không nhìn được.

"Vây là ngũ giai yêu thú Độc Giác Long ung." Lão hồ ly ý niệm trong đầu truyền đến, Sở Thiên như trước khó hiểu, nhưng không cần biết quá nhiều, chỉ là ngũ giai yêu thú, là được như bất khả tồn tại, có thể nói yêu thú bên trong vương giả, đủ để sánh ngang Đẳng Thiên Cảnh cường giả.

"Không thể nhiều lời, nữ nhân này không đơn giản, bị phát hiện liền có chút phiền phức." Tại đây lão lưu lại vài câu, một đầu ghim ở trong Ngọc Bội, ngưng thần nín thở tựa như tiêu thất đồng dạng, liền Sở Thiên đều không phát hiện được có hay không tồn tại.

Nhìn thấy Độc Giác Long ung chủ nhân tướng mạo, Sở Văn cười phát tay gọi, người này chính là trước kia hảo hữu Dương Tuyết. Chứng kiến lần này động tác, Dương Tuyết từ lưng chim ung bên trên trực tiếp nhảy xuống, sóng khí bên trên xông tóc đen bay múa, tựa như Thần Tiên bên trong người.

Một hồi tiếng kêu sợ hãi liên tiếp vang lên, Sở Thiên đồng tử co rút lại, hung hăng rút ngum khí lạnh, bởi vì, Long Ung cũng không có đáp xuống, nàng này cách mặt đất chừng hơn trăm mét cao, như vậy nhảy xuống, chẳng phải chết không toàn thây.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Lạ lắm

Tại đông đảo tiếng kinh hô, Dương Tuyết tự hơn trăm mét trên cao, hăng hái xuống rơi xuống, nơi này 40-50m, gót sen hạ đột nhiên ngưng tụ ra bản hình dáng băng tinh, khó khăn phụ tải thân thể mềm mại, mà từng bước một nghiêng hướng xuống đi đến, chân đạp ở nơi nào, trong đó hạ sẽ xuất hiện băng bản, hình thành băng tinh ngưng kết óng ánh bạc thang.

Tại vô số thần phục trong ánh mắt, theo băng bạc thang đi xuống, bộ dáng dần dần rõ ràng, khuôn mặt như vẽ, da thịt như tuyết, đôi mắt sáng nhìn quanh như thần, hơi thở mùi đàn hương từ miệng chưa từng nói trước cười. Lục Châu xuyên thành vòng cổ đeo ở thiên nga trên cổ, tay oản cổ chân tất cả bộ đồ cái bích ngọc vòng tay.

Dương Tuyết hạ xuống mặt đất, dọc theo Sở gia trước cửa đường đi đi tới, chân ngọc không đến vớ giày, trần trụi dẫm nát phổ liên mặt đường bàn đá xanh, ở trên sương lạnh tràn ngập, giống như ngăn cách bụi bặm. Phụ cận người không khỏi vì kia mỹ mạo mà thay đổi, mỗi cái nhìn ngây người nhàn, nhưng nghĩ đến chỗ này nữ tu là, không dám máy may tiết độ.

"Vân ca, lâu như vậy mà không kết hợp, còn tưởng rằng đem ta đã quên nha." Dương Tuyết không để ý tới người khác, xông Sở Vân cười gọi.

"Làm sao như vậy được." Sở Vân cười hi hi.

"Muốn không phải có việc, cũng sẽ không tìm ta a." Dương Tuyết đầy bụng phàn nàn.

Nghe vậy Sở Vân sắc mặt xấu hổ, tuy nói chuyện riêng ra có nguyên nhân, nhưng bình thường không liên lạc, có việc mới viết thư, quả thật có điểm quá mức. Bận rộn đem Sở Thiên đẩy ra: "Tiểu Thiên, tới bái kiến người cô cô."

Sở Thiên đi lên trước, cung kính thi lễ một cái. Nàng này vô luận cùng phụ thân giao tình, hay là bản thân tu vi, đều làm mặt khác sinh kính ngưỡng, như thành vị tiền bối này chỉ điểm, tu hành thì định thể thiếu đi không ít đường quanh co a.

Dương Tuyết khách khí dịu hân, cười khanh khách nói: "Cái này nhưng làm ta là già rồi a "

Chợt, Sở Vân hướng nàng giới thiệu gia tộc mọi người, nhất nhất thấy bỏ đi, dẫn vào tộc phòng nghị sự. Theo Dương Tuyết mà đến Ngưng Đan Cảnh, tuổi tác đều tại hai ba mươi tuổi trên dưới, lại đặt tới Ngưng Đan Cảnh tu vi, tại xung quanh rất nhiều kinh điểm trong ánh mắt, chỉ cao khí ngang đi vào trong.

Phòng nghị sự, tộc trưởng Sở Phong an bài tốt chỗ ngồi, mời đến khách nhất vừa ngồi xuống. Sở Vân thì cùng Dương Tuyết thương thảo việc này công việc.

Một phen lời nói, Dương Tuyết gọi Sở Thiên phụ cận, vãn tay áo hất lên, dài nhỏ tơ tằm nhanh bay ra, quây quanh cổ tay hân trộn lẫn một vòng, nhắm mắt ngưng thần bắt đầu cảm ứng. Chỉ chớp lát sau, nàng mở hai mắt ra, sắc mặt có chút khó coi. Từ trong tay áo thò ra đầu ngón tay, ngón tay ngọc vuốt khê tay oản, lần nữa cảm ứng xác nhận.

"Hoàng mạch trung cấp?" Dương Tuyết quay đầu nhìn về phía Sở Vân.

Tư chất phương diện, Phi Phi từng động thủ qua, Sở Vân không rõ nguyên nhân, cũng không nguyện quá rầy ải thế kế hoạch, chỉ phải kiên trì khổ gặt đầu.

Hoi hoai ngưng định tâm thần, Dương Tuyết cảm thấy xin lỗi nói: "Cũng không muội muội không muốn hỗ trợ, tư chất quá thấp. Nếu như không có huyền mạch tư chất, gần như liền bước vào học viện tư cách cũng không có."

Sở Vân sắc mặt phiếm bạch: "Người cũng biết, thực lực không thể chỉ nhìn tư chất. Ta tin bên trong chỗ thuật sự tình, người có thể toàn bộ xem qua?"

"Nhìn qua, nhưng những tình huống kia chỉ là tạm thời, nếu không phi phạm tư chất, sơ kỳ dù có thiên đại ưu thế, về sau cũng phải bị đuổi kịp." Dương Tuyết lắc đầu liên tục.

Sở Thiên cúi đầu nhìn không ra biểu tình: "Ta điểm này tư chất, cũng đừng phiền toái người a."

"Im ngay, đại nhân nói, há có tiểu hài tử xen vào có phần." Sở Vân lạnh lùng quát lui Sở Thiên.

"Hắc, người người này tu vi không ra gì, còn rất như tự mình hiểu lấy nha." Đi theo một vị mất phương thiếu nữ cười nhạo nói, cùng các đồng bạn đồng dạng, nàng thân là Linh Vũ viện đệ tử, tuy còn trẻ tuổi, lại kinh lịch vô số, cảm thấy nơi này người lại lại yếu, xem thường tình cảnh tự nhiên sinh ra.

"Tiểu Bạch Phượng, người cầm miệng cho ta." Thấy đạo sư nổi bão, Tiểu Bạch Phượng thè lưỡi, hi hi cười cười im ngay không nói.

Sở Vân lần nữa thỉnh cầu: "Nhìn tại dĩ vãng giao tình, có thể hay không thỉnh người làm chủ, trước liệt vào khảo sát đối tượng cũng được."

Tuy những năm nay không ngoài ra, những năm qua giao hữu rộng lớn, tin tức phương diện cũng không lạc hậu, hân biết rõ đạo sư có đủ bực này quyền lợi.

Dương Tuyết như trước lắc đầu, lo nghĩ, lấy ra cái hộp gỗ nói: "Muội muội tuy là học viện đạo sư, lại không thể lung tung tuyển nhận, để tránh tổn hại học viện lợi ích. Năm đó Vân ca tại nguy cơ thời điểm, hùng hồn giúp tiền, đưa tặng linh hoàn đan, muội muội khắc sâu trong lòng tại chi tâm, không có lấy là báo đáp, hiện muốn gấp mười hoàn lại."

Nói xong, vạch nắp hộp, bên trong hơn mười mai linh hoàn đan Bảo Quang bên trong bao hàm, mùi thuốc xông vào mũi. Viên thuốc này chính là Tam phẩm linh đan, nhiều như vậy tụ họp tại một hộp, trong đó giá trị có thể nghĩ.

Sở Vân sắc mặt lộ vẻ sâu thẳm, lại kiên định vẫy vẫy tay, cự tuyệt như thế báo đáp. Dương Tuyết khóe miệng nhất nghiêng, không để lại dấu vết thu hồi hộp gỗ, đáy mắt lướt qua một vòng cực kỳ không rõ ràng xem thường. Tuy chuyện riêng ra có nguyên nhân, nhưng hân cảm thấy, Dương Tuyết cùng những năm qua bất đồng, giống như phát sinh một ít biến hóa vi diệu, liền im miệng không nói, không hề cầu nàng.

Cảm thấy nơi này nhàm chán, Dương Tuyết đang định cáo từ rời đi. Bỗng nhiên một đạo run rẩy thanh âm nói: "Tiền bối xin ngài nhìn xem."

Đôi mắt sáng thoáng nhìn, thấy là cái trung niên người, tro mặt ra cười, thái độ khúm núm, vốn muốn cự tuyệt, nhìn thấy bên cạnh thiếu niên khuôn mặt non nớt, cốt cách thanh kỳ, tựa hồ có chút bất phàm, liền vung ra tơ tằm quấn oản. Trắc nghiệm vẻ mặt ôn hoà nói: "Huyền mạch cao cấp, được đấy

trước liệt vào khảo sát đối tượng."

Nghe đến đó, vị kia gọi Tiêu Bạch Phượng thiếu nữ mắt lộ dị sắc, vọt lên nơi đây một chút đứng đây chạy đến, lấy ra cái kim sắc minh bài đưa cho Sở Ca với tư cách là bằng chứng. Xem ra cùng Dương Tuyết rất tình tường, thậm chí có loại nào đó ân ý.

Tại Linh Vũ viện khảo sát đối tượng, hoàng mạch cao cấp có thể lấy huy chương đồng, huyền mạch bên trong cấp thấp có thể lấy ngân bài, Sở Ca chính là huyền mạch cao cấp tư chất, đương nhiên là có tư cách đạt được kim bài. Về phần Địa giai phía trên, trực tiếp trúng tuyển, là không làm cân nhắc.

Từ Trường Lão liên tục thở dài, mà không dám ít nhiều quấy rầy, mang theo sắc mặt cuồng hi Sở Ca mà đi. Thấy thế Dương Tuyết trầm nghĩ, phát hiện như thế như tiềm lực nhân tài, việc này vậy mà không tính đến không, khá tốt không có đem thời gian toàn bộ hoa ở trên người đồ bỏ đi.

"Nếu như đã đến nơi đây, không bằng nhìn nhiều mấy cái, không thể nói trước còn có thể là quý báu." Vừa nghĩ đến đây, Dương Tuyết cùng Sở Phong nói chuyện, khiến hần thông truyền tộc kiệt xuất tiểu bối đến tận đây. Nghe đến đó, không cần tộc trưởng hạ lệnh, Từ Trường Lão bận rộn thu hạ truyền nhân đến vậy. Không lâu sau, Tộc bí bên trên thành tích ưu dị người đều đếm tới trận, Dương Tuyết đứng dậy tới gần, từng cái dò xét đi qua.

Tơ tằm từ Sở Phi Dương tay oằn rút về, Dương Tuyết tiếc nuối bình luận: "Tuổi tác quá lớn, đáng tiếc đáng tiếc." Sở Phi Dương một chút biến sắc, liền khôi phục lại bình tĩnh, âm áp mỉm cười, chấp tay.

Tìm kiếm một vòng, chưa từng lại phát hiện tiềm lực người. Dương Tuyết có chút thất vọng, tri hoãn khẩu khí muốn đi gấp quay về tại chỗ, dọc đường mục quang nếu có cảm ứng, ma xui quỷ khiến lờm hướng một cái phương hướng: "Nhà đầu, qua."

Nghe vậy Sở Sở hé miệng không nói, tươi ngon mộng nước trong ánh mắt hiển hiện quật cường, tay bắt lấy Sở Vũ ống tay áo, cũng không đến vậy mà không lùi. Nàng trước tiên thuận theo phụ đuôi chỗ này, nhìn thấy Dương Tuyết cự không trúng tuyển Sở Thiên, trong nội tâm không thích nàng này, không muốn tới có bất kỳ cùng xuất hiện.

Không đợi Dương Tuyết lý luận, Tiêu Bạch Phượng hẹp con mắt nhú lại, kéo theo nguy hiểm khí tức chậm rãi đi tới, theo bước chân tới gần, nguyên lực ba động giống như Nộ Lăng phong ba, liên tục không ngừng từ trong cơ thể nộ hiện lên, quanh mình không khí đều ngưng đọng.

Sở Vũ chủ tu luyện được, chỉ vẹn vẹn có Uẩn Khí Cảnh tu vi, nỗ lực hộ nữ nhi tại sau lưng, càng hoàn toàn lực phản kháng. Sở Phong cùng Sở Vân thân hình nhất tiếm, hiện thân tại phía trước, toàn thân nguyên lực tuôn ra hiện ra, tay rút trường kiếm chậm rãi ra khỏi vỏ, thanh cương tại thân kiếm ngưng tụ.

Hai người dốc sức hợp tác, Tiêu Bạch Phượng tùy ý phát huy, dù là như thế, tay tới đều ngăn không được nàng này khí thế, trên trán mồ hôi lã lã xuống, toàn thân cốt cách khanh khách rung động, tựa như không chịu nổi gánh nặng, tùy thời đều có thể vỡ vụn. Bởi vậy có thể thấy, Hóa Cương Cảnh tại Liệt Nham thành, tuy là ít ỏi cường giả, nhưng cùng Ngưng Đan Cảnh so sánh, tựa như khác nhau một trời một vực.

"Dừng tay." Ngay tại hai bên sắp đề nên không được khí tức bạo động, giương cung bạt kiếm, Dương Tuyết hợp thời quát. Nghe nàng mở miệng, Tiêu Bạch Phượng vững vàng khí tức, sục sôi nguyên lực thu hồi trong cơ thể, không khí phương khôi phục lưu động. Thấy thế Sở Vân hai người tự không muốn động thủ, bận rộn mượn sườn núi hạ con lừa thu kiếm vào vỏ, bưng bưng sát khí không cánh mà bay.

"Người muốn làm gì, bức này với tư cách là, chẳng lẽ không phải hãm ta vào bất nghĩa. Đã nói với người bao nhiêu lần, Vân ca chính là ân nhân của ta. Vậy mà dùng nguyên lực áp bách, uống ta cẩn thận dạy bảo, tu vi lại dùng tại loại trường hợp này, trở về người mấy tháng giam cầm." Dương Tuyết lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị, không nề mặt, Tiêu Bạch Phượng thì thu hồi ngày xưa ngạo khí, liên tục cười nói xin lỗi.

Cái này vị nữ học viên trên mặt khiêm cung, thần sắc hoảng hốt, nhưng trong lòng cười thầm. Lão sư chỗ nào cam lòng trừng phạt nàng, nguyên nhân hay là vì bức này tiểu nhân vật. Không được, nhanh cười chết rồi, thành chút nghiêm túc nhé, trên mặt nếu không chế không nổi, đập phá lão sư tràng tử, gây nằng nết hứng, đó mới thực bị kịch.

Từ đó lần gặp nhau đến nay, Dương Tuyết tất cả hành động, không có không hợp với tình lý, gọi người tìm không ra bất kỳ tật xấu, miễn cưỡng người khác đặc biệt trúng tuyển, cũng coi như có chút quá mức. Nhưng chẳng biết tại sao, trong nội tâm lại lẩn xua không tan, càng ngày càng sâu.

Sở Vân nhìn qua chính nghĩa ngôn từ Dương Tuyết, lại tìm không ra trước kia mấy may cảm giác quen thuộc, phảng phất nhìn một cái người xa lạ.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 91: Mối hận cũ

Hung hăng rắn dạy Tiêu Bạch Phượng một trận, Dương Tuyết ngưng mắt nhìn Sở Sở nhìn một lát, mỉm cười ly khai về nơi này tại chỗ. Có thể khiến nàng có chút cảm ứng, nàng này chắc hẳn bất phàm, nhưng nàng hạng gì thân phận, thấy thiên tài như cá diếc sang sông, nhiều vô số kể. Chủ động mở miệng đã tính phá lệ, người khác không muốn cũng sẽ không miễn cưỡng.

Mất thấy bầu không khí, chính sự đã làm xong, nàng muốn dẫn người rời đi, Tứ Trướng Lão một mặt đau khổ giữ lại, một mặt làm cho người ta chuẩn bị yến hội. Cảm giác trong đó tâm thành, liền lưu lại dự tiệc. Trong bữa tiệc, cùng Sở Văn cũng không ngôn ngữ, Sở Phong cùng các trưởng lão ngược lại là khách sáo một phen.

Sau đó, đang lúc mọi người tùm tùm, Dương Tuyết một nhóm chậm rãi đến cửa lớn, tùy từng đệ tử một hồi hô lên, Độc Giác ưng chinh tề đội ngũ lượn vòng đáp xuống. Liệt Nham thành cực hạn thể lực đều trình diện, cho là trước đó phát giác đã tìm đến, không dám đến quấy rầy, tụ họp không sai vị trí chiêm ngưỡng cao thủ phong thái.

Đối với cái này bọn họ vậy mà không thèm nhìn, nhất nhất trên háng lưng chim ưng, chuẩn bị sẵn sàng vận sức chờ phát động. Dương Tuyết đang định đi lên, trong nội tâm mặc danh rung động, thân thể mềm mại chấn động, băng hàn nguyên lực từ trong cơ thể hiện lên, ở sau lưng tự phát ngưng kết thành nhạ Lam Vũ cánh, theo cánh hình dáng dần dần rõ ràng, một cỗ kinh người ba động lan tràn ra.

Dương Tuyết con người do đen nhánh biến thành băng lam, hoàng hôn như vậy quay đầu nhìn về phía đường đi một góc, đó là Tổng Gia người chỗ, Tổng Ngọc bên người chợt có phong tuyết bay xuống, hai mắt khép hờ tóc dài lộn xộn, quanh thân nhanh chóng nhiễm lên tầng sương lạnh, mới bắt đầu màu sắc phiếm bạch, thay đổi dần là nhạ hắc. Khung bố âm khí phóng lên trời, như muốn đem một phương thiên địa đều đông kết ngưng kết.

Trong sân người thấy vậy dị tượng, không khỏi sinh lòng kinh ngạc, Dương Tuyết thân ảnh nhất thiểm, thấy không rõ như thế nào động tác, đã xuất hiện ở đối phương trước mắt. Bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng linh hoạt một phen, hình dáng như hồ điệp vỗ cánh, tránh đi tự vệ chưởng kích, năm ngón tay thò ra bắt lấy tay oân, Tổng Ngọc chỉ cảm thấy nguyên lực bị cắt đứt, thân thể mềm nhũn, dùng lại không xuất lực.

Tộc trưởng Tổng Hiên và mấy vị trưởng lão thấy thế kinh hãi, quanh thân nguyên lực bạo tuôn ra hóa cương, muốn thực chiến tuyệt học giải cứu. Dương Tuyết sau lưng hai cánh khê vũ, như lông vũ cách cánh bay đi, trên không hóa thành đầy trời băng trụ, thế đi nhanh ghim trúng yếu hại, mấy người chợt cảm thấy nguyên lực ngưng kết, huyết dịch dừng lại, chuẩn bị cho tốt các thức tuyệt kỹ, không có khí lực chèo chống.

Cùng lúc đó, Dương Tuyết trong cơ thể khí tức tăng vọt, xa xa cùng thiên địa đụng vào nhau, phụ cận không khí thoáng hơi lạc hậu, nước sôi sôi trào lên. Mệnh môn nguyên lực như lũ quét, trong không gian như từng vòng rung động trùng điệp lan đến ra ngoài. Nhìn qua thân ảnh của nàng, mọi người ở đây đều tâm thần rung mạnh, đón sinh không thể ngăn cản cảm giác.

"Tiền bối..." Tổng Hiên rập âm thanh nói, nhi tử bị bắt gọi hẳn mười phần hối hận, trách tự trách mình vì sao muốn tới tại đây nhìn náo nhiệt.

Dương Tuyết cũng không để ý đến hắn, mà là nhắm hai mắt, giống như tại cẩn thận cảm ứng vật gì. Tùy từng đệ tử phản ứng kịp, đều thả người đã tìm đến đạo sư bên người, mỗi cái bộc phát ra mạnh mẽ khí tức, Chấn Nhị Tổng Gia người xung quanh các loại.

Tổng Gia người đều thấp thỏm lo âu, Tổng Ngọc lại phục hồi tinh thần lại, vội mở miệng nhắc nhở: "Ta không có trở ngại, tất cả dừng tay, đừng làm ầu." Dưới cái nhìn của hắn, vị tiền bối này tu vi như thế, nếu có đã thương người chi tâm, cho dù mạng của hắn cứng rắn gấp mười, đều bị mất mạng tại chỗ, lớn cũng không tất lễ mà lễ nề.

Nghe vậy trong lòng mọi người an tâm một chút, lo lắng trong khi chờ đợi, Tổng Ngọc quanh thân hàn khí muốn đậm đặc, liền diện mạo bên trên đều ngưng kết ra nhạ hắc Sương Hoa, mà Dương Tuyết sau lưng lông cánh khê chấn động, ở trên u quang lấp lánh không chỉ, cả hai lẫn nhau hô ứng, lại như là đối thoại. Mọi người ở đây không khỏi trong nội tâm lấy làm kỳ.

Thật lâu Dương Tuyết trợn mắt buông tay, nhất đôi mắt sáng dừng ở Tổng Ngọc, trên mặt đẹp lộ ra chấn kinh biểu tình, trong miệng thì trào tự nói: "Huyền Ma Thể Chất, Địa giai võ mạch."

Nghe được câu này, Tổng Ngọc nội tâm khó hiểu, nhất thời lại đã quên sợ hãi, đánh bạo mở miệng hỏi: "Tiền bối, Huyền Ma Thể Chất là cái gì. Về võ mạch, kinh qua Khải Linh kiểm nghiệm, tiểu tử hẳn là huyền mạch cao cấp."

"Không sai, nhưng hiện tại cái này tư chất có chỗ đề thăng, hoàn toàn đạt tới Địa giai." Mơ hồ giải thích, thấy đối phương còn muốn hỏi, Dương Tuyết dời đi chủ đề: "Những tình huống này có cơ hội lại nói ti mỉ, người có thể nguyện nhìn đệ tử ta, sau này nghe ta dạy bảo."

Tổng Ngọc còn chưa trả lời, phụ thân hắn Tổng Hiên đã mặt lộ vẻ cuồng hi, khó kìm lòng nổi nói: "Hắn nguyện ý, thể mơ hồ tiền bối thưởng thức, ta Tổng Gia vô cùng cảm kích."

Rồi mới giao thủ tuy ngắn ngủi, nhưng Tổng Hiên biết rõ nàng này tu vi thông thiên, đừng nói nhìn nhi tử sư phó, dù cho chỉ đạo mình cũng dư xài. Huống chi người này tùy tiện chọn một cái, tu vi đều hơn xa đối phương, nếu có thể tới kéo chút giao tình, quả nhiên là tam sinh đã tu luyện phúc phận, cầu còn không được.

Dương Tuyết cũng không để ý đến hắn, chỉ nhìn vào hợp ý đệ tử, khéo cười tươi đẹp làm sao. Tống Ngọc lại dài hơn tưởng tượng, chuyển động con mắt khách khí hỏi: "Xin hỏi tiền bối đến từ nơi nào, có thể thuận tiện cho hay một ít?"

Nghe vậy tay nàng đầu hơi thở mùi đàn hương từ miệng cười khẽ, tay cầm hạ khoe mắt vẫn có lưu tiểu ý: "Ngươi tiểu gia hỏa này, cũng có thú nhanh, ta xem ngươi cần thận quá mức. Ngươi cũng đã biết chính mình ít nhiều may mắn, là trên đời này bao nhiêu người cực kỳ hâm mộ không đến sao?"

Tao ngộ một trận trời chọc, Tống Ngọc chấp tay cười làm lành cũng không nhả ra, Dương Tuyết hơi nháy mắt, Tiêu Bạch Phụng lĩnh hội ý tứ, nhẹ nhàng gót sen phụ cận vài bước, che tay thì thầm trong chốc lát, cũng cho hắn nhìn chứng minh thân phận ngọc bài.

Trên mặt hắn lộ ra nồng đậm kinh hi, Linh Vũ viện thế nhưng là như sấm bên tai, vốn định đợi thực lực mạnh chút, nắm chắc sau lại báo danh, không ngờ hiện tại may mắn nhận thức học viện đạo sư, so với ban đầu tưởng tượng, không biết tốt hơn gấp bao nhiêu lần.

Tình huống đã thăm dò, vậy không cần do dự. Tống Ngọc quay người lại, hai đầu gối quỳ xuống đất, cung kính bái sư, trong miệng hô to nói: "Sư phó tại thượng, xin nhận đệ tử cúi đầu."

Đội lễ đi xong, Dương Tuyết mỉm cười đem nâng dậy, từ chối nhã nhặn Tống Hiền nơi này tộc làm khách muốn mời, khiến Tống Ngọc lại nói rõ tình huống, mình và Sở Văn một chút gọi, đợi Tống Ngọc phản hồi, liền đem người lên đường rời đi.

Bởi vì tọa kỵ có hạn, nàng khiến Tiêu Bạch Phụng cùng Tống Ngọc cùng cưỡi một cái Độc Giác ưng. Mặc dù thân là Tống gia công tử, vậy mà chưa bao giờ thấy qua bức này yêu thú, Tống Ngọc trong nội tâm đã khẩn trương lại hưng phấn, hướng nguyên chủ Tiêu Bạch Phụng luôn miệng nói tạ.

Một nhóm tùy tùng đệ tử, Tiêu Bạch Phụng là trẻ tuổi nhất một cái, ước chừng mười bảy mười tám tuổi, khí chất cao quý, giống như kiêu ngạo Phụng Hoàng, tướng mạo thậm hảo, Tống Ngọc một lòng tu luyện, hay là lần đầu thay vì tỷ bên ngoài nữ nhân tiếp xúc, không khỏi có chút xấu hổ.

Thấy hắn như thế khách sáo, Tiêu Bạch Phụng cũng tận thu ngày xưa cao ngạo, hẹp hãn nháy mắt gần chặt hé miệng khẽ cười nói: "Hết, nhà mình sự tỷ đệ, khách khí cái gì, nơi này học viện, cần cái gì cứ việc nói." Bọn người này, người khác đều là phổ thông đệ tử, duy nàng một cái kiêm là Dương Tuyết đệ tử, hiện tại lại thêm cái Tống Ngọc.

Tại Linh Vũ trong nội viện, đạo sư tuyển đệ tử có mấy cái con đường, một là lựa chọn học viên ưu tú làm làm đệ tử, hai là bên ngoài khai thác nhân tài, thu làm đệ tử cũng đặc biệt dẫn vào học viện. Tiêu Bạch Phụng là phí trước, Tống Ngọc thì là người sau.

Vô luận loại nào, một khi trở thành đạo sư đệ tử, liền lấy được bao trùm phổ thông đệ tử phía trên thân phận, chân thiên kiêu danh tiếng. Nếu như tương đồng thiên kiêu, nàng Tiêu Bạch Phụng tự sẽ không đối với đồng loại lấy sắc mặt.

Tống Ngọc ngồi ở Tiêu Bạch Phụng sau lưng, ngồi chung chấn động cự cánh trời cao Độc Giác ưng. Với tư cách là tứ giai phi hành yêu thú, tốc độ tất nhiên là nhanh, tự cất cánh tính lên, trong nháy mắt là được một hàng mơ hồ điểm đen, lại nháy mắt là vô tung bứt tích.

Cả chuyện này quá trình, Sở Thiên đều toàn bộ hành trình quan sát, về mặt hồ hững biểu tình, chỉ là trong tay áo hai tay lặng yên nắm chặt, móng tay thật sâu khảm vào thịt, huyết dịch tràn ra như cũ không nhận thấy được đau đớn. Thân thể chi đau, lại chỗ nào so ra mà vượt tâm hồn đau khổ.

Giờ này khắc này, hắn mới rõ ràng cảm nhận được thực lực tầm quan trọng, nếu không cảm xuất thủ đồ vật, bắt đầu vốn thuộc về đối phương nhân mạch quan hệ, vậy mà không thể nào lợi dụng, hao tổn tâm cơ, cũng chỉ có thể vì người khác nhìn mai mối.

Kia Tống Ngọc vốn là thiên tư hơn người, luận thực lực vậy mà xếp bên trên tòa thành trì này người trẻ tuổi bên trong phía trước ba. Hiện tại đã bái Dương Tuyết vì sư, bước vào Linh Vũ viện, đều như bất khả tư nghị chi tiến bộ. Tuy Sở Thiên luôn luôn lạc quan, lúc này vậy mà cảm giác được áp lực trùng điệp, thế như núi.

Càng nghĩ thật lâu, Sở Thiên hưng hăng cắn răng một cái, mặc kệ như thế nào, đều muốn theo sát đối phương bước chân thậm chí vượt qua, vô luận sự tình khó hơn nữa, đều phải kiên trì làm được. Bởi vì, hắn không muốn lại hướng lên lần đồng dạng, bị phong ấn bên trong lại vô lực phản kháng, cuối cùng thành dựa vào người khác cứu trợ.

Hôm nay thích gặp như thế hi sự, Tống Hiền bận rộn an bài tộc nhân thu xếp yến hội, nhi tử bị Linh Vũ viện trúng tuyển, bức này chuyện đáng toàn tộc chúc mừng. Máu chốt ở chỗ, thế lực khác dù cho càng mạnh, nghĩ động đến hắn Tống Gia, đều thành trước đó suy nghĩ một chút, có hay không có phó tốt khẩu vị, chịu đựng nổi Linh Vũ viện Lôi Đình Chi Nộ.

Sau đó, hắn sẽ an bài người đem chuyện hôm nay thêm mắm thêm muối, lớn tuyên dương, chắc chắn làm cho không người không biết, không người không hiểu, sự tình mặc dù đơn giản, nhưng vận tác thoá đáng, thậm chí thể trở thành tộc một tầng ô dù.

Đang muốn vô cùng cao hứng trở về, chợt chứng kiến Sở Văn về mặt uest oai, liền chậm rãi đi lên vui cười tiến đến bên tai nói nhỏ: "Sở Văn, Linh Vũ viện tuyển chọn ta là thua ở ngươi, nhưng ngươi vậy mà không có trúng tuyển. Hiện tại sự thật đã chứng minh, con của ta muốn xa xa so với sự ưu tú của ngươi, ngươi biết ý vị này là như thế nào đi?"

Chợt, hắn không để ý Sở Văn xanh mét sắc mặt, quay người thân nhiên rời đi, đến lúc đi ra gần 10m, tiếng không hề che dấu, ầm ầm phóng tung vang lên: "Ý vị này là ngươi muốn vĩnh viễn bị ta áp chế, cả đời cũng đừng nghĩ trở mình, ha ha ha."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Không muốn bỏ qua

Thâm dạ tiến đến, mọi âm thanh đều yên tĩnh, trong phòng cô đèn như đậu, hôn ám trong ánh nến, Sở Vân một người tự rót uống một mình, giữa lòng mây hơi có ưu sầu ý tứ.

Bỗng nhiên, rộng mở trong cửa sổ gió nhẹ thổi qua. Sở Vân không hề có dấu hiệu đặt chén rượu xuống, thần sắc chợt trở nên đáng chất, chậm rãi nói: "Bọn họ đều đi?"

Ánh nến chiếu không tới chỗ tối tăm, nghe không được như thế nào động tĩnh, một đạo thân hình hiển hiện tại trong tầm mắt, bởi vì hoàn cảnh hôn mê, nhìn không mười phần rõ ràng, chỉ có thể dò xét nơi này mơ hồ hình dáng.

Thân ảnh mơ hồ mở miệng, ngữ khí ngậm lấy một chút tức giận: "Hồ Thảng, Triệu Long hai cái đi không từ giả, dẫn đến người của chúng ta thiếu đi hơn phân nửa. Nhiều năm như vậy tình cảm, thực thiết thòi bọn họ làm được."

"Cái này cũng bình thường, người khác khá tốt, mấy người các người cho dù ai chứng kiến, ngày xưa thiên tài lẫn lộn thành ta bộ dạng này hình dạng, hôm nay bị kia Tống Hiến trước mặt mọi người nhục nhã, như trước không có biểu thị, đều nhau khó có thể chịu được, đi cũng tốt. Khương Lôi huynh đệ, người lại vì sao không đi?" Mặc dù luôn luôn lạc quan, hôm nay gặp không như ý, Sở Vân không khỏi nản lòng thoái chí.

Khương Lôi kiên định nói: "Ta không sẽ rời đi Vân ca. Bực này tình cảm cũng có thể bỏ qua, liền năm đó lời thề quên mất không còn một mảnh, thực gọi người trơ trẽn."

"Hảo huynh đệ, những năm nay khổ người rồi." Sở Vân hơi chút cảm khái, ổn định tâm tình, liền hỏi tới chính sự: "Người khác tình huống còn ổn định?"

Hai người nhiều năm hợp tác, rất có ăn ý. Hần nói không rất rõ ràng, Khương Lôi đã biết hết ý nghĩa, lưu loát báo cáo: "Theo ta thấy, những người còn lại hay là trung tâm, bằng không thì đã sớm theo hai người kia đi xa. May mắn tin tức thủy chung nắm giữ trong tay ta, không có ra nhiều loạn lớn, bổ sung nhân số, vận sẽ không chịu được ảnh hưởng quá lớn."

"Nhân thù bên trên ta thiếu không ầu, lai lịch bối cảnh nhất định phải tra rõ ràng, lại không có thể gọi nhà khác gian tế lẫn vào." Sở Vân chỉ ra yếu điểm, Khương Lôi liền tục gật đầu. Hai người hơi chút nói chuyện với nhau, Khương Lôi tự hành rời đi, lưu lại Sở Vân một người tại phòng. Tuy rất muốn cùng Vân ca nâng ly, nhưng kinh qua tại đây thay đổi, công việc bề bộn, đợi có rảnh lại đi phúc duyên lâu a.

Khương Lôi đi rồi, Sở Vân lại uống mấy chén, tư ý đi lên, không khỏi nhớ tới chuyện hôm nay. Trên thực tế, đối với Dương Tuyết hẳn cũng không oan hận, càng nhiều là nhà mình trong nội tâm thê lương. Trong hoảng hốt, không khỏi nhớ tới trước kia cùng xuất hiện.

...

Cái gọi là ân tình phát sinh ở Linh Vũ viện tuyển chọn một năm kia, năm đó Dương Tuyết không có hiện nay hiển hách địa vị, ngoại trừ bất phàm tu võ tư chất, vẹn vẹn là một bối cảnh phổ thông tiểu nha đầu.

Tuyển chọn, Dương Tuyết bị gặp cường địch, miễn cưỡng chiến thắng về sau, thể lực mười không còn một, đôi mắt sắp đến nơi trợn tiếp theo tỷ thí, tại không có lực khôi phục đan dược phụ trợ, gần như phải thua không thể nghỉ ngơi.

Dương Tuyết cả tính độc lập, không thích cầu người, không thể không buông xuống rụt rè bốn phía cầu trợ, lại không người để ý tới. Lấy thân thể của nàng bối cảnh, trào không được cái gì phú hào bằng hữu, nhỏ tuổi năng dung mạo tuy đẹp cũng không chuyển trang phục, vậy mà hơi có vẻ non nớt, xa không có hôm nay chi tuyệt đại tạo nhã, người bình thường như thế nào tinh trùng lên óc, là lạ lắm nữ hài đưa tặng trân quý đan dược.

Thời khắc mấu chốt, Sở Vân hùng hồn xuất thủ tặng cùng linh hoàn đan, đại khái là cầu được như bắt khỉ, Dương Tuyết là con người thần sắc kinh hoàng đã động hẳn. Đến nay hẳn còn rõ ràng nhớ rõ Dương Tuyết đạt được đan dược vui đến phát khóc nụ cười, có lẽ tại lúc đó trong mắt nàng, linh hoàn đan cũng không phải là đơn giản được hoàn, mà là quyết định tự mình vận mạng cơ hội.

Phục dụng đan dược chữa trị thương thế, Dương Tuyết trở lại mười thành thực lực, thuận lợi đi qua kế tiếp lộ trình, bị Linh Vũ viện tuyển vì kia trung học thành viên. Thi đấu, nàng tìm đến Sở Vân, cảm ơn vô cùng, thậm chí nói ra lấy thân báo đáp, đều bị từ chối nhã nhặn. Sở Vân ha ha cười cười, lấy ra rượu ngon đãi khách, cũng hô bằng hữu gọi tương bồi, đó là chén suốt đêm vui vẻ một đêm.

Ly biệt thời điểm, nàng lưu lại thông tin phương thức, khiến Sở Vân có việc nhất định tìm nàng, trăm sông ngàn núi tất tự mình tìm đến, cuối cùng cả đời

không quên tại đây ân đức. Nói xong, thừa dịp Sở Văn không chú ý, vụng trộm ở trên mặt chụp lên môi thơm, lưu lại hân một người ngọc tại chỗ, cười khanh khách rồi đi, vượt qua cái góc đường tiêu thất tại trong tầm mắt.

Mờ nhạt dưới ánh nến, Sở Văn sắc mặt đỏ thắm, ngẩn ngơ thật lâu phục hồi tinh thần lại, tự giễu cười cười, thầm nghĩ đều là chuyện cũ năm xưa, còn muốn nó làm chi, thì giờ tuổi tác đã lâu người và vật không còn, không cần suy nghĩ nhiều vậy mà không chịu nổi.

...

Đêm nay Sở Thiên đồng dạng tâm thần không ngưng, Tống Hiền cùng phụ thân đối thoại, đều nghe được rõ ràng minh bạch. Bắt đầu câu kia bên tai nói nhỏ âm lượng tuy nhỏ, lại cũng không thể gạt được Tinh Thần lực nhạy bén hần. Bởi vì mình chỉ cố khiến Sở Văn bị nhục nhã, không thể không khiến hần dư vị trầm tư.

Kia Linh Vũ viện đạo sư vốn cùng phụ thân quen biết, bởi vì chính mình tư chất bình thường, bất kể như thế nào cũng không chịu thu nhận sử dụng. Mà Tống Ngọc cùng nàng vốn không quen biết, lại có phần coi trọng đương trường mang về. Loại sự tình này bỗng nhiên phát sinh, phảng phất Hạ Thiên đêm mưa nhất đạo sấm sét, chấn tỉnh ngây thơ non nớt hần, hần như là bị thúc đẩy sinh trưởng nhanh chóng thành thực tiễn cường.

Suy tư thật lâu, cuối cùng tỉnh ngộ lại, tựa hồ trước sau như một, nhưng một thứ gì đó, lại mơ hồ sản sinh chất biến. Khí độ càng thêm trầm ổn, cường giả kiên định như sắt không thể dao động, cả người khí chất cực khác, có thể nói lấy được loại trình độ nào đó thăng hoa.

Suy nghĩ nhiều vô ích, cách còn có đoạn thời gian, Sở Thiên thúc dục Tinh Thần lực, trong bụng sâu quả trám hạch, chậm rãi hóa thành nhân nhạt thanh vụ, nhắm bên trên tí ti từng sợi xâm nhập Nê Hoàn Cung, một phần rèn luyện Tinh Thần lực, Linh Năng chi chùy đồng thời đánh, Tinh Thần lực dần dần củng cố ngưng thực. Hết thấy như thường.

Đột nhiên, trong đầu Linh Năng không hề có báo hiệu bạo động, linh chùy lại một búa nện trên Tinh Thần lực, toàn bộ vỡ vụn ra tới hóa thành linh động dòng điện, nhanh chóng ở trong đó lan tràn ra, trong nháy mắt Tinh Thần lực nhuộm thấm bên trên một tia sáng ngân sắc màu.

Bình thường Tinh Thần lực trạng thái vững vàng, dù có linh chùy rèn luyện, cũng chỉ là hơi tới gọn sóng, lúc này lại như sóng biển thủy triều bạo tuôn ra, tựa như ẩn chứa thôn tính tiêu diệt hết thấy mãnh liệt ý chí.

"Cái gì?" Trong ngọc bội, lão hồ ly già nua thủ chương hơi hơi run lên, xưa nay xem như trân bảo quyền sách nhỏ ném rơi bảo điện trên mặt đất, lại thật lâu không bị chú ý tới. Tại đây lão chau mày, suy tư thật lâu, không xác định tựa như thì ào ào tự nói: "Đây là độn ngộ?"

Võ đạo tu luyện chú ý một cái tiến hành theo chất lượng, nhưng chuyện như ngoại lệ, bữa này ngộ liền là một cái trong số đó. Thánh Võ đại lục kinh tài tuyệt đỉnh hạng người đếm không hết, lại không một người đều giải thích trong đó nguyên lý. Duy nhất xác định chính là, mỗi lần độn ngộ, bản thân đều thể đạt được chỗ tốt rất lớn, một ít may mắn người thậm chí thể sánh ngang thông thiên cơ duyên.

Nhưng tiếc nuối chính là, độn ngộ không bị nhân lực chỗ khống. Điểm này bỏ đi mọi người may mắn ý muốn, không hề chú ý bức này phúc duyên, mà đem lực chú ý chuyển dời đến hằng ngày tu hành. Nhưng nội tâm thâm xử, không người không thật mong chờ, độn ngộ có thể không hẹn tới, mặc dù trong đó tỷ lệ so bánh tẻ trên trời rất xuống vậy mà cao không có bao nhiêu.

Tại lão hồ ly thậm chí có chút cực kỳ hâm mộ trong ánh mắt, Sở Thiên bản thân không hề hay biết, tâm thần thần kỳ ngưng định, dù cho phát giác được tinh thần phóng túng bạo động, cũng không thể dao động hần mảy may.

Tinh thần nhắc lên trùng điệp lớn, ở trong Nê Hoàn Cung liên tiếp, không ngớt độn ngộ trạng thái, Sở Thiên ý niệm như thép, bất động thúc giục phát Tinh Thần lực hấp thu hột.

Khác thường chính là, theo tinh thần động tĩnh không ngừng tăng lên, hấp thu tốc độ nhanh chóng tăng nhanh, bắt đầu còn không hết sức rõ ràng, nhưng về sau tại lão nhân chân kinh trong lúc biểu lộ, vậy mà cao tới bình thường hơn mười vạn phần nhiều, lại còn vẫn còn ở kinh người đề thăng.

"Cái này người cũng quá già." Lấy lão hồ ly ánh mắt, cũng nhìn không được nữa phát nổ câu nói tục. Huyết Đồng Linh Hồ tộc trời sinh liền có đủ hơn người thiên phú, thân là tộc lão tổ, ở phương diện này tự nhiên kháng tính rất mạnh, nhưng lúc này vậy mà biểu hiện như thế, không khó muốn gặp Sở Thiên cử động lần này có nhiều bị thiên oán người phẫn nộ, thật đúng ao ước sát người.

Chú ý lần này độn ngộ thời gian càng dài, lão nhân càng là không bình tĩnh, lúc đầu còn có thể sắc mặt lạnh nhạt giả bộ tiên phong đạo cốt bộ dáng lừa gạt mình, tiếp theo hồ hấp dần dần ồ ồ, thờ như trâu ánh mắt đỏ thắm, ghen ghét phải chết.

Thầm nghĩ lão tổ năm đó là tu hành Tinh Thần lực, nhận hết vất vả cũng chỉ có thể may mắn tăng trưởng, như thế nào không thấy như độn ngộ, vì sao trước mặt chỉ là luyện thể cảnh tiểu tử, tu vi kiến hồi vậy mà giống như, mặc danh kỳ diệu liền độn ngộ, trời xanh bất công, tức chết lão phu.

Một thanh lau đi trên trán che kín to như hạt đậu mồ hôi, lão hồ ly ghen hòng nhìn trần trời, hiện tại tốc độ này có bao nhiêu, 7-80 vạn phần tại ngày xưa đại khái là có, mà còn đang gia tăng, người so với người gần điên người, hần trong chớp mắt có dùng khí muốn khóc xúc động.

Tinh thần thủy triều sục sôi nơi này một cái cực hạn, mãnh liệt bùng nổ chia làm hơn mười đạo bắn tung tóe bọt nước hồng lưu, vạn vẹo Triền Nhiêu ngưng tụ lốc xoáy chậm rãi xoay tròn, một cỗ hấp lực kinh người từ trung tâm sản sinh, tựa như hóa thành thôn thiên phệ địa Vô Sắc cự mãng. Miệng rộng mở ra, trong bụng không thể ngăn cản vòi rồng sản sinh, hột ngoại vi không ngừng vỡ vụn, hóa thành màu xanh đậm sương mù bị hấp nạp.

Mà, hột phá toái càng ngày càng nghiêm trọng, về phần kiên cố nhất một chút không chịu đầu hàng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại. Tinh thần cự mãng mở lớn huyết khẩu, thủ đồng tử bên trong tựa hồ đối với cái này không phục mềm sản sinh nổi giận, vòi rồng lực đạo đột nhiên tăng, giống như ngâm lấy

có thể đơn giản cuốn bay danh sơn trọng nhạc không hề chi lực.

Còn sót lại hột khê chấn động, rạn nứt ra, cuối cùng tan rã tan ra không theo quy tắc nào sâu thanh mảnh vỡ, từng khối bị nguyên lành nuốt vào, cự mạng cái cổ nhất cổ đầu lâu giương lên, tựa hồ cấp trọn vẹn nấc, hột mảnh vỡ nhanh chóng tiêu hóa.

"Cuối cùng kết thúc rồi." Lão hồ ly chậm rãi thở ra một hơi, dùng khô gầy tay vỗ vỗ ngực, khực góp đủ số âm thanh để mà rõ ràng áp. Nếu như còn không xong việc, nhìn nữa, như vậy cả kinh nhất chốt, bị lộ ra bệnh tim không thể.

Nhưng mà, làm lão nhân hơi buông lỏng một hơi, một loại khác thường sống tinh thần động từ Sở Thiên Nê Hoàn Cung lan tràn, lại làm hấn sắc mặt cứng ngắc, chốt biểu tình trở nên dị thường đặc sắc dâng lên

"Đây là, thành tựu Niệm Sư dấu hiệu." Nhìn qua không buông không bỏ không chịu bỏ qua Sở Thiên, lão hồ ly cười khổ không chỉ, chỉ cảm thấy hấn cũng coi như Niên lão bối tôn, nhưng cuộc đời này chưa bao giờ hiện giờ chấn kinh.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Thủ hộ

Sở Thiên Nê Hoàn Cung, tinh thần lốc xoáy điên cuồng xoay tròn, nhanh chóng hấp thu sâu thanh trạng thái sương mù năng lượng. Làm cuối cùng một tia thanh có thể bị dung nạp, lốc xoáy mãnh liệt trì trệ, chốt khó nói lên lời ba động lan tràn mà ra.

Tiêu hóa hoàn chỉnh cái thanh hạch yêu quả, Tinh Thần lực không biết so với lúc trước bành trướng gấp bao nhiêu lần, biến thành có phần có vài phần thanh thể mệnh mong cuốn cuộn đại hải mệnh mong. Nhưng mà, toàn bộ tinh Thần Hải dương như như con lốc xoáy tròn, hướng trung tâm cái nào đó điểm liên tục không ngừng hội tụ. Theo thời gian, vòi rồng lực đạo dần dần suy yếu, trung ương có quang điểm dần sinh sáng lên.

Không lâu sau, vòi rồng hoàn toàn biến mất, Nê Hoàn Cung vắng vẻ không có gì, điểm giữa ánh sáng phát ra rực rỡ, chiếu sáng cái không gian này, ánh sáng chậm rãi tản đi, một cái hư ảo tiểu nhân hiển hiện, ngũ quan mặt mày đều cùng Sở Thiên tương tự, chỉ là hình dáng không rõ rệt xem ra vô cùng mờ hồ.

Trong phòng, Sở Thiên nhắm mắt ngưng thần, ngồi xếp bằng tại trên giường, chỗ mi tâm sáng ngời quang điểm không ngừng lấp lánh, phụ cận trong không khí đều kỳ lạ rung động từng vòng phóng thích. Trong ngọc bội lão hồ ly từ trong lúc khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, lấy tay vuốt Bạch Tu cố gắng trấn định nói: "Thần hồn ngưng tụ, Niệm Sư chỉ vị đã thành."

Tiếng nói hạ xuống, trên mặt hấn bắt đầu Triền Nhiêu tơ bạc, rất nhanh cả khuôn mặt cũng như bột bạc, thậm chí trên mí mắt đều nhiễm lên tầng Sương Hoa. Trong đầu Linh Năng phảng phất chịu loại nào đó dẫn đạo, như sông lớn tuôn trào chảy ngược tiến Nê Hoàn Cung. Mặc dù Sở Thiên tại đồn ngộ trạng thái, lực ý chí gấp trăm lần tại bình thường, lông mày đều hơi hơi nhàu lên, hiển nhiên khó nhịn đau nhức kịch liệt.

Lúc ấy, trừ tại đây ngưng Tụ Linh chùy tôi luyện Tinh Thần lực, chỉ là phân ra sợi lông trên chín con trâu tiến nhập Nê Hoàn Cung, đều đau hấn mồ hôi lạnh chảy ròng, hiện tại toàn bộ Linh Năng một tia ý thức tràn vào, trong đó đau đớn trình độ có thể nghĩ. Nếu không phải thân ở đồn ngộ trạng thái, chỉ là cái này trận đánh ập lại đau đớn, đều đủ để gọi người đánh mất thần trí, biến thành ngu ngốc.

Gặp tình hình này, chính giả vờ giả vịt vuốt Bạch Tu lão hồ ly, mãnh liệt chấn kinh phía dưới thiếu chút nữa không có đem râu mép chuẩn bị thu hạ, trọn tròn con mắt há to mồm nói: "Linh Năng vào cung, cái này cũng được?"

Chẳng trách hấn kinh ngạc như thế, tuy Huyết Đồng Linh Hồ cũng có cực kỳ xuất chúng tinh thần thiên phú, dưới tình huống bình thường, muốn đạt tới một bước này vậy mà phi đạt tới niệm lực đại sư tăng thứ không thể. Không muốn Sở Thiên vừa nhập Niệm Sư liền làm được, chỉ có thể nói lần này đồn ngộ quá mức ngoài dự đoán mọi người.

Trên trán chảy ra một chút mồ hôi lạnh, Sở Thiên thích ứng cảm nhận sâu sắc, dần dần bình tĩnh trở lại. Nê Hoàn Cung bên trong Linh Năng dần dần tràn ngập, thần hồn tiểu nhân lười biếng tựa hồ đắm chìm ở bằng bạc nước trong, đợi trong đầu Linh Năng toàn bộ chuyển di qua, thần hồn đột nhiên trọn mất, trong mắt lệ mang lấp lánh, chu cái miệng nhỏ làm nuốt trôi hình dáng, đem lớn như vậy không gian tất cả bằng bạc thủy một ngụm nuốt vào.

Mà, nguyên bản thần hồn của Vô Sắc, ngân sắc sáng bóng dần dần nồng đậm, cuối cùng biến thành cái ngân sắc thần hồn tiểu nhân. Bằng bạc hồn thân hình hơi chấn, quanh thân thả ra dồi dào ngân sắc niệm lực phản hồi Nê Hoàn Cung. Đây là chủng hoàn toàn mới năng lượng, do Linh Năng cùng Tinh Thần lực dung hợp mà thành, có thể xưng là Linh Niệm.

Đốn ngộ trạng thái đột nhiên cắt đứt, Sở Thiên mãnh liệt mở mắt ra, chỗ mi tâm quang điểm bùng lên, Linh Niệm không khống chế, tự phát tuôn ra Nê Hoàn Cung, lan tràn nơi này cả cái gian phòng. Góc tường chậu hoa, bên cạnh giá áo đổi tầy quần áo, giấy và bút mực, thậm chí cả cái tủ sách đều treo trên bầu trời trôi nổi.

Còn đây là tinh thần tại điều khiển vật phương diện diệu dụng. Tộc bị trước sau, hẳn chỉ có thể ngự sử kim loại này vật, tác dụng cực kỳ có hạn. Đoạn trước thời gian, từ đầu giá hội trở về, hấp thu bộ phận thanh hạch yêu quả, có thể thao túng chút Hứa Phi đao, sơ bộ có đủ thực chiến ý nghĩa. Mà bây giờ, không cần dụng tâm thúc dục, liền có thể đơn giản mà cử làm cái này rất nhiều vật Đằng Không.

Vừa mới phục hồi tinh thần lại, Sở Thiên gặp tình hình này, trán chảy ra mồ hôi lạnh, cẩn thận từng li từng tí thúc dục Linh Niệm, đem lơ lửng Vật phẩm an ổn thả lại chỗ cũ. Mà tùy tiện xuy một hơi, những cái này tự nhiên đổ xuống, làm hư còn phải dùng tiền mua, cho dù tộc gia đại nghiệp đại, vậy mà không nên như vậy lãng phí.

"Ta đây là thế nào." Phảng phất mới từ trong ngủ say tỉnh lại, Sở Thiên thì thảo tự nói, may may chuyện gì.

"Người rồi mới trong lúc vô tình tiến nhập đốn ngộ, hấp thu xong Thanh Yêu Quả hạch, thuận lợi trở thành Niệm Sư, thật sự là may mắn tiểu tử." Thấy hẳn chịu rất nhiều khổ tốt, còn về mặt ngây thơ vô tri bộ dáng, lão hồ ly khí không đập một chỗ, nhin không được mở miệng xen vào nói.

"Cái gì, ta trở thành Niệm Sư." Sở Thiên từ trên giường nhảy lên, trên mặt hiện ra cuồng hi thần sắc. Hưng phấn hồi lâu, định tới nghiệm chứng. Lần này không tại đây lão giúp đỡ, Linh Niệm khẽ động, trong bụng trống không, chỗ nào còn có thanh hạch yêu quả tại?

Cái này vui vẻ tin tức đạt được xác nhận, hẳn nhảy dựng cao ba trượng, biểu tình không kìm được vui mừng, như là đạt được mùi vị cam kẹo hải tử, hân hoan vui mừng. Thấy thế, lão hồ ly mỉm cười, Tiểu Thiên quá sớm thừa nhận quá nhiều áp lực, tuy trưởng thành sớm đảm đương, xưa nay tâm tình nội liêm không ngoài lộ, chỉ có ngay tại lúc này, năng lực làm ra tuổi trẻ biểu hiện.

Lòng hiếu kỳ lên, Sở Thiên khống chế Linh Niệm chạy toàn thân, đến mức, trong cơ thể tình hình đều thu đáy mắt, thể nhìn thấu trong mạch máu huyết dịch tuôn trào, thể nghe nói khối khối cơ bắp tham lam nuốt dinh dưỡng tiếng, càng chứng kiến nguyên lực theo các nơi kinh mạch, cuộn trào mãnh liệt vào hội tụ đến trong đan điền.

Võ gia đột phá Hóa Cương Cảnh, mới có thể làm được nội thị thân thể. Nhưng Sở Thiên bởi vì thành tựu Niệm Sư, còn tại luyện thể cảnh liền làm được. Tuy tinh thần tu hành giai đoạn trước tiến triển chậm chạp, hiệu quả quá mức bé nhỏ mà lại khó dùng cho thực chiến, nhưng chỉ cần kiên trì, tiến triển nơi này cao thâm dần dần là thể hiện ra đủ loại kỳ dị công năng, là phổ thông tu võ người chỗ không có, nội thị liền là một cái trong số đó.

"Ừ, đây là cái gì?" Đang định đem Linh Niệm rời khỏi thân thể, đột nhiên cảm giác được quanh thân mấy cái chủ yếu mạch lạc vị trí có cực kỳ không rõ ràng phong ấn. Những cái này phong ấn cực kỳ huyền diệu, vốn tính Sở Thiên đạt tới nội thị, vậy mà không phát giác được.

Nhưng chẳng biết tại sao, phong ấn tựa hồ đối với Sở Thiên cũng không giấu diếm cái gì, bởi vậy mới có thể như chút cảm ứng. Như đối lại ngoại nhân, tu vi nhảy lên đạt tới Dương Tuyệt cái tầng thứ kia, cho dù nhiều lần xem xét, cũng không thể tra xét ra mờ ám.

Phong ấn phía trên khí tức rõ ràng là lắm, hẳn cảm thấy giống như đã từng quen biết, giống như xác nhận rất tinh tường người. Trong nội tâm kinh ngạc loại cảm giác này, lão hồ ly mở miệng nhắc nhở: "Thấy được chưa, đây là người mẹ lưu lại."

"Mẫu thân?" Nghe vậy Sở Thiên khẽ giật mình, bận rộn truy vấn: "Những cái này phong ấn là nàng thiết lập, vì sao phải ở trong cơ thể ta động tay chân?"

"Ta làm sao biết? Những cái này phong ấn che dấu người võ mạch, bóp méo ngoại nhân tra xét. Hắc hắc, bằng ta Linh Hồ tộc huyết mạch, trong đó tư chất sao có thể là chỉ là Hoàng giai trung cấp, một đám vô tri nhân loại." Lão hồ ly trợn trắng mắt, chột con mắt đi lòng vòng, nói ra trong nội tâm phỏng đoán.

"Cái này..." Sở Thiên trong lòng có chỗ suy đoán, nhưng còn muốn từ miệng người khác đạt được xác nhận.

Hắn chưa mở miệng, lão nhân đã đoán ra nghi vấn cái gì, thích thú nói thẳng giải thích: "Đương nhiên là vì bảo hộ người. Ta nghĩ người tất nhiên tư chất bất phàm, e rằng đến làm cho người đó kỳ tình trạng. Vì ngăn ngừa tại phát triển phía trước lọt vào bóp chết, cho nên mới phong ấn trong cơ thể võ mạch, đem hạ thấp thường nhân tiêu chuẩn."

Nghe vậy một tia ẩm ướt ý nghĩ lặng yên vọt lên mắt Sở Thiên đồng tử, hẳn bận rộn ngừa mặt tránh nước mắt chảy ra, mẫu thân mặc dù không ở bên người, lại sớm rời đi phía trước hạ phong ấn thủ hộ chính mình. Làm sao lại không nghĩ tới đâu, tại có đầy đủ tự bảo vệ mình lực lượng lúc trước, so sánh tư chất xuất chúng, bình thường hoàng mạch là càng thêm an toàn a.

Thôn thức thật lâu, hồi tưởng rồi mới tình hình, trong lòng của hắn khẽ động, yên lặng đem Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung bên trong dẫn đạo, lần lượt ngự sử cái khác Vật phẩm phương pháp, nhanh chóng bao bọc toàn thân, Linh Niệm đột nhiên khẽ động, cả người vèo một chút cách đi lên, bởi vì quá mạnh, đầu đánh thẳng nơi này nóc nhà, mất đi không chế hung hăng ngã lại mặt đất.

"Ai." Từ trên mặt đất đứng dậy, Sở Thiên bụm lấy đầu kêu thảm thiết không chỉ, trong đó một cái đằng trước bao cao cao khua lên.

Thấy thế lão hồ ly vui sướng trên nỗi đau của người khác, ôm bụng cười cười to nói: "Ha ha, lũ mềnh tiểu tử, ai kêu người lũ mềnh hành động, đáng đời." Kinh lịch đêm nay đốn ngộ, trong nội tâm đối với Sở Thiên vô cùng đổ kỵ, lúc này thấy hắn gặp mặt chịu tội, bị thương tâm hồn đạt được cân đối cùng trấn an.

"Lão nhân gia, thỉnh chi đạo hạ đến cùng nên làm như thế nào?" Thu hồi nghĩ hành hung đối phương một hồi xúc động, Sở Thiên bày ra hiểu học tiến tới bộ dáng hỏi.

Hắn như vậy với tư cách là, lão hồ ly không tốt nhiều giữu cột, chậm rãi thu liễm tiếng cười, chia chia ngoài cửa nói: "Trong phòng thi triển không ra, muốn đi ra ngoài luyện."

Nghe vậy Sở Thiên đứng dậy xuống giường, mặc vào hài mở cửa ra ngoài, sắc mặt bỗng nhiên cứng đờ: "Tiểu Nguyệt, muốn như vậy ngươi còn chưa ngủ rồi "

Tiểu Nguyệt một thân thường phục, ngồi ở dưới cây ngô đồng hóng mát, thấy thiếu gia ra ngoài, bận rộn đứng lên đáp: "Đúng vậy a, bên ngoài không khí rất tốt."

Hơi chút trầm ngâm, cảm thấy nàng này cũng không phải là ngoại nhân, huống chi muốn như vậy ra ngoài tìm kiếm địa điểm vậy mà không thích hợp. Thỉnh Tiểu Nguyệt sống yên ổn ngồi xuống, ý định tu luyện loại này đặc thù điều khiển người.

"Trên thân thể Linh Niệm phân bố muốn đều, thúc dục thì nhớ lấy quá mạnh, muốn vừa phải dùng sức, thử lại lần nữa." Lão hồ ly mở miệng chỉ điểm.

Sở Thiên gật đầu đáp ứng, lần lượt lão nhân nói rõ yếu điểm, vận chuyển Linh Niệm đều trải rộng thân thể, mà tận lực chậm chạp khẽ động, tại tâm thần dưới sự khống chế, cả người chậm rì rì Đẳng Không, Tiểu Nguyệt chú ý tới điểm này, chẳng quan tâm ăn trong tay dưa leo đồ ăn vặt, đôi mắt đẹp dần dần tròn to.

Tại Linh Niệm ngự sử, hắn chậm rãi lên cao, ước chừng một người cao, cao hơn nóc nhà, lướt qua tán cây, cứ thế lơ lửng tại trong bầu trời đêm, hai tay giao nhau bao vai, khí vũ hiên ngang bất phàm, phảng phất cao cao tại thượng Thần linh. Bằng cao bao quát đại địa, rốt cuộc thiếu niên tâm tính, khoe miệng giương lên tuôn ra hưng phấn nụ cười.

"Oa, thiếu gia, ngươi biết bay a." Chính dương dương đắc ý thắm thoai mái thời kỳ, Tiểu Nguyệt đột nhiên một chút thét lên, Sở Thiên bỗng nhiên chấn kinh, Linh Niệm không khỏi buông lỏng, cả người như bao cát tụt như hung hăng ngã hướng rầm chắc phiến đá trên mặt đất.

Nhân thấy vậy tình hình, Tiểu Nguyệt trong con ngươi ước mơ biến mất, nói bước lên phía trước luống cuống tay chân nâng tới rú thăm không chỉ thiếu gia. Lão hồ ly ngửa mặt cuồng tiếu, nhất tiết phiến muộn nghẹn khuất, Tiểu Nguyệt nghe không được mấy may, nhiều tiếng tiến nhập Sở Thiên trong tai.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 94: Long Lôi Thuật

Chói mắt hào quang bắn vào vừa mở ra hai mắt, mắt Sở Thiên con ngươi híp lại, nửa ngày thích ứng qua, nguyên lai bên ngoài đã là mặt trời lên cao.

Đêm qua thông qua nhiều lần luyện tập, có thể thuận lợi ngự sử mình làm ngăn người Đẳng Không phi hành, đương nhiên trả giá cao là trên người té ra mấy cái bao, mà lại thăng tu luyện tới nửa đêm, thêm với thành tựu Niệm Sư mang đến mỗi một cảm giác. Sáng nay khó được ngủ lấy lại sức.

Tuy thời gian không còn sớm, xét thấy trường kỳ đã thành thói quen, mặc rửa mặt, Sở Thiên vẫn mở cửa nơi này trong nội viện luyện công buổi sáng. Hai chân bắt đĩnh bắt nước sâu núi cao, chợt ngưng thần chìm hơi thở, giờ tay động cước, song chương huy vũ, như kỳ dị gió cuốn tùy ý sản sinh, chính là vận dụng tới thành thạo Toàn Phong Chương.

Ước chừng luyện gần nửa canh giờ, ngừng tay, trên trán hơi hơi thấy mồ hôi. Một loại khác thường cảm giác đột nhiên xông lên đầu, hắn hơi sững sờ, trong ánh mắt hiện ra cuồng hí, nguyên lai đêm qua thành tựu Niệm Sư, sáng nay lại tới tu vi đột phá dấu hiệu.

Nhanh chóng trở mình huy vũ, không kịp thanh tẩy trên người mồ hôi, Sở Thiên tại mép giường khoanh chân mà ngồi, hai mắt khép lại, lần lượt Dẫn Khí Quyết phương pháp thổ nạp, lần lượt kéo dài trong nháy mắt, phụ cận không khí một hồi ba động, nguyên lực theo miệng mũi liên tục không ngừng tiến nhập trong cơ thể.

Nguyên khí vận chuyển, máu trong cơ thể sôi trào, vận chuyển gia tốc hóa thành nguyên lực, trên người hắn làn da thì bạch thì hồng. Như cuồng triều nguyên lực, lấy gấp mấy lần tại đột phá bảy đoạn lực đạo, không thể trùng kích đan điền.

Khó nhận đau đớn từ phản búng truyền đến, nhưng hắn sớm thói quen không sai, chảy ra một chút mồ hôi lạnh, khẽ cắn môi cường ép thừa nhận. Linh

Niệm tiến nhập đan điền dò xét, chỉ thấy nguyên lực theo các nơi kinh mạch, cuộn trào mãnh liệt hướng trong đó rót vào, dẫn đến nguyên lực hàm lượng càng ngày càng nhiều, từ lúc trước chiếm khối nhỏ khu vực, nơi này trọn một nửa, mà lại theo thời gian như cũ khuếch trương.

Vô hình che chắn phịch một tiếng phá toái, hơn phân nửa đan điền bị nguyên lực chiếm giữ. Chợt, dồi dào nguyên lực từ bên trong bạo tuôn ra, tích cực phản hồi toàn thân tất cả bộ vị, khắp cả người cơ bắp, cốt cách đều đạt được cường hóa.

Một mảnh đi thông rõ ràng kinh mạch lặng yên đã thông, tí ti từng sợi nguyên lực quán chú đến, không ngừng tăng cường tạng khí quan., nguyên lực có thể dọc theo cái lối đi này dung nhập trong đó, dần dần, khí quan là chắc chắn nơi này ra ngoài ý định trình độ.

Nguyên lực vô ý thức vận chuyển toàn thân, mấy vòng qua đi, Sở Thiên bên ngoài thân thể khí tức tăng vọt, làm lòng người kinh hãi ba động ra ngoài từng vòng lan tràn, toàn bộ phòng nhỏ đều tại chấn động, cái bàn không ngừng lay động.

Trong đó một cái đằng trước chén trà bị đánh rơi xuống, đang muốn ngã Lạc Trần cát bụi, lại giống bị vô hình tay nâng lên, lơ lửng không rơi cứ thế đình trệ một khắc, nhưng vẫn đi trở lại mặt bàn chỗ cũ, đây tự nhiên là Linh Niệm kiệt tác.

Hắn Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm, chính là do Linh Năng cùng Tinh Thần lực dung hợp mà thành, đã có thể hóa thành vô hình điều khiển vật phá địch, lại có thể vận chuyển toàn thân tăng phúc thực lực, cũng hoặc phụ trợ tu luyện. Có thể nói gồm nhiều mặt ảo diệu khó tả tồn hồ một lòng.

Gian phòng chậm rãi bình định, nguyên lực ba động tiêu thất, Sở Thiên hai mắt mãnh liệt mở ra, trong đó lệ mang thiểm lược mà qua. Cảm nhận được trong cơ thể cường hãn rất nhiều nguyên lực, chậm rãi nắm chặt nắm tay, trên mặt lộ ra một tia vui mừng. Tuy hiện nay Linh Niệm vượt xa nguyên lực, nhưng tu vi tiến thêm một bước, tóm lại là tốt chuyện.

Trở về phòng thanh tẩy, hắn thu thập y phục lương khô, ý định ra ngoài một đoạn thời gian. Hướng Tiểu Nguyệt cáo từ, cùng Huyền Lân một đạo, tại đông đảo tộc nhân tắc tắc kêu kỳ lạ trong ánh mắt, đi ra đại môn rồi gia tộc. Đi đến rộng rãi trên đường cái, cười trên người, bốn vó bỏ qua, hóa thành đạo o quang, lấy mất thường thấy không rõ tốc độ tuyệt trần mà đi.

Niệm Sư đem so với phía trước tinh thần người tu hành, căn bản kinh ngạc ở chỗ ngưng tụ thần hồn. Lúc trước ngưng sử dụng lợi khí phá không đã thương địch thủ xem như chủ yếu thủ đoạn, ngưng tụ thần hồn, tuy có thể ngưng sử dụng hơn vật lại rất ít như Niệm Sư dùng cái này tác chiến. Bởi vì, lấy Niệm Sư ánh mắt xem ra, cái này thật sự quá ngốc, quá xấu xí.

Thành tựu Niệm Sư ngưng kết thần hồn, thần hồn có thể cùng đặc biệt phương thức cùng thiên địa câu thông, từ đó thu hoạch được thao túng ở giữa đủ loại sức mạnh to lớn năng lực. Loại này câu thông phương pháp, ít nhiều bị Niệm Sư đám tiên bối ghi lại tại quyển trục, có thể xưng là thuật pháp.

Tại Niệm Sư trong hội, sức chiến đấu chủ yếu quyết định ở hai phương diện, một là tinh thần tầng thứ, hai là thuật pháp phẩm giai. Cách lão hồ ly nói, tinh thần tầng thứ chia làm Niệm Sư, Đại Niệm Sư cùng Niệm Tông, thuật pháp phẩm giai chia làm tiểu thừa, trung thừa và Đại Thừa.

Lại hướng lên còn có, nhưng Sở Thiên một mực không biết, lão nhân cự tuyệt cho hay, dùng lời của hắn nói, tầng thứ không được thời điểm, biết quá nhiều phản có hại vô ích, không bằng không biết.

Như tinh thần ở vào ngang nhau tầng thứ, thuật pháp phẩm giai quyết định ai mạnh ai yếu. Rõ ràng, đồng nhất cửa thuật pháp, tại cường giả trong tay phát huy uy lực không thể nghi ngờ càng lớn.

Tối hôm qua tu hành xong chẳng không thuật, lão hồ ly bảo hắn biết những cái này, cũng cho một môn trung thừa thuật pháp "Long Lôi Thuật", tu luyện động tĩnh quá lớn, việc này hẳn chính là nơi này Tuyết Tùng trong rừng, cảm trong đó một ít yêu thú thử tu như vậy thuật pháp.

Đừng nhìn trung thừa thuật pháp nghe không cao, giành được thuật pháp độ khó vượt xa võ học, mặc dù kém nhất thuật pháp, uy lực đều thắng được phổ thông tứ phẩm võ học, mà cái này Long Lôi Thuật tại như đây sao trung thừa thuật pháp, đều xem như phương mao lân giác tồn tại, trong đó giá trị tuyệt không thua gì một ít cửu phẩm võ học, đổi thành nguyên thạch, sợ là bán một trăm Sở gia đều thay thế không được.

Ngoài ra, tại đây lão còn từng cùng một đồng tử thuật, lại chủ yếu dùng cho phụ trợ, Sở Thiên tính toán, quyết định trước tu luyện lực sát thương càng mạnh Long Lôi Thuật. Tin tưởng tu thành cái này thuật pháp, mặc dù chống lại bình thường Uẩn Khí Cảnh võ giả, cũng có thể làm cho đối phương không công mà về.

Như Huyền Lân thay đi bộ, tốc độ cực kỳ kinh người, không được hơn một giờ, lại xâm nhập Tuyết Tùng rừng rậm, lướt qua phía trước khe núi, đã tiến nhập nơi này vắng vẻ trong sơn cốc. Trong đó một chỗ an toàn bí mật huyết động, trong đó Kiếm Nhận Hồ trước đó vài ngày bị Huyền Lân ngược sát. Sở Thiên càng nghĩ, cảm thấy đã an toàn lại không sợ phá toái, liền chọn lựa nơi này với tư cách là tập luyện thuật pháp địa điểm.

Nơi này trước sơn động dừng lại, hắn từ trên người Huyền Lân thả người nhảy xuống, vậy mà không vào, chỉ ở cửa động một phương tron nhãn đá vuông bên trên khoanh chân ngồi xuống, ngón tay khẽ nhúc nhích, một trương chói mắt kim sắc quyển trục thông dong giới bên trong xuất hiện ở trong tay. Chậm rãi mở ra quyển trục, không giống nhân hình văn tự, vền vẹn có chút hình thù cô quái kỳ hiệu.

Sở Thiên tường tận xem xét hồi lâu nhìn không ra nguyên cớ, chỗ mi tâm thần hồn hình như có cảm ứng, hơi hơi rung động, tâm thần tiến nhập hư ảo thế giới. Hình ảnh vận vẹo vừng vàng hạ xuống, trước mắt hiện hiện từng tòa cán bút thẳng tắp dốc đứng sơn phong, vô số cao điểm hội tụ thành rặng núi lớn, ở giữa mây trời lượn lờ làm cho người ta lấy bằng bệ xuất trần cảm giác.

Thần hồn giống bị lôi kéo, nhanh chóng vượt qua rất dài một đoạn khoảng cách, phụ cận đến một chỗ vách đá, nơi này mây mù nơi khác vị trí càng thêm nồng đậm, đợi hắn đến nơi sương trắng dần dần pha loãng tản đi, vách đá đỉnh phong ngồi lên bá đạo lạnh thấu xương áo bào màu vàng người.

Ước chừng nhìn lại, cảm thấy người này tu vi cũng không thật mạnh mẽ, nhưng trong lúc mơ hồ, một cỗ lực làm cho người hít thở không thông ba động quanh quần bên người, xua không tan, thẳng gọi người kinh hồn bạt vía.

"Thật mạnh, đây là vị chủ tu tinh thần cường giả." Đả vuông, Sở Thiên nhắm hai mắt, chỗ mi tâm chợt có ánh sáng lấp lánh, đó là thần hồn tại ba động. Theo hần quan sát, quyền trực bên trong áo bào màu vàng người tu vi không mạnh, cảm giác còn vào Hóa Cương Cảnh, so với hần vậy mà mạnh mẽ không quá nhiều. Lại như cũ làm cho người ta nghiêm nghị sinh sợ, nguyên nhân ở chỗ người này tinh thần tăng thứ cực kì khủng bố.

Cụ thể đến đâu cái cảnh giới, hần ánh mắt không đủ, không thể nào biết được, chỉ là rõ ràng một chút, mặc dù hần vậy mà đã ngưng kết thần hồn, thành tựu Niệm Sư chi vị, nhưng tinh thần cường độ tại trước mặt đối phương, không khác ngựa chạy chậm xúng Kỳ Lân, hơi tinh ánh trắng sáng.

Lòng có cảm ứng đồng dạng, áo bào màu vàng người mỉm cười, chợt nín thở ngưng thần, nhắm hai mắt. Tu luyện Dương Cương Kinh thì cũng có tương tự kinh lịch, hần cũng không dư thừa cử động, tâm trạng vững vàng ôm quyền hành lễ. Áo bào màu vàng người chỗ mi tâm hiển hiện cái kim sắc quang điểm, sáng gắt chậm rãi lấp lánh.

Sở Thiên sắc mặt ngưng tụ, ngưng tụ tâm thần quan sát. Tại hần hần là, một cỗ mệnh mông cuộn cuộn như như cuồng triều sóng tinh thần động, dùng cái này người chỗ đi vị trí làm trung tâm, nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng lan tràn, trong chớp mắt bao phủ vô số sơn phong.

"Ồ bên kia." Hần nhìn về phía bao trùm phạm vi biên giới một chỗ dốc đứng sơn phong, tuy tới chênh lệch khá xa, nhưng hần hiện giờ tốt xấu là một Niệm Sư, chuẩn xác phát giác được áo bào màu vàng người mục tiêu công kích, chính là kia vị trí dốc đứng phong.

Áo bào màu vàng người chỗ mi tâm, quang điểm lấy kỳ dị vận luật sóng gió nổi lên, tốc độ không đồng nhất, Minh Âm bất định, men theo một loại khó có thể nắm chắc quy luật động, về sau, Nê Hoàn Cung bên trong thần hồn lại vù vù rung động, không khí chung quanh thỉnh thoảng bạo liệt, từng vòng rung động xuất hiện ở bốn phía.

"Đây là chú ngữ." Rất sớm trước kia, thậm chí còn không đạt tới điều khiển vật cảnh giới, Sở Thiên liền hướng lão hồ ly thỉnh giáo phân giải đại lượng về Niệm Sư tin tức. Đây là thức đục thuật pháp nhất định chú ngữ.

Cùng thường nhân lý giải bất đồng, loại này chú ngữ cũng không phải là nhân khẩu đọc lên, mà là chỉ thần hồn ba động phương thức, một khi thành công hoàn thành cái này, liền có thể thuận lợi câu thông thiên địa, thì triển ra uy lực cường hần thuật pháp.

Mất thấy chú ngữ bắt đầu biểu thị, Sở Thiên mi tâm quang điểm quý dị lấp lánh, kiệt lực nắm giữ loại này kỹ thuật. Chốc lát, hần đầu đầy mồ hôi say sưa hạ xuống, quang điểm bị ép đình chỉ lấp lánh, áo bào màu vàng người chú ngữ phiền phức vô cùng, hần lượng sức mà đi quyết đoán kết thúc, cái này rất sáng suốt, như cưỡng ép học, nhẹ thì thần hồn bị hao tổn, nặng thì bị mất mạng tại chỗ.

"Quá khó khăn." Biết rõ nắm giữ tại đây nguyên rủa, uy lực vô cùng, nhưng hần như trước ngưng lại, có chút cảm khái nói.

Tại Sở Thiên toàn bộ hành trình chú ý, áo bào màu vàng người mi tâm quang điểm luật động tăng nhanh, chú ngữ càng thêm phiền phức nan giải, lại đến đủ để gọi người nghẹn họng nhìn trần trụi trình độ. Chợt, quang điểm mãnh liệt đình chỉ, bị định làm mục tiêu bên trên ngọn núi, dày đặc mây đen tầng tầng trong chớp mắt xuất hiện.

Ầm ầm trong tiếng, kim sắc tia chớp tại ô Vân Trung sinh sôi, kéo ra đạo kỳ dị thảo quỹ tích, tựa như Kim Long quắc mắt nhìn trùng trùng, giương nanh múa vuốt, hơn mười trọng kim điện chuẩn xác rơi vào đỉnh núi. Bình địa dâng lên một đạo khổng lồ quang trụ, lớn như vậy một ngọn núi, tại đây lực phá hoại rất mạnh quang trụ, vô thanh vô tức phá hủy hầu như không còn.

Cái này Long Lôi Thuật uy lực kinh người, nhưng Sở Thiên lại nhủ chặt lông mày, bởi vì hần phát giác được, lấy chính mình hiện nay trình độ, căn bản vô pháp đem tập luyện thành công. Lợi hại hơn nữa thuật pháp, học không được tay, cuối cùng chỉ là vật ngoài thân.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 95: Bị nhục

Áo bào màu vàng người tựa như phát giác được Sở Thiên sát se hướng tới, biểu hiện ra xong "Long Lôi Thuật", mi tâm quang điểm lần nữa hơi hơi lấp lánh, sóng tinh thần động bao trùm ra ngoài, băng vào Niệm Sư cấp bậc cảm ứng lực, biết người này sẽ lần nữa thi thuật, mục tiêu định tại một chỗ khác dốc đứng phong.

Biểu tượng thần hồn quang điểm tốc độ một bước lóe lên, bắt đầu chú ngữ biểu thị. Không biết là không phải là sai cảm giác, trong mắt Sở Thiên, lần này chú ngữ mặc dù phiền phức, nhưng không giống rồi mới như vậy không thể đựng vào, cuồng quất thúc dục thần hồn, kiệt lực tiến hành mô phỏng.

Lần này bắt buộc tiến hành tính toán thời gian dài, dừng lại, nhưng Sở Thiên trên mặt lộ ra ý mừng rỡ, thông qua lúc này tập luyện, nghiệm chứng vừa rồi ý nghĩ, cùng lúc trước bất đồng, lần này thuật pháp cho hần chân chính có đủ có thể học tính cách.

Chú ngữ tiếp tục một lát, mây đen trong chớp mắt tại mục tiêu trên không xuất hiện, như nhát tia chớp màu lam từ bên trong một tiếng ầm vang bỏ đem hạ xuống, nhám thạch vỡ vụn đỉnh núi bị tạc mất một nửa, ngọn núi này như là cả thấp một đoạn.

"Lôi Lâm" Thần hồn của Sở Thiên mặc danh kỳ diệu tiếp nhận cái từ ngữ này, nghĩ đến là Long Lôi Thuật phiên bản đơn giản hóa, chính thích hợp hần loại này tăng thứ người tập luyện.

Bởi vì chưa triệt để nắm giữ thuật pháp, thần hồn của hần cũng không đẩy ra quyền trực, tâm niệm truyền lại bị áo bào màu vàng người cảm giác, từng lần một nơi đây lặp lại biểu hiện ra Lôi Lâm thúc dục phương thức.

Thần hồn của Sở Thiên rời khỏi kim sắc quyền trực, trở lại trong hiện thực, xóa đi trên trán chảy ra mồ hôi, ngẩng đầu nhìn lên sắc trời, ánh nắng đã dần dần ngã về tây, hiển nhiên đã bắt tri bất giác đi qua mấy canh giờ.

Không biết một mối quan sát và mô phỏng Lôi Lâm bày ra, hần nắm giữ lớn Bán Thần hồn ba động phương thức, bởi vì thần hồn mỗi một, Linh Niệm dầu hết đèn tắt, là lấy tạm dừng lại đợi tinh thần khôi phục lại tiếp tục.

Tại thành tựu Niệm Sư, tinh thần so với lúc trước như chất biến, mặc dù như thế, còn không đủ để chèo chống thuật pháp tu hành. Bởi vậy có thể thấy, tu luyện "Lôi Lâm" cần ôm vào tinh lực chi cực, nếu không phải cô đọng thần hồn, cái này thuật pháp cho dù trào trong tay hần, cũng chỉ có thể tro mắt nhìn, quả quyết vô lực tu luyện.

Than dài mấy hơi thở, Sở Thiên hai mắt nhắm lại, thả không tư tưởng, thần hồn không hề có động tĩnh gì, phảng phất tiến nhập giấc ngủ, giữa mũi miệng hô hấp chậm chạp kéo dài, cả người lẫn lộn không lực giống như trôi nổi tại trên nước. Còn đây là minh tường trạng thái, mỗi khi tinh thần khô kiệt thời điểm, đây là cơ bản nhất chữa trị phương pháp.

Đợi hần từ minh tường bên trong lấy lại tinh thần, đã là mặt trời lặn phía tây, hồng quang khắp lâm. Lúc trước làm tinh thần khô kiệt, tiến nhập minh tường qua một thời gian ngắn liền có thể chữa trị, nghĩ đến bởi vì tấn cấp Niệm Sư, tinh thần dung lượng tính toán lúc trước tăng nhiều, là xưa nay mọi việc đều thuận lợi minh tường, tại hôm nay đúng là hiệu suất cực thấp.

Sở Thiên hơi hơi trầm ngâm, xem ra ngoại trừ nguyên thạch ra, còn phải mua sắm chút khôi phục tinh thần dược hoàn, bằng không thì thật sự khó có thể bảo trì thuật pháp tu luyện thành hiệu quả.

Việc đã đến nước này, không hề suy nghĩ nhiều, hần lấy ra kim sắc quyền trực cũng mở ra, một lần nữa đem thần hồn ôm vào trong đó, không biết một mối quan sát Lôi Lâm biểu hiện ra.

...

Ánh trăng chậm rãi chếch đi, làm chiếu vào Sở Thiên khép lại trên hai mắt, mí mắt đột nhiên xốc lên, lộ ra khiếp sợ ngân đồng, đáy mắt thấp thoáng như lệ mang lướt qua. Ngưng thần nín thở, thần hồn chậm rãi ba động, chỗ mi tâm quang điểm lấp lánh, một cỗ sóng tinh thần nhanh chóng hướng tứ phía lan tràn, hần thân hình hơi chấn, thích thú đem mục tiêu định tại trăm mét bên ngoài trong khe nước.

Lần lượt trong trí nhớ phương thức, nhanh chóng tăng nhanh ba động, cũng như quy luật đổi tần số, mi tâm quang điểm sáng tắt lấp lánh, nhìn như không thể đoán, thực đều làm được trong lòng hiểu rõ.

Ở trong quá trình này, Sở Thiên phát giác được trên chín tầng trời một cỗ hùng vĩ chi lực. Nguyên bản nghiệm nghị không thể phạm, nhưng thông qua thần hồn phát nguyên rửa, lại kỳ diệu tới xây dựng kết hợp. Thần hồn ba động, hoặc là nói chú ngữ chính là Niệm Sư cùng trong thiên địa duy nhất phương thức câu thông.

Theo mi tâm quang điểm ba động tăng lên, đột nhiên như bóng mờ bao trùm cái kia khe núi, dày đặc ô Vân Trung sáng bóng như ẩn như hiện. Quang điểm đột nhiên dừng lại, không đợi biến nhát tiêu thất, ước chừng hơn một trượng nhát tia chớp màu lam mãnh liệt rơi vào trong khe nước, bọt nước mãnh liệt tóe lên mấy trượng cao, phương viên hơn mười mét đúng như hạ xuống trận mưa.

Đội thủy vụ tán đi, Sở Thiên đi đến bên dòng suối nhìn, chỉ thấy trên mặt nước vô số lớn Tiểu Ngư Nhi đảo bụng tròn con mắt chết đi. Thảm nghĩ trong lòng kẻ tội qua, hơi chút sấm hối qua đi, trên mặt lộ ra cuồng hỉ.

Thực chiến hiệu quả còn không thể biết, nhưng hần chỉ biết, cho dù toàn lực thúc dục Dương Cương Kinh, vậy mà tuyệt làm cho không ra bức này tình cảnh, Niệm Sư chỉ thuật, quả thật khủng bố như vậy.

Tuy sơ bộ tu thành thuật pháp Lôi Lâm, Sở Thiên như trước phát giác được chưa đủ hướng tới, ví dụ như thi pháp thời gian quá dài, tinh thần lợi dụng tỉ lệ không cao các loại, phần lớn là bởi vì không thành thạo tạo thành. Cảm nhận được Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm tình huống, không khỏi thờ dài, xem ra muốn chờ đợi ngày mai mới có thể tiếp tục, thần hồn tiêu hao thật sự quá nghiêm trọng.

Vỗ vỗ bởi vì đói bụng mà hơi khô quắt bụng, nhìn về phía dưới chân đầy suối cá chết, Sở Thiên một chút hô lên gọi phụ cận cảnh giới Huyền Lâm, thảm nghĩ đêm nay nướng cá ăn.

Nhiều lần tập luyện ba ngày, Sở Thiên cảm thấy nắm giữ cái này thuật pháp, liền lên đường rời đi nơi này, đi tìm cấp lực điểm yêu thú luyện tập, mục tiêu trực chỉ Tuyết Tùng lâm nội địa khu vực.

...

Một chỗ bí mật trong rừng, trên không trung Tinh Hỏa cùng lam nhật tia chớp đồng thời. Lập lòe Tinh Hỏa, mỹ lệ mà óng ánh, từ bên trên bông bành rơi xuống, Sở Thiên vô tâm thương thức mỹ lệ cảnh tượng, luống cuống tay chân vượt thân nhất trốn, động tác nhanh như tị xạ hạt.

Ước chừng mấy thước một đoàn Tinh Hỏa bay bông rơi trên mặt đất, oanh một tiếng, hơn mười đạo hỏa xà trong chớp mắt sản sinh, từ tiếp xúc điểm hướng bốn phía lan tràn, gần như lau chùi lướt qua một mảnh hỏa xà đánh trúng một gốc cây Tuyết Tùng, cao mười mét đại thụ nhanh chóng thiêu đốt hầu như không còn.

Thấy thế Sở Thiên hung hăng hít sâu một hơi, cảm nhận lại nhìn đối phương tình hình, chỉ thấy hơn một trượng kích thước lam nhật tia chớp ầm ầm rơi xuống, nhưng nhìn như ngốc cự kiêu sớm có dự bị, nhẹ nhàng linh hoạt vô cùng sai bước dời, lách mình nơi này lam điện giật bao trùm phạm vi bên ngoài. Nếu không phải bản thân quá mức trầm trọng to mọng, người không biết thấy được, còn tưởng rằng con thú này đang nhảy nhà.

"Ta đi." Thấy hao hết tinh lực, khó khăn thả ra Lôi Lâm bị nhẹ nhõm tránh đi, lấy Sở Thiên lam nhật, đều không chịu được phát nổ câu nói tục. Thâm nghĩ chiêu này uy lực thì không nhỏ, nhưng đập không trúng người có làm được cái gì, thuật pháp không giống trong tưởng tượng dùng tốt a.

"Đó là người dùng đồ bỏ đi, thi pháp quá trình đều cần 10 giây. Động tác chậm chạp, trốn không thoát mới là lạ, người cho rằng trước mặt chính là heo a." Đối với hán cái này vừa có ý tưởng, lão hồ ly không khỏi xì mũi coi thường.

Không kịp tới tranh luận, cự kiêu như đầu tàu mãnh liệt đánh tới, dừng nhìn hình thể mập mạp thoát nhìn ngây ngốc, chạy tốc độ hết sức kinh người.

Còn chưa tới bên người, một cái ngăn cánh giờ lên cao cao, phương hướng hán là nhắm ngay Sở Thiên mặt vỗ qua. Cái này dực ngăn, nếu như phi hành có lẽ vô lực, nhưng xem ra tráng kiện vô cùng, tựa như tinh thiết đúc thành, phiến ở trên mặt vậy còn được, nhẹ thì miệng nha rơi sạch, nặng thì trực tiếp não chấn động.

Hán hiện tại đối mặt, cũng không phải là già như vậy nói, là đồ con lợn cũng hoặc liên quan chi vật, mà là hung danh bên ngoài Tinh Hỏa Cự Kiêu. Ngoại trừ chiêu bài Tinh Hỏa uy lực kinh người, hán bản thân thân thể cường độ, vậy mà tuyệt không tại đồng loại yêu thú phía dưới.

Sở Thiên thân pháp uyển chuyển, tốc độ nhanh, nhưng đây là so sánh đồng cấp vô giả lòi, tại yêu thú cấp hai trước mặt, căn bản chớp liên tục tránh tư cách cũng không có. Nếu không phải gần nhất thành tựu Niệm Sư, cảm giác hơn xa lúc trước, đối mặt loại này đối thủ, thậm chí ngay cả phản ứng đều làm không được.

Nhìn qua xoay lên gào thét tiếng gió, cuồng chạy tới Tinh Hỏa Cự Kiêu, Sở Thiên trên mặt hiện ra bất đắc dĩ thần sắc, trong miệng hô to nói: "Huyền Lân." Nhất đạo ô quang xoát một chút nghe tiếng chạy đến, hán nhìn chuẩn thể tới thả người bên trên lưng, vững vàng đi ở trên người Kỳ Lân, vèo một chút tiêu thất ở chỗ cũ, vậy mà so với cự kiêu còn mau hơn rất nhiều.

Mất thấy đáng ghét bọ chó lại lần nữa đào tẩu, cự kiêu bén nhọn gào thét một chút, hai cái cường tráng ngăn cánh không ngừng phát, để thổ lộ trong nội tâm vô cùng phẫn nộ. Sở Thiên xa xa nghe được thét lên, sợ hãi phía dưới sắc mặt phiếm bạch.

Không nên nói rõ, Huyền Lân đã biết tâm ý của hán, bốn vó bỏ qua như gió luân, chạy vội trên cang nhanh vài phần, hai bên cánh rừng mơ hồ thành một mảnh, lấy tốc độ kinh người lui về.

Tinh Hỏa Cự Kiêu lên tiếng gào thét, nổi giận phía dưới đánh chết phụ cận mấy con yêu thú, tâm tình chậm rãi vững vàng hạ xuống, trở lại sào huyệt không để ý tới nữa kẻ thù bên ngoài.

Ô quang tốc độ như điện, thẳng thoát đi mười mấy dặm đường, mới tại một gốc cây tráng kiện cây cối dừng lại. Sở Thiên mở ra Huyết Yêu đồng tử, tỉ mỉ dò xét quét hình, phụ cận cũng không tính chất uy hiếp mạnh yêu thú tồn tại. Phương thân hạ lại, vịn thân cây thở gấp là khí, phiếm bạch sắc mặt phương chuyển chính thức thường.

"Yêu thú này như vậy biến thái, Phi Dương Ca như thế nào đem đánh chết?" Lúc trước thấy Sở Phi Dương vai chống con thú này, chỉ là khiếp sợ yêu thú cấp hai Vị Danh, cảm thấy cử động lần này rất giỏi. Nhưng chỉ có tự mình tới giao thủ, mới biết được đến cùng khó nơi này loại trình độ nào.

Từ khi tìm được Tinh Hỏa Cự Kiêu, đã tới giao thủ ba lần, mỗi lần đều là không địch lại, mượn Huyền Lân bước chân nhẹ nhàng nghênh ngang đi xa, tổng kết kinh nghiệm sau lại đến cửa giao chiến. Nhưng con thú này thật sự biến thái, không những đặc lực sát thương ngạo thị cùng giai, quanh thân trên dưới tựa như đúc bằng sắt, khí lực chân chạy trốn nhanh, trời sinh tính thô bạo hung ác có thể nói không hề có góc chết.

Nghe nói Niệm Sư cùng Uẩn Khí Cảnh so sánh, chiếm giữ nhất định ưu thế. Nhưng chân thực tình hình chiến đấu cũng không phải là như thế, làm khó đòn đại hư vọng khinh người? Sự thật bày ở trước mắt, Sở Thiên không khỏi dâng lên một tia hoài nghi.

"Yêu thú này thiên phú dị bẩm, tu vi sơ nhập nhị giai, thực lực lại không thua gì một ít nhị giai trung kỳ yêu thú, người vừa thành tựu Niệm Sư, thuật pháp thô ráp, làm không được con thú này chuyện phải làm. Về phần Sở Phi Dương, tiểu tử kia vậy mà không đơn giản, quanh thân kiếm khí ngưng mà không tiêu tan, đoán chừng bình thường ba bốn đồng cấp vô giả, liền tới tay tới cũng phi hán địch thủ."

Thấy hán có chút ẻo oải, lão hồ ly vuốt vuốt Bạch Tu, lãnh tĩnh đối với ba người tiến hành tương đối. Nghe vậy Sở Thiên nhất thời bừng tỉnh, là hán nóng

lòng.

"Theo ta đoán chừng, nếu muốn đánh bại Tinh Hỏa Cự Kiêu, thành đem thi pháp rút ngắn hai giây bên trong mới có cơ hội." Lão nhân bằng vào qua lại kinh nghiệm, chỉ ra thắng lợi phương pháp.

"Hai giây sao." Sở Thiên nhân tình sáng lên, chợt mục quang thay đổi dần kiên nghị, chẳng những phải ở hai giây bên trong thi triển ra Lôi Lâm, càng thêm tu cửa kia phụ trợ thuật pháp, như thế tuyệt đối không sai. Mặc dù đã mất bại ba lần, nhưng tiếp theo hẳn phi thắng không thể.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Nghịch chuyển

Tuyết Tùng trong rừng một mảnh trống trải khu vực, trên không mây đen tầng tầng rậm rạp, nhật tia chớp màu lam một tiếng âm vang, kéo theo không kịp che tai xu thế ngang nhiên rơi xuống.

Mi tâm quang điểm ít đi tiêu thất, một vòng mừng rỡ tự Sở Thiên non nớt trên gương mặt hiển hiện, trải qua bảy ngày luyện tập, Lôi Lâm uy lực có chỗ gia tăng, phía trước mặt đất bị oanh ra phương viên gần 10m hồ to. Quan trọng nhất là, thi pháp quá trình rút ngắn hai giây, ý vị này là đã có đủ khiêu chiến kia Tinh Hỏa Cự Kiêu tư cách.

Bất quá, đã ăn mấy lần thiệt thòi, hẳn trở nên cẩn thận rất nhiều, cũng không tính trực tiếp đi tìm cự kiêu phiên toái, mà là quyết định luyện thành Linh Hồ tộc "Huyền Huyết Thuật". Cùng chủ công "Long Lôi Thuật" bất đồng, Huyền Huyết Thuật chủ nhìn phụ trợ chi dụng.

Loại này thuật pháp có quan hệ lão hồ ly đã trực tiếp truyền vào trong đầu hắn, phương pháp này thông qua phá toái địch trong cơ thể máu chảy, tiến tới quấy nhiễu thậm chí phá toái trong đó thể công. Huyền Huyết Thuật là Linh Hồ tộc cơ sở đồng tử thuật nhất, các tộc nhân ít nhiều tập luyện.

Đồng tử thuật vậy mà thuộc thuật pháp các loại, xem như đặc thù thuật pháp, so sánh võ giả, tu hành thuật pháp Niệm Sư vốn là số ít quần thể, tu luyện đồng tử thuật người lại càng là phương mao lân giác, dưới đây lão biết, cũng được Linh Hồ tộc và có hạn mấy cái đồng tử thuật thể gia tính toán am hiểu mà thôi.

Huyền Huyết Thuật bao gồm ba cái chiêu số, theo thứ tự là Huyết Ngưng Thuật, Tinh Hỏa Thuật cùng Huyền Huyết Thuật, uy lực theo thứ tự tăng lên, chỉ có thuần thực sử dụng bên trên một chiêu, năng lực bắt đầu về sau chiêu số tu luyện, bằng không thì đúng là chơi với lửa có ngày chết cháy.

Về phần thuật pháp phẩm giai, lần lượt lão hồ ly nói, dường như khó lấy giới định, tiểu thừa, trung thừa, Đại Thừa phân chia, vốn là là phân chia nhân loại công pháp mà thiết kế, Huyền Huyết Thuật lại không thuộc về chủ công thuật pháp, bởi vậy chưa cho ra kết luận. Bất quá thật sự tác dụng tổng không thua kém trung thừa thuật pháp thậm chí còn hơn.

Sở Thiên hơi chút trầm ngâm, đi đến một chỗ mô đất trước mặt, tâm thần khẽ động, Linh Niệm ba động hiện lên, xoáy lên sóng khí đem phù tro thổi khai mở, lộ ra sạch sẽ trơn nhẵn nham thạch, mà dưới ngòi xuống, nhắm mắt chìm hơi thở, thần hồn bên trên sáng bóng lấp lánh, bắt đầu lĩnh ngộ Huyết Ngưng Thuật tập luyện phương thức.

Thái dương dần dần lên cao, thời gian đã gần đến giữa trưa, thành bên trong mọi người đến lúc ăn cơm, mà trong rừng yêu thú vậy mà bụng đói kêu vang, bắt đầu bốn phía kiếm ăn.

Trong rừng một chút giống như long giống như hổ, lại phi long phi hổ ngâm rít gào âm thanh vang lên, một ít âm thầm rình mò yêu thú nghe tiếng dừng lại, thân hình không lồ khẽ run lên, màu đỏ tươi thú đồng tử bên trong lướt qua cảnh giới thần sắc, di chuyển vào lợi trào kéo vào cái đuôi chậm rãi thối lui.

Tự đột phá nơi này Nhất giai hậu kỳ, trên người Huyền Lâm hung uy càng thậm, cộng thêm huyết mạch ưu thế, bình thường cùng giai yêu thú liền cùng chống lại dừng khí khiêm khuất. Yêu thú cấp hai không ra mặt, nó tại đây mảnh trong rừng có thể nói vô địch.

Cái này gần nửa ngày đến nay, nó tọa trấn nơi này, dọa lùi đông đảo ý muốn sinh sự yêu thú. Dương dương đắc ý lắc lắc long vĩ, kiêu ngạo phi phạm ưỡn ngực lồng ngực, một thân lân phiến dày đặc dưới ánh mặt trời phản xạ đen nhánh Bảo Quang, như người mặc áo giáp kinh nghiệm sa trường lão tướng.

"Ca ca ngồi lên bất động một không? Trộn cho tôi trưa." Huyền Lâm con mắt màu tím tò mò quăng hướng Sở Thiên chỗ ngồi mô đất, trời sinh tính hiếu động nó, quả thực khó có thể lý giải Niệm Sư tại tu hành thuật pháp thì nhẫn nại buồn tẻ cùng trả giá gian khổ.

Sở Thiên từ khó chịu bên trong ngộ qua, ánh mắt lộ ra kích động thần sắc. Cái này gần nửa ngày thời gian cũng không bạch hoa, hẳn không những hoàn toàn lĩnh hội Huyết Ngưng Thuật thi triển phương thức, hơn nữa có lòng tin có thể đem thuận lợi thi triển.

Ngưng huyết thuật đối với đất trồng nhìn không ra hiệu quả, phải tìm đến vật sống. Đang định tìm kiếm một phen Sở Thiên, chợt nghe nơi này một hồi động tĩnh, bận rộn phát ý niệm trong đầu ngừng lại đợi gào thét Chấn Nhiếp Huyền Lân, trong ánh mắt lộ ra một tia thoả mãn, chỗ mi tâm thần hồn quang điểm hơi hơi lóe lên.

Chủ tứ đồng thời nín thở, chỉ chốc lát trong bụi cỏ tiếng xột xoạt âm thanh vang lên, bóng đen từ phía sau cây ra ngoài, bại lộ tại dưới ban ngày ban mặt. Ánh mắt hung hãn cái mũi gãy cao, thân hình mập mạp tứ chi ngắn nhỏ, chính là heo. Trên người khoác lên như thủy tinh cứng rắn da, thể nào vừa nhìn lại giống như óng ánh áo giáp đồng dạng, chính là hậu kỳ yêu thú Tinh Giáp Trư.

Heo loại này yêu thú vốn là thiên về phòng ngự, thêm với kỹ năng đặc biệt tinh giáp, da dày thịt béo trình độ, mặc dù con rùa đen thấy, đều thành cam bái hạ phong. Dưới tình huống bình thường, cùng giai yêu thú vô luận người nào thấy nó, đều thành lui lại xa xa. Nguyên nhân rất đơn giản, cần xé bắt động xương cứng người nào là động, hết sức không lấy lòng sự tình.

Tinh Giáp Trư đặc chí vừa lòng chậm rãi tiến lên, nhìn qua lên trước mặt nhân loại tiểu tử, đang lo lắng từ chỗ nào hạ miệng tương đối mỹ vị, đột nhiên trong cơ thể huyết tinh mãnh liệt trì trệ, tiếp tục ước chừng năm giây mới khôi phục. Con thú này chưa bao giờ thấy qua như vậy tình hình quý dị, con mắt lộ ra hoảng hốt, không rõ nguyên lý dưới tình huống sinh ra một tia thoáy ý.

Vừa yên tĩnh không lâu sau, huyết dịch lại là trì trệ, ngực đều có chút khó chịu. Tinh Giáp Trư tròn vo ánh mắt lộ ra ngạc nhiên thần sắc, nó cho rằng là kiêu ngạo chắc chắn vô cùng thủy tinh giáp, tại loại này chuyện trước mặt lại toàn bộ không có đất dụng võ.

Con rùa đen một khi mất đi lâu dài dựa vào mai rùa, sẽ trong chớp mắt tiến nhập khủng hoảng hoàn cảnh. Cái này Tinh Giáp Trư vậy mà cảm nhận được cùng loại cảm thụ, liền tiếp hai lần máu chảy đình trệ, bị dọa đến tim mặt uể oải, thay đổi đầu heo bỏ qua tiểu chân ngắn bỏ chạy.

Chính nhanh chóng, huyết tinh lại là trì trệ, nó vội vàng không kịp chuẩn bị thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, thông nhanh hơn chạy trốn, nhưng mỗi chạy vài bước muốn dừng lại một lần, như hình ảnh bị thỉnh thoảng tạm dừng phát ra đồng dạng, thoạt nhìn thật là khôi hài.

Tuỳ ý muốn chạy ra cái này mảnh chết tiệt khu vực, Tinh Giáp Trư không kịp lộ ra chạy ra tìm đường sống may mắn thần sắc, như trút được gánh nặng thờ phào một hồi, vào đầu một đạo hơn một trọng lam nhạ tia chớp đáp xuống, tia sáng chói mắt, heo sữa quay đậm đặc Úc Hương mùi vị chậm rãi tràn ngập.

Sở Thiên thân hình rơi ở bên cạnh, thấy vậy heo toàn thân tinh giáp phá toái, heo nhân bên ngoài trở mình bấp chần kiệt lực gầy tránh, thân hình run nhè nhẹ, tuy ý muốn mất mạng. Non nớt trên mặt lông mày nhíu chặt, Lôi Lâm cấp vừa vận, lại không thể dứt khoát lưu loát đem giải quyết. Chiều này lúc nào uy lực yếu như vậy, hay là nói hẳn có chỗ lui bước, thi triển đồ bỏ đi.

"Loại này tinh giáp thật là cứng rắn, phòng ngự mạnh e rằng bộ phận yêu thú cấp hai đều có chỗ không kịp." Cẩn thận dưới sự cảm ứng tinh giáp độ cứng, lão hồ ly mở miệng nhắc nhở, nghe vậy sắc mặt hẳn đẹp mắt chút.

Là thời điểm tìm Tinh Hỏa Cự Kiêu tính sổ. Sở Thiên ngân đồng bên trong lướt qua lệ mang, nghĩ đến sắp làm ra cùng Sở Phi Dương ngang nhau chiến tích, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ hưng phấn.

Cảm thụ trong hạ thể tiêu hao, hẳn hơi chút trầm ngâm, thông dong giới bên trong lấy ra một cây toàn thân từ sắc. Trái cây trong sáng tinh lặng, ngoại hình hiện ra dạng cái dù, phía dưới ba mảnh hẹp lá như cánh hoa nở rộ, càng làm nổi bật trụ cột đầy đà như ngọc. Góc này hoang dại Từ Linh chi chính là Tam phẩm linh dược, là mấy ngày trước đây tại trong rừng ngẫu nhiên đoạt được.

Từ Linh chi cũng không hoàn chỉnh, có gần mười vị trí rậm rạp chẳng chịt cần qua dấu vết, Sở Thiên đem cảm lấy đặt ở bên miệng, lại là cắn mất một khối, vào bụng tức thì hóa thành đoàn đội sương mù tím bay lên, mờ mịt trong sương mù, thần hồn tham lam bỏ sung dinh dưỡng, gần tới khổ kiệt Linh Niệm lấy kinh người tốc độ tại chữa trị.

...

Âm u trong sào huyết, Tinh Hỏa Cự Kiêu hưởng dụng chút hồ loại này yêu thú, ở bên thân vào trong tiến nhập khó được hương vị ngọt ngào giấc ngủ, bỗng nhiên một hồi mưa đá mãnh liệt đánh tới, thậm chí có khối thốt cối dưới lớn nhỏ cự thạch hung hăng nện ở phía sau lưng của nó, mặc dù lấy nó như sắt phòng ngự, vậy mà không khỏi đau thân hình rung mạnh.

Một chút tràn ngập tức giận bén nhọn tiếng kêu gào truyền đến, Sở Thiên không khỏi tay bưng tai tránh khó nghe tạp âm, không khí chung quanh bên trong vẫn lơ lửng lớn nhỏ không đều thạch khối làm dự phòng, ánh mắt kiên nghị trên mặt không hề có e ngại vẻ.

Nổ lên cự kiêu vừa mới xuất động, liền không chút do dự vào đầu chính là một cái Tinh Hỏa hạ lại, Sở Thiên tự động ngưng tay chuyện thời điểm lên, liền vận chuyển Linh Niệm bao trùm toàn trường, toàn bộ tinh thần cảnh giới đối phương phản công. Đối với cái này sớm có cảm ứng, cao cao nhảy lên hiện lên, ô quang hiện lên hoàn toàn tiếp nhận hẳn tại trên lưng, tự nhiên là càng ảm ý Huyền Lân.

Sở Thiên đang ngồi cười trên lưng, Linh Niệm khẽ động, dự bị những cái kia thạch khối một tia ý thức đánh hướng cự kiêu trên người, đánh trúng sắt thép đúc thành vậy mà tựa như da lông, Hỏa Tinh sáng tắt trên đỉnh đỉnh đang đang một hồi loạn hưởng. Thấy vậy thú mở rộng bước chân đuổi theo, hẳn vô Huyền Lân bờ mông, liền người lẫn thú hóa thành đạo ô quang như gió phi đi.

Tinh Hòa Cự Kiêu liên tục gặp mấy lần quấy rối, không còn chịu đơn giản bỏ qua, gãy dựa cường tráng đáng người, mở ra rộng lớn bàn chân một bước chính là mấy mét đi qua. Trùng hợp ô quang tốc độ không giống lúc trước nhanh, vừa vận có thể khó khăn theo sau, liền thét chói tai vang lên bước nhanh cùng truy đuổi.

Một hồi lực bạo vô cùng truy kích chiến tại trong rừng triển khai, Sở Thiên cười Huyền Lâm, quẹo trái phải đột vượt qua lâm mộc, cũng tại Linh Niệm phụ trợ, xảo diệu liên tục tránh thoát từ trên trời giáng xuống Tinh Hòa, gặp được như nham thạch khu vực, tùy ý ngự sử ven đường thạch khối đập tới.

Có khi đụng phải thụ miêu, cấp tính bên trong vùng tay cắt đứt, ngự sử một nửa thụ, liền cành mang lá hướng cự kiêu húc đầu quét tới. Mặc dù không bằng thạch khối đau đớn, nhưng lá xanh đa dạng, có phần thể tới che đầy trở ngại hiệu quả, cũng tăng lớn đối phương lừa gạt. Cự kiêu nổi giận, không quan tâm lại là mấy đạo Tinh Hòa rơi xuống, lại đều nện ở không trung.

Gần tới một giờ sau, Tinh Hòa Cự Kiêu nguyên lực dùng hết, không còn thôi phát Tinh Hòa kỹ năng đặc biệt, thể năng vậy mà tiếp cận khô kiệt, tức giận giẫm xuống xem kỹ tình hình chiến đấu, thăm nghĩ không ổn bắt đầu sinh thoái ý. Chính đang do dự có hay không buông xuống mặt mũi, toàn thân huyết dịch mãnh liệt tri tri, đang tại muốn chết thời điểm, trên không chợt có mây đen tụ tập, hơn một trượng lam nhạt tia chớp một tiếng ầm vang cấp vừa vận.

Lo lắng đối phương có thừa lực phản công, Sở Thiên thúc dục Linh Niệm, ngự sử phụ cận thạch khối, hết thấy nên đem đi qua, đến lúc bốn phía gặp lại không được có thể dùng chi vật, đến tới gần xem xét, thấy Tinh Hòa Cự Kiêu chỉ còn cuối cùng một hơi, liền vận chuyển Dương Cương Kính kết thúc nó.

Trầm ngâm trong chớp lát, cảm thấy thi thể quá lớn không tiện mang theo. Dùng chủy thủ mở ra cái bụng, lấy ra trứng gà lớn nhỏ yêu hạch. Tuy con thú này hình như sắt đúc, nhưng vừa chết liền mất đi loại kia kiêu nhân phòng ngự.

Cái này tựa như Tinh Hòa kết tinh óng ánh yêu hạch, chính là con thú này toàn thân tinh hoa ngưng tụ, vượt qua tổng giá trị một nửa, nếu không thể mang lên toàn bộ, thu yêu hạch cho thấy làm hành cử.

"Tiểu tử, thức thời cầm trong tay yêu hạch buông xuống." Một đạo kiết ngạo thanh âm vang lên, nghe vậy mắt Sở Thiên con ngươi hơi nhú lại, trong đó sắc bén hào quang lướt qua, không chút do dự cầm trong tay Tinh Hòa Cự Kiêu yêu hạch thu hồi dung giới.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Bắt rùa trong hồ

Cao cao trên cây cành lá loạn sáng ngời, nhất đạo thân ảnh vèo một chút rơi xuống, người đến là một vị đang mặc tơ lụa cẩm bào thiếu niên, tuổi chừng không ai tại trên dưới hai mươi tuổi, mặt mũi tràn đầy vênh mặt hất hàm sai khiến đã quen ngạo mạn thân sắc, mắt thấy Sở Thiên bỏ qua cảnh cáo của hắn, làm cản thu Tinh Hòa Cự Kiêu yêu hạch, trên mặt không khỏi đột nhiên biến sắc.

"Tiểu tử, ngươi thật to gan. Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, thiếu gia chính là Xích Thủy thành Hoàng gia Hoàng Thiên Báo, mau đưa yêu hạch lấy ra còn có thể chuyển cù sẽ bỏ qua." Hoàng Thiên Báo trong mắt bắn ra nồng đậm tham lam, quyết định trước yêu hạch, mà không hề có kỵ động thủ giải quyết tiểu tử này.

"Nhìn tại ta hôm nay tâm tình tốt phân thượng, phá lệ cho ngươi cái mặt mũi. Đem trên tay ngươi mang dung giới lấy tới hiểu kính, tạm tha một con chó mệnh, tạm hứa ngươi kéo dài hơi tàn." Sở Thiên mặt lộ vẻ trào phúng, chợt mở phòng đối phương phương thức nói chuyện, còn nguyên lấy ác chữ hoàn lại.

Nghe vậy Hoàng Thiên Báo không nói hai lời, đi phía trước bước tiến thêm một bước, dưới chân chịu không nổi lực, từng đạo thô to vết rạn lan tràn, toàn thân nguyên lực từ trong cơ thể bạo tuôn ra, trăm sông đổ về một biển hướng tay phải ngưng tụ, năm ngón tay uốn lượn nắm thành quyền, nắm tay sáng bóng đại thịnh.

Tới địch nguyên lực ba động tràn ngập ra ngoài, mắt Sở Thiên hơi bị ngưng tụ, tuy nói người này tính cách buồn cười lời nói nhọc trí, nhưng bản thân thực lực lại nghiêm túc, uẩn khí sơ kỳ tu vi khác xa chính mình có thể so sánh. Cùng luyện thể cứu đoạn phiền phức phân chia bất đồng, Uẩn Khí Cảnh chia làm giai đoạn trước, trung kỳ, hậu kỳ, Đại viên mãn bốn tầng thứ.

Đội súc thể hoàn tất, dưới chân địa hình đã bị chà đạp không còn hình dáng, sinh sôi nứt vỡ bên trong thổ nhưỡng bị trở mình ra bên ngoài, Hoàng Thiên Báo thân hình nhất thiểm, lấy mất thường mấy không thể nhận ra tốc độ, hướng Sở Thiên bạo bắn xuyên qua, cuối cùng bị cao thủ tên bắn ra lao càng mau lẹ gấp mấy lần, ven đường trong miệng nện giận gào to nói: "Thằng nhãi ranh nhanh chóng nạp mạng đi."

Lần này tiến công uy thế cùng tốc độ, đều vượt xa luyện thể cảnh ứng đối phạm trù, chỉ bằng vào Niệm Sư cấp bậc xuất chúng cảm giác, Sở Thiên như cũ rõ ràng nắm chắc người này hành động, đối phương vừa nhấc chân làm ra tập kích ý đồ, hần liền một chút hô lên gọi Huyền Lân, thả người vọt đến trên lưng, ô quang nhất thiểm như gió phi đi.

Mấy lần cùng Tinh Hỏa Cự Kiêu giao thủ, trừ thuật pháp thi triển từ từ thuần thực ra, cùng Huyền Lân trên ấn ý vậy mà trên diện rộng đề thăng, tóm lại chiêu thức ấy chạy trốn kỹ năng đặc biệt, tại mấy lần xâm nhập trong thực tiễn, lấy nhanh như chớp xu thế phát triển, hiện tại nghiệp dĩ dày công tôi luyện, làm cho người ta hoàn toàn không thể nào ngăn cản.

Hoàng Thiên Báo quyền đầu ngưng tụ hùng hậu nguyên lực, đâm rách không khí phát ra ô ô tiếng huyết gió kỳ quái, mặc qua huyền kỳ hăng hái xu thế tránh lưu lại ở chỗ cũ tàn ảnh, hung hăng đánh vào một cây cao lớn cây cối, ánh sáng phát ra rực rỡ đau đớn con mắt tình trạng, lực đạo ngang nhiên bộc phát thân cây bẻ gãy, cả cây mãnh liệt dấy lên hóa diễm, nhanh chóng diễn biến thành hùng lực xu thế.

Một quyền đánh hụt trong nội tâm tức thì như phát giác, hần thu quyền quay người, nguyên lực trong chớp mắt bao bọc hai chân, lấy Uẩn Khí Cảnh tu vi toàn bộ triển khai thân pháp, men theo đối phương quỹ tích liều mạng đuổi theo.

"Người, đây là cái gì quý." Đuổi chỉ chốc lát sau, Hoàng Thiên Báo ngừng chân kịch liệt thở dốc, vừa nhất bình yên tĩnh, liền có vẻ khiếp sợ từ trên mặt của hần hiển hiện. Tốc độ của hần tại đồng bậc bên trong cũng không tệ, truy đuổi một cái luyện thể cảnh tiểu tử đều lại nhanh như vậy.

"Kẻ này dưới háng cười là vật gì?" Lúc này truy kích thất bại, hần không khỏi có chút hối hận, sớm biết như thế, vừa rồi liền không vô lễ, trước đem kia tọa kỵ cấp đánh chết, việc này sẽ làm ổn thỏa.

Hoàng Thiên Báo bề ngoài lớn lối, nhưng đây chỉ là tăng che dấu, chuyên vì mê hoặc bất động não người thiết lập, trên thực tế mỗi lần hành động, trong nội tâm đều trước đó thương nghị.

Việc này hần bắt đầu có chuyện quan trọng bên người, trên đường đi qua nơi đây vô tình gặp được Sở Thiên, đang lúc cùng Tinh Hỏa Cự Kiêu quyết chiến đêm trước. Đối lại người bình thường như thấy rồi mới tình hình, chắc chắn bị loại kia động tĩnh bị làm cho toàn thân run rẩy, xa xa tránh đi hai cái ôn thần. Cho dù đối lại bình thường Uẩn Khí Cảnh võ giả, e rằng đều nhau nơi đây kiêng kỵ, lẫn nhau bắt phân phạm tất cả quay về tất cả gia.

Người này luôn luôn can đảm can trọng, xuất thân thế gia, thông qua loại nào đó con đường đối với Niệm Sư có chỗ hiểu rõ, biết cái gọi là thuật pháp uy lực tuy lớn, lại là tiêu hao không nhỏ, cho dù đối với Niệm Sư mà nói đều là không nhỏ gánh nặng. Mắt thấy rồi mới giao chiến động tĩnh làm lớn vậy, liền nghĩ rằng Sở Thiên không còn dư lực thi triển loại kia tia chớp, lúc này mới đến yêu cầu yêu hạch.

Như Niệm Sư vô lực thi triển thuật pháp, lại chống lại đồng cấp võ giả, liền không giống lúc trước uy hiếp lớn. Tuy Hoàng Thiên Báo thái độ lớn lối, lại xuất hiện ở đối phương tôi không còn chút sức lực nào thời điểm, nếu như Sở Thiên không có Huyền Lân loại này biến thái tọa kỵ, đối mặt bức này khi nhục, e rằng chỉ có thể trung thực trình lên vật và đạt được Tinh Hỏa Cự Kiêu yêu hạch. Mà người này duy nhất tính sót.

Nhìn nhìn cự kiêu thi thể, Hoàng Thiên Báo một chút do dự, liền cất bước rồi đi tiếp tục chạy đi, đặt ở bình thường về nhà thời điểm, có lẽ thuận đường mang lên vật ấy. Nhưng hiện tại như vậy cái đại gia hỏa thật sự không có cách nào khác xử lý, quá ảnh hưởng làm việc, yêu hạch lại bị người khác lấy đi, bởi vậy chỉ phải buông tha cho.

Sở Thiên không có chạy rất xa, vèn vèn chạy ra vài dặm lộ trình, cảm giác địch nhân không hề truy kích, liền ngừng lại. Cũng không nhảy xuống Huyền Lân, ngay tại tọa kỵ trên lưng, ngón tay khẽ nhúc nhích, thông dong giới bên trong lấy ra còn thừa non nửa cái Tử Linh chi, trong ánh mắt lướt qua một vòng tàn nhẫn, ăn như hồ đối vài âm nuốt xong, nhắm mắt thúc dục được lực tu bổ Linh Niệm.

Không được một lát, hần mở mắt ra, trong ánh mắt thần thái sáng láng, tùy tiện khẽ động Linh Niệm, liền có cường hần sóng tình thần động lan tràn ra, hiển nhiên tại Tử Linh chi kỳ diệu dưới tác dụng. Nê Hoàn Cung bên trong thần hồn trở lại đỉnh phong, Linh Niệm cũng đã được bổ sung.

Hai chân kẹp lấy Huyền Lân phản búng, đứng dậy móng trước hơi cọ mấy xuống mặt đất, thân hình nhất thiểm, kéo lấy Sở Thiên hóa thành ô quang như lưu điện giật phản hồi chỗ cũ.

Trở lại giết Tinh Hỏa Cự Kiêu nơi đây, cho thấy cùng người xung đột hướng tới, Sở Thiên dọc theo dấu chân đuổi một lát, tung tích tiêu thất nghĩ đến là bắt đầu vận chuyển thân pháp. Rơi vào đường cùng mở ra Huyết Yêu đồng tử, mấy trong phạm vi trăm thước động tĩnh rõ mồn một trước mắt, chỉ là không thấy tung tích người kia.

Kỳ thật đây là Sở Thiên thất sách, cùng yêu thú tác chiến lâu rồi, vô ý thức cho rằng sẽ ở chỗ cũ, không muốn Hoàng Thiên Báo đuổi dọc đường, không có ở chỗ này dừng lại. Sắc mặt của hần có chút khó coi, trần quý như thế Tử Linh chi cho dù lãng phí hết.

"Thời điểm mấu chốt, còn phải dựa vào lão tổ ta." Mắt thấy hần kinh ngạc, lão hồ ly dương dương đắc ý nói, biết sự tình khẩn cấp, vậy mà không dài dòng, thúc dục Linh Niệm bốn phía tìm kiếm.

"Đi." Lân lướt tại đây lão hướng về, Sở Thiên thỉnh thoảng chỉ điểm phương hướng, Huyền Lân bốn vó vung vẩy tốc độ toàn bộ triển khai, hai bên lâm Mộc Phi nhanh rút lui, cách cách mục tiêu càng ngày càng gần.

...

Hoàng Thiên Báo thúc dục thân pháp toàn lực chạy đi, đi đến một mảnh dày đặc trong rừng cây, xanh tươi lá cây tại cùng húc xuân phong quét hạ hơi hơi lay động. Đột nhiên, sau lưng tiếng gió chọt lên, mấy mai cự thạch kéo theo kinh phong mãnh liệt đập tới, hần vậy mà không quay đầu nhìn lại, vượt

qua thân hướng bên cạnh tạt chọt hiện, không muốn thạch khối tha cái ngoặt, như cũ bắt y bắt xá đuổi theo, phảng phất bên trên hệ khóa sắt Lưu Tinh Chùy bị người vung vẩy.

Thấy thế Hoàng Thiên Báo sắc mặt mãnh liệt, toàn thân nguyên lực đột nhiên ngưng tụ đến tay phải, năm ngón tay tích lũy tới mấy quyền vung ra, đúng như hạ xuống trận thiết quyền bạo vũ, tương lai duy trì cự thạch kích tan tành. Đá vụn văng khắp nơi đáp xuống, chấn động mặt đất khẽ chấn động.

Đá vụn bụi đất che dấu, chọt có mấy đạo ánh sáng lạnh hiện lên, hắn không kịp nhìn kỹ, thúc dục nguyên lực bao bọc hai chân xu thế tránh, né tránh một ít, còn lại hai đạo cộ qua gương mặt, lạnh buốt về sau nóng rất đau đớn, trên mặt hiện ra hai cái miệng vết thương dần dần toét ra, máu tươi từ giữa dòng ra nhuộm hồng cả bộ mặt.

"Người nào?" Hoàng Thiên Báo hét to lên tiếng, một cỗ tà hỏa xông thẳng trán, Uẩn Khí Cảnh nguyên lực ba động bạo tuôn ra mà ra. Bất kể như thế nào, phi đem kẻ đánh lên cấp làm thịt không thể.

Không thể không trải qua đau đớn, thương thế xuất hiện ở trên mặt, như không có tuyệt hảo thuốc mỡ, khó tránh khỏi là lưu lại thiên sẹo, cho dù ai cũng có thể liếc nhìn, như thế kinh lịch, có thể nói lớn lao si nhục.

Tại hắn có thể giết chết người trong ánh mắt, Sở Thiên cười Huyền Lân thân nhiên mà đến, đến nơi này hăng hái thả người rơi xuống đất, mục quang giống như cười mà không phải cười nhìn hắn nói: "Vừa đánh lên qua, hiện tại mà ngay cả ta đều không nhận biết."

"Tiểu tử, thì ra là ngươi..." Đang khi nói chuyện, Hoàng Thiên Báo thân hình một cái mơ hồ, lại xuất hiện thì đã đến trước mặt Huyền Lân, đòi phải mô phỏng cây roi hình dáng, kéo theo dồi dào nguyên lực, hung hăng hướng về sau eo vung. Không ngờ con thú này toàn thân ô quang nhất thiết, trùng hợp đem lần này công kích thất bại.

Trong nháy mắt, Huyền Lân đã xuất hiện ở ngoài mấy chục thước, hướng hắn đắc ý gào thét mấy tiếng, giận điên người không đền mạng lác long vĩ, khiến người này khóe miệng một hồi run rẩy.

Thấy hắn nguyên lai đập cái chủ ý này, Sở Thiên mỉm cười, những này qua đến nay, theo Huyền Lân thực lực đề thăng, tính cách vậy mà trở nên càng ngày càng cẩn thận. Lấy tốc độ của nó cùng hiện nay tính cảnh giác, coi như là Uẩn Khí Cảnh võ giả, vậy mà không có nhiều khả năng đánh lên thành công.

"Haha, ngươi người này thật không biết xấu hổ, niên kỷ một bó lớn còn chơi đánh lên." Sở Thiên mở miệng mỉa mai, đầu liên tục lay động ý nghĩ thậm khinh thường.

"Vốn là muốn đến bắt rùa trong hồ tiết mục, khiến ngươi tự nghiệm thấy hạ cực hạn khủng bố. Đã không linh tình, quên đi." Mặc dù đối với đánh lên thất bại sinh lòng tức giận, nhưng Hoàng Thiên Báo tuyệt sẽ không tại miệng yếu thế, để tránh khiến đối thủ quá mức đắc ý.

Nghe vậy Sở Thiên nụ cười trên mặt trở nên ý vị thâm trường: "Đến cùng ai là vô gồm, ai là con ba ba, ta là có chút tò mò. Không cần nói nhảm nhiều lời, tới chiến a."

Trải qua rồi mới cự thạch tập kích, Hoàng Thiên Báo biết đối thủ trạng thái rất tốt, nghĩ đến tinh thần vậy mà khôi phục không sai biệt lắm, liền thúc dục trong cơ thể nguyên lực, quanh thân khí tức bắt đầu tăng vọt, Uẩn Khí Cảnh ba động lan tràn ra, gió cuốn chọt lên, vòng quanh bốn phía vòng qua vòng lại không chỉ.

Đây cũng không phải là không quan hệ sức gió vô học, mà là nguyên lực tăng lên tới nhất định tầng thứ, dẫn động sóng khí tụ thành phong cuốn, cử động lần này là Uẩn Khí Cảnh võ giả độc quyền, không có bất kỳ luyện thể cảnh có thể làm được.

Thừa dịp đối thủ tụ lực khoảng cách, Sở Thiên vận chuyển Linh Niệm thu hồi rồi mới tập kích phi đao, đem phi đao lơ lửng tại trước mặt, từng vòng xoay tròn không ngừng, làm nổi bật cả người hắn tràn ngập một loại cảm giác thần bí.

Uẩn Khí Cảnh cùng Niệm Sư trên chiến đấu, đã triệt để gay gắt, chỉ cần lè té ty điểm ngọn lửa, liền oanh oanh liệt liệt bạo phát.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 98: Lại chuyển cái vòng nhìn xem

Gió cuốn tại nguyên lực vận chuyển trên vòng qua vòng lại không chỉ, phi đao tại Linh Niệm điều khiển dưới xoáy chuyển không ngớt, khắc nghiệt bầu không khí tại mặt sắc mặt ngưng trọng giữa hai người sản sinh, khiến cho phụ cận rừng rậm đều âm u chút.

Đột nhiên, một chút ánh sáng tại Sở Thiên chỗ mi tâm mãnh liệt hiển hiện, phi đao đình chỉ theo xoay vòng động, xếp thành một hàng hướng đối thủ bắn tới, nơi này trước mặt phân tán bùng nổ, hung hăng đánh úp về phía quanh thân tất cả chỗ hiểm.

Nhất thanh đoàn đao chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Hoàng Thiên Báo trong tay, trở lại xoay tròn cầm đao tay chỉ thủ cuồng vũ, hàn quang bao quanh hộ định quanh thân, Uẩn Khí Cảnh tu vi nguyên lực từ trên đao bộc phát ra, toàn thân trên dưới nhất thời sản sinh loại nhỏ Long Quyển.

Như chiêu này do thành tựu Niệm Sư phía trước ngự sử, e rằng tầng ngoài cùng gió cuốn cũng có thể đem thổi lệch ra cạo nghiêng. Nhưng lúc này phi đao tại cường hãn Linh Niệm bao bọc, đúng là không bị ảnh hưởng chút nào, không tổn sức chút nào xuyên thấu gió cuốn, cùng ngưng tụ nguyên lực thân đao đâm vào một chỗ, đinh đinh đang đang trong tiếng ánh lửa văng khắp nơi.

Hoàng Thiên Báo trông mắt hơi híp, thúc dục toàn thân nguyên lực, tiếp tục rót vào thân đao, ý muốn tương uy hiếp bản thân những phi đao này đánh tan. Nhưng trong lúc phát hiện động phía trước một cái chớp mắt, phi đao tứ tán tránh đi, ẩn ý như bây giờ thu cổ binh sĩ, nguyên lai là Sở Thiên cảm ứng được phản kích bùng xuống, sớm ngự sử phi đao tránh đi.

Bản chân hung hăng xuống một đập, Hoàng Thiên Báo mượn lực hướng đối thủ hung hăng phóng đi, chạy vội trên nửa người trên nghiêng về phía trước, đoàn đao lóng lánh trên mặt sát khí tràn ngập.

Thế tới tuy hung mãnh, có thể Sở Thiên lần này cũng không dựa vào Huyền Lân ý định, thi triển thân pháp nghiêng bước muốn tránh né, bất quá lấy Hoàng Thiên Báo tập kích tốc độ, lần này muốn vãn khó khăn tránh đi.

Nhân thấy vậy tình hình, Hoàng Thiên Báo mặt lộ nhe răng cười, đoàn đao kéo ra hình cung hàn mang, nhắm ngay Sở Thiên vai phải hung hăng chém tới, lần lượt chiêu này bổ sung nguyên lực đến xem, cho dù thể chất đặc thù, như bị phách bên trong toàn bộ cánh tay đều nhau bị liên cốt mạng thịt cấp cắt xuống.

Phảng phất bị vô hình tay lôi kéo, Sở Thiên toàn thân dần tùy tiện vài phần, nói con rối hướng bên cạnh nhất hồ lô, suýt xảy ra tai nạn chỉ kịp tránh thoát lần này trăm kích. Đoàn đao kéo theo thiên quân xu thế đánh trúng mặt đất, thẳng chém ra hơn một trượng rộng hơn một xích sâu khe nứt.

Thấy vậy chiêu thất bại, Hoàng Thiên Báo biểu tình mây may không ngoài ý, rút đao chiết thân phóng tới Sở Thiên, tay oản run lên vũ ra mấy đóa đao hoa, hư thật khó lường, hoa lệ bên trong ẩn nấp sát cơ. Đối với cái này Sở Thiên cũng không cường ép ngăn cản, lấy Linh Niệm ngự sử bản thân, giảm bớt trọng lượng nhảy lên xu thế tránh. Trong lúc cấp bách thúc dục phi đao đánh lên, lại bị đối thủ một đao rời ra.

Hoàng Thiên Báo đề khí cầm đao ý đồ lấn thân, Sở Thiên Linh Niệm điều khiển mình, triệt thoái phía sau trên thình thoảng lấy phi đao tập kích. Hai người chỉ một thoáng giao thủ trên trăm chiêu, phi đao cùng đoàn đao không ngừng xung đột ra Hóa Tinh, hàn mang lấp lánh đao mang phá không, nguyên lực cùng sóng tinh thần động lan tràn ra, phụ cận cao lớn cây cối đều giống như thấp thêm vài phần, co rúm lại vào cảnh lá lạnh run.

"Oanh."

Đoàn đao ngưng tụ lay nhân tâm phong mang đánh xuống, Sở Thiên lần nữa triệt thoái phía sau, vurun ra thân lên nhảy đến một khóa hơn mười mét cao trên cây.

Hoàng Thiên Báo vèo một chút, rút về kẹt tại nham thạch bên trong bụi đao, xoay người há mồm thở dốc, trên trán mồ hôi rơi như mưa. Chợt ngang đầu nhìn về phía Sở Thiên, sắc mặt khó nén mỗi một, khỏe miệng giương lên hiển hiện tiểu ý. Đợi nghiêng mắt nhìn nơi này Sở Thiên thu hồi phi đao, cái này tia tiểu ý càng ngày càng nghiêm trọng, vốn là muốn cười còn dừng lại, rất nhanh biến thành ngửa mặt cười to.

Nhìn qua ha ha cuồng tiểu đối thủ, Sở Thiên mặt lộ vẻ ngạc nhiên thần sắc, hẳn là người này tâm lý tổ chất quá kém, vừa phát hiện không làm gì hắn được, cái này liền rồi.

Cười xong, Hoàng Thiên Báo đột nhiên nói "Ta đoán không lầm, ngươi vừa tu thành Niệm Sư không lâu sau a?"

Nghe vậy Sở Thiên không đáng trả lời, nhưng không khỏi lộ ra kinh ngạc biểu tình, mà ngay cả loại sự tình này cũng có thể đoán được, người này có chút môn đạo, việc này tất có kỳ quái.

"Đúng rồi, chính là cái này biểu tình. Ngươi nhất định sẽ hỏi, ta làm sao mà biết được a?" Hoàng Thiên Báo giờ tay chỉ vào Sở Thiên, cười toàn thân đều đang run rẩy, đột nhiên nụ cười vừa thu lại chậm rãi nói: "Đây là đương nhiên, nếu không phải là tân thủ, làm sao có thể liên không chế tiêu hao cũng không biết."

"Chỉ giáo cho?" Cho tới bây giờ, Sở Thiên thủy chung khó hiểu ý nghĩa, chỉ cảm thấy người này miệng đầy ăn nói bậy bạ, quả thực là cái không biết cái gọi là tên điên, thật đáng tiếc một thân Uẩn Khí Cảnh tu vi.

"Cao, cái này hành động thật sự là cao." Hoàng Thiên Báo sắc mặt phấn khởi, ngón tay liền chút, rất có chỉ điểm giang sơn phóng khoáng khí khái.

Sở Thiên thật là không lời, đang suy nghĩ cái gì có hay không hiện tại liền thi triển thuật pháp, tiêu diệt nói nhảm hết bài này đến bài khác không có nhận thức tên điên.

"Đến sống chết trước mắt, lại vẫn thể mặt không đổi sắc. Đối với cái này, ta Hoàng mỗ người chỉ có thể nói bội phục bội phục, bất quá..." Hoàng Thiên

Báo đột nhiên đình trệ, về sau biểu tình dữ tợn nói: "Thế nào tài diễn xuất cao, cũng không thể cải biến bản thân tình cảnh a. Ngươi là không phải rất mệt a, rất muốn ngủ?"

Hình dáng như chữ Xuyên, không khỏi tại Sở Thiên trán hiện, cái này đều cái gì cùng cái gì, chẳng này cũng quá thể giết, như thế nào kéo nơi này ngủ lên nha. Nhưng đối phương không hề có tự mình hiểu lấy, như trước miệng lưỡi lưu loát thao thao bất tuyệt.

"Đây là đương nhiên, tình thần khô kiệt, đều là phản ứng nha." Nghe ở đây thời điểm, Sở Thiên bừng tỉnh đại ngộ, cảm thấy phảng phất nắm chặt mấu chốt của vấn đề. Như thế xem ra, đối phương cũng không phải là điên rồi, mà là hiểu sai vật gì đó.

"Phát triển, vẫn còn ở phát triển. Có thể nếu như vậy hội diễn, vì sao không ngưng sử dụng phi đao đó, lại chuyển cái vòng cấp thiếu gia nhìn xem, được không, ngươi được không?" Phảng phất đối với Sở Thiên hành vi xỉ mũi coi thường, Hoàng Thiên Báo cho rằng bắt lấy hần khuyết điểm, ngưng khí đông đặc, thái độ hùng hổ dọa người.

Nghe vậy Sở Thiên sắc mặt đen lại, trước tiên liền có biểu hiện ra tự mình xúc động. Nhưng hần đã phi đầu đường làm xiếc, lại không ra thân gánh xiếc thú, thực không có vì người khác diễn kịch lý do cùng nghĩa vụ.

"Ha ha, không làm được a. Hồi lại cái vấn đề, lại vì sao không dưới thú. Bởi vì sau khi xuống tới, Niệm Sư không có Tinh Thần lực chèo chống, còn không tùy ý thiếu gia xâm lược. Ngươi tại lừa gạt mình mà, a, đây chỉ là cây mà thôi, lại phi tinh thiết đúc thành. Dù cho thực là như thế này, thiếu gia một đao liền cũng có thể chặt đứt, ngươi tin hay không? Ha ha, thật sự là tại lừa gạt mình."

Tự nhận đoán chừng đối thủ, Hoàng Thiên Báo tự hỏi tự đáp, lời nói bên trong ý trào phúng càng ngày càng đậm. Trong đó như một câu Sở Thiên vô lực phản bác, Uẩn Khí Cảnh vô giả ngưng tụ nguyên lực, một đao đích xác thể chặt đứt tinh thiết, này căn bản chính là sự thật nha.

"Tiểu tử, không muốn lừa gạt mình, thiếu gia cái này giúp ngươi giải thoát rồi." Tại đối thủ trong đôi mắt, Hoàng Thiên Báo thủy chung tìm không được kỳ vọng thấy sợ hãi, cầu xin tha thứ cũng hoặc hối hận các loại tâm tình, nói chuyện thật lâu, gương mặt miệng vết thương có chút đau nhức, không khỏi một cồ tả hòa xông thẳng trán, oa oa kêu to hướng Sở Thiên chạy như điên, bàn tay đao nguyên lực ngưng tụ, hần quang soàn soạt.

Cả hai cự ly càng ngày càng gần, Hoàng Thiên Báo biểu tình dần dần dữ tợn, vượt qua bị phá vỡ mặt hủy dung nhan chuyện nhục nhã, nhất định phải khiến người khỏi xướng muốn sống không được muốn chết không xong. Ngược đãi một vị Niệm Sư, cho dù đối với hần, đều là đại cô nương lên kiệu hoa, lần đầu tự nghiệm thấy nha. Vừa nghĩ đến đây, sắc mặt ửng hồng biểu tình phần khởi dâng lên

Ngay tại hần tới gần Sở Thiên chỗ cây cối phía trước một cái chớp mắt, đỉnh đầu bỗng nhiên tới xuống, hơn một trượng thô lam nhạt tia chớp răng rắc một chút đánh xuống. Điều này làm cho tâm tình cao vút Hoàng Thiên Báo trong nội tâm đột nhiên mát lạnh, cái này người trời trong nắng ấm, như thế nào thiên vào lúc đó sét đánh, xem ra giống như là thuật pháp, điều này sao có thể.

Không kịp suy nghĩ nhiều nguyên do, cũng không kịp hít vào ngậm khí lạnh, hần ra sức vượt qua đao trở lên chọc, biết rõ cử động lần này cũng không phải là thượng sách, nhưng tia chớp nhanh như vậy, căn bản không để cho tránh né, chỉ có thể kiên trì, chính diện chống lại cái này lời thuật pháp.

Thấy thế Sở Thiên khoe miệng tuân ra tiểu ý, mở ra trán Huyết Yêu đồng tử, thần hồn theo nếp ba động, một đạo hồng quang cách nhãn bay ra, mới bắt đầu rất nhỏ dần dần biến đổi, nơi này Hoàng Thiên Báo nơi này, đứng là trước mắt huyết hồng xê dịch không ra, cả thân thể đều bị bao phủ đến.

Máu trong cơ thể chợt trì trệ, thân đao ngưng tụ tốt nguyên lực tản hơn phân nửa, hào quang độ sáng vậy mà gột yếu rất nhiều. Loại tình huống này, đao mạng cùng tia chớp hung hăng chạm vào nhau, nhìn như cường hãn nguyên lực, bị tia chớp lấy ngang ngược đáng đáp xé rách mà khai mở, không buông không bỏ đánh vào trọn mắt há hốc mồm Hoàng Thiên Báo trên người.

Thê lương bị thấm từ Hoàng Thiên miệng báo bên trong truyền ra, quanh quẩn tại đây mảnh yên tĩnh trong rừng. Sở Thiên lấy Linh Niệm ngưng sử bản thân, từ chạc cây trên bay bổng rơi xuống, trên mặt duy trì giống như cười mà không phải cười biểu tình, đỉnh đặc đi về hướng tàn tật địch nhân. Biểu tình tuy khắp lo lắng, Huyết Yêu đồng tử lại chưa từng khép lại, Linh Niệm như trước bao bọc toàn thân.

"Ta sai rồi, van cầu ngươi, tha ta mạng." Hoàng Thiên Báo trên người quý báu tơ lụa cẩm bào toàn bộ hủy, quần áo tả tơi rách tung toé liền tên ăn mày cũng không bằng, trên mặt di khí chỉ điểm biểu tình tất cả đều không thấy, ngược lại xuất hiện một loại nịnh nọt vẻ lấy lòng.

Nghe vậy Sở Thiên nhũ nhũ mày, tuy nói đoạn này thời gian chém giết yêu thú vô số, lại chưa bao giờ có giết người cử chỉ. Nếu là người này chân tâm nhận lỗi, cũng không phải là không thể tha cho hần một mạng, chân tâm không muốn bài tiền lệ, mà lại ô uế tay của mình.

Nghĩ đến Từ Linh chỉ tồn thất, Sở Thiên hơi hơi thịt đau, chợt đưa tay về phía trước nói: "Dung giới cấp ta, tạm thời buông tha ngươi."

"Cảm ơn ngươi khoan hồng độ lượng, vốn chính là ta không đúng, không nghĩ tới còn có thể tha thứ ta, thật sự là quý mê tâm hồn, mới có thể trêu chọc ngươi bậc này người tốt kia." Hoàng Thiên Báo biểu tình hối hận, giống như xấu hổ vô cùng, lại không có hạn cảm kích nói.

Sở Thiên khẽ nhíu mày: "Đừng nói nhảm, dung giới lấy ra."

Lôi Lâm uy lực sớm đã nghiệm chứng, có thể nói tương đối khủng bố, tuy bị Hoàng Thiên Báo dùng đao đón đỡ mất một ít, nhưng hơn phân nửa uy lực bị trong đó thân thể trực tiếp thừa nhận, mặc dù như thế đứng dậy động đậy, Uẩn Khí Cảnh cường hãn có thể thấy một phen.

"Cho ngươi." Cởi ra dung giới, cẩn thận từng li từng tí thả Sở Thiên trong tay, Hoàng Thiên Báo chấp tay hành lễ, biểu tình thành kính, một bộ cảm động đến rơi nước mắt bộ dáng.

Thu được chiến lợi phẩm, Sở Thiên không nói nhiều, chiết thân hướng huyền kỳ vị trí đi đến. Hoàng Thiên Báo nhân sức vô hại biểu tình, trong lúc bắt chợt dữ tợn có thể sợ lên, tay phải từ trong lòng ngực tìm tòi, lấy ra vật, lấy độc môn thủ pháp mãnh liệt đi phía trước hất lên.

Mấy đạo ánh sáng lạnh trên không nhất thiểm, trong đó phi tiêu bóng dáng như ẩn như hiện, bám vào xanh mon mồn kịch độc, hướng Sở Thiên cái ót vô thanh vô tức đánh tới.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Hiểm độc

Bám vào lục độc phi tiêu tốc độ cực nhanh, từ phía sau lưng cực kỳ tàn nhẫn đánh úp về phía Sở Thiên. Nhưng mà cách xa nhau còn sót lại vài tấc, hần phảng phất sau đầu con mắt, vượt qua thân hoàn toàn tránh thoát, phi tiêu thất bại mục tiêu, phốc phốc mấy tiếng đâm vào trên cành cây.

Hắn chỉ một ngón tay, những phi tiêu đó từ thân cây rút ra, trở lại trước mặt tùy ý chỉ huy. Chợt chậm rãi quay người, khoe miệng nứt ra ra một vòng sớm có dự liệu tiểu ý, rơi vào Hoàng Thiên Báo trong mắt phảng phất ác ma. Tựa như cảm thấy tận thể chi tướng đến, kiệt lực gãy dựa không tạo nên thân, tay chân đủ cả dùng hướng phương xa bỏ đi.

Lần này Sở Thiên không do dự nữa, Linh Niệm điều khiển, lục mạng đâm rách không khí, thật sâu đâm vào mục tiêu. Đang tại thoát thân Hoàng Thiên Báo trúng chiêu, không hề đi phí công vô dụng cử chỉ, mà là an tĩnh nằm trên mặt đất nghỉ sự tình. Tiêu bên trên bùn như ba bước Trúc Diệp Thanh, một khi nhiễm lên hần phải chết không thể nghi ngờ.

Còn có hơn mười giây, Hoàng Thiên Báo chỉ là hiểu kỳ một việc, đó chính là đối thủ vừa nhập Niệm Sur, vì sao Tinh Thần lực mạnh mẽ như vậy lớn. Trên thực tế hần đối với Niệm Sur năng lực tương đối hiểu rõ, vừa rồi loại kia tiêu hao pháp, tinh thần nên sớm khô kiệt mới đúng.

Nhưng loại tình huống này, vậy mà liên tục phát động hai cái thuật pháp, về sau coi như cũng được có thừa lực bộ đáng, hần đến cùng trêu chọc cái dạng gì quái vật. Đáng tiếc, vấn đề này vĩnh viễn không có cơ hội suy nghĩ minh bạch, chỉ có thể thương tiếc chết đi.

Hoàng Thiên Báo khoe miệng tuôn ra kỳ lạ nụ cười, hình như có chút đáng chất, lại như tại tự giễu, vậy mà giống như trong nội tâm hối hận. Chợt, toàn thân đột nhiên biến thành đen, y phục hư thối huyết nhục hóa thủy, chốc lát, trên mặt đất chỉ còn hiện hắc cốt. Chỉ chốc lát sau, mà ngay cả cứng rắn cốt cách đều tiêu thất, người này từ nơi này phiến thiên địa trên triệt để biến mất dấu vết.

Thấy thể Sở Thiên trong lòng không khỏi lạnh cả người, mặc dù lấy Uẩn Khí Cảnh tu vi, tiêu bên trên chi độc mà ngay cả khối xương cốt cũng không có còn lại. Như vừa rồi không có né tránh, vậy bây giờ rơi vào kết quả như vậy, tất nhiên thuộc chính mình không thể nghi ngờ.

"Ha ha, tiểu tử này còn rất hung ác, chính là trí lực kém một chút. Cũng không nghĩ, nếu không phải đề phòng, ngoại trừ kẻ đàn, người khác như thế nào vô cơ đem phía sau lưng giao cho hần." Lão hồ ly tùy ý lời bình, khẩu khí khinh miệt, đích thị là đối với loại tình hình này nhìn quen lắm rồi.

"Ta giết người?" Trước đó sớm có chuẩn bị, Sở Thiên như cũ không bình tĩnh, trong nội tâm nếu có điều mất, nhất thời sững sốt. Bất quá không lâu sau liền tỉnh ngộ lại, hần không giết người, người liền giết hần. Vì tiếp tục đi tới đích, hần không có lựa chọn nào khác.

Tuy nói toàn bộ hành trình khiến lão hồ ly hỗ trợ chăm sóc, toàn bộ hành trình không có người bên ngoài ở đây chứng kiến, nhưng để đạt được mục đích, hần còn là quyết định nhanh rời nơi thị phi. Một chút hô lên gọi Huyền Lân, nhắc chân vượt qua trên lưng, hóa thành ô quang hăng hái đi xa.

Thăng chạy ra hơn mười dặm ở xa tới nơi này chỗ hẻo lánh, Sở Thiên từ tọa kỵ bên trên nhảy xuống, tới gần sông quang lẫn tẩn sông nhỏ, thanh tẩy tác chiến lưu lại dấu vết cùng vết mồ hôi, lấy ra một thân sạch sẽ quần áo thay đổi, lấy ra Hoàng Thiên Báo dung giới, xem xét cụ thể thu hoạch.

Kiểm kê Vật phẩm, hần hưng hăng hít vào ngậm khí lạnh, chợt một loại cảm giác hạnh phúc tràn ngập trong lòng. Trọn hơn bốn trăm mai nguyên đan, đầy đủ tu luyện nửa năm, cái này không cần thường nhìn sản bản. Còn có chính là rồi mới thi triển đạo pháp, chính là Tam phẩm võ học, tuy nói uy lực được đẩy nhưng hần hứng thú không lớn.

Một là không từng dùng đao, thứ hai thử công sợ là Hoàng gia chuyên dụng, vạn nhất bị phân biệt nhận ra, chẳng lẽ không phải chui đầu vô lưới, tìm bảo hiểm con đường rời tay ra ngoài, mới là nghiêm chỉnh.

Còn có chính là bình thường một ít vật lẫn lộn, Sở Thiên vô cùng buồn chán lay, có thể sử dụng thì dùng. Đột nhiên con mắt sáng ngời, tại cho Giới Không trên vị trí hẻo lánh chứng kiến một bộ địa đồ, lấy ra mở ra, nơi khác không khác, duy ngoài trăm dặm nhất khu vực dùng bắt mắt vòng đỏ đánh

dầu.

Lật qua lật lại nhìn nhiều lần, cuối cùng tìm không ra chỗ đặc thù, hần lĩnh cơ khẽ động, tâm thần tiến nhập dung giới, tại địa đồ chỗ phương vị phụ cận tiếp tục, rất nhanh tìm đến một phong thư, mở ra bên ngoài phong lấy ra giấy viết thư, đặt tại trước mắt chậm rãi triển khai, ở trên nội dung gọi người chấn động.

Thư là Hoàng gia gia chủ viết cấp Hoàng Thiên Báo, nhìn xưng hô hai người là phụ tử quan hệ, nói chính là kia huyền vụ Sâm Lâm Chi chuyện. Ước chừng hai mươi năm trước, gia chủ còn lúc tuổi còn trẻ, rừng rậm một chỗ ngày nào đột nhiên bị sương mù bao, như bước vào sương mù là bước vào lạ lẫm khu vực, cùng ngày xưa cái này mảnh đất mang khác lạ, được gọi là huyền vụ rừng rậm.

Lúc trước, người này theo chúng tiến nhập Huyền Vụ Lâm, ở trong đó đạt được không nhỏ cơ duyên. Lúc xuất ra thăm dò được, giao thiệp với bí cảnh người, hoặc nhiều hoặc ít đạt được chỗ tốt. Nơi này bí cảnh không hề có dấu hiệu xuất hiện, một tháng quý dị tiêu thất, về sau người lại đến, chỉ thấy bình thường rừng cây, không còn thấy bí cảnh bóng dáng, đầm ngực dậm chân thật là tiếc nuối.

Trước đó vài ngày, trong rừng lại có màn sáng xuất hiện, theo Hoàng gia chủ rõ ràng, xuất hiện màn sáng chính là mở ra Huyền Vụ Lâm dấu hiệu. Tiến nhập cái này bí cảnh cần tư cách, kinh qua thí nghiệm cần là Hóa Cương Cảnh trở xuống người trẻ tuổi, tuổi tác thành tại ba mươi tuổi ở trong. Hoàng gia chủ bản thân qua niên kỷ, đặc tả tín triệu hồi nhi tử, hi vọng không muốn bỏ qua lần này cơ duyên.

Mặt khác, hần còn đề cập lần này muốn tiến nhập bí cảnh người chắc hẳn không ít, lần trước chuyện, tuy nói địa đầu xa hoàng, vòng quanh hai nhà kiệt lực phong tỏa tin tức, lại như cũ tiết lộ một tia nửa điểm ra ngoài, lúc đó chắc hẳn sẽ có một phen cạnh tranh.

Đem tất cả nội dung ký tại trong đầu, Sở Thiên phá hủy thư cùng địa đồ, mà sau có chút cảm thán, lấy nhãn giới của hần, quả thực khó có thể tưởng tượng thế gian lại có như thế kỳ dị sự tình.

"Thật sự là hiếm thấy vô cùng, hơn phân nửa là một vị cường giả còn sót lại trận pháp mà thôi, nói không chừng còn sẽ có truyền thừa. Chắc chắn, cái này cường giả cực kỳ kỳ quái, người khác tuyển truyền nhân muốn thực lực mạnh, hần ngược lại tốt rồi, để đó nhân vật lợi hại không tìm, cần phải tuyển chút con kiến nhỏ, thật sự là kỳ quái tai." Nhìn thấy chuyện như thế, lão hồ ly cũng có chút ngồi không yên, liền tiếp ra ngoài phát biểu ý kiến.

Cùng tại đây lão nói chuyện với nhau đã quen, Sở Thiên trực tiếp không để ý đến phía trước trào phúng, lực chú ý thả ở phía sau. Nhíu mày nghĩ nghĩ, cuối cùng tìm không được nguyên nhân, không khỏi cười khổ, Cường Giả Chi Tâm, như thế nào chính mình đợi mới ra đời tiểu tử có khả năng thăm dò hiểu được.

"Tình bạn nhắc nhở một câu, mặc dù có tư cách hạn chế, thế nhưng nhiều người như vậy, tóm lại như người tài ba tồn tại. Người ngay cả là Niệm Sư, vậy mà sơ nhập tại đây nói không lâu sau, bước vào cái này vùng nước đục, có thể nói lạnh dừ khó dò. Người nhất định phải gạt bỏ?"

Lão hồ ly từ trước đến nay nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, hạ thấp người khác đạt được thỏa mãn, ngẫu nhiên vậy mà không keo kiệt cấp một ít kinh nghiệm cùng đề nghị.

"Tổng Ngạc." Sở Thiên mục quang đột nhiên mãnh liệt, song quyền cảm khanh khách vang. Hần thế nhưng là chưa bao giờ quên, tại Liệt Nham Thành Tây phổ bị người này phong tại băng, hải nhi hoàn toàn giống nhau mấy may năng lực phản kích. Đã sớm hạ quyết tâm, một ngày kia đem vượt qua, tất chủ động khiêu chiến rửa sạch phía trước hồ thẹn.

Nhưng này nói dễ vậy sao, người này thiếu niên thành danh, thực lực tư chất đều là loại cực hạn, muốn đem cuộc chiến hơn hần vốn là rất khó. Huống chi ngày gần đây lại bị Linh Vũ viện đạo sư ưu ái, tiến nhập Linh Vũ viện thực lực tất nhiên tiến triển cực nhanh. Mà hần tư chất bình thường, lại không có bất kỳ bối cảnh gì, khiêu chiến bức này thiên tài, có gì khác nhau tại nghịch thiên mà đi?

Không khỏi lại nghĩ tới đạo sư kia cự tuyệt, phụ thân không khoải biếu tình, đi theo đệ tử trực tiếp trào phúng, cũng hoặc trong lòng còn có khinh miệt, còn có Tổng Gia chủ chuyện như vậy, công khai tại đầu đường khiêu khích phụ thân. Tất cả những cái này, bởi vì vô lực phản kháng, chỉ có thể mặc kệ nó, lại không có lúc nào không khắc vào trong nội tâm, chốc lát không dám quên. Đợi tu vi thành công, định nhất nhất hoàn lại.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên bật cười lớn, trọng trọng gật đầu cấp cái khẳng định đáp án. Muốn là người thường không thể là, sao có thể làm từng bước tầm thường, nhất định phải dốc toàn lực, chăm chú nắm chắc tất cả kỳ ngộ, mới có một đường sinh cơ. Nếu nói là mạo hiểm vấn đề, vô luận là nhận về mẫu thân, hay là khiêu chiến Tổng Ngạc, kia một kiện mạo hiểm lại nhỏ.

Thùy chung tại hiểm độc trên đường đi tới, nếu là lo trước lo sau, e ngại mạo hiểm, há không phải thật là tức cười. Đến ở trước mắt, liền buông xuống băn khoăn, mà lại đi chỗ đó Huyền Vụ Lâm đi đến một lần, nhìn xem là khách tử tha hương, hay là tranh thủ sinh cơ, thắng lợi trở về.

"Tiểu tử, vậy mới tốt chứ." Khó được không có trào phúng, lão hồ ly không khỏi dựng lên ngón cái, vô câu vô thúc không sợ hãi, không phụ Linh Hồ tộc danh tiếng.

Sở Thiên Tiểu Tiểu không nói lời nào, cách trong thư Hoàng gia chủ dự tính thời gian, ước chừng còn có một tháng bí cảnh liền sẽ mở ra, tri giác nói cho hần biết, lúc đó định là cao thủ tụ tập, không thể nói trước sẽ gặp gặp cường địch.

"Còn phải đề thăng thực lực." Hần con mắt đi lòng vòng, dự phòng chuyện có biến động, dù sao cũng phải nói mấy ngày trước đây lại, như vậy xem ra, thời gian còn lại không nhiều lắm, thành đầy đủ lợi dụng mới được.

Nhìn qua phụ cận săn bắn một vòng trở về, trong miệng ngậm món ăn dân dã Huyền Lâm, Sở Thiên cảm giác đói bụng rồi, chuẩn bị nhóm lửa thịt nướng. Bữa ăn, tuần tra một lần, cảm thấy nơi đây có chút yên lặng, lại không có nguy hiểm yêu thú, thích hợp với tư cách là tạm thời cứ điểm.

Mỗi ngày sớm thở nạp sáng sớm nguyên khí, Sở Thiên là nhiều lần tập luyện thuật pháp, cũng hoặc rèn luyện Dương Cương Kinh, còn đây là tình hình của hân uy lực lớn nhất võ học, mà lại có rất lớn tiến bộ không gian, có lúc nào cũng cần luyện chỉ.

Thói quen rút ra có định thời gian, lợi dùng trong tay nguyên đan, nguyên thạch, gắng sức đề thăng tu vi. Tuy trước mắt chủ yếu dựa vào Linh Niệm ăn com, nhưng tu vi mới là căn bản, thiết không thể coi thường hoang phế.

Tuy sử dụng hay là cơ sở công pháp Dẫn Khí Quyết, nhưng ở lão hồ ly chỉ điểm, dùng Linh Niệm dẫn đạo nguyên lực từng cái đã thông mấy cái bí ẩn kinh mạch, tại lối vào lấy Linh Niệm ngưng tụ lỗ xoáy hấp nạp nguyên lực. So với đơn thuần miệng mũi tiếp thu nguyên lực, tại hiệu suất nâng lên cao không chỉ mấy lần, tại Sở Thiên cảm ứng, tu vi lấy mất thường có thể thấy tốc độ tiến bộ.

Đáng nhắc tới chính là, kinh qua không ngừng tôi luyện, Dương Cương Kinh tu luyện rõ ràng tiến bộ, cơ bắp phụ tải lực dần dần mạnh mẽ, từ từ chỉ cần một chút đoạn cánh tay, cũng đủ để ngưng tụ nguyên lực.

Tới chỗ này thứ mười ngày, thời điểm giữa trưa, dùng qua com trưa, trong rừng đất trống quyền phong phá không, tia ánh sáng trắng chói mắt, Sở Thiên tại theo thường lệ tôi luyện Dương Cương Kinh.

Hắn thân ảnh nhất thiểm, cánh tay lấy mấy không thể nhận ra trình độ hơi trưởng, hạ một nửa cánh tay bám vào thuần trắng, mãnh liệt từ trên cánh tay rút đi, ngưng tụ nơi này lòng bàn tay phải, hình thành bất quy tắc ngưng thực bí trắng, co duỗi bất định, cường hãn nguyên lực cuộn trào mãnh liệt tràn ngập.

Bí trắng bị lòng bàn tay hung hăng đặt tại trên mặt đá Đại Nham thạch trong chớp mắt bị phá hủy, bất quy tắc đá vụn lẫn đầy đất, bột đá tràn ngập không trung mười phần sắc người.

Không đợi Sở Thiên trên mặt hiển hiện vui mừng, một cỗ trực giác xông lên đầu, bận rộn thông dong giới bên trong lấy ra hắc quyền giấy trắng quan sát. Như cảm ứng không tệ, hắn là vừa lấy được tu luyện đệ nhị trọng "Âm Nhu Kinh" tư cách.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Trái âm phải dương

Sở Thiên nguyên lực xuôi theo hai tay rót vào quyền trực, phía trên hắc sắc chậm rãi xoay tròn, trung tâm phẳng phát hình thành cái lỗ xoáy, đủ để đem nhìn chăm chú người tâm thần lôi kéo trong đó.

Lại đây nơi này kia cái bên trên không mấy ngày liền, hạ không tiếp nơi đây hư vô không gian, không còn nơi đó, chỉ có đang mặc quần áo luyện công tóc ngắn trung niên cứ thế ngồi xếp bằng. Cảm ứng Sở Thiên đến nơi, mỉm cười, cũng không nói nhiều, phun ra trong cơ thể trực khí, nhắm mắt chìm hơi thở bắt đầu Âm Nhu Kinh làm mẫu.

Tóc ngắn trong cơ thể con người nguyên lực, hoàn mỹ tránh được Dương Cương Kinh kinh mạch, khác mở ra mảnh con đường mới vận chuyển. Lộ tuyến tuy phiền phức, nhưng từng có lúc trước kinh lịch, Sở Thiên thể nhìn mình bạch một ít, hắn có thể thấp thoáng cảm giác được, đường này cùng Dương Cương Kinh hình như có loại nào đó quan hệ, có thể cụ thể tổng cách chút gì, nói không mười phần rõ ràng.

Kỳ dị chính là, mới đầu vận tốc quay cũng rất nhanh, hình dáng lướt nhanh như gió, bất quá thân là Niệm Sư, hắn như cũ có thể đem nắm nơi này một ít quy luật, mà dần dần chậm, tự nhiên phải nhớ rõ mình bạch.

Làm đến cái nào đó điểm, đột nhiên cực kỳ chậm chạp. Đương nhiên đây chỉ là thị giác sai lầm, trên thực tế thời gian cũng không có đi qua ít nhiều. Khi tức chợt trầm ngưng hạ xuống, toàn thân nguyên lực ngưng tụ cánh tay, tại sâu kín sáng bóng, cánh tay làm cho người ta lấy thu thả tự nhiên cảm giác, chính là "Âm Dương Ấn" đệ nhị trọng Âm Nhu Kinh.

Tiếp theo, hư vô không gian ba động mấy cái, sắc điệu một hồi quỷ, dần dần hóa thành một phương trong phòng hoàn cảnh, sáng sủa sạch sẽ trống trải, bên tường đao Kiếm Lâm lập, xem ra giống như là gia vũ quán. Xung quanh như năm sáu người trẻ tuổi, nữ có nam có, đang mặc đồng dạng quần áo luyện công, cho là đệ tử chỉ lưu, hoặc động thủ luận bàn, hoặc châu đầu ghé tai, thần thái rất thân mật.

Mất thấy tóc ngắn trung niên xuất hiện, những người tuổi trẻ này mặt lộ vẻ cung kính, trịnh trọng xoay người hành lễ. Mà tóc ngắn người không biết nói cái gì đó, các thiếu niên xoa tay, nguyên lực từ trong cơ thể hiện lên, ở giữa bầu không khí đột nhiên nhất tức.

Sở Thiên ngưng trọng trong cái nhìn chăm chú, tóc ngắn người cử chỉ tùy ý, nguyên lực ba động lan tràn, hắc sâu kín sáng bóng Triền Nhiễm cánh tay, dò xét chương triệu hoán mọi người tới công. Các thiếu niên đồng thời quát chói tai, bốn tay tám chân tập kích đi qua, trung niên cánh tay đứng sai tự nhiên, hai tay không ngừng lôi kéo, nhìn như nhẹ nhõm tùy ý, kì thực đem gia thân lực đạo đều hóa giải.

Nhân thấy vậy tình hình, Sở Thiên mục quang đột nhiên mãnh liệt, trận chiến này tóc ngắn người không có lấy mạnh hiệp yếu, chỉ dùng ra cùng người bên ngoài đồng dạng tu vi, cũng tại năm sáu người trong vây công tiêu sái tự nhiên, bình chân như vại.

Bí quyết ở chỗ tá lực đả lực, võ giả mạch suy nghĩ, chiến đấu đơn giản là từng người ngưng tụ toàn thân nguyên lực, chương đối chương quyền đối quyền oanh mà thôi. Nhưng người này lý niệm bất đồng, hấn ra chiêu cũng không phải là vì chính diện va chạm, lấy chuyển di lực đạo làm chủ, tiết kiệm bản thân khí lực vẫn còn ở tiếp theo, máu chốt tại nhân số đã lâu, thường thường lấy kia chỉ mâu công kia chỉ thuẫn, khiến cho địch quân không chiến tự bại.

"Oanh."

Một người tết tóc đuôi ngựa, dung mạo xinh đẹp nữ đệ tử phi chân đá tới, bị tóc ngắn người tay phải dẫn một phát, thân bắt do kỳ bay về phía đáng người khôi ngô thiếu niên. Chân ngọc điểm nhẹ tại thiết quyền, lại có hung mãnh lực đạo bộc phát ra, sóng khí rung động từng vòng trên không lan tràn.

Nữ đệ tử bay ngược ra ngoài, lúc rơi xuống đất đặt mông ngồi dưới đất, khôi ngô thiếu niên lông mày nhanh ngưng, hạ bàn dùng sức, bàn chân thẳng chìm xuống mặt đất vài tấc sâu, trên mặt đất cày xuất đạo thật dài dấu vết, dừng lại, sắc mặt đỏ thẫm, thở hổn hển, khó có thể tái chiến.

Người đủ cả còn không địch lại, nếu là thiếu Bình thiếu tướng, kia vẫn còn được. Chỉ chốc lát sau, người trẻ tuổi bị từng cái đánh tan, khí lực hao hết, nằm trên mặt đất tới như bất khả thân. Nhưng tóc ngắn người xem ra dường như không có phí ít nhiều lực, khí định thần nhàn nước sâu núi cao, liền hô hấp cũng không có bị nhiễu loạn mây mại.

Nghỉ ngơi một lát sau, thiếu niên nam nữ có thể giúp nhau nâng, đứng dậy thoáng chỉnh lý dung nhan, sang sang cười hướng quán đi ra ngoài, tóc ngắn trung niên ngậm lấy thiện ý lườm Sở Thiên liếc một cái, mà theo các đệ tử của hấn đi ra khỏi võ quán. Là tìm thủy thanh tẩy, hay là đi tẩu quán hưởng lạc, liền không thể nào biết.

...

Liên tục quan sát mấy lần, cảm thấy phương pháp tu luyện nắm giữ không sai biệt lắm, Sở Thiên tâm thần rời khỏi quyền trục. Há miệng nhả đan điền trọc khí, nhắm mắt ngưng thần, lần lượt quyền trục làm mẫu men theo quỹ tích vận hành đáng lên

Lúc bắt đầu, nguyên lực vận chuyển tốc độ cực nhanh, cho dù sớm có dự liệu, như cũ thất bại hai lần. Nhưng trải qua nhiều lần nguyên lực dẫn đạo dần dần thuần thực, kinh mạch vậy mà thích ứng nguyên lực thông hành, lần thứ ba tu luyện liền thành công vận chuyển.

Quanh thân khí tức trầm ngưng hạ xuống, trong cơ thể nguyên lực phía bên trái phải phân luồng, hướng phía hai tay cuộn trào mãnh liệt rót vào. Không giống tu luyện Dương Cương Kính, cần chịu được sung đau nhức kịch liệt, khởi động Âm Nhu Kính đêm trước, cánh tay căng thẳng vô cùng, bên trong cơ bắp co rút lại, một cổ hàn ý xông lên đầu, lấy hấn sự nhẫn nại, thân hình cũng không khỏi run nhè nhẹ, máu chảy đều ngưng kết cảm giác.

Bất quá, ngưng tụ thần hồn, Sở Thiên ý chí giống như mạnh mẽ lớn thêm không ít. Lông mày nhíu chặt, hung hăng cắn răng một cái, huyết dịch chậm rãi lưu động, cơ bắp áp súc, giống như đều chẳng phải khó chịu. Hắc sâu kín hào quang bao bọc hai tay.

Thấy thế hấn mặt lộ vẻ vui mừng, cảm thấy cánh tay tựa như nước đồng dạng, vô hình vô chất. Đây chỉ là chủ quan bên trên cảm giác, cũng không chính xác, nhưng thu thả tự nhiên, đúng sai tùy tâm, vẫn có một chút, thậm chí cốt cách đều tính dẻo dai đều trở nên mạnh mẽ rất nhiều, giống như có thể tùy ý chuyển biến mà không chiết giá.

Tu luyện Dương Cương Kính, trọn hoa đã hơn nửa ngày thời gian. Không biết là kinh nghiệm quan hệ, hay là gần đây tinh thần đột phá, lần này tập luyện trở nên vô cùng dễ dàng, ước chừng bỏ ra một canh giờ liền sơ bộ nắm giữ Âm Nhu Kính.

...

Nổi giận thú gào to, kịch liệt âm thanh xé gió không ngừng từ xanh tươi trong rừng cây truyền ra, hiển nhiên, trong đó một hồi giao phong kịch liệt đang tiến hành, là một lớn một nhỏ hai đạo thân ảnh ở giữa chiến đấu.

Lớn thân cao tròn vẹn 2m có thừa, hình dáng cũng không phải là nhân hình, thoạt nhìn tràn ngập một loại cảm giác áp bách, chính là hung danh lan xa Nhất giai hậu kỳ yêu thú Kim Mao Viên, mà đối thủ của hấn là vị thân hình thon gầy thiếu niên, trên mặt ngây thơ tựa hồ một quyền liền có thể quật ngã bộ dáng. Cho dù ai đều khó có thể tưởng tượng, hình thể như thế kém xa cả hai, có thể liều như thế lửa nóng.

Nói chung, tất cả vượn loại này yêu thú, là thuộc về chiều dài Kim Mao vạm vỡ nhất. Cùng lúc trước thấy Hắc Man Viên so với, tuy tu vi tương đồng, luận lực phá hoại Kim Mao Viên tốt hơn.

Lúc này nó toàn lực thi triển, chỉ thấy quanh thân nguyên lực hùng hậu, hai chân chạy nhảy trên cực kỳ nhanh, dưới chân địa mặt tầng tầng nổ tung, to lớn bàn tay to, mang theo người làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối cật lực, hung hăng chụp về phía so với cực kỳ nhỏ gầy thân hình.

Thế công chi cuồng bạo, đủ để khiến tuyệt đại đa số luyện thể cảnh tinh huyết đoạn võ giả bó tay, cho dù là bình thường luyện thể cửu đoạn, đối mặt loại tình huống này, cũng đành phải thi triển thân pháp lui lại xa xa, đợi khí điểm cất giảm, tìm kiếm nghĩ cách từ từ đỡ chi.

Kim Mao Viên chương phiến miệng cắn, vai đụng cùi trỏ, hóa thân cuồng bạo. Có thể dù vậy, thể như mưa to gió lớn công kích, lại bị hình thể nhỏ gầy

tóc bạc thiếu niên đều tiếp được.

Lần chiến đấu này, hẳn lại không thấy thúc dục Linh Niệm cường hóa chiến lực, cũng không có mở ra Huyết Yêu đồng tử, càng không có thi triển uy lực cường đại thuật pháp, chỉ dùng võ giả cơ sở năng lực liều đấu. Như thả lúc trước, một chiêu vô ý khó tránh sẽ xuất hiện thương thế. Nhưng tập luyện Âm Nhu Kính, con thú này cho hẳn, có thể nói hoàn toàn không tạo thành uy hiếp.

Chỉ thấy tại hắc quang bao phủ xuống, hai cánh tay thỉnh thoảng tiêu trừ dần, đem Kim Mao Viên công kích làm cho bừa bãi lộn xộn. Vốn chụp về phía đầu chương kích nhất nghiêng, trùng điệp rơi trên mặt đất, thảo mãnh lộn xộn dương, đánh ra cái thật sâu thẳm. Bên cạnh vai va chạm bị một cái vừa chuyển, trực tiếp đâm vào một khóa trắng kiện cây cối, đầu cánh run rẩy dữ dội, thanh Diệp Lạc đầy người.

Kim Mao Viên một tiếng rống giận vang lên, thân hình run lên chân võ kèm ở bên ngoài thân thể lá rụng, hai cánh tay trùng điệp chùy hướng lồng ngực, hai mắt dần dần trở nên màu đỏ tươi, lộ ra một lượng khát máu khí tức, nguyên lực ba động đạt được nhất định tăng phúc, đây là nó dành riêng kỹ năng cuồng bạo.

Thấy thế Sở Thiên mục quang ngưng tụ, sức sinh này vốn là khí lực kinh người, nhìn tình huống lại có đề thăng, cho dù luyện thể cảnh đỉnh phong nhân vật, đụng đến lúc này Kim Mao Viên, đều thành tạm thời tránh đi phong mang. Biết rõ như còn không khai mở át chủ bài, nói không chừng sẽ xuất hiện loại nào đó thương thế. Nhưng vì đem võ học thiết thực luyện đến hắc cam nguyện thừa nhận nhất định mạo hiểm.

Vỗ ngực sức phấn nộ tiến hành xong xong, Kim Mao Viên mở rộng bước chân vọt tới, bộ pháp trầm trọng, giẫm mặt đất đông đông vang lên, mở ra quạt hương bồ bàn tay hướng đối thủ vỗ qua. Mà Sở Thiên như trước giữ lại thực lực, hắc sắc Âm Nhu Kính bao trùm, nghiêng người lấy tay bắt lấy đối phương cánh tay, bản thân cánh tay liền hắt lên, như trước đem chi mạng thiên.

Kim Mao Viên mục quang đỏ thắm, chiết thân trở lên, Sở Thiên không biết sợ hãi, chính diện nghênh tiếp, hai người hung hăng chiến tại một chỗ. Lúc này thú mãnh liệt thể công dưới áp lực, Sở Thiên cánh tay kinh đạo càng thêm cô đọng, lôi kéo động tác hơi có vẻ dồn dập, trở nên ôn hoà hòa tan, tá lực kỹ xảo từ từ xảo diệu thành thạo.

Tranh đấu nơi này say sưa, hắc sâu kín Âm Nhu Kính bỗng nhiên đều mấy ngưng tụ cái cánh tay trái, vọt lên khai mở cánh tay phải rất nhỏ hơi bành trướng, lòng bàn tay hiển hiện một đoàn co duỗi bất định bi trắng. Đợi cánh tay trái lần nữa chuyển đi Kim Mao Viên công kích, thừa dịp trong đó khoảng cách, tay phải bi trắng đối với độ lệch thân thể trên lưng hung hăng nhấn tới.

Kim Mao Viên thân hình cao lớn một hồi run rẩy, ầm ầm ngã xuống đất gior lên bụi đất, bụi mù tản đi, Sở Thiên phụ cận vừa nhìn, con thú này hấp hối, gọn gàng mà linh hoạt đem giải quyết. Đề đó thân thể mặc kệ, lấy ra trong bụng nóng hôi yêu hạch thu vào dung giới.

Cười Huyền Lân trên lưng phản hồi nơi trú quân, Sở Thiên non nớt trên mặt, vẫn mang theo một tia mừng rỡ, nhiều lần tôi luyện, Âm Nhu Kính rốt cục tiến bộ. Cách kia Huyền Vụ Lâm mờ ra ngày, chỉ còn lại cuối cùng mười ngày.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFullNet.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Điều tra

Xanh tươi Tùng Lâm, hai người nhất thú đang tại sóng vai hành tẩu, đi đến một chỗ mất trật tự chi địa, ngừng chân lẫn nhau nói chuyện với nhau. Tại đây trong đất chỗ khe rãnh, trong đó một đạo hơn một trượng rộng nhìn mà giật mình, lâm mộc ngã trái ngã phải, thoát nhìn là cái sắp tới từng phát sinh xung đột chiến trường.

"Phạm đại sư, xin ngài nhìn nhìn lại?" Một cái đang mặc cẩm bào mặt chữ quốc trung niên nhân trầm giọng nói, người này ước chừng hơn bốn mươi tuổi, lời nói trên tâm tình phần nộ, thủ chương tại ống tay áo bên trong không tự chủ được nắm chặt, cường hãn nguyên lực bám vào ở trên, ấn nhẫn không phát, dĩ nhiên ngưng tụ thành cương, đúng là cái này mảnh đất không nhiều Hóa Cương Cảnh võ giả.

"Hắc hắc, Hoàng Trần Nhạc, giao tình về giao tình, nên trả lại muốn trả." Vị lão giả này vẻ mặt che lấp, toàn thân khô gầy, cũng không có bởi vì đối phương tu vi có chỗ khách khí, lời nói trên không hề có kị, cả hai giống như là người quen.

Một cổ tà hỏa xông lên đầu, bởi vì có việc cầu người cũng không tiện phát tác. Hoàng Trần Nhạc nhẹ gật đầu, về sau trên mặt hiện ra cực độ thịt đau thần sắc. Thầm nghĩ con mẹ nó, lão gia hỏa này thật là một cái Hấp Huyết Quỷ, thật sự quá tối.

Hắn tự nhiên là Xích Thủy thành Hoàng gia gia chủ, đã chết tại Sở Thiên chi thủ Hoàng Thiên Báo phụ thân, nhi tử thủy chung Bất Quy, đột nhiên mất đi

tin tức, trong nội tâm cảm thấy không ổn, phái tộc nhân ra ngoài nghe ngóng, lại thấy chung như bất khả tin tức, mọi nơi tìm kiếm không thấy tung tích, trong lúc bất chợt giống như từ trong cuộc sống bốc hơi.

Càng nghĩ vậy mà không có biện pháp, bỗng nhiên nghĩ đến thân phụ đệ năng Phạm đại sư, liền sổ tiền lớn mời đến tìm kiếm hung thủ tung tích. Cái này Phạm đại sư tu vi hơi hốt, chỗ ở lại người chính là Tinh Thần lực, làm đã đạt tới Đại Niệm Sư tiêu chuẩn, lại không đi Niệm Sư đường lớp, am hiểu thao túng các loại yêu thú, xem như chuyên chuyên điều khiển thú một đạo nhân vật.

Nhắm mắt theo đuôi cùng tại sau lưng hòa hồng sắc yêu thú, tên là Xích Ngạc Hồ, đã như hồ loại này sắc bén nhanh vuốt, lại có Ngạc ngư cứng rắn lân phiến và hữu lực cái đuôi lớn, càng phụt lên hỏa diễm phá địch, chính là tam giai yêu thú bên trong đệ loại.

Theo Hoàng Trần Nhạc đoán chừng, coi như là hấn, như muốn thu thập cái này súc sinh, không thì triển một ít át chủ bài cơ bản không có khả năng, tóm lại đều là trận không thoải mái huyết chiến. Như cái này u ám lão gia hỏa dùng cái kia một bộ ở bên cạnh quấy nhiễu, như sáu bảy thành là chơi thoát khỏi. Bởi vậy, hấn luôn luôn đối với cái này lão mười phần khách khí.

Tuy hung thủ không hề có tung tích, nhưng hấn tin tưởng, chỉ cần Phạm đại sư nguyện ý xuất thủ, người kia tất nhiên giấu không được quá lâu. Vấn đề ở chỗ, lão gia hỏa chào giá thật sự là quá lửa.

Sớm phái tộc nhân dọc theo Hoàng Thiên Báo khả năng đi được đường, triển khai Sưu thăm tựa như thăm dò, hơn mười chỗ địa điểm đều có hiềm nghi. Một chỗ địa điểm đều muốn 500 nguyên đan, tiền này không quan hệ thành công hay không, bất kể như thế nào đều tất nhiên là thu, hơn nữa là đương trường giao phó, toàn bộ khoản thanh toán, trả tiền trước lại làm việc.

Mấy ngày qua đã thăm dò năm vị trí địa điểm, manh mối không có tra ra một chút, nguyên đan ngược lại thanh toán 2500, thật sự là so với đoạt tiền đều nhanh a. Như tại điều tra không ra, hấn đều điểm hoài nghi, một đứa con trai có đáng giá hay không cao như vậy giá. Nhưng hiện tại quả thực là đâm lao phải theo lao, trừ phi cam nguyện đem lúc trước nguyên đan tặng không cấp Phạm đại sư.

Trong nội tâm thầm mắng đối phương lòng dạ hiểm độc, Hoàng Trần Nhạc sắc mặt hung hăng một hồi run rẩy, thích thú từ trong lòng lấy ra nhất túi nguyên đan, số lượng tự nhiên là ước hẹn 500, trước đó sớm tra rõ ràng.

Phạm đại sư không thấy được người khác biểu tình đồng dạng, đương nhiên tiếp nhận cái túi, cời bỏ ghim miệng dây nhỏ, cảm âm lãnh mục quang quét tới, trong miệng thì thảo tự nói, cho là tại xác minh số lượng.

Vốn là nội tâm khó chịu, gặp lại tình hình, Hoàng Trần Nhạc thiếu chút nữa nhịn không được, một ngụm lão huyết nhảy vào yết hầu, bặt rợn mạnh mẽ vận nguyên lực đè xuống, khiến cho tốt một hồi loạn khục.

"Người không sao chứ, ta nói người này kia, lớn tuổi, liền thành chú ý thân thể a." Phạm đại sư kinh ngạc lờm lại liếc một cái, hảo tâm nhắc nhở một câu, tiếp tục kiểm số thu hoạch, không ngờ đối phương nghe vậy khục gom góp nơi đây ác hơn, lão nhân vậy mà không để ý tới hấn, lắc đầu chỉ lo làm chính sự.

Khục gom góp hoàn tất che miệng thở dốc trong chốc lát, Hoàng Trần Nhạc phát hiện lão gia hỏa còn không có điều tra xong, trong lòng không khỏi thầm mắng. Người mang cao như vậy tinh thần tu vi, muốn biết số lượng, thúc dục tinh thần cảm giác một chút, liền Thanh Thanh Sở Sở, hà tất như vậy từng cái một điều tra. Cảm lão người không thể, hấn chỉ phải hơi hơi nghiêng người không nhìn tới, tránh tâm phủ khí táo, quả thực bất lợi khỏe mạnh.

"Người, chưa thấy qua như vậy gầy, tiết kiệm tiền còn chưa tính, liền hạt vừng một chút Tinh Thần lực cũng phải tính, thật sự là quá đồ phá hoại." Ôm trách, hấn chỉ phải tại trong lòng tự nói phát tiết.

Kỳ thật, nghĩ như vậy ngược lại là hiểu lầm Phạm đại sư, chính như Hoàng gia chủ suy nghĩ, đối với hấn loại người này mà nói, điểm này Tinh Thần lực đích xác cái rảnh cũng không tính, hấn chỉ là đơn thuần muốn hưởng thụ, từng kiện từng kiện kiểm số thu hoạch cái loại kia khoái cảm. Cái này chính là bằng vào trí tuệ đang lúc đoạt được, lấy Tinh Thần lực nhìn quét quá mã hồ. Chỉ có lấy tay chạm rảnh điều tra, mới có thể tự nghiệm thấy nơi này hạnh phúc tồn tại.

Phạm đại sư điều tra rõ số lượng không sai, trói vào hàn dây nhỏ, bung lấy cái túi ẩm một lát, không muốn bỏ nhìn một lần cuối cùng, cẩn thận từng li từng tí thu hồi dung giới. Thủ lao sau khi tới tay, lão nhân thần giữ của tựa như gương mặt, đột nhiên trở nên ngưng trọng lên, thậm chí có thể nói, tràn ngập thành kính cùng thần thánh.

Hấn chậm rãi hướng bụi cỏ đi đến, trong đó tất tiếng xột xoạt tốt một hồi động tĩnh. Lão nhân mục quang ngưng tụ, thò ra cùi khô khô gầy cánh tay, đuổi ra năm ngón tay hư không một trào, nhất con thỏ không bị khống chế bay tới, không trung bốn chân vẫn loạn đạp, đỏ bừng trong ánh mắt tràn ngập khủng hoảng.

Phạm đại sư tiếp nhận con thỏ, thỏ con trong ngực co lại thành một đoàn, lạnh run. Bàn tay của hấn ôn nhu bao trùm tại trong đó trên đầu, thỏ con trong chớp mắt tiến nhập giấc ngủ. Lão nhân nhắm mắt ngưng thần, cẩn thận lật xem con thú này ký ức.

Rất nhanh, lão nhân mở mắt ra, con thú này trong trí nhớ cũng không hung thủ manh mối. Nhưng cái này cũng không đại biểu hành hung địa điểm không hề nơi này, vạn nhất tại đây thỏ trùng hợp không thấy được đâu, muốn liền nhìn vài con, cũng không có, mới có thể bài trừ cái chỗ này, đi sau địa điểm thăm dò.

Lại điều tra mấy con thỏ, như trước không có có hiệu quả, Hoàng Trần Nhạc thần sắc uể oải, thầm nghĩ kia 500 nguyên đan lại bạch uy lang. Đình đầu cây xanh cành cây nhỏ rất nhỏ lay động, Phạm đại sư trên ánh mắt lấy tay hư không một trào, bắt được một cái lông xù sóc con.

Không để ý tiểu thủ khủng hoảng, Phạm đại sư theo thường lệ đưa tay che tại sau đầu, sóc nháy hạ tối như mực con mắt, hai mắt nhắm lại tiến nhập ngủ say. Lão nhân thì tiến nhập trí nhớ của nó, vượt qua sinh hoạt việc vật, từng từ một đi phía trước trở mình, qua rất nhanh lại mấy chục trang. Bỗng nhiên sống tinh thần động từ Nê Hoàn Cung bên trong như nước thủy triều hiện lên, tại trước mặt hai người hình thành hình ảnh.

Thấy thế Hoàng Trần Nhạc sắc mặt nhất tức, trên mặt hiện ra vui mừng thần sắc. Ông trời không phụ lòng người, kinh qua mấy ngày tổn công vô ích thăm dò, hung thủ kia rốt cục muốn trời lên mặt nước sao? Chợt trong mắt lướt qua một vòng lăm cho người sợ hãi run rẩy tàn nhẫn, ống tay áo bên trong song quyền không ngừng nắm chặt, mười ngón cốt cách như sấm rền bạo vang.

Vừa mới bắt đầu, hình ảnh như là hồ dán, toàn bộ Hồn độn một đoàn, về sau hơi hơi rõ ràng một chút, thể chứng kiến trong đó nhất đạo thân ảnh chậm rãi quay người, khuôn mặt mơ hồ không rõ, thoát nhìn thật là non nớt, một đầu tóc bạc mười phần dễ làm người khác chú ý. Bên môi tựa như cười cười, chợt dò xét vung tay lên, mấy đạo lục mang đâm rách không khí, thật sâu đâm vào Hoàng Thiên Bảo trong cơ thể.

Toàn bộ quá trình Phạm đại sư như là hao phí thật lớn tinh lực đồng dạng, khô héo thân hình kịch liệt run rẩy, mồ hôi theo khô héo khuôn mặt chảy xuống. Như dò xét hằng ngày chi tiết khá tốt, mục tiêu là loại này chiến đấu tình cảnh, tại thi thuật giả tại vật dẫn, đều là tương đối lớn gánh nặng.

Hồi ức đến đây là ngừng, hình ảnh toàn bộ phá toái ra, trong lòng sóc tại đang ngủ say chết đi, mao tựa như thân hình bắt đầu trở nên lạnh.

"Như thế nào?" Phạm đại sư mở hai mắt ra, khuôn mặt mỗi một phẳng phát bệnh nặng.

Hoàng Trần Nhạc không đáp, mục quang kỳ dị ngưng mắt nhìn đối phương nhìn một hồi lâu, cảm giác lão nhân sắc mặt phát lạnh, biểu tình đề phòng, cười mĩa nói: "Đủ rồi, may mắn đại sư thượng nghĩa xuất thủ, tại đây tình này ta Hoàng gia cả đời khó quên."

Vừa rồi phát giác lão nhân trạng thái không tốt, như xuất thủ đem giải quyết, thu hồi bị nuốt hết nguyên đan ý tứ, nhưng nghĩ đến đây lão đã vắng rất nhiều thủ đoạn... Cuối cùng không có xuất thủ, tránh ăn trộm gà không thành còn mất năm gạo.

Phạm đại sư về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói: "Cái gì, đừng làm những cái này tiêu đầu gắn chặt não đồ vật, như Hoàng gia chủ thật sự khẩn khoản, liền hùng hồn giúp tiền, ít nhiều giao một chút nguyên đan là được. Lão phu vậy mà không tham lam, ba năm trăm nguyên đan là đủ rồi, tính ta thiếu nợ người lần nhân tình như thế nào?"

Nghe vậy Hoàng Trần Nhạc hung hăng hít vào ngậm khí lạnh, không để ý mây may hình tượng, mang tương đầu lắc giống như trống lúc lắc đồng dạng, lấy bày ra kiên quyết kháng nghị, vững vàng tâm tình, chấp tay sâu thi lễ: "Nếu như sự tình làm thỏa đáng, không dám giữ lại đại sư, kính xin tự tiện."

Phạm đại sư cười cười, trên hán gia Xích Ngạc Hồ, tại trên lưng ngồi vững vàng đồng dạng chấp tay làm lễ, cáo từ nói: "Già như vậy phu cũng nên đi, hi vọng sau này hữu duyên gặp lại."

Hoàng Trần Nhạc cười hắc hắc, liên tục gật đầu xưng phải, nhưng trong lòng nghĩ, thật sự là lão Hấp Huyết Quý, bức này duyên phận, khăn cầu kiếp này đừng gặp lại.

Vỗ tọa kỳ bờ mộng, liền người lẫn thú hóa thành đạo hồng quang, nhanh như điện chớp, không lâu sau rời đi nơi đây, chỉ chừa Hoàng Trần Nhạc một người quanh quần một chỗ trầm tư. Nhìn mũi chân tại trong rừng lượn vòng một lát, hần chậm rãi ngừng đầu lên, nghiêm túc trên mặt, dần dần vọt lên đau nhức nội tâm hận ý.

"Tiểu súc sinh, lần này Huyền Vụ Lâm mở ra, nhất định phải tới a, kia vị trí hẳn là mảy kiếp này mộ địa." Thanh âm khàn khàn, từ giữa hàm răng từng chữ bay ra, quanh quần tại thụ Lâm Chi, can thiệp tại ngày xuân trong gió, tràn ngập hồi lâu mà không tiêu tán.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Chống đỡ mười chiêu

Giữa rừng cây trên đường, ô quang bá một chút trên không lướt qua, trong đó chính là chạy đi Sở Thiên cùng huyền kỳ, đảo mắt cách huyền vụ rừng rậm mở ra thời gian chỉ còn lại Hạ Tam Thiên, việc này mục tiêu trực chỉ cái nhất bí cảnh xuất hiện địa điểm.

Lộ trình không tính rất gần, ước chừng mấy Bách lý nhưng Huyền Lâm tốc độ cực kỳ xuất chúng, một canh giờ, liền đi qua hơn phân nửa. Vừa mới bắt đầu, trên đường có chút yên lặng, khó được đụng phải thân ảnh, nhưng theo bí cảnh địa chỉ càng ngày càng gần, trên đường người đi đường dần dần nhiều hơn.

Mặc dù so ra kém thịnh ngày phiên chợ cái loại kia nói liền không dứt, lại cũng ba lượng thành đàn số lượng cũng không ít, tuyệt đại đa số đều là tuổi tác hạn chế ở trong người trẻ tuổi, mỗi cái khí tức buru hãn, khổng vũ hữu lực, hoặc treo kiếm tại trên lưng, hoặc treo đao tại bên hông. Trên mặt đa số có chứa dân cò bạc đồng dạng phần khởi, hiển nhiên tương đồng muốn vào Huyền Vụ Lâm tìm kiếm cơ duyên người.

Nhân số không tính thiếu, bởi vì đại lộ có chút rộng lớn, bởi vậy cũng được không tính chen chúc, luôn có thể tìm đến khe hở hướng tới. Sở Thiên thúc dục Huyền Lâm, tả xung hữu đột, linh hoạt như ý, tốc độ lại không giảm mấy may.

Những người này đều là võ giả, như tính tình hòa bạo, muốn rút đao gây chuyện, đáng đợi cầm đao trên tay, giương mắt nhìn, duy thấy bụi mù cuộn cuộn, người khác đi sớm xa, chỉ có thể cố nén nộ khí như vậy thôi.

Lại đi cá biệt tiếng đồng hồ, phía trước xuất hiện to lớn màn sáng, đem trọn mảnh rừng cây bao trùm trong đó. Tới gần màn sáng, Sở Thiên nhảy xuống huyền kỳ, bốn phía nhìn quanh, thấy như mấy vị trẻ tuổi liều mạng đi đến bên trong lách vào, mặt đỏ tới mang tai cũng không thể nhập.

Hắn từng bước một đến gần, lấy tay che tại ở trên, như đụng vào vật dụng thực tế tràn ngập thực cảm giác, nguyên lực ngưng tụ tay phải phát lực, lại không thể đem rung chuyển mấy may.

Chậm rãi thu về bàn tay, Sở Thiên mặt lộ vẻ kinh ngạc, hiển nhiên không nghĩ tới cái này che chắn như vậy ổn định, tuy không dùng toàn lực, nhưng thông qua tiếp xúc, nội tâm rất rõ ràng trong đó độ cứng, xem chừng dù cho thúc dục uy lực lớn nhất Lôi Lâm, e rằng phía trên đều sẽ không xuất hiện nửa cái lỗ.

"Hắc hắc, nếu dựa vào cậy mạnh liền có thể phá vỡ, kia trận pháp cũng quá không đáng giá." Trong đầu vang lên một giọng già nua, lão hồ ly lặng lẽ cười, bị hắn cười nhạo nhiều, Sở Thiên da mặt dần dần dày, sắc mặt lạnh nhạt. Tại đây lão vuốt vuốt tuyết trắng chòm râu, cảm thấy lấy sạch thuần khiết chính tề, cùng Sở Thiên nói: "Mà lại khiến lão tử nhìn một cái trong đó chi tiết."

Bên cạnh người thử thất bại, lác đác rời đi, Sở Thiên đứng lặng bất động, không dám quấy nhiễu lão nhân cảm giác. Chỉ thấy lão hồ ly vốn là vui cười bộ dáng, sắc mặt dần dần nghiêm túc, mà lại rung động, đợi mở mắt ra, trên mặt hiện ra đã gặp quỷ tựa như biểu tình.

"Lão Tử Tông, Lão Tử Tông." Thấy thế Sở Thiên trong lòng bất an, mở miệng muốn tỉnh lại ngăn người lão nhân, đến cùng ở bên trong phát hiện cái gì, dùng cái này lão kinh nghiệm quảng bác, cũng bị giật mình thành cái này bộ dáng.

"A. Ta không sao." Lão hồ ly đã tỉnh hồn lại, vẫy vẫy tay thờ phào một hơi, bình định tâm thần có chút cảm khái mà nói: "Không đơn giản, cái này bày trận người không đơn giản."

Nghe vậy Sở Thiên hứng thú, vội vàng hỏi: "Như thế nào không đơn giản pháp?"

"Nếu bàn về bố trí trận này năng lượng, vậy cũng không có rất mạnh, bất quá Đẳng Thiên Cảnh tầng thứ mà thôi." Nghe ở đây, Sở Thiên không khỏi cuồng mắt tròn trắng, tại đây lão ánh mắt thật đúng là cao. Nếu như Đẳng Thiên Cảnh cũng không tính mạnh, kia toàn bộ Thiên La Quốc e rằng khắp nơi đều có cặn bã.

Mặc kệ hắn như thế nào nghĩ, lão hồ ly như trước thì thảo nói: "Mấu chốt ở chỗ, trận pháp chỉ là nào đó vị cao thủ chỉ là ngẫu nhiên, liền cùng đại nhân loay hoay đồ chơi. Tuy trận nguyên không lớn, nhưng từ bên trong không khó cảm ngộ ra, tại đây tánh mạng con người tầng thứ, có thể nói tương đối chí cao."

"Gi làm sinh mệnh tầng thứ?" Lần đầu tiên nghe được lời nói, Sở Thiên ngữ khí hiếu kỳ truy vấn.

"Ừ, nói đơn giản a. Trên đại lục, tất cả sinh linh đều bất bình đẳng, mà là chia làm nhiều tầng thứ. Liền lấy người đến nói, người bình thường là tầng thứ nhất, luyện thể cảnh đến Đẳng Thiên Cảnh xem như tầng thứ hai, Đẳng Thiên Cảnh phía trên thì là tầng thứ ba." Nói nơi này, lão hồ ly có chút dừng lại, nói: "Người cũng coi như tu hành mấy ngày này, tổng thể cảm nhận được, bản thân cùng người bình thường khác biệt a."

Sở Thiên liên tục gật đầu, loại sự tình này nói quá minh bạch cũng không. Nhưng trên thực tế, tu võ người về phần người bình thường, có thể so với người bình thường kiến hồ. Một khi cả hai có chỗ xung đột, võ giả tiện tay có thể cướp đoạt thường nhân tánh mạng.

"Vậy ta hiện tại muốn nói cho ngươi, cho dù là Đẳng Thiên Cảnh đỉnh phong nhân vật, so đấu nhập tầng thứ ba người, chênh lệch không thể so với hài nhi cùng ngươi tiểu đi nào." Lão hồ ly lời nói ra kinh người.

"Tê." Đối với chân kinh sự thật, Sở Thiên không khỏi hít một hơi, cảm giác mát mẻ liệt xông thẳng trong lòng.

"Mà vị này bày trận người, tối thiểu là tầng thứ tư nhân vật. Thậm chí tấn cấp Thánh Vũ Cảnh đều có khả năng. Chắc chắn, liền ngay cả lão phu còn sống kia cái nhiều thế hệ, Thánh Vũ Cảnh tại cả phiên đại lục, đều xem như phượng mao lân giác tồn tại, phóng tầm mắt rộng lớn trong thiên địa, e rằng cũng không có mấy cái." Lão hồ ly trầm giọng nói: "Có lẽ những cái này cự ly rất xa xôi, ngươi chỉ cho phép nhớ kỹ, Thánh Vũ Cảnh chính là tu hành phần cuối, cường giả chỉ đỉnh phong."

Nghe lão nhân kể ra, Sở Thiên non nớt trong đôi mắt, dần dần hiển hiện một vòng kiên định, trong nội tâm ám thầm dù cho hao hết đời này kiếp này, vậy mà tất yếu tấn cấp Thánh Vũ Cảnh. Như có thể làm được cái này, dù cho lấy ông ngoại hắn bá đạo, sợ sợ cũng không có thể Càn Khôn độc đoán, coi như không quan trọng.

"Tiểu tử, chiếm nơi đây làm gì, cút ngay cho tao khai mở."

Đang tại cảm khái, chợt thấy một cái thô bàn tay to bao trùm trên bờ vai, Sở Thiên phục hồi tinh thần lại, con mắt hơi hơi nhú lại, chậm rãi xoay người, miệng phun một chữ: "Cút."

Nghe hắn nói năng lỗ mãng, người kia vốn mặt mang phần nộ, lúc hắn quay đầu lại nhìn thấy tướng mạo, lại làm càn cười ha ha: "Ha ha, nguyên lai là cái tiêu oa nhi, nhìn ta lão Không lỗ mãng, không có đem ngươi hù sợ a. Đứa bé kia, nghe thúc thúc một câu khích lệ, nơi này quá nguy hiểm, hay là về nhà tìm mẹ bú sữa mẹ đi thôi."

Mặc dù đối với mặt thô lỗ làm Sở Thiên không thích, càng xúc phạm mẫu thân tăng này cảm kỵ. Nhưng chứng kiến tướng mạo của hắn, không có cưỡng ép ra tay, Sở Thiên cũng cường chế nộ khí, bỏ đi đem đau khổ ầu ý định, ánh mắt ngưng tụ, bước lên trước một bước, bàn chân trùng điệp rơi xuống, mặt đất trong chớp mắt nổ tung, luyện thể tám đoạn tu vi, từ trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Vị này người khiêu khích râu tóc quăn xoắn, nghề nghiệp là dong binh, tướng mạo lão thành, lời nói trên ông cụ non. Nhưng tuổi thật làm không vượt quá ba mươi tuổi, bằng không thì cũng sẽ không xảy ra hiện ở chỗ này. Bên cạnh như ba bốn đồng môn, đều là sắc mặt kiệt ngạo, hai tay giao nhau ôm vai, nghe nói người này trêu chọc Sở Thiên, không khỏi ồn ào cười to, thấy Sở Thiên thi triển tu vi, trên mặt hơi lộ ra kinh ngạc, lại không có khủng hoảng vẻ. Hiển nhiên, bậc này tu vi còn dọa không ngã bọn họ.

Gặp tình hình này, kia lỗ họ dong binh sắc mặt nhất tức, thu hồi cười đùa nói: "Là lão Không nhìn lầm, nếu là cái nhóc con, ta vậy mà không khi dễ người. Chúng ta không lấy binh khí, ngươi có thể tại lão Không thủ hạ chống đỡ mười chiêu, việc này như vậy thanh toán xong, tiểu nhị thả ngươi đi qua."

Nói xong đem sau lưng rộng rãi búa đưa cho một người gầy còm đồng môn, xoa tay, toàn thân chấn động, cường hãn nguyên lực cuốn toàn trường, rõ ràng là luyện thể cửu đoạn tu vi, khó trách thấy Sở Thiên bạo phát tu vi, trên mặt vậy mà không mấy may e sợ sắc, nguyên là có chỗ dựa vào.

Đối với cái này Sở Thiên có chút bất đắc dĩ, Huyền Vụ Lâm sắp mở ra, hắn chính không muốn tìm việc, có thể chuyển hết lần này tới lần khác chủ động tìm tới hắn. Bất quá nếu như gặp tại đây cơ hội tốt, không bằng giết gà dọa khỉ, chắc hẳn về sau thời gian là hải lung rất nhiều.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên thúc dục nguyên lực, cánh tay trái dần dần hiển hiện hắc sâu kín màu sắc, chính là gần đây tập luyện thành công Âm Nhu Kinh.

Lỗ họ dong binh bước lên trước một bước, nhò lớn bàn chân rơi xuống, bùn đất bắn tung toé, mặt đất hiện hố sâu, thân ảnh nhoáng một cái, bước nhanh lần thân đến Sở Thiên trước mặt, tại hông hậu nguyên lực bao bọc, đầu ngón tay chặt chẽ khép lại, thủ chương hiện ra lưỡi đao lợi hại. Tay phải đứng lên như đao, cuốn kinh phong đúng ngay vào mặt chém tới.

Này nhân sinh tính cách hiếu chiến, trắng ngần ưa thích khiêu khích, lại hảo thắng tâm, mỗi chiến tất dốc toàn lực. Là bảo đảm lần này chiến thắng, vừa lên tới liền thi triển ra sở trường võ học "Đoạn Xuyên Chương".

Đối thủ tu vi đã cao, tới công chiêu thức lại mãnh liệt, nhưng Sở Thiên sắc mặt lạnh nhạt, giống như đã tính trước vẫn không nhúc nhích. Thấy hắn không giống coi trọng, kia lão Không tức giận càng hơn, như loại này dong binh, trời sinh tính ngay thẳng, không sở trường che dấu, khí thế oa oa kêu to, ra chiêu nửa đường, trên lòng bàn tay nguyên lực lại lần nữa ngưng tụ, chương quang mãnh liệt nhất thiểm, không trung tiếng gió gào thét, có phần có vài phần rút đao đoạn thủy thanh thế.

Đội chương đao tức thì đến, Sở Thiên hơi nghiêng người giờ tay, cánh tay giống như mềm đồng dạng, hiện lên quỹ dị đường cong uốn lượn, năm ngón tay chộp vào đối phương trên cánh tay khu vực, cường tráng thân hình cuối cùng bị mang nghiêng một cái, liền bước chân đều vận vận bất ổn xu thế, thấy thế xung quanh tiếng kinh hô nổi lên bốn phía, lão Không đồng môn lại càng là mặt lộ vẻ chán Kinh Thần sắc, biết rõ hợp tác năng lực, bọn họ quả thật không thể tin vào hai mắt của mình.

Nếu như này khoảng cách, tay phải ngưng tụ Dương Cương Kinh tập kích, một chiêu liền có thể giải quyết đối thủ, Sở Thiên lại là động tác dừng một chút, thủ hạ có lưu chỗ trống.

Lão Không lay động tốt một hồi phương phục hồi tinh thần lại, sắc mặt đỏ thắm như tía, trên có vẻ nổi giận, vận chương như gió, một chiêu nặng như một chiêu, hiển nhiên đã lấy ra toàn bộ năng lực, lại bị Sở Thiên cười mỉa, lấy cái tay trái bên trái phải dẫn, bên trên che hạ ngăn, một chiêu không lọt đều tiếp được.

Hai người một cái công mãnh liệt, một cái tiếp nhận nhanh, đảo mắt đã giao thủ cửu chiêu. Đem đối phương mang thân thể nhất nghiêng, Sở Thiên thiểm lược nơi này sau lưng của hắn, tay phải thúc dục Dương Cương Kinh, đem lòng bàn tay ngưng tụ bi trắng vững vàng đặt tại bèo trên cái móng to.

Trong âm âm nổ vang, lão Không không khỏi phía trước chạy mấy bước, không thể chịu được lực té ngã, liên tục chuyển động, thẳng bánh xe lăn ra thật xa, đụng vào một gốc cây, mới ngừng lại được, chạc cây lay động, xanh tươi lá cây một thân.

Đồng bạn của hắn có thể cuồng quật phụ cận, Sáu Tử ném đi trong tay rộng rãi búa, đem nâng dậy, một hồi thịt nướng mùi vị thấp thoáng có thể nghe, lão Không bỏ móng quần vải vóc, tấn thêm cái lớn động, không tính bạch bờ móng, không hề có che lấp bại lộ tại trước mắt bao người.

"Đã nhận mười chiêu, ta có thể đi rồi sao?" Sở Thiên trong cơ thể khí tức bình định, non nớt trên mặt lộ ra cả người lẫn vật vô hại nụ cười, lại làm cho từng có vết xe đổ lão Không các đồng bạn sắc mặt đại biến, cấp tốc mấy tiếng, tất cả rút đao kiếm, bầu không khí trong chớp mắt khẩn trương lên, có thể nói giương cung bạt kiếm hết sức căng thẳng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 103: Lôi kéo

"Chớ làm loạn." Lỗ họ dong binh tiếng đột nhiên vang lên, phá vỡ nguyên bản không khí khẩn trương. Chợt sắc mặt hàm chứa xấu hổ, hướng Sở Thiên hơi chấp tay nói: "Đa tạ hạ thủ lưu tình."

Đến lúc này, hẳn cho dù lại đàn, cũng biết đối thủ đã vì hắn giữ lại mặt. Vừa lập nhiều mười chiêu ước hẹn, công bằng liền mười chiêu quyết thắng thua, nào có trùng hợp như vậy. Vừa nghĩ đến đây, không khỏi tròn tròn con mắt ngưng mắt nhìn Sở Thiên, thầm nghĩ nếu như dốc toàn lực, e rằng ba đến hai lần xuống liền sẽ bị đánh bại. Tiểu hài này, thật mạnh.

Nghe vậy lão Không đồng môn thu hồi đao kiếm, bạo tuôn ra khí tức chậm rãi thu hồi trong cơ thể. Sở Thiên cho thấy sắc mặt hơi trì hoãn, người này tuy miệng không sạch sẽ, nhưng coi như biết tốt xấu, lúc trước cử động thực là tính tình lỗ mãng làm ra. Dù sao đã hơi khiển trách, tiếp qua tại so đo, không khỏi hiển lộ bụng dạ hẹp hòi.

Nghĩ như vậy, hắn như chim sợ cành cong các dong binh cười cười, tại xung quanh đông đảo ánh mắt kính sợ, dẫn Huyền Lân bước chân đi thông thả nghênh ngang rời đi.

Sở Thiên sau khi biến mất, bọn lính đánh thuê này ngốc như gà gỗ đứng lạng lạng chỗ cũ, thân thể vẫn không nhúc nhích, khuôn mặt của bọn hắn, thủy chung bảo lưu lấy rung động biểu tình. Lão Không trong bọn họ, thực lực cũng coi như nổi tiếng, lại bị cái thoát nhìn bất quá mười bốn mười lăm thiếu niên nhẹ nhõm tiêu diệt, cái này khiến chính bọn họ đều là hoài nghi, lớn tuổi như vậy có hay không toàn bộ sống ở cầu thần.

Thật lâu, những người này sắc mặt, từ kinh hãi bên trong chậm rãi bình tĩnh trở lại.

"Ta nói, đứa bé kia đằng sau dường như đi theo cái yêu thú." Sáu Tử bén nhọn thanh âm vang lên, phảng phất phát hiện đại lục mới đồng dạng, lại đem vừa trì hoãn quá mức đồng lứa lại càng hoảng sợ.

"Đúng là như thế, lúc đến vội vàng, lại không kịp nhìn kỹ." Xung quanh tự nhiên có người phụ họa, nói xong hai mặt nhìn nhau, lộ ra vẻ kinh ngạc.

Người trong cuộc lão Không ôm theo thô lỗng mị, khổ tư thật lâu trong mắt tái hiện ngạc nhiên nói: "Vị thiếu niên này không chỉ thực lực mạnh, bản thân còn là một Ngự Thú Sư." Nói xong toàn thân kịch liệt run lên, hiển nhiên mình cũng bị lại càng hoảng sợ.

Hít vào khí lạnh thanh âm, đè nén không được tại các dong binh trong cổ họng vang lên. Dưới loại tình huống này, Ngự Thú Sư đại biểu hàm nghĩa thật không đơn giản. Mọi người đều biết, Ngự Thú Sư lúc chiến đấu chủ yếu dựa vào yêu thú, bản tôn chiến lực rất yếu, chỉ có thể tới phụ trợ hiệu quả.

Nhưng bây giờ thiếu niên kia chủ tu điều khiển thú một đạo, lại liền khế ước yêu thú cũng không có thả, dù cho tay không tác sát, không có mấy chiêu liền đánh bại nhiều năm tại đảo kiếm đồ máu, người mang cường công võ học "Đoạn Xuyên Chương" lão Không. Nếu thật đấu võ, phóng ra yêu thú, e rằng súc sinh kia đập mạnh qua, răng rắc một lần liền có thể đem cái cổ cắn đứt.

Lại không quản những người này hiểu lầm, Sở Thiên đi hướng trong đám người, trên đường người bên ngoài đều nghiêng người né tránh, trong mắt không còn khinh mạn thân sắc, được thay thế bởi nồng đậm cung kính biểu tình. Lần này Huyền Vụ Lâm mở ra, tuy vòng quanh, hoàng hai nhà kiệt lực phong tỏa tin tức, có thể một truyền mười truyền một trăm, vũ vũ lập lập cũng tới gần hai trăm người.

Tới nhân trung, đã như lão Không cái này hào phóng dong binh, cũng có lấy bắt giết yêu thú làm chủ kẻ săn thú, những cái này phần lớn là năm sáu kết bạn, bảy tám phần, niên kỷ tự tại hạn chế ở trong. Cái này hai hàng đều là loại cao sản xuất, không có chút tài năng căn bản không dám lẫn lộn. Trong đó khó tìm kẻ yếu, đều là gần cốt đoạn trở lên võ giả, người dẫn đầu gần như đạt tới huyết nhục đoạn thực lực.

Còn bất chợt thể chứng kiến chút độc hành khách, mặc dù không có đồng môn, nhưng sắc mặt hung lệ, khí tức cường hãn, huyết nhục đoạn nguyên lực ba động lan tràn quanh mình, thỉnh thoảng Chấn Nhiếp vào ý đồ bất chính người. Nếu là không đạt tới cái tầng thứ này, cũng chỉ có thể hô bằng hữu dẫn bạn, kết giúp đỡ mặc dù cần gánh vác lợi ích, lại chung quy so với mất mạng tốt hơn.

Rồi mới không có mấy chiêu giải quyết luyện thể cửu đoạn lão Không, loại hành vi này làm ra Chấn Nhiếp hiệu quả, liền ngay cả một ít thực lực mạnh mẽ người, sắc mặt đều rất ngưng tụ, trong mắt không khỏi lướt qua vài phần kiêng kỵ.

Đừng quên, sau lưng của Sở Thiên, thủy chung đi theo Nhất giai hậu kỳ Huyền Lân, tại trong mắt của bọn hắn, cái này tương đương với hai vị huyết nhục đoạn võ giả, thêm vào, đủ để sánh ngang 1 cái Dong Binh Đoàn. Như thế, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, không xâm phạm lẫn nhau lẫn nhau tôn trọng, tất cả tìm từng người cơ duyên mà thôi.

Thế nhưng, cái này mảnh cánh rừng, vẫn có vài đạo khí tức cường đại, chính là mấy vị Uẩn Khí Cảnh võ giả, hoặc một mình đến đây, hoặc thủ hạ đồng đạo, nhìn về phía hắc ám mắt khó tránh khỏi mang theo cao cao tại thượng bao quát cảm giác. Dù vậy, vậy mà không có trong lòng người không khoái. Rốt cuộc, Uẩn Khí Cảnh cùng bọn họ những cái này luyện thể cảnh trong đó, có thể nói trời đất cách biệt, có khác nhau một trời một vực.

Lúc Sở Thiên mười chiêu đánh bại kia lỗ họ dong binh, những Uẩn Khí Cảnh này trong mắt võ giả thoảng hơi ngưng, trên mặt toát ra cảm thấy hứng thú thần sắc, chậm rãi gật đầu khen hay. Kẻ này thiên phú rất mạnh, tuổi còn trẻ liền có được vượt qua cấp năng lực chiến đấu, khế ước của hắn yêu thú xem ra vậy mà không đơn giản, cả hai liên hợp, tại trình độ nhất định, được cho luyện thể cảnh vô địch, nhưng không hơn.

Tại trong rừng đi chỉ chớp lát sau, rất nhanh tìm được người không quá chen chúc nơi đây, lấy ra chân đệm vài bộ bày tại đá vuông, chợt khoanh chân ngồi xuống, nhắm mắt ngưng thần bắt đầu thổ nạp nguyên khí. Phụ cận đều là ánh mắt kính sợ, nhất thời cũng không có người quấy rầy.

Người mang Niệm Sư cấp Tinh Thần lực khác, hẳn tất nhiên là cảm ứng được, quanh mình kia vài đạo cường hãn khí tức. Tiến nhập bí cảnh, chắc chắn kịch liệt đại chiến, trước đó, thực lực mỗi đề cao một phần, lúc đó liền có hơn có phần bảo đảm. Cho dù là khoảnh khắc thời gian, cũng không có thể mất không sống uống.

"NGAO...OOO." Một chút giống như long phi long, giống như hổ phi hổ tiếng gào thét, từ canh gác giới Huyền Lân mở miệng phát ra. Sở Thiên từ trong khi tu luyện phục hồi tinh thần lại, vẫn an cách đó không xa mặt mày thất sắc nữ tử, khẽ nhíu mày, truyền ra ý niệm trong đầu trấn an Huyền Lân, duy trì tư thế ngồi không thay đổi, đưa tay gọi đối phương qua.

Nữ nhân thấy thế, bận rộn nhờ cậy dọa người yêu thú, bước chạy chậm mà đến. Nàng này rất có tư sắc, vóc người cao gầy, đường cong mê người, nhưng đây cũng không phải là trọng đại, trên mặt tan ra vào không đậm đặc không nhạt trang, khiến nguyên bản bảy phần tư sắc, hết sức biểu hiện ra ngoài, ngược lại là hấp dẫn không ít thêm thường mục quang.

"Tỷ tỷ Liễu Ngừ Nhu, tiểu đệ đệ xưng hô như thế nào." Cái này Liễu Ngừ Nhu ước chừng trên dưới hai mươi tuổi, thấy Sở Thiên không có đứng dậy ý tứ, mặt không đổi sắc, ổn định hạ Huyền Lân bị làm cho có chút rung chuyển tâm tình, giờ tay gỡ rừ xuống đến tron bóng trán, tóc đen chải vuốt thành tóc cắt ngang, lại lại nhu tiếng, từ trong môi đỏ chữ chữ rõ ràng nói ra.

"Sở Thiên." Vốn trong nội tâm không khoái, nhưng thấy nàng một bộ tràn đầy tự tin từ trước đến nay quen thuộc bộ dáng, Sở Thiên nghĩ nghĩ, cảm thấy không có gì giấu diếm, liền mỉm cười đáp.

"Nguyên lai là Thiên tiểu đệ a, người niên kỷ như vậy, làm sao lại đánh bại lão Không, thật sự là thật là lợi hại nha." Liễu Ngừ Nhu gầy nhẹ đôi mi thanh tú, bàn tay như ngọc trắng che lại cái miệng nhỏ nhắn, làm ra bị người hù đến biểu tình.

"Tỷ tỷ quá khen, bình thường thôi a." Cho dù ai bị như thế đẹp mắt mỹ nữ khích lệ, đều nhau sinh lòng mừng rỡ. Sở Thiên thiếu niên tâm tính, chịu người khác tán thành, thẳng vui cười cười ha hả.

"Đệ đệ có từng biết, việc này mười phần hung hiểm. Kia huyễn vụ trong rừng, tuy có quý giá cơ duyên, nhưng nơi đây quá nhiều người, tốt xấu không biết, thêm với hoàn cảnh lạ lẫm, ta muốn mời người gia nhập chúng ta Thiết Kỳ Dong Binh Đoàn, mọi người chiếu ứng lẫn nhau, an toàn tỉ lệ là cao một chút. Chớ khản trương, chỉ là tạm thời a."

Nói xong câu đó, Liễu Ngừ Nhu mình cũng có chút xấu hổ. Trên thực tế, Sở Thiên rồi mới bày ra thực lực, khiến nàng động lòng kéo ý niệm trong đầu. Bất quá, bởi vì lúc trước chưa bao giờ tiếp xúc, lại là tạm thời chuẩn bị, mặc dù xảo ngôn như nàng, cũng khó tránh khỏi khuyết thiếu thích hợp nguyên do. Cái này mượn cớ tìm, chính nàng đều cảm thấy miễn cưỡng.

Nàng tuy thoảng đề thấp âm lượng, nhưng xung quanh người đều là tai thính mắt tinh võ giả, đa số nghe được rõ ràng mình bạch, nghe vậy thâm nghĩ cái này kéo người vậy mà kéo quá đông cứng, nếu do người bên ngoài làm ra, không thể nói trước sẽ phải chịu cười nhạo, bất quá do bức này mỹ nhân làm ra, bằng thêm một chút xinh đẹp, làm lòng người không động dẩy. Bọn họ, cũng muốn bị kéo a.

Tại Liễu Ngừ Nhu khản trương trong ánh mắt, Sở Thiên hơi trầm ngâm, trong lòng có điểm do dự. Lấy trong mắt của hắn, tự nhiên nhìn một lần liền có thể nhìn ra, nàng này tu vi là luyện thể sáu đoạn, tại phổ thông trong mắt người xem như ưu tú, nhưng đối với hắn hôm nay mà nói, có thể là có chút chưa đủ nhìn.

Mất thấy chuyện tốt như ngâm nước nóng khuynh hướng, Liễu Ngừ Nhu có chút thông minh, từ đối phương biểu tình bên trên đoán ra nội tâm suy nghĩ, dậm chân một cái một cái bộ ngực sữa câu giận nói: "Đừng nhìn hình dáng này của ta, chúng ta Dong Binh Đoàn thế nhưng là rất mạnh, ta ở bên trong xem như ở cuối xe. Nếu người không tin, nhìn xem bên kia."

Theo nàng chỉ đường như hành tây ngón tay ngọc, Sở Thiên nhìn thấy một gốc cây râm mát, ngồi xếp bằng bốn cái dong binh đang tại bắt chuyện, lẫn nhau có chút thân mật, cho là hợp tác ẩn ý đồng bọn. Ghế trên ổn trọng thanh niên, khí tức mạnh mẽ, cử chỉ bình tĩnh, thấy muội muội chỉ, trên mặt bên này sang sáng cười cười.

Sở Thiên thấy người cầm đầu tu vi không kém, bằng cảm ứng cho là luyện thể cửu đoạn, như thế vậy mà không tính quá cản trở, đang muốn gật đầu đáp ứng, chợt có một đạo vui cười tiếng truyền đến, khiến cho Liễu Ngừ Nhu khuôn mặt trong chớp mắt trở nên xanh mét.

"Người kia Dong Binh Đoàn như cái gì có thể gia nhập, vị huynh đệ này người gặp may mắn, thậm chí có may mắn thành nơi này lão đại ưu ái, cùng ta Ma Báo Dong Binh Đoàn hợp tác, há không mạnh bằng này hơn trăm lần."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Cường địch một số

Sở Thiên theo tiếng nhìn lại, lên tiếng người là một trên mặt có chút kiêu căng về người trẻ tuổi, tuy ước nguyện ban đầu là muốn mời, nhưng trong giọng nói như trước mang theo quen có cao ngạo, phảng phất trên cao nhìn xuống bố thí. Không để ý Liễu Ngữ Nhu khó coi biểu tình, tiếp tục hướng Sở Thiên lời nói: "Tại hạ Ma Báo đoàn đội Trâu Kiến, cùng một ít tạp bài quân bất đồng, chúng ta đoàn đội thể nhưng là thực lực hùng hậu." Nói xong đồng dạng chỉ một ngón tay.

Chỉ hướng tới lâm một thừa thốt, là mảnh trống trải khu vực, ước chừng mười mấy người tại kia vị trí hạ trại tụ tập, niên kỷ đều tại ba mươi phía dưới, lại mỗi cái mang theo dừng mảnh biểu tình, cường hãn khí tức từ trong cơ thể có tài khổng chế-giương cung mà không bắn, hiển nhiên đều là tu vi bất phàm võ giả.

Mục quang nhanh chóng đảo qua mọi người, khi thấy bên trong một vị tóc dài xõa vai thanh niên, Sở Thiên ánh mắt không chịu được hơi hơi ngưng tụ. Nhìn nguyên lực ba động, người này chỉ là luyện thể tám đoạn tu vi, nhưng mặc dù ngồi ở trong đó bên cạnh hai vị cửu đoạn võ giả, nhưng ngược lại thần thái đều rất kính nể, mà lại cũng không phải là bởi vì chỗ dựa các loại duyên cớ, mà là nguyên ở thực lực của bản thân.

Càng làm hấn đề ý chính là, người này dưới chân nằm sấp vào cái lười biếng thanh báo, lớn nhỏ cùng phổ thông Báo Tử cũng giống như nhau, ngoại trừ một thân thanh sắc làn da có chút đoạt người nhãn cầu. Một cổ cường hãn khí tức, tại thể nội ẩn đi mà không phát, làm thăm dò Sở Thiên đồng tử thu nhỏ lại, như hấn đoán không lầm, cái này chính là yêu thú cấp hai thanh Ma Báo.

Mà tóc dài thanh niên cùng thanh Ma Báo trong đó, hình như có vào cực kỳ không rõ ràng kết hợp, như người bên ngoài đoạn không khả năng phát hiện. Nhưng ở Niệm Sư cấp bậc Tinh Thần lực phụ trợ, Sở Thiên như cũ có chỗ phát giác, trên mặt hiện ra kinh ngạc biểu tình, xem ra, thanh Ma Báo nên chịu được người này khổng chế, trách không được tu vi của người khác càng mạnh, đều muốn nhìn trong đó sắc mặt hành sự.

Nét mặt của hấn biến hóa, rõ ràng rơi vào Trâu Kiến trong mắt, lộ ra đương nhiên, coi như người thức thời biểu tình, dương dương đắc ý nói: "Huynh đệ hảo nhãn lực, liền không dối gạt người. Lâm Thanh đại ca là vị Ngự Thú Sư, ha ha, các người xem như đồng hành a. Thể cảm ứng ra kia khế ước thú tu vi a. Lão đại rất ưu ái người, dừng tại đây cùng đồ bỏ đi lãng phí thời gian, cái này cùng ta rời đi."

Sở Thiên thân hình hơi hơi nghiêng, tránh thoát kéo hấn cánh tay tay, thu hồi trong mắt kinh ngạc nói: "Vô cùng cảm tạ các người thương thức, nhưng không khéo chính là, ta đã cùng Thiết Kỳ Dong Binh Đoàn hợp tác rồi."

"Cái gì?" Trâu Kiến còn tưởng rằng nghe lầm, che tay bên tai nhìn.

"Ta quyết định gia nhập Thiết Kỳ Dong Binh Đoàn." Sở Thiên chậm rãi nói, âm lượng tuy không lớn, nhưng ngữ khí kiên định, rõ ràng tiến nhập phụ cận người trong lỗ tai.

Liễu Ngữ Nhu xinh đẹp trên mặt, tự đáy lòng hiện ra vẻ mừng rỡ. Nếu bàn về thực lực, đối phương chênh lệch Ma Báo Dong Binh Đoàn một mảng lớn, thấy người này, vốn đều ý định bỏ qua. Không muốn Sở Thiên lại lựa chọn bọn họ, điều này thật sự là niềm vui ngoài ý muốn.

Ngay tại lúc đó, Trâu Kiến như tắm gió xuân sắc mặt, trong chớp mắt âm trầm rất nhiều, trong miệng từng chữ phun ra: "Người xác định?"

Sở Thiên khẳng định nhẹ gật đầu, hai cái Dong Binh Đoàn tình huống, đều bị hấn bắt động thanh sắc nơi đây nạp vào trong mắt. Nếu như nhìn thực lực, Ma Báo Dong Binh Đoàn mạnh hơn quá nhiều, nhưng bọn họ liền kéo người thái độ đều kém như vậy, thử nghĩ cho dù tiến nhập, địa vị vậy mà cao không đi. Thay vì so sánh, hấn quyết đoán lựa chọn tốt hơn ở chung Liễu Ngữ Nhu.

Thay vì tiến nhập Ma Báo đoàn đội bị người bài bố, còn không bằng lựa chọn bầu không khí tốt hơn Thiết Kỳ đoàn đội, về phần thực lực không mạnh, đó là lúc trước, đội hấn gia nhập tình huống liền không giống với lúc trước.

"Người, hừ." Tựa như rất không thích ứng bị người cự tuyệt, Trâu Kiến muốn nói cái gì, do dự hạ cái gì cũng không có nói, lắc lắc tay áo quay người rời

đi, đến lúc trở lại nơi này nơi trú quân, quay đầu giương giọng quát: "Tiểu tử, ngươi chờ đó cho ta."

Lần này ngoài mạnh trong yếu biểu hiện, làm Sở Thiên mỉm cười, trong nội tâm như có điều suy nghĩ. Nếu như không có chà đạp lão Không biểu hiện, mong rằng đối phương làm, sẽ cùng bây giờ hoàn toàn bất đồng, nên là đao thật thương thật cùng mình tranh đấu bên trên một hồi a.

...

"Lão đại, tiểu tử kia không biết điều." Trở lại trong doanh địa, Trâu Kiến cắn răng hung hăng nơi đây hồi báo.

Cắt đứt đang định chửi bới thủ hạ, Lâm Thanh lòng mảy mướt lên, tựa như thể nhìn thấu nhân tâm, chậm rãi mở miệng nói: "Ngươi sợ?"

"A?" Trâu Kiến nghe vậy kinh ngạc,

Chợt mở hôi theo trán tích tích rơi xuống. Khung bố sóng tinh thần động từ trên người Lâm Thanh cuốn tới, ngang ngược bao trùm hạ xuống. Trâu Kiến làm là chủ yếu mục tiêu, tất nhiên là đứng mũi chịu sào, hai chân không chế không nổi run rẩy, trong miệng gần như liên khí đều thờ không được.

"Đại ca, nhìn tại Trâu Kiến nhỏ tuổi phân thượng, liền..." Trâu Minh khó khăn mở miệng, miễn cưỡng thay đệ đệ tranh luận. Thân là cửu đoạn cao thủ, lại là đoàn đội bên trong có chân rết, cũng chỉ có hấn dám mạo hiểm vào xúc phạm nguy hiểm xin tha.

Không đợi Trâu Minh nói xong, như núi cao tinh thần áp chế rồi đột nhiên tiêu thất, khiến trong tràng người đều thân thể chợt nhẹ, hô hấp có thể trôi chảy, Lâm Thanh khoát tay áo nói: "Được rồi, điều này cũng không có thể toàn bộ trách ngươi. Lấy tiểu tử kia thân thủ, ngươi đi lên cho thấy phí công. Chỉ là..."

Nghe hấn ngữ khí dừng lại, Trâu Kiến biết có trọng yếu huấn thị, bèn làm rửa tai lắng nghe hình dáng, chỉ nghe Lâm Thanh cường điệu nói: "Vô luận đối mặt khi nào, thân ở đất, vậy mà cần phải nhớ kỹ, bản thân tất cả hành động, không có khả năng có nhục Ma Báo đoàn đội hình tượng. Đừng sợ đắc tội với người, chọc ra cái gì hậu quả, đều do ta Lâm Thanh một thân gánh chịu."

Đại lão đại nói xong, Trâu Kiến con gà con ăn mét gật đầu không chỉ, trên mặt lộ ra vui lòng phục tùng biểu tình. Mà Trâu Minh bận rộn dẫn đầu vỗ tay, mọi người tỉnh ngộ lại, thậm chí mình rút lại phía sau một bước, giờ tay theo sát mà đi. Tiếng vỗ tay như sấm, lác lác phản xạ dương quang hắc thác nước tóc dài xóa vai, Lâm Thanh sóng lớn không sợ trên mặt, cuối cùng lộ ra một vòng cực kỳ không rõ ràng tốt sắc.

...

Sở Thiên theo Liễu Ngừ Nhu chạy đến, huyền kỳ theo sát phía sau, một vị ôn trọng thanh niên đứng dậy nghênh tiếp, Liễu Ngừ Nhu mỉm cười giới thiệu nói: "Cái này là ca ca ta Liễu Huyền, Thiết Kỳ đoàn đội lần này hành động, chủ yếu do hấn phụ trách. Vị này chính là Sở Thiên tiểu đệ."

Nhìn nhìn tướng mạo đặc dị Huyền Lâm, Liễu Huyền mục quang toát ra kinh ngạc, lại không quá nhiều dừng lại, hướng Sở Thiên liền ôm quyền hùng hồn nói: "Sở Thiên huynh đệ có thể cự tuyệt Ma Báo đoàn đội, đi tới đây. Cái khác không nói nhiều, Thiết Kỳ đoàn đội mục đích, vô luận thân thể, nhập ta đoàn đội người, đều huynh đệ, một ngày đang ở đoàn đội, liền làm nhất Thiên huynh đệ. Tới, ta vì ngươi gặp mặt các vị huynh đệ."

Tại Liễu Huyền giới thiệu, Sở Thiên nhận thức đoàn đội bên trong ba người khác, một cái mặt mày tuấn tú hậu sinh gọi Tiêu Dật, còn lại hai người là đứng song bào thai huynh đệ, Vương Đình cùng Vương Chung, tuổi tác so với Liễu Huyền còn lớn hơn một chút, nghĩ đến là cầm ba mươi biên, đều là mọc ra mặt co quắp mặt, gặp tình này hình, nghĩ thích hợp biểu đạt thiện ý, dùng sức chen lấn nửa ngày, vậy mà lách vào không ra nụ cười, chỉ có thể như vậy thôi.

Đương nhiên Sở Thiên cũng sẽ không chú ý, hấn kết giao bằng hữu, không nặng lễ tiết, trọng thô lộ tình cảm. Ngồi dưới đất, mọi người ngời một lời ta một câu bắt chuyện, Sở Thiên cố ý hỏi, ngược lại là đã biết chút tin tức.

"Sở Thiên huynh đệ, tiến nhập Huyền Vụ Lâm lúc trước, hiểu rõ hạ đối thủ tình huống, chắc hẳn có chỗ giúp đỡ. Kia Lâm Thanh ngươi là thấy, Bích Phong sản bản đoàn đội cũng không thể không phòng, những người này lấy vậy quết yêu thủ mà sống, thủ đoạn hung ác, chứng kiến kia cái mắt tam giác cao gầy cái chưa, chính là đầu lĩnh Cổ Phong."

Lần lượt Liễu Huyền biết phương hướng, Sở Thiên nhìn lại, chỉ thấy kia Cổ Phong thân cao trọn vẹn vượt qua 2m, thân hình thon gầy, niên kỷ mới hơn hai mươi, đúng là gầy như que củi, giống như phó cốt cách cái giá đỡ. Bình thường y phục mặc trên người, thoạt nhìn trống rỗng. Trên mặt lúc nào cũng mang theo nụ cười, chỉ có thận trọng người, mới có thể chú ý tới bên trong ẩn nấp huyết tính.

Một loại mạc danh cảm giác nguy cơ hiện lên trong lòng, Sở Thiên mảy mướt lại nhanh, chẳng biết tại sao, cái này nhìn như lơ lửng loại người bình thường có thể làm cho hấn sinh ra một tia cảnh giác. Cổ Phong rồi đột nhiên thúc dục nguyên lực, đánh xơ xác hấn dò xét Linh Niệm, như độc xà mục quang, cùng Sở Thiên trên không trung tương giao, tựa như sát ra vô số tia lửa.

"A, nguyên lai cho thấy Uẩn Khí Cảnh." Thông qua trong chớp mắt tiếp xúc, Sở Thiên đoán được Cổ Phong tu vi, chợt đồng tử rồi đột nhiên co lại đến cây kim lớn nhỏ, lấy tinh thần của hấn tu vi, quan sát lâu như vậy, vậy mà liên tu vi của người khác đều nhìn không ra. Đến lúc đối phương loại trừ hấn Tinh Thần lực, chân thật tu vi mới có thể bộc lộ ra.

Lâm Thanh Ngự Thú Sư thân phận tuy làm người khác chú ý, nhưng trong lòng Sở Thiên, cái này Cổ Phong so với người kia nguy hiểm hơn, tối thiểu lần đầu gặp trực giác như thế. Hai người sức chiến đấu có lẽ không sai biệt lắm, nhưng nếu luận đến nơi uy hiếp cảm giác, Cổ Phong giống như tốt hơn. Thử nghĩ một chút, như lúc này người dùng cái kia bộ đồ che dấu hơi thở bản lĩnh, ẩn nấp tại chỗ bí mật, đột nhiên bạo khởi ám sát, ở đây e rằng không có mấy người có thể bình yên thoát thân.

"Trừ đó ra, bằng thực lực của ngươi, cũng không sao phải sợ rồi. Trong đó người nổi bật, cũng chỉ là cửu đoạn, ngươi vậy mà không thể không kiến thức qua, ha ha." Lại nghĩ tới lão Không ngược đãi tình hình, Liễu Huyền xưa nay ôn trọng trên mặt, cho thấy lộ ra một vòng trêu tức nụ cười, cũng hàm chứa đối với Sở Thiên tán thưởng, cũng làm cho hắn có chút ngượng ngùng dâng lên

"Có thể cũng không bài trừ có ẩn dấu thực lực độc hành, không thể quá mức phớt lờ. Chân chính phải chú ý, là bản địa Chu, Hoàng hai đại gia tộc." Một phen chấn động, Liễu Huyền rốt cục dẫn xuất tiết mục cuối cùng, Sở Thiên non nớt trên mặt tràn đầy chăm chú, hiển nhiên là nghe đến nhập thần.

Đột nhiên, một hồi nói to làm ồn ào âm thanh phá vỡ trong rừng yên tĩnh.

"Người của Hoàng gia tới." Có người chỉ vào phương xa, rung động kêu lên, trong giọng nói tràn ngập kiêng kỵ.

"Tới người như thế nào nhiều như vậy, liền Hoàng gia chủ cũng tới, ta đi, thiết nhiều Uẩn Khí Cảnh. Đây là muốn ồn ào loại nào, bọn họ chẳng lẽ vậy mà muốn tiến nhập Huyền Vụ Lâm, hẳn là đều lễ mừng năm mới linh a."

Nghe vậy Sở Thiên mục quang ngưng tụ, một loại không rõ dấu hiệu xông lên đầu, mục quang mang theo một chút bất an theo mọi người thấy.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Chạy trốn

Sở Thiên trong lòng có chút khẩn trương, rốt cuộc trước đó không lâu vừa đem kia Hoàng Thiên Báo chém giết, nghĩ lại, tâm tình liền bằng ổn lại. Hoàng Thiên Báo tự làm tự chịu, bên trong chính mình độc tiêu mà chết, toàn thân liền khối xương cốt cũng không có lưu lại, hiện trường cũng không để lại dấu mỗi gì.

Giả bộ như cùng thường nhân tương đồng bộ dáng, hắn đem ánh mắt lần vào vô số dò xét trong ánh mắt, nhìn đến nơi đây Hoàng gia mọi người.

Khiến người chủ mục nhất một vị đang mặc rõ ràng hoàng bào mặt chữ quốc trung niên nhân, tướng mạo đường đường, nhưng giữa lông mày hình như có phần nộ che dấu. Cường hãn vô cùng khí tức tại thể nội ẩn đi mà không phát, vốn lấy thần hồn của Sở Thiên cảm giác, tất nhiên là rõ ràng người này tu vi có một không hai toàn trường, đã bước vào Hóa Cương Cảnh tầng thứ, chắc hẳn chính là trong dân cư Hoàng gia chủ.

Kiệt lực áp chế thẳng nhảy lên, Sở Thiên trên mặt hiện ra ngưỡng mộ biểu tình, vừa đứng biểu hiện ra đối với cường giả kính ngưỡng. Hoàng Trần Nhạc khí độ Trần Hùng, tràn ngập uy nghiêm mục quang lơ đãng quét quét qua, đội chứng kiến đầu đầy tóc bạc Sở Thiên, ánh mắt phương kịch biến, đã bị rất nhanh che dấu đi qua.

Hoàng gia một nhóm chứng kiến Sở Thiên, trên mặt không hẹn mà cùng biến sắc, tình ngộ lại bận rộn liễu mạng thu liễm. Hiển nhiên Hoàng Trần Nhạc đã đem hung thủ đặc thù truyền khắp gia tộc, bắt đầu vốn định đào sâu ba thước đem chi đào ra, nhưng không ngờ mới vừa đến trận liền đụng phải vừa vụn.

Cái này không người đều là tộc tinh anh, mỗi cái đều điểm lòng dạ, lại trọn đến vài chục người, khó tránh khỏi có người bộ mặt lưu lại vào kinh hãi. Sở Thiên nhảy bén bị bắt được điểm này, sắc mặt như thường, âm thầm nhắc tới cảnh giác, tâm thần câu thông, Huyền Lâm hiểu ý hướng bên người nhích lại gần, động tác rất nhỏ không để lại dấu vết.

Không cần Hoàng Trần Nhạc có chỗ phân phó, trong đó cấp dưới đi tới thì chậm rãi tản ra, nhìn như tốp năm tốp ba, thật là có chút tản mạn, lại mơ hồ thành vây kín xu thế, qua đường dọc theo hướng Sở Thiên bên này đi tới.

Hoàng gia tại đây mảnh đất rất cao, mọi người ở đây đều là mặt mang cung kính, đứng thẳng lên, liền ngay cả kia Lâm Thanh, Cô Phong bọn người thu hồi trên mặt khinh mạn, ánh mắt hơi hơi ngưng tụ. Mà Sở Thiên, tự nhiên hộ tống Liễu Huyền bọn họ đứng đây, làm ra đường hoan nghênh dáng dấp. Thiết Kỳ Dong Bình Đoàn đồng quân nơi trú quân, cách Hoàng gia một đám hành tẩu con đường, ven ven mây chục thước xa.

Làm hai bang người khoảng cách gần nhất, đông đảo Hoàng gia tộc người liếc nhau, mãnh liệt chiết thân hướng Thiết Kỳ đoàn đội nơi trú quân đánh tới, người trên không trung, từng người lấy ra đao kiếm, lưới hướng nơi trú quân trùm tới, trên mặt mang theo hung lệ chi khí, khiến Liễu Huyền đám người về sợ hãi kinh hãi, Liễu Ngữ Nhu lại càng là khuôn mặt trắng bệch, tay dấu cặp môi đỏ mọng, tâm hồn thiếu nữ điên cuồng không chỉ.

Sở Thiên thì sớm có phòng bị, thấy không ổn liền hướng trên người Huyền Lâm nhảy dựng, ý định trước thoát đi bao vây lại nói. Vừa ngồi ở trên lưng của

nó, trong lòng bỗng nhiên khẽ động, Linh Niệm trong chớp mắt bao bọc toàn thân và tọa kỵ, Huyền Lân đột nhiên hướng bên cạnh nhất thiểm, bản thân tốc độ cộng thêm Linh Niệm ngự sử, động tác nhanh đến tận cùng, phảng phất phát sinh di chuyển vị trí đồng dạng, tại nguyên nơi đây lưu lại nơi này tàn ảnh, bản thân ở bên cạnh chậm rãi hiển hiện.

Cùng lúc đó, một đạo màu đỏ thắm nguyên cương rất nhanh xuyên thấu quần hình ảnh, chính đánh vào phía sau phương doanh trướng, hỏa diễm nhen nhóm sâu lục sổ sách vải bố, rất nhanh dấy lên hùng hực hỏa diễm, đem chi thiêu hủy hầu như không còn.

Vương Đình mặt cơ quắp trên mặt, càn lộ ra một tia trắng bệch, hiển nhiên chưa tỉnh hồn, bởi vì nguyên cương cơ hồ là dán hấn cánh tay đi qua, chỉ cần đều rời đi một chút xiu, nhẹ thì cánh tay đứt tàn tật, nặng thì bị mất mạng tại chỗ. Từ vọng bỗng nhiên hàng lâm, cho hấn đúng là như vậy gần.

"Cẩn thận." Huynh trưởng của hấn, Vương Chung gào thét nhắc nhở. Mấy vị Hoàng gia Uẩn Khí Cảnh võ giả, nghe răng cười vào tới gần, nguyên lực ngưng tụ từng người đạo kiếm, kéo theo gào thét kinh phong, hướng bên này hung hăng chém xuống. Mục tiêu của bọn hấn tuy là Sở Thiên, bởi vì nhân số quá nhiều, công kích không phân tốt xấu, biểu hiện ra phạm vi tính cách lực phá hoại.

Vương Đình tại ca ca nhắc nhở, thu liễm tâm thần nguyên lực bao bọc hai chân, lách mình xu thế tránh mạc danh kỳ diệu tới người đạo kiếm, Liễu Huyền nhất đem ôm chầm muối muối, thân hình nhất thiểm, từ hai thanh đao trong đó lướt ngang mà qua. May mắn mà mục tiêu của địch nhân cũng không phải là bọn họ, một kích không trúng, từng người thu tay lại, tàn nhẫn mục quang, đều là roi đang đột phá bao vây, hiện thân tại ngoài mấy chục thước trên người Sở Thiên.

Sở Thiên xuất hiện ở an toàn vị trí, cũng không có trực tiếp đào tẩu, bởi vì sự tình kỳ quặc, chung quy hỏi rõ lại nói,

Hỏi lấy lại bình tĩnh, hàm hàm chất vấn: "Hoàng gia chủ, người ta ngày xưa không thù, ngày gần đây không thù oán, tại sao vừa vừa thấy mặt, liền đạo kiếm. Bản thân tuy thể đơn lực bạc, lại cũng sẽ không tùy ý xâm lược."

Đương nhiên, là bảo đảm tuyệt đối không sai, hấn mở ra Huyết Yêu đồng tử, đỏ thắm mắt dọc hiện ở trên trán, rất là hấp dẫn chút ánh mắt. Tinh Thần lực bao trùm toàn trường, chỗ nào cũng có bằng mọi cách. Có tại đây hai hạng bảo đảm, cộng thêm dưới háng tọa kỵ thần tốc, cho dù đối thủ là Hóa Cương Cảnh võ giả, vậy mà đừng hòng như lúc trước đánh lên qua.

Một kích không thành, thấy Sở Thiên dừng lại kêu gọi đầu hàng, Hoàng gia tộc người không hề truy kích, mà lại đội gia chủ thay vì nói chuyện với nhau, tình cảnh trong chớp mắt bình tĩnh lại, không người ồn ào kêu la, đều vánh tai rửa tai lắng nghe, đều muốn biết hai bên đến cùng có gì thù hận, dẫn đến vừa thấy mặt đã muốn đoạt tánh mạng người.

Mất thấy đáng giận hung thủ sát hại nhi tử, còn miệng đầy nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, Hoàng Trần Nhạc thiếu chút nữa một ngụm lão huyết phun ra, xoa ngực bình phục khí huyết, nhìn về phía Sở Thiên mục quang, tràn ngập không thêm che giấu cừu hận. Tựa như tới từ địa ngục khàn giọng tiếng, mang theo đầy bụng oán hận, từ bị cản thành khanh khách vang lên răng trên bay ra: "Tiểu súc sinh, giết đi con ta Hoàng Thiên Bảo, còn dám nói bậy chống chế, thật sự là tức chết lão phu."

Mất Sở Thiên sáng lấp lánh, con mắt loạn chuyển, trên mặt giả bộ kinh ngạc xạo xạo nói: "Hoàng gia chủ có gì nói ra lời ấy, nghĩ đến là hiểu lầm, nơi đây chắc chắn người phân phối."

Đối với cái này, Hoàng Trần Nhạc châm chọc nói: "Bằng người trẻ em, thể nhiều bao nhiêu đạo hạnh, cũng muốn khiến phạm . ." Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên tỉnh ngộ lại, thiếu chút nữa trúng kế thẹn quá hoá giận, không còn chịu nhiều lời, lấy tay xa xa vừa đẩy, tay phải đánh ra đỏ thắm nguyên cương đánh hướng đối phương. Những nơi đi qua, liền không khí đều nóng bỏng thêm vài phần.

Chỉ là lần này cự ly đã xa, chuẩn bị lại rất đầy đủ, điều khiển vật đều không cần sử dụng, Huyết Yêu đồng tử phát giác được công kích, tâm niệm tương thông Huyền Lân móng trước đạp một cái mặt đất, Đẳng Không nhảy lên nhẹ nhõm tránh thoát.

"Bắt lấy hấn." Hoàng Trần Nhạc vung tay lên, sau lưng hơn mười vị cao thủ hiển lộ tất cả thần thông, toát ra tới gần địch nhân, mà hấn vốn Nhân nguyên cương bao bọc hai chân, bản thân hung hăng xuống một đập, ẩm ướt mặt đất lập tức sụp đổ hầm, thân hình nhất thiểm, hoặc làm nổi cái bóng mờ mờ, phát sau mà đến trước xuất hiện ở đội ngũ phía trước nhất. Với tư cách là trong đội ngũ duy nhất Hóa Cương Cảnh, rất hiển nhiên tốc độ của hấn cho thấy nhanh nhất.

Mà so sánh với nhau, Sở Thiên phản ứng may mắn chậm, Hoàng Trần Nhạc vừa dứt lời, liền Huyền Lân bờ mông, bốn vó vung vẩy, liền người lẫn thú hóa thành đoàn đội ô quang, lóe lên vài cái, liền xuất hiện ở hơn trăm mét, bức này tốc độ, Hoàng Trần Nhạc mắt nhìn đều hơi hơi run rẩy, nhưng niệm và tang đau khổ, khẽ cắn môi đem người theo sát phía sau.

Trong rừng bình tĩnh chợt bị đánh vỡ, nhất đạo ô quang tại phía trước bỏ mạng chạy như điên, đằng sau đen ngòm một mảnh theo đuôi không bỏ, mỗi cái mục quang hung ác, mặt mang oán hận, giống như chọc tổ ong vô vàn, không đem người bao, tuyệt không chịu từ bỏ ý đồ.

Mà lần này liền nghiêm trọng hơn, điểm này từ đầu lĩnh Hoàng gia chủ trên mặt liền có thể dòm biết, kia biểu tình, kia thần thái, quả thật liền cùng đã chết lão nương .

Đuổi theo, Hoàng Trần Nhạc thỉnh thoảng thỉnh linh giờ bàn tay lên, đánh ra đỏ thắm nguyên cương, nóng bỏng hồng quang thỉnh thoảng phá vỡ không khí, ẩn chứa trong đó cường hấn nguyên lực, khiến phụ cận người đều sắc mặt ngạc nhiên, tứ tán tránh né, sợ lẫn mất chậm một chút, bị lan đến cá trong chậu, vậy bị kích, sẽ không cảm quyền trong lửa chuyển thể đầu thai, thấy Diêm Vương Gia không có phân trần, chẳng phải rất oan uổng.

Người khác tự nhiên không có loại năng lực này, hoặc lấy cường cung lợi lao, hoặc phi tiêu ám khí, những người này, có luyện thể cao đoạn, càng có Uẩn Khí Cảnh võ giả, mỗi cái tu vi thâm hậu, khí tức xa xưa, trong đó lực cánh tay tất nhiên là hùng hồn vô cùng. Lâm tên bị bắn ra, ám khí bị ném, đều

là xé rách không khí, vừa nhìn liền có đủ rất lớn uy hiếp.

Nhưng vô luận là Hoàng Trấn Nhạc đánh ra nguyên cương, hay là các tộc nhân phát ra tên, ám khí các loại, đều là khó có thể trúng mục tiêu phía trước Phương Phong phi công tắc ô quang. Huyền Lân tốc độ, cho dù là tu vi thâm hậu Hoàng Trấn Nhạc đều xa xa không kịp, nếu không phải nguyên cương cùng tên ngăn trở, sớm đã bị kéo ra khoảng cách.

Thế nhưng là, theo truy kích thời gian chiến đấu mạnh, Sở Thiên Huyết Yêu đồng tử, dần dần nắm trong tay nguyên cương đợi đánh ra quy luật, xu thế tránh trên chậm rãi có thể làm được tốc độ không giảm, liền cùng trên đường tránh ra vô tình.

Cả hai nhìn như tương đồng, kì thực có bản chất tính cách kinh ngạc. Thường nhân đi đường tốc độ chậm chạp, làm được điểm này rất dễ dàng, nhưng thế như sau lưng dài quá con mắt, liên tục tránh thoát một đám võ giả ám khí, cái này rất đáng sợ, đừng quên, trong đó có nhiều tu vi thắng được Sở Thiên người, càng có Hoàng Trấn Nhạc vị Hóa Cương Cảnh này võ giả.

Nhìn thấy chẳng quản toàn lực hành động, cách Sở Thiên lại càng ngày càng xa, tùy ý muốn vượt qua phạm vi công kích. Hoàng Trấn Nhạc quyết định thật nhanh, tay phải đánh ra ẩn chứa hóa lực nguyên cương, bọn thuộc hạ thấy thế, đồng thời bắn ra tên, trong đó hiện ra bao bọc xu thế, xem như một lần cuối cùng vây quét.

Vượt qua thân tránh đi lực phá hoại tối cường nguyên cương, thân hình thời gian lập lòe lông tóc ít bị tổn thương trải qua đầy trời mũi tên đuôi lông vũ, Huyền Lân đột nhiên gia tốc, bên ngoài thân thể ô quang đại thịnh, chờ Sở Thiên từ bị thất bại công kích giờ lên bụi đất trên mặt qua, một đầu chui vào phương xa rừng rậm, trong nháy mắt liền tiêu thất tại Hoàng gia một nhóm trong tầm mắt.

Chứng kiến cừu nhân thuận lợi đào thoát, xưa nay ôn trọng Hoàng Trấn Nhạc, khó được phát nổ câu nói tục, duỗi ra tay phải cho hả giận đánh ra đồ thăm nguyên cương, đánh trúng cách đó không xa đại thụ, mấy chục thước cao Tuyết Tùng dấy lên hỏa diễm. Các tộc nhân nhìn qua sắc mặt âm trầm già chủ, hai mặt nhìn nhau, không một cái dám lên tiếng.

Cho dù ai cũng nghĩ không ra, ở đây nhiều cao thủ như vậy, càng có gia chủ tự thân xuất mã, lại khiến cái tiểu nhân, cứ như vậy tro mắt chạy, thật sự ngoài dự liệu của mọi người.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Chu Hoàng

Rời đi Hoàng Trấn Nhạc đám người, Sở Thiên không dám lập tức phốt lò, bảo trì Linh Niệm cùng đồng tử lực song trọng giám sát và điều khiển, để ngừa bị người đánh trộm.

Hắn mi tâm huyết hồng mắt đỏ, nhiều ra hắc sắc con ngươi, ánh sáng mặt trời chiếu ở phía trên, chiếu ra sâu sáng bóng. Rồi mới tại Hoàng gia tộc người giáp công, tại đây nhãn giống như là nhận được loại nào đó tiến hóa, tại sự thăm dò của nó, tất cả mọi người động tác, bao gồm Hóa Cương Cảnh tu vi Hoàng Trấn Nhạc ở trong, đều là động tác chậm trên diện rộng chậm lại.

Đến lúc chạy ra rất xa, cảm thấy sau khi an toàn, chậm rãi khép lại Huyết Yêu đồng tử, khống chế Huyền Lân dưới tàng cây dừng lại. Ngẩng đầu đánh giá, cái này cây mười phần tráng kiện, bộ dáng đặc dị, tron vẹn mấy chục thước cao, đứng nói trụ cột, liền một ít cảnh đều đủ để nằm kế tiếp người.

Huyền kỳ nhảy dựng mấy trượng cao, thế nói gần tới, phân tán tại trong hoàn cảnh Linh Niệm rồi đột nhiên co rút lại, đem nó và Sở Thiên chặt chẽ bao bọc, phảng phất bị bàn tay vô hình nâng lên, tuyền thô nhất chạc cây vững vàng rơi ở phía trên.

Từ tọa kỵ trên lưng hạ xuống, xuyên thấu qua rậm rạp cảnh lá khoảng cách, cư cao nhìn xa, có thể xa xa quan sát được Huyền Vụ Lâm mở ra tình hình, mà kia vị trí thậm chí đứng dưới tàng cây nhìn bên này, đều nhau bị tầng tầng lá xanh ngăn trở, có thể nói trời sinh giấu kín vị trí.

Lúc này đã qua giữa trưa, lại lọt vào người khác truy kích, Sở Thiên bụng đói xi xào gọi. Bởi vì tình huống đặc thù, chẳng quan tâm nhìn Huyền Lân thích sấy thịt thú vật, thông dong giới bên trong lấy ra lương khô nước ngọt, được thông qua ăn bữa cơm.

Ăn uống xong, ánh mắt của hắn lấp lánh, trong nội tâm suy nghĩ, cân nhắc chuyện hôm nay. Cùng Hoàng Thiên Bảo giao thủ, hiện trường cũng không có chút nào dấu vết, có thể kỳ quái là, nhìn biểu hiện của Hoàng Trấn Nhạc, rõ ràng xác nhận chính mình là hung thủ, cũng không biết là làm thế nào biết.

Sở Thiên nhũ mày chăm chú hồi tưởng, bỗng nhiên linh cơ khẽ động, kia Hoàng Trấn Nhạc lời nói cuối cùng, tựa hồ nói cái "Phạm" chữ, chẳng lẽ có

người quấy phá, phạm hấn là người kia tính danh. Lấy trí tuệ của hấn, rất nhanh liền đem sự thật thối lui ra khỏi bảy tám có phần. Đáng tiếc chính là, Hoàng Trần Nhạc tỉnh ngộ lại, cắt đứt câu nói kế tiếp, bằng không thì tái sinh là một mảnh manh mối.

Hiện tại, chỉ dựa vào cái Phạm chữ, tự nhiên không có khả năng xác định mục tiêu, thiên hạ họ Phạm ngàn vạn, chỉ dựa vào điều tra, không khác mò kim đáy biển. Bởi vậy, đây là dừng ở đây, thế nào nghĩ cho thấy vô dụng.

Vì vậy, Sở Thiên liền đem tinh lực chuyển dời đến sự tình khác, cảm thấy Huyết Yêu đồng tử đạt được cường hóa, không bằng ít nhiều tu luyện là Huyết Ngưng Thuật. Nếu có thể tại Huyền Vụ Lâm mở ra phía trước, đem cái này phụ trợ thuật pháp lần nữa đề thăng, chắc hẳn cùng người lúc chiến đấu phát huy ra càng lớn hiệu quả.

Hoàng gia sẽ không từ bỏ ý đồ, trong đó điều tra chắc hẳn còn phải tiếp tục một đoạn thời gian, Huyết Ngưng Thuật chỉ có hạ thụ tìm kiếm yêu thú luyện tập, kia quả không an toàn, mà trên cây yêu thú, có bên cạnh.

Tại Sở Thiên ánh mắt không có hảo ý, Huyền Lâm thăm nghĩ không ổn, con mắt màu tím bên trong toát ra ý sợ hãi, không khỏi sau này vừa lui, móng sau rồi đột nhiên giẫm không, thiếu chút nữa không có một đầu trồng xuống. Một hồi rồi ổn định thân thể, ừng ực một chút nuốt nước bọt, bày ra phó cam chịu số phận biểu tình. Nhân đạo là sinh hoạt tựa như cưỡng gian, phản kháng không được vậy hưởng thụ a.

Sau đó, Huyền Lâm trong cơ thể khí huyết, tại Sở Thiên yêu đồng tử nhìn chăm chú, không ngừng đình chỉ trôi chảy, vô hạn tuần hoàn, khiến cho tâm phủ khí tảo, ngực khó chịu, cố nén không thoải mái cảm giác, lại không thể há miệng kêu lên.

Người của Hoàng gia vẫn còn ở tìm kiếm bọn họ, chẳng những tộc nhân, đằng sau lấy lợi ích dụ dỗ, không ít vọng tưởng kiếm một bút người qua đường vậy mà gia nhập điều tra. Còn chưa tới một canh giờ, dưới tàng cây đã có mấy nhóm người Mã Lục tục trải qua, mỗi cái mặt mang tham lam thần sắc, trong tay đao kiếm phân xạ hàn quang.

...

"Gia chủ, chúng ta đã giá cao treo giải thưởng, triển khai thăm thức điều tra, thủy chung không có phát hiện tiểu tử kia tung tích." Nhất gã chấp sự bộ đáng trung niên nhân, sắc mặt nghiêm túc ôm quyền trầm giọng nói.

"Phế vật, hết thầy đều là phế vật." Hoàng Trần Nhạc hét to lên tiếng, một ngụm nộ khí xông thẳng đỉnh đầu, hung hăng một quyền đánh vào trước mặt Tuyết Tùng, nắm tay toàn bộ chui vào bên trong, có thể thấy chiêu này lực đạo chi trầm hùng.

Hắn chậm rãi thu quyền, nguyên bản hoàn hảo bên trên rõ ràng xuất hiện cái lỗ đen, khói trắng tí ti từng sợi truyền đến, bên trong hóa diễm dấy lên, đợi xích hỏa khí hoàn toàn bạo phát, từ trung gian đến toàn thể, cả khóa thụ đều dấy lên đại hỏa, bị đốt cháy người cuộn cong lại cảnh lá ngã trên mặt đất.

Đội lửa giận hơi chút thô lộ, Hoàng Trần Nhạc nhìn về phía trọn mắt há hốc mồm chấp sự, thăm nghĩ không nên ở trước mặt thuộc hạ thất thủ, bình phục quyết tâm Thần Đạo: "Cũng thế, tiểu tử kia tọa kỵ, thần tốc vô cùng, e rằng sớm chạy trốn không thấy, các người tìm không được, cũng coi như bình thường."

Chấp sự thấy gia chủ như thế tức giận, bận rộn tự ôm trách nhiệm, liên tục xin lỗi, Hoàng Trần Nhạc thoáng an ủi vài câu. Chính phân biệt, tộc nhân bên trong bỗng nhiên một hồi ồn ào, theo tiếng nhìn nhìn, cất bước nghênh đón, chấp sự theo sát phía sau.

"Phụ thân." Người tới là ca ca của Hoàng Thiên Báo, Hoàng Thiên Hồ, tướng mạo thay vì đệ mười phần tương tự, nhưng khí chất khác lạ. Không giống với đệ đệ kiệt ngạo, Hoàng Thiên Hồ này vừa nhìn chính là cái ôn trọng nhân vật, đối xử mọi người khiêm tốn, xử sự hào phóng, tu vi lại là càng mạnh, rõ ràng đạt đến Uẩn Khí Cảnh trung cấp tình trạng.

"Thiên Hồ, người tới thật đúng lúc." Chứng kiến đại nhi tử, Hoàng Trần Nhạc trên mặt lộ ra một tia vui mừng, hẳn liền cái này hai cái hài tử, con út bị chết, hi vọng tất cả con trai trưởng trên người, may mà Hoàng Thiên Hồ từ nhỏ tranh khí, chưa bao giờ từng khiến hấn thất vọng qua.

"Sát hại đệ đệ hung thủ, có thể tìm được?"

"Đừng đề cập cái này, tiểu tử kia nhất gan như thỏ, sớm chạy trốn không thấy. Lần này Huyền Vụ Lâm mở ra, người tới có thể so sánh lần trước hơn rất nhiều, trong đó không thiếu cao thủ, lại không có thể phớt lờ. Đội tí nữa Chu gia vậy mà sẽ phái người, đầu lĩnh đích thị là nha đầu kia, loại sự tình này từ trước đến nay thiếu không được bọn họ, có lòng tin hay không?"

Trên mặt của Hoàng Trần Nhạc, không khỏi hiện ra lo âu thần sắc. Trong tròng hai vị Uẩn Khí Cảnh tiểu bối, tại phụ cận tiếng hô rất cao, nếu như động thủ chém giết, dễ dàng khiến liên quan thế lực quảng hướng Chu gia, có thể nếu là lưu lại, liền có trở thành con trai trưởng đối thủ khả năng.

Lại nói Xích Thủy thành, Chu Thiên Thiên hướng cùng Hoàng Thiên Hồ đứng sóng vai, ngạo thị mọi người. Nhưng hai người này năng lực không phân cao thấp, vài lần giao thủ đều đã bình ổn tay chân dứt.

Nguyên bản hấn còn suy nghĩ, hai đứa con trai đều là Uẩn Khí Cảnh, như liên tới tay, định có thể ổn thỏa áp người khác một đầu, không muốn con út vượt qua gặp bất trắc, chỉ bằng vào con trai trưởng quả thực khó bảo toàn độc chiếm ngôi đầu.

"Phụ thân, lần này ta sẽ nhượng cho Chu Thiên Thiên nhảm nháp bại trận tư vị. Về phần người bên ngoài, chung quy sẽ có biện pháp."

Hoàng Thiên Hồ sắc mặt bình tĩnh nói, lại không thấy nghiêng răng nghiêng lợi, cũng không có lập nhiều cam đoan, lại càng làm người tin phục. Chưa giao chiến đi trước hấn, như thế với tư cách là nếu có người bên ngoài làm ra, khó tránh khỏi hiển lộ lỗ hổng, nhưng xuất phát từ hấn miệng nhưng lại có mạc

đánh sức thuyết phục, tựa như tại trần thuật sự thật đồng dạng, gọi người biện không thể biện.

Mắt thấy người này đến nơi, ánh mắt mọi người đều trở nên bất an. Liền ngay cả Lâm Thanh trong mắt, cũng có vào một tia kiêng kỵ, tuy thân là Ngự Thú Sư, có thể khu động yêu thú cấp hai thành Ma Báo, nhưng đối mặt loại này đối thủ, thực không thể nói có 100% phần thắng. Mà Cổ Phong nụ cười như xưa, chỉ là hăm sâu trong đôi mắt, tính toán ngày xưa hơi có vẻ âm trầm, mục quang lấp lánh không biết suy nghĩ cái gì.

Tất cả những cái này, Sở Thiên cũng không biết, không quan tâm Huyền Lâm tội nghiệp mục quang, lần lượt tàn phá vào trong đó nhỏ tuổi thân thể. Tiếp tục thừa nhận Huyết Ngưng Thuật, từ sau giờ ngo đến lúc thâm dạ, nó trực giác chói sáng đầu hoa mắt, thiếu chút nữa không có đem trong bụng com canh cấp nhỏ ra.

Đến lúc nửa đêm, đội chủ nhân bận rộn một ngày, mang theo nụ cười thỏa mãn thiếp đi, mới tiêu tan ngừng lại, Huyền Lâm toàn thân đau nhức, khí huyết phù phiếm, liền cùng bệnh nặng một hồi đồng dạng, nội tâm đem phát minh người Huyết Ngưng Thuật, lặp đi lặp lại mắng một lần lại một lần, tổ tông mười tám thế, thân hữu người yêu một cái không sót.

...

Hoàng gia phương diện, phái đội ngũ điều tra chút thời gian, tìm không được người lấy là Sở Thiên chạy thoát, Hoàng Trần Nhạc trong nội tâm tức giận, lại cũng không có biện pháp tốt, đem người tiêu diệt không thể thực hiện được, chỉ có thể về sau trung tâm người tỉ mỉ tra xét, cái này tóc bạc thiếu niên là thần thánh phương nào.

Những cái kia người qua đường tuy tham lam, mấy lần tìm kiếm không có kết quả, lòng ngực nhiệt huyết lạnh dần, cộng thêm Huyền Vụ Lâm sắp mở ra, liền chẳng quan tâm treo giải thưởng chuyện, cũng làm cho Sở Thiên rơi xuống cái thanh tịnh, hết sức chăm chú cảm tọa kỳ tập luyện thuật pháp, thử đi thử lại nghiệm, huyết dịch ngưng kết thời gian chậm chạp tăng lên.

Bởi vậy lẫn nhau bình an vô sự, đến lúc ngày kế tiếp sau giờ ngo, Chu gia một nhóm tiến đến, lần nữa khiến cho trong rừng mọi người oanh động.

"Chu huynh, làm khó người tự mình đến vậy." Hoàng Trần Nhạc sắc mặt nhất tức, đứng dậy xa xa chấp tay.

"Hoàng huynh nói đùa, người đều tới, ta lại có thể nào không đến?" Chu gia gia chủ danh Chu Can, tướng mạo tao nhã, dưới cằm chòm râu lớn đến eo bụng, có phần có vài phần hảo rêu công khí độ, tu vi cường hãn vô cùng, cho thấy vị Hóa Cương Cảnh võ giả.

Hai người tốt hơn một hồi hàn huyên, nhìn quen thuộc nội tình bọn thuộc hạ lưng lạnh cả người, nếu không rõ ràng chi tiết người xem ra, còn nói bọn họ là hảo hữu chỉ giao đầu, chỉ có bốn thành người phương minh bạch, hai vị này đúng là đối đầu, không khỏi muốn nhân cơ hội cạo chết đối thủ, lấy câu độc bá Xích Thủy thành.

Liên tiếp Chu Can sau lưng, một vị xinh đẹp giai nhân duyên dáng yêu kiều, đúng là hãn con gái một Chu Thiển Thiển, tuổi chừng không ai hai mươi ba hai mươi bốn, tu vi đã đến Uẩn Khí Cảnh trung cấp, như thế thiên phú, đủ để khiến ở đây đáng mày râu xấu hổ.

Bất quá, bọn họ càng chú ý, chính là nàng này dung mạo, không ít mắt người sáng thêm thường, hận không thể khiến mục quang tiến nhập vàng nhạt trong quần áo. Nàng da thịt như tuyết, mặt trái xoan hạnh nhân nhãn, như ý thẳng tóc đen như thác nước, đường cong là lướt, khí độ trầm ổn, bộ mặt thường xuyên mang theo bất ôn bất hòa tiểu ý, làm cho người ta lấy vừa đúng cảm giác.

Ở đây hữu lực người cạnh tranh có thể, Hoàng Thiên Hồ, Chu Thiển Thiển, Lâm Thanh cùng Cổ Phong, mục quang lẫn nhau đan xen, trong không khí hình như có tia lửa sản sinh. Xung quanh người hăm mộ nơi đây nhìn vào bọn họ, lấy bốn người này tu vi, là có thể ở trong Huyền Vụ Lâm đạt được đại cơ duyên.

Cùng lúc đó, Sở Thiên ngồi xếp bằng trên cây, thúc dục Dẫn Khí Quyết hấp nạp nguyên lực, từng giọt từng giọt để thăng tu vi, đến lúc đêm khuya vắng người, rồi mới lung tung chịu chút, kéo qua chăn, mền nằm ngủ. Đến tận đây, dẫn động vô số người nhìn chăm chú bí cảnh mở ra, chỉ còn lại cuối cùng một ngày.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Giết hãn đi

Ngày thứ ba ban đêm ánh trăng mới lên thời điểm, đóng cửa màn sáng ửng ửng. Chấn động lên, một tia bạch khí tại trong rừng tràn ngập, dần dần bóp

méo tầm mắt mọi người.

Đội sương trắng bao phủ khắp rừng cây, màn sáng tiêu thất lại ngoại trừ cách trở, đám người nhất thời tiếng động lớn ồn ào lên, loại tình huống này biểu thị, Huyền Vụ Lâm bí cảnh dĩ nhiên mở ra.

"Vèo, vèo, vèo."

Mấy đạo thân ảnh nhảy tới gần, cường hãn nguyên lực bao bọc thân thể, một đầu tiến vào trong rừng trong sương mù, liền không thấy bóng dáng, xem ra như cũ tiến nhập bí cảnh bên trong. Bởi vậy lời kéo, đám người nhất thời sôi trào lên, ở đây đông đảo võ giả, trên mặt hiện lên phấn khởi, ánh mắt tràn ngập chiến ý, một đám lại một đám, thiếu thân lao đầu vào lửa đi vào.

Xa xa một khóa cảnh lá rậm rạp đại thụ, Sở Thiên nếu có điều cảm giác, đột nhiên mở hai mắt ra, từ trạng thái tu luyện bên trong tỉnh lại, mục quang xa xa khóa chặt đám người tuôn động, trên mặt lộ ra một vòng mừng rỡ. Đội lâu như vậy, Huyền Vụ Lâm này chung quy là mở ra.

Chân hần chừng một đập chạc cây, tiếp theo làm ngọn cây lay động đàn hồi, từ trên cây nhảy xuống, Huyền Lâm theo sát phía sau. Hơn 10m cao độ, thể nói dần dần hung mãnh, buông xuống mặt đất, Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung hiện lên, phảng phất một cái trong suốt tay, ngăn chặn cả hai vũng vàng đặt ở trên bãi cỏ.

Sở Thiên thả người vượt đến Huyền Lâm trên lưng, triển khai tốc độ, hóa thành nhất đạo ô quang, đâm rách không khí xoáy lên bên tai gào thét tiếng gió, hướng chỗ mục đích vội vã mà đi.

Tại một mảnh trống trải khu vực nơi trú quân, Lâm Thanh sắc mặt ngưng tụ, gọi Trâu Minh đám người thu thập bọc hành lý, nguyên lực bao bọc hai chân, thi triển thân pháp bắt đầu lên đường.

Thanh Ma Báo thay đổi lười biếng bộ dáng, lạnh như băng thủ đồng tử phản xạ ánh trắng, chân trước hơi hơi tại chỗ, thân thể cung ra đã tính đường cong, nhảy dựng mấy trượng xa, mãnh liệt nhảy lên mấy nhảy lên, liền xuất hiện ở đội ngũ phía trước nhất, giữa đầu gào thét một chút, kinh hãi đã bay vô số nghi đêm đầu cảnh chìm tước.

Mắt thấy Huyền Vụ Lâm mở ra, Bích Phong sẵn sẵn đoàn đội bạo động, nhân số vậy mà không nhiều lắm, ước chừng bảy tám người, lại mỗi cái mặt mang khát máu vẻ. Trường kỳ cùng yêu thú chém giết, còn có thể sống sót, không có không phải hung ác nhân vật.

Cổ Phong trên mặt nụ cười ngưng tụ, dẫn dắt bọn họ xuất phát, mặt không đổi sắc, hăm sâu hai mắt lại lướt qua một tia tàn nhẫn, kinh người sát khí, tựa như đè nén không được tựa như, nhân nhật tràn ngập ra ngoài, tuy chỉ một tia nửa điểm, lại đủ để khiến người kinh hồn bạt vía. Bí cảnh bên trong nói không chừng có khó lường kỳ ngộ, lúc đó ngăn cản bọn họ tẩu lộ người, chết.

"Sở Thiên huynh đệ, nên là sẽ không tới, chúng ta đi trước a." Liễu Huyền giật giật muội muội ồng tay áo, người bình thường tư duy, chịu bao bọc Hóa Cương Cảnh ở trong đông đảo cao thủ vây quét, cơ bản là không thể nào lại mà quay lại, chui đầu vô lưới.

"Ừ." Liễu Ngữ Nhu thu hồi ánh mắt, tự giấu cười cười, mặc dù biết loại sự tình này miễn cưỡng như bắt khà, nhưng mắt thấy lời kéo người bị người giật, lại thành chìm sợ cảnh cong, trong nội tâm khó tránh khỏi dâng lên một chút cảm giác mất mát.

"Các người nhìn, đó là cái gì." Tôn Dật ngón tay run rẩy chỉ vào một chỗ, vốn anh tuần tiểu bạch kiêu bị chấn kinh biểu tình hủy dung nhan hủy triệt để, con mắt hơi hơi bên ngoài lờ, miệng há tròn có thể nuốt trứng gà.

Trong rừng trên đường lớn, một đạo hắc sắc lưu quang trên không lướt qua, tốc độ nhanh vô cùng, trên mặt đất không ngừng bật lên, nguyên bản còn tại địa phương rất xa, trong chớp mắt đã đi tới trước mắt, ô quang bên trong hình như có người Ngự Thú mà đi, về mặt không thấy rõ, đầu đầy tóc bạc thật là dễ làm người khác chú ý, xét thấy trong đó hi hữu tính cách, không khó phân biệt cười người thân phận.

"Thiên tiểu đệ?" Liễu Ngữ Nhu trợn Viên Minh con mắt, lông mi hơi hơi lay động, trên mặt đẹp lộ ra kinh hi ý tứ, không xác định nơi đây trăm thập ni non nói.

"Liễu tỷ tỷ, ta đi trước một bước."

Tuy nàng âm lượng thậm thấp, Sở Thiên lại tai tiêm vô cùng, trong lúc cấp bách vẫn quay đầu lại khoát tay gọi. Kinh qua ngắn hạn tiếp xúc, Thiết Kỳ đoàn đội mấy người kia ở chung rất vui sướng, bất quá như cùng bọn họ một chỗ lâu, e rằng sẽ liên lụy đối phương, rốt cuộc có kia Hoàng gia ở bên nhìn chăm chăm.

"Thiên Hô, trở ra tận lực ít nhiều tìm cơ hội gặp, như vậy gia tộc có thể ôn hòa áp Chu gia một đầu. Chu gia nha đầu kia tiềm lực thành, tại phù hợp dưới tình huống, có thể cân nhắc giết..." Hoàng Trần Nhạc nheo lông mày mao, xụ mặt, Hoàng Thiên Hô liên tục gật đầu, tí mỉ đưa hần dạn dò ghi tạc trong đầu.

"Gia chủ,

Gia chủ." Bên cạnh một vị tộc nhân đột nhiên run giọng kêu lên, giống như kinh ngạc liền lời đều nói không hết cả.

Hoàng Trần Nhạc chính hưởng thụ lấy ân cần dạy bảo quá trình, sung sướng tâm tình chợt bị cắt đứt, trong mắt hiện lên một tia bất mãn, như không phải người này bồi phận dài, đối người khác làm việc như vậy không có sâu sắc, hần đương trường chính là hai cái lớn tát tại.

Khó chịu trong chốc lát, hay là theo tộc nhân ngón tay nhìn lại, Hoàng Trần Nhạc ngấn nấp trên mặt, đầu tiên là vọt lên một vòng chắn kinh, chợt biến thành nỗi giận, trong đó thậm chí phức tạp là tự nhiên thân bị vũ nhục cảm giác, hấn phần nộ quát một tiếng, như kinh lôi vang vọng ở không trung, như muốn đem lồng ngực tất cả nộ khí cấp triệt để phát tiết: "Thằng nhãi ranh nguoi dám."

Lời còn chưa dứt, giờ tay liền một đạo đỏ thẫm nguyên cương đánh ra, bàn chân hung hăng giẫm mạnh mặt đất, như điều hâu nhào thò đi phía trước phương phóng đi, trên mặt ung dung khí độ không ở, được thay thế bởi dữ tợn đáng sợ, toàn thân nguyên khí ngưng tụ tay phải, chợt thành dâng lên hùng hực liệt diễm.

Ô quang đi đến nửa đường, Huyền Lâm đột nhiên tốc độ bạo tăng, trùng hợp đem phóng xạ nguyên cương tránh thoát, Sở Thiên trên trán Huyết Yêu đồng tử mở ra, lúc này trong mắt mắt đen sáng bóng thâm trầm, sớm khám phá hết thấy, không đợi Hoàng Trần Nhạc đánh tới, Linh Niệm tự Nê Hoàn Cung bên trong bạo tuôn ra, liền người lẫn thú chặt chẽ bao bọc, tựa như bị trong suốt tinh thần chỉ thủ bắt lấy, mượn vọt tới trước lực đạo, hướng sương trắng trong hung hăng ném đi, liền không thấy bóng dáng.

Mất thấy Sở Thiên tiêu thất, trước mặt là vụ mịt mờ bạch khí, Hoàng Trần Nhạc trên mặt đột nhiên dâng lên kinh hãi thần sắc, thân hình trùng điệp trầm xuống, ngón chân xuyên thấu qua giày dùng sức câu mặt đất, lấy cầu gia tăng xung đột phanh lại. Cái này nhìn như vô hại sương mù, trong mắt hấn, lại như Hồng Thủy Mãnh Thú dưng vào như bắt khả.

Tra tấn lỗ tai khó nghe thanh âm, mặt đất bị cày ra một đạo thật sâu dấu vết, hấn hai chân chôn ở ẩm ướt đất vàng, hàm răng cắn thành khanh khách vang lên, mới đem quá mạnh vọt tới trước thế ngừng lại. Đến tận đây, nắm tay đến sương mù, chỉ vịn vịn có tác hơn cự ly, sợ dẫn động sương mù, cần thận từng li từng tí nơi đây thu hồi nắm tay, thả người thể, thẳng rút khỏi hơn mười thước, xoay người há mồm thở dốc.

Không lâu sau động thân ngừng mặt, bộ mặt vẫn còn có sợ hãi. Nơi đây lần đầu mở ra, mọi người không rõ chi tiết, có vị Hóa Cương Cảnh theo chúng tiến nhập, kết quả bị sương trắng nhập vào cơ thể, ngồi xếp bằng vận công vậy mà xua tán như bất khả, từ trong đến ngoài dấy lên hỏa diễm, toàn thân đốt cháy mà chết.

Sau đó, còn có vị trời sinh tính cẩn thận, đuổi ra một cái ngón tay, chỉ muốn chỉ vào tiêm chạm đến, cũng bị xâm nhập, vận công trị liệu không có hiệu quả, may mà không có đại diện tích tiếp xúc, nhịn đau cánh tay đứt miễn cưỡng bảo trụ mạng nhỏ.

Hoàng Trần Nhạc từng nhìn thấy một màn này, còn tỉ mỉ quan sát trước thi thể, quan sát cho ra kết luận, cái này sương mù giống như hàm chứa rất mạnh nhiệt lực, người chỉ cần dính vào một tia, liền khó tránh khỏi bị trong đó tổn thương thậm chí chết cháy.

Nhìn thấy một ít cùng thể hệ thuận lợi đi vào trong sương mù, hấn ôm may miễn tâm lý, đánh bạo theo chúng đến, lại như kỳ tích đi đến Huyền Vụ Lâm, cũng lấy được xa xỉ thu hoạch, chính là bằng vào diễm này, hấn có thể tại rất nhiều đệ tử bên trong trở hết tài năng, lấy con vọ kế thân phận kế thừa lớn như vậy Hoàng gia, thuận buồn xuôi gió trở thành Hóa Cương Cảnh võ giả.

"Ha ha, có thể đem Hoàng gia lão thất phu bức thành bộ dạng này bộ dáng, tiểu tử kia vậy mới tốt chứ, Thiên Thiên, trở ra như có thể gặp được, có thể thích hợp chiếu ứng một ít, địch nhân địch nhân..." Chu Can dưới cảm hảo râu, tao nhã khí độ, bị trên mặt hiển hiện vui sướng trên nỗi đau của người khác phá toái sạch sẽ.

"Liên là bằng hữu của mình. Yên tâm đi, lão ba." Chu Thiên Thiên giờ lên đầu ngón tay che lỗ tai, như trước không chịu nổi kỳ phụ nhắc tới, không thực nữ mở miệng đem chi cắt đứt, chợt gọi tộc người trẻ tuổi, một chỗ đi bí cảnh.

Chu Can liền khục mấy tiếng che dấu xấu hổ, nhìn qua dần dần đi xa nữ nhi bóng lưng, trên mặt hiển hiện một tia bất đắc dĩ, nha đầu kia không biết lớn nhỏ, thật sự là thói quen hung ác.

"Người kia hấn là cái Niệm Sư, nhìn niên kỷ cũng không lớn, quả thật có lỗi kéo giá trị."

Tránh đi phụ thân quấy rối, Chu Thiên Thiên nghĩ nghĩ, mỉm cười, mặt trái xoan bên trên lờ mờ hiện ra mê người má lúm đồng tiền. Nhìn qua lên trước mắt sương trắng, cẩn thận thúc dục nguyên khí bao trùm thân thể mềm mại mỗi một chỗ, yếu điệu thân hình nhất thiểm, đã tiến nhập bí cảnh bên trong.

"Đáng chết, đáng chết."

Lần nữa làm giết chết cừu nhân thoát thân, Hoàng Trần Nhạc xưa nay ôn trọng bị phá hủy hầu như không còn, vừa thẹn vừa giận muốn điên, hung hăng dậm chân, trong đó bàn chân mỗi lần rơi xuống, tan vỡ mặt đất liền rên rỉ một lần, tại chà đạp hạ rên rỉ run rẩy.

Mất thấy con trai trưởng bước nhanh đi tới, hấn hung hấn nói: "Thiên Hồ, giết hấn đi, nhất định phải giết đi kẻ này."

"Ta biết rồi." Hoàng Thiên Hồ trình trọng hướng phụ thân hứa hẹn, chợt xoay người đi hướng bí cảnh nhập khẩu, khoe miệng nghiêng, bất động trên mặt thanh sắc, đột nhiên nhắc lên dữ tợn ác sòng, chậm rãi tiếp tục nói: "Vô luận dùng loại thủ đoạn nào."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 108: Khác thường

Trước mắt toàn bộ đều trắng xóa nhiều sương mù, tại sương mù bao phủ xuống, tầm mắt mấy không thể thấy vật, may có ánh trăng nhàn nhạt chiếu rọi, khóe mắt muốn nứt, vậy mà nơi này chứng kiến phương viên mấy mét bên trong tình huống.

Đi vào cái này mảnh lĩnh vực trước tiên, Sở Thiên liền sắc mặt cảnh giới, thông dong giới bên trong lấy ra trường kiếm tại cầm trong tay, để ngừa đột nhiên xuất hiện nguy cơ.

Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung bên trong hiện lên, chưa hoàn toàn triển khai, thò ra không được 10m phạm vi, bỗng nhiên phát giác một cái bóng xông vào, nhanh chóng tiếp cận chính mình, mở ra răng trắng dày đặc liệt miệng, từ trong sương mù khói trắng thò ra sắc bén chân trước, hướng bờ vai của hắn hung hăng cắn xé qua.

Người tới là một cái loại này Lang Yêu thú, vẻ mặt dữ tợn, răng nhọn móng sắc, toàn thân bộ lông sạch sẽ, tuyệt không tạp chất, phảng phất vừa tắm rửa qua nhẹ nhàng khoan khoái, thân hình hiển lộ thoáng hư ảo, phảng phất cũng không phải là thiên địa sinh ra, mà là ý lại bí cảnh sinh tồn.

Sở Thiên thúc dục nguyên lực rót vào trường kiếm, hoành kiếm vững vàng đem đối phương đón đỡ bên ngoài, huyền Lang Thú giương nanh múa vuốt, khí lực bạo phát, lại bị nhìn như phổ thông trường kiếm ngăn trở, cầm kiếm người cánh tay mặc dù thon gầy, lại hình như có ngàn quân lực, làm con thú này thô bạo hung ác mây mây không có đất dụng võ.

Thấy thế huyền Lang Thú mất xanh bên trong lướt qua một tia giao hoạt, mới vừa cùng chiết thân triệt thoái phía sau, thuần trắng quang cầu bị lông bàn tay hung hăng đặt tại trong đó trên bụng, dồi dào Dương Cương Kinh tự tiếp xúc điểm bạo phát đi ra, tại Yêu Lang thân thể mạnh mẽ đâm tới, tùy ý phá toái, xanh biếc thú đồng tử bên ngoài lồi, thân hình hướng bị vọt lên khí bành trướng.

Không đợi sắc mặt khê biến Sở Thiên lách mình lui về phía sau, huyền lang kịch liệt bạo tạc, hóa thành vô số quang điểm, phảng phất bị lôi kéo đều rơi ở trên người hắn, hóa thành tinh thuần nguyên lực, không cần khống chế rót vào trong cơ thể, tăng cường vào thân thể, vô luận là nguyên lực, hay là huyết dịch cùng cơ bắp, đều đạt được tăng cường, tu vi vậy mà hơi hơi phát triển cao một chút.

Cảm thụ được thân thể biến hóa, hắn thu hồi trên mặt kinh ngạc, được thay thế bởi mừng rỡ biểu tình, cái này có thể so sánh tu luyện muốn mau hơn. Tục ngữ nói là thuốc ba phần độc, cho dù là nguyên đan các loại, cũng không thể đại lượng nuốt, nhưng những điểm sáng này lại liền chút nào tác dụng phụ vậy mà không có, cũng chính là, chỉ cần liên tiếp chém giết huyền thú, tu vi liền có thể không ngừng đề thăng.

"Đây thật là khối bảo địa." Sở Thiên thì thầm tự nói, đáng tiếc rồi mới kia huyền lang chỉ ven ven có Nhất giai trung kỳ tu vi, như có thể giải quyết mất hậu kỳ yêu thú, thậm chí yêu thú cấp hai, loại kia đề cao quả thật không thể tưởng tượng. Như là vận khí tốt, hắn có lòng tin đem tấn chức cửu đoạn thời hạn vô hạn rút ngắn.

"NGAO...OOO." Cùng tâm thần hắn nghĩ thông suốt, Huyền Lân trước tiên biết được cái tin tức tốt này, hưng phấn gầm rú một chút, bỏ qua bốn vó đánh về phía cạ chạm đất mặt leo tới ngạc loại này huyền thú.

Tại huyền ngạc trợn mắt há hốc mồm trong lúc biểu lộ, đỉnh đầu long giác gắng sức nhún, đem trong chớp mắt miếu sát, yêu thân thể bạo tạc, vô số quang điểm chui vào, trên lân phiến ô quang lấp lánh, lớn miệng một phát, nhân tính hóa nơi đây lộ ra vui vẻ nụ cười, hiển nhiên thực lực có chỗ đề thăng.

"Dù sao không đi xa là được."

Hơi nhìn trầm ngâm, Sở Thiên liền chấp nhận nó loại này cử động, chỉ cần không ly khai quá xa, tới kịp ứng phó đột phát tình huống, bảo đảm thân thể an toàn, đối với Huyền Lân cường đại, hắn cho thấy vui cười thấy trong đó thành.

Huống chi, Huyền Lân hiện tại ven ven là Nhất giai hậu kỳ yêu thú, liền biến hiện ra liền Hóa Cương Cảnh vậy mà theo không kịp tốc độ, như có thể đột phá nhị giai, lại thức tỉnh loại thiên phú nào nha. Vừa nghĩ đến đây, trong mắt của hắn, chưa phát giác ra toát ra vẻ mong đợi.

"Đi." Sở Thiên thúc dục Linh Niệm, dày đặc bao trùm bốn phía, cất bước trực tiếp đi về phía trước, mà Huyền Lân vung bốn vó, không nhanh không chậm theo ở phía sau. Sương trắng hoành không, tại tầm mắt bị suy yếu dưới tình huống, không chế tọa kỵ thuận gió đi nhanh muốn bốc lên nhất định mạo hiểm, chạm được cái này mảnh lạ lẫm địa vực, hết thảy công việc ứng lấy cẩn thận là.

Lại đi vài trăm mét, một cái hư ảo điều hâu từ trên không bay tới, bỏ nhào vào trước mặt của hắn, thò ra thâm trầm móc câu trảo hung hăng chụp tới. Con thú này tu vi, cùng lúc trước huyền lang đồng dạng, đều là loại Nhất giai hậu kỳ yêu thú.

Đối mặt xé rách không khí, thẳng cạo da mặt đau nhức trảo xé, Sở Thiên đem trường kiếm trong tay thả lại dung giới, không giơ tay bắt động chân, ngừa mặt mỉm cười nhìn lợi trảo tới gần.

Điều hâu sắc bén móc câu trảo mạnh mẽ lấy xuống, cách mắt của hắn hai tấc, như vậy dừng lại thế, khó hơn nữa tiến lên mây mây.

Lợi hại trong ánh mắt, cuối cùng lướt qua như xong việc nhật bàn sợ hãi, loạn choạng thân hình, phe phẩy dực, hiển nhiên biết nguy hiểm, ý muốn rút lui khỏi nơi đây, xa cách nơi này ác ma.

Hiện nay, chỉ bằng vào Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm, liền có thể đem cái này đơn độc trong đó huyền thú trói buộc lại, làm trong đó dốc toàn lực vậy mà không thể động đậy. Tại vừa thành tựu Niệm Sư, đối với cái này chưa có hoàn toàn đem nắm, nhưng trải qua tập luyện hai loại thuật pháp, thay đổi một cách vô tri vô giác, đối với Linh Niệm chừng không đột nhiên tăng mạnh, lúc này tiểu thí ngư dao, không tốn sức chút nào liền làm ra ngoài.

Ngón tay hơi hơi run lên, bảy tám đem phi dao cứ thế hiển hiện tại lòng bàn tay, không cần vung tay ném, rồi đột nhiên xé rách không khí hướng giữa mà không thoát ung thân vọt tới, nhẹ nhàng vô cùng ám khí, tại cường hãn Linh Niệm ngự sử, dường như loại nhỏ đạn pháo bay ra khỏi nòng súng. Yêu thú chắc chắn phòng ngự lại không thể cấu thành bất kỳ trở ngại, từ ung thân thể bên trong nhập vào cơ thể mà qua.

Bí ai tê mình mấy tiếng, trong mắt thần thái dần dần âm đạm, huyền ung thân hình nổ thành vô số quang điểm, nhấp liên tục mưa phùn bao phủ Sở Thiên toàn thân. Tắm rửa xong tinh thuần năng lượng tẩy lễ, Sở Thiên thu hồi lượn vòng ở không trung phi dao, dần dặt vào Huyền Lân, như cũ xâm nhập không biết cất dấu loại nào quái vật bao la mờ mịt nhiều sương mù.

Đi mấy canh giờ, hẳn đối với Huyền Vụ Lâm có sơ bộ hiểu rõ, cái này phiền khu vực giống bị người lấy khó có thể tưởng tượng thủ đoạn toàn bộ cải tạo, vô luận là hoàn cảnh, còn là sinh tồn tại trong đó động vật yêu thú, đều tương đối lớn biến dị.

Nếu như giết chết phía ngoài yêu thú, chỉ có thể đạt được yêu hạch cùng thi thể, những cái này chỉ có thể làm luyện dược, luyện khí tài liệu, còn phải có cái hồi đoái tài nguyên tu luyện quá trình, xa không bằng tiếp nhận quang điểm tới thuận tiện. Đối với chú trọng tu vi Sở Thiên mà nói, đây mới là đề thăng tự mình hiệu suất cao phương thức.

Ở giữa gặp được lác đác mấy người, lẫn nhau đều rất lạ lẫm, mặt mang cảnh giác nhìn nhìn, nước sông không phạm nước giếng lách đi qua, liên tất cả săn tất cả huyền thú, tất cả lĩnh tất cả tẩy lễ.

Tại bí cảnh, đã biết săn thú thể đề thăng tu vi sự thật này, nếu không phải có giết chạp mỗi hận, đoạt vạ chi cừu, phạm là chỉ số thông minh hơi hơi bình thường người, đều sẽ minh bạch, nơi đây cũng không phải là giải quyết chỗ mâu thuẫn, đòi hỏi đi ra bên ngoài đánh tiếp, để đó như vậy địa phương tốt, không hảo hảo đề thăng tu vi, lại tìm người đánh nhau, kia không phải đầu óc đường ngắn là cái gì?

Mất thấy thời gian đã tới, Sở Thiên cùng Huyền Lân leo đến trên cây nghỉ. Đi săn huyền thú, mặc dù không có thân thể có thể cung cấp nấu nướng, nhưng quang điểm bên trong giống như hàm chứa phong phú dinh dưỡng, bận rộn hồi lâu, vậy mà không thể không biết đói, trong rừng tùy ý có thể thấy dòng suối, nước ngọt vậy mà không thành vấn đề. Nhưng mỗi một cảm giác cùng bên ngoài cũng không bất đồng, nhất đến lúc sau, liền không chịu được có nghỉ ngơi dục vọng.

Hắn chút nằm ở trảng kiện chạp cây, cánh tay ôm cái đầu, mục quang xuyên thấu qua cành lá cùng sương mù, nhìn giống như cách thêm gần trăng tròn, yên lặng nghĩ đến sự tình.

Chuyện hôm nay, ngoại trừ ở giữa yêu thú ra, giống như không có cái gì bất đồng. Đổi lại cái khác chỉ tâm không đủ mảnh người có thể sẽ nghĩ như vậy, nhưng Sở Thiên tất nhiên là rõ ràng, hẳn chứng kiến hết thấy thật sự quá không bình thường.

Thứ nhất, bí cảnh chưa mở ra, từ bên ngoài đi đến bên trong nhìn, liếc một cái liền có thể biết, màn sáng bao trùm khu vực cũng không lớn, nhưng sau khi đi vào hoàn toàn không phải có chuyện như vậy.

Muốn biết rõ, tiến nhập nơi đây người chừng mấy trăm cái, có thể đi tốt hơn tiếng đồng hồ hơn, tuy tốc độ không nhanh, theo lý thuyết sớm nên đi ngang qua màn sáng bao quát khu rừng nhỏ, trên thực tế, liền thân ảnh cũng không có gặp được mấy cái, bí cảnh diện tích, có thể so sánh trong tưởng tượng lớn rất nhiều.

Thứ hai, thiên thượng trăng tròn bản thân cũng rất quý dị, Sở Thiên tới phía trước một đêm, trong bầu trời đêm hay là cong cong trăng lưỡi liềm, đến nơi này vậy mà cái khay bạc vậy mà giống như.

Nguyên bản nghe lão hồ ly nói về sinh mệnh tăng thứ, tuy nội tâm chấn kinh, lại không có trực quan cảm giác. Tới nay tự mình kinh lịch, chỉ cảm thấy bí cảnh chủ nhân thật sự là quá nghịch thiên. Người này tu vi, dường như đã đến trình độ, không những không gian, vậy mà liền thời gian cũng có thể vận vẹo.

Có trời mới biết rồi đi nơi đây, bên ngoài chân thật thời gian thể đi qua ít nhiều, như trực tiếp đến trăm năm thời gian nháy mắt qua, vậy quá bị kịch.

Tuy Hoàng Trần Nhạc kia có phần trong thư, cũng không có liên quan đến những chi tiết này, Sở Thiên lại khó tránh khỏi lo lắng, tâm sự nặng nề nơi đây tiến nhập mộng đẹp. Hôm sau hẳn từ no bụng ngủ bên trong tỉnh lại, trợn mắt khai mở ngày thơ nhân, sắc mặt rồi đột nhiên trở nên xanh mét.

Bởi vì, quanh mình như cũ là thâm trầm dạ sắc, đập vào mắt là xua không tan mênh mông sương trắng, mà ánh trăng như trước khay ngọc vậy mà giống như, sáng tỏ vô cùng treo lên đỉnh đầu, tựa hồ vĩnh viễn cũng sẽ không rơi xuống, cũng sẽ không có bất kỳ biến hóa.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 109: Địa lợi

Cái khay bạc tựa như ánh trăng treo móc ở trong bầu trời đêm, mặt đối với trước mắt cực kỳ phổ thông một màn, Sở Thiên lại cảm thấy thấu triệt nội tâm cảm giác mất, chẳng lẽ bí cảnh chủ nhân càng hợp sợ nơi này loại trình độ này, liền thời gian cũng có thể ngưng kết ở đi?

"Đã đoán sai, thời gian một đạo hạng gì thần bí, như thật đúng như thế, người bây giờ còn có thể nghĩ sự tình sao? Chỉ là bố trí trận pháp thì động một chút tay chân, đem nơi đây cảnh tượng cố định hạ xuống."

Phát giác được ý nghĩ của hắn, lão hồ ly ở trong Ngọc Bội mở miệng giải thích nghi hoặc.

"Như vậy cũng có thể?" Nghe vậy Sở Thiên tròn mắt há hốc mồm, cảm thấy mở rộng tầm mắt.

"Hắc hắc, loại này tăng thứ cường giả, như thế nào người có khả năng tưởng tượng. Bất quá, nói đến dễ dàng, nhưng tùy tiện làm được điểm này, người này xác thực rất cao minh. Ở giữa nói không chừng có thiên đại cơ duyên, muốn hảo hảo nắm chắc cơ hội." Lão nhân trịnh trọng nhắc nhở.

Sở Thiên gật gù đầu, đem lời ấy nhớ kỹ trong lòng mình. Chợt tỉnh lại đang tại ngủ nường Huyền Lâm, tại Linh Niệm phụ trợ hạ bình yên rơi xuống đất, một trước một sau tiến vào sương trắng, hướng Huyền Vụ Lâm thâm xử trực tiếp đi đến.

Trải qua tới hôm qua thích ứng, sương mù đối với trong đó tầm mắt trở ngại có chỗ suy yếu, bởi vậy liền tăng nhanh chạy đi tốc độ, mặc dù không thể như ở bên ngoài đồng dạng, không chế Huyền Lâm tiến quân thần tốc tới sáng khoái, lại cũng không giống vừa tới thời điểm, từng bước cẩn thận chậm như ốc sên, sợ từ trong sương mù đột nhiên lao ra cái gì đáng sợ yêu thú.

Bọn họ chạy đi tốc độ, so ra mà vượt Sở Thiên thân pháp toàn bộ triển khai hai thành, lấy loại tốc độ này hành tẩu ước chừng một canh giờ, thụ Lâm Phồn mậu dày đặc, tại trong sương mù xem không mười phần rõ ràng, chỉ cảm thấy đen ngòm một mảnh gió thổi không lọt. Đi vào ngửa đầu nhìn kỹ, phát hiện đầu cành lá cây màu sắc thâm trầm, lấy tay sờ thân cây, phẳng phát biến chất làn da đồng dạng, vừa nhìn liền lên niên kỷ.

Quan sát được loại tình huống này, đừng nói Sở Thiên, liền ngay cả lão hồ ly đều chắc chắn tán thưởng, liền ngay cả phổ thông cây cối, cũng có thể làm như thế chân thật, hiển lộ rõ ràng ra rất nhỏ khác biệt, bởi vậy có thể thấy, bí cảnh chủ nhân lực không chế, đã đến Đẳng Phong Tạo Cực tình trạng.

Thúc dục Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm, khiến cho đốc toàn bộ lực lượng, lan tràn bốn phía điều tra tình huống, hai đạo cường hãn khí tức xuất hiện ở cảm ứng, cũng có Nhất giai hậu kỳ trình độ. Chịu được không chỗ nào không có sương mù dày đặc ảnh hưởng, cho dù là Linh Niệm, cũng chỉ có thể phát giác mấy chục thước phương viên tình huống, nhỏ như vậy khu vực liền có thể gặp được hai cái hậu kỳ huyền thú, vận khí xem như coi như không tệ.

Sở Thiên non nớt trên mặt, lộ ra một tia tự đáy lòng mừng rỡ, hôm nay hắn đem hết toàn lực chạy đi, ngoại trừ thuận tay chém giết cản đường huyền thú, chưa bao giờ đường vòng tìm kiếm bắt giết. Bởi vì xuất hiện huyền thú chỉ vẹn vẹn có Nhất giai trung kỳ trình độ, tuy loại kia tấy lễ xem như hiệu quả được đẩy nhưng kinh qua lão hồ ly nhắc nhở, hắn nghĩ rằng bí cảnh bên trong cơ duyên tuyệt không dừng lại điểm này.

Ôm loại ý nghĩ này, hắn bị kích động lấy chạy đi làm chủ, hậu kỳ huyền thú bản thân chỗ tốt vẫn còn ở tiếp theo, trong đó xuất hiện tiêu chí vào đang tại tiến nhập tính toán làm hạch tâm khu vực, nơi đây có tìm ra hiếm thấy bảo bối khả năng, một khi đem chỉ chiếm dụng, liền có thể phong phú chính mình tài nguyên tu luyện.

Hướng cảm ứng bên trong phương hướng đi đến, sương trắng tản ra, nhìn thấy chúng lư sơn chân diện mục, Sở Thiên hơi hơi kinh ngạc, 2m có thừa hình thể tràn ngập cảm giác áp bách, dày đặc Kim Mao khắp toàn thân, hai mắt hăm sâu khuôn mặt hung lệ, thân thể so với phía trước huyền thú ngưng thực một chút, tướng mạo cùng phía ngoài Kim Mao Viên không có sai biệt.

Mất thấy có người xâm phạm lãnh địa, Kim Mao Viên tức giận nâng lên song quyền tự lòng ngực, hai mắt thay đổi dần màu đỏ tươi, toàn thân khí tức tùy ý tăng vọt, ngửa mặt gào thét một chút, bỏ qua bàn chân đông đông chạy hướng bên này. Sở Thiên cùng Huyền Lâm nhìn chăm chú liếc một cái, từng người cất bước nghênh tiếp, một người chống lại một đầu, tại cổ thụ dày đặc trong rừng triển khai trận chém giết.

Sở Thiên cánh tay trái hắc quang quanh quẩn, thi triển Âm Nhu Kính bên trái khiến phải dẫn, khiến cho con thú này công kích đều thất bại. Kim Mao Viên càng thêm phẫn nộ, bàn tay phiến, gào thét tiếng gió tràn ngập quanh mình không khí, bờ vai dựng, trong đó lực đạo giống như có thể đem cổ thụ cấp dựng ngã lãn, nhưng toàn lực hành động, lại liền hắn bình thân sắc mặt cũng không thể cải biến, thủy chung khó có thể đột phá liên tục phòng ngự.

"Nhìn qua cùng phía ngoài đồng dạng." Sở Thiên trong lòng nghĩ chuyện, động tác may mắn nghiêm túc, vượt qua thân nhất thiểm, tránh đi Kim Mao Viên căn xé, làm trong đó lâm gặm tại trên cành cây, sắc bén hàm răng, khiến cho trên cây nhiều ra một cái động lỗ.

Ngẩng đầu xoay người lại, Kim Mao Viên hung hăng phun ra trong miệng mảnh gỗ vụn, lõm trong đôi mắt màu đỏ tươi càng hơn, bàn chân một đập cỏ xanh mọc cao mặt đất, mặt cỏ sụp đổ hăm sinh sôi khe nứt, rống giận vọt tới đối thủ trước mặt, nâng lên dày đặc bàn tay.

Trong rừng tràn ngập sương mù, giống bị lực lượng nào đó lôi kéo, tí ti từng sợi Triền Nhiếu tại lòng bàn tay của nó, đem trọn cái tay đều bao quát đến, phun ra nuốt vào vào sương trắng tự không trung lướt qua, Sở Thiên ngưng tụ hắc quang tay trái hướng bên cạnh hất lên, vậy mà đột nhiên mất đi hiệu lực không thể kéo động, nhắm trên mặt hung hăng vỗ qua.

"Ồ." Sở Thiên kinh hãi kêu ra tiếng, không kịp suy nghĩ nhiều, bận rộn lấy Linh Niệm ngự sử bản thân, sau này mãnh liệt nhất nhảy lên, rút lui thẳng đến ra hơn mười mét xa, rơi trên mặt đất, bên trái cánh tay bị lực đạo phản chấn gây thương tích, cốt cách hơi hơi đau đớn.

Âm Nhu Kính tuy xảo diệu, lại không phải vạn năng, lại không đem tu luyện viên mãn, Kim Mao Viên bàn tay hấp thu sương mù, ẩn chứa uy lực vượt ra khỏi Âm Nhu Kính cực hạn, nếu không phải hần thủy chung bảo vệ giấu, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện thương thế.

Kim Mao Viên cũng không biết hạ thủ lưu tình, không buông không bỏ truy kích mà đến, Sở Thiên sắc mặt có chút khó coi, tự cho là thể nhẹ nhõm đùa bốn đối thủ, không muốn thiếu chút nữa chơi thoát khỏi. Lão hồ ly thấy hần thua thiệt, vui cười a không chịu được, liên tục trào phúng, hần mặc dù không thể phản kháng, nhưng trong lòng quả thực phẫn nộ.

"Súc sinh, cho ngươi mặt mũi." Ngưng vụ vượn chường lần nữa đánh tới, Sở Thiên đem trong cơ thể nguyên lực tụ tại tay phải, tại lòng bàn tay nhanh chóng hình thành nhũ bạch quang cầu, bên ngoài không tính thu hút, trong đó bao hàm có đủ để khiến cùng thể hệ ghé mắt dò dào năng lượng.

Hần nâng lên tay phải cùng vượn chường đánh vào một chỗ, bạch quang, sương mù đan chéo, va chạm sinh ra sóng xung kích lan tràn ra, hóa thành sóng khí muốn đem dưới chân mặt cỏ cấp toàn bộ nhấc lên.

Lần này thua thiệt lại là Kim Mao Viên, rồi mới công kích tay không lực rủ xuống, ám áp huyết tinh theo khe hở, lần lượt nhỏ xuống nơi này trên mặt đất. Cùng tập luyện Âm Nhu Kính bất đồng, Dương Cường Kính bởi vì trường kỳ tôi luyện, đã tu luyện viên mãn, lúc này nén giận phát ra, mặc dù con thú này có chủ trận ưu thế, lấy sương mù cường hóa công kích, cũng không thể không đang ở hạ phong.

Nhìn thấy tình thế không ổn, Kim Mao Viên trong mắt không khỏi lướt qua giao hoạt, xoay người sang chỗ khác quay đầu bỏ chạy. Sở Thiên ngón tay hơi chấn, bảy tám phi đao xuất hiện lòng bàn tay, gắng sức hướng phía sau lưng hất lên, Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung bên trong gào thét, phát sau mà đến trước nửa đường đem chi bao bọc.

Tại cường hần Linh Niệm gia trì, phi đao từ thú phần lưng tiến nhập, mặc qua tạng trực tiếp xuyên vào trước ngực, mượn dư kinh xâm nhập phía trước thân cây, chuỗi đao vẫn run rẩy. Đơn giản điều khiển vật một đạo, tại Sở Thiên trong tay đúng là khủng bố như vậy.

Kim Mao Viên về mặt khê giết mình, thú đồng tử ra bên ngoài lòi ra, sinh cơ dần dần tiêu thất, nghiêng vào thân thể chậm rãi ngã sấp xuống, không lồ thân thể chưa chạm đến mặt đất, liền hóa thành đầy trời quang điểm, đồng thời chui vào Sở Thiên trong cơ thể.

Híp mắt hưởng thụ lấy thân thể từng giọt từng giọt tăng cường, đợt lần này tẩy lễ hoàn tất, Sở Thiên mở mắt ra, trên mặt hiển hiện thoả mãn thần sắc, cái này hậu kỳ yêu thú đối phó trên là phiên toái, nhưng giết chết tẩy lễ chất lượng vậy mà khác xa lúc trước những cái kia có thể so sánh.

Đảo mắt nhìn về phía một chỗ khác, Huyền Lâm đang cùng mặt khác một cái càn đầu lửa nóng, trong tròng sinh sôi phá toái, bụi mù lộn xộn dương, ô quang kim ảnh không ngừng giao thoa, gào thét cuồng khiêu nhiều tiếng lọt vào tai, bức này tình cảnh thoát nhìn thật là lực bạo.

Dò xét trong chốc lát chiến cuộc, Sở Thiên trong lòng đã có kết luận. Huyền Lâm tốc độ không thể tưởng tượng, phòng ngự vậy mà biến thái đến cực điểm, mượn hai điểm này, liền dựng ở thể bất bại, nhưng Kim Mao Viên vốn là thuộc về hậu kỳ yêu thú nổi bật, thân ở nơi đây có thể hấp thu sương mù cường hóa công kích, cũng khá nhất thời duy trì bất bại. Trước mắt tất nhiên là một hồi đánh lâu dài.

Hần hơi chút trầm ngâm, thúc dục Linh Niệm rút ra chọc vào trên tàng cây phi đao, đem lại lần nữa hướng chính chiến đấu Kim Mao Viên cái ót vọt tới, con thú này cảm ứng được đằng sau tiếng gió chọt lên, dưới sự kinh hãi ý muốn xu thế tránh, không muốn toàn thân khí huyết ngưng tụ, động tác không bị khống chế nơi đây ngưng lại.

Mấy đạo hàn quang tự giữa không trung hăng hái lướt qua, bảy tám đem phi đao chui vào Kim Mao Viên cái ót, tại đây vượn trực giác thành thân thể trầm trọng, không khỏi hướng mặt đất ngã lại, ở giữa cô ý muốn xem hung thủ bộ dáng, vì vậy liều mạng xoay thân thể lại, nhưng bởi vì toàn thân không còn chút sức lực nào, động tác vô cùng chậm rãi, rốt cục tại hần ngã xuống đất phía trước một cái chớp mắt, thấp thoáng chứng kiến đối phương bộ dáng.

Mơ hồ trong tầm mắt, hung thủ tướng mạo, tuổi tác đều không rõ rệt, có khả năng nhìn thấy, chỉ có mi tâm yêu dị huyết hồng con mắt, trong đó mắt đen thâm trầm, giống như có thể hấp thu ánh sáng, nuốt hết sinh mệnh.

Khép lại trầm trọng mí mắt, Kim Mao Viên vĩnh cửu lâm vào Hắc Ám, 2m có thừa thân thể, toàn bộ hóa thành quang điểm, nhượn vật mảnh không tiếng động tây lý vào Sở Thiên thân ảnh.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Chương 110: Khiêu khích

Vất vả chém giết hồi lâu, cuối cùng chỗ tốt lại bị cướp đi, huyền kỳ hơi hơi quay đầu, con mắt màu tím u oán nhìn Sở Thiên liếc một cái. Điều này làm cho hắn có chút ngưng ngừng, bốn ý chỉ là muốn đoạn tiết kiệm thời gian, không muốn biến thành bộ dạng này tình hình, thực ra vô ý.

Nơi đây yêu thú chết đi, những cái kia quang điểm giống như thể có ý thức nhận thức, tẩy lễ mục tiêu, vèn vèn quyết định ở người nào phát động một kích cuối cùng.

Giải quyết xong Kim Mao Viên, Sở Thiên dẫn Huyền Lâm hướng càng thâm xử đi đến. Trên đường gặp được không ít người, trong đó dong binh, kẻ săn thú, độc hành phúc tạp, bất quá đối mặt có địa lợi ưu thế hậu kỳ yêu thú, đại đa số người lựa chọn liên hợp, ba lượng thành đội, bốn năm ôm đoàn đội, đao kiếm chém lung tung, thương kích hồ đâm, đập được kêu là một cái khí thế ngất trời.

Tuy lấy nhiều khi ít, nhưng lẫn nhau lục đục với nhau, đều không ra mùi thành khí lực, sức thể nhanh bạo phát. Hiển nhiên, bọn họ cũng biết cướp người đầu tâm quan trọng.

Như thế đến nay, cho đối thủ một ít thời cơ lợi dụng, ở vào vây quét bên trong yêu thú hung tính quá, sương mù ngưng tụ thân hình, nhào cản chỉ kịp, rất là tạo thành một ít thương thế, thỉnh thoảng có bảo tồn thực lực thẳng xui xẻo nhất thời không xem xét kỹ, cái cổ bị cắn đoạn, mạng nhỏ đương trường đánh mất, tạo thành đoàn đội ít người giảm quân số, những người còn lại nghiêm túc, dùng hết có khả năng không cho thể cục lật úp.

Đương nhiên, có đội ngũ liên đầu buồn thúc dục, bởi vì tụ lực quá mạnh, yêu thú nổi bão, đột phá vây quét một hồi cắn loạn, thương binh hơn phân nửa, dư người thấy tình thế không ổn, muốn hóa thành chim thú tán, cũng tại nhanh chân bỏ chạy, bị yêu thú nhất nhất truy đuổi bên trên giết chết, đương trường khiến cả đoàn bị diệt, tại mắt Sở Thiên phía trước diễn máu chảy đầm đìa một màn.

Đối với loại tình huống này, Sở Thiên lắc đầu, loại này hợp tác làm cho người không dám lấy lòng, bảo tồn thực lực bảo tồn nơi này bị mất mạng nhỏ tình trạng, thật không biết nên nói cái gì cho phải.

Hắn tùy ý nhìn nhìn, cũng không có đến bờ cuối cùng một đao ý tứ, tuy trước mắt không thấy kinh địch, cũng không thù không có thù hận, không muốn vô duyên vô cớ chém giết người khác thu hoạch. Thế thấy yêu thú đều đã có chủ, liền phối hợp hướng thâm xử đi.

Tầm mắt dần dần rõ ràng, sương mù dần dần biến nhạt, trong bầu trời đêm nổi lơ lửng vô số Văn Đóa, đây vốn là không có.

Văn Đóa ứng cùng sương trắng có cùng nguồn gốc, bởi vì Sở Thiên thì thể nhìn thấy, làm một ít yêu thú nổi giận, phía trên văn hóa thành từng đạo bạch tuyến rủ xuống, như bị lôi kéo gia trì tại trong đó thân thể trên hạ thể. Là lấy bên người sương mù giảm bớt, địa lợi ưu thế lại không giảm trái lại còn tăng.

Bí cảnh bên trong ánh trắng khác lạ tại, nhìn như hơi yếu mờ hồ sáng dường như không thể ngăn cản, vô luận là dần dần dày tầng mây, hay là tràn ngập sương mù, cũng không thể tạo thành chút nào trở ngại, sáng tỏ tinh xảo trắng tròn, đột sáng lên cả cánh rừng, khiến người có thể không cần bó buộc, liền có thể tại như mực trong bóng đêm tùy ý hành tẩu.

...

"Chẳng lẽ nơi này còn có người ở?" Sở Thiên kinh ngạc nhìn qua trong nội viện mấy gian thảo bô, nhất thời lại đã quên đang ở bí cảnh, còn tưởng rằng đi đến phủ thông nhà nông viện nha.

"Người choáng váng, nơi đây nhưng thuộc Huyền Vụ Lâm, là vị cường giả kia chỗ cải tạo, tại sao có thể có người ở bên trong sinh hoạt, lại không phải ở bên ngoài." Lời nói ác độc như lão hồ ly, tự sẽ không buông tha cho bất kỳ đã kích hậu bối cơ hội.

Sở Thiên cười cười, vậy mà cảm giác mình ý nghĩ hão huyền. Loại sự tình này cũng không thể trách hắn, rốt cuộc những cái này thảo bô thái chân thực.

Bùn đất phòng thể thấy thể nào cũng là nhân công chế phẩm, nóc phòng có tranh bên trên nhiễm có sương mù hoá lỏng giọt sương, sản phôi mặt đất tuy là bùn đất, lại quét dọn sạch sẽ, hàm chứa ẩm ướt đi qua cũng sẽ không làm dơ vớ giày.

Bốn phía là một vòng thừa thốt hàng rào tường, mà Sở Thiên cùng Huyền Lâm, chính lộ ra kinh hãi ngay người biểu tình, đứng lặng tại trong nội viện tràng địa thượng. Bên trong thực có cây đầu tằm các loại, bên ngoài sinh trưởng cây cối, vậy mà mất đi nơi khác cây cối chọc trời cao độ, tựa như thôn xóm bên trong những cái kia đồng dạng.

Đội tâm tình bình định, hít sâu một hơi, Sở Thiên bước nhanh đi đến cư trái đích thảo bô phía trước, đưa tay một tiếng kéo kẹt đẩy ra cổng tre, bên trong cũng không bụi bặm, là do ở lâu dài không khai mở quan hệ, hơi có vẻ âm u ẩm ướt.

Hắn nhanh chóng dạo qua một vòng, chưa phát giác ra có dị thường, đang muốn ra ngoài, mi tâm khẽ nhướng mày, nghiêng trộm, mục quang rơi vào góc phòng người bù nhìn trên người, đi vội mấy bước, lấy tay bao trùm tại bờ vai của nó, nhắm mắt ngưng thần đứng im thời gian một nén nhang.

Người rom kịch liệt run rẩy lên, tựa như bị dẫn bạo đồng dạng, chợt bùng nổ, trên mặt đất hơn nhiều chồng chất loạn thảo. Sở Thiên trợn mắt phục hồi tinh thần lại, trong đầu đã hơn nhiều Đạo Tín hơi thở, hơi chút xem, hần nhủu mây, nhị phẩm võ học "Điện Ảnh Chương", dưới cái nhìn của người ngoài có lẽ được có thể trong mắt hần, cũng không có quá lớn lực hấp dẫn.

"Tu luyện thử một chút?" Lão hồ ly trầm giọng nói.

Nghe vậy Sở Thiên ngạc nhiên, có thể tại đây lão khẩu khí nghiêm túc, giống như phi đùa cợt, xuất phát từ tín nhiệm, không nói hai lời đem tâm thần bỏ vào trong tin tức.

Lúc hần tu vi còn thấp, liền có thể đem tứ phẩm võ học Âm Dương Ấn Nhập môn, nhị phẩm tự nhiên không nhiều lắm độ khó, không được chén trà nhỏ thời gian, liền đều tiêu hóa hoàn tất, thi triển phương thức nhìn đúng chỗ.

Sở Thiên hít sâu một hơi, khí tức trầm xuống, mục quang ngưng tụ, nguyên lực ngưng tụ tay phải, lòng bàn tay về phía trước mạnh mẽ đánh ra, trên đường quỹ dị rung động, một đạo hắc sắc chương ảnh ngưng lại chia lìa, đồn ra ngoài một cái chớp mắt, liền đi sau truy đuổi bên trên bao trùm, lần này gia trì, chương duyên chợt có kinh phong gào thét, có phần có vài phần uy thế.

"Có chút môn đạo, lại cũng không đáng thành lão tổ tự mình nhắc nhở." Trong lòng của hần đang buồn bực, chợt có sương mù ngưng tụ cùng thủ chương, trên lòng bàn tay mang theo lực đạo, lại rồi đột nhiên bạo tăng rất nhiều, thế công đình chỉ, sóng khí từ lòng bàn tay thoát ly, mãnh liệt đánh vào trên vách tường, tường đất lung la lung lay một hồi, phương ổn định lại.

Bỗng nhiên nhớ lại cùng Kim Mao Viên đánh nhau tình hình, nguyên lai ngoại trừ yêu thú ra, người một khi tu hành nơi đây võ học, cũng có thể được nơi này loại này địa lợi ưu thế. Sương trắng gia trì, cái này phổ thông nhị phẩm võ học, tại bí cảnh bên trong có thể phát huy ra tam phẩm uy lực, nguyên lực tiêu hao như trước bảo trì nhị phẩm trình độ.

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên chiết thân ra khỏi phòng, đi như bay đầy ra một cái khác phiên không cửa, đi vào trung tâm thảo bộ. Căn phòng này phòng vô luận cao độ, hay là diện tích, đều là ba người, góc phòng người rom về mặt rõ ràng rất nhiều, vậy mà nhếch miệng ha ha mà cười, buộc rom rạ đầy đặc rất nhiều, hiển nhiên càng thêm dụng tâm.

"Trong này ghi lại võ học cao cấp hơn, chắc hẳn tại Tam phẩm trở lên." Hần mặt mang mỉm cười nói lầm bầm, không biết là tự nói, còn là cùng sau lưng tọa kỵ mà. Huyền Lân làm ra rửa tai lắng nghe bộ dáng, con gà con ăn mề dẹt dẹt ngoan ngoãn gật đầu.

Sở Thiên đi vào vài bước tiếp cận người bù nhìn, lấy tay sờ bờ vai của nó, nhắm mắt ngưng thần tiếp nhận tin tức, huyền kỳ con mắt màu tím nhìn trong chốc lát, cảm thấy không thú vị liền chớp mắt tạm nghỉ.

Cồng môn tiếng bước chân truyền đến, cung âm dồn dập hỗn loạn, người đến hiển nhiên không ít. Huyền Lân nhảy lên cao lên, thú đồng tử trợn trừng mà khai mở, trong đó từ ý nghĩ càng lớn, thị uy tính cách phần nộ quát một tiếng, ý muốn Chấn Nhiếp xâm phạm người.

"Ồ, là tiểu tử này." Trâu Kiến chỉ vào góc phòng tức giận nói, Sở Thiên tóc bạc thật là dễ làm người khác chú ý, gặp qua một lần, nghĩ nhận thức không ra đều rất khó.

"Hần cái này bộ dáng, chẳng lẽ là đang tiếp thụ truyền thừa." Trâu Minh không hổ là người từng trải, con mắt xảo trá đi lòng vòng, liền đoán tám chín phần mười.

"Súc sinh này tức giận, chặc chặc."

Tới đây người tổng cộng có năm sáu cái, đều là Ma Báo Dong Binh Đoàn dong binh, bọn họ nhân số quá nhiều, như nhét chung một chỗ, nhiều người chao thiếu không tốt phân ra, Lâm Thanh liền làm thủ hạ phân lộ làm việc, từng người tìm kiếm cơ duyên. Mở miệng trên chọc chính là Tào Hâm, tu vi cùng Trâu Minh tương đương, đạt tới luyện thể cửu đoạn, cho thấy đoàn đội bên trong một tay hảo thủ, nghiêng kéo thép thương, thần thái khinh mạn.

Phát giác được trong giọng nói cái loại kia miệt thị ý tứ, Huyền Lân con mắt màu tím bên trong tức giận bốc lên, toàn thân ô quang nhát nhảm, lại bị Tào Hâm hoành thương ngăn lại, long giác oanh một tiếng, đâm vào trên cán thương. Người này nhìn như thô lỗ, kì thực tâm tế như phát, tiện tay thép thương không có thời điểm bắt ly thân, hiển nhiên là loại kia kinh nghiệm lão đạo hạng người.

Huyền Lân bạo phát cựa mạnh, đi phía trước mãnh liệt chấp tay, Tào Hâm bị ép chân sau hơn mười mét, bàn chân đem mặt đất cày xuất đạo thật sâu dấu vết, bên trong thổ nhưỡng bên trong phân ra mà khai mở, tựa như Thổ Long. Tinh Cương chế tác báng thương uốn lượn thành làm cho người lo lắng đường cong.

Trong cơ thể nguyên lực rót vào thép thương, hần nắm chặt thép thương, ra bên ngoài hung hăng vừa đẩy, lấy bản ngược báng thương là cung, đem Huyền Lân làm tiền nổ bắn ra lại, trùng điệp đánh vào trên tường, còn đây là bùn đất xây dựng, tự nhiên không quá chắc chắn, toàn bộ thảo bộ sụp đổ xuống.

Trâu Minh đám người thấy tình thế không ổn, kịp thời nhảy lên tránh đi, có tranh nóc phòng trút xuống ngã quỵ hạ xuống, đem đứng lặng tiếp nhận tin tức Sở Thiên liên quan Huyền Lân che ở bên trong.

Bụi bặm lan tràn ra ngoài, loạn thảo trong đồng, Huyền Lân ngã mất trên người, lấy nó biến thái phòng ngự, tất nhiên là lông tóc ít bị tổn thương.

Sở Thiên đầy ra đoạn tường, khúc gom vào chậm rãi đi ra, đầy bụi đất mười phần chạt vật. Trên thân thể cũng không thấy thương thế, nhưng trên mặt của hần, đột nhiên hiện ra làm cho lòng người lạnh ngắt tức giận, ngân đồng rơi vào xa xa né tránh đám địch nhân trên người, trong đó một vòng tàn khóc

như điện lướt qua.

Uổng hán như kẻ đàn đồng dạng ngây người rất lâu, tùy ý muốn tiếp nhận hoàn tất, lại bị mấy người kia vô cớ cắt đứt, nếu như thế, khôn kiếp, chịu chết đi!

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Ác nhân chi tâm

"Tiểu tử, nhanh lên một chút giao ra truyền thừa, tha cho ngươi một cái mạng nhỏ." Trâu Minh tâm tình không phải rất tốt, trong miệng gào to nói. Tào Hâm cùng Huyền Lân giao thủ, đụng ngã lẫn phòng ốc, sợ vật truyền thừa chịu tổn thất, lại gặp được Sở Thiên không trốn đi, đứng ở đằng xa cùng bọn họ giằng co, liền không đập một chỗ.

"Nhất lũ hỗn đản, tự xưng quý rầy người khác, chuẩn bị tâm lý thật tốt sao?" Sở Thiên nghiêng răng nghiêng lợi nói, mắt giống như có thể toát ra ánh lửa.

"Hắc, một người còn dám kiêu ngạo như vậy, ngươi tại tìm chết?"

Nghe đến đó, Trâu Kiến nhìn không được xen vào nói, nhớ tới lúc trước chính mình cúi người, tự mình đi lùi kéo, lại bị vô tình cự tuyệt, bị nơi này lão đại giữa cho một trận, lòng mang oán hận. Thấy Sở Thiên mục quang quét tới, ánh mắt lảng lệ vô cùng, cái cổ không khỏi co rút, nhớ tới đối phương người đông thể mạnh, nhất thời là gan nhất trắng, ngẩng đầu ưỡn ngực nhìn thẳng vào đối thủ.

Nghe vậy Sở Thiên trầm mặc lại, nguyên lực từ trong cơ thể bạo tuôn ra, quanh thân khí tức không ngừng đề thăng.

"Tiểu huynh đệ, nhìn nhìn chúng ta bao nhiêu người, ngươi nhất định phải động thủ?" Tào Hâm lòng mảy cau lại, rồi mới ngăn ngại tiếp xúc, hán đã đoán được Huyền Lân là hậu kỳ yêu thú, càng thêm da dày thịt béo, vậy mà mắt thấy qua Sở Thiên giáo huấn lỗ họ dong binh một màn kia. Hân trong lòng đoán chừng, bọn họ cho dù có nhân số ưu thế, giải quyết chiến đấu cũng phải hoa một đoạn thời gian, chỉ bằng khiến cho biết khó mà lui.

Đối với cái này, Sở Thiên không có ý định trả lời, khí tức ba động lan tràn, dưới chân thổ địa nứt vỡ, từng đạo rất nhanh hướng bốn phương tám hướng khuếch tán. Huyền Lân thân hình hơi phục xuống, con mắt màu tím ngưng mắt nhìn bắn bay nó Tào Hâm, lân phiến tại ánh trắng chiếu rọi xuống, lóe ra thâm trầm sáng bóng, một bộ muốn nhào bộ đáng.

"Cấp mặt không biết xấu hổ, các huynh đệ cầm vũ khí." Ma Báo Dong Binh Đoàn luôn luôn quá ngang ngược, Tào Hâm lấy là vừa rồi đề nghị, đã đủ đứng trọng tâm, đủ thay người khác suy nghĩ, không ngờ công hiệu quá mức bé nhỏ, cảm giác mình mặt bị hao tổn, thậm chí quá hoá giận, quyết ý muốn đem cái này không thức thời gia hỏa cốt nhục hóa bùn.

Nghe được hán gọi, vài người người xâm nhập tất cả lấy vũ khí, kiểu dáng đủ loại, đao kiếm, liên từ chùy, búa các loại, thúc dục nguyên lực bao bọc thân thể, ngưng tụ trên binh khí, ở trên hàn quang soàn soạt, tu vi đều là không kém, ngoại trừ cáo mượn oai hùm Trâu Kiến, đều đạt đến huyết nhục đoạn trở lên trình độ.

Tào Hâm khuôn mặt lãnh khốc, cầm trong tay báng thương chậm rãi nhắc tới, sắc bén mũi thương chỉ xéo Huyền Lân, luyện thể cửu đoạn nguyên lực, ngưng tụ tại thân thương, khiến cho bên trên kim loại sáng bóng càng thêm thâm trầm, thoát nhìn tràn ngập cảm giác áp bách.

Trâu Minh thì là lấy ra một thanh tuyên hoa búa, trầm trọng lưỡi búa bên trên tỉ mỉ điêu khắc hoa dạng đường vân, lưỡi búa đã mỏng mà lại lợi, nếu là bị chặt lên đích thị là khai mở ngực phá bụng kết cục. Cầm trong tay tuyên hoa búa huy vũ mấy cái nóng tay, hân nghiêng người nghiêng đầu nhìn về phía Sở Thiên, khoe miệng giương lên lộ ra dữ tợn nụ cười.

Ánh trắng nhàn nhạt xua tán sương mù, ôn nhu vậy hướng trong trắng, lại vô pháp suy yếu ở giữa trong lòng mọi người oán giận, nguyên bản trở nên rõ ràng thuần khiết sạch sẽ thổ địa, tại mấy người dưới chân thỉnh thoảng rạn nứt, yên ắng bầu không khí tùy thời đều có thể bị đánh vỡ, hóa thành đám vô gia tranh đấu tranh đấu hung ác chiến trường.

Đột nhiên, Sở Thiên bàn chân giẫm mạnh mặt đất, như mũi tên hướng Trâu Kiến cực nhanh mà đi, rú xuống tại thắt lưng tay phải, nguyên lực dọc theo cánh tay Triền Nhiêu mà đi. Nơi này mục tiêu trước mặt, trong mắt về tàn nhẫn hiện lên, giờ lên cánh tay hướng đối thủ mãnh kích một chưởng.

Thiết chưởng chưa rơi xuống, cuốn sóng khí thổi tan Trâu Kiến tóc đen, khiến cho sắc mặt hán trắng bệch, rồi mới lớn lối biến mất không hề có bóng dáng. Thời khắc mấu chốt, Trâu Minh lách mình nhảy đến đệ đệ trước người, quát lên một tiếng lớn, vung huyền hoa búa nhắm ngay đối thủ đánh úp lại

tay phải đánh xuống.

Sở Thiên không đợi chiêu thế dùng hết, trên cánh tay bỗng nhiên hóa thành hắc sắc, như âm xà lấy quỹ dị đường cong khế cong, lòng bàn tay trùng điệp đánh vào lưỡi búa, trong âm âm nổ vang, hắc bị xa xa đánh bay, chưa rơi xuống, một cái khác dong binh tìm được cơ hội, mặt lộ vẻ nhe răng cười, đem liên từ chuy mãnh liệt hất lên, hướng phía hậu tâm của hắc đập tới.

Lấy Sở Thiên cảm ứng, tự nhiên nắm chắc nơi này điểm, thúc dục Linh Niệm bao bọc thân thể, bàn chân hư không đạp mạnh, giống như con rối, thân hình lại tại dư lực dùng hết, lại lần nữa nâng cao mấy mét, khiến cho liên từ chuy đỉnh đầu phóng qua, vũng vàng rơi trên mặt đất.

Người này phản ứng cực nhanh, một kích thất bại trong nội tâm cảnh giác, bận rộn xoay người lại, thời kỳ Trâu Minh đã bước nhanh đã tìm đến bên cạnh hắc. Trâu Kiến ngưng định tâm thần, tự rước một thanh trang trí hoa lệ kiếm hộ thân, đi theo ca ca đằng sau chạy đến.

này khiến Sở Thiên trong nội tâm thầm khen một chút, mấy người kia tuy ngang ngược, nhưng phối hợp thật là thoả đáng, lộ vẻ hợp tác lâu dài có ẩn ý.

"Tiểu tử, vậy mà sử dụng ra bức này thân pháp, thật sự là quá vô lại." Đánh lên Sở Thiên dong binh bất mãn quát. Hắc không nhìn ra chiêu này thuộc về điều khiển vật phạm trù, còn tưởng rằng là loại nào đó thân pháp võ học, xem như ngạc nhiên.

Không có vì địch nhân giải thích nghi hoặc nghĩa vụ, Sở Thiên cũng không tính mở miệng, lại cũng trợn mắt, loại này ác nhân cáo trạng trước hành vi, cùng với cường đạo Logic quả thực khiến hắc khó có thể tiếp nhận. Nguyên lực ngưng tụ hai tay, thi triển thân pháp vọt tới trong đám người, vận chuyển như gió, cùng ba địch nhân hung hăng chiến cùng một chỗ.

Lúc này, bên kia vậy mà đập lửa nóng. Tào Hâm nguyên lực ngưng tụ thép thương, thẳng khiến cho Hồ Hồ Sinh Phong, như mưa to gió lớn phần nộ duy trì đi qua, một cái khác dong binh thỉnh thoảng huy vũ loan đao ở bên phụ công, lại sừng sốt không có một chút đập ở trên người Huyền Lân, tốc độ của nó thật sự quá nhanh.

"Đây là vật gì, như thế nào chạy nhanh như vậy?" Hắc lộ ra đã gặp quỷ tựa như biểu tình, thu thương dừng lại thế công, theo đồng bọn lui về phía sau một chút, tới kéo ra một đoạn khoảng cách.

Thấy hai người khó có thể truy đuổi, Huyền Lân con mắt màu tím bên trong hiện ra một tia đắc ý. Các người nhiều người thì sao, đuổi không kịp hết thay đều là phí công, đợi mỗi cái thể năng hao hết, còn không phải tùy ý xâm lược.

Tào Hâm mục quang lướt qua, hẹp ánh mắt lộ ra không rõ ràng giao hoạt, như e ngại địch nhân run rẩy lui về phía sau, có thể trong đó phương hướng, chính là Sở Thiên chém giết địa phương.

Cảm thấy chuyển bại thành thắng thời cơ đã đến, Huyền Lân thân hình nhất tiểm, hướng phía hắc cực nhanh qua đi, đầu hướng phía trước mãnh liệt chống đỡ, Tào Hâm kịp thời hoành thương ngăn lại, thân thương bị long giác dùng sức đỉnh đầu, ngoặt thành một cái kinh người đường cong.

"Lân này tuyệt không bị đẩy lùi." Huyền Lân dùng chân khí lực chìm xuống dưới, thầm nghĩ không có khả năng giẫm lên vết xe đổ.

Hai tay buông ra trường thương, như như đạn pháo bị bắn ra, Tào Hâm thân hình một cái mơ hồ, trên không trung kéo ra đường cong rơi vào ba người giao chiến vị trí.

Thế nhưng là, trên mặt của hắc lại không có kinh hoàng. Chiết thân đi qua, nguyên lực chợt ngưng tại tay phải, đốt ngón tay như sấm rền một trận bạo vang, toàn bộ tay đột nhiên bạo tăng vài phần, xem ra như quạt hương bồ, không khách khí một chưởng vỗ qua.

Cho dù là đoàn đội bên trong, đại đa số người đều lấy là Tào Hâm văn văn tự ý thương pháp, trên thực tế, hắc lớn nhất lực sát thương tuyệt chiêu chính là tay không phát ra, đây mới là hắc tối đại bí mật. Nhân sinh hậu thế, hay là giấu chút át chủ bài, chừa chút bí mật, không có bí mật người, thường thường chết vô cùng sớm.

Giữ lại bí mật hắc, đó chính là giải quyết chỗ có từng thấy bí mật địch nhân.

Quạt hương bồ lớn nhỏ bàn tay đánh tới, nhìn qua chất phác tự nhiên, đã không có bám vào nguyên lực sáng bóng, lại không có xé rách không khí gào thét, toàn thân lực đạo đều liễm tại một chưởng ở trong, "Thôi Tâm Chưởng" không tiếng động tới gần, khiến cho Sở Thiên ngực chợt trì trệ, mục quang đột nhiên ngưng tụ, khí tức ba động, thuần trắng sáng bóng nhanh chóng Triền Nhiễm tay phải.

Từ phẩm võ học Thôi Tâm Chưởng, một chưởng đánh trúng thân thể, ám kinh truyền vào tạng, phá toái cơ năng tổ chức, tim đập lập tức đình chỉ, thương thiên hại lý. Nhưng Tào Hâm cùng thử công thật là hữu duyên, tu hành mười phần thuận lợi, tiêu phí một năm, lại có thể tiến dần từng bước.

"Địa liệt búa. " tùy thời thoả đáng, Trâu Minh vậy mà bắt đầu thi triển át chủ bài, nguyên lực ngưng tụ, tuyên hoa đại phù màu sắc càng thêm sâu, ở trên hoa văn phản xạ ánh trắng, như sống lại trông rất sống động. Trùng điệp bước lên trước một bước, mặt đất tại dưới chân rạn nứt ra, xé rách không khí địa liệt búa, theo Thôi Tâm Chưởng một đạo, lấy kinh người thế bỏ về phía đối thủ ngực.

Sở Thiên ngưng mắt đứng trang nghiêm, lòng bàn tay phải, co duỗi bất định thuần trắng quang cầu dần dần hình thành, bên trong bao hàm uy năng chấn động không khí, thỉnh thoảng phát ra như điện lưu xoẹt xẹt âm thanh. Ba người khác tất cả vùng vũ khí, liên từ chuy, đao kiếm một trận loạn đả, ý muốn đưa đến quấy nhiễu hiệu quả, có thể tại hắc cảm giác hạ khó có thể che giấu, chợt hiện chuyển xê dịch trên nhẹ nhõm trốn tránh qua lại, lòng bàn tay năng lượng cầu tiếp tục ngưng thực.

Huyền Lân phản ứng kịp, muốn cứu viện, nhưng chuyện tới đột ngột, mặc dù nó có một không hai tốc độ, như trước đã thua bởi hiểm ác nhân tâm.

Tự lực hoàn tất, Sở Thiên giờ tay đem lòng bàn tay bị trắng hướng tiền phương, cùng tới công Thôi Tâm Chương cùng địa liệt búa trùng điệp oanh cùng một chỗ, tia sáng chói mắt tự va chạm điểm bạo phát, nguyên lực ba động từng vòng ra ngoài lan tràn, mặt đất sụp đổ, từng đạo khe nứt rạn nứt khuếch tán, thổ bụi giờ lên che đầy tầm mắt, khiến người thấy không rõ trong tràng tình hình.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Người nào không có sâu sắc

Quang mang chói mắt tràn ngập cả cái tiểu viện, nguyên lực va chạm, vòng hình dáng rung động từng tầng ra ngoài lan tràn, thật sâu khe nứt xé rách đại địa, bụi đất giờ lên che đầy làm cho người lo lắng tình hình chiến đấu.

Bụi mù tán, Trâu Kiến ba người rốt cục thấy rõ trong tràng tình hình, trên mặt đều là lộ ra nồng đậm sắc mặt vui mừng, vũ khí trong tay khẽ run, nguyên là hưng phấn mà toàn thân run rẩy tạo thành.

Trâu Kiến lòng mảy mui lại, một vòng ngoan độc từ trong mắt hiển hiện, thầm nghĩ khiến tiểu tử nguoi không cảm thấy được, ngày này sang năm, sẽ là của nguoi ngày giỗ. Nội tâm đã bắt đầu suy nghĩ, đợi Sở Thiên bị thua, nên như thế nào đem bào chế.

Chỉ thấy Tào Hâm, Trâu Minh hai người đứng lặng chỗ cũ, không thấy có thậm khác thường, trên tức nhìn Sở Thiên, Tào Hâm trên mặt, có chứa mưu kế thực hiện được đắc ý. Sở Thiên thì là rời khỏi mấy thước cự ly, trước mặt của hắn, in một chuỗi dấu chân thật sâu, hiển nhiên là chịu không nổi lực rút lui đến tận đây, huyết tinh tí tách vào xuôi theo tay phải ngón tay chảy xuống, chậm rãi nhuộm hồng cả mặt đất.

Gặp tình hình này, Huyền Lân một tiếng rống giận vang lên, đang muốn nhào tới, muốn cùng liều cái nguoi chết ta sống, lại bị Sở Thiên giờ tay ngăn cản, hắn chậm rãi ngừng đầu, non nét bỗng nhiên trên mặt lộ ra nụ cười cô quái, làm cho người ta lấy không hợp tuổi tác huyết tinh cảm giác.

"Tiểu tử, nhận thức thua cũng tha cho nguoi một mạng." Thấy ca ca cùng Tào Hâm ỏn chiếm thượng phong, Trâu Kiến đi lên trên đùa, nói đến đây có chút dừng lại, trên mặt trên chọc đột nhiên thay đổi lạnh lùng nghiêm nghị: "Lừa gạt nguoi, hôm nay nguoi hẳn phải chết không thể nghi ngờ, nếu có kiếp sau, nhớ rõ có chút sâu sắc, biết người nào không thể đắc tội."

"Ta là so với nguoi hùng hồn chút, như là các nguoi nhận thua, cũng nguyện ý lẫn lộn ra ngoài, cũng không phải là không thể bọn nguoi một con đường sống." Sở Thiên giống như không có tai vạ đến nơi giác ngộ, khoe môi tiểu ý có chút kỳ lạ.

Đối với cái này, Trâu Minh nhìn nửa ngày, cuối cùng không có đành chỉ gườm mặt cuồng tiếu: "Ha ha, lão tử hành hạ chết người cũng coi như hơn nhiều, như nguoi sắp chết đến nơi vậy mà cự không nhận sai, thật sự là lần đầu tiên thấy."

"Tiểu huynh đệ, không thể không tán thưởng nguoi một câu, hành động được đấy nếu không phải nguoi trên lòng bàn tay bị thương, ta nói không chừng thực tin." Tào Hâm bẻ bẻ cổ, toàn thân sáng khoái, cười ngắt lời nói, ánh mắt của hắn, nhìn chăm chăm Sở Thiên trên tay miệng vết thương. Bởi vì Sở Thiên giờ tay ngăn lại Huyền Lân hỗ trợ, thương thế khuếch đại ra, huyết tinh đem chút cánh tay đều nhuộm là hồng sắc.

Chú ý tới tầm mắt của hắn, Sở Thiên cười cười, giương lên bị thương tay nói: "Nguoi nói ?"

"Đều tới thời điểm này, trang phục vô tri có ý gì đâu, không thể tranh thủ bất kỳ đồng tình. Nếu như nói nghĩ kéo dài thời gian, cũng chỉ là mở rộng thương thế, thực không hiểu nổi nguoi đang suy nghĩ gì?" Nhìn Sở Thiên mặt nhìn nửa ngày, cuối cùng nhìn không ra cái nguyên cớ, Tào Hâm lắc đầu, ngữ khí hàm chứa khinh thường.

Ma Báo đoàn đội một phương tự cho là giết Sở Thiên, chiếm giữ thượng phong, vậy mà không vội ở giết chết đối thủ, mà là như mèo trên chọc ở dưới lão thử đồng dạng, không trên đùa tới để mình thỏa mãn quyết không bỏ qua.

Vậy mà không có kỳ quái bọn họ là nghĩ như vậy, Tào Hâm cùng Trâu Minh đều là người từng trải, giao thủ thời gian mặc dù không quá lớn, cũng đã nhìn ra, Sở Thiên một thân công phu, vượt qua tám phần đều trên tay, tay phải thương thế không tính quá nặng, có thể tại loại này bộ vị yếu hại, chỉ cần chút miệng vết thương, cũng đủ để ảnh hưởng đến toàn bộ cục diện.

Sở Thiên ung dung cười cười, đang lúc mọi người ánh mắt khinh miệt, chậm rãi nhấc tới tay trái, nhẹ nhàng lòng bàn tay, chỗ đó, miệng vết thương nghiêng xẹt qua cả bàn tay. Lúc này tại người khác nhìn không đến nơi đây, bằng tốc độ kinh người, tại ngân quang hạ khôi phục, huyết dịch dừng lại lưu cơ bắp sinh trưởng, thương thế dần dần khép lại.

Đây tự nhiên là Linh Niệm công hiệu, loại này tân sinh năng lượng, là thành tựu Niệm Sư chi vị, do Tinh Thần lực cùng Linh Năng dung hợp mà thành, xem như chủng đặc thù năng lượng.

Bình thường lúc tác chiến, đã có thể trong suốt vô hình, như phổ thông Tinh Thần lực đồng dạng, bí mật nơi đây lan tràn đi qua, dò hỏi đối thủ tại chút bất tri bất giác, lại có thể làm Linh Năng dùng, tăng phúc công kích lực độ, cũng hoặc trị liệu miệng vết thương.

Tại Sở Thiên vuốt ve hai tay chữa thương, Trâu Minh, Tào Hâm hai người một cái hai tay ôm vai, một cái đứng chấp tay, đều có chút hăng hái nơi đây mặc hẳn hành động, kiên nhẫn chờ đợi, nhìn hẳn cuối cùng có thể chơi ra cái gì hoa dạng, nhìn qua đã tính trước, không sợ hãi.

"Đại ca, đêm dài lắm mộng, theo ta thấy không cần lẽ mề, không bằng. . ." Dừng lại đưa lỗ tai lại nói, Trâu Kiến dưới bàn tay thiết, làm cái cắt cổ động tác.

Nghe vậy, Trâu Minh nhú mày, còn không nói gì, Tào Hâm xen vào nói: "Không vội, hẳn trở mình không được. Đoán chừng hẳn chính hướng vết thương bôi lên Kim Sang Dược, cũng mặc kệ loại thuốc nào, đều cần ngồi xuống điều tức, vận chuyển nguyên lực phát huy được lực, mới có thể tạo được hiệu quả."

"Chúng ta sẽ cho hẳn ngồi xếp bằng điều tức thời gian sao, thật sự là quá ngây thơ rồi." Trâu Minh mặt mũi tràn đầy khinh thường nói, chủ đề vừa chuyển, bắt đầu răn dạy đệ đệ: "Tiểu Kiến, không phải ta nói nguoi, đều lớn tuổi như vậy, còn như vậy thiếu kiên nhẫn, phải học được muốn con mắt quan sát thế cục, hiểu không? xem người ta làm thế nào làm việc."

Thấy ca ca vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, Trâu Kiến sắc mặt đỏ bừng, biểu tình rất là xấu hổ, khúm núm, như con gà con ăn mết liên tục gật đầu, tuổi thơ của hẳn cha mẹ chết sớm, do huynh một tay nuôi lớn, đối với huynh trưởng đã sợ mà lại sợ.

Đối với cái này, Tào Hâm ha ha mà cười, nội tâm hưởng thụ cực kỳ, trên mặt vẫn không thể lộ ra quá nhiều tốt sắc, khoát tay, thần thái rất là khiêm tốn.

Chính lời nói, Sở Thiên trợ thủ đắc lực tách ra, phải tay vừa lộn, đem lòng bàn tay biểu hiện ra cùng mọi người nhìn, nụ cười trở nên cao thâm mặc trặc dâng lên trên lòng bàn tay trơn nhẵn như lúc ban đầu, chỗ nào còn có miệng vết thương, tuy có lưu máu đen, lại thuộc năm xưa xưa cũ bút tích, thật dài miệng vết thương, lại vô thanh vô tức nơi đây khép lại.

Trâu Kiến mặt mang hoài nghi nhìn ca ca, Trâu Minh cho thấy miệng há tròn, tròn mắt há hốc mồm, thì thào lầm bầm: "Không có khả năng, tuyệt không có khả năng này."

Sự thật thật sự là rất không phải, chỉ cần bôi lên trong chốc lát, liền ngồi xuống đều không cần, liền toàn bộ được rồi, tối thiểu xem ra đã khỏi hẳn. Như thể được vật, đứng là thần kỳ như vậy.

Tào Hâm cho thấy nhéo lông mày đầu, suy nghĩ thời gian thật dài, cũng nghĩ không ra nguyên do, kêu lên một tiếng khó chịu giả thần giả quỷ, liền quay đầu lại lại, ý định nhặt về thép thương, nhanh lên một chút kết quả giả thần giả quỷ tiểu tử, lấy loại trừ trong nội tâm dần dần lên một chút bất an.

"Ồ, thương của ta rồi" Tào Hâm mục quang quét tới, thấy thép thương không tại ký ức vị trí, không chịu được ngăn ngại, tìm đồng tìm tây tìm không được, cũng không giống bị yêu thú ăn dấu, ồ, nó tại nhìn cái gì.

Theo Huyền Lân mục quang nhìn, hẳn không khỏi sắc mặt đại biến, thò ra tay muốn bắt bay nhanh thép thương. Mới vừa cùng Huyền Lân giao thủ, bị ném trên mặt đất, lúc này lại như lực lao bị cưỡng cung bắn ra, đâm rách không khí hướng phía Trâu Minh hậu tâm hung hăng đâm. Tinh thần tu vi đột phá Niệm Sư, chỉ là đơn giản điều khiển vật, liền có thể phát huy ra làm cho người khiếp sợ uy lực.

Lấy Tào Hâm kinh nghiệm không khó đoán được, như cường ép lấy tay ngăn trở, dù cho hẳn luyện thể cửu đoạn, cũng sẽ đâm phá vỡ lòng bàn tay, đương trường rơi vào tàn phế kết cục. Vừa nghĩ đến đây, trong nội tâm khó tránh khỏi rụt rè, tốc độ hơi trì hoãn, tay không khỏi dựa vào bàn năng co rụt lại.

"Phốc phốc."

Tựa như phát giác được sau lưng tiếng gió, Trâu Minh muốn xoay người sang chỗ khác, máu trong cơ thể không có báo hiệu nơi đây đình trệ, động tác không khỏi chậm một chút, thép thương kéo theo lực tạt tiếng gió, lấy không thể ngăn trở từ phía sau lưng của hẳn nhập, một chút hàn tinh toát ra trước ngực, lại là sắc bén mũi thương.

Tuyên hoa búa thoát ly vô lực tay rơi xuống, Trâu Minh bịch một chút nằm nghiêng trên mặt đất, máu tươi từ ngực mãnh liệt mà ra, muốn nhìn giấy dựa lại vô lực chuyển động, bảo trì cái tư thế này, chân hơi gõ gõ, ánh mắt bên ngoài trở mình nhân Bạch Lộ ra, còn không kịp nhắm lại hai mắt, suy nghĩ liền vĩnh cửu đất sụt nhập Hắc Ám.

Đối với cái này, Tào Hâm quả thật không thể tin tưởng mắt của mình, nhưng trường kỳ xuất thần nhập chết, sớm giao phó hẳn tốt đẹp chính là tâm lý tổ chất, cường ép ổn định tâm tình, nguyên lực ngưng tụ hai tay, đốt ngón tay bạo vang, toàn bộ tay hơi hình như quạt hương bồ, lực đạo bên trong bao hàm, chính là là bài tây của hẳn Tội Tâm Thủ.

Thế nhưng là, hẳn ba vị đồng đội đều không có biện pháp như thế bình tĩnh, thấy thực lực cường hẳn như Trâu Minh, cho thấy cỗ họng đều không kêu một tiếng, liền trong chớp mắt chết đi, đều bị làm cho tròn mắt há hốc mồm, tâm thần khó có thể tự kiểm chế, đối ngoại kiệt ngạo Trâu Kiến, mất đi người tâm phúc, đại não một mảnh mờ mịt, đứng quần ẩm ướt, nước tiểu mùi khai tràn ngập ra ngoài.

Tại ba người ngẩn ngơ ngây người, vẫn yên lặng tại Trâu Minh tử vong, hăm vào vũng bùn mà vô pháp tự kèm chế, mấy đem phi đao phân thành ba đường, hàn quang vèo lướt qua phía chân trời, từ thân thể bọn họ chỗ hiểm vị trí chui vào, khiến cho liên tử chuy cùng loan đao hai cái dong binh, ngực bên trong đao bị mất mạng tại chỗ.

Trâu Kiến che cái cổ, ngón tay vào Sở Thiên không biết muốn nói gì, lung la lung lay đến gần mấy bước, vô lực đổ xuống, máu tươi từ trong cổ họng đao vị trí phun ra, dưới háng ướt sũng, trên mặt hiển hiện một tia hối hận, cho là hối hận không nên khiêu khích không chọc nổi địch nhân, dẫn đến chính mình bị chết nơi đây.

Thấy tình thế không ổn, Tào Hâm trông mặt hơi híp, mặt hiện vẻ sợ hãi, trong nội tâm sợ hãi, đang định bứt ra chạy trốn, đỉnh đầu chợt có mây đen tụ tập, ước chừng hơn một trượng lam nhạt tia chớp vào đầu rơi xuống. Hoảng hốt, hai tay liều mạng bên trên đây, ẩn chứa toàn thân khí lực Thái Âm Chương, cùng thuật pháp "Lôi Lâm" chính diện chạm vào nhau.

Một tiếng ầm vang nổ mạnh, cả cái tiểu viện đều khê chấn động, tựa như không chịu nổi trọng áp, tùy thời đều nhau lật úp .

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Lão Bà Bà

"Van cầu..." Bị "Lôi Lâm" bỏ qua đi, Tào Hâm trên mặt loại kia treu tức biến mất, cả người phảng phất hóa thành Hắc Thán, vô số miệng vết thương chảy ra đỏ thẫm huyết tinh, giống như lỗ hồng bên trong Hòa Tinh sáng tắt, trong ánh mắt hiển hiện một vòng xin khoan dung về.

Nhưng mà, không đợi lời của hắn nói xong, Trâu Kiến yết hầu bên trong đao, chuỗi đao lung lay bị rút ra, hóa thành lưu quang, ra ngoài kéo ra đạo sâm hàn dấu vết, thẳng chui vào Tào Hâm không hề có phòng ngự ngực, Tào Hâm toàn thân kịch chấn, ngửa mặt chậm rãi ngã vào trên đất.

Đứng dậy tại trên thân người lực loại, Tào Hâm cùng tay phải của Trâu Minh ngón trở mang theo dung giới, ba người khác vèn vèn tùy thân mang theo nguyên thạch và rải rác Vật phẩm, không kịp mảnh, đem chỉ thu hồi cho Giới Không, chiết thân tới loạn thảo đoạn tường bên trong vùi đầu lay, phí thật lớn công phu mới khiến cho người bù nhìn lộ ra, thoạt nhìn còn hoàn chỉnh, hẳn là còn có thể sử dụng.

Thoáng lấy lại bình tĩnh, Sở Thiên lấy tay chụp lên bờ vai của nó, nhắm mắt ngưng thần tiếp nhận tin tức, Huyền Lâm uy phong lẫm lẫm ở bên hộ pháp. Tiếng bước chân vang lên, vài đạo tham lam mục quang nhìn quét qua, Huyền Lâm NGAO...OOO một tiếng rống giận vang lên, Nhất giai hậu kỳ tu vi bộc phát ra. Người đến hơi chút do dự, thu hồi trong nội tâm ý muốn lui trở về.

Thứ nhất Huyền Lâm thực lực không tệ, thứ hai cùng Sở Thiên liên quan chặt chẽ, làm cho người ta không khó liên tưởng đến Ngự Thú Sư, mà loại người này cũng không tốt gây, không ai nguyện ý vì không biết chi vật, lỗ mắng nơi đây đắc tội một vị không rõ chi tiết Ngự Thú Sư, đây là lỗ vốn mua bán.

Một lát sau, người bù nhìn run rẩy bạo liệt, Sở Thiên mở mắt ra, trong ánh mắt hiện ra một vòng mừng rỡ, vật ấy ghi lại tứ phẩm võ học "Ngân Lâm Bộ" phương pháp tu luyện, nếu có thể nhờ vào mây mù chỉ khí phụ trợ, nên có thể phát huy ra tiếp cận hoặc sánh ngang Vật phẩm hiệu dụng.

Lần này nhiều người nhần tap, không nên bể quan tinh tu, hẳn cố nén lập tức lĩnh hội dục vọng, bước nhanh đi vào cuối cùng một gian thảo bộ, lấy tay đi tiếp thu người bù nhìn tin tức, lần này thời gian tính toán lúc trước ngắn một chút, có lẽ là nhiều lần tiếp nhận truyền thừa, tối tâm bên trong tăng cường cùng loại này truyền thừa kết hợp.

Người rom ghi lại vào Hoàng giai trung cấp công pháp, tuy phẩm giai không cao, nhưng so với hiện tại sử dụng Dẫn Khí Quyết không thể nghi ngờ tốt hơn nhiều. Nhưng vấn đề là hẳn hiện tại chỉ có luyện thể tám đoạn, mà thử công cần Uẩn Khí Cảnh trở lên năng lực tu luyện, có trời mới biết đột phá cái này nhất cảnh giới, cần tiêu phí bao lâu thời gian. Tại hẳn hiện tại xem ra, thử công không thể nghi ngờ là gân gà.

Sở Thiên đề xuống trong lòng uể oải, mặc kệ như thế nào, có thể đạt được Ngân Lâm Bộ, như thế nào đều tính có thu hoạch. Vừa nghĩ đến đây, hẳn dẫn Huyền Lâm đi ra thảo bộ, rồi đi phiên khu vực này, trở lại sương mù tràn ngập Huyền Vụ Lâm.

Thảo bộ chỗ khu vực, cũng không có thoát ly rừng rậm, chỉ vèn vèn có vài trăm mét phương viên, trong đó không thấy sương mù, vừa ra cái phạm vi này, liền trở lại tới tràn ngập sương mù Tùng Lâm.

Cái này mảnh bao la Đại Sâm Lâm, có vô số thảo bộ truyền thừa chỉ chút như sao trên trời, chờ đợi người hữu duyên dò tìm qua, nhất nhất vạch trần chúng thần bí.

Bất quá, Sở Thiên cũng không để ý tới những cái này, ý định trước tiên đem trong tay Ngân Lân Bộ tu thành, tiến thêm một bước đề cao thực lực của hắn. Trục giác nói cho hắn biết, bí cảnh bên trong bảo tàng đông đảo, chắc chắn dẫn phát cực kỳ kịch liệt tranh đoạt, đến lúc đó giữa lẫn nhau thắng bại, chủ yếu quyết định ở ai mạnh ai yếu.

Lúc trước thấy Lâm Thanh cùng Cổ Phong, mang cho hắn rất lớn áp lực tâm lý, cho dù đã thành tựu Niệm Sư, cũng thuần thực nắm giữ hai loại thuật pháp, như trước không ổn, không bằng tận lực cường hóa bản thân thực lực, một khi tới đụng với, cũng có thể thêm một ít nắm chắc.

Vì vậy nội tâm suy nghĩ, trước tìm một chỗ vắng vẻ chi địa, tại không người quấy rầy dưới tình huống tập luyện Ngân Lân Bộ, lấy ứng phó sắp đến nơi đại chiến. Sở Thiên cùng Huyền Lân thi triển tốc độ, trốn tránh qua cản đường huyền thú chui vào trong rừng trong sương mù.

...

Nhìn qua trong vũng máu mấy vị thuộc hạ, sắc mặt của Lâm Thanh trở nên dị thường khó coi, cứ như vậy trong chớp lát, toàn bộ đều chết mất. Lúc trước phân lộ hành sự, chính là sợ bọn họ tạo ngộ nguy hiểm, mới làm mấy vị hảo thủ tụ hợp cùng một chỗ, lại không nghĩ đều táng thân.

Sau lưng đoàn viên có thể thấy bộ dạng này thảm trạng, không còn nữa ngày xưa dũng mãnh, đều dọa đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy. Bọn họ vốn thường thấy sinh tử, người bên ngoài chết sống tự không để trong lòng, nhưng trước mắt người chết, thế nhưng là cùng thuộc một đoàn đồng đội a.

Một cái làn da biến thành màu đen người trẻ tuổi ánh mắt kinh khủng, ngay tại tối hôm qua trước khi ngủ, Trâu Kiến còn cùng hắn đàm luận, đợi sau khi rời khỏi đây, tìm một chỗ ăn chơi đàn điểm, hảo hảo giảm bớt áp lực nén. Hảo hữu âm dung tiểu mạo rõ mòn một trước mắt, không muốn lại chết thảm như vậy, yêt hầu phá toái, huyết tinh chảy đầy đất.

Hảo hữu mất đi, người này lại không có chút nào báo thù ý tứ, gót chân đều bị làm cho như nhũn ra, thực lực của hắn yếu ớt, so với Trâu Kiến vậy mà không mạnh hơn bao nhiêu, đi lên cho thấy tạng không cái nhân mạng, chỉ cần thương tiếc là được rồi, về phần trả thù hung thủ, đó là chuyện lão đại.

Nhìn nhìn bị thép thương xuyên qua Trâu Minh, đi lên nâng dậy Tào Hâm, Lâm Thanh nhớ lại hai người đồng đạo chỗ tốt, đây chính là trợ thủ đắc lực, không nói đến thực lực không tệ, vượt mong ngựa công phu, đó cũng là ngàn dặm mới tìm được một, cho dù phóng tầm mắt toàn bộ tầng bậc giới, cho thấy phượng mao lân giác tồn tại, mỗi lần cũng có thể lấy được một cái thoải mái.

"Hỗn đản, ta muốn giết ngươi, nhất định sẽ giết ngươi."

Cường hãn Tinh Thần lực, từ Lâm Thanh Nê Hoàn Cung bên trong cuốn tới, tựa như phong bạo đồng dạng, bị làm cho quanh mình các tiểu đệ cảm như hén, trong khoảng thời gian ngắn vài lần chấn kinh, nếu không phải bọn họ kinh nghiệm ma luyện, cũng coi như có chút tâm lý tổ chất, e rằng sớm bị dọa thành con mắt tái đi hôn mê đi, có thể dù vậy, như cũ tại trong lồng ngực rung động, đồng đồng đồng nổi trống nhảy cái không chỉ.

Mượn khế ước kết hợp, Thanh Ma Bảo tựa như phát giác được chủ nhân phản nộ cùng bi thương, nội tâm cảm động lây, đã tính thân thể run rẩy, bộ lông chuẩn bị dựng thẳng lên, giữa đầu rít gào một chút, gào to vang vọng phía chân trời, yêu thú cấp hai khí tức áp bách, khiến cho phụ cận không khí đều dần trọng thêm vài phần, đoàn viên có thể không khỏi thay hung thủ mặc niệm.

Mặc kệ người như thế nào thần bí, ra sao thành, như bị Lâm Thanh đại ca tra được, chỉ sợ cũng đủ người chịu được, rơi ở trong tay, e rằng liền muốn chết đều trở thành một chủng hy vọng xa vời. Nghĩ tới lão đại chỗ khủng bố, mọi người chỉ cảm thấy nội tâm hơi lạnh, toàn thân giống như bị đông lại không thể động đây, giống như gặp rủi ro bị nhốt hầm băng.

...

Trước mắt thác nước khuynh tiết hạ xuống, điểm một chút óng ánh bọt nước văng khắp nơi, khiến cho phụ cận không khí đều ẩn chứa tí ti ẩm ướt ý tứ.

Đây là một chỗ huyết động, thác nước như nước mãnh vài che đây bên trong, vậy mà ngăn cách bên ngoài tầm mắt của người, nếu không phải Sở Thiên thi triển Huyết Yêu đồng tử, phát giác được bên trong khác thường, nói không chừng cũng sẽ đem nơi đây bỏ qua.

Vách đá thác nước ra, hiếm có dấu người biết, ngẫu nhiên có thể thấy một ít huyền thú, không có đột phá nhị giai, lại cũng không ảnh hưởng toàn cục, chính thích hợp lấy ra luyện tập.

Trầm ngâm một lát, Sở Thiên cùng Huyền Lân câu thông, khiến nó tự hành ra ngoài, liệp sát huyền thú đề thăng tu vi. Từ phẩm võ học phi so với bình thường, tu luyện Dương Cương Kinh, bỏ ra hơn nửa tháng mới tính tiểu thành, luyện đến viên mãn càng cần mấy tháng lâu. Ngân Lân Bộ này tu luyện, nghĩ đến cũng sẽ không quá mức thuận lợi.

Hướng chi, lấy năng lực của nó, cho dù gặp được kinh địch, đánh không lại tổng chạy trốn, không có cái gì thật lo lắng.

Huyền Lân con mắt màu tím bên trong lộ ra một tia hưng phấn, lác lác long vĩ, hóa thành ô quang lao ra thác nước. Sở Thiên xếp bằng trong động một khối trên tảng đá, hai mắt nhắm lại, tâm thần chìm vào Ngân Lân Bộ phương pháp tu luyện.

...

Cùng lúc đó, vô cùng xa xôi to lớn trong đại điện, cao cao tại thượng trên vương tọa, cũng không có ngồi lên quân lâm thiên hạ quốc chủ, ngược lại ngồi lên cái đầu đầy xoà tung tuyết Lão Bà Bà.

Quốc chủ đang mặc rõ ràng hoàng cầm bảo, đầu đội trân bảo vương miện, ngày xưa bá đạo đều không có, đứng trang nghiêm tại hành lang, khuôn mặt của hắn, có một vòng phát ra từ đáy lòng kính nể, khí tức như rồng, toàn thân nguyên khí mênh mông như biển, hô hấp trong đó mơ hồ tác động thiên địa lực lượng, tu vi thâm bất khả trắc, quả thật đạt đến nghe rợn cả người tình trạng.

Quanh mình đứng hơn mười vị cầm vệ, mỗi cái eo buộc bội đao như kiêu tượng điêu khắc yên lặng đứng lặng, tỉ mỉ cảm ứng, trong vô tựa hồ cũng không phải là sắt thép các loại, mà là tồn hậu thế trên vật sống đồng dạng, nếu là người biết hàng lúc này, định có thể nhận ra đây là phóng tầm mắt toàn bộ Liệt Nham thành, đều tìm không được một thanh Linh binh.

"Bệ hạ, ngài phân phó đồ vật, toàn bộ thu xếp hoàn tất." Khí chất cao quý chính là cung nữ khom gối quỳ xuống, đem khay cao cao hiện lên tại trán phía trên, khăn gấm phía dưới, nồng đậm được lực phát ra, đỏ thắm tham tu lộ ra ra ngoài, màu sắc óng ánh, bên trong giống như khí huyết sục sôi, chính là nhắc lên khó kiểm kê trân huyết tinh Long Tham.

Trong thiên địa linh được ngàn vạn, có thể phân ra cửu phẩm, huyết tinh Long Tham thì áp đảo cửu phẩm phía trên, vượt xa xa thường nhân nhận thức.

"Các loại." Cái này quốc chủ không nhúc nhích, chỉ nói một chữ, liền tiếp theo nhìn trên vương tọa Lão Bà Bà. Kỳ thật, hai người cũng chưa quen thuộc, Lão Bà Bà mười mấy ngày trước, Dạ Lâm nơi đây, chỉ dùng một chiêu, liền đem quốc chủ chế thành dễ bảo, từ nay về sau, như hầu hạ tổ tông, thậm chí ngay cả biểu tượng vô thượng quyền uy vương tọa, đều cấp lão nhân ngồi lên chơi.

Quân quyền, Vương Uy cao không thể chạm, nhưng đây là tương đối, nếu là đụng với năng lực thông thiên tuyệt thế cường giả, liền nhất mao tiền cũng không đáng, dù cho bị tước đoạt Vương vị cũng không có câu oán hận. Trên thực tế, nếu có thể dùng Vương vị đổi lấy người bậc này ưu ái, tin tưởng đại đa số quốc chủ đều đứng xếp hàng, cam tâm tình nguyện chấp tay dâng.

Đối với người bên ngoài cách nhìn bỏ mặc, con mắt của Lão Bà Bà, gắt gao nhìn khô gầy hai tay bùng lấy thủy tinh cầu, nếp nhăn rậm rạp thương trên mặt dày, thỉnh thoảng có khiến người tim đập nhanh say mê hiển hiện, nguyên bản đục ngầu con mắt, đúng là bắn ra kỳ dị sáng bóng, trong miệng thì thảo tự nói: "Giết đi, chết đi."

Thủy tinh cầu giống như hàm chứa vô tận ma lực, bên trong chính trình diễn vào đặc sắc một màn, một tòa đơn sơ thảo bộ, một vị thanh niên mặt lộ vẻ dữ tợn, đem trường kiếm trong tay hung hăng đâm vào địch nhân lồng ngực, vậy mà không rút ra, ánh mắt nóng bỏng, lấy tay che tại góc phòng người bù nhìn trên bờ vai.

Huyết tinh theo địch nhân ngực chảy ra, chậm rãi nhuộm hồng cả mặt đất, huyết hồng sắc màu tràn ngập toàn bộ thủy tinh cầu. Lão Bà Bà hô hấp dồn dập, trên mặt say mê vẻ càng sâu, toét ra mọc ra thông suốt nha khô quát miệng, kiệt kiệt cười quái dị vang vọng tại trong cung điện, bị bốn phía vách thành ngăn trở không ngừng vòng qua vòng lại, kéo dài không tiêu tan.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 114: Cá lớn

Trước mắt là vô tận xanh thẳm biển rộng, trong không khí tràn ngập ướt mặn ý tứ, dày đặc tầng mây khiến cho hoàn cảnh thoát nhìn có chút âm trầm.

Bỗng nhiên, một đạo điểm trắng hướng Sở Thiên ở trước mặt vọt tới, tốc độ cực nhanh, mặc dù dùng nhanh như điện chớp cái này từ ngữ, hình dung trên đều có chút vô lực. Phía trước một cái chớp mắt vẫn còn ở tầm mắt biên giới phía chân trời, nháy mắt liền bổ nhào vào hấn cách đó không xa. Nguyên bản ra nho nhỏ điểm trắng, đã hóa thành bên trong chia làm hai sóng động trời.

Bên trái phải lớn trong đó, có bàng nhiên vật sống tại vùng vào cái đuôi du động, cách tới gần vừa nhìn, đúng là mảnh trên trăm trượng dài cao vài chục trượng cá lớn, Sở Thiên chưa bao giờ thấy qua hình thể như thế hùng vĩ sinh linh, nghẹn họng nhìn trần trời, non nớt trên mặt lộ ra nồng đậm hưng phấn.

Sóng biển nhắc lên, thủy hoa tiên bắn tới trên mặt của hắn, ướt sũng vô cùng thoải mái, lẽ lười nhát thè lưỡi ra liếm bên môi, tư vị hàm chứa tanh mặn.

Cá lớn rất nhanh bơi qua, tới gần một sát na vậy, Sở Thiên thấy rõ bộ dáng của nó, tuy hình thể mười phần làm cho người ta sợ hãi, ánh mắt lại không có trong tưởng tượng uy mãnh hoặc hung lệ, mà là ẩn chứa nói không rõ nói không rõ từ bi cùng ôn hòa.

Không chút nghĩ ngợi, chiết thân theo sát phía sau của nó du động, lấy cá lớn tốc độ, Sở Thiên vốn không thể theo kịp, có thể hết lần này tới lần khác đơn giản mà cứ liền làm được. Tâm thần đã có thể chậm như ốc sên, lại có thể nhanh hơn thiểm điện, có thể nói tiềm lực vô hạn, có vô số tính khả năng.

Cá lớn vui sướng nơi đây du động, hành động trong đó, đuổi cá bên trên làn phiến dày đặc, mặc dù sắc trời ám chìm, như trước lóe ra ngân sắc sáng bóng.

Cách tới gần nhìn, Sở Thiên phát giác được, hành động của nó quỷ tích cũng không phải là thẳng tắp, mà là bên trái dao động phải bầy, nổi lên trầm xuống, men theo một loại cực kỳ đặc thù quy luật. Dù vậy, tốc độ không giảm trái lại còn tăng, ở giữa ảo diệu, quả thực vượt quá thường nhân lý giải.

"Đây là... Thân pháp?" Nhìn đến đây, hần hơi chút trầm ngâm, thích thú phản ứng kịp, trên mặt lộ ra một vòng mừng rỡ, hai mắt chết nhìn cá lớn, kiệt lực lại nhớ kỹ nó du động phương thức.

Thủy Liêm Động trên tảng đá, Sở Thiên nhắm mắt ngưng thần, lẳng lặng ngồi xếp bằng, tâm thần chìm vào Ngân Lân Bộ, chỗ mi tâm quang điểm không ngừng lấp lánh.

Ước chừng qua hơn một giờ, mới trở lại trong hiện thực, trên mặt có mồ hôi chảy ra, lại là mặt mang thoả mãn, cá lớn làm mẫu, đã có đại khái ấn tượng. Kế tiếp muốn thông qua thực tiễn tra tìm chưa đủ, từng cái bù đắp hoàn thiện, cũng khiến thân thể dần dần thích ứng, có thể phản xạ có điều kiện làm ra là tốt rồi.

Sở Thiên cười cười, từ trên tảng đá đứng dậy, nguyên lực bao bọc thân thể, mặc qua hình dáng như màn cửa thác nước, rồi đi bí mật huyết động.

...

Địu dàng ánh trăng vẩy khắp Tùng Lâm, trong bầu trời đêm nổi lơ lửng Vân Đóa, sương mù tràn ngập trong rừng tự hợp tán ly hợp, cao cao đầu cành, chìm tước tại đúc thành sào nghỉ lại.

Mặc dù tại bí cảnh trong, mỗi nhất thời đều là dạ sắc thâm trầm, nhưng trong đó sinh linh như cũ có chính mình làm việc và nghỉ ngơi. Ví dụ như cảm loại này, mỗi tới thời gian nhất định đoạn, sẽ rời nhà kiếm ăn, bận rộn một ngày sau, là đứng giờ về tổ ngủ yên. Sơ lâm nơi đây mọi người, có thể thông qua những cái này đoán được thời gian cụ thể điểm.

Sương trắng không đậm không nhạt, miên miên mật mật đều phân bố, thoát nhìn màn che vậy mà giống như. Lâm vụ bên màn che chợt bị xé rách, nhất đạo thân ảnh vèo một chút từ bên trong truyền ra, lộ ra mặt mũi Sở Thiên, nét mặt của hắn có chút ngưng tụ, trên người loang lổ điểm một chút vết máu nhuộm hồng cả quần áo.

Quý quái bóng dáng giống như theo gió mà đến, phần nộ gào thét, hé miệng đánh tới cán hướng bờ vai của hắn, bởi vì che lấp sương mù bị tạm thời tách ra, có thể nhìn ra hình thể cũng không lớn, nhưng lại có duyên dáng đã tính đường cong, là một cái toàn thân điểm lấm tấm báo đốm.

Tại Nhất giai hậu kỳ yêu thú, báo đốm công phòng đều quá bình thường, bởi vì tốc độ của nó là thuộc về cùng giai vương miện, cho dù là Sở Thiên rèn luyện thì gặp qua quý ảnh báo vậy mà là xa xa không kịp.

Huống chi, con thú này rất cơ trí, đánh thắng được liền, hơi có không ổn liền rút lui, có lợi tất trình diện, đánh lén, vô luận là người hay là yêu thú, nhìn thấy thứ này cũng nhưc đầu vô cùng.

Nhưng Sở Thiên vừa thấy báo đốm, trên mặt lại lộ ra giống bị đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi nụ cười, không nói hai lời chính là mấy đem phi đao chơi qua lại, đương nhiên không liếc chuẩn yết hầu, hắn chỉ là muốn muốn cái bồi luyện, cũng không muốn đem trong đó hóa thành quang điểm mưu cầu tẩy lễ chỗ tốt.

Lúc đó, báo đốm đang tại cao cao trên cây ngủ, lại tự nhiên không làm khó được thân là Niệm Sư Sở Thiên, thị lực của hắn vô cùng bỗng, điều khiển động phi đao nhắm ngay cái mõng của nó hung hăng chọc tới. Con thú này tuy lấy linh hoạt vào xưng, thứ nhất đang ngủ say không hề có cảnh giác, thứ hai chạc cây trên thật là hợp không để cho tránh, bị đương trường phát nổ quát hoa.

Tự xưng gặp như thế vô cùng nhục nhã, báo đốm xưa nay cẩn thận đều không có, liền tháo chạy mấy cái nhảy hạ thụ, không buông không bỏ nhìn chăm chăm hắn theo đuổi không bỏ, đến lúc tới chỗ này.

Công kích sắp tới người chỉ kịp, Sở Thiên bước chân xê dịch, thân hình quý dị uốn éo, giống như cá bơi lội tránh sang một bên, lại cùng trong trí nhớ cá lớn có chút tương tự, lại thô ráp vô cùng, cùng nguyên bản so sánh, có thể nói có khác nhau một trời một vực.

Ngân Lân Bộ, chính là nhất vị tiền bối tự tay sáng chế. Lúc đó, hắn tới xa xôi khu vực du lịch, tại một mảnh lạ lẫm hải vực, ngẫu nhiên gặp được nhất bị thương dị chủng cá lớn, không biết chịu loại thương thế nào, tại bãi biển mắc cạn toàn thân đỏ máu.

Cá lớn thương thế rất nặng, không thể động đậy, không thể tự hành săn mồi, may mà cấu tạo cùng đồng loại khác lạ, dù cho đang ở trên bờ hành động bất tiện, như cũ có thể còn sống, vì vậy tánh mạng có thể bảo toàn.

Người này sinh lòng trắc ẩn, tới phụ cận Liệp Yêu thú cung cấp nó dùng ăn, hùng hồn đưa tặng linh dược trân quý trợ trong đó chữa thương. Thời kỳ, còn thi triển mạnh mẽ tu vi, Cá lớn thân thể không lờ, tuy có linh dược vậy mà trọn vẹn hao phí hơn mười ngày mới khỏi hẳn.

Đi tại đây cứu người cử chỉ, vốn không có tư tâm, thuần túy hiệp nghĩa nhiệt tâm, vị tiền bối này tuyệt đối không nghĩ tới là, cá lớn được cứu lại hóa thân một vị cô gái tuyệt sắc, đó là hắn từ lúc chào đời tới nay chưa bao giờ thấy qua mỹ lệ. Bởi vì cảm kích ân cứu mạng, nàng này tới kết bạn đồng du, ở chung mấy tháng lâu.

Thời kỳ, tiền bối động tâm, hướng nàng thổ lộ, hỏi nàng có nguyện ý hay không vợ hắn, dặt tay kiếp này không rời nửa bước. Cá nữ không muốn bỏ nơi

đây cực tuyệt, nói ra nhẩn tâm ngôn ngữ, ôn hòa trong mắt lóe ra lệ quang, làm lòng người động trên mặt, bị mặn nước mắt ẩm ướt, có thể thái độ của nàng lại là như vậy rõ ràng.

Hai người chia lìa là một chỗ khác biệt rộng, cá nữ rung rung thay vì cáo biệt, hóa thân mảnh nhất như lúc mới gặp cá lớn, tại trước mắt của hắn quanh quẩn một chỗ du động ba ngày ba đêm, mới buông ra lo lắng đi xa, cuộc đời này cả hai không có gặp lại qua một lần mặt. Nàng này lai lịch thân phận, đều trở thành khó có thể coi bỏ bí ẩn.

Đến lúc người này bởi vì mất đi, còn tình tường nhớ rõ, ly biệt chỉ kịp, cá lớn tựa như đã vượt ra bị thương, du động, có tự do tự tại vui sướng. Dương quang xuyên thấu qua tầng mây, hiện lên quang trụ hình dáng chuẩn bị chiếu xuống, đuôi cá lân phiến phản xạ ra ngân sắc hào quang.

Người và vật không còn, nhưng tiền bối xem cá lớn du động có cảm giác, hấp thu trong đó một tia tinh túy, thân pháp võ học Ngân Lân Bộ bởi vậy mà sinh.

Không nói đến kia lai lịch thần bí cá lớn, thế nhưng vị tiền bối kia, trong đó tu vi, phi bây giờ Sở Thiên có thể so sánh, mặc dù ý vào xuất chúng ngộ tính, lần đầu thử tất khó có thể làm được thập toàn thập mỹ, bởi vậy muốn bắt thích hợp yêu thú tới luyện tập.

Chỉ là, làm là như vậy có mạo hiểm.

Báo đốm thấy Sở Thiên linh hoạt lấu cá, phần nộ ngoài, thêm nhiều vài phần lòng háo thắng, nguyên lực từ trong cơ thể bạo tuôn ra, bao bọc thân thể, vốn là nhanh tốc độ càng biểu hiện biến thái, lung lay mấy cái. Trong không khí để lại nói đạo ảo ảnh, thêm với toàn thân điểm lăm lăm lúc ẩn lúc hiện, thật đúng làm cho người ta hoa mắt, khó có thủ đoạn đề phòng.

Sở Thiên ban đầu tập Ngân Lân Bộ, khó tránh khỏi có chút không lưu loát, thuận buồn xuôi gió, đụng một cái tới loại tình huống này cũng là có chút bối rối, bị điểm lăm lăm sáng rõ trước mắt mờ hồ, do dự có hay không mở ra Huyết Yêu đồng tử, tâm thần hơi phân ra, dưới chân bộ pháp nhất trễ, bị báo đốm dò xét tới cơ hội đánh tới, vèn vèn một cái chớp mắt, trên người cấp tốc xoát thêm..nửa mấy cái miếng vết thương.

Thân thể bị đau, tâm tình của hắn nổi giận, bạch sắc quang cầu rất nhanh tại lòng bàn tay hình thành, mãnh liệt hướng báo đốm nhún tới, lại rơi không kích ra ngoài. Báo đốm sớm chợt hiện qua một bên, uyển chuyển rơi vào gò đất nhỏ, ngửa đầu NGAO...OOO kêu một chút, trên mặt phần nộ hơi lui, được thay thế bởi đại thù thành báo đáp khoái ý, thú đồng tử mang theo trên tức nhìn về phía đối thủ, phảng phất nhìn chạy không thoát con mồi.

"Vậy mà nổi giận?"

Đối với vừa rồi không không chế được không hài lòng lắm, Sở Thiên lắc đầu, lòng bàn tay Dương Cương Kính bị trắng thu liễm tiêu thất, sắc mặt một lần nữa bình phục lại. Cảm thấy Ngân Lân Bộ tu luyện, còn có rất lớn chỗ thiếu hụt, thời gian đã tới, gần tới an giấc thời điểm, không bằng trở về hảo hảo lĩnh hội, ngày mai lại đến tìm tại đây báo luyện tập.

"Tiểu nhi, ta đi, hẹn gặp lại." Hắn mỉm cười hướng báo đốm phát phát tay, mặc kệ như thế nào, thông qua hôm nay tu hành, Ngân Lân Bộ thi triển thành dần dần thuần thực, một ít bắt đầu không phát giác vấn đề nhất nhất bộc lộ ra.

Có thể có những thu hoạch này, trước mặt miễn phí bồi luyện có thể nói càng vất vả công lao càng lớn, đoạn không thể đơn giản giết đi, bằng không thì trong thời gian ngắn, đi nơi nào tìm thay thế bồi luyện, rốt cuộc, báo đốm có thể tính hi hữu giống, mặc dù tại bí cảnh, cũng khó khăn thành dụng phải mấy cái.

Tựa như nhìn ra Sở Thiên có thoái ý, báo đốm gào thét một chút, tốc độ toàn bộ triển khai nhào qua, không trung vội hiện liên tiếp ảo ảnh, có thể nói đem toàn bộ sức mạnh đều dùng. Bị đùa giỡn đã hơn nửa ngày, chỗ nào có thể đem ghé tòm kia tiểu tử để cho chạy, không bằng ngay tại chỗ giải quyết lấy no bụng bụng, mới có thể hơi tiết trong lòng chỉ hung ác.

Không muốn dĩ vãng bất lợi tốc độ, lần này lại mất đi hiệu lực, Sở Thiên sớm có phòng bị nơi đây tránh né đi qua, thân hình tại Linh Niệm bao bọc, cao cao bay lên trời.

Báo đốm mục quang tùy ý chậm rãi ngửa mặt, trong ánh mắt có khó hiểu, biết bay người, hay là chưa bao giờ thấy qua. Tuy phần nộ muốn điên, lại cũng đành chịu, luận leo cây, nó ngược lại là một vị hảo thủ, nếu là trời cao, quên đi, nó còn trẻ, còn không muốn bị ngã cái bị gãy vò.

Sở Thiên càng lên càng cao, tới ước chừng mấy chục thước dừng lại, hướng vô tư bồi luyện phát phát tay, chiết thân chui vào sương trắng tràn ngập trong bóng đêm, chỉ chừa báo đốm ở chỗ cũ không cam lòng rút gào.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 115: Tiểu bối thích hợp khiêm tốn

Sở Thiên tại phía trước chạy trốn, hần bồi luyện báo đốm ở phía sau truy đuổi. Báo đốm dốc hết có khả năng bão tố tốc độ, thể như sao hoàn nhảy, mỗi nhất tháo chạy đều hơn mười mét xa, nhưng mà thân pháp của hần trơn trượt vô cùng, nhiều lần tùy ý sẽ bị bắt được, hết lần này tới lần khác thân hình bên trái uốn éo, phải bãi xuống liền tránh tới, báo đốm phần nộ muốn điên tiếng gào thét vang vọng trong rừng.

Tốc độ của hần mặc dù cho thấy cực nhanh, so báo đốm tóm lại kém hơn một chút, nhưng chính là ý vào thân pháp linh động, mấy lần từ đó thú trào hạ đào thoát, bởi vậy trận này truy kích chiến trọn giằng co hơn nửa canh giờ, cũng không có vạch lên dấu chấm tròn.

Chạy vội, báo đốm mãnh liệt giảm nhất xuống mặt đất, trên người điểm lăm lăm tại trong bầu trời đêm lưu lại cái bóng mơ hồ, trong chớp lát liền đạt tới Sở Thiên, hung hăng nơi đây nhào tới.

Thời khắc mấu chốt, Sở Thiên thân hình rồi đột nhiên dừng lại, nửa người trên sau này hướng lên lên, báo đốm gần như dán mặt hần lướt qua. Làm cho đối phương sau khi đi qua, hần rất nhanh chiết thân, hướng đối với phản phương hướng chạy như điên, lúc này thú thu lại không được thể ngăn ngừa một đoạn thời gian, cả hai cự ly bị lần nữa kéo ra.

Chạy trốn thời điểm tâm thần cao độ ngưng tụ, lấy hần cao như thể tinh thần tu vi, vậy mà không có chút nào phát giác, bao bọc tại hai chân nguyên lực cải biến trạng thái, biến thành có chút hư ảo rậm rạp lân phiên che kín chân, tại dưới ánh trăng lóe ra ngân sắc sáng bóng.

Bất quá, Sở Thiên rõ ràng phát giác được, báo đốm động tác tựa như vụng về rất nhiều, thân pháp toàn bộ triển khai chỉ chớp lát, nó đã bị xa xa kéo ở phía sau, thẳng đuổi đến thờ hồng học, giữa hai người cự ly đang không ngừng gia tăng.

Tinh thể không khản trương như vậy, hần chú ý tới trên đùi bám vào bằng bạc lân, khoe miệng giương lên, tại non nót trên mặt tuôn ra mừng rỡ nụ cười, tu luyện cái này "Ngân Lân Bộ" mười ngày lâu, rốt cục tiến dần từng bước, đã luyện thành thử công đệ nhất trọng "Hiển Lân".

Ngân Lân Bộ tổng cộng chia làm tam trọng, Hiển Lân, Đằng Hải cùng Độn Thiên.

Hiển Lân, cái này bộ pháp tu luyện tới nhất định tình trạng, trên đùi nguyên lực là ngưng kết ra ngân sắc vẩy cá tương tự vật, có thể rất tốt giảm xuống không khí xung đột, cũng đem lực cản hóa thành trợ lực, khiến cho tốc độ đạt tới cực kỳ trình độ kinh người.

Đằng Hải, luyện đến cảnh giới, có thể tại trên nước hành tẩu. Điểm này nhìn như đơn giản, kì thực cực kỳ không tầm thường, trên thị trường lưu hành rất nhiều thân pháp, như "Lực bình công", "Lướt nước bí quyết" các loại, tuy cũng có tương tự hiệu quả, lại giới hạn tại hồ nước, cũng thử công hoàn toàn không thể so sánh.

Độn Thiên, như Ngân Lân Bộ tu luyện đạt đến viên mãn, có thể hư không giảm chặn tại chỗ. Phi Thiên luôn luôn là rất nhiều võ giả mộng tưởng. Thông thường mà nói, tu luyện tới Ngưng Đan Cảnh trở lên, năng lực Đằng Không cách mặt đất, nghỉ trường kỳ phi hành, không đạt tới Đằng Thiên Cảnh trở lên, trong cơ thể nguyên lực căn bản không đủ để chèo chống.

Sở Thiên mặc dù nhờ vào thủ đoạn của Niệm Sư, sớm có thể Đằng Không, lại cũng đối với cái này có chút cực kỳ hâm mộ, nếu có thể tu thành Độn Thiên cảnh giới, vô vị hao tổn vô hình sẽ giảm bớt. Huống chi, hiện tại chỉ có Hiển Lân cảnh giới, tại đây linh hoạt, liền lấy tốc độ vào xưng báo đốm cũng không thể tránh được. Độn Thiên này làm khác xa đơn giản điều khiển mình có thể so sánh.

"Xem ra, súc sinh này đã không tạo thành uy hiếp. Nếu như thế, thử một chút." Mất Sở Thiên bên trong tinh quang nhất nhiễm, rồi đột nhiên quay người hướng báo đốm phóng đi.

Báo đốm đau khổ đuổi theo như bất khả, đang do dự buông tha cho, liếc thấy tới loại này ngũ gât đưa gói đầu, bánh từ trên trời rơi xuống chuyện tốt, hưng phấn NGAO...OOO liền gọi, vui sướng liền nhảy lên mấy cái, nhanh chóng về phía trước tiếp cận.

Lúc này tương đối mà đi, tiếp cận tốc độ tương đương với cả hai chồng lên, trong đó nhanh trình độ xa xa vượt quá tưởng tượng, báo đốm thân ảnh mờ hồ tại trong bóng đêm lướt qua một cái, uốn lượn mà sắc bén đầu ngón tay, đã đạt tới trước mặt, gần như muốn trực tiếp đâm tại trên mắt.

Sở Thiên suýt xảy ra tai nạn chỉ kịp, quý dị hướng bên cạnh nhảy dựng, hai chân bám vào bằng bạc lân, giống như trơn trượt con cá ở trong nước phịch, hoàn toàn đem lần này nhào cản trốn tránh qua.

Báo đốm dùng sức quá mạnh, phịch một tiếng đụng trên tàng cây, chạc cây kịch liệt lay động, đầu mịt mờ, một hồi chói sáng đầu hoa mắt. Như tại bình thường, lấy linh hoạt nổi danh nó, tuyệt đối không thể có thể phạm như thế cấp thấp sai lầm, liên tục mười ngày bị người quấy rối, sớm mất đi bình thường xảo trá cùng cơ trí, tập trung tinh thần muốn bắt đối phương bữa ăn ngon.

Con thú này ngừng ở chỗ cũ một hồi lâu, tri hoãn quá mức, nhanh chóng quay người, mặt mang cảnh giới, như lâm đại địch chết nhìn đối phương. Chính giữa Sở Thiên vậy mà không sót khai mở cự ly, thông thả đợi nó quay tới.

Lấy lại bình tĩnh, báo đốm rất thật nơi đây làm cái mãnh liệt nhào động tác, trông mất đi lòng vòng, trong ánh mắt rất nhanh lướt qua một vòng giáo hoạt, chiết thân hướng phản phương hướng chạy như điên. Đối phương chẳng biết tại sao tốc độ đột nhiên tăng, so với nó còn nhanh hơn vài phần. Ưu thế lớn nhất cũng không bằng người, lúc này không rút lui, còn đợi khi nào.

Thấy thể Sở Thiên cũng không có quá mức ngoài ý muốn, thúc dục nguyên lực bao bọc hai chân, thi triển Ngân Lân Bộ sau đó theo sát, chạy vội, ngân sắc lân phiến tự phát treo lên hai chân, tốc độ rồi đột nhiên tăng vọt, mấy cái thời gian lập lòe, đã vượt qua báo đốm, quay đầu vượt qua thân ngân ở trước mặt của nó, hai tay giao nhau ôm tại trước ngực, trong ánh mắt tràn đầy vẻ trên tức.

Báo đốm chỉ phải đổi lại phương hướng chạy trốn, rất nhanh liền dừng lại, bởi vì Sở Thiên hình như quý nry, lần nữa ngăn tại phía trước. Nó chiết thân lui nữa, Sở Thiên theo đuổi không bỏ.

Ngăn ngừa một cái chớp mắt, con thú này đã làm bảy tám lần biến hướng, có thể mỗi một lần đều bị đối thủ phát sau mà đến trước bắt kịp, vượt qua thân vững vàng ngăn trên đường.

Thấy tình thế không thể làm, báo đốm ánh mắt mãnh liệt, đem thân hình nhất nhảy lên, hung hăng đánh về phía Sở Thiên, há mồm liền hướng yết hầu cắn. Kẻ sĩ chết cũng không chịu nhục, nếu như chạy không được, vậy cùng tiêu tử này liều. Không muốn Sở Thiên một chút quay thân, báo đốm không bị không chế nơi đây cánh tay lướt qua, chiết thân lại cắn, hấn lại chọt hiện.

Ánh trắng chiếu trong rừng, báo đốm thẳng cắn xé mấy chục, bị Sở Thiên lấy các loại không thể tưởng tượng tư thế trốn tránh qua, thân thái thanh thân, hoa dạng chồng chất, lại khiến cho điều này làm cho mãnh thú từng chiêu thất bại.

"Không có ý nghĩa." Liền trốn trên trăm chiều, phát hiện con thú này tại mình không còn uy hiếp, Sở Thiên thì thảo lắm bầm. Đối mặt đánh tới báo đốm không hề tránh né, gờ tay đem lòng bàn tay bị trắng đặt tại nó trên ót, áp sức đến tận cùng Dương Cương Kinh bạo phát.

Tia sáng chói mắt khuếch tán phía trước, báo đốm trong ánh mắt có nghi hoặc, lần này vì sao không né nữa nha. Phản ứng kịp, mặt mang kinh khủng, phức tạp e ngại cùng hối hận trong ánh mắt, thân hình trên không bùng nổ, hóa thành đầy trời quang điểm, bị lôi kéo tựa như bay tới, cường hóa lấy Sở Thiên tu vi.

Tại đồng bậc bên trong, báo đốm lấy tốc độ nổi tiếng, luận nguyên lực không tính hùng hậu, nhưng chảy vào có Nhất giai hậu kỳ tu vi, nguyên lực sẽ không quá yếu, lần này tẩy lễ tác dụng thật là khả quan. Cảm thụ được thân thể trở nên mạnh mẽ, Sở Thiên trên mặt tràn đầy thỏa mãn, loại tu vi này đề thăng rõ ràng cảm giác, dưới cái nhìn của hắn là hạnh phúc nhất.

Ngân Lân Bộ tu luyện, đến tận đây đã đến một cái đoạn, tuy hắn rất tự tin, lại không biết là có thể tại ngăn hạn lần nữa đột phá. Rốt cuộc đây là tư chất bình thường người tiêu phí mấy năm vậy mà luyện không thành tứ phẩm võ học, cũng không phải là bất nhập lưu hàng via hè. Như mạng loại kia ý nghĩ, thực sự quá ý nghĩ hảo huyền chút.

cùng báo đốm giao thủ tình hình, mắt Sở Thiên bên trong hiện ra thỏa mãn thần sắc, mặc dù con thú này tốc độ có một không hai cùng giai, về sau như cũ bị hắn toàn diện nghiền ép, tốc độ của hắn đã đến cực kỳ trình độ kinh người.

"Xem ra luyện thể cảnh, căn bản không có khả năng có người nhanh hơn ta." Sở Thiên thì thảo lắm bầm.

"Tiêu tử cuồng vọng, thực lấy là so với tốc độ người cùng giai vô địch." Mắt thấy hậu bối kiêu ngạo, lão hồ ly ngồi không yên, khinh thường nơi đây lặng lẽ cười vào đá kích nói.

Biết tại đây lão từ trước đến nay nói năng chưa ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, Sở Thiên vậy mà không có làm so đo, đương nhiên, về phần trong lời nói cho, tự nhiên là chủ động xem nhẹ, tiếp tục ngẩng lên mặt cười ngây ngô, một bộ tự mình say mê bộ dáng.

"Còn không tin, không nói khác, ngẫm lại kia tiểu Kỳ Lân a." Lão hồ ly thấy hắn không cho là đúng, trực tiếp lấy trước mặt sự thật chèn ép.

Sở Thiên thu hồi nụ cười trên mặt, cùng Huyền Lân so với tốc độ, cơ bản bị xong bạo a. Một chỗ đợi đến lâu rồi, nhất thời lại quên Huyền Lân chỉ có Nhất giai hậu kỳ tu vi, cùng mình thuộc về đồng nhất tầng thứ a.

Trên phiến đại lục này quá mức rộng lớn, ai cũng nói không chính xác có hay không có không biết sinh linh, có thể lấy luyện thể cảnh tu vi, tại tốc độ bên trên vượt qua chính mình, thậm chí Huyền Lân. Tu võ chỉ đạo, hay là khiêm tốn cẩn thận, không kiêu không ngạo tốt.

Thấy hắn sắc mặt nghiêm túc, hăm vào trầm tư, lão hồ ly tay vuốt Bạch Tu, vui mừng cười cười, tiểu bối muốn có tiểu bối bộ dáng, nên khiêm tốn một chút, như thế rất tốt rất tốt.

Sở Thiên tại trong lòng triệu hoán một chút, tìm đến một phương sạch sẽ bằng thạch ngồi xuống chờ đợi. Chỉ chốc lát sau, mơ hồ ô quang từ không trung lướt qua, hiện ra Huyền Lân bóng dáng, đoạn này thời gian nó tiến nhập thân thể sinh trưởng tốt, khoảng chừng ba mét lớn, hình thể không chút nào kém cỏi hơn phổ thông hổ.

Mặt khác, Huyền Lân trên người Hắc Lân xem ra càng kiên cố hơn, trong cơ thể ẩn chứa dồi dào nguyên lực, khác xa báo đốm có thể so sánh, đủ đề ngạo thị cùng giai, không thể nghĩ ngờ tại Nhất giai hậu kỳ trên đường, lại tới gần một bước dài.

"Nếu có thể nhanh lên một chút đột phá nhị giai là tốt rồi." Sở Thiên trong lòng thầm nghĩ, nghĩ lại lại cảm giác mình ý nghĩ hảo huyền. Bất kể là nhân loại, hay là yêu thú, từng cái lớn giai đoạn tấn chức đều phi bình thường. Trên thực tế, không ít võ giả đang luyện thể đỉnh phong dừng lại, cách Uẩn Khí Cảnh chỉ kém hơi mong một trang giấy, lại tiêu phí mấy năm, thậm chí cuối cùng cả đời cũng không cách nào đột phá.

Cho dù Huyền Lân lai lịch thần bí, thiên phú dị bẩm, muốn làm tới một bước này, vậy mà không phải nói nói liền có thể.

Tự cười nhạo cười, Sở Thiên Phóng bỏ quên cái này nhất không thực tế ý niệm trong đầu, trong nội tâm hơi chút châm chọc, cảm thấy hay là hướng

càng thâm xử đi, tránh bỏ qua cái gì như bất khả cơ duyên.

Vừa nghĩ đến đây, hần vọt người trên Huyền Lân, ô quang thời gian lập lòe, thân hình lướt qua bầu trời đêm, tới bước lên hành trình.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Cứu viện

Xa xôi to lớn trong đại điện, cao cao tại thượng Lão Bà Bà trong tay, đục ngẫu ánh mắt mang theo một chút cuồng nhiệt, chuyên chú nhìn khô gầy hai tay bụng lấy thủy tinh cầu.

Trong sáng tĩnh lặng thủy tinh cầu bên trong, huyết hồng sắc màu ngày qua ngày lan tràn, bí cảnh bên trong tìm kiếm cơ duyên mọi người, bởi vì bất đồng duyên do từng cái lần lượt chết đi.

Hoặc đã chết tại huyền thủ chi miệng, bị một ngục cấm đứt cái cổ.

Hoặc bỏ mạng tại hiểm địa, nhìn qua không ngại mất đất, nhất đạp lên đúng là vũng bùn, thân hãm trong đó hít thở không thông mà chết.

Hoặc tại trong tranh đấu mất đi, giao phong kịch liệt, nguyên lực rót vào vũ khí, lộ ra ra sáng ngời sáng bóng, thúc dục võ học, toàn lực hành động, rủ xuống vô số bạch tuyến, là công kích kèm theo mây mù địa lợi tăng thêm, khiến cho thay đổi lớn lực sát thương.

Thi thể thẳng tắp ngã hướng đại địa, huyết tinh bắn tung toé vào nhuộm đỏ đao kiếm, thẳng lợi người thành kính nơi đây bụng lấy cướp đoạt bảo vật, hoan hô nhe răng cười, mà thất bại, từ đó không còn.

Hoặc bị chính mình người ám toán, tại võ học, Phàm binh, linh dược hấp dẫn, có người đó trông mắt, tự tay đem bội kiếm thật sâu xen vào đồng môn lồng ngực, liền chọc mấy cái, không ngừng quấy, giống như sợ chết người phục sinh, tìm hần trả đũa .

Mỗi một người thương vong, nói đúng ra, mỗi một lần thiếu tay gãy chân, mở ngực bể bụng, máu tươi từ cái cổ bên trong hiện lên, hóa thành đỏ thẫm suốt phun, thân trúng đao thương kiếm kích lung la lung lay, mặt mang không cam lòng nằm mà chết, đều khiến Lão Bà Bà hưng phấn mà toàn thân run rẩy, trong ánh mắt tràn ngập say mê.

Tựa như hút thuốc phiện say mê, ngày xưa khoe mắt đuôi lông mày ngưng tụ không tiêu tan tối tăm phiến muộn đều biến nhạt hơn nhiều, nếp nhăn mọc lan tràn, hình dáng như huy hoàng mặt trời đỏ phá vỡ mây đen, tràn đầy xem ra có chút bệnh trạng vui vẻ, kiệt kiệt cười quái dị vang vọng tại vắng vẻ không người trong cung điện.

Lúc trước chí cao vô thượng triều đình, do quốc chủ làm chủ tặng cho Lão Bà Bà một mình sử dụng, không người dám vô cớ quấy rầy. Quốc chủ thay nơi đó, cấp đám đại thần dâng sớ chuyện.

...

Tiến nhập bí cảnh, lúc đầu còn không dị dạng, nhưng theo thời gian đẩy mạnh, hướng rừng rậm trung tâm dần dần xâm nhập, ngày qua ngày, khiến người cảm thấy nôn nóng bất an, rèn luyện người chết nhiều lần, mặc dù già nhất luyện dong binh, cũng hoặc nhìn quen sinh tử độc hành khách cũng không cách nào vị trí chi lạnh nhạt.

Vì vậy, không khí khủng hoảng dần dần tại mọi người trong nội tâm lan tràn, càng đi càng sâu, dần dần đến không thể thu thập. Sinh mệnh khinh bạc làm cho người ta mất đi tính nhẫn nại, mặc dù xưa nay ôn hòa người, lúc này vậy mà kéo xuống ngục trang rất tốt mặt nạ, không thể chờ đợi được gia nhập cướp đoạt người hàng ngũ, lại khiến cho nơi đây chém giết phát triển tới thấy người chết lặng, nhìn quen lắm rồi tình trạng.

Àm một chút, dài nhỏ bội kiếm bị đen kịt thiết chùy đập bay.

"Muội tử, tình thế đều như vậy, không bằng đầu hàng đi. Chỉ cần ngươi thức thời, hảo hảo biểu hiện, ta sẽ khích lệ đại ca lưu lại ngươi một mạng."

Hắc Hổ đoàn Trương Cường một chiêu đắc thủ, thu hồi chùy vậy mà không truy kích, nhìn nhìn Liễu Ngữ Nhu xinh đẹp gương mặt, tầm mắt dòm xuống, tại nhạ Tử y váy phác họa ra uyển chuyển đường cong bên trên quét lại quét.

Y phục bị bôi vì tranh đấu sinh ra đồ mồ hôi thấm ướt, lại càng lộ vẻ thân hình yếu đuối, thấy hấn hung hăng nuốt nước bọt, trong mắt tràn ngập nỗi đam mê thường, lại quay đầu lại lưu luyến mắt nhìn hồng nhuận tiểu xảo môi anh đào, không khỏi ý nghĩ bằng bạc tới trong đó dưới thân thể uyển chuyển hầu hạ, tùy ý tình hình, bụng dưới một hồi lửa nóng, nửa người dưới không khỏi đã ra động tác lều nhò.

Kịch liệt đau khổ tranh đấu, Liễu Ngữ Nhu đồ mồ hôi lâm li, kiều thờ hỗn hển, tóc chải ngược chỉnh tề tóc cắt ngang dính sát tại trơn bóng trên trán. Tiễn tay bội kiếm bị đánh rơi, nàng trong mắt lướt qua một vẻ bối rối, đảo mắt hướng Liễu Huyền phương hướng nhìn lại, không nhìn còn khá, vừa nhìn trên mặt đẹp càng biểu hiện kinh hoàng, bên ngoài còn có đối với huynh trưởng tình cảnh lo lắng.

"Liễu Huyền tên kia thực lực là mạnh mẽ, chính bởi vì như vậy, chúng ta Triệu lão lớn tự thân xuất mã, tới một mình đấu, bảo đảm tuyệt đối không sai." Tựa như nhìn ra tâm tư của nàng, Trương Cường nhìn không được cười ha ha: "Cho nên, ta khuyên ngươi hay là thu cái này tâm tư a."

"Lấy nhiều đập thiếu, thật không biết xấu hổ." Liễu Ngữ Nhu thấy ca ca bị ba người vây công, khễ cần cặp môi đỏ mọng bực tức nói.

"Cái gọi là một mình đấu, liền là chúng ta một đám, một mình đấu ngươi một cái, hiểu không?" Trương Cường không dùng là ngang ngược, ha ha mà cười, hiển nhiên trong mắt hấn, cùng mỹ nữ giao tiếp, đều là đáng hưng phấn, vô luận bị phụ lấy môi thom, hay là phì mặt tức giận mắng, đều là đồng dạng đồng dạng.

Liễu Ngữ Nhu nghe vậy gắt một cái, hiển nhiên phát giác được người này chi vô sỉ, đã không có thuốc nào cứu được, bội kiếm rơi vị trí tại phía xa mấy chục thước có hơn, tuyệt không có cơ hội nhặt lên, liền ngọc chuông dựng lên, nguyên lực từ thân thể mềm mại tuôn ra, liên tục không ngừng rót vào đầu ngón tay, khiến cho càng biểu hiện trong suốt như ngọc, có thể chịu được vuốt vuốt, hạo sắc Trương Cường, con mắt đều nhìn thẳng.

Trương Cường thấy thế không dám quá khinh mạn, nguyên lực đồng thời bạo tuôn ra, đang định rót vào mình binh khí, nhìn nhìn ngốc to lớn Đại Thiết Chùy, trọn vẹn trên trăm cân nặng, nếu không phải hấn trời sinh cự lực, cao lớn vạm vỡ, đối lại bình thường võ giả, mặc dù tu vi không kém, cũng không cách nào khiến cho thành thạo.

Lại nghiêng mắt nhìn liếc một cái đáng người cao gầy, xinh đẹp Liễu Ngữ Nhu, thầm nghĩ như vậy cái Đại Mỹ Nhân, như chính mình sao một cái búa luân hạ lại, đem bàn tay nhỏ bé đánh gãy, xương cốt cắt đứt, bết bết hơn, nện ở trên mặt, chẳng lẽ không phải đốt đàn nấu hạc, phá hư phong cảnh.

Do dự một chút, hấn đem thiết chùy ném xuống đất, trầm trọng lực đạo, mặt đất lập tức nổ tung, từng đạo nếp nhăn như mạng nhện rậm rạp.

Nhìn Liễu Ngữ Nhu khuôn mặt phiếm bạch, nhưng trong lòng bùng tỉnh đại ngộ, người này lại có bọc này thần lực, khó trách tới binh khí tương giao, mỗi lần đều giống như đánh vào ngoan thạch phía trên, thẳng chấn đến ngón tay như nhũn ra, miệng hồ run lên, đem không ngừng kiểm, rồi tay bay ra.

Ném đi vương chân vương tay thiết chùy, Trương Cường nghĩ đến muốn cùng cái này nữ nữu Đại Mỹ Nhân quyền chuông tương hỗ, tứ chi giao tiếp, độ sức luận bàn, trong lòng một hồi lửa nóng, ánh mắt tràn ngập phấn khởi, xoa tay, thân hình bên trái dao động phải bầy, trên nhảy dưới tránh, sắc mặt đỏ thắm giống như cái mặt nạ khi lớn.

"Đại mỹ nữ, ta tới." Trương Cường tại trong lòng thầm kêu một tiếng, bàn chân một đập mặt đất, vèo một cái thân hình lướt qua, đuổi ra bàn tay heo, nhắm ngay Liễu Ngữ Nhu ngực rất có quy mô núi non vị trí chộp tới.

Liễu Ngữ Nhu biến sắc, nàng am hiểu nhất kiếm pháp, bởi vì bội kiếm rời tay vô pháp thi triển. Thấy đối phương công kích phương vị, đôi mi thanh tú dựng lên, mi tâm nhàu lên, trong mắt sáng hiện ra nộ khí, người này cực kỳ vô lại, mặc dù hôm nay muốn chết, cũng phải khiến lưu manh này trả giá lớn.

Mắt thấy nàng này đưa tay muốn ngăn, Trương Cường khoe miệng nhắc lên nụ cười, vô luận đụng ở đâu, đều là mình chiếm tiện nghi. Có thể gặp được bộ ngực sữa là tốt, như cùng bàn tay như ngọc trắng chạm nhau, kia cũng không tệ a. Một bước đứng chỗ quá mức trực tiếp, phân ra trình tự tới vô cùng hữu tình điệu. Có được ta may mắn, mắt chi ta mệnh, nhìn người không thể quá tham lam, tu học có chừng có mực.

Trương Cường trên mặt tiểu ý dần dần thịnh, trước mắt thân hình bỗng nhiên nhất tiếm, phi cước hướng trên đá tới, sự chú ý của hấn, lúc này toàn bộ đặt ở hạo trên thân người, bởi vậy hoàn toàn không có chú ý tới, bị đập vừa vặn. Cả khuôn mặt bị đá thay đổi hình, lấy kinh người độ hướng phía sau bay đi, chứa ở một khóa trắng kiện trên cây phương ngừng lại.

Tại đây thụ liên tục lay động, chạc cây kịch liệt rung động, lá cây tuôn rơi hạ xuống, nhưng ý vào chừng mấy người ôm hết thô trụ cột mới không có bị đụng gãy. Trương Cường trong miệng phun huyết, há miệng phun ra không ít đoạn răng, lùi lại cảm nhận sâu sắc truyền tới, thẳng đau hấn đầy đất lăn qua lăn lại, trên mặt quần áo lấy dính thổ địa bụi bặm.

"Thiên tiểu đệ." Liễu Ngữ Nhu gặp được đường sống trong cõi chết, con ngươi dừng ở thời khắc máu chốt hiện thân cứu trần tóc bạc thiếu niên, trên mặt đẹp hiện ra tự đáy lòng vẻ cảm kích.

"Liễu tỷ tỷ, đợi tí nữa lại, bên kia còn cần hỗ trợ."

Sở Thiên chỉ chỉ Liễu Huyền bên kia, chỉ thấy hấn tại ba người vây công, đau khổ huy kiếm chèo chống, đặc biệt là trung tâm một vị hồ hình người, mười ngón phía trên lại dài ra sắc bén hồ trảo, mỗi nhất trảo rơi xuống, đều mang theo Liễu Huyền một khối huyết nhục, giống như là cổ ý trong lòng còn có tra tấn, nhưng Liễu Huyền trời sinh tính cương nghị, mặc dù chịu được đau nhức kịch liệt, lại cắn răng cố nén, không phản tâm.

Nghe vậy Liễu Ngữ Nhu trán điểm nhẹ, chẳng quản có đầy bụng cảm kích lời muốn nói, nhưng nàng cũng biết lúc này cũng không phải là tâm tình thời điểm. Sở Thiên hơi hơi quay người, bàn chân giẫm mạnh mặt đất, thân hình khẽ động, hướng kia vị trí cực nhanh mà đi, chân hình như có mảnh hình đáng ngân quang lấp lánh, mấy cái lên xuống, cách chỗ mục đích đã chưa đủ 10m.

Liễu Ngừ Nhu đồng tử co rút lại, thâm nghĩ thật nhanh. Xem ra đoạn này thời gian, Thiên tiểu đệ vậy mà không có nhân rồi, dường như trở nên mạnh hơn.

Hắc Hồ đoàn Triệu Hoành hóa thân Hồ nhân trạng thái, mình trần bên trên hiện ra hắc hắc văn, móng tay biến thành sắc bén hồ trảo, nhìn không đến chỗ đuôi cũng có Hồ Văn hiển hiện, toàn thân khí tức cuồng bạo vô cùng, con mắt giống như hóa thành thú đồng tử, trở nên lạnh lùng vô tình.

Đây là hắc sớ trường nhất tuyệt học "Hắc Hồ Biến", là tứ phẩm võ học, mà lại có đủ hiểm thấy biến thân công hiệu. Mặc dù Liễu Huyền dùng ra nơi đây lấy được một môn kiếm pháp, thúc dục chỉ kịp, có mây mù gia trì, tại hắc cuồng bạo thể công hạ đều liên tiếp bại lui, chớ nói chi là còn có hai người ở bên phụ công.

Triệu Hoành cánh tay cuồng vũ, Hồ Nha tại Liễu Huyền bội kiếm bên trên một trận liên kích, cây mạnh bạo phát, Liễu Huyền liên tục rút lui, thân hình lung la lung lay, trong miệng tràn ra huyết tinh, trên người bị địch nhân phá vỡ miệng vết thương rạn nứt.

Khóe miệng nhấc lên một vòng nhe răng cười, Triệu Hoành đang định chấm dứt đối phương tánh mạng, chợt thấy sau lưng gió đã bắt đầu thổi, không kịp suy nghĩ nhiều, mãnh liệt chiết thân, nguyên lực ngưng tụ hồ trảo, giờ tay cùng đập vào mặt bị trắng hung hăng đâm vào một chỗ.

Trong tràng ánh sáng phát ra rực rỡ, sóng xung kích lan tràn, kinh phong xoáy lên bụi mù tràn ngập không khí, hai người đều là lộn bộn lộn bộn liền lùi lại hơn mười bước, mỗi một bước rơi xuống, dưới chân mặt đất, đều là chịu không nổi lực rạn nứt mà khai mở.

"Người nào?" Triệu Hoành ổn định thân hình, mặt hiện cuồng nộ thần sắc, hồ trảo không ngừng khuất đuổi, giống như tại kiệt lực tiêu trừ tảo bạo tâm tình, tựa như thú đồng tử đôi mắt, lạnh như băng Chấn Nhiep nhân tâm, phảng phất muốn xuyên thấu qua gió lên bụi bặm, thấy rõ kẻ đánh lên chân diện mục.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: 1 chiêu tiêu diệt người

Triệu Hoành mặt hiện cuồng nộ, tựa như hồ đồng tử đôi mắt, mang theo ý lạnh như băng nhìn lại, hồ trảo chịu đựng không nổi tảo bạo tựa như không ngừng khuất đuổi.

Âm thầm đem trong cơ thể còn sót lại nguyên lực rót vào bội kiếm, Liễu Huyền trong ánh mắt một tia cảm kích, trong nội tâm như cũ làm ra quyết định, mặc kệ người này là ai, đều là ân nhân cứu mạng, dù cho liễu cái mạng này không muốn, cũng phải báo đáp tại đây ân đức.

Giữa không trung tràn ngập bụi đất dần dần tản đi, một đạo tuổi trẻ thân ảnh xuất hiện tại trước mắt bao người, nhận ra đầu kia tóc bạc, Liễu Huyền trên mặt lộ ra gấp được đường sống trong cõi chết sắc mặt vui mừng, có vị này tới đây trợ giúp, có khả năng bức lui Triệu Hoành một nhóm.

Thấy rõ Sờ Thiên bộ dáng, Triệu Hoành cường ép áp trong nội tâm thô bạo tâm tình, khẩu khí tận lực ôn hòa mà nói: "Chuyện hôm nay, kính xin tiểu huynh đệ khoan tay đứng nhìn, hôm nào Hắc Hồ đoàn tất có hậu báo."

Sờ Thiên mười chiêu giải quyết lỗ họ dong binh thời điểm, người này cũng có nghiêng mắt nhìn thấy, biết hắc chiến lực rất cao mình, lúc này không muốn gây thêm rắc rối, bởi vậy nói chuyện mới tương đối khách khí. Như đối lại người bên ngoài, đừng nói hậu báo, chẳng phải nơi đây giải quyết đều tính tốt.

Nghe vậy Liễu Huyền trong nội tâm mát lạnh, sắc mặt lần nữa trầm trọng hạ xuống, Liễu Ngừ Nhu trong con ngươi hiện lên vẻ lo lắng, Sờ Thiên cùng bọn họ tính hơi hột chi giao, chưa chắc sẽ nguyện ý vì cái này chút giao tình đắc tội một vị cường địch, cho dù như vậy thối lui, cũng không nên quá mức trách cứ cái gì.

Liễu Ngừ Nhu nắm chặt vừa nhặt lên bội kiếm, cắn cắn bờ môi, trên mặt đẹp dần dần hiện ra kiên quyết biểu tình, nếu như Sờ Thiên biết khó mà lui, năng liên tiến lên cùng huynh trưởng kẻ vai chiến đấu, phải chết cùng cùng chi tử tại một chỗ.

Sờ Thiên lại chậm rãi lắc đầu, bởi vì thân thể vấn đề thu nhỏ thụ nhiều cùng thể hệ trào phúng, khiến cho hắc dưỡng thành có chút quái gở tính cách, kịp thời hiện tại, vậy mà không có mấy người bằng hữu, bất quá Sờ Sờ, Sờ Bảo từng làm qua đồng môn lúc đó mấy người mà thôi.

Nguyên nhân chính là như thế mới càng minh bạch bằng hữu tầm quan trọng, càng quý trọng quan hệ nhân mạch, dưới cái nhìn của hắc, mỗi một phần giao tình đều đến từ không dễ, sẽ không dễ dàng vứt bỏ. Cùng Liễu Ngừ Nhu đám người ở chung thời gian mặc dù ngắn, thành thật với nhau chưa nói tới, lại chân tâm đem bọn họ trở thành bằng hữu đối đãi.

Thân thấy bằng hữu gặp nạn lại khoanh tay đứng nhìn, loại hành vi này Sở Thiên tự hỏi còn làm không được.

Khó được tốt hơn chữ khuyên bảo lại bị cự tuyệt, Triệu Hoành trên mặt nổi giận không thêm che giấu, ánh mắt quét mắt dưới tàng cây miệng đầy phún huyết, không ngừng rên rĩ Trương Cường, chợt thu hồi hung hăng trừng mắt Sở Thiên nói: "Nếu như thế, kia thì mang theo chuyện của Cường Tử, nợ cũ nợ mới cùng nhau cùng người thanh toán."

Nói xong, bàn chân hung hăng một đập mặt đất, cong chân bắn ra, cả người hướng Sở Thiên hung hăng đánh tới, mình trần bên trên hắc văn phóng thích ra cuồng bạo lực lượng, tựa như nhảy khe Mãnh Hồ, đủ để cho người khiếp sợ.

Tinh khiết hắc sắc trào lên Sở Thiên cánh tay trái, lấy tay bắt lấy đánh úp lại tay oản hướng bên cạnh dẫn một phát, chính là sắc bén đầu ngón tay chộp vào không trung. Trải qua nhiều lần lĩnh hội ma luyện, Âm Nhu Kính càng thu phát tùy tâm, vận chuyển sử dụng càng thêm thành thạo.

Triệu Hoành ánh mắt mãnh liệt, ở giữa không trung dựa thể tránh nghiêm chỉnh vòng, không khí xé rách âm thanh vang lên, sắc bén đầu ngón tay hướng về bờ vai, lấy Sở Thiên cảm giác, tất nhiên là sớm phát giác, rồi đột nhiên vận người, giữa hai chân bằng bạc lần hiển hiện, đứng như một vị linh hoạt cá lớn, đem trào kích nhẹ nhõm trốn tránh qua.

Hai đạo thân ảnh thân hình giao thoa, nói cho đúng là nhất truy đuổi nhất trốn, Triệu Hoành biến thành Hồ nhân hình thái, chẳng những khí lực đại tăng, liền ngay cả chân cũng nhận được cường hóa, bật lên lực cũng không kém hơn cùng giai hồ loại này yêu thú.

Bởi vậy, cho dù Liễu Huyền thực lực hơn người, được cho luyện thể cửu đoạn bên trong người nổi bật, tại Triệu Hoành thủ hạ vậy mà lấy không được chỗ tốt, nhiều lần rơi xuống hạ phong, đoàn đội nguyên nhân bên trong giảm quân số, chịu ba người vây công, không có vài cái trên người liền thêm hơn nhiều miệng vết thương.

Thế nhưng, mặc dù Triệu Hoành biến thành Hồ nhân, toàn lực tăng tốc, hai cái hồ trào cuồng vũ, nghiêm nhiên biến thành một cái máy móc chiến đấu, lại liền Sở Thiên thân hình đều sờ không được. Bằng bạc lần thời gian lập lòe, lại có chúng tron trượt du ngư cảm giác, nhìn như gần ngay trước mắt, nhưng đưa tay lại kiếm, lại lấy giỏ trúc mà mức nước công đã tràn.

Trảo phong đình chỉ không khí bình định, Triệu Hoành lồng ngực phập phồng hơi hơi thở, trên trán mồ hôi rơi như mưa, nhãn châu xoay động, cố ý làm ra khinh thường biểu tình, ngữ hàm châm chọc nói: "Tiểu tử, ngươi chẳng lẽ một cái trốn, thật không như người đàn ông, mẹ ngươi làm sao có thể còn lại như vậy cái không có chừng đồ vật."

Cùng đối phương có chút chật vật bộ dáng so sánh, Sở Thiên ngược lại là mặt không đỏ hơi thở không gấp, biểu tình bình tĩnh tự nhiên. Thân pháp võ học Ngân Lân Bộ chỗ tốt, không sai có thể thấy được rõ ràng. Có thể nghe ở đây, sắc mặt không khỏi trở nên cực đoạn khó coi, nói hán thì cũng thôi, dám can đảm vũ nhục mẫu thân, thật sự là tự tìm đường chết.

Long có nghịch lân, động tới chết ngay lập tức. Sở Thiên tới không thể xúc phạm nghịch lân, chính là rời nhà hồi lâu mẫu thân.

Sở Thiên đột nhiên biến sắc đồng thời, trong cơ thể khí tức rồi đột nhiên bạo động, bạch sắc quang mang dọc theo cánh tay liên tục không ngừng hướng lòng bàn tay ngưng tụ, dần dần hình thành một đoàn co duỗi bất định quang cầu, trong đó nguyên lực chỉ ngưng tụ, đủ để cho nhút nhát người tước vũ khí đầu hàng.

Đối với cái này, Triệu Hoành trên mặt duy trì châm chọc biểu tình, trong mắt lại lướt qua một vòng không rõ ràng đắc ý, kẻ này hay là tuổi còn rất trẻ, tùy tiện phân phối hai câu liền khó bình tĩnh, tự nguyện bỏ qua thân pháp ưu thế, lại cùng hồ hình thái hân liên công kích, quả thực ấu trĩ hướng tới.

Trong nội tâm âm thầm tính kế, trong tay động tác không chậm chút nào, mình trần bên trên Hồ Văn tiêu thất, hóa thành cuồng bạo năng lượng, theo cánh tay hướng hai tay bạo tuôn ra, cùng lúc đó, hai tay kết xuất huyền diệu ấn pháp, thủ thế lấy kinh người độ rất nhanh biến hóa, thủ ấn biến ảo, toàn thân năng lượng giống như tiêu trừ táo bạo, trên tay ẩn dưới sự không chế, dần dần ngưng tụ thành hình.

Ấn pháp hoàn thành trong nháy mắt, sáng ngời tiếng hồ gầm ra ngoài vang lên, hình dáng giống như đầu hắc sắc thủ ấn tại lòng bàn tay hình thành, Triệu Hoành chậm rãi ngừng đầu, mục quang trên tức nhìn Sở Thiên, ánh mắt thay đổi dần hung ác.

Bàn chân mãnh liệt đập mạnh mặt đất, thân thể của hân bảo trì vọt tới trước tư thế, mấy cái lên xuống, liền xuất hiện ở đối thủ trước mặt, trên mặt nhấc lên nhe răng cười, giờ tay đem lòng bàn tay hắc ấn nhắm ngay Sở Thiên ngực hung hăng nhấn tới, trong miệng chợt quát lên: "Tiểu tử, chết cho ta. Thú vương ấn."

Lần này Sở Thiên trên đùi không hề có bằng bạc lần hiển hiện, không biết sợ hãi đem bi trắng đánh hướng hắc ấn, trong ánh mắt lóe ra bùng binh về, lần này, nhất định phải khiến cái này miệng ra vô lễ người cảm nhận được lực lượng của hân.

Bi trắng cùng hắc ấn chạm vào nhau, tia ánh sáng trắng hắc quang âm âm bùng nổ, lẫn nhau đan chéo va chạm, khí bạo âm thanh liên tiếp vang lên, nguyên lực ba động tựa như Bạo Phong, từ tiếp xúc điểm hướng bên ngoài lan tràn, hai người dưới chân mặt đất khẽ chấn động, chịu không nổi lực rạn nứt ra, từng đạo vết rạn không ngừng mở rộng, làm cho người nhìn mà giật mình.

Triệu Hoành cong vẹo lui về phía sau hơn mười bước, lay động hồi lâu phương đứng vững thân hình, ánh mắt nhìn về phía tay phải, huyết tinh theo ngón tay chảy xuống, tí tách hướng mặt đất, trong ánh mắt không khỏi lộ ra nồng đậm khó có thể tin.

Một chiều này kẻ này lúc đến đã lãnh giáo rồi, cảm thấy thi triển "Thú vương ấn", có thể vững vàng ăn tươi đối phương, không muốn rơi vào hạ phong lại là mình. Hân thực tại không nghĩ tới, cái này không chút nào thu hút bi trắng, một khi bạo phát đi ra, uy lực đúng là như vậy khủng bố.

"Đồ đàn, nhìn ta làm cái gì, tiếp tục đập a."

Triệu Hoành tài nghệ không bằng người, vốn là nội tâm ghen ghét, đưa mắt bốn xem, thấy bọn thuộc hạ đều là trợn mắt há hốc mồm, nhất thời lại quên chiến đấu, đôi mắt - trông mong nhìn qua, trong đó trên khuôn mặt, đều là lộ ra cực độ kinh hãi, không khỏi mặt già đỏ lên, thẹn quá hoá giận, lời nói trên mắt đi dĩ vãng bình tĩnh, gào to đều trở nên thô lương khàn giọng.

Trên thực tế, lúc Sở Thiên xuất hiện, tất cả mọi người dừng lại tay, quan sát cường giả trên chiến đấu, đối với bọn họ vậy mà rất có ích lợi, mỗi cái cũng không muốn buông tha cơ hội, nhưng làm cho người ta chấn kinh chính là, tại Hắc Hồ đoàn thành viên trong nội tâm cường hãn vô cùng Triệu Hoành, vậy mà không bao lâu đã bị người đè ép xuống, huống chi đối thủ bất quá là cái mặt non thiếu niên.

Mắt thấy lão đại nổi bão, một người trong đó thúc dục nguyên lực rót nhập loan đao trong tay, quát lớn vào phóng tới Vương Đình, hai tay cầm đao dùng sức vào đầu bổ tới, Vương Đình mặt cơ quắp trên mặt như cũ không lộ vẻ gì, đem băng thương vừa nhắc, vung vàng đem lần này hung ác trăm kích đón đỡ bên ngoài.

Vốn vậy công Liễu Huyền hai người nhìn chăm chú liếc một cái, bàn chân giẫm mạnh mặt đất, thả người hướng Liễu Huyền vọt tới, trong tay bội kiếm nguyên lực ngưng tụ, chiếu ra khiếp người hàn quang. Lúc này Liễu Ngừ Nhu sớm tìm ke hở đi đến huynh trưởng bên cạnh, tới một đạo quan sát Sở Thiên đại chiến Triệu Hoành, đôi mắt đẹp nhanh chăm chăm chiến trường chính nhìn nhập thần, thấy biến cố chợt sinh, yếu điệu thân hình xẹt qua thiên không, ngăn lại một người huy kiếm tới giao chiến.

Tên còn lại mặc qua Liễu Ngừ Nhu, mặt mang dữ tợn, bội kiếm đồ đầy nguyên lực, nổi lên lực hướng Liễu Huyền liên tục chém tới. Như tại bình thường, Liễu Huyền tự có thể nhẹ nhõm giải quyết người này luyện thể tám đoạn võ giả, nhưng thương thế trên người thật sự quá nặng, động tác mất linh, bị khiến cho, bắt buộc liên tiếp lui về phía sau, trái phải vụng về, hiển nhiên chống đỡ không được quá lâu.

"Tiểu tử, chúng ta tái chiến." Chứng kiến hơn hẳn vòng đã định, Triệu Hoành vốn khô nóng tâm tình, vậy mà thay đổi tốt hơn chút, ý định thi triển át chủ bài cùng đối thủ phân cao thấp.

Sở Thiên hướng Liễu Huyền phương hướng nhìn nhìn, lông mày nhàu lên, tầm mắt một lần nữa trở lại đối thủ trên mặt, sắc mặt lạnh nhạt, trong miệng nói ra lại làm cho Triệu Hoành dập tắt lửa giận rồi đột nhiên tăng vọt, nghiêng răng nghiêng lợi ngũ quan đều vận cùng một chỗ.

"Tùy ngươi như thế nào. Thời gian quá gấp, ta liền khó giữ được lưu lại thực lực, kế tiếp, một chiêu tiêu diệt ngươi."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Khích tướng

Sở Thiên lời nói rơi xuống, tình cảnh trong chớp mắt vắng lặng hạ xuống, xung lăng ngắt như tờ, chỉ có không chịu cô đơn nơi đây phong bay tới lay động lại, giống như khiêu khích lại như trào phúng.

Triệu Hoành sắc mặt nhăn nhó, song quyền nắm chặt, đại khẩu thở dốc, thật lâu phương bình phục lại, rồi đột nhiên ngẩng đầu lên tức giận vô cùng ngược lại cười, ầm ầm tiếng cười quanh quẩn ra ngoài, trong đó nghe không ra mây may mừng rỡ, tựa như ầm ầm không phát núi lửa, chỉ cần không phải người ngu, cho dù ai cũng có thể cảm giác được phía dưới lửa giận cùng nhiệt độ.

Xung quanh đã mở ra khai chiến, lần nữa kết kết bỏ dở, đột nhiên nghe nói như thế cuồng ngôn, Hắc Hồ đoàn tất cả mọi người không khỏi dừng lại trong tay động tác, trợn mắt há hốc mồm mà nhìn sang, bọn họ chưa bao giờ thấy qua Triệu Hoành bị như vậy nhục nhã, rất là hiếu kỳ trong đó sẽ như thế nào ứng đối.

Đối với cái này, vốn là đang ở hạ phong Thiết Kỳ đoàn đội mọi người tự có thể khá, nắm chặt thời gian điều chỉnh trạng thái, mặc dù bận rộn, hai mắt nhưng không quên ngưng mắt nhìn Sở Thiên, trong ánh mắt tràn ngập chấn kinh.

Dưới cái nhìn của bọn họ, tại đây hai người thực lực ở vào đồng nhất trực hoành, cho dù Sở Thiên hơi chiếm ưu thế, nghĩ giải quyết đối thủ cũng cần thời gian rất lâu, lại thả chiêu kế tiếp miếu sát khoát lác, không biết là cuồng vọng, còn thật sự là nắm chắc khi.

Liền ngay cả Liễu Huyền trong lòng cũng là lập bội trầm xuống, lấy hắn nhiều năm lang bạt có được kinh nghiệm đến xem, kinh địch chính là tối kỵ, rất nhiều kinh tài tuyệt đỉnh người, nguyên bản con đường phía trước bừng sáng, lại bởi vì chủ quan nhất thời, thua bởi ám toán phía trên, đã chết tại bọn

đạo chích chi thủ, làm cho người bóp cổ tay thờ dài. Lại không nghĩ, Sở Thiên tuổi còn trẻ, không biết sao vậy mà nhiễm lên thói quen xấu.

Vốn muốn mở miệng nhắc nhở, ngẫm lại lại cảm giác không ổn. Sở Thiên cứu tánh mạng hắn, như mở miệng chỉ ra đối phương tính cách chỗ thiếu hụt, chẳng lẽ không phải trở thành vong ân phụ nghĩa người, huống chi tình huống như thế, đại chiến hết sức căng thẳng, quả thực không để cho phân tâm.

"Về sau có cơ hội, dù cho liều mạng đắc tội với người, cũng phải nói thẳng bầm báo." Liễu Huyền ngầm hạ quyết định, nhưng trong lòng có chút lo lắng. Sở Thiên huynh đệ như thế khinh địch, cũng không nên bởi vậy thất bại mới tốt. Ở chung nhiều năm, hắn biết rõ Triệu Hoành mặt ngoài khoan dung độ lượng, kì thực tâm ngoan thủ lạt, qua lại đối thủ hạ xuống trong đó tay, cho dù bắt từ cũng phải mất lớp da.

Liễu Ngữ Nhu thì không có lãnh tính như vậy, đôi mắt đẹp hiện ra dị sắc nhìn về phía Sở Thiên, Triệu Hoành thực lực năng vậy mà trong lòng hiểu rõ, chăm chú tính ra liền ngay cả ca ca cũng phải kém hơn một chút, Thiên tiểu đệ thoát nhìn cũng được mười bốn mười lăm a, có thể nói mới ra đời, như lời ấy là thật, một chiêu đánh bại Triệu Hoành, kia năng dám đánh cam đoan, tương lai một ngày, vị thiếu niên này tất nhiên nổi danh động thiên hạ.

Vô luận là Hắc Hồ đoàn, hay là Thiết Kỳ đoàn đội, cũng không khỏi thành xoay người lại, toàn trường mục quang hội tụ ở bên cạnh chiến trường, đại bộ phận định dạng ở trên người Sở Thiên, bọn họ ngược lại là muốn nhìn, cái này cuồng vọng quá mức tóc bạc thiếu niên, có hay không có vào cùng lời nói xứng đôi thực lực.

Đối với mọi người chung quanh chú ý thì không thấy, Sở Thiên tựa như không có nghe ra Triệu Hoành trong tiếng cười mỉa mai đồng dạng, mang trên mặt đương nhiên biểu tình, phảng phất sắp chống lại cũng không phải là thân kinh qua Bách Chiến hung hãn đồ, mà là không có ý nghĩa tiêu miêu tiêu cầu.

"Hậu sinh khả úy a, Triệu Hoành bình sinh bội phục nhất người, hôm nay nếu thêm người một cái. Người đã như vậy có nắm chắc, tất khinh thường tại đoạt xuất thủ trước a."

Đầy trời tiếng cười thu liễm, Triệu Hoành trên mặt không còn thấy xưa nay ổn trọng, âm trầm nơi đây giống như, ngũ quan vận vẹo vài cái, bộ mặt cuối cùng bình tĩnh trở lại, khôi phục dĩ vãng, con mắt đi lòng vòng, trong ánh mắt lửa giận dần dần tắt, được thay thế bởi không rõ ràng giao hoạt, trong miệng chậm rãi nói.

Người này không lỗ là xuất đạo nhiều năm người từng trải, trong nội tâm mặc dù phần nộ muốn điên, lại có thể buông xuống cái giá đỡ, lời nói trên vì chính mình chiếm giữ chủ động sáng tạo điều kiện.

Trên thực tế, hắn còn có một dạng át chủ bài chưa từng vạch trần, chỉ cần ổn định đối thủ, không cho hắn ý vào loại kia thân pháp quý dị né tránh, như chính diện đánh trúng, tất có thể đem ghê tởm kia tiểu tử toi ở dưới lòng bàn tay, dầu gì cũng sẽ đánh mất sức chiến đấu, đến lúc đó rơi trong tay, còn không phải tùy ý xâm lược?

Nghe vậy Sở Thiên sắc mặt lạnh nhạt gật đầu tán thành, Triệu Hoành trên mặt nhất phái nghiêm chỉnh, khoe miệng căng thẳng liều mạng nhìn xuống ngựa mặt cuồng tiểu dục vọng. Vững vàng nhìn nữa một lát a, kẻ này lập tức liền xong đời, lại không có thể bị phát giác mảnh khỏe.

Triệu Hoành hô hấp từ từ vững vàng. Tâm cảnh đều tùy ý sóng lớn không sợ, phảng phất bị người nhục nhã một màn, chưa bao giờ phát sinh qua. Nhắm hai mắt, ngưng thần phân ra một luồng nguyên lực lại thúc dục vùng đan điền kia giết tính huyết.

Rồi đột nhiên mở hai mắt ra, cường hãn nguyên lực từ trên người của hắn bộc phát ra, trong đó có một tia thô bạo khí tức trộn lẫn, tựa như loại nào đó dã thú chi lực, hắc sắc hỏa diễm Triền Nhiễm quanh thân, thế lửa dần dần đốt dần dần hùng, lại hiện lên không thể thu thập xu thế.

Mấy năm trước, Triệu Hoành bởi vì cơ duyên xảo hợp đạt được cái này biến thân võ học, tu hành thủ công cần mèn khoa huyết tính nhìn dần. Tìm kiếm trên đường, trùng hợp gặp được một cái yêu thú cấp hai Hắc Viêm hồ, liền đã ra động tác con thú này chủ ý.

Theo đạo lý nói, lấy tu vi của hắn, tuyệt đối bù không được bức này yêu thú, nhưng Hắc Viêm hồ không biết sao bị thương, liền lòng cảnh giác đều hạ thấp cực hạn, mới bị tìm ke hồ đánh lên, thu thập trong đó trong cơ thể tinh huyết lấy cho mình dùng.

Có chút tiếc nuối chính là, bởi vì thực lực chưa đủ, thủy chung vô pháp thi triển con thú này chiêu bài kỹ năng Hắc Viêm, dù vậy, thu hoạch đều làm người vừa lòng. Hắc Viêm hồ chính là thân huyết mạch, có tiến hóa khả năng dị chủng, cho dù khiến cho không ra tuyệt chiêu, chỉ bằng vào mạnh mẽ thân thể đều đủ để cho hắn ngạo thị đồng cấp võ giả.

Hồ Văn bò đầy toàn thân, trên mặt của Triệu Hoành đều dài ra một chút bộ lông, khó có thể chịu được liệt diễm nướng, trong cơ thể thỉnh thoảng có nóng rực cảm giác từng trận truyền đến, khiến hắn mồ hôi chảy không chỉ, thân thể run rẩy. Hiển nhiên, quá độ thúc dục tính huyết, khiến hắn mười phần khó chịu.

Bất quá chứng kiến Sở Thiên đỉnh đặc đứng ở một bên, hay là kia phó giận điên người không để ý biểu tình, hắn mãnh liệt cắn răng một cái, chợt cảm thấy cho dù có thiên đại đau đớn, vậy mà chỉ có thể lấy chịu được đi qua. Vì để cho kẻ này bị mất mạng đương trường, cái này tội chịu được giá trị, hắn Triệu Hoành không hề có câu oán hận.

"A." Tại nóng bỏng hỏa diễm dưới ảnh hưởng, Triệu Hoành nhìn không được rên rỉ lên tiếng, tuy thanh âm không lớn, nhưng Hắc Hồ đoàn tất cả mọi người biết, đoàn trưởng đại nhân luôn luôn ý chí như thép, đều không tự kìm hãm được kêu rên lên tiếng, chỉ cần tự hành phát huy hạ sức tưởng tượng, da đầu đều là một hồi run lên.

Cứng rắn khiêng qua khó qua thiêu cháy, hắn đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc, cả người đều giống như hóa thành một cái toàn thân quần quanh lấy Hắc Viêm Mãnh Hồ, trong mắt tơ máu rậm rạp, dài khắp bộ lông hai tay có xuống nằm sắp dục vọng, liền làm thỏa mãn trong nội tâm ý niệm trong đầu

tứ chi chạm đất, lười biếng duỗi cái lưng mỏi, toàn thân thoải mái buông lỏng, rồi đột nhiên nhanh nhảy thành cong, tựa như Yêu Hồ nhào cán trước.

Quanh thân Hắc Viêm, oanh một tiếng bay lên, thiêu đốt càng vương.

"Tiểu huynh đệ, như ngăn lại một chiêu này, Triệu mỗ người sau này tạo điều kiện cho ngươi vi tôn, ngươi nói hướng đông, ta tuyệt không về phía tây." Khàn giọng không giống tiếng người tiếng từ miệng Triệu Hoành truyền thuyết, chữ cùng chữ trên mơ hồ không rõ, nhưng đại khái phân rõ ý tứ, sau khi nói xong không chịu được ngứa đầu điên cuồng gào thét, như Hồ Khiếu Sơn lâm nghe tới không khác nhau.

Thần trí bị ăn mòn tới cực độ này tình trạng, vẫn còn không quên trong miệng khích tướng, lấy khiến cho đối thủ buông tha cho thi triển thân pháp cơ hội tránh né, lấy câu một kích bị mất mạng, người này tâm cơ thâm trầm, có thể nói khủng bố như vậy.

"Vậy khiến ngươi tâm phục khẩu phục." Sở Thiên chém đỉnh chặt sắt nói, xem ra đều không có cảnh giác, kỳ thật ám thức Linh Niệm giám sát và điều khiển đối thủ, tâm thần chăm chú, hai mắt ngưng mắt nhìn, toàn thân nguyên lực tuôn ra hiện ra, ngưng tụ bên phải chưởng, Dương Cương Kính hình thành bi trắng, nhanh chóng tại lòng bàn tay thành hình.

Chuyện đã như thế, rốt cục không cần che giấu, Triệu Hoành trên mặt không hề áp lực, như trút được gánh nặng nơi đây nhấc lên một vòng nhe răng cười, trong đó lại có vào phát ra từ đáy lòng cuồng hi, vào một chút bỏ nhào vào trước mặt Sở Thiên động thân đứng lên, hai chân như loại thú hơi cong, hai cái hồ trào bộ dáng hai tay, tại phần eo phía bên phải không ngừng chà xát động, quanh thân liệt điểm tại hai chưởng trong đó liên tục không ngừng ngưng tụ, cao tốc xoay tròn lấy hắc sắc tròn gây nhanh chóng hình thành.

Tròn gây xoay tròn trên phát ra Zssh...i-it... âm thanh, thấp thoáng nghe qua, cùng hăm vào không còn lối thoát hồ ngâm có chút tương tự, mới bắt đầu chỉ có long nhãn lớn nhỏ, theo toàn thân Hắc Viêm tràn vào, cuối cùng lại có ước chừng hơn một xích phương viên, kinh người nóng rực sôi Đẳng Không khí, hắc mang rồi đột nhiên đại thịnh, thẳng đem dạ sắc đều áp đảo, phóng xạ ánh sáng đau đớn vây xem mọi người con mắt.

"Viêm Thú Loa Đạn." Lực phá hoại tuyệt chiêu thành hình, Triệu Hoành mặt hiện tốt sắc, trong mắt lệ mang lướt qua, nhe răng cười vào cầm trong tay hắc nhắm ngay Sở Thiên đầu nhân tới, tay của hắn vừa mới nâng lên, nóng rực sóng khí trước hết đi đập vào mặt tới, đầu đầy tóc bạc, đều bị đốt trọi cảm giác.

Thấy thế Liễu Huyền lộ ra sốt ruột biểu tình, cảm lấy bội kiếm tay phải mất toàn bộ đều mờ mờ, như Triệu Hoành sớm một chút sử dụng ra một chiêu này, chỉ sợ hắn đã sớm không tại nhân thế, đổi thành khói bụi vĩnh viễn biến mất. Một phen cân nhắc, mặc dù thực lực toàn thắng thời điểm, lúc này chiêu phía dưới bảo vệ tánh mạng tỷ lệ đều vượt quá bất quá hai thành.

"Thiên tiểu đệ." Liễu Ngừ Nhu một tiếng thét kinh hãi, khuôn mặt trắng bệch, hai cái bàn tay như ngọc trắng chặt chẽ uốn éo cùng một chỗ, tu chỉ biến hình như cũ chưa phát giác ra, trong nội tâm hồi hận phải chết, sớm biết như vậy, liền không báo may mắn tâm lý, lung tung mộng tưởng miếu sát đối thủ, nên nhắc nhở Sở Thiên không thể đại ý mới đúng.

Mất thấy tình thế đột biến, Thiết Kỳ đoàn đội mỗi cái mặt lộ lo lắng, Hắc Hồ đoàn mỗi người mặt hiện cuồng hi, không để ý xung quanh lẫn nhau đều không cùng phản ứng, Viêm Thú Loa Đạn thiêu đốt lên hừng hực hắc hỏa, cách Sở Thiên đầu bất quá chỉ cách một chút.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 119: Tội tại thuật pháp

Đang muốn đem lòng bàn tay hăng hái xoay tròn Viêm Đạn đặt tại Sở Thiên trên đầu, Triệu Hoành đột nhiên cảm giác được đỉnh đầu đột nhiên tối sầm lại, ngẩng đầu thấy có dây đặc mây đen tụ tập, một tiếng âm vang đánh xuống ước chừng hơn một trượng lam nhạt tia chớp. Hắc sắc mặt đột nhiên thay đổi, đang muốn giơ tay lấy Viêm Đạn đến nơi, máu trong cơ thể giống bị cái gì cách trở đồng dạng, mãnh liệt đình trệ hạ xuống, động tác không khỏi một hồi.

Người này dù sao cũng là thân kinh qua Bách Chiến người từng trải, cường ép thoát khỏi thân thể cảm giác cứng nhắc, cuối cùng đưa cánh tay giơ lên, nhưng kinh qua tại đây biến cố, lòng bàn tay ngưng tụ năng lượng tàn đi hơn phân nửa, Viêm Đạn nhỏ đi rất nhiều, xoay tròn thanh thế vậy mà không lớn bằng lúc trước.

Lôi Lâm cùng Viêm Thú Loa Đạn chính diện chạm vào nhau, mãnh liệt hào quang chiếm giữ toàn trường, mọi người nhìn không được nhắm mắt lại, chỉ có Sở Thiên thi triển Huyết Ngưng Thuật mở ra trên trán xích đồng tử lộ ra ra tức thời tình huống.

Phảng phất cảm nhận được ngăn cản, lam nhạt tia chớp bên trong ẩn chứa năng lượng nén giận bạo phát, tựa như sóng biển tựa như, đem bản nhục hóa Hắc Viêm trong chớp mắt bao phủ. Thấp thoáng nghe thấy Triệu Hoành hét thảm một tiếng, tiếng thê lương vô cùng, cũng rất nhanh đoạn, mặt đất nổ tung bụi mù giờ lên.

Cách mí mắt cảm thấy ánh sáng suy yếu, đông đảo người vây xem không thể chờ đợi được mở mắt, một trận gió nước nổ mặc qua chiến trường, thuận tiện thổi tan đầy trời bụi mù, mấy trượng phương viên hồ sâu hiện ra tại trước mặt, biên giới thổ địa rạn nứt phá toái không chịu nổi, Triệu Hoành hình dáng toàn thân huyết tinh, tại vẫn không nhúc nhích, chết sống không biết, khó nghe đốt trời mùi vị tràn ngập ra ngoài.

Mắt thấy bình thường uy phong bát diện lão đại rơi vào bực này kết cục, Hắc Hồ đoàn các thành viên mỗi cái trợn mắt há hốc mồm, kinh ngạc nơi đây nhìn qua hồ sâu, trong mắt dần dần hiện ra nồng đậm đến tận cùng kinh hãi, trong nội tâm không xác định nơi đây thâm nghĩ, lão đại cái này là chết?

Lúc này cái ý niệm trong đầu xuất hiện, trái tim của bọn hắn, trước tiên bị chấn kinh che kín, tập luyện qua tựa như, đồng loạt mà đem tầm mắt từ trên người Triệu Hoành khó khăn dời, ngược lại quang hướng Sở Thiên, trên mặt không khỏi hiện ra nhìn quái vật biểu tình, trong miệng nhin không được từng người hút miệng khí lạnh, thấu triệt nội tâm lãnh ý xâm nhập đáy lòng.

Hắc Hồ đoàn thành viên từng cái một tựa như hóa thân con tò te, ngây người bất động dừng ở Sở Thiên, hình ảnh như bị tạm dừng định dạng bất động, trận gió qua đi trong rừng càng biểu hiện u tĩnh.

Đột nhiên, vị kia vây công Vương Đình dong binh chợt phục hồi tinh thần lại, đưa mắt chung quanh thấy mọi người đều đang ngăn người, quay đầu vung ra chân bỏ chạy, rồi đi thật xa mới nghĩ đến người khác, trong miệng tiem kêu ra tiếng: "Chạy mau a."

Tựa như một giọt máng xối nhập nồi cháo, tình cảnh trong chớp mắt sôi trào lên, người của Hắc Hồ đoàn mất đi người tâm phúc, ném hồn tựa như mục quang mờ mịt tứ tán chạy thoát thân.

Co duỗi bất định bi tráng tại Sở Thiên lòng bàn tay biến mất dần, hắn thu hồi chiêu thức, mắt thấy những người này chạy thoát thân vậy mà không đuổi theo, tự bước hướng trong hầm nhìn đối thủ chết sống. Thi triển Dương Cương Kinh, vốn là phòng ngừa ngoài ý muốn phát sinh làm bảo hiểm cử chỉ, để tránh Triệu Hoành bị trọng thương chó cùng rứt giậu.

Hiện tại xem ra, là hắn thái quá mức khinh thường thuật pháp uy lực. Như thuật pháp bị người đơn giản mà cứ liên cấp ngăn lại, trận chiến tại đây ăn com Niệm Sư, cũng sẽ không trở thành trên phiên đại lục này làm cho người sợ hãi tồn tại.

Liễu Huyền thấy cục diện bình định, từ trong lòng lấy ra Kim Sang Dược cho mình đắp lên, ngồi xếp bằng nhắm mắt điều tức chữa thương.

Vương Đình bước nhanh đuổi tại một người sau lưng, thừa dịp trong đó tâm thần bối rối, phòng bị không chu toàn, hung hăng nhất thương hướng phía sau lưng đâm lại, thẳng chọc cái xuyên tim, trên mặt hiện ra hả giận thần sắc.

Liễu Ngữ Nhu lơ đãng nghiêng mắt nhìn thấy Ca trên người Ca miệng vết thương, nộ khí xông lên đầu, vận chuyển thân pháp mau chóng đuổi, mấy cái lên xuống, đã bắt kịp tên còn lại, cánh tay ngọc vung lên, hàn quang trên không nhất thiểm, bội kiếm không chút khách khí chém xuống.

Cùng phi trước bất đồng, người này tu vi cao tới luyện thể tám đoạn, kinh nghiệm phong phú, phản ứng nhạy bén, nghe thấy sau lưng gió đã bắt đầu thổi, mãnh liệt đi phía trước nhất tháo chạy, nhưng tâm thần chưa định, cộng thêm chiêu này tình diệu, không thể hoàn toàn tránh thoát, cuối cùng bị phá vỡ bấp chân, huyết tinh cuộn cuộn chảy ra, theo cẳng chân chảy xuống, vớ gậy một mảnh đỏ thẫm.

Người này tu vi cao Liễu Ngữ Nhu trọn hai đoạn, thực lực lại càng là hơn xa, bị chặt thành như vậy bộ dạng này hình dạng, sừng sốt không dám phản kháng, hiển nhiên trong nội tâm đối với Sở Thiên mười phần sợ hãi, tập trung tinh thần nghĩ sớm một chút rồi xa liền lão đại đều có thể miễn sát ác ma.

Chạy thoát thân sốt ruột, hắn cũng không quay đầu lại phát chân chạy như điên, mặc dù trong đùi phải kiếm, lại mạnh mẽ chịu đựng khắp khiêng nơi đây chạy như điên, tựa như què chân sói đối trôn về trong núi, tốc độ không giảm trái lại còn tăng, lại so với thân thể hoàn chỉnh thì càng nhanh vài phần.

Rất nhanh liền chứng kiến đi trước chạy trốn bóng lưng, mắt thấy đối phương chạy trốn so với con thỏ còn nhanh, trong nội tâm không khỏi thảm mắng một chút, chân trái gắng sức nhảy, lấy có chút buồn cười động tác theo sát phía sau.

Hai người người đào vong hiển lộ tất cả thần thông, hận không thể đem toàn bộ sức mạnh đều sử dụng ra, thần sắc kinh hoàng, lão đảo, lại tốc độ hơn nhanh như điện chớp, trong nháy mắt liền chui vào thật sâu trong bóng đêm, mai danh ẩn tích không thấy bóng dáng.

Như thế tốc độ, khiến Vương Đình Liễu Ngữ Nhu hai người theo không kịp, ngắm trông không đến hình người, chỉ phải ngừng chân dừng lại, thở hồng hộc. Một khi hãm vào khôn cảnh, tự có thể bộc phát ra thường nhân theo không kịp năng lượng, biến nguy thành an gặp được đường sống trong cõi chết.

Khí tức bình định, Liễu Ngữ Nhu trên mặt đẹp hiện ra một vòng xem thường thần sắc, ở trên khinh thường rõ ràng. Rồi mới người kia thể nhưng là luyện thể một chút đậm lượng vậy mà không có, bị đâm trúng một kiếm liền quay người liều mạng cũng không dám, thân là đường đường thân nam nhi, như thế với tư cách là quả thực làm nản tiếng nữ tử đều xem thường.

Loại ý nghĩ này có chút phiến diện, nói trắng ra là chính là đứng nói chuyện không đau thất lưng, cực hạn tại bị Sở Thiên trợ giúp tầm mắt, nằng không rõ ràng rồi mới một màn tại Hắc Hồ đoàn trong lòng mọi người lực chấn nhiếp mạnh bao nhiêu.

Muốn biết rõ, mấy người kia phần lớn là lang bạt nhiều năm hung hãn đồ, nếu không phải Triệu Hoành lấy tàn nhẫn thủ đoạn dựng nên tới uy vọng, căn bản đem người chỉ tâm tụ hợp không được một chỗ, càng vọng luan làm mọi người tin phục, đảm nhiệm đoàn trưởng chỉ vị nhiều năm.

Nhưng bây giờ, trong bọn họ chỉ tâm rõ ràng người, tại Sở Thiên trong tay mì vắt vậy mà giống như, tùy ý chà xát bóp, nói một chiều liền không ra đệ nhị chiều, tại một ít mắt người, lần này với tư cách là, người bình thường căn bản nhìn không ra, có thể nói quả thực trên thế gian ác ma.

Có loại Như Địa Ngục này tâm lý oán hận, chạy trốn thì hận không thể cha mẹ thiếu sinh một chân, người này lại chỗ nào rồi rảnh lại chăm chú suy tư, tương đối hạ cùng Liễu Ngữ Nhu ai mạnh ai yếu. Đừng nói giỡn, như là mà là mẹ không lưu loát, đợi kia khủng bố tóc bạc thiếu niên nhất truy đuổi, chuẩn sẽ bị tận diệt, đến lúc đó ai cũng không cứu vớt được.

Triệu Hoành thân như than cốc, mặt giống như than đá tro, bên ngoài thân thể quần áo đều bị đốt cháy, khi dễ Liễu Huyền thì cuồng vọng đều không có, chó chết trần truồng nằm trên mặt đất. Sở Thiên đưa tay đi thử hân hơi thở, hiển nhiên đã bị mất mạng tại chỗ.

Thấy thế Sở Thiên sờ lên cằm hơi chút trầm ngâm, trong nội tâm thầm nghĩ sau này thuật pháp muốn dùng cẩn thận, Huyết Ngưng Thuật coi như bỏ qua, chiều này Lôi Lâm bá đạo vô cùng, vừa ra tay tất tổn thương tánh mạng, lại không chế không được mười phần chính xác.

Lúc này vốn không có quan hệ gì với hắn, bởi vì cùng Thiết Kỳ đoàn đội người từng có gặp mặt một lần, ở chung trên rất có hảo cảm, thấy trong đó chịu khổ trong nội tâm không đành lòng mới trượng nghĩa xuất thủ, cũng không nghĩ mưu tánh mạng người, nhưng tình hình khẩn cấp, bị ép sử dụng thuật pháp giải quyết chiến đấu, để vọt lên xuất thủ lại trợ giúp Liễu Huyền, miễn đối phương có cái không hay xảy ra làm cho người sầu não.

Châm chọc là, nếu như Triệu Hoành không thúc thủ hạ tiến công Liễu Huyền, cũng hoặc chẳng phải khó chơi bị thi triển võ học đánh bại, Sở Thiên vậy mà không đến mức bị buộc tới Dẫn Đạo Thuật pháp tình trạng. Người cổ hữu tình thuật pháp vô tình, còn đây là tạo hóa trên người, tất cả có lập trường bắt đầu trách hắn như bất khả.

Sở Thiên lột bỏ bọc tại Triệu Hoành ngón trở phải giới chỉ, tâm thần không chút trở ngại tiến nhập nhìn quét, may mà vật đều tại, cũng không có bị tổn thương gì.

Triệu Hoành thân là Thiết Kỳ đoàn trưởng, cất chứa tự nhiên tương đối khá, nhưng trong đó một ít vật lẫn lộn, giá trị cũng không phải là rất cao, hắn trực tiếp lướt qua những cái này, đem lực chú ý đặt ở nhất cái đen nhánh thú cốt, sở liệu không sai, vật ấy nên ghi lại vào đối phương vừa rồi thi triển biến thân võ học.

Dung giới bên trong có một chút nguyên thạch, ước chừng hơn bảy trăm khối, tuy không kịp giá trị của Hoàng Thiên Báo cao, nhưng đối với một người luyện thể cảnh võ giả mà nói, cũng coi như không ít, dù tu luyện tốt hơn một đoạn thời gian, có những cái này cộng thêm lần trước thu hoạch, tấn chức Uẩn Khí Cảnh lúc trước, e rằng đều không cần lo lắng tài nguyên không đủ.

Sở Thiên trong lòng khẽ động, cảm ứng được bên ngoài có động tĩnh, lấy lại tinh thần cất kỹ tại đây giới, quay người nhìn lại, thấy Liễu Ngữ Nhu Vương Đình hai người vừa đến nơi đây, hiển lộ có chút cẩn thận co quắp, không giống lúc trước như vậy tùy ý. Cái này cũng bình thường, cho dù ai chứng kiến một người dung mạo không đặc biệt non nớt thiếu niên, lại có được đơn giản bị diệt toàn bộ nổi tiếng từ xưa Dong Binh Đoàn năng lượng, đều không có sai biệt phản ứng.

Ba người mắt to trừng đôi mắt nhỏ nhìn hồi lâu, thấy Liễu Ngữ Nhu con mắt đỏ bừng hàm chứa ẩm ướt, muốn nói lại thôi, tựa như châm chọc tìm từ gửi tới lời cảm ơn, liền đi trước mỉm cười nói: "Ồ, Liễu tỷ tỷ, người roi lệ. Đừng quá cảm kích ta à, lúc trước thế nhưng là đã nói rồi, bí cảnh bên trong chiếu ứng lẫn nhau, loại này thì tiêu đệ như thế nào lại lười biếng không xuất lực rồi "

Mắt thấy thiên đại ân tình bị nhẹ nhõm mang qua, Liễu Ngữ Nhu trong nội tâm cảm kích càng đậm, lại nhẹn không được cười khúc khích, thân mật vỗ xuống bờ vai của hắn nói: "Mồm mép lém lỉnh, dám lười biếng lời không tha cho người."

Mắt Sở Thiên bên trong một mảnh âm áp, không khỏi nhớ tới Sở Sở, lúc này không nên suy nghĩ nhiều, thu hồi ý niệm trong đầu, chuẩn bị tinh thần cùng Liễu Ngữ Nhu hai người hơi chút nói chuyện với nhau.

Nói một lát lời ong tiếng ve, thủy chung không thấy Vương Chung cùng Tôn Dật, vì vậy kinh ngạc hỏi câu, không ngờ Liễu Ngữ Nhu nghe vậy biểu tình chột dần khổ sở, không nín được một chút khóc lên, liền Vương Đình luôn luôn mặt co quắp trên mặt, đều là khó được hiện ra một vòng bi thương.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Người nào sách cừ nhân danh

Liễu Ngừ Nhu lê hoa đái vũ khóc trong chốc lát, chợt thấy tại nhỏ tuổi trước mặt Sở Thiên làm như vậy rất không thể diện, thân thể mềm mại run rẩy giơ tay lưng nhào nặn nhân, nước nỏ thật lâu phương bình định hạ xuống, cầm khóc sung đỏ con mắt nhìn hần nói: "Đi vào không bao lâu, gặp được một chỗ ẩn núp rất tốt ao địa Tồn Dật hãm vào không có trở ra. Vương Chung Ca. . ."

Không chờ nàng nói xong, Vương Đình mở miệng cắt đứt, tiếng trầm thấp bên trong thấy ẩn hiện lửa giận: "tại tìm hiểu tin tức thì bị người ám toán. Khi đó, hần rời khỏi đội ngũ chỉ chốc lát sau, ẩn ẩn nghe cảm thấy có tiếng kêu thảm thiết từ trong rừng truyền đến, ngày đó chẳng biết tại sao, cả ngày không mất nhảy lên, vội vàng đuổi tới."

Nói đến đây, hần tựa như tâm tình ba động quá lớn không kiềm chế được, song quyền nắm chặt trong ánh mắt lộ ra giết người mục quang, thân hình run rẩy thật lâu, phương buông ra nắm tay đã bình định tâm tình, mặt lộ vẻ bi thương chậm rãi nói: "Không muốn đã là quá muộn, đệ đệ hậu tâm cảm thanh dao găm, nằm sấp trong vũng máu bất tỉnh nhân sự, ngón tay vẫn khâu trừ trên mặt đất, viết xong Trần Lạc danh tự."

Đối với cái này Sở Thiên không làm dư thừa ngôn ngữ, chỉ là trong nội tâm có chút cảm khái, người mang Niệm Sư cấp bậc tinh thần tu vi, càng có Huyền Lân loại này đặc ý trợ thủ nói gì nghe vậy, tại bị cảnh bên trong mặc dù cảm giác chưa quen cuộc sống nơi đây, lại không có quá mức e ngại và khủng hoảng, ngược lại chém giết rất nhiều huyền thú kinh qua tẩy lễ tăng cường thực lực, thu hoạch tương đối khá, lại đạt được Ngân Lân Bộ bức này tuyệt học, lần lộn như cá gặp nước, không ngờ tầng dưới cùng vô giả càng như thế khó khăn, nhất cái sơ sẩy, có lẽ liền khó giữ được tánh mạng.

"Đã sớm nên nghĩ đến, ngoại trừ cái này đồ chó hoang am hiểu theo dõi ẩn nấp, ai có thể cùng sau lưng người khác, nổi lên ám sát hại tánh mạng người. Vương đình muốn giết hần. Trời có mắt rồi, được phép Trần Lạc giết người nóng lòng chạy thoát thân, lại sơ tại kiểm tra, đệ đệ tại hấp hối sắp chết viết xuống hung thủ danh tiếng, mới khiến cho ta biết cứu nhân là ai."

Nghe ở đây, Sở Thiên thần sắc khẽ động, rồi đột nhiên sinh ra bi thương cảm giác, bởi vì Trần Lạc sơ ý, Vương Chung còn có cơ hội viết xuống địch nhân tính danh, tại đêm tối vĩnh tồn Ngân Nguyệt phổ chiếu bí cảnh, có bao nhiêu người tại đây mảnh nhiều sương mù tràn ngập trong rừng rậm chết, trong đó lại có mấy cái có thể may mắn đạt được viết địch danh cơ hội.

"Từ ngày đó, nhiều lần đang ngủ thì bị ác mộng bừng tỉnh, trong mộng không ngừng xuất hiện đệ đệ tại chạy gấp bên trong sau lưng bị chui thủ đâm trúng tình hình, trong vũng máu thân hình run rẩy bộ dáng, dùng hết còn sót lại khí lực thừa dịp ánh trăng trên mặt đất viết thù người có tên chữ, địch danh viết xong, mỉm cười thỏa mãn mất đi. Đúng rồi, ta tận mắt nhìn thấy, đệ đệ khi chết, trên mặt vẫn mỉm cười, vĩnh viễn cô đọng lại."

Vương Đình như con cá bị ném ra... trên bờ, sợ hít thở không thông há mồm thở dốc, hần luôn luôn thiếu chữ quả lời nói, hôm nay ngay trước gần như tính là người xa lạ Sở Thiên mặt, khác thường nói nhiều như vậy, tựa như đem cả đời có thể nói nói xong, đem trong nội tâm không chỗ phát tiết bi thương nhả quá.

An ủi vô vô Vương Đình không ngừng lay động bờ vai, mắt Sở Thiên bên trong hiện ra đồng tình vẻ, tuy Nương thân đi xa, nhưng tóm lại biết thân ở phương nào, trong lòng có cái ý muốn, có thể vì tại đây phấn đấu phấn đấu. Mà Vương Chung người đã chết đi, lưu cho Vương Đình không có hần, trông rỗng chỉ còn lại báo thù.

Hần con một, từ nhỏ không có huynh đệ, có thể như lấy quan hệ tốt nhất Sở Sở, đừng nói mất đi tánh mạng, dù cho có người làm bị thương tiểu tỷ tỷ một tia nửa điểm, hần đều quyết không cho phép, sẽ trực tiếp đem người này kéo vào sổ đen, không chết không thôi, phi đem đau khổ ầu một hồi, làm trong đó trả giá mấy chục lần hao tổn.

Trọng nói hai kiện chuyện không may, tình cảnh nhất thời cương hạ xuống, Liễu Ngừ Nhu Vương Đình hai người nhân thương cảm khuôn mặt bi thương, Sở Thiên cảm động lây biểu tình đồng dạng trầm trọng. Đúng lúc Liễu Huyền ngăn chặn thương thế đứng dậy bước nhanh đến gần, hai mắt thoáng nhìn nhìn, nhiều năm giao tình, không nên hỏi nhiều, trong nội tâm đã minh bạch phân ra, lấy sang sáng cười to đánh vỡ yên lặng bầu không khí.

"Sở Thiên huynh đệ, hôm nay nếu không phải ngươi kịp thời cứu giúp, ta Liễu mỗ người chắc chắn táng thân nơi đây, lời cảm kích không nói nhiều, ngày sau nhưng có phải dùng tới nơi đây, chẳng quản chào hỏi, tuyệt không kéo mặt cau mày."

Liễu Huyền tính cách ôn trọng, từ không dễ dàng đồng ý, chuyện đó lại không cần nghĩ ngợi thốt ra, rốt cuộc mạng của hần đều là Sở Thiên cứu được, nếu như ngay cả bức này quyết đoán đều thiếu nợ, không những không xứng nhìn Thiết Kỳ đoàn trưởng, làm người cũng không xứng. Hần thường xuyên khinh bỉ một ít tri ân không báo hạng người, tự nhiên sẽ không tới thông đồng làm vậy.

Tuy nói chưa hẳn thật đúng phải dùng tới, nhưng nghe cái này thái độ tươi sáng rõ nét hứa hẹn, Sở Thiên vẫn cảm giác trong nội tâm ấm áp.

"Lão Vương, đứng ở nơi đó làm gì, còn không đem người trần tàng rượu ngon lấy ra, đây chính là chúng ta ân nhân cứu mạng, chậm trễ không thích hợp a. Sở Thiên huynh đệ, hôm nay tất cùng người uống thông khoái." Liễu Huyền định đặc hô.

Nghe vậy Sở Thiên mỉm cười, hần nghĩ tới đồng dạng thích rượu Sở Vân, hần bản thân mặc dù không tốt tại đây nói, có thể khách uống rượu bên trong ít nhiều hào sảng hạng người, cũng được vui với tới kết giao. Mặt khác, kinh qua Sở Vân không ngừng hướng dẫn, uống thói quen từ lượng tăng nhiều, cùng lúc trước uống ba lượng chén liền sặc mặt đỏ tới mang tai tự không thể so sánh nổi.

"Đều bị thương thành như vậy còn uống rượu, thật sự là hồ đồ." Liễu Ngừ Nhu bắn vào khuôn mặt cáu giận nói, mặc dù biết rõ huynh trưởng xưa nay muốn từ không muốn sống, nhưng không ngờ đã đạt đến cảnh giới như thế, vừa đề xuống thương thế, liền không thể chờ đợi được kéo người uống rượu, thực gọi nàng không biết nói cái gì cho phải.

Liễu Huyền ha ha cười cười, vẫy vẫy tay ý bảo không cần quản thúc, còn lôi ra Sở Thiên nhìn bia đỡ đạn, nói nếu không cùng tốt hơn ân nhân cứu mạng, bị ngoại nhân biết, định cho là hần vong ân phụ nghĩa.

Thấy huynh trưởng khua môi múa mép như lò xo, có thể đem cái này hạt vừng việc nhỏ rút đến liên quan đến nhân phẩm tốt xấu trên độ cao, lộ ra bất đắc dĩ thần sắc, dậm chân buông tay biểu thị mặc kệ, việc đã đến nước này, không thành cũng phải thành, chỉ phải do hấn đi.

Sở Thiên trong lòng ít ỏi, lại im miệng không nói, cùng Sở Vân ở chung lâu rồi, đối với loại rượu này quý thủ đoạn, tất nhiên là biết rõ rõ ràng, tên là tri ân báo đáp, thực lại chỉ là tìm uống rượu cơ hội mà thôi, bởi vậy vèn vèn trong lòng cười thầm, cũng không mở miệng chọc thủng hấn.

Tin tưởng cho dù không có cứu viện cử chỉ, cũng hoặc tới cũng không phải là Sở Thiên, mà là cái Trương Thiên gì Lý Thiên, Liễu Huyền cũng sẽ hao tổn tâm cơ, khác tìm mượn cơ đã lừa gạt muối muối, quang minh chính đại lớn uống đặc biệt uống.

Buồng xuống ý niệm trong đầu lấy lại bình tĩnh, Sở Thiên một chút huyết, nhất đạo ô quang lướt qua không trung đồn tại trước mặt, tất nhiên là ẩn nấp hồi lâu Huyền Lân, cảm thấy có thể đối phó địch nhân, sẽ không khiến nó hiện thân hỗ trợ, rốt cuộc người của Hắc Hồ đoàn cũng không phải là nơi đây huyền thú, giải quyết xong cũng không có tây lễ ban thưởng, không cần mỗi cái lên một lượt.

Thiết Kỳ đoàn đội đóng quân nơi trú quân cách tại đây không xa, không vài bước liền đến chỗ doanh trướng, Liễu Huyền đến tìm tòi một hồi, ra ngoài thì trong tay cầm mảnh tốt hơn thiết ký màu mỡ đuôi dê, nhìn Sở Thiên liên tục lú lờ, bí cảnh bên trong chỉ có huyền thú, cũng không dê bỏ có thể cung cấp dùng ăn, định là đến từ bên ngoài, thật không biết vật này là làm sao làm tiến vào.

Gần nguyệt tới Sở Thiên ăn đã quen lương thực phụ nước ngọt, trong miệng sớm đã nhai ra cái chim, thân là một người thâm niên tham ăn, gặp tình hình này nơi nào sẽ đoán không ra muốn làm nướng. Tựa như sớm nghe thấy được đuôi cừu nướng mùi thơm, không khỏi nuốt nước bọt, trong tay vậy mà không nhàn rồi, lấy ra chút Mộc củi để xuống đất, khác cảm đá lửa dần đốt, đợi hừng hực thể lửa đã thành, chỉ tới khung sắt cung cấp Liễu Huyền dê chân.

Thấy vậy trên chuyện, Liễu Ngữ Như lã lướt thướt tha tiến đi tìm rau xanh sửa trị ăn sáng, hai người ăn ý khiến cho Liễu Huyền cùng Sở Thiên kinh ngạc nhìn chăm chú liếc một cái, từng người từng một chút, lộ ra cái người hiểu ta hiểu biểu tình, hắc hắc nở nụ cười, đem trăng tròn, ba lượng tham ăn không hèn mà gấp, ngầm hiểu lẫn nhau, bị dọa chết.

Liễu Huyền cầm trong tay cái thẻ không ngừng chuyển động, khiến cho đuôi dê tất cả mặt nướng đến đều, trong miệng cùng Sở Thiên nóng rơi xuống đất dạt lòi ong tiếng ve, dần dần, từng trận mùi thơm càng ngày càng nghiêm trọng, mê người phiêu diêu tại hun khói lượn lờ trong không khí, mắt Sở Thiên tiem dòm đúng thời cơ, lấy ra bình nhỏ nghiêng vẩy gia vị, sậy dùng mắt thường nhìn muốn làm tốt.

Huyền Lân con mắt màu tím chết nhìn đuôi dê, trong miệng thèm thường tí tách, tuy nói liệp sát huyền thú, có thể hấp thu năng lượng sẽ không chết đói, nhưng như thế đơn giản thô bạo hấp thụ, lại làm sao so được với nướng mỹ vị, không ở tại trong nội tâm cấp Sở Thiên phát ý niệm trong đầu nói: "Ca ca, ta muốn ăn đuôi cừu nướng, cấp ta đuôi dê. . ."

Sở Thiên cùng Liễu Huyền nói chuyện với nhau đều bị cắt đứt nhiều lần, mặt lộ vẻ bất đắc dĩ thần sắc, cười gờ tay vỗ vào trên đầu của nó, gọi nó không được quấy ồn ào cấm ồn ào. Huyền Lân mặt lộ vẻ ủy khuất, không nói một lời tiếp tục cảm nhận nhìn đuôi dê, nước miếng tụ hợp thiếu thành nhiều, như sông nhỏ lã lã chảy xuôi.

Vương Đình ôm cái bình rượu bước nhanh đi tới, rồi mới bị thương không thấy, một lần nữa khôi phục dĩ vãng cái loại kia trưởng thành một cái biểu tình mặt co quắp mặt, lấy tay vạch trần phong che, bạch núc ních từu dịch, nồng đậm ngọt hương làm cho người cảm thấy chỉ dục say, còn đây là nhà hấn hương đặc sản gạo nếp tu.

Hấn quê quán thừa thãi một loại hình dạng dài nhỏ gạo nếp, trời sinh kèm theo ngọt, rượu này chính là do gạo nếp lên men mấy... nhiều năm, cũng kinh qua đặc thù công nghệ chế thành. Ra ngoài lang bạt hồi lâu, nhân hạ thì chung quy sẽ cùng đệ đệ uống chút rượu gạo, hồi ức quê quán cổ nhân chuyện xưa.

Liễu Ngữ Như mang sang sửa trị ăn sáng đặt trên mặt đất, sức nặng tuy nhỏ, lại có chút tinh xảo, có thể làm xuống từu xứng món, nàng lấy ra Tiểu Dao đem nướng chín đuôi dê phân ra cùng mọi người và Huyền Lân dùng ăn, chính mình ăn không vài âm, cũng chỉ ăn chay món, nàng cũng không muốn rượu chè ăn uống quá độ, béo tới ngay cả mình nhìn, đều cảm giác vô cùng thể thâm không mặt mũi nào gặp người.

Ba nam nhân thì là đại khẩu ăn thịt, uống chén rượu lớn, thịnh tửu sứ trắng chén đựng ăm ăm vang lên. Vô luận là ngọt hương rượu gạo, hay là thanh đạm ăn sáng, Huyền Lân đều chẳng thèm ngó tới, vui sướng NGAO...OOO kêu một chút, bỏ nhào vào được chia thơm ngào ngạt đuôi cừu nướng bên trên không muốn lại dâng lên

Lúc này bình thường thời gian tĩnh, nên là dạ sắc mới lên thời gian, ở giữa huyền thú mặc dù không có, làm việc và nghỉ ngơi bên trên lại cùng phía ngoài yêu thú giống nhau như đúc, lúc này sẽ không ra tới nháo sự. Tại đây Địa bị yên lặng không gặp người, bởi vậy mọi người liền phóng khoáng chỉ tâm thẳng uống.

Bất quá, cẩn thận Sở Thiên ở lâu tưởng tượng, mặc dù tại nút lấy ngọt hương mềm mại rượu gạo chỉ kịp, vẫn còn không quên đem Linh Niệm tí ti từng sợi không rõ ràng rậm rạp tại không khí chung quanh, giám sát và điều khiển vào xung quanh gió thổi cỏ lay, lấy bảo đảm bản thân cùng với những người bạn này an toàn.

Nấu com đã ngoại bỏ đi, Liễu Ngữ Như lấy ra mấy bộ chăn nệm cung cấp mọi người an nghỉ, Sở Thiên cười khoát tay ý bảo không cần, gọi Huyền Lân thay vì tìm phụ cận đại thụ leo lên ngủ yên, ánh trăng nhàn nhạt, mọi người dần dần tiến nhập mộng đẹp.

Lật qua lật lại ngủ không yên, Vương Đình giương mắt nhìn treo ở phía chân trời kia luân kiểu như ngọc bàn ánh trắng, trong nội tâm nghĩ đến, đệ đệ vì sao mang theo mỉm cười chết chứ. Càng nghĩ, cuối cùng không mưòi phần minh bạch, bỗng nhiên phúc chí tâm linh, ma xui quỷ khiến nơi đây lấy được đáp án.

Rượu mời dâng lên, hán không khỏi nhớ lại trong mộng cảnh một màn, tại bị người ám toán mệnh treo một đường thời điểm, đệ đệ Vương Chung cố nén chỗ lưng truyền đến phát ra từ đáy lòng đau nhức kịch liệt, trên trán mắt say sưa toàn bộ đều mờ mờ, cau mày, cắn chặt răng, nguyện vọng không như vậy từng chút một lách vào ép vào trong cơ thể khí lực, cong lại thành câu viết ra hai cái cong vẹo lại dị thường rõ ràng thể chữ, khiến cho Trần Lạc tên hung thủ này danh tự, không hề có che lấp bại lộ tại dưới ban ngày ban mặt.

Vùng vẫy đem cuối cùng nét bút viết xong, toàn thân khí lực đã hao hết, Vương Chung trưởng thành mặt co quắp trên mặt, không khỏi hiện ra từ đáy lòng thỏa mãn tiểu ý, một đầu đâm vào rừng rậm ẩm ướt trên mặt đất trong mỉm cười rồi biến mất.

Vương Chung tâm muốn chết không thù thù hận, vậy mà không có hồi hận, bởi vì hán biết chỉ cần viết xong hung thủ danh tiếng, cho dù người này chạy trốn chân trời xa xăm chạy xa, chỉ thân huynh trưởng, đều theo đuổi không bỏ, đem đây vào không còn lối thoát, sáng khoái lâm li nhất thương chọc chết, hoặc sớm hoặc muộn, Trần Lạc chung quy sẽ hạ lại cùng hán, địa ngục hành trình, sẽ không qua qua tịch mịch.

Đây là chủng đệ đệ đối với huynh trưởng phát ra từ đáy lòng cực độ tín nhiệm, vô luận là nhỏ tuổi thì cầm lấy góc áo của hán, dùng non nót tiếng kêu ca ca tiểu nam hài, hay là trải qua tuế nguyệt ma luyện thành thực tang thương Vương Chung, cùng với hai cái thời điểm trên dài đằng đặc tuế nguyệt, cái này tín nhiệm cũng sẽ không có bất kỳ cái biến. Có lẽ, như thế quyền lợi, liên từ vong cũng không thể tước đoạt.

"Đệ đệ của ta a." Sương mù trong bóng đêm, Vương Đình trong nội tâm một chút đau buồn hào, thiết boong boong hán tử, trong chớp mắt lệ rơi đầy mặt, óng ánh nước mắt, đem ánh trắng phân giải thành bảy màu hào quang.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Đồ bỏ đi

Sáng sớm hôm sau, Liễu Huyền đám người gấp doanh trướng, thu thập hành lý, hết thấy chuẩn bị hoàn tất, Sở Thiên hướng bọn họ cáo từ.

"Thiên tiểu đệ, bí cảnh bên trong nguy cơ tứ phía, một mình rèn luyện ngàn vạn phải cẩn thận." Hai bên sắp tách ra, Liễu Ngữ Nhu mặt mang không muốn bỏ mà nói, trong giọng nói có một tia ân cần.

"Liễu tỷ tỷ, nơi đây cơ duyên đông đảo, chân chính bảo vật hán là tại càng thâm xư, các người nhất định phải đi trở về?" Trải qua đêm qua liên hoan, hai bên giao tình dần sâu, Sở Thiên có chút tiếc hận nói thẳng nhắc nhở.

"Chuyện không có cách nào khác, đội ngũ giảm quân số, thương thế của ca của ta rất nặng, thực không nên cùng người động thủ, cần cẩn thận tĩnh dưỡng đoạn thời gian lại khỏi hán, bằng vào hai người chúng ta, có thể khó có thể tham dự những cái kia kịch liệt cạnh tranh." Liễu Ngữ Nhu liếc mắt Liễu Huyền, có chút bất đắc dĩ trả lời.

Liễu Huyền chính là Thiết Kỳ đoàn đội bên trong thực lực tối cường người, hiện giờ năm tên thành viên bên trong hai người bởi vì mất đi, hán lại bị Triệu Hoành trọng thương, bằng vào Vương Đình cùng Liễu Ngữ Nhu hai người thật sự có chút chưa đủ nhìn.

Trong mấy người, Liễu Ngữ Nhu trẻ tuổi nhất, chỉ vẹn vẹn có luyện thể sáu đoạn tu vi, không thể trông cậy vào đưa đến đại tác dụng. Vương Đình là tám đoạn võ giả, thực lực tuy cũng không tệ, có thể nếu muốn chống đỡ nổi toàn bộ đội ngũ, còn kém một chút ý tứ.

Thấy Sở Thiên tầm mắt quăng qua, Liễu Huyền thích thú mở miệng bổ sung: "Sở Thiên huynh đệ, chúng ta ý định trở lại mới vừa gia nhập nơi đây, người nơi đâu thiếu an toàn, có thể liệt sát một ít huyền thú tăng thực lực lên."

Sở Thiên nghĩ nghĩ, cảm thấy đối với bọn họ mà nói, loại này quyết định biện pháp cũng không tệ lắm, liền khẽ gật đầu biểu thị tán thành.

Hôm qua tuy có tâm tình ba động, lúc này Vương Đình khôi phục dĩ vãng cái loại kia trầm ổn, mặt co quắp mặt vận vẹo vài cái, cuối cùng không cười ra ngoài, chỉ phải đem thương nghiêng đỡ lên, vọt lên xuất thủ theo mọi người cùng Sở Thiên chấp tay từ biệt.

Đi theo Liễu Huyền hai người chiết thân phản hồi, hán nắm thương tay không khỏi xiết chặt, kinh qua hôm qua nhất dịch, Triệu Hoành đã ở Sở Thiên thủ hạ đền tội, Hắc Hồ đoàn bảy lè tám tán, cuối cùng chỉ có hai người đào thoát. Chịu được tại đây đã kích, nghĩ đến vậy mà không thích hợp sâu hơn nhập, kia Trần Lạc tất nhiên cho thấy đường cũ phản hồi.

"Hy vọng có thể lần nữa đụng phải a, lần này cũng sẽ không khiến người lại đơn giản đào thoát." Vương Đình biểu tình trầm trọng theo chúng hành tẩu,

trong miệng dùng có bản thân nghe được tiếng thì thảo tự nói.

Trần Lạc chính là thấy Triệu Hoành chết đi, chạy trốn nhanh nhất người kia cầm trong tay loan đao hán tử, này nhân sinh tính cách nhạy bén phản ứng quá nhanh, vừa thấy lão đại bị sát, không nói hai lời cất bước bỏ chạy, từ Vương Đình Liễu Ngữ Nhu hai người truy tung hạ đao thoát.

Sở Thiên không có rời xa, tìm đến khối sạch sẽ mặt đất ngồi xếp bằng xuống, đưa mắt chung quanh thấy không có người quấy rầy, mệnh Huyền Lân chăm sóc hộ pháp, thủ chương nắm chặt, ghi lại Hắc Hồ Biến thủ cốt xuất hiện ở trong tay.

Thủ cốt màu sắc đen nhánh, tạo hình đặc dị, một cổ nhàn nhạt Huyết Tinh Khí phát ra, khiến ánh mắt hần hơi hơi nhúu lại, kia tại trước mặt nhìn kỹ, không khỏi thần sắc khẽ động, đen nhánh thủ cốt, có đầy số mạ vàng chữ nhỏ.

"Hắc Hồ Biến, tứ phẩm võ học, có thể biến thành chút hồ thân thể, đứng mãnh vô cùng, sinh xé cừ địch không nói chơi. Ở trong chứa thủ vương ấn, đỉnh ốc gây sát chiêu. Như luyện tập thần trí sẽ phải chịu ăn mòn. Tu luyện thử công, cần lấy miêu khoa tinh huyết làm dẫn, hồ loại này yêu thú tối ưu."

Thủ cốt chỉ có dài nửa xích, hình dạng hết sức nhỏ, khắc tại ở trên cực nhỏ chữ nhỏ không biết sao, lại bị Sở Thiên nhìn đến rõ ràng minh bạch, hần cũng không có thúc dục Linh Niệm phụ trợ, thuần túy là vật ấy bản thân công hiệu.

"Không hồ là tứ phẩm võ học, liền nhìn ghi chép dùng vật dẫn đều có chút môn đạo." Sở Thiên lẩm bẩm, nhớ tới một câu cuối cùng, lông mày không khỏi nhíu lại.

Muốn luyện thành Hắc Hồ Biến, phải trước lấy tới miêu khoa tinh huyết, có thể bí cảnh bên trong chỉ có huyền thú, cho dù giết đi cũng sẽ hóa thành quang điểm, không có thể nói gì đưa ra tinh huyết, nơi này hướng đi nơi nào tìm hồ loại này yêu thú đây?

Gặp được khó xử, Sở Thiên bày ra phó mặt khổ qua, con mắt liền chuyển cân nhắc đối sách, đột nhiên linh cơ khẽ động, đứng dậy đi về hướng hôm qua chiến đấu tạo thành hố sâu, tới gần, liếc một cái liền chứng kiến hình dáng như Hắc Thần Triệu Hoành, hình thể hoàn hảo, không có xuất hiện cái gì thiếu cánh tay thiếu chân tình huống, lau đi trên trán mồ hôi lạnh, khá tốt, bết bát nhất tình huống không có phát sinh.

Hôm qua chỉ lo xã giao Liễu Ngữ Nhu đám người, chợt liền bị kéo đi tự thoại, tận lực bồi tiếp uống rượu tới thâm dạ, ngủ say tới sáng sớm, căn bản không có kiểm số nhìn kỹ cơ hội.

May mắn nơi đây huyền thú dựa vào hấp nạp mây mù tu luyện, cũng không cần nuốt nhân loại, bằng không thì Triệu Hoành thì thể nếu mà bị ăn, vậy hần liền bị kịch, tới thiếu ở chỗ này đừng muốn tu luyện cái này "Hắc Hồ Biến" .

Đưa tay tại bị đốt trọi trên người Triệu Hoành không ngừng tìm tòi, Sở Thiên đồng thời thúc dục Linh Niệm tiến nhập trong cơ thể tỉ mỉ quan sát, làm lòng bàn tay đụng phải vùng đan điền, mi tâm không khỏi hơi động một chút, thần hồn nếu có cảm ứng nơi đây sóng gió nổi lên, bận rộn lấy Linh Niệm tiến nhập trong đan điền xem quan sát đo đạc.

Huyết tinh tại trong mạch máu ngưng kết dừng lại lưu, bởi vậy đan điền trống rỗng không một tia nguyên lực, Linh Niệm của hần mới vừa tiến vào, liền chú ý tới trung ương một giọt ám máu đỏ, đoán không lầm, cái này đích thị là người này tu luyện Hắc Hồ Biến nhìn dẫn đạo dùng tinh huyết.

Sở Thiên thần hồn khẽ nhúc nhích, Linh Niệm hóa thành từng đám cây mảnh khảnh xúc tu, đem cái này giọt Hắc Viêm hồ tinh huyết ra bên ngoài dòi ra, hiển nhiên tay này Tinh Thần lực vận dụng từ từ xuất thần nhập hóa. Gần đây nhàn hạ, là luyện tập thuật pháp, vậy mà thường xuyên ngưng Tụ Linh chùy tới luyện thần hồn.

Hai bút cùng vẽ tu luyện hiệu quả thật là khả quan, hư ảo thần hồn cô đọng hơn nhiều, Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm dự trữ càng ngày càng tăng, lần lượt Linh Hồ lão tổ thuật pháp, cách tán chức cấp hai Niệm Sư chênh lệch không xa. Đến lúc đó, liền có thể tu luyện hiệu quả Tốt Luyện hồn thuật, tinh thần tu vi đề thăng cũng tìm được bay vọt về chất.

Huyền Yêu Linh Thần Quyết ghi lại Luyện hồn thuật, ngưng Tụ Linh chùy chỉ là cơ sở nhất Luyện hồn thuật, hiệu quả mười phần có hạn, tương đương với những cái kia bắt nhập giai cơ sở công pháp, tăng tiếp theo Luyện hồn thuật tu luyện cánh cửa, chính là cấp hai Niệm Sư trở lên tinh thần tu vi.

Dưới tình huống bình thường, tinh thần tu vi đạt tới Niệm Sư trở lên, cho dù là cấp một Niệm Sư, đều tuyệt đối được cho tiến dần từng bước, đầy đủ có tư cách tu luyện đại bộ phận Luyện hồn thuật, lại chỉ cần không thể tu luyện cái môn này, Huyền Yêu Linh Thần Quyết không giống bình thường, không sai có thể thấy được rõ ràng.

Niệm Sư tổng cộng chia làm cấp năm, phía trước cấp ba thuộc về phổ thông phạm trù, phân biệt đối ứng tại nguyên lực trong khi tu luyện Uẩn Khí Cảnh tiền-trung-hậu kì, cấp bốn Niệm Sư lấy cao siêu tinh thần tu vi, tôn là Đại Niệm Sư, thực lực sánh ngang Hóa Cương Cảnh võ giả, cấp năm Niệm Sư gọi là Niệm Tông, lấy một phương tông sư ý tứ, xét thấy Niệm Sư chức nghiệp đặc tính, tại người bình thường xem ra, so với Ngưng Đan Cảnh võ giả thay đổi lớn lực uy hiếp.

Bởi vì Niệm Tông cường giả một cái thuật pháp hạ lại, lan đến phạm vi cùng với lực sát thương khác xa Ngưng Đan Cảnh thi triển võ học có khả năng so sánh, thậm chí một phương quốc chủ đều chiết giả nhất trào, những thủ đoạn này kinh người Niệm Tông, tại cỡ lớn chiến đấu bên trong phát huy hiệu quả khó có thể đánh giá, có thể nói chiến đấu lợi khí.

Niệm Tông trở lên nên còn có cấp bậc, nhưng Linh Hồ lão tổ lại không nói rõ, lúc Sở Thiên tò mò hỏi, lão gia hỏa trợn trắng mắt, chống câu cùng người có quan hệ sao, chợt chính là một trận răn dạy, gọi hần không muốn thật cao theo đuổi, tu làm đến nơi đến chốn lại vừa gọn gàng chính quả.

Cùng lão nhân này ở chung lâu như vậy, Sở Thiên dùng bờ mông nghĩ đều là biết, tại đây lão lời nói mau lẹ, thần sắc nghiêm nghị lãng phí nước miếng,

trong nội tâm tất nhiên là sáng khoái tinh thần, đương trường xuyên phá vách trần không có ý nghĩa, hấn tự nhận là còn xem như cái kính giả yếu trẻ người, sẽ không làm bức này không biết Tôn lão kính hiền sự tình.

Thu hồi Linh Niệm xúc tu, hấn ngồi thẳng lên nhìn qua lòng bàn tay phải đỏ sậm tinh huyết, ánh mắt lộ ra thần sắc mừng rỡ. Cái này giọt tinh huyết tự nhiên là Hắc Viêm hồ lưu lại, màu sắc đỏ sậm thâm trầm, cách thủ chương, hấn cũng có thể phát giác được ẩn chứa trong đó từng trận cuồng bạo năng lượng, một cỗ không rõ ràng uy áp hiện lên gọn sóng hình dáng khuếch tán ra ngoài, phi tinh thần nhảy bén hạng người không thể điều tra.

Sở Thiên ha ha mà cười, cười không ngừng toàn thân run rẩy, vẻ mặt hạnh phúc cùng thỏa mãn, cẩn thận từng li từng tí bưng lấy Hắc Viêm hồ tinh huyết, có phần làm cho người ta lấy nâng trên tay sợ ngã, phảng phất thành kính tín đồ bưng Thánh kinh.

"Tiểu tử, lại phát cái gì thần kinh, êm đẹp ngu ngốc cười cái gì, đem lão tổ mộng đẹp đều cắt đứt."

Một chút gào thét thông dong giới bên trong truyền đến, tất nhiên là Linh Hồ lão tổ, lão hồ ly nhìn mộng có chút thiếu nhi không nên, trong mộng hấn tâm tưởng sự thành nơi đây cùng mây cái hào lông mây.

Các mỹ nữ chủng tộc bất đồng, quốc độ không đồng nhất, phong cách khác nhau, thanh thuần cùng mỹ hoặc gồm nhiều mặt, la ly cùng nữ vương cùng tồn tại, lại không hẹn mà cùng yêu vào hấn, lẫn nhau lẫn nhau không có đồ kỵ ở chung hòa thuận, khiến ông lão thành thói thoải mái tùy ý giờ trò muốn làm gì thì làm.

Tốt như vậy mộng, cuối cùng bị vô cơ cắt đứt, lại có thể nào không tức sùi bọt mép nổi trận lôi đình đâu, tiếp theo nghĩ làm tiếp cái ngọt như vậy mộng, không biết phải chờ tới ngày tháng năm nào không phải sức người có thể không chế.

Nghe vậy Sở Thiên có chút bất mãn, chẳng lẽ liền Tiểu Tiểu đều ngại ngại lão chuyện mà, không khỏi quá lộng quyền bá đạo chút.

Lão hồ ly nổi bão, chứng kiến trong tay hấn Hắc Viêm hồ tinh huyết, bữu môi khinh thường nói: "Ta làm là trân quý bức nào bảo vật, nguyên lai là giọt đồ bỏ đi tinh huyết, thiệt thòi người còn như nhặt được chỉ bảo nơi đây bụng lấy, nhanh ném đi a, đừng lãng phí cảm tình."

Sở Thiên khoe miệng co quắp rút, khó mà miêu tả cảm xúc tại trong lòng dâng lên. Chẳng lẽ uống phí chút ngày thời gian, cái này tinh huyết là đồ bỏ đi?

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 122: Dựa vào

Mất thấy Sở Thiên mặt lộ vẻ khó hiểu thần sắc, Linh Hồ lão tổ đắc ý gỡ vài cái dưới cằm tuyết trắng râu mép, vuốt nội tâm thoải mái phương thả tay xuống, sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, vô cùng đau đớn nơi đây khiến trách: "Người người mang một nửa tộc của ta huyết mạch, lại sa đoạ như vậy, tự hạ thân giá đập Hắc Viêm hồ tinh huyết chủ ý, thật sự là thật quá ngu xuẩn."

Bị cao giọng giáo huấn, Sở Thiên chẳng những không có tức giận, phản tại sùng sốt sau đó, trong mắt có nồng đậm sắc mặt vui mừng hiện lên, hấn là. . .

Tại đây lão khôn khéo vô cùng, liếc thấy trong lòng của hấn suy nghĩ, hắc hắc cười cười nói: "Nếu muốn ngưng tụ bản mạng tinh huyết, thực lực bây giờ thể nhưng là chưa đủ nhìn a."

Đến quan trọng muốn, Sở Thiên mặt mang cấp thiết mà hỏi: "Xin hỏi lão tổ, cụ thể muốn hạng gì tu vi năng lực bước qua cánh cửa?"

Lão hồ ly hơi suy nghĩ một chút, nghiêng liếc mắt nhìn hấn nói: "Lần lượt nhân loại tu luyện phân chia, đợi tấn chức Hóa Cương Cảnh, lại đến cân nhắc vấn đề này a."

Nghe vậy Sở Thiên cuồng mắt trợn trắng, cái này không phải cùng chưa nói đồng dạng, đề đó hiện hữu võ học không luyện, ngu ngốc đợi đến Hóa Cương Cảnh. Vì cái gì, chỉ là dưới cái nhìn của hấn không biết cái gọi là chủng tộc tôn nghiêm, như thế không khôn ngoan sự tình, hấn tự nhận còn nhìn không ra.

Bởi vậy không để ý hồ tổ ngăn trở, tại hấn phần nộ trong đó không tranh tiếng mắng, ngoan cường đem lòng bàn tay viên kia đỏ sậm tinh huyết một ngụm nuốt vào. Hắc Viêm hồ tinh huyết phi thể rắn vậy mà phi chất lỏng, mà là hiện lên xen vào giữa hai người thức ăn lỏng hình dáng, không chút trở ngại nơi

đây rơi vào trong bụng

Cái này tinh huyết vốn không thể trực tiếp phục dụng, đến nhánh thú cốt trên có khắc có hóa giải trong đó cuồng bạo thừa số thủ đoạn, nhưng Triệu Hoành khẳng định sớm đã làm xử lý, Sở Thiên ngồi mát ăn bát vàng, vậy mà cũng không cần nghĩ đến đây chuyện, nuốt vào đan điền liền có thể sử dụng.

Mặc dù như thế, nhưng có một cỗ Huyết Tinh Khí từ phần bụng xông thẳng yết hầu, khiến cho Sở Thiên nôn mửa cảm giác, lần lượt Dẫn Khí Quyết thúc dục nguyên lực mấy lần, không thoải mái cảm giác phurong từng bước biến mất. Chợt chậm rãi phun ra trong cơ thể trọc khí, lấy ra Ô Cốt đem tâm thần đắm chìm trong đó, mi tâm thần hồn một hồi ba động, hai mắt nhắm lại, đã là bắt đầu rồi Hắc Hổ Biến tu hành.

Trước mắt thấy chính là mảnh rừng sâu núi thẳm, Sở Thiên tâm thần mặc qua trần ngập nhân nhạ mây mù vùng núi, đi đến trong núi một chỗ nội địa, xa xa thấp thoáng có thể thấy xanh ngắt quần phong làm thành một vòng, tựa như đem nơi đây ôm vào trong ngực, ào ào tiếng nước chảy truyền đến, thanh tịnh dòng suối tại loạn thạch trên sần sật lưu động.

Bên dòng suối dài khắp rêu xanh đá vuông, một vị mắt phải đeo bịt mắt mặt tròn đại hán khoanh chân mà ngồi, cỡi bỏ nửa người trên, cuộn cong lại tóc, mục quang thời gian lập lòe tựa như tia chớp xé rách trăm trọng mây đen, hoàn trong mắt hung sát khí, Sở Thiên thoáng nhìn đã cảm thấy tâm thần run rẩy dữ dội.

Đương nhiên, đây cũng không phải là độc nhãn nhân tận lực, chỉ là do thân thể tự động phát ra, căn cứ như thể khí thể phán đoán, người này là thuộc về loại kia thân kinh qua Bách Chiến hạng người, bọn thủ hạ mệnh ứng là vô số kẻ, bằng không thì quanh thân không có ngưng trọng như thể mùi vị huyết tinh.

Người này bên cạnh thân, nằm sấp vào chiếc thấy không rõ diện mạo xác hỏ, bụng bị mở ra, bên trong trống không, ruột bụng chảy đầy đất, tay phải của hán vẫn nắm lấy một thanh vòng đồng bội đao, cánh tay hơi chấn, lạnh lùng đao khí hơi lộ ra dữ tợn, bọc tại thân đao vòng đồng 'Râm Áo Áo' rung động, lưỡi đao bị nóng hồi huyết tinh nhuộm thành hồng sắc, hiển nhiên vừa xuyên phá qua hồ thú bụng.

Độc nhãn đại hán thấy Sở Thiên đến nơi, khó được cười cười, xoát một chút thu hồi bội đao, con mắt nhắm lại, điều tức mấy lần, vùng đan điền bỗng nhiên trở nên trong suốt, lộ ra một giọt màu đỏ sậm tinh huyết, Sở Thiên tinh thần chấn động ngưng mắt nhìn kỹ, trong nội tâm biết tiết mục cuối cùng muốn tới.

Tiếp theo loại này thông thấu cảm giác lấy đan điền làm cơ sở, hiện lên vòng hình dáng nhanh chóng hướng toàn thân lấy nhanh như chớp xu thế khuếch tán, trong chốc lát độc nhãn nhân từ trong ra ngoài trong sáng tỉnh lặng, tựa như một cái không hề có che lấp người thủy tinh, trong đó kinh mạch mạch máu các loại rõ ràng rành mạch, trong đó nguyên lực huyết tinh vận hành quỹ tích Thanh Thanh Sở Sở rõ mồn một trước mắt.

Trong đan điền tinh huyết vị trí, thoát ly với nguyên lực cùng với huyết dịch ra, xung quanh liên tiếp vào vài đạo bí ẩn kinh mạch, có thể nguyên lực cũng không từ đó trải qua.

Độc nhãn nhân mắt trái khép lại, tâm thần ngưng tụ chăm chú, giống như tại cảm ứng tinh huyết trong cơ thể, rất nhanh đạt được kết quả, phục lại rồi đột nhiên mở ra, bên trong đan điền kinh mạch cùng mạch máu liên tiếp một chỗ giao điểm, nguyên lực đột nhiên dâng lên

Nhìn đến đây, Sở Thiên thoáng chút đắm chiêu, đột phá Niệm Sư, hán từng tận lực thúc dục huyết dịch hóa khí, cùng sử dụng Linh Niệm nội thị quan sát đo đạc, phát hiện lúc đó chính là tại trải rộng bên ngoài thân thể các nơi giao điểm, tại trong mạch máu lưu động huyết dịch hóa thành nguyên khí tiến nhập trong kinh mạch tuần hoàn, bởi vậy năng lực tại loại nào đó trình độ bên trên làm được liên tục không ngừng.

Chỉ là, khi đó giao điểm đều ở vào bên ngoài thân thể, như loại này trong đan điền, còn chưa bao giờ thấy qua, cả hai đã có chút giống nhau, lại như có rõ ràng sai biệt.

Tại độc nhãn nhân tinh diệu điều khiển, nguyên lực tại giao điểm vị trí xoay tròn, hình thành cái mini lốc xoáy, ở trung tâm hấp lực tùy ý sản sinh, đem nơi đây một chút huyết dịch nhét vào trong đó, vài lần xoay tròn sau khi thích ứng, cả hai lẫn nhau điều hòa, lẫn nhau không còn bài xích. Chợt, lốc xoáy bên trong phân ra một cỗ nguyên khí dòng nhỏ, bao vây lấy huyết dịch chậm rãi chui vào bí ẩn kinh mạch.

Làm khí huyết tại bí ẩn trong kinh mạch lưu động, độc nhãn nhân trên trán có mồ hôi lạnh chảy ra, lông mày nhàu tới cắn chặt hàm răng, Sở Thiên tắc tắc kêu kỳ lạ, căn này làm làm vật trung gian Ô Cốt, có thể đem người tu hành luyện công thì thống khổ đều, xem ra các tiền bối là võ học tốt truyền thừa hạ lại, thật đúng nhọc lòng.

Nhân Tộc chi Trung Tông phái mọc lên san sát như rừng, nội đấu rất nhiều, không giống Yêu tộc đoàn kết. Tiên Thiên thiên phú thúc ngựa vậy mà không đuổi kịp một ít danh hào vang dội Yêu tộc, lại lấy ít ỏi thân thể từ cổ chí kim cùng chống lại.

Chỗ ý lại, một là làm ngoại bộ uy hiếp xuất hiện, Hóa Thủ Thành Bạo nhất trí đối ngoại đại cục ý thức, hai là không cam lòng bình thường ương ngạnh phân đấu, có can đảm tranh đấu Thiên Chiến nơi đây kiệt ngạo tính thần. Ba chính là tiền bối đối với hậu nhân phát triển bỏ bao công sức dốc hết tâm can khắp huyết vô tư trả giá.

Chính bởi vì cái này ba dạng, Nhân Tộc mới có thể sinh sôi không ngừng, tựa như dã hỏa thiêu bất tận, nhiều đời truyền thừa hạ lại, tại mạnh mẽ bên trong ổn chiếm một chỗ nhỏ.

Trước mắt một màn chuyện mặc dù không lớn, thế nhưng chùng tại trên thân người dẫn dắt ân cần, không sai có thể thấy được rõ ràng.

Khí huyết vận hành bí mạch hẹp hòi mà lại yếu ớt, là lấy cần hao tổn hao tổn tâm thần khổng chế lưu lượng, bằng không thì thông đạo sẽ đứt gãy, tuy không thường dùng tại chiến đấu cùng tu luyện, nhưng đến cùng là tạo thành hạng gì hậu quả, ai cũng nói không chính xác, bởi vậy hay là cẩn thận là hơn,

phương chạy nhanh thành vạn năm thuyền.

Tốt không để cho Kinh Dịch qua 90% mười tám ngoặt bí mạch, khí huyết cuối cùng từ ám chìm không thấy mặt trời trong thông đạo chui ra, hoàn toàn bao trùm ở trong tối hồng tinh huyết. Chợt, tinh huyết tựa như chịu kích thích đồng dạng, ông kêu chấn động lên, Huyết Tinh Khí nhanh chóng khuếch tán ra ngoài, toàn bộ đan điền hóa huyết hồng.

Lập tức, độc nhãn nhân từ thủy tình trạng thái rời khỏi, toàn thân ngưng thực khôi phục như thường, lại dò xét không được trong cơ thể tình hình. Bên ngoài thân thể nhanh chóng phát sinh kịch biến, trên cánh tay dần dần hiện hiện hắc văn, tiếp theo tại xương sườn vị trí sinh ra, hoàn nhãn hóa thành tơ máu tung hoành thủ đồng tử, hai tay mười cái trắng kiện ngón tay không ngừng khuất duỗi, xương ngón tay như sấm rền khanh khách rung động.

Làm mở rộng trong chớp mắt, Sở Thiên đồng tử đột nhiên co rút lại, đầu ngón tay móng tay sớm đã sắc bén hồ chảo, hắc sắc hào quang lấp lánh ở trên, làm cho người ta vừa nhìn đã biết phẩm chất cứng rắn.

Biến thân hoàn tất, nhất cổ kinh khủng nguyên lực ba động mang theo Huyết Tinh Khí cuốn mà khai mở, dưới móng tảng đá lớn ầm ầm phá toái, liên dòng suối đều mất đi loại kia chậm rãi lưu động thông dong, mặt nước kịch liệt chấn động, từng vòng rung động rất nhanh khuếch trương vùng mà ra.

Suối ngọn nguồn con cá vạch nước mà ra tháo chạy hướng trên bờ, bọt nước theo động tác của nó bắn tung toé ra ngoài, hơn mười con cá lân phiến dưới ánh mặt trời lóe ra ngân quang, trắng bóng cái bụng hướng lên, hai bên vây cá vùng vẫy lay động, tung tóe tới Sở Thiên trên mặt, gió tay vừa sò, tràn đầy dính hồ mát ẩm ướt ý tứ.

Chỗ ngồi bằng phẳng tảng đá lớn chịu trùng kích sau khi vỡ vụn, độc nhãn nhân từ ở trên vườn người đứng dậy, ngay trước mặt Sở Thiên thi triển thông quyền cước, quyền pháp không hề có thần kỳ hướng tới, vền vền là trên đường cái tùy ý có thể đào tới mặt hàng, nhưng quyền cước thi triển trên kinh phong cô lay động, mạnh mẽ giống như, mà lại toàn thân trên dưới mang theo cô sinh trường ở địa phương khuất phục đàn thú dã tính, tạo thành lực sát thương làm cho người không thể khinh thường.

Sở Thiên không khỏi trong mắt nóng lên, mở ra Hắc Hồ Biển, mặc dù không vắt hết óc tận lực thi triển phiên phức võ học, gió tay nhấc chân trên tạo thành uy lực, dù cho người mang tuyệt kỹ đồng cấp võ giả đụng phải, đều không thể không lui lại xa xa quanh co tác chiến, như thi triển ra bỏ sung mấy cửa sát chiêu, e rằng đủ để cho vượt qua cấp tác chiến trở thành khả năng a.

Hắn này lúc trước mặc dù có thể làm được, lại muốn vận chuyển Linh Niệm Huyết Yêu đồng tử bao gồm ít nhiều thủ đoạn, đối với tinh thần tiêu hao tương đối nghiêm trọng, chỗ nào so ra mà vượt loại này biến thân tới nhanh và tiện.

Làm mẫu sau khi biến thân tứ chi uy lực, đẩy trời quyền phong chân ảnh bỗng nhiên thu liễm, lộ ra độc nhãn nhân rất có lực áp bách cao lớn thân hình, hần hơi chút thờ dốc, cánh tay và xương sườn vị trí hắc văn giống như sống lại, quá tan ra cuồng bạo năng lượng tuôn hướng hai tay. Mười ngón giao thoa vận vẹo, kết xuất huyền diệu tới thủ ấn, có chút dừng lại, bắt đầu rồi hoa mắt nơi đây biến hóa.

Thấy thế, Sở Thiên lặng yên đem lực chú ý tăng lên tới mười phần, một đôi ngân đồng vẫn không nhúc nhích ngưng thực đi qua, Nê Hoàn Cung bên trong thần hồn ba động, Linh Niệm nhanh chóng vận chuyển, cường ép ký ức những cái này tốc độ như lưu điện khó có thể phát hiện thủ thế biến ảo. Hắc Hồ Biển sát chiêu nhất, thủ vương ấn đã bắt đầu làm mẫu.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Giáo cùng học

Như đôi lại bình thường võ giả, thế nào vừa thấy được như thế phiên phức thủ ấn biến ảo, mặc dù đem hết toàn lực lại ký, lại chỗ nào nhớ rõ ở nhiều như vậy, có thể Sở Thiên tinh thần tu vi cùng ngày đều tiến, tại cấp một Niệm Sư, vậy mà tuyệt đối được xưng tụng người nổi bật, Linh Niệm toàn lực vận chuyển, ngược lại là đem độc nhãn trung niên làm mẫu rất nhiều thủ thế ký cái ba lượng thành.

Chớ xem thường cái này ba lượng thành, muốn biết rõ hắn tu luyện thế nhưng là tứ phẩm võ học, dưới tình huống bình thường, dù cho tư chất ưu dị người, đều cần mấy tháng công phu năng lực Nhập môn, lần đầu quan sát đều như thế thu hoạch, ít thì ba lần nhiều thì năm lần, chỉ cần nhất hai ngày thời gian liền chống đỡ vượt được người bên ngoài mấy tháng khổ công, loại tốc độ tu luyện này nếu là lan truyền ra ngoài, không biết bao nhiêu người muốn đồ mất cực kỳ hâm mộ.

Theo hai tay ấn pháp biến ảo, do hắc văn diễn biến năng lượng phảng phất liệt mã vô chần bên trên dây cương, trở nên thần kỳ nhu thuận nghe lời, rất nhanh ngưng tụ thành mơ hồ đầu hồ hình dáng, chỉ chốc lát sau, hình dáng bỗng khuyết ngưng thực, ấn pháp lập tức im bất, vang dội tiếng rít tại giữa sơn cốc không ngừng quanh quẩn, lòng bàn tay hắc mang dần dần thịnh, tản ra khó tả hung sát khí "Thủ vương ấn" ngưng kết mà thành.

Thi triển ra đen nhánh sâu thú vương ấn, độc nhãn nhân khuôn mặt trong tay hắc quang làm nổi bật hạ hiển lộ có chút sâu, phối hợp bên trên đeo bịt mắt phải, một cổ tức sát khí phóng lên trời, liền cảnh vật chung quanh đều giống như cô đọng lại.

Một trận gió ào ào tới, đầu đầy tóc quần tùy ý loạn vũ, hoàn trong mắt tinh quang đại thịnh, bỗng nhiên chiết thân cực nhanh, hướng phía bên trái phía trước một chỗ khu rừng nhỏ gió rít phóng đi. Không nên có ý thức không chế, tâm thần của Sở Thiên tùy ý phiêu đảng, thị giác theo sát tại phía sau hẳn.

Mặc qua mấy viên cao ngất thụ, người này tại trong rừng trung tâm một gốc cây chọc trời cổ tùng phía trước dừng lại, tại đây thụ chân có cao vài chục trượng, thân cây mặc dù phải cánh tay dài nhất người cũng không cách nào ôm hết một nửa vòng eo, thân cành cuộn lại như câu long ngồi xếp bằng, lá kim xanh ngắt màu sắc ám chìm, như con người rần rờ giương cung bạt kiếm thiết tu, chuẩn bị không cam lòng khuất phục kiệt ngạo khó tả.

Độc nhãn nhân lúc này thụ trước đột nhiên dừng lại thân hình, giờ tay đem lòng bàn tay thủ vương ấn đánh hướng tráng kiện kích thước lưng áo, không trung hăng hái lướt qua hình cung quý tích, ấn kết cùng thân cây chính diện đụng vào nhau.

Hắc mang tại va chạm điểm triệt triệt để để nơi đây bạo phát, nguyên lực ba động từng vòng hướng ra phía ngoài lan tràn, trên không hóa thành tựa như bão táp vận chuyển qua sóng khí, thổi trúng đầu đầy tóc quần xoả tung tán loạn. Lãng liệt kinh phong đập vào mặt, Sở Thiên nhin không được hít mắt tránh đi phong mang, lưỡi dao thức duệ phong thẳng cắt thành hẳn da mặt đau nhức.

Đương nhiên, đắm chìm nơi đây cũng không phải là, mà là linh hồn của hẳn, linh hồn lúc này bị thương, trong đó cảm xúc cùng phát sinh ở bên trên cũng giống như nhau.

Gọn gàng mà linh hoạt rằng rắc một thanh âm vang lên, chọc trời cổ thụ chặn ngang bẻ gãy, độc nhãn nhân vượt qua thân nhất thiết, hoàn toàn tránh thoát ở trước mặt đập tới bàng nhiên tán cây, tiếp lời vị trí so le bất bình tiềm cái lộ ra, liếc mắt nhìn qua, đã cảm thấy cứng cỏi không thể xuyên thủng, nhiều như vậy tập kết cùng một chỗ, lại bị thủ vương ấn một quyền oanh chiết giá, bởi vậy có thể thấy chiêu này uy lực thì kinh khủng cỡ nào.

Người này hơi chút nghỉ ngơi, thúc dục trong cơ thể khí huyết, dọc theo bí ẩn kinh mạch lại lần nữa tiến nhập đan điền, dung nhập trung ương đồ sộ sấm tĩnh huyết, tinh huyết kịch liệt chấn động, cao đề-xi-ben chói tai minh hưởng âm thanh xé rách không khí, che ở đan điền huyết hồng càng thêm ám chìm.

Cùng lúc đó, cường hãn nguyên lực trộn lẫn vào một cổ thô bạo chi khí, từ trong cơ thể hiện lên, độc nhãn nhân nhin không được kêu lên một tiếng khó chịu, biểu tình thoáng vận vẹo, xem ra thân thể đau đớn liên hẳn đều điểm khó có thể thừa nhận, biến thành hồ trào bộ dáng hai tay rũ xuống tại thất lưng không ngừng chà xát động, cao tốc xoay tròn lấy nguyên lực sáng gây từ nhỏ biến thành lớn, nhanh chóng hình thành, tựa như sơn Lâm Hồ ngâm Zsshi...i-it... âm thanh phá không vang lên.

Trông thấy một màn này, Sở Thiên vuốt cằm hơi chút trầm ngâm, người này làm mẫu có hai điểm cùng kia Triệu Hoành có chút bất đồng.

Thứ nhất, đoán chừng vì làm mẫu phổ cập tính cách, sáng tạo thử công tiền bối cho là chọn dùng phổ thông hồ thú tinh huyết, tự nhiên cũng chưa có lực phá hoại thậm mạnh Hắc Viêm Triền Nhiễm.

Thứ hai, hẳn nhớ rõ, Triệu Hoành thi triển đỉnh ốc gậy, trên mặt cánh tay đều dài ra bộ lông, hắc văn bò đầy toàn thân, tứ chi chạm đất, xem ra hóa thú quá nghiêm trọng, thậm chí ăn mòn đến thần trí, toàn thân thô bạo chi khí liền bản thân đều khó có thể khống chế.

Mà độc nhãn nhân chỉ là lại lần nữa câu thông tinh huyết, cũng không có nhìn tiến thêm một bước biến thân, tâm tình vậy mà hoàn toàn ở có thể khống chế trong phạm vi, bất quá từ bỏ Hắc Viêm đặc hiệu, chiêu số uy lực cũng không so với phí trước yếu.

Đỉnh ốc gậy vừa mới thành hình, độc nhãn nhân bàn chân một đập mặt đất, nhảy lên thật cao, đem tay phải sáng gây lăng không kích xuống dưới, nhắm ngay ngã xuống đất khổng lồ tán cây đánh tới.

Rừng rực hào quang bạo phát, theo lý thuyết ứng không thể nhận ra vật, nhưng chẳng biết tại sao, Sở Thiên hết lần này tới lần khác liền có thể rõ ràng chứng kiến trong đó tình hình, có lẽ sáng tạo võ học tiền bối, vậy mà không hy vọng hậu nhân tập luyện thử công chịu không tất yếu trở ngại, bởi vậy ghi chép thì tại chi tiết bên trên đã làm một ít tay chân. Đương nhiên, đây đều là hẳn cá nhân suy đoán, không có bất kỳ chứng cứ để chống đỡ.

Hắn ngân đồng, rõ ràng chiếu rọi ra bộ dạng này tình hình, đỉnh ốc gậy đụng phải cành lá, cao tốc xoay tròn kịch liệt nơi đây xung đột gỗ, ngọn lửa dâng lên thể lửa dần dần hùng, tại đây gây hóa thành hùng hực sáng viêm đốt cháy tán cây, đợi thể lửa sau khi lửa tắt, tán cây hoàn toàn không còn hình dáng, trên mặt đất chỉ còn lại đen sì tựa như than củi đồ vật.

Nhìn đến đây, Sở Thiên khoe miệng nhin không được một hồi co rút, may mắn kia Triệu Hoành quá mức nhất gan, sắp chết đến nơi lại không có liều mạng dùng khí, nếu không đem chiêu này dùng cho đến nơi vượt quá trong đó năng lực phạm vi Lôi Lâm, mà không quan tâm nỗ vang chính mình. Cho dù là hẳn, nếu như cứng rắn đã trúng một chiêu này, nghĩ đến cũng sẽ không dễ chịu a.

Kỳ thật, này là hẳn tự coi nhẹ mình, lúc đó hẳn lòng bàn tay đã cô đọng Dương Cương Kinh hình thành quang cầu lấy phòng ngừa vạn nhất, dầu gì cũng có thể dùng tân tu luyện Ngân Lân Bộ chạy trốn, cũng hoặc dùng Linh Niệm bao bọc bản thân, chọn dùng điều khiển mình phương pháp nhảy lên xu thế tránh. Cho dù không thuận theo trận chiến Huyền Lân, lấy hẳn hiện tại tính linh hoạt, luyện thể cảnh phạm trừ bên trong, làm không có người có thể tổn thương hẳn.

Cái này đương nhiên là tương đối mà nói, Thánh Võ đại lực quá mức bao la, đụng phải một ít kỳ nhân dị sĩ kỳ quái, những thứ không nói khác, chỗ gần

nhìn Huyền Lâm liền phá vỡ thông thường, bài trừ định luật hạn người ít lại càng ít, nhưng tóm lại không thể nói hoàn toàn không có.

"Đáng tiếc làm mẫu quá nhanh, nếu có thể trong nhiều nhìn một lần là tốt rồi."

Ý nghĩ này mới từ Sở Thiên trong lòng hiện lên, thời gian lại đảo lưu, Hắc Thán dài ra xanh ngắt cành lá, khôi phục thành tán cây té trên mặt đất, chọt bay lên trời, lẳng không rơi vào đứt gãy trên cành cây, lẫn nhau lấp đầy lớn cùng một chỗ, thấy thế nào đều cảm thấy giống như lúc trước, cao có thể chọc trời cứng cáp cao ngất, dường như chưa bao giờ bị oanh đoạn đốt cháy qua tựa như.

Trên đất cái bụng hướng lên hít thở không thông từ vong cá thi hài chọt sống lại, lần phiên thời gian lập lòe, như điểm một chút bằng bạc ban hăng hái vút không, đóng đưa vào cái đuôi bay ngược trở về núi suối, dòng suối thu liễm rung động, quay về sần sật lưu động bình tĩnh.

Độc nhãn nhân lui về trở lại chỗ cũ, toàn thân thô bạo khí tức thu liễm, hồ trào lui về nhân loại móng tay, ngoại trừ đốt ngón tay hơi biểu hiện thô to chút, hoàn toàn liền là nhân thủ bộ dáng, cánh tay xương sườn bên trên hắc văn phai nhạt tiêu thất, thủ đồng từ bên trong tơ máu không thấy bóng dáng, trông mất thoát khỏi cứng ngắc tựa như đi lòng vòng, khôi phục nhân loại linh hoạt, mặc dù có hung lệ chi khí, lại như cũ thuộc về người phạm trù, cùng yêu thú không quan hệ.

Từ động thân đứng thẳng phản hồi tư thế ngồi, như lúc ban đầu lần gặp nhau như vậy, đeo bịt mắt nửa người trên khoanh chân ngồi ở bờ suối chảy dài khắp rêu xanh đá vuông, mặc dù vền vện một cái mắt trái, nhìn quanh nhà lại lóe ra làm lòng người kinh hãi hàn quang. Trong tay tăng thêm nhiễm màu đỏ tươi vết máu vòng đồng dao, ở trên vết máu đến từ bên người hắc, bị xuyên phá bụng không biết xác hồ.

"Thời không đảo lưu" dừng ở đây, một đầu tóc quấn độc nhãn mặt tròn trung niên phảng phất mới vừa quen Sở Thiên, khó được mặt giãn ra mỉm cười, thu hồi vòng đồng bội dao, nhắm mắt điều tức, toàn thân trở nên óng ánh trong suốt, lộ ra trong đan điền tinh huyết, bắt đầu rồi lại một vòng làm mẫu, ánh mắt của hắc chết nhìn người này, quan sát trong đó động tác làm mẫu, trông mắt nháy mắt cũng không nháy mắt, hiển nhiên là hết sức chăm chú đến cực hạn.

Cứ như vậy, tại Sở Thiên nhiều lần dưới sự yêu cầu, độc nhãn nhân không sợ người khác làm phiền cản trở tiến hành một vòng lại một vòng diễn luyện, hắc thì là bài trừ hết thảy tạp niệm, bày ra hành hương thuần túy lòng hiếu kỳ siêng năng ngao du biến học.

Hai người này, sư phó dạy đồ đệ ưa thích học, một cái nguyện đập một cái nguyện lần lượt, có thể nói hoàn hảo vô khuyết ông trời tác hợp cho, thời gian theo đạo cùng học trong đó như gió bay điện chớp biểu hiện.

"Bây giờ là giờ nào?" Không biết qua bao lâu, Sở Thiên tâm thần rời khỏi chịu tải võ học đen nhánh thủ cốt, một lần nữa trở lại trong hiện thực, bốn phía như cũ là tràn ngập sương mù và sáng tỏ ánh trắng, gọi người nhìn không ra vượt qua bao nhiêu thời gian.

Nhất đạo ô quang tự xa xa trong rừng chạy tới, ở trước mặt của hắc mãnh liệt dừng lại, lộ ra Huyền Lâm thân hình, một cái ý niệm trong đầu truyền đến, mới biết được nguyên lai quan sát Hắc Hồ Biển tổng cộng đi qua hơn ba giờ, bây giờ là tối gần vào lúc giữa trưa.

Gần nửa ngày chưa từng săn bắt huyền thú, Sở Thiên sờ lên đôi xi xào trực kêu bụng, móc ra chút nước ngọt lương khô các loại, nhìn nhìn Huyền Lâm thờ ơ đồng tử, liền biết nó may mắn không có hứng thú, vậy mà không uống ý tứ khiến nó, phối hợp ăn uống bổ sung thể lực, tạm thời coi như cơm trưa.

Trải qua bốn lần quan sát, xem chừng thử công trọng điểm đã không sai biệt lắm, kế tiếp chính là thực hành tay quen thuộc dùng cho thực chiến.

Nghĩ đến Hắc Hồ Biển kinh người lực phá hoại, mắt Sở Thiên bên trong một mảnh lửa nóng, trong lòng nhất thời có chút không thể chờ đợi được, ăn uống đồ vật tốc độ vậy mà nhanh hơn nhiều, một khối bánh nướng chưa nhai xong, cấp thiết lại gặm một khối, quai hàm cao cao khua lên, mặt đều đến mức đỏ bừng, chạy nhanh cầm lấy một bên thủy hồ lô ực mạnh một ngụm, lại bị sặc đến một hồi khực.

Gặp tình hình này, Huyền Lâm trên mặt rõ ràng hiện ra một vòng khinh bỉ, trầm nghĩ trong lòng, ca ca thật đúng là không có truy cầu, vô luận tình huống lại không xong, ta cũng sẽ không sa đoạ đến, lương khô cùng bánh mì chọn một, phi, cái nào cũng không tuyển, ba ngàn Nhược Thủy chỉ lấy nhất hồ lô uống, dùng cái này suy ra, ta liền một ưa thích thơm ngào ngọt đùi cừu nướng.

"Đùi cừu nướng, ta muốn đùi cừu nướng. . ." Có chút máy móc nơi đây thì thảo lảm bảm, Huyền Lâm con mắt màu tím tràn đầy u oán thần sắc, trong miệng thủy tiên tam xích, tí tách tí tách rừ xuống đầy đất.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Lột xác

Một mảnh trần ngập sương mù cánh rừng, Sở Thiên mặt mang thỏa mãn vỗ vỗ ăn chán chê phát phình cái bụng, từ trên mặt đất đứng dậy, vỗ vỗ trên móng đất nhiễm một chút bụi bặm, con mắt chậm rãi nhắm lại, hô hấp điều chỉnh vững vàng, chỗ mi tâm thần hồn khẽ chấn động, thúc dục Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm nội thị thân thể, liếc mắt liền thấy vùng đan điền vừa mới nuốt vào Hắc Viêm hồ tinh huyết.

Hắn ngưng tụ tâm thần tại tinh huyết xung quanh nhìn kỹ, phát hiện liên tiếp vào vài đạo bí ẩn kinh mạch, phân biệt hồi lâu, phương chiếu vào bộ dáng tìm ra độc nhân nhân biến thân thông qua kia một đạo, tuy như trước hết sức nhỏ khúc chiết, nhưng so với cái khác không thể nghi ngờ Tốt quá nhiều, xem như đứng đầu lưu loát một đạo. Nghĩ đến nguyên nhân chính là như thế, mới đưa cái này bí mạch định là khí huyết thông đạo a.

Liên ngưng tụ thần hồn, nắm giữ Linh Niệm Sở Thiên đều phân biệt lâu như vậy, bình thường võ giả có thể nghĩ, trên thực tế, đen nhánh thủ cốt bên trên vẫn bản rõ ràng viết, đề nghị Hóa Cương Cảnh trở lên tu vi lại bắt tay vào làm tu hành, chỉ có cảnh giới này, phương có thể làm được ý niệm nội thị, tu hành trên trong nội tâm.

Triệu Hoành xuất thân phổ thông, khó khăn đạt được một môn tứ phẩm võ học, mặc dù biết rõ những cái này kiêng kỵ, như thế nào lại bởi vậy cứng rắn buông tha cho, lấy luyện thể cảnh tu vi tình hình tu luyện, ngược lại là chịu nhiều đau khổ, trọn hao phí đã hơn một năm mới tìm kiếm huyết thông đạo.

Ở giữa, thử vô số lần, chịu nhiều đau khổ, đại đa số mùi quáng thử cũng không kinh qua bí mạch, mà là thông qua loại nào đó sai lầm không đi thông tinh huyết mạch lạc, trừ không duyên cớ chịu tội ra, không có cái thứ hai kết quả. Mặc dù may mắn đụng vận khí tiến nhập cái khác bí mạch, lại bởi vì quá hết sức nhỏ cũng hoặc quá khúc chiết, cũng không thể không lấy thất bại chấm dứt.

Tối mao hiểm một lần, thúc dục khí huyết tiến nhập nguy hiểm trong kinh mạch, chợt tại nội bộ bạo động, nếu không phải hắn đem hết toàn lực không chế, cũng phục dụng lúc trước tại một chỗ hiểm địa Xuất Sanh Nhập Tử có được linh dược trân quý, e rằng là kinh mạch bạo liệt, cho dù không nặng tàn tật phế, hơn mười năm nguyên lực tu vi cũng sẽ hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Rất nhiều lần, Triệu Hoành đều muốn buông tha cho môn võ học này được rồi, nhưng hắn tính cách cường ngạnh, từ trước đến nay liền có sợi tàn nhẫn, không muốn đơn giản khuất phục, cắn răng chịu được đau nhức kịch liệt lần lượt thử, lần lượt thất bại, có lẽ là ông trời thấy trong đó chỉ tâm có thể miễn, may mắn cuối cùng hàng lâm tại trên đầu của hắn, vậy mà đánh bậy đánh bạ chạm đến cái kia chính xác thông đạo, cẩn thận từng li từng tí thử mấy lần, thành công biến thành chút hồ hình thái.

Đến lúc đó, nhìn xem trên cánh tay hắc ban, nhìn nhìn lại sắc bén như sắt hồ trào, cảm thụ hạ bao bọc quanh thân thô bạo khí tức, mặc dù cường ngạnh như hắn, cũng nhịn không được có dừng khí lau nước mắt xúc động, vì tu thành cái này chết tiết Hắc Hồ Biến, hắn nhận hết tra tấn độc hết tâm can khắp huyết, trước mắt cuối cùng là nhận được ứng có hồi báo.

Giả thiết người này phục sinh, biết mình tu luyện đã hơn một năm, nhận hết trăm cay nghìn đắng phương tìm ra chính xác thông đạo, bị Sở Thiên quan sát võ học làm mẫu, hóa một nén nhang công phu liền nhìn Thanh Thanh Sở Sở, không biết có thể hay không nôn ra máu ba lít mà chết, như không chết được, tìm cục gạch một mực hướng nhà mình trên đầu nện, đến lúc lần nữa đầu thai thôi.

Cái này người, cũng quá khi dễ người, không mang theo chơi như vậy, người so với người tức chết người.

Đương nhiên, những cái này nội tình Sở Thiên cũng không biết, hắn mở hai mắt ra, mắt đi trên trán chảy ra một chút mồ hôi, trong miệng thì thảo luận bầm: "Không hồ là tứ phẩm võ học, sáng tìm ra này bí mạch đều hóa lâu như vậy, thật sự là quá khó khăn."

Nếu như sau khi chết còn có linh hồn tồn lưu lại, cách đó không xa trong hồ sâu dần dần hóa cốt khung Triệu Hoành, là gắng gượng vào thẳng lên nửa người trên, dùng xương tay đâm da mặt hắn chửi ầm lên, làm người có thể nào như thế không biết đủ rồi

Nghỉ ngơi trong chớp lát, đợi tiêu hao tinh thần hơi chút khôi phục, Sở Thiên phục lại nhắm mắt, dọc theo vừa rồi phân biệt ra cái kia bí mạch một chút ra bên ngoài nhìn, rất nhanh tìm ra tới tương thông khí huyết giao điểm, phân ra chỉ tâm Thần sứ nơi này nguyên lực gia tốc xoay tròn, hình thành mini lốc xoáy nuốt vào huyết dịch, đợi lẫn nhau điều hòa kháng khí, từ bên trong phân ra một cỗ khí huyết dòng suối tiến vào bí mạch.

Khí huyết tiến bí mạch, hắn trên trán liền có mồ hôi lạnh chảy ra, cau lại lông mày biểu tình thống khổ, hiển nhiên quá trình này cũng không hơn gì.

Nhưng hắn tu luyện Tu Du Kinh thì trải qua hồ huyết Tội thể, càng thành công luyện thành đối với sự nhẫn nại yêu cầu rất cao Dương Cương Kinh, đối với đau nhức kịch liệt sức chống cự vượt xa người bên ngoài có khả năng tưởng tượng, trải qua một đoạn thời gian sau khi thích ứng, bộ mặt thần sắc rất nhanh khôi phục bình tĩnh, cực kỳ cẩn thận khống chế lưu lượng, khiến cho khí huyết tại quanh co khúc khuỷu mạch lạc giữa dòng động, xúc tiến bí mạch mở ra vững bước đẩy mạnh.

Những cái này bí ẩn kinh mạch, bởi vì trường kỳ kinh qua nguyên lực lưu thông, gần như tại phù kín trạng thái, lần đầu mở ra tự nhiên sẽ đau đớn khó nhịn, chỉ cần vượt qua giai đoạn này, đợi hoàn toàn khai thông, thúc dục tinh huyết thì triển biến thân tất nhiên là nước chảy thành sông.

Lần đầu khai mở mạch có thể khống chế khí huyết một chút tại bí mạch bên trong chậm rãi lưu động, cần thời gian rất dài, đến lúc hơn nửa canh giờ, từ bí mạch bên trong chui ra bao trùm tại Hắc Viêm hồ tinh huyết. Đương nhiên, nếu là lần sau thì triển, khí huyết trong chớp mắt là được câu thông tinh huyết, bằng không thì tác chiến thời điểm, không ai là ngu ngốc chờ người lâu như vậy, thúc dục thời gian dài như vậy, sớm bị người chém.

Khí huyết bao trùm, tựa như một giọt máu xối nhập nóng hổi nồi cháo, tinh huyết tựa như chịu kịch liệt kích thích, kìm nén không được ông kêu chán

động lên, toàn bộ đan điền quá hóa huyết hồng.

Chợt, Sở Thiên bên ngoài thân thể phát sinh kịch biến, quần áo phịch một tiếng bạo liệt, lộ ra trần trụi nửa người trên, làn da trắng nõn chặt chẽ tựa như xử nữ, nhưng không khó cảm ứng ra trong đó hạ như trường giang đại hà cuộn cuộn lưu động tràn đầy khí huyết, giống như ản đầu đầu ngao du Bắc Minh trường kinh.

Bại lộ ra ngoài cánh tay bên trên hiện ra vài đạo hắc sắc Hổ Văn, xương sườn vị trí vậy mà xuất hiện một ít, khép kín hai mắt trợn trừng mà khai mở, ngân đông bên trong nhân tình mùi vị rất nhanh biến mất, hóa thành tơ máu tung hoành thủ động tứ, như điện mục quang lơ đãng quét về phía nằm ở phụ cận trên bãi cỏ lười biếng ngáp mệt rã rời Huyền Lân.

Phát giác được điểm này, Huyền Lân con mắt màu tím rất nhanh lướt qua một vòng sợ hãi, nếu có bộ lông lồi chắc chắn toàn thân tạc mao, mặc dù không có cho thấy quanh thân ô quang đại thịnh, hộ thể lân phiến hiện ra hắc chìm kim loại sáng bóng, nhìn qua càng thêm không thể phá vỡ, từ trên mặt đất vọt lên thẳng lên, không tự chủ được đặng đặng đặng liền lùi mấy bước, đứng lại hậu tâm bên trong vẫn còn có sợ hãi, ca ca cái dạng này, thật đáng sợ.

Lập tức, hai tay móng tay trở nên bén nhọn uốn lượn, nhanh chóng hóa thành vô kiên bất tời hổ trào, ở trên hắc sắc hào quang lấp lánh bất định, làm cho người ta vừa nhìn liền sinh lòng sợ hãi, như vậy lợi trào, chộp vào phần bụng, chắc chắn khai mở tràng phá vỡ bụng, làm sao có thể không tìm đập nhanh sợ hãi rồi

Biến thân hoàn tất trong nháy mắt, luyện thể cửu đoạn nguyên lực ba động, mang theo người một cỗ phổ thiên cái địa Huyết Tinh Khí cuốn mà khai mở, hóa thành sóng khí lấy hân làm trung tâm, nhanh chóng hướng bốn phương tám hướng lan tràn, huyền lân dưới chân chỗ đứng mặt cỏ, cỏ xanh khuếch tán ra một luồng sóng rung động, bốn xung quanh hợp cổ thụ đều rắc...rắc... Lay động cành lá.

Tổng tính toán ra, bí cảnh đã mở khai gần một tháng thời gian, trong khoảng thời gian này, trừ vừa mới bắt đầu tại thảo bộ thu hoạch Ngân Lân Bộ đội ra, vậy mà đã trải qua bộ phận hiểm địa, đoạt được chút thiên tài địa bảo, ví dụ như gia tộc tinh thần khôi phục Tử Linh chi, khôi phục thể năng Tiểu Hoàn Đan. . ., ngoài ra còn có đại lượng nguyên đan và một ít vật lẫn lộn, lại không có quá mức quý trọng vật, không phải trường hợp cá biệt.

Trong đó đại bộ phận thu hoạch lấy được đều phi sủng yên biển lặng, mà là trải qua trình độ kịch liệt không đồng nhất tranh đoạt, ở trong quá trình này, Sở Thiên đầy đủ thể nghiệm được như thế nào mạnh được yếu thua, như thế nào người thắng làm vua, đã trải qua phong vũ, thường thấy huyết tinh, rất nhiều giao phong.

Những kinh nghiệm này khiến cho hắn rõ ràng đã minh bạch, đối với địch nhân thương cảm, không khác đối với mình ta tàn nhẫn, từng tràng ma luyện, khiến cho hắn từ ban đầu ra khỏi nhà non nớt thiếu niên, nhanh chóng biến thành lớn, biến thành có thể một ngăn cản một phương cường giả cùng với cay độc quả quyết đoạt bảo người.

Tuy đã chém giết qua Hoàng Thiên Báo và Ma Báo đoàn đội đám người, lại đúng là tình thế bức bách hành động bất đắc dĩ, trên thực tế, lúc đó lòng của hắn xa không nguôi lạnh tới cái loại tình trạng này. Chém giết thời thượng có thể cố gắng lạnh nhạt ra tay độc ác, sau đó trong bụng đều một hồi sôi trào, thậm chí nôn mửa ra, hiển nhiên đối sát người loại sự tình này rất không quen.

Vừa mới bắt đầu tao ngộ vốn không quen biết người cạnh tranh, cũng sẽ mềm lòng buông lỏng, có thể gặp phải không có người nào là cảm ơn, hoặc sau lưng ám toán trả thù, hoặc hô bằng hữu dẫn bạn vây quét, càng có mấy lần tạo thành phiền toái cực lớn, nếu không phải tinh thần tu vi mạnh mẽ, càng có Huyền Lân trợ lực, nói không chừng quả thực không được hôm nay, đã sớm nói rõ tại cái nào đó chỗ hẻo lánh.

Sở Thiên chưa từng là lần lượt thâm đầu đón kinh lịch hồi hận, cũng rất khó làm tiếp ra Phóng Hổ Quy Sơn sự tình, cùng địch động thủ dần dần không dễ lối thoát, cho đến ngày nay, hắn quyết đoán chém giết vốn không quen biết đoạt bảo người cạnh tranh. Bí cảnh bên trong cơ duyên tranh đoạt tất cả bằng bốn sự, ta không giết người người liền giết ta, hắn không có lựa chọn nào khác.

Trải qua nguy hiểm đoạt bảo chỉ là chút sự việc xen giữa, ở giữa nhàn rỗi đại lượng thời gian, dùng cho tăng cường tu vi hoặc tập luyện võ học, nhất là vừa đạt được Ngân Lân Bộ."Hiển Lân" cảnh giới đã nắm giữ thành dày công tôi luyện, thân thể tính linh hoạt gấp mấy lần tại lúc trước, theo hắn đoán chừng, bước vào "Đăng Hải" cảnh giới không xa.

Theo dần dần xâm nhập Huyền Vụ Lâm, Nhất giai hậu kỳ huyền thú vậy mà không hề hiếm thấy, chém giết huyền thú không ngừng tiếp nhận tinh thuần năng lượng diễn biến quang điểm tây lễ, Sở Thiên tu vi càng ngày càng tăng, ở mấy ngày phía trước đột phá tới luyện thể cửu đoạn.

Lần này tấn chức tốn thời gian tuy không dài, bởi vì hấp thu hải lượng huyền thú năng lượng, tích lũy lại so sánh với phía trước thâm hậu hơn, toàn bộ đột phá quá trình không chút trở ngại, liền khó khăn nhất chịu đựng nguyên lực trùng kích đan điền đều giống như chẳng phải khó có thể thừa nhận, trong đan điền nguyên lực dự trữ tăng nhiều, cùng người động thủ giờ tay nhắc chân trên liền có thể phát huy to lớn lực phá hoại.

Một tháng thời gian tuy không dài, Sở Thiên trên vẻ ngoài cũng không cải biến, nhưng tinh thần thực chất có thể nói phát sinh nghiêng trời lệch đất lột xác.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Vô Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Khó

Sở Thiên biến thành chút Hồ nhân trạng thái, tựa như thú đồng tử trong con người lệ mang đại thịnh, thân hình nhất tiêm, liền biến mất ở chỗ cũ, chỉ có thể thấp thoáng chứng kiến cái cái bóng mờ mờ.

Hắn tại hơn 10m bên ngoài bách thụ phía trước ngừng chân dừng lại, mặt lộ vẻ vui mừng, thi triển sau khi biến thân, bản thân tốc độ gấp mấy lần tại lúc trước. Hơi chút trầm ngâm, chiết thân hướng chỗ cũ phản hồi, lần này quỹ tích cũng không phải là bụng dạ thẳng thắn, mà là tựa như cá lớn vẩy đuôi ở trong nước vui chơi thoải thích, hai chân ngưng tụ ra giống như thực chất dày đặc bằng bạc lân.

Hắc Hồ Biến chồng lên Ngân Lân Bộ, tốc độ nhanh tới khó có thể tưởng tượng, chỉ là một hơi thời gian, bởi vì tốc độ quá nhanh, thân hình đều giống như biến mất, vền vẹn chứng kiến một chút ngân sắc quang điểm hăng hái lướt qua, Sở Thiên liền một lần nữa ở chỗ cũ hiện hình, cúi đầu cân nhắc một hồi, cảm thấy ý vào tốc độ như vậy, mặc dù đụng phải đại đa số Uẩn Khí Cảnh võ giả, cho dù đánh không lại, vậy mà cũng có thể chạy trốn.

Hắn hai cánh tay khúc giương, trọng tâm trầm xuống, đem thân xoay tròn, thuận thế thi triển ra Toàn Phong Chưởng, cả người hóa thân thành mãnh liệt gió cuốn, tại trong rừng diễn luyện, hai tay dài ra sắc bén hắc trào, đến mức có tiếng gầm rú, đó là hổ trào xé rách không khí tiếng.

Tiếng gió mãnh liệt thổi loạn mặt cỏ, cỏ xanh nhao nhao vurun ra, tại trong gió lốc bị xé thành mảnh nhỏ, chưởng phong gào thét, thân hình phiêu hốt, thanh thể nhìn qua có chút làm cho người ta sợ hãi.

Sở Thiên dừng lại thân hình, nhất trào bắt trước người cùng nhau xem giống như cứng rắn trên đá lớn, như mềm mại đậu hủ bị không chút trở ngại nơi đây đâm vào. Rút ra phá vỡ nham thạch móng vuốt, tron nhãn mặt đá bên trên rõ ràng hơn nhiều năm cái lỗ đen, ước chừng ba tấc sâu, tay phải trào bên trên vẫn còn bằng đá biến thành bột mịn.

Vứt bỏ bụi bắn nham thạch bụi, hữu trào hiện ra chân thật bộ dáng, bày biện ra hắc bảo thạch màu sắc, cổ xưa kim sắc đường vân bám vào ở trên, vậy mà cũng không phải là đơn giản hồ trào, cho là Linh Hồ huyết mạch diễn sinh Hắc kim trào. Thử trào chỉ sắc bén, so đầu Triệu Hoành diễn biến mạnh hơn đầu chỉ gấp mười.

Hít sâu một hơi, Sở Thiên hai tay đặt trước ngực, mười ngón giao thoa chính cốt bày ra thú vương ấn tới tay động tác, nói cũng kỳ quái, theo tới thủ ấn hoàn thành, trên người nguyên lực tính cả Hồ Văn biến thành hắc sắc năng lượng bạo tuôn ra, cũng tại huyền diệu ấn pháp dưới sự khống chế tiêu trừ cách ngăn, Sở Sở muốn động, có một chút dung hợp xu thế.

"Cái này ấn Pháp Quả như vậy có chút môn đạo." Hắn thầm nghĩ trong lòng, trong tay lại nghiêm túc, lần lượt trong trí nhớ phương pháp, hai tay ngón cái thoáng hơi, liền bắt đầu hoa mắt biến hóa.

Theo độc nhãn trung niên biểu thị, thú vương ấn chia làm chín lần biến hóa, tới thủ ấn không khó nắm giữ, phạm là tư chất không quá kém, thoáng xem ba lượt khắp, đều có thể tiện tay dùng ra, nhưng mỗi lần nhiều nhất một lần biến hóa, độ khó liên gấp mấy lần tại lúc trước, dùng cái này suy ra, làm tới cuối cùng nhất ấn, ấn pháp sẽ trở nên vô cùng phức tạp khó học.

Chỉ có đem tại đây Cửu Biến nói liền nơi đây đều thi triển, năng lực cuối cùng đem thú vương ấn ngưng tụ, chỉ cần có một lần thi triển sai lầm, cũng hoặc hơi ngưng lại, sẽ kiểm cũi ba năm thiêu một giờ. Không giống với đại đa số võ học dễ dàng Nhập môn khó tinh thông, thú vương ấn Nhập môn liền khó đến trình độ nhất định, có thể chỉ cần nhập môn, tinh thông ngược lại là nước chảy thành sông sự tình.

Nhắm mắt theo đuôi bắt chước độc nhãn nhân động tác, Sở Thiên hai tay linh hoạt vô cùng, một hơi thi triển ra bốn lần biến hóa, mỗi biến hóa một lần ấn pháp, trên tay năng lượng liền ngưng tụ vài phần, hắc mạng sâu kín dần dần hiện ra đầu hồ hình dáng. Trong nội tâm một hồi hưng phấn, đệ ngũ ấn ra hiện một chút xui độ lệch, đã ngưng tại trên tay năng lượng có chút dừng lại, không để lại dấu vết nơi đây tàn đi.

"Thật khó." Hắn nhìn qua kinh lực tiêu tán, trống không thủ chương, bắt đắc dĩ thở dài một chút. Trải qua nghiêm chỉnh cái buổi sáng mấy lần quan sát, ký ức ấn pháp biến hóa tuyệt không sai lầm, nhưng trong lòng mặc dù minh bạch, trên tay động tác thì vẫn không có pháp làm được 100% chuẩn xác.

Thúc dục tinh huyết chỉ lực, Sở Thiên trần trụi trên cánh tay một lần nữa sinh ra Hồ Văn, mục quang chăm chú hai tay giao thoa, bắt đầu rồi một vòng mới diễn luyện.

Vì để tránh cho bị quấy rầy, Huyền Lân lần mất xa xa, nằm tại một mảnh tương đối sạch sẽ trên mặt đất nghỉ ngơi, một đôi con mắt màu tím mang theo hiếu kỳ nhìn về phía bên này, nhìn trong chốc lát, phát hiện chỉ là buồn tẻ lặp lại, trong miệng không khỏi lười biếng ngáp một cái, nội tâm thầm nghĩ, cái này tu luyện thật là nhàm chán nhanh, khá tốt chứng truyền thừa phần lớn là đơn giản thô bạo loại hình, đều giống như như vậy phiền phức, còn không đem nó phiền chết.

Tu luyện không có ngày giờ, đảo mắt đã khi đêm đến, nơi đây tuy nhìn không đến đỏ rực trời chiều rơi xuống cảnh sắc, nhưng huyền thú có thể vậy mà nhao nhao phấn sào, có bắt giết rèn luyện người cũng hoặc cái khác huyền thú, vui thích nơi đây hưởng dụng một hội tiệc lớn, tịch thu lấy thì thành thành thật thật tìm yên lặng nơi đây thổ nạp trong rừng sương mù cũng hoặc thiên Thượng Vân khí, cái này hai loại đồ vật không sai trên sinh linh có thể nói rất tốt thuốc bổ.

Sở Thiên đứng lặng chỗ cũ, hai tay linh hoạt vô cùng biến hóa, thành công thì triển ra phía trước bảy ấn, đang định nhất cổ tác khí ngưng tụ ra thú vương ấn, toàn thân đã tính lực lượng biến mất, hắc quang lấp lánh lợi trào dần dần hoá thành phổ thông móng tay, thú đồng tử bên trong thô bạo không thấy, khôi phục thành mang theo một chút không cam lòng con người màu bạc.

Tình cảnh này khiến cho hắc hổ sở đến cơ hồ muốn thổ huyết, Hắc Hổ Biến chịu được thời gian hiệu lực hạn chế, thi triển một lần chỉ có thể tiếp tục hơn 10' sau thời gian, biến thân tiêu thất còn phải ngồi xuống điều chỉnh trạng thái, trạng thái bình thường muốn một thiên tài có thể chữa trị, bất quá Sở Thiên trước đó vài ngày từng ở một ít hiểm địa tìm thành không ít Tiểu Hoàn Đan, lúc này ngược lại là phải lên công dụng.

Lúc này thuốc dưới tác dụng, không được thời gian một nén nhang trước mặt khôi phục hoàn tất, lần nữa biến thân ôm vào tu luyện, thật lớn gia tăng lên tu luyện hiệu suất, có thể dù vậy, kinh qua trọn đến buổi chiều luyện tập, cũng chỉ có thể hoàn thành phía trước bảy lần biến hóa.

Lần này trạng thái kỳ giai, bắt đầu vốn định một hơi luyện thành thử công, không ngờ biến thân thời hạn đã đến, hắc mặt lộ vẻ vẻ bất đắc dĩ, chỉ phải ngồi xuống điều tức, lấy ra màu xanh biếc Tiểu Hoàn Đan, cõ cây mùi thơm ngát xông vào mũi, không chút do dự ăn vào, thân thể trạng thái không ngừng chữa trị, nguyên lực nhanh chóng đạt được bổ sung.

Một lát, Sở Thiên mở hai mắt ra, toàn thân tinh khí thần tại Tiểu Hoàn Đan dưới tác dụng trở lại đỉnh phong, câu thông đan điền Hắc Viêm hồ huyết, mình trần bên trên dài ra hắc văn, hai tay Hắc kim trào dài ra, quanh thân trên dưới sục sôi vào dôi dào cuồng dã chỉ lực, thú đồng tử đóng mở trên lóe ra khiếp người hắc quang.

Tiến nhập biến thân trạng thái, đợi tâm thần ngưng định, hắc không ngừng lại, mười ngón giao thoa bảy vượn ngón tay ấn, ấn pháp linh hoạt biến hóa, trực tiếp bắt đầu rồi thú vương ấn tu luyện. Muốn tranh thủ thời gian, tận lực tại biến thân thời hạn bên trong tăng nhanh động tác, như thế mới có thể làm được hiệu suất tối đa.

Lần lượt Sở Thiên ý nghĩ, phía trước bảy ấn đã hoàn thành, chỉ còn cuối cùng hai ấn, nên có thể rất nhanh hoàn thành. Sự thật chứng minh tính sai, mặc dù dốc toàn lực, thời gian từng chút một biểu hiện, vậy mà thủy chung không thể đem thú vương ấn triệt để hoàn thành.

Đảo mắt đã gần kề gần nửa đêm, Sở Thiên thi triển ra Đệ bát ấn, có thể tại đệ Cửu Ấn thì không khỏi giật mình, tiêu hóa hạ ký ức, trên tay năng lượng nấn cảm vô cùng, hình như có cảm ứng nơi đây cứ thế tàn đi. Phần nộ nơi đây giá giá quả đấm, không trung lại xuất hiện một chút khí bạo âm thanh.

Như trên cơ thể người hình thái, phải thi triển võ học, cũng hoặc ngưng tụ nguyên lực, mới có thể có bức này hiệu quả, biến thành chút Hồ nhân, tùy ý vung vung quyền đầu, chỉ bằng vào thân thể chỉ lực, cũng có thể có uy lực lớn như vậy, khó trách biến thân võ học vẫn là đồng đảo võ giả trong mắt bánh trái thơm ngon.

Từ lúc một giờ lúc trước, hắc đã có thể thuận lợi sử dụng ra tám lần biến hóa, cũng tại ngưng tụ cuối cùng nhất ấn thì liên tiếp thất bại mấy lần, nguyên nhân chính là như thế, đối với đệ Cửu Ấn có dũng khí sợ hãi tâm lý, cẩn thận đề... Mới có thể thoáng ngán ngại, không ngờ lại đưa đến lần nữa thất bại.

Nhìn sắc trời một chút, Sở Thiên trầm nghĩ, luyện thêm tập một vòng cuối cùng, vô luận thành bại đều muốn an giấc, rốt cuộc ngày mai còn muốn chạy đi.

Tự luyện thành Ngân Lân Bộ đệ nhất trọng, ý vào thân pháp ưu thế, bảo vệ tánh mạng có thể lực đại tăng, tự nghĩ có thể tại đa số dưới tình huống sinh tồn, thêm với dần dần quen thuộc nơi đây hoàn cảnh, dũng khí liên mạnh lên, liên tăng nhanh thám hiểm tốc độ.

Luyện công mặc dù trọng yếu, nhưng quá mức ôm vào, bởi vậy chậm lại tốc độ, bỏ qua một ít cơ duyên, cũng rất không có lợi nhất. Tại bảo trì an toàn điều kiện tiên quyết, tu luyện loại sự tình này cũng có thể ở bên ngoài tiến hành, nơi này là bí cảnh, lúc này lấy cướp đoạt bảo vật làm chủ, bằng không thì thời điểm hồi hạn cũng không kịp.

Cảm giác hạ bản thân trạng thái, biết không đủ để chèo chống ngưng tụ thú vương ấn, liền dứt khoát tán lực khôi phục hình người, lại nuốt một mai Tiểu Hoàn Đan, nhắm mắt điều chỉnh trạng thái, rất nhanh mở mắt ra, đã làm xong tập luyện chuẩn bị.

Có lẽ bởi vì nhiều lần luyện tập tay nóng, Nê Hoàn Cung hơi khê chấn động, Linh Niệm từ bên trong hiện lên, tự phát du tẩu toàn thân, cơ bắp hưng phấn run rẩy, liền phản xạ thần kinh đều giống như trở nên nấn cảm dâng lên

Nhìn thấy cái này giống như đã từng quen biết một màn, Sở Thiên non nớt trên mặt, cuối cùng lộ ra một tia nồng đậm mừng rỡ, đồng thời thăm nắn mình ngu xuẩn, chỉ lo vui đầu khổ luyện, mà ngay cả chiều thức ấy quên.

Dưới sự giúp đỡ của Linh Niệm, hắc có lòng tin tại tối nay thi triển ra một lần cuối cùng biến hóa, đem cái này thú vương ấn thành công cô đọng mà ra.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Lão Ngụy bảo tàng

Sở Thiên câu thông đan điền Hắc Viêm hồ tinh huyết, một cỗ dã tính chi lực từ thay đổi dần thành chút hồ trạng thái trên người hiện lên, từng đạo Hổ Văn tại cánh tay và xương sườn nổi lên hiện.

Đội biến thân sau khi hoàn thành, tâm thần khẽ động, Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung bên trong mãnh liệt mà ra, hóa thành ngân sắc điểm lấm tấm du tẩu cùng cánh tay, cánh tay cơ bắp như chịu kích thích đồng dạng, trở nên hưng phấn mà nóng lòng muốn động dăng lên

Cùng tấn cấp Niệm Sư phía trước Linh Năng đồng dạng, Linh Niệm đồng dạng có phụ trợ tu luyện hiệu quả, Sở Thiên Tu Du Kính, Toàn Phong Chương đều từng tại hiệu quả như vậy hạ đạt được đột phá, nhưng đều là Linh Năng tự phát vận chuyển thúc đẩy, mà bây giờ, hắc chủ động đem Linh Niệm vãi bỏ tại cánh tay, muốn mượn trong đó lực luyện thành cái này phiền phức khó học thú vương ấn.

Suy tư trong chốc lát, Sở Thiên xác nhận lý giải không sai, hai tay giao thoa bày ra tới thủ ấn, nguyên lực hỗn hợp có Hổ Văn biến thành cuồng bạo chi lực theo cánh tay ngưng tụ tại hai tay, ngón cái lẫn nhau nhấn một cái, bắt đầu rồi hoa mắt biến hóa, động tác cực kỳ dứt khoát quyết đoán, phảng phất mây may không lo lắng là không may xuất hiện.

Bằng bạc ban Linh Niệm đột nhiên gia tốc, thủ chương như gió tung bay, thủ ấn liên tiếp biến ảo, hắc sắc năng lượng rất nhanh ngưng tụ, dần dần hiện ra đầu hồ hình dáng, trong chớp mắt, hắc một hơi hoàn thành phía trước tám lần biến hóa, dừng lại liên tục, không cần nghỉ ngơi nơi đây sử dụng ra đệ Cửu Ấn.

Mặc dù đối mặt chính là lúc trước thất bại mấy lần thứ chín lần, Sở Thiên vậy mà không có có do dự chút nào, mà là thuận thế sử dụng ra, cử chỉ tùy ý dĩ nhiên là thi triển ra, phảng phất trời sinh nên như thế đồng dạng.

Sáng ngời tiếng hồ gầm ra ngoài vang lên, hắc sắc thủ ấn dần dần ngưng thực, lòng bàn tay hắc mang dần dần thịnh, hình dáng giống như đầu thú vương ấn rốt cục hình thành.

Lúc ấy Triệu Hoành khiến cho ra tay ấn, tuy cũng có thể nhìn ra là một đầu hồ, về mặt lại cực kỳ mơ hồ. Đại khái là Linh Năng phụ trợ nguyên nhân, Sở Thiên thi triển muốn rõ ràng nhiều, ngũ quan có đủ, hai mắt có thần, liền trên trán "Vương" lồi có cạnh có góc.

Hắn băng lãnh thủ đồng từ lướt qua mặc danh ba động, hướng bên trái phía trước đi nhanh mấy bước, giờ tay đem lòng bàn tay mới mẻ xuất hiện thú vương ấn đặt tại trước mặt hơn mười mét cao to cỡ miệng chén cao ngất trên đại thụ, đại thụ khẽ run sóng yên biển lặng, ngăn ngừa tĩnh lặng rằng rắc một chút bề gãy, lớn như vậy tán cây khuynh đảo, mặc dù ở phía xa nghỉ ngơi Huyền Lân đều cảm thấy mặt đất khẽ chấn động.

Gặp tình hình này, Sở Thiên mặt hiện phần khởi vẻ, rốt cục tại tối nay đem thú vương ấn tu luyện thành công. Cảm thấy dưới chân hình như có dị vật, cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy mặt đất bị liên lụy, rạn nứt xuất ra đạo đạo nhìn mà giật mình nếp nhăn, không khỏi hít sâu một hơi, cái này nhất ấn chỉ uy, quả là tại tư.

Biến thân còn có đoạn thời gian hiệu lực, hắn lại đang rèn sắt khi còn nóng cô động mấy lần, đến lúc thuần thực vô cùng, không cần Linh Niệm giúp đỡ trước mặt đứng ra, thôi dẫn Huyền Lân tìm một cây đại thụ treo lên nghỉ ngơi.

Hôm sau, Sở Thiên khoá tại Huyền Lân trên lưng, lại lần nữa bước trên hành trình. Ban ngày chạy đi thám hiểm tầm bảo, là có chút võ học đan được các loại thu hoạch, lại không có quá mức vật quý trọng, không cần nói tí mĩ. Ban đêm quen thuộc Hắc Hồ Biển, theo không ngừng luyện tập, cảm giác cùng đan điền tinh huyết câu thông dần dần mật, biến thân thời gian duy trì vậy mà càng ngày càng dài.

Ngày thứ ba chạng vạng tối, hắn như cũ đem tâm thần chìm vào đan điền, câu thông trong cơ thể tinh huyết thi triển Hắc Hồ Biển, hắc văn từng mảnh từng mảnh hiển hiện, đúng là bò đầy quanh thân, thô bạo khí tức bao táp từ trong cơ thể tuôn ra, toàn thân làm cho người ta lấy dã tính cảm giác, hắc sắc hóa điểm âm âm bạo phát.

Hắc Viêm thiêu đốt, Sở Thiên chợt cảm thấy giống bị để vào bếp lò nướng, làn da phồng hồng tới da, trong miệng miệng đắng lưỡi khô, bờ môi trong khe nứt, chảy ra mận mặt thật huyết dịch, vừa mới chảy ra, liền kết xuất vết máu khô tại trên môi.

Trong nháy mắt, hắn có dừng khí tấn đi lực đạo giải trừ biến thân xúc động, nhưng tỉ mỉ vừa nghĩ, tại đây trần ngập sương mù bí cảnh bên trong, cường địch rình mò, cao thủ đông đảo, không biết khi nào sẽ đụng phải, nhưng xem chừng chung quy có gặp nhau thời điểm, lúc đó mỗi lần nhiều nhất đồng dạng át chủ bài, cùng người cạnh tranh thì liền ít nhiều một phần nắm chắc.

Loại này đau đớn đối với người thường mà nói có lẽ khó có thể thừa nhận, tối thiểu lần đầu tiên đều gánh không được, nhưng Sở Thiên thân hình khác lạ người bên ngoài, lại từng tu luyện Tu Du Kính, Dương Cương Kính biến thái võ học, ở phương diện này sức chống cự cực kỳ xuất chúng, bởi vậy qua

hai phút, lại không hề cảm thấy khó có thể thừa nhận.

Thói quen Hắc Viêm thiêu đốt, Sở Thiên đột nhiên nhấc chân, hướng phía bên cạnh thụ đá một cước, lá cây tuôn rơi rơi xuống, giờ tay trên không bắt vãi miếng tại bàn tay, trong không khí dần dần dâng lên một cỗ đốt trời hương vị, tại trước mắt chậm rãi mở ra tay, chỉ thấy lòng bàn tay thiêu đốt lên Hắc Viêm, không có xanh biếc lá cây, chỉ có một đồng thiêu đốt qua lưu lại vật.

Tay phải nhất nghiêng vút bỏ lòng bàn tay hết chỉ vật, hần chậm rãi thờ ra một hơi, hơi hơi nhắm mắt ngưng thần, hồi ức đỉnh ốc gây thi triển phương pháp, hiểu rõ ràng rồi đột nhiên trợn mắt, rũ xuống hai tay tại bên phải eo bên cạnh, tay trái nắm hạ tay phải chụp lên, do chậm tới nhanh không ngừng chà xát động, là tận lực tránh thất bại, Linh Niệm tự Nê Hoàn Cung tuôn ra, cũng có phân bố tại cánh tay và trên bàn tay, kích thích cơ bắp đề cao động tác độ chính xác.

Trải rộng toàn thân bên trong bao hàm lực lượng Hồ Văn từng đạo tiêu thất, đều xen lẫn tại quanh thân nguyên lực, theo động tác không ngừng ngưng tụ, xoay tròn trên phát ra bên nhọn tê mình "Viêm Thú Loa Đạn" tại song chưởng trên dần dần thành hình.

Sở Thiên bước lên trước một bước, bật hơi khai mở thanh âm, tay phải vừa nhấc đem lòng bàn tay hắc sắc loa gây nhắm ngay cây kia thô ráp trụ cột hung hăng nhấn tới.

Viêm Thú Loa Đạn cùng thân cây tiếp xúc, khó nghe tiếng ma sát vang lên, lúc ấy nhanh cọt vào vật liệu gỗ xoay tròn tiếng, thụ mặt phẳng phát bị mũi khoan chui vào khai mở xuất hiện cái động sâu, loa gây toàn bộ chui vào, nhìn cử động lần này động, bành bạc lần nhanh chóng leo lên Sở Thiên hai chân, càng thêm thành thạo Ngân Lân Bộ triển khai, thân hình một cái chuyển hướng, trong nháy mắt liền trốn chạy tới mấy chục thước có hơn xa xa, ngừng chân nhìn kỹ chiêu này hiệu quả.

Sắc người khói đặc từ bên trong hốc cây toát ra, tràn ngập tại phụ cận trong không khí, Hắc Viêm mãnh liệt bạo liệt, đem hốc cây phụ cận đốt đốt thành tro, thể lửa lấy bên trong hốc cây làm trung tâm, nhanh chóng hướng bốn phía lan tràn, rất nhanh cả cây đều dấy lên hùng lực Hắc Viêm.

Mắt thấy cái này khóa gần tới 10m thụ thiêu đốt lên Hắc Viêm, biến thành than củi hình dáng đồ vật ngã Lạc Trần cát bụi, Sở Thiên ánh mắt lộ ra nồng đậm sắc mặt vui mừng, hưng phấn nắm chặt nắm tay, ý vào một chiêu này, hần có lòng tin tại không thúc dục Linh Niệm thi triển thuật pháp dưới tình huống, cùng sơ nhập Uẩn Khí Cảnh vô giả hơi chút chống lại.

"Móa nó, người nào ở chỗ này gây sự, còn để cho hay không ăn cơm đi." Một người dất cuồng hống hô, phá vỡ bình tĩnh, nhiễu loạn Sở Thiên trong lòng phán đoán.

"Ừ." Sở Thiên theo tiếng nhìn lại, thấy là một người mình trần đại hán, trong miệng tùy ý cắn xé vào sậy tiêu hương cánh gà, người này nhìn thấy trong tràng tình hình, sắc mặt đột nhiên thay đổi, gặm một nửa chân gà thất thủ thì, mồm dài thành có thể nuốt vào cái trứng gà, nguyên bản hung lệ biểu tình, lại một chút trở nên khiêm tốn dâng lên.

"Có việc?" Chậm rãi đến gần đối phương, Sở Thiên hai cái nắm tay nắm chặt lại, ngón giữa truyền ra như sấm bạo vang, luyện thể cửu đoạn nguyên lực vừa nhìn liền rõ ràng, quanh thân Hắc Viêm Sở Sở muốn động, có hướng song quyền ngưng tụ dấu hiệu.

Đại hán cao lớn thô kệch, thân mạnh mẽ thể kiện, nhưng dừng khí xem ra cùng thân cao có chút không hợp, hai cái đùi lạnh run, trên mặt mồ hôi chảy như rót, một đôi chuông đồng nhãn ngó ngó biến thành than củi ngã xuống đất đại thụ, ở trên vẫn còn Hắc Viêm thiêu đốt, lại nhìn một cái Sở Thiên quyền bên trên Hắc Viêm, xác định cả hai không có sai biệt, không chịu được hung hăng hít sâu một hơi, thầm nghĩ cái này có thể đá trúng thiết bản.

Trong nội tâm sau khi suy tính, tuy nhà mình đồng môn đồng đạo, lại khuyết thiếu thực lực mạnh mẽ người, như biết được dẫn tới cường địch mạnh như thế, có mấy cái nguyện ý xuất đầu hay là không biết bao nhiêu, mặc dù nguyện ý ra mặt, nhìn cái này khủng bố Hắc Viêm chỉ sợ đi hơn phân nửa, còn lại mấy người dù cho tụ cùng một chỗ, cùng không đủ đối diện nhét kẻ răng.

"Tiểu huynh đệ, a không, đại ca, lão Ngụy cái này miệng là có điểm ti tiện, sớm nên phạt, thỉnh lão nhân gia người đại nhân đại lượng, coi ta là cái rắm đem thả a." Nghĩ thông suốt địch mạnh mẽ ta yếu sự thật này, đại hán cười theo mặt nói.

"Người người này quá lỗ mãng, ngấm lại nên như thế nào bồi thường ta."

Mặc dù đối phương thái độ khiêm cung, nhưng Sở Thiên không định lúc này thôi, trải qua Huyền Vụ Lâm rất nhiều tôi luyện, trong nội tâm tất nhiên là rõ ràng, người này sở dĩ khách khí là bởi vì kiến thức đến uy lực của Viêm Thú Loa Đạn, cũng không phải bởi vì là người tốt lành gì, như mình là một kẻ yếu, người này hơn phân nửa không nói hai lời nâng lên nắm tay liền lên, là lấy không cần tới khách khí.

"Nếu không, ta cùng người hai trăm khối nguyên thạch a." Ngụy họ đại hán nhủ lại meo đầu suy nghĩ một lát, dao động bất định nơi đây đưa ra đề nghị.

Sở Thiên từ trong lỗ mũi hừ khẽ một chút, khuôn mặt khinh thường biểu lộ hết thảy, lấy hần bây giờ thân giá, như vậy điểm nguyên thạch còn chưa đủ nhét kẻ răng.

"Lão Ngụy ta thành tâm ăn năn, liền 300." Kia lão Ngụy lộ ra thịt đau vô cùng biểu tình, không muốn bỏ chân thành.

"Theo ta thấy, miệng ti tiện hay là lần lượt đánh một trận tốt." Sở Thiên chậm rãi giờ tay, mở ra thủ chưởng, Hắc Viêm tại lòng bàn tay hùng lực thiêu đốt, cường hần nguyên lực giống như thủy triều một luồng sóng vỗ lão Ngụy.

"Ngừng, phụ cận có vị trí bảo tàng, đem tin tức chia sẻ cùng người tốt chứ?" Lão Ngụy thấy tình huống không ổn, trong nội tâm phát lạnh, lời ấy ma xui quỷ khiến thốt ra.

Nghe vậy, Sở Thiên tới gần bước chân lập tức im bất, lợi hại mục quang nhìn chăm chú ở trên mặt của hắn.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đầu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Ăn gà xúng tầu

"Như vậy là sao?" Mặc dù sinh lòng gọn sóng, Sở Thiên trên mặt bất động thanh sắc, trong miệng ngữ khí nhàn nhạt mà hỏi.

Lúc này lão Ngụy phương tình ngộ lại, toàn thân mồ hôi rơi như mưa, thầm nghĩ vì sao không cẩn thận, đem bí mật này tiết lộ cho người xa lạ. Vừa định biện cái lời nói dối, lung tung che dấu đi, không biết là Hà tổng cảm giác đối phương mục quang như điện, thấy trong lòng mình chột dạ, nhất thời sững sờ không biết nói cái gì cho phải.

"Ừ." Sở Thiên ánh mắt sắc bén nhìn chăm chăm hắn, tay phải chậm rãi nâng lên, ở trên Hắc Viêm hừng hực thiêu đốt, mệnh môn nguyên lực Sờ Sờ muốn động, một bộ một lời không hợp liền đánh bộ đáng.

"Tiểu nhị, không phải lão Ngụy không phải người, chỉ là tình thế quá bức nhân kia, tha thứ ta đi." Đối mặt bảo thủ bí mật cùng bảo toàn thân thể lựa chọn, lão Ngụy chỉ do dự một hồi thời gian, liền không chút do dự lựa chọn người sau, ngưng định tâm thần chỉ tiết nói tới.

Nguyên lai, dưới đây hơn mười dặm có hơn, có một mảnh kiến trúc bày, có người trùng hợp đến, ở trong đó lấy được tiện tay Phàm binh, về sau không biết sao, tin tức này truyền ra ngoài, liền địa chỉ đều dùng địa đồ Thanh Thanh Sở Sở, phụ cận không ít người biết như vậy cái chỗ.

Nghe lão Ngụy kỹ càng giới thiệu tin tức, Sở Thiên mở ra tay, mặt không thay đổi nói: "Lấy ra."

Thấy thế, lão Ngụy sắc mặt bất đắc dĩ, đưa tay từ trong lòng ngực lục lọi một lát, móc ra địa đồ cho hắn, Sở Thiên tiếp nhận vừa nhìn, tấm bản đồ này tương đối thô lậu, chỉ là tại trên giấy nháp giản lược phác hoạ, cho là tùy ý viết xuống.

May mà tại đây đồ người này vốn định chính mình dùng, là lấy địa chỉ dùng bút đặc dị đánh dấu, không có không rõ hướng tới, thay vì rồi mới nói hoàn toàn tương xứng.

Sở Thiên đem địa đồ tùy ý trong ngực, thầm nghĩ chịu được tại đây lễ trọng, như sau đó giáo huấn người này một hồi, vậy không thật thích hợp, chứng kiến hắn mặt không hề cam thân sắc, đề phòng dùng lại biểu thị mệnh lệnh hô bằng hữu dẫn bạn gây phiền toái, mọi nơi một chút tìm tòi, mi tâm thần hồn hơi hơi ba động, trên mặt đất một khối ước chừng nửa cái cỡ lòng bàn tay thạch đầu đã hiểu hiểu, đột nhiên Đăng Không nhảy đến trong tay phải.

"Hư không nhiếp vật?" Gặp tình hình này, lão Ngụy trong lòng rung mạnh, hư không nhiếp vật chiêu thức ấy chỉ có một chân bước vào Ngưng Đan Cảnh mới có thể sử dụng ra, chẳng lẽ trước mặt thiếu niên tuổi còn trẻ, thậm chí có Hóa Cương Cảnh tu vi đỉnh cao.

Hơi suy nghĩ một chút liền phủ nhận ý nghĩ này, thứ nhất kẻ này nhìn qua bất quá mười bốn mười lăm, mặc dù tại trong bụng mẹ bắt đầu tu võ, vậy mà đoạn không có bậc này tu vi, thứ hai nếu thật có Hóa Cương Cảnh trở lên tu vi, căn bản vào không được bí cảnh, nơi đây không có khả năng có nhân vật bậc này tồn tại.

Sự thật xa không có hắn nghĩ phức tạp như vậy, chỉ là thúc dục Linh Niệm điều khiển động thạch đầu bay về phía trong lòng bàn tay mà thôi, nhưng lão Ngụy sau lưng không có lớn bối cảnh, đúng là người thô hào, đến đạo này không quen, lúc này khó tránh khỏi ngạc nhiên, trong lòng dụng lực.

Sở Thiên nguyên lực ngưng tụ tay phải năm ngón tay, bắt lấy thạch đầu dùng sức nắm chặt, Hắc Viêm đột nhiên đại thịnh, đem tay phải chặt chẽ bao bọc, một cỗ đốt trời hương vị từ trong kẽ tay truyền ra. Chốc lát, buông ra đầu ngón tay, chỉ có cảm bã bột đá mang theo tỷ điểm nào lấp lánh Hỏa Tinh, tại lão Ngụy kinh hải trọn hình cầu trong ánh mắt vậy hướng mặt đất.

Mắt thấy bậc này làm cho người ta sợ hãi một màn, lão Ngụy nhìn không được hung hăng nơi đây hút miệng khí lạnh, trong nội tâm bận rộn thu hồi dần dần dâng lên gây chuyện trả thù ý nghĩ, thầm nghĩ kẻ này không thể chọc, mặc dù nhìn không thành bằng hữu, vậy mà không được làm địch nhân, bằng không hậu quả có thể xấu, con đường phía trước nhất mảnh hắc ám.

Sau khi làm xong, Sở Thiên hai tay vỗ vỗ, làm cho mắt lòng bàn tay lưu lại bột phấn, mục quang quét về phía lão Ngụy, non nót trên mặt lộ ra cả người lẫn vật vô hại nụ cười, trong miệng không đếm xỉa tới mà nói: "Chuyện hôm nay ngươi tình ta nguyện, ai cũng không có bắt buộc đúng hay không?"

Tuy trong nội tâm đối với cái này không cho là đúng, lão Ngụy trên mặt không thể không phục, con ngoan nghe giảng bài giống như gặt đầu, lần này cử động do như vậy cái thô lỗ đại hán làm ra, không nói ra được khô hài.

"Đã như vậy, tất cả mọi người là rõ ràng lý người, người sẽ không sau đó đổi ý, làm cho người tới gây phiền toái a?" Sở Thiên mặt lộ vẻ một chút vẻ lo lắng, lông mày cau lại chân thành.

"Sẽ không đâu, tuyệt đối sẽ không. Ta như thế nào là như vậy không biết tốt xấu người." Lão Ngụy trong nội tâm không khỏi phát lạnh, đầu lắc như trống lắc đồng dạng, liên tục không ngừng nơi đây không ngớt lời phủ nhận, lời thề son sắt mà nói: "Các bằng hữu cũng biết, lão Ngụy làm người tới có thể dựa vào, sẽ không làm bất kỳ tự hủy nhân phẩm chuyện."

"Xem ra là ta quá lo lắng nha." Sở Thiên nhú chặt lông mày chậm rãi buông ra, vẻ mặt ôn hoà nói.

"Ngài đa tâm, đa tâm." Lão Ngụy cười hắc hắc nói, phảng phất đối thoại cũng không phải là non nót thiếu niên, mà là lớn tuổi chính là lão tiền bối. Bên ngoài rèn luyện, người khác mới sẽ không nhìn tuổi tác, thực lực mạnh chính là đại gia, thực lực yếu là tôn tử, thấy vậy mà thôi, không quan hệ niên kỷ.

"Ừ." Sở Thiên thu liễm nụ cười, mục quang dần dần lợi hại, giống như lưỡi đao đâm đối phương mồ hôi rơi như mưa, vốn đã giãn ra lông mày có một lần nữa nhăn lại xu thế.

"Không không, ý của ta là, ta nhìn không đúng, dẫn ngài lo lắng. . ." Lão Ngụy thấy tình thế không ổn, không lựa lời nói nơi đây giải thích, nói càng về sau gần như muốn khóc lên, ngày xưa không tính ngốc mồm miệng đột nhiên mất linh, tới đằng sau đều không biết mình đang nói cái gì.

"Không có việc gì, đừng khẩn trương như vậy, hiển lộ ta rất khó ở chung đồng dạng." Sở Thiên vẻ mặt ấm áp, ha ha cười vỗ vỗ lão Ngụy bả vai nói.

Lão Ngụy bận làm ra phó vui sướng biểu tình, ưỡn nghiêm mặt cười làm lạnh một lát, đột nhiên như nhớ tới cái gì tựa như, chấp tay sâu thi lễ cáo từ nói: "Tiền bối, như không có chuyện khác, tiểu nhân cáo từ trước, bên kia còn đang chờ nha."

Phảng phất vừa chú ý tới tựa như liếc mắt người này thất thủ rơi trên mặt đất dính đầy bụi bặm cánh gà, Sở Thiên bừng tỉnh đại ngộ đồng dạng, có chút không có ý tứ nói: "Nguyên lai ngươi đang dùng cơm a, vừa rồi luyện công luyện quá đầu nhập vào, không có quấy rầy tới ngươi đi."

"Không có, đương nhiên không có." Lão Ngụy vốn đã ý định chiết thân rồi đi, tại thực lực nghiền ép người trước mặt, không có thêm một khắc, là hơn một phần khẩn trương, tuy trong nội tâm không muốn dừng lại, nghe vậy vậy mà không có can đảm trực tiếp rút lui người, chỉ phải cố nén trong nội tâm không thoải mái cảm giác, run rẩy hai chân đối trả cười phủ nhận nói.

"Ăn gà nướng, xứng tửu không thể Tốt, ta chỗ này còn có chút rượu ngon, không bằng tặng cùng ngươi, ăn vậy mà thoải mái mau một chút." Lời này cũng không phải là đe dọa, mà là chân tâm thật ý, thân là một cái thâm niên tham ăn, Sở Thiên gần như bản năng thay trước mặt thực khách suy nghĩ.

"Không cần, tiểu nhân chỉ là thô lỗ hán tử, không duyên cớ bồi họ tiền bối hảo tửu, ha ha, tiền bối quá khách khí."

Không biết đây là không thăm dò, lão Ngụy không rõ chi tiết dưới tình huống, sao dám tự dưng tiếp nhận hẳn gửi tặng, ha ha cười khoát tay, xem ra thật là thân thiện, nhưng trong lòng tại rú thăm, đừng người khách khí, sớm một chút thả ta đi là được, không còn tới địa phương quỷ quái này.

"Đã như vậy, cũng được không để lại ngươi rồi, núi xanh còn đó nước biếc chảy dài, hữu duyên gặp lại ha." Sở Thiên sắc mặt tiếc nuối nơi đây chấp tay, ý bảo hẳn có thể đi.

Lão Ngụy liên tục chấp tay, cấp bậc lễ nghĩa so sánh với chu đáo gấp mười, xác nhận không có thất lễ Sở Thiên không có tức giận, xoay người rồi đi, bộ pháp vững vàng, tốc độ lại sung sướng bên cạnh người chạy bộ.

Rời đi Sở Thiên tầm mắt, rồi đột nhiên cất bước bỏ chạy, hai chân nguyên lực bao bọc, thân pháp toàn bộ triển khai, mấy cái lên xuống, một đầu chui vào trong rừng rậm biến mất. Như thế tốc độ, mặc dù trong núi tối lưu loát thò rừng, cũng chỉ có thể trốn mất há hốc mồm theo không kịp.

Sở Thiên không hiểu Người Đây Là cái gì đi được như thế dồn dập, dường như thân nương ốm đau, cần người này về nhà cứu vớt đồng dạng, có chút mất mát nơi đây thì thảo tự nói: "Gà nướng cùng rượu ngon là tuyệt phối a, chẳng lẽ điều này cũng có sai?"

Nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng nghĩ không mười phần minh bạch, cuối cùng giải thoát qua bật cười lớn, xem chừng đại khái là ẩm thực thói quen bất đồng quan hệ, Liệt Nham thành phụ cận rất mỹ thực tổ hợp, đặt ở địa phương khác liền một loại khác thường. Có lẽ người này đến từ phong tục khác lạ bên này xa xôi nơi khác a, không cần cứng rắn để tâm vào chuyện vụn vặt, ứng mạng lẫn nhau lý giải thái độ, biến chứa trăm sông có cho chính là đại tài là Vương Đạo.

Buông ra vấn đề này, Sở Thiên từ trong lòng ngực lấy ra kia trương bảo địa sơ đồ phác thảo, thừa dịp sáng tỏ ánh trăng tinh tế quan sát, thành nhanh chóng lại nơi này đi một lần, vị trí cũng không thể lắm, cần phải cực kỳ thận trọng nhiều lần xác nhận.

Cách đó không xa khoảng không bình địa, ước chừng năm sáu danh đại hán vây quanh đồng lửa dùng cơm, gà nướng nướng thịt dê các loại trên Thiết Giáp nướng, làm cho người thủy tiên tam xích đậm đặc Úc Hương khí từng trận truyền đến.

Tiếng bước chân tại phụ cận trong rừng vang lên, lão Ngụy cường tráng thân hình xuất hiện, nhanh đi vài bước đặt mông ngồi ở một người bên cạnh đặc

biệt đưa đến tron nhần trên thạch đôn, nắm lên nhất con gà nướng, xé mở một mảnh đùi gà há mồm liền gặm, vài âm nóng hổi chân dưới thịt bụng, quanh quần không tiêu tan tìm đập nhanh chậm rãi tàn đi.

"Lão Ngụy, người nào tại quý rồi, đã giải quyết chưa?" Đối diện một người ừng ực một chút trước mắt trong miệng nhai nát thịt, quệt quệt mồm tùy ý chân thành.

Nghe vậy lão Ngụy hồ thân thể chấn động, trong tay run lên run, lại không buông ra đùi gà, nhai lấy chân thịt trong miệng mơ hồ không rõ nơi đây trả lời: "Bất quá là cái con nít chưa mọc lông lớp, bị ta hành hung một trận, kêu cha gọi mẹ nơi đây đi ra."

"Nguyên lai như thế, bây giờ tiểu hài tử quá hư không tưởng nổi, tuổi còn nhỏ không hảo hảo trong nhà đợi, không có việc gì đi loạn làm gì. Bí cảnh bên trong cơ duyên, há lại nhỏ tuổi người có khả năng gặp nghe? Chỉ có chúng ta những cái này có chân rết, mới có bức này tư cách a." Người này lộ ra đương nhiên biểu tình, cười ha hả nói.

Nếu như biên nói dối, cũng chỉ có thể kiên trì rốt cuộc, lão Ngụy kiên trì ha ha cười làm lành, tiểu sai phóng khoáng vị trí mây may thua kém bốn phía nghe vậy chợt cười đồng lõa bên trong đảm nhiệm một người, sợ không cười bị người nhìn ra mặt khác tiêu trừ đồng dạng.

Người bên ngoài ngưng cười trọng sở trường bên trong thịt nướng tất cả gặm tất cả, vì cho thấy trong nội tâm không có quý, lão Ngụy vẫn tiếng cười không dứt, toàn thân cười run rẩy hết cả người chỉ kịp, bên cạnh một người chợt truyền đạt một bầu rượu nói: "Tới một ngụm."

Thấy thế, lão Ngụy không chịu được rung mình một cái, sắc mặt mất tự nhiên mà nói: "Hay là không uống a."

Vị này đồng môn có chút sai biệt nhìn hần một cái, xưa nay thích rượu như mạng lão Ngụy, hôm nay êm đẹp, tại sao không muốn uống rượu rồi nghĩ mãi mà không rõ liền không đi suy nghĩ nhiều, đem hồ nước ghé vào bên môi quất thông khoái. Lại không thấy được, cái khay bạc tựa như ánh trăng chiếu diệu, lão Ngụy bình thường hồng nhuận kiện sắc mặt, hiện ra bệnh trạng trắng bệch.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Hợp tác

Sáng sớm hôm sau, Sở Thiên sớm sáng sớm giường, đánh thức Huyền Lân cười ở trên, hướng phía trên bản đồ ghi rõ địa chỉ tiến đến. Dọc đường, không ít rèn luyện người thân thái trước khi xuất phát vội vàng, lao tới phương hướng cùng hần tương đồng, trên mặt đa số mang theo kích động phấn khởi thần sắc, hiển nhiên cho thấy vì vị trí bảo địa mà đến.

Hơn mười dặm lộ trình mặc dù không tính thân cận quá, nhưng hần có Huyền Lân thay đi bộ, tốc độ vượt xa người bên ngoài, nhân lực đồng dạng, chỉ có thể thấp thoáng thấy có cái bóng mơ hồ thoáng qua, căn bản nhìn không rõ hình dạng của bọn hần.

Nhắm ngay chính xác phương hướng đi không lâu sau, rừng cây dần dần thưa thớt, trong rừng sương mù biến nhạt, bên tai thấp thoáng truyền đến đỉnh đỉnh đang đang tiếng, tựa hồ là rèn sắt tiếng vang. Sở Thiên có chút nghi hoặc, nơi này cũng không phải là ngoại giới, mà là bí cảnh bên trong, vì sao lại có thợ rèn sinh hoạt rồi

Rừng thưa bên trong như trước có người ở vận chuyển thân pháp tiến lên, Sở Thiên mặc dù xuất phát muộn, lại ý vào tốc độ nhanh như điện chớp, phát sau mà đến trước, tập tại đây lớp nhân trung, thoáng thả chậm bước chân, cẩn thận từng li từng tí theo tiếng hướng lâm đi ra ngoài.

Người tầm bảo có thể tại yên lặng bên trong, đột nhiên nghe nói âm thanh lạ truyền đến, mang tò mò tâm lý, nhìn không được bước nhanh hơn. Có mấy người nghiêng mắt nhìn thấy Huyền Lân, trong ánh mắt hiện ra một tia kinh ngạc, ánh mắt mang theo một chút kính nể ở trên người Sở Thiên quét lại quét, hiển nhiên là đưa hần coi như Ngự Thú Sư.

Đối với loại này hiểu lầm, Sở Thiên ngược lại là vui cười thấy trong đó thành, rốt cuộc có nguy trang, có thể giảm bớt rất nhiều người hiểu chuyện khiêu khích gây chuyện.

Tuy Ngự Thú Sư mười phần hi hữu, nhưng nơi đây đại đa số người là tầm bảo mà đến, cũng không muốn gây thêm rắc rối, bởi vậy tùy tiện nhìn nhìn sẽ thu hồi dò xét mục quang, lại không thấy tự dưng vô cớ gây chuyện thị phi, cũng không có gần hơn quan hệ bất chuyện quen thuộc. Lẫn nhau trong đó

xem như bình an vô sự.

Tuỳ ý nhanh đến ven rừng rậm, Sở Thiên trong lòng khẽ động, Huyền Lâm đạt được hiệu lệnh bỏ qua bốn vó, loạng choạng cái đuôi xoay một chút theo tới đội ngũ trước nhất liệt, đem tất cả mọi người tại sau lưng. Có vài người tâm cao khí ngạo thanh niên thấy thế lạ mặt bắt mắt, ống tay áo bên trong nắm tay nắm chặt, toàn thân nguyên lực một hồi sục sôi, có thể chăm chú sau khi suy tính, trong ánh mắt lửa giận dần dần biến mất.

Bảo địa gần ngay trước mắt, mặc dù có thiên đại bất mẫn, vậy mà đội thăm qua bảo địa đoạt được chỗ tốt về sau lại nói. Thiên hạ rộn ràng đều là lợi, thiên hạ nhốn nháo đều là lợi hướng, nơi đây rèn luyện đám người, vô luận loại nào thân phận, người mang hạng gì tu vi, trong đó mục đích cuối cùng nhất không có gì hơn lợi ích hai chữ.

Sở Thiên xung trận ngửa lên trước, bài trừ sơ Lâm Chi, xuất hiện ở trong tầm mắt, là một mảnh tọa lạc ở khoảng không trên đất bằng kiến trúc bầy. Kiến trúc bầy toàn bộ hợp thành nhất thể, đông đảo gian phòng lẫn nhau tương thông, cùng bên ngoài dùng thạch khối lũy thành những cái kia khác lạ, những kiến trúc này chính là dùng huyền thiết đúc thành, toàn thân đen nhánh, đường cong nguội lạnh, vẻ ngoài hùng vĩ.

Gian phòng phía trên, ống khói bốc lên cuộn cuộn khói bụi, đinh đinh đang đang tiếng đánh đập chính là từ bên trong truyền ra, tuy tầm mắt bị cứng rần huyền thiết vách thành ngăn trở, chứng kiến tới trong đó tình hình, nhưng trước mắt hình như có kim loại cắt kều, ở giữa, va chạm sinh ra Hỏa Tinh sáng lấp lánh.

Lúc Sở Thiên bọn họ đến nơi, đã có không ít người đi trước đã tìm đến, có mơ hồ vừa nhìn, cảm giác nơi này hoặc có bảo vật, liền có chút không thể chờ đợi được, từ lối vào một loạt rồi, phẳng phất đi trể ngưỡng mộ trong lòng bảo bối liền sẽ bị người khác cướp đi tựa như. Cũng có mấy chi đội ngũ sớm trình diện, lại không vội ở đến, không kiêu không nóng nảy chỗ cũ đứng lặng, thỉnh thoảng nhìn người đến, giống như đang chờ vật gì.

Kiến trúc bầy phía trước, Sở Thiên tùy ý nhìn nhìn, có người tiến nhập, cũng có người chờ đợi, án binh bất động ở chỗ cũ cân nhắc có hay không tiến nhập, cách đó không xa một đám người thấy hẳn đến nơi, nhao nhao mặt lộ vẻ vui mừng, kinh qua một phen thương lượng đạt thành hiệp nghị, một người râu tóc quần áo xoắn hẳn từ bước nhanh đi tới, hướng hẳn hô: "Tiểu ca từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, có thể nhận ra ta lão Không?"

Sở Thiên theo tiếng nhìn lại, nhìn thấy tới người lộ ra vẻ tươi cười, nói: "Đương nhiên nhận ra, ngươi có gì muốn làm?"

Người này chính là tiến nhập bí cảnh phía trước, từng tới từng có xung đột lỗ họ dong binh. Lúc đó lão Không thả lời muốn Sở Thiên tại trong đó thủ hạ chống đỡ mười chiêu, lại bị không tổn sức chút nào nơi đây đánh bại, chịu được thực lực của hắn Chấn Nhiếp, trong nội tâm kính nể dần xếp ổn thỏa không dám ở khinh thường hắn.

Tại Sở Thiên trong ấn tượng, người này mặc dù lời nói thô lỗ, lại là ngay thẳng tính cách, bản thân coi như biết tốt xấu, cũng không phải là không thể nói lý người, bởi vậy thay vì hơi chút nói chuyện với nhau, thái độ xem như không nóng không lạnh.

"Thực không dám đầu điểm, chúng ta tới qua nơi đây một lần, nắm giữ chút tin tức, nguyện cùng Tiểu ca một đạo chia xẻ. Đương nhiên, cũng muốn khiến ngươi giúp đỡ cái không có ý nghĩa chuyện nhỏ." Lão Không hơi chút suy tư, cuối cùng quyết định hay là nói thẳng ý đồ đến, hai tay lẫn nhau chà xát, hiển nhiên có chút không có ý tứ, người này làm không thường như vậy mảy dạn mặt dày cầu người làm việc, vì vậy không phải rất thói quen.

"Cụ thể cần ta làm cái gì, trước nói nghe một chút." Sở Thiên không có bị "Không có ý nghĩa" loại này chữ mê hoặc, bất động thanh sắc nói, trải qua gần nguyệt tới tới luyện, dần dần quá khứ trên người trẻ trung, cho đến ngày nay, sớm biến thành thành thực lão luyện, như loại tình huống này, đơn giản mà cử liền có thể ứng đối tự nhiên.

"Từ cái chỗ này tiến nhập, bên trong có nặng hơn cấm, muốn cho ngươi giúp đỡ chúng ta phá vỡ đệ tam trọng." Thấy Sở Thiên muốn nói lại thôi, lão Không bận rộn tiếp tục giải thích: "Trước đừng có gấp cự tuyệt, việc này đương nhiên tại bảo đảm ngươi tiến vào nhập dưới tình huống tiến hành, kinh qua chúng ta rõ ràng, phá vỡ cấm, theo vào, nhàn rồi thời gian đầy đủ đẳng sau mấy người tiến nhập. Đến lúc sau ngươi không cần chiếu ứng, chỉ cần nhìn chuyện của mình, mặc dù thời gian không kịp, vậy mà tự nhận không may, tuyệt sẽ không thời điểm trách ngươi."

Sở Thiên vuốt cằm suy nghĩ một lát, cảm thấy nói như vậy, đối với hắn bản thân cũng không cái gì tổn thất, cũng không phải là không thể tiếp nhận, trong đầu chợt nghĩ đến một vấn đề, liền nói thẳng nói ra: "Vậy sau khi tiến vào phát hiện bảo vật về người nào tất cả?"

Lão Không thấy đối phương có đáp ứng ý tứ, vui mừng nhướng mày, hùng hồn mà nói: "Nếu không phải Tiểu ca hỗ trợ, chúng ta những người này liền giao thiệp với chỗ sâu tư cách cũng không có, tam trọng cấm bên trong phát hiện bảo vật, tốt nhất tất nhiên là về người tất cả, ngươi có đủ ưu tiên quyền lựa chọn, điểm này đội tí nữa sẽ cùng tiểu nhị giải nghĩa Sở."

Đối với cái này, Sở Thiên từ chối cho ý kiến, loại này cam đoan đối với bọn lính đánh thuê này có thể không có chút nào ước thúc lực.

Mất thấy như vậy, lão Không tuy trời sinh tính ngay thẳng, lại cũng không ngu xuẩn, trên giang hồ rèn luyện nhiều năm xem như tên giáo hoạt, nhìn mặt mà nói chuyện loại sự tình này tất nhiên là hạ bút thành văn, nhặt nhẻo chỉ chốc lát sau, rất nhanh liền muốn các mẩu chốt trong đó, cười hắc hắc nói: "Tiểu ca cũng quá cẩn thận, từ lần trước lão Không bị ngươi giáo huấn, tiểu nhị đối với thân thù của ngươi thế nhưng là sùng bái nhanh kia, nghĩ đến cũng sẽ không có người đuôi mù tìm làm phiền ngươi, huống chi. . ."

Nói đến đây, lão Không hơi hơi dừng một chút, trầm giọng nói rồi nói tiếp: "Mặc dù có người tìm làm phiền ngươi, bằng ngươi cùng con yêu thú này năng lực, chẳng lẽ còn không đủ giải quyết sao? Bực này cử động tại không có gì lợi ích, bất quá tự chuốc lấy khổ mà thôi, lão Không tốt xấu lẫn lộn tầm mười năm, thỉnh thoảng người ngu, tự nghĩ làm không được, ta tin tưởng, tiểu nhị vậy mà đoạn không đến mức như vậy ngu xuẩn."

"Thành giao." Đối phương đã đem lời nói đến nước này, như cự tuyệt nữa hiển lộ không đủ lạnh lẽo, Sở Thiên xòe bàn tay ra thay vì tấn công, hùng hồn nói. Cái này thủ thế tại dong binh nghề bên trong bị rộng khắp sử dụng, biểu thị đạt thành hiệp nghị ý tứ, những này qua, hẳn từng cùng cái lính đánh thuê

khác từng có ngăn ngui hợp tác, những cái này thường thức dần dần am quen thuộc tại chi tâm.

Đạt thành hợp tác mục đích, lão Khổng nhìn về phía đồng lửa bên kia, giờ tay quơ quơ, hần mấy cái tiểu nhị biết sự tình làm thỏa đáng, mặt mang sắc mặt vui mừng nơi đây chạy chậm qua, từng người hướng Sở Thiên chấp tay hành lễ, nói một phen kính ngưỡng các loại.

Loại này kính ngưỡng tình cảnh, đích xác từ đáy lòng, bất kể như thế nào, Sở Thiên tuổi còn nhỏ, thực lực lại xa tại bọn họ những người này phía trên, chỉ bằng vào điểm này, cũng đủ để khiến người khâm phục. Dong binh tuy nói là vết đao thè lưỡi ra liếm huyết nghề, tính cách lại ngay thẳng đơn thuần, đối với cường giả là phát ra từ đáy lòng sùng bái, cũng không pha tạp, hỗn tạp đồ kỵ, ngược lại có chút có thể lấy.

Hai bên khách sáo chỉ kịp, Sở Thiên mỉm cười lễ phép ứng phó, âm thầm lại đem Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung bên trong nhích ra, cực kỳ không rõ ràng nơi đây dò xét thực lực của những người này, trải qua xác định, trong đó cũng không ẩn dấu thực lực bụng dạ khó lường người, liền tạm thời bỏ đi bản khoản, quyết định tới tiền hành hợp tác.

"Lão Đoàn, ngươi đã tới một lần, đem lần trước kính lịch cùng Sở tiểu ca nói rõ chi tiết, hần tính là người một nhà, không cần có chỗ giữ lại." Hàn huyền, lão Khổng hơi chút suy tư, nhìn về phía một người gầy còm thanh niên nói. Người này Sở Thiên vậy mà nhận thức, lúc trước cùng lão Khổng bị giáo huấn chặt vật ngã trên mặt đất, chính là người này đem nâng dậy, xem như lão Khổng người anh em.

Cái này lão Khổng giao tế rộng, bằng hữu rất nhiều cũng không phải là không có có nguyên nhân, người này sơ kiến sẽ cảm thấy lỗ mãng, nhưng ở chung lâu rồi, sẽ phát hiện tính cách thật là làm người khác ưa thích, tối thiểu lần này ngôn ngữ nói xinh đẹp, gọi người điều không ra mây may tạt xấu, Sở Thiên nghe xong, trong nội tâm đều không duyên cớ đối với người này âm thầm sinh ra một chút hảo cảm.

Nghe vậy Sở Thiên biết trọng điểm tới, ngân đồng nhìn chăm chăm người này, làm ra rửa tai lắng nghe bộ dáng. Người này biểu tình do dự, nhưng hảo hữu cho hay không cần giấu diếm, nghĩ nghĩ, quyết định tựa như từ trong lòng lấy ra một vật, Sở Thiên mục quang không khỏi hơi hơi ngưng tụ.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Khó chịu

Dáng người gầy còm thanh niên cẩn thận từng li từng tí móc ra một thanh ước chừng hai thước dài đoản đao, thân đao chưa từng ra khỏi vỏ, trong lúc mơ hồ có kỳ lạ ba động lan ra.

Sở Thiên đồng tử co rút lại, tại bí cảnh bên trong rèn luyện gần một tháng, thời gian mặc dù không quá lớn, nhưng kinh nghiệm trên diện rộng đề thăng, nhãn lực lại càng là không biết tăng mạnh bao nhiêu vạn phần, liếc một cái, liền nhìn ra đao này có chút không tầm thường.

Lão Đoàn tay cầm chuôi đao, chậm rãi đem thân đao rút ra, theo toàn thân đồ thăm thân đao từng tắc một ra khỏi vỏ, nóng bỏng nhiệt độ đột nhiên tràn ngập ra ngoài.

Phải đao trong tay, vận chuyển nguyên lực rót vào thân đao, ở trên hồng mang đại thịnh, hồng sắc hỏa diễm hùng hực thiêu đốt, thế lửa thật là mãnh liệt, lại có ngọn lửa va chạm vào cầm giữ chuôi đao trên bàn tay, có thể lão Đoàn sắc mặt như thường, tuyệt không như bị đốt tới bộ dáng.

Nhưng mà, phụ cận Sở Thiên đám người rõ ràng phát giác được tại đây hỏa hàng thật giá thật, xung quanh dần dần lan tràn khô ráo nhiệt độ tuyệt đối không lửa được người, đao này đã nhận chủ, do nguyên lực chuyển hóa hỏa diễm tự nhiên không đã thương được bản thân, phá vỡ địch giết người thì không hề có ảnh hưởng.

Đoạn này thời gian, mặc dù không có cơ hội lựa chọn tìm được đắc ý binh khí, lại đối với thường thấy binh khí hơn nhiều không ít rõ ràng.

Không vào phẩm binh khí, mặc dù phẩm chất cho dù tốt, đơn giản là sắc bén chút, cũng hoặc sức nặng trọng chút mà thôi, không có cái gì thần kỳ hướng tới. Cho dù có tốt nhất nguyên vật liệu, như chế tạo sư bắt nhập lưu, vô pháp đem tài liệu bản thân tính chất đặc biệt phát huy phát huy tác dụng vô cùng, đổi lại thuyết pháp, không thể công chúng ít nhiều tài liệu tinh hoa ngưng tụ lại làm một.

Cho nên loại binh khí này đối với chiến đấu giúp đỡ cực kỳ có hạn, nói khó nghe chút, người cảm được đơn giản là cảm lấy ngoại hình mỹ quan "Cực sắt" tác chiến mà thôi, bực này đoán tạo thủ pháp, tại có thể đoán tạo ra Phàm binh chúng đại sư xem ra, tự nhiên là đơn sơ vô cùng không đáng nhất sái.

Lành nghề xem ra, bắt nhập lưu người không xứng tự xưng chế tạo sư, nhiều nhất tính làm thợ rèn, chỉ có có thể thành công luyện chế Phàm binh người, mới tính chân chính bước vào chế tạo sư cánh cửa.

Chế tạo sư cũng không quá mức phức tạp đẳng cấp hệ thống, thuần túy lấy đoán tạo tối cao tác phẩm phân chia, có thể chế tạo ra hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, siêu phẩm Phàm binh, phân biệt được xưng là hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, siêu phẩm phàm sư.

Phàm sư cùng những cái kia bắt nhập lưu đồng hành có bản chất khác nhau, một khi bước vào phàm sư cánh cửa, liền có thể càng cao chỗ hiệu quả phát huy luyện chế tài liệu bản thân tác dụng, bằng vào cao siêu tài nghệ, có thể đem các loại nguyên vật liệu tinh hoa đề luyện ra, hòa hợp một lò hình thành Phàm binh trung tâm, tên gọi tất là khí hạch.

Có được khí hạch Phàm binh cùng phổ thông binh khí trên một trời một vực, Phàm binh không chỉ có thể tăng phúc chủ nhân thực lực, càng bởi vì luyện chế tài liệu khác nhau, bị chế tạo sư môn giao phó bất đồng đặc tính, ví dụ như cái này thanh đoản đao, có thể đem rót vào trong đó nguyên lực hóa thành liệt điểm tổn thương địch nhân, nếu dùng tại đối chiến, địch nhân mặc dù thực lực không kém cỏi, có thể trong tay nếu không Phàm binh tới đối kháng, chắc chắn bị đáng ghét hỏa điểm khiến cho chặt vật không chịu nổi.

Muốn phát huy Phàm binh chân chính công hiệu, chỉ bằng dùng vốn Nhân nguyên lực cùng khí hạch cấu thông, trở thành kiện Phàm binh này chủ nhân lại vừa. Bằng không thì, cầm ở trong tay đơn giản so với phổ thông binh khí sắc bén chút mà thôi, căn bản thể hiện không ra Phàm binh ưu việt tính cách.

Đơn cử cụ thể ví dụ, sơ nhập Tuyết Tùng lâm rèn luyện, Sở Thiên từng từ Sở Sở chỗ đó mượn tới "Hoàng Thủy Kiếm", kiếm này đương nhiên là Phàm binh, có thể bởi vì chủ nhân cũng không phải là Sở Thiên, dùng trong đó chiến đấu tự nhiên không phải rất dễ làm người khác chú ý, như Sở Sở chính mình sử dụng, hiệu quả khẳng định không hề cùng dạng.

"Trung phẩm Phàm binh hóa nguyên đao, chính là trước tới tại đây đoạt được. Trong kiến trúc bảo vật đông đảo, đan dược linh thảo võ học đều, mười phần phức tạp, lại một lấy thừa thải Phàm binh nổi danh."

Lão Đoàn giương lên trong tay quán quanh lấy liệt điểm đoản đao, thanh âm khàn khàn vang lên, ngữ khí giống như tính cách của hắn, lão luyện trấn định, biểu hiện ra hoàn tất, rút về rót vào trong đó nguyên lực, lấy lại bình tĩnh, đưa tay chỉ vào kiến trúc bên trên ống khói toát ra khói bụi nói "Biết đó là cái gì đi?"

Nơi đây tình hình mặc dù cùng các đồng bạn đơn giản giải thích qua, có thể bọn họ vậy mà không có hiểu rõ quá rõ ràng, nghe lão Đoàn nói về trong đó vang lên, đều là vĩnh tai lắng nghe tình hình cụ thể và tỉ mỉ, mắt Sở Thiên bên trong toát ra thần sắc tò mò, về mặt nữa tai lắng nghe bộ dáng.

Thấy mọi người lực chú ý đều chuyển đi qua, lão Đoàn trầm giọng một cái, chậm rãi mà nói: "Vậy là trong phòng chế tạo Phàm binh vật."

Nghe vậy trên mặt mọi người đều là hiện ra kinh ngạc biểu tình, Sở Thiên cũng có chút buồn bực, con mắt chuyển động tâm niệm thay đổi thật nhanh, trầm nghĩ chẳng lẽ bên trong có chế tạo sư tọa trấn, theo hắn rõ ràng, loại người này ý vào trong tay tài nghệ, phần lớn là cương quyết bước binh hạng người, như thế nào từng cái một tại như vậy cái vắng vẻ nơi, chẳng lẽ là bị vị tiền bối kia cưỡng ép bắt tới?

Vừa nghĩ đến đây, hắn không khỏi ngạc nhiên, người này không hổ là liên lão hồ ly đều ba phần kiêng kỵ trâu bò nhân vật, liền chuẩn bị chịu được tôn sùng chế tạo sư cũng dám bắt, thật sự là Vô Pháp Vô Thiên cả gan làm loạn làm cho người cực kỳ hâm mộ kia.

"Loại địa phương này vì sao lại có chế tạo sư?" Lão Khổng tròn tròn con mắt, vô cùng kinh ngạc nói ra Sở Thiên nghi vấn trong lòng, chế tạo sư đặc thù địa vị, cho dù là hắn loại này xuất thân tầng dưới cùng dòng binh cũng nghe qua, mặc hắn vất hết óc cũng nghĩ không thông, cái này bình thường đóng bí cảnh, vì sao lại có chế tạo sư tồn tại.

Sở Thiên biết càng nhiều, không khỏi lâm vào thật sâu trầm tư, theo lão hồ ly nói, bí cảnh có thể nói vị kia không biết tên tiền bối một tay khai sáng, cũng không phải là ngoại bộ thế giới, nói là từ nhân không gian cũng không quá. Trong kiến trúc chế tạo sư hẳn là sống ở, từ lúc từ trong bụng mẹ liên sinh ở chỗ này, này căn bản không có khả năng, quả thật không thể tưởng tượng.

"Lão Đoàn, nhanh nói a, ta nghe đâu, đến cùng là vật gì." Lão Khổng gấp gáp nơi đây thúc giục nói, vô luận là Sở Thiên, hay là bản thân đồng bạn, lòng hiếu kỳ đều nhắc đến mười phần, mỗi cái mặt lộ vẻ lo lắng chờ đợi đoạn dưới.

Thói quen nơi đây sâu chân người khác khẩu vị, thỏa mãn ác thú vị, lão Đoàn trên mặt hiện ra tự đáy lòng mừng rỡ, không rõ ràng đắc ý thần sắc từ híp lại trong mắt lướt qua một cái, nếu không phải tuổi không lớn lắm, râu mép chưa sinh ra, sợ đều muốn vượt nhất vượt dưới cằm râu dê.

Lơ đãng nụ cười rất nhanh thu liễm, giả bộ bình tĩnh nơi đây vạch trần đáp án: "Nói là chế tạo sư cũng không quá a, bất quá cũng phi nhân loại, mà là một ít người sắt tại chế tạo Phàm binh, cái thanh này hóa nguyên đao chính là một cái trong đó mới ra lô tác phẩm."

"Người tại trên chọc ta cười a, người sắt là chế tạo? Kia chế tạo sư cần nhờ cái gì ăn cơm, còn không bị đoạt bát cơm?" Lão Khổng khuôn mặt không tin, lấy làm hào hữu đang nói đùa.

Trên mặt của Sở Thiên, ngược lại là toát ra dày đặc hứng thú, thế giới này rất lớn, mặc dù đụng phải vô pháp lý giải sự tình, không cần quá nhiều nghi vấn, đang sờ tác bên trong từng bước hiểu rõ chính là, đây cũng là phát triển cần phải trải qua quá trình.

"Lại nói liền không có ý nghĩa, tình huống cụ thể trở ra chính mình nhìn. Chỉ có thể báo cho các người, ta còn thực không có nói đùa." Lão Đoàn đem mặt nghiêm, mang theo chính công biểu tình, mười phần khẳng định nói.

Tại lão Không thả lời phía trước, người này thù hận trên rất là câu nệ, một bộ không dám nói bộ dáng, có thể vừa nhắc tới, chủ đề triển khai, liền bán được hấp dẫn, khiến người nghe hận không thể xông lên phía trước, một thanh nắm chặt hần cổ áo, hung hăng đem đau khổ ầu một hồi, lồng ngực một ngụm hờn dỗi lại vừa hơi chút phát tiết.

Thấy thế lão Không sắc mặt có chút khó coi, bắt đầu lời là khiến lão Đoàn không chút nào giữ lại, không muốn người này lại liên Liên Ngôn vẫn còn đã hết, gọi người nghe được mười phần khó chịu.

Thâm nghĩ trong lòng, gia hỏa này bệnh cũ lại tái phát, ta đi. Chợt có chút lo lắng nhìn nhìn Sở Thiên, tuy mặt mang lo lắng, lại không có lộ ra bất mãn thần sắc, nghĩ đến cũng chưa từng trách cứ, trong nội tâm ám đưa một hơi.

Sở Thiên ngờ tới người này bản thân tính cách như thế, cũng không phải là tận lực giấu diếm, nghĩ đến mặc dù chính mình không ở, đối với các đồng bạn cho thấy cách làm như vậy, lấy hần độ lượng, sẽ không bởi vì chút việc nhỏ này chung kết lần này hợp tác, trong nội tâm cảm thấy người này có vài phần chân thật.

Tại bí cảnh, cả ngày đập vào mắt chính là chém giết tranh đoạt, người lừa ta gạt, đột nhiên nhìn thấy không thềm che giấu tính tình bên trong người, nội tâm vị trí cũng không phiền chán, ngược lại cảm thấy một chút tươi mát ý tứ.

Người này cách làm, khiến cho Sở Thiên trước mắt mạc danh xuất hiện lão hồ ly thân hình, Bạch Tu bông bênh tiên phong đạo cốt, mặt mũi tràn đầy nếp nhăn trên mặt, ánh mắt lóe ra gian trá hào quang. Dưới cái nhìn của hắn, hai người đều là trong nội tâm rõ ràng thoải mái phải chết, trên mặt cần phải cố gắng lạnh nhạt, một khắc không thừa nước đục thả câu sẽ chết khó chịu người.

Mọi người ở đây lời nói, tiến nhập kiến trúc người càng ngày càng nhiều, về sau một ít tu vi mạnh võ giả lần lượt trình diện, lão Đoàn thấy không có tiếp tục như không gian, liền cường ép đề xuống tiếp tục như dục vọng, rất nhanh giảm yếu giới thiệu nói: "Trong kiến trúc có tam trọng cấm chế, mỗi bài trừ nhất trọng, bên trong bảo vật càng tốt, độ khó lần lượt tăng lên, đề tam trọng cần Tiểu ca hỗ trợ. Trải qua thí nghiệm, nơi đây Phạm binh chỉ có thể nhận chủ một thanh, muốn cẩn thận lựa chọn."

"Mãnh Nhân đã không ít, lại lẽ mề, bảo vật cũng bị cướp sạch, đi mau."

Mấy đạo cường hãn nguyên lực phóng lên trời, bao vây lấy chủ nhân thân thể, vèo một chút từ kiến trúc đại môn như điện lướt vào, lão Không đoạn quát một tiếng, phát tay gọi mọi người đến.

Đang định ý định tiến nhập kiến trúc thời điểm, một cỗ áp đảo tất cả mọi người nguyên lực ba động, từ trước đến nay đường rừng thưa bên trong tán phát ra, vốn muốn đi phía trước xông Sở Thiên, theo mọi người một đạo chiết giả qua thân, ánh mắt lợi hại quét về phía kia, ánh mắt trở nên ngưng trọng dị thường, hần cảm ứng không sai, một vị Uẩn Khí Cảnh võ giả sắp ra.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Dò tìm

Một hồi nườm nượp tiếng bước chân vang, ước chừng hơn mười người từ rừng thưa cửa ra vào vị trí đi ra, mỗi cái khí tức bên trong bao hàm, khí độ bất phàm, đều có luyện thể cao đoạn tu vi, đề ở chỗ này được cho cực kỳ xuất chúng. Nhưng trong tràng tất cả mục quang không hẹn mà cùng tập trung tại cầm đầu tịnh lệ nữ lang phía trên.

Mặc dù đối mặt bức này bảo địa, mặt trái xoan bên trên cũng không có toát ra cuồng hỉ hoặc bất an, mà là trước sau như một vẫn duy trì thông dong tiểu ý. Nàng trời sinh ưa thích cười, cười lộ lên thì má đào bên trên sẽ xuất hiện nhẹ nhàng má lúm đồng tiền. Làn da như tuyết, tóc đen như thác nước, cả hai hoà lẫn, khiến nàng nhìn qua có dũng khí an bình khí chất. Vàng nhạt y phục phác hoạ uyển chuyển đường cong, đủ để khiến nhìn một cái dùng khóe mắt nhìn coi thiếu niên mặt đỏ tới mang tai, mơ tưởng hảo huyền.

Nhìn quanh có thần hạnh nhân nhân, cấp nàng này bằng thêm vài phần nhà bên Đại Tỷ Tỷ cảm giác thân thiết. Nơi đây rất nhiều quanh năm vết đao thè lưỡi ra liếm huyết dong binh, nhưng mà mặc dù trong đó hoan hỷ nhất thật đẹp sắc, Vô Pháp Vô Thiên gia hỏa, nhìn thấy mỹ mạo của nàng, trong mắt tại lộ ra thêm thưởng ra, càng hiện ra nồng đậm kiêng kỵ thần sắc.

Cô gái này lang tu vi, đúng là đạt đến Uẩn Khí Cảnh trung kỳ, tại tiến nhập bí cảnh yêu cầu ba mươi tuổi trong vòng hạn chế, bực này tu vi đủ để khiến trong đó xưng vương xưng bá.

Sở Thiên cảm thụ được năng này trên người khuất phục mọi người nguyên lực ba động, sắc mặt biến thành cực kỳ ngưng tụ, nữ nhân này tu vi thật mạnh, so với từng giao thủ qua Hoàng Thiên Báo lợi hại rất nhiều.

Sơ bộ cùng Hoàng Thiên Báo giao thủ, hẳn còn cảm thấy người này có chút phiền phức, nhưng hiện tại ánh mắt sau khi tăng lên quay đầu lại xem kỹ, người này mặc dù không có uẩn khí sơ kỳ tu vi, lại như là tấn chức không lâu sau, bằng không thì cũng sẽ không liên công pháp cũng không kịp thi triển, đã bị đương trường giải quyết xong. Có lẽ, lúc đó Hoàng Thiên Báo vừa đột phá không lâu sau, còn chưa từng tu luyện công pháp cũng chưa biết chừng.

Uẩn Khí Cảnh công pháp tu luyện, tác dụng tính toán Dẫn Khí Quyết bực này cơ sở công pháp mạnh hơn quá nhiều, tương ứng, cao phẩm vật công pháp, cần chuẩn bị rất nhiều tài liệu, Hoàng Thiên Báo gia cảnh bắt phạm, nghĩ đến là không cam lòng tu luyện phổ thông mật hàng, đợi tập hợp đủ tài liệu mới bắt tay vào tập luyện cao phẩm công pháp.

Đáng tiếc chính là, chuẩn bị còn chưa đủ, liền cùng Sở Thiên nổi lên xung đột, bị trực tiếp chém giết, như đổi lại tu thành công pháp Uẩn Khí Cảnh võ giả, ai thắng ai thua còn là không biết, mặc dù may mắn thủ thắng, cũng sẽ không như vậy thuận buồn xuôi gió, mà muốn trải qua một phen khó khăn trắc trở.

Nàng này tu vi hàng thật giá thật, hiển nhiên là hoàn toàn vững chắc cảnh giới, chưa từng tu luyện công pháp tính khả năng là không, mặc dù Sở Thiên tinh thần tu vi xuất chúng, có cầm lấy rất nhiều át chủ bài, tự nghĩ cùng nàng giao thủ, có thể thắng tỷ lệ vô cùng thấp.

"Sở tiểu ca, cô nương kia là Chu gia Đại Tiểu Thụ Chu Thiên Thiên, là tộc trưởng Chu Can con gái một." Chú ý tới Sở Thiên mục quang không hề chớp mắt nhìn Chu Thiên Thiên, xem ra tựa như không nhìn được, lão Không mở miệng giải thích.

Nghe vậy Sở Thiên bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai là nàng, chẳng trách có bực này thực lực. Những ngày này hẳn vậy mà âm thầm sưu tập không ít tin tức, về gia Hoàng gia, lại càng là đặc biệt hiểu rõ, Chu gia là Hoàng gia tứ địch, tất nhiên là không có bỏ qua, là lấy sớm đối với cái này nữ có nghe thấy. Chu gia Chu Thiên Thiên, Hoàng gia Hoàng Thiên Hồ tương đồng Xích Thủy thành trẻ tuổi bên trong Tối cường giả.

Đồng thời, Chu Thiên Thiên lại càng là trước tiên chú ý tới Sở Thiên, đầu kia dễ làm người khác chú ý tóc bạc, nghĩ không làm người khác chú ý cũng không được. Bên cạnh một vị thanh niên đến gần hai bước, trong miệng nói nhỏ: "Tiểu thụ, kẻ này đã gần tới truyền xôn xao Sở Thiên."

"A, nguyên lai hẳn chính là khiến Hoàng gia có chút đau đầu Sở Thiên sao."

Chu Thiên Thiên ánh mắt lộ ra cảm thấy hứng thú thần sắc. Hoàng Thiên Báo tu vi, tuy là dựa vào được vật nóng vội đẩy đi lên, không tính ổn định, nhưng nói như thế nào cho thấy hàng thật giá thật Uẩn Khí Cảnh.

Mà Sở Thiên này chỉ là một cái luyện thể cảnh, đánh giết Hoàng Thiên Báo thì cũng thôi, cũng đã từng tại Hoàng Trần Nhạc vậy quét hạ thoát thân, bực này chiến tích quả thật không thể tưởng tượng, kẻ này định không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy.

Bên tai của nàng, không khỏi nhớ tới tiến nhập bí cảnh phía trước, Chu Can dặn dò, địch nhân địch nhân, đó chính là bằng hữu.

Vừa nghĩ đến đây, Chu Thiên Thiên trước tiên nghĩ đến lời kéo, nhưng tỉ mỉ nghĩ nghĩ, làm như vậy quá mức đông cứng, phản dễ dàng làm cho đối phương hiểu lầm, nếu như trong đó cho rằng đối phương bụng dạ khó lường, vậy biến khéo thành vụng. Mặt khác, tâm bảo thì hạng nhất đại sự, hay là đợi tiến nhập kiến trúc, vơ vét bảo vật lo lắng nữa chuyện này.

Càng nghĩ, nàng không có phụ cận khách sáo một phen, chỉ là lấy đôi mắt sáng nhìn lại Sở Thiên, dí dỏm nơi đây nháy hai cái, mặt trái xoan hiển hiện, lộ ra thiện ý nụ cười.

Thấy thế Sở Thiên thu hồi dò xét mục quang, sao chằm chằm người khác nhìn thời gian dài như vậy, trên mặt không khỏi nhất hồng, cái này vị tỷ tỷ to lớn ngược lại là đẹp mắt. Thu hồi trong nội tâm tạp niệm, đẩy lão Không bờ vai, thúc giục nói: "Khổng Đại Ca, chúng ta vào đi thôi."

Nghe vậy lão Khổng vừa nhìn bốn phía, mọi người từ dò xét nàng này bên trong phục hồi tinh thần lại, nhao nhao thúc dục nguyên lực bảo hộ thân thể, từng cái một từ nhập khẩu đến. Liền gọi Sở Thiên cùng các đồng bạn, theo dòng người tràn vào bảo tàng kiến trúc bầy.

cũng không có trong tưởng tượng tối, bên trong sáng trưng tầm mắt không chút trở ngại, Sở Thiên không khỏi ngẩng đầu, kinh ngạc phát hiện ánh sáng đến từ nóc nhà, thường cách một đoạn cự ly, liền có điều khắc tinh tế bằng sắt Viên Bàn, trong mâm treo lấy một vòng sáu cái đèn sáng, giống như Lục Mang Tinh phổ chiếu đại địa.

Những cái này đèn cũng không phải là xưa nay thấy châm lửa ngọn đèn, trong đó không có bố trí thả ngọn nến các loại vật, Sở Thiên có chút tò mò âm thầm thúc dục Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm, tại trước mặt trên không hình thành linh hồn xúc tu, dò xét đèn bên trong ảo diệu.

Hắn kinh ngạc nơi đây chứng kiến, đèn sáng một mặt vào dây nhỏ, linh hồn xúc tu mặc qua bên ngoài bao lấy cách biệt tầng, trong đó hình như có vô hình năng lượng tới lui xuyên qua, sở liệu không sai, đây là chiếu sáng sử dụng nguồn năng lượng.

Cảm ứng, dây nhỏ bên trong năng lượng cùng linh hồn xúc tu xung đột, phát ra Híz-khà zz Hí-zzz tiếng, màu lam nhạt tia lửa sản sinh, Sở Thiên chợt cảm thấy trong đầu một hồi rất nhỏ đau đớn, bận rộn thu hồi xúc tu nhất thời không dám dò xét.

Đây nhỏ bên trong năng lượng, đúng là có đủ tính nguy hiểm, hần thân là Niệm Sư cũng có thể cảm nhận được hơi đau, như đối lại người bên ngoài, nhẹ thì hôn mê, nặng thì tàn tật, nghiêm trọng, đương trường chết đều có khả năng.

Lần này dò xét đều là trong chớp mắt chuyện, dưới chân hành trình cũng không có có tri hoãn chút nào, vô luận là bốn phía vách thành, phía trên nóc phòng, hay là dưới chân mặt đất, đều là huyền thiết chế thành, thoạt nhìn phác tác mà trầm trọng, nhưng không chỗ nào không có thiết bản tinh đèn chiếu rọi xuống, ngược lại không để ý âm trầm đáng sợ.

Dù vậy, những người chung quanh hô hấp đều có chút ồ ồ, âm thầm nắm chặt đao kiếm trong tay, mặt mang cảnh giới bốn phương nhìn quanh, đi lại dồn dập mà cẩn thận. Hiển nhiên, vừa tới như vậy cái địa phương xa lạ, đập vào mắt tình cảnh lại chưa từng thấy, mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều có chút khẩn trương.

Đi qua hơn trăm mét đường hành lang, tầm mắt đột nhiên sáng sủa, Sở Thiên theo chúng đi đến một cái trong đại điện, cung điện như cũ là huyền thiết phong cách, không có thường thấy như vậy vàng son lộng lẫy, nhưng mà, trong mắt mọi người không có hiện ra thất lạc, sắc mặt nhao nhao phấn khởi, mỗi người cũng có thể rõ ràng nghĩ được bảo vật khí tức.

Trong tràng đã có không ít người, đều là bận rộn vô cùng. Có tại đại điện góc hẻo lánh binh khí khung phía trước ngừng chân, buông xuống cái này, cầm lấy cái kia, đang tại chọn lựa tiện tay gia hỏa. Có tại đặt trên mặt đất trong rương lay, chợt có thu hoạch, bốn phía vừa nhìn không người chú ý, nhanh đưa đồ vật nhìn một cái thả vào trong ngực.

Những cái này đều tương đối may mắn, cũng có hai phe vừa ý cùng một vật, một phen thương thảo không chiếm được kết quả, từng người mặt mang oán hận tất cả binh khí, nguyên lực ngưng tụ trong đó phát ra lạnh lẽo hàn mang, gào thét thẳng hướng nơi đây, trên mũi đao không thấy máu quyết không bỏ qua.

Sở Thiên thuận đường nhìn mấy dạng, liền mất đi hứng thú, binh khí đều là không vào phẩm, đơn giản tài liệu chất lượng tốt, sắc bén chút mà thôi, linh được phần lớn là nhất phẩm nhị phẩm, võ học nên vậy mà không ra gì, những vật này dưới cái nhìn của hắn không có chút nào lực hấp dẫn.

"Những thứ kia không tốt, theo ta đi lên phía trước." Đã tới nơi đây một lần, lão Đoàn tự động làm nổi lên hướng dẫn, gọi Sở Thiên bọn họ dừng ngừng, dẫn mọi người mặc qua đại điện, vận lực đẩy ra chính phía sau cửa sắt đi vào.

Bên trong cùng lúc trước không có sai biệt, giống như đức đường hành lang, tiếp theo nóc phòng thiết phán tinh đèn, Sở Thiên chứng kiến phía trước như cũ có không ít thân ảnh, trong đó Chu gia một nhóm cũng tại trong đó liệt, Chu Thiển Thiển thốt tha bóng lưng, khiến cho vô số âm thầm nuốt nước miếng tiếng.

Sở Thiên hình như có chỗ cảm thấy, bốn phía vừa nhìn, thấy có mấy người mục quang lửa nóng nhìn thẳng nhân, miệng đắng lưỡi khô sắc mặt ửng hồng, không khỏi lắc đầu, trong nội tâm thật là ngại thẹn, chỉ cảm thấy bọn người kia như vậy dò xét người ta, thật sự có chút không lễ phép.

Đương nhiên, bọn họ cũng chỉ là thừa cơ nhất nhìn đã mất, động thật sự, chắc chắn bị Chu Thiển Thiển lấy cường hãn tu vi đánh giết thành cặn bã, tại đây mảnh đất, năng này uy danh có thể không phải là dùng để trưng cho đẹp.

Đường hành lang phần cuối là một tầng màn sáng, mở rộng ra tới ngăn chặn toàn bộ nhập khẩu, hơi mỏng một tầng hiện ra bán trong suốt hình dáng, gọi người nhìn không rõ tình hình bên trong, chỉ cảm thấy thân ảnh nhún, hô quát âm thanh loáng thoáng, tình cảnh tựa hồ rất là hòa bạo. Nghĩ đến bảo vật trong đó, mọi người đều là lộ ra tham lam, nhưng chịu được tại đây cách trở, không thể không ngừng chân tạm dừng.

"Đây là đệ nhất trọng cấm chế." Lão Đoàn chỉ vào tán ra kỳ dị ba động màn sáng nói, đưa tay dò xét trong lòng lấy ra hỏa nguyên đao, từng tác một từ trong vỏ rút ra đỏ thẫm thân đao, khí tức bạo động, toàn thân nguyên lực hết sức căng thẳng.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Đúc kích

Hơi mỏng màn sáng mở rộng ra, cản trở trước mọi người tiến bước chân.

Cường hãn nguyên lực ba động, từ tất cả mọi người bên trên bộc phát ra, hiển nhiên, mọi người đều ôm thi triển thủ đoạn bài trừ cấm chế.

Một vị làn da ngăm đen thanh niên bật hơi khai mở thanh âm, cánh tay phải cốt cách một hồi minh hưởng, luyện thể sáu đoạn nguyên lực ngưng tụ tại nắm chặt nắm tay, bước lên trước một bước, mãnh liệt một quyền đánh ra, hùng hậu nguyên lực bạo phát, trong đó trước mặt màn sáng hiện ra rung động, chột đúng cho một người thông qua nhập khẩu xuất hiện, người này nhếch miệng mà cười, lộ ra cùng màu da hình thành tươi sáng rõ nét so sánh tuyệt trắng chính tề hàm răng, nhắc chân dương dương đắc ý mà từ nhập khẩu đến.

Người chung quanh thấy thế đại hỉ, nhao nhao bắt chước hành vi của hắn, có thực lực mạnh mẽ, thành công tại màn sáng bên trên xé mở mảnh lỗ hồng, vênh mặt, vô cùng cao hứng rung đùi đắc ý nơi đây tiến nhập, có dùng sức bú sữa mẹ khí lực, vậy mà không đạt được bài trừ cấm chế yêu cầu, một mối đầu đầy mồ hôi, vậy mà không thu hoạch được gì.

Thời kỳ, kêu thảm liên tiếp, nối liền không dứt, mấy người tay chân loạn vũ bị xa xa đánh bay ra ngoài, chưa tới kịp xuất thủ những bọn người đứng xem xóa đi trên trán mồ hôi lạnh, hơi hơi thu liễm ngưng tụ trong tay bên trên lực đạo, thầm nghĩ chậm rãi thử là tốt rồi, mặc dù mở không ra cũng không thể như mấy vị này nhân huynh đồng dạng dùng sức quá mạnh, xung quanh nhiều người như vậy nhìn, thật sự là mắc cỡ chết người.

Ngăn cản ý muốn tụ lực bài trừ trở ngại thủ hạ, Chu Thiển Thiển chậm rãi giờ tay, ống tay áo theo cánh tay trượt xuống, lộ ra tuyết trắng óng ánh cổ tay trắng, cường hãn nguyên lực từ trong cơ thể hiện lên, uyển như sóng nước ngưng tụ tại đuôi ra thon dài trên ngón tay ngọc, chột sắc mặt lạnh nhạt bốn bề yên tĩnh nơi đây điểm nhẹ tại màn sáng.

Chiều này tuy hơi hột, nhưng phía trước màn sáng như gặp phải trọng kích, kịch liệt ba động, từ đầu ngón tay tiếp xúc điểm trúng phân ra mà khai mở, đúng như cửa phòng bị hai tay đẩy ra, một đạo rộng rãi cửa động xuất hiện, năng như trước mặt mang cười yếu ớt, gót sen nhẹ nhàng mặc qua màn sáng, thủ hạ theo sát phía sau nối đuôi nhau rời.

Một vị xấu xí ngoại nhân đi vội mấy bước, mặt lộ sắc mặt vui mừng vội vã muốn trà trộn vào lại, Chu gia một nhóm đội ngũ chột nhất thanh niên lộ ra khinh thường thân sắc, chiết thân một chương, người này kinh hãi gần chết, bận rộn nâng lên cánh tay đón đỡ, lại không thể chịu được lực phản chấn, lộp bộp lộp bộp cong vẹo liền lùi mấy bước, đặt mông ngồi dưới đất. Đội trì hoãn đứng đây, do Chu Thiển Thiển oanh mở lỗ hồng đã là lấp đầy như lúc ban đầu, mở nhón người xem chừng đối phương đều tiến nhập, đại khái nghe không được, liền nhỏ giọng ừm ực vào chửi bới Chu gia vì phú bất nhân.

Đối với cái này, người bên ngoài phần lớn là xì mũi coi thường, thực lực của chính mình không được cũng có thể trách người khác, kia Chu gia tiện nghi, như thế nào Tốt chiếm, từng cái một toàn lực vận chuyển khí lực, mặt ghen đỏ bừng mồ hôi rơi như mưa, chỉ vì dựa vào bản thân chi lực mở ra nhập khẩu, tìm kiếm Tốt bảo tàng.

Đương nhiên, mọi thứ chung quy có ngoại lệ, có mấy cái gian xảo hướng về bản thân thực lực chưa đủ, lén lút cùng sau lưng người ngoài, nghĩ đục nước béo cò đến, bị chiếm tiện nghi người phản ứng không đồng nhất, có nhìn sang không làm để ý tới, tâm không nhiều loạn xử lý chuyện của mình, nhưng đại đa số người không chịu cô đơn, không chút khách khí đem không qua cho phép bốc lên nhập người một chương đánh lui. Chê cười, cùng người chia xẻ, nơi đó có ăn mảnh tới sáng khoải?

Thấy như vậy một màn, Sở Thiên trong lòng không khỏi khẽ động, xem ra ra chiều uy lực càng lớn, chế tác nhập khẩu tồn tục thời gian lại càng dài, bắt đầu người kia mới đi vào, lỗ hồng liền lấp đầy, tuyệt không cho người bên ngoài đi theo, mà cái này vị tỷ tỷ xé mở cửa động, lại đủ để dung nạp hơn mười danh thủ hạ một đạo đến. Giữa hai người thực lực sai biệt, quả thật không thể tính bằng lẽ thường.

Lão Đoàn có luyện thể tám đoạn tu vi, vậy mà so với lúc trước người kia mạnh mẽ lớn hơn nhiều, mặt sắc mặt ngưng trọng đề thăng khí tức, thúc dục trong cơ thể nguyên lực liên tục không ngừng rót vào hỏa nguyên đạo, đồ thẩm hòa diễm bỗng nhiên Triền Nhiễm thân đạo, xoát một chút hồng quang trên không lướt qua, đem màn sáng chém ra một đạo thật dài lỗ hồng, lách mình tiến nhập, lão Không dám người sau đó theo sát đến.

Có tâm thủ một chút cái này màn sáng cường độ, Sở Thiên cũng không có cùng tại phía sau bọn họ, mà là dùng nguyên lực bao bọc thủ chương, cũng không có thi triển cái gì võ học, vô cùng đơn giản một chương vỗ vào màn sáng, từ chính mình đánh ra cửa động lách mình rời. Cái này màn sáng xem ra không đặc biệt, tựa hồ chỉ hơi mỏng một tầng, cường độ thật là kinh người, đủ để đem luyện thể năm đoạn trở xuống người ngăn trở bên ngoài.

Xung quanh có mấy cái thấy hắn tuổi còn trẻ, lại không biết lượng sức tới đây thám hiểm, nhao nhao hai tay ôm ngực mặt mang trên tức nhìn hắn chê cười, thấy như vậy không chút nào tổn sức liền thành công bài trừ cấm chế, quả thật không thể tin tưởng cha mẹ sinh ra được con mất, miệng há thành hình cầu, cái cảm đều như muốn rớt xuống đất.

"Chẳng lẽ nơi này màn sáng lực cản yếu kém?" Một người trong đó ngưng định tâm thần, né sang mấy bước cẩn thận từng li từng tí đáng Sở Thiên rồi mới vị trí, dùng chân tỉ mỉ khua hai cái xác nhận không sai, mặt phát triển thành gan heo tựa như từ hồng sắc, trên trán mồ hôi rơi như mưa, nổi lên toàn thân nguyên lực ngưng tại tay phải, thủ chương thành quyền tích lũy quá chặt chẽ, tựa hồ tích lũy vào vận mệnh của mình.

"Phá son quyền." Tại đây tăng thêm lòng dũng cảm tựa như hét to, tiếng nói to rõ âm thanh chấn mái nhà, quyền giống như lưu tinh trùng điệp rơi vào màn sáng, rầm rầm một chút xương vỡ vụn thanh âm vang lên, cả người như gặp phải trọng kích, bộ mặt bị đau ngũ quan vận vẹo, nhin không được té trên mặt đất không ngừng lăn qua lăn lại.

"Phé vật, liền nhỏ nhỏ trở ngại đều không phá được, còn phá son đầu, tiểu tử còn muốn theo đuôi ta?" Bên cạnh vốc người thon thả, sắc mặt kiêu căng thiếu nữ xinh đẹp trên cao nhìn xuống nói, trong giọng nói để lộ ra nòng đậm khinh thường cùng chán ghét.

Chính trên mặt đất lăn qua lăn lại, người này nghe vậy trong nội tâm một hồi rú thẳm, vốn định tại ý trung nhân trước mặt mở ra thân thủ, không ngờ biến thành như vậy, thật sự là tiền mất tật mang, chút hi vọng cũng không còn.

Chột, lại oán trách tới Sở Thiên tới, cái này màn sáng như vậy cứng rắn, như thế nào một chương liền đẩy ra, thoạt nhìn không tổn sức chút nào bộ dáng,

đúng, kẻ này nhất định là giả bộ, loại này thời điểm sắc mặt càng lạnh nhạt, tầng thứ liền hiển lộ càng cao, năng lực tại giai nhân trước mặt sâu sắc mặt này rạng rỡ. Mẹ, kẻ này tuổi còn nhỏ vậy mà không học giỏi, rõ ràng rất đau lại giả vờ làm không đếm xỉa tới bộ dáng, làm người đối trá đến cực điểm, thật sự là không có thuốc chữa.

Không thể không nói, người này thật là lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, như thế người tầm thường, có thể nào rõ ràng anh hùng tâm ý, bức này cử động mọi người thường như thế ví von, đó chính là chìm yểm trước An Tri chí lớn.

Bài trừ cấm chế tiến nhập nơi đây vẫn là cái đại điện, đại điện so sánh với phía trước nhỏ hơn một chút, hiện ra hình nửa vòng tròn, trung ương có hòm gỗ bảo tàng, kỳ lạ ba động cách rung hòm tán phát mà khai mở, làm cho người thèm thuồng. Một ít trống rỗng rung hòm mở ra, bên cạnh ngay tại chỗ gác lại vào các loại bảo vật, hai nhóm đội ngũ huy vũ đao kiếm rồng giận chém giết, hiển nhiên tại vì tranh đoạt bảo bối quyền sở hữu nhiệt huyết.

Sở Thiên tùy ý mở ra mấy cái hòm gỗ, cũng nhìn xem quán đề xuống đất làm cho người tranh mua Vật phẩm, chất lượng nếu so với lúc trước trong đại điện Tốt rất nhiều, một ít không tệ đan dược thì có xuất hiện, lại như cũ không vào hãn pháp nhãn.

Lão Không đám người này có khi dừng lại, xin lỗi cười, Sở Thiên vậy mà lý giải bọn họ khó xử, vẫy vẫy tay cho thấy hãn không để ý, những người này như trút được gánh nặng, tứ tán ra, mở ra hòm gỗ, vơ vét bảo vật.

Dù sao nhân rồi vậy mà không có việc gì, Sở Thiên tùy ý bốn phía đi nhìn, nhìn thấy sử dụng nguyên đan, Kim Sang Dược các loại Vật phẩm, thuận tay bỏ vào trong túi, cái này đồ vật tuy nói không khó lấy tới, lại làm thế nào đều chê ít.

Bất tri bất giác đã mặc qua đại điện, đình đình đang đang tiếng càng thêm rõ ràng, nhiều tiếng lọt vào tai, theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy đại điện biên giới có mấy cái phòng sắt, không thấy ngừng tiếng vang chính là nguyên vốn trong phòng.

Sở Thiên nhắc chân hướng gần nhất phòng sắt đi đến, tự hạp hồi nhập khẩu lách mình tiến nhập, trước mắt cảnh tượng quả thật phá vỡ thế giới của hãn.

Ít ỏi người đi trước đến nơi, mục quang đồng loạt rơi vào ngay giữa phòng, ước chừng lớn cao cỡ nửa người thiết đài có chút dễ làm người khác chú ý, dễ sát vào nhìn, không khó chứng kiến trong đó tựa như nham tương lửa than phóng thích ra quang nhiệt, khiến cho không khí của cả phòng đều sôi trào lên, mặc dù còn có một đoạn khoảng cách, hãn đều cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, lửa than nhiệt độ cao không nói cũng hiểu.

Lửa than nung khô vào dần dần thành hình thiết phôi, mặc danh ba động tán phát mà khai mở, Sở Thiên trong lòng khẽ động, tương tự ba động, hãn từng ở Sở Sở cái thanh kia "Hoàng Thủy Kiếm" bên trong cảm ứng được, vật ấy cho là Phàm binh hình thức ban đầu.

Trên ánh mắt giờ lên, ước chừng hơn một trượng cao người sắt tay thuận cầm to lớn thiết chùy, liên tục hướng thiết phôi bên trên đánh, đình đình đang đang loạn hưởng, thiết phôi trở nên càng chắc chắn hơn, cũng chậm rãi hiện ra hình dáng, xem ra giống như là kích bộ đáng.

Nhìn thấy Sở Thiên đến nơi, người sắt hình như có nhận thấy nơi đây thân hình run lên, lại cũng không ngừng đầu lên, tâm không nhiều loạn huy vũ thiết chùy, tại nó tinh diệu điều khiển, thiết chùy lấy huyền diệu quy luật rơi xuống, phôi thai gặp áp lực, trong đó tạp chất không ngừng bài tiết, tại lửa than bên trong hóa thành hư vô, tài liệu phẩm chất bằng tốc độ kinh người đề thăng.

Trong lòng của hãn suy nghĩ, nghĩ tới đây chính là theo như lời lão Đoàn, là chế tạo người sắt, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, quả thực gọi người khó mà tin được.

"Tiểu tử mau cút, nơi này há lại người có thể tới." Bá đạo tiếng phá vỡ Sở Thiên suy tư, hãn phục hồi tinh thần lại, non nớt trên mặt đột nhiên hiện ra một chút tức giận. Hồ không phát uy, ta là con mèo bệnh a.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 132: Có tình có nghĩa Hồ Minh Viễn

Tự đứng bị người khiêu khích, Sở Thiên nén giận ngừng đầu nhìn lại, chỉ thấy phát ra tiếng người chính là cái gần tới 2m cao thanh niên, người này dáng người khô ngo, mũi thẳng mồm vuông, hai cái gậy họa tai đập vào lỗ tai, tất cả có cái màu sắc thuần khiết Kim Hoàn từ bên trong mặc qua.

Tại to nam thấy Sở Thiên trợn mắt nhìn, vậy mà không quá để ý, nhìn nhìn xung quanh đồng môn, đi trước tụ họp trong phòng người, đều là hãn đồng

lửa, dùng khí liên tráng thêm vài phần, trong miệng gào to nói: "Người lỗi tai điếc sao, thừa dịp đại gia tâm tình Tốt, còn không mau một chút xéo đi, thiếu người đứng ở nơi này chướng mắt, không duyên cớ gây lỗi từ tâm phiền."

Người này luôn luôn bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, thấy niên kỷ của hắn còn nhỏ, nghĩ rằng thực lực mạnh không đi đến nơi nào, đoán chừng vừa đột phá luyện thể năm đoạn, may mắn với tới bài trừ cấm chế cánh cửa mà thôi. Bên người lại không có trợ thủ, liền tự nhận đoán chừng đối phương, hai tay bày dưới ngực gắn chặt khe khẽ, mảy rậm ở dưới hạp trong mắt tràn đầy khiêu khích vẻ.

Nghe vậy Sở Thiên ngân đồng bên trong mục quang phát lạnh, một bước phóng ra, nắm chưởng thành quyền nhắm ngay đối phương ngực đánh tới, tai to nam vừa thấy cái này thể, thâm nghĩ trong lòng không ổn, giờ tay ý định chống đỡ, có thể chiêu này tới cực nhanh, người này cánh tay vừa mới khẽ động, nắm tay đã ở hán kinh hải trong ánh mắt rơi vào vật áo trước.

Quyền bên trên ngưng tụ nguyên lực rồi đột nhiên bạo phát, tai to nam kêu thảm một chút, thân thể bay ngược vào hướng trong phòng thiết đài bay đi, đồng bạn của hắn có thể kinh hải kêu ra tiếng, bởi vì phía trước trên đài lửa chính vương, tán phát nhiệt độ cao liền cứng rắn tài liệu cũng có thể hòa tan, hưởng chi yếu ớt nhân thể, người này mặc dù trên không trung, trong mắt lại nhìn đến rõ ràng, giống như chứng kiến Đại Thiết Chùy đột nhiên nện xuống, như muốn nện ở hán sọ não.

Mặc dù phát giác được nguy hiểm, vừa vận tại giữa không trung không chỗ mượn lực đình chỉ cũng hoặc xu thể tránh, chỉ phải cam chịu số phận hai mắt nhắm lại, thâm nghĩ kiếp này chết oan uổng, kiếp sau làm tiếp một mảnh hảo hán, bên tai phảng phất ngoại trừ ba một chút giòn vang, đó là đầu lâu của hắn, như dưa hấu bị thạch đầu đập nát, chia năm xẻ bảy dưa túi văng khắp nơi tiếng.

Ầm một thanh âm vang lên, thiết chùy rơi vào phôi thai, tai to nam khó khăn giương mắt da, phản ứng kịp đằng sau lộ vẻ mừng như điên, hắn còn sống? Đang lúc suy tư, lại là nẩy chùy hạ lại, cùng thiết phôi giao kích tia lửa sáng tắt, có mấy viên Hóa Tinh rơi vào trên tóc của hắn, heo mao đốt trọn hương vị tràn ngập ra ngoài.

Người này bận rộn vọt người nhảy lên, dùng bàn tay không ngừng phát đầu của mình, vốn định tức thời dập tắt Hỏa Tinh, có lẽ là gió trợ thể lửa nguyên nhân, Hỏa Tinh vốn muốn dập tắt, lại phạm vào quật cường tính tình, thiêu cang vương, chỉ chốc lát sau liền đốt rụi gần một nửa tóc, thể lửa đốt tới chế tác tinh xảo Kim Hoàn, lỗi tai nóng lên thẳng gấp đến độ trong miệng hán oa oa một trận gọi bậy.

Nếu như cho hắn một lần lựa chọn cơ hội, hắn tuyệt sẽ không vì khoe của đeo lên dẫn nhiệt Kim Hoàn, đập lỗi tai thì được kêu là một cái đau a, hiện tại nghĩ như thế nào đều cảm thấy không đáng.

Các đồng bạn đều thúc thủ vô sách, một cái trong đó Sáu Tử linh cơ khẽ động, bận rộn bước nhanh đi đến trước mặt của hắn, thông dong giới bên trong lấy ra cái hồ lô vạch trần nút lọ treo lên đỉnh đầu, ý định dùng cái này dập tắt lửa, cái mũi lơ đãng ngửi được trong đó mùi rượu, sắc mặt đột nhiên thay đổi bận rộn ổn định nghiêng hồ lô, có chút lúng túng che lên nút lọ thu hồi dung giới, lại lấy một cái hồ lô, mở ra nút lọ, đi đến bên trong nhìn xem, xác nhận là nước ngọt, toàn bộ ngã vào tai to nam thoáng phối hợp phục thấp trên đầu.

Hỏa diễm dập tắt, tai to nam đầy đầu nồng đậm như ý thẳng xưa nay dùng cái này đem mọi mái tóc hủy hoại chỉ trong chốc lát, lửa lò tại bên ngoài trên da đầu, khuếch lên bị phồng bao, xem ra giống như cái xấu cộc. Sáu Tử từ trong lòng lấy ra một chút thuốc dán, lung tung dán tại đầu hán da toàn tâm toàn ý bao, rậm rạp chẳng chịt dán một đầu, đau đớn phương dần dần yên tĩnh.

Tai to nam thẳng tắp thân thể, cảm nhận gắt gao nhìn Sở Thiên, trong ánh mắt có không chết không thôi cừ hận, xoát một chút rút ra treo ở thắt lưng bội kiếm, luyện thể sáu đoạn nguyên lực, liên tục không ngừng rót vào trong đó, trên lưỡi kiếm lưu chuyển lên khiếp người hàn quang.

Trong phòng ước chừng có năm sáu người, không hẹn mà cùng rút ra tạo hình tương đồng bội kiếm, đồng môn chịu nhục cảm động lây, là lấy trên mặt đều là mạng theo không che dấu chút nào oán giận vẻ, cầm đầu một vị Đại Hồ Từ lấy kiếm tiêm chỉ xéo Sở Thiên, từng bước một tiếp cận, trên người khí tức dần dần tăng vọt, tu vi của hắn đã đạt đến luyện thể tám đoạn, mặc dù đặt ở nơi đây tất cả người tâm bảo, cũng coi như nổi tiếng, thêm với nhân số đông đảo, có lớn lối một phen lực lượng.

"Vị bằng hữu kia, hôm nay không cấp cái thuyết pháp, Hồ mỗ người tuyệt không từ bỏ ý đồ, vũ nhục huynh đệ của ta, chính là vũ nhục tại hạ, đạo lý này có thể hiểu?"

Đại Hồ Từ Hồ Minh Viễn sắc mặt lạnh tức mà nói, lời nói chính nghĩa ngôn từ không để cho phản bác, mắt hổ bên trong ánh mắt như điện, trên người khí thể như gió bão tăng vọt, cường hãn nguyên lực ba động lan tràn mà khai mở, dưới chân bộ pháp vững vàng hữu lực, đến mức đông đông rung động. May mắn nhà này toàn thân do huyền thiết đúc thành, nếu không phải như thế, sàn nhà tất nhiên là chia năm xẻ bảy.

Nghe được như vậy âm lòng lời nói, vừa chân kinh bị hù tai to nam mặt lộ cảm kích thần sắc, trong chớp mắt lệ rơi đầy mặt, sinh thời có thể kết bái thành như thế trọng nghĩa ca ca, cuộc đời này không tính uổng phí.

Sáu Tử vùng trong tay bội kiếm, sắc mặt hung ác nói: "Đại ca quá mức nhân từ, dám vũ nhục Cường Tử, mọi người cảm vũ khí, nhanh lên một chút làm thật tiểu tử này."

Mặt khác người cho thấy bạo phát nguyên lực, 'Rầm Ào Ào' một chút đem Sở Thiên vây vào giữa, trong tay bội kiếm Sở Sở muốn động, tùy thời đều có thể vô tình rơi xuống, đem đối phương băm thành thịt nát.

Thấy thế, tai to nam tự cho là ổn thoả phần thắng, dương dương đắc ý nơi đây bề nhẽ Sở Thiên, trong miệng tự nhiên nói ra: "Tiểu tử, nếu là hối hận, không ngại thiết thời hạ dập đầu mười cái khấu đầu, gia gia tâm tình tốt, có thể tha cho ngươi một mạng."

Nghe đến đó, Sở Thiên không thể nhịn được nữa, tự cho là không có ẩn dấu thực lực tất yếu, luyện thể cửu đoạn nguyên lực từ trong cơ thể bạo tuôn

ra, uyển như gió bão cuốn toàn trường, dưới chân mặt đất mặc dù có huyền thiết đức thành, cho thấy một phen kịch chấn, xung quanh ở bên cạnh địch quân nguyên lực, giống như sợ vợ hán tử tao ngộ sư tử Hà Đông rống, từng cái một dần sợ rồi không ít, ừ rừ cụp đầu vô tình khó có thể chiến.

Phát giác được Sở Thiên tu vi, Hồ Minh Viễn trong mắt rất nhanh lướt qua một vòng kiếng kị, xoay mặt răn dạy tai to nam nói: "Cường Tử, như thế nào lão thiếu kiên nhẫn đâu, chuyện hôm nay ta vậy mà nhìn, công chính mà nói, ngươi cũng có sai. Gọi nhân gia nói lời xin lỗi được, làm nghiêm túc như vậy làm gì vậy, sớm theo như ngươi nói, lòng dạ muốn thả rộng. Bèo nước gặp nhau đều hảo hữu, hà tất như vậy cùng cừu địch đồng dạng."

Lúc này tai to nam Cường Tử vẫn đắm chìm tại Hồ Minh Viễn trọng nghĩa, nước mắt trên mặt chưa khô, chợt nghe cái này nhất thần chuyển hướng chỉ phải ngưng ở trên mặt, lại làm thế nào đều lưu không ra ngoài, vẻ mặt như đưa đám trầm nghĩ, hướng gió vì sao đột nhiên thay đổi, đã nói rồi đây không từ bỏ ý đồ, vì huynh đệ báo thù đâu, chạy đi nơi nào?

Xung quanh bên người Sở Thiên nguyên bản hùng hổ trên thân mọi người nguyên lực không khỏi suy yếu vài phần, dùng khoe mắt rình coi một chút, cảm thấy không người chú ý, đều động tác không rõ ràng nơi đây chậm rãi lui về phía sau, nguyên bản chặt chẽ vòng vây nhất thời thưa thớt, lúc này nếu muốn đi, đối phương là tuyệt đối trời không được.

NGAO...OOO một chút rống, Huyền Lân loạng choạng long vĩ xâm nhập, con mắt màu tím ngậm lấy một chút tức giận, trừng mắt dám can đảm bao vây chủ nhân bọn đạo chích hướng về, thân hình chấn động. Nhất giai hậu kỳ tu vi từ trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Hồ Minh Viễn trong nội tâm phát lạnh, yêu thú này như thế nào vô cớ tới chỗ này, đích thị là tiểu tử này nguyên nhân, vừa nghĩ đến đây, nồng đậm kinh hãi không thể ngăn trở mà từ trong lòng dâng lên, chẳng lẽ tiểu tử này không riêng gì đơn thuần luyện thể cừu đoạn, hay là vị địa vị cao thượng Ngự Thú Sư?

Đang lúc suy tư, một vị cong vòng tóc, tướng mạo lão thành đại hán trình diện, lại là lão Không nhìn thấy Huyền Lân dị động, lòng hiếu kỳ tới theo sát qua.

Vừa thấy trong tràng tình hình, hán không nói hai lời rút ra sau lưng rộng rãi búa, luyện thể cừu đoạn nguyên lực hình thành bão táp cuốn đi qua, thấy trong phòng mặt người sắc nhất đau khổ, mẹ, lại đây cái luyện thể cừu đoạn.

"Vị này Tiểu ca, a không, tiền bối, chuyện hôm nay đều là ta phương sai lầm. Cường Tử, ngươi cái thằng này chó không đối được đớp cú, như thế nào luôn là không có việc gì làm, chủ động khiêu khích người khác, khắp nói người khác, liền ngay cả ta cái này làm ca ca, đều là mười phần không quen nhìn, thất thần làm gì, còn không cùng vị tiền bối này xin lỗi." Hồ Minh Viễn quay đầu nhìn về phía Cường Tử, uy phong lẫm lẫm quát.

"Phía trước. . . Tiền bối, ta có sai, ta thẳng thắn, van cầu ngươi đại nhân không ký tiểu nhân qua, tha ta lần này a?" Cường Tử nghe vậy sắc mặt khó coi, nhìn khắp bốn phía, thấy các đồng bạn đều có vài phần thoái ý, biết không bảo vệ được chính mình, chỉ phải đến gần Sở Thiên, áp a áp ứng ăn nói khép nép chân thành.

"Nhiều ngươi lần này cũng không phải không thể, quý xuống dập đầu mười cái khấu đầu, ta liền đại nhân không ký tiểu nhân qua." Sở Thiên vuốt cằm khai ra điều kiện, trong lòng của hán vô cùng rõ ràng, nếu không phải thực lực vượt qua đối phương, coi như mình quý xuống đất nhận lầm, người này cũng không thấy thành là dứt khoát vượt qua chính mình, nếu như thế, cần gì phải tới khách khí.

Trải qua trùng điệp tôi luyện, hán tất nhiên là minh bạch, đối phó bức này hung đồ, chỉ có so với hán càng hung, so với hán càng vượt qua, như thế mới có thể giết gà dọa khỉ, diệt trừ tai họa ngầm. Như có chút nhân từ nương tay, phiền toái chắc chắn liên tục không ngừng.

"Tiền bối thật sự là quá khách khí, tiểu tử này như vậy da, mười cái như thế nào đủ, như thế nào hiển lộ thành tâm? Muốn ta nói, bồi thường gấp đôi, dập đầu bên trên hai mươi mới bạn tâm giao. Cường Tử, mau tới dập đầu hai mươi khấu đầu tới biểu thị biểu thị. Ta tự mình giám thị, không muốn trộm gian giờ thủ đoạn a, mỗi một cái, đều phải dập đầu thành vang dội."

Hồ Minh Viễn luôn luôn thường nói huynh đệ như tay chân nữ nhân như y phục, thấy vậy quang cáo rùm beng nhìn trúng tình nghĩa huynh đệ, nhưng lúc này tai vạ đến nơi, cũng không có bên trên cái gì chó má huynh đệ, huynh đệ tính là gì, chính mình mạng nhỏ mới trọng yếu, trước kéo chọn khỏi sự đoạn làm bia đỡ đạn lại nói.

Lấy kinh nghiệm của hán xem ra, những người trước mắt này vậy mà cũng không phải gì đó thiện đồ, như trả lời không thể làm trong đó hài lòng, đối phương như trở mặt liều đầu, chính mình những người này có thể chiếm như bất khả mảy may thượng phong. Hai cái luyện thể cừu đoạn, còn có cái là Ngự Thú Sư, một cái hậu kỳ yêu thú, tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, đều đủ tiêu diệt đối phương vài lần. Hán luôn luôn rất rõ đại nghĩa, tại loại này nghiêm trọng dưới tình huống, như thế nào lại đoán chừng cái gọi là mặt, loại vật này tại sinh tử trước mặt nhẹ như lông hồng.

Mắt thấy lão đại lên tiếng, các huynh đệ mặc dù không ngôn ngữ, nhưng từ trên mặt khó khăn nhìn ra trong nội tâm tán thành, Cường Tử không còn dựa vào, hai chân run rẩy, chịu không nổi áp lực, y theo theo như lời đại ca, quý xuống dập đầu ngẩng đầu lên, tại Hồ Minh Viễn nhìn chăm chăm dưới ánh mắt không dám lười biếng, cứng rắn đông đông rung động, thẳng dập đầu hai mươi phía dưới ngẩng đầu lên, trán bầm đen mang huyết.

"Tiền bối, xin hỏi như vậy có thể đi?" Cường Tử không dám đứng lên, quý xuống đất cẩn thận từng li từng tí hỏi.

"Được rồi, đứng lên đi." Sở Thiên khoát tay khiến hán đứng lên, nhưng trong lòng quả thực có chút không đành lòng, ý của hán, hơi chút khiển trách cấp trong lòng đối phương có lưu án tượng là đủ rồi, không muốn hán lão đại ác như vậy, anh em kết nghĩa bán được liền quần lột đều không còn, còn giúp vào chính mình kiếm tiền, như thế phẩm đức, trong miệng hán mặc dù không nói, trong nội tâm quả thực có chút khinh thường.

"Tiền bối, không có gì, chúng ta liền cáo lui a." Hồ Minh Viễn cười làm lành chấp tay nói, trên mặt mười phần khách sáo, trong nội tâm thầm nghĩ nhanh lên một chút rồi đi địa phương quý quai này được.

Sở Thiên khẽ gật đầu, hần như nhặt được đại xá, dẫn dắt Cường Từ Sầu Từ vội vã từ gian phòng nhập khẩu đi ra, thần sắc hoảng hốt, liền đầu cũng không ngần ngại quay về một chút.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 133: Bí mật

Hồ Minh Viễn Lang Nhân bái rồi đi, Sở Thiên lục chú ý một lần nữa trở lại chế tạo phía trên, lão Không thấy hần nhìn thấy chuyên tâm, vậy mà không quấy rầy, cùng Huyền Lân một đạo lặng lẽ chờ đợi, ngẫu có người ngoài muốn tiến nhập, cả hai liền thúc dục nguyên lực, phóng thích cường đại khí tức khiến cho biết khó mà lui.

Chính chế tạo Phàm binh người sắt cao chừng hơn một trượng, to lớn đáng người nhìn qua rất có cảm giác áp bách, to lớn thiết chùy, bị tay phải một tay thao túng chuẩn xác vô cùng rơi vào trên đài lửa than trên phôi thai, tay trái thỉnh thoảng từ lỗ khảm vị trí bất lấy đủ mọi màu sắc tài liệu ném vào, tại nhiệt độ cao hòa điểm nung khô, hóa thành trạng thái dịch cùng phôi thai hòa làm một thể.

Thiết đài thiết kế có chút xảo diệu, chính giữa lớn nhất lỗ khảm dùng cho đặt lửa than và phôi thai, bên trái gần tay vị trí ít ỏi cái cỡ nhỏ lỗ khảm, nở rộ vào đoàn tạo sử dụng khoáng thạch và tài liệu khác. Người sắt một tay vũ động thiết chùy, một tay bắt lấy khoáng thạch, vậy mà không chút trở ngại, phối hợp khăng khít, khuỷu tay các đốt ngón tay, đốt ngón tay bộ vị hình như có mini cơ quan, chuyển hướng trên thật là linh hoạt, không thể so với chân nhân thua kém mấy may.

Sở Thiên tinh thần tu vi ngày càng làm sâu sắc, cách cấp hai Niệm Sư vẹn vẹn một bước ngắn, như thúc dục Linh Niệm tập trung ở một nơi vật thể, là bày biện ra loại nào đó nhìn thấu hiệu quả. Hần thúc dục Linh Niệm rời đi Nê Hoàn Cung, tại trước mặt ngưng tụ thành một nhúm, trên dưới quét mắt người sắt, dò xét vào trong đó nội bộ huyền cơ.

Tại hần dò xét, người sắt bên trong có vô số cơ quan, chế tác phiền phức vị trí xảo diệu thiên công, hần học thuật pháp, biết rõ nắm giữ chú ngữ khó khăn, lúc này một chút tương đối, chỉ cảm thấy những cái này cơ quan vậy mà không kém là bao nhiêu.

Trong nội tâm không khỏi có chút cảm khái, thế nhân đều thích đem ngành sản xuất chia làm đủ loại khác biệt, nào ngờ ngành sản xuất vốn không có giá cả thế nào chi phân, hành nghề người tài nghệ lại có cao thấp có khác, vô luận kia một nhóm, chỉ cần giao thiệp, cũng không cho người bên ngoài khinh thường, mặc dù hèn mọn nhất ngành sản xuất, một khi làm được bản thân cực hạn, cũng có thể phát huy ra khó có thể tưởng tượng tác dụng.

Lớn nhỏ không đều cơ quan trong đó, liên tiếp vào cùng lúc trước nhìn thấy thiết bàn tinh đèn không sai biệt lắm dây nhỏ, lại muốn phiền phức quá nhiều, như giống như mạng nhện rậm rạp chằng chịt khắp người sắt toàn bộ thân thể. Sở Thiên lấy ngưng tụ Linh Niệm nhìn thấu đến, trong đó như cũ là loại kia vô hình năng lượng vô hình xuyên qua, vội vàng đem Linh Niệm rời khỏi, để tránh xung đột sản sinh tia lửa, khiến cho trong đầu gặp đau đớn.

Dây nhỏ vô số kể, lại không hện mà cùng trải qua tạng bộ vị, nơi này không có thăng thần nhảy lên tạng, chỉ có mấy đoạn dài nhỏ hình trụ kín kẽ khảm nhập đào tốt trong rãnh. Mỗi đoạn hình trụ đều bên ngoài bọc lấy cách biệt tầng, hai đoạn liên tiếp vào tất cả dây nhỏ, cho là không biết năng lượng lưu thông đầu mối then chốt.

"Thứ này hần là phụ trách người sắt vận chuyển nguồn năng lượng cung cấp." Sở Thiên nhìn một lát, liền không rời, Linh Niệm đứng ở hình trụ phía trước, chậm chậm không dám tiến vào trong đó dò xét.

Hình trụ tuy dung mạo không đặc biệt, trong lúc mơ hồ lại có kỳ dị ba động lan ra, mặt khác đầu dâng lên uy hiếp cảm giác, may may thua kém tu luyện tới cao thâm cảnh giới nguyên lực, hần bản năng phát giác được, như thúc dục Linh Niệm lưu lĩnh tiến nhập, mặc dù hần có cấp một Niệm Sư đỉnh phong tinh thần tu vi, chỉ sợ cũng phải bị trọng thương, tối thiểu sẽ không bình yên vô sự.

Do dự một chút, Sở Thiên cuối cùng bỏ đi tra đến cùng ý nghĩ, nơi đây không thể so với trong nhà, kinh dịch tùy thời đều có thể xuất hiện, lúc đó như bởi vì Linh Niệm bị hao tổn, bị đối phương đập trở tay không kịp vậy quá oan.

Đang định thu hồi Linh Niệm, nhìn thấy hình trụ bên trên in đồ án, ánh mắt của hần không khỏi hơi hơi ngưng tụ. Ở trên có cái lẳng tai tiềm mũi tiểu nhân, làn da xanh biếc, đáng người cơ bắp, nhìn qua thấp bé vô cùng. Tiểu nhân đang mặc kỳ dị quần áo và trang sức, nửa người trên màu rậm rắng kệp áo, nửa người dưới là quần da ung da, phụ vào to lớn một cái dính đầy mỡ đông ba lô.

Trong bao nỗ lực vật không nhẹ, tiểu nhân bờ vai đều bị ép tới hơi ngộp, có thể hai tay vững vàng vịn móc treo, sợ ba lô là rớt xuống đồng dạng, lồm trong con người, lại là có thêm thành kính vẻ hiển hiện.

"Đây là vật gì?" Sở Thiên trên mặt hiện lên một tia hiếu kỳ, nghĩ nửa ngày cũng nghĩ không thông, chỉ có thể hướng trên người Dị tộc suy nghĩ, theo trên sách nói, trên phiên đại lục này nhân chủng đông đảo, ngay cả là tối thâm niên lão hành gia, vậy mà không dám bảo đảm nhận thức toàn bộ tất cả mọi người chủng, có lẽ, cái này lục sắc tiểu nhân đến từ không biết chủng tộc a.

Đem Linh Niệm từ thiết trên thân người rời khỏi, hẳn lại chú ý tới người sắt trên hai tay, dần có đồng dạng lục sắc tiểu nhân đồ án, vuốt cảm, trên mặt lộ ra trầm tư thần sắc, suy nghĩ một lát, không xác định nơi đây thì thảo tự nói: "Cái này người sắt nhìn qua không giống thiên sinh địa trường sinh linh, chẳng lẽ đúng là cái này lục sắc dị nhân chế tạo."

Vừa nghĩ đến đây, Sở Thiên bộ mặt biểu tình trở nên cực kỳ chán kinh, cảm thấy hôm nay mở rộng tầm mắt, từ trước đến nay nghe nói qua có người giỏi tay nghề có thể chế tạo Phàm binh, Linh binh, điều này có thể tạo người công tượng, đời này thật đúng lần đầu tiên thấy.

"Ồ, đây là tinh chế tạo Cơ giới nhân, người kia vì chỉ là bao hàm kỳ cảnh truyền thừa thật sự là hao phí tâm lực, mà ngay cả đều có thể lấy được." Linh Hồ lão tổ đắm chìm ở vờ gần nửa ngày, cảm thấy nhàm chán liền tùy ý nhìn xem bên ngoài, thấy thế không khỏi chán động, thương trên mặt dày mắt đi đi vắng loại lạnh nhạt, lộ ra có chút kinh hãi biểu tình.

"Địa Tinh." Sở Thiên trong miệng đọc vào hai cái này cho hẳn mà nói có chút lẩm cẩm, hơi niệm mấy lần, lại đọc lên có chút kỳ diệu ý vị, không xác định hỏi ra trong nội tâm phỏng đoán: "Đây là cái nào đó dị nhân chủng tộc đi?"

Lão hồ ly nhìn không được cuồng mắt tròn trắng, khinh thường nói: "Tiểu tử, ngươi liên tưởng lực thật là mạnh. Ta cho ngươi biết, Địa Tinh căn bản không tính người, mà là một cái khác giống."

Dị tộc như trước thuộc về người phạm trù, chỉ là tương đối đặc thù nhân loại mà thôi, đảm nhiệm Sở Thiên trái lo phải nghĩ, cũng không ngờ tới kết quả này, không khỏi sắc mặt ngạc nhiên, tròn mắt há hốc mồm mà nói: "Không tính người?"

Chẳng trách hẳn kinh ngạc như thế, khi còn bé từng đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, không ít tiên tri chế tác bên trong đều biểu thị, nhân loại chính là vạn vật chi linh lớn, lớn nhất trí tuệ cao cấp sinh vật. Hiện tại kiến thức tuy trở nên uyên bác, biết Yêu tộc bên trong cũng có Huyết Đồng Linh Hồ bực này chủ tu tinh thần nhân vật. Có thể Linh Hồ tộc cơ bản đều là đem tinh thần vận dụng đến chiến đấu, mà khinh thường tại làm chế tạo binh khí các loại việc vật.

Mặc dù yêu thú và ngoại tộc bên trong không thiếu trí tuệ cao thâm hạng người, lại rất ít là đem dùng cho chế tạo một đạo, để đó Ngạo Du Thiên Địa cường giả không làm, cần phải làm cho người ta chế tác tượng, tại cực độ tôn trọng cá nhân thực lực Yêu tộc xem ra, kia không thể nghĩ ngờ là không làm việc đáng hoàng, muốn lọt vào tất cả mọi người khinh bỉ.

Loại quan niệm này vậy mà tạo thành Yêu tộc Tổng tượng thiếu thốn, nhưng Yêu tộc cường giả không sẽ để ý những cái này, muốn tiện tay binh khí, giết người đoạt bảo mới là chính đạo, nơi nào sẽ vất vả khổ cực tự mình chế tạo? Vậy đơn giản là chê cười.

Bởi vậy, Sở Thiên chứng kiến cái này phiền phức người sắt, căn bản ngoại tộc trên người, trực tiếp đem người chế tác quy về nhân loại, loại này nhận thức không gì đáng trách, đơn giản là nhiều năm qua nhận thức cứng nhắc hình thành cố hữu quan niệm mà thôi.

"Nếu là tự cho mình siêu phàm Địa Tinh, biết ngươi đem bọn họ coi như nhân loại, nói không chừng là nhất búa đập vào đầu ngươi." Lão hồ ly tựa hồ rất thích xem tới người khác bộ dáng khiếp sợ, tay vuốt dưới cằm Bạch Tu hắc hắc mà cười.

"Nhân loại lại có không tốt, chẳng những cường giả như mây, còn thừa thải bậc thầy, ta nhìn bọn họ là đồ kỳ a." Sở Thiên tức giận nói, mang trên mặt không phục, tuy từ nhỏ bị cùng thể hệ cười nhạo là yêu quái, nhưng chịu được xuất thân hoàn cảnh ảnh hưởng, hẳn thủy chung là lấy nhân loại tự cho mình là, lúc này nhìn không được mở miệng tranh cãi.

"Ha ha, nếu so với tu vi, có lẽ thân thể nhỏ yếu tiểu Địa Tinh không phản đối, nhưng so với công tượng, ta chỉ có thể nói ngươi đi xa, Địa Tinh Nhất Tộc thể nhưng là thiên hạ tất cả bậc thầy tổ tông a." Lão hồ ly lộ ra thân bí mụ cười.

"Chỉ giáo cho?" Bị lời ấy bao hàm tin tức lượng kinh hãi, Sở Thiên hỏi tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

"Tại nhân loại hay là ăn tươi nuốt sống, ăn bữa hôm lo bữa mai thời đại viễn cổ, Địa Tinh Nhất Tộc liền lấy tràn đầy văn minh cơ giới xưng hùng hậu thế. Ngươi nhìn thấy loại này công tượng hình Cơ giới nhân, chỉ là Địa Tinh chủng đại sư nhàm chán thì làm ra đồ chơi nhỏ. Dù vậy, khi đó công tượng người, so đầu những cái này còn có dùng hơn nhiều, mặc dù các ngươi mười phần hiếm có Linh binh, tại trong tay bọn họ, mần mê lập tức có thể tùy ý làm ra."

Lão hồ ly ung dung mà nói, ngữ khí vô cùng rõ ràng, phảng phất tại hồi ức cổ sự. Sở Thiên không khỏi há to miệng, rất nhiều võ giả cầu mãi như bất khả Linh binh, ở trong mắt Địa Tinh đúng là như vậy lơ lửng bình thường. Cái này tàn khốc sự thật, làm hẳn có chút khó có thể tiếp nhận.

"Ta còn muốn báo cho ngươi, Địa Tinh chủ lưu nghiên cứu phương hướng cũng không phải là những cái này, mà là chiến đấu Cơ giới nhân. Tiểu tử ngươi chưa thấy qua cái gì lớn các mặt của xã hội, khiến ta suy nghĩ nên như thế nào ví von." Nói đến đây, lão hồ ly không khỏi hạ xuống, thật đúng nhấn đầu lông mày đau khổ suy tư.

Sở Thiên sắc mặt đỏ lên, hiện ra hồ thẹn biểu tình, thầm nghĩ trong lòng, cái này cũng trách ta rồi?

"Dương Tuyết nha đầu kia người còn nhớ rõ a, tu vi của nàng liên không nói chuyện, nói người cũng không hiểu. Nàng mang đến những cái kia nhóc con, tu vi tổng nhìn ra được a, các người phân chia, là Nương Đan Cảnh tu vi." Lão hồ ly suy nghĩ nửa ngày, rốt cục tìm ra như vậy cái ví dụ.

Nghe được cái tên này, Sở Thiên song quyền nắm chặt, trong mắt lướt qua tức giận vẻ, chính bởi vì vậy nữ nhân, hẳn cùng với lão ba đều không duyên có gặp khuất nhục, bình sinh đứng đầu chán ghét người, nàng này xem như ôn cư một chỗ nhỏ.

"Cô nương kia thiên phú mặc dù không tệ, lại niên kỷ còn tùy tiện không ra hồn. Ta đã thấy một cái tinh chế tạo chiến đấu Cơ giới người, lấy kia cái to con thực lực, không cần huy động nhân lực, chỉ đầu liên có thể mang nàng và nhóc con có thể nghiền chết."

Lời ấy làm Sở Thiên thân hình rung mạnh, đây là cái gì thực lực, e rằng chỉ bằng vào Cơ giới nhân, đều đủ để phá hủy một ít mạnh mẽ đại đế quốc vài luân a. Trầm tư thật lâu, phương buồn bực mà hỏi: "Nếu như lợi hại như vậy, vì sao chưa từng nghe tin tức của bọn hắn rồi "

"Vì sao? Vạn năm trước bị Ma tộc diệt!"

Linh Hồ lão tổ hung hăng nói, Sở Thiên kinh ngạc nơi đây chứng kiến, nhắc tới Ma tộc này thời điểm, tại đây lão luôn luôn vui cười tự nhiên trên mặt, đều là lộ ra không che dấu được tức giận, già nua thân thể kịch liệt run rẩy, cường đại vô cùng linh hồn năng lượng nhất lan tràn, trong lúc nhất thời, chẳng những nơi đây kiến trúc bày, liên toàn bộ bí cảnh đều tại hơi hơi chấn động.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 134: Lan đến

Đề cập Ma tộc chuyện xưa, Linh Hồ lão tổ không khỏi động Lôi Đình Chi Nộ, linh hồn năng lượng bạo tuôn ra, tựa như phong ba nộ trào, chỉ một thoáng cuốn toàn bộ bí cảnh, một phương thiên địa đều tại khê chấn động. Trong đó mọi người đều ngừng tay đầu động tác, nhao nhao mặt lộ vẻ về kinh ngạc, chiết thân nhìn về phía huyền thiết kiến trúc phương hướng.

Đi thông nơi đây một con đường, đang tại đi nhanh bên trong ánh sáng màu xanh chợt dừng lại, Thanh Ma Báo lại mất đi ngày xưa cái loại kia cuồng dã, xưa nay lạnh lùng thủ động tứ bên trong đứng là lộ ra nồng nặc sợ hãi, thanh sắc bộ lông nổi lên, đường cong duyên dáng thân thể run rẩy không chỉ, trong miệng tăng thêm lòng dửng dưng cảm tựa như NGAO...OOO kêu, có thể cho dù ai cũng có thể nghe được trong đó bất an.

"Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng." Cười trên Thanh Ma Báo, Lâm Thanh sắc mặt trở nên có chút khó coi, trong miệng không thể tin thì thảo tự nói, Nhậm Đại Phong thôi loạn đầu kia tóc chải ngược chỉnh tề tóc dài xoa vai cũng không có phát giác.

Sau lưng gần mười cái thân hình cho thấy lập tức im bất, mỗi cái mặt lộ chán Kinh Thần sắc, run rẩy thân thể, phảng phất người bình thường tao ngộ huy hoàng thiên uy thấp thòm lo âu, âm trong tiếng, cầm trong tay các thức binh khí, mất đi không chế trên mặt đất, cái này bí cảnh bên trong tại sao có thể có cường đại như thế tồn tại.

Không phải nói nơi đây nghiêm cấm Hóa Cương Cảnh trở lên tồn tại tiến nhập sao, nhưng lúc này cảm thụ cổ hơi thở này, làm sao dừng lại Hóa Cương Cảnh tầng thứ, cho dù là Đăng Thiên Cảnh cao nhân, tại bậc này uy thế trước mặt đều cam bài hạ phong, loại người này xa xa vượt quá tưởng tượng của bọn hắn

Cách tại đây khá xa trong rừng đất trống trong, trên mặt bàn bày đặt rượu ngon món ngon, bí cảnh bên trong ăn uống đều rất chú ý, cho dù thiết yến, cũng hơn nửa là kiếm chút dễ dàng mang theo món dạng, nhiều lắm là hiện trường nấu nướng nướng, có thể tại đây bàn món dạng lại không chút nào chấp nhận, son trần hải vị đều đủ, tạo hình tinh xảo tới không thể bắt bẻ, cho dù thả đi ra bên ngoài một ít xa hoa tiệm rượu trong, đều tuyệt không biểu hiện keo kiệt. Không khó muốn gặp, thiết yến vào xác nhận truy cầu sinh hoạt phẩm chất xa hoa hạng người.

Nơi đây có hơn hai mươi người, chia làm phân biệt rõ ràng hai phe, bên trái hơn mười người tựa như chịu được quá nghiêm khắc cách huấn luyện, cho dù là đứng vững, cho thấy ngang nhiên đứng thẳng, trên người tự có cỗ bất phàm khí chất.

Bên phải bảy tám người thì phong cách khác lạ, thân hình cong vẹo, thần thái thật là tùy ý, cong vẹo cười hi hi, quả thật không ra thể thống gì, nhưng chẳng biết tại sao, quanh thân mơ hồ tản mát ra khát máu khí tức, ánh mắt lơ đãng theo lại, luôn là hiển lộ có chút nguy hiểm.

Hơi thật tinh mắt người đều có thể nhảy bén nơi đây phát giác được, cùng bên trái hàm chứa tao nhã so sánh, bên phải nhìn như bất cần đời tên giáo hoạt

mới thật sự là hung đồ, loại người này bình thường bất động thanh sắc, chỉ khi nào nguy cơ trước mắt, tất sẽ lộ ra cất dấu cao chót vót.

Đầy bàn phô trương tới mười phần lằng lổ , bình ngọc bên trong rượu ngon cũng chỉ là uống một chút xíu, hơn hai mươi người lúc này, mỗi cái dáng xung quanh, ngồi xuống người chỉ có hai người.

Tay trái một vị thanh niên đang mặc tơ lụa cầm bảo, tướng mạo anh tuấn, cử chỉ bình tĩnh, giữa trán đầy đặn, ánh mắt cơ trí, trong cơ thể khí tức dồi dào vô cùng, nhìn niên kỷ của hắn vậy mà không quá lớn, không ngờ đạt đến uẩn khí trung kỳ trình độ.

Mà bên phải người thể bàn rộng lớn, thân hình nhỏ gầy, y phục mặc lên người, tựa như xanh tại toàn gia bên trên tựa như, hốc mắt đi đến bên trong hãm sâu, trên mặt thường mang nụ cười, mục quang cả người lẫn vật vô hại, quanh thân không nổi gợn sóng, phảng phất tay trời gà không chặt bình dân. Chỉ có người sáng suốt mới có thể nhìn ra, người này bình thường sau lưng che dấu cực độ huyết tính.

Tại đây hai người tại lần này bí cảnh rèn luyện người bên trong tiếng hô rất cao, đối với đại đa số người đến nói, đều có thể nói như sấm bên tai, Hoàng gia Đại Thiếu Gia Hoàng Thiên Hổ và Bích Phong sản bản đoàn trưởng Cổ Phong.

Cả hai từng người mặt mang ý vị thâm trường mỉm cười, trong tay chén ngọc nhẹ nhàng đụng vào, mà đặt ở bên môi mục quang không rời đối phương bộ mặt một hơi uống cạn, chợt buông xuống chén, Cổ Phong hơi nghiêng đầu, Hoàng Thiên Hổ đưa mắt tại Kinh Ngữ, không biết đang thương lượng mấy thứ gì đó cơ mật, Cổ Phong mỉm cười khẽ gật đầu, Hoàng Thiên Hổ trên mặt không rõ ràng lộ ra một vòng tốt sắc.

Đột nhiên, một cổ vượt quá tất cả mọi người tưởng tượng ba động lan tràn qua, trao đổi lập tức im bật, hai người mãnh liệt xoay người vẫn an khỏi nguồn, toàn thân rung mạnh, trong ánh mắt lộ ra kinh khủng. Cổ hơi thở này, điều này sao có thể?

Thật lâu, Hoàng Thiên Hổ phục hồi tinh thần lại, lơ đãng lườm Cổ Phong liếc một cái, thầm nghĩ trong lòng hồ thẹn, rồi mới chỉ lo chấn kinh, lại quên người này là hạng gì mặt hàng, đem phía sau lưng không hề có che lấp phò thác đối phương, thật sự là quá mức lỗ mãng. Như hắn thừa dịp chính mình chưa chuẩn bị, tới kia việc vui có thể to lắm

Gặp được loại này ngoài ý muốn sự tình, Cổ Phong nhất thời lại cười không nổi, loại này tầng thứ cao thủ, liền gia tộc bọn họ cũng chưa từng có đủ, như thế nào lại đến từ loại này thâm sơn cùng cốc nơi đây, huống chi nơi đây chính là Hóa Cương Cảnh trở lên không thể nhập bí cảnh, đến cùng là chuyện gì xảy ra?

Huống chi, cách xa như vậy đều cảm thụ được rõ ràng như thế, thật sự rất khó tưởng tượng, thân ở phụ cận người lúc này là như thế nào tâm tình

Huyền thiết kiến trúc đệ tam trọng cấm chế phía trước, Chu Thiên Thiên từ trong tay áo thò ra đầu ngón tay, nguyên lực không ngừng từ trong cơ thể tụ tập ở tay phải thủ chương, lòng bàn tay nguyên lực hơi hơi nhộn nhạo, tựa như nước tiếng vang mơ hồ truyền ra, lông mày kẻ đen hơi hơi nhăn lại, hạnh nhân trong mắt lướt qua một tia lệ mang.

Nơi này cấm chế so đầu đệ nhất trọng muốn chắc chắn rất nhiều, phi luyện thể cảnh đỉnh phong tu vi không thể phá vỡ, tuy năng tu vi vượt xa yêu cầu này, có thể nếu muốn như lúc trước đồng dạng, hơi hột chỉ đầu xuyên phá màn sáng, chỉ sợ là rất không có khả năng.

Chu Thiên Thiên đang định xuất chương đánh phá cấm chế, đột nhiên một cổ khó có thể tưởng tượng ba động truyền đến, nâng bàn tay như ngọc trắng sáng nước thu liễm tiêu thất, quanh thân nguyên lực khó có thể vận chuyển, huyết dịch gần như ngưng kết xuống, thân thể mềm mại kịch liệt run rẩy, ánh mắt lộ ra kinh khủng thần sắc, môi son run rẩy muốn nói chút gì đó, lại một câu đều nói không nên lời, nếu không phải tu vi hơn người, e rằng ngay cả lập cũng không thể duy trì.

Cùng Lâm Thanh đám người so sánh, nàng là khoảng cách gần tự nghiệm thấy tới loại này ba động, tại tính áp đảo thực lực sai biệt, không có quý gối quý xuống đã vô cùng giới. Xung quanh cấp dưới tuy dốc toàn lực, vậy mà từng cái có thể đứng vào, tại rồi đột nhiên trầm trọng vụn vụn phần không khí áp bách dưới, từng cái một không hề có hình tượng nơi đây nằm rạp trên mặt đất, liền đầu đều nâng không nổi, tựa như kinh lịch vào tận thế tiến đến.

"Lão tổ, mau dừng lại ngay." Sở Thiên vịn mặt tường mới có thể duy trì thể đứng, thở hổn hển, khó khăn mở miệng nói, tại trong mọi người, cảm thụ của hắn là chân thật nhất thiết, nếu không phải gần nhất tinh thần tu vi tiến nhanh, cự ly gặp loại này áp bách, e rằng liền há mồm đều không làm được.

Tự cùng Linh Hồ lão tổ quen biết đến nay, tại đây lão chưa bao giờ vận dụng nửa phần thực lực, nhìn qua chính là một cái tính cách có chút hèn mọn bi ối tiền bối, tất cả hành động căn bản cùng cường giả cái từ này không liên quan đến nhau tí nào, từ từ Sở Thiên đều đã quên lúc nào tới tự lập tại Yêu tộc đỉnh phong Linh Hồ tộc.

Thẳng đến lúc này lão tổ hơi lộ dấu vết phong phát giác được, vị này bất cần đời lão nhân, cùng Ngọc Bội không gian nhìn thấy, đồ sát Hòa Long dẫn đội yêu thú đại quân Tuyết Hồ là cùng một người.

Bước vào tinh thần tu vi, thực lực tăng nhiều, Sở Thiên khó tránh khỏi có chút đắc chí, có thể hiện tại trong lòng một mảnh lạnh buốt, đây mới là cái này phiên thiên địa trên chân chính cường giả ứng có thực lực, tại loại này áp bách dưới, cái kia điểm ít ỏi tu vi, có thể nói liền kiến hồi cũng không bằng, lúc trước một chút thành tích, lại có đáng kiêu ngạo.

Muốn biết rõ, muốn làm tới nhận về mẫu thân, cả nhà đoàn tụ loại sự tình này, đối mặt thể nhưng là tiếng tăm lừng lẫy Huyết Đồng Linh Hồ tộc a, nghĩ đến vị kia hồn không nói đạo lý ông ngoại, hắn cũng có loại trình độ này thực lực a. Tại bức này vũ lực trước mặt, nếu là liền chiến đều chiến bất ổn, lại nói gì từ trong đó trong tay cướp đoạt mẫu thân a.

"Ta không cam lòng, không cam lòng." Sở Thiên toàn thân run rẩy, linh hồn thâm xử đều tại gào thét, thủ chương rồi đi mặt tường, uốn lượn thân hình lại dần dần thẳng tắp, phảng phất rét căm căm hạ tuyết rơi áp không ngoặt lưng ngoảnh ngoảnh thương từng.

Vốn đã hoàn toàn đình chỉ nguyên lực, một lần nữa tại trong kinh mạch chậm chạp nơi đây lưu chuyển, tuy khó khăn vô cùng, so với lúc trước chỗ cao không chỉ một bậc, như thế trọng áp, hần nguyên lực tu vi lại lần nữa đột phá, xem như đạt đến luyện thể cảnh đỉnh phong trình độ, Uẩn Khí Cảnh không ra khó kiểm soát, đại khái xem như nhân họa đắc phúc.

Nghe nói Sở Thiên kêu gọi, Linh Hồ lão tổ tỉnh ngộ lại, trong lòng tức giận dần dần biến mất, liếc mắt khó khăn đứng lặng Sở Thiên.

Mọi nơi nhìn chung quanh, thấy lão Không cùng Huyền Lân té trên mặt đất không có thể hoạt động, tinh thần ra bên ngoài khuếch tán, phát hiện trong đại điện tất cả mọi người đình chỉ chém giết đoạt bảo, lăn đất hồ lô đầy đất, không thể động dậy mặt lộ vẻ kinh khủng, tự nói đều do Ma tộc những cái kia đồ chó con, hại lão tổ ta thất thất.

Lão hồ ly con mắt đi lòng vòng, thả ra lại khí tức tạm thời bất động, chỉ cần thu hồi gây cho Sở Thiên đám người uy áp, mở miệng nhắc nhở: "Tiểu tử mau bỏ đi, đừng hỏi vì cái gì."

Sở Thiên khôi phục bình thường, dồn dập hướng phòng đi ra ngoài, vừa đi vừa gọi lão Không cùng Huyền Lân rời đi, cả hai cảm thấy xung quanh áp lực tiêu thất, ba bước cũng làm hai bước, không kịp đợi đã ngưng tụ khí hạch, lập tức muốn đúc tốt bảo kích xong việc, vội vàng cùng ở phía sau hần rời đi phòng sát.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Thuyết phục

Thấy Sở Thiên đám người rời đi đúc kích phòng sát, Linh Hồ lão tổ chậm rãi thu liễm khí tức, nguyên bản nằm sấp trên mặt đất không thể động dậy người tầm bảo, biết trên người phảng phát bị dời đi một tòa núi cao, bí cảnh bên trong rèn luyện người đều như trút được gánh nặng nơi đây lớn hơn một hơn, trên mặt từng người lộ ra thoải mái biểu tình.

Rồi mới loại kia tựa như Thiên Băng Địa Liệt cảm giác áp bách, chỉ cần trải qua một lần, kiếp này liền không muốn lại thử lần thứ hai, có thể so với kiến hôi đáng cự tượng trước mặt thì cảm giác, tâm lý tự nghiệm thấy thật sự là quá kém.

Lão hồ ly cau mày nhìn về phía phòng sát phụ cận mấy người, Sở Thiên ra ngoài tốc độ mặc dù nhanh, nhưng trước sau ước chừng có hơn mười người thấy rõ bộ mặt của bọn họ, hần trầm ngâm một lát, vẫy tay, liên quan ký ức từ những người này trong đầu bị dời ra, vô hình vô chất u linh bay đến tại đây lão trong lòng bàn tay phải. Chợt thủ chương nắm chặt, ký ức trong chớp mắt phá toái, triệt để tiêu sái ra ngoài.

Cử động lần này bí mật dị thường, trừ Sở Thiên bản thân ra, toàn trường vậy mà không người phát giác, mặc dù bị rút đi ký ức bản thân đều không có chút nào cảm giác, tại đây lão không hồ là sống không biết bao nhiêu năm lão quái vật, vừa ra tay tuyệt nghiêm túc, thủ đoạn có thể nói.

Bởi vì lão hồ ly gửi lại cùng thân thể, Sở Thiên phát giác được một màn này, trong lòng biết đây cũng là vì để tránh cho phiền toái, không có nói thêm cái gì, chỉ là mắt thấy lão Không ký ức cũng bị rút ra, lòng này không khỏi hơi hơi nhủ một cái, tại đây lão nhìn ra hần bản khoả, cười hắc hắc nói: "Chỉ là cắt bỏ lại đoạn ngắn ký ức mà thôi, tại bản thân vô hại."

Lúc này Sở Thiên đến nay tới hình nửa vòng tròn đại điện phía sau đường hành lang, theo đường này đi lên phía trước trước mặt đến đệ nhị trọng cấm chế, hần và lão Không cũng không xâm nhập, đáng lỗi vào nhìn kỹ đại điện tình hình, trong đó mọi người đã bắt đầu bạo động dâng lên

"Uy, cảm ứng được kia cái không có?" Một cái vị lưu lại bản đầu đình thanh niên lấy tay chống đất mặt ngồi dậy, nhỏ giọng hướng chính ngồi thẳng lên đồng môn đặt câu hỏi, trán mặt say sưa toàn bộ đều mồ hôi, trên mặt vẫn còn có sợ hãi, cổ này uy áp thật sự là quá đáng sợ.

"Là vị cao nhân kia, thật sự là quá cường đại." Hần đồng lứa là một trung thực hán tử, mang trên mặt tự đáy lòng kinh hãi cùng khâm phục.

"Chê cười, thật sự là người, sớm vượt qua Hóa Cương Cảnh, lại sao có thể tiến nhập nơi đây, theo ta thấy, tất nhiên là Linh binh, đạt được kiện Linh binh này, ta nhưng liền một bước lên trời." Người này đối với đồng môn ngây thơ có chút khinh thường, con mắt lóe ra cơ trí hào quang, cho ra chấm dứt luận.

Trung thực hán tử nhớ lại một lát, khẳng định nơi đây dùng tay chỉ đúc kích phòng sát nói: "Sẽ không sai, chính là từ nơi ấy truyền ra."

"Vây còn chờ gì? Ngọa tào" bản đầu đình nghe được bên cạnh động tĩnh, quay đầu nhìn lại, thấy cách đó không xa một cái Sầu Tử thân pháp toàn bộ triển khai, thân hình trên không trung lưu lại đạo đạo tàn ảnh, giống như quý mị hướng phía đúc kích phòng sắt lướt gấp mà đi, liền không ngồi yên được nữa, một cái cá chép lần qua lần lại nhảy dựng lên, sử dụng ra bú sữa mẹ khí lực đuổi theo. Hắn đồng loạt thấy thế bận rộn đứng dậy, cất bước theo sát phía sau.

Cùng lúc đó, đại diện nhất thời bạo động, không ít người chỉ vào đúc kích phòng, trong miệng không ngừng kêu la, sắc mặt phần khôi tới ửng hồng, chột thân sắc quyết đoán nơi đây lộn vòng thân thể, nhắm ngay kia vị trí thiêu thân lao đầu vào lửa chạy như điên đi qua, hiển nhiên cùng bọn họ mang đồng nhất tâm tư.

Mang giảm bớt người cạnh tranh tâm tư, thậm chí có mấy người đang vội vã chạy đi, nhìn qua phía trước gia hỏa, con mắt không có hảo ý chuyển, cuối cùng định dạng tại tàn nhẫn phía trên, mãnh liệt rút đao ra kiếm, hướng phía phía sau lưng vô tình chém tới, mà người phía trước chịu được cái gọi là trọng bảo hấp dẫn, nhất thời không xem xét kỹ, nhao nhao trúng chiêu, nhẹ thì trọng thương, nặng thì đương trường đưa mất mạng nhỏ.

"Sở Thiên Tiểu ca, thật nhiều người hướng chỗ kia lại, bên trong nói không chừng có khó lường bảo bối." Lão Không tựa như hoàn toàn quên lãng từng tới kia vị trí nhất đạo chơi kỹ ức, có chút lão thành trên mặt vậy mà lộ ra một vòng hưng phấn, ngón tay vào đúc kích phòng sắt nói.

Nhìn người này bộ mặt nhìn hồi lâu, Sở Thiên tại đối phương phát giác được mất tự nhiên lúc trước thu hồi ánh mắt, thầm nghĩ không hổ là lão tổ, thủ đoạn chính là không tầm thường, lão Không nhìn qua đích xác đoạn lại rồi mới nhớ, thấy đối phương đặt câu hỏi, giả vờ giả vịt trầm ngâm một lát, phương trịnh trọng nói: "Đừng đi."

"Vì sao?" Nghe vậy lão Không mặt không hề rõ ràng thần sắc, đã có Hán gian bảo bối, vì sao không qua tranh đoạt.

"Nơi đây cao thủ đông đảo, mà bảo vật liền một kiện, tất nhiên sẽ khiến cho đổ máu, rồi mới động tĩnh lớn vậy, ta cảm thấy thành người của Chu gia cũng đã nhận ra, người có lòng tin có thể từ nhiều như vậy cường giả trong tay, thuận lợi cướp đoạt bảo vật này?" Cùng lão hồ ly ở chung một lúc lâu, Sở Thiên da mặt kiên dày, lần này lời nói đối hã miệng sẽ tới, thuận thực vô cùng, mặt không đỏ hơi thở không gấp, làm người tin phục.

"Cái này" lão Không nguyên bản kích động, nghe vậy lại trừ trừ dăng lên

"Đừng nhìn nơi đây nhiều người như vậy, có thể cơ bản đều là pháo hôi, chúng ta tuy có luyện thể cửu đoạn thực lực, nhưng để ở nơi đây không coi là cái gì, theo suy đoán của ta, hẳn là Chu gia kia vị tỷ tỷ có thể đoạt được bảo bối. Về phần chúng ta, lão Đoàn không phải nói sao, bên trong có rất nhiều bảo bối tốt, thay vì ở chỗ này tốn công vô ích, còn không bằng bài trừ cấm chế, một đường xông vào tìm kiếm chỗ sâu cơ duyên."

Sở Thiên càng nói càng trôi chảy, vốn là nói càn, tới đằng sau, cư nhiên những câu có lý, ngay cả mình đều điểm tin, trong nội tâm không khỏi đắc chí, xem ra hẳn tuy còn trẻ tuổi, vô nghĩa thiên phú lại là hạng người bình thường theo không kịp.

"Ta nghe lời người." Lão Không hơi do dự một chút, liền cắn răng gật đầu nói, nhìn về phía Sở Thiên mục quang, đúng là mang theo một chút sùng bái, trong mắt hẳn, Sở Thiên chẳng những thực lực mạnh, liền đầu đầu so với chính mình dễ dàng, cùng vì nhân loại, chênh lệch này sao liền lớn như vậy rồi

Chứng kiến đối phương mặt mũi tràn đầy tin phục thần sắc, Sở Thiên không khỏi mặt đỏ lên. Đáng tiếc lão Không đã bị triệt để thuyết phục, cũng không có phát giác được cái gì, bận rộn kéo cuống hòng hồ: "Lão Đoàn, a Phi, mau tới đây."

Lão Đoàn đám người vốn định theo chúng hướng đúc kích phòng tìm tòi đến cùng, nghe được lão Không gọi người, mặc dù trong lòng có điểm không tình nguyện, nhưng ở vào nhiều năm tương giao tín nhiệm, vẫn là mang theo các đồng bạn chiết thân hướng phía đường hành lang phương hướng rất nhanh đi đến.

Thấy bọn họ đến nơi, lão Không đem Sở Thiên nói bảy lý do cùng mọi người lặp lại một lần, một phen tranh luận, nhất trí đồng ý kết luận.

Thứ nhất bọn họ trong đội ngũ, Sở Thiên cùng lão Không vũ lực tối cường, mà cường giả lời xưa nay rất có sức thuyết phục, thứ hai như hai vị chủ yếu chiến lực không giúp đỡ, thật sự của bọn họ rất khó lấy được chỗ tốt gì, thứ ba Chu Thiên Thiên uy danh thái thịnh, bọn họ nghĩ nghĩ, cảm thấy dù cho Sở Thiên cùng lão Không nguyện ý thay vì một đạo, vậy mà rất khó lúc này nữ trong tay chống đỡ ba chiêu. Toàn diện cân nhắc, Sở Thiên kế hoạch có lý có cứ, bọn họ vô lực phản bác.

Thấy mọi người lại không dị nghị, lão Không cầm trong tay rộng rãi búa tại phía trước mở đường, dẫn Sở Thiên và các đồng bạn dọc theo đường hành lang, ở phía trên Lục Mang Tinh hình dáng đèn sáng chiếu rọi xuống, rất nhanh hướng kiến trúc thâm xù đi đến, dọc đường thỉnh thoảng có người từ thâm xứ đi vòng vào, trên mặt đa số mang theo hối hận thần sắc.

Những người này cho là cảm ứng được lúc trước trong đại diện dị động, quay về đi xem một chút đến cùng đổ vào cái gì bảo vật, thậm chí có khủng bố như thế uy năng. Đường hành lang bất quá bạch mét hơn, liền đụng phải mấy lớp đội ngũ, trong đó chỉ là luyện thể đỉnh phong đều tốt mấy vị, bên ngoài thực lực xa xa so với lão Không bọn họ cường đại.

Gặp tình hình này, lão Không đám người không khỏi liếc nhau, nhìn về phía Sở Thiên mục quang càng thêm sùng bái, đừng xem người ta tuổi còn trẻ, ánh mắt có thể mạnh hơn bọn họ rất nhiều, nếu không phải nghe chỉ huy, lỡ mẫn can thiệp đi vào, cho dù không chết, bị lộn cái đoạn chỉ tàn phế cho thấy rất bình thường. Sở Thiên Tiểu ca, thật sự có người bên ngoài không kịp dự kiến trước, làm cho người tự đáy lòng khâm phục, ao ước sát người bên ngoài kia.

Đệ nhị trọng cấm chế màn sáng nhìn qua so với phía trước chắc chắn rất nhiều, mặc dù đi đến bên trong nhìn kỹ, cũng nhìn không ra mấy may tình huống, phi luyện thể tám đoạn trở lên tu vi không thể phá vỡ. Lão Không đem toàn thân nguyên lực rót vào trong tay rộng rãi búa, mục quang tàn khốc lướt qua,

hàn mạng lướt qua không trung, tùy ý lập tức muốn bỏ trứng cảm chế, trong đó đột nhiên chui ra một vị giai nhân, như vậy dung mạo không phải Chu Thiển Thiển lại là cái nào?

Chỉ thấy nàng dung mạo xinh đẹp, dáng người tương đối khá, đường cong uyển chuyển, đang mặc vàng nhạt y phục, trên mặt cười yếu ớt, mặc dù gặp được loại này đập vào mắt bỏ tới rộng rãi búa, đều không có chút nào thu liễm, nguyên lực tại thân thể mềm mại bên trong Sở Sở muốn động, đủ để ứng phó bất kỳ đột phát tình huống.

"Ong."

Rộng rãi búa lóe ra kim loại sáng bóng xé rách không khí, trước mặt Chu Thiển Thiển khó khăn dừng lại, cả hai cự ly bất quá vài tấc, lão Không cần thận từng li từng tí thu hồi búa, vận búa chỉ kịp dùng sức đã mãnh liệt, nàng này ra lại rất đột ngột, mặt đỏ tới mang tai liên tục không ngừng chân thành xin lỗi: "Thật xin lỗi, thực không phải cố ý."

Sau lưng theo sát lấy Chu gia tộc người thấy như vậy một màn, xoát một chút lấy ra binh khí, mỗi cái mặt mang sát khí, bọn họ quyết không cho phép có người tổn thương Đại Tiểu Thư, không nhưng bởi vì nàng là tộc trưởng con gái một, càng bởi vì nàng ngạo thị cùng thể hệ tu võ thiên phú, đây chính là toàn bộ Chu gia của quý.

Lão Đoàn đám người mãnh liệt cắn răng một cái, từng người lấy ra binh khí, hỏa nguyên đao tại lão Đoàn hùng hậu nguyên lực rót vào, vọt lên nơi đây dấy lên hỏa diễm. Sở Thiên không hề động làm, trong con mắt ngân quang lưu chuyển, không hề chớp mắt dừng ở Chu Thiển Thiển, mặc dù đối phương tu vi mạnh mẽ, nhưng nếu nghĩ ngay trước mặt mình tổn thương lão Không, không thể nói trước cũng phải thay vì liều bên trên một hồi.

Hai bên đội ngũ giương cung bạt kiếm, hình thức hết sức căng thẳng, lão Không một phương đều có chút khẩn trương nơi đây nhìn Chu Thiển Thiển môi anh đào, lúc này đến cùng hòa hay chiến, để cho nàng một lời mà quyết.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Xâm nhập

Ngay tại tình thế vạn phần khẩn trương chỉ kịp, Chu Thiển Thiển đầu ngón tay vừa nhấc, bọn thuộc hạ được hiệu lệnh, đem lóe ra hàn quang đao kiếm một lần nữa thu hồi vô đao, mắt thấy lão Không, như trước lại cười nói: "Đã phi cố ý, việc này như vậy bỏ qua. Bọn họ xuất phát từ quan tâm, không khỏi ngạc nhiên, mong rằng cái này vị đại ca thứ lỗi."

Nghe đến đó, Sở Thiên đám người đều thả lỏng, tại bọn họ mà nói, đối diện thực lực hơn xa đối phương, có thể tránh miễn tranh chấp, đó là không thể Tốt. Lão Không nghe vậy bận rộn khoát tay ý bảo không thấy kỳ quái, sớm nghe người ta nói vị Chu gia này tiểu thư thiên phú tuyệt đỉnh, nhưng cũng không bày cái gì cái giả đồ, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền, làm cho người như tắm gió xuân.

Nơi đây chuyện, lão Không thỉnh Chu gia một nhóm trước qua, Chu Thiển Thiển cười cười biểu thị cảm tạ, ngưng mắt thật sâu nhìn Sở Thiên liếc một cái, dẫn dắt các tộc nhân thay vì sai thân mà qua, xếp thành chỉnh tề đội ngũ, nhanh chóng đi cảm ứng được dị động đục kích phòng.

"Sở Thiên này, vậy mà không đi đoạt bảo, ngược lại hướng thâm xử đi?" Chu Thiển Thiển đôi mi thanh tú cau lại, trong nội tâm chẳng biết tại sao, chung quy có chừng không hiểu mất mát cảm giác.

Hoàng Trần Nhạc thỉnh Phạm đại sư tìm ra hung thủ, từng ở trong tộc công bố sát hại Hoàng Thiên Báo hung thủ đó là một tộc bạc thiếu niên, Chu, Hoàng hai nhà nội đấu nhiều năm, giúp nhau hướng lẫn nhau trong tộc tất cả sắp xếp bên trong dò xét, bởi vậy Sở Thiên đánh gục Hoàng Thiên Báo loại sự tình này, tự nhiên không thể gạt được vị Chu gia này Đại Tiểu Thư.

Tiến nhập bí cảnh phía trước, từng ở xa xa nơi đây trông thấy Sở Thiên điều khiển Huyền Lâm, bình yên vô sự xông qua Hoàng Trần Nhạc tự tay phủ kín, tiến nhập Huyền Vụ Lâm, cũng khiến cho hắn thiếu chút nữa không có một chương vỡ vào đối với Hóa Cương Cảnh võ giả có thật lớn uy hiếp sương mù phía trên, xem như đương trường phát hiện ra xấu.

Tuy Chu Thiển Thiển thói quen nơi đây phản bác lời nói của Chu Can, kì thực đối với hắn quyết định biện pháp sâu chấp nhận, trong lòng nghĩ vào tình huống phù hợp, có thể làm ra điểm lợi kéo đáng đáp.

Tự từ ngày đó lên, Sở Thiên né tránh Hoàng Trấn Nhạc phủ kín một màn kia lúc nào cũng tại trước mắt tái hiện, có thể nói rõ mồn một trước mắt, kia lần cử động thật đúng được cho tư thế oai hùng bồng bồng, cho dù là năng, đều đập trong đáy lòng có chút thường thức.

Một lần đó chỉ là nhìn từ đằng xa tới, bởi vì Huyền Lâm tốc độ quá nhanh, căn bản không có nhìn thanh Sở Thiên tuổi tác và vẻ mặt, đến lúc tiến nhập cái này mảnh kiến trúc phía trước có thể mắt thấy chân dung, bởi vì xử sự trầm ổn, trên mặt mặc dù không mất thông dong, nhưng trong lòng quả thực kinh ngạc.

Thứ nhất Sở Thiên thật sự tuổi trẻ, bộ dạng này tương mạo, thấy thế nào cũng là cái tiểu đệ đệ nha. Bất quá, sáng suốt như Chu Thiên Thiên, tự không có như một ít dung tục người như vậy, trong lòng còn có khinh thường, chỉ thấy vấn đề mặt ngoài. Huống chi, đối với "Thiên hạ anh hùng xuất thiếu niên" những lời này, năng luôn luôn sâu chấp nhận.

Thứ hai không khó nhìn ra tu vi của hắn chỉ là luyện thể cảnh, tại tuổi của hắn mà nói xem như nổi tiếng, nhưng chính là không hiểu nổi kia Hoàng Thiên Báo làm thế nào chết ở trên tay hắn, người này thế nào không chịu nổi, cũng là hàng thật giả thật Uẩn Khí Cảnh võ giả. Hiển nhiên, đệ đệ không có mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy, trong đó che dấu bí mật, thành công đã dẫn phát hứng thú của năng.

Sở Thiên tuy nhìn qua non nớt, có lẽ biết rõ Hoàng gia, đỡ đòn mạo hiểm cũng phải xâm nhập bí cảnh, xem Hoàng gia nhất các cao thủ tại không có gì, bực này khí khái làm cho người ta ngưỡng mộ trong lòng.

Tổng hợp trở lên chỗ thuật, năng đối với Sở Thiên đã hình thành đại khái ấn tượng, đó chính là nhân tiểu quý đại, to gan lớn mật. Lần lượt cái tính cách này cách, lúc này hắn là nhất cô tác khí đi trở về, chưa từng mấy người cạnh tranh trong tay đoạt được dị bảo, mà không phải rời xa phân tranh, dẫn đồng lõa lại thâm xử chiếm món lợi nhỏ.

"Chẳng lẽ ngươi là nhu nhược hạng người sao?" Một phen suy nghĩ, Chu Thiên Thiên mặt trái xoan bên trên không khỏi hiện ra một vòng nghi hoặc, chợt dứt bỏ tạp niệm không suy nghĩ thêm nữa, bởi vì cách cảm ứng được nơi đây đã không xa, phải làm Tốt áp đảo cái khác người cạnh tranh, nhất cô tác khí cướp đoạt dị bảo chuẩn bị.

Đôi mắt - trông mong nhìn qua Chu gia một nhóm rời xa, lão Không nội tâm một khối tảng đá lớn rơi xuống đất, lớn thở dài một hơi, khăn trương tâm tình đã bình định hạ xuống, chợt lại lần nữa thúc dục nguyên lực rót vào rộng rãi búa, nhìn kỹ một chút, thừa dịp màn sáng bình tĩnh, không người xuất nhập khoảng cách, huy động búa bỏ về phía cấm chế.

Trải qua lúc trước tiểu sự việc xen giữa, trong lòng của hắn lo sợ, không dám sử xuất toàn lực, chỉ dùng tám phần lực đạo, may mà lần này ngoài ý muốn không có phát sinh, nguyên lực ngưng tụ tại rộng rãi búa, lưỡi dao biên lóe ra sắc bén kim loại sáng bóng, vững vàng đương đương chém vào màn sáng.

Tuy nói vì không hề tạo thành hiệu lực, hắn không có dốc hết có khả năng, nhưng thân là cửu đoạn võ giả, tám phần khí lực vậy mà không thể khinh thường, âm âm một chút hướng, màn sáng kịch liệt chấn động, hiện ra từng vòng rung động, chợt nhập khẩu hiển hiện, lão Không nhếch môi nở nụ cười hàm hậu cười, đem bội búa chọc vào quay về sau lưng, lớn ngượng ngịu ngượng ngịu nghênh ngang rồi, Sở Thiên, lão Đoàn đám người nhắm mắt theo đuôi, sau đó theo sát.

Nhị trọng trong cấm chế như cũ là cái cùng lúc trước đồng dạng hình nửa vòng tròn đại điện, đường cong biên giới phòng sát bên trong truyền đến đinh đinh đang đang tiếng vang, không cần nhìn cũng biết là Địa Tinh công tượng Cơ giới nhân tại đoán tạo Phạm binh, điện bên trong dòng người thừa thốt, ngẫu thấy mấy cái cũng đều thần sắc vội vàng bước trên đường về, xem ra, đối với kia "Dị bảo" tuy chỉ một kiện, lại gần như không người không muốn kiếm một chén canh.

Nơi đây Vật phẩm so với lúc trước chất lượng càng cao, có thể Sở Thiên đám người nóng lòng thừa dịp ke hờ xâm nhập, không có thời gian nhìn kỹ, chỉ là thuận đường nhất đã mở khai bảo rương bên trong đan dược, linh thảo các loại đồ vật.

Nắp hòm hoàn toàn mở ra, trong đó Vật phẩm không chút nào giữ lại bại lộ tại vạn chúng nhìn trừng trừng, nguyên bản khai mở hòm người chịu "Dị bảo" ba động hấp dẫn, đi đức kích phòng cùng người liều đầu mà đi, ngược lại là giảm đi Sở Thiên thiệt nhiều công phu.

Là đoạn tiết kiệm thời gian, hắn cũng không xoay người đi, ven đường nhân nhìn xung quanh, bình thường chứng kiến hữu dụng tài nguyên, đều thúc dục Linh Niệm điều khiển tới trong tay thu vào dung giới, tuy nói lấy Linh Niệm nhìn thấu sẽ phát hiện càng nhiều bảo vật, có thể nóng lòng chạy đi Sở Thiên hiển nhiên không có thời gian này, chỉ lấy nhãn thấy, cái khác quyết đoán mặc kệ.

Đương nhiên, vì đề tránh cho lão Không đám người nhìn ra hư thật, Sở Thiên tượng mô tượng dạng nơi đây hư không lấy tay một trao, dùng cái túi, bình ngọc giả bộ đan dược, cũng hoặc tản ra mùi thơm lạ lùng linh dược, từ trong rương bay ra, chú ý rơi vào lòng bàn tay bỏ vào trong túi.

Thấy thế, lão Không bọn họ mắt lộ cực kỳ hâm mộ thần sắc, cái này chẳng lẽ là hư không nhiếp vật, sớm biết Sở Thiên Tiểu ca không đơn giản, không nghĩ tới vậy mà như thế thành, đều là luyện thể cảnh tu vi, người ta hết lần này tới lần khác liền có thể làm được điểm này, tuổi còn trẻ thật không biết từ nơi nào học được bản lĩnh.

Dùng Linh Niệm thu thập bảo vật, xa xa so với lấy tay vận chuyển mau lẹ nơi đây nhiều, trên đường Sở Thiên biên cực nhanh biên thu bảo, vậy mà không có trì hoãn bao lâu thời gian, tổng cộng bất quá gặp được mấy cái rương, có thể nguyên đan tràn đầy cầm mấy túi, chỉ ít có trên trăm số lượng, vậy mà lấy vài gốc thực dụng Tam phẩm linh dược.

Nơi đây cất chứa so với phía trước phong phú quá nhiều, chăm chú tìm kiếm, không thể nói trước sẽ phát hiện một chút làm hắn động tâm Vật phẩm, có thể như lão Đoàn nói là thật, chân chính bảo vật, ngăn tại tam trọng cấm chế trong vòng, nếu muốn đem ngoại nhân ngăn trở xuống đến thấp nhất, trước mắt chỗ tốt phải tạm thời bỏ qua.

Đối với tầng sâu bảo vật, Sở Thiên bộ pháp tăng nhanh rất nhiều, kim lòng không được thi triển ra Ngân Lân Bộ, ngân quang chặt chẽ bao bọc hai chân, thân hình lác lư trên tựa như một đuôi trơn trượt cả lớn, nhanh vô cùng nơi đây mặc qua thật dài đường hành lang, đem lão Khổng đảm người xa xa nơi đây vung tại sau lưng.

"Thật nhanh." Thấy thế lão Khổng trong mắt hiện ra nòng đậm ngạc nhiên thần sắc, trong miệng nhin không được hung hăng hút miệng khí lạnh, bọn họ vốn không tính hiểm thấy vô cùng người, có thể tốc độ này cũng quá dọa người.

Kinh ngạc nhất là thuộc về lão Đoàn, hần bộ mặt cứng ngắc lại hạ xuống, biểu tình có chút ngốc trệ, mặt mang thật sâu rung động, thầm nghĩ con mẹ nó, đây cũng quá hung ác. Mấy năm trước từng có vị đồng hành Uẩn Khí Cảnh tiền bối vì khoe khoang, ngay trước mặt hần biểu hiện ra cho rằng tự ngạo thân pháp, lúc trước chỉ cảm thấy hoa mắt, bị sáng rõ chói văng đầu.

Chứng kiến hần về mặt ngốc trệ bộ dáng, vị tiền bối kia đắc ý vô cùng, liên tục bật cười, tựa như xem thường chưa thấy qua các mặt của xã hội, hần mặc dù nội tâm rõ ràng, nhưng lại không thể không phục, bởi vì người này thật sự là quá nhanh.

Có thể như cùng việc này Sở Thiên so sánh, tinh tế nghĩ đến dường như không hề và, vừa nghĩ đến đây, lão Đoàn mặt mũi tràn đầy đều là thần sắc bất khả tư nghị, Sở Thiên niên kỷ như vậy, càng lấy luyện thể cảnh tu vi, tại tốc độ bên trên toàn diện vượt qua lúc trước tiền bối, nếu không phải tận mắt nhìn thấy, quả thật khó có thể tưởng tượng lại có người có thể đang luyện thể cảnh phạm trù bên trong đạt tới loại tốc độ này.

Sở Thiên xung trận ngựa lên trước, sớm không thấy bóng dáng, lão Khổng đảm người vì không ảnh hưởng tiến độ, dùng sức toàn bộ sức mạnh đuổi theo, thế nhưng là, mặc dù bọn họ mệt mỏi mặt đỏ tới mang tai, mặt mũi tràn đầy mồ hôi, cũng khó có thể nhìn qua trong đó bóng lưng, chỉ phải tăng nhanh bước chân, càng liều mạng nơi đây kéo khoảng cách gần, để tránh chậm trễ chuyện.

Chỉ chốc lát sau, Sở Thiên bước chân rốt cục dừng lại, đuổi theo đồng môn từng cái ở hậu phương ngừng chân, đều nhin không được xoay người đại khẩu thở dốc, khí tức vững vàng, chậm rãi đứng lên, gần như ngưng tụ thành thực chất màn sáng tại trước mặt mở rộng, ở trên quảng sáng lưu chuyển, ngăn trở hướng thâm xử dò xét bước chân.

Lão Đoàn đồng tử hơi hơi co rút lại, trên mặt không khỏi ngưng tụ, đây chính là hần lần trước thất bại đệ tam trọng cấm chế.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xung Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Thạch sản

"Cái này quý cấm chế cứng rắn, như thế nào đều không ra, các ngươi thử một chút." Nhớ tới lần trước kinh lịch, sắc mặt của lão Đoàn không khỏi có chút khó coi, lúc ấy tới đây nhân trung, có mấy người thực lực tương đương được đẩy thuận buồm xuôi gió đi tới đây, đối mặt cái này giống như thực chất màn sáng, một vòng thử đều cáo thất bại.

Trong đó, liền có vị luyện thể cửu đoạn võ giả, dốc hết có khả năng vậy mà phá không rách cấm chế, biết được tin tức này, cảm thấy mặc dù trong đội ngũ có lão Khổng vậy mà không quá bảo hiểm, là lấy tạm thời này lòng tham kêu lên Sở Thiên, xem như song trọng bảo đảm.

Mấy người nhìn chăm chú liếc một cái, đều là ánh mắt ngưng tụ, chợt từng người lấy ra binh khí, mặc dù bởi vì của cải phổ thông, không có nhập phẩm Phàm binh tồn tại, tạo hình vậy mà không tính rất khác biệt, có thể vừa nhìn đã biết phẩm chất cứng rắn, được xưng tụng phổ thông binh khí bên trong hàng thượng đẳng. Chợt, cổ động nguyên lực rót vào binh khí, lách mình tới gần cấm chế, ra sức huy vũ binh khí trong tay, hung hăng đánh vào cấm chế.

Màn sáng phảng phất một mảnh bình tĩnh mặt hồ, liền cái bọt nước vậy mà không có hiện, thấy thế trên mặt mấy người hiện ra một vòng bất đắc dĩ, chỉ phải đem thu hồi binh khí, lảng lại trên người nguyên lực, rồi mới một chút, đã tính toàn lực một kích, cái này cũng không có hiệu quả, liền không nghĩ được cái gì biện pháp tốt.

Trong đó chém không có kết quả, tuổi trẻ trên mặt hiện ra không chịu thua thần sắc, hàm răng cắn chặt, thúc dục sở trường nhất "Bảo táp đao pháp", đao quang như điện nhắm ngay màn sáng một trận loạn chém, lại cũng có thể phát ra kim loại cắt nhau thanh âm. Răng rắc một chút giòn vang, phảng phất khiêu vũ cuồng chém hần thân hình chấn động, sắc mặt ngạc nhiên đem đao tiến đến trước mắt nhìn.

Chỉ thấy sắc bén trên lưỡi đao lại hơn nhiều cái lỗ hồng, hần không khỏi lộ ra một vòng đau lòng vẻ, đao này mặc dù không vào phẩm, lại vậy mà thuộc bình thường binh khí bên trong cực phẩm, thổi mao tóc ngắn gì gì đó tuyệt không nói chơi, trọn hao phí ba mươi khối nguyên thạch mới lấy tới.

Lúc ấy, a Phi chưa gặp được lão Khổng những người bạn này, thực lực đã yếu, lại không có bối cảnh, đối với ở vào dong bình tàng dưới cùng hán mà nói, đây cơ hồ xem như phần đầu nửa tháng thu hoạch, có thể không phải cái con số nhỏ, là đang tu luyện chi phí từ trong kẻ rằng nặn đi ra, mỗi một khối đều di chân trần quý.

Đạo này nương theo hán nhiều năm, sớm đã không phải một thanh binh khí đơn giản như vậy, tại trong đó trong mắt, nói là chiến hữu đều không quá đáng, nhưng bây giờ bởi vì chính mình lỗ mắng, liên lụy đạo này không duyên cớ bị hao tổn.

Mắt thấy vị tiểu huynh đệ này thần sắc ảm đạm, lão Khổng cận thân vỗ vỗ bờ vai của hán hơi chút an ủi, đảo mắt nhìn màn sáng từng bước một đến gần, đưa tay từ phía sau lưng rút ra cái thanh kia rộng rãi búa, yêu thích không buông tay nơi đây vuốt ve lưỡi búa, nguyên lực rót vào rộng rãi búa, tinh tâm lại cùng kia nhìn không thấy, sờ không được khí hạch câu thông.

Cái thanh này rộng rãi búa tên là Ngân Nguyệt búa, chính là nhập phẩm Phạm binh, tuy là hạ phẩm, nhưng ở lão Khổng trong tay, lại giống như Vũ Dục thêm đến hồ thân thể, uy lực có chút không kém.

Búa bên trong khí hạch tham lam nơi đây hấp thu hán nguyên lực, chọt rộng rãi búa về ngoài nhanh chóng cải biến, vốn cả chút cồng kềnh búa thân đột nhiên thay đổi nhẹ nhàng, ở trên tia sáng gai bạc trắng đại thịnh, đứng ngoài quan sát các đồng bạn mặc dù nhìn quen một màn này, cũng nhìn không được nữa hơi hơi híp mắt, hào quang tán, dần dần hiện ra Ngân Nguyệt bộ dáng, không che dấu được sắc bén chi khí từ Ngân Nguyệt búa bên trên lan ra.

Thấy thế, Sở Thiên mục quang hơi bị ngưng tụ, âm thầm nhẹ gật đầu, trên mặt lộ ra vẻ tán thành, như tiến nhập bí cảnh Top 10 chiêu ước hẹn thời điểm, người này dùng tới một chiêu này, chỉ sợ cũng không có dễ dàng đối phó như vậy, nói không chừng còn phải dùng ra thủ đoạn của Niệm Sư mới có thể chiến thắng. Rốt cuộc, lúc đó hán nguyên lực tu vi xa không bằng hiện tại, vèn vèn là luyện thể tám đoạn.

Tiếp theo, lão Khổng đi nhanh mấy bước, đảo mắt đã tới cấm chế phía trước, một bước cuối cùng trùng điệp đập mạnh trên mặt đất, mặc dù do huyền thiết đúc thành, vậy mà phát ra một tiếng trống vang lên nổ mạnh, hai tay của hán cầm búa, cánh tay mảnh liệt vung mạnh, lấy phá núi Đoạn Nhạc khí thế, đem ngân sắc nguyệt nha bàn lưỡi búa chém vào màn sáng.

Màn sáng nhẹ nhàng chấn động, hiện ra một chút hơi lan, lại rất nhanh bình tĩnh lại, Ngân Nguyệt búa thân đã khôi phục nguyên dạng, hán xoay người chống búa há mồm thở dốc, bình phục ngừng đầu lên, trên mặt hiện ra khó có thể tin thần sắc, mặc dù thúc dục toàn thân nguyên lực, liên Ngân Nguyệt búa đều vận dụng, mà ngay cả cái nếp nhăn vậy mà không thấy được.

Thờ ơ lạnh nhạt a Phi hành động, hán cho ra cái kết luận, đó chính là phá vỡ cấm đòi hỏi tiến công chớp nhoáng, một chiêu oanh mỗ, lại không có thể tế thủy trường lưu, phân tán lực đạo, là lấy chiêu này có thể nói hiện nay đang có thể phát động tới cường thế công, cho dù lại miễn cưỡng ra chiêu, vậy mà không tin rằng so với lần này nhìn Tốt.

Các đồng bạn thấy vậy người vậy mà thất bại, nhìn không được mỗi cái há to miệng gấn chặt, lão Khổng thực lực mạnh mẽ, chính là trong đội ngũ Tối cường giả, càng có Ngân Nguyệt búa trợ lực, vậy mà liên hán đều đã thất bại, điều này sao có thể?

Tâm tình bình định, lão Khổng nội tâm lại có điểm vui mừng. Trên thực tế, lúc trước lão Đoàn đưa ra thỉnh Sở Thiên hỗ trợ, hán hơi có chút không cho là đúng, tự nhận là dựa vào cái thanh này Ngân Nguyệt búa chi lực, cái khác luyện thể cửu đoạn phá không rách, chính mình chưa hán lại không được. Hiện nay nhìn lại, thực cảm thấy lão Đoàn có dự kiến trước.

Lập tức, hán đem tầm mắt hướng Sở Thiên, âm thầm xem chừng từng nhẹ nhõm chiến thắng chính mình thiếu niên, có thể hay không không phụ kỳ vọng cao phá vỡ cái này trọng cấm chế? Lão Đoàn, a Phi dám người vậy mà đôi mắt - trông mong nhìn Sở Thiên, trong tràng còn chưa xuất thủ, chỉ còn Sở Thiên một cái.

Trước mắt bao người, Sở Thiên khí tức ngưng tụ như nước sôi sôi trào tăng vọt, cánh tay phải rất nhỏ bành trướng, toàn thân nguyên lực dọc theo cánh tay tại nơi lòng bàn tay ngưng tụ, hình thành tán ra tia sáng chói mắt bị trắng, trong đó bên trong bao hàm năng lượng, khiến hơi có phát giác lão Khổng dám người âm thầm kinh hãi.

Viên mãn cấp Dương Cương Kính ngưng tụ, hán gợn cánh tay lên, một chưởng đem bi trắng đặt tại cấm chế, màn sáng kịch liệt chấn động lên, từng vòng rung động khuếch tán ra, điện giật phía bên trái phải bên trong phân ra mà khai mở, ước chừng một người cao thông đạo chậm rãi hiển hiện.

"Mọi người nhanh một chút." Sở Thiên xem mọi người liếc một cái, trong miệng thúc giục một chút, phát chân đi vào nhập khẩu, thon gầy thân hình ẩn vào màn sáng.

"Nhanh chóng." Lão Khổng biết rõ màn sáng chắc chắn, suy đoán thông đạo tiếp tục không được thời gian quá dài, cao giọng tỉnh lại mặt lộ vẻ cuồng hi, hăm vào ngóc trệ các đồng bạn, lách mình đi vào trong thông đạo.

Mấy người khác nghe vậy phục hồi tinh thần lại, không kịp hưng hăng hít sâu một hơi, dùng cái này biểu đạt đối với Sở Thiên thực lực kinh ngạc tình cảnh, không chút nghỉ ngơi nguyên lực bao bọc hai chân, thân pháp toàn bộ triển khai theo sát phía sau.

Mặc qua cấm chế, lão Khổng cũng không có trước tiên nhìn phía trước tình cảnh, chiết thân sắc mặt có chút khản trương nơi đây quay về nhìn, chào đón tới cuối cùng một vị đồng môn tiến nhập, thần sắc phương bằng phẳng xuống, thăm nghĩ khá tốt Sở Thiên huynh đệ cấp lực, một người vậy mà không rơi xuống.

Đến lúc sau khi tiến vào, tất cả mọi người ngưng mắt nhìn Sở Thiên, trên mặt lộ ra thật sâu rung động, chỉ cảm thấy cái này xem ra không tính hùng vĩ

bóng lưng trong chớp mắt cao lớn dâng lên

Lão Không cho thấy mặt mang thần sắc khâm phục, tương đồng luyện thể cửu đoạn, có thể chính mình tổn công tổn sức, liền Ngân Nguyệt búa đều vận dụng, cũng không thể bài trừ cảm chế, đừng xem người ta tuổi còn trẻ, lại là tay không tác sát, vô cùng đơn giản một chương liền đánh ra thông đạo. Giữa lẫn nhau thiên phú chênh lệch, thật sự là lớn đến khó có thể tưởng tượng.

Nếu là biết hần ý nghĩ trong lòng, Sở Thiên nói không chừng là hảo tâm nhắc nhở, nói cho hần biết đây là viên mẫn cấp Dương Cương Kính khác, cũng không phải là như trong tưởng tượng đơn giản như vậy một chương, lúc trước vì nắm giữ chiêu này, còn hao tổn thời gian thật dài, kinh qua nhiều lần rèn luyện mới có thể nắm giữ. Đáng tiếc, lúc này hần cũng không có công phu, hai mắt nhìn chung quanh phía trước, trong sảnh tình hình rõ mồn một trước mắt.

Tam trọng cảm chế, cũng không có xuất hiện như phía trước lưỡng trọng như vậy trống trải không gian, trước mắt ven ven có một cái dải mảnh hình thạch sảnh mà thôi, bốn phía trên dưới đều là tròn vẹn một thể Thanh Thạch, chỗ kết hợp không hề có khe hở, phẳng phát trời sinh nơi đây liền, hoàn mỹ vô khuyết. Mặc dù là thạch sảnh, cứng rắn vị trí vượt xa lúc trước huyền thiết, làm cho người ta lấy không thể phá vỡ cảm giác.

Trong sảnh liên tiếp mặt đất nổi bật ra tám cái thạch hòm, hai cái mở ra bên trong sớm bị cướp sạch không còn, sáu cái đóng kín kẽ, mơ hồ có ba động phức tạp vào cái hòm thuốc tràn ngập tại thạch hòm xung quanh, hiển nhiên bên trong chắc chắn không tầm thường tài nguyên hoặc bảo bối.

Trước có hai vị thanh niên đi đến nơi đây, hai tay tất cả che ở một cái thạch hòm, đầu đầy mồ hôi nơi đây thúc dục nguyên lực, mắt thấy Sở Thiên đám người xâm nhập, trên mặt đều là hiện ra phiền chán thần sắc, chứng kiến trên thân hai người quần áo và trang sức, lão Không đám người đồng tử co rụt lại, trên mặt cười khổ không chỉ, không nghĩ tới Chu gia tộc người lại không có rút lui quá, liền lưu lại hai cái lúc này vợ vết, thật sự là cẩn thận a.

Lão Không phụ ở bên tai Sở Thiên nói nhỏ một phen, Sở Thiên nhẹ gật đầu, nếu như hai cái này là Chu gia người, kia liền không đi trêu chọc, tất cả đi con đường của mình, lẫn nhau không xâm phạm lẫn nhau là được.

Đơn giản sau khi thương nghị, mọi người theo lời tán ra, tất cả tìm được một cái thạch hòm, thâm xử song chương bao trùm tại nắp hòm, học hai vị Chu gia thanh niên bộ dáng thúc dục nguyên lực. Thấy thế, tại đây hai người sắc mặt đột nhiên thay đổi, nhưng trở ngại chính ra sức mở ra rương hòm, chỉ phải tạm thời nhẫn nại trong nội tâm tức giận, thầm nghĩ đợi coi ra thân sẽ cùng người tính sổ.

Sở Thiên thúc dục Linh Niệm dò xét thạch hòm, kinh ngạc phát hiện chất liệu đặc thù, đúng là kinh ngạc vô cùng, mặc dù hần có thể oanh mở đệ tam trọng cảm chế, vậy mà tuyệt không có khả năng dựa vào cây mạnh đánh nát cái này rương hòm, dù cho dùng tới Hắc Hồ Biến và Niệm Sư thủ đoạn cũng giống như vậy. Hiển nhiên, nắp hòm vô pháp cưỡng ép mở ra.

Tại Linh Niệm cảm giác, hần tại trong rương thấp thoáng cảm ứng được xen vào không có bên trong trung tâm, cùng loại với rồi mới vùng trộm tại Ngân Nguyệt búa bên trên cảm ứng được khí hạch, tới một mức độ nào đó, loại này thạch hòm vậy mà được xung tưng đặc thù phạm khí, chỉ bất quá vô pháp hoạt động, chỉ có thể dùng cho nổ rộ mà thôi.

Hiển nhiên, câu thông khí hạch người, có thể chương không thạch hòm, mở ra nắp hòm giành được trong đó Vật phẩm dễ như trở bàn tay. Người bên ngoài trong mắt trân quý vô cùng phạm khí, tại vị tiền bối kia trong tay chỉ có thể dùng làm thịnh vật, bức này quyết đoán khác xa bây giờ Sở Thiên có khả năng tưởng tượng.

"Các người thừa dịp hiện tại nhanh rút ra ngoài, thiếu gia có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua." Một vị Chu gia thanh niên mới vừa mở ra nắp hòm, liền đứng dậy hỗn hên tiêm vào cuống họng kêu lên, dưới con thịnh nộ lại có vạch trần âm, đang tại dò xét Sở Thiên bị nhất cuống họng rỗng tỉnh, sắc mặt trong chớp mắt âm trầm xuống.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Lực đẩy Chu gia 2 huynh đệ

Sở Thiên nghe vậy thu hồi Linh Niệm, một đôi mắt ra hần ý ngân đồng nhìn qua tới, chỉ thấy hình thể hơi mập Chu gia thanh niên cười lạnh mà nhìn hần.

Chu Đình tay phải nắm chặt, một chuỗi màu xanh lá cây trường thương xuất hiện ở trong đó bàn tay, nguyên lực rót đi vào, mơ hồ tản mát ra Híz-khà zz Hí-zzz dị khiếu thanh âm, thân thương run rẩy, vậy mà sống lại, hóa thành một mảnh vận vẹo lên thân thể mẫn xà, hống sủng vị trí hóa thành mở ra răng

trắng dày đặc miệng, dựng thẳng đồng tử hình như có cảm ứng, lạnh như băng nơi đây bề nhễ qua.

Đây là trung phẩm Phàm binh, "Bích Mãng Thương", nếu không phải người này bối cảnh đặc thù, phụ thân tại Chu gia vị chức vị cao, tuyệt không có khả năng lấy ra như thế phẩm chất bình khi.

Phảng phất cảm ứng được cái gì, Sở Thiên trên mặt lộ ra một vòng rung động thần sắc, thân hình nhất thiểm, đã biến mất ở chỗ cũ, hăng hái vận hành trên bàn bạc lần lượt yên leo lên hai chân, giống như một đuôi chạy bất định nơi đây cá lớn, không để ý Chu Đình sắc mặt khó coi, hướng phía phương hướng của hấn lác lư đi qua.

Gặp tình hình này, Chu Đình mặt mang tức giận, cừ tức bước lên trước một bước, cảm thương hai tay chấn động, trên không trung xẹt qua đạo sâm hàn lực mang đậm về Sở Thiên, không biết là hấn sơ tại thương pháp hay là sao, chính xác giống như kém một chút, lần lượt như vậy xu thế, một cái đều rồi đi đối phương đậm tại không khí.

Ngay tại đang tại mở ra thạch hòm, trong lúc cấp bách dùng khước mắt thoáng nhìn một màn này lão Khổng đám người lấy là Chu Đình thương pháp lơ lửng, mưu kế thực hiện được nhẹ nhàng cười đột nhiên tại trong đó trên mặt hiển hiện, thân thương mãnh liệt một cái chuyển hướng, như mảnh màu xanh lá cây măng xà hướng về phía Sở Thiên mở ra miệng lớn dính máu, nhắm ngay cánh tay của hấn hung hăng tấp tới.

Đi nhanh, Sở Thiên bước chân liên tục, luyện thể đỉnh phong cấp bậc nguyên lực theo cánh tay, như trăm sông đổ về một biển hướng tay phải ngưng tụ, cuối cùng tại lòng bàn tay hình thành gần như ngưng tụ thành thực chất bị trắng, chí cương chí mãnh kinh đạo cao độ ngưng tụ tại một chút, làm lòng người kinh hãi khủng bố ba động lan tràn ra.

Lấy hấn hôm nay tinh thần tu vi, không cần thúc dục Linh Niệm dò xét, bằng vào bản năng trong chớp mắt làm ra phản ứng, không quan tâm sắp cắn trúng cánh tay "Bích Mãng Thương", giờ tay đem lòng bàn tay khủng bố vô cùng bị trắng nhắm ngay Chu Đình đầu nhanh chóng nhắm tới.

Lần lượt tình thế phát triển tiếp, Bích Mãng Thương tự có thể cắn bị thương Sở Thiên cánh tay, nhưng lòng bàn tay bị trắng cũng có thể đánh vào Chu Đình trên đầu, trong đó viên mãn cấp Dương Cương Kinh khác bạo phát đi ra, Chu Đình tuyệt không còn sống đạo lý.

Bí cảnh bên trong rèn luyện hơn một tháng, thường thấy một ít dân liều mạng tàn nhẫn thủ đoạn, Sở Thiên khó tránh khỏi thay đổi một cách vô tri vô giác chịu ảnh hưởng, chiêu này không cầu hộ mình, trước cầu giết địch, xuất phát từ Chu Đình ngoài ý liệu.

Tuy cùng tồn tại bí cảnh bên trong rèn luyện, nhưng Chu Đình lẫn lộn ở gia tộc sóng lớn đội ngũ, vô luận là chân thực nguy hiểm, hay là áp lực tâm lý, đều xa xa so ra kém đơn đã độc đấu Sở Thiên, tại bậc này hung ác thủ đoạn trước mặt sắc mặt trắng bệch, biểu hiện giống như cái sống an nhàn sung sướng Đại Thiếu Gia, thân sắc bối rồi nơi đây rút súng, hoành thương thân tại trước mặt.

Thuần trắng quang cầu như gió bay điện chớp xé rách không khí, trùng điệp đánh vào Bích Mãng Thương, đại mãnh phát ra một chút kêu thảm, màu xanh lá cây thân hình bị thương nặng tựa như lay động mấy cái, khôi phục phổ thông trường thương bộ dáng, ở trên hào quang nhanh chóng âm đạm, trên thân thương rõ ràng hơn nhiều cái dấu ấn, măng xà đầu Hí-khà zz Hí-zzz gào thét, miệng ngậm lại biến trở về sắc bén đầu thương.

Khó có thể tưởng tượng uy mãnh lực đạo theo báng thương truyền vào Chu Đình trong cơ thể, hấn đằng đằng liên lùi lại hơn mười bước, chống Bích Mãng Thương loạn choạng đứng vững thân thể, miệng đóng chặt sắc mặt ửng hồng, nhìn rất lâu cuối cùng nghẹn không ra một ngụm lão huyết thốt ra, điểm một chút vết máu nhuộm hồng cả y phục vạt áo trước.

Sở Thiên đánh lui đối thủ, thân hình linh hoạt uốn éo, cùng đứng không vững bước chân Chu Đình sai thân mà qua, lấy càng nhanh tốc độ hướng phía thạch sảnh bên trái chạy đi, trong mắt đây là có chút kìm nén không được hưng phấn, cảm ứng càng ngày càng rõ ràng, cỗ ba động này thật sự quá cường đại.

"Bằng hữu xin dừng bước, tiểu thư nhà ta Chu Thiên Thiên đi phía trước, từng nghiêm cấm người bên ngoài tiến nhập, huynh đệ lần này với tư cách là, thể nhưng là để ta đợi làm khó."

Chu Đình ca ca Chu Lôi Cương mở ra thạch hòm, nhẹ nhàng cười bắt tay vào làm chuông nắm chặt, kim sắc họa kích xuất hiện ở bàn tay, đang định thúc dục toàn thân nguyên lực, kích phát cái này trung phẩm Phàm binh "Kim xà kích" đặc hiệu, vừa vận chứng kiến đệ đệ liên tiếp lui về phía sau, trụ thương thổ huyết một màn.

Không khỏi hấn sợ tới mức thân thể chấn động, hung hăng hít sâu một hơi, trên mặt dữ tợn hơn phân nửa hóa thành khủng hoảng, sắp cửa ra gào thét vậy mà hóa thành khách sáo ân cần khuyên bảo, hấn cho thấy không có cách nào, thực lực đối phương quá mạnh mẽ, huynh đệ bọn họ hai cái chỉ vẹn vẹn có tám đoạn tu vi, dù có Phàm binh trợ lực, cũng khó có thể lấp đầy quá mức to lớn thực lực sai biệt.

Chạy như điên bên trong Sở Thiên nghe vậy thân hình dừng lại, hơi chút suy tư, không quay đầu lại nói: "Như có ý kiến, thỉnh nàng tới tìm ta."

Nói xong, thân ảnh lại là mấy cái lấp lánh, đã đi tới thạch sảnh bên trái, trong đó tựa như cái phòng nhỏ, khác thường ba động không rõ ràng nơi đây tràn ngập ra ngoài, nếu không phải cảm giác của hấn nhảy bén vô cùng, thật sự là khó trước tiên phát hiện, tuy có từng mơ hồ sáng ngấn cản liền một thành đều truyền không đi ra, có thể vẹn vẹn khuếch tán ra ngoài, cũng đủ để khiến đại đa số người thù tiên tam xích.

Ngăn ở cửa mơ hồ sáng hơi mỏng một mảnh, xem ra không chút nào thu hút, Sở Thiên trên dưới hơi đánh giá, đồng tử vậy mà vì nhất co lại, tầng này mơ hồ sáng lại cũng là tầng cấm chế, lại còn cường độ hơn xa lúc trước gặp qua tất cả màn sáng, liền ngay cả đệ tam Trọng Quang màn đều xa xa vô pháp mà so sánh với nhau.

Như hấn sở liệu không sai, muốn bài trừ tầng này cấm chế, phi Uẩn Khí Cảnh trở lên không thể làm, mà còn rất đúng loại kia căn cơ vững chắc, rất có

thủ đoạn Uẩn Khí Cảnh, như Hoàng Thiên Báo loại kia chưa kịp tu luyện như dạng công pháp tự không tại trong đó liệt.

Sở Thiên lớn than một hơn, hai mắt tinh quang bạo phát, thúc dục toàn thân nguyên lực tuôn hướng tay phải, tại lòng bàn tay ngưng tụ ra mạnh mẽ bên trong bao hàm bí trắng, chợt hung hăng đem đánh vào trước mặt giống như giấy mỏng mơ hồ trên ánh sáng.

Tự tại Linh Hồ lão tổ uy áp, lòng mang không cam lòng đột phá luyện thể cảnh đỉnh phong, chiêu này uy lực đột nhiên tăng, trước bài trừ làm lão Không dám người cảm thấy vô lực đệ tam trọng cấm chế, lại nhẹ nhõm đánh bại cảm trong tay "Bích Mãng Thương" Chu Đình, Chấn Nhiếp đứng ngoài quan sát Chu Lôi sinh lòng sợ hãi, không dám tùy ý xuất thủ, có thể nói chí dương chí cương, uy mãnh vô cùng, không muốn đánh vào cái này không đục lỗ mơ hồ trên ánh sáng, mà ngay cả chút nào chấn động cũng không có.

Thấy thế, Chu Lôi mất lộ mìa mai thần sắc, thầm nghĩ kẻ này thật sự là không biết tự lượng sức mình, liền Đại Tiểu Thư cũng nói cái này cấm chế thành, cho dù là bản thân nàng, đều thành hao phí điểm tinh lực năng lực phá vỡ, tiêu tử cuồng vọng kia còn muốn một chiêu oanh mỗ, quả thật chính là nhìn trời sinh bánh trên trời rơi xuống các loại mộng đẹp.

Chính bởi vì đem linh hồn của lão hồ ly năng lượng ngộ nhận là thành bảo vật ba động, tất cả mọi người nhận thức là đệ nhất trọng đại bực hậu mặt đúc kích trong phòng có khó có thể tưởng tượng bí bảo, mạnh mẽ như Chu Thiên Thiên cũng không thể ngoại lệ, là bảo đảm có thể tại chư cường thủ bên trong cướp đoạt bảo vật này, tất nhiên là không muốn tại đây mơ hồ trên ánh sáng tiêu hao quá nhiều, bằng không thì lúc đó bị gặp cường địch, như tranh đoạt bất quá chẳng phải đáng tiếc.

Chu Đình rồi mới bị thương, chỉ cảm thấy ngực khó chịu, nhờ ngưng huyết trụ thương nghỉ ngơi trong chốc lát, cảm thấy thân thể thoải mái rất nhiều, phương diện mang ngạc nhiên chiết thân hướng Sở Thiên nhìn lại, vừa vận chứng kiến Dương Cương Kính mất đi hiệu lực một màn, không khỏi sinh lòng sung sướng mở miệng trào phúng, bén nhọn tiếng tại trong thạch sảnh vang lên: "Ha ha, tiêu tử vô tri, người thực lực tự mình là Uẩn Khí Cảnh, đáng tiếc cái này cấm chế không nhận người đầu to tôi, ta khuyên người tiết kiệm một chút khí lực, ngoan ngoãn một bên ở lại đó a."

Sở Thiên chỉ là tùy tiện thử một chút, vốn là không có bao nhiêu hi vọng, nhưng dù sao thiếu niên tâm tính, khó tránh khỏi có chút tranh cường háo thắng, nghe vậy nhất thời sinh lòng khó chịu, mãnh liệt quay đầu lại sắc mặt rét lạnh, hướng hán giả giá quả đấm, trong miệng gào to uy hiếp nói: "Như da nhọt, ta không ngại cho người điều trị điều trị."

Lời ấy mới vừa rơi xuống, Chu Đình giữu cột âm thanh lập tức im bật, cứng rần thu vào trong miệng không dám ra ngoài, hán cũng không ngu ngốc, biết Đại Tiểu Thư không ở, như lại tham miệng lưỡi tiện nghi, bị cái này đưa nhà quê nắm chặt cổ áo no bụng làm một hồi, vậy sâu sắc thật xấu hổ chết người ta rồi, quả thực cùng hán cao quý thân phận có chút không hợp.

Sắc mặt của hán đến mức đỏ bừng, đại khẩu thở hổn hển, trong nội tâm liền nói mấy tiếng hạo hán không ăn thiệt thòi trước mắt, phương dập tắt trong nội tâm Lôi Đình Chi Nộ, biểu tình đánh giá hạ xuống, mất quá mức mắt không thấy chi tâm không phiền, không hề khiêu khích để tránh kích thích đối phương, dẫn đến xung đột lại lần nữa thăng cấp.

Chu Lôi hàm chứa điểm khinh thường nhìn về phía Chu Đình, thầm nghĩ đệ đệ thật sự là lỗ mãng, biết rõ đánh không lại người khác còn chủ động khiêu khích, thật sự là ấu trĩ, đem so sánh ra, lão tử liền ưu tú quá nhiều, trong lòng thống mạ là được, không cần tuyên dương cùng người khác biết. Xuất thân mặc dù tương đồng, nhưng lẫn nhau chỉ số thông minh chênh lệch, thật sự là quá lớn. Nghĩ như vậy, hán không để ý tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, liền có điểm đắc chí dâng lên

Chấn Nhiếp ở nói năng lỗ mãng Chu Đình, Sở Thiên chiết thân nhìn về phía ngăn ở cửa mơ hồ sáng cấm chế, trên mặt không còn thăm dò ý tứ, được thay thế bởi ngưng trọng biểu tình, trong miệng thì thào lầm bầm: "Xem ra bất động một chút thật sự thì không được."

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 139: Phá cấm

Sở Thiên một chút ngưng thần, trên trán thần hồn bên ngoài hiện quang điểm hiển hiện, chợt chậm rãi ba động, một cỗ tinh thần áp bách nhanh chóng lan tràn, đang tại mờ ra thạch hòm mọi người thân hình chấn động, mặt lộ vẻ kinh hãi thần sắc.

Lão Không hơi suy nghĩ một chút liền bình thường trở lại, như thế nào quên Sở Thiên Tiểu ca còn là một Ngự Thú Sư đầu, chuyện này làm đồng dạng am hiểu Tinh Thần lực, bất quá khi chứng kiến đi theo trong đó sau lưng Huyền Lâm không hề có động tĩnh gì, trên mặt không khỏi hiện ra một vòng nghi

hoặc, Ngự Thú Sư không phải câu thông sùng vật tiến hành công kích mà, yêu thú này như thế nào không có phản ứng gì a.

Đem mục tiêu định vị tới mơ hồ trên ánh sáng, mắt Sở Thiên ngưng tụ, quang điểm ba động đột nhiên tăng nhanh, Nê Hoàn Cung bên trong thần hồn vũ vũ chấn động lên, thi triển thuật pháp nhất định chú ngữ bắt đầu ngâm vịnh, hần tối tăm trên cảm nhận được trên chín tầng trời cái loại kia hùng vĩ chi lực, tâm thần khẽ động, một đoàn mây đen trong chớp mắt tại trước mặt thành hình, trong đó sáng bóng như ẩn như hiện, làm có chút cảm ứng người không chế không nổi trong nội tâm rung động.

Cái này mảnh kiến trúc bầy có thể ngăn trở hết thấy từ bên ngoài đến oanh kích, nhưng hần đang ở thạch sảnh, vốn là thuộc về trong kiến trúc bộ, tự nhiên không thể ngăn cách trong đó cùng trong thiên địa kết hợp. Nếu là đến phong bế, thuật pháp liền mất đi hiệu ứng, kia Niệm Sư chuyện này liền quá phé đi.

Như cái này huyền thiết kiến trúc, có thể ngăn cản Niệm Sư từ bên ngoài lấy tinh thần nhìn thấu dò xét bên trong, lại vô pháp ảnh hưởng bên trong Niệm Sư câu thông ngoại giới thiên địa. Thiên địa sức mạnh to lớn không chỗ nào không có, ảo diệu vô cùng, phóng tầm mắt toàn bộ Thánh Võ đại lục, có thể che đầy thiên địa lực lượng tài liệu, có thể nói phượng mao lân giác, mỗi đồng dạng đều được xưng tụng có một không hai kỳ trân. Tội thiếu, nơi đây Thanh Thạch, huyền thiết các loại không tại trong đó liệt.

Huống chi, cho dù là những cái này có thể nói có một không hai kỳ trân đặc thù tài liệu, cũng không cách nào làm được tuyệt đối giam cầm, một khi tinh thần tu hành cao thâm tới vượt qua cực hạn, loại này cấm cố cũng sẽ mất đi hiệu quả.

Mây đen hình thành, Sở Thiên cũng không có trực tiếp phát động công kích, mà là thần hồn tiếp tục dao động ngâm vịnh chú ngữ, cẩn thận từ trên chín tầng trời hỗn hợp trong sức mạnh tìm ra lõi điện thừa số, liên tục không ngừng dẫn vào đám mây, co duỗi nhúc nhích, màu sắc càng biểu hiện sâu, làm cho người ta lấy thái sơn áp đỉnh trăm trọng cảm giác.

Trải qua lúc trước thử, hần đã xác nhận trước mặt cấm chế không phải chuyện đùa, nếu là mây đen vừa xuất hiện, liền gấp không thể chờ thôi phát công kích, e rằng khó có thể nhất cổ tác khí xé mở thông đạo, không bằng ít nhiều tụ lực trong chốc lát.

Tuy bí cảnh rèn luyện mười phần bận rộn, nhưng Sở Thiên chung quy sẽ rút sạch rèn luyện Linh Niệm, cường hóa thuật pháp, thông qua đoạn này thời gian kiên trì tập luyện, đối với chỗ nắm giữ khác nhau thuật pháp lý giải không ngừng làm sâu sắc.

Liền lấy cái này "Lôi Lâm" mà nói, mới đầu kết hợp, hần chỉ có thể lần lượt áo bào màu vàng người làm mẫu, như cũ học dạng, không khỏi cứng nhắc máy móc, mỗi lần đợi mây đen một thành hình, liền vội vàng thúc dục công kích, hiện tại thì biết thông qua tụ lực để thăng chiêu này uy năng.

Nếu là thuận phát công kích, sát thương có hạn, lại có thể làm cho địch nhân tránh cũng không thể tránh, trái lại tụ lực, công kích kinh người, nhưng đối với mặt có thừa cơ tránh đi khả năng. Đơn giản mà nói, ở trước mặt đối với linh hoạt lấu cá đối thủ, thích hợp thuận phát Lôi Lâm, như lúc này như vậy, chỉ là bài trừ cố định bất động cấm chế, tụ lực thì pháp tự nhiên là thích hợp nhất.

"Điều này sao có thể." Chu Đình trong miệng thì thảo tự nói, sắc mặt trắng bệch thâm đậm, trên mặt mất đi dĩ vãng loại kia kiêu căng, nguyên lai kẻ này am hiểu nhất cũng không phải là nguyên lực, mà là tinh thần tu vi, nhìn cái này thuật pháp uy lực, như thế nào đều đến Niệm Sư trình độ a. Lúc này mới ít nhiều phần lớn là Niệm Sư, thật sự không cấp bọn họ những người này chút đường sống a.

Liền ngay cả luôn luôn lấy cơ trí trấn định khoe khoang Chu Lôi đều lại bình tĩnh không lên, miệng há xa, cái cảm gần như muốn rớt xuống đất, tiểu tử này là võ giả, Ngự Thú Sư hay là Niệm Sư, chẳng lẽ là vị bất thế ra ba tuyền thủ chuyên nghiệp, uống hần đã lớn như vậy, còn không kiến thức qua loại người này đâu, hôm nay thực mẹ nó khai nhãn giới.

Hỗn loạn, còn có ở vào đồng nhất trận doanh bạn bè, lão Không trên mặt không còn nghi hoặc, con mắt trợn lên nhìn Sở Thiên, phảng phất chứng kiến một cái Hồng Hoang cự thú xuyên việt tới hiện đại, thuận tiện khoắc lên một trương da người lừa gạt người khác, ánh mắt sắc bén tựa hồ muốn nhìn thấu tới da phía dưới, xác định hạ cái này non nớt trong thân thể, có hay không còn sống cái tồn phía trước lão yêu quái.

Truyền thừa Ngọc Bội, vàng son lộng lẫy bảo điện, Linh Hồ lão tổ cũng không có như lúc trước như vậy, ngồi cao trên Vương vị nghiên cứu quyền võ nhỏ, ngược lại tìm được một chỗ thoải mái giường, chút nằm trên đó nhắm mắt dưỡng thần, sắc mặt không thích không đau buồn, giống như tại hồi ức cố sự, lúc này bỗng nhiên cái mũi ngứa, nhẹn không được trợn mắt hắt hơi một cái, xoa xoa cái mũi cau mày nói: "Người nào đang nói ta nói bậy?"

Tiếp nhận lần trước giáo huấn, vậy mà không làm ra như vậy kinh thiên động địa thanh thế, Tinh Thần lực một chút dò xét, toàn bộ thạch sảnh tình huống, rõ mồn một trước mắt ánh hiện tại trong lòng, lại còn trong lòng mọi người vừa mới lướt qua ý niệm trong đầu, đều bị cẩn thận thăm dò tìm ra, trong chớp mắt đã minh bạch là lão Không ý niệm trong đầu xúc động hần.

Lão hồ ly không có trước tiên cấp không biết tôn trọng lão nhân con người lỗ măng nhất chút giáo huấn, mà là nhân tình sáng lên, bị Chu Đình mở ra thạch trong rương kiện của người nào đó Vật phẩm hấp dẫn lực chú ý, tinh thần thúc dục, vừa thấy ước chừng hải nhi lớn chừng quả đấm khối hình dáng vật bay vào Sở Thiên trong lòng.

"Trước phá vỡ cái này cấm chế, đợi tí nữa sẽ cùng ngươi nói tí mĩ."

Dị vật đột ngột nhập vào cơ thể, Sở Thiên thân hình khẽ run, nghe tại đây lão lưu lại nói đến đây, phương đề xuống chi tâm, tiếp tục là Lôi Lâm tụ lực, mây đen màu sắc càng ngày càng sâu, trong đó điện năng Sở Sở muốn động, lại bị hần cường ép áp chế, mỗi lần nhiều nhất súc một phần lực, bài trừ cấm chế tính khả năng liền lớn một chút. Lần đầu thi pháp nếu không thuận lợi, là đại thương sĩ khí, thậm chí ảnh hưởng đến cuối cùng thành bại.

Thấy thế, trong lúc khiếp sợ Chu Đình tỉnh ngộ lại, thâm đậm trên mặt không khỏi hiện ra phần nộ, kẻ này vậy mà ở trước mặt từ chính mình vất vả mở ra trong rương đoạt bảo, đồ vật có hay không trân quý không nói đến, lần này với tư cách là quả thật liền là đối với hần Chu gia này thượng đẳng đệ tử

thiên đại vũ nhục.

Chu Đình toàn bộ thân hình đều tức giận tranh đấu, song quyền nắm chặt, móng tay xâm nhập trong thịt, dùng đau đớn nhắc nhở chính mình không thể cứng rắn, Chu Lôi khản trương qua đây vỗ vỗ bờ vai của hắn trấn an nói: "Đừng xúc động."

Nghe nói ca ca an ủi, liếc mắt nhìn không ngừng nhúc nhích, trong đó giống như thai nghén chỉ quái thú mây đen, rõ ràng cảm nhận được trong đó đủ để giết chết mình, Chu Đình run rẩy dữ dội thân thể bình phục lại, nhẹ nhàng đưa tay rút đi Chu Lôi che ở trên vai hắn tay, trầm giọng nói: "Ta minh bạch."

Chu Đình có chút cảm kích nhìn Chu Lôi liếc một cái, thăm nghĩ thời khắc mấu chốt hay là thân đại ca đáng tin, Chu Lôi thấy chuyện đã xong, khản trương biểu tình khôi phục bình thường, duỗi tay gạt đi trên trán chảy ra mồ hôi lạnh, thăm nghĩ may mắn đệ đệ không có xúc động, bằng không thì nhất định phải chịu không nổi.

Tuy hai người lại trước mặt phụ thân, rất có điểm cạnh tranh với nhau ý tứ, nhưng dù sao là cùng anh ruột đệ, thực không muốn chứng kiến đối phương trọng thương thậm chí chết, huynh đệ trên điểm này cảm tình vẫn có.

Chu gia hai huynh đệ đám người tâm tình biến hóa, Sở Thiên không rảnh lại để ý tới, lúc này khổng chế của hắn đã đến cực hạn, so với cả người hắn còn rộng lớn mây đen treo ở trước mặt phun ra nuốt vào, trong đó điện năng mặc dù ngẫu nhiên tiết ra ngoài một tia nửa điểm, cũng đủ để làm trong tròng mọi người kinh hồn bạt vía.

Sở Thiên sắc mặt nhất tức, hai mắt tinh quang bùng lên, lớn thở dài một hơi, giờ lên vươn tay phải ra ngón trỏ hướng phía phía trước mơ hồ sáng nhẹ nhàng khe điểm, gần tới hai trượng thô nhát tia chớp màu lam dùng dùng vào từ bên trong tuôn ra, tựa như hồng lưu hung hăng xuất tại cấm chế.

Vào đầu rơi xuống cái loại kia tia chớp, chỉ là Lôi Lâm cơ bản thi triển phương thức, xem như là tập luyện người cung cấp khuôn mô hình. Theo tu luyện xâm nhập, chiêu này tại Sở Thiên trong tay từ từ thành thạo, không chỉ có thể trường kỳ tụ lực tăng cường uy lực, còn có thể tùy chỗ triệu hoán mây đen, từ các loại góc độ mục tiêu công kích, lúc này chính là ở trước mặt triệu hoán mây đen, diễn sinh tia chớp song song công kích.

Như thế rộng lớn hồng lưu, gần như bỏ thêm vào thạch sảnh hơn phân nửa không gian, loại này thanh thế, chứng kiến Chu Đình trong lòng dâng lên cảm giác mát, thăm hô may mắn, như vừa rồi xúc động, e rằng cũng bị chiêu này đánh giết thành cặn bã, xúc động là ma quỷ, cổ nhân thật không lừa ta.

Trở ngại tiến nhập mơ hồ sáng có chút dừng lại, tiếp theo tựa như Giang Hải tạo ngộ thủy triều, nổi lên sóng gió động trời, từng vòng rung động tán, đúng cho một người qua thông đạo bị xé mở, Sở Thiên mặt lộ vẻ vui mừng, yên ổn thần hồn, trên trán quang điểm tiêu thất, cử túc nghênh ngang rồi.

Huyền Lân đang muốn theo vào, nhập khẩu lại lần nữa phong bế, mơ hồ sáng tái hiện bình tĩnh như xưa, thiếu chút nữa không có khiến nó một đầu đâm vào cấm chế, con mắt màu tím bên trong lướt qua một tia bất đắc dĩ, chỉ phải nằm rạp trên mặt đất chờ đợi, lấy nó bây giờ năng lực, căn bản không thể nào phá vỡ như vậy biến thái cấm chế.

Nhìn thấy Lôi Lâm cường đại thanh thế, liên tiếp Hí-khà zz Hí-zzz thanh âm, từ trong sảnh mỗi nhất trong dân cư truyền ra. Lão Khổng đám người cười khổ không thôi, tổng lấy là thấy rõ Sở Thiên Tiêu ca cực hạn, nhưng không ngờ chính mình nhận định trên thực lực hạn chỉ là người ta sọi lòng trên chín con trâu. Trong tay của hắn, đến tột cùng là không còn trong tay nắm giữ cường đại hơn át chủ bài?

"Tuyệt không có khả năng này?" Bởi vì quá mức kinh ngạc, Chu Đình gào thét lên tiếng, trên mặt lộ ra không thể tin biểu tình. Lớn, cấm chế này không tốt làm cho, tiểu tử này thoát nhìn bất quá mười bốn mười lăm, nói như thế nào hư thi hư, thật sự là quá giả.

Chu Lôi cũng hiểu được không thể tin tưởng mắt của mình, bất quá hắn làm người huynh trưởng, tính tình tóm lại phải bình tĩnh một ít, đi trước đem tâm tình bình phục lại, đưa mắt nhìn chung quanh mở ra thạch hòm đã đến thời khắc mấu chốt mọi người, trên mặt hiện ra không có hảo ý mỉm cười, tay phải vừa nhắc, mấy đạo kim quang từ giữa không trung cực nhanh mà qua, hung hăng bắn về phía khai mở hòm chấn kinh lão Khổng.

Kim quang gió rít nhanh chóng tiếp cận, mơ hồ hiện ra bộ dáng, đó là chút đầu nhọn lóe ra sắc bén hào quang phi tiêu.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Lòng chim

Bay nhanh kim tiêu đâm rách không khí, gào thét lên đâm về lão Không bên mặt, thấy hấn giống như không phát giác, Chu Lôi xưa nay có chút tao nhã trên mặt đột nhiên hiện ra nhe răng cười, như mặt hồ rung động từng vòng từ trong ra bên ngoài khuếch tán.

Nguy cơ sắp tới người chỉ kịp, lão Không khòe mắt nhất nghiêng, Thanh Thanh Sở Sở nhìn thấy phi tiêu thế tới, trở tay từ phía sau lưng rút ra rộng rãi búa, chiết thân đem rộng rãi búa vũ làm dày đặc một đoàn che ở trước người, tiếng leng keng, kim tiêu nhao nhao rơi xuống đất, trùng điệp búa hình ảnh tán, hấn đã đứng lên, cùng Chu Lôi hai người hai mặt tương đối.

"Đúng vậy, rất phản ứng nhạy cảm." Chu Lôi mặt mang chân thành tha thiết, đem kim sắc họa kích khoắc lên bên trái trên cánh tay, vọt lên ra hai tay vỗ tay tán dương.

Tiếng vỗ tay đình chỉ ung dung rồi nói tiếp: "Thế nhưng, ta còn là khuyên ngươi sớm một chút dẫn người rời đi, tránh huyên não lẫn nhau không thoái mái. Rốt cuộc, tiêu tử kia chỉ lo chính mình khoái hoạt, không quản được các ngươi những người này."

Lời nói, hấn thò ra tay phải nắm lên họa kích, thúc dục toàn thân nguyên lực rót vào trong đó, căn này tạo hình mảnh khảnh họa kích hóa thành mảnh phun lưỡi kim xà, nhìn qua rất là nanh ác.

"Nghe được lời của đại ca chưa, còn không mau cút đi." Chu Đình hôm nay chỉ cảm thấy chính mình chút xui xẻo tới cực điểm, trước là do ở cản đường bị Sở Thiên một chưởng chấn tổn thương, về sau lại êm đẹp bị kẻ này cướp đi một khối bảo vật, tuy không kịp nhìn kỹ là vật gì, nhưng đối với cũng không chịu đơn giản thua thiệt hấn mà nói, hiển nhiên là thật lớn vũ nhục.

Bởi vậy, lời khuyên của hấn cứng rắn không quá êm tai, lời vừa mới dứt, tay phải liền nắm lên "Bích Mãng Thương" chỉ xéo lão Không, cái thanh này Phàm bình tuy bị Sở Thiên phá toái, tạm thời vô pháp khởi động đặc hiệu, nhưng dưới con thịnh nộ thúc dục nguyên lực rót vào, đầu mũi thương hàn mạng lấp lánh, trên mặt sát khí tràn ra bốn phía, một người nhất thương, lại càng tương xứng, nhìn qua sắc bén vô cùng.

"Người tuổi trẻ bây giờ thực không biết lễ phép a, xem ra cần phải giáo dục một chút." Lão Không lớn than một hơi, bàn chân tức giận một đạp mặt đất, luyện thể cửu đoạn nguyên lực bạo tuôn ra, làm Chu gia hai huynh đệ ánh mắt hơi bị ngưng tụ, đem nguyên lực rót vào rộng rãi búa cầu thông khí hạch, búa tạo hình đột nhiên thay đổi nhẹ nhàng, tia sáng chói mắt tán, thay đổi dần là tán ra sắc bén chỉ khí Ngân Nguyệt hình dạng.

Thấy thế, Chu Lôi sắc mặt có chút khó coi, hiển nhiên thật lực của đối thủ ra ngoài ý định, không nghĩ giống như bên trong tốt như vậy làm. Đồng thời, mắt của hấn châu loạn chuyển, âm thầm tương đối địch thực lực, suy nghĩ có hay không cùng đệ đệ một đạo xuất thủ, nhanh chóng đuổi đi người này, tận lực tại tiêu tử kia ra ngoài phía trước, thu nạp bảo vật cùng Đại Tiểu Thư hiệp.

Tuy nói trước mặt người có tu vi hơn hẳn bọn họ một đoạn, trong tay cho thấy đem phạm khí, nhưng hai người bọn họ thân vì gia tộc Thiên Tài Tử đệ, thủ đoạn có chút không kém, chỉ vì Sở Thiên quá mức biến thái, lọt vào thực lực nghiền ép mới có thể tan tác, nếu có người lấy là tu vi ưu thế đại biểu hết thảy, hấn không ngại dùng sức mạnh hung hấn sức chiến đấu, tự mình làm đối phương bên trên sinh động bài học.

Lão Đoàn thấy có người sinh sự, bỏ xuống sắp mở ra thạch hòm, nhô lên thân, đưa tay vào ngực bên trong lấy ra ước chừng hai thước dài đoản đao, từ trong vỏ rút đao ra thân, hướng trong đó rót vào nguyên lực.

Đang luyện thể tám đoạn nguyên lực thúc dục, đao này đỏ thẫm, liệt điểm bỗng nhiên, ánh lửa làm nổi bật, hấn gầy còm gương mặt thoát nhìn có chút khát máu, cầm lưỡi dao sắc bén khua hai cái, trầm giọng mở miệng nói: "Nếu có người tìm việc, thỉnh trước ném thử cái thanh này hòa nguyên đao tư vị."

Gặp tình hình này, a Phi đám người đều buông ra bảo rương, từng người lấy ra binh khí, nhao nhao bạo phát nguyên lực, tuy tu vi không bằng hai người đồng bạn, lại không có Phàm bình trợ lực, lại hơn hẳn tại nhiều người, đồng thời phát lực thanh thế có chút không kém.

Liền ngay cả Huyền Lân vậy mà từ trên mặt đất đứng dậy, từng bước một đi về hướng bên này, hành tẩu trên che tại bên ngoài thân thể lân phiến ô quang càng hơn, mạnh mẽ nguyên lực từ trong cơ thể tán phát ra, con mắt màu tím sâu kín nhìn đối thủ, đem Chu Lôi, Chu Đình hai người chứng kiến nội tâm có chút sợ hãi. Nó tuy là yêu thú, lại bản tính thông minh, không cần Sở Thiên hạ lệnh, cũng biết tự hành giúp đỡ bằng hữu, uy hiếp địch nhân.

Mất thấy đối diện thế lớn, Chu Lôi đồng tử co rút lại, quyết đoán thu liễm nguyên lực, bàn tay "Kim xà" đình chỉ phụt lên huyết hồng tín, dài nhỏ thân hình đình chỉ vận vẹo, một lần nữa trở lại kim sắc họa kích hình thái cũng đem thu hồi, trong miệng ha ha cười nói: "Các bằng hữu hiểu lắm, đây chẳng qua là cái đề nghị, làm sao làm giống như cừu nhân."

Nghe được huynh trưởng yếu thế, Chu Đình không cam lòng nơi đây khể cán môi, thế nhưng số người đối diện đã nhiều, tu vi được đầy đồng dạng có Phàm bình phụ trợ, thực đánh nhau, đối với mọi người cũng không có chỗ tốt. Một phen cân nhắc, áp trong hạ thể muốn sôi nguyên lực, mặt âm trầm đem "Bích Mãng Thương" thu hồi dung giới.

Lão Không đám người nhìn chăm chú liếc một cái, nhao nhao thu liễm nguyên lực. Ngân Nguyệt búa khôi phục phổ thông rộng rãi búa bộ dáng, bị lão Không trở tay chọc vào tới trên lưng, lão Đoàn thì đề thấp nguyên lực dập tắt trên đao hỏa diễm, đem đoản đao thu hồi trong vỏ, liền đao mang vỏ thu vào trong lòng, những người khác vậy mà mạnh mẽ trong lòng lửa giận, Huyền Lân trở lại bên trái cầm chế phía trước, ngồi xổm xuống nhắm mắt nghỉ ngơi, nguyên bản gương cung bật kiêu tình thế, trong chớp mắt bằng ôn lại.

Đội tình cảnh bình tĩnh, lão Không khiến mấy người đồng bạn trước mở ra thạch hòm, mình cũng không ngồi xổm xuống khai mở hòm, ôm cánh tay đáng hòm biên, nhìn chăm chăm nhìn qua Chu Lôi, Chu Đình hai người, mục quang khép mở như điện, trong đó giám thị ý vị rất đậm. Dưới cái nhìn của hấn, chính mình một mực chú ý hai người này là được, về phần khai mở hòm công tác, hay là đợi có người vọt lên ra tay giúp đỡ tương đối ổn thỏa chút, đối phương có thể không phải cái gì tốt điều, thời điểm đều thành chăm chăm nhanh một chút.

Trong thạch sảnh tổng cộng có tám cái rương, Sở Thiên bọn họ tiến nhập, đã có hai cái rương bị Chu Lôi hai người vợ vét không còn gì, về sau tại đây

hai người lại mở ra hai rương, tổng tính toán ra, trừ bỏ bị Linh Hồ lão tổ điều khiển tới đặt ở Sở Thiên trong lòng khối hình dáng ngoại vật, tổng cộng có bốn cái rương rơi vào Chu gia trong tay.

Không tính Sở Thiên, lão Khổng một nhóm tổng cộng có bốn người, một người một cái vừa vặn đem còn thừa thạch hòm phân công hoàn tất, cái này không có Chu Lôi hai người chuyện gì.

Hai người đem không tới kịp thu nạp Vật phẩm bỏ vào trong túi, hung hăng nhìn vùi đầu vào vết mọi người liếc một cái, chiết thân đi ra thạch sảnh. Tất cả những cái này màn sáng, nếu là tiến nhập, là phát huy ứng có trở ngại tác dụng, mà khi người ra ngoài, lại là thông suốt.

Huỳnh đệ hai sau khi rời khỏi đây, tại thạch sảnh lối vào đệ tam Trọng Quang màn phía trước đứng lại, mặt âm trầm nhìn nói chuyện với nhau.

"Đại ca, chẳng lẽ cứ như vậy buông tha những cái này hỗn đản sao?" Chu Đình nghiêng răng nghiêng lợi nói, tức giận nắm chặt nắm tay, thân hình run nhẹ.

"Đây chỉ là tạm thời, nhanh đi tìm tiểu thư, đem bọn họ hết thảy chấn ở bên trong. Kia tóc bạc tiểu tử xem ra chỉ có tiểu thư năng lực hàng phục hắn."

Chu Lôi cố nén giận dữ nói, hai người bọn họ tuy là cao tăng đệ tử, lại chỉ chú ý bản thân thực lực đề cao, từ trước đến nay không thể nào quan tâm gia tộc trên phân tranh, cũng không lớn chú ý Hoàng gia tin tức, là lấy cũng không nhận biết gần đây huyền ảo tại đây gia gà bay chó chạy Sở Thiên.

"Không sai, dù cho kẻ này thế nào rất cao minh, vậy mà tuyệt không thể nào là tiểu thư đối thủ." Nói đến Chu Thiên Thiên, kiêu căng như Chu Đình, trên mặt đều hiện ra thật sâu tự hào, dưới cái nhìn của hắn, cho dù Sở Thiên cổ quái vô cùng, gặp được tiểu thư cũng chỉ có thể nhận thức người tài. Tại đây mảnh đất mang, ngoại trừ kia Hoàng Thiên Hồ, tuyệt đối không có người trẻ tuổi có thể cùng tiểu thư tranh phong.

"Đi." Chu Lôi quyết định chủ ý, dẫn Chu Đình rời đi nơi đây, hai người triển khai thân pháp, toàn lực đuổi ra ngoài đường, lấy cầu mau chóng cùng Chu Thiên Thiên gặp lại, dẫn nàng tới đây đánh tan đối thủ, rửa sạch bản thân bị sỉ nhục, nhất là kia cái để lại cho hắn tâm lý oán hận cuồng vọng tiểu tử, định muốn hảo hảo giáo trong đó làm người.

Sở Thiên tự lực phát động "Lôi Lâm" phá vỡ cấm chế, biết vậy nên Nê Hoàn Cung bên trong Linh Niệm tiêu hao nghiêm trọng, gần như nhanh đến một nửa, loại này thi triển phương thức uy lực tăng gấp đôi, nhưng tương ứng hao tổn tùy ý trong mắt gấp mấy lần.

Nội tâm thoáng do dự, hắn không có lấy ra vết linh dược khôi phục tinh thần, mà là đem tầm mắt quăng đi phía trước phương, lại tìm kiếm ba động khởi nguồn. Từ trong thông đạo mặc qua cấm chế, ở bên ngoài cảm thấy không rõ ràng ba động đột nhiên trở nên không hề có che dấu, mục quang ngậm lấy mừng rỡ nhìn chung quanh bốn phương.

Lúc này dừng lại vị trí là một vền vền có vài thước phương viên phòng nhỏ, phong bế không gian cực kỳ hẹp, trên dưới bốn phía đều là vật liệu đá, cũng không phải là trong sảnh loại Thanh Thạch kia, mà là do có vẻ như dung nham tương tự vật, đây chỉ là chúng tâm lý cảm ứng mà thôi. Bất quá, giẫm trên mặt đất, cách giày truyền đến cái loại kia nóng hổi cảm giác lại phi giả tạo.

Thật thật giả giả, giả giả thật thật, đều tại một ý niệm.

Ngẩng đầu nhìn lên đỉnh đầu cũng không có như lúc trước thiết bàn tinh đèn như vậy chiếu sáng Vật phẩm, trong phòng lại sáng như ban ngày, tất nhiên là nhờ vào đóng cửa mơ hồ sáng chi lực, như thế sáng ngời mơ hồ sáng, chiếu rọi tại như vậy loại nhỏ trong phòng, có như vậy hiệu quả chẳng có gì lạ.

Sở Thiên hơi hơi đánh giá, mục quang liền một mực định trong phòng một tòa trên bệ đá, bệ đá đỏ thẫm, thiêu đốt lên hỏa diễm, chính là do thiết thành phương chính dung nham khối. Chối mắt hồng quang lan tràn bệ đá trung tâm, con mắt mấy không thể thấy vật.

Hắn mở ra trên trán Huyết Yêu đồng tử, lúc này nhãn cường đại dò xét lực, hồng quang từ thịnh tới suy, dần dần suy yếu biến mất, bao quanh hồng quang tán, nhất cái hoàn mỹ tinh xảo tới làm cho người thần phục long chìm rốt cục hiển hiện tại trước mắt.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 141: Chi tiết

Mơ hồ sáng cảm chế phía sau trong phòng nhỏ, tựa như liền trên bề đá, nhất cái ước chừng dài ba tấc tinh xảo lồng chim, tản mát ra nhiệt độ nóng bỏng làm không khí sôi trào vài phần, Sở Thiên cẩn thận từng li từng tí hướng bề đá từng bước một đến gần, nhiệt độ cao dưới ảnh hưởng, liền tâm tình đều giống như bực bội bất an.

Tiếp cận bề đá, hẳn do dự một chút, thúc dục trong cơ thể nguyên lực, bên phải tay hình thành dày đặc sáng màng bao bọc thủ chương, chậm rãi thò ra tay phải hướng lồng chim chộp tới. Tin tưởng có bực này nguyên lực bảo hộ, cho dù có ngoài ý muốn phát sinh, triệt hồi nguyên lực quyết đoán rút tay về, thân thể vậy mà sẽ không bị tổn thương.

Lồng chim vừa rơi xuống tại lòng bàn tay, ở trên liền dâng lên đồ thâm hỏa điểm, Sở Thiên sắc mặt đột nhiên thay đổi, vừa ý định vứt bỏ, ánh mắt nhất động, phát hiện hỏa điểm tựa như hư ảo, mặc dù có thể mang đến làm cho người tựa như đặt mình trong biển lửa nhiệt độ, nhưng tay phải bản thân cũng không có bị thương, vật ấy dường như đối với người thể vô hại.

Nguyên lực một chút từ thủ chương rút đi, đồ tay cảm như cũ không có ảnh hưởng, hẳn dừng ở lòng bàn tay lồng chim, trong ánh mắt hiện ra một vòng nghi hoặc, đây là vật gì, nên dùng như thế nào?

Linh Niệm từ Nê Hoàn Cung bên trong không ngừng tuôn ra, thử rót vào Hỏa Vũ, lại không chút trở ngại nơi đây tiến nhập. Như đi tới nham tương khắp nơi núi lửa thế giới, ở trong đó phiêu đảng hồi lâu, phát hiện xung quanh hùng vĩ núi lửa, Chúng Tinh Phùng Nguyệt bảo vệ xung quanh vào trung ương.

Nơi đây thế giới mặc dù thấp phần lớn lớn, có thể hư ảo Linh Niệm vận chuyển tốc độ như thế nào bình thường, mặc dù ngàn dặm ngàn dặm lộ trình, cho thấy khoảnh khắc liền đến, dãy núi trung tâm một khối rộng lớn đáy cốc, cánh giương chân có mấy ngàn trượng hoá điều đập vào mi mắt.

Mảnh khảnh đáng người có khó có thể chữ nói ưu nhã, ngưng tụ hỏa điểm tinh hoa lồng vũ từng đám cây dày đặc nơi đây khắp quanh thân, điều cánh bên trên cứng rắn linh thoát nhìn cùng lòng bàn tay giống như đúc.

Đường cong hoàn mỹ cái cổ hơi hơi bên cạnh chuyển, cơ trí mà lợi hại điều đồng tử hình như có nhận thấy nơi đây gỗ Sở Thiên liếc một cái, hai cánh một chút vỗ, Hỏa Điểm Phong Bạo trong chớp mắt thành hình, lấy không cách nào hình dung tốc độ khuếch tán, tại phản ứng kịp lúc trước từ dò xét Linh Niệm bên trong mặc lướt mà qua, may mà Linh Niệm hư ảo, hỏa điểm vậy mà giống như phi chân thật, thật cũng không tạo thành cái gì tổn hại.

Từ hoá điều trên người, Sở Thiên mơ hồ cảm giác được một loại quen thuộc ba động, suy nghĩ một lát, phương tình ngộ lại, lần đầu lại Tuyết Tùng lâm rèn luyện, từng ở mượn Sở Sở cái thanh kia "Hoàng Thủy Kiếm" bên trong không rõ ràng cảm ứng qua, lúc trước không rõ là cái gì, hiện tại lịch duyệt tăng nhiều, đương nhiên hiểu được đó là khí hạch ba động.

Như thế uy năng ngập trời đáng sợ yêu thú, đúng là cùng loại với khí hạch tồn tại, nghĩ đến trên bề đá lấy được lồng chim cho là Phàm binh, loại này xa không thể chạm trình độ, khiến cho trái tim của hắn rung động, đồng thời lại có khó có thể che dấu kinh ngạc, đến tốt cùng là hạng gì binh khí, chỉ là khí hạch liền khủng bố như vậy.

Thoáng hơi cân nhắc, Sở Thiên từ lồng chim bên trong thu hồi Linh Niệm, quay đầu nhìn nhìn lối vào màn sáng cảm chế, cảm thấy có tại đây tầng phòng hộ, hạng người bình thường đừng nghĩ xâm nhập, không nhân cơ hội này đem cái này huyền diệu lồng chim nhận chủ còn đợi khi nào?

"Cái này ba động? Đây là Chu Tước hậu duệ lồng vũ, hỏa điểm năng lượng như vậy thuần khiết, hay là dòng chính, thượng phẩm Phàm binh, điều này sao có thể?" Linh Hồ lão tổ nuôi một lát thần hậu, tùy tiện cảm giác hạ ngoại bộ hoàn cảnh, nhìn xem Sở Thiên tình huống, trong lúc vô tình chứng kiến trong tay hắn lồng chim, không khỏi không hề có hình tượng nơi đây há to miệng.

"Lão tổ?" Sở Thiên có chút cấp thiết mà hỏi, tại đây lão kiến thức rộng rãi, nếu có thể từ trong miệng hiểu rõ đến vậy vật chi tiết, thay vì khí hạch câu thông là trở nên thuận lợi hơn.

Phàm binh phẩm chất càng cao, nhận chủ độ khó lại càng lớn, nghĩ triệt để đem thượng phẩm Phàm binh làm của riêng, chính giữa khó xử khác xa trung phẩm và hạ phẩm có thể so sánh. Huống chi, Sở Thiên mơ hồ cảm giác được vật ấy không giống bình thường, e rằng tại thượng phẩm Phàm binh, cũng coi như nổi tiếng, cho dù là hắn, vậy mà không dám nói có mười thành nắm chắc.

Lão hồ ly hỏi một đằng, trả lời một nẻo, mục quang thoáng có chút ngốc trệ, trong miệng thì thảo tự nói: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái này nhiều lắm kém kỹ thuật, mới có thể đem tốt như vậy ngọn nguồn vật liệu cấp phế bỏ. . ." Mặt khác niệm thay đổi thật nhanh, cùng vật ấy liên quan ký ức điện quang thạch hóa lướt qua.

Chu Tước là thời đại viễn cổ Yêu tộc Tối cường giả nhất, hẳn bản thân lọt vào mấy vị Ma Vương thiết kế tiêu diệt, rồi mới bị thương nặng mai danh ẩn tích, hoặc sớm đã vẫn lạc, hoặc trốn ở một chỗ tuyệt mật chi địa phục hồi cũng vì cũng biết, bản thân là cầm kỵ cấp yêu thú bên trong cách biệt tồn tại.

Cầm kỵ cấp yêu thú vượt qua cửu giai phạm trù, chính là đủ để cùng võ đạo đỉnh phong Thánh Võ giả cùng so sánh tồn tại. Phía sau thay thế nào bất lực, trên người lồng vũ vậy mà không chỉ là Phàm binh cấp bậc a. Theo hắn biết, cho dù một ít huyết mạch vô hạn pha loãng hậu duệ, nếu đem trong đó lồng vũ đúc thành Phàm binh, cũng phải là Linh binh tầng thứ a, huống chi dòng chính hậu duệ.

Tại Sở Thiên lo lắng trong khi chờ đợi, lão hồ ly thúc dục linh hồn lực tiến nhập Hỏa Vũ, tinh tế dò xét, theo thời gian tiến hành, thần sắc kinh ngạc càng lúc càng đậm đặc. Chu Tước hậu duệ lồng vũ, đúng là phối hợp vào cái khác hi hữu tài liệu phụ, lấy cực kỳ cao minh thủ pháp luyện chế qua.

Gặp lại, cũng cảm giác được Bồ Đề tiên quả, vạn năm vẫn thạch tinh tồn tại, hai thứ này đồ vật, đều là giá trị Liên Thành, mỗi một chủng đều so với cửu phẩm linh dược trân quý gấp trăm ngàn lần, luyện chế thủ pháp tuyệt không thể tả, tài liệu phụ triệt để dung nhập ngọn nguồn vật liệu, cũng chính là hắn, người bên ngoài cho dù điều tra cái nòi ụp sấp, cũng không cách nào tìm thành chút nào dấu vết để lại.

Có như thế thủ pháp người, phóng tầm mắt cả thiên thiên địa trên có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn phân nửa chính là khai sáng nơi này bí cảnh người kia.

Mặt khác, thấp thoáng cũng cảm giác cái khác trên vật liệu, liền hẳn cũng không thể làm hết phận sự đến cùng là vật gì, nhưng quý hiếm trình độ cùng phía trước vài loại so với, nhảy lên không bằng chênh lệch cũng sẽ không quá xa.

Nhắc lên hiếm thấy tài liệu trên quý, cộng thêm người kia tự mình xuất thủ luyện chế, sở được đến đúng là chỉ là thượng phẩm Phàm binh, cái này quả thực quá khiêu chiến lão hồ ly Logic.

"Không đúng, trong đó năng lượng sao sẽ như thế thuần túy. . . A, thì ra là thế này, còn thực là đại thủ bút." Cẩn thận cảm ứng, lão nhân thân hình rung mạnh, trên mặt lộ ra bùng tình đại ngộ biểu tình, nhãn mang mừng rỡ nhìn Sở Thiên nói: "Tiểu tử, ngươi thực nhìn thấy bảo."

"Ừ, thỉnh lão tổ cho hay, đây rốt cuộc là vật gì?" Sở Thiên thấy hẳn nhìn ra mảnh khố, trong miệng liên tục không ngừng mà hỏi.

"Đây là kiện thượng phẩm Phàm binh." Lão hồ ly vuốt vuốt tuyết trắng râu mép, tùy ý nói.

Nghe vậy Sở Thiên đầu tiên là vui vẻ, chợt ánh mắt lộ ra nghi hoặc, lão Đoàn từng biểu diễn qua trung phẩm Phàm binh "Hỏa nguyên đao" uy lực, thượng phẩm Phàm binh cao Nhất giai, cho dù so với hỏa nguyên đao mạnh mẽ chút, vậy mà tuyệt không đạt được vật ấy tầng thứ a. Hẳn tuy tuổi còn trẻ, tu vi có hạn, có thể đồ vật rất xấu, cụ thể tại cái đó đẳng cấp, vẫn có thể đoán ra một ít.

Dù cho có người nói cho hẳn biết, căn này lông chim là cả Liệt Nham thành tìm không được một kiện Linh binh, hẳn đều không chút nghi ngờ, như thế nào liền siêu phẩm Phàm binh cánh cửa cũng không có đạt tới, thật sự quá không hợp lý.

"Như thế nào, không vui." Hắc hắc âm thanh vang lên, lão hồ ly trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đắc ý.

Thấy thế Sở Thiên trong lòng liền đã minh bạch tám chín phần, thành, lão già này lại tái phát thừa nước đục thả câu chuyện, trán hiện ra mấy cái hắc tuyến, sắc mặt thoáng trầm xuống, chính cống mà nói: "Lão tổ, ta tại thời gian đang gấp."

Lão hồ ly tuy riêng có đùa giỡn vẫn thói quen xấu, lại biết rõ nặng nhẹ tốt xấu, thấy tốt thì lấy vạch trần đáp án, ngón tay vào lông chim nói: "Chỉ là căn này mao, giá trị liền vượt qua tuyệt đại đa số Linh binh, trong đó tăng thêm hơn nhiều quý hiếm tài liệu phụ, kinh qua cao siêu thủ pháp xảo tâm luyện thành. . ."

Nghe vậy Sở Thiên trong lòng nghi hoặc càng lớn, nhưng biết chắc chắn nói sau, liền không làm ngôn ngữ an tâm chờ đợi.

Quả nhiên, tại đây lão hơi hơi dừng một chút, Thanh Thanh cuồng hống tiếp tục nói: "Theo lý thuyết, vật ấy đẳng cấp đạt tới Tiên binh đều chuyện phải làm, có thể trong đó năng lượng cùng tinh hoa bị người kia cưỡng ép áp chế ngưng co lại thành một chút, bởi vậy chỉ vẹn vẹn có thượng phẩm Phàm binh đẳng cấp."

"Hy sinh binh khí phẩm giai, đổi lấy là tiềm lực vô cùng, lông chim bên trong không hề có tạp chất, thuần túy như là Tiên Thiên đan sinh đồng dạng, phun ra nuốt vào tinh hoa trên vậy mà có thần kỳ loại bỏ hiệu quả, có thể nói tồn tại trần thế, bằng không thì bụi bặm. Nói ngắn gọn, bảo vật này có tiềm lực vô cùng."

"Vô cùng tiềm lực." Sở Thiên nghe đến đó, con mắt lóe sáng, mặc dù đang ở nơi đây, vậy mà không có bị sáng như ban ngày mơ hồ sáng che lấp mây may.

"Đồng dạng bảo Binh đều xác thực đẳng cấp, đừng nói vượt qua giai, cho dù là thăng lên nhất phẩm, đều là ngàn vạn khó khăn, cần đặc biệt cơ duyên, tìm một cái chút chế tạo bậc thầy mặc dù có thể gia tốc cái này tiến quy tắc, nhưng hao tổn ngất ngao không nói, xác xuất thành công cho thấy cực thấp, như lên không được cấp, còn tổn hại bảo vật, kia há không phải gà bay trứng vỡ, bỏ qua tận lực thăng cấp chỉ là cực thiểu số."

"Thế nhưng là, căn này lông chim lại tựa như vật sống, có thể tự phát thổ nạp nguyên lực thăng cấp, đương nhiên tốc độ không nhiều nhanh, thôn phệ cái khác binh khí, thì có thể trên diện rộng tăng nhanh tiến độ này. Cũng chính là, chỉ cần có thể tìm đến đủ nhiều tài liệu cung cấp nó hấp thu, ngày sau đột phá tới thánh Binh, vậy mà không phải là không có khả năng chuyện."

Lão hồ ly vừa mới giải thích xong, mắt Sở Thiên bên trong sớm một mảnh lửa nóng, thầm nghĩ nếu đem vật ấy thăng cấp đến thánh Binh, người mang chí cường tu vi, cầm trong tay tuyệt thế thánh Binh, phóng tầm mắt thiên hạ đều lớn có thể đi được, xong Yêu tộc tiếp nhận mẫu thân vậy mà không nói chơi a.

Vừa nghĩ đến đây, ngân đồng bên trong toát ra thật sâu chấp niệm, ống tay áo hạ trông không tay trái nhanh nắm thành quyền, non nót trên mặt tràn đầy kiên quyết biểu tình. Hẳn Sở Thiên, phải trở thành bảo vật này chủ nhân chân chính.

Các bạn nhớ đánh giá 9 - 10 điểm, tặng nguyệt phiếu hoặc kim đậu để giúp Converter có thêm động lực tiếp tục ...

Converter: ChuanTieu

Bạn đang đọc truyện *Thánh Võ Xưng Tôn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.